Holy Bible

Aionian Edition®

Biblia Traducerea Fidela

Romanian Faithful Translation

AionianBible.org
Prima traducere inversă din lume a Bibliei
100% gratuit pentru copiere și tipărire
de asemenea cunoscut ca si " Biblia Purpurie "

Holy Bible Aionian Edition ®
Biblia Traducerea Fidela
Romanian Faithful Translation

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 5/20/2025
Source copyright: Public Domain
Alex Crișan, 2024

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Prefaţă

Română at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Română at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

Cuprins

VECHIUL TESTAMENT

Geneză 11
Exod 117
Leviticul 205
Numerele 272
Deuteronomul 362
Joshua 439
Judecătorii 491
Ruth 542
1 Samuel 549
2 Samuel 618
1 Regii 676
2 Regii 745
1 Cronici 809
2 Cronici 868
Ezra 941
Neemia 963
Esther 993
Iov 1010
Psalmii 1062
Proverbe 1192
Eclesiastul 1237
Cântarea lui Solomon 1254
Isaia 1262
Ieremia 1363
Lamentații 1482
Ezechiel 1492
Daniel 1599
Osea 1632
Joel 1647
Amos 1653
Obadiah 1665
Iona 1667
Mica 1671
Nahum 1680
Habacuc 1684
Sofonia 1689
Hagai 1694
Zaharia 1698
Maleahi 1716

NOUL TESTAMENT

Matei 1725
Marcu 1790
Luca 1831
Ioan 1901
Faptele 1953
Romani 2022
1 Corinteni 2051
2 Corinteni 2078
Galateni 2097
Efeseni 2107
Filipeni 2116
Coloseni 2123
1 Tesoloniceni 2130
2 Tesaloniceni 2136
1 Timotei 2140
2 Timotei 2148
Titus 2154
Filimon 2158
Evrei 2160
Iacov 2181
1 Petru 2188
2 Petru 2196
1 Ioan 2201
2 Ioan 2209
3 Ioan 2210
Iuda 2211
Apocolipsa 2214

ANEXĂ

Ghidul Cititorului
Glosar
Hărți
Destin
Ilustraţii, Doré

VECHIUL TESTAMENT

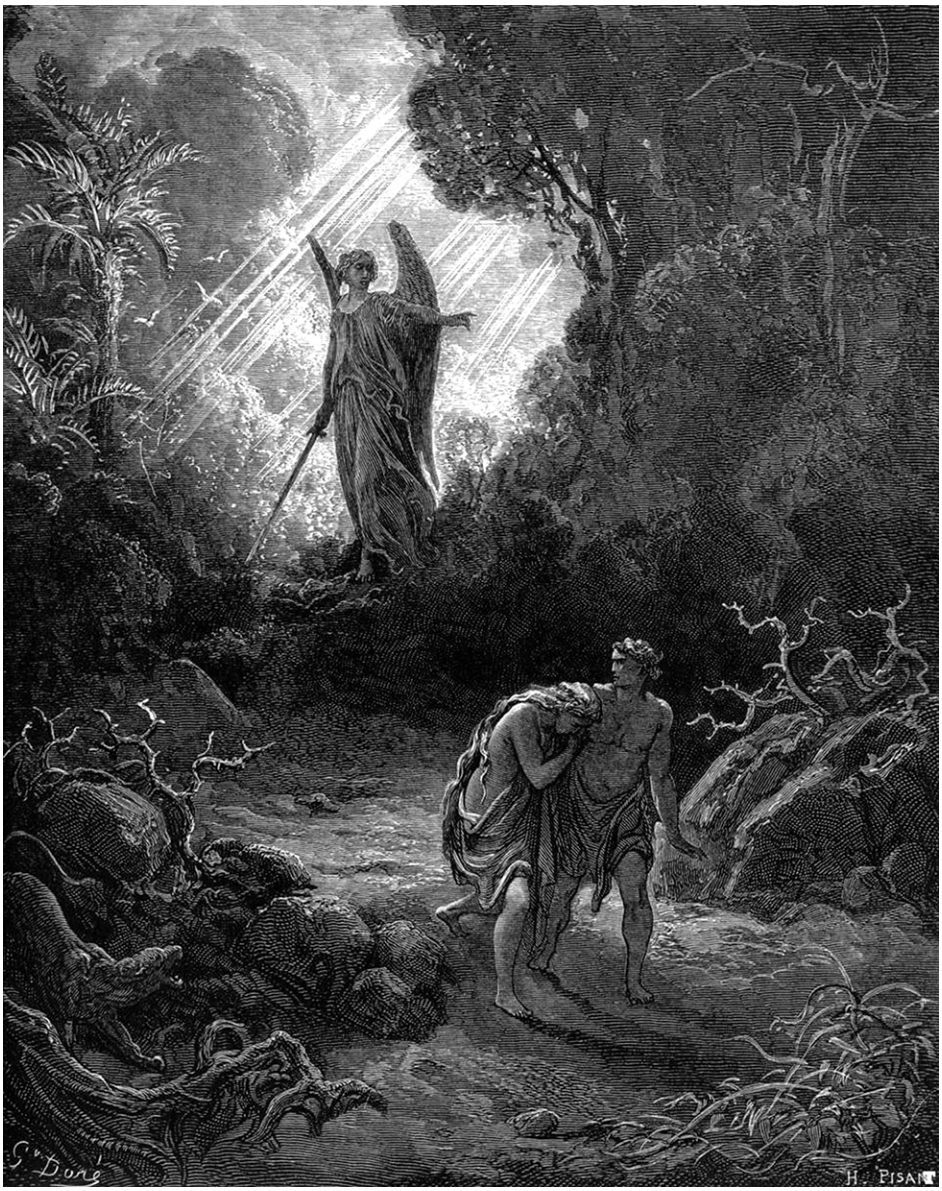

Astfel l-a alungat afară pe om şi a aşezat la est de grădina Edenului nişte heruvimi şi o sabie arzând care se întorcea în fiecare parte, pentru a păzi calea pomului vieţii.

Geneză 3:24

Geneză

1 La început Dumnezeu a creat cerul şi pământul. **2** Şi pământul
era fără formă şi gol; şi întuneric era peste suprafaţa adâncului.
Şi Duhul lui Dumnezeu se mişca peste suprafaţa apelor. **3**
Şi Dumnezeu a spus: Să fie lumină! Şi a fost lumină. **4** Şi
Dumnezeu a văzut lumina, că era bună; şi Dumnezeu a despărţit
lumina de întuneric. **5** Şi Dumnezeu a numit lumina zi şi
întunericul l-a numit noapte. Şi a fost o seară şi o dimineaţă:
ziua întâi. **6** Şi Dumnezeu a spus: Să fie o întindere în mijlocul
apelor şi aceasta să despartă apele de ape. **7** Şi Dumnezeu
a făcut întinderea şi a despărţit apele care erau dedesubtul
întinderii de apele care erau deasupra întinderii şi aşa a fost.
8 Şi Dumnezeu a numit întinderea cer. Şi a fost o seară şi o
dimineaţă: ziua a doua. **9** Şi Dumnezeu a spus: Apele de sub
cer să se adune la un loc şi să se arate uscatul. Şi aşa a fost. **10**
Şi Dumnezeu a numit uscatul pământ, şi adunarea apelor a
numit-o mări; şi Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. **11**
Şi Dumnezeu a spus: Să dea pământul iarbă, verdeaţa care
aduce sămânţă şi pomi roditori care aduc rod după felul lor,
a căror sămânţă este în ei, pe pământ. Şi aşa a fost. **12** Şi
pământul a dat iarbă şi verdeaţă care aduce sămânţă după felul
ei şi pomi care aduc rod, a căror sămânţă era în ei, după felul
lor; şi Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. **13** Şi a fost o
seară şi o dimineaţă: ziua a treia. **14** Şi Dumnezeu a spus: Să fie
luminători în întinderea cerului pentru a despărţi ziua de noapte;
şi ei să fie pentru semne şi pentru anotimpuri şi pentru zile şi
ani; **15** Şi ei să fie ca luminători în întinderea cerului pentru
a da lumină peste pământ. Şi aşa a fost. **16** Şi Dumnezeu a
făcut doi luminători mari: luminătorul mai mare pentru a stăpâni

ziua şi luminătorul mai mic pentru a stăpâni noaptea; el a făcut
de asemenea stelele. **17** Şi Dumnezeu i-a pus în întinderea
cerului pentru a da lumină peste pământ, **18** Şi pentru a stăpâni
peste zi şi peste noapte şi să despartă lumina de întuneric; şi
Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. **19** Şi a fost o seară
şi o dimineaţă: ziua a patra. **20** Şi Dumnezeu a spus: Apele
să dea abundent fiinţa mişcătoare care are viaţă şi păsări să
zboare deasupra pământului pe faţa întinderii cerului. **21** Şi
Dumnezeu a creat balene mari şi fiecare vieţuitoare care se
mişcă, pe care apele le-au dat abundent, după felul lor, şi fiecare
pasăre înaripată, după felul ei; şi Dumnezeu a văzut că lucrul
acesta era bun. **22** Şi Dumnezeu le-a binecuvântat, spunând: Fiţi
roditori şi înmulţiţi-vă şi umpleţi apele în mări, şi pasărea să se
înmulţească pe pământ. **23** Şi a fost o seară şi o dimineaţă: ziua
a cincea. **24** Şi Dumnezeu a spus: Să dea pământul fiinţa vie
după felul ei, vite şi târâtoare şi fiare ale pământului, după felul
lor. Şi aşa a fost. **25** Şi Dumnezeu a făcut fiara pământului, după
felul ei, şi vite, după felul lor, şi fiecare târâtoare pe pământ,
după felul ei; şi Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun. **26**
Şi Dumnezeu a spus: Să facem om după chipul nostru, după
asemănarea noastră; şi ei să domnească peste peştii mării şi
peste păsările cerului şi peste vite şi peste tot pământul şi peste
fiecare târâtoare ce se târăşte pe pământ. **27** Astfel Dumnezeu
a creat om după propriul său chip, după chipul lui Dumnezeu l-
a creat, parte bărbătească şi parte femeiască i-a creat. **28** Şi
Dumnezeu i-a binecuvântat şi Dumnezeu le-a spus: Fiţi roditori
şi înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul şi supuneţi-l şi domniţi peste
peştii mării şi peste păsările cerului şi peste fiecare vieţuitoare
ce se mişcă pe pământ. **29** Şi Dumnezeu a spus: Iată, v-am

dat fiecare verdeaţă care aduce sămânţă, care este peste faţa
întregului pământ, şi fiecare pom, în care este rodul unui pom
care aduce sămânţă, aceasta vă va fi pentru mâncare. **30** Şi
fiecărei fiare a pământului şi fiecărei păsări a cerului şi fiecărei
târâtoare pe pământ, în care este viaţă, le-am dat fiecare plantă
verde pentru mâncare; şi aşa a fost. **31** Şi Dumnezeu a văzut
fiecare lucru pe care l-a făcut şi, iată, totul era foarte bun. Şi a
fost o seară şi o dimineaţă: ziua a şasea.

2 Astfel au fost terminate cerurile şi pământul şi toată oştirea lor.
2 Şi în ziua a şaptea Dumnezeu şi-a terminat lucrarea pe care o
făcuse; şi în ziua a şaptea s-a odihnit de toată lucrarea lui pe
care o făcuse. **3** Şi Dumnezeu a binecuvântat ziua a şaptea şi a
sfinţit-o, pentru că în aceasta s-a odihnit de toată lucrarea sa, pe
care Dumnezeu a creat-o şi a făcut-o. **4** Acestea sunt generaţiile
cerurilor şi ale pământului când au fost create, în ziua în care
DOMNUL Dumnezeu a făcut pământul şi cerurile, **5** Şi fiecare
verdeaţă a câmpului, înainte ca aceasta să fi fost în pământ, şi
fiecare verdeaţă a câmpului înainte de a fi încolţit, pentru că
DOMNUL Dumnezeu nu făcuse să plouă peste pământ şi nu era
om să are pământul. **6** Ci un abur se ridica din pământ şi uda
toată suprafaţa pământului. **7** Şi DOMNUL Dumnezeu l-a format
pe om din ţărâna pământului şi i-a suflat în nări suflarea vieţii
şi omul a devenit un suflet viu. **8** Şi DOMNUL Dumnezeu a
sădit o grădină înspre est, în Eden, şi acolo a pus pe omul pe
care l-a format. **9** Şi din pământ DOMNUL Dumnezeu a făcut
să încolţească fiecare pom care este plăcut la vedere şi bun
pentru mâncare şi pomul vieţii, de asemenea, în mijlocul grădinii
şi pomul cunoaşterii binelui şi răului. **10** Şi un râu ieşea din
Eden ca să ude grădina; şi de acolo se împărţea şi se făcea

patru capete. **11** Numele întâiului este Pison: acesta este cel ce înconjoară întreaga ţară Havila, unde este aur. **12** Şi aurul acelei ţări este bun: acolo este bedelium şi piatra de onix. **13** Şi numele celui de al doilea râu este Ghihon: acesta este cel ce înconjoară întreaga ţară a Etiopiei. **14** Şi numele celui de al treilea râu este Hidechel: acesta este cel ce merge spre estul Asiriei. Şi al patrulea râu este Eufratul. **15** Şi DOMNUL Dumnezeu l-a luat pe om şi l-a pus în grădina Edenului, să o lucreze şi să o păzească. **16** Şi DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit omului, spunând: Din orice pom din grădină poţi mânca în voie, **17** Dar din pomul cunoaşterii binelui şi răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit. **18** Şi DOMNUL Dumnezeu a spus: Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor potrivit pentru el. **19** Şi din pământ DOMNUL Dumnezeu a format fiecare fiară a câmpului şi fiecare pasăre a cerului şi le-a adus la Adam să vadă cum le va numi; şi oricum a numit Adam fiecare fiinţa vie, acela a fost numele ei. **20** Şi Adam a dat nume tuturor vitelor şi tuturor păsărilor cerului şi fiecărei fiare a câmpului, dar pentru Adam nu s-a găsit un ajutor potrivit pentru el. **21** Şi DOMNUL Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc peste Adam; şi Adam a dormit; şi a luat una din coastele lui şi a închis carnea la loc; **22** Şi din coasta pe care DOMNUL Dumnezeu a luat-o de la om, a făcut o femeie şi a adus-o la om. **23** Şi Adam a spus: Aceasta este acum os din oasele mele şi carne din carnea mea; ea se va chema femeie, pentru că a fost luată din bărbat. **24** De aceea va lăsa un bărbat pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de soţia sa şi cei doi vor fi un singur trup. **25** Şi ei erau amândoi goi, omul şi soţia sa, şi nu se ruşinau.

3 Acum şarpele era mai viclean decât orice fiară a câmpului pe
care DOMNUL Dumnezeu a făcut-o. Şi a spus femeii: Oare a
spus Dumnezeu: Să nu mâncaţi din fiecare pom al grădinii? **2** Şi
femeia a spus şarpelui: Putem să mâncăm din rodul pomilor
grădinii, **3** Dar despre rodul pomului care este în mijlocul grădinii,
Dumnezeu a spus: Să nu mâncaţi din el, nici să nu îl atingeţi,
ca nu cumva să muriţi. **4** Şi şarpele a spus femeii: Nu veţi
muri nicidecum; **5** Fiindcă Dumnezeu ştie că în ziua în care voi
mâncaţi din acesta, atunci ochii voştri vor fi deschişi şi veţi fi ca
dumnezei, cunoscând binele şi răul. **6** Şi când femeia a văzut că
pomul era bun pentru mâncare şi că era plăcut ochilor şi un
pom de dorit să facă pe cineva înţelept, ea a luat din rodul lui şi
a mâncat şi a dat de asemenea soţului ei care era cu ea şi a
mâncat şi el. **7** Şi li s-au deschis ochii la amândoi şi au ştiut că
erau goi; şi au cusut frunze de smochin laolaltă şi şi-au făcut
şorţuri. **8** Şi au auzit vocea DOMNULUI Dumnezeu umblând în
grădină în răcoarea zilei; şi Adam şi soţia lui s-au ascuns de
prezența DOMNULUI Dumnezeu, printre pomii grădinii. **9** Şi
DOMNUL Dumnezeu l-a chemat pe Adam şi i-a spus: Unde
eşti? **10** Iar el a spus: Am auzit vocea ta în grădină şi m-am
temut, pentru că eram gol; şi m-am ascuns. **11** Iar el a spus:
Cine ţi-a spus că erai gol? Ai mâncat din pomul din care ţi-am
poruncit să nu mănânci? **12** Şi omul a spus: Femeia pe care mi-
ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom şi eu am mâncat. **13**
Şi DOMNUL Dumnezeu a spus femeii: Ce este aceasta ce ai
făcut? Şi femeia a spus: Şarpele m-a înşelat şi eu am mâncat.
14 Şi DOMNUL Dumnezeu a spus şarpelui: Pentru că ai făcut
aceasta, eşti blestemat mai mult decât toate vitele şi mai mult
decât fiecare fiară a câmpului; pe pântecele tău vei merge şi

ţărână vei mânca toate zilele vieţii tale. **15** Şi voi pune duşmănie
între tine şi femeie şi între sămânţa ta şi sămânţa ei; el îţi va
zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul. **16** Femeii i-a spus: Mult
îţi voi înmulţi tristeţea şi însărcinarea ta, cu tristeţe vei naşte
copii şi dorinţa ta va fi spre soţul tău şi el va stăpâni peste tine.
17 Şi lui Adam i-a spus: Pentru că ai dat ascultare vocii soţiei tale
şi ai mâncat din pomul despre care ţi-am poruncit, zicând: Să nu
mănânci din el, blestemat este pământul din cauza ta; în tristeţe
vei mânca din el toate zilele vieţii tale; **18** Spini şi ciulini îţi va
aduce şi vei mânca verdeaţa câmpului; **19** În sudoarea feţei tale
vei mânca pâine, până te vei întoarce în pământ, pentru că din
el ai fost luat: căci ţărână eşti şi în ţărână te vei întoarce. **20**
Şi Adam i-a dat soţiei sale numele Eva, pentru că ea a fost
mama tuturor celor vii. **21** Lui Adam şi soţiei lui, de asemenea,
DOMNUL Dumnezeu le-a făcut haine de piei şi i-a îmbrăcat. **22**
Şi DOMNUL Dumnezeu a spus: Iată, omul a devenit ca unul
dintre noi, să cunoască binele şi răul. Şi acum, ca nu cumva să
îşi întindă mâna şi să ia de asemenea din pomul vieţii şi să
mănânce şi să trăiască pentru totdeauna, **23** De aceea DOMNUL
Dumnezeu l-a trimis din grădina Edenului, ca să are pământul
din care fusese luat. **24** Astfel l-a alungat afară pe om şi a aşezat
la est de grădina Edenului nişte heruvimi şi o sabie arzând care
se întorcea în fiecare parte, pentru a păzi calea pomului vieţii.

4 Şi Adam a cunoscut-o pe Eva, soţia lui, şi ea a rămas
însărcinată şi a născut pe Cain şi a spus: Am primit un bărbat de
la DOMNUL. **2** Şi ea a mai născut pe fratele lui, Abel. Şi Abel
era păzitor de oi, dar Cain era lucrător al pământului. **3** Şi s-a
întâmplat că, după un timp, Cain a adus un dar DOMNULUI, din
rodul pământului. **4** Şi Abel, de asemenea, a adus din întâii

născuţi ai turmei sale şi din grăsimea lor. Şi DOMNUL s-a uitat
cu plăcere la Abel şi la darul său. **5** Dar la Cain şi la darul său nu
s-a uitat cu plăcere. Şi Cain s-a înfuriat tare şi i s-a posomorât
faţa. **6** Şi DOMNUL i-a spus lui Cain: De ce te-ai înfuriat? Şi de
ce ţi s-a posomorât faţa? **7** Dacă faci bine, nu vei fi acceptat? Iar
dacă nu faci bine, păcatul pândeşte la uşă. Şi dorinţa lui se ţine
de tine, dar tu să stăpâneşti peste el. **8** Iar Cain a vorbit cu Abel,
fratele său, şi a fost aşa: când erau ei pe câmp, Cain s-a ridicat
împotriva lui Abel, fratele său, şi l-a ucis. **9** Şi DOMNUL i-a spus
lui Cain: Unde este Abel, fratele tău? Iar el a spus: Nu ştiu;
sunt eu păzitorul fratelui meu? **10** Iar el a spus: Ce ai făcut?
Vocea sângelui fratelui tău strigă din pământ către mine. **11** Şi
acum eşti blestemat de pe pământul care şi-a deschis gura să
primească sângele fratelui tău din mâna ta. **12** Când lucrezi
pământul, acesta nu îţi va mai da de aici înainte puterea lui;
un fugar şi un rătăcitor vei fi pe pământ. **13** Şi Cain a spus
DOMNULUI: Pedeapsa mea este mai mare decât o pot purta.
14 Iată, tu m-ai alungat astăzi de pe faţa pământului şi de la
faţa ta voi fi ascuns şi voi fi un fugar şi un rătăcitor pe pământ
şi se va întâmpla că oricine mă găseşte mă va ucide. **15** Şi
DOMNUL i-a spus: De aceea, oricine ucide pe Cain, răzbunare
va fi asupra lui de şapte ori. Şi DOMNUL a pus un semn pe
Cain, ca nu cumva cineva, găsindu-l, să îl ucidă. **16** Şi Cain
a ieşit din prezența DOMNULUI şi a locuit în ţara Nod, la est
de Eden. **17** Şi Cain a cunoscut-o pe soţia sa şi ea a rămas
însărcinată şi a născut pe Enoh; şi a zidit o cetate şi a pus
numele cetăţii după numele fiului său, Enoh. **18** Şi lui Enoh i s-a
născut Irad; şi Irad a născut pe Mehuiael; şi Mehuiael a născut
pe Metuşael; şi Metuşael a născut pe Lameh. **19** Şi Lameh şi-a

luat două soţii: numele uneia era Ada şi numele celeilalte, Ţila.
20 Şi Ada a născut pe Iabal: el a fost tatăl celor ce locuiesc în
corturi şi au vite. **21** Şi numele fratelui său era Iubal: el a fost
tatăl tuturor celor ce mânuiesc harpa şi instrumentul de suflat.
22 Şi Ţila, de asemenea, a născut pe Tubal-Cain, instructor al
fiecărui meşteşugar în aramă şi fier; şi sora lui Tubal-Cain a
fost Naama. **23** Şi Lameh a spus soţiilor lui, Ada şi Ţila: Auziţi
vocea mea, voi soţiile lui Lameh, daţi ascultare la vorbirea mea:
pentru că am ucis un om pentru rănirea mea şi un tânăr pentru
vânătaia mea. **24** Dacă va fi răzbunat Cain de şapte ori, cu
adevărat, Lameh de şaptezeci şi şapte de ori. **25** Şi Adam a
cunoscut-o din nou pe soţia lui şi ea a născut un fiu şi i-a pus
numele Set: Pentru că Dumnezeu, a spus ea, mi-a rânduit o altă
sămânţă în locul lui Abel, pe care l-a ucis Cain. **26** Şi lui Set, de
asemenea, i s-a născut un fiu şi i-a pus numele Enos: atunci au
început oamenii să cheme numele DOMNULUI.

5 Aceasta este cartea generaţiilor lui Adam. În ziua în care
Dumnezeu a creat om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.
2 Parte bărbătească şi parte femeiască i-a creat şi i-a binecuvântat
şi le-a pus numele lor, Adam, în ziua în care au fost creaţi. **3** Şi
Adam a trăit o sută treizeci de ani şi a născut un fiu în propria lui
asemănare, după chipul lui, şi i-a pus numele Set; **4** Şi zilele lui
Adam, după ce a născut pe Set, au fost de opt sute de ani; şi a
născut fii şi fiice; **5** Şi toate zilele pe care Adam le-a trăit au fost
nouă sute treizeci de ani; şi a murit. **6** Şi Set a trăit o sută cinci
ani şi a născut pe Enos; **7** Şi Set a trăit, după ce a născut pe
Enos, opt sute şapte ani; şi a născut fii şi fiice; **8** Şi toate zilele
lui Set au fost nouă sute doisprezece ani; şi a murit. **9** Şi Enos a
trăit nouăzeci de ani şi a născut pe Cainan; **10** Şi Enos a trăit,

după ce a născut pe Cainan, opt sute cincisprezece ani; şi a
născut fii şi fiice; **11** Şi toate zilele lui Enos au fost nouă sute
cinci ani; şi a murit. **12** Şi Cainan a trăit şaptezeci de ani şi a
născut pe Mahalaleel; **13** Şi Cainan a trăit, după ce a născut pe
Mahalaleel, opt sute patruzeci de ani; şi a născut fii şi fiice; **14** Şi
toate zilele lui Cainan au fost nouă sute zece ani; şi a murit.
15 Şi Mahalaleel a trăit şaizeci şi cinci de ani şi a născut pe
Iared; **16** Şi Mahalaleel a trăit, după ce a născut pe Iared, opt
sute treizeci de ani; şi a născut fii şi fiice; **17** Şi toate zilele lui
Mahalaleel au fost opt sute nouăzeci şi cinci de ani; şi a murit.
18 Şi Iared a trăit o sută şaizeci şi doi de ani şi a născut pe
Enoh; **19** Şi Iared a trăit după ce a născut pe Enoh, opt sute de
ani; şi a născut fii şi fiice; **20** Şi toate zilele lui Iared au fost nouă
sute şaizeci şi doi de ani; şi a murit. **21** Şi Enoh a trăit şaizeci şi
cinci de ani şi a născut pe Metusala; **22** Şi Enoh a umblat cu
Dumnezeu, după ce a născut pe Metusala, trei sute de ani; şi a
născut fii şi fiice; **23** Şi toate zilele lui Enoh au fost trei sute
şaizeci şi cinci de ani; **24** Şi Enoh a umblat cu Dumnezeu: şi
nu a mai fost, pentru că Dumnezeu l-a luat. **25** Şi Metusala a
trăit o sută optzeci şi şapte de ani şi a născut pe Lameh; **26** Şi
Metusala a trăit, după ce a născut pe Lameh, şapte sute optzeci
şi doi de ani; şi a născut fii şi fiice; **27** Şi toate zilele lui Metusala
au fost nouă sute şaizeci şi nouă de ani; şi a murit. **28** Şi Lameh
a trăit o sută optzeci şi doi de ani şi a născut un fiu; **29** Şi i-a pus
numele Noe, spunând: Acesta ne va mângâia pentru lucrarea
noastră şi osteneala mâinilor noastre, din cauza pământului pe
care Dumnezeu l-a blestemat. **30** Şi Lameh a trăit, după ce a
născut pe Noe, cinci sute nouăzeci şi cinci de ani; şi a născut fii
şi fiice; **31** Şi toate zilele lui Lameh au fost şapte sute şaptezeci

şi şapte de ani; şi a murit. **32** Şi Noe a fost în vârstă de cinci
sute de ani; şi Noe a născut pe Sem, Ham şi Iafet.

6 Şi s-a întâmplat, pe când oamenii au început a se înmulţi pe
faţa pământului şi li s-au născut fiice, **2** Că fiii lui Dumnezeu au
văzut că fiicele oamenilor erau frumoase şi şi-au luat soţii din
toate pe care le-au ales. **3** Şi DOMNUL a spus: Duhul meu
nu se va lupta întotdeauna cu omul, căci el este de asemenea
şi carne; totuşi zilele lui vor fi o sută douăzeci de ani. **4** Erau
uriaşi pe pământ în acele zile şi, de asemenea, după aceea,
când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor şi ele le-au
născut copii, aceştia au fost războinicii, care au fost în vechime
oameni de renume. **5** Şi Dumnezeu a văzut că stricăciunea
omului era mare pe pământ şi că fiecare imaginaţie a gândurilor
inimii sale era numai facere de rău continuă. **6** Şi aceasta l-a
făcut pe DOMNUL să se pocăiască pentru că a făcut pe om
pe pământ şi l-a mâhnit în inima lui. **7** Şi DOMNUL a spus:
Voi nimici de pe faţa pământului pe omul pe care l-am creat,
deopotrivă om şi animal şi târâtoarea şi păsările cerului, fiindcă
aceasta mă face să mă pocăiesc că i-am făcut. **8** Dar Noe a
găsit har în ochii DOMNULUI. **9** Acestea sunt generaţiile lui
Noe: Noe a fost un bărbat drept şi desăvârşit în generaţiile lui şi
Noe a umblat cu Dumnezeu. **10** Şi Noe a născut trei fii: Sem,
Ham şi Iafet. **11** Şi pământul era corupt înaintea lui Dumnezeu şi
pământul era umplut de violenţă. **12** Şi Dumnezeu a privit peste
pământ şi, iată, acesta era corupt, pentru că toată făptura şi-
a corupt calea pe pământ. **13** Şi Dumnezeu i-a spus lui Noe:
Sfârşitul a toată făptura a ajuns înaintea mea, fiindcă pământul
este plin de violenţă din cauza lor; şi, iată, îi voi nimici împreună
cu pământul. **14** Fă-ţi o arcă din lemn de gofer, să faci camere în

arcă şi să o smoleşti pe dinăuntru şi pe dinafară cu smoală. **15**
Şi acesta este modelul după care să o faci: Lungimea arcei
să fie de trei sute de coţi, lăţimea acesteia cincizeci de coţi şi
înălţimea acesteia treizeci de coţi. **16** Să faci arcei o fereastră,
deasupra, să o termini la un cot de la acoperiş, şi uşa arcei să o
aşezi în latura arcei; să faci arca cu trei nivele: cel de jos, al
doilea şi al treilea. **17** Şi iată, eu, chiar eu, voi aduce un potop
de ape peste pământ, pentru a nimici toată făptura de sub cer,
în care este suflarea vieţii şi fiecare lucru care este pe pământ
va muri. **18** Dar cu tine îmi voi întemeia legământul meu; şi să
intri în arcă, tu şi fiii tăi şi soţia ta şi soţiile fiilor tăi cu tine. **19** Şi
din fiecare vieţuitoare de orice făptură, două din fiecare soi,
să aduci în arcă, pentru a le ţine în viaţă cu tine; să fie parte
bărbătească şi parte femeiască. **20** Din păsări, după felul lor, şi
din vite, după felul lor, şi din fiecare târâtoare a pământului, după
felul ei, două din fiecare soi vor veni la tine, pentru a le ţine
în viaţă. **21** Şi ia la tine din toată mâncarea care se mănâncă
şi strânge-o la tine şi va fi mâncare pentru tine şi pentru ele.
22 Astfel a făcut Noe, conform cu tot ceea ce Dumnezeu i-a
poruncit, astfel a făcut el.

7 Şi DOMNUL i-a spus lui Noe: Intră tu şi toată casa ta în arcă,
fiindcă te-am văzut drept înaintea mea în această generaţie. **2**
Din fiecare fiară curată să iei la tine câte şapte perechi, partea
bărbătească şi partea sa femeiască, şi din fiarele care nu sunt
curate, câte două, partea bărbătească şi partea sa femeiască. **3**
Din păsările cerului de asemenea câte şapte perechi, partea
bărbătească şi partea femeiască, pentru a ţine sămânţă în viaţă
peste faţa întregului pământ. **4** Căci încă şapte zile şi voi face să
plouă peste pământ patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi şi orice

lucru viu pe care l-am făcut, îl voi distruge de pe faţa pământului.
5 Şi Noe a făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit. **6**
Şi Noe era în vârstă de şase sute de ani când potopul apelor era
peste pământ. **7** Şi Noe a intrat şi fiii lui şi soţia lui şi soţiile
fiilor lui cu el în arcă, din cauza apelor potopului. **8** Din fiare
curate şi din fiare care nu sunt curate şi din păsări şi din fiecare
lucru care se târăşte pe pământ, **9** Au intrat două câte două la
Noe în arcă, partea bărbătească şi partea femeiască, aşa cum
Dumnezeu a poruncit lui Noe. **10** Şi s-a întâmplat, după şapte
zile, că apele potopului au venit peste pământ. **11** În anul şase
sute al vieţii lui Noe, în luna a doua, în a şaptesprezecea zi a
lunii, în acea zi au fost toate fântânile marelui adânc despicate şi
ferestrele cerului s-au deschis. **12** Şi ploaia a fost peste pământ
patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi. **13** În chiar aceeaşi zi a
intrat Noe şi Sem şi Ham şi Iafet, fiii lui Noe şi soţia lui Noe şi
cele trei soţii ale fiilor săi cu ei în arcă; **14** Ei şi fiecare fiară după
felul ei şi toate vitele după felul lor şi fiecare târâtoare ce se
târăşte pe pământ după felul ei şi fiecare pasăre după felul ei,
fiecare păsărică din fiecare specie. **15** Şi au intrat la Noe în arcă
două câte două din orice făptură în care este suflarea vieţii.
16 Şi cele ce au intrat, au intrat partea bărbătească şi partea
femeiască din orice făptură, aşa cum Dumnezeu i-a poruncit lui;
şi DOMNUL l-a închis înăuntru. **17** Şi potopul a fost patruzeci de
zile peste pământ şi apele au crescut şi au purtat sus arca şi
aceasta a fost înălţată deasupra pământului. **18** Şi apele se
înălţau şi s-au înmulţit foarte mult asupra pământului, şi arca
mergea pe faţa apelor. **19** Şi apele s-au înălţat peste măsură
asupra pământului şi toţi munţii înalţi, care erau sub întregul
cer, au fost acoperiţi. **20** Apele s-au înălţat cu cincisprezece

coţi deasupra lor şi munţii au fost acoperiţi. **21** Şi a murit orice
făptură care mişca pe pământ, deopotrivă pasăre şi vită şi fiară
şi fiecare târâtoare care se târăşte pe pământ şi fiecare om; **22**
Toate în a căror nări era suflarea vieţii, toate câte erau pe uscat,
au murit. **23** Şi orice lucru viu care a fost pe faţa pământului
a fost nimicit, deopotrivă om şi vită şi târâtoarele şi pasărea
cerului; şi acestea au fost nimicite de pe pământ; şi numai Noe a
rămas în viaţă şi cei ce erau cu el în arcă. **24** Şi apele s-au
înălţat asupra pământului o sută cincizeci de zile.

8 Şi Dumnezeu şi-a adus aminte de Noe şi de fiecare vieţuitoare
şi de toate vitele care erau cu el în arcă; şi Dumnezeu a făcut
să treacă un vânt peste pământ şi apele s-au retras; **2** De
asemenea fântânile adâncului şi ferestrele cerului au fost închise
şi ploaia din cer a fost oprită; **3** Şi apele se retrăgeau de pe
pământ continuu şi după ce s-au sfârşit o sută cincizeci de zile,
apele s-au împuţinat. **4** Şi arca s-a aşezat în a şaptea lună, în a
şaptesprezecea zi a lunii, pe munţii Ararat. **5** Şi apele au scăzut
continuu până în luna a zecea: în luna a zecea, în prima zi a
lunii, s-au văzut vârfurile munţilor. **6** Şi s-a întâmplat, după ce s-
au sfârşit patruzeci de zile, că Noe a deschis fereastra arcei pe
care o făcuse, **7** Şi a trimis înainte un corb, care a ieşit şi a mers
încolo şi încoace, până când au secat apele de pe pământ.
8 De asemenea a trimis de la el un porumbel, să vadă dacă
apele s-au retras de pe faţa pământului; **9** Dar porumbelul nu
a găsit odihnă pentru talpa piciorului său şi s-a întors la el în
arcă, pentru că apele erau pe faţa întregului pământ; atunci a
întins mâna şi l-a luat şi l-a dus la el în arcă. **10** Şi a mai stat
alte şapte zile şi din nou a trimis porumbelul afară din arcă;
11 Şi porumbelul a venit la el seara şi, iată, în ciocul lui era o

frunză de măslin proaspăt ruptă, aşa că Noe a cunoscut că
apele s-au retras de pe pământ. **12** Şi a mai stat alte şapte zile
şi a trimis porumbelul, care nu s-a mai întors la el. **13** Şi s-a
întâmplat în anul şase sute şi unu, în prima lună, în prima zi a
lunii, apele au secat de pe pământ; şi Noe a ridicat acoperişul
arcei şi a privit şi, iată, faţa pământului era uscată. **14** Şi în a
doua lună, în a douăzeci şi şaptea zi a lunii, pământul a fost
uscat. **15** Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Noe, spunând: **16** Ieşi din
arcă, tu şi soţia ta şi fiii tăi şi soţiile fiilor tăi cu tine. **17** Scoate
împreună cu tine fiecare vieţuitoare care este cu tine, a toată
făptura, deopotrivă pasăre şi vită şi fiecare târâtoare care se
târăşte pe pământ, ca acestea să nască abundent pe pământ şi
să fie roditoare şi să se înmulţească pe pământ. **18** Şi Noe a
ieşit şi fiii lui şi soţia lui şi soţiile fiilor lui cu el; **19** Fiecare fiară,
fiecare târâtoare şi fiecare pasăre şi orice se târăşte pe pământ,
după felurile lor, au ieşit afară din arcă. **20** Şi Noe a zidit un altar
DOMNULUI şi a luat din fiecare fiară curată şi din fiecare pasăre
curată şi a adus ofrande arse pe altar. **21** Şi DOMNUL a mirosit
o aromă dulce şi DOMNUL a spus în inima sa: Nu voi mai
blestema din nou pământul vreodată din cauza omului, pentru
că imaginaţia inimii omului este facere de rău din tinereţea lui,
nici nu voi mai lovi din nou vreodată fiecare vieţuitoare, aşa cum
am făcut. **22** Cât timp pământul rămâne, semănatul şi seceratul
şi frig şi arşiţă şi vară şi iarnă şi zi şi noapte nu vor înceta.

9 Şi Dumnezeu a binecuvântat pe Noe şi pe fiii lui şi le-a spus:
Fiţi roditori şi înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul. **2** Şi teama de voi
şi groaza de voi va fi peste fiecare fiară a pământului şi peste
fiecare pasăre a cerului, peste tot ce se mişcă pe pământ şi
peste toţi peştii mării; în mâna voastră sunt ele predate. **3** Tot ce

se mişcă şi trăieşte va fi mâncare pentru voi; precum planta
verde, v-am dat toate lucrurile. **4** Dar carne cu viaţa ei, ceea ce
este sângele ei, să nu mâncaţi. **5** Şi cu adevărat sângele vostru,
al vieţilor voastre, îl voi cere, din mâna fiecărei fiare îl voi cere şi
din mâna omului, din mâna fiecărui frate al omului voi cere viaţa
omului. **6** Oricine varsă sângele omului, prin om să fie vărsat
sângele lui, pentru că după chipul lui Dumnezeu l-a făcut pe om.
7 Şi voi fiţi roditori şi înmulţiţi-vă, naşteţi abundent pe pământ şi
înmulţiţi-vă pe acesta. **8** Şi Dumnezeu i-a vorbit lui Noe şi fiilor
lui cu el, spunând: **9** Şi eu, iată, întemeiez legământul meu cu
voi şi cu sămânţa voastră după voi; **10** Şi cu fiecare creatură
vie care este cu voi, dintre păsări, dintre vite şi dintre fiecare
fiară a pământului cu voi, de la tot ceea ce iese afară din arcă,
până la fiecare fiară a pământului. **11** Şi voi întemeia legământul
meu cu voi şi nici nu va mai fi toată făptura stârpită vreodată
prin apele unui potop, nici nu va mai fi vreodată un potop să
distrugă pământul. **12** Şi Dumnezeu a spus: Acesta este semnul
legământului pe care îl fac între mine şi voi şi fiecare creatură vie
care este cu voi, pentru generaţii pentru totdeauna: **13** Eu aşez
curcubeul meu în nor şi acesta va fi ca semn al unui legământ
între mine şi pământ. **14** Şi se va întâmpla, când aduc un nor
peste pământ, că se va vedea curcubeul în nor: **15** Şi îmi voi
aminti de legământul meu, care este între mine şi voi şi fiecare
creatură vie a toată făptura; şi apele nu vor mai deveni un potop
ca să nimicească toată făptura. **16** Şi curcubeul va fi în nor
şi îl voi privi, ca să îmi amintesc de legământul veşnic dintre
Dumnezeu şi fiecare creatură vie, a toată făptura, care este pe
pământ. **17** Şi Dumnezeu i-a spus lui Noe: Acesta este semnul
legământului, pe care l-am întemeiat între mine şi toată făptura

care este pe pământ. **18** Şi fiii lui Noe, care au ieşit din arcă,
au fost Sem şi Ham şi Iafet; şi Ham este tatăl lui Canaan. **19**
Aceştia sunt cei trei fii ai lui Noe şi din ei a fost acoperit întregul
pământ. **20** Şi Noe a început a fi agricultor şi a sădit o vie; **21** Şi
a băut din vin şi s-a îmbătat şi s-a dezgolit înăuntrul cortului său.
22 Şi Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său şi a
spus celor doi fraţi ai săi de afară. **23** Şi Sem şi Iafet au luat o
haină şi au pus-o peste amândoi umerii lor şi au mers cu spatele
şi au acoperit goliciunea tatălui lor şi feţele lor erau întoarse şi
nu au văzut goliciunea tatălui lor. **24** Şi Noe s-a trezit din beţia
vinului său şi a cunoscut ceea ce fiul său mai tânăr i-a făcut. **25**
Şi a spus: Blestemat fie Canaan, un servitor al servitorilor va fi el
fraţilor săi. **26** Şi a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul
lui Sem; şi Canaan va fi servitorul lui. **27** Dumnezeu va lărgi pe
Iafet şi va locui în corturile lui Sem şi Canaan va fi servitorul lui.
28 Şi Noe a trăit după potop trei sute cincizeci de ani. **29** Şi toate
zilele lui Noe au fost nouă sute cincizeci de ani; şi a murit.

10 Acum acestea sunt generaţiile fiilor lui Noe: Sem, Ham şi
Iafet; şi li s-au născut fii după potop. **2** Fiii lui Iafet: Gomer şi
Magog şi Madai şi Iavan şi Tubal şi Meşec şi Tiras. **3** Şi fiii lui
Gomer: Aşchenaz şi Rifat şi Togarma. **4** Şi fiii lui Iavan: Elişa
şi Tarsis, Chitim şi Dodanim. **5** Prin aceştia au fost împărţite
insulele neamurilor în pământurile lor, fiecare după limba lui,
după familiile lor, în naţiunile lor. **6** Şi fiii lui Ham: Cuş şi Miţraim
şi Put şi Canaan. **7** Şi fiii lui Cuş: Seba şi Havila şi Sabta şi
Raema şi Sabteca; şi fiii lui Raema: Şeba şi Dedan. **8** Şi Cuş a
născut pe Nimrod, el a început să fie unul puternic pe pământ. **9**
El era un vânător puternic înaintea DOMNULUI, de aceea s-a
spus: Precum Nimrod, puternicul vânător înaintea DOMNULUI.

10 Şi începutul împărăţiei sale a fost Babel şi Erec şi Acad şi
Calne, în ţara Şinar. **11** Din acea ţară a ieşit Aşur şi a zidit Ninive
şi cetatea Rehobot şi Calah, **12** Şi Resen, între Ninive şi Calah;
aceasta este o mare cetate. **13** Şi Miţraim a născut pe ludimi şi
pe anamimi şi pe lehabimi şi pe naftuhimi, **14** Şi pe patrusimi
şi pe casluhimi, (din care au venit filisteni) şi pe caftorimi. **15**
Şi Canaan a născut pe Sidon, întâiul său născut, şi pe Het,
16 Şi pe iebusiţi şi pe amoriţi şi pe ghirgasiţi, **17** Şi pe hiviţi
şi pe archiţi şi pe siniţi, **18** Şi pe arvadiţi şi pe ţemariţi şi pe
hamatiţi şi după aceea familiile canaaniţilor au fost împrăştiate
peste tot. **19** Şi graniţa canaaniţilor era de la Sidon, precum vii
la Gherar, spre Gaza, cum mergi spre Sodoma şi Gomora şi
Adma şi Zeboim, până la Leşa. **20** Aceştia sunt fiii lui Ham, după
familiile lor, după limbile lor, în ţările lor şi în naţiunile lor. **21** Lui
Sem, de asemenea, tatăl tuturor copiilor lui Eber, fratele lui Iafet,
care este mai vârstnic, şi lui i s-au născut copii. **22** Copiii lui
Sem: Elam şi Aşur şi Arpacşad şi Lud şi Aram. **23** Şi copiii lui
Aram: Uţ şi Hul şi Gheter şi Maş. **24** Şi Arpacşad a născut pe
Şelah şi Şelah a născut pe Eber. **25** Şi lui Eber i s-au născut
doi fii: numele unuia a fost Peleg, pentru că în zilele lui a fost
pământul împărţit, şi numele fratelui său a fost Ioctan. **26** Şi
Ioctan a născut pe Almodad şi pe Şelef şi pe Haţarmavet şi
pe Ierah, **27** Şi pe Hadoram şi pe Uzal şi pe Dicla, **28** Şi pe
Obal şi pe Abimael şi pe Şeba, **29** Şi pe Ofir şi pe Havila şi pe
Iobab, toţi aceştia au fost fiii lui Ioctan. **30** Şi locuinţa lor era
de la Meşa, aşa cum mergi spre Sefar, un munte spre est. **31**
Aceştia sunt fiii lui Sem, după familiile lor, după limbile lor, în
ţările lor, după naţiunile lor. **32** Acestea sunt familiile fiilor lui

Noe, după generaţiile lor; în naţiunile lor şi prin aceştia au fost
naţiunile împărţite pe pământ după potop.

11 Şi întreg pământul era cu o singură limbă şi cu o singură
vorbire. **2** Şi s-a întâmplat, cum au călătorit de la est, că au
găsit o câmpie în ţara Şinar şi au locuit acolo. **3** Şi au spus
unul altuia: Haidem să facem cărămizi şi să le ardem bine. Şi
au avut cărămidă ca piatră şi smoală au avut ca mortar. **4** Şi
au spus: Haidem să ne zidim o cetate şi un turn, al cărui vârf
să ajungă până la cer; şi să ne facem un nume, ca nu cumva
să fim împrăştiaţi pretutindeni pe faţa întregului pământ. **5** Şi
DOMNUL a coborât să vadă cetatea şi turnul, pe care copiii
oamenilor le-au zidit. **6** Şi DOMNUL a spus: Iată, poporul este
unul şi ei toţi au o singură limbă şi au început să facă aceasta, şi
acum nimic nu îi va opri din ceea ce au de gând să facă. **7**
Haidem să coborâm, şi acolo să le încurcăm limba, ca ei să nu
mai înţeleagă vorbirea unuia către celălalt. **8** Astfel DOMNUL i-a
împrăştiat pretutindeni de acolo, peste faţa întregului pământ; şi
au încetat a zidi cetatea. **9** De aceea i s-a pus numele Babel,
pentru că acolo DOMNUL a încurcat limba întregului pământ; şi
de acolo DOMNUL i-a împrăştiat peste faţa întregului pământ.
10 Acestea sunt generaţiile lui Sem: Sem era în vârstă de o sută
de ani şi a născut pe Arpacşad, la doi ani după potop; **11** Şi
Sem a trăit, după ce a născut pe Arpacşad, cinci sute de ani; şi
a născut fii şi fiice. **12** Şi Arpacşad a trăit treizeci şi cinci de ani
şi a născut pe Şelah; **13** Şi Arpacşad a trăit, după ce a născut
pe Şelah, patru sute trei ani; şi a născut fii şi fiice. **14** Şi Şelah a
trăit treizeci de ani şi a născut pe Eber; **15** Şi Şelah a trăit, după
ce a născut pe Eber, patru sute trei ani; şi a născut fii şi fiice. **16**
Şi Eber a trăit treizeci şi patru de ani şi a născut pe Peleg; **17**

Şi Eber a trăit, după ce a născut pe Peleg, patru sute treizeci
de ani; şi a născut fii şi fiice. **18** Şi Peleg a trăit treizeci de ani
şi a născut pe Reu; **19** Şi Peleg a trăit, după ce a născut pe
Reu, două sute nouă ani; şi a născut fii şi fiice. **20** Şi Reu a trăit
treizeci şi doi de ani şi a născut pe Serug; **21** Şi Reu a trăit,
după ce a născut pe Serug, două sute şapte ani; şi a născut fii şi
fiice. **22** Şi Serug a trăit treizeci de ani şi a născut pe Nahor; **23**
Şi Serug a trăit, după ce a născut pe Nahor; două sute de ani şi
a născut fii şi fiice. **24** Şi Nahor a trăit douăzeci şi nouă de ani şi
a născut pe Terah; **25** Şi Nahor a trăit, după ce a născut pe
Terah, o sută nouăsprezece ani; şi a născut fii şi fiice. **26** Şi
Terah a trăit şaptezeci de ani şi a născut pe Avram, Nahor şi
Haran. **27** Şi acestea sunt generaţiile lui Terah: Terah a născut
pe Avram, pe Nahor, şi pe Haran şi Haran a născut pe Lot. **28** Şi
Haran a murit înaintea tatălui său, Terah, în ţara naşterii sale, în
Urul caldeilor. **29** Şi Avram şi Nahor şi-au luat soţii: numele soţiei
lui Avram era Sarai şi numele soţiei lui Nahor, Milca, fiica lui
Haran, tatăl Milcăi şi tatăl Iscăi. **30** Dar Sarai era stearpă, ea nu
avea copil. **31** Şi Terah a luat pe Avram, fiul său, şi pe Lot, fiul lui
Haran, fiul fiului său, şi pe Sarai, nora lui, soţia fiului său, Avram,
şi a ieşit împreună cu ei din Urul caldeilor, ca să meargă în ţara
lui Canaan; şi au venit la Haran şi au locuit acolo. **32** Şi zilele lui
Terah au fost două sute cinci ani; şi Terah a murit în Haran.

12 Şi DOMNUL îi spusese lui Avram: Ieşi din ţara ta şi din
rudenia ta şi din casa tatălui tău, spre o ţară pe care ţi-o voi
arăta; **2** Şi voi face din tine o mare naţiune şi te voi binecuvânta
şi voi face numele tău mare şi vei fi o binecuvântare; **3** Şi voi
binecuvânta pe cei ce te binecuvântează şi voi blestema pe
cel ce te blestemă şi în tine toate familiile pământului vor fi

binecuvântate. **4** Astfel Avram a ieşit, cum îi spusese DOMNUL,
şi Lot a mers cu el; şi Avram era în vârstă de şaptezeci şi cinci
de ani când a plecat din Haran. **5** Şi Avram a luat pe Sarai, soţia
lui, şi pe Lot, fiul fratelui său şi toată averea pe care au adunat-o
şi sufletele pe care le-au obţinut în Haran şi au ieşit să meargă
în ţara lui Canaan şi au venit în ţara lui Canaan. **6** Şi Avram
a trecut prin ţară până la locul din Sihem, la câmpia lui More.
Şi canaanitul era atunci în ţară. **7** Şi DOMNUL i s-a arătat lui
Avram şi a spus: Seminţei tale voi da această ţară; şi acolo a
zidit un altar DOMNULUI, care i s-a arătat. **8** Şi el s-a mutat de
acolo la un munte, la est de Betel, şi şi-a întins cortul, având
Betel la vest şi Hai la est; şi acolo a zidit un altar DOMNULUI şi
a chemat numele DOMNULUI. **9** Şi Avram a călătorit, mergând
tot spre sud. **10** Şi a fost o foamete în ţară şi Avram a coborât
în Egipt să locuiască temporar acolo, pentru că foametea era
apăsătoare în ţară. **11** Şi s-a întâmplat, când s-a apropiat să
intre în Egipt, că el i-a spus Sarei, soţia lui: Acum iată, ştiu că
eşti o femeie frumoasă la vedere, **12** De aceea se va întâmpla,
când egiptenii te vor vedea, că vor spune: Aceasta este soţia lui;
şi mă vor ucide, dar pe tine te vor păstra în viaţă. **13** Spune, te
rog, că eşti sora mea, ca să îmi fie bine din cauza ta şi sufletul
meu să trăiască din cauza ta. **14** Şi s-a întâmplat, pe când
Avram a ajuns în Egipt, că egiptenii au văzut că femeia era
foarte frumoasă. **15** Prinţii lui Faraon de asemenea au văzut-o şi
au lăudat-o înaintea lui Faraon; şi femeia a fost luată în casa lui
Faraon. **16** Şi l-a tratat bine pe Avram din cauza ei şi avea oi şi
boi şi catâri şi servitori şi servitoare şi măgăriţe şi cămile. **17** Şi
DOMNUL a lovit cu plăgi pe Faraon şi casa lui, cu plăgi mari
din cauza lui Sarai, soţia lui Avram. **18** Şi Faraon a chemat pe

Avram şi a spus: Ce este aceasta ce mi-ai făcut? De ce nu mi-ai
spus că era soţia ta? **19** De ce ai spus: Ea este sora mea; astfel
că aproape am luat-o de soţie? De aceea acum, iat-o pe soţia
ta, ia-o şi pleacă. **20** Şi Faraon a poruncit oamenilor săi referitor
la el şi l-au trimis de la ei, pe el şi pe soţia lui şi tot ce avea.

13 Şi Avram a urcat din Egipt, el şi soţia lui şi tot ce avea, şi
Lot împreună cu el, în sudul Canaanului. **2** Şi Avram era foarte
bogat în vite, în argint şi în aur. **3** Şi a mers în călătoriile lui
din sud chiar până la Betel, până la locul unde fusese cortul
său la început, între Betel şi Hai; **4** Până la locul altarului, pe
care l-a făcut acolo la început; şi acolo Avram a chemat numele
DOMNULUI. **5** Şi de asemenea Lot, care a mers cu Avram, avea
turme şi cirezi şi corturi. **6** Şi ţara nu era în stare să îi ţină ca să
poată locui împreună, pentru că averea lor era mare, astfel că
nu puteau locui împreună. **7** Şi a fost o ceartă între păzitorii
vitelor lui Avram şi păzitorii vitelor lui Lot; şi canaanitul şi perizitul
locuiau pe atunci în ţară. **8** Şi Avram i-a spus lui Lot: Să nu fie
ceartă, te rog, între mine şi tine şi între păzitorii mei şi păzitorii
tăi, pentru că suntem fraţi. **9** Nu este întreaga ţară înaintea ta?
Desparte-te, te rog, de mine; dacă o vei lua la stânga, atunci
eu voi merge la dreapta, sau dacă mergi la dreapta, atunci eu
voi merge la stânga. **10** Şi Lot şi-a ridicat ochii şi a privit toată
câmpia Iordanului, că aceasta era bine udată peste tot, înainte
ca DOMNUL să fi distrus Sodoma şi Gomora, era ca grădina
DOMNULUI, asemenea ţării Egiptului, cum vii la Ţoar. **11** Atunci
Lot a ales pentru el toată câmpia Iordanului; şi Lot a călătorit
spre est; şi ei s-au despărţit unul de celălalt. **12** Avram a locuit
în ţara lui Canaan şi Lot a locuit în cetăţile din câmpie şi şi-a
întins cortul spre Sodoma. **13** Dar oamenii din Sodoma erau

peste măsură de stricaţi şi păcătoşi înaintea DOMNULUI. **14** Şi
DOMNUL i-a spus lui Avram, după ce s-a despărţit Lot de el:
Ridică-ţi acum ochii şi priveşte din locul în care eşti spre nord şi
spre sud şi spre est şi spre vest, **15** Pentru că tot pământul pe
care îl vezi, ţie ţi-l voi da şi seminţei tale pentru totdeauna. **16** Şi
voi face sămânţa ta ca ţărâna pământului, astfel încât, dacă un
om poate număra ţărâna pământului, atunci va fi şi sămânţa ta
numărată. **17** Ridică-te, umblă prin ţară în lungimea acesteia şi
în lăţimea ei, pentru că ţie ţi-o voi da. **18** Atunci Avram şi-a mutat
cortul şi a venit şi a locuit în câmpia lui Mamre, care este în
Hebron; şi a zidit acolo un altar DOMNULUI.

14 Şi s-a întâmplat în zilele lui Amrafel, împărat al Şinarului,
Arioc, împărat al Elasarului, Chedorlaomer, împărat al Elamului
şi Tidal, împărat al naţiunilor, **2** Că aceştia au făcut război
cu Bera, împăratul Sodomei, şi cu Birşa, împăratul Gomorei,
Şinab, împărat al Admei, şi Şemeber, împăratul Ţeboimului, şi
cu împăratul din Bela, care este Ţoar. **3** Toţi aceştia s-au adunat
în valea Sidim, care este marea sărată. **4** Doisprezece ani au
servit lui Chedorlaomer, şi în al treisprezecelea an s-au răzvrătit.
5 Şi în al paisprezecelea an a venit Chedorlaomer şi împăraţii
care erau cu el şi au lovit pe refaimi în Aşterot Carnaim, şi pe
zuzimi în Ham, şi pe emimi în Şave Chiriataim, **6** Şi pe horiţi
în muntele lor Seir, spre Elparan, care este lângă pustie. **7** Şi
ei s-au întors şi au venit la Enmişpat, care este Cades, şi au
lovit toată ţara amaleciţilor şi de asemenea pe amoriţi, care
locuiesc în Haţeţon-Tamar. **8** Şi au ieşit împăratul Sodomei şi
împăratul Gomorei şi împăratul Admei şi împăratul Ţeboimului
şi împăratul din Bela (care este Ţoar) şi au intrat în luptă cu
ei în valea Sidim; **9** Cu Chedorlaomer, împăratul Elamului, şi

cu Tidal împăratul naţiunilor, şi Amrafel, împăratul Şinarului, şi
Arioc, împăratul Elasarului; patru împăraţi cu cinci. **10** Şi valea
Sidim era plină cu gropi de smoală; şi împăraţii Sodomei şi
Gomorei au fugit şi au căzut acolo; şi cei ce au rămas au fugit la
munte. **11** Şi au luat toate bunurile Sodomei şi Gomorei şi toate
merindele lor şi au plecat. **12** Şi au luat pe Lot, fiul fratelui lui
Avram, care locuia în Sodoma, şi bunurile lui şi au plecat. **13** Şi
a venit unul care scăpase şi a spus lui Avram, evreul, căci locuia
în câmpia lui Mamre amoritul, fratele lui Eşcol şi fratele lui Aner;
şi aceştia erau aliaţi cu Avram. **14** Şi când a auzit Avram că
fratele său a fost luat captiv, a înarmat pe servitorii lui instruiţi,
născuţi în casa lui, trei sute şi optsprezece, şi i-a urmărit până la
Dan. **15** Şi s-a împărţit împotriva lor, el şi servitorii lui, noaptea,
şi i-a lovit şi i-a urmărit până la Hoba, care este la stânga
Damascului. **16** Şi a adus înapoi toate bunurile şi de asemenea
a adus înapoi pe fratele său, Lot, şi bunurile lui şi pe femei de
asemenea şi pe oameni. **17** Şi împăratul Sodomei a ieşit să îl
întâmpine după întoarcerea lui de la măcelul lui Chedorlaomer şi
a împăraţilor care erau cu el, la valea Şave, care este valea
împăratului. **18** Şi Melchisedec, împăratul Salemului, a adus
pâine şi vin; şi el era preotul Dumnezeului cel preaînalt. **19** Şi l-a
binecuvântat şi a spus: Binecuvântat fie Avram de Dumnezeul
cel preaînalt, stăpânul cerului şi al pământului; **20** Şi binecuvântat
fie Dumnezeul cel preaînalt care a dat pe duşmanii tăi în mâna
ta. Şi Avram i-a dat zeciuieli din toate. **21** Şi împăratul Sodomei
i-a spus lui Avram: Dă-mi oamenii şi ia bunurile pentru tine.
22 Şi Avram a spus împăratului Sodomei: Mi-am înălţat mâna
spre DOMNUL, Dumnezeul cel preaînalt, stăpânul cerului şi
pământului, **23** Că nu voi lua de la o aţă chiar până la o curea

de sandală şi că nu voi lua nimic din ceea ce este al tău, ca nu
cumva să spui: Eu l-am făcut pe Avram bogat; **24** În afară de
ceea ce tinerii au mâncat şi partea oamenilor care au fost cu
mine, Aner, Eşcol şi Mamre, lasă-i să îşi ia partea lor.

15 După aceste lucruri, cuvântul DOMNULUI a venit la Avram
într-o viziune, spunând: Nu te teme Avrame, eu sunt scutul tău şi
răsplata ta peste măsură de mare. **2** Şi Avram a spus: Doamne
DUMNEZEULE, ce îmi vei da, văzând că mă duc fără copii, iar
administratorul casei mele este acest Eliezer din Damasc? **3** Şi
Avram a spus: Iată, nu mi-ai dat nicio sămânţă şi, iată, unul
născut în casa mea este moştenitorul meu. **4** Şi, iată, cuvântul
DOMNULUI a venit la el, spunând: Nu acesta va fi moştenitorul
tău, ci cel ce va ieşi din propriile tale adâncuri va fi moştenitorul
tău. **5** Şi l-a dus afară şi a spus: Priveşte acum spre cer şi
numără stelele, dacă eşti în stare să le numeri; şi i-a spus: Astfel
va fi sămânţa ta. **6** Iar el a crezut în DOMNUL, iar DOMNUL i-a
socotit aceasta pentru dreptate. **7** Şi i-a spus: Eu sunt DOMNUL
care te-a scos din cetatea Ur a caldeilor, ca să îţi dau această
ţară să o moşteneşti. **8** Iar el a spus: Doamne DUMNEZEULE,
din ce voi şti că o voi moşteni? **9** Iar el i-a spus: Ia-mi o viţea de
trei ani şi o capră de trei ani şi un berbec de trei ani şi o turturea
şi un pui de porumbel. **10** Şi a luat la el toate acestea şi le-a
despicat în două şi a aşezat fiecare bucată una în faţa alteia,
dar păsările nu le-a despicat. **11** Şi când păsările de pradă au
coborât peste stârvuri, Avram le-a alungat. **12** Şi când soarele
apunea, un somn adânc a căzut peste Avram şi, iată, o groază a
unui mare întuneric a căzut peste el. **13** Iar DOMNUL i-a spus lui
Avram: Să ştii cu adevărat că sămânţa ta va fi străină într-o ţară
care nu este a lor şi vor servi pe aceia, iar ei îi vor chinui patru

sute de ani; **14** Şi de asemenea pe acea naţiune, căreia ei îi vor
servi, o voi judeca; şi după aceea vor ieşi din ea cu mare avere.
15 Iar tu vei merge la părinţii tăi în pace şi vei fi îngropat la o
bătrâneţe frumoasă. **16** Dar în a patra generaţie vor veni din nou
aici, pentru că nelegiuirea amoriţilor nu este încă deplină. **17**
Şi s-a întâmplat, după ce soarele a apus şi era întuneric, că
iată, un cuptor fumegând şi o lampă arzând au trecut printre
acele bucăţi. **18** În aceeaşi zi DOMNUL a făcut un legământ cu
Avram, spunând: Seminţei tale i-am dat această ţară, de la râul
Egiptului până la marele râu, râul Eufrat: **19** Cheniţii şi cheniziţii
şi cadmoniţii, **20** Şi hititţii şi periziţii şi refaimii, **21** Şi amoriţii şi
canaaniţii şi ghirgaşiţii şi iebusiţii.

16 Acum Sarai, soţia lui Avram, nu îi năştea copii; şi ea avea o
roabă, o egipteancă, al cărei nume era Hagar. **2** Şi Sarai i-a
spus lui Avram: Iată acum, DOMNUL m-a oprit de la a naşte; te
rog, intră la servitoarea mea, poate că voi obţine copii prin ea.
Şi Avram a dat ascultare vocii lui Sarai. **3** Şi Sarai, soţia lui
Avram, a luat pe Hagar, servitoarea ei, egipteanca, după ce
Avram a locuit zece ani în ţara lui Canaan, şi a dat-o soţului
ei, Avram, să fie soţia lui. **4** Şi a intrat la Hagar şi ea a rămas
însărcinată; şi când a văzut că a rămas însărcinată, stăpâna
ei a fost dispreţuită în ochii ei. **5** Şi Sarai i-a spus lui Avram:
Răul făcut mie fie asupra ta; eu am dat pe servitoarea mea la
sânul tău, şi când a văzut ea că a rămas însărcinată, am fost
dispreţuită în ochii ei; DOMNUL să judece între mine şi tine. **6**
Dar Avram i-a spus lui Sarai: Iată, servitoarea ta este în mâna
ta, fă-i cum îţi place. Şi când Sarai s-a purtat aspru cu ea, ea a
fugit de la faţa ei. **7** Şi îngerul DOMNULUI a găsit-o lângă o
fântână de apă în pustie, lângă fântâna pe calea spre Şur. **8**

Şi a spus: Hagar, servitoarea lui Sarai, de unde vii? Şi unde
mergi? Iar ea a spus: Fug de la faţa stăpânei mele Sarai. **9**
Şi îngerul DOMNULUI i-a spus: Întoarce-te la stăpâna ta şi
supune-te sub mâinile ei. **10** Şi îngerul DOMNULUI i-a spus: Voi
înmulţi sămânţa ta peste măsură, încât nu va putea fi numărată
din cauza mulţimii ei. **11** Şi îngerul DOMNULUI i-a spus: Iată,
eşti însărcinată şi vei naşte un fiu şi îi vei pune numele Ismael,
pentru că DOMNUL a auzit necazul tău. **12** Şi el va fi un om
sălbatic, mâna lui va fi împotriva fiecărui om şi mâna fiecărui
om împotriva lui şi va locui în faţa tuturor fraţilor săi. **13** Şi ea
a chemat numele DOMNULUI care i-a vorbit: Tu, Dumnezeu,
mă vezi, pentru că ea a spus: Nu am privit de asemenea aici
spatele celui care mă vede? **14** De aceea fântâna a fost numită
Beerlahairoi; iată, este între Cades şi Bered. **15** Şi Hagar a
născut lui Avram un fiu şi Avram a pus fiului său, pe care Hagar
l-a născut, numele Ismael. **16** Şi Avram era în vârstă de optzeci
şi şase de ani când Hagar a născut pe Ismael lui Avram.

17 Şi când Avram era în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani,
DOMNUL s-a arătat lui Avram şi i-a spus: Eu sunt Dumnezeul
cel Atotputernic, umblă înaintea mea şi fii desăvârşit. **2** Şi voi
face legământul meu între mine şi tine şi te voi înmulţi peste
măsură. **3** Şi Avram a căzut cu faţa sa la pământ şi Dumnezeu
a vorbit cu el, spunând: **4** Cât despre mine, iată, legământul
meu este cu tine şi tu vei fi tată al multor naţiuni. **5** Şi nu va
mai fi chemat numele tău Avram, ci numele tău va fi Avraam,
pentru că te-am făcut tată al multor naţiuni. **6** Şi te voi face
peste măsură de roditor şi voi face naţiuni din tine şi împăraţi
vor ieşi din tine. **7** Şi voi întemeia legământul meu între mine
şi tine şi sămânţa ta după tine în generaţiile lor, ca legământ

fără de sfârşit, pentru a-ţi fi Dumnezeu ţie şi seminţei tale după
tine. **8** Şi îţi voi da ţie şi seminţei tale după tine ţara în care
eşti străin, toată ţara lui Canaan, ca stăpânire fără de sfârşit; şi
voi fi Dumnezeul lor. **9** Şi Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Tu,
aşadar, vei ţine legământul meu, tu şi sămânţa ta după tine,
în generaţiile lor. **10** Acesta este legământul meu, pe care voi
îl veţi ţine, între mine şi tine şi sămânţa ta după tine: Fiecare
copil de parte bărbătească dintre voi va fi circumcis. **11** Şi veţi
circumcide pielea prepuţului vostru şi aceasta va fi un semn al
legământului dintre mine şi voi. **12** Şi cel ce este în vârstă de opt
zile va fi circumcis între voi, fiecare copil de parte bărbătească în
generaţiile voastre, cel născut în casă, sau cumpărat cu bani de
la vreun străin, care nu este din sămânţa ta. **13** Cel născut în
casa ta şi cel cumpărat cu banii tăi trebuie să fie circumcis, şi
legământul meu va fi în carnea voastră ca legământ fără de
sfârşit. **14** Şi copilul de parte bărbătească necircumcis, a cărui
piele a prepuţului său nu este circumcisă, acel suflet va fi stârpit
din poporul său; el a rupt legământul meu. **15** Şi Dumnezeu i-a
spus lui Avraam: Cât despre Sarai, soţia ta, nu vei mai chema
numele ei Sarai, ci Sara va fi numele ei. **16** Şi o voi binecuvânta
şi de asemenea îţi voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta şi
ea va fi o mamă de naţiuni, împăraţi de popoare vor ieşi din
ea. **17** Atunci Avraam a căzut cu faţa sa la pământ şi a râs
şi a spus în inima lui: Îi va fi născut un copil celui ce este în
vârstă de o sută de ani? Şi va naşte Sara, care are nouăzeci de
ani? **18** Şi Avraam i-a spus lui Dumnezeu: O, de ar putea trăi
Ismael înaintea ta! **19** Şi Dumnezeu a spus: Sara, soţia ta, într-
adevăr, îţi va naşte un fiu şi îi vei pune numele Isaac; şi voi
întemeia legământul meu cu el, ca legământ fără de sfârşit, şi

cu sămânţa lui după el. **20** Şi cât despre Ismael, te-am auzit:
Iată, l-am binecuvântat şi îl voi face roditor şi îl voi înmulţi peste
măsură, doisprezece prinţi va naşte şi îl voi face o mare naţiune.
21 Dar legământul meu îl voi întemeia cu Isaac, pe care Sara
ţi-l va naşte la timpul cuvenit, în anul viitor. **22** Şi a terminat
de vorbit cu el, iar Dumnezeu s-a înălţat de la Avraam. **23** Şi
Avraam a luat pe Ismael, fiul său, şi pe toţi cei născuţi în casa lui
şi pe toţi cei cumpăraţi cu banii lui, fiecare parte bărbătească
între oamenii casei lui Avraam, şi a circumcis pielea prepuţului
lor chiar în aceeaşi zi, aşa cum Dumnezeu îi spusese. **24** Şi
Avraam era în vârstă de nouăzeci şi nouă de ani când a fost
circumcis în pielea prepuţului său. **25** Şi Ismael, fiul său, avea
treisprezece ani când a fost circumcis în pielea prepuţului său.
26 Chiar în aceeaşi zi a fost Avraam circumcis şi Ismael, fiul său.
27 Şi toţi oamenii din casa lui, născuţi în casă şi cumpăraţi cu
bani de la străin, au fost circumcişi împreună cu el.

18 Şi DOMNUL i s-a arătat în câmpiile lui Mamre şi Avraam
şedea în uşa cortului, în arşiţa zilei. **2** Şi şi-a ridicat ochii şi a
privit şi, iată, trei bărbaţi stăteau în picioare lângă el; şi când i-a
văzut, a alergat de la uşa cortului să îi întâmpine şi s-a aplecat
la pământ, **3** Şi a spus: Domnul meu, dacă am găsit acum
favoare înaintea ochilor tăi, te rog, nu trece de la servitorul tău;
4 Lăsaţi să se aducă puţină apă, vă rog, şi spălaţi-vă picioarele
şi odihniţi-vă sub pom; **5** Şi voi aduce o bucată de pâine şi
mângâiaţi-vă inimile; după aceea veţi trece mai departe, fiindcă
de aceea aţi venit voi la servitorul vostru. Iar ei au spus: Aşa să
faci, precum ai spus. **6** Şi Avraam s-a grăbit în cort la Sara şi a
spus: Pregăteşte repede trei măsuri din floarea făinii, frământ-o
şi fă turte pe vatră. **7** Şi Avraam a alergat la cireadă şi a adus un

viţel fraged şi bun şi l-a dat unui tânăr, iar acesta s-a grăbit să îl
pregătească. **8** Şi a luat unt şi lapte şi viţelul pe care l-a pregătit
şi l-a pus înaintea lor şi a stat în picioare lângă ei sub pom şi
au mâncat. **9** Iar ei i-au spus: Unde este Sara, soţia ta? Iar el
a spus: Iată, în cort. **10** Iar el a spus: Eu cu adevărat mă voi
întoarce la tine, conform timpului vieţii; şi, iată, Sara, soţia ta,
va avea un fiu. Şi Sara a auzit aceasta în uşa cortului, care
era în spatele lui. **11** Acum Avraam şi Sara erau bătrâni şi mult
înaintaţi în vârstă şi a încetat a mai fi cu Sara, conform rânduielii
femeilor. **12** De aceea Sara a râs în ea însăşi, spunând: După
ce am îmbătrânit să mai am eu plăcere, domnul meu fiind şi el
bătrân? **13** Şi DOMNUL i-a spus lui Avraam: Pentru ce a râs
Sara, spunând: Cu adevărat să nasc eu, care sunt bătrână? **14**
Este vreun lucru prea greu pentru DOMNUL? La timpul rânduit
mă voi întoarce la tine, conform timpului vieţii; şi Sara va avea
un fiu. **15** Atunci Sara a negat, spunând: Nu am râs: pentru că îi
era teamă. Dar el a spus: Ba da, ai râs. **16** Şi oamenii s-au
ridicat de acolo şi au privit spre Sodoma: Şi Avraam a mers cu ei
să îi conducă pe cale. **17** Şi DOMNUL a spus: Voi ascunde eu
de Avraam ceea ce fac, **18** Văzând că Avraam cu adevărat va
deveni o naţiune mare şi puternică şi toate naţiunile pământului
vor fi binecuvântate în el? **19** Pentru că îl cunosc că va porunci
copiilor săi şi casei lui după el şi ei vor ţine calea DOMNULUI,
pentru a face dreptate şi judecată, ca DOMNUL să aducă peste
Avraam ceea ce a vorbit despre el. **20** Şi DOMNUL a spus:
Pentru că strigătul Sodomei şi Gomorei este mare şi pentru
că păcatul lor este foarte apăsător, **21** Voi coborî acum şi voi
vedea dacă au făcut în întregime conform cu strigătul ei, ce
a venit până la mine; şi dacă nu, voi şti. **22** Şi bărbaţii şi-au

întors feţele de acolo şi au mers spre Sodoma, dar Avraam mai
stătea încă în picioare înaintea DOMNULUI. **23** Şi Avraam s-a
apropiat şi a spus: Vei nimici de asemenea pe cel drept cu cel
stricat? **24** De ar fi cumva cincizeci de drepţi înăuntrul cetăţii: vei
nimici de asemenea şi nu vei cruţa locul pentru cei cinzeci de
drepţi care sunt în el? **25** Departe de tine fie să faci astfel, să
ucizi pe cel drept cu cel stricat şi cel drept să fie ca cel stricat,
departe de tine fie aceasta. Nu va face dreptate Judecătorul
întregului pământ? **26** Iar DOMNUL a spus: Dacă găsesc în
Sodoma cincizeci de drepţi înăuntrul cetăţii, atunci voi cruţa tot
acel loc din cauza lor. **27** Şi Avraam a răspuns şi a zis: Iată
acum, cutez să vorbesc Domnului, eu, care sunt doar ţărână şi
cenuşă; **28** De ar lipsi cumva cinci din cei cincizeci de drepţi: vei
distruge toată cetatea pentru lipsa a cinci? Iar el a spus: Dacă
găsesc acolo patruzeci şi cinci, nu o voi distruge. **29** Şi i-a vorbit
din nou şi a spus: De ar fi cumva patruzeci găsiţi acolo. Iar el a
spus: Nu voi face aceasta din cauza celor patruzeci. **30** Iar el i-
a spus: Să nu se mânie Domnul şi voi vorbi: De ar fi cumva
treizeci găsiţi acolo. Iar el a spus: Nu voi face aceasta, dacă
găsesc treizeci acolo. **31** Iar el a spus: Iată acum, eu cutez să
vorbesc Domnului: De ar fi cumva douăzeci găsiţi acolo. Iar el a
spus: Nu o voi distruge din cauza a douăzeci. **32** Iar el a spus:
Să nu se mânie Domnul şi voi mai vorbi doar de această dată:
De ar fi cumva doar zece găsiţi acolo. Iar el a spus: Nu o voi
distruge din cauza a zece. **33** Şi DOMNUL a plecat imediat după
ce a încetat să vorbească îndeaproape cu Avraam şi Avraam s-
a întors la locul său.

19 Şi pe seară, doi îngeri au venit la Sodoma; şi Lot şedea în
poarta Sodomei; şi Lot, văzându-i, s-a ridicat să îi întâmpine şi

s-a aplecat cu faţa sa la pământ; **2** Şi a spus: Iată acum, domnii
mei, abateţi-vă, vă rog, în casa servitorului vostru şi rămâneţi
toată noaptea şi spălaţi-vă picioarele şi vă veţi trezi devreme să
mergeţi pe căile voastre. Iar ei au spus: Nu, ci vom sta în stradă
toată noaptea. **3** Dar el a insistat pe lângă ei foarte mult şi s-au
abătut la el şi au intrat în casa lui şi a făcut pentru ei un ospăţ şi
a copt azimă şi au mâncat. **4** Dar înainte să se culce, bărbaţii
cetăţii, bărbaţii din Sodoma, au încercuit casa, deopotrivă bătrâni
şi tineri, tot poporul din fiecare parte a cetăţii; **5** Şi au chemat
pe Lot şi i-au spus: Unde sunt bărbaţii care au venit la tine în
această noapte? Scoate-i afară la noi să îi cunoaştem. **6** Şi
Lot a ieşit la uşă la ei şi a închis uşa după el. **7** Şi a spus: Vă
rog, fraţilor, nu faceţi o astfel de stricăciune. **8** Iată acum, am
două fete care nu au cunoscut bărbat; lăsaţi-mă, vă rog, să le
scot la voi şi faceţi-le precum este bine în ochii voştri, numai
acestor bărbaţi nu le faceţi nimic, căci pentru aceasta au venit
sub umbra acoperişului meu. **9** Dar ei au spus: Dă-te înapoi. Şi
au spus din nou: Acesta a venit să locuiască temporar şi voieşte
să fie judecător, acum ne vom purta mai rău cu tine decât cu ei.
Şi împingeau cu putere asupra bărbatului, adică Lot, şi s-au
apropiat să spargă uşa. **10** Dar bărbaţii şi-au întins mâna şi l-au
tras pe Lot în casă la ei şi au închis uşa. **11** Şi au lovit pe bărbaţii
care erau la uşa casei cu orbire, deopotrivă pe mici şi mari,
astfel că se osteneau să găsească uşa. **12** Şi bărbaţii i-au spus
lui Lot: Mai ai pe cineva aici? Ginere şi fiii tăi şi fiicele tale şi pe
oricine ai în cetate, scoate-i din acest loc, **13** Pentru că vom
distruge acest loc, deoarece strigătul lor a crescut mult înaintea
feţei DOMNULUI şi DOMNUL ne-a trimis să îl distrugem. **14** Şi
Lot a ieşit şi a vorbit ginerilor săi, care erau căsătoriţi cu fiicele

lui, şi a spus: Ridicaţi-vă, ieşiţi din acest loc, pentru că DOMNUL
va distruge această cetate. Dar el părea înaintea ginerilor săi ca
unul care batjocorea. **15** Şi când s-a făcut dimineaţa, atunci
îngerii au grăbit pe Lot, spunând: Ridică-te, ia pe soţia ta şi
pe cele două fiice ale tale, care sunt aici, ca să nu fii mistuit
în nelegiuirea cetăţii. **16** Şi în timp ce el întârzia, bărbaţii au
apucat mâna lui şi mâna soţiei lui şi mâna celor două fiice ale lui,
DOMNUL fiind milostiv cu el, şi l-au scos şi l-au aşezat în afara
cetăţii. **17** Şi s-a întâmplat, după ce i-au scos afară, că a spus:
Scapă-ţi viaţa; nu privi înapoia ta, nici nu sta în câmpie deschisă,
scapă la munte ca nu cumva să fii mistuit. **18** Şi Lot le-a spus:
Nu! Te rog, Domnul meu; **19** Iată acum, servitorul tău a găsit har
înaintea ochilor tăi şi ai preamărit mila ta, pe care mi-ai arătat-o
salvându-mi viaţa; şi nu pot să scap la munte, ca nu cumva ceva
rău să mă prindă şi să mor; **20** Iată acum, această cetate este
aproape, să scap la ea şi aceasta este una mică: Te rog, lasă-
mă să scap într-acolo, (nu este aceasta una mică?) şi sufletul
meu va trăi. **21** Iar el i-a spus: Vezi, te-am acceptat şi în acest
lucru, că nu voi dărâma această cetate, pentru care ai vorbit.
22 Grăbeşte-te, scapă într-acolo, pentru că nu pot face nimic
până ce vei fi ajuns acolo. De aceea s-a pus numele cetăţii,
Ţoar. **23** Soarele se ridica deasupra pământului când Lot a intrat
în Ţoar. **24** Atunci DOMNUL a plouat peste Sodoma şi peste
Gomora pucioasă şi foc de la DOMNUL din cer; **25** Şi a dărâmat
acele cetăţi şi toată câmpia şi pe toţi locuitorii cetăţilor şi ceea ce
creştea pe pământ. **26** Dar soţia lui a privit înapoi din spatele lui
şi a devenit un stâlp de sare. **27** Şi Avraam s-a sculat devreme
dimineaţa şi a mers spre locul unde a stat în picioare înaintea
DOMNULUI; **28** Şi a privit spre Sodoma şi Gomora şi spre tot

ţinutul câmpiei; şi a privit şi, iată, fumul ţinutului se ridica precum
fumul unui cuptor. **29** Şi s-a întâmplat, când Dumnezeu a distrus
cetăţile câmpiei, că Dumnezeu şi-a amintit de Avraam şi a trimis
pe Lot afară din mijlocul dărâmării, când el a dărâmat cetăţile în
care Lot a locuit. **30** Şi Lot s-a urcat din Ţoar şi a locuit în munte
şi cele două fiice ale lui cu el, pentru că s-a temut să locuiască
în Ţoar şi a locuit într-o peşteră, el şi cele două fiice ale lui.
31 Şi cea întâi născută i-a spus celei mai tinere: Tatăl nostru
este bătrân şi nu este un bărbat pe pământ să intre la noi, după
obiceiul întregului pământ; **32** Vino, să facem pe tatăl nostru să
bea vin şi ne vom culca cu el, ca să păstrăm o sămânţă a tatălui
nostru. **33** Şi ele au făcut pe tatăl lor să bea vin în acea noapte
şi cea întâi născută a intrat şi s-a culcat cu tatăl ei; şi el nu şi-a
dat seama când s-a culcat ea, nici când s-a ridicat. **34** Şi s-
a întâmplat a doua zi, că cea întâi născută i-a spus celei mai
tinere: Iată, m-am culcat noaptea trecută cu tatăl meu; hai să îl
facem să bea vin şi în această noapte şi intră şi culcă-te cu el, ca
să păstrăm o sămânţă a tatălui nostru. **35** Şi ele au făcut pe tatăl
lor să bea vin şi în acea noapte; şi cea tânără s-a ridicat şi s-a
culcat cu el; şi el nu şi-a dat seama când ea s-a culcat, nici când
s-a ridicat. **36** Astfel au fost amândouă fiicele lui Lot însărcinate
prin tatăl lor. **37** Şi cea întâi născută a născut un fiu şi i-a pus
numele Moab; el este tatăl moabiţilor până în această zi. **38** Şi
cea mai tânără de asemenea a născut un fiu şi i-a pus numele
Ben-ami; el este tatăl copiilor lui Amon până în această zi.

20 Şi Avraam a călătorit de acolo spre ţinutul de sud şi s-a
aşezat între Cades şi Şur şi a locuit temporar în Gherar. **2** Şi
Avraam a spus despre Sara, soţia lui: Ea este sora mea; şi
Abimelec, împăratul Gherarului, a trimis şi a luat pe Sara. **3** Dar

Dumnezeu a venit la Abimelec într-un vis, noaptea, şi i-a spus:
Iată, eşti un om mort, din cauza femeii pe care ai luat-o, pentru
că ea este soţia unui bărbat. **4** Dar Abimelec nu se apropiase
de ea şi a spus: Doamne, vei ucide de asemenea o naţiune
dreaptă? **5** Nu mi-a spus el: Ea este sora mea? Şi ea, chiar ea
însăşi a spus: El este fratele meu; în integritatea inimii mele şi în
nevinovăţia mâinilor mele am făcut aceasta. **6** Şi Dumnezeu i-
a spus într-un vis: Da, ştiu că ai făcut aceasta în integritatea
inimii tale, pentru că de asemenea te-am oprit de la păcătuire
împotriva mea; de aceea nu te-am lăsat să o atingi. **7** De aceea
acum dă înapoi bărbatului pe soţia lui; căci este profet şi se va
ruga pentru tine şi vei trăi; dar dacă nu o dai înapoi, să ştii că
vei muri negreşit, tu şi toţi ai tăi. **8** Astfel Abimelec s-a sculat
devreme dimineaţa şi a chemat pe toţi servitorii săi şi a spus
toate aceste lucruri în urechile lor şi oamenii s-au temut foarte
tare. **9** Apoi Abimelec l-a chemat pe Avraam şi i-a spus: Ce ne-
ai făcut? Şi cu ce te-am ofensat că ai adus asupra mea şi a
împărăţiei mele un mare păcat? Tu mi-ai făcut lucruri care nu
trebuiau făcute. **10** Şi Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce ai văzut,
de ai făcut acest lucru? **11** Şi Avraam a spus: Pentru că am
gândit: Cu adevărat teama de Dumnezeu nu este în acest loc; şi
mă vor ucide din cauza soţiei mele. **12** Şi totuşi într-adevăr ea
este sora mea; ea este fiica tatălui meu, dar nu este fiica mamei
mele; şi ea a devenit soţia mea. **13** Şi s-a întâmplat, pe când
Dumnezeu m-a făcut să rătăcesc din casa tatălui meu, că i-
am spus: Aceasta să fie bunăvoinţa ta pe care să mi-o arăţi; în
fiecare loc unde vom ajunge, spune despre mine: El este fratele
meu. **14** Şi Abimelec a luat oi şi boi şi servitori şi servitoare şi i-a
dat lui Avraam; şi i-a dat înapoi pe Sara, soţia sa. **15** Şi Abimelec

a spus: Iată, ţara mea este înaintea ta, locuieşte unde îţi place.
16 Şi Sarei i-a spus: Iată, am dat fratelui tău o mie de arginţi;
iată, el îţi este o acoperitoare a ochilor, pentru toţi cei ce sunt cu
tine şi cu toţi ceilalţi; astfel a fost ea mustrată. **17** Astfel Avraam
s-a rugat lui Dumnezeu, şi Dumnezeu a vindecat pe Abimelec
şi pe soţia lui şi pe servitoarele lui; şi ele au născut copii. **18**
Pentru că DOMNUL a închis de tot toate pântecele femeilor din
casa lui Abimelec, din cauza Sarei, soţia lui Avraam.

21 Şi DOMNUL a vizitat-o pe Sara aşa cum a spus; şi DOMNUL
a făcut Sarei aşa cum el a vorbit. **2** Căci Sara a rămas însărcinată
şi a născut un fiu lui Avraam la bătrâneţile lui, la timpul cuvenit
despre care Dumnezeu îi vorbise. **3** Şi Avraam i-a pus fiului său,
care i-a fost născut, pe care Sara i l-a născut, numele Isaac. **4**
Şi Avraam a circumcis pe fiul său Isaac când pruncul avea opt
zile, aşa cum Dumnezeu i-a poruncit. **5** Şi Avraam era în vârstă
de o sută de ani când i s-a născut fiul său Isaac. **6** Şi Sara a
spus: Dumnezeu m-a făcut să râd, aşa că toţi cei ce vor auzi
vor râde împreună cu mine. **7** Şi ea a spus: Cine ar fi spus lui
Avraam, că Sara ar alăpta copii? Pentru că i-am născut un fiu la
bătrâneţile sale. **8** Şi copilul a crescut şi a fost înţărcat şi Avraam
a făcut un mare ospăţ în ziua în care Isaac a fost înţărcat. **9**
Şi Sara a văzut pe fiul lui Hagar, egipteanca, pe care aceasta
îl născuse lui Avraam, batjocorind. **10** De aceea i-a spus lui
Avraam: Alungă pe această roabă şi pe fiul ei, pentru că fiul
acestei roabe nu va fi moştenitor împreună cu fiul meu, cu Isaac.
11 Şi lucrul a fost foarte dureros înaintea ochilor lui Avraam, din
cauza fiului său. **12** Şi Dumnezeu i-a spus lui Avraam: Să nu fie
acest lucru dureros înaintea ochilor tăi din cauza băiatului şi din
cauza roabei tale; în tot ce Sara ţi-a spus, dă ascultare vocii ei,

pentru că în Isaac se va chema sămânţa ta. **13** Şi de asemenea
din fiul roabei voi face o naţiune, pentru că el este sămânţa ta.
14 Şi Avraam s-a sculat devreme dimineaţa şi a luat pâine şi un
burduf de apă şi copilul şi l-a dat lui Hagar, punându-l pe umărul
ei; şi a trimis-o şi ea a plecat şi a rătăcit în pustia Beer-Şeba.
15 Şi apa s-a terminat din burduf şi ea a lepădat copilul sub
unul dintre tufişuri. **16** Şi a mers şi s-a aşezat jos înaintea lui la
depărtare de el, cam cât ar trage un arcaş, pentru că spunea:
Să nu văd moartea copilului. Şi s-a aşezat înaintea lui şi şi-a
înălţat vocea şi a plâns. **17** Şi Dumnezeu a auzit vocea băiatului;
şi îngerul lui Dumnezeu a chemat pe Hagar din cer şi i-a spus:
Ce îţi este, Hagar? Nu te teme, pentru că Dumnezeu a auzit
vocea băiatului acolo unde este el. **18** Scoală-te, ridică băiatul
şi ţine-l în mână, pentru că îl voi face o mare naţiune. **19** Şi
Dumnezeu i-a deschis ochii şi ea a văzut o fântână de apă; şi s-
a dus şi a umplut burduful cu apă şi a dat băiatului să bea. **20** Şi
Dumnezeu a fost cu băiatul; şi a crescut şi a locuit în pustie
şi a devenit arcaş. **21** Şi a locuit în pustia Paran şi mama lui
i-a luat o soţie din ţara Egiptului. **22** Şi s-a întâmplat în acel
timp, că Abimelec şi Picol, căpetenia oştirii sale, i-au vorbit lui
Avraam, spunând: Dumnezeu este cu tine în tot ceea ce faci; **23**
De aceea acum jură-mi aici pe Dumnezeu că nu mă vei înșela
nici pe mine, nici pe fiul meu, nici pe fiul fiului meu, ci conform
bunătăţii pe care ţi-am făcut-o, îmi vei face şi tu mie şi ţării în
care ai locuit temporar. **24** Şi Avraam a spus: Jur. **25** Şi Avraam
a mustrat pe Abimelec din cauza unei fântâni de apă, pe care
servitorii lui Abimelec au luat-o cu violenţă. **26** Şi Abimelec a
spus: Nu am ştiut cine a făcut acest lucru, nici tu nu mi-ai spus,
nici nu am auzit de aceasta, decât astăzi. **27** Şi Avraam a luat oi

şi boi şi le-a dat lui Abimelec; şi amândoi au făcut un legământ.
28 Şi Avraam a pus şapte mieluşele din turmă la o parte. **29**
Şi Abimelec i-a spus lui Avraam: Ce înseamnă aceste şapte
mieluşele pe care le-ai pus la o parte? **30** Iar el a spus: Aceste
şapte mieluşele le vei lua din mâna mea, ca ele să fie o mărturie
pentru mine, că am săpat această fântână. **31** Pentru aceasta el
a numit acel loc Beer-Şeba, pentru că acolo au jurat amândoi.
32 Astfel au făcut un legământ la Beer-Şeba, apoi Abimelec
s-a ridicat şi Picol, căpetenia oştirii sale, şi s-au întors în ţara
filistenilor. **33** Şi Avraam a sădit un crâng în Beer-Şeba şi a
chemat acolo numele DOMNULUI, Dumnezeul cel veşnic. **34** Şi
Avraam a locuit temporar în ţara filistenilor multe zile.

22 Şi s-a întâmplat după aceste lucruri, că Dumnezeu l-a
încercat pe Avraam şi i-a spus: Avraam; iar el a spus: Iată-mă. **2**
Iar el a spus: Ia acum pe fiul tău, pe singurul tău fiu, Isaac, pe
care îl iubeşti, şi du-te în ţinutul Moria; şi adu-l acolo ca o ofrandă
arsă pe unul din munţii pe care ţi-l voi spune. **3** Şi Avraam s-a
sculat devreme dimineaţa şi a înşeuat măgarul său şi a luat doi
dintre tinerii săi cu el şi pe Isaac, fiul său, şi a despicat lemnele
pentru ofranda arsă şi s-a ridicat şi a mers la locul despre care
Dumnezeu îi spusese. **4** Apoi în a treia zi Avraam şi-a ridicat
ochii şi a văzut locul de departe. **5** Şi Avraam a spus tinerilor
săi: Staţi aici cu măgarul; şi eu şi băiatul vom merge acolo şi
ne vom închina şi ne vom întoarce la voi. **6** Şi Avraam a luat
lemnele ofrandei arse şi l-a pus pe Isaac, fiul său; şi a luat focul
în mâna sa şi un cuţit; şi au mers amândoi împreună. **7** Şi Isaac
i-a vorbit tatălui său, Avraam, şi a zis: Tată; iar el a spus: Iată-
mă, fiul meu. Iar el a spus: Iată, focul şi lemnele, dar unde este
mielul pentru ofranda arsă? **8** Şi Avraam a spus: Fiul meu,

Dumnezeu însuşi se va îngriji de mielul pentru ofranda arsă;
astfel au mers amândoi împreună. **9** Şi au ajuns la locul despre
care Dumnezeu îi spusese; şi Avraam a zidit un altar acolo şi a
pus lemnele în ordine şi a legat pe Isaac, fiul său, şi l-a pus pe
altar deasupra lemnelor. **10** Şi Avraam şi-a întins mâna şi a luat
cuţitul să înjunghie pe fiul său. **11** Şi îngerul DOMNULUI a strigat
către el din cer şi a spus: Avraame, Avraame; iar el a spus: Iată-
mă. **12** Şi a spus: Nu pune mâna pe băiat, nici nu îi face nimic,
pentru că acum ştiu că te temi de Dumnezeu, văzând că nu ai
cruţat pe fiul tău, singurul tău fiu, pentru mine. **13** Şi Avraam şi-a
ridicat ochii şi a privit şi, iată, în spatele lui un berbec prins cu
coarnele într-un desiş; şi Avraam a mers şi a luat berbecul şi l-a
adus ca o ofrandă arsă în locul fiului său. **14** Şi Avraam a pus
numele acelui loc, Iehova-Iire, aşa cum este spus până în ziua
de azi: În muntele DOMNULUI îngrijirea se va vedea. **15** Şi
îngerul DOMNULUI a strigat din cer către Avraam a doua oară,
16 Şi a spus: Pe mine însumi am jurat, spune DOMNUL, pentru
că ai făcut acest lucru şi nu ai cruţat pe fiul tău, pe singurul tău
fiu; **17** De aceea binecuvântând te voi binecuvânta şi înmulţind
voi înmulţi sămânţa ta ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul
mării; şi sămânţa ta va stăpâni poarta duşmanilor săi. **18** Şi
în sămânţa ta toate naţiunile pământului vor fi binecuvântate,
pentru că ai ascultat de vocea mea. **19** Aşa că Avraam s-a întors
la tinerii săi şi s-au sculat şi au mers împreună la Beer-Şeba; şi
Avraam a locuit la Beer-Şeba. **20** Şi s-a întâmplat, după aceste
lucruri, că i s-a spus lui Avraam, zicând: Iată, Milca a născut şi
ea copii fratelui tău, Nahor; **21** Uţ, primul său născut, şi Buz,
fratele său, şi Chemuel, tatăl lui Aram, **22** Şi Chesed şi Hazo şi
Pildaş şi Iidlaf şi Betuel. **23** Şi Betuel a născut pe Rebeca; pe

aceştia opt Milca i-a născut lui Nahor, fratele lui Avraam. **24** Şi
concubina sa, al cărei nume era Reuma, a născut de asemenea
pe Tebah şi pe Gaham şi pe Tahaş şi pe Maaca.

23 Şi Sara era în vârstă de o sută douăzeci şi şapte de ani,
aceştia au fost anii vieţii lui Sara. **2** Şi Sara a murit în Chiriatarba,
adică Hebron, în ţara lui Canaan; şi Avraam a venit să jelească
pe Sara şi să o plângă. **3** Şi Avraam a stat în picioare înaintea
moartei sale şi a vorbit fiilor lui Het, spunând: **4** Eu sunt străin şi
locuitor temporar cu voi, daţi-mi în stăpânire un loc de îngropare
între voi, ca să înmormântez moarta mea dinaintea feţei mele. **5**
Şi copiii lui Het au răspuns lui Avraam, spunându-i: **6** Ascultă-
ne, domnul meu: tu eşti un prinţ puternic printre noi; îngroapă-
ţi moarta în cel mai ales dintre mormintele noastre; niciunul
din noi nu va opri de la tine mormântul său, să îţi îngropi
moarta. **7** Şi Avraam s-a ridicat şi s-a aplecat până la pământ
înaintea poporului ţării, înaintea copiilor lui Het. **8** Şi a vorbit
îndeaproape cu ei, spunând: Dacă aceasta este dorinţa voastră,
să înmormântez moarta mea dinaintea feţei mele, ascultaţi-
mă şi rugaţi pentru mine pe Efron, fiul lui Ţohar, **9** Ca să îmi
dea peştera din Macpela, pe care o are, care este la capătul
câmpului său; pentru atâţia bani cât merită aceasta, să mi-o dea
în stăpânire ca loc de îngropare printre voi. **10** Şi Efron locuia
printre copiii lui Het; şi Efron hititul a răspuns lui Avraam în auzul
copiilor lui Het, al tuturor celor ce intrau la poarta cetăţii sale,
spunând: **11** Nu, domnul meu, ascultă-mă, câmpul ţi-l dau şi
peştera care este în el, pe aceasta ţi-o dau; înaintea ochilor fiilor
poporului meu ţi-o dau, înmormântează-ţi moarta. **12** Şi Avraam
s-a aplecat până la pământ înaintea poporului ţării. **13** Şi i-a
vorbit lui Efron în auzul poporului ţării, spunând: Dar dacă mi-l vei

da, te rog ascultă-mă, îţi voi da bani pentru câmp; ia-i de la mine
şi îmi voi înmormânta moarta acolo. **14** Şi Efron a răspuns lui
Avraam, spunându-i: **15** Domnul meu, dă-mi ascultare, pământul
merită patru sute de şekeli de argint; ce este aceasta între mine
şi tine? Înmormântează-ţi aşadar moarta. **16** Şi Avraam a dat
ascultare lui Efron; şi Avraam i-a cântărit lui Efron argintul, pe
care l-a spus în auzul fiilor lui Het, patru sute de şekeli de argint,
în moneda comerciantului. **17** Şi câmpul lui Efron, care era în
Macpela, care era în faţă cu Mamre, câmpul şi peştera care
era în el şi toţi copacii care erau în câmp, care erau pe toate
marginile de jur împrejur, au fost făcute sigure, **18** Lui Avraam ca
stăpânire înaintea ochilor copiilor lui Het, înaintea tuturor celor
ce intrau pe poarta cetăţii sale. **19** Şi după aceasta, Avraam a
îngropat pe Sara, soţia lui, în peştera din câmpia din Macpela,
în faţă cu Mamre, acesta este Hebron, în ţara lui Canaan. **20**
Şi câmpul şi peştera care este în el, au fost făcute sigure lui
Avraam ca stăpânire a unui loc de îngropare, de fiii lui Het.

24 Şi Avraam era bătrân şi mult înaintat în vârstă şi DOMNUL
a binecuvântat pe Avraam în toate lucrurile. **2** Şi Avraam a
spus celui mai bătrân servitor al casei sale, care conducea
peste tot ceea ce el avea: Pune-ţi, te rog, mâna sub coapsa
mea, **3** Şi te voi face să juri pe DOMNUL, Dumnezeul cerului şi
Dumnezeul pământului, că nu vei lua fiului meu o soţie dintre
fiicele canaaniţilor, printre care locuiesc eu; **4** Ci te vei duce în
ţara mea şi la rudele mele şi vei lua o soţie fiului meu, Isaac. **5**
Şi servitorul i-a spus: Poate că femeia nu va voi să mă urmeze
în această ţară; ar trebui să duc pe fiul tău înapoi în ţara de
unde ai venit? **6** Şi Avraam i-a spus: Ia seama, să nu duci pe fiul
meu înapoi acolo. **7** DOMNUL Dumnezeul cerului, care m-a luat

din casa tatălui meu şi din ţara rudelor mele şi care mi-a vorbit şi
care mi-a jurat, spunând: Seminţei tale voi da această ţară; el
va trimite pe îngerul său înaintea ta şi vei lua de acolo o soţie
fiului meu. **8** Şi dacă femeia nu va voi să te urmeze, atunci
vei fi eliberat de acest jurământ al meu, numai nu duce pe fiul
meu înapoi acolo. **9** Şi servitorul şi-a pus mâna sub coapsa lui
Avraam, stăpânul său, şi i-a jurat referitor la acel lucru. **10** Şi
servitorul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său şi a
plecat, pentru că toate bunurile stăpânului său erau în mâna sa;
şi el s-a ridicat şi a mers în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.
11 Şi a pus cămilele sale să îngenuncheze în afara cetăţii, lângă
o fântână de apă, la timpul înserării, la timpul când femeile ies să
scoată apă. **12** Şi a spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu
Avraam, te rog, dă-mi reuşită în această zi şi arată bunătate
stăpânului meu, Avraam. **13** Iată, stau aici lângă fântâna de
apă; şi fiicele bărbaţilor cetăţii ies să scoată apă, **14** Şi să se
întâmple că tânăra căreia îi voi spune: Pleacă-ţi ulciorul, te rog,
ca să beau; iar ea va spune: Bea şi voi da şi cămilelor tale să
bea; aceea să fie cea pe care ai rânduit-o pentru servitorul
tău Isaac; şi din aceasta voi cunoaşte că ai arătat bunătate
stăpânului meu. **15** Şi s-a întâmplat, înainte de a termina el de
vorbit, că, iată, Rebeca, cea născută lui Betuel, fiul Milcăi, soţia
lui Nahor, fratele lui Avraam, a ieşit cu ulciorul pe umărul ei.
16 Şi tânăra era foarte plăcută la vedere, o fecioară, şi niciun
bărbat nu o cunoscuse; şi ea a coborât la fântână şi şi-a umplut
ulciorul şi a urcat. **17** Şi servitorul a alergat să o întâlnească şi a
spus: Lasă-mă, te rog, să beau puţină apă din ulciorul tău. **18**
Iar ea a spus: Bea, domnul meu; şi ea s-a grăbit şi şi-a lăsat
jos ulciorul peste mâna ei şi i-a dat să bea. **19** Şi după ce a

terminat să îi dea de băut, a spus: Voi scoate apă şi pentru
cămilele tale, până o să termine de băut. **20** Şi s-a grăbit şi şi-a
golit ulciorul în adăpătoare şi a alergat din nou la fântână să
scoată apă şi a scos pentru toate cămilele lui. **21** Şi bărbatul,
mirându-se de ea, tăcea, voind să cunoască dacă DOMNUL
făcuse călătoria lui prosperă sau nu. **22** Şi s-a întâmplat, pe
când cămilele terminaseră de băut, că bărbatul a luat un cercel
de aur de o jumătate de şekel în greutate şi două brăţări pentru
mâinile ei, în greutate de zece şekeli de aur; **23** Şi a spus: A cui
fiică eşti tu? Spune-mi, te rog, este loc în casa tatălui tău pentru
noi să găzduim? **24** Iar ea i-a spus: Eu sunt fiica lui Betuel,
fiul Milcăi, pe care ea l-a născut lui Nahor. **25** Şi i-a mai spus:
Avem deopotrivă paie şi nutreţ îndeajuns şi loc să găzduiţi. **26** Şi
bărbatul şi-a plecat capul şi s-a închinat DOMNULUI. **27** Şi a
spus: Binecuvântat fie DOMNUL, Dumnezeul stăpânului meu
Avraam, care nu a lăsat pe stăpânul meu lipsit de mila sa şi de
adevărul său; eu, fiind pe cale, DOMNUL m-a condus la casa
fraţilor stăpânului meu. **28** Şi fata a alergat şi a spus aceste
lucruri tuturor celor din casa mamei ei. **29** Şi Rebeca avea un
frate şi numele lui era Laban; şi Laban a alergat afară la bărbat,
la fântână. **30** Şi s-a întâmplat, când a văzut cercelul şi brăţările
pe mâinile surorii sale şi când a auzit cuvintele Rebecăi, sora sa,
spunând: Astfel mi-a vorbit acel bărbat; că el a venit la acel
bărbat; şi, iată, el stătea în picioare lângă cămile, la fântână. **31**
Şi a spus: Intră, tu, binecuvântatul DOMNULUI; pentru ce stai
afară? Căci am pregătit casa şi loc pentru cămile. **32** Şi bărbatul
a intrat în casă şi a deşeuat cămilele sale şi a dat paie şi nutreţ
pentru cămile şi a luat apă să îşi spele picioarele şi picioarele
bărbaţilor care erau cu el. **33** Şi s-a pus mâncare înaintea lui ca

să mănânce; dar a spus: Nu voi mânca, până ce nu voi fi spus
vorba mea. Iar Laban a spus: Vorbeşte. **34** Iar el a spus: Eu
sunt servitorul lui Avraam. **35** Şi DOMNUL a binecuvântat pe
stăpânul meu foarte mult; şi a devenit mare şi i-a dat turme şi
cirezi şi argint şi aur şi servitori şi servitoare şi cămile şi măgari.
36 Şi Sara, soţia stăpânului meu, a născut un fiu stăpânului meu
când era bătrână; şi el i-a dat tot ce avea. **37** Şi stăpânul meu
m-a făcut să jur, spunând: Nu lua fiului meu o soţie dintre fiicele
canaaniţilor, în a căror ţară locuiesc eu; **38** Ci te vei duce la casa
tatălui meu şi la rudele mele şi vei lua fiului meu o soţie. **39** Şi
am spus stăpânului meu: Poate că femeia nu mă va urma. **40**
Iar el mi-a spus: DOMNUL, înaintea căruia umblu, va trimite
îngerul său cu tine şi va face să prospere calea ta; şi vei lua
pentru fiul meu o soţie dintre rudele mele şi din casa tatălui
meu; **41** Atunci vei fi eliberat de acest jurământ al meu, când
ajungi la rudele mele; şi dacă ei nu îţi vor da, vei fi eliberat
de jurământul meu. **42** Şi am venit în această zi la fântână şi
am spus: DOAMNE, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dacă
voieşti acum să prospere calea mea pe care merg, **43** Iată, stau
lângă fântâna de apă; şi se va întâmpla, că atunci când fecioara
iese afară să scoată apă şi îi spun: Dă-mi, te rog, puţină apă din
ulciorul tău să beau; **44** Iar ea îmi spune: Bea, deopotrivă tu şi
voi scoate şi pentru cămilele tale, că aceasta să fie femeia pe
care DOMNUL a rânduit-o pentru fiul stăpânului meu. **45** Şi
înainte să termin de vorbit în inima mea, iată, Rebeca a ieşit
afară cu ulciorul ei pe umăr; şi a coborât la fântână şi a scos
apă, iar eu i-am spus: Lasă-mă să beau, te rog. **46** Iar ea s-a
grăbit şi şi-a coborât ulciorul de pe umăr şi a spus: Bea şi voi da
şi cămilelor tale să bea. Aşadar am băut şi a dat şi cămilelor să

bea. **47** Şi am întrebat-o şi am spus: A cui fiică eşti tu? Şi ea a
spus: Fiica lui Betuel, fiul lui Nahor, pe care Milca i l-a născut; şi
i-am pus cercelul în nas şi brăţări pe mâinile ei. **48** Şi am plecat
capul meu şi m-am închinat DOMNULUI şi am binecuvântat pe
DOMNUL Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care m-a condus
pe calea dreaptă, să iau pe fiica fratelui stăpânului meu pentru
fiul său. **49** Şi acum dacă voiţi să lucraţi cu bunătate şi adevăr cu
stăpânul meu, spuneţi-mi; şi dacă nu, spuneţi-mi; ca să mă întorc
la dreapta sau la stânga. **50** Atunci Laban şi Betuel au răspuns
şi au zis: Acest lucru iese de la DOMNUL, nu îţi putem vorbi rău
sau bine. **51** Iată, Rebeca este în faţa ta, ia-o şi mergi şi ea să
fie soţia fiului stăpânului tău, aşa cum DOMNUL a vorbit. **52** Şi
s-a întâmplat că, pe când servitorul lui Avraam a auzit cuvintele
lor, s-a închinat DOMNULUI, prosternându-se la pământ. **53** Şi
servitorul a adus bijuterii de argint şi bijuterii de aur şi haine şi
le-a dat Rebecăi; el a dat lucruri preţioase de asemenea fratelui
ei şi mamei ei. **54** Şi au mâncat şi au băut, el şi bărbaţii care
erau cu el şi au rămas toată noaptea; şi s-au sculat dimineaţa şi
a spus: Trimite-mă la stăpânul meu. **55** Şi fratele ei şi mama ei
au spus: Lasă fata să rămână cu noi câteva zile, măcar zece;
după aceea ea va merge. **56** Şi le-a spus: Nu mă împiedicaţi,
văzând că DOMNUL a făcut să prospere calea mea; trimiteţi-mă
ca să merg la stăpânul meu. **57** Iar ei au spus: Vom chema fata
şi vom afla din gura ei. **58** Şi au chemat pe Rebeca şi i-au spus:
Voieşti să mergi cu acest bărbat? Şi ea a spus: Voi merge. **59** Şi
au trimis pe Rebeca, sora lor, şi pe dădaca ei şi pe servitorul lui
Avraam şi pe bărbaţii lui. **60** Şi au binecuvântat-o pe Rebeca şi
i-au spus: Tu eşti sora noastră, fii mama a mii de milioane şi
sămânţa ta să stăpânească poarta celor care îi urăsc. **61** Şi

Rebeca s-a ridicat şi tinerele ei şi au călărit pe cămile şi au
urmat pe bărbat; şi servitorul a luat-o pe Rebeca şi a mers pe
calea lui. **62** Şi Isaac a venit de pe calea de la fântâna Lahairoi,
pentru că locuia în sudul ţinutului. **63** Şi Isaac a ieşit să mediteze
în câmp, pe înserat; şi şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, cămilele
veneau. **64** Şi Rebeca şi-a ridicat ochii şi când a văzut pe Isaac
a sărit jos de pe cămilă. **65** Pentru că ea spusese servitorului:
Ce bărbat este acesta care umblă în câmp să ne întâmpine? Şi
servitorul a spus: Este stăpânul meu; de aceea ea a luat un văl
şi s-a acoperit. **66** Şi servitorul a istorisit lui Isaac toate lucrurile
pe care le făcuse. **67** Şi Isaac a adus-o în cortul mamei sale,
Sara, şi a luat-o pe Rebeca şi ea a devenit soţia lui; şi a iubit-o
şi Isaac a fost mângâiat după moartea mamei sale.

25 Şi Avraam şi-a mai luat o soţie şi numele ei era Chetura.
2 Şi ea i-a născut pe Zimran şi pe Iocşan şi pe Medan şi pe
Madian şi pe Işbac şi pe Şuah. **3** Şi Iocşan a născut pe Şeba şi
pe Dedan. Şi fiii lui Dedan au fost: Aşurim şi Letuşim şi Leumim.
4 Şi fiii lui Madian: Efa şi Efer şi Hanoc şi Abida şi Eldaa. Toţi
aceştia au fost copiii Cheturei. **5** Şi Avraam a dat lui Isaac tot ce
a avut. **6** Dar fiilor concubinelor, pe care Avraam le-a avut în
timp ce încă trăia, Avraam le-a dat daruri şi i-a trimis departe de
Isaac, fiul său, spre est, în ţinutul din est. **7** Şi acestea sunt
zilele anilor vieţii lui Avraam pe care le-a trăit, o sută şaptezeci
şi cinci de ani. **8** Atunci Avraam şi-a dat duhul şi a murit la o
bătrâneţe frumoasă, un om bătrân şi plin de ani; şi a fost adunat
la poporul său. **9** Şi fiii săi, Isaac şi Ismael, l-au îngropat în
peştera Macpela, în câmpul lui Efron, fiul lui Ţohar hititul, care
este în faţă cu Mamre; **10** Câmpul pe care Avraam l-a cumpărat
de la fiii lui Het: acolo a fost Avraam îngropat şi Sara, soţia lui.

11 Şi s-a întâmplat, după moartea lui Avraam, că Dumnezeu a
binecuvântat pe fiul său, Isaac; şi Isaac a locuit lângă fântâna
Lahairoi. **12** Acum acestea sunt generaţiile lui Ismael, fiul lui
Avraam, pe care Hagar egipteanca, roaba lui Sara, l-a născut
lui Avraam; **13** Şi acestea sunt numele fiilor lui Ismael, după
numele lor, conform cu generaţiile lor: întâiul născut al lui Ismael,
Nebaiot, şi Chedar şi Adbeel şi Mibsam, **14** Şi Mişma şi Duma şi
Masa, **15** Hadar şi Tema, Ietur, Nafiş şi Chedma; **16** Aceştia sunt
fiii lui Ismael şi acestea sunt numele lor, după satele lor şi după
cetăţuile lor; doisprezece prinţi conform cu naţiunile lor. **17** Şi
aceştia sunt anii vieţii lui Ismael, o sută treizeci şi şapte de ani;
şi el şi-a dat duhul şi a murit; şi a fost luat la poporul său. **18** Şi
au locuit de la Havila până la Şur, care este în faţă cu Egiptul,
cum mergi spre Asiria; şi a murit înaintea feţei tuturor fraţilor săi.
19 Şi acestea sunt generaţiile lui Isaac, fiul lui Avraam: Avraam
a născut pe Isaac; **20** Şi Isaac era în vârstă de patruzeci de
ani când a luat pe Rebeca de soţie, fiica lui Betuel sirianul din
Padanaram, sora lui Laban sirianul. **21** Şi Isaac l-a implorat pe
DOMNUL pentru soţia lui, pentru că era stearpă; şi DOMNUL s-a
lăsat înduplecat de el; şi Rebeca, soţia lui, a rămas însărcinată.
22 Şi copiii se luptau înăuntrul ei; şi ea a spus: Dacă este aşa,
de ce sunt eu astfel? Şi ea s-a dus să întrebe pe DOMNUL. **23**
Şi DOMNUL i-a spus: Două naţiuni sunt în pântecele tău şi două
feluri de popoare se vor separa din adâncurile tale; şi un popor
va fi mai tare decât celălalt popor; şi cel mai în vârstă va servi pe
cel mai tânăr. **24** Şi când i s-au împlinit zilele să nască, iată, erau
gemeni în pântecele ei. **25** Şi primul a ieşit roşu, peste tot ca un
veşmânt păros; şi i-au pus numele, Esau. **26** Şi după aceea a
ieşit fratele său şi mâna lui ţinea călcâiul lui Esau; şi i-au pus

numele Iacob; şi Isaac era în vârstă de şaizeci de ani când ea i-
a născut. **27** Şi băieţii au crescut şi Esau era un vânător iscusit,
un bărbat al câmpului; iar Iacob era un bărbat simplu, locuind în
corturi. **28** Şi Isaac iubea pe Esau, deoarece mânca din vânatul
lui; dar Rebeca iubea pe Iacob. **29** Şi Iacob a fiert o supă şi Esau
a venit de la câmp şi era leşinat; **30** Şi Esau a spus lui Iacob:
Hrăneşte-mă, te rog, cu supa aceea roşie; căci sunt leşinat; de
aceea i-a pus numele Edom. **31** Şi Iacob a spus: Vinde-mi astăzi
dreptul tău de întâi născut. **32** Şi Esau a spus: Iată, eu sunt pe
moarte şi la ce îmi foloseşte acest drept de întâi născut? **33** Şi
Iacob a spus: Jură-mi astăzi; şi el i-a jurat şi i-a vândut dreptul
său de întâi născut lui Iacob. **34** Atunci Iacob i-a dat lui Esau
pâine şi supă de linte; şi a mâncat şi a băut şi s-a ridicat şi a
plecat; astfel Esau a dispreţuit dreptul său de întâi născut.

26 Şi a fost o foamete în ţară, în afară de prima foamete
care a fost în zilele lui Avraam. Şi Isaac a mers la Abimelec,
împăratul filistenilor, la Gherar. **2** Şi DOMNUL i s-a arătat şi a
spus: Nu coborî în Egipt; locuieşte în ţara despre care îţi voi
spune; **3** Locuieşte temporar în această ţară şi voi fi cu tine şi
te voi binecuvânta, pentru că ţie şi seminţei tale, voi da toate
aceste ţări şi voi împlini jurământul pe care l-am jurat lui Avraam,
tatăl tău. **4** Şi voi înmulţi sămânţa ta ca stelele cerului şi voi da
seminţei tale toate aceste ţări; şi în sămânţa ta toate naţiunile
pământului vor fi binecuvântate. **5** Pentru că Avraam a ascultat
de vocea mea şi a păzit însărcinarea mea, poruncile mele,
statutele mele şi legile mele. **6** Şi Isaac a locuit în Gherar; **7** Şi
oamenii locului l-au întrebat despre soţia lui; iar el a spus: Ea
este sora mea; căci se temea să spună: Este soţia mea; ca nu
cumva, spunea el, oamenii locului să mă ucidă pentru Rebeca,

pentru că ea era plăcută la vedere. **8** Şi s-a întâmplat, în timp ce
el era acolo de mult timp, că Abimelec, împăratul filistenilor,
a privit afară pe fereastră şi a văzut şi, iată, Isaac se juca cu
Rebeca, soţia sa. **9** Şi Abimelec a chemat pe Isaac şi a spus:
Iată, cu adevărat ea este soţia ta; şi cum de ai spus: Ea este
sora mea? Şi Isaac i-a spus: Pentru că mi-am zis: Nu cumva să
mor din cauza ei. **10** Şi Abimelec a spus: Ce este aceasta ce ne-
ai făcut? Unul dintre oameni ar fi putut cu uşurinţă să se culce
cu soţia ta şi ai fi adus vinovăţie asupra noastră. **11** Şi Abimelec
a poruncit întregului popor, spunând: Cel ce se atinge de acest
bărbat sau de soţia lui cu adevărat va fi dat la moarte. **12** Apoi
Isaac a semănat în acel ţinut şi a primit în acelaşi an însutit şi
DOMNUL l-a binecuvântat. **13** Şi acest bărbat a ajuns mare
şi a mers înainte şi a crescut până ce a devenit foarte mare.
14 Fiindcă avea în posesiune turme şi în posesiune cirezi şi
servitori în număr mare şi filistenii îl invidiau. **15** Şi toate fântânile
pe care servitorii tatălui său le-au săpat în zilele lui Avraam,
tatăl său, filistenii le-au astupat şi le-au umplut cu pământ. **16** Şi
Abimelec i-a spus lui Isaac: Pleacă de la noi, pentru că eşti
mult mai puternic decât noi. **17** Şi Isaac a plecat de acolo şi a
ridicat cortul său în valea Gherar şi a locuit acolo. **18** Şi Isaac a
săpat din nou fântânile de apă, pe care ei le săpaseră în zilele
lui Avraam, tatăl său, pentru că filistenii le astupaseră după
moartea lui Avraam; şi le-a pus numele după numele pe care
tatăl său le-a pus. **19** Şi servitorii lui Isaac au săpat în vale şi au
găsit acolo o fântână de apă ţâşnitoare. **20** Şi păstorii din Gherar
s-au certat cu păstorii lui Isaac, spunând: Apa este a noastră; şi
a pus fântânii numele Esec, pentru că s-au certat cu el. **21** Şi au
săpat o altă fântână şi s-au certat şi pentru aceasta şi a pus

acesteia numele Sitna. **22** Şi s-a mutat de acolo şi a săpat o
altă fântână; şi pentru aceea nu s-au certat şi acesteia i-a pus
numele Rehobot; şi a spus: Căci de acum DOMNUL a făcut loc
pentru noi şi vom fi roditori în ţară. **23** Şi a urcat de acolo la Beer-
Şeba. **24** Şi DOMNUL i s-a arătat în aceeaşi noapte şi a spus:
Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, nu te teme, pentru că
eu sunt cu tine şi te voi binecuvânta şi voi înmulţi sămânţa ta din
cauza servitorului meu, Avraam. **25** Şi a zidit un altar acolo şi a
chemat numele DOMNULUI şi a ridicat cortul său acolo; şi acolo
servitorii lui Isaac au săpat o fântână. **26** Atunci Abimelec a
mers la el, din Gherar, şi Ahuzat, unul din prietenii săi, şi Picol,
căpetenia armatei sale. **27** Şi Isaac le-a spus: Pentru ce aţi venit
la mine, văzând că mă urâţi şi m-aţi trimis de la voi? **28** Iar ei au
spus: Noi am văzut cu adevărat că DOMNUL a fost cu tine; şi
noi ne-am spus: Să fie acum un jurământ între noi, între noi şi
tine, şi să facem un legământ cu tine; **29** Că nu ne vei face
niciun rău, aşa cum nici noi nu ne-am atins de tine şi precum noi
nu ţi-am făcut nimic decât bine şi te-am trimis în pace, tu eşti
acum binecuvântatul DOMNULUI. **30** Iar el le-a făcut un ospăţ şi
au mâncat şi au băut. **31** Şi s-au sculat devreme dimineaţa şi au
jurat unul altuia; şi Isaac i-a trimis şi au plecat de la el în pace.
32 Şi s-a întâmplat, în aceeaşi zi, că servitorii lui Isaac au venit
şi i-au povestit referitor la fântâna pe care o săpaseră şi i-au
spus: Am găsit apă. **33** Şi pe aceasta a numit-o Şeba, de aceea
numele cetăţii este Beer-Şeba până în ziua de astăzi. **34** Şi
Esau era în vârstă de patruzeci de ani când a luat de soţie pe
Iudit, fiica lui Beeri hititul, şi pe Basmat, fiica lui Elon hititul, **35**
Care au fost o mâhnire în duh pentru Isaac şi pentru Rebeca.

27 Şi s-a întâmplat, pe când Isaac era bătrân şi ochii săi erau
atât de slabi încât nu mai putea să vadă, că a chemat pe Esau,
fiul său cel mai în vârstă, şi i-a spus: Fiul meu; iar el i-a spus:
Iată-mă. **2** Şi a spus: Iată acum, sunt bătrân, nu ştiu ziua morţii
mele; **3** De aceea acum, ia, te rog, armele tale, tolba ta şi
arcul tău şi du-te afară în câmp şi ia-mi ceva vânat; **4** Şi fă-mi
mâncare gustoasă, aşa cum îmi place, şi adu-o la mine ca să
mănânc; ca sufletul meu să te binecuvânteze înainte să mor. **5**
Şi Rebeca a auzit când Isaac a vorbit lui Esau, fiul său. Şi Esau
a mers la câmp să vâneze vânat şi să îl aducă. **6** Şi Rebeca i-
a vorbit lui Iacob, fiul ei, spunând: Iată, am auzit pe tatăl tău
vorbindu-i lui Esau, fratele tău, spunând: **7** Adu-mi vânat şi fă-mi
mâncare gustoasă ca să mănânc şi să te binecuvântez înaintea
DOMNULUI înaintea morţii mele. **8** Acum, aşadar, fiul meu,
ascultă de vocea mea, conform cu ceea ce îţi poruncesc. **9** Du-
te acum la turmă şi ia şi adu-mi de acolo doi iezi buni de la
capre; şi îi voi face mâncare gustoasă pentru tatăl tău, aşa cum
îi place; **10** Şi o vei duce la tatăl tău, ca să mănânce şi să te
binecuvânteze înaintea morţii sale. **11** Şi Iacob a spus Rebecăi,
mama lui: Iată, Esau fratele meu este un bărbat păros, iar eu
sunt un bărbat alunecos; **12** Tatăl meu poate mă va pipăi şi am
să îi par ca un înşelător; şi voi aduce un blestem asupra mea
şi nu o binecuvântare. **13** Şi mama lui i-a spus: Asupra mea
fie blestemul tău, fiul meu; ascultă doar de vocea mea şi du-
te, adu-mi iezii. **14** Şi s-a dus şi i-a luat şi i-a adus la mama
lui; şi mama lui a făcut mâncare gustoasă, aşa cum îi plăcea
tatălui său. **15** Şi Rebeca a luat haine bune care erau cu ea în
casă, de la fiul ei mai în vârstă, Esau, şi le-a pus peste Iacob,
fiul ei mai tânăr; **16** Şi ea a pus pieile iezilor de capre peste

mâinile lui şi peste partea alunecoasă a gâtului său; **17** Şi a dat
mâncarea gustoasă şi pâinea, pe care le-a pregătit, în mâna
fiului ei, Iacob. **18** Şi el a venit la tatăl său şi a spus: Tată; iar
el a spus: Iată-mă, cine eşti tu, fiul meu? **19** Şi Iacob i-a spus
tatălui său: Eu sunt Esau, întâiul tău născut; am făcut după cum
m-ai rugat; ridică-te, te rog, şezi şi mănâncă din vânatul meu, ca
sufletul tău să mă binecuvânteze. **20** Şi Isaac a spus fiului său:
Cum se face că ai găsit vânat aşa repede, fiul meu? Iar el a
spus: Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău l-a adus la mine. **21**
Şi Isaac i-a spus lui Iacob: Vino aproape, te rog, să te pipăi, fiul
meu, dacă eşti sau nu adevăratul meu fiu Esau. **22** Şi Iacob s-a
apropiat de Isaac, tatăl său; iar el l-a pipăit şi a spus: Vocea este
vocea lui Iacob, dar mâinile sunt mâinile lui Esau. **23** Şi nu l-a
recunoscut, din cauză că mâinile lui erau păroase, ca mâinile
fratelui său Esau, aşa că l-a binecuvântat. **24** Şi a spus: Eşti tu
adevăratul meu fiu Esau? Iar el a spus: Eu sunt. **25** Iar el a
spus: Adu-o aproape de mine şi voi mânca din vânatul fiului
meu, ca sufletul meu să te binecuvânteze. Şi a adus-o aproape
de el şi a mâncat; şi i-a adus vin şi a băut. **26** Şi tatăl său Isaac
i-a spus: Vino aproape acum şi sărută-mă, fiul meu. **27** Şi a
venit aproape şi l-a sărutat; şi a mirosit mirosul hainelor lui şi l-a
binecuvântat şi a spus: Vezi, mirosul fiului meu este ca mirosul
unui câmp pe care DOMNUL l-a binecuvântat; **28** De aceea
Dumnezeu să îţi dea din roua cerului şi din grăsimea pământului
şi abundenţă de grâne şi vin; **29** Să te servească poporul şi
naţiuni să ţi se prosterneze, fii domn peste fraţii tăi şi fiii mamei
tale să ţi se prosterneze; blestemat fie cel ce te blestemă şi
binecuvântat fie cel ce te binecuvântează. **30** Şi s-a întâmplat,
îndată ce Isaac a terminat de binecuvântat pe Iacob şi Iacob

tocmai ce ieşise dinaintea lui Isaac, tatăl său, că Esau, fratele
său, a venit de la vânătoarea sa. **31** Şi el de asemenea a făcut
mâncare gustoasă şi a adus-o tatălui său şi a spus tatălui său:
Să se ridice tatăl meu şi să mănânce din vânatul fiului său, ca
sufletul tău să mă binecuvânteze. **32** Şi Isaac tatăl său i-a spus:
Cine eşti tu? Iar el a spus: Eu sunt fiul tău, întâiul tău născut
Esau. **33** Şi Isaac s-a cutremurat peste măsură de mult şi a
spus: Cine? Unde este cel ce a luat vânat şi l-a adus la mine şi
am mâncat din tot înainte de a veni tu şi l-am binecuvântat? Da
şi va fi binecuvântat. **34** Şi când Esau a auzit cuvintele tatălui
său, a strigat cu un strigăt mare şi grozav de amar şi a spus
tatălui său: Binecuvântează-mă şi pe mine tată. **35** Iar el a spus:
Fratele tău a venit cu viclenie şi ţi-a luat binecuvântarea. **36**
Iar el a spus: Nu pe drept este numit el Iacob? Pentru că m-a
înlocuit în aceste două dăţi, a luat dreptul meu de întâi născut;
şi acum, iată, a luat şi binecuvântarea mea. Şi a spus: Nu ai
păstrat o binecuvântare pentru mine? **37** Şi Isaac a răspuns şi i-
a zis lui Esau: Iată, l-am făcut domnul tău şi pe toţi fraţii lui i-
am dat ca servitori; şi cu grâne şi vin l-am susţinut şi ce să îţi
fac acum, fiul meu? **38** Şi Esau a spus tatălui său: Ai doar o
singură binecuvântare, tată? Binecuvântează-mă şi pe mine
tată. Şi Esau şi-a înălţat vocea şi a plâns. **39** Şi Isaac, tatăl lui, a
răspuns şi i-a zis: Iată, locuinţa ta va fi grăsimea pământului şi
din roua cerului de sus. **40** Şi prin sabia ta vei trăi şi vei servi
fratelui tău; şi se va întâmpla când vei avea stăpânirea, că vei
desface jugul lui de pe gâtul tău. **41** Şi Esau a urât pe Iacob din
cauza binecuvântării cu care tatăl său l-a binecuvântat; şi Esau a
spus în inima sa: Zilele de jelire pentru tatăl meu sunt aproape;
atunci voi ucide pe fratele meu Iacob. **42** Şi aceste cuvinte ale lui

Esau, fiul ei mai în vârstă, au fost spuse Rebecăi; şi ea a trimis
şi a chemat pe Iacob, fiul ei mai tânăr, şi i-a spus: Iată, fratele
tău, Esau, se mângâie referitor la tine, hotărât să te ucidă. **43** De
aceea acum, fiul meu, ascultă de vocea mea; şi ridică-te, fugi la
Laban, fratele meu, la Haran. **44** Şi rămâi cu el câteva zile, până
ce furia fratelui tău se întoarce; **45** Până ce mânia fratelui tău se
întoarce de la tine şi uită ce i-ai făcut; atunci voi trimite şi te voi
aduce de acolo; şi de ce să fiu lipsită de voi doi într-o singură zi?
46 Şi Rebeca i-a spus lui Isaac: M-am săturat de viaţa mea din
cauza fiicelor lui Het; dacă Iacob ia o soţie dintre fiicele lui Het,
ca acestea dintre fiicele ţării, la ce bun îmi va fi viaţa?

28 Şi Isaac a chemat pe Iacob şi l-a binecuvântat şi i-a poruncit
şi i-a spus: Nu lua o soţie dintre fiicele lui Canaan. **2** Ridică-te,
mergi la Padanaram, la casa lui Betuel, tatăl mamei tale, şi ia-ţi
o soţie de acolo, dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale. **3**
Şi Dumnezeul Atotputernic să te binecuvânteze şi să te facă
roditor şi să te înmulţească să fii o mulţime de popoare; **4** Şi să
îţi dea binecuvântarea lui Avraam, ţie şi seminţei tale cu tine,
ca să moşteneşti ţara în care eşti străin, pe care Dumnezeu
a dat-o lui Avraam. **5** Şi Isaac l-a trimis pe Iacob; iar el s-
a dus la Padanaram, la Laban, fiul lui Betuel sirianul, fratele
Rebecăi, mama lui Iacob şi Esau. **6** Când Esau a văzut că
Isaac a binecuvântat pe Iacob şi l-a trimis la Padanaram să
îşi ia o soţie de acolo şi, binecuvântându-l, i-a dat poruncă,
spunând: Nu lua o soţie dintre fiicele lui Canaan; **7** Şi că Iacob a
ascultat de tatăl său şi mama sa şi a mers la Padanaram; **8**
Şi Esau, văzând că fiicele lui Canaan nu îi plăceau lui Isaac,
tatăl său, **9** Esau a mers la Ismael şi a luat, pe lângă soţiile
pe care le avea, pe Mahalat, fiica lui Ismael, fiul lui Avraam,

sora lui Nebaiot, să fie soţia sa. **10** Şi Iacob a ieşit din Beer-
Şeba şi a mers spre Haran. **11** Şi s-a aşezat într-un anumit loc
şi a rămas acolo toată noaptea, deoarece soarele apusese;
şi a luat dintre pietrele din acel loc şi le-a pus drept perne ale
sale şi s-a culcat în locul acela să doarmă. **12** Şi a visat şi,
iată, o scară pusă pe pământ şi vârful ei ajungea la cer şi, iată,
îngerii lui Dumnezeu urcând şi coborând pe ea. **13** Şi, iată,
DOMNUL a stat în picioare deasupra acesteia şi a spus: Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui
Isaac; pământul pe care eşti culcat, ţie ţi-l voi da şi seminţei tale;
14 Şi sămânţa ta va fi ca ţărâna pământului şi te vei răspândi
departe spre vest şi spre est şi spre nord şi spre sud şi în tine şi
în sămânţa ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului. **15**
Şi, iată, eu sunt cu tine şi te voi păzi în toate locurile în care
mergi şi te voi aduce înapoi în această ţară; fiindcă nu te voi
părăsi, până ce nu voi fi făcut lucrul despre care ţi-am vorbit.
16 Şi Iacob s-a trezit din somnul său şi a spus: Cu adevărat
DOMNUL este în acest loc, iar eu nu am ştiut. **17** Şi s-a temut şi
a spus: Cât de înspăimântător este acest loc! Aceasta nu este
altceva decât casa lui Dumnezeu şi aceasta este poarta cerului.
18 Şi Iacob s-a ridicat devreme dimineaţa şi a luat piatra pe care
o pusese drept perne ale sale şi a pus-o ca stâlp şi a turnat
untdelemn pe vârful acesteia. **19** Şi a pus acelui loc numele
Betel, dar numele acelei cetăţi era Luz mai înainte. **20** Şi Iacob a
făcut o promisiune, spunând: Dacă Dumnezeu va fi cu mine şi
mă va ţine pe această cale pe care merg şi îmi va da pâine să
mănânc şi haine să îmbrac, **21** Aşa ca eu să mă întorc înapoi la
casa tatălui meu în pace, atunci DOMNUL va fi Dumnezeul meu;

22 Şi această piatră, pe care am pus-o ca stâlp, va fi casa lui
Dumnezeu; şi din tot ce îmi vei da, îţi voi da negreşit zeciuială.

29 Apoi Iacob a mers în călătoria sa şi a mers în ţara poporului
din est. **2** Şi a privit şi, iată, o fântână în câmp şi, iată, acolo
erau trei turme de oi culcate lângă ea; căci din acea fântână
adăpau turmele; şi o piatră mare era peste gura fântânii. **3** Şi
acolo erau toate turmele adunate şi au rostogolit piatra de la
gura fântânii şi au adăpat oile şi au pus piatra din nou peste
gura fântânii la locul ei. **4** Şi Iacob le-a spus: Fraţii mei, de unde
sunteţi voi? Iar ei au spus: Noi suntem din Haran. **5** Iar el le-a
spus: Îl cunoaşteţi pe Laban, fiul lui Nahor? Iar ei au spus: Îl
cunoaştem. **6** Iar el le-a spus: Este el bine? Iar ei au spus: Este
bine şi, iată, Rahela, fiica lui, vine cu oile. **7** Iar el a spus: Iată,
ziua este încă mare, nici nu este timpul ca vitele să fie adunate;
adăpaţi oile şi mergeţi şi le paşteţi. **8** Iar ei au spus: Nu putem,
până când toate turmele sunt adunate şi când ei rostogolesc
piatra de la gura fântânii, atunci adăpăm oile. **9** Şi în timp ce
el încă vorbea cu ei, Rahela a venit cu oile tatălui ei, pentru
că ea le păzea. **10** Şi s-a întâmplat, când Iacob a văzut-o pe
Rahela, fiica lui Laban, fratele mamei sale, şi oile lui Laban,
fratele mamei sale, că Iacob s-a apropiat şi a rostogolit piatra
de la gura fântânii şi a adăpat turma lui Laban, fratele mamei
sale. **11** Şi Iacob a sărutat pe Rahela şi el şi-a ridicat vocea şi a
plâns. **12** Şi Iacob a povestit Rahelei că el era fratele tatălui ei şi
că el era fiul Rebecăi; şi ea a alergat şi a povestit tatălui ei.
13 Şi s-a întâmplat, când Laban a auzit veştile despre Iacob,
fiul surorii lui, că el a alergat să îl întâlnească şi l-a îmbrăţişat
şi l-a sărutat şi l-a adus în casa lui. Şi el a povestit lui Laban
toate aceste lucruri. **14** Şi Laban i-a spus: Tu eşti cu adevărat

osul meu şi carnea mea. Şi a rămas cu el o lună de zile. **15**
Şi Laban i-a spus lui Iacob: Pentru că tu eşti fratele meu ar
trebui de aceea să îmi serveşti degeaba? Spune-mi, ce va fi
plata ta. **16** Şi Laban avea două fiice; numele celei mai în vârstă
era Leea şi numele celei mai tinere era Rahela. **17** Leea era
slabă de ochi; dar Rahela era frumoasă la statură şi plăcută
la vedere. **18** Şi Iacob a iubit-o pe Rahela; şi a spus: Te voi
servi şapte ani pentru Rahela, fiica ta mai tânără. **19** Şi Laban a
spus: Este mai bine să ţi-o dau ţie decât să o dau altui bărbat;
rămâi la mine. **20** Şi Iacob a servit şapte ani pentru Rahela;
şi aceştia i-au părut doar câteva zile, din cauza dragostei pe
care o avea pentru ea. **21** Şi Iacob i-a spus lui Laban: Dă-mi
soţia mea, pentru că zilele mi s-au împlinit, ca să intru la ea. **22**
Şi Laban a strâns împreună toţi bărbaţii locului şi a făcut un
ospăţ. **23** Şi s-a întâmplat, în timpul serii, că el a luat pe Leea
fiica sa, şi i-a adus-o; iar el a intrat la ea. **24** Şi Laban a dat
fiicei sale, Leea, pe Zilpa, roaba lui, ca servitoare. **25** Şi s-a
întâmplat, că dimineaţa, iată, era Leea; şi i-a spus lui Laban: Ce
este aceasta ce mi-ai făcut? Nu ţi-am servit pentru Rahela? Şi
de ce m-ai înşelat? **26** Şi Laban a spus: Nu trebuie să fie făcut
astfel în ţara noastră, a da pe cea mai tânără înaintea celei
întâi născute. **27** Împlineşte săptămâna ei şi ţi-o vom da şi pe
aceasta pentru serviciul pe care mi-l vei face încă alţi şapte ani.
28 Şi Iacob a făcut astfel şi a împlinit săptămâna ei; iar el i-a
dat şi pe Rahela, fiica sa, de soţie. **29** Şi Laban a dat Rahelei,
fiica sa, pe Bilha, roaba lui, să fie roaba ei. **30** Iar el a intrat şi
la Rahela şi a iubit pe Rahela şi mai mult decât pe Leea şi i-
a servit încă alţi şapte ani. **31** Şi când DOMNUL a văzut că
Leea era urâtă de el, a deschis pântecele ei; dar Rahela era

stearpă. **32** Şi Leea a rămas însărcinată şi a născut un fiu şi i-a
pus numele Ruben, căci ea a spus: Cu adevărat DOMNUL a
privit la necazul meu; de aceea acum soţul meu mă va iubi.
33 Şi a rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu şi a spus:
Pentru că DOMNUL a auzit că eu eram urâtă de soţul meu, mi-a
dat de aceea şi acest fiu; şi i-a pus numele Simeon. **34** Şi a
rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu şi a spus: Acum, de
această dată, soţul meu va fi lipit de mine, pentru că i-am născut
lui trei fii; de aceea numele lui a fost chemat Levi. **35** Şi a rămas
însărcinată din nou şi a născut un fiu; şi a spus: Acum voi lăuda
pe DOMNUL; de aceea i-a pus numele Iuda; şi a încetat să
nască.

30 Şi când Rahela a văzut că ea nu îi naşte lui Iacob copii,
Rahela a invidiat pe sora ei; şi i-a spus lui Iacob: Dă-mi copii sau
altfel mor. **2** Şi mânia lui Iacob s-a aprins împotriva Rahelei şi a
spus: Sunt eu în locul lui Dumnezeu care a oprit de la tine rodul
pântecelui? **3** Iar ea a spus: Iată, pe servitoarea mea, Bilha,
intră la ea; şi va naşte pe genunchii mei, ca eu de asemenea să
am copii prin ea. **4** Şi i-a dat-o pe Bilha, roaba ei, de soţie; şi
Iacob a intrat la ea. **5** Şi Bilha a rămas însărcinată şi i-a născut
lui Iacob un fiu. **6** Şi Rahela a spus: Dumnezeu m-a judecat şi a
auzit de asemenea vocea mea şi mi-a dat un fiu; de aceea i-
a pus numele Dan. **7** Şi Bilha, servitoarea Rahelei, a rămas
însărcinată din nou şi i-a născut lui Iacob un al doilea fiu. **8**
Şi Rahela a spus: Cu mari lupte am luptat cu sora mea şi am
învins; şi i-a pus numele Neftali. **9** Când Leea a văzut că ea
a încetat să nască, a luat pe Zilpa, servitoarea ei, şi i-a dat-o
lui Iacob de soţie. **10** Şi Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui
Iacob un fiu. **11** Şi Leea a spus: O trupă înarmată vine; şi i-a

pus numele Gad. **12** Şi Zilpa, servitoarea Leei, i-a născut lui
Iacob un al doilea fiu. **13** Şi Leea a spus: Fericită sunt, căci
fiicele mă vor numi binecuvântată; şi i-a pus numele Aşer. **14** Şi
Ruben a mers în zilele secerişului grâului şi a găsit mandragore
în câmp şi le-a adus la mama lui, Leea. Atunci Rahela i-a spus
Leei: Dă-mi, te rog, din mandragorele fiului tău. **15** Iar Leea i-a
spus: Este puţin lucru că ai luat pe soţul meu? Şi voieşti să
iei şi mandragorele fiului meu? Şi Rahela a spus: De aceea el
să se culce cu tine la noapte pentru mandragorele fiului tău.
16 Şi Iacob a venit de la câmp pe înserat şi Leea a ieşit să îl
întâlnească şi a spus: Trebuie să intri la mine; căci cu adevărat
te-am angajat cu mandragorele fiului meu. Şi el s-a culcat cu ea
în acea noapte. **17** Şi Dumnezeu a dat ascultare Leei şi ea a
rămas însărcinată şi i-a născut lui Iacob al cincilea fiu. **18** Şi
Leea a spus: Dumnezeu mi-a dat plata mea, pentru că am dat
pe servitoarea mea soţului meu; şi i-a pus numele Isahar. **19**
Şi Leea a rămas însărcinată din nou şi i-a născut lui Iacob al
şaselea fiu. **20** Şi Leea a spus: Dumnezeu m-a înzestrat cu o
zestre bună; acum soţul meu va locui cu mine, deoarece i-am
născut şase fii; şi i-a pus numele Zabulon. **21** Şi mai apoi ea
a născut o fiică şi i-a pus numele Dina. **22** Şi Dumnezeu şi-a
amintit de Rahela şi Dumnezeu i-a dat ascultare şi i-a deschis
pântecele. **23** Şi ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu şi a
spus: Dumnezeu mi-a luat ocara; **24** Şi i-a pus numele Iosif şi a
spus: DOMNUL îmi va adăuga un alt fiu. **25** Şi s-a întâmplat,
când Rahela a născut pe Iosif, că Iacob i-a spus lui Laban:
Trimite-mă, ca să merg la locul meu şi în ţara mea. **26** Dă-mi
soţiile mele şi copiii mei, pentru care ţi-am servit şi lasă-mă să
plec, pentru că ştii serviciul meu pe care ţi l-am făcut. **27** Şi

Laban i-a spus: Te rog, dacă am găsit favoare în ochii tăi, rămâi,
căci am învăţat prin experienţă că DOMNUL m-a binecuvântat
din cauza ta. **28** Iar el a spus: Rânduieşte-mi plăţile tale şi ţi le
voi da. **29** Iar el i-a spus: Ştii cum ţi-am servit şi că turma ta era
cu mine. **30** Căci era puţin ce ai avut înainte ca eu să vin şi
acum a sporit într-o mulţime; şi DOMNUL te-a binecuvântat de
la venirea mea şi acum, când voi îngriji şi de casa mea? **31** Iar
el a spus: Ce să îţi dau? Şi Iacob a spus: Nu îmi da nimic, dacă
vei face acest lucru pentru mine, voi paşte şi voi ţine din nou
turma ta; **32** Voi trece prin toată turma ta astăzi, mutând de
acolo toate cele pestriţe şi pătate şi toate cele cenuşii dintre
oi şi pe cele pestriţe şi pătate dintre capre şi din aceasta va fi
plata mea. **33** Aşa va răspunde dreptatea mea pentru mine în
timpul ce vine, când vine timpul pentru plata mea înaintea feţei
tale; fiecare vită care nu este pestriţă sau pătată dintre capre şi
cenuşie dintre oi, aceea va fi socotită de mine ca furată. **34** Şi
Laban a spus: Iată, aş voi să fie conform cuvântului tău. **35** Şi a
scos în acea zi ţapii care erau vărgaţi şi pătaţi şi toate caprele
care erau pestriţe şi pătate şi pe fiecare ce avea ceva alb pe ea
şi tot ce era cenuşiu între oi şi le-a dat în mâna fiilor săi. **36** Şi a
pus trei zile de călătorie între el şi Iacob; şi Iacob a păscut restul
turmelor lui Laban. **37** Şi Iacob a luat toiege verzi de plop şi de
alun şi de castan dulce; şi a descojit dungi albe pe ele şi a făcut
să apară albul care era în toiege. **38** Şi a pus toiegele pe care
le descojise înaintea turmelor în jgheaburi, în adăpătoarele cu
apă, când turmele veneau să bea, ca ele, când veneau să bea,
să zămislească. **39** Şi turmele zămisleau înaintea toiegelor şi
năşteau miei vărgaţi, pestriţi şi pătaţi. **40** Şi Iacob a separat mieii
şi întorcea feţele turmelor spre cele vărgate şi toate cele cenuşii

în turma lui Laban; şi a pus propriile sale turme deoparte şi nu
le-a pus cu turmele lui Laban. **41** Şi s-a întâmplat, de câte ori
oile mai puternice zămisleau, că Iacob aşeza toiegele înaintea
ochilor oilor în jgheaburile de apă, ca ele să zămislească printre
toiege. **42** Dar când oile erau slabe, nu le punea înăuntru, aşa
că cele mai slabe erau ale lui Laban şi cele mai puternice ale lui
Iacob. **43** Şi acest bărbat a sporit peste măsură şi avea multe oi
şi servitoare şi servitori şi cămile şi măgari.

31 Şi a auzit cuvintele fiilor lui Laban, spunând: Iacob a luat tot
ce era al tatălui nostru; şi din ceea ce era al tatălui nostru el a
dobândit toată această glorie. **2** Şi Iacob a privit înfăţişarea lui
Laban şi, iată, aceasta nu mai era faţă de el ca înainte. **3** Şi
DOMNUL i-a spus lui Iacob: Întoarce-te în ţara părinţilor tăi şi la
rudele tale; şi eu voi fi cu tine. **4** Şi Iacob a trimis şi a chemat
pe Rahela şi Leea la câmp, la turma sa, **5** Şi le-a spus: Văd
înfăţişarea tatălui vostru, că aceasta nu mai este faţă de mine ca
înainte; dar Dumnezeul părinţilor mei a fost cu mine. **6** Şi voi
ştiţi că eu, cu toată puterea mea, am servit pe tatăl vostru. **7**
Şi tatăl vostru m-a înşelat şi a schimbat plăţile mele de zece
ori; dar Dumnezeu nu i-a permis să mă vatăme. **8** Dacă el a
spus astfel: Cele pestriţe vor fi plăţile tale; atunci toate vitele au
născut pestriţe; şi dacă el a spus astfel: Cele vărgate vor fi plata
ta; atunci toate vitele au născut vărgate. **9** Astfel Dumnezeu a
luat vitele tatălui vostru şi mi le-a dat mie. **10** Şi s-a întâmplat
în acel timp, când vitele zămisleau, că mi-am ridicat ochii şi
am văzut într-un vis şi, iată, berbecii care săreau pe oi erau
vărgaţi, pestriţi şi bălţaţi. **11** Şi îngerul lui Dumnezeu mi-a vorbit
într-un vis, spunând: Iacob; iar eu am spus: Iată-mă. **12** Şi a
spus: Ridică-ţi acum ochii şi vezi, toţi berbecii care sar pe vite

sunt vărgaţi, pestriţi şi bălţaţi, pentru că am văzut tot ceea ce
Laban îţi face. **13** Eu sunt Dumnezeul din Betel, unde ai uns
stâlpul şi unde mi-ai făcut o promisiune; acum ridică-te, ieşi din
această ţară şi întoarce-te în ţara rudelor tale. **14** Şi Rahela şi
Leea au răspuns şi i-au zis: Este totuşi vreo parte sau moştenire
pentru noi în casa tatălui nostru? **15** Nu suntem socotite de el ca
străine? Căci ne-a vândut şi ne-a mâncat în întregime şi banii.
16 Pentru că toată bogăţia pe care Dumnezeu a luat-o de la tatăl
nostru este a noastră şi a copiilor noştri, acum aşadar, fă orice
ţi-a spus Dumnezeu. **17** Atunci Iacob s-a ridicat şi a aşezat pe fiii
săi şi pe soţiile sale pe cămile; **18** Şi a dus toate vitele sale şi
toate bunurile sale pe care le dobândise, vitele agoniselii sale,
pe care le dobândise în Padanaram, pentru a merge la Isaac,
tatăl său, în ţara lui Canaan. **19** Şi Laban s-a dus să-şi tundă
oile şi Rahela furase idolii care erau ai tatălui ei. **20** Şi Iacob s-a
furişat pe neştiute de la Laban sirianul, în aceea că nu i-a spus
că a fugit. **21** Aşa că a fugit cu tot ce a avut; şi s-a ridicat şi
a trecut dincolo de râu şi el şi-a îndreptat faţa spre muntele
Galaad. **22** Şi în a treia zi i s-a spus lui Laban că Iacob fugise.
23 Şi a luat pe fraţii săi cu el şi l-a urmărit şapte zile de călătorie;
şi l-au ajuns în muntele Galaad. **24** Şi Dumnezeu a venit la
Laban sirianul într-un vis, noaptea, şi i-a spus: Ia seamă să nu
vorbeşti lui Iacob nici bine nici rău. **25** Atunci Laban a ajuns pe
Iacob. Şi Iacob şi-a ridicat cortul în munte şi Laban, cu fraţii săi,
şi l-au ridicat în muntele Galaad. **26** Şi Laban i-a spus lui Iacob:
Ce ai făcut, că te-ai furişat pe neştiute de la mine şi ai dus pe
fiicele mele ca pe captivi luaţi cu sabia? **27** Pentru ce ai fugit în
secret şi te-ai furişat de la mine; şi nu mi-ai spus, ca să te fi
trimis cu bucurie şi cu cântece, cu tamburină şi cu harpă? **28** Şi

nu m-ai lăsat să sărut pe fiii mei şi pe fiicele mele? Acum ai
lucrat prosteşte făcând astfel. **29** Este în puterea mâinii mele să
îţi fac rău, dar Dumnezeul tatălui tău mi-a vorbit azi-noapte,
spunând: Ia seamă să nu vorbeşti lui Iacob nici bine nici rău. **30**
Şi acum, deşi ai dori să fii plecat, pentru că tânjeşti aprins după
casa tatălui tău, totuşi pentru ce ai furat dumnezeii mei? **31** Şi
Iacob a răspuns şi a spus lui Laban: Pentru că m-am temut, căci
spuneam: S-ar putea să iei cu forţa pe fiicele tale de la mine. **32**
La oricine găseşti dumnezeii tăi, nu îl lăsa să trăiască, înaintea
fraţilor noştri să recunoşti ce este al tău la mine şi ia aceasta la
tine. Pentru că Iacob nu ştia că Rahela i-a furat. **33** Şi Laban a
intrat în cortul lui Iacob şi în cortul Leei şi în corturile celor două
servitoare, dar nu i-a găsit. Atunci a ieşit din cortul Leei şi a intrat
în cortul Rahelei. **34** Acum Rahela luase idolii şi îi pusese în
şeaua cămilei şi stătea peste ei. Şi Laban a căutat în tot cortul,
dar nu i-a găsit. **35** Şi ea a spus tatălui ei: Să nu fie cu supărare
domnului meu că nu pot să mă ridic înaintea ta; căci rânduiala
femeilor este asupra mea. Iar el a căutat, dar nu a găsit idolii. **36**
Şi Iacob s-a înfuriat şi s-a certat cu Laban; şi Iacob a răspuns
şi i-a zis lui Laban: Care îmi este fărădelegea? Care îmi este
păcatul, că aşa aprins m-ai urmărit? **37** Cu toate că ai căutat în
toate lucrurile mele, ce ai găsit din toate lucrurile casei tale?
Pune-le aici înaintea fraţilor mei şi a fraţilor tăi, ca ei să judece
între noi doi. **38** Aceşti douăzeci de ani am fost cu tine; oile tale
şi caprele tale nu au lepădat puii lor şi berbecii turmei tale nu i-
am mâncat. **39** Ce a fost sfâşiat de fiare nu am adus la tine; eu
am purtat pierderea aceea; din mâna mea ai cerut-o, fie că a
fost furată ziua sau furată noaptea. **40** Astfel am fost; în timpul
zilei seceta mă mistuia şi bruma în timpul nopţii; şi somnul mi s-

a depărtat de la ochii mei. **41** Astfel am fost eu douăzeci de ani
în casa ta; ţi-am servit paisprezece ani pentru cele două fiice ale
tale şi şase ani pentru vitele tale; şi ai schimbat plăţile mele
de zece ori. **42** Dacă Dumnezeul tatălui meu, Dumnezeul lui
Avraam şi teama lui Isaac, nu ar fi fost cu mine, cu adevărat m-
ai fi trimis acum gol. Dumnezeu a văzut necazul meu şi munca
mâinilor mele şi te-a mustrat aseară. **43** Şi Laban a răspuns şi i-
a zis lui Iacob: Aceste fiice sunt fiicele mele şi aceşti copii sunt
copiii mei şi aceste vite sunt vitele mele şi tot ceea ce vezi este
al meu şi ce pot face în această zi acestor fiice ale mele, sau
copiilor lor pe care i-au născut? **44** De aceea vino acum, să
facem un legământ, eu şi tu; şi să fie acesta pentru o mărturie
între mine şi tine. **45** Şi Iacob a luat o piatră şi a aşezat-o drept
stâlp. **46** Şi Iacob le-a spus fraţilor săi: Adunaţi pietre; şi au luat
pietre şi au făcut o movilă şi au mâncat acolo pe movilă. **47** Şi
Laban a numit-o Iegarsahaduta, dar Iacob a numit-o Galed. **48**
Şi Laban a spus: Această movilă este o mărturie între mine şi
tine în această zi. De aceea a fost pus numele acesteia, Galed;
49 Şi Miţpa, căci el a spus: DOMNUL să vegheze între mine şi
tine, în timp ce suntem absenţi unul faţă de celalalt. **50** Dacă vei
chinui pe fiicele mele, sau dacă vei lua alte soţii pe lângă fiicele
mele, niciun bărbat nu este cu noi; vezi, Dumnezeu este martor
între mine şi tine. **51** Şi Laban i-a spus lui Iacob: Iată, această
movilă şi, iată, acest stâlp, pe care l-am aruncat între mine şi
tine; **52** Această movilă fie mărturie şi acest stâlp fie mărturie, că
nu voi trece peste această movilă la tine şi că nu vei trece peste
această movilă şi peste acest stâlp la mine, pentru a face rău.
53 Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Nahor, Dumnezeul
Tatălui lor, să judece între noi. Şi Iacob a jurat pe teama tatălui

său Isaac. **54** Atunci Iacob a oferit sacrificii pe munte şi a chemat
pe fraţii săi să mănânce pâine şi au mâncat pâine şi au rămas
toată noaptea pe munte. **55** Şi devreme dimineaţa Laban s-a
ridicat şi a sărutat pe fiii săi şi pe fiicele sale şi i-a binecuvântat;
şi Laban a plecat şi s-a întors la locul său.

32 Şi Iacob a plecat pe calea sa şi l-au întâlnit îngerii lui
Dumnezeu. **2** Şi când Iacob i-a văzut, a spus: Aceasta este
oştirea lui Dumnezeu; şi a pus numele acelui loc, Mahanaim. **3**
Şi Iacob a trimis mesageri înaintea lui la Esau, fratele său, până
în ţara lui Seir, ţinutul lui Edom. **4** Şi le-a poruncit, spunând:
Astfel să vorbiţi domnului meu Esau: Servitorul tău, Iacob, spune
astfel: Eu am locuit temporar cu Laban şi am rămas acolo până
acum; **5** Şi am boi şi măgari, turme şi servitori şi servitoare;
şi am trimis pentru a spune domnului meu, ca să găsesc har
înaintea ochilor tăi. **6** Şi mesagerii s-au întors la Iacob, spunând:
Am mers la fratele tău, Esau; şi de asemenea el vine să te
întâlnească şi patru sute de bărbaţi cu el. **7** Atunci Iacob a fost
grozav de înspăimântat şi tulburat şi a împărţit oamenii care
erau cu el şi turmele şi cirezile şi cămilele, în două cete; **8** Şi a
spus: Dacă Esau vine la una din cete şi o loveşte, atunci cealaltă
ceată care rămâne va scăpa. **9** Şi Iacob a spus: Dumnezeul
tatălui meu Avraam şi Dumnezeul tatălui meu Isaac, DOMNUL
care mi-a spus: Întoarce-te în ţara ta şi la rudele tale şi mă voi
purta bine cu tine; **10** Eu nu sunt demn nici de cea mai mică din
toate îndurările şi de tot adevărul pe care l-ai arătat servitorului
tău; căci cu toiagul meu am trecut acest Iordan; şi acum eu am
devenit două cete. **11** Scapă-mă, te rog, din mâna fratelui meu,
din mâna lui Esau, pentru că mă tem de el, ca nu cumva să
vină şi să mă lovească pe mine şi pe mamă cu copiii. **12** Şi

ai spus: Cu adevărat îţi voi face bine şi voi face sămânţa ta
precum nisipul mării, care nu poate fi numărat din cauza mulţimii
lui. **13** Şi a rămas acolo în acea noapte; şi a luat din ceea ce îi
cădea la mână un dar pentru fratele său, Esau; **14** Două sute
de capre şi douăzeci de ţapi, două sute de oi şi douăzeci de
berbeci, **15** Treizeci de cămile de lapte cu mânjii lor, patruzeci de
viţele şi zece tauri, douăzeci de măgăriţe şi zece măgăruşi. **16**
Şi le-a dat în mâna servitorilor săi, fiecare turmă în parte; şi a
spus servitorilor săi: Treceţi înaintea mea şi lăsaţi o distanţă
între turmă şi turmă. **17** Şi a poruncit celui din frunte, spunând:
Când Esau, fratele meu, te întâlneşte şi te întreabă, spunând: Al
cui eşti tu? Şi încotro mergi? Şi ale cui sunt acestea care merg
înaintea ta? **18** Atunci spune: Acestea sunt ale servitorului tău
Iacob; acesta este un dar trimis domnului meu, Esau; şi, iată,
el de asemenea este în spatele nostru. **19** Şi aşa a poruncit
celui de al doilea şi celui de al treilea şi tuturor celor ce urmau
turmelor, spunând: În acest fel vorbiţi-i lui Esau, când îl găsiţi. **20**
Şi spuneţi mai departe: Iată, servitorul tău, Iacob, este în spatele
nostru. Căci a spus: Îl voi linişti cu darul care merge înaintea
mea şi după aceea îi voi vedea faţa; poate că îl va accepta de la
mine. **21** Astfel darul a mers, trecând înaintea lui; şi el însuşi a
rămas în acea noapte cu ceata. **22** Şi s-a ridicat în acea noapte
şi a luat pe cele două soţii ale lui şi pe cele două servitoare ale
lui şi pe cei unsprezece fii ai săi şi a trecut peste vadul pârâului
Iaboc. **23** Şi i-a luat şi i-a trimis peste pârâu şi a trimis dincolo tot
ce avea. **24** Şi Iacob a fost lăsat singur; şi acolo s-a luptat un
bărbat cu el până la răsăritul zilei. **25** Iar când a văzut că nu îl
învinge, a atins adâncitura coapsei lui; şi adâncitura coapsei lui
Iacob a fost scrântită din încheietură, pe când se lupta cu el. **26**

Şi a spus: Lasă-mă să plec, pentru că ziua răsare. Iar el a spus:
Nu te voi lăsa să pleci, decât dacă mă binecuvântezi. **27** Iar el i-
a spus: Care este numele tău? Şi a spus: Iacob. **28** Iar el a spus:
Numele tău nu se va mai numi Iacob, ci Israel: căci ca un prinţ ai
putere cu Dumnezeu şi cu oamenii şi ai învins. **29** Şi Iacob l-a
întrebat şi a spus: Spune-mi, te rog, numele tău. Iar el a spus:
Pentru ce este aceasta că tu cercetezi după numele meu? Şi l-a
binecuvântat acolo. **30** Şi Iacob a chemat numele locului, Peniel,
pentru că: Am văzut pe Dumnezeu faţă în faţă şi viaţa mea este
păstrată. **31** Şi în timp ce trecea de Peniel, soarele a răsărit
peste Iacob, iar el şchiopăta din coapsa lui. **32** De aceea copiii
lui Israel nu mănâncă din tendonul care s-a scurtat, care este
peste adâncitura coapsei, până în această zi, pentru că el a
atins adâncitura coapsei lui Iacob în tendonul care s-a scurtat.

33 Şi Iacob şi-a ridicat ochii şi a privit şi, iată, Esau venea şi
cu el veneau patru sute de bărbaţi. Şi a împărţit copiii Leei şi
Rahelei şi celor două roabe. **2** Şi a pus roabele şi copiii lor în
frunte şi pe Leea şi copiii ei după şi pe Rahela şi Iosif ultimii. **3** Şi
a trecut înaintea lor şi s-a aplecat până la pământ de şapte ori,
până când a ajuns aproape de fratele său. **4** Şi Esau a alergat
să îl întâlnească şi l-a îmbrăţişat şi a căzut la gâtul lui şi l-a
sărutat şi au plâns. **5** Şi el şi-a ridicat ochii şi a văzut femeile şi
copiii şi a spus: Cine sunt aceştia împreună cu tine? Iar el a
spus: Copiii pe care Dumnezeu i-a dat cu har servitorului tău. **6**
Atunci roabele s-au apropiat, ele şi copiii lor, şi s-au prosternat; **7**
Şi Leea de asemenea cu copiii ei s-a apropiat şi s-au prosternat;
şi după aceea s-a apropiat Iosif şi Rahela şi s-au prosternat. **8**
Iar el a spus: Ce doreşti să spui tu cu toată această mulţime pe
care am întâlnit-o? Iar el a spus: Acestea sunt pentru a găsi har

înaintea ochilor domnului meu. **9** Şi Esau a spus: Eu am destul,
fratele meu; ţine ceea ce ai pentru tine. **10** Şi Iacob a spus:
Nu, te rog, dacă am găsit acum har înaintea ochilor tăi, atunci
primeşte darul meu din mâna mea, căci de aceea am văzut faţa
ta, ca şi cum aş fi văzut faţa lui Dumnezeu şi ai fost mulţumit de
mine. **11** Ia, te rog, binecuvântarea mea care îţi este adusă,
pentru că Dumnezeu m-a tratat cu har şi pentru că am destul. Şi
l-a constrâns, iar el l-a luat. **12** Şi a spus: Să continuăm călătoria
noastră şi să mergem; şi voi merge înaintea ta. **13** Iar el i-a spus:
Domnul meu ştie că pruncii sunt plăpânzi şi turmele şi cirezile cu
pui sunt cu mine; şi dacă oamenii le vor forţa să meargă repede,
toată turma va muri într-o zi. **14** Domnul meu să treacă, te rog,
înaintea servitorului său şi voi conduce cu blândeţe, după cum
vitele care merg înaintea mea şi copiii sunt în stare să îndure,
până ce ajung la domnul meu în Seir. **15** Şi Esau a spus: Să las
acum cu tine pe unii dintre oamenii care sunt cu mine. Iar el
a spus: Ce nevoie este de aceasta? Lasă-mă să găsesc har
înaintea ochilor domnului meu. **16** Astfel Esau s-a întors în acea
zi pe calea sa în Seir. **17** Şi Iacob a călătorit până la Sucot şi
şi-a zidit o casă şi a făcut colibe pentru vitele sale, de aceea
numele locului este chemat Sucot. **18** Şi Iacob a venit la Salem,
o cetate din Sihem, care este în ţara lui Canaan, când a venit
de la Padanaram; şi a întins cortul său în faţa cetăţii. **19** Şi a
cumpărat o parcelă dintr-un câmp, unde şi-a întins cortul, la
îndemâna copiilor lui Hamor, tatăl lui Sihem, pentru o sută de
monede. **20** Şi a înălţat acolo un altar şi l-a numit Elelohe-Israel.

34 Şi Dina, fiica Leei, pe care i-a născut-o lui Iacob, a ieşit să
vadă fiicele ţării. **2** Şi când Sihem, fiul lui Hamor, hivitul, prinţ al
ţinutului, a văzut-o, a luat-o şi s-a culcat cu ea şi a pângărit-o. **3**

Şi sufletul lui s-a lipit de Dina, fiica lui Iacob, şi a iubit fata şi a
vorbit frumos fetei. **4** Şi Sihem i-a vorbit tatălui său, Hamor,
spunând: Ia-mi această fată de soţie. **5** Şi Iacob a auzit că el a
pângărit pe Dina, fiica sa; acum fiii lui erau cu vitele lui în câmp;
şi Iacob a tăcut până ce au venit. **6** Şi Hamor, tatăl lui Sihem, a
ieşit la Iacob să vorbească îndeaproape cu el. **7** Şi fiii lui Iacob
au venit din câmp după ce au auzit aceasta şi bărbaţii erau
îndureraţi şi s-au înfuriat, deoarece el lucrase prosteşte în Israel,
culcându-se cu fiica lui Iacob, lucru care nu trebuia făcut. **8** Şi
Hamor a vorbit îndeaproape cu ei, spunând: Sufletul fiului meu
Sihem tânjeşte după fiica voastră. Vă rog daţi-o lui de soţie. **9** Şi
încuscriţi-vă cu noi şi daţi-ne fiicele voastre şi luaţi pe fiicele
noastre pentru voi. **10** Şi veţi locui cu noi şi ţara va fi înaintea
voastră; locuiţi şi faceţi comerţ în ea şi dobândiţi-vă stăpâniri în
ea. **11** Şi Sihem a spus tatălui ei şi fraţilor ei: Să găsesc har
în ochii voştri şi ce îmi veţi spune vă voi da. **12** Cereţi de la
mine zestre mare şi dar şi voi da conform cu ceea ce îmi veţi
spune, dar daţi-mi fata de soţie. **13** Şi fiii lui Iacob au răspuns lui
Sihem şi Hamor, tatăl lui, în mod înşelător şi au spus, deoarece
el o pângărise pe Dina sora lor, **14** Şi le-au spus: Nu putem
face acest lucru, să dăm pe sora noastră unui necircumcis; căci
aceasta ar fi ocară pentru noi; **15** Dar în aceasta vă vom da
acordul: dacă voi veţi fi precum suntem noi, ca fiecare parte
bărbătească dintre voi să fie circumcis; **16** Atunci vi le vom da
pe fiicele noastre şi le vom lua pe fiicele voastre pentru noi şi
vom locui cu voi şi vom deveni un singur popor. **17** Dar dacă nu
ne veţi da ascultare, pentru a fi circumcişi, atunci o vom lua
pe fiica noastră şi vom pleca. **18** Şi cuvintele lor au plăcut lui
Hamor şi lui Sihem, fiul lui Hamor. **19** Şi tânărul nu a întârziat să

facă aceasta, deoarece a avut desfătare în fiica lui Iacob şi el
era demn de mai multă cinste decât toată casa tatălui său. **20**
Şi Hamor şi Sihem, fiul lui, au venit la poarta cetăţii lor şi au
vorbit îndeaproape cu oamenii cetăţii lor, spunând: **21** Aceşti
oameni sunt paşnici cu noi; de aceea lăsaţi-i să locuiască în ţară
şi să facă comerţ în ea, pentru că ţara, iată, este destul de mare
şi pentru ei; să luăm pe fiicele lor de soţii pentru noi şi să le
dăm pe fiicele noastre. **22** Doar prin aceasta ne vor da acordul
bărbaţii pentru a locui cu noi, pentru a fi un singur popor, dacă
fiecare parte bărbătească între noi ar fi circumcisă, precum sunt
ei circumcişi. **23** Nu vor fi turmele lor şi averea lor şi fiecare vită
a lor, ale noastre? Doar să le dăm acordul şi vor locui cu noi. **24**
Şi lui Hamor şi lui Sihem, fiul lui, au dat ascultare toţi cei care
ieşeau pe poarta cetăţii sale; şi fiecare parte bărbătească a fost
circumcisă, toţi cei care au ieşit pe poarta cetăţii sale. **25** Şi s-a
întâmplat în a treia zi, când erau în dureri, că doi dintre fiii lui
Iacob, Simeon şi Levi, fraţii Dinei, şi-a luat fiecare bărbat sabia şi
au venit peste cetate în mod cutezător şi au ucis toată partea
bărbătească. **26** Şi au ucis pe Hamor şi pe Sihem, fiul lui, cu
tăişul sabiei şi au luat pe Dina din casa lui Sihem şi au ieşit. **27**
Fiii lui Iacob au venit peste cei ucişi şi au prădat cetatea, din
cauză că au pângărit pe sora lor. **28** Ei le-au luat oile şi boii lor şi
măgarii lor şi ceea ce era în cetate şi ceea ce era în câmp. **29** Şi
toată averea lor şi pe toţi micuţii lor şi pe soţiile lor i-au luat
captivi şi au prădat de asemenea tot ce era în casă. **30** Şi Iacob
le-a spus lui Simeon şi lui Levi: Voi m-aţi tulburat să mă faceţi să
put printre locuitorii ţării, printre canaaniţi şi periziţi; şi eu, fiind
mic la număr, se vor aduna împreună împotriva mea şi mă vor

ucide; şi voi fi nimicit, eu şi casa mea. **31** Iar ei au spus: Trebuia
să se poarte el cu sora noastră precum cu o curvă?

35 Şi Dumnezeu i-a spus lui Iacob: Ridică-te, urcă la Betel
şi locuieşte acolo şi fă acolo un altar lui Dumnezeu, care ţi
s-a arătat când fugeai din faţa lui Esau, fratele tău. **2** Atunci
Iacob a spus casei lui şi tuturor celor care erau cu el: Puneţi
deoparte dumnezeii străini care sunt printre voi şi curăţiţi-vă şi
schimbaţi-vă hainele; **3** Şi să ne ridicăm şi să urcăm la Betel; şi
voi face acolo un altar lui Dumnezeu, care mi-a răspuns în ziua
strâmtorării mele şi a fost cu mine în calea pe care am mers. **4**
Şi i-au dat lui Iacob toţi dumnezeii străini care erau în mâna lor
şi toţi cerceii care erau în urechile lor; şi Iacob le-a ascuns sub
stejarul care era lângă Sihem. **5** Şi au călătorit şi teroarea lui
Dumnezeu era asupra cetăţilor care erau împrejurul lor şi nu i-
au urmărit pe fiii lui Iacob. **6** Astfel Iacob a venit la Luz, adică
Betel, care este în ţara lui Canaan, el şi toţi oamenii care erau
cu el. **7** Şi a zidit acolo un altar şi a pus numele acelui loc El-
betel, deoarece acolo Dumnezeu i s-a arătat când fugea din faţa
fratelui său. **8** Dar Debora, dădaca Rebecăi, a murit şi a fost
îngropată la poalele Betelului, sub un stejar; şi acestuia i s-a
pus numele Alon-Bacut. **9** Şi Dumnezeu i s-a arătat lui Iacob
din nou, când a ieşit din Padanaram, şi l-a binecuvântat. **10**
Şi Dumnezeu i-a spus: Numele tău este Iacob, numele tău nu
va mai fi chemat Iacob, ci Israel va fi numele tău; şi i-a pus
numele Israel. **11** Şi Dumnezeu i-a spus: Eu sunt Dumnezeul cel
Atotputernic, fii roditor şi înmulţeşte-te; o naţiune şi o mulţime de
naţiuni vor fi din tine şi împăraţi vor ieşi din coapsele tale; **12** Şi
pământul pe care l-am dat lui Avraam şi Isaac, ţie ţi-l voi da şi
seminţei tale după tine îi voi da pământul. **13** Şi Dumnezeu s-a

înălţat de la el în locul în care a vorbit cu el. **14** Şi Iacob a pus un
stâlp în locul în care a vorbit cu el, un stâlp de piatră, şi a turnat
un dar de băutură pe acesta şi a turnat untdelemn pe acesta. **15**
Şi Iacob a pus numele locului unde Dumnezeu a vorbit cu el,
Betel. **16** Şi au plecat de la Betel; şi mai era doar puţin drum
până să ajungă la Efrata; şi Rahela a intrat în durerile naşterii şi
avea travaliu greu. **17** Şi s-a întâmplat, când era în travaliu greu,
că moaşa i-a spus: Nu te teme; vei avea şi acest fiu. **18** Şi s-a
întâmplat, pe când sufletul ei se îndepărta, (pentru că a murit) că
i-a pus numele Benoni; dar tatăl lui i-a pus numele, Beniamin.
19 Şi Rahela a murit şi a fost îngropată pe calea spre Efrata,
adică Betleem. **20** Şi Iacob a aşezat un stâlp peste mormântul
ei, care este stâlpul mormântului Rahelei până în această zi. **21**
Şi Israel a plecat şi şi-a întins cortul dincolo de turnul din Edar.
22 Şi s-a întâmplat, pe când Israel locuia în acea ţară, că Ruben
a mers şi s-a culcat cu Bilha, concubina tatălui său; şi Israel
a auzit aceasta. Acum fiii lui Iacob erau doisprezece; **23** Fiii
Leei: Ruben, întâiul născut al lui Iacob şi Simeon şi Levi şi Iuda
şi Isahar şi Zabulon; **24** Fiii Rahelei: Iosif şi Beniamin; **25** Şi
fiii Bilhei, roaba Rahelei: Dan şi Neftali; **26** Şi fiii Zilpei, roaba
Leei: Gad şi Aşer; aceştia sunt fiii lui Iacob, care i s-au născut în
Padanaram. **27** Şi Iacob a venit la Isaac, tatăl său, la Mamre, în
cetatea Arba, adică Hebron, unde Avraam şi Isaac au locuit
temporar. **28** Şi zilele lui Isaac erau o sută optzeci de ani. **29** Şi
Isaac şi-a dat duhul şi a murit şi a fost adunat la poporul său,
fiind bătrân şi plin de zile; şi fiii săi, Esau şi Iacob, l-au îngropat.

36 Acum acestea sunt generaţiile lui Esau, care este Edom. **2**
Esau şi-a luat soţiile lui dintre fiicele lui Canaan: Ada, fiica lui
Elon hititul, şi Oholibama, fiica Anei, fiica lui Ţibeon hivitul. **3** Şi

Basmat, fiica lui Ismael, sora lui Nebaiot. **4** Şi Ada i-a născut lui
Esau pe Elifaz; şi Basmat a născut pe Reuel; **5** Şi Oholibama a
născut pe Ieuş şi Iaalam şi Core; aceştia sunt fiii lui Esau, care
i s-au născut în ţara lui Canaan. **6** Şi Esau şi-a luat soţiile şi
fiii lui şi fiicele lui şi toate persoanele din casa lui şi vitele lui
şi toate animalele lui şi toată averea lui pe care a dobândit-o
în ţara lui Canaan; şi a plecat într-un alt ţinut din faţa fratelui
său, Iacob. **7** Fiindcă bogăţiile lor erau prea mari ca ei să poată
locui împreună; şi ţara în care ei erau străini nu putea să îi ţină
din cauza vitelor lor. **8** Astfel a locuit Esau în muntele Seir;
Esau este Edom. **9** Şi acestea sunt generaţiile lui Esau, tatăl
Edomiţilor, în muntele Seir, **10** Şi acestea sunt numele fiilor lui
Esau: Elifaz, fiul Adei, soţia lui Esau; Reuel, fiul lui Basmat, soţia
lui Esau. **11** Şi fiii lui Elifaz au fost: Teman, Omar, Ţefo şi Gatam
şi Chenaz. **12** Şi Timna era concubina lui Elifaz, fiul lui Esau; şi
i-a născut lui Elifaz pe Amalec; aceştia au fost fiii Adei, soţia lui
Esau. **13** Şi aceştia sunt fiii lui Reuel: Nahat şi Zerah, Şama şi
Miza; aceştia au fost fiii lui Basmat, soţia lui Esau. **14** Şi aceştia
au fost fiii Oholibamei, fiica Anei, fiica lui Ţibeon, soţia lui Esau;
şi i-a născut lui Esau, pe Ieuş şi Iaalam şi Core. **15** Aceştia au
fost conducătorii fiilor lui Esau: fiii lui Elifaz, întâiul născut fiu al
lui Esau, conducătorul Teman, conducătorul Omar, conducătorul
Ţefo, conducătorul Chenaz, **16** Conducătorul Core, conducătorul
Gatam şi conducătorul Amalec; aceştia sunt conducătorii care
au ieşit din Elifaz în ţara lui Edom; aceştia au fost fiii Adei. **17**
Şi aceştia sunt fiii lui Reuel, fiul lui Esau; conducătorul Nahat,
conducătorul Zerah, conducătorul Şama, conducătorul Miza;
aceştia sunt conducătorii care au ieşit din Reuel în ţara lui Edom;
aceştia sunt fiii lui Basmat, soţia lui Esau. **18** Şi aceştia sunt

fiii Oholibamei, soţia lui Esau, conducătorul Ieuş, conducătorul
Iaalam, conducătorul Core; aceştia au fost conducătorii care au
ieşit din Oholibama, fiica Anei, soţia lui Esau. **19** Aceştia sunt
fiii lui Esau, care este Edom, şi aceştia sunt conducătorii lor.
20 Aceştia sunt fiii lui Seir horitul, care au locuit ţara: Lotan şi
Şobal şi Ţibeon şi Ana, **21** Şi Dişon şi Eţer şi Dişan; aceştia sunt
conducătorii horiţilor, copiii lui Seir în ţara lui Edom. **22** Şi copiii
lui Lotan au fost Hori şi Hemam; şi sora lui Lotan a fost Timna.
23 Şi copiii lui Şobal au fost aceştia: Alvan şi Manahat şi Ebal,
Şefo şi Onam. **24** Şi aceştia sunt copiii lui Ţibeon: deopotrivă Aia
şi Ana; acesta a fost acel Ana care a găsit catârii în pustie, pe
când hrănea măgarii lui Ţibeon, tatăl său. **25** Şi copiii lui Ana
au fost aceştia: Dişon şi Oholibama, fiica Anei. **26** Şi aceştia
sunt copiii lui Dişon: Hemdan şi Eşban şi Itran şi Cheran. **27**
Copiii lui Eţer sunt aceştia: Bilhan şi Zaavan şi Acan. **28** Copiii
lui Dişan sunt aceştia: Uz şi Aran. **29** Aceştia sunt conducătorii
care au ieşit din horiţi: conducătorul Lotan, conducătorul Şobal,
conducătorul Ţibeon, conducătorul Ana, **30** Conducătorul Dişon,
conducătorul Eţer, conducătorul Dişan; aceştia sunt conducătorii
care au ieşit din Hori, printre conducătorii lor în ţara lui Seir.
31 Şi aceştia sunt împăraţii care au domnit în ţara lui Edom,
înainte să domnească vreun împărat peste copiii lui Israel. **32**
Şi Bela, fiul lui Beor, a domnit în Edom; şi numele cetăţii lui
a fost Dinhaba. **33** Şi Bela a murit; şi Iobab, fiul lui Zerah al
lui Boţra, a domnit în locul lui. **34** Şi Iobab a murit; şi Huşam,
din ţara lui Temani, a domnit în locul lui. **35** Şi Huşam a murit;
şi Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madian în câmpul lui
Moab, a domnit în locul lui; şi numele cetăţii lui a fost Avit. **36** Şi
Hadad a murit; şi Samla, din Masreca, a domnit în locul lui. **37**

Şi Samla a murit; şi Saul, din Rehobot, de lângă râu, a domnit
în locul lui. **38** Şi Saul a murit; şi Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a
domnit în locul lui. **39** Şi Baal-Hanan, fiul lui Ahbor, a murit;
şi Hadar a domnit în locul lui şi numele cetăţii lui a fost Pau;
şi numele soţiei lui a fost Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui
Mezahab. **40** Şi acestea sunt numele conducătorilor care au ieşit
din Esau, conform cu familiile lor, după locurile lor, pe numele lor:
conducătorul Timna, conducătorul Alva, conducătorul Iete, **41**
Conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon,
42 Conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul
Mibţar, **43** Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram; aceştia
sunt conducătorii lui Edom, conform cu locuinţele lor în ţara
stăpânirii lor; el este Esau, tatăl edomiţilor.

37 Şi Iacob a locuit în ţara în care tatăl său a fost străin, în ţara
lui Canaan. **2** Acestea sunt generaţiile lui Iacob. Iosif, fiind în
vârstă de şaptesprezece ani, păştea turma cu fraţii săi; şi băiatul
era cu fiii Bilhei şi cu fiii Zilpei, soţiile tatălui său; şi Iosif a adus
tatălui său vorbirea lor rea. **3** Acum Israel iubea pe Iosif mai mult
decât pe toţi copiii lui, deoarece el era fiul bătrâneţii sale; şi i-a
făcut o haină pestriţă. **4** Şi când fraţii lui au văzut că tatăl lor îl
iubea mai mult decât pe toţi fraţii săi, l-au urât şi nu puteau să îi
vorbească paşnic. **5** Şi Iosif a visat un vis şi l-a spus fraţilor săi
şi ei l-au urât încă şi mai mult. **6** Şi le-a spus: Ascultaţi, vă rog,
acest vis pe care l-am visat: **7** Şi, iată, noi legam snopi în câmp
şi, iată, snopul meu s-a ridicat şi a stat chiar drept în picioare; şi,
iată, snopii voştri au stat de jur împrejur şi se prosternau snopului
meu. **8** Şi fraţii lui i-au spus: Vei domni într-adevăr peste noi?
Sau vei avea într-adevăr stăpânire peste noi? Şi l-au urât încă şi
mai mult pentru visele lui şi pentru cuvintele lui. **9** Şi a visat încă

un vis şi l-a spus fraţilor săi şi a zis: Iată, am visat încă un vis; şi,
iată, soarele şi luna şi unsprezece stele mi s-au prosternat. **10** Şi
l-a spus tatălui său şi fraţilor săi şi tatăl său l-a mustrat şi i-a zis:
Ce este acest vis pe care l-ai visat? Vom veni eu şi mama ta şi
fraţii tăi, într-adevăr, să ne prosternăm ţie până la pământ? **11** Şi
fraţii lui l-au invidiat, dar tatăl său a dat atenţie acestei spuse. **12**
Şi fraţii lui au mers să pască turma tatălui lor în Sihem. **13** Şi
Israel i-a spus lui Iosif: Nu pasc fraţii tăi turma în Sihem? Vino şi
te voi trimite la ei. Iar el i-a spus: Iată-mă. **14** Iar el i-a spus: Du-
te, te rog, să vezi dacă este bine cu fraţii tăi şi bine cu turmele;
şi adu-mi cuvânt înapoi. Astfel l-a trimis din valea Hebronului şi
a venit la Sihem. **15** Şi un anumit bărbat l-a găsit şi, iată, el
rătăcea în câmp; şi bărbatul l-a întrebat, spunând: Ce cauţi? **16**
Iar el a spus: Caut pe fraţii mei; spune-mi te rog, unde îşi pasc ei
turmele. **17** Şi bărbatul a spus: Au plecat deja de aici; fiindcă i-
am auzit spunând: Să mergem la Dotan. Şi Iosif a mers după
fraţii săi şi i-a găsit la Dotan. **18** Şi când l-au văzut de departe,
chiar înainte ca el să se apropie de ei, au uneltit împotriva lui să
îl ucidă. **19** Şi au spus unul altuia: Iată, vine acest visător. **20** Şi
acum, aşadar, veniţi să îl ucidem şi să îl aruncăm în vreo groapă
şi vom spune: Ceva fiară rea l-a mâncat; şi vom vedea ce vor
deveni visele lui. **21** Şi Ruben a auzit aceasta şi l-a scăpat
din mâinile lor; şi a spus: Să nu îl ucidem. **22** Şi Ruben le-a
spus: Nu vărsaţi sânge, ci aruncaţi-l în această groapă care este
în pustie şi nu puneţi mâna pe el; ca să îl scape din mâinile
lor, să îl predea tatălui său din nou. **23** Şi s-a întâmplat, când
Iosif a ajuns la fraţii săi, că l-au dezbrăcat pe Iosif de haina lui,
haina pestriţă care era pe el; **24** Şi l-au luat şi l-au aruncat într-o
groapă; şi groapa era goală, nu era apă în ea. **25** Şi au şezut să

mănânce pâine şi şi-au ridicat ochii şi au privit şi, iată, o ceată
de ismaeliţi a venit din Galaad cu cămilele lor, purtând mirodenii
şi balsam şi smirnă, mergând să le coboare în Egipt. **26** Şi Iuda
a spus fraţilor săi: Ce folos este dacă ucidem pe fratele nostru şi
ascundem sângele lui? **27** Veniţi şi să îl vindem ismaeliţilor şi să
nu lăsăm mâna noastră să fie asupra lui, pentru că el este fratele
nostru şi carnea noastră. Şi fraţii lui au fost mulţumiţi. **28** Atunci
au trecut pe acolo negustori madianiţi; şi au tras şi au scos pe
Iosif din groapă şi au vândut pe Iosif ismaeliţilor pentru douăzeci
de arginţi; iar ei au dus pe Iosif în Egipt. **29** Şi Ruben s-a întors
la groapă; şi, iată, Iosif nu era în groapă; şi el şi-a rupt hainele.
30 Şi s-a întors la fraţii săi şi a spus: Copilul nu mai este; iar eu,
încotro voi merge? **31** Şi au luat haina lui Iosif şi au înjunghiat
un ied dintre capre şi au înmuiat haina în sânge; **32** Şi au trimis
haina pestriţă şi au adus-o la tatăl lor; şi au spus: Noi am găsit
aceasta, cercetează acum dacă este haina fiului tău sau nu. **33**
Şi a cercetat-o şi a spus: Aceasta este haina fiului meu; o fiară
rea l-a mâncat; Iosif este fără îndoială rupt în bucăţi. **34** Şi Iacob
şi-a rupt hainele şi a pus pânză de sac peste coapsele lui şi a
jelit pentru fiul său multe zile. **35** Şi toţi fiii lui şi toate fiicele lui s-
au ridicat să îl mângâie; dar el a refuzat să fie mângâiat; şi a
spus: Jelind voi coborî în mormânt la fiul meu. Astfel a plâns
tatăl său pentru el. **(Sheol h7585)** **36** Şi madianiţii l-au vândut în
Egipt lui Potifar, un ofiţer al lui Faraon şi căpetenia gărzii.

38 Şi s-a întâmplat în acel timp, că Iuda a coborât de la fraţii
săi şi s-a abătut pe la un anumit adulamit, al cărui nume era
Hira. **2** Şi Iuda a văzut acolo o fiică a unui anumit canaanit,
al cărui nume era Şua; şi a luat-o şi a intrat la ea. **3** Şi ea a
rămas însărcinată şi a născut un fiu; şi el i-a pus numele Er. **4**

Şi ea a rămas însărcinată din nou şi a născut un fiu; şi ea i-a
pus numele Onan. **5** Şi ea a rămas însărcinată încă odată şi a
născut un fiu; şi i-a pus numele Şela; şi el era la Chezib când ea
l-a născut. **6** Şi Iuda a luat o soţie pentru Er, întâiul lui născut, al
cărei nume era Tamar. **7** Şi Er, întâiul născut al lui Iuda, era
stricat înaintea ochilor Domnului; şi Domnul l-a ucis. **8** Şi Iuda i-
a spus lui Onan: Intră la soţia fratelui tău şi căsătoreşte-te cu ea
şi ridică sămânţă fratelui tău. **9** Şi Onan a ştiut că sămânţa nu
va fi a lui; şi s-a întâmplat, când intra la soţia fratelui său, că
vărsa sămânţa pe pământ ca nu cumva să dea sămânţă fratelui
său. **10** Şi lucrul pe care l-a făcut nu a plăcut Domnului. De
aceea l-a ucis şi pe el. **11** Atunci Iuda a spus lui Tamar, nora lui:
Rămâi văduvă la casa tatălui tău, până Şela, fiul meu, va creşte;
fiindcă zicea: Nu cumva să moară şi el ca fraţii săi. Şi Tamar a
mers şi a locuit în casa tatălui ei. **12** Şi după un timp, fiica lui
Şua, soţia lui Iuda a murit; şi Iuda a fost mângâiat şi a urcat la
Timnat la tunzătorii lui de oi, el, şi prietenul său, Hira adulamitul.
13 Şi i s-a spus lui Tamar, zicând: Iată, socrul tău urcă la Timnat
să îşi tundă oile. **14** Şi ea şi-a dat jos hainele de văduvă de pe
ea şi s-a acoperit cu un văl şi s-a înfăşurat şi a stat jos într-un
loc deschis, care este pe lângă calea spre Timnat, pentru că ea
a văzut că Şela crescuse, iar ea nu i-a fost dată de soţie. **15**
Când Iuda a văzut-o, a crezut că ea era o curvă, pentru că îşi
acoperise faţa. **16** Şi el s-a abătut la ea de pe cale şi a spus:
Lasă-mă, te rog, să intru la tine; (pentru că nu a ştiut că ea era
nora lui.) Iar ea a spus: Ce îmi vei da, ca să intri la mine? **17** Iar
el a spus: Îţi voi trimite un ied din turmă. Iar ea a spus: Îmi vei da
o garanţie, până îl trimiţi? **18** Iar el a spus: Ce garanţie să îţi
dau? Iar ea a spus: Sigiliul tău şi brăţările tale şi toiagul tău din

mâna ta. Şi el i le-a dat şi a intrat la ea şi ea a rămas însărcinată
de la el. **19** Şi ea s-a ridicat şi a plecat şi a pus deoparte vălul de
pe ea şi a îmbrăcat hainele văduviei ei. **20** Şi Iuda a trimis iedul
prin mâna prietenului său, adulamitul, ca să primească garanţia
lui din mâna femeii; dar nu a găsit-o. **21** Atunci el a întrebat
bărbaţii acelui loc, spunând: Unde este curva, care era la vedere
pe marginea drumului? Iar ei au spus: Nu a fost nicio curvă în
acest loc. **22** Şi el s-a întors la Iuda şi a spus: Nu o pot găsi; şi
de asemenea oamenii locului au spus că nu era nicio curvă
în acel loc. **23** Şi Iuda a spus: Să o ţină, ca nu cumva să fim
ruşinaţi; iată, eu am trimis acest ied şi nu ai găsit-o. **24** Şi s-
a întâmplat cam după trei luni, că i s-a spus lui Iuda, zicând:
Tamar, nora ta, a făcut pe curva; şi de asemenea, iată, ea este
însărcinată prin curvie. Şi Iuda a spus: Aduceţi-o aici şi să fie
arsă. **25** Când ea a fost adusă, ea a trimis la socrul ei, spunând:
Prin bărbatul, ale căruia sunt acestea, sunt însărcinată; şi a
spus: Cercetează, te rog, ale cui sunt acestea: sigiliul şi brăţările
şi toiagul. **26** Şi Iuda le-a recunoscut şi a spus: Ea a fost mai
dreaptă decât mine; deoarece nu i l-am dat pe Şela, fiul meu. Şi
el nu a mai cunoscut-o vreodată. **27** Şi s-a întâmplat în timpul
travaliului ei, că, iată, gemeni erau în pântecele ei. **28** Şi s-a
întâmplat, când era în travaliu, că unul şi-a scos mâna; şi moaşa
a luat şi i-a legat de mână o aţă stacojie, spunând: Acesta a
ieşit afară primul. **29** Şi s-a întâmplat, în timp ce şi-a tras înapoi
mâna, că, iată, fratele lui a ieşit afară; şi ea a spus: Cum ai ieşit
afară? Această spărtură să fie asupra ta; de aceea i-au pus
numele Pereţ. **30** Şi după aceasta a ieşit afară fratele lui, care
avea aţa stacojie la mâna lui; şi i-au pus numele Zerah.

39 Şi Iosif a fost coborât în Egipt; şi Potifar, un ofiţer al lui
Faraon, căpetenia gărzii, un egiptean, l-a cumpărat din mâinile
ismaeliţilor, care îl coborâseră acolo. **2** Şi DOMNUL era cu
Iosif şi el era un bărbat prosper; şi era în casa stăpânului său,
egipteanul. **3** Şi stăpânul său a văzut că DOMNUL era cu el şi
că DOMNUL făcea să prospere în mâna lui tot ceea ce făcea. **4**
Şi Iosif a găsit har înaintea ochilor lui şi l-a servit; iar el l-a făcut
supraveghetor peste casa lui şi tot ce avea a pus în mâna lui. **5**
Şi s-a întâmplat, din momentul în care l-a făcut supraveghetor în
casa lui şi peste tot ce avea, că DOMNUL a binecuvântat casa
egipteanului din cauza lui Iosif; şi binecuvântarea DOMNULUI
era peste tot ce avea în casă şi în câmp. **6** Şi a lăsat tot ce avea
în mâna lui Iosif; şi nu ştia ce avea, în afară de pâinea pe care o
mânca. Iar Iosif era frumos la statură şi plăcut la vedere. **7** Şi s-
a întâmplat, după aceste lucruri că soţia stăpânului său şi-a
aruncat ochii pe Iosif; şi ea a spus: Culcă-te cu mine. **8** Dar el a
refuzat şi a spus soţiei stăpânului său: Iată, pe stăpânul meu nu
îl interesează ce este cu mine în casă şi a încredinţat în mâna
mea tot ce are; **9** Nu este nimeni mai mare în această casă
decât mine; nici nu mi-a oprit nimic decât pe tine, deoarece tu
eşti soţia lui; cum atunci să pot eu face această mare răutate şi
să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu? **10** Şi s-a întâmplat, cum
vorbea cu Iosif zi de zi, că el nu i-a dat ascultare să se culce
lângă ea, sau să fie cu ea. **11** Şi s-a întâmplat, cam în acest
timp, că Iosif a intrat în casă să îşi facă lucrul; şi niciunul dintre
bărbaţii casei nu era acolo în casă. **12** Iar ea l-a prins de haină,
spunând: Culcă-te cu mine; iar el şi-a lăsat haina în mâna ei şi a
fugit şi a ieşit afară. **13** Şi s-a întâmplat, când a văzut ea că
el şi-a lăsat haina în mâna ei şi a fugit afară, **14** Că a chemat

bărbaţii din casa ei şi le-a vorbit, spunând: Vedeţi, el a adus un
evreu la noi ca să ne batjocorească; el a intrat la mine să se
culce cu mine şi eu am strigat cu voce tare. **15** Şi s-a întâmplat,
când el a auzit că am ridicat vocea şi am strigat, că şi-a lăsat
haina cu mine şi a fugit şi a ieşit afară. **16** Şi a aşezat haina lui
lângă ea, până când domnul lui a venit acasă. **17** Şi a vorbit
cu el conform acestor cuvinte, spunând: Servitorul evreu, pe
care l-ai adus la noi, a intrat la mine să mă batjocorească. **18** Şi
s-a întâmplat, pe când mi-am ridicat vocea şi am strigat, că
şi-a lăsat haina cu mine şi a fugit afară. **19** Şi s-a întâmplat,
când stăpânul lui a auzit cuvintele soţiei sale, pe care ea i le-a
vorbit, spunând: Astfel mi-a făcut servitorul tău; că furia lui s-a
aprins. **20** Şi stăpânul lui Iosif l-a luat şi l-a pus în închisoare, un
loc unde prizonierii împăratului erau legaţi; iar el era acolo în
închisoare. **21** Dar DOMNUL era cu Iosif şi i-a arătat milă şi i-a
dat favoare înaintea ochilor administratorului închisorii. **22** Şi
administratorul închisorii a încredinţat în mâna lui Iosif pe toţi
prizonierii care erau în închisoare; şi tot ce făceau ei acolo, el
era cel ce le făcea. **23** Administratorul închisorii nu se uita la
nimic din ce era sub mâna lui, pentru că DOMNUL era cu el şi
ceea ce el făcea, DOMNUL făcea să prospere.

40 Şi s-a întâmplat după aceste lucruri, că paharnicul împăratului
Egiptului şi brutarul său au ofensat pe domnul lor, împăratul
Egiptului. **2** Şi Faraon s-a înfuriat împotriva a doi dintre ofiţerii
săi, împotriva mai marelui paharnicilor şi împotriva mai marelui
brutarilor. **3** Şi i-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, în
închisoare, în locul unde Iosif era legat. **4** Şi căpetenia gărzii a
însărcinat pe Iosif cu ei şi el i-a servit; şi au rămas un timp sub
pază. **5** Şi au visat câte un vis amândoi, fiecare visul lui într-o

noapte, fiecare conform interpretării visului său, paharnicul şi
brutarul împăratului Egiptului, care erau legaţi în închisoare. **6**
Şi Iosif a intrat la ei dimineaţa şi i-a privit şi, iată, ei erau trişti.
7 Şi a întrebat pe ofiţerii lui Faraon care erau cu el sub paza
casei domnului său, spunând: Pentru ce arătaţi aşa întristaţi
astăzi? **8** Iar ei i-au spus: Noi am visat un vis şi nu este
un interpret al acestuia. Şi Iosif le-a spus: Nu lui Dumnezeu
aparţin interpretările? Spuneţi-mi visele, vă rog. **9** Şi mai marele
paharnicilor a povestit visul său lui Iosif şi i-a spus: În visul meu,
iată, o viţă era înaintea mea; **10** Şi în viţă erau trei ramuri şi era
ca şi cum aceasta înmugurea şi florile ei creşteau repede; şi
ciorchinii acesteia au adus repede struguri copţi; **11** Şi paharul
lui Faraon era în mâna mea; şi am luat strugurii şi i-am stors în
paharul lui Faraon şi am dat paharul în mâna lui Faraon. **12** Şi
Iosif i-a spus: Aceasta este interpretarea lui: Cele trei ramuri
sunt trei zile, **13** Totuşi până în trei zile Faraon va înălţa capul
tău şi te va restaura la locul tău; şi vei da paharul lui Faraon
în mâna sa, după rânduiala dinainte, când ai fost paharnicul
lui. **14** Dar gândeşte-te la mine când îţi va fi bine şi arată-mi
bunătate, te rog, şi aminteşte-i lui Faraon despre mine şi scoate-
mă afară din această casă; **15** Căci într-adevăr am fost furat
în ascuns din ţara evreilor; şi nici aici nu am făcut nimic ca ei
să mă pună în groapă. **16** Când mai marele brutarilor a văzut
că interpretarea era bună, i-a spus lui Iosif: Eu de asemenea
am fost în visul meu şi, iată, aveam trei coşuri albe pe capul
meu; **17** Şi în coşul de deasupra erau tot felul de aluaturi coapte
pentru Faraon; şi păsările le mâncau din coşul de pe capul meu.
18 Şi Iosif a răspuns şi a zis: Aceasta este interpretarea lui: Cele
trei coşuri sunt trei zile; **19** Totuşi până în trei zile Faraon va

ridica al tău cap de la tine şi te va atârna pe un lemn; şi îţi vor
mânca păsările carnea de pe tine. **20** Şi s-a întâmplat, în a treia
zi, care era ziua de naştere a lui Faraon, că el a făcut un ospăţ
tuturor servitorilor săi: şi a înălţat capul mai marelui paharnicilor
şi al mai marelui brutarilor între servitorii săi. **21** Şi a restaurat pe
mai marele paharnicilor în conducerea paharnicilor din nou; şi
paharnicul a dat paharul în mâna lui Faraon; **22** Dar l-a atârnat
pe mai marele brutarilor, aşa cum le interpretase Iosif. **23** Totuşi
mai marele paharnicilor nu şi-a adus aminte de Iosif, ci l-a uitat.

41 Şi s-a întâmplat, la sfârşitul a doi ani întregi, că Faraon a
visat: şi, iată, el stătea în picioare lângă râu. **2** Şi, iată, au urcat
din râu şapte vaci plăcute la vedere şi grase; şi ele păşteau într-
o pajişte. **3** Şi, iată, alte şapte vaci au urcat după ele din râu,
urâte la vedere şi slabe; şi au stat lângă celelalte vaci pe malul
râului. **4** Şi vacile urâte la vedere şi slabe au mâncat vacile
plăcute la vedere şi grase. Aşa că Faraon s-a trezit. **5** Şi a
adormit şi a visat a doua oară: şi, iată, şapte spice de grâu s-au
ridicat pe un pai, grase şi bune. **6** Şi, iată, şapte spice subţiri şi
prăjite de vântul de est au răsărit după ele. **7** Şi cele şapte spice
subţiri au mâncat cele şapte spice grase şi pline. Şi Faraon s-
a trezit şi, iată, a fost un vis. **8** Şi s-a întâmplat dimineaţa că
duhul său era tulburat; şi a trimis şi a chemat pe toţi magicienii
Egiptului şi pe toţi înţelepţii acestuia; şi Faraon le-a spus visul
său; dar nu era niciunul care să le poată interpreta lui Faraon. **9**
Atunci a vorbit mai marele paharnicilor lui Faraon, spunând: Îmi
amintesc greşelile mele în această zi; **10** Faraon s-a înfuriat pe
servitorii săi şi m-a pus sub pază în casa căpeteniei gărzii, pe
mine şi pe mai marele brutarilor. **11** Şi noi am visat un vis într-
o noapte, eu şi el; noi am visat, fiecare conform interpretării

visului său. **12** Şi era acolo cu noi un tânăr, un evreu, servitor
al căpeteniei gărzii; şi noi i-am povestit şi el ne-a interpretat
visele; fiecăruia conform visului său el ne-a interpretat. **13** Şi s-a
întâmplat, că aşa cum ne-a interpretat, aşa a fost; pe mine el
m-a restaurat în serviciul meu şi pe el l-a atârnat. **14** Atunci
Faraon a trimis şi a chemat pe Iosif şi ei l-au adus repede din
groapă; şi el s-a bărbierit şi şi-a schimbat hainele şi a intrat la
Faraon. **15** Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Am visat un vis şi nu
este niciunul care să îl poată interpreta; şi am auzit vorbindu-se
despre tine, că poţi înţelege un vis pentru a-l interpreta. **16** Şi
Iosif i-a răspuns lui Faraon, spunând: Aceasta nu este în mine;
Dumnezeu va da lui Faraon un răspuns al păcii. **17** Şi Faraon i-a
spus lui Iosif: În visul meu, iată, stăteam în picioare pe malul
râului; **18** Şi, iată, au urcat din râu şapte vaci grase şi plăcute la
vedere; şi ele păşteau pe o pajişte; **19** Şi, iată, alte şapte vaci au
urcat după ele, jigărite şi foarte urâte la vedere şi slabe, aşa de
rele nu am văzut niciodată în toată ţara Egiptului; **20** Şi vacile
slabe şi urâte la vedere au mâncat primele şapte vaci grase; **21**
Şi după ce le-au mâncat, nu se putea cunoaşte că ele le-au
mâncat pe acelea; ci ele erau încă urâte la vedere, precum la
început. Aşa că m-am trezit. **22** Şi am văzut în visul meu şi, iată,
şapte spice s-au ridicat pe un pai, pline şi bune; **23** Şi, iată,
şapte spice, uscate, subţiri şi prăjite de vântul de est, au răsărit
după ele; **24** Şi spicele subţiri au mâncat cele şapte spice bune;
şi eu am spus aceasta magicienilor; dar nu a fost niciunul să îmi
poată explica aceasta. **25** Şi Iosif i-a spus lui Faraon: Visul lui
Faraon este unul singur: Dumnezeu i-a arătat lui Faraon ce este
el gata să facă. **26** Cele şapte vaci bune sunt şapte ani; şi cele
şapte spice bune sunt şapte ani; visul este unul singur. **27** Şi

cele şapte vaci slabe şi urâte la vedere care au urcat după ele
sunt şapte ani; şi cele şapte spice goale prăjite de vântul de est
vor fi şapte ani de foamete. **28** Acesta este lucrul pe care l-
am vorbit lui Faraon: Ceea ce Dumnezeu este gata să facă
îi arată lui Faraon. **29** Iată, vin şapte ani de mare abundenţă
prin toată ţara Egiptului; **30** Şi se vor ridica după ei şapte ani
de foamete; şi toată abundenţa va fi uitată în ţara Egiptului; şi
foametea va mistui ţara; **31** Şi abundenţa nu va fi cunoscută în
ţară din cauza acelei foamete care urmează; căci aceasta va fi
foarte apăsătoare. **32** Şi de aceea visul a fost repetat lui Faraon
de două ori; aceasta este din cauză că lucrul este stabilit de
Dumnezeu şi Dumnezeu îl va face să se întâmple curând. **33**
Acum de aceea Faraon să caute un bărbat chibzuit şi înţelept şi
să îl pună peste ţara Egiptului. **34** Să facă Faraon aceasta şi să
rânduiască supraveghetori peste ţară şi să ia a cincea parte
din ţara Egiptului în cei şapte ani de abundenţă. **35** Şi ei să
adune toată hrana acelor ani buni ce vin şi să depoziteze grâne
sub mâna lui Faraon şi ei să ţină hrana în cetăţi. **36** Şi acea
hrană va fi ca rezervă ţării pentru cei şapte ani de foamete, care
va fi în ţara Egiptului; ca ţara să nu piară prin foamete. **37** Şi
lucrul a fost bun în ochii lui Faraon şi în ochii tuturor servitorilor
săi. **38** Şi Faraon a spus servitorilor săi: Putem noi găsi un
astfel de om cum este acesta, un bărbat în care este Duhul lui
Dumnezeu? **39** Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Întrucât Dumnezeu
ţi-a arătat toată aceasta, nu există niciunul aşa de chibzuit şi
înţelept precum eşti tu; **40** Tu vei fi peste casa mea şi conform
cuvântului tău va fi guvernat tot poporul meu; numai pe tron voi
fi mai mare ca tine. **41** Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Vezi, te-am
pus peste toată ţara Egiptului. **42** Şi Faraon şi-a scos inelul de

pe mâna sa şi l-a pus pe mâna lui Iosif şi l-a înveşmântat în
veştminte de in subţire şi a pus un lanţ de aur în jurul gâtului
său. **43** Şi l-a făcut să meargă în al doilea car pe care îl avea; şi
strigau înaintea lui: Aplecaţi genunchiul! Şi l-a făcut conducător
peste toată ţara Egiptului. **44** Şi Faraon i-a spus lui Iosif: Eu sunt
Faraon şi fără tine niciun om nu îşi va ridica mâna sau piciorul în
toată ţara Egiptului. **45** Şi Faraon i-a pus lui Iosif numele Ţafnat-
Paneah; şi i-a dat de soţie pe Asenat, fiica lui Potifera, preot
din On. Şi Iosif a ieşit prin toată ţara Egiptului. **46** Şi Iosif era
în vârstă de treizeci de ani când a stat în picioare înaintea lui
Faraon, împăratul Egiptului. Şi Iosif a ieşit dinaintea lui Faraon şi
a mers prin toată ţara Egiptului. **47** Şi în cei şapte ani abundenţi
pământul a adus cu mâini pline. **48** Şi el a adunat toată hrana
celor şapte ani, care era în ţara Egiptului, şi a depozitat hrana
în cetăţi; hrana din câmp, care era în jurul fiecărei cetăţi, a
depozitat-o în aceeaşi cetate. **49** Şi Iosif a adunat grâne ca
nisipul mării, foarte multe, până ce s-a oprit din numărat, pentru
că erau fără număr. **50** Şi lui Iosif i s-au născut, înainte de a veni
anii foametei, doi fii pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din
On, i-a născut lui. **51** Şi Iosif l-a numit pe întâiul născut, Manase:
Pentru că Dumnezeu, a spus el, m-a făcut să uit toată osteneala
mea şi toată casa tatălui meu. **52** Şi celui de al doilea, i-a pus
numele, Efraim: Pentru că Dumnezeu m-a făcut să fiu roditor
în ţara necazului meu. **53** Şi cei şapte ani ai abundenţei, care
au fost în ţara Egiptului, s-au terminat. **54** Şi cei şapte ani ai
sărăciei au început a veni, conform cu ceea ce Iosif spusese; şi
sărăcia era în toate ţările; dar în toată ţara Egiptului era pâine.
55 Şi când toată ţara Egiptului a fost înfometată, poporul a strigat
la Faraon pentru pâine; şi Faraon a spus tuturor egiptenilor:

Mergeţi la Iosif; ce vă spune el, faceţi. **56** Şi foametea era peste
toată faţa pământului. Şi Iosif a deschis toate depozitele şi a
vândut egiptenilor; şi foametea se înăsprea în ţara Egiptului. **57**
Şi toate ţările au venit în Egipt, la Iosif, pentru a cumpăra grâne,
pentru că foametea era aşa de aspră în toate ţările.

42 Şi când Iacob a văzut că erau grâne în Egipt, Iacob a spus
fiilor săi: De ce vă uitaţi unul la altul? **2** Şi a spus: Iată, eu am
auzit că sunt grâne în Egipt; coborâţi acolo şi cumpăraţi pentru
noi de acolo; ca să trăim şi să nu murim. **3** Şi cei zece fraţi ai
lui Iosif au coborât pentru a cumpăra grâne în Egipt. **4** Dar pe
Beniamin, fratele lui Iosif, Iacob nu l-a trimis cu fraţii săi; căci
spunea el: Nu cumva să i se întâmple vreo nenorocire. **5** Şi fiii lui
Israel au venit să cumpere grâne printre aceia ce veneau, pentru
că era foamete în ţara lui Canaan. **6** Şi Iosif era guvernatorul
peste ţară şi el era cel ce vindea la toţi oamenii din ţară; şi fraţii
lui Iosif au venit şi s-au prosternat înaintea lui cu feţele lor la
pământ. **7** Şi Iosif a văzut pe fraţii săi şi i-a recunoscut, dar s-a
prefăcut străin faţă de ei şi le-a vorbit aspru; şi le-a spus: De
unde veniţi voi? Iar ei au spus: Din ţara lui Canaan, pentru a
cumpăra mâncare. **8** Şi Iosif a recunoscut pe fraţii săi, dar ei
nu l-au recunoscut. **9** Şi Iosif şi-a amintit visele pe care le-a
visat despre ei şi le-a spus: Voi sunteţi spioni; pentru a vedea
goliciunea ţării aţi venit voi. **10** Iar ei i-au spus: Nu, domnul meu,
ci doar pentru a cumpăra hrană au venit servitorii tăi. **11** Noi
suntem toţi fii ai unui singur bărbat; noi suntem bărbaţi drepţi,
servitorii tăi nu sunt spioni. **12** Şi el le-a spus: Nu, ci pentru a
vedea goliciunea ţării aţi venit voi. **13** Iar ei au spus: Servitorii tăi
sunt doisprezece fraţi, fii ai unui singur bărbat în ţara lui Canaan;
şi, iată, cel mai tânăr este astăzi cu tatăl nostru, iar unul nu

este. **14** Şi Iosif le-a spus: Aceasta este ceea ce v-am vorbit,
zicând, Sunteţi spioni; **15** Prin aceasta veţi fi încercaţi: Pe viaţa
lui Faraon, nu veţi pleca de aici, decât dacă cel mai tânăr frate al
vostru vine aici. **16** Trimiteţi pe unul dintre voi şi el să aducă pe
fratele vostru şi voi veţi fi ţinuţi în închisoare, ca ale voastre
cuvinte să fie încercate dacă este adevăr în voi, sau altfel pe
viaţa lui Faraon, cu adevărat voi sunteţi spioni. **17** Şi i-a pus
împreună sub pază trei zile. **18** Şi Iosif le-a spus în a treia zi:
Faceţi aceasta şi trăiţi; fiindcă eu mă tem de Dumnezeu; **19**
Dacă voi sunteţi drepţi, lăsaţi pe unul dintre fraţii voştri să fie
legat în casa închisorii voastre; mergeţi, căraţi grâne pentru
foametea caselor voastre; **20** Dar aduceţi pe cel mai tânăr frate
al vostru la mine; astfel cuvintele voastre vor fi verificate şi
nu veţi muri. Şi au făcut astfel. **21** Iar ei au spus unul altuia:
Noi suntem într-adevăr vinovaţi referitor la fratele nostru, în
aceea că noi am văzut chinul sufletului său, când ne-a implorat
şi am refuzat să îl ascultăm; pentru aceasta a venit această
strâmtorare peste noi. **22** Şi Ruben le-a răspuns, zicând: Nu
v-am spus eu, zicând: Nu păcătuiţi împotriva copilului; dar aţi
refuzat să ascultaţi? Şi acum, iată, şi sângele lui ne este cerut.
23 Şi nu au ştiut că Iosif îi înţelegea, pentru că le vorbea printr-
un traducător. **24** Şi s-a întors cu spatele la ei şi a plâns; şi s-a
întors la ei din nou şi a vorbit îndeaproape cu ei şi a luat pe
Simeon de la ei şi l-a legat înaintea ochilor lor. **25** Atunci Iosif
a poruncit să le umple sacii cu grâne şi să pună înapoi banii
fiecărui bărbat în sacul lui şi să le dea provizii pentru drum: şi
astfel le-a făcut. **26** Şi au încărcat grâne pe măgarii lor şi au
plecat de acolo. **27** Şi pe când unul dintre ei şi-a deschis sacul
ca să dea măgarului său nutreţ la han, a văzut banii săi, pentru

că, iată, aceştia erau la gura sacului său. **28** Şi a spus fraţilor
săi: Banii mei îmi sunt înapoiaţi; şi, iată, sunt chiar în sacul meu;
şi i-a lăsat inima şi s-au înspăimântat şi şi-au spus unul altuia:
Ce este aceasta ce Dumnezeu ne-a făcut? **29** Şi au venit la
Iacob, tatăl lor, până în ţara lui Canaan şi i-au spus tot ceea ce li
s-a întâmplat, spunând: **30** Bărbatul, care este domnul ţării, ne-a
vorbit aspru şi ne-a luat de spioni ai ţării. **31** Şi noi i-am spus:
Noi suntem drepţi, nu suntem spioni, **32** Noi suntem doisprezece
fraţi, fii ai tatălui nostru; unul nu este şi cel mai tânăr este în
această zi cu tatăl nostru în ţara lui Canaan. **33** Şi bărbatul,
domnul ţării, ne-a spus: Prin aceasta voi şti că voi sunteţi drepţi:
lăsaţi pe unul dintre fraţii voştri aici cu mine şi luaţi hrana pentru
foametea caselor voastre şi plecaţi, **34** Şi aduceţi pe cel mai
tânăr frate al vostru la mine; atunci voi şti că voi nu sunteţi
spioni, ci sunteţi cinstiţi; astfel vă voi elibera pe fratele vostru, iar
voi veţi face comerţ în ţară. **35** Şi s-a întâmplat, pe când îşi
goleau sacii că, iată, legătura de bani a fiecărui bărbat era în
sacul lui; şi când ei şi tatăl lor au văzut legăturile de bani, au
fost înspăimântaţi. **36** Şi Iacob, tatăl lor, le-a spus: Voi m-aţi
văduvit de copii; Iosif nu este şi Simeon nu este şi voi veţi duce
departe pe Beniamin; toate aceste lucruri sunt împotriva mea.
37 Şi Ruben i-a vorbit tatălui său, spunând: Ucide pe cei doi fii ai
mei dacă nu îl aduc înapoi la tine; predă-l în mâna mea şi îl voi
aduce din nou la tine. **38** Iar el a spus: Fiul meu nu va coborî cu
voi, pentru că fratele lui este mort şi a rămas singur; dacă i se
întâmplă nenorocire pe calea pe care mergeţi, atunci veţi coborî
perii mei cărunţi cu întristare în mormânt. **(Sheol h7585)**

43 Şi foametea era aspră în ţară. **2** Şi s-a întâmplat, după ce
au terminat de mâncat grânele pe care le-au adus din Egipt, că

tatăl lor le-a spus: Mergeţi din nou, cumpăraţi-ne puţină hrană.
3 Şi Iuda i-a vorbit, spunând: Bărbatul ne-a avertizat hotărât,
spunând: Nu îmi veţi vedea faţa decât dacă fratele vostru va fi
cu voi. **4** Dacă voieşti să-l trimiţi pe fratele nostru cu noi, vom
coborî şi vom cumpăra pentru tine hrană; **5** Dar dacă nu voieşti
să îl trimiţi, nu vom coborî, pentru că acel bărbat ne-a spus: Nu
veţi vedea faţa mea, decât dacă fratele vostru va fi cu voi. **6** Şi
Israel a spus: Pentru ce aţi lucrat aşa de rău cu mine, încât să
spuneţi acelui bărbat că mai aveţi un frate? **7** Iar ei au spus: Acel
bărbat ne-a întrebat cu de-amănuntul despre starea noastră şi
despre rudenia noastră, spunând: Este tatăl vostru încă în viaţă?
Mai aveţi vreun alt frate? Şi noi i-am spus conform cu tonul
acestor cuvinte, puteam noi să ştim cu adevărat că el va spune:
Coborâţi pe fratele vostru aici? **8** Şi Iuda i-a spus lui Israel, tatăl
său: Trimite băiatul cu mine şi ne vom ridica şi vom merge; ca
să trăim şi să nu murim deopotrivă noi şi tu şi micuţii noştri. **9** Eu
voi fi garanţie pentru el; din mâna mea îl vei cere; dacă nu ţi-l
aduc şi nu îl pun înaintea ta, atunci să suport eu vina pentru
totdeauna; **10** Căci dacă nu am fi întârziat, cu adevărat acum
am fi întorşi şi de această a doua oară. **11** Şi tatăl lor, Israel, le-a
spus: Dacă aşa trebuie să fie acum, faceţi aceasta; luaţi din
cele mai bune roade din ţară în vasele voastre şi duceţi-i înapoi
un dar acelui bărbat, puţin balsam şi puţină miere, mirodenii
şi smirnă, nuci şi migdale; **12** Şi luaţi dublul banilor în mâna
voastră; şi banii care au fost aduşi înapoi la gura sacilor voştri,
duceţi-i înapoi în mâna voastră; poate aceasta a fost o neatenţie.
13 Luaţi de asemenea pe fratele vostru şi ridicaţi-vă, mergeţi din
nou la acel bărbat; **14** Şi Dumnezeu cel Atotputernic să vă dea
milă înaintea acelui bărbat, ca el să trimită pe celălalt frate al

vostru şi pe Beniamin. Dacă este să fiu văduvit de copiii mei, eu
sunt văduvit. **15** Şi bărbaţii au luat acel dar şi au luat dublul
banilor în mâna lor şi pe Beniamin; şi s-au ridicat şi au coborât
în Egipt şi au stat înaintea lui Iosif. **16** Şi când Iosif a văzut pe
Beniamin cu ei, a spus administratorului casei sale: Adu aceşti
bărbaţi în casă şi înjunghie animale şi pregăteşte, pentru că
aceşti bărbaţi vor mânca cu mine la amiază. **17** Şi bărbatul a
făcut cum Iosif a cerut; şi bărbatul a adus bărbaţii în casa lui
Iosif. **18** Şi bărbaţii s-au temut, deoarece au fost aduşi în casa
lui Iosif; şi au spus: Din cauza banilor care au fost întorşi înapoi
în sacii noştri de prima dată suntem aduşi înăuntru; ca el să
caute motiv împotriva noastră şi să cadă asupra noastră şi să ne
ia ca robi şi măgarii noştri. **19** Şi s-au apropiat de administratorul
casei lui Iosif şi au vorbit îndeaproape cu el la uşa casei, **20** Şi
au spus: Vai, domnule, noi, într-adevăr, am coborât de prima
dată pentru a cumpăra hrană. **21** Şi s-a întâmplat când am venit
la han, că am deschis sacii noştri şi, iată, banii fiecărui bărbat
erau la gura sacului său, banii noştri în greutate deplină; şi noi
am adus aceşti bani înapoi în mâna noastră. **22** Şi alţi bani am
adus aici în mâna noastră pentru a cumpăra hrană; nu putem
spune cine a pus banii noştri în sacii noştri. **23** Iar el a spus:
Pace vouă, nu vă temeţi; Dumnezeul vostru şi Dumnezeul tatălui
vostru v-a dat comoară în sacii voştri; eu am avut banii voştri. Şi
l-a adus pe Simeon la ei. **24** Şi bărbatul a adus bărbaţii în casa
lui Iosif şi le-a dat apă şi ei şi-au spălat picioarele; iar el a dat
măgarilor lor nutreţ. **25** Şi au pregătit darul înainte să vină Iosif la
amiază, pentru că au auzit că vor mânca pâine acolo. **26** Şi după
ce Iosif a venit acasă, i-au adus darul, care era în mâna lor, în
casă şi i s-au prosternat până la pământ. **27** Iar el i-a întrebat

despre bunăstarea lor şi a spus: Este bine tatăl vostru, bătrânul
despre care voi aţi vorbit? Mai trăieşte? **28** Iar ei au răspuns:
Servitorul tău, tatăl nostru, este sănătos, încă trăieşte. Şi ei şi-au
aplecat capetele şi s-au prosternat. **29** Iar el şi-a ridicat ochii şi a
văzut pe fratele său Beniamin, fiul mamei sale, şi a spus: Este
acesta fratele vostru mai tânăr, despre care mi-aţi vorbit? Şi a
spus: Dumnezeu să aibă har față de tine, fiule. **30** Şi Iosif s-a
grăbit, pentru că adâncurile lui fremătau pentru fratele său; şi
a căutat un loc unde să plângă; şi a intrat în camera sa şi a
plâns acolo. **31** Şi el şi-a spălat faţa şi a ieşit şi s-a stăpânit şi a
spus: Puneţi pâine. **32** Şi au pus pentru el deoparte şi pentru ei
deoparte şi pentru egiptenii care mâncau cu el deoparte, pentru
că egiptenii nu pot mânca pâine cu evreii, pentru că aceasta este
o urâciune pentru egipteni. **33** Şi au şezut înaintea lui, întâiul
născut conform cu dreptul său de întâi născut şi cel mai tânăr
conform tinereţii sale; şi bărbaţii se minunau unul către altul. **34**
Şi a luat şi le-a trimis daruri de mâncare din cele dinaintea lui; iar
darul de mâncare al lui Beniamin era de cinci ori mai mult decât
al oricăruia dintre ei. Şi au băut şi s-au bucurat împreună cu el.

44 Şi a poruncit administratorului casei sale, spunând: Umple
sacii bărbaţilor cu hrană, atât cât pot căra; şi pune banii fiecărui
bărbat la gura sacului său. **2** Şi pune paharul meu, paharul de
argint, la gura sacului celui mai tânăr şi banii lui pentru grâne.
Iar el a făcut conform cuvântului pe care Iosif l-a spus. **3** Imediat
ce s-a luminat de dimineaţă, bărbaţii au fost trimişi, ei şi măgarii
lor. **4** Şi după ce au ieşit din cetate şi nu erau încă departe, Iosif
a spus administratorului său: Ridică-te, urmăreşte bărbaţii aceia;
şi după ce îi ajungi, spune-le: Pentru ce aţi răsplătit rău pentru
bine? **5** Nu este acesta, paharul din care domnul meu bea, şi

prin care într-adevăr el ghiceşte? Aţi făcut rău făcând astfel. **6** Şi
i-a ajuns şi le-a vorbit aceste cuvinte. **7** Iar ei i-au spus: Pentru
ce spune domnul meu aceste cuvinte? Nicidecum nu vor face
servitorii tăi conform acestui lucru. **8** Iată, banii pe care noi i-am
găsit la gura sacilor noştri, i-am adus din nou la tine din ţara lui
Canaan; cum atunci am fura noi argint sau aur din casa domnului
tău? **9** La oricare din servitorii tăi ar fi găsită, deopotrivă el să
moară, iar noi de asemenea vom fi robii domnului meu. **10** Iar el
a spus: Acum de asemenea aceasta să fie conform cuvintelor
voastre, cel la care paharul este găsit va fi robul meu, iar voi veţi
fi fără vină. **11** Atunci ei îndată şi-au coborât la pământ fiecare
sacul său şi fiecare şi-a deschis sacul. **12** Şi a căutat începând
de la cel mai în vârstă şi a terminat la cel mai tânăr, şi paharul s-
a găsit în sacul lui Beniamin. **13** Atunci ei şi-au rupt hainele
şi fiecare bărbat şi-a încărcat măgarul şi s-au întors în cetate.
14 Şi Iuda şi fraţii săi au venit la casa lui Iosif, căci el era încă
acolo; şi au căzut înaintea lui la pământ. **15** Şi Iosif le-a spus:
Ce faptă este aceasta pe care aţi făcut-o? Sau nu ştiţi că un
astfel de om ca mine poate cu adevărat ghici? **16** Şi Iuda a
spus: Ce să spunem domnului meu? Ce să vorbim? Sau cum să
ne dezvinovăţim? Dumnezeu a descoperit nelegiuirea servitorilor
tăi; iată, noi suntem servitorii domnului meu, deopotrivă noi şi de
asemenea cel cu care paharul a fost găsit. **17** Iar el a spus:
Nicidecum nu voi face astfel; ci bărbatul în a cărui mână a fost
găsit paharul, acela va fi servitorul meu; şi cât despre voi, urcaţi-
vă în pace la tatăl vostru. **18** Atunci Iuda s-a apropiat de el
şi a spus: Vai domnul meu, lasă pe servitorul tău, te rog, să
vorbească un cuvânt în urechile domnului meu şi nu lăsa mânia
ta să se aprindă împotriva servitorului tău, căci tu eşti întocmai

ca Faraon. **19** Domnul meu a întrebat pe servitorii săi, spunând:
Aveţi voi un tată, sau un frate? **20** Şi noi am spus domnului meu:
Avem un tată, un om bătrân, şi un copil al bătrâneţii lui, unul
mic; şi fratele lui este mort şi numai el a rămas de la mama sa;
şi tatăl său îl iubeşte. **21** Şi tu ai spus servitorilor tăi: Aduceţi-l
jos la mine, ca să îmi pun ochii mei peste el. **22** Şi noi am spus
domnului meu: Tânărul nu poate părăsi pe tatăl său, căci dacă
el va părăsi pe tatăl său, tatăl său va muri. **23** Şi tu ai spus
servitorilor tăi: Dacă fratele vostru cel mai tânăr nu coboară cu
voi, nu îmi veţi mai vedea faţa. **24** Şi s-a întâmplat când noi am
urcat la servitorul tău, tatăl meu, că i-am spus cuvintele domnului
meu. **25** Şi tatăl nostru a spus: Mergeţi din nou şi cumpăraţi-ne
puţină hrană. **26** Iar noi am spus: Nu putem coborî decât dacă
fratele nostru cel mai tânăr este cu noi, atunci vom coborî; căci
nu putem vedea faţa bărbatului, decât dacă fratele nostru cel
mai tânăr este cu noi. **27** Şi servitorul tău, tatăl meu, ne-a spus:
Ştiţi că soţia mea mi-a născut doi fii; **28** Şi unul a plecat de la
mine şi am spus: Cu adevărat este sfâşiat în bucăţi; şi nu l-am
văzut de atunci. **29** Şi dacă îl luaţi şi pe acesta de la mine şi i se
întâmplă nenorocire veţi coborî perii mei cărunţi cu întristare
în mormânt. **(Sheol h7585)** **30** Acum de aceea când eu ajung la
servitorul tău, tatăl meu, şi tânărul nu este cu noi, văzând că
viaţa lui este legată de viaţa tânărului, **31** Se va întâmpla, când
el vede că tânărul nu este cu noi, că va muri; şi servitorii tăi vor
coborî perii cărunţi ai servitorului tău, tatăl nostru, cu întristare în
mormânt. **(Sheol h7585)** **32** Căci servitorul tău a devenit garanţie
pentru tânăr pentru tatăl meu, spunând: Dacă nu îl aduc la tine,
atunci voi suporta vina faţă de tatăl meu pentru totdeauna. **33**
Acum de aceea, te rog, lasă pe servitorul tău să rămână în locul

tânărului ca rob domnului meu; şi lasă tânărul să urce cu fraţii
săi. **34** Căci cum voi urca la tatăl meu şi băiatul să nu fie cu
mine? Ca nu cumva să văd răul ce va veni peste tatăl meu!

45 Atunci Iosif nu s-a putut stăpâni înaintea tuturor celor ce
stăteau lângă el şi a strigat: Scoateţi afară pe fiecare bărbat
de la mine. Şi nu a stat niciun bărbat cu el în timp ce Iosif s-
a făcut cunoscut fraţilor săi. **2** Şi a plâns, ridicând vocea; şi
egiptenii şi casa lui Faraon au auzit. **3** Şi Iosif a spus fraţilor săi:
Eu sunt Iosif, mai trăieşte tatăl meu? Şi fraţii lui nu au putut să îi
răspundă pentru că au fost tulburaţi de prezenţa lui. **4** Şi Iosif a
spus fraţilor săi: Apropiaţi-vă de mine, vă rog. Şi s-au apropiat.
Iar el a spus: Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care l-aţi vândut în
Egipt. **5** Acum pentru aceasta nu fiţi îndureraţi, nici mânioşi
pe voi înşivă, că m-aţi vândut aici; căci Dumnezeu m-a trimis
înaintea voastră pentru a păstra viaţa. **6** Pentru că în aceşti doi
ani a fost foametea în ţară; şi mai sunt cinci ani, în care nu va fi
nici arat nici secerat. **7** Şi Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră
pentru a vă păstra o posteritate pe pământ şi pentru a vă salva
vieţile printr-o mare eliberare. **8** Aşa că acum nu voi sunteţi
cei ce m-aţi trimis aici, ci Dumnezeu; şi m-a făcut un tată lui
Faraon şi domn a toată casa lui şi un stăpân peste toată ţara
Egiptului. **9** Grăbiţi-vă şi urcaţi la tatăl meu şi spuneţi-i: Astfel
spune fiul tău, Iosif: Dumnezeu m-a făcut domn a tot Egiptul;
coboară la mine, nu întârzia; **10** Şi vei locui în ţinutul Gosen
şi vei fi aproape de mine, tu şi copiii tăi şi copiii copiilor tăi şi
turmele tale şi cirezile tale şi tot ce ai; **11** Şi acolo te voi hrăni,
pentru că sunt încă cinci ani de foamete; ca nu cumva tu şi casa
ta şi tot ce ai, să ajungă la sărăcie. **12** Şi, iată, ochii voştri şi ochii
lui Beniamin, fratele meu, văd că aceasta este gura mea care

vă vorbeşte. **13** Şi să spuneţi tatălui meu despre toată gloria
mea în Egipt şi despre tot ce aţi văzut; şi grăbiţi-vă şi coborâţi
pe tatăl meu aici. **14** Şi a căzut pe gâtul fratelui său Beniamin
şi a plâns; şi Beniamin a plâns pe gâtul său. **15** Mai mult, a
sărutat pe toţi fraţii săi şi a plâns asupra lor; şi după aceea fraţii
săi au vorbit cu el. **16** Şi vestea despre aceasta s-a auzit în
casa lui Faraon, spunând: Fraţii lui Iosif au venit; şi aceasta i-a
plăcut mult lui Faraon şi servitorilor săi. **17** Şi Faraon i-a spus
lui Iosif: Spune fraţilor tăi: Aceasta să faceţi voi: încărcaţi-vă
vitele şi mergeţi, duceţi-vă în ţara lui Canaan; **18** Şi luaţi pe tatăl
vostru şi casele voastre şi veniţi la mine; şi vă voi da bunătatea
ţării Egiptului şi veţi mânca grăsimea ţării. **19** Acum ţie îţi este
poruncit, aceasta să faceţi: luaţi care din ţara Egiptului pentru
micuţii voştri şi pentru soţiile voastre şi aduceţi pe tatăl vostru şi
veniţi. **20** De asemenea nu luaţi aminte la lucrurile voastre; căci
bunătatea a toată ţara Egiptului este a voastră. **21** Şi copiii lui
Israel au făcut astfel; şi Iosif le-a dat care, conform poruncii lui
Faraon, şi le-a dat provizii pentru drum. **22** Tuturor el le-a dat,
fiecărui bărbat, schimburi de haine; dar lui Beniamin i-a dat trei
sute de arginţi şi cinci schimburi de haine. **23** Şi tatălui său i-a
trimis în felul acesta: zece măgari încărcaţi cu lucrurile bune
ale Egiptului şi zece măgăriţe încărcate cu grâne şi pâine şi
mâncare pentru tatăl său pentru drum. **24** Aşa că el a trimis pe
fraţii săi, iar ei au plecat; şi le-a spus: Vedeţi să nu vă certaţi pe
drum. **25** Şi au urcat din Egipt şi au venit în ţara lui Canaan la
Iacob, tatăl lor, **26** Şi i-au istorisit, spunând: Iosif este încă în
viaţă şi este guvernator peste toată ţara Egiptului. Şi inima lui
Iacob s-a oprit, pentru că nu i-a crezut. **27** Iar ei i-au spus toate
cuvintele lui Iosif, pe care le spusese către ei; şi când a văzut

carele pe care Iosif le-a trimis să îl ducă, duhul lui Iacob, tatăl
lor, a reînviat; **28** Şi Israel a spus: Este de ajuns; Iosif, fiul meu,
este încă în viaţă; voi merge şi îl voi vedea înainte să mor.

46 Şi Israel a plecat în călătoria sa cu tot ce avea şi a venit la
Beer-Şeba şi a oferit sacrificii Dumnezeului tatălui său Isaac. **2** Şi
Dumnezeu i-a vorbit lui Israel în viziunile nopţii şi a spus: Iacob,
Iacob. Iar el a spus: Iată-mă. **3** Şi a spus: Eu sunt Dumnezeu,
Dumnezeul tatălui tău; nu te teme să cobori în Egipt, fiindcă
acolo voi face din tine o mare naţiune; **4** Voi coborî cu tine în
Egipt; şi de asemenea cu adevărat te voi urca înapoi, şi Iosif îşi
va pune mâna peste ochii tăi. **5** Şi Iacob s-a ridicat din Beer-
Şeba; şi fiii lui Israel l-au dus pe Iacob, tatăl lor, şi pe micuţii lor
şi pe soţiile lor în carele pe care Faraon le-a trimis să îl ducă. **6**
Şi au luat vitele lor şi bunurile lor, pe care le dobândiseră în
ţara lui Canaan, şi au venit în Egipt, deopotrivă Iacob şi toată
sămânţa lui cu el; **7** Fiii săi şi fiii fiilor săi cu el, fiicele sale şi
fiicele fiilor săi şi toată sămânţa sa el a adus-o cu el în Egipt. **8**
Şi acestea sunt numele copiilor lui Israel, care au venit în Egipt,
Iacob şi fiii săi: Ruben, întâiul născut al lui Iacob. **9** Şi fiii lui
Ruben: Hanoc şi Falu şi Heţron şi Carmi. **10** Şi fiii lui Simeon:
Iemuel şi Iamin şi Ohad şi Iachin şi Ţohar şi Şaul, fiul unei femei
canaanite. **11** Şi fiii lui Levi: Gherşon, Chehat şi Merari. **12** Şi fiii
lui Iuda: Er şi Onan şi Şela şi Pereţ şi Zerah; dar Er şi Onan
au murit în ţara lui Canaan. Şi fiii lui Pereţ au fost: Heţron şi
Hamul. **13** Şi fiii lui Isahar: Tola şi Pua şi Iov şi Şimron. **14** Şi fiii
lui Zabulon: Sered şi Elon şi Iahleel. **15** Aceştia sunt fiii Leei, cu
fiica sa Dina, pe care ea i-a născut lui Iacob în Padanaram;
toate sufletele fiilor săi şi a fiicelor sale au fost treizeci şi trei. **16**
Şi fiii lui Gad: Ţifion şi Hagi, Şuni şi Eţbon, Eri şi Arodi şi Areli.

17 Şi fiii lui Aşer: Imna şi Işva şi Işvi şi Beria şi Serah, sora lor; şi
fiii lui Beria: Heber şi Malchiel. **18** Aceştia sunt fiii Zilpei, pe
care Laban a dat-o Leei, fiica sa, şi pe aceştia i-a născut ea lui
Iacob, şaisprezece suflete. **19** Fiii Rahelei, soţia lui Iacob: Iosif şi
Beniamin. **20** Şi lui Iosif în ţara Egiptului i s-au născut Manase şi
Efraim, pe care Asenat, fiica lui Potifera, preot din On, i-a născut
lui. **21** Şi fiii lui Beniamin au fost Bela şi Becher şi Aşbel, Ghera
şi Naaman, Ehi şi Roş, Mupim şi Hupim şi Ard. **22** Aceştia sunt
fiii Rahelei, care au fost născuţi lui Iacob; toate sufletele au fost
paisprezece. **23** Şi fiii lui Dan: Huşim. **24** Şi fiii lui Neftali: Iahzeel
şi Guni şi Ieţer şi Şilem. **25** Aceştia sunt fiii Bilhei, pe care Laban
a dat-o Rahelei, fiica sa, şi ea i-a născut pe aceştia lui Iacob;
toate sufletele au fost şapte. **26** Toate sufletele care au venit cu
Iacob în Egipt, care au ieşit din coapsele lui, pe lângă soţiile fiilor
lui Iacob, toate sufletele au fost şaizeci şi şase. **27** Şi fiii lui Iosif,
care i s-au născut în Egipt, au fost două suflete; toate sufletele
din casa lui Iacob, care au venit în Egipt, au fost şaptezeci. **28** Şi
a trimis pe Iuda înaintea lui la Iosif, să îndrepte faţa sa spre
Gosen; şi au venit în ţinutul Gosen. **29** Şi Iosif şi-a pregătit carul
şi s-a urcat să întâmpine pe Israel, tatăl său, la Gosen; şi i s-
a înfăţişat; şi a căzut pe gâtul lui şi a plâns pe gâtul lui mult
timp. **30** Şi Israel i-a spus lui Iosif: Acum pot muri pentru că am
văzut faţa ta şi încă trăieşti. **31** Şi Iosif a spus fraţilor săi şi casei
tatălui său: Voi urca şi îl voi anunţa pe Faraon şi îi voi spune:
Fraţii mei şi casa tatălui meu, care au fost în ţara lui Canaan, au
venit la mine; **32** Şi bărbaţii sunt păstori, pentru că meseria lor
era să pască vitele; şi au adus turmele lor şi cirezile lor şi tot
ceea ce au. **33** Şi se va întâmpla, când Faraon vă va chema şi
va spune: Care este ocupaţia voastră? **34** Că voi să spuneți:

Meseria servitorilor tăi a fost la vite din tinereţea noastră chiar
până acum, deopotrivă noi şi părinţii noştri; ca să locuiţi în ţinutul
Gosen; căci fiecare păstor este o urâciune înaintea Egiptenilor.
47 Atunci Iosif a venit şi i-a povestit lui Faraon şi a spus: Tatăl
meu şi fraţii mei şi turmele lor şi cirezile lor şi tot ce au ei, au ieşit
din ţara lui Canaan; şi, iată, ei sunt în ţinutul Gosen. **2** Şi a luat
pe câţiva dintre fraţii săi, cinci bărbaţi, şi i-a prezentat înaintea
lui Faraon. **3** Şi Faraon a spus fraţilor lui: Care este ocupaţia
voastră? Iar ei i-au spus lui Faraon: Servitorii tăi sunt păstori,
deopotrivă noi şi părinţii noştri. **4** Ei i-au mai spus lui Faraon: Noi
am venit pentru a locui temporar în ţară; fiindcă servitorii tăi nu
au păşune pentru turmele lor, pentru că foametea este aspră în
ţara lui Canaan; acum de aceea, te rugăm, lasă pe servitorii tăi
să locuiască în ţinutul Gosen. **5** Şi Faraon i-a vorbit lui Iosif,
spunând: Tatăl tău şi fraţii tăi au venit la tine; **6** Ţara Egiptului
este înaintea ta; în cea mai bună parte a ţării aşază pe tatăl
tău şi pe fraţii tăi să locuiască; în ţinutul Gosen să locuiască; şi
dacă tu cunoşti pe unii bărbaţi capabili printre ei, atunci pune-i
conducători peste vitele mele. **7** Şi Iosif a adus pe Iacob, tatăl
său, şi l-a pus înaintea lui Faraon; şi Iacob a binecuvântat pe
Faraon. **8** Şi Faraon i-a spus lui Iacob: Câte sunt zilele anilor
vieţii tale? **9** Şi Iacob i-a spus lui Faraon: Zilele anilor călătoriei
mele sunt o sută treizeci de ani; puţine şi rele au fost zilele anilor
vieţii mele şi nu au ajuns la zilele anilor vieţii părinţilor mei în
zilele călătoriei lor. **10** Şi Iacob a binecuvântat pe Faraon şi a
ieşit dinaintea lui Faraon. **11** Şi Iosif a aşezat pe tatăl său şi pe
fraţii săi şi le-a dat o stăpânire în ţara Egiptului, în cea mai bună
parte a ţării, în ţinutul Ramses, aşa cum Faraon poruncise. **12** Şi
Iosif a hrănit pe tatăl său şi pe fraţii săi şi toată casa tatălui său,

cu pâine, conform cu familiile lor. **13** Şi nu era pâine în toată
ţara, pentru că foametea era foarte aspră, aşa că toată ţara
Egiptului şi toată ţara lui Canaan leşina din cauza foametei. **14**
Şi Iosif a adunat toţi banii care s-au găsit în ţara Egiptului şi în
ţara lui Canaan, pentru grânele pe care le-au cumpărat; şi Iosif a
adus banii în casa lui Faraon. **15** Şi când s-au terminat banii din
ţara Egiptului şi din ţara lui Canaan, toţi egiptenii au venit la Iosif
şi au spus: Dă-ne pâine, pentru ce să murim în faţa ta? Pentru
că banii s-au terminat. **16** Şi Iosif a spus: Daţi vitele voastre; şi
vă voi da pentru vitele voastre, dacă banii s-au terminat. **17** Şi
au adus vitele lor la Iosif; şi Iosif le-a dat pâine în schimb pentru
cai şi pentru turme şi pentru vitele cirezilor şi pentru măgari; şi
i-a hrănit pe ei cu pâine pentru toate vitele lor în acel an. **18**
Când acel an s-a terminat, ei au venit la el în al doilea an şi i-au
spus: Noi nu vom ascunde aceasta faţă de domnul nostru, cum
că banii noştri s-au terminat; domnul nostru are de asemenea
cirezile noastre de vite; nu este nimic rămas înaintea domnului
nostru decât trupurile noastre şi pământurile noastre; **19** Pentru
ce să murim înaintea ochilor tăi, deopotrivă noi şi ţara noastră?
Cumpără-ne pe noi şi pământul nostru pentru pâine şi noi şi
pământul nostru vom fi servitori lui Faraon; şi dă-ne sămânţă,
ca noi să trăim şi să nu murim, ca ţara să nu fie pustiită. **20**
Şi Iosif a cumpărat toată ţara Egiptului pentru Faraon; fiindcă
egiptenii au vândut, fiecare bărbat câmpul său, pentru că îi
cuprinsese foametea; aşa că ţara a devenit a lui Faraon. **21** Şi
cât despre popor, i-a mutat în cetăţi de la un capăt al graniţelor
Egiptului chiar până la celălalt capăt al lui. **22** Numai pământul
preoţilor nu l-a cumpărat; fiindcă preoţii aveau o porţie atribuită
lor de Faraon şi mâncau porţia lor pe care Faraon le-a dat-o; din

această cauză nu şi-au vândut pământurile. **23** Atunci Iosif a
spus poporului: Iată, v-am cumpărat astăzi pe voi şi pământul
vostru pentru Faraon; iată, aici este sămânţă pentru voi şi veţi
semăna pământul. **24** Şi se va întâmpla la timpul roadelor, că voi
veţi da a cincea parte lui Faraon şi patru părţi vor fi ale voastre,
pentru sămânţa câmpului şi pentru mâncarea voastră şi pentru
cei ai caselor voastre şi pentru mâncare pentru micuţii voştri. **25**
Iar ei au spus: Tu ai salvat vieţile noastre; să găsim har înaintea
ochilor domnului meu şi vom fi servitorii lui Faraon. **26** Şi Iosif a
făcut aceasta o lege peste ţara Egiptului până în această zi, că
Faraon va avea a cincea parte; cu excepţia numai a pământului
preoţilor, care nu a devenit al lui Faraon. **27** Şi Israel a locuit în
ţara Egiptului, în ţinutul Gosen; şi aveau stăpâniri acolo şi au
crescut şi s-au înmulţit peste măsură. **28** Şi Iacob a trăit în ţara
Egiptului şaptesprezece ani, aşa că toate zilele vieţii lui Iacob au
fost o sută patruzeci şi şapte de ani. **29** Şi s-au apropiat zilele lui
Israel ca să moară; şi a chemat pe fiul său, Iosif, şi i-a spus:
Dacă eu acum am găsit har înaintea ochilor tăi, pune-ţi, te rog,
mâna sub coapsa mea şi lucrează cu bunăvoinţă şi credincioşie
faţă de mine; nu mă îngropa, te rog, în Egipt, **30** Ci mă voi culca
cu părinţii mei şi tu mă vei duce din Egipt şi mă vei îngropa în
locul lor de îngropare. Iar el a spus: Voi face precum ai spus. **31**
Iar el a spus: Jură-mi. Şi el i-a jurat. Şi Israel s-a aplecat pe
capul patului.

48 Şi s-a întâmplat, după aceste lucruri, că i s-a spus lui Iosif:
Iată, tatăl tău este bolnav; iar el a luat cu el pe cei doi fii ai
săi, Manase şi Efraim. **2** Şi i s-a spus lui Iacob, zicând: Iată,
fiul tău, Iosif, vine la tine; şi Israel s-a întărit şi a şezut pe pat.
3 Şi Iacob i-a spus lui Iosif: Dumnezeu cel Atotputernic mi s-

a arătat la Luz, în ţara lui Canaan, şi m-a binecuvântat. **4** Şi
mi-a spus: Iată, te voi face roditor şi te voi înmulţi şi voi face
din tine o mulţime de popoare; şi voi da această ţară seminţei
tale după tine ca stăpânire veşnică. **5** Şi acum cei doi fii ai tăi,
Efraim şi Manase, care ţi s-au născut în ţara Egiptului înainte
să vin la tine în Egipt, sunt ai mei; ca Ruben şi Simeon, vor fi
ai mei. **6** Şi urmaşii tăi, pe care îi naşti după ei, vor fi ai tăi şi
vor fi chemaţi după numele fraţilor lor în moştenirea lor. **7** Şi
cât despre mine, când eu am venit din Padan, Rahela a murit
lângă mine în ţara lui Canaan, pe cale, pe când nu era decât o
bucată de drum până să ajungem la Efrata; şi eu am îngropat-o
acolo, pe calea Efratei, care este Betleem. **8** Şi Israel a privit
pe fiii lui Iosif şi a spus: Cine sunt aceştia? **9** Şi Iosif a spus
tatălui său: Ei sunt fiii mei, pe care Dumnezeu mi i-a dat în acest
loc. Iar el a spus: Adu-i la mine, te rog şi îi voi binecuvânta.
10 Acum ochii lui Israel erau slabi din cauza vârstei, aşa că
nu putea vedea. Şi i-a adus aproape de el; şi i-a sărutat şi i-a
îmbrăţişat. **11** Şi Israel i-a spus lui Iosif: Nu mă gândisem să văd
faţa ta; şi, iată, Dumnezeu mi-a arătat de asemenea sămânţa
ta. **12** Şi Iosif i-a scos dintre genunchii săi şi s-a prosternat el
însuşi cu faţa lui la pământ. **13** Şi Iosif i-a luat pe amândoi, pe
Efraim în mâna sa dreaptă, spre mâna stângă a lui Israel, şi pe
Manase în mâna sa stângă, spre mâna dreaptă a lui Israel, şi i-a
apropiat de el. **14** Şi Israel a întins mâna sa dreaptă şi a pus-o
pe capul lui Efraim, care era mai tânăr, şi mâna sa stângă peste
capul lui Manase, punând mâinile sale în mod voit astfel; fiindcă
Manase era întâiul născut. **15** Şi a binecuvântat pe Iosif şi a
spus: Dumnezeu, înaintea căruia părinţii mei, Avraam şi Isaac,
au umblat, Dumnezeul care m-a hrănit cât a fost viaţa mea de

lungă până în această zi, **16** Îngerul care m-a răscumpărat din
tot răul, să binecuvânteze băieţii; şi numele meu să fie chemat
peste ei şi numele părinţilor mei, Avraam şi Isaac; şi ei să devină
o mulţime în mijlocul pământului. **17** Şi când Iosif a văzut că tatăl
său a pus mâna sa dreaptă peste capul lui Efraim, aceasta nu i-
a plăcut; şi a apucat mâna tatălui său, să o mute de pe capul lui
Efraim pe capul lui Manase. **18** Şi Iosif a spus tatălui său: Nu
aşa tată, fiindcă acesta este întâiul născut; pune-ţi mâna dreaptă
pe capul lui. **19** Dar tatăl său a refuzat şi a spus: Ştiu aceasta
fiul meu, o ştiu, el de asemenea va deveni un popor şi el de
asemenea va fi mare; dar cu adevărat, fratele lui mai tânăr va fi
mai mare decât el şi sămânţa lui va deveni o mulţime de naţiuni.
20 Şi i-a binecuvântat în acea zi, spunând: În tine Israel va
binecuvânta, zicând: Dumnezeu să te facă pe tine ca pe Efraim
şi ca pe Manase; şi a aşezat pe Efraim înaintea lui Manase. **21**
Şi Israel i-a spus lui Iosif: Iată, eu mor; dar Dumnezeu va fi cu
tine şi te va aduce din nou în ţara părinţilor tăi. **22** Mai mult, ţi-
am dat o porţie mai mult decât fraţilor tăi, pe care i-am scos din
mâna amoritului cu sabia mea şi cu arcul meu.

49 Şi Iacob a chemat pe fiii săi şi a spus: Adunaţi-vă împreună,
ca să vă spun ce vi se va întâmpla în zilele de pe urmă. **2**
Adunaţi-vă şi ascultaţi, voi copii ai lui Iacob; şi daţi ascultare lui
Israel, tatăl vostru. **3** Ruben, tu eşti întâiul meu născut, tăria mea
şi începutul puterii mele, măreţia demnităţii şi măreţia puterii: **4**
Instabil ca apa, tu nu vei avea întâietatea, pentru că te-ai urcat
în patul tatălui tău; atunci l-ai pângărit; el s-a urcat în culcuşul
meu. **5** Simeon şi Levi sunt fraţi; instrumente ale cruzimii sunt
în locuinţele lor. **6** Sufletul meu, nu intra în taina lor; onoarea
mea, nu te uni cu adunarea lor, pentru că în mânia lor au ucis

un bărbat şi în propria lor voie au surpat un zid. **7** Blestemată
fie mânia lor, pentru că a fost înverşunată, şi furia lor, pentru
că a fost crudă. Eu îi voi împărţi în Iacob şi îi voi împrăştia în
Israel. **8** Iuda, tu eşti cel pe care fraţii tăi îl vor lăuda; mâna ta
va fi în gâtul duşmanilor tăi; copiii tatălui tău se vor prosterna
înaintea ta. **9** Iuda este un pui de leu, de la pradă, fiul meu,
te-ai ridicat; el s-a aplecat, el s-a culcat ca un leu şi ca un leu
bătrân; cine îl va scula? **10** Sceptrul nu se va depărta de la
Iuda, nici legiuitor dintre picioarele lui, până ce Şilo vine; şi
la el va fi adunarea poporului. **11** Legând măgăruşul său la
viţă şi mânzul măgăriţei la viţa nobilă; el şi-a spălat hainele în
vin şi veştmintele sale în sângele strugurilor. **12** Ochii lui vor
fi roşii de vin şi dinţii lui albi de lapte. **13** Zabulon va locui la
limanul mării; şi el va fi liman corăbiilor; şi graniţa lui va fi până
la Sidon. **14** Isahar este un măgar puternic, culcându-se jos
între două sarcini; **15** Şi a văzut că odihna era bună şi ţara
că era plăcută; şi şi-a aplecat umărul să poarte povara şi a
devenit servitor care dă tribut. **16** Dan va judeca poporul său, ca
unul dintre triburile lui Israel. **17** Dan va fi un şarpe pe cale, o
viperă pe cărare, care străpunge călcâiele calului, astfel că al
său călăreţ va cădea pe spate. **18** Eu am aşteptat salvarea ta,
DOAMNE. **19** Pe Gad, o trupă înarmată îl va învinge; dar el va
învinge până la urmă. **20** De la Aşer pâinea îi va fi grasă şi va
da delicatese împărăteşti. **21** Neftali este o cerboaică dezlegată;
el dă cuvinte bune. **22** Iosif este o ramură roditoare, o ramură
roditoare lângă o fântână; a cărui mlădiţe se întind peste zid; **23**
Arcaşii l-au mâhnit amarnic şi au tras spre el şi l-au urât; **24**
Dar arcul său a rămas tare şi braţele mâinilor lui s-au întărit
prin mâinile puternicului Dumnezeu al lui Iacob; (de acolo este

păstorul, piatra lui Israel): **25** Chiar prin Dumnezeul tatălui tău,
care te va ajuta; şi prin Atotputernicul, care te va binecuvânta cu
binecuvântări ale cerului de sus, binecuvântări ale adâncului
care se întinde jos, binecuvântări ale sânilor şi ale pântecelui; **26**
Binecuvântările tatălui tău au întrecut binecuvântările strămoşilor
mei până la cea mai îndepărtată margine a dealurilor veşnice;
ele vor fi pe capul lui Iosif şi pe coroana de pe capul lui, el care
a fost separat de fraţii săi. **27** Beniamin va sfâşia ca un lup;
dimineaţa el va mânca prada şi noaptea va împărţi prada. **28** Toţi
aceştia sunt cele douăsprezece triburi ale lui Israel; şi aceasta
este ceea ce tatăl lor le-a spus şi i-a binecuvântat; pe fiecare
bărbat conform cu binecuvântarea lui i-a binecuvântat. **29** Şi le-a
poruncit şi le-a spus: Eu sunt gata a fi adunat la poporul meu;
îngropaţi-mă cu părinţii mei în peştera care este în câmpul lui
Efron hititul, **30** În peştera care este în câmpul din Macpela, care
este în faţă cu Mamre, în ţara lui Canaan, pe care Avraam a
cumpărat-o împreună cu câmpul lui Efron hititul ca stăpânire a
unui loc de îngropare. **31** Acolo au înmormântat pe Avraam şi pe
Sara, soţia lui; acolo au îngropat pe Isaac şi Rebeca, soţia lui; şi
acolo am îngropat-o eu pe Leea. **32** Cumpărarea câmpului şi a
peşterii care este în el a fost de la copiii lui Het. **33** Şi după ce
Iacob a terminat de poruncit fiilor săi, el şi-a strâns picioarele în
pat şi şi-a dat duhul şi a fost adunat la poporul lui.

50 Şi Iosif a căzut pe faţa tatălui său şi a plâns peste el
şi l-a sărutat. **2** Şi Iosif a poruncit servitorilor săi medici să
îmbălsămeze pe tatăl său; şi medicii l-au îmbălsămat pe Israel.
3 Şi patruzeci de zile au fost împlinite pentru el; căci aşa sunt
împlinite zilele celor ce sunt îmbălsămaţi; şi egiptenii au jelit
pentru el şaptezeci de zile. **4** Şi când zilele jelirii lui au trecut,

Iosif a vorbit casei lui Faraon, spunând: Dacă acum eu am găsit
har în ochii voştri, vorbiţi, vă rog, în urechile lui Faraon, zicând: **5**
Tatăl meu m-a făcut să jur, spunând: Iată, eu mor; în mormântul
meu pe care l-am săpat pentru mine în ţara lui Canaan, acolo să
mă îngropi. De aceea acum, lasă-mă să urc, te rog şi să îngrop
pe tatăl meu şi voi veni înapoi. **6** Şi Faraon a spus: Urcă-te şi
îngroapă pe tatăl tău, aşa cum te-a făcut să juri. **7** Şi Iosif a
urcat să îngroape pe tatăl său; şi cu el au urcat toţi servitorii lui
Faraon, bătrânii casei lui şi toţi bătrânii ţării Egiptului, **8** Şi toată
casa lui Iosif şi fraţii săi şi casa tatălui său; doar micuţii lor şi
turmele lor şi cirezile lor, le-au lăsat în ţinutul Gosen. **9** Şi au
urcat împreună cu el deopotrivă care şi călăreţi; şi aceasta a fost
o mare oştire. **10** Şi au venit la aria lui Atad, care este dincolo de
Iordan; şi acolo au jelit cu o foarte mare şi aprinsă plângere; şi a
făcut o jelire pentru tatăl său şapte zile. **11** Şi când locuitorii ţării,
canaaniţii, au văzut jelirea din aria lui Atad, au spus: Aceasta
este o jelire apăsătoare pentru egipteni; pentru aceasta numele
ei a fost pus Abelmiţraim, care este dincolo de Iordan. **12** Şi fiii
lui i-au făcut aşa cum le-a poruncit; **13** Căci fiii lui l-au purtat
în ţara lui Canaan şi l-au îngropat în peştera din câmpul din
Macpela, pe care Avraam a cumpărat-o de la Efron hititul,
împreună cu câmpul, care este în faţă cu Mamre, ca stăpânire a
locului de îngropare. **14** Şi Iosif, după ce a îngropat pe tatăl său,
s-a întors în Egipt, el şi fraţii săi şi toţi cei care au urcat cu el ca
să îngroape pe tatăl său. **15** Şi după ce fraţii lui Iosif au văzut că
tatăl lor era mort, au spus: Iosif poate ne va urî şi cu adevărat va
cere înapoi de la noi tot răul pe care i l-am făcut. **16** Şi au trimis
un mesager la Iosif, spunând: Tatăl tău a poruncit înainte ca el
să moară, spunând: **17** Aşa să îi spuneţi lui Iosif: Iartă, te rog,

acum, fărădelegea fraţilor tăi şi păcatul lor; căci ei ţi-au făcut rău;
şi acum, iartă, te rugăm, fărădelegea servitorilor Dumnezeului
tatălui tău. Şi Iosif a plâns când i-au vorbit. **18** Şi fraţii lui de
asemenea au mers şi au căzut jos înaintea feţei sale şi au spus:
Iată, noi suntem servitorii tăi. **19** Şi Iosif le-a spus: Nu vă temeţi,
sunt eu în locul lui Dumnezeu? **20** Cât despre voi, aţi gândit
facere de rău împotriva mea; dar Dumnezeu a plănuit-o pentru
bine, ca să facă să se întâmple, aşa cum este în această zi,
pentru a salva mult popor viu. **21** De aceea acum, nu vă temeţi;
vă voi hrăni pe voi şi pe micuţii voştri. Şi i-a mângâiat şi le-a
vorbit binevoitor. **22** Şi Iosif a locuit în Egipt, el şi casa tatălui
său; şi Iosif a trăit o sută zece ani. **23** Şi Iosif a văzut copiii lui
Efraim din a treia generaţie; de asemenea copiii lui Machir, fiul
lui Manase, au fost crescuţi pe genunchii lui Iosif. **24** Şi Iosif a
spus fraţilor săi: Eu mor; şi Dumnezeu cu adevărat vă va vizita
şi vă va scoate din această ţară, în ţara pe care a jurat-o lui
Avraam, lui Isaac şi lui Iacob. **25** Şi Iosif a pus pe copiii lui Israel
să îi jure, spunând: Dumnezeu vă va vizita negreşit şi veţi ridica
oasele mele de aici. **26** Şi Iosif a murit, fiind în vârstă de o sută
zece ani; şi l-au îmbălsămat; şi a fost pus într-un sicriu în Egipt.

Exod

1 Și acestea sunt numele copiilor lui Israel, care au venit în
Egipt; fiecare bărbat și casa lui au venit cu Iacob. **2** Ruben,
Simeon, Levi și Iuda, **3** Isahar, Zabulon și Beniamin, **4** Dan
și Neftali, Gad și Așer. **5** Și toate sufletele care au ieșit din
coapsele lui Iacob au fost șaptezeci de suflete; căci Iosif era deja
în Egipt. **6** Și Iosif a murit și toți frații lui și toată generația aceea.
7 Și copiii lui Israel au fost roditori și au crescut și s-au înmulțit și
au devenit peste măsură de tari; și țara s-a umplut cu ei. **8** Și s-
a ridicat un nou împărat peste Egipt, care nu a cunoscut pe
Iosif. **9** Și a spus poporului său: Iată, poporul copiilor lui Israel
este mai numeros și mai puternic decât noi; **10** Haideți să ne
purtăm înțelept cu ei, ca nu cumva să se înmulțească și să
se întâmple ca, atunci când s-ar întâmpla vreun război, să se
alăture și ei dușmanilor noștri și să lupte împotriva noastră și
astfel să iasă din țară. **11** De aceea au pus peste ei asupritori,
ca să îi chinuiască cu poverile lor. Și au construit pentru Faraon
cetăți de provizii: Pitom și Raamses. **12** Dar cu cât îi chinuiau
mai mult, cu atât se înmulțeau și creșteau mai mult. Și s-au
mâhnit din cauza copiilor lui Israel. **13** Și egiptenii au constrâns
cu asprime pe copiii lui Israel să îi servească; **14** Și au amărât
viețile lor cu o robie aspră: în lucrări de mortar și în cărămizi și
în tot felul de munci în câmp; toată munca lor, în care ei i-au
făcut să muncească, era cu asprime. **15** Și împăratul Egiptului a
vorbit moașelor evreice, dintre care numele uneia era Șifra și
numele celeilalte era Pua; **16** Și a spus: Când faceți serviciul de
moașă femeilor evreice și le vedeți pe scaunele de naștere,
dacă este un fiu, să îl ucideți; dar dacă este o fiică, să trăiască.
17 Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și nu au făcut cum le-

a poruncit împăratul Egiptului, ci au lăsat băieții în viață. **18** Și
împăratul Egiptului a chemat moașele și le-a spus: De ce ați
făcut acest lucru și ați lăsat băieții în viață? **19** Și moașele i-au
spus lui Faraon: Pentru că femeile evreice nu sunt ca femeile
egiptence, pentru că ele sunt viguroase și au născut înainte de a
veni moașele la ele. **20** De aceea Dumnezeu s-a purtat bine cu
moașele; și poporul s-a înmulțit și a devenit foarte tare. **21** Și s-a
întâmplat, din cauză că moașele s-au temut de Dumnezeu, că
el le-a făcut case. **22** Și Faraon a poruncit la tot poporul său,
spunând: Fiecare fiu care se naște să îl aruncați în râu, dar pe
fiecare fiică să o lăsați în viață.

2 Și un bărbat din casa lui Levi a mers și a luat de soție o fiică a
lui Levi. **2** Și femeia a rămas însărcinată și a născut un fiu; și
când ea l-a văzut că era frumos, l-a ascuns trei luni. **3** Și când
nu l-a mai putut ascunde, a luat pentru el o arcă din papură și a
uns-o cu bitum și cu smoală și a pus copilul în ea; și a pus arca
între trestiile de lângă malul râului. **4** Și sora lui a stat departe,
pentru a vedea ce i se va face. **5** Și fiica lui Faraon a coborât
să se spele la râu; și servitoarele ei umblau pe malul râului;
și când a văzut arca printre trestii și-a trimis servitoarea să o
aducă. **6** Și când a deschis-o, a văzut copilul; și, iată, pruncul
plângea. Iar ea a avut milă de el și a spus: Acesta este unul
dintre copiii evreilor. **7** Atunci sora lui a spus fiicei Faraonului:
Să merg și să îți chem o doică dintre femeile evreice, ca să
alăpteze copilul pentru tine? **8** Și fiica lui Faraon i-a spus: Du-
te. Și fata a mers și a chemat pe mama copilului. **9** Și fiica lui
Faraon i-a spus: Ia acest copil și alăptează-l pentru mine și îți
voi da plățile tale. Și femeia a luat copilul și l-a alăptat. **10** Și
copilul a crescut și ea l-a adus la fiica lui Faraon și el a devenit

fiul ei. Iar ea i-a pus numele Moise; și a spus: Pentru că l-am
scos din apă. **11** Și s-a întâmplat, în acele zile, când Moise era
mare, că a ieșit la frații săi și a privit la poverile lor; și a văzut un
egiptean lovind un evreu, pe unul dintre frații săi. **12** Și s-a uitat
încoace și încolo și când a văzut că nu era niciun bărbat, a ucis
pe egiptean și l-a ascuns în nisip. **13** Și când a ieșit a doua zi,
iată, doi bărbați dintre evrei se luptau între ei; și a spus celui ce
a greșit: Pentru ce lovești pe aproapele tău? **14** Iar el a spus:
Cine te-a făcut prinț și judecător peste noi? Vrei să mă ucizi așa
cum l-ai ucis pe egiptean? Și Moise s-a temut și a spus: Cu
adevărat acest lucru este cunoscut. **15** Și când Faraon a auzit
acest lucru, a căutat să-l ucidă pe Moise. Dar Moise a fugit de
la fața lui Faraon și a locuit în țara lui Madian; și a șezut jos
lângă o fântână. **16** Și preotul din Madian avea șapte fiice; și ele
au venit și au scos apă și au umplut jgheaburile ca să adape
turma tatălui lor. **17** Și păstorii au venit și le-au alungat; dar
Moise s-a ridicat și le-a ajutat și le-a adăpat turma. **18** Și când
ele au venit la Reuel, tatăl lor, el a spus: Cum de ați venit așa
devreme astăzi? **19** Iar ele au spus: Un egiptean ne-a scăpat din
mâna păstorilor și de asemenea a scos apă îndeajuns pentru
noi și a adăpat turma. **20** Iar el a spus fiicelor sale: Și el, unde
este? Pentru ce l-ați lăsat acolo pe bărbatul acela? Chemați-l,
ca să mănânce pâine. **21** Și Moise s-a mulțumit să locuiască
la omul acela; iar el i-a dat lui Moise pe Sefora, fiica sa. **22**
Și ea i-a născut un fiu, iar el i-a pus numele Gherșom, pentru
că a spus: Sunt străin într-o țară străină. **23** Și s-a întâmplat,
în decursul timpului, că împăratul Egiptului a murit; și copiii lui
Israel oftau din cauza robiei și au strigat și strigătul lor a urcat
sus la Dumnezeu din cauza robiei. **24** Și Dumnezeu a auzit

geamătul lor și Dumnezeu și-a adus aminte de legământul său
cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob. **25** Și Dumnezeu a privit peste
copiii lui Israel și Dumnezeu a luat cunoștință de starea lor.

3 Și Moise a păzit turma lui Ietro, socrul său, preotul din Madian;
și a condus turma spre partea din spate a deșertului și a venit la
muntele lui Dumnezeu, la Horeb. **2** Și îngerul DOMNULUI i s-a
arătat într-o flacără de foc ieșind din mijlocul unui rug; și el a
privit și, iată, rugul ardea cu foc și rugul nu se mistuia. **3** Și
Moise a spus: Acum mă voi abate ca să văd această priveliște
măreață, pentru ce rugul nu se arde. **4** Și când DOMNUL a
văzut că s-a abătut pentru a vedea, Dumnezeu l-a chemat din
mijlocul rugului și a spus: Moise, Moise. Iar el a spus: Iată-
mă. **5** Iar el a spus: Nu te apropia aici; scoate-ți sandalele din
picioarele tale, pentru că locul pe care tu stai în picioare este
pământ sfânt. **6** Mai mult, el a spus: Eu sunt Dumnezeul tatălui
tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul
lui Iacob. Și Moise și-a ascuns fața, pentru că s-a temut să se
uite la Dumnezeu. **7** Și DOMNUL a spus: Cu adevărat am văzut
necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit strigătul lor
din cauza asupritorilor; căci știu întristările lor; **8** Și am coborât
să îi eliberez din mâna egiptenilor și să îi scot din acea țară într-
o țară bună și largă, într-o țară în care curge lapte și miere; în
locul canaaniților și al hititilor și al amoriților și al periziților și al
hiviților și al iebusiților. **9** Și acum, iată, strigătul copiilor lui Israel
a ajuns la mine; și eu de asemenea am văzut oprimarea cu care
egiptenii îi oprimă. **10** Și acum vino și te voi trimite la Faraon,
ca să scoți afară din Egipt pe poporul meu, copiii lui Israel. **11**
Și Moise i-a spus lui Dumnezeu: Cine sunt eu, ca să merg la
Faraon și ca să aduc pe copiii lui Israel afară din Egipt? **12**

Iar el a spus: Cu adevărat voi fi cu tine; și acesta îți va fi un
semn, că te-am trimis: După ce vei fi adus poporul afară din
Egipt, veți servi lui Dumnezeu pe acest munte. **13** Și Moise i-
a spus lui Dumnezeu: Iată, când voi veni la copiii lui Israel și
le voi spune: Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi; și
îmi vor spune: Care este numele lui? Ce le voi spune? **14** Și
Dumnezeu i-a spus lui Moise: EU SUNT CEL CE SUNT. Și a
spus: Astfel să spui copiilor lui Israel: EU SUNT m-a trimis la voi.
15 Și Dumnezeu i-a mai spus lui Moise: Astfel să spui copiilor
lui Israel: DOMNUL Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui
Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, m-a trimis
la voi; acesta este numele meu pentru totdeauna și aceasta
este amintirea mea pentru toate generațiile. **16** Du-te și adună
bătrânii lui Israel și spune-le: DOMNUL Dumnezeul părinților
voștri, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob, mi s-a
arătat, spunând: Cu adevărat eu v-am vizitat și am văzut ce vi se
face în Egipt. **17** Și am spus: Vă voi scoate din necazul Egiptului
în țara canaaniților și a hititilor și a amoriților și a periziților și a
hiviților și a iebusiților, într-o țară în care curge lapte și miere. **18**
Și vor da ascultare vocii tale; și mergi, tu și bătrânii lui Israel, la
împăratul Egiptului și îi veți spune: DOMNUL Dumnezeul evreilor
s-a întâlnit cu noi; și acum lasă-ne să mergem, te implorăm, într-
o călătorie de trei zile în pustie, ca să sacrificăm DOMNULUI
Dumnezeului nostru. **19** Și sunt sigur că împăratul Egiptului nu
vă va lăsa să mergeți, nu, nici chiar cu mână tare. **20** Și îmi
voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu toate minunile mele pe
care le voi face în mijlocul acestuia; și după aceea vă va lăsa
să mergeți. **21** Și voi da acestui popor favoare înaintea ochilor
egiptenilor; și se va întâmpla, când plecați, că nu veți pleca cu

mâinile goale, **22** Ci fiecare femeie va împrumuta de la vecina ei
și de la cea care locuiește temporar în casa ei, bijuterii de argint
și bijuterii de aur și haine; și voi le veți pune pe fiii voștri și pe
fiicele voastre; și veți prăda pe egipteni.

4 Și Moise a răspuns și a zis: Dar, iată, ei nu mă vor crede, nici
nu vor da ascultare vocii mele; căci vor spune: DOMNUL nu ți s-
a arătat. **2** Și DOMNUL i-a spus: Ce este acesta în mâna ta? Iar
el a spus: Un toiag. **3** Iar el a spus: Aruncă-l pe pământ. Și el
l-a aruncat la pământ și acesta a devenit un șarpe; și Moise
a fugit dinaintea acestuia. **4** Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Întinde-ți mâna și ia-l de coadă. Iar el și-a întins mâna și l-a
prins, iar acesta a devenit toiag în mâna sa; **5** Ca ei să creadă
că DOMNUL Dumnezeul părinților lor, Dumnezeul lui Avraam,
Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, ți s-a arătat. **6** Și
DOMNUL i-a mai spus: Pune-ți acum mâna în sân. Iar el și-a
pus mâna în sân; și când și-a scos-o, iată, mâna lui era leproasă
ca zăpada. **7** Iar el a spus: Pune-ți din nou mâna în sân. Și el
din nou și-a pus mâna în sân; și a scos-o afară din sân și, iată,
aceasta s-a refăcut din nou ca cealaltă carne a sa. **8** Și se va
întâmpla, dacă ei nu te vor crede, nici nu vor da ascultare vocii
primului semn, că vor crede vocea următorului semn. **9** Și se va
întâmpla, dacă ei nu vor crede nici aceste două semne, nici nu
vor da ascultare vocii tale, că vei lua din apa râului și o vei turna
peste uscat; și apa pe care tu o iei din râu va deveni sânge pe
uscat. **10** Și Moise i-a spus DOMNULUI: O, Domnul meu, eu nu
sunt elocvent, nici mai înainte nu am fost, nici de când i-ai vorbit
servitorului tău, ci eu sunt greu la vorbă și încet la limbă. **11** Și
DOMNUL i-a spus: Cine a făcut gura omului? Sau cine face pe
cel mut, sau pe cel surd, sau pe cel văzător, sau pe cel orb?

Oare nu eu, DOMNUL? **12** Și acum mergi și voi fi cu gura ta și
te voi învăța ce să spui. **13** Iar el a spus: O, DOMNUL meu,
trimite mesajul te rog, prin mâna aceluia pe care îl vei trimite. **14**
Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Moise și a spus:
Nu este Aaron levitul fratele tău? Știu că el poate vorbi bine. Și
de asemenea, iată, vine să te întâlnească; și când te va vedea,
se va bucura în inima sa. **15** Și îi vei vorbi și vei pune cuvinte în
gura lui; și voi fi cu gura ta și cu gura lui și vă voi învăța ce veți
face. **16** Și el va fi purtătorul tău de cuvânt către popor; și el va
fi, el îți va fi în loc de gură și tu îi vei fi în loc de Dumnezeu.
17 Și ia în mâna ta acest toiag, cu care vei face semne. **18** Și
Moise a mers și s-a întors la Ietro, socrul său, și i-a spus: Te rog,
lasă-mă să merg și să mă întorc la frații mei care sunt în Egipt și
să văd dacă ei sunt încă în viață. Și Ietro i-a spus lui Moise: Du-
te în pace. **19** Și DOMNUL i-a spus lui Moise în Madian: Du-te,
întoarce-te în Egipt, pentru că toți bărbații care ți-au căutat viața
sunt morți. **20** Și Moise a luat pe soția sa și fiii săi și i-a așezat
pe măgar și s-a întors în țara Egiptului; și Moise a luat toiagul
lui Dumnezeu în mâna sa. **21** Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Când mergi să te întorci în Egipt, vezi ca tu să faci înaintea lui
Faraon toate acele minuni pe care le-am pus în mâna ta; dar voi
împietri inima lui, ca el să nu lase poporul să plece. **22** Și îi
vei spune lui Faraon: Astfel spune DOMNUL: Israel este fiul
meu, întâiul meu născut; **23** Și îți spun: Lasă pe fiul meu să
plece ca să îmi servească; și dacă refuzi să îl lași să plece, iată,
voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut. **24** Și s-a întâmplat
pe cale, la han, că DOMNUL l-a întâlnit și a căutat să îl ucidă.
25 Atunci Sefora a luat o piatră ascuțită și a retezat prepuțul
fiului ei și a aruncat-o la picioarele lui și a spus: Cu adevărat

tu îmi ești un soț sângeros. **26** Așa că el l-a lăsat să meargă,
atunci ea a spus: Un soț sângeros ești, din cauza circumciziei.
27 Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Du-te în pustie să întâlnești
pe Moise. Și a mers și l-a întâlnit în muntele lui Dumnezeu și
l-a sărutat. **28** Și Moise i-a povestit lui Aaron toate cuvintele
DOMNULUI, cel care l-a trimis, și toate semnele pe care el i le-
a poruncit. **29** Și Moise și Aaron au mers și au adunat pe toți
bătrânii copiilor lui Israel; **30** Și Aaron a spus toate cuvintele pe
care Domnul le-a spus lui Moise și a făcut semnele înaintea
ochilor poporului. **31** Și poporul a crezut; și când au auzit că
DOMNUL a vizitat pe copiii lui Israel și că el a privit la necazul
lor, atunci și-au aplecat capetele și s-au închinat.

5 Și după aceea Moise și Aaron au intrat și au spus lui Faraon:
Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Lasă poporul meu
să plece, ca să îmi țină o sărbătoare în pustie. **2** Și Faraon a
spus: Cine este DOMNUL, ca să ascult de vocea lui pentru a
lăsa pe Israel să plece? Nu-l cunosc pe DOMNUL, nici nu voi
lăsa pe Israel să plece. **3** Iar ei au spus: Dumnezeul evreilor s-a
întâlnit cu noi; lasă-ne să mergem, te rugăm, într-o călătorie
de trei zile în deșert și să sacrificăm DOMNULUI Dumnezeul
nostru, ca nu cumva el să cadă asupra noastră cu ciumă sau cu
sabie. **4** Și împăratul Egiptului le-a spus: Moise și Aaron, de ce
eliberați poporul de la muncile lui? Mergeți la poverile voastre. **5**
Și Faraon a spus: Iată, poporul țării, acum ei sunt mulți și îi
faceți să se odihnească de poverile lor. **6** Și Faraon a poruncit
în aceeași zi asupritorilor poporului și ofițerilor lor, spunând: **7**
Să nu mai dați poporului paie pentru a face cărămidă, ca până
acum, să meargă ei să își adune paie. **8** Și numărul de cărămizi,
pe care l-au făcut până acum, să le impuneți; nu scădeți nimic

din el, pentru că sunt leneși; de aceea strigă, spunând: Lasă-ne
să mergem și să sacrificăm Dumnezeului nostru. **9** Îngreunați
munca acestor oameni, ca ei să ostenească în ea; și să nu dea
atenție la cuvinte deșarte. **10** Și asupritorii poporului au ieșit și
ofițerii lor și au vorbit poporului, spunând: Astfel spune Faraon:
Nu vă voi da paie. **11** Mergeți, procurați-vă paie de unde le puteți
găsi; totuși nimic din munca voastră nu va fi micșorat. **12** Așa
că poporul a fost împrăștiat prin toată țara Egiptului să adune
miriște în loc de paie. **13** Și asupritorii îi grăbeau, spunând:
Împliniți muncile voastre, sarcinile voastre zilnice, ca și când
erau paie. **14** Și ofițerii copiilor lui Israel, pe care asupritorii
Faraonului i-au pus peste ei, au fost bătuți și întrebați: Pentru ce
nu ați împlinit sarcina voastră în facerea de cărămizi deopotrivă
ieri și azi, ca până acum? **15** Atunci ofițerii copiilor lui Israel au
venit și au strigat la Faraon, spunând: Pentru ce te porți astfel cu
servitorii tăi? **16** Nu este dat niciun pai servitorilor tăi și ne spun:
Faceți cărămizi! Și, iată, servitorii tăi sunt bătuți; dar vina este în
propriul tău popor. **17** Dar el a spus: Voi sunteți leneși, sunteți
leneși; de aceea spuneți: Lasă-ne să mergem și să sacrificăm
DOMNULUI. **18** Duceți-vă acum și lucrați; căci nu vi se va da
niciun pai, totuși veți da același număr de cărămizi. **19** Și ofițerii
copiilor lui Israel au văzut că erau într-o situație rea, după ce s-
a spus: Nu veți micșora nimic din sarcina voastră zilnică de
cărămizi. **20** Și l-au întâlnit pe Moise și pe Aaron, care stăteau
în picioare pe cale, pe când veneau de la Faraon, **21** Și le-au
spus: DOMNUL să privească spre voi și să judece; fiindcă ați
făcut mirosul nostru să fie detestat în ochii lui Faraon și în ochii
servitorilor săi, să pună o sabie în mâna lor pentru a ne ucide.
22 Și Moise s-a întors la DOMNUL și a spus: Doamne, pentru ce

te-ai purtat atât de rău cu acest popor? De ce oare m-ai trimis?
23 Căci de când am venit la Faraon să vorbesc în numele tău, el
a făcut rău acestui popor; și nu ai eliberat nicidecum pe poporul
tău.

6 Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Acum vei vedea ce îi voi
face lui Faraon: căci cu o mână puternică îi va lăsa să plece
și cu o mână puternică îi va alunga afară din țara lui. **2** Și
Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a spus: Eu sunt DOMNUL; **3**
Și m-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, prin numele de
Dumnezeu Atotputernic, dar prin numele meu IEHOVA nu le-am
fost cunoscut. **4** Și de asemenea am întemeiat legământul meu
cu ei, pentru a le da țara lui Canaan, țara călătoriei lor, în care
au fost străini. **5** Și de asemenea am auzit geamătul copiilor lui
Israel, pe care egiptenii îi țin în robie; și mi-am adus aminte
legământul meu. **6** De aceea spune copiilor lui Israel: Eu sunt
DOMNUL și vă voi scoate de sub poverile egiptenilor și vă voi
scăpa din sclavia lor și vă voi răscumpăra cu braț întins și cu mari
judecăți, **7** Și vă voi lua la mine ca popor și vă voi fi Dumnezeu;
și veți cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care vă
scoate de sub poverile egiptenilor. **8** Și vă voi duce în țara pe
care am jurat să o dau lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; și v-o voi
da ca moștenire: Eu sunt DOMNUL. **9** Și Moise a vorbit astfel
copiilor lui Israel, dar ei nu au dat ascultare lui Moise din cauza
chinului duhului și din cauza robiei crude. **10** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: **11** Intră, vorbește lui Faraon, împăratul
Egiptului, ca el să lase pe copiii lui Israel să plece din țara sa. **12**
Și Moise a vorbit înaintea DOMNULUI, spunând: Iată, copiii lui
Israel nu mi-au dat ascultare; cum mă va asculta Faraon pe
mine, care sunt al buzelor necircumcise? **13** Și DOMNUL le-a

vorbit lui Moise și lui Aaron și le-a dat o poruncă pentru copiii lui
Israel și pentru Faraon, împăratul Egiptului, pentru a duce pe
copiii lui Israel afară din țara Egiptului. **14** Aceștia sunt capii
caselor părinților lor: Fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel:
Hanoc și Palu Hețron și Carmi; acestea sunt familiile lui Ruben.
15 Și fiii lui Simeon: Iemuel și Iamin și Ohad și Iachin și Țohar și
Șaul, fiul unei femei canaanite; acestea sunt familiile lui Simeon.
16 Și acestea sunt numele fiilor lui Levi, conform cu generațiile
lor: Gherșon și Chehat și Merari; și anii vieții lui Levi au fost o
sută treizeci și șapte de ani. **17** Fiii lui Gherșon: Libni și Șimi,
conform cu familiile lor. **18** Și fiii lui Chehat: Amram și Ițehar și
Hebron și Uziel; și anii vieții lui Chehat au fost o sută treizeci
și trei de ani. **19** Și fiii lui Merari: Mahli și Muși; acestea sunt
familiile lui Levi conform cu generațiile lor. **20** Și Amram a luat la
el pe Iochebed, sora tatălui său, de soție; și ea i-a născut pe
Aaron și pe Moise; și anii vieții lui Amram au fost o sută treizeci
și șapte de ani. **21** Și fiii lui Ițehar: Core și Nefeg și Zicri. **22** Și fiii
lui Uziel: Mișael și Elițafan și Zitri. **23** Și Aaron a luat la el pe
Elișeba, fiica lui Aminadab, sora lui Nașon, de soție; și ea i-a
născut pe Nadab și pe Abihu pe Eleazar și pe Itamar. **24** Și fiii lui
Core: Asir și Elcana și Abiasaf; acestea sunt familiile coreiților.
25 Și Eleazar, fiul lui Aaron, a luat la el pe una din fiicele lui Putiel
de soție; și ea i-a născut pe Fineas; aceștia sunt capii părinților
leviților conform cu familiile lor. **26** Aceștia sunt acel Aaron și
acel Moise, cărora DOMNUL le-a spus: Scoateți pe copiii lui
Israel din țara Egiptului, conform cu oștirile lor. **27** Aceștia sunt
cei care au vorbit lui Faraon, împăratul Egiptului, să scoată pe
copiii lui Israel din Egipt; aceștia sunt acel Moise și acel Aaron.
28 Și s-a întâmplat, în ziua când DOMNUL i-a vorbit lui Moise în

țara Egiptului, **29** Că DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: Eu
sunt DOMNUL; spune-i lui Faraon, împăratul Egiptului, tot ceea
ce îți spun. **30** Și Moise a spus înaintea DOMNULUI: Iată, eu
sunt al buzelor necircumcise și cum îmi va da ascultare Faraon?

7 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Vezi, te-am făcut un dumnezeu
pentru Faraon; și Aaron, fratele tău, va fi profetul tău. **2** Vei
vorbi tot ceea ce îți poruncesc; și Aaron, fratele tău, îi va vorbi
lui Faraon, ca el să trimită afară pe copiii lui Israel din țara
lui. **3** Și voi împietri inima lui Faraon și voi înmulți semnele
mele și minunile mele în țara Egiptului. **4** Dar Faraon nu vă
va da ascultare, ca să pun mâna mea asupra Egiptului și să
scot oștirile mele și poporul meu, copiii lui Israel, afară din țara
Egiptului prin mari judecăți. **5** Și egiptenii vor cunoaște că eu
sunt DOMNUL, când întind mâna mea asupra Egiptului și aduc
afară copiii lui Israel de printre ei. **6** Și Moise și Aaron au făcut
precum le-a poruncit DOMNUL, astfel au făcut. **7** Și Moise era în
vârstă de optzeci de ani și Aaron în vârstă de optzeci și trei de
ani când i-au vorbit lui Faraon. **8** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise
și lui Aaron, spunând: **9** Când Faraon vă va vorbi, spunând:
Arătați un miracol pentru voi, atunci să îi spui lui Aaron: Ia-ți
toiagul și aruncă-l înaintea lui Faraon și acesta va deveni un
șarpe. **10** Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și au făcut astfel
precum DOMNUL poruncise; și Aaron și-a aruncat jos toiagul
înaintea lui Faraon și înaintea servitorilor săi și acesta a devenit
un șarpe. **11** Atunci Faraon de asemenea a chemat înțelepții și
vrăjitorii; acum magicienii Egiptului, ei de asemenea au făcut
în același fel cu farmecele lor. **12** Căci fiecare și-a aruncat jos
toiagul și acestea au devenit șerpi; dar toiagul lui Aaron a înghițit
toiegele lor. **13** Și el a împietrit inima lui Faraon, astfel că el nu

le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese. **14** Și DOMNUL i-
a spus lui Moise: Inima lui Faraon este împietrită, el refuză să
lase poporul să plece. **15** Du-te la Faraon mâine dimineață; iată,
el iese la apă; și vei sta în picioare la malul râului, întâmpinându-
l; și ia în mâna ta toiagul care a fost prefăcut în șarpe. **16** Și
spune-i: DOMNUL Dumnezeul evreilor m-a trimis la tine, zicând:
Lasă poporul meu să plece, ca să îmi servească în pustie;
și, iată, până acum ai refuzat să asculți. **17** Astfel vorbește
DOMNUL: În aceasta vei cunoaște că eu sunt DOMNUL: iată,
voi lovi cu toiagul care este în mâna mea apele care sunt în râu
și ele vor fi prefăcute în sânge. **18** Și peștii care sunt în râu vor
muri și râul se va împuți; și egiptenii se vor dezgusta să bea apa
din râu. **19** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune lui Aaron: Ia-ți
toiagul și întinde-ți mâna peste apele Egiptului, asupra pâraielor
lor, asupra râurilor lor și asupra iazurilor lor și asupra tuturor
bălților lor de apă, ca ele să devină sânge; și ca să fie sânge
prin toată țara Egiptului, deopotrivă în vase de lemn și în vase
de piatră. **20** Și Moise și Aaron au făcut astfel, precum DOMNUL
le-a poruncit; și el a ridicat toiagul și a lovit apele care erau în
râu, înaintea ochilor lui Faraon și înaintea ochilor servitorilor săi;
și toate apele care erau în râu au fost prefăcute în sânge. **21** Și
peștii care erau în râu au murit; și râul s-a împuțit și egiptenii nu
au putut bea din apa din râu; și a fost sânge prin toată țara
Egiptului. **22** Și magicienii Egiptului au făcut în același fel cu
farmecele lor; și inima lui Faraon a fost împietrită, nici nu le-a
dat el ascultare; precum DOMNUL spusese. **23** Și Faraon s-a
întors și a mers în casa lui, dar nici la aceasta nu și-a pus inima.
24 Și toți egiptenii au săpat de jur împrejurul râului pentru apă ca

să bea, pentru că nu puteau bea din apa din râu. **25** Și s-au
împlinit șapte zile, după ce DOMNUL lovise râul.

8 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Du-te la Faraon și spune-i:
Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece, ca să
îmi servească. **2** Și dacă tu refuzi să îi lași să plece, iată, voi
lovi tot cuprinsul tău cu broaște; **3** Și râul va aduce broaște din
abundență, care vor urca și vor veni în casa ta și în camera ta
de dormit și pe patul tău și în casa servitorilor tăi și pe poporul
tău și în cuptoarele tale și în covețile tale. **4** Și broaștele vor
urca deopotrivă pe tine și pe poporul tău și pe toți servitorii tăi. **5**
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți
mâna cu toiagul tău asupra pâraielor, asupra râurilor și asupra
iazurilor și fă să urce broaște asupra țării Egiptului. **6** Și Aaron
și-a întins mâna asupra apelor Egiptului; și broaștele au urcat și
au acoperit țara Egiptului. **7** Și magicienii au făcut în același fel
cu farmecele lor și au adus broaște asupra țării Egiptului. **8**
Atunci Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus: Rugați
pe DOMNUL ca el să depărteze broaștele de la mine și de
la poporul meu; și voi lăsa poporul să plece, ca să sacrifice
DOMNULUI. **9** Iar Moise i-a spus lui Faraon: Fălește-te înaintea
mea! Când să mă rog pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru
poporul tău, să distrugă broaștele de la tine și casele tale, ca
ele să rămână numai în râu? **10** Iar el a spus: Mâine. Iar el
a spus: Fie aceasta conform cuvântului tău, ca tu să cunoști
că nu este nimeni asemenea DOMNULUI Dumnezeul nostru.
11 Și broaștele se vor depărta de la tine și de la casele tale și
de la servitorii tăi și de la poporul tău; ele vor rămâne numai
în râu. **12** Și Moise și Aaron au ieșit de la Faraon; și Moise a
strigat către DOMNUL din cauza broaștelor pe care le adusese

împotriva lui Faraon. **13** Și DOMNUL a făcut conform cuvântului
lui Moise; și au murit broaștele din case, din sate și din câmpuri.
14 Și ei le-au adunat în grămezi: și țara s-a împuțit. **15** Dar când
Faraon a văzut că a avut un răgaz și-a împietrit inima și nu le-a
dat ascultare; precum DOMNUL spusese. **16** Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Spune-i lui Aaron: Întinde-ți toiagul și lovește
țărâna pământului, ca aceasta să devină păduchi prin toată țara
Egiptului. **17** Și au făcut astfel. Și Aaron și-a întins mâna cu
toiagul său și a lovit țărâna pământului și aceasta a devenit
păduchi pe om și pe vită; toată țărâna țării a devenit păduchi prin
toată țara Egiptului. **18** Și magicienii au făcut în același fel cu
farmecele lor ca să aducă păduchi, dar nu au putut, așa că au
fost păduchi pe om și pe vită. **19** Atunci magicienii i-au spus lui
Faraon: Acesta este degetul lui Dumnezeu; și inima lui Faraon
s-a împietrit și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL spusese.
20 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-te devreme dimineața
și stai în picioare înaintea lui Faraon; iată, el iese la apă; și
spune-i: Astfel vorbește DOMNUL: Lasă poporul meu să plece,
ca să îmi servească. **21** Altfel, dacă tu nu vei lăsa poporul meu
să plece, iată, voi trimite roiuri de muște pe tine și pe servitorii
tăi și pe poporul tău și în casele tale, și casele egiptenilor vor fi
pline de roiuri de muște și de asemenea pământul pe care ei
sunt. **22** Și voi separa în acea zi ținutul Gosen, în care poporul
meu locuiește, astfel că nu vor fi roiuri de muște acolo; pentru ca
să cunoști că eu sunt DOMNUL în mijlocul pământului. **23** Și voi
face o deosebire între poporul meu și poporul tău: mâine va fi
acest semn. **24** Și DOMNUL a făcut astfel; și a venit un apăsător
roi de muște în casa lui Faraon și în casele servitorilor săi și
în toată țara Egiptului: țara a fost stricată din cauza roiului de

muște. **25** Și Faraon a trimis după Moise și Aaron și a spus:
Mergeți, sacrificați Dumnezeului vostru în țară. **26** Și Moise a
spus: Nu se cuvine să facem astfel; căci DOMNULUI Dumnezeul
nostru îi vom sacrifica urâciunea egiptenilor; iată, vom sacrifica
urâciunea egiptenilor înaintea ochilor lor și nu vor arunca cu
pietre în noi? **27** Vom merge trei zile de călătorie în pustie și
vom sacrifica DOMNULUI Dumnezeul nostru, așa cum el ne-a
poruncit. **28** Și Faraon a spus: Vă voi lăsa să plecați, ca să
sacrificați DOMNULUI Dumnezeul vostru, în pustie; numai să nu
mergeți foarte departe. Rugați-vă pentru mine. **29** Și Moise a
spus: Iată, eu ies de la tine și voi ruga pe DOMNUL ca roiurile
de muște să se depărteze de la Faraon, de la servitorii săi și de
la poporul său, mâine; dar Faraon să nu se mai poarte înșelător,
nelăsând poporul să plece să sacrifice DOMNULUI. **30** Și Moise
a ieșit de la Faraon și l-a implorat pe DOMNUL. **31** Și DOMNUL
a făcut conform cuvântului lui Moise; și el a îndepărtat roiurile de
muște de la Faraon, de la servitorii săi și de la poporul lui; nu a
rămas niciuna. **32** Și Faraon și-a împietrit inima și de această
dată și a refuzat să lase poporul să plece.

9 Atunci DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon și spune-i:
Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Lasă poporul
meu să plece ca să îmi servească. **2** Căci dacă refuzi să îi lași
să plece și îi vei ține pe loc, **3** Iată, mâna DOMNULUI este
asupra vitelor tale din câmp, asupra cailor, asupra măgarilor,
asupra cămilelor, asupra boilor și asupra oilor tale: va fi o ciumă
foarte apăsătoare. **4** Și DOMNUL va face deosebire între vitele
lui Israel și vitele Egiptului, și nu va muri nimic din tot ce este
al copiilor lui Israel. **5** Și DOMNUL a rânduit un timp cuvenit,
spunând: Mâine DOMNUL va face acest lucru în țară. **6** Și

DOMNUL a făcut acel lucru a doua zi și toate vitele Egiptului au
murit, dar din vitele copiilor lui Israel nu a murit niciuna. **7** Și
Faraon a trimis și, iată, nu a murit niciuna dintre vitele israeliților.
Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat poporul să plece. **8**
Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron: Luați-vă mâinile
pline cu cenușă din cuptor și Moise să o arunce spre cer înaintea
ochilor lui Faraon. **9** Și va deveni țărână în toată țara Egiptului
și va fi ulcer, răspândindu-se cu bășici pe om și pe vită, prin
toată țara Egiptului. **10** Și au luat cenușă din cuptor și au stat în
picioare înaintea lui Faraon; și Moise a aruncat cenușa în sus
spre cer; și aceasta a devenit un ulcer, răspândindu-se cu bășici
pe om și pe vită. **11** Și magicienii nu au putut sta în picioare
înaintea lui Moise din cauza ulcerelor, pentru că ulcerul era
peste magicieni și peste toți egiptenii. **12** Și DOMNUL a împietrit
inima lui Faraon și nu le-a dat ascultare; precum DOMNUL
spusese lui Moise. **13** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scoală-
te devreme dimineața și stai în picioare înaintea lui Faraon și
spune-i: Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Lasă
poporul meu să plece, ca să îmi servească. **14** Căci de această
dată voi trimite toate plăgile mele asupra inimii tale și asupra
servitorilor tăi și asupra poporului tău, ca să cunoști că nu este
nimeni asemenea mie pe tot pământul. **15** Căci acum îmi voi
întinde mâna, ca să te lovesc pe tine și poporul tău cu ciumă; și
vei fi stârpit de pe pământ. **16** Și tocmai pentru această cauză
te-am ridicat, ca să îmi arăt în tine puterea, și ca numele meu să
fie vestit peste tot pământul. **17** Te mai înalți tu însuți împotriva
poporului meu, ca să refuzi să îi lași să plece? **18** Iată, mâine,
pe timpul acesta, voi face să plouă o grindină foarte apăsătoare,
așa cum nu a fost în Egipt de la întemeierea lui chiar până

acum. **19** De aceea trimite acum și adună vitele tale și tot ceea
ce ai în câmp; căci fiecare om și animal care va fi găsit în câmp
și nu va fi adus acasă, grindina va cădea peste ei și vor muri.
20 Cel ce s-a temut de cuvântul DOMNULUI printre servitorii
lui Faraon a pus pe servitorii săi și vitele sale să fugă în case;
21 Și cel ce nu a luat în considerare cuvântul DOMNULUI a
lăsat pe servitorii săi și vitele sale în câmp. **22** Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie grindină în
toată țara Egiptului, peste om și peste animal și peste fiecare
iarbă din câmp, prin toată țara Egiptului. **23** Și Moise și-a întins
toiagul spre cer și DOMNUL a trimis tunet și grindină și focul a
alergat de-a lungul pământului; și DOMNUL a plouat grindină
peste țara Egiptului. **24** Astfel a fost grindină și foc amestecat cu
grindină, foarte apăsătoare, cum nu a mai fost asemenea în
toată țara Egiptului de când a devenit o națiune. **25** Și grindina a
lovit în toată țara Egiptului tot ce era în câmp, deopotrivă om și
animal; și grindina a lovit fiecare iarbă din câmp și a frânt fiecare
copac din câmp. **26** Numai în ținutul Gosen, unde erau copiii lui
Israel, nu a fost grindină. **27** Și Faraon a trimis și a chemat pe
Moise și Aaron și le-a spus: Eu am păcătuit de această dată;
DOMNUL este drept și eu și poporul meu suntem stricați. **28**
Rugați pe DOMNUL (pentru că este destul) ca să nu mai fie
tunete puternice și grindină; și vă voi lăsa să plecați și nu veți
mai sta. **29** Și Moise i-a spus: Imediat ce voi fi ieșit din cetate,
îmi voi întinde mâinile spre DOMNUL; și tunetul va înceta, nici
nu va mai fi grindină; ca să știi că pământul este al DOMNULUI.
30 Dar cât despre tine și servitorii tăi, știu că nu vă veți teme de
DOMNUL Dumnezeu. **31** Și inul și orzul au fost lovite, pentru că
orzul era în spic și inul era înflorit. **32** Dar grâul și alacul nu s-au

stricat, fiindcă nu erau coapte. **33** Și Moise a ieșit din cetate de
la Faraon și și-a întins mâinile spre DOMNUL; și tunetele și
grindina au încetat și ploaia nu a mai fost turnată pe pământ.
34 Și când Faraon a văzut că ploaia și grindina și tunetele au
încetat, a păcătuit și mai mult și și-a împietrit inima, el și servitorii
săi. **35** Și inima lui Faraon s-a împietrit și nu a lăsat pe copiii lui
Israel să plece; precum DOMNUL vorbise prin Moise.

10 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Intră la Faraon, pentru că i-
am împietrit inima și inima servitorilor săi, ca să pot arăta aceste
semne ale mele înaintea lui; **2** Și ca să spui în urechile fiului
tău și a fiului fiului tău, ce lucruri am lucrat în Egipt și semnele
mele pe care le-am făcut printre ei, ca ei să știe că eu sunt
DOMNUL. **3** Și Moise și Aaron au intrat la Faraon și i-au spus:
Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul evreilor: Până când vei
refuza să te umilești înaintea mea? Lasă poporul meu să plece,
ca să îmi servească. **4** Altfel, dacă refuzi să lași poporul meu
să plece, iată, mâine voi aduce lăcustele în cuprinsul tău; **5** Și
ele vor acoperi fața pământului, ca nimeni să nu poată vedea
pământul; și ele vor mânca rămășița a ceea ce a scăpat, care ți-
a rămas de la grindină, și vor mânca fiecare copac care crește
pentru tine din câmp; **6** Și ele vor umple casele tale și casele
tuturor servitorilor tăi și casele tuturor egiptenilor, ceea ce nici
părinții tăi, nici părinții părinților tăi nu au văzut, din ziua de când
au fost pe pământ până în această zi. Și s-a întors și a ieșit de la
Faraon. **7** Și servitorii lui Faraon i-au spus: Până când acest om
va fi o cursă pentru noi? Lasă bărbații să plece, ca să servească
pe DOMNUL Dumnezeul lor; încă nu știi că Egiptul este distrus?
8 Și Moise și Aaron au fost aduși din nou la Faraon; iar el le-a
spus: Mergeți, serviți DOMNULUI Dumnezeul vostru; dar cine

sunt cei ce vor merge? **9** Și Moise a spus: Vom merge cu tinerii
noștri și cu bătrânii noștri, cu fiii noștri și cu fiicele noastre, cu
turmele noastre și cu cirezile noastre vom merge, pentru că
trebuie să ținem o sărbătoare DOMNULUI. **10** Iar el le-a spus:
DOMNUL să fie astfel cu voi, precum o să vă las să plecați și
micuții voștri; vedeți că răul este înaintea voastră. **11** Nu așa:
duceți-vă acum, cei ce sunteți bărbați, și serviți DOMNULUI; căci
aceasta ați dorit. Și au fost alungați din prezența lui Faraon. **12** Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Întinde-ți mâna peste țara Egiptului
pentru lăcuste, pentru ca ele să urce peste țara Egiptului și să
mănânce fiecare iarbă a pământului, tot ce grindina a lăsat. **13**
Și Moise și-a întins toiagul asupra țării Egiptului și DOMNUL a
adus un vânt de est peste țară toată ziua aceea și toată noaptea;
și când a fost dimineață, vântul de est a adus lăcustele. **14** Și
lăcustele au urcat peste toată țara Egiptului și s-au așezat foarte
apăsătoare în tot cuprinsul Egiptului; înaintea lor nu au fost astfel
de lăcuste ca ele, nici după ele nu vor fi asemenea. **15** Căci ele
au acoperit fața întregului pământ, așa că țara s-a întunecat; și
au mâncat fiecare iarbă a pământului și tot rodul pomilor pe care
grindina i-a lăsat; și nu a rămas niciun lucru verde în copaci,
sau în ierburile câmpului, prin toată țara Egiptului. **16** Atunci
Faraon a trimis după Moise și Aaron în grabă și a spus: Eu am
păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru și împotriva
voastră. **17** De aceea acum iartă, te rog, păcatul meu numai
de această dată și rugați pe DOMNUL Dumnezeul vostru să
îndepărteze de la mine numai această moarte. **18** Și a ieșit de la
Faraon și l-a implorat pe DOMNUL. **19** Și DOMNUL a întors un
vânt foarte puternic din vest, care a îndepărtat lăcustele și le-a
aruncat în Marea Roșie; nu a rămas nicio lăcustă în tot cuprinsul

Egiptului. **20** Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, așa că
a refuzat să lase copiii lui Israel să plece. **21** Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Întinde-ți mâna spre cer, ca să fie întuneric peste
țara Egiptului, un întuneric care să poată fi pipăit. **22** Și Moise
și-a întins mâna spre cer; și a fost întuneric gros în toată țara
Egiptului trei zile. **23** Nu s-au văzut unul pe altul, nici nu s-a
ridicat vreunul din locul lui pentru trei zile; dar toți copiii lui Israel
au avut lumină în locuințele lor. **24** Și Faraon a chemat pe Moise
și a spus: Mergeți, serviți DOMNULUI; numai turmele voastre
și cirezile voastre să rămână aici; micuții voștri să meargă de
asemenea cu voi. **25** Și Moise a spus: Tu trebuie să ne dai de
asemenea sacrificii și ofrande arse, ca să sacrificăm DOMNULUI
Dumnezeul nostru. **26** Vitele noastre de asemenea vor merge cu
noi, nicio copită nu va rămâne, pentru că dintre ele trebuie să
luăm pentru a servi DOMNULUI Dumnezeul nostru; și nu știm cu
ce trebuie să servim pe DOMNUL, până ce nu mergem acolo.
27 Dar DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, iar el a refuzat să îi
lase să plece. **28** Și Faraon i-a spus: Du-te de la mine, ia seama
la tine însuți; să nu mai vezi fața mea, pentru că în ziua când vei
vedea fața mea vei muri. **29** Iar Moise a spus: Tu ai vorbit bine,
nu voi mai vedea fața ta.

11 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Totuși voi aduce încă o plagă
peste Faraon și peste Egipt; după aceea vă va lăsa să plecați
de aici; când vă va lăsa să plecați, cu adevărat vă va arunca
afară de aici de tot. **2** Vorbește acum în urechile poporului și
fiecare bărbat să împrumute de la vecinul lui și fiecare femeie de
la vecina ei, bijuterii de argint și bijuterii de aur. **3** Și DOMNUL
a dat poporului favoare înaintea ochilor egiptenilor. Mai mult,
bărbatul Moise a fost foarte mare în țara Egiptului, înaintea

ochilor servitorilor lui Faraon și înaintea ochilor poporului. **4** Și
Moise a spus: Astfel vorbește DOMNUL: Spre miezul nopții voi
ieși în mijlocul Egiptului. **5** Și toți întâii născuți în țara Egiptului
vor muri, de la întâiul născut al lui Faraon care șade pe tronul
lui, chiar până la întâiul născut al servitoarei care este în spatele
morii; și toți întâii născuți ai animalelor. **6** Și va fi un mare strigăt
prin toată țara Egiptului, așa cum nu a fost niciunul asemenea
lui, nici nu va mai fi unul asemenea lui. **7** Dar împotriva vreunuia
dintre copiii lui Israel niciun câine nu își va mișca limba, împotriva
omului sau animalului, ca să știți că DOMNUL face deosebire
între egipteni și Israel. **8** Și toți acești servitori ai tăi vor coborî la
mine și mi se vor prosterna, spunând: Ieși afară și tot poporul
care te urmează, și după aceasta voi ieși. Și el a ieșit de la
Faraon într-o mare mânie. **9** Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Faraon nu vă va da ascultare, ca minunile mele să fie înmulțite în
țara Egiptului. **10** Și Moise și Aaron au făcut toate aceste minuni
înaintea lui Faraon; și DOMNUL a împietrit inima lui Faraon, ca
el să refuze să lase copiii lui Israel să plece din țara sa.

12 Și DOMNUL le-a spus lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului,
spunând: **2** Această lună va fi pentru voi începutul lunilor;
aceasta va fi prima lună a anului pentru voi. **3** Vorbiți întregii
adunări a lui Israel, spunând: În ziua a zecea a acestei luni își
vor lua un miel, fiecare bărbat, conform cu casa părinților lor, un
miel pentru o casă; **4** Și dacă este casa prea mică pentru acest
miel, să îl ia și vecinul său de lângă casa lui conform cu numărul
sufletelor; fiecare conform cu mâncarea lui să vă faceți socoteala
pentru miel. **5** Mielul vostru să fie fără cusur, o parte bărbătească
de un an; să îl luați dintre oi sau dintre capre; **6** Și să îl păstrați
până în a paisprezecea zi a lunii acesteia; și întreagă mulțimea

adunării lui Israel să îl înjunghie seara. **7** Și să ia din acest sânge
și să lovească sângele pe cei doi ușori și pe pragul de sus al ușii
caselor, în care îl vor mânca. **8** Și să mănânce carnea în acea
noapte, friptă cu foc și azime; și cu ierburi amare să îl mănânce.
9 Nu îl mâncați crud, nici fiert de loc în apă, ci fript cu foc; capul
lui cu picioarele lui și cu măruntaiele lui. **10** Și să nu lăsați nimic
să rămână din el până dimineața; și ceea ce rămâne din el
până dimineața să îl ardeți cu foc. **11** Și astfel să îl mâncați; cu
coapsele voastre încinse, sandalele voastre în picioarele voastre
și toiagul vostru în mâna voastră; și să îl mâncați în grabă;
acesta este paștele DOMNULUI. **12** Pentru că voi trece prin
țara Egiptului în această noapte și voi lovi pe toți întâii-născuți
din țara Egiptului, deopotrivă om și animal; și împotriva tuturor
dumnezeilor Egiptului voi face judecată: Eu sunt DOMNUL. **13**
Și sângele vă va fi semn pe casele unde voi sunteți; și când eu
văd sângele, voi trece peste voi; și când lovesc țara Egiptului,
plaga nu va fi peste voi, ca să vă nimicească. **14** Și această zi
să vă fie pentru amintire; și să o țineți ca sărbătoare DOMNULUI
prin toate generațiile voastre; să o țineți ca sărbătoare printr-o
rânduială pentru totdeauna. **15** Șapte zile să mâncați azime;
chiar din prima zi să scoateți dospeala afară din casele voastre,
pentru că oricine mănâncă pâine dospită din prima zi până în a
șaptea zi, acel suflet va fi stârpit din Israel. **16** Și în prima zi să
fie o adunare solemnă sfântă și în a șaptea zi să fie adunare
solemnă sfântă pentru voi; niciun fel de lucrare să nu fie făcută
în ele, în afară de ceea ce fiecare om trebuie să mănânce,
numai aceasta să fie făcută de voi. **17** Și să țineți sărbătoarea
azimelor; căci în chiar această zi eu am scos oștirile voastre
din țara Egiptului; de aceea să țineți această zi în generațiile

voastre printr-o rânduială pentru totdeauna. **18** În prima lună, în
a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azime, până în a
douăzeci și una zi a lunii, seara. **19** Șapte zile să nu se găsească
dospeală în casele voastre, pentru că oricine mănâncă ceea ce
este dospit, chiar acel suflet va fi stârpit din adunarea lui Israel,
fie el dintre străini, fie născut în țară. **20** Să nu mâncați nimic
dospit; în toate locuințele voastre să mâncați azime. **21** Atunci
Moise a trimis după toți bătrânii lui Israel și le-a spus: Alegeți și
luați-vă un miel conform familiilor voastre și înjunghiați paștele.
22 Și să luați un mănunchi de isop și înmuiați-l în sângele care
este în strachină și loviți pragul de sus și cei doi ușori cu sângele
care este în strachină; și niciunul din voi să nu iasă la intrarea
casei sale până dimineața. **23** Pentru că DOMNUL va trece să
lovească egiptenii; și când vede sângele pe pragul de sus și
pe cei doi ușori, DOMNUL va trece peste ușă și nu va permite
nimicitorului să intre în casele voastre să lovească. **24** Și să
țineți acest lucru ca rânduială pentru tine și pentru fiii tăi pentru
totdeauna. **25** Și se va întâmpla, când veți fi venit în țara pe
care DOMNUL v-o va da, conform cu ce a promis, că veți ține
acest serviciu. **26** Și se va întâmpla, când copiii voștri vă vor
spune: Ce înseamnă acest serviciu pentru voi? **27** Că voi să
spuneți: Acesta este sacrificiul paștelui DOMNULUI, care a trecut
peste casele copiilor lui Israel în Egipt, când a lovit egiptenii
și a eliberat casele noastre. Și poporul a plecat capul și s-a
închinat. **28** Și copiii lui Israel au plecat și au făcut așa cum
DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, astfel au făcut ei. **29** Și
s-a întâmplat, că la miezul nopții, DOMNUL a lovit tot întâiul
născut în țara Egiptului, de la întâiul născut al Faraonului, care
ședea pe tronul lui, până la întâiul născut al celui captiv care era

în închisoare, și tot întâiul născut al vitelor. **30** Și Faraon s-a
sculat noaptea, el și toți servitorii săi și toți egiptenii; și a fost un
mare strigăt în Egipt, pentru că nu a fost casă unde să nu fie un
mort. **31** Și el a trimis după Moise și Aaron noaptea și a spus:
Ridicați-vă și ieșiți din poporul meu, deopotrivă voi și copiii lui
Israel; și mergeți, serviți pe DOMNUL, așa cum ați spus. **32**
De asemenea luați turmele voastre și cirezile voastre, așa cum
ați spus; și plecați; și de asemenea binecuvântați-mă. **33** Și
egiptenii erau stăruitori asupra poporului, ca să îi trimită afară
din țară în grabă; căci spuneau: Noi toți vom muri. **34** Și oamenii
au luat aluatul lor înainte ca acesta să fie dospit, coveţile lor fiind
legate în hainele lor pe umerii lor. **35** Și copiii lui Israel au făcut
conform cuvântului lui Moise; și au luat de la egipteni bijuterii de
argint și bijuterii de aur și haine; **36** Și DOMNUL a dat poporului
favoare înaintea ochilor egiptenilor, așa că le-au împrumutat
astfel de lucruri precum au cerut. Și au prădat pe egipteni. **37** Și
copiii lui Israel au călătorit de la Ramses la Sucot, în jur de șase
sute de mii, pe jos, care erau bărbați, în afară de copii. **38** Și o
mulțime amestecată s-a urcat de asemenea împreună cu ei;
și turme și cirezi, chiar foarte multe vite. **39** Și au copt turte
nedospite din aluatul pe care l-au scos din Egipt, căci acesta
nu era dospit, pentru că au fost aruncați afară din Egipt și nu
puteau întârzia, nici nu și-au pregătit merinde. **40** Și locuirea
temporară a copiilor lui Israel, care au locuit în Egipt, a fost de
patru sute și treizeci de ani. **41** Și s-a întâmplat la sfârșitul celor
patru sute treizeci de ani, în chiar aceeași zi s-a întâmplat, că
toate oștirile DOMNULUI au ieșit din țara Egiptului. **42** Aceasta
este o noapte de ținut pentru DOMNUL pentru scoaterea lor din
țara Egiptului; aceasta este acea noapte a DOMNULUI pentru a

fi ținută de toți copiii lui Israel în generațiile lor. **43** Și DOMNUL
le-a spus lui Moise și lui Aaron: Aceasta este rânduiala paștelui:
Niciun străin nu va mânca din ea; **44** Dar servitorul fiecăruia
care este cumpărat cu bani, după ce l-ai circumcis, atunci va
mânca din ea. **45** Un locuitor temporar și un servitor angajat nu
vor mânca din ea. **46** Într-o singură casă va fi ea mâncată; să nu
aduci nimic din acea carne afară din casă; nici să nu îi zdrobiți
vreun os. **47** Toată adunarea lui Israel să o țină. **48** Și când un
străin va locui temporar cu tine și vei ține paștele DOMNULUI,
toți cei ai lui de parte bărbătească să fie circumciși și apoi lasă-l
să se apropie și să o țină; și va fi ca unul ce este născut în
țară: pentru că niciunul necircumcis nu va mânca din ea. **49** O
singură lege va fi pentru cel născut în țară și pentru străinul ce
locuiește temporar printre voi. **50** Astfel au făcut toți copiii lui
Israel; precum DOMNUL poruncise lui Moise și Aaron, așa au
făcut. **51** Și s-a întâmplat, în chiar aceeași zi, că DOMNUL a
scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului conform armatelor lor.

13 Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând: **2** Sfințiți-mi pe
fiecare întâi născut, pe oricine deschide pântecele printre copiii
lui Israel, deopotrivă al omului și al vitei: acesta este al meu. **3**
Și Moise a spus poporului: Amintiți-vă această zi, în care ați ieșit
din Egipt, din casa robiei, pentru că prin tăria mâinii DOMNUL v-
a scos din acest loc: nu se va mânca pâine dospită. **4** Astăzi ați
ieșit în luna Abib. **5** Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara
canaaniților și a hitiților și a amoriților și a hiviților și a iebusiților,
pe care el a jurat părinților tăi să ți-o dea, o țară în care curge
lapte și miere, că în această lună vei ține acest serviciu. **6** Șapte
zile să mănânci azime și în a șaptea zi să fie o sărbătoare
pentru DOMNUL. **7** Azime să fie mâncate șapte zile; și să nu

fie văzută pâine dospită la tine, nici nu va fi văzută dospeală
cu tine în toate hotarele tale. **8** Și să arăți fiului tău în acea zi,
spunând: Aceasta se face din cauza a ceea ce DOMNUL mi-a
făcut când eu am ieșit afară din Egipt. **9** Și aceasta să îți fie ca
semn pe mâna ta și pentru o amintire între ochii tăi, ca legea
DOMNULUI să fie în gura ta, căci cu mână puternică DOMNUL
te-a scos din Egipt. **10** De aceea ține această rânduială la timpul
ei din an în an. **11** Și va fi, când DOMNUL te va aduce în țara
canaaniților, precum a jurat părinților tăi și ți-o va da, **12** Că vei
pune deoparte pentru DOMNUL tot ceea ce deschide pântecele
și fiecare întâi născut care vine de la un animal pe care îl ai; cei
de parte bărbătească vor fi ai DOMNULUI. **13** Și pe fiecare întâi
născut al unui măgar să îl răscumperi cu un miel; și dacă refuzi
să îl răscumperi, atunci să îi rupi gâtul; să îl răscumperi și pe
fiecare întâi născut al omului dintre copiii tăi. **14** Și va fi, când fiul
tău te va întreba în timpul care vine, spunând: Ce este aceasta?
Că îi vei zice: DOMNUL ne-a scos cu mână tare din Egipt, din
casa robiei: **15** Și s-a întâmplat, când Faraon se încăpățâna să
ne lase să plecăm, că DOMNUL a ucis pe toți întâii-născuți din
țara Egiptului, deopotrivă întâii-născuți ai oamenilor și întâii-
născuți ai animalelor; de aceea eu sacrific DOMNULUI tot ceea
ce deschide pântecele, fiind de parte bărbătească; dar pe toți
întâii-născuți ai copiilor mei îi răscumpăr. **16** Și va fi ca semn pe
mâna ta și ca fruntarii între ochii tăi; căci prin puterea mâinii
DOMNUL ne-a scos din Egipt. **17** Și s-a întâmplat, când Faraon
a lăsat poporul să plece, că Dumnezeu nu i-a condus pe calea
țării filistenilor, deși aceea era aproape; fiindcă Dumnezeu a
spus: Nu cumva să se întâmple ca poporul să se pocăiască
văzând război și să se întoarcă în Egipt; **18** Ci Dumnezeu a

condus poporul pe calea pustiei Mării Roșii; și copiii lui Israel au
urcat înarmați din Egipt. **19** Și Moise a luat oasele lui Iosif cu el,
pentru că acesta luase jurământ copiilor lui Israel, spunând:
Dumnezeu cu adevărat vă va vizita; și veți urca cu voi oasele
mele de aici. **20** Și au început călătoria lor de la Sucot și au
așezat tabără în Etam, în marginea pustiei. **21** Și DOMNUL a
mers înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, pentru a le conduce
calea; și noaptea într-un stâlp de foc, pentru a le dea lumină;
pentru a merge zi și noapte; **22** El nu a depărtat stâlpul de nor
ziua, nici stâlpul de foc noaptea, dinaintea poporului.

14 Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând: **2** Vorbește copiilor
lui Israel, să se întoarcă și să își așeze tabăra înainte de Pi-
Hahirot, între Migdol și mare, înainte de Baal-Țefon; înaintea
acestuia vă veți așeza tabăra, lângă mare. **3** Pentru că Faraon
va spune despre copiii lui Israel: Ei s-au încurcat în țară, pustia
i-a cuprins. **4** Și voi împietri inima lui Faraon, astfel că îi va
urmări; și voi fi onorat prin Faraon și prin toată oștirea lui; ca
Egiptenii să știe că eu sunt DOMNUL. Și au făcut așa. **5** Și i
s-a spus împăratului Egiptului că poporul a fugit; și inima lui
Faraon și a servitorilor săi s-a întors împotriva poporului și au
spus: De ce am făcut aceasta, lăsând pe Israel să plece de la
servirea noastră? **6** Și el și-a pregătit carul și a luat poporul
său cu el; **7** Și a luat șase sute de care alese și toate carele
Egiptului și căpetenii peste fiecare din ele. **8** Și DOMNUL a
împietrit inima lui Faraon, împăratul Egiptului, și a urmărit pe
copiii lui Israel; și copiii lui Israel au ieșit cu mână înaltă. **9** Dar
Egiptenii i-au urmărit, toți caii și carele lui Faraon și călăreții lui și
oștirea lui și i-a ajuns, așezând tabăra lângă mare, în apropiere
de Pi-Hahirot, înainte de Baal-Țefon. **10** Și când Faraon s-

a apropiat, copiii lui Israel și-au ridicat ochii și, iată, egiptenii
mărșăluiau după ei; și au fost grozav de înspăimântați; și copiii
lui Israel au strigat către DOMNUL. **11** Și i-au spus lui Moise:
Pentru că nu sunt morminte în Egipt ne-ai luat tu pentru a muri
în pustie? Pentru ce te-ai purtat astfel cu noi, pentru a ne scoate
din Egipt? **12** Nu este acesta cuvântul pe care ți l-am spus în
Egipt, zicând: Lasă-ne în pace, să servim egiptenilor? Pentru
că ar fi fost mai bine să servim egiptenilor, decât să murim în
pustie. **13** Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, stați liniștiți și
veți vedea salvarea DOMNULUI, pe care el v-o va arăta astăzi;
căci egiptenii pe care i-ați văzut astăzi, nu îi veți mai vedea
niciodată, pentru totdeauna. **14** DOMNUL va lupta pentru voi,
dar voi stați liniștiți. **15** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pentru ce
strigi către mine? Vorbește copiilor lui Israel să meargă înainte;
16 Dar ridică-ți toiagul și întinde-ți mâna peste mare și despic-
o; și copiii lui Israel vor merge pe uscat prin mijlocul mării. **17**
Și eu, iată, eu voi împietri inimile egiptenilor și îi vor urmări;
și îmi voi aduce onoare prin Faraon și prin toată oștirea sa,
prin carele sale și prin călăreții săi. **18** Și egiptenii vor ști că
eu sunt DOMNUL, când mi-am adus onoare prin Faraon, prin
carele sale și prin călăreții săi. **19** Și îngerul lui Dumnezeu, care
mergea înaintea taberei lui Israel, s-a mutat și s-a dus în spatele
lor; și stâlpul de nor s-a mutat de dinaintea feței lor și a stat în
spatele lor; **20** Și a venit între tabăra egiptenilor și tabăra lui
Israel; și a fost un nor și întuneric pentru ei, dar dădea lumină
noaptea pentru aceștia; așa că nu s-au apropiat unii de alții toată
noaptea. **21** Și Moise și-a întins mâna peste mare; și DOMNUL
a făcut ca marea să meargă înapoi printr-un puternic vânt din
est toată noaptea aceea și a făcut marea pământ uscat și apele

au fost despicate. **22** Și copiii lui Israel au mers în mijlocul mării
pe pământ uscat; și apele le erau un zid pe partea dreaptă
a lor și pe partea stângă a lor. **23** Și egiptenii i-au urmărit și
au intrat după ei în mijlocul mării, toți caii lui Faraon, carele
sale și călăreții săi. **24** Și s-a întâmplat, că în garda dimineții,
DOMNUL a privit spre oștirea egiptenilor prin stâlpul de foc și
de nor și a tulburat oștirea egiptenilor. **25** Și a scos roțile de
la carele lor, ca ei să le conducă cu greutate; așa că egiptenii
au spus: Să fugim de la fața lui Israel, pentru că DOMNUL
luptă pentru ei împotriva egiptenilor. **26** Și DOMNUL i-a spus lui
Moise: Întinde-ți mâna peste mare, ca apele să vină înapoi peste
egipteni, peste carele lor și peste călăreții lor. **27** Și Moise și-a
întins mâna peste mare și marea s-a întors la puterea ei când a
apărut dimineața; și egiptenii au fugit de dinaintea acesteia; și
DOMNUL a doborât pe egipteni în mijlocul mării. **28** Și apele s-
au întors și au acoperit carele și călăreții, chiar toată oștirea lui
Faraon care a intrat în mare după ei; nu a rămas nici măcar unul
dintre ei. **29** Dar copiii lui Israel au umblat pe pământ uscat în
mijlocul mării; și apele le erau un zid de partea lor dreaptă și
de partea lor stângă. **30** Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în
acea zi din mâna egiptenilor; și Israel a văzut egiptenii morți pe
țărmul mării. **31** Și Israel a văzut acea măreață lucrare pe care
DOMNUL a făcut-o asupra egiptenilor; și poporul s-a temut de
DOMNUL și l-a crezut pe DOMNUL și pe servitorul său Moise.

15 Atunci Moise și copiii lui Israel au cântat această cântare
DOMNULUI și au spus, zicând: Voi cânta DOMNULUI, pentru că
a triumfat glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare. **2**
DOMNUL este tăria și cântarea mea și el a devenit salvarea mea;
el este Dumnezeul meu și îi voi pregăti o locuință; Dumnezeul

tatălui meu și îl voi înălța. **3** DOMNUL este un bărbat de război;
DOMNUL este numele său. **4** Carele lui Faraon și oștirea lui le-a
aruncat în mare; aleșii lui căpetenii de asemenea sunt înecați
în Marea Roșie. **5** Adâncurile i-au acoperit; s-au scufundat în
adâncuri ca o piatră. **6** Dreapta ta, DOAMNE, a devenit glorioasă
în putere; dreapta ta, DOAMNE, a zdrobit în bucăți dușmanul. **7**
Și în măreția maiestății tale ai doborât pe cei ce s-au ridicat
împotriva ta; ai trimis înainte furia ta, care i-a mistuit ca pe
miriște. **8** Și cu pufnirea suflării nărilor tale apele s-au adunat,
potopurile au stat drept ca o movilă și adâncurile s-au închegat
în inima mării. **9** Dușmanul a spus: Voi urmări, voi ajunge, voi
împărți prada; îmi voi sătura pofta cu ei; îmi voi trage sabia,
mâna mea îi va nimici. **10** Tu ai suflat cu suflarea ta, marea
i-a acoperit; s-au scufundat ca plumb în apele puternice. **11**
Cine este asemenea ție, DOAMNE, printre dumnezei? Cine
este asemenea ție, glorios în sfințenie, înspăimântător în laude,
făcând minuni? **12** Tu ai întins mâna ta dreaptă, pământul i-a
înghițit. **13** În mila ta ai condus poporul pe care l-ai răscumpărat;
i-ai călăuzit în puterea ta la sfânta ta locuință. **14** Poporul va
auzi și se va înspăimânta; întristare îi va apuca pe locuitorii
Palestinei. **15** Atunci conducătorii Edomului vor fi uimiți; bărbații
tari ai Moabului, tremurând îi vor apuca; toți locuitorii din Canaan
se vor topi. **16** Spaimă și groază va cădea asupra lor; prin
măreția brațului tău vor fi muți ca o piatră, până când trece
poporul tău, DOAMNE, până când trece poporul, pe care tu l-ai
cumpărat. **17** Tu îi vei aduce înăuntru și îi vei sădi în muntele
moștenirii tale, în locul, DOAMNE, pe care l-ai făcut pentru tine
pentru a locui în el, în Sanctuar, DOAMNE, pe care mâinile
tale l-au întemeiat. **18** DOMNUL va domni pentru totdeauna și

întotdeauna. **19** Căci calul lui Faraon a intrat cu carele lui și cu
călăreții lui în mare și DOMNUL a adus înapoi apele mării peste
ei; dar copiii lui Israel au mers pe pământ uscat în mijlocul mării.
20 Și Miriam, profetesa, sora lui Aaron, a luat o tamburină în
mâna ei; și toate femeile au ieșit după ea cu tamburine și cu
dansuri. **21** Și Miriam le-a răspuns: Cântați DOMNULUI, pentru
că el a triumfat glorios; calul și călărețul lui i-a aruncat în mare.
22 Astfel Moise a adus pe Israel de la Marea Roșie și au ieșit în
pustia Șur; și au mers trei zile în pustie și nu au găsit apă. **23**
Și când au ajuns la Mara, nu puteau bea din apele din Mara,
fiindcă erau amare; de aceea i s-a pus numele Mara. **24** Și
poporul a cârtit împotriva lui Moise, spunând: Ce vom bea? **25**
Și el a strigat către DOMNUL; și DOMNUL i-a arătat un pom, pe
care, când l-a aruncat în ape, apele s-au făcut dulci; acolo le-a
făcut un statut și o rânduială și acolo i-a încercat, **26** Și a spus:
Dacă vei da ascultare cu toată atenția la vocea DOMNULUI
Dumnezeul tău și vei face ceea ce este drept înaintea ochilor lui
și vei deschide urechea la poruncile lui și vei ține toate statutele
lui, nu voi pune peste tine niciuna din aceste boli pe care le-am
adus peste egipteni; căci eu sunt DOMNUL care te vindecă. **27**
Și au ajuns la Elim, unde erau douăsprezece fântâni de apă și
șaptezeci de palmieri; și au așezat tabăra acolo lângă ape.

16 Și au pornit de la Elim și toată adunarea copiilor lui Israel
a ajuns în pustia lui Sin, care este între Elim și Sinai, în a
cincisprezecea zi a celei de a doua luni după ieșirea lor din
țara Egiptului. **2** Și toată adunarea copiilor lui Israel a cârtit
împotriva lui Moise și Aaron în pustie; **3** Și copiii lui Israel le-
au spus: Mai bine am fi murit prin mâna DOMNULUI în țara
Egiptului, când stăteam lângă oalele cu carne și când mâncam

pâine pe săturate, pentru că ne-ați scos în această pustie să
ucideți această toată adunare cu foamete. **4** Atunci DOMNUL i-
a spus lui Moise: Iată, voi face să plouă pâine din cer pentru
voi; și poporul va ieși și va aduna o anumită cantitate în fiecare
zi, ca să îi încerc, dacă vor umbla în legea mea, sau nu. **5**
Și se va întâmpla, că în a șasea zi vor pregăti ceea ce aduc
înăuntru; și aceasta va fi de două ori mai mult decât adună
zilnic. **6** Și Moise și Aaron le-au spus tuturor copiilor lui Israel:
Seara, veți cunoaște că DOMNUL v-a scos din țara Egiptului; **7**
Și dimineața, veți vedea gloria DOMNULUI; pentru aceea că
el aude cârtirile voastre împotriva DOMNULUI; și ce suntem
noi ca să cârtiți împotriva noastră? **8** Și Moise a spus: Când
DOMNUL va da carne să mâncați seara și dimineața pâine pe
săturate, va fi semn că DOMNUL aude cârtirile voastre pe care
le cârtiți împotriva lui; și ce suntem noi? Cârtirile voastre nu sunt
împotriva noastră, ci împotriva DOMNULUI. **9** Și Moise i-a zis lui
Aaron: Spune întregii adunări a copiilor lui Israel: Apropiați-vă
înaintea DOMNULUI; fiindcă el a auzit cârtirile voastre. **10** Și s-
a întâmplat, pe când Aaron vorbea întregii adunări a copiilor
lui Israel, că au privit spre pustie și, iată, gloria DOMNULUI a
apărut în nor. **11** Și DOMNUL i-a spus lui Moise, zicând: **12**
Am auzit cârtirile copiilor lui Israel. Vorbește-le, zicând: Veți
mânca seara carne și dimineața veți fi săturați cu pâine; și veți
cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **13** Și s-a
întâmplat, că seara prepelițele au venit și au acoperit tabăra; și
dimineața roua era întinsă de jur împrejurul oștirii. **14** Și după ce
roua care era întinsă s-a ridicat, iată, pe fața pustiei era ceva
mărunt rotund, mic, precum bruma pe pământ. **15** Și când copiii
lui Israel au văzut-o, au spus unul altuia: Aceasta este mană,

pentru că nu știau ce era. Și Moise le-a spus: Aceasta este
pâinea pe care DOMNUL v-a dat-o să mâncați. **16** Acesta este
lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit: Adunați din ea, fiecare
conform cu mâncarea lui, un omer pentru fiecare om, conform cu
numărul persoanelor voastre; luați fiecare pentru cei care sunt în
corturile lui. **17** Și copiii lui Israel au făcut așa și au adunat, unii
mai mult, unii mai puțin. **18** Și când au măsurat-o cu un omer,
cel ce adunase mult nu avea nimic peste și cel ce a adunat puțin
nu avea lipsă; au adunat fiecare conform cu mâncarea lui. **19** Și
Moise a spus: Să nu lase nimeni din aceasta până dimineața. **20**
Totuși nu au dat ascultare lui Moise; ci unii dintre ei au lăsat
din aceasta până dimineața și a făcut viermi și s-a împuțit; și
Moise s-a înfuriat pe ei. **21** Și au adunat-o în fiecare dimineață,
fiecare conform cu mâncarea lui; și când soarele se înfierbânta,
atunci se topea. **22** Și s-a întâmplat, că în a șasea zi au adunat
de două ori mai multă pâine, doi omeri pentru un om; și toți
conducătorii adunării au venit și i-au spus lui Moise. **23** Iar el le-
a spus: Aceasta este ceea ce DOMNUL a spus: Mâine este
odihna sfântului sabat către DOMNUL; coaceți ceea ce aveți să
coaceți astăzi și fierbeți ce aveți să fierbeți; și ce rămâne peste,
puneți deoparte pentru voi ca să se păstreze până dimineața. **24**
Și au pus-o deoparte până dimineața, precum Moise a poruncit;
și nu s-a împuțit, nici nu a fost vreun vierme în ea. **25** Și Moise a
spus: Mâncați-o astăzi; căci astăzi este un sabat către DOMNUL;
astăzi nu o veți găsi în câmp. **26** Șase zile o veți aduna; dar în
ziua a șaptea, care este sabatul, nu va fi nimic în ea. **27** Și s-
a întâmplat, că au ieșit unii dintre oameni în ziua a șaptea să
adune și nu au găsit nimic. **28** Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Până când veți refuza să țineți poruncile mele și legile mele? **29**

Vedeți, pentru că DOMNUL v-a dat sabatul, de aceea vă dă în
ziua a șasea pâinea pentru două zile; stați fiecare om la locul
lui, să nu iasă nimeni din locul lui în ziua a șaptea. **30** Așa
că poporul s-a odihnit în ziua a șaptea. **31** Și casa lui Israel
a pus numele acesteia, Mana; și era asemănătoare seminței
de coriandru, albă; și gustul era asemănător turtei făcute cu
miere. **32** Și Moise a spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL
îl poruncește: Umpleți un omer cu aceasta pentru a fi păstrată
pentru generațiile voastre; ca ei să vadă pâinea cu care v-am
hrănit în pustie, când v-am scos din țara Egiptului. **33** Și Moise i-
a spus lui Aaron: Ia un vas și pune un omer plin cu mană în
el și așază-l înaintea DOMNULUI, pentru a fi păstrat pentru
generațiile voastre. **34** Așa cum DOMNUL a poruncit lui Moise,
așa Aaron l-a așezat înaintea Mărturiei, pentru a fi păstrat. **35** Și
copiii lui Israel au mâncat mana patruzeci de ani, până ce au
ajuns într-o țară locuită; au mâncat mană, până ce au ajuns la
granițele țării lui Canaan. **36** Și un omer este a zecea parte dintr-
o efă.

17 Și toată adunarea copiilor lui Israel a călătorit de la pustia
lui Sin, după călătoriile lor, conform poruncii DOMNULUI, și au
așezat tabăra în Refidim; și nu a fost apă pentru popor să bea.
2 De aceea poporul s-a certat cu Moise și a spus: Dă-ne apă să
bem. Și Moise le-a zis: De ce vă certați cu mine? Pentru ce
îl ispitiți pe DOMNUL? **3** Și poporul era însetat de apă acolo;
și poporul a cârtit împotriva lui Moise și a spus: Pentru ce ne-
ai scos afară din Egipt, ca să ne ucizi pe noi și copiii noștri și
vitele noastre, prin sete? **4** Și Moise a strigat către DOMNUL,
spunând: Ce să fac acestui popor? Ei sunt aproape gata să
mă ucidă cu pietre. **5** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te

înaintea poporului și ia cu tine dintre bătrânii lui Israel; și toiagul
tău, cu care ai lovit râul, ia-l în mâna ta și du-te. **6** Iată, voi sta
înaintea ta acolo, pe stânca din Horeb; și vei lovi stânca și din
ea va ieși apă, ca poporul să bea. Și Moise a făcut așa înaintea
ochilor bătrânilor lui Israel. **7** Și el a pus numele acelui loc, Masa
și Meriba, din cauza cerții copiilor lui Israel și din cauză că au
ispitit pe DOMNUL, spunând: Este DOMNUL printre noi, sau
nu? **8** Atunci Amalec a venit și a luptat cu Israel în Refidim. **9** Și
Moise i-a spus lui Iosua: Alege bărbați pentru noi și ieși, luptă cu
Amalec; mâine voi sta în vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu
în mâna mea. **10** Așa că Iosua a făcut precum Moise i-a spus și
a luptat cu Amalec; și Moise, Aaron și Hur s-au urcat până în
vârful dealului. **11** Și s-a întâmplat, când Moise își ridica mâna,
învingea Israel; și când el își lăsa jos mâna, învingea Amalec.
12 Dar mâinile lui Moise erau grele; și au luat o piatră și au pus-o
sub el, iar el a șezut pe ea; și Aaron și Hur i-au ținut ridicate
mâinile, unul pe o parte și celălalt pe cealaltă parte; și mâinile lui
au fost neclintite până la apusul soarelui. **13** Și Iosua l-a învins
pe Amalec și poporul lui cu tăișul sabiei. **14** Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Scrie aceasta ca amintire într-o carte și repetă în
urechile lui Iosua, pentru că voi șterge cu desăvârșire amintirea
lui Amalec de sub ceruri. **15** Și Moise a zidit un altar și i-a pus
numele acestuia Iehova-Nisi; **16** Și a spus: Pentru că DOMNUL
a jurat că DOMNUL va avea război cu Amalec din generație în
generație.

18 Când Ietro, preotul din Madian, socrul lui Moise, a auzit
despre tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru Moise și pentru
Israel, poporul său, și că DOMNUL a scos pe Israel din Egipt, **2**
Atunci Ietro, socrul lui Moise, a luat pe Sefora, soția lui Moise,

după ce el a trimis-o înapoi, **3** Și pe cei doi fii ai ei, dintre care
numele unuia era Gherșom, pentru că a spus el: Am fost străin
într-o țară străină; **4** Și numele celuilalt era Eliezer, pentru că
Dumnezeul tatălui meu, a spus el, a fost ajutorul meu și m-a
eliberat de sabia Faraonului. **5** Și Ietro, socrul lui Moise, a venit
cu fiii lui și cu soția lui la Moise în pustie, unde își așezase
tabăra la muntele lui Dumnezeu; **6** Și i-a spus lui Moise: Eu,
Ietro, socrul tău, am venit la tine și soția ta și cei doi fii ai ei
cu ea. **7** Și Moise a ieșit să întâlnească pe socrul său și s-a
prosternat și l-a sărutat; și s-au întrebat unul pe celălalt despre
bunăstarea lor; și au intrat în cort. **8** Și Moise a istorisit socrului
său tot ceea ce DOMNUL a făcut lui Faraon și egiptenilor de
dragul lui Israel și toată durerea care a venit peste ei pe cale și
cum DOMNUL i-a eliberat. **9** Și Ietro s-a bucurat pentru toată
bunătatea pe care DOMNUL o făcuse lui Israel, pe care el l-a
eliberat din mâna egiptenilor. **10** Și Ietro a spus: Binecuvântat fie
DOMNUL, care te-a eliberat din mâna egiptenilor și din mâna lui
Faraon, care a eliberat poporul de sub mâna egiptenilor. **11**
Acum știu că DOMNUL este mai mare decât toți dumnezeii,
pentru că în lucrul în care s-au purtat cu mândrie, el a fost
deasupra lor. **12** Și Ietro, socrul lui Moise, a luat o ofrandă arsă
și sacrificii pentru Dumnezeu, și Aaron a venit și toți bătrânii lui
Israel, pentru a mânca pâine cu socrul lui Moise înaintea lui
Dumnezeu. **13** Și s-a întâmplat, a doua zi, că Moise s-a așezat
să judece poporul; și poporul a stat în picioare lângă Moise
de dimineața până seara. **14** Și când socrul lui Moise a văzut
tot ce făcea el poporului, a spus: Ce este acest lucru pe care
tu îl faci poporului? De ce șezi tu singur și tot poporul stă în
picioare lângă tine de dimineața până seara? **15** Și Moise i-a

spus socrului său: Deoarece oamenii vin la mine să întrebe pe
Dumnezeu; **16** Când au ceva de judecat, ei vin la mine; și judec
între unul și celălalt și le fac cunoscute statutele lui Dumnezeu
și legile lui. **17** Și socrul lui Moise i-a spus: Lucrul pe care îl
faci nu este bun. **18** Cu adevărat te vei epuiza, deopotrivă tu și
acest popor care este cu tine, pentru că acest lucru este prea
greu pentru tine; nu ești în stare să îl împlinești singur. **19** Dă
ascultare acum vocii mele, îți voi da sfat și Dumnezeu va fi cu
tine: Fii pentru popor înaintea lui Dumnezeu, ca să aduci cauzele
lor lui Dumnezeu; **20** Și învață-i rânduieli și legi și arată-le calea
în care trebuie să umble și lucrarea pe care trebuie să o facă. **21**
Mai mult, caută din tot poporul bărbați capabili, care se tem de
Dumnezeu, bărbați ai adevărului, urând lăcomia; și pune-i peste
ei, pentru a fi conducători a mii și conducători a sute, conducători
a cincizeci și conducători a zeci; **22** Și ei să judece poporul în tot
timpul; și să fie, că fiecare lucru mare îl vor aduce la tine, dar
fiecare lucru mic îl vor judeca ei; așa va fi mai ușor pentru tine și
vor purta povara împreună cu tine. **23** Dacă vei face acest lucru
și Dumnezeu îți poruncește astfel, atunci vei fi în stare să înduri
și tot acest popor va merge de asemenea la locul lui în pace. **24**
Atunci Moise a dat ascultare vocii socrului său și a făcut tot ce a
spus el. **25** Și Moise a ales bărbați capabili din tot Israelul și i-
a făcut căpetenii peste popor, conducători a mii, conducători
a sute, conducători a cincizeci și conducători a zeci. **26** Și au
judecat poporul în tot timpul, lucrurile grele le aduceau la Moise,
dar fiecare lucru mic îl judecau ei înșiși. **27** Și Moise a lăsat pe
socrul său să plece; și el a plecat pe calea lui în țara sa.

19 În a treia lună după ce copiii lui Israel au ieșit din țara
Egiptului, în aceeași zi au ajuns în pustia Sinai. **2** Și au plecat

din Refidim și au ajuns la deșertul Sinai și au așezat tabăra
în pustie; și acolo Israel a așezat tabăra înaintea muntelui. **3**
Și Moise a urcat la Dumnezeu și DOMNUL l-a chemat de pe
munte, spunând: Vorbește astfel casei lui Iacob și spune copiilor
lui Israel: **4** Ați văzut ce am făcut egiptenilor și cum v-am purtat
pe aripi de acvilă și v-am adus la mine. **5** Și acum, dacă veți
asculta într-adevăr de vocea mea și veți ține legământul meu,
atunci voi îmi veți fi un tezaur deosebit, peste toate popoarele,
pentru că tot pământul este al meu. **6** Și îmi veți fi o împărăție
de preoți și o națiune sfântă. Acestea sunt cuvintele pe care le
vei spune copiilor lui Israel. **7** Și Moise a venit și a trimis după
bătrânii poporului și a pus înaintea fețelor lor toate aceste cuvinte
pe care DOMNUL i le-a poruncit. **8** Și tot poporul a răspuns
împreună și a spus: Vom face tot ceea ce a spus DOMNUL.
Și Moise a dus înapoi cuvintele poporului la DOMNUL. **9** Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Iată, vin la tine într-un nor gros, ca
poporul să audă când vorbesc cu tine și să te creadă pentru
totdeauna. Și Moise a spus DOMNULUI cuvintele poporului.
10 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Du-te la popor și sfințește-i
astăzi și mâine și să își spele hainele, **11** Și să fie gata pentru
a treia zi, pentru că în a treia zi DOMNUL va coborî înaintea
ochilor întregului popor pe muntele Sinai. **12** Și pune îngrădiri
poporului de jur împrejur, spunând: Luați seama la voi înșivă, să
nu urcați pe acest munte, sau să atingeți marginile acestuia,
oricine atinge muntele va fi cu adevărat dat la moarte; **13** Nicio
mână să nu îl atingă, căci va fi cu adevărat ucis cu pietre, sau
străpuns; fie vită, fie om, nu va trăi; când trâmbița va suna lung,
să se urce până la munte. **14** Și Moise a coborât de pe munte la
popor și a sfințit poporul; iar ei și-au spălat hainele. **15** Și a spus

poporului: Fiți pregătiți pentru a treia zi, nu vă apropiați de soțiile
voastre. **16** Și s-a întâmplat, în a treia zi, dimineața, că au fost
tunete și fulgere și un nor gros pe munte și sunetul trâmbiței
foarte tare, așa că tot poporul care era în tabără a tremurat.
17 Și Moise a scos poporul din tabără pentru a se întâlni cu
Dumnezeu; și au stat în picioare la poalele muntelui. **18** Și
muntele Sinai fumega în întregime, din cauză că DOMNUL a
coborât pe el în foc; și fumul lui se ridica asemenea fumului unui
cuptor și întregul munte se cutremura grozav. **19** Și când sunetul
trâmbiței a sunat lung și a crescut tot mai tare și mai tare, Moise
a vorbit și Dumnezeu i-a răspuns printr-o voce. **20** Și DOMNUL
a coborât pe muntele Sinai, pe vârful muntelui; și DOMNUL l-a
chemat pe Moise sus pe vârful muntelui; și Moise a urcat. **21** Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Coboară, poruncește poporului, ca
nu cumva să răzbată la DOMNUL pentru a-l privi lung și mulți
dintre ei să piară. **22** Și preoții de asemenea, care se apropie
de DOMNUL, să se sfințească, pentru ca nu cumva DOMNUL
să izbucnească asupra lor. **23** Și Moise i-a spus DOMNULUI:
Poporul nu poate urca la muntele Sinai, pentru că ne-ai poruncit,
spunând: Pune îngrădiri împrejurul muntelui și sfințește-l. **24** Și
DOMNUL i-a spus: Du-te, coboară-te și vei urca, tu și Aaron cu
tine; dar nu lăsa preoții și poporul să răzbată pentru a urca la
DOMNUL, ca nu cumva el să izbucnească asupra lor. **25** Așa că
Moise a coborât la popor și le-a vorbit.

20 Și Dumnezeu a vorbit toate aceste cuvinte, spunând: **2** Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului,
afară din casa robiei. **3** Să nu ai alți dumnezei în afară de
mine. **4** Să nu îți faci niciun chip cioplit, sau vreo asemănare
a oricărui lucru care este în cer deasupra, sau care este în

pământ dedesubt, sau care este în apa de sub pământ; **5** Să
nu te prosterni lor, nici să nu le servești, fiindcă eu, DOMNUL
Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea
părinților peste copii până la a treia și a patra generație a celor
ce mă urăsc; **6** Și arătând milă la mii dintre cei ce mă iubesc și
țin poruncile mele. **7** Să nu iei în deșert numele DOMNULUI
Dumnezeul tău, fiindcă DOMNUL nu îl va ține nevinovat pe cel
ce ia în deșert numele lui. **8** Adu-ți aminte de ziua sabatului, ca
să o sfințești. **9** Lucrează șase zile și fă toată munca ta, **10** Dar
a șaptea zi este sabatul DOMNULUI Dumnezeul tău: în ea să nu
faci nicio lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici servitorul
tău, nici servitoarea ta, nici vita ta, nici străinul tău care este
înăuntrul porților tale; **11** Căci în șase zile DOMNUL a făcut cerul
și pământul, marea și tot ce este în ele și s-a odihnit în a șaptea
zi, pentru aceasta DOMNUL a binecuvântat ziua sabatului și a
sfințit-o. **12** Onorează pe tatăl tău și pe mama ta, ca zilele tale
să fie lungi în țara pe care ți-o dă DOMNUL Dumnezeul tău. **13**
Să nu ucizi. **14** Să nu comiți adulter. **15** Să nu furi. **16** Să nu
aduci mărturie falsă împotriva aproapelui tău. **17** Să nu poftești
casa aproapelui tău, să nu poftești soția aproapelui tău, nici
servitorul lui, nici servitoarea lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici
orice lucru care este al aproapelui tău. **18** Și tot poporul a văzut
tunetele și fulgerele și sunetul trâmbiței și muntele fumegând; și
când poporul a văzut acestea, s-au îndepărtat și au stat departe.
19 Și i-au spus lui Moise: Vorbește tu cu noi și vom asculta, dar
să nu vorbească Dumnezeu cu noi, ca nu cumva să murim. **20**
Și Moise a spus poporului: Nu vă temeți, pentru că Dumnezeu a
venit pentru a vă încerca și ca temerea lui să fie înaintea fețelor
voastre, ca să nu păcătuiți. **21** Și poporul a stat departe, iar

Moise s-a apropiat de întunericul gros unde era Dumnezeu. **22**
Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Astfel să spui copiilor lui Israel:
Ați văzut că am vorbit cu voi din cer. **23** Nu faceți dumnezei de
argint alături de mine, nici să nu vă faceți dumnezei de aur.
24 Fă-mi un altar de pământ și sacrifică pe acesta ofrandele
tale arse și ofrandele tale de pace, oile tale și boii tăi; în toate
locurile unde voi pune amintirea numelui meu voi veni la tine și
te voi binecuvânta. **25** Și dacă îmi vei face un altar de piatră, să
nu îl zidești din piatră cioplită; căci dacă ridici unealta ta asupra
acesteia, l-ai profanat. **26** Nici nu urca pe trepte la altarul meu,
ca să nu fie descoperită goliciunea ta pe acesta.

21 Și acestea sunt judecățile pe care le vei pune înaintea lor. **2**
Dacă tu cumperi un servitor evreu, el va servi șase ani, și în
anul al șaptelea va ieși liber pe gratis. **3** Dacă a intrat singur, va
ieși singur; dacă a fost căsătorit, atunci soția lui va ieși cu el. **4**
Dacă stăpânul lui i-a dat o soție și ea i-a născut fii sau fiice, soția
și copiii ei vor fi ai stăpânului ei, iar el va ieși singur. **5** Și dacă
servitorul va spune pe față: Iubesc pe stăpânul meu, pe soția
mea și pe copiii mei; nu voi ieși liber; **6** Atunci stăpânul lui îl va
duce la judecători; de asemenea îl va duce la ușă sau la ușorul
ușii; și stăpânul lui să îi găurească urechea cu o sulă; și îi va
servi pentru totdeauna. **7** Și dacă un bărbat își vinde fiica să fie
servitoare, ea nu va ieși așa cum ies servitorii. **8** Dacă ea nu
place stăpânului ei, care a logodit-o cu el, atunci el o va lăsa să
fie răscumpărată; dar nu va avea nicio putere să o vândă unei
națiuni străine, fiindcă s-a purtat înșelător cu ea. **9** Iar dacă el a
logodit-o cu fiul său, el se va purta cu ea după obiceiul fiicelor.
10 Iar dacă îi ia o altă soție, mâncarea ei, haina ei și dreptul ei
de soție, el nu le va micșora. **11** Și dacă nu îi face acestea trei,

atunci ea va ieși liberă, fără bani. **12** Cel ce lovește un om și
acesta moare, să fie cu siguranță dat la moarte. **13** Și dacă un
bărbat nu stă la pândă, ci Dumnezeu îl dă pe acela în mâna lui,
atunci îți voi rândui un loc în care el să fugă. **14** Dar dacă un om
vine cu intenție asupra aproapelui său ca să îl ucidă cu vicleșug,
ia-l de la altarul meu, ca el să moară. **15** Și cel ce lovește pe
tatăl său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte. **16**
Și cel ce fură un om și îl vinde, sau dacă va fi găsit în mâna lui,
să fie cu siguranță dat la moarte. **17** Și cel ce blestemă pe tatăl
său, sau pe mama sa, să fie cu siguranță dat la moarte. **18** Și
dacă oamenii se ceartă și unul lovește pe altul cu o piatră, sau
cu pumnul și el nu moare, dar cade la pat, **19** Dacă el se ridică
din nou și umblă pe afară sprijinit în toiagul său, atunci cel ce l-a
lovit va fi achitat; numai că el va plăti pentru timpul lui pierdut și
îi va face să fie complet vindecat. **20** Și dacă un bărbat lovește
pe servitorul său, sau pe servitoarea sa, cu un toiag și acesta
moare sub mâna lui, să fie cu siguranță pedepsit. **21** Cu toate
acestea, dacă el continuă să trăiască o zi sau două, să nu fie
pedepsit, pentru că el este banul lui. **22** Dacă oamenii se ceartă
și rănesc o femeie însărcinată, așa încât rodul ei iese din ea și
totuși nu urmează vătămare, el să fie pedepsit cu siguranță,
conform cu ceea ce soțul femeii va așeza peste el; și va plăti așa
cum judecătorii hotărăsc. **23** Și dacă urmează vreo vătămare,
atunci vei da viață pentru viață, **24** Ochi pentru ochi, dinte pentru
dinte, mână pentru mână, picior pentru picior, **25** Arsură pentru
arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie. **26** Și dacă
un om lovește ochiul servitorului său, sau ochiul servitoarei sale,
astfel încât acesta piere, îl va lăsa să plece liber pentru ochiul
lui. **27** Și dacă îi zboară dintele servitorului său, sau dintele

servitoarei sale, îl va lăsa să plece liber pentru dintele său. **28**
Dacă un bou împunge un bărbat sau o femeie, astfel încât ei
mor, atunci boul să fie cu siguranță ucis cu pietre iar carnea sa
să nu fie mâncată; dar proprietarul boului să fie achitat. **29** Dar
dacă boul era cunoscut mai demult că împunge cu coarnele lui
și i-a fost făcut cunoscut proprietarului, iar acesta nu l-a ținut
înăuntru și boul a ucis un bărbat sau o femeie, boul să fie ucis
cu pietre și proprietarul lui de asemenea să fie dat la moarte. **30**
Și dacă i se va impune o sumă de bani, atunci el va da pentru
răscumpărarea vieții sale orice îi este impus. **31** Fie că boul a
împuns un fiu, sau a împuns o fiică, îi va fi făcut conform cu
această judecată. **32** Dacă boul va împinge un servitor sau o
servitoare, proprietarul va da stăpânului lor treizeci de șekeli de
argint și boul să fie ucis cu pietre. **33** Și dacă un om va deschide
o groapă, sau dacă un om va săpa o groapă și nu o acoperă și
un bou sau un măgar cade în ea, **34** Proprietarul gropii îl va plăti
și va da bani proprietarului acelora; și vita moartă va fi a lui. **35**
Și dacă boul unui bărbat vatămă boul altuia, astfel încât moare,
atunci vor vinde boul viu și vor împărți banii de la el; și boul mort
de asemenea ei îl vor împărți. **36** Și dacă este cunoscut că acel
bou obișnuia să împingă mai demult iar proprietarul lui nu l-a
ținut înăuntru, el cu siguranță va plăti bou pentru bou; și boul
mort va fi al lui.

22 Dacă un bărbat va fura un bou, sau o oaie și îl va ucide,
sau îl va vinde; va restitui cinci boi pentru un bou și patru oi
pentru o oaie. **2** Dacă un hoț este găsit spărgând și este lovit
așa că el moare, să nu se verse sânge pentru el. **3** Dacă soarele
a răsărit deja peste el, să se verse sânge pentru el, pentru că
el trebuia să facă restituire deplină; dacă nu are nimic, să fie

vândut pentru furtul lui. **4** Dacă furtul se găsește încă viu în
mâna lui, fie că este bou, sau măgar, sau oaie, să dea înapoi
dublu. **5** Dacă un bărbat va face ca un câmp sau o vie să fie
păscută și va pune în ea animalul lui și îl va paște în câmpul
altui om, să facă restituire din ce este cel mai bun în propriul
său câmp și din ce este cel mai bun din propria sa vie. **6** Dacă
izbucnește foc și cuprinde spinii, așa încât clăile de grâne, sau
grânele în picioare, sau câmpul ar fi mistuite cu foc, cel ce a
aprins focul cu siguranță să facă restituire. **7** Dacă un om va
da vecinului său bani sau lucruri să le țină și ele sunt furate
din casa bărbatului, dacă hoțul este găsit, să plătească dublu.
8 Dacă hoțul nu este găsit, atunci stăpânul casei să fie adus
la judecători, pentru a se vedea dacă nu a pus mâna sa pe
bunurile vecinului său. **9** Pentru că orice fel de fărădelege, fie ea
pentru bou, pentru măgar, pentru oaie, pentru haină, sau pentru
orice lucru pierdut, pe care altul afirmă că este al său, cauza
ambelor părți va fi adusă înaintea judecătorilor; și pe cine vor
condamna judecătorii, el să plătească dublu vecinului său. **10**
Dacă un bărbat dă vecinului său un măgar, sau un bou, sau o
oaie, sau orice alt animal pentru a-l ține, și acesta moare, sau
este vătămat, sau dus, fără ca cineva să vadă, **11** Atunci un
jurământ al DOMNULUI să fie între cei doi, că nu a pus mâna sa
pe bunurile vecinului său; iar proprietarul acestuia să accepte
și el să nu plătească. **12** Și dacă este furat de la el, să facă
restituire proprietarului acestuia. **13** Dacă este sfâșiat în bucăți,
atunci să îl aducă pentru mărturie și el să nu plătească ceea
ce a fost sfâșiat. **14** Și dacă un bărbat împrumută ceva de la
vecinul lui și acel ceva este vătămat, sau moare, proprietarul
acestuia nefiind cu el, cu siguranță să plătească. **15** Dar dacă

proprietarul acestuia este cu el, el să nu plătească; dacă este
un lucru angajat, acesta a venit pentru plata lui. **16** Și dacă un
bărbat ademenește o fecioară care nu este logodită și se culcă
cu ea, cu siguranță el să o înzestreze pentru a fi soția lui. **17**
Dacă tatăl ei refuză absolut să i-o dea, el să plătească bani
corespunzător zestrei fecioarelor. **18** Să nu lași o vrăjitoare să
trăiască. **19** Oricine se culcă cu un animal să fie cu siguranță dat
la moarte. **20** Cel ce sacrifică oricărui alt dumnezeu, decât numai
DOMNULUI, să fie nimicit complet. **21** Nu trata rău pe străin, nici
nu îl oprima, pentru că și voi ați fost străini în țara Egiptului. **22**
Să nu chinuiți vreo văduvă sau vreun copil fără tată. **23** Dacă îi
chinuiți în orice fel și strigă cumva către mine, eu, cu adevărat
voi auzi strigătul lor; **24** Și furia mea se va încinge și vă voi ucide
cu sabia; și soțiile voastre vor fi văduve și copiii voștri vor fi fără
tată. **25** Dacă împrumuți bani oricărui sărac de lângă tine, din
poporul meu, să nu fii pentru el ca un cămătar, nici nu pune
peste el camătă. **26** Dacă iei cumva haina vecinului tău pentru
garanție, returnează-i-o înainte de apusul soarelui, **27** Pentru că
doar aceasta îi este acoperitoare, îi este haină pentru pielea lui:
în ce va dormi el? Și se va întâmpla când strigă către mine, că îl
voi auzi, pentru că eu sunt cu har. **28** Să nu ocărești dumnezeii,
nici să nu blestemi pe conducătorul poporului tău. **29** Nu întârzia
să oferi din primele tale roade culese și din musturile tale, întâiul
născut dintre fiii tăi dă-mi-l mie. **30** Tot așa să faci cu boii tăi și
cu oile tale: șapte zile să fie cu mama lui; în ziua a opta dă-mi-l
mie. **31** Și fiți oameni sfinți pentru mine; nu mâncați vreo carne
sfâșiată, de fiare în câmp; aruncați-o la câini.

23 Să nu ridici vorbire falsă; nu da mâna ta cu cel stricat pentru
a fi martor nedrept. **2** Să nu urmezi o mulțime pentru a face rău;

nici nu vorbi într-o cauză abătându-te după mulți ca să strâmbi
judecata, **3** Nici nu favoriza un om sărac în cauza lui. **4** Dacă
întâlnești boul dușmanului tău sau măgarul lui rătăcind, adu-l
negreșit înapoi la el. **5** Dacă vezi măgarul celui ce te urăște
zăcând sub sarcina lui și te-ai feri să îl ajuți, ajută negreșit
împreună cu el. **6** Să nu strâmbi judecata săracului tău în cauza
lui. **7** Ține-te departe de orice lucru fals; și pe cel nevinovat și
pe cel drept nu îl ucide, pentru că nu voi declara drept pe cel
stricat. **8** Și nu lua niciun dar, pentru că darul orbește pe cel
înțelept și pervertește cuvintele celui drept. **9** De asemenea să
nu oprimi pe străin, căci voi știți inima unui străin, întrucât și
voi ați fost străini în țara Egiptului. **10** Și șase ani să îți semeni
pământul și să îi aduni roadele; **11** Dar al șaptelea an lasă-l
să se odihnească și să stea nelucrat; ca săracii poporului tău
să mănânce; și ce lasă ei, animalele câmpului să mănânce. În
același fel să faci cu via ta și cu livada ta de măslini. **12** Fă
lucrarea ta șase zile și în a șaptea zi odihnește-te, ca boul tău
și măgarul tău să se poată odihni, și fiul roabei tale și străinul
să fie înviorați. **13** Și în toate lucrurile pe care vi le-am spus
fiți chibzuiți; și nu amintiți numele altor dumnezei, nici să nu
fie auzite acestea din gura voastră. **14** De trei ori pe an ține-
mi o sărbătoare. **15** Ține sărbătoarea azimelor (să mănânci
azimă șapte zile, așa cum ți-am poruncit, în timpul rânduit al
lunii Abib; căci în această lună ai ieșit din Egipt; și nimeni să
nu se arate înaintea mea cu mâna goală); **16** Și sărbătoarea
secerișului, primele roade ale ostenelilor tale, pe care le-ai
semănat în câmp; și sărbătoarea culesului, care este la sfârșitul
anului, după ce ai adunat ostenelile tale din câmp. **17** De trei
ori pe an toți cei de parte bărbătească să se prezinte înaintea

Domnului DUMNEZEU. **18** Să nu oferi sângele sacrificiului meu
cu pâine dospită; nici grăsimea sacrificiului meu să nu rămână
până dimineața. **19** Primul dintre primele roade ale pământului
tău, să-l aduci în casa DOMNULUI Dumnezeul tău. Să nu fierbi
un ied în laptele mamei lui. **20** Iată, trimit un Înger înaintea ta,
pentru a te ține pe cale și pentru a te aduce în locul pe care l-am
pregătit. **21** Ia seama la el și ascultă de vocea lui; nu îl provoca,
fiindcă el nu va ierta fărădelegile voastre, pentru că numele meu
este în el. **22** Dar dacă într-adevăr vei asculta de vocea lui și vei
face tot ceea ce eu voi spune, atunci voi fi dușman dușmanilor
tăi și potrivnic potrivnicilor tăi. **23** Pentru că Îngerul meu va
merge înaintea ta și te va duce în țara amoriților și hititilor și
periziților și canaaniților, hiviților și iebusiților, și îi voi stârpi. **24**
Să nu te prosterni înaintea dumnezeilor lor, nici să nu le servești,
nici să nu faci conform lucrării lor, ci dărâmă-i complet și sparge
idolii lor în întregime. **25** Și veți servi DOMNULUI Dumnezeul
vostru și el va binecuvânta pâinea ta și apa ta; și voi înlătura
boala din mijlocul tău. **26** Nimic nu își va lepăda pruncii, nici nu
vor fi sterpe în țara ta; numărul zilelor tale îl voi împlini. **27** Voi
trimite frica mea înaintea ta și voi nimici toate popoarele la care
vei ajunge și voi face pe toți dușmanii tăi să își întoarcă spatele
spre tine. **28** Și voi trimite viespi înaintea ta, care vor alunga pe
hivit, pe canaanit și pe hitit, de dinaintea ta. **29** Nu îi voi alunga
de dinaintea ta într-un an, ca nu cumva țara să devină pustie și
fiarele câmpului să se înmulțească împotriva ta. **30** Puțin câte
puțin îi voi alunga de dinaintea ta, până când te vei fi înmulțit
și vei moșteni pământul. **31** Și voi așeza granițele tale de la
Marea Roșie până la marea filistenilor și de la deșert până la
râu, căci voi preda pe locuitorii acelui pământ în mâna voastră,

ca să îi alungi de dinaintea ta. **32** Nu fă legământ cu ei, nici cu
dumnezeii lor. **33** Nu vor locui în țara ta, ca nu cumva să te facă
să păcătuiești împotriva mea; căci dacă servești dumnezeii lor,
cu adevărat aceasta va fi o cursă pentru tine.

24 Și i-a spus lui Moise: Urcă la DOMNUL, tu și Aaron, Nadab
și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel; și închinați-vă de
departe. **2** Și Moise singur să se apropie de DOMNUL; dar ei să
nu se apropie; nici poporul să nu se urce cu el. **3** Și Moise a
venit și a spus poporului toate cuvintele DOMNULUI și toate
judecățile; și tot poporul a răspuns cu o singură voce și a zis:
Vom face toate cuvintele pe care DOMNUL le-a spus. **4** Și
Moise a scris toate cuvintele DOMNULUI și s-a sculat devreme
dimineața și a zidit un altar sub deal, și douăsprezece stâlpi,
conform celor douăsprezece triburi ale lui Israel. **5** Și el a trimis
bărbați tineri dintre copiii lui Israel, care au oferit ofrande arse și
au sacrificat DOMNULUI ofrande de pace cu boi. **6** Și Moise a
luat jumătate din sânge și l-a pus în vase; și jumătate din sânge
l-a stropit pe altar. **7** Și a luat cartea legământului și a citit în
auzul poporului, iar ei au spus: Vom face tot ceea ce DOMNUL
a spus și vom asculta de el. **8** Și Moise a luat sângele și l-a
stropit peste popor și a spus: Iată, sângele legământului, pe care
DOMNUL l-a făcut cu voi, referitor la aceste cuvinte. **9** Atunci
Moise și Aaron, Nadab și Abihu și șaptezeci dintre bătrânii lui
Israel au urcat, **10** Și au văzut pe Dumnezeul lui Israel; și era
sub picioarele lui ca o lucrare pavată din safir, precum este
trupul cerului în claritatea sa. **11** Și peste nobilii copiilor lui Israel
el nu și-a pus mâna; ei de asemenea au văzut pe Dumnezeu și
au mâncat și au băut. **12** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă la
mine, pe munte, și fii acolo și îți voi da table de piatră și o lege

și porunci pe care le-am scris; ca să îi înveți. **13** Și Moise s-a
ridicat și servitorul său Iosua; și Moise a urcat pe muntele lui
Dumnezeu. **14** Și a spus bătrânilor: Rămâneți aici pentru noi,
până ce ne întoarcem la voi; și, iată, Aaron și Hur sunt cu voi;
dacă vreun bărbat va avea anumite chestiuni de făcut, să vină la
ei. **15** Și Moise a urcat pe munte și un nor a acoperit muntele.
16 Și gloria DOMNULUI a locuit peste muntele Sinai și norul l-a
acoperit șase zile; și în a șaptea zi, el l-a chemat pe Moise din
mijlocul norului. **17** Și vederea gloriei DOMNULUI era ca un foc
mistuitor pe vârful muntelui înaintea ochilor copiilor lui Israel. **18**
Și Moise a intrat în mijlocul norului și s-a urcat pe munte; și
Moise a fost pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

25 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește
copiilor lui Israel, ca să îmi aducă un dar: de la fiecare bărbat
care îl dă cu voia inimii sale, să luați darul pentru mine. **3** Și
acesta este darul pe care să îl luați de la ei: aur și argint și
aramă, **4** Și material albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire
și păr de capre, **5** Și piei de berbeci vopsite în roșu și piei de
bursuci și lemn de salcâm, **6** Untdelemn pentru lumină, mirodenii
pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâie dulce. **7**
Pietre de onix și pietre pentru a fi așezate în efod și în pieptar.
8 Și ei să îmi facă un sanctuar, ca să locuiesc printre ei. **9**
Conform cu tot ceea ce îți arăt, după modelul tabernacolului și
după modelul tuturor uneltelor din el, chiar așa să îl faceți. **10** Și
ei să facă un chivot din lemn de salcâm; doi coți și jumătate să
fie lungimea lui și un cot și jumătate să fie lărgimea lui și un cot
și jumătate înălțimea lui. **11** Și îmbracă-l cu aur pur; pe dinăuntru
și pe dinafară să-l plachezi și fă peste el o coroană de aur de
jur împrejurul lui. **12** Și toarnă patru inele de aur pentru el și

pune-le în cele patru colțuri ale lui; și două inele vor fi într-una
din părțile lui și două inele vor fi în cealaltă parte a lui. **13** Și
fă drugi din lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur. **14** Și pune
drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului, ca să fie purtat
cu ei chivotul. **15** Drugii vor fi în inelele chivotului; ei nu vor fi
scoși din el. **16** Și pune în chivot mărturia pe care eu ți-o voi
da. **17** Și să faci un șezământ al milei din aur pur; doi coți și
jumătate să fie lungimea lui și un cot și jumătate lărgimea lui. **18**
Și să faci doi heruvimi din aur; fă-i din lucrare bătută, la cele
două capete ale șezământului milei. **19** Și să faci un heruvim
la un capăt și alt heruvim la celălalt capăt; chiar la capetele
șezământului milei să faceți heruvimii pe cele două capete ale
lui. **20** Și heruvimii să își întindă aripile deasupra, acoperind
șezământul milei cu aripile lor și fețele lor să privească una la
cealaltă; spre șezământul milei să fie îndreptate fețele lor. **21** Și
să pui șezământul milei deasupra, peste chivot; și în chivot să
pui mărturia pe care eu ți-o voi da. **22** Și acolo mă voi întâlni cu
tine și voi vorbi îndeaproape cu tine de deasupra șezământului
milei, dintre cei doi heruvimi care sunt peste chivotul mărturiei,
despre toate lucrurile pe care ți le voi da în poruncă pentru copiii
lui Israel. **23** Fă de asemenea o masă din lemn de salcâm; doi
coți să fie lungimea ei și un cot să fie lățimea ei și un cot și
jumătate înălțimea ei. **24** Și să o îmbraci cu aur pur și să faci o
coroană de aur de jur împrejurul ei. **25** Și să faci acesteia o
margine de o palmă de jur împrejur și să faci o coroană de aur
marginii acesteia jur împrejurul ei. **26** Și să faci pentru ea patru
inele de aur și pune inelele în cele patru colțuri care sunt la cele
patru picioare ale ei. **27** Inelele să fie puse lângă marginea ei, ca
locuri pentru drugii care poartă masa. **28** Și să faci drugii din

lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur, ca masa să fie purtată
cu ei. **29** Și să faci vasele acesteia și lingurile ei și bolurile ei
și capacele ei cu care să le acopere; fă-le din aur pur. **30** Și
pune pe masă pâinile punerii înainte, pentru a fi înaintea mea
întotdeauna. **31** Și fă un sfeșnic din aur pur; din lucrare bătută
să fie făcut sfeșnicul; stâlpul lui și brațele lui, bolurile lui, butonii
lui și florile lui, să fie din aceeași lucrare bătută. **32** Și șase brațe
vor ieși din laturile acestuia; trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte
a lui și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte; **33** Trei boluri
făcute asemenea migdalelor, cu un nod și o floare pe un braț; și
trei boluri făcute asemenea migdalelor pe celălalt braț, cu un
nod și o floare; astfel să fie făcute pe cele șase brațe care ies
din sfeșnic. **34** Și pe sfeșnic să fie patru boluri făcute asemenea
migdalelor, cu nodurile lor și florile lor. **35** Și să fie un nod sub
două brațe ale acestuia și un nod sub două brațe ale acestuia și
un nod sub două brațe ale acestuia, conform celor șase brațe
care ies din sfeșnic. **36** Nodurile lor și brațele lor să fie din el;
toate acestea să fie o singură lucrare bătută din aur pur. **37** Și
să faci cele șapte lămpi ale lui; și să aprindă lămpile lui, ca ele
să lumineze înaintea lui. **38** Și mucările lui și cenușarele lui să
fie din aur pur. **39** Dintr-un talant de aur pur să îl facă, cu toate
aceste vase. **40** Și vezi să le faci după modelul lor, care ți-a fost
arătat pe munte.

26 Mai mult, să faci tabernacolul cu zece covoare din in subțire
răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu: să le faci cu heruvimi de
lucrătură iscusită. **2** Lungimea primului covor să fie de douăzeci
și opt de coți și lățimea unui covor de patru coți; și fiecare dintre
covoare să fie de o singură măsură. **3** Cele cinci covoare să fie
prinse unul cu altul; și celelalte cinci covoare să fie prinse unul

cu altul. **4** Și să faci cheutori din albastru pe marginea primului
covor, pe marginea îmbinării cu celălalt; și să faci la fel de la
marginea din capăt a unui alt covor, în îmbinarea cu următorul.
5 Cincizeci de cheutori să faci în primul covor și cincizeci de
cheutori să faci în marginea covorului următor cu care este în
îmbinare, astfel încât cheutorile să se apuce una pe alta. **6** Și să
faci cincizeci de copci de aur și să prinzi covoarele împreună cu
copcile: și să fie un singur tabernacol. **7** Și să faci covoare din
păr de capre ca să fie un acoperământ peste tabernacol: să
faci unsprezece covoare. **8** Lungimea primului covor să fie de
treizeci de coți și lățimea primului covor să fie de patru coți: și
cele unsprezece covoare să fie toate de o singură măsură. **9** Și
să prinzi între ele cinci covoare; și șase covoare între ele și
îndoaie al șaselea covor pe partea dinainte a tabernacolului. **10**
Și să faci cincizeci de cheutori pe marginea primului covor care
este cel mai îndepărtat în îmbinare și cincizeci de cheutori pe
marginea covorului care se îmbină cu următorul. **11** Și să faci
cincizeci de copci de aramă și pune copcile în cheutori și prinde
cortul împreună, ca să fie unul. **12** Și rămășița care rămâne din
covoarele cortului, jumătatea de covor care rămâne, să atârne
peste partea din spate a tabernacolului. **13** Și un cot pe o parte
și un cot pe partea cealaltă pe lungimea covoarelor cortului, să
atârne peste părțile laterale ale tabernacolului, de o parte și de
cealaltă, ca să îl acopere. **14** Și să faci un acoperământ pentru
tabernacol din piei de berbec vopsite roșu și un acoperământ
deasupra lui din piei de bursuc. **15** Și să faci scânduri pentru
tabernacol din lemn de salcâm puse în picioare. **16** Zece coți să
fie lungimea unei scânduri și un cot și jumătate să fie lățimea
unei scânduri. **17** Două cepuri să fie într-o scândură, așezate în

ordine unul în dreptul altuia: astfel să faci la toate scândurile
tabernacolului. **18** Și să faci scândurile tabernacolului: douăzeci
de scânduri pe partea de sud, spre sud. **19** Și fă patruzeci de
socluri de argint sub cele douăzeci de scânduri; două socluri
sub o singură scândură pentru cele două mânere ale ei și două
socluri sub o altă scândură pentru cele două mânere ale ei.
20 Și pentru partea următoare a tabernacolului, pe partea de
nord, să fie douăzeci de scânduri; **21** Și cele patruzeci de socluri
ale lor de argint: două socluri sub o singură scândură și două
socluri sub o altă scândură. **22** Și pentru părțile de vest ale
tabernacolului să faci șase scânduri. **23** Și să faci două scânduri
pentru colțurile tabernacolului pe cele două părți. **24** Și să fie
prinse împreună dedesubt și ele să fie prinse împreună deasupra
capătului acestuia într-un singur inel: astfel să fie pentru ambele;
ele să fie pentru cele două colțuri. **25** Și să fie opt scânduri și
soclurile lor de argint, șaisprezece socluri: două socluri sub o
singură scândură și două socluri sub o altă scândură. **26** Și
să faci drugi de lemn de salcâm; cinci pentru scândurile dintr-
o parte a tabernacolului, **27** Și cinci drugi pentru scândurile
celeilalte părți a tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile
părții tabernacolului, pentru cele două părți dinspre vest. **28** Și
drugul din mijloc în mijlocul scândurilor va ajunge de la un capăt
la celălalt. **29** Și să îmbraci scândurile cu aur și să faci inelele lor
de aur pentru locurile pentru drugi; și să plachezi drugii cu aur.
30 Și să ridici tabernacolul conform modelului său care ți-a fost
arătat pe munte. **31** Și să faci o perdea din albastru și purpuriu și
stacojiu și in subțire răsucit de lucrătură iscusită, cu heruvimi să
fie aceasta făcută. **32** Și să o atârni pe patru coloane de lemn de
salcâm placate cu aur; cârligele lor să fie din aur, pe patru socluri

de argint. **33** Și să atârni perdeaua sub copci, ca să aduci acolo
înăuntrul perdelei chivotul mărturiei; și perdeaua vă va separa
locul sfânt de cel preasfânt. **34** Și să pui șezământul milei peste
chivotul mărturiei în locul preasfânt. **35** Și să așezi masa în afara
perdelei și sfeșnicul în fața mesei pe partea tabernacolului care
este spre sud; și să pui masa pe partea de nord. **36** Și să faci o
perdea pentru ușa cortului, albastră și purpurie și stacojie și din
in subțire răsucit, lucrată cu broderie. **37** Și să faci pentru perdea
cinci stâlpi de lemn de salcâm și să îi îmbraci cu aur și cârligele
lor să fie de aur; și să torni cinci socluri de aramă pentru ei.

27 Și să faci un altar din lemn de salcâm, lung de cinci coți
și lat de cinci coți; altarul să fie pătrat, și înălțimea lui să fie
de trei coți. **2** Și să faci coarnele acestuia pe cele patru colțuri
ale lui: coarnele lui să fie din aceeași bucată; și să-l îmbraci cu
aramă. **3** Și să îi faci căldările ca să îi scoată cenușa și lopețile
lui și oalele lui și cârligele lui pentru carne și tigăile lui: să îi
faci toate vasele de aramă. **4** Și să îi faci acestuia un grătar de
aramă în formă de rețea; și pe rețeaua lui fă-i patru inele de
aramă în cele patru colțuri ale lui. **5** Și să-l pui sub marginea
de sus a altarului pe de dedesubt, ca grătarul să fie chiar la
mijlocul altarului. **6** Și să faci drugi pentru altar, drugi de lemn de
salcâm și să îi îmbraci cu aramă. **7** Și drugii să fie puși în inele
și drugii să fie pe cele două părți ale altarului, pentru a-l purta.
8 Fă-l din scânduri, gol pe dinăuntru; așa cum ți-a fost arătat
pe munte, așa să îl facă. **9** Și să faci curtea tabernacolului:
pentru partea de sud spre sud, vor fi perdele pentru curte de in
subțire răsucit cu lungime de o sută de coți pentru o parte; **10**
Și cei douăzeci de stâlpi ai lor și cele douăzeci de socluri ale
lor să fie din aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor să fie de

argint. **11** Și la fel de-a lungul părții de nord să fie perdele cu
lungime de o sută de coți și cei douăzeci de stâlpi ale acesteia și
cele douăzeci de socluri ale lor, de aramă; cârligele stâlpilor și
vergelele lor de argint. **12** Și pentru lățimea curții pe partea de
vest să fie perdele de cincizeci de coți, zece stâlpi ai lor și zece
socluri ale lor. **13** Și lățimea curții pe partea de est să fie de
cincizeci de coți. **14** Perdelele de pe una din părțile porții să fie
de cincisprezece coți, trei stâlpi ai lor și trei socluri ale lor. **15** Și
pe cealaltă parte să fie perdele de cincisprezece coți, trei stâlpi
ai lor și trei socluri ale lor. **16** Și pentru poarta curții să fie o
perdea de douăzeci de coți, din albastru și purpuriu și stacojiu și
in subțire răsucit, lucrat cu broderie; și stâlpii lor să fie patru și
soclurile lor, patru. **17** Toți stâlpii de jur împrejurul curții să fie
înfășurați cu argint; cârligele lor să fie de argint și soclurile lor de
aramă. **18** Lungimea curții să fie de o sută de coți și lățimea
de cincizeci peste tot și înălțimea de cinci coți, de in subțire
răsucit și soclurile lor de aramă. **19** Toate vasele tabernacolului
în tot serviciul lui și toți țărușii acestuia și toți țărușii curții, să
fie de aramă. **20** Și poruncește copiilor lui Israel să îți aducă
untdelemn pur de măsline bătut, pentru lumină, pentru a face ca
lampa să ardă continuu. **21** În tabernacolul întâlnirii în afara
perdelei, care este înaintea mărturiei, Aaron și fiii lui vor rândui
aceasta de seara până dimineața înaintea DOMNULUI; acesta
să fie un statut pentru totdeauna, pentru toate generațiile lor,
pentru copiii lui Israel.

28 Și ia la tine pe Aaron, fratele tău, și fiii lui cu el, dintre copiii
lui Israel, ca el să îmi servească în serviciul de preot, chiar
Aaron, Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron. **2** Și
fă veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău, pentru glorie și

pentru frumusețe. **3** Și vorbește tuturor celor ce sunt înțelepți în
inimă, pe care i-am umplut cu duhul înțelepciunii, ca ei să facă
veșminte lui Aaron pentru a-l consacra, ca el să îmi servească în
serviciul de preot. **4** Și acestea sunt veșmintele pe care le vor
face: un pieptar și un efod și o robă și o tunică brodată, o mitră
și un brâu; și vor face veșminte sfinte pentru Aaron, fratele tău,
și fiii lui, ca el să îmi servească în serviciul de preot. **5** Și ei
să ia aur și albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire. **6** Și
să facă efodul de aur, de albastru și de purpuriu, de stacojiu
și de in subțire răsucit, o lucrătură iscusită. **7** Acesta va avea
cele două umerarii ale lui împreunate la cele două margini ale
lui; și astfel să fie legat. **8** Și brâul efodului făcut cu iscusință,
care este peste el, să fie din aceeași bucată, conform lucrării
acestuia chiar de aur, de albastru și purpuriu și stacojiu și in
subțire răsucit. **9** Și să iei două pietre de onix și să gravezi
pe ele numele copiilor lui Israel: **10** Șase din numele lor pe o
piatră și celelalte șase nume rămase pe cealaltă piatră, conform
nașterii lor. **11** Cu lucrarea unui gravor în piatră, asemenea
gravurilor unui sigiliu să gravezi cele două pietre cu numele
copiilor lui Israel: să le faci montate în broșe de aur. **12** Și să pui
cele două pietre pe umerii efodului ca pietre ale amintirii copiilor
lui Israel; și Aaron să poarte numele lor înaintea DOMNULUI pe
cele două umerare ale sale drept amintire. **13** Și să faci broșe de
aur; **14** Și două lanțuri de aur pur la capete; fă-le din lucrătură
împletită și fixează lanțurile împletite, în broșe. **15** Și să faci
pieptarul judecății cu lucrătură iscusită; fă-l asemenea lucrării
efodului; de aur, de albastru, de purpuriu și de stacojiu și de
in subțire răsucit, așa să îl faci. **16** Pătrat să fie, fiind dublu;
o palmă să fie lungimea lui și o palmă să fie lățimea lui. **17**

Și așază în el monturi ale pietrelor, patru rânduri de pietre:
primul rând să fie un sardiu, un topaz și rubinul, acesta să fie
primul rând. **18** Și al doilea rând să fie un smarald, un safir
și un diamant. **19** Și al treilea rând un hiacint, o agată și un
ametist. **20** Și al patrulea rând un beril și un onix și un jasp; ele
vor fi montate în broșe de aur în monturile lor. **21** Și pietrele
vor fi cu numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu
numele lor, asemenea gravurilor unui sigiliu; fiecare cu numele
lui să fie ele, conform celor douăsprezece triburi. **22** Și să faci
pe pieptar lanțuri la capete, din lucrătură împletită de aur pur.
23 Și să faci pe pieptar două inele de aur și să pui cele două
inele pe cele două colțuri ale pieptarului. **24** Și să pui cele două
lanțuri răsucite de aur în cele două inele care sunt la colțurile
pieptarului. **25** Și celelalte două capete ale celor două lanțuri
împletite fixează-le în cele două broșe și prinde-le în cele două
umerarii ale efodului în fața acestuia. **26** Și să faci două inele de
aur și să le pui pe cele două colțuri ale pieptarului la marginea
lui, care este în partea efodului de dinăuntru. **27** Și să faci alte
două inele de aur și să le pui pe cele două părți laterale ale
efodului pe dedesubt, spre partea dinainte a lui, lângă cealaltă
îmbinare a lui, deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului.
28 Și să lege pieptarul prin inelele lui la inelele efodului cu un
șnur din albastru, ca acesta să fie deasupra brâului făcut cu
iscusință al efodului și ca pieptarul să nu fie dezlegat de efod. **29**
Și Aaron va purta numele copiilor lui Israel în pieptarul judecății
peste inima sa, când intră în locul sfânt, ca o amintire continuă
înaintea DOMNULUI. **30** Și să pui în pieptarul judecății Urimul
și Tumimul; și ele să fie peste inima lui Aaron, când el intră
înaintea DOMNULUI; și Aaron să poarte judecata copiilor lui

Israel peste inima lui continuu înaintea DOMNULUI. **31** Și să faci
roba efodului toată din albastru. **32** Și să fie o gaură în vârful
acesteia, în mijlocul ei: să aibă o margine din lucrătură împletită
de jur împrejurul găurii, precum gaura unei tunici de zale, ca să
nu se sfâșie. **33** Și să faci pe tiv, rodii de albastru și de purpuriu
și de stacojiu, de jur împrejurul tivului ei; și clopoței de aur între
ele de jur împrejur: **34** Un clopoțel de aur și o rodie, un clopoțel
de aur și o rodie, pe tivul robei de jur împrejur. **35** Și să fie peste
Aaron pentru a servi; și sunetul lui să fie auzit când el intră în
locul sfânt înaintea DOMNULUI și când iese afară, ca să nu
moară. **36** Și să faci o placă de aur pur și să gravezi pe ea,
asemenea gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI. **37** Și
să-l pui pe un șnur albastru, ca să fie peste mitră; aceasta să fie
peste partea dinainte a mitrei. **38** Și aceasta să fie pe fruntea
lui Aaron, ca Aaron să poarte nelegiuirea lucrurilor sfinte, pe
care copiii lui Israel le vor sfinți în toate darurile lor sfinte; și
aceasta să fie continuu pe fruntea lui, ca ei să fie primiți înaintea
DOMNULUI. **39** Și să brodezi tunica de in subțire și să faci mitra
de in subțire și să faci brâul din lucrătură brodată. **40** Și pentru
fiii lui Aaron să faci tunici și să faci pentru ei brâie și bonete să
faci pentru ei, pentru glorie și pentru frumusețe. **41** Și pune-
le pe Aaron, fratele tău, și fiii săi împreună cu el; și unge-i și
consacră-i și sfințește-i, ca ei să îmi servească în serviciul de
preot. **42** Și să le faci izmene de in să le acopere goliciunea;
de la șale peste coapse să ajungă acestea; **43** Și ele vor fi pe
Aaron și pe fiii lui, în timp ce vor veni la tabernacolul întâlnirii,
sau în timp ce se vor apropia de altar pentru a servi în locul
sfânt; ca ei să nu poarte nelegiuire și să moară: acesta să fie un
statut pentru totdeauna, lui și seminței lui după el.

29 Și acesta este lucrul pe care să îl faci pentru a-i sfinți, ca
să îmi servească în serviciul de preot: ia un taur tânăr și doi
berbeci fără cusur, **2** Și azimă și turte nedospite frământate
cu untdelemn și lipii nedospite unse cu untdelemn; să le faci
din floarea făinii de grâu. **3** Și să le pui într-un singur coș și
să le aduci în coș, cu taurul și cei doi berbeci. **4** Și să îi aduci
pe Aaron și fiii lui la ușa tabernacolului întâlnirii și să îi speli
cu apă. **5** Și să iei veșmintele și să pui tunica peste Aaron și
roba efodului și efodul și pieptarul și încinge-l cu brâul făcut cu
iscusință, al efodului; **6** Și pune mitra pe capul lui și pune sfânta
coroană peste mitră. **7** Ia apoi untdelemnul pentru ungere și
toarnă-l pe capul lui și unge-l. **8** Și apropie-i pe fiii lui și pune
tunici peste ei. **9** Și încinge-i cu brâie, pe Aaron și fiii săi, și
pune-le bonete; și serviciul de preot va fi al lor ca un statut
continuu; și astfel consacră pe Aaron și pe fiii săi. **10** Și fă să fie
adus un taur înaintea tabernacolului întâlnirii: și Aaron și fiii săi
să-și pună mâinile pe capul taurului. **11** Și să înjunghii taurul
înaintea DOMNULUI, lângă ușa tabernacolului întâlnirii. **12** Și să
iei din sângele taurului și să-l pui pe coarnele altarului cu degetul
tău și să torni tot sângele lângă piciorul altarului. **13** Și să iei
toată grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și
cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei și să le arzi pe altar. **14**
Dar carnea taurului și pielea lui și balega lui, arde-le cu foc în
afara taberei: aceasta este o ofrandă pentru păcat. **15** Să iei de
asemenea un berbec: și Aaron și fiii săi își vor pune mâinile pe
capul berbecului. **16** Și să înjunghii berbecul și să iei sângele lui
și să-l stropești de jur împrejur pe altar. **17** Și să tai berbecul în
bucăți și să speli măruntaiele lui și picioarele lui și să le pui
la bucățile lui și la capul lui. **18** Și să arzi întregul berbec pe

altar: aceasta este o ofrandă arsă DOMNULUI; aceasta este o
aromă dulce, o ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. **19** Și să iei
celălalt berbec: și Aaron și fiii săi să își pună mâinile pe capul
berbecului. **20** Apoi înjunghie berbecul și ia din sângele lui și
pune-l pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe vârful urechii
drepte a fiilor săi și pe degetul mare a mâinii lor drepte și pe
degetul mare al piciorului lor drept și stropește sângele pe altar
de jur împrejur. **21** Și să iei din sângele care este pe altar și din
untdelemnul pentru ungere și să-l stropești peste Aaron și peste
veșmintele lui și peste fiii săi și peste veșmintele fiilor săi cu el;
și el să fie sfințit și veșmintele sale și fiii săi și veșmintele fiilor
săi cu el. **22** De asemenea să iei de la berbec grăsimea și dosul
și grăsimea care acoperă măruntaiele și lobul de pe ficat și cei
doi rinichi și grăsimea care este pe ei și spata dreaptă, pentru că
acesta este un berbec al consacrării, **23** Și o pâine întreagă și o
turtă de pâine uleiată, și o lipie din coșul azimelor care este
înaintea DOMNULUI; **24** Și să le pui toate în mâinile lui Aaron și
în mâinile fiilor săi; și să le legeni ca ofrandă legănată înaintea
DOMNULUI. **25** Și să primești din mâinile lor și să le arzi pe altar
ca ofrandă arsă, pentru o aromă dulce înaintea DOMNULUI:
aceasta este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. **26** Și să iei
pieptul berbecului consacrării lui Aaron și să-l legeni ca ofrandă
legănată înaintea DOMNULUI: și va fi partea ta. **27** Și să sfințești
pieptul ofrandei legănate și spata ofrandei ridicate a berbecului
consacrării, care este legănată și care este ridicată, a aceleia
care este pentru Aaron și a aceleia care este pentru fiii săi; **28** Și
aceasta va fi a lui Aaron și a fiilor săi printr-un statut etern de la
copiii lui Israel, pentru că aceasta este ofrandă ridicată; și va fi
ofrandă ridicată de la copiii lui Israel a sacrificiului ofrandelor

lor de pace și ofranda lor ridicată DOMNULUI. **29** Și sfintele
veșminte ale lui Aaron vor fi ale fiilor săi după el, pentru a fi
unși în ele și pentru a fi consacrați în ele. **30** Și fiul care va
fi preot în locul lui le va îmbrăca șapte zile, când va veni la
tabernacolul întâlnirii pentru a servi în locul sfânt. **31** Și să iei
berbecul consacrării și să fierbi carnea lui în locul sfânt. **32** Și
vor mânca, Aaron și fiii săi, carnea berbecului și pâinea care
este în coș, lângă ușa tabernacolului întâlnirii. **33** Și vor mânca
acele lucruri cu care a fost făcută ispășirea, pentru a-i consacra
și pentru a-i sfinți; dar un străin nu va mânca din ele, pentru că
ele sunt sfinte. **34** Și dacă ceva din carnea consacrărilor, sau din
pâine, rămâne până dimineața, atunci să arzi rămășița cu foc:
aceasta să nu fie mâncată, pentru că este sfântă. **35** Și să faci
astfel lui Aaron și fiilor săi, conform cu toate pe care ți le-am
poruncit: consacră-i șapte zile. **36** Și să oferi în fiecare zi un taur
ca ofrandă pentru păcat pentru ispășire; și să cureți altarul, după
ce ai făcut o ispășire pentru acesta și unge-l pentru a-l sfinți. **37**
Șapte zile să faci ispășire pentru altar și să-l sfințești; și acesta
va fi un altar preasfânt: orice atinge altarul va fi sfânt. **38** Și
aceasta este ce vei oferi pe altar: doi miei de un an, zi de zi,
continuu. **39** Primul miel să-l oferi dimineața; și celălalt miel să-l
oferi seara; **40** Și cu primul miel, o zecime dintr-o măsură de
făină amestecată cu a patra parte dintr-un hin de untdelemn
bătut; și a patra parte dintr-un hin de vin ca un dar de băutură.
41 Și celălalt miel să-l aduci seara și să faci cu acesta conform
darului de mâncare de dimineață și conform darului de băutură
al lui, pentru aromă dulce, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.
42 Aceasta să fie ofrandă arsă neîncetat prin toate generațiile
voastre, la ușa tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI,

unde te voi întâlni, ca să îți vorbesc. **43** Și acolo voi întâlni copiii
lui Israel și tabernacolul va fi sfințit prin gloria mea. **44** Și voi
sfinți tabernacolul întâlnirii și altarul; voi sfinți de asemenea și pe
Aaron și pe fiii săi, să îmi servească în serviciul de preot. **45** Și
voi locui printre copiii lui Israel și voi fi Dumnezeul lor. **46** Și vor
cunoaște că eu sunt DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a scos
din țara Egiptului, ca să locuiesc printre ei: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul lor.

30 Și fă un altar ca să arzi tămâie pe el: să-l faci din lemn de
salcâm. **2** Un cot să fie lungimea lui și un cot lățimea lui; să fie
pătrat; și doi coți înălțimea lui; coarnele lui să fie la fel; **3** Și
să-l îmbraci cu aur pur, partea de sus a acestuia și părțile lui
de jur împrejur și coarnele lui; și să îi faci o coroană de aur
de jur împrejur. **4** Și să îi faci două inele de aur sub coroana
acestuia, la cele două colțuri ale lui, fă-le pe cele două părți
ale lui; și ele vor fi locuri pentru drugi, pentru a-l purta cu totul.
5 Și fă drugii din lemn de salcâm și îmbracă-i cu aur. **6** Și
să-l pui înaintea perdelei care este lângă chivotul mărturiei,
înaintea șezământului milei care este deasupra mărturiei, unde
mă voi întâlni cu tine. **7** Și Aaron să ardă tămâie dulce pe el în
fiecare dimineață; când pregătește lămpile, va arde tămâie pe
el. **8** Și când Aaron va aprinde lămpile seara, să ardă tămâie
pe el, o tămâie continuă înaintea DOMNULUI prin generațiile
voastre. **9** Nu aduceți tămâie străină pe el, nici sacrificiu ars,
nici dar de mâncare; nici nu turnați dar de băutură pe el. **10**
Și Aaron să facă o ispășire pe coarnele lui o dată într-un an,
cu sângele ofrandei pentru păcate, a ispășirilor; o dată pe an
să facă ispășire pe el prin generațiile voastre: este preasfânt
DOMNULUI. **11** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **12**

Când faci numărătoarea copiilor lui Israel după numărul lor,
atunci fiecare om să dea pentru sufletul lui o răscumpărare
DOMNULUI, când îi numeri; ca să nu fie nicio plagă printre ei,
când îi numeri. **13** Aceasta să dea, fiecare om care trece între
cei ce sunt numărați, o jumătate de șekel conform șekelului
sanctuarului (un șekel este douăzeci de gerai) o jumătate de
șekel va fi ofrandă DOMNULUI. **14** Fiecare om, care trece între
cei ce sunt numărați, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, să
dea ofrandă DOMNULUI. **15** Cel bogat să nu dea mai mult și cel
sărac să nu dea mai puțin decât o jumătate de șekel, când ei vor
da ofrandă DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru sufletele
voastre. **16** Și să iei banii de ispășire, ai copiilor lui Israel, și să îi
rânduiești pentru serviciul tabernacolului întâlnirii, ca aceștia
să fie o amintire copiilor lui Israel înaintea DOMNULUI, pentru
a face ispășire pentru sufletele voastre. **17** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: **18** De asemenea fă un lighean de
aramă și piciorul lui de asemenea de aramă, pentru a spăla: și
pune-l între tabernacolul întâlnirii și altar și pune apă în el. **19**
Pentru ca acolo Aaron și fiii lui să își spele mâinile și picioarele
lor. **20** Când vor intra în tabernacolul întâlnirii, să se spele cu
apă, ca să nu moară; sau când se apropie de altar pentru a
servi și a arde ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; **21** Astfel să
își spele mâinile și picioarele lor, ca să nu moară; și le va fi
un statut pentru totdeauna, lui și seminței lui prin generațiile
lor. **22** Mai mult, DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **23** Ia-
ți de asemenea dintre cele mai alese mirodenii, smirnă pură,
cinci sute de șekeli, și scorțișoară dulce, jumătate, chiar două
sute cincizeci de șekeli, și trestie dulce, două sute și cincizeci
de șekeli, **24** Și casia, cinci sute de șekeli, conform șekelului

sanctuarului și untdelemn de măsline, un hin; **25** Și fă-l un
untdelemn al sfintei ungeri, un unguent amestecat conform artei
parfumierilor: acesta va fi un untdelemn sfânt al ungerii. **26** Și
unge tabernacolul întâlnirii cu el și chivotul mărturiei, **27** Și masa
și toate vasele ei și sfeșnicul și vasele lui și altarul tămâiei, **28** Și
altarul ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul și piciorul lui.
29 Și sfințește-le, ca ele să fie preasfinte: orice le atinge va fi
sfânt. **30** Și unge pe Aaron și pe fiii săi și consacră-i, ca ei să îmi
servească în serviciul de preot. **31** Și vorbește copiilor lui Israel,
spunând: Acesta îmi va fi un untdelemn al sfintei ungeri prin
generațiile voastre. **32** Pe carnea omului să nu fie turnat, nici să
nu faceți un altul asemenea lui, după compoziția lui: acesta este
sfânt și vă va fi sfânt. **33** Oricine prepară vreunul asemenea lui,
sau oricine pune din el peste un străin, să fie stârpit din poporul
său. **34** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia-ți mirodenii dulci,
stacte și onicha și galbanum; aceste mirodenii dulci cu tămâie
pură: din fiecare să fie aceeași cantitate; **35** Și fă-le un parfum,
un unguent conform artei parfumierilor, sărat, pur și sfânt; **36** Și
pisează o parte din el foarte mărunt și pune din acesta înaintea
mărturiei în tabernacolul întâlnirii, unde mă voi întâlni cu tine: îți
va fi preasfânt. **37** Și cât despre parfumul pe care îl vei face,
nu vă faceți din acesta conform compoziției lui: el îți va fi sfânt
pentru DOMNUL. **38** Oricine va face unul asemenea aceluia, să
miroase la fel, să fie stârpit din poporul său.

31 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vezi, am
chemat pe nume pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui
Iuda; **3** Și l-am umplut cu duhul lui Dumnezeu, în înțelepciune și
în înțelegere și în cunoaștere și în orice fel de meșteșug, **4**
Pentru a concepe lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în

argint și în aramă, **5** Și în tăierea pietrelor, pentru a fi montate și
în sculptarea lemnăriei, pentru a lucra în orice fel de meșteșug.
6 Și eu, iată, eu l-am dat împreună cu el pe Aholiab, fiul lui
Ahisama, din tribul lui Dan; și în inimile tuturor celor ce sunt
înțelepți în inimă am pus înțelepciune, ca ei să poată face tot ce
ți-am poruncit; **7** Tabernacolul întâlnirii și chivotul mărturiei și
șezământul milei care este pe ea și tot mobilierul tabernacolului,
8 Și masa și vasele ei și sfeșnicul pur cu toate vasele lui și altarul
tămâiei, **9** Și altarul ofrandei arse cu toate vasele lui și ligheanul
și piciorul lui, **10** Și hainele serviciului și veșmintele sfinte pentru
preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul
de preot, **11** Și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce
pentru locul sfânt: să facă conform cu tot ceea ce ți-am poruncit.
12 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **13** Vorbește de
asemenea copiilor lui Israel, spunând: Negreșit să țineți sabatele
mele, căci acesta este un semn între mine și voi prin generațiile
voastre; ca să știți că eu sunt DOMNUL care vă sfințește. **14**
Țineți sabatul, căci el vă este sfânt; oricine îl pângărește să
fie negreșit dat la moarte, pentru că oricine face vreo lucrare
în el, acel suflet să fie stârpit din poporul său. **15** Șase zile
să se facă muncă; dar în a șaptea este sabatul odihnei, sfânt
pentru DOMNUL; oricine face vreo muncă în ziua de sabat,
negreșit să fie dat la moarte. **16** De aceea copiii lui Israel să
țină sabatul, ca să țină sabatul prin generațiile lor, ca legământ
continuu. **17** Acesta este un semn între mine și copiii lui Israel
pentru totdeauna, pentru că în șase zile DOMNUL a făcut cerul
și pământul și în a șaptea zi s-a odihnit și a fost înviorat. **18** Și i-
a dat lui Moise, când el a sfârșit de vorbit îndeaproape cu el pe

muntele Sinai, două table ale mărturiei, table de piatră, scrise cu
degetul lui Dumnezeu.

32 Și când poporul a văzut că Moise întârzia să coboare de pe
munte, oamenii s-au strâns la Aaron și i-au spus: Ridică-te, fă-
ne dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci, cât despre
acest Moise, omul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce i
s-a întâmplat. **2** Și Aaron le-a spus: Desfaceți cerceii de aur,
care sunt în urechile soțiilor voastre ale fiilor voștri și ale fiicelor
voastre, și aduceți-i la mine. **3** Și tot poporul a desfăcut cerceii
de aur care erau în urechile lor și i-au adus la Aaron. **4** Iar el i-a
primit din mâna lor; și după ce le-a făcut un vițel turnat, i-a dat
formă cu o daltă și au spus: Israele, aceștia sunt dumnezeii tăi,
care te-au scos din țara Egiptului. **5** Și când Aaron l-a văzut, a
construit un altar înaintea lui; și Aaron a făcut o proclamație
și a spus: Mâine este o sărbătoare pentru DOMNUL. **6** Și s-
au sculat devreme a doua zi și au oferit ofrande arse și au
adus ofrande de pace; și poporul s-a așezat să mănânce și să
bea și s-a ridicat să joace. **7** Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Du-te, coboară-te, căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara
Egiptului, s-au corupt; **8** S-au abătut repede de pe calea pe
care le-am poruncit-o; ei și-au făcut un vițel turnat și i s-au
închinat și i-au sacrificat și au spus: Aceștia sunt dumnezeii tăi,
Israele, care te-au scos din țara Egiptului. **9** Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Am văzut acest popor și, iată, acesta este un
popor îndărătnic; **10** De aceea, acum lasă-mă, ca furia mea
să se încingă împotriva lor și să îi mistui; și voi face din tine o
națiune mare. **11** Și Moise a implorat pe DOMNUL Dumnezeul
său și a spus: DOAMNE, de ce se încinge furia ta împotriva
poporului tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere

și cu o mână tare? **12** Pentru ce să vorbească egiptenii și să
spună: Pentru nenorocire i-a scos afară, ca să îi ucidă în munți
și să îi mistuie de pe fața pământului? Întoarce-te de la furia ta
înverșunată și pocăiește-te de acest rău împotriva poporului tău.
13 Adu-ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, servitorii tăi,
cărora le-ai jurat prin tine însuți și le-ai spus: Voi înmulți sămânța
ca stelele cerului și toată această țară despre care am vorbit o
voi da seminței voastre și o vor moșteni pentru totdeauna. **14**
Și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care s-a gândit să îl facă
poporului său. **15** Și Moise s-a întors și a coborât de pe munte
și cele două table ale mărturiei erau în mâna sa: tablele erau
scrise pe amândouă părțile; pe o parte și pe cealaltă parte erau
ele scrise. **16** Și tablele erau lucrarea lui Dumnezeu și scrisul
era scrisul lui Dumnezeu, gravat pe table. **17** Și când a auzit
Iosua zgomotul poporului pe când strigau, i-a spus lui Moise:
Este zgomot de război în tabără. **18** Dar el a spus: Nu este
vocea celor ce strigă din cauza victoriei, nici nu este vocea celor
ce strigă din cauză că sunt învinși, ci aud zgomotul celor ce
cântă. **19** Și s-a întâmplat, imediat ce s-a apropiat el de tabără,
că a văzut vițelul și dansul; și mânia lui Moise s-a încins și a
aruncat tablele din mâinile sale și le-a spart sub munte. **20** Și a
luat vițelul pe care l-au făcut și l-a ars în foc și l-a măcinat până
la pulbere și a împrăștiat pulberea pe apă și a făcut pe copiii lui
Israel să bea din ea. **21** Și Moise i-a spus lui Aaron: Ce ți-a făcut
poporul acesta, încât ai adus un așa mare păcat peste ei? **22** Și
Aaron a spus: Să nu se încingă mânia domnului meu; cunoști
poporul, că ei sunt puși pe ticăloșie. **23** Fiindcă mi-au spus: Fă-
ne dumnezei, care să meargă înaintea noastră, căci cât despre
acest Moise, bărbatul care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm

ce i s-a întâmplat. **24** Iar eu le-am spus: Oricine are ceva aur, să
îl desfacă. Așa că mi l-au dat; atunci l-am aruncat în foc și a ieșit
acest vițel. **25** Și după ce Moise a văzut că oamenii erau goi
(pentru că Aaron i-a făcut goi spre rușinea lor printre dușmanii
lor), **26** Atunci Moise a stat în picioare în poarta taberei și a
spus: Cine este de partea DOMNULUI? Acela să vină la mine.
Și toți fiii lui Levi s-au adunat la el. **27** Iar el le-a spus: Astfel
spune DOMNUL Dumnezeu al lui Israel: Să-și pună fiecare
bărbat sabia la coapsă și să intre și să iasă de la poartă la
poartă prin tabără, și fiecare bărbat să ucidă pe fratele său și
fiecare bărbat pe însoțitorul său și fiecare bărbat pe vecinul
său. **28** Și copiii lui Levi au făcut conform cuvântului lui Moise:
și au căzut din popor în acea zi în jur de trei mii de bărbați.
29 Pentru că Moise a spus: Astăzi, consacrați-vă pe voi înșivă
DOMNULUI, fiecare bărbat peste fiul său și peste fratele său, ca
astăzi să vă dăruiască o binecuvântare. **30** Și s-a întâmplat, a
doua zi, că Moise a spus poporului: Ați păcătuit un mare păcat;
și acum voi urca la DOMNUL; poate voi face ispășire pentru
păcatul vostru. **31** Și Moise s-a întors la DOMNUL și a spus: Oh,
acest popor a păcătuit un mare păcat și și-au făcut dumnezei
de aur. **32** Totuși acum dacă voiești, iartă păcatul lor; și dacă
nu, șterge-mă, te rog eu, din cartea ta pe care ai scris-o. **33** Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Oricine a păcătuit împotriva mea,
pe el îl voi șterge din cartea mea. **34** De aceea acum du-te,
condu poporul la locul despre care ți-am vorbit: iată, Îngerul
meu va merge înaintea ta; totuși în ziua cercetării, voi pedepsi
păcatul lor peste ei. **35** Și DOMNUL a lovit poporul cu plăgi,
pentru că au făcut vițelul pe care Aaron l-a făcut.

33 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Pleacă și urcă de aici, tu și
poporul pe care l-ai scos din țara Egiptului, la țara pe care am
jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob, spunând: Seminței tale o
voi da, **2** Și voi trimite un înger înaintea ta; și voi alunga pe
canaanit, pe amorit, pe hitit și pe perizit, pe hivit și pe iebusit:
3 La o țară în care curge lapte și miere, căci nu mă voi urca
în mijlocul tău ca nu cumva eu să te mistui pe cale, pentru
că tu ești un popor îndărătnic. **4** Și după ce poporul a auzit
aceste vești rele, au jelit; și nimeni nu a pus pe el podoabele
sale. **5** Pentru că DOMNUL i-a spus lui Moise: Spune copiilor lui
Israel: Voi sunteți un popor îndărătnic: dintr-odată mă voi urca în
mijlocul tău și te voi mistui; de aceea acum scoate podoabele
tale de pe tine, ca să știu ce să îți fac. **6** Și copiii lui Israel și-
au scos podoabele lor la muntele Horeb. **7** Și Moise a luat
tabernacolul și l-a ridicat în afara taberei, departe de tabără și l-a
chemat Tabernacolul întâlnirii. Și s-a întâmplat că oricine căuta
pe DOMNUL ieșea afară la tabernacolul întâlnirii, care era în
afara taberei. **8** Și s-a întâmplat, după ce Moise a ieșit afară la
tabernacol, că tot poporul s-a sculat și fiecare bărbat a stat în
picioare la ușa cortului său și s-au uitat după Moise, până ce
a intrat în tabernacol. **9** Și s-a întâmplat că, pe când Moise a
intrat în tabernacol, coloana de nor a coborât și a stat la ușa
tabernacolului și DOMNUL a vorbit cu Moise. **10** Și tot poporul a
văzut coloana de nor stând la ușa tabernacolului; și tot poporul
s-a ridicat și s-a închinat, fiecare bărbat în ușa cortului său. **11** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise față în față, așa cum un bărbat
vorbește prietenului său. Și el s-a întors din nou în tabără; dar
servitorul său, Iosua, fiul lui Nun, un tânăr, nu s-a depărtat de
tabernacol. **12** Și Moise a spus DOMNULUI: Vezi, îmi spui: Adu

acest popor; și nu mă lași să știu pe cine vei trimite cu mine.
Totuși ai spus: Te cunosc pe nume și de asemenea ai găsit
har înaintea ochilor mei. **13** Și acum, te rog, dacă am găsit har
înaintea ochilor tăi, arată-mi acum calea ta, ca să te cunosc, ca
să găsesc har înaintea ochilor tăi; și ai în vedere că această
națiune este poporul tău. **14** Și a spus: Prezența mea va merge
cu tine și îți voi da odihnă. **15** Iar el i-a spus: Dacă prezența ta nu
merge cu mine, nu ne urca de aici. **16** Căci în ce va fi cunoscut
aici că eu și poporul tău am găsit har înaintea ochilor tăi? Nu
este în aceea că mergi cu noi? Astfel vom fi separați, eu și
poporul tău, dintre toate popoarele care sunt pe fața pământului.
17 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Voi face și lucrul acesta pe
care l-ai vorbit, pentru că ai găsit har înaintea ochilor mei și te
cunosc pe nume. **18** Iar el a spus: Te implor, arată-mi gloria ta.
19 Iar el a spus: Voi face ca toată bunătatea mea să treacă pe
dinaintea ta și voi vesti numele DOMNULUI înaintea ta; și voi
avea har fața de cine voi avea har și voi arăta milă cui voi arăta
milă. **20** Și a mai spus: Nu poți vedea fața mea, căci niciun om
nu mă va vedea și după aceea să trăiască. **21** Și DOMNUL a
spus: Iată, este un loc lângă mine și stai în picioare pe stâncă;
22 Și se va întâmpla, în timp ce gloria mea trece pe lângă tine,
că te voi pune într-o crăpătură a stâncii și te voi acoperi cu mâna
mea în timp ce trec pe lângă tine; **23** Și îmi voi retrage mâna și
vei vedea părțile mele din spate, dar fața mea nu se va vedea.

34 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Taie-ți două table de piatră
asemenea primelor și voi scrie pe aceste table cuvintele care au
fost pe primele table, pe care le-ai spart. **2** Și fii gata mâine
dimineață și urcă-te dimineață pe muntele Sinai și prezintă-te
acolo mie pe vârful muntelui. **3** Și niciun bărbat să nu urce cu

tine, să nu fie văzut niciun bărbat pe tot muntele; să nu pască
nici turmele nici cirezile înaintea acelui munte. **4** Iar el a tăiat
două table de piatră asemenea primelor; și Moise s-a sculat dis-
de-dimineață și a urcat pe muntele Sinai, așa cum DOMNUL îi
poruncise și a luat în mâna sa cele două table din piatră. **5** Și
DOMNUL a coborât în nor și a stat cu el acolo și a vestit numele
DOMNULUI. **6** Și DOMNUL a trecut pe dinaintea lui și a vestit:
DOMNUL, DOMNUL Dumnezeu, milostiv și cu har, îndelung
răbdător și abundent în bunătate și adevăr, **7** Păstrând milă
pentru mii, iertând nelegiuire și fărădelege și păcat și în niciun
fel nu va cruța pe vinovat; pedepsind nelegiuirea părinților peste
copii și peste copiii copiilor, până la a treia și a patra generație.
8 Și Moise s-a grăbit și și-a plecat capul spre pământ și s-a
închinat. **9** Și a spus: Dacă acum am găsit har înaintea ochilor
tăi, Doamne, lasă te rog, ca Domnul meu, să meargă printre noi,
pentru că acesta este un popor îndărătnic; și iartă nelegiuirea
noastră și păcatul nostru și ia-ne ca moștenirea ta. **10** Iar el a
spus: Iată, fac un legământ: înaintea întregului tău popor voi face
minuni, așa cum nu s-au mai făcut pe tot pământul, nici în vreo
națiune; și tot poporul printre care tu te afli vor vedea lucrarea
DOMNULUI; căci este un lucru înfricoșător pe care îl voi face cu
tine. **11** Ține ceea ce îți poruncesc în această zi; iată, alung
dinaintea ta pe amorit și pe canaanit și pe hitit și pe perizit și pe
hivit și pe iebusit. **12** Ia seama la tine însuți, ca nu cumva să faci
legământ cu locuitorii țării în care mergi, ca nu cumva să fie o
cursă în mijlocul tău; **13** Ci să distrugeți altarele lor, să spargeți
idolii lor și să le tăiați dumbrăvile, **14** Pentru că nu te vei închina
niciunui alt dumnezeu, pentru că DOMNUL, a cărui nume este
Gelos, este un Dumnezeu gelos; **15** Nu cumva să faci legământ

cu locuitorii țării și ei să curvească după dumnezeii lor și să
aducă sacrificiu dumnezeilor lor și vreunul să te cheme și să
mănânci din sacrificiul lui; **16** Și să iei dintre fiicele lor pentru fiii
tăi și fiicele lor să curvească după dumnezeii lor și să facă pe fiii
tăi să curvească după dumnezeii lor. **17** Să nu îți faci dumnezei
turnați. **18** Ține sărbătoarea azimelor. Mănâncă șapte zile azimă
cum ți-am poruncit, în timpul lunii Abib, pentru că în luna Abib ai
ieșit din Egipt. **19** Tot ce deschide pântecele este al meu; și
fiecare întâi născut între vitele tale, fie bou sau oaie. **20** Dar să
răscumperi pe întâiul născut al măgăriței cu un miel; și dacă
nu îl răscumperi, atunci să îi frângi gâtul. Să răscumperi pe tot
întâiul născut dintre fiii tăi. Și niciunul să nu se arate înaintea
mea cu mâna goală. **21** Să lucrezi șase zile, dar să te odihnești
în a șaptea zi; să te odihnești în timpul aratului și al secerișului.
22 Și să ții sărbătoarea săptămânilor, ale primelor roade ale
secerișului grâului și sărbătoarea recoltei la sfârșitul anului. **23**
De trei ori într-un an toți copiii tăi de parte bărbătească să se
arate înaintea Domnului DUMNEZEU, Dumnezeul lui Israel.
24 Pentru că voi arunca afară națiunile dinaintea ta și voi lărgi
hotarele tale; niciun om nu va dori țara ta, când te vei urca să te
arăți înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, de trei ori într-un an.
25 Să nu oferi sângele sacrificiului meu cu dospeală; nici să nu
fie lăsat sacrificiul sărbătorii paștelui până dimineața. **26** Să
aduci primul dintre primele roade ale pământului tău la casa
DOMNULUI Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied în laptele mamei
sale. **27** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Scrie-ți aceste cuvinte;
căci după tonul acestor cuvinte am făcut un legământ cu tine și
cu Israel. **28** Iar el a fost acolo cu DOMNUL patruzeci de zile și
patruzeci de nopți; nici nu a mâncat pâine, nici nu a băut apă. Și

el a scris pe table cuvintele legământului, cele zece porunci. **29**
Și s-a întâmplat, când a coborât Moise de pe Muntele Sinai,
și cele două table ale mărturiei erau în mâna lui Moise când
a coborât de pe munte, că Moise nu știa că pielea feței sale
strălucea cât timp a vorbit cu el. **30** Și când Aaron și toți copiii lui
Israel au văzut pe Moise, iată, pielea feței sale strălucea; și s-au
temut să se apropie de el. **31** Și Moise i-a chemat; și Aaron și
toți conducătorii adunării s-au întors la el; și Moise a vorbit cu ei.
32 Și după aceea toți copiii lui Israel s-au apropiat, și le-a dat în
poruncă tot ceea ce DOMNUL vorbise cu el în muntele Sinai.
33 Și când Moise a încetat să vorbească cu ei și-a pus un văl
pe față. **34** Dar când Moise a intrat înaintea DOMNULUI ca să
vorbească cu el, el a scos vălul, până când a ieșit. Și a ieșit
și le-a spus copiilor lui Israel ceea ce i-a fost poruncit. **35** Și
copiii lui Israel au văzut fața lui Moise, că pielea feței lui Moise
strălucea; și Moise a pus vălul peste fața sa din nou, până când
a intrat să vorbească cu el.

35 Și Moise a adunat toată adunarea copiilor lui Israel și le-a
spus: Acestea sunt cuvintele pe care DOMNUL le-a poruncit, să
le faceți. **2** Șase zile se va face lucrarea, dar ziua a șaptea vă
va fi o zi sfântă, un sabat de odihnă DOMNULUI: oricine va
face vreo lucrare în ea va fi dat la moarte. **3** Să nu aprindeți
foc în locuințele voastre în ziua de sabat. **4** Și Moise a vorbit
întregii adunări a copiilor lui Israel, spunând: Acesta este lucrul
pe care Domnul l-a poruncit, spunând: **5** Luați dintre voi ofrandă
DOMNULUI; oricine are inimă voitoare să aducă o ofrandă
DOMNULUI: aur și argint și aramă, **6** Și albastru și purpuriu
și stacojiu și in subțire și păr de capre, **7** Și piei de berbeci
vopsite roșu și piei de bursuc și lemn de salcâm, **8** Și untdelemn

pentru lampă și mirodenii pentru untdelemnul pentru ungere și
pentru tămâia dulce, **9** Și pietre de onix și pietre să fie montate
pentru efod și pentru pieptar. **10** Și fiecare om înțelept în inimă
dintre voi să vină și să facă tot ceea ce DOMNUL a poruncit:
11 Tabernacolul, cortul lui și acoperământul lui, copcile lui și
scândurile lui, drugii lui, coloanele lui și soclurile lui, **12** Chivotul
și drugii lui, cu șezământul milei și perdeaua acoperământului,
13 Masa și drugii ei și toate vasele ei și pâinile punerii înainte, **14**
Sfeșnicul de asemenea pentru lumină și vasele lui și lămpile lui,
cu untdelemnul pentru lumină. **15** Și altarul tămâiei și drugii lui și
untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua pentru
ușă la intrarea în tabernacol, **16** Altarul ofrandei arse, cu grătarul
de aramă, drugii lui și toate vasele lui, ligheanul și piciorul lui,
17 Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile lor și perdeaua pentru
ușa curții, **18** Țărușii tabernacolului și țărușii curții și frânghiile
lor, **19** Hainele serviciului, pentru a face serviciul în locul sfânt,
veșmintele sfinte pentru preotul Aaron și veșmintele fiilor săi,
pentru a servi în serviciul de preot. **20** Și toată adunarea copiilor
lui Israel a plecat din prezența lui Moise. **21** Și a venit fiecare om
a cărui inimă l-a stârnit și fiecare om al cărui duh l-a făcut voitor
și au adus ofranda DOMNULUI pentru lucrarea tabernacolului
întâlnirii și pentru tot serviciul lui și pentru veșmintele sfinte. **22**
Și au venit, deopotrivă bărbați și femei, atâția câți au fost cu
inimă voitoare, și au adus brățări și cercei și inele și table, toate
bijuterii din aur; și fiecare om care a oferit, a oferit o ofrandă de
aur DOMNULUI. **23** Și toți la care s-a găsit albastru și purpuriu și
stacojiu și in subțire și păr de capre și piei roșii de berbeci și piei
de bursuci, le-au adus. **24** Și fiecare om care a oferit o ofrandă
din argint și aramă a adus ofranda DOMNULUI; și toți la care s-

a găsit lemn de salcâm pentru orice lucrare a serviciului, l-au
adus. **25** Și toate femeile care au fost înțelepte în inimă au tors
cu mâinile lor și au adus ceea ce au tors, deopotrivă din albastru
și din purpuriu și din stacojiu și din in subțire. **26** Și toate femeile
ale căror inimi le-au stârnit la înțelepciune au tors păr de capre.
27 Și conducătorii au adus pietre de onix și pietre să fie montate
pentru efod și pentru pieptar; **28** Și mirodenii și untdelemn pentru
lumină și pentru untdelemnul pentru ungere și pentru tămâia
dulce. **29** Copiii lui Israel au adus din bunăvoință o ofrandă
DOMNULUI, fiecare bărbat și femeie, a cărui inimă i-a făcut
voitori să aducă pentru toate felurile de lucrări, pe care DOMNUL
le poruncise a fi făcute prin mâna lui Moise. **30** Și Moise le-a
spus copiilor lui Israel: Vedeți, DOMNUL a chemat pe nume
pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din tribul lui Iuda; **31** Și l-a
umplut cu duhul lui Dumnezeu în înțelepciune, în înțelegere și în
cunoaștere și în orice fel de meșteșug; **32** Și pentru a concepe
lucruri iscusite, pentru a lucra în aur și în argint și în aramă,
33 Și în tăierea pietrelor, pentru a fi montate și în sculptarea
lemnului, pentru a face orice fel de lucrare iscusită. **34** Și lui și
lui Aholiab, fiul lui Ahisamac, din tribul lui Dan, le-a pus în inimă
să îi învețe pe alții. **35** I-a umplut cu înțelepciune a inimii, pentru
a lucra tot felul de lucrări, ale gravorului și ale meșteșugarului
iscusit și ale lucrătorului în broderie, în albastru și în purpuriu, în
stacojiu și în in subțire și ale țesătorului, chiar al celor ce fac
orice fel de lucrare și al celor ce concep o lucrare iscusită.

36 Atunci Bețaleel și Aholiab și fiecare bărbat înțelept în inimă,
în care DOMNUL a pus înțelepciune și înțelegere ca să cunoască
cum să lucreze orice fel de lucrare pentru serviciul sanctuarului,
au lucrat conform cu tot ceea ce DOMNUL poruncise. **2** Și

Moise a chemat pe Bețaleel și pe Aholiab și pe fiecare bărbat
înțelept în inimă, în a cărui inimă DOMNUL pusese înțelepciune,
pe fiecare a cărui inimă îl stârnise să vină la lucrare, ca să o
facă; **3** Și au primit de la Moise toată ofranda, pe care copiii
lui Israel au adus-o pentru lucrarea serviciului sanctuarului,
pentru a-l face în întregime. Și încă îi mai aduceau ofrande de
bunăvoie în fiecare dimineață. **4** Și toți bărbații înțelepți, care
lucrau toată lucrarea sanctuarului, au venit fiecare bărbat de la
lucrarea lui pe care o făceau; **5** Și i-au vorbit lui Moise, spunând:
Poporul aduce mult mai mult decât este nevoie pentru serviciul
lucrării, pe care DOMNUL a poruncit a o face. **6** Și Moise a
dat poruncă și au făcut ca aceasta să fie proclamată prin toată
tabăra, spunând: Nici bărbat, nici femeie să nu mai facă nicio
lucrare pentru ofrandă pentru sanctuar. Astfel poporul a fost
oprit să aducă. **7** Căci materialul lor era suficient pentru toată
lucrarea, să o facă și chiar prea mult. **8** Și fiecare om înțelept în
inimă printre cei ce lucrau lucrarea tabernacolului a făcut zece
covoare din in subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu
cu heruvimi, într-o lucrare iscusită i-a făcut. **9** Lungimea unui
covor era douăzeci și opt de coți și lățimea unui covor patru
coți; covoarele erau toate de aceeași măsură. **10** Și el a prins
cele cinci covoare, unul de celălalt; și celelalte cinci covoare
le-a prins unul de celălalt. **11** Și a făcut cheutori albastre la
marginea unui covor, pe marginea împreunării; și tot așa a făcut
pe marginea din capăt a celuilalt covor, în îmbinarea a doua. **12**
Cincizeci de cheotori a făcut pe un covor și cincizeci de cheotori
a făcut pe marginea covorului care era în îmbinarea a doua:
cheotorile au ținut un covor de celălalt. **13** Și a făcut cincizeci de
copci din aur și a prins covoarele unul de celălalt cu copcile;

astfel a devenit un singur tabernacol. **14** Și a făcut covoare din
păr de capre pentru acoperiș deasupra tabernacolului; a făcut
unsprezece covoare. **15** Lungimea unui covor era de treizeci de
coți și patru coți era lățimea unui covor; cele unsprezece covoare
erau de o singură mărime. **16** Și a îmbinat cinci covoare între ele
și șase covoare între ele. **17** Și a făcut cincizeci de cheotori
pe marginea din capăt a covorului în îmbinare și cincizeci de
cheotori a făcut pe marginea covorului care se îmbină cu al
doilea. **18** Și a făcut cincizeci de copci din aramă pentru a
îmbina acoperișul împreună, ca să fie unul singur. **19** Și pentru
acoperiș, a făcut un acoperământ din piei de berbeci vopsite
roșu și un acoperământ din piei de bursuci deasupra. **20** Și a
făcut, pentru tabernacol, scânduri din lemn de salcâm, stând în
picioare. **21** Lungimea unei scânduri era de zece coți și lățimea
unei scânduri de un cot și jumătate. **22** O scândură avea două
cepuri, la distanță egală unul de celălalt; astfel a făcut pentru
toate scândurile tabernacolului. **23** Și a făcut scânduri pentru
tabernacol: douăzeci de scânduri pe partea de sud, spre sud;
24 Și patruzeci de socluri de argint a făcut sub cele douăzeci
de scânduri: două socluri sub o scândură pentru cele două
cepuri ale ei și două socluri sub altă scândură pentru cele două
cepuri ale ei. **25** Și pentru cealaltă parte a tabernacolului, care
este spre colțul de nord, a făcut douăzeci de scânduri, **26** Și
cele patruzeci de socluri ale lor din argint: două socluri sub o
scândură și două socluri sub altă scândură. **27** Și pentru părțile
tabernacolului care sunt spre vest a făcut șase scânduri. **28** Și
două scânduri a făcut pentru colțurile tabernacolului pe cele
două părți. **29** Și au fost îmbinate între ele, dedesubt, și au
fost îmbinate împreună la capul acesteia, într-un singur inel;

astfel a făcut celor două scânduri în ambele colțuri. **30** Și au
fost opt scânduri; și soclurile lor au fost șaisprezece socluri de
argint, sub fiecare scândură, două socluri. **31** Și a făcut drugi
de lemn de salcâm, cinci pentru scândurile uneia din părțile
tabernacolului. **32** Și cinci drugi pentru scândurile celeilalte părți
a tabernacolului și cinci drugi pentru scândurile tabernacolului
pentru părțile spre vest. **33** Și a făcut drugul din mijloc să treacă
prin scânduri de la un capăt la celălalt. **34** Și a placat scândurile
cu aur și le-a făcut inelele din aur pentru a fi locuri pentru drugi și
a placat drugii cu aur. **35** Și a făcut o perdea albastră și purpurie
și stacojie și in subțire răsucit; cu heruvimi a făcut-o într-o lucrare
iscusită. **36** Și i-a făcut patru piloni din lemn de salcâm și i-a
placat cu aur; cârligele lor erau din aur; și a turnat pentru ei
patru socluri din argint. **37** Și a făcut pentru ușa tabernacolului o
perdea albastră și purpurie și stacojie și din in subțire răsucit, din
lucrare brodată, **38** Și cei cinci stâlpi ale acestuia cu cârligele lor;
și a placat capitelurile lor și vergelele lor cu aur; dar cele cinci
socluri ale lor erau de aramă.

37 Și Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcâm; doi coți și
jumătate era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea lui și
un cot și jumătate înălțimea lui; **2** Și l-a îmbrăcat cu aur pur
pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut o coroană de aur de jur
împrejur. **3** Și i-a turnat patru inele de aur, cele patru colțuri ale
lui: două inele pe una din părțile lui și două inele pe cealaltă
parte a lui. **4** Și a făcut drugi din lemn de salcâm și i-a placat cu
aur. **5** Și el a pus drugii în inele pe părțile laterale ale chivotului,
ca să poarte chivotul. **6** Și a făcut șezământul milei din aur pur;
doi coți și jumătate era lungimea lui și un cot și jumătate lățimea
lui. **7** Și a făcut doi heruvimi din aur, i-a făcut din aur bătut dintr-

o singură bucată, la cele două capete ale șezământului milei.
8 Un heruvim la un capăt de o parte și un alt heruvim la un
capăt pe partea cealaltă; ieșind din șezământul milei a făcut
heruvimii pe cele două capete ale lui. **9** Și heruvimii își întindeau
aripile lor în sus și acopereau cu aripile lor șezământul milei, cu
fețele lor privind unul la altul; chiar spre șezământul milei erau
fețele heruvimilor. **10** Și a făcut masa din lemn de salcâm; doi
coți era lungimea ei și un cot lățimea ei și un cot și jumătate
înălțimea ei; **11** Și a îmbrăcat-o cu aur pur și i-a făcut de jur
împrejur o coroană de aur. **12** De asemenea i-a făcut o margine
cât un lat de palmă de jur împrejur; și a făcut o coroană de aur
pentru marginea ei de jur împrejur. **13** Și a turnat pentru ea
patru inele de aur și a pus inelele în cele patru colțuri care erau
la cele patru picioare ale ei. **14** Inelele erau în fața marginii în
locurile pentru drugi pentru a purta masa. **15** Și a făcut drugii
din lemn de salcâm și i-a placat cu aur, pentru a purta masa.
16 Și a făcut vasele care erau pe masă, farfuriile ei și lingurile
ei și bolurile ei și capacele ei cu care să le acopere, din aur
pur. **17** Și a făcut sfeșnicul din aur pur; a făcut sfeșnicul dintr-o
lucrare din aur bătut; stâlpul lui și brațul lui, bolurile lui, nodurile
lui și florile lui erau din aceeași lucrare bătută. **18** Și șase brațe
ieșeau din laturile lui: trei brațe ale sfeșnicului dintr-o parte a lui
și trei brațe ale sfeșnicului din cealaltă parte a lui; **19** Trei cupe
făcute asemenea migdalelor pe un braț, un nod și o floare; și trei
boluri făcute asemenea migdalelor pe alt braț, un nod și o floare;
astfel să fie făcute pe cele șase brațe ieșind din sfeșnic. **20** Și
pe sfeșnic erau patru boluri făcute ca migdale, nodurile lui și
florile lui; **21** Și un nod sub două brațe ale lui și un nod sub
două brațe ale lui și un nod sub două brațe ale lui, conform

celor șase brațe ieșind din acesta. **22** Nodurile lor și brațele
lor erau la fel; toate acestea erau o singură lucrare bătută din
aur pur. **23** Și a făcut cele șapte lămpi ale lui și mucările lui și
cenușarele lui, din aur pur. **24** Dintr-un talant de aur pur l-a făcut
cu toate vasele lui. **25** Și a făcut altarul pentru tămâie din lemn
de salcâm; lungimea lui era un cot și lățimea lui un cot; era
pătrat; și doi coți era înălțimea lui; coarnele lui erau din aceeași
bucată. **26** Și l-a îmbrăcat cu aur pur, deopotrivă vârful lui și
laturile lui de jur împrejur și coarnele lui; de asemenea i-a făcut
o coroană din aur de jur împrejur. **27** Și a făcut două inele din
aur pentru acesta sub coroana lui, lângă cele două colțuri ale lui,
pe cele două părți ale lui, să fie locuri pentru drugi pentru a-l
purta cu totul. **28** Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a
placat cu aur. **29** Și a făcut untdelemnul sfânt pentru ungere și
tămâia pură din mirodenii dulci, conform artei parfumierilor.

38 Și el a făcut altarul ofrandei arse din lemn de salcâm: cinci
coți era lungimea lui și cinci coți lățimea lui; era pătrat; și trei coți
înălțimea lui. **2** Și a făcut coarnele lui pe cele patru colțuri ale
acestuia; coarnele lui erau din aceeași bucată și l-a placat cu
aramă. **3** Și a făcut toate vasele altarului, căldările și lopețile și
oalele și cârligele pentru carne și tăvile pentru cărbuni, toate
vasele lui le-a făcut din aramă. **4** Și a făcut pentru altar un grătar
din aramă în formă de rețea sub marginea de sus a lui în jos,
până la mijlocul acestuia. **5** Și a turnat patru inele pentru cele
patru capete ale grătarului din aramă, ca să fie locuri pentru
drugi. **6** Și a făcut drugii din lemn de salcâm și i-a placat cu
aramă. **7** Și a pus drugii în inele pe laturile altarului, pentru a-l
purta cu totul; a făcut altarul gol pe dinăuntru cu scânduri. **8** Și a
făcut ligheanul din aramă și piciorul lui din aramă, din oglinzile

femeilor care se adunau la ușa tabernacolului întâlnirii. **9** Și a
făcut curtea: pe partea de sud spre sud, perdelele curții erau din
in subțire răsucit, de o sută de coți; **10** Stâlpii lor erau douăzeci
și soclurile lor de aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor și vergelele
lor erau din argint. **11** Și pentru partea de nord perdelele erau
de o sută de coți, stâlpii lor erau douăzeci și soclurile lor din
aramă, douăzeci; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint. **12**
Și pentru partea de vest erau perdele de cincizeci de coți, stâlpii
lor zece și soclurile lor zece; cârligele stâlpilor și vergelele lor din
argint. **13** Și pentru partea de est spre est, cincizeci de coți.
14 Perdelele uneia din părțile porții erau de cincisprezece coți;
stâlpii lor, trei, și soclurile lor, trei. **15** Și pentru cealaltă parte a
porții curții, de o parte și de alta, erau perdele de cincisprezece
coți; stâlpii lor, trei și soclurile lor, trei. **16** Toate perdelele curții
de jur împrejur erau din in subțire răsucit. **17** Și soclurile pentru
stâlpi erau din aramă; cârligele stâlpilor și vergelele lor din argint;
și placarea capitelurilor lor era din argint; și toți stâlpii curții
erau înfășurați cu argint. **18** Și perdeaua pentru poarta curții
era lucrare brodată, din albastru și purpuriu și stacojiu și in
subțire răsucit; și douăzeci de coți era lungimea și înălțimea ca
și lățimea era de cinci coți, corespunzând perdelelor curții. **19** Și
stâlpii lor erau patru și soclurile lor din aramă, patru; cârligele
lor din argint și placarea capitelurilor lor și vergelele lor, din
argint. **20** Și țărușii tabernacolului și ai curții de jur împrejur
erau din aramă. **21** Aceasta este socoteala tabernacolului,
a tabernacolului mărturiei, așa cum a fost socotită, conform
poruncii lui Moise, pentru serviciul leviților, prin mâna lui Itamar,
fiul lui Aaron preotul. **22** Și Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din
tribul lui Iuda, a făcut tot ceea ce DOMNUL a poruncit lui Moise.

23 Și cu el a fost Aholiab, fiul lui Ahisama, din tribul lui Dan,
un gravor, un meșteșugar iscusit și un lucrător cu broderie în
albastru și în purpuriu și în stacojiu și in subțire. **24** Tot aurul care
a fost folosit pentru lucrare în toată lucrarea locului sfânt, chiar
aurul ofrandei, a fost de douăzeci și nouă de talanți și șapte sute
și treizeci de șekeli, după șekelul sanctuarului. **25** Și argintul
de la cei ce au fost numărați din adunare a fost de o sută de
talanți și o mie șapte sute șaptezeci și cinci de șekeli, după
șekelul sanctuarului; **26** O beka pentru fiecare bărbat, adică o
jumătate de șekel, după șekelul sanctuarului, pentru fiecare
bărbat care a mers să fie numărat, de la vârsta de douăzeci
de ani în sus, pentru șase sute trei mii cinci sute cincizeci de
bărbați. **27** Și din cei o sută de talanți de argint au fost turnate
soclurile sanctuarului și soclurile perdelei; o sută de socluri din o
sută de talanți, un talant pentru un soclu. **28** Și din o mie șapte
sute șaptezeci și cinci de șekeli el a făcut cârlige pentru stâlpi și
a placat capitelurile lor și le-a înfășurat. **29** Și arama ofrandei
era de șaptezeci de talanți și două mii patru sute de șekeli. **30**
Și cu aceasta a făcut soclurile ușii tabernacolului întâlnirii și
altarul de aramă și grătarul de aramă pentru acesta și toate
vasele altarului, **31** Și soclurile curții de jur împrejur și soclurile
porții curții și toți țărușii tabernacolului și toți țărușii curții de jur
împrejur.

39 Și din albastru și purpuriu și stacojiu, au făcut haine pentru
serviciu, pentru a face serviciul în locul sfânt și au făcut sfintele
veșminte pentru Aaron, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
2 Iar el a făcut efodul din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu
și in subțire răsucit. **3** Și au bătut aurul în plăci subțiri și l-au tăiat
în sârme subțiri, pentru a-l lucra în albastru și în purpuriu și în

stacojiu și în in subțire răsucit, cu lucrare iscusită. **4** Ei au făcut
umerarii pentru acesta, ca să îl îmbine; prin cele două margini a
fost acesta îmbinat. **5** Și brâul făcut cu iscusință al efodului său,
care era peste acesta, era din aceeași bucată, conform lucrării
acestuia, din aur, din albastru și purpuriu și stacojiu și in subțire
răsucit; așa cum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **6** Și au lucrat
pietre de onix montate în broșe din aur, gravate precum sigiliile
sunt gravate, cu numele copiilor lui Israel. **7** Și le-a pus pe
umerii efodului, ca să fie pietre pentru amintire copiilor lui Israel,
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **8** Și a făcut pieptarul din
lucrare iscusită, asemenea lucrării efodului, din aur, din albastru
și purpuriu și stacojiu și in subțire răsucit. **9** Era pătrat; au făcut
pieptarul dublu: o palmă era lungimea lui și o palmă lățimea lui,
dublu. **10** Și au montat în acesta patru rânduri de pietre; primul
rând a fost un sardiu, un topaz și un rubin, acesta a fost primul
rând. **11** Și al doilea rând, un smarald, un safir și un diamant.
12 Și al treilea rând, un hiacint, o agată și un ametist. **13** Și al
patrulea rând, un beril, un onix și un jasp, ele au fost montate în
broșe de aur în monturile lor. **14** Și pietrele erau conform cu
numele copiilor lui Israel, douăsprezece, conform cu numele lor,
asemenea gravurii unui sigiliu, fiecare cu numele lui, conform
celor douăsprezece triburi. **15** Și au făcut peste pieptar lanțuri la
margini, din lucrare împletită din aur pur. **16** Și au făcut două
broșe din aur și două inele din aur; și au pus cele două inele în
cele două capete ale pieptarului. **17** Și au pus cele două lanțuri
împletite din aur în cele două inele la capetele pieptarului. **18** Și
cele două capete ale celor două lanțuri împletite ei le-au fixat
în cele două broșe și le-au pus pe umerarii efodului, înaintea
acestuia. **19** Și au făcut două inele din aur și le-au pus la cele

două capete ale pieptarului, pe marginea acestuia, care era pe
partea efodului înăuntru. **20** Și au făcut alte două inele din aur și
le-au pus în cele două părți ale efodului pe dedesubt, spre partea
dinainte a acestuia, înaintea celeilalte îmbinări a lui, deasupra
brâului făcut cu iscusință al efodului. **21** Și au legat pieptarul prin
inelele sale la inelele efodului cu un șnur albastru, ca să fie
deasupra brâului făcut cu iscusință al efodului și ca pieptarul să
nu fie desprins de efod, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.
22 Și el a făcut roba efodului din lucrare țesută, toată albastră. **23**
Și avea o gaură în mijlocul robei, ca gaura unei tunici de zale, cu
o bordură de jur împrejurul găurii, ca să nu se sfâșie. **24** Și au
făcut pe marginile robei rodii albastre și din purpuriu și stacojiu și
in răsucit. **25** Și au făcut clopoței din aur pur și au pus clopoțeii
între rodii pe marginea robei, de jur împrejur între rodii; **26** Un
clopoțel și o rodie, un clopoțel și o rodie, de jur împrejurul tivului
robei pentru a servi, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **27**
Și au făcut tunici din in subțire din lucrare țesută pentru Aaron și
pentru fiii lui, **28** Și o mitră din in subțire și bonete frumoase din
in subțire și pantaloni din in subțire răsucit, **29** Și un brâu din
in subțire răsucit și albastru și purpuriu și stacojiu, din lucrare
brodată, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **30** Și au făcut
placa sfintei coroane din aur pur și au scris pe ea o inscripție,
asemenea gravurilor unui sigiliu: SFINȚENIE DOMNULUI. **31** Și
au prins de aceasta un șnur albastru, ca să o fixeze sus peste
mitră, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **32** Astfel a fost
terminată toată lucrarea tabernacolului cortului întâlnirii; și copiii
lui Israel au făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit
lui Moise, astfel au făcut ei. **33** Și au adus tabernacolul la Moise,
cortul și toată mobila lui, copcile lui, scândurile lui, drugii lui

și stâlpii lui și soclurile lui, **34** Și acoperământul din piei roșii
de berbeci și acoperământul din piei de bursuci și perdeaua
acoperământului, **35** Chivotul mărturiei și drugii lui și șezământul
milei, **36** Masa și toate vasele ei și pâinile punerii înainte, **37**
Sfeșnicul pur, cu lămpile lui, cu lămpile pentru a fi puse în ordine
și toate vasele lui și untdelemnul pentru lumină, **38** Și altarul din
aur și untdelemnul pentru ungere și tămâia dulce și perdeaua
pentru ușa tabernacolului, **39** Și altarul din aramă și grătarul lui
din aramă și drugii lui și toate vasele lui, ligheanul și piciorul lui,
40 Perdelele curții, stâlpii ei și soclurile ei și perdeaua pentru
poarta curții, frânghiile ei și țărușii ei și toate vasele serviciului
tabernacolului, pentru cortul întâlnirii, **41** Hainele serviciului
pentru a face serviciu în locul sfânt și sfintele veșminte pentru
preotul Aaron și veșmintele fiilor săi, pentru a servi în serviciul
de preot. **42** Conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui
Moise, așa au făcut copiii lui Israel toată lucrarea. **43** Și Moise a
privit la toată lucrarea și, iată, ei au făcut-o precum DOMNUL a
poruncit, chiar așa au făcut-o; și Moise i-a binecuvântat.

40 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** În prima zi
a primei luni ridică tabernacolul cortului întâlnirii. **3** Și pune
înăuntru chivotul mărturiei și acoperă chivotul cu perdeaua. **4** Și
adu înăuntru masa și așază în ordine lucrurile care trebuie să fie
așezate în ordine pe ea; și adu înăuntru sfeșnicul și aprinde-
i lămpile. **5** Și așază altarul din aur pentru tămâie înaintea
chivotului mărturiei și pune perdeaua ușii tabernacolului. **6** Și
așază altarul ofrandei arse înaintea ușii tabernacolului cortului
întâlnirii. **7** Și așază ligheanul între cortul întâlnirii și altar și pune
apă în el. **8** Și pune curtea de jur împrejur și atârnă perdeaua
la poarta curții. **9** Și ia untdelemnul pentru ungere și unge

tabernacolul și tot ce este în el și sfințește-l și toate vasele lui;
și va fi sfânt. **10** Și unge altarul ofrandei arse și toate vasele
lui și sfințește altarul; și va fi un altar preasfânt. **11** Și unge
ligheanul și piciorul său și sfințește-l. **12** Și adu pe Aaron și pe
fiii săi la ușa tabernacolului întâlnirii și spală-i cu apă. **13** Și pune
sfintele veșminte peste Aaron și unge-l și sfințește-l, ca el să îmi
servească în serviciul de preot. **14** Și adu pe fiii săi și îmbracă-i
cu haine; **15** Și unge-i, precum ai uns pe tatăl lor, ca ei să îmi
servească în serviciul de preot, pentru că ungerea lor va fi cu
adevărat o preoție veșnică prin toate generațiile. **16** Astfel a
făcut Moise, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit, așa
a făcut el. **17** Și s-a întâmplat, în prima lună, în al doilea an,
în prima zi a lunii, că tabernacolul a fost înălțat. **18** Și Moise
a ridicat tabernacolul și a fixat soclurile acestuia și a așezat
scândurile lui și i-a pus drugii și i-a înălțat stâlpii. **19** Și a întins
cortul peste tabernacol și a pus acoperământul cortului deasupra
acestuia, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **20** Și a luat
și a pus mărturia în chivot și a pus drugii la chivot și a pus
șezământul milei deasupra, peste chivot. **21** Și a adus chivotul
în tabernacol și a pus perdeaua acoperământului și a acoperit
chivotul mărturiei, precum DOMNUL a poruncit lui Moise. **22** Și a
pus masa în cortul întâlnirii, pe partea tabernacolului spre nord,
dincoace de perdea. **23** Și a pus pâinea prezentării în ordine pe
aceasta înaintea DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui
Moise. **24** Și a pus sfeșnicul în cortul întâlnirii, lângă masă, pe
partea tabernacolului spre sud. **25** Și a aprins lămpile înaintea
DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **26** Și a
pus altarul din aur în cortul întâlnirii înaintea perdelei; **27** Și a ars
tămâie dulce pe acesta, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

28 Și a pus perdeaua la ușa tabernacolului. **29** Și a pus altarul
ofrandei arse la ușa tabernacolului cortului întâlnirii și a oferit pe
acesta ofranda arsă și darul de mâncare, precum DOMNUL i-a
poruncit lui Moise. **30** Și a așezat ligheanul între cortul întâlnirii
și altar și a pus apă acolo pentru spălare. **31** Și Moise și Aaron
și fiii săi și-au spălat mâinile și picioarele acolo; **32** Când au
intrat în cortul întâlnirii și când s-au apropiat de altar, s-au
spălat, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **33** Și a înălțat
curtea de jur împrejurul tabernacolului și altarului și a atârnat
perdeaua porții curții. Astfel Moise a terminat lucrarea. **34** Atunci
un nor a acoperit cortul întâlnirii și gloria DOMNULUI a umplut
tabernacolul. **35** Și Moise nu a fost în stare să intre în cortul
întâlnirii, deoarece norul a rămas peste el și gloria DOMNULUI
a umplut tabernacolul. **36** Și după ce norul s-a ridicat de pe
tabernacol, copiii lui Israel au mers înainte în toate călătoriile
lor; **37** Dar dacă norul nu s-a ridicat, nu au călătorit până în
ziua în care acesta s-a ridicat. **38** Căci norul DOMNULUI era
peste tabernacol în timpul zilei și foc era peste el în timpul nopții,
înaintea ochilor întregii case a lui Israel, prin toate călătoriile lor.

Leviticul

1 Și DOMNUL l-a chemat pe Moise și i-a vorbit din tabernacolul
întâlnirii, spunând: **2** Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Dacă
cineva dintre voi aduce un dar DOMNULUI, să aduceți darul
vostru dintre vite, din cireadă și din turmă. **3** Dacă darul lui este
un sacrificiu ars din cireadă, să aducă o parte bărbătească,
fără cusur; să îl aducă după buna sa voie la ușa tabernacolului
întâlnirii înaintea DOMNULUI. **4** Și să își pună mâna pe capul
ofrandei arse; și îi va fi primită să facă ispășire pentru el. **5** Și să
înjunghie taurul înaintea DOMNULUI; și preoții, fiii lui Aaron,
să aducă sângele și să stropească sângele de jur împrejur
pe altarul care este lângă ușa tabernacolului întâlnirii. **6** Și să
jupoaie ofranda arsă și să o taie în bucățile ei. **7** Și fiii preotului
Aaron să pună foc peste altar și să pună lemnele în ordine pe
foc; **8** Și preoții, fiii lui Aaron, să pună bucățile, capul și grăsimea
în ordine peste lemnele care sunt pe focul de pe altar; **9** Dar
măruntaiele lui și picioarele lui să le spele în apă; și preotul să
ardă totul pe altar, pentru a fi un sacrificiu ars, ofrandă făcută
prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. **10** Și dacă darul lui
este din turme, adică dintre oi, sau dintre capre, pentru un
sacrificiu ars, să aducă o parte bărbătească, fără cusur. **11** Și să
îl înjunghie pe partea altarului dinspre nord înaintea DOMNULUI;
și preoții, fiii lui Aaron, să stropească sângele lui pe altar de jur
împrejur. **12** Și să îl taie în bucățile lui cu capul lui și grăsimea
lui; și preotul să le pună în ordine pe lemne, în focul de pe altar;
13 Dar să spele măruntaiele și picioarele cu apă și preotul să
le aducă pe toate și să le ardă pe altar; este un sacrificiu ars,
ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. **14** Și
dacă sacrificiul ars pentru darul său DOMNULUI este dintre

păsări, atunci să aducă darul său dintre turturele, sau dintre
porumbei tineri. **15** Și preotul să îl aducă la altar și să îi smulgă
capul și să îl ardă pe altar; și sângele lui să fie stors la marginea
altarului; **16** Și să îi smulgă gușa cu penele ei și să o arunce
lângă altar în partea de est, lângă locul cenușii; **17** Și să despice
pasărea cu aripile ei, dar să nu o împartă în două; și preotul să o
ardă pe altar, peste lemnele care sunt în foc; este un sacrificiu
ars, ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.

2 Și când va aduce cineva un dar de mâncare DOMNULUI,
darul lui să fie din floarea făinii; și să toarne untdelemn pe el și
să pună tămâie pe el; **2** Și să îl aducă fiilor lui Aaron, preoții, și
să ia din el, din făină, o mână a sa plină și din untdelemnul lui,
cu toată tămâia lui; și preotul să ardă amintirea lui pe altar, să fie
ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI; **3** Și
rămășița din darul de mâncare să fie a lui Aaron și a fiilor săi;
este un lucru preasfânt al darurilor DOMNULUI, făcute prin foc.
4 Și dacă aduci ca dar, un dar de mâncare copt în cuptor, să fie
din turte nedospite din floarea făinii amestecată cu untdelemn,
sau biscuiți nedospiți unși cu untdelemn. **5** Și dacă darul tău
este un dar de mâncare copt într-o tavă, să fie din floarea făinii
nedospită, amestecată cu untdelemn. **6** Să îl împarți în bucăți
și să torni untdelemn peste el, este un dar de mâncare. **7** Și
dacă darul tău este un dar de mâncare copt în tigaie, să fie
făcut din floarea făinii amestecată cu untdelemn. **8** Și să aduci
DOMNULUI darul de mâncare ce este făcut din aceste lucruri; și
când acesta este prezentat preotului, el să îl aducă la altar. **9**
Și preotul să ia din darul de mâncare o amintire din acesta și
să îl ardă pe altar, este ofrandă făcută prin foc, de o aromă
dulce DOMNULUI. **10** Și ce rămâne din darul de mâncare să fie

a lui Aaron și a fiilor săi; este un lucru preasfânt al ofrandelor
DOMNULUI făcute prin foc. **11** Niciun dar de mâncare, pe care îl
aduceți DOMNULUI, să nu fie făcut cu dospeală, pentru aceasta
să nu ardeți nimic dospit, nici ceva cu miere, în niciuna din
ofrandele DOMNULUI făcute prin foc. **12** Cât despre ofranda
primelor roade, să le aduceți DOMNULUI, dar să nu fie arse pe
altar pentru o aromă dulce. **13** Și fiecare dar al darului tău de
mâncare să îl sărezi cu sare; și să nu permiți sării legământului
Dumnezeului tău să lipsească din darul tău de mâncare; cu
toate darurile tale să oferi sare. **14** Și dacă aduci DOMNULUI un
dar de mâncare din primele tale roade, să oferi spice verzi de
grâne uscate în foc pentru darul de mâncare din primele roade,
sau grăunțe din spice pisate și coapte. **15** Și să pui untdelemn
pe el și să pui tămâie pe el, este un dar de mâncare. **16** Și
preotul să ardă amintirea acesteia, parte din grăunțele pisate ale
acestuia, și parte din untdelemnul acestuia, cu toată tămâia lui;
este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI.

3 Și dacă darul său este un sacrificiu al ofrandei de pace, dacă îl
aduce din cireadă, fie parte bărbătească, fie parte femeiască, să
îl aducă, fără cusur, înaintea DOMNULUI. **2** Și să își pună mâna
sa pe capul darului său și să îl înjunghie la ușa tabernacolului
întâlnirii; și preoții, fiii lui Aaron să stropească sângele pe altar
de jur împrejur. **3** Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace,
ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care acoperă
măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie, **4** Și cei
doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și
lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată. **5** Și fiii lui Aaron să
le ardă pe altar pe sacrificiul ars, pe lemnele de pe foc; este
ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. **6** Și dacă

darul lui, ca un sacrificiu al ofrandei de pace pentru DOMNUL,
este din turmă, parte bărbătească sau parte femeiască, să îl
aducă, fără cusur. **7** Dacă aduce un miel, ca ofrandă a sa, atunci
să îl aducă înaintea DOMNULUI. **8** Și să își pună mâna pe capul
darului său și să îl înjunghie înaintea tabernacolului întâlnirii; și
fiii lui Aaron să stropească sângele lui pe altar, de jur împrejur. **9**
Și să aducă din sacrificiul ofrandei de pace, ofrandă făcută prin
foc pentru DOMNUL; grăsimea acestuia și întreaga noadă, să o
scoată de pe osul spinării; și grăsimea care acoperă măruntaiele
și toată grăsimea care este pe măruntaie, **10** Și cei doi rinichi și
grăsimea care este pe ei, care este pe coapse și lobul de pe
ficat cu rinichii, să le scoată. **11** Și preotul să le ardă pe altar,
aceasta este mâncarea din ofranda făcută prin foc DOMNULUI.
12 Și dacă darul său este o capră, atunci să o aducă înaintea
DOMNULUI. **13** Și să își pună mâna pe capul ei și să o înjunghie
înaintea tabernacolului întâlnirii; și fiii lui Aaron să stropească
sângele ei pe altar, de jur împrejur. **14** Și să aducă darul său din
aceasta, ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; grăsimea care
acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie,
15 Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe
coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, să le scoată. **16** Și preotul
să le ardă pe altar; aceasta este mâncarea din ofranda făcută
prin foc, de o aromă dulce, toată grăsimea este a DOMNULUI.
17 Acesta să fie un statut continuu pentru generațiile voastre, prin
toate locuințele voastre: Să nu mâncați nici grăsime nici sânge.

4 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește copiilor
lui Israel, zicând: Dacă un suflet va păcătui din ignoranță
împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI, referitor la
lucruri care nu trebuiesc făcute, și va lucra împotriva oricăreia

dintre ele; **3** Dacă preotul, care este uns păcătuiește conform
cu păcatul poporului, atunci el să aducă DOMNULUI pentru
păcatul său, pe care l-a păcătuit, un taur tânăr, fără cusur,
DOMNULUI, ca ofrandă pentru păcat. **4** Și să aducă taurul la ușa
tabernacolului întâlnirii înaintea DOMNULUI; și să își pună mâna
pe capul taurului și să înjunghie taurul înaintea DOMNULUI.
5 Și preotul, care este uns, să ia din sângele taurului și să
îl aducă la tabernacolul întâlnirii; **6** Și preotul să își înmoaie
degetul în sânge și să stropească din sângele taurului de șapte
ori înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei sanctuarului. **7** Și
preotul să pună din sânge, înaintea DOMNULUI, pe coarnele
altarului de tămâie dulce, care este în tabernacolul întâlnirii; și să
toarne tot sângele taurului al ofrandei arse la baza altarului, care
este la ușa tabernacolului întâlnirii. **8** Și să scoată din el toată
grăsimea taurului pentru ofranda pentru păcat; grăsimea care
acoperă măruntaiele și toată grăsimea care este pe măruntaie.
9 Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe
coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată,
10 Precum a fost scoasă din taurul sacrificiului ofrandei de
pace; și preotul să le ardă pe altarul ofrandei arse. **11** Și pielea
taurului și toată carnea lui, cu capul lui și cu picioarele lui și
măruntaiele lui și balega lui, **12** Chiar întregul taur să-l ducă
în afara taberei la un loc curat, unde este turnată cenușa, și
să îl ardă cu foc, pe lemne; să fie ars acolo unde este turnată
cenușa. **13** Și dacă întreaga adunare a lui Israel păcătuiește
din ignoranță și lucrul este ascuns de ochii adunării și ei au
făcut ceva împotriva oricăreia dintre poruncile DOMNULUI,
referitor la lucruri care nu trebuiesc făcute, și sunt vinovați, **14**
Când păcatul, pe care l-au păcătuit este cunoscut, adunarea

să aducă un taur tânăr pentru păcat și să îl aducă înaintea
tabernacolului întâlnirii. **15** Și bătrânii adunării să își pună mâinile
pe capul taurului înaintea DOMNULUI și taurul să fie înjunghiat
înaintea DOMNULUI. **16** Și preotul, care este uns, să aducă
din sângele taurului la tabernacolul întâlnirii; **17** Și preotul să
își înmoaie degetul în sânge și să îl stropească de șapte ori
înaintea DOMNULUI, înaintea perdelei. **18** Și să pună câtva din
sânge pe coarnele altarului, care este înaintea DOMNULUI, care
este în tabernacolul întâlnirii, și să toarne tot sângele la baza
altarului pentru ofrandele arse, care este la ușa tabernacolului
întâlnirii. **19** Și să îi scoată toată grăsimea și să o ardă pe
altar. **20** Și să facă cu taurul precum a făcut cu taurul pentru
ofrandă pentru păcat, astfel să facă el cu acesta și preotul să
facă ispășire pentru ei, și acesta să le fie iertat. **21** Și el să care
taurul în afara taberei și să îl ardă precum l-a ars pe primul taur,
aceasta este ofrandă pentru păcat, pentru adunare. **22** Când un
conducător a păcătuit și a făcut ceva din ignoranță împotriva
oricăreia dintre poruncile DOMNULUI Dumnezeul său, referitor
la lucruri care nu trebuiesc făcute, și este vinovat, **23** Sau dacă
păcatul său, în care a păcătuit, ajunge la cunoașterea sa, el
să-și aducă darul, un ied dintre capre, o parte bărbătească,
fără cusur; **24** Și să își pună mâna pe capul țapului și să
îl înjunghie în locul unde ei înjunghie ofranda arsă, înaintea
DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru păcat. **25** Și preotul să
ia din sângele ofrandei pentru păcat, cu degetul său, și să îl
pună pe coarnele altarului ofrandei arse și să toarne sângele
lui la baza altarului pentru ofranda arsă. **26** Și să îi ardă toată
grăsimea pe altar, precum grăsimea sacrificiului ofrandelor de
pace; și preotul să facă ispășire pentru el, referitor la păcatul

lui, și acesta îi va fi iertat. **27** Și dacă oricine dintre oamenii de
rând păcătuiește din ignoranță, făcând ceva împotriva oricăreia
dintre poruncile DOMNULUI, referitor la lucruri care nu trebuiesc
făcute, și este vinovat, **28** Sau dacă păcatul său, pe care l-a
păcătuit ajunge la cunoașterea sa, atunci să își aducă darul: un
ied dintre capre, parte femeiască fără cusur, pentru păcatul său
pe care l-a păcătuit. **29** Și să își pună mâna pe capul ofrandei
pentru păcat și să înjunghie ofranda pentru păcat în locul unde
se face ofranda arsă. **30** Și preotul să ia din sângele ei cu
degetul său și să îl pună pe coarnele altarului al ofrandei arse
și să toarne tot sângele ei la baza altarului. **31** Și să scoată
toată grăsimea acesteia, precum este scoasă grăsimea de la
sacrificiul ofrandelor de pace; și preotul să o ardă pe altar pentru
o aromă dulce DOMNULUI; și preotul să facă ispășire pentru el
și acesta să îi fie iertat. **32** Și dacă el aduce un miel ca ofrandă
pentru păcat, el să aducă o parte femeiască fără cusur. **33**
Și să își pună mâna pe capul ofrandei pentru păcat și să o
înjunghie ca ofrandă pentru păcat în locul unde ei înjunghie
ofranda arsă. **34** Și preotul să ia din sângele ofrandei pentru
păcat cu degetul său și să îl pună pe coarnele altarului pentru
ofranda arsă și să toarne tot sângele ei la baza altarului; **35** Și să
scoată toată grăsimea ei, precum este scoasă grăsimea mielului
de la sacrificiul ofrandelor de pace; și preotul să le ardă pe altar,
conform ofrandelor făcute prin foc DOMNULUI; și preotul să
facă ispășire pentru păcatul lui pe care l-a făcut și acesta îi va fi
iertat.

5 Și dacă un suflet păcătuiește și aude vocea jurământului și
este martor, fie că a văzut, fie că a cunoscut aceasta, dacă el
nu rostește aceasta, atunci el să poarte nelegiuirea sa. **2** Sau

dacă un suflet atinge vreun lucru necurat, fie trupul mort al unei
fiare necurate, fie trupul mort al unei vite necurate, fie trupul
mort al vreunei târâtoare necurate și dacă aceasta este ascunsă
de el, el de asemenea să fie necurat și vinovat. **3** Sau dacă
atinge necurăția unui om, oricare ar fi această necurăție prin
care este pângărit și aceasta este ascunsă de el; când el va ști,
să fie vinovat. **4** Sau dacă un suflet jură, rostind cu buzele să
facă rău, sau să facă bine, orice rostește un om, cu jurământ
și aceasta este ascunsă de el; când va ști, să fie vinovat într-
una din acestea. **5** Și așa să fie, când va fi vinovat într-unul
din aceste lucruri, el să mărturisească în ce a păcătuit; **6** Și să
aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, pentru păcatul
său pe care l-a păcătuit, o parte femeiască din turmă, un miel
sau un ied dintre capre, ca ofrandă pentru păcat; și preotul să
facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui. **7** Și dacă nu este
în stare să aducă un miel, atunci să aducă DOMNULUI pentru
fărădelegea sa ce a făcut-o, două turturele sau doi porumbei
tineri; unul ca ofrandă pentru păcat și celălalt ca ofrandă arsă. **8**
Și să le aducă preotului, care să aducă ceea ce este ca ofrandă
pentru păcat mai întâi și să îi smulgă capul de pe gâtul ei, dar
să nu o rupă în două bucăți; **9** Și să stropească din sângele
ofrandei pentru păcat pe latura altarului; și restul sângelui să îl
stoarcă la baza altarului, aceasta este ofrandă pentru păcat. **10**
Și să îl aducă pe al doilea ca ofrandă arsă, conform obiceiului; și
preotul să facă ispășire pentru el, pentru păcatul lui pe care l-a
păcătuit, și îi va fi iertat. **11** Dar dacă el nu este în stare să aducă
două turturele, sau doi porumbei tineri, atunci cel ce a păcătuit
să aducă pentru darul său, a zecea parte dintr-o efă de floarea
făinii, ca ofrandă pentru păcat; să nu pună untdelemn peste ele,

nici să nu pună tămâie în ea, pentru că este ofrandă pentru
păcat. **12** Apoi să o aducă la preot și preotul să ia o mână plină
din ea, o amintire a ei și o să ardă pe altar, conform ofrandelor
făcute prin foc DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru păcat.
13 Și preotul să facă ispășire pentru el referitor la păcatul lui
pe care l-a păcătuit într-una din acestea și îi va fi iertat; și ce
rămâne să fie a preotului, ca dar de mâncare. **14** Și DOMNUL i-
a vorbit lui Moise, spunând: **15** Dacă un suflet face o fărădelege
și păcătuiește din ignoranță, în lucrurile sfinte ale DOMNULUI,
atunci el să aducă DOMNULUI pentru fărădelegea sa, un berbec
fără cusur din turme, cu prețuirea ta în șekeli de argint, după
șekelul sanctuarului, ca ofrandă pentru fărădelege; **16** Și pentru
vătămarea pe care a adus-o în lucrul sfânt, să plătească înapoi
și să adauge a cincea parte la ea și să o dea preotului; și
preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul ofrandei pentru
fărădelege și fărădelegea îi va fi iertată. **17** Și dacă un suflet
păcătuiește și face oricare din aceste lucruri care sunt interzise,
prin poruncile DOMNULUI, a fi făcute; chiar dacă nu a știut,
totuși este vinovat și va purta nelegiuirea sa. **18** Și să aducă
preotului un berbec, fără cusur, din turmă cu prețuirea ta, ca
ofrandă pentru fărădelege; și preotul să facă ispășire pentru el
referitor la ignoranța lui, în care a greșit și despre care nu a
știut și păcatul îi va fi iertat. **19** Aceasta este ofrandă pentru
fărădelege, a încălcat negreșit împotriva DOMNULUI.

6 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Dacă un suflet
păcătuiește și face o fărădelege împotriva DOMNULUI și minte
pe aproapele său în ceea ce i-a fost încredințat să păstreze, sau
în părtășie, sau într-un lucru luat prin violență, sau și-a înșelat
aproapele; **3** Sau a găsit ceea ce era pierdut și minte referitor

la aceasta și jură în mod fals, în oricare din toate acestea, pe
care omul le face, păcătuind în acestea, **4** Atunci astfel să fie,
deoarece a păcătuit și este vinovat, să restaureze ceea ce a luat
în mod violent, sau lucrul pe care l-a dobândit în mod înșelător,
sau ceea ce i-a fost predat să păstreze, sau lucrul pierdut pe
care l-a găsit, **5** Sau tot despre ceea ce a jurat în mod fals,
să restaureze întru totul și să adauge a cincea parte în plus
la acesta, și să îl dea celui ce îi aparține în ziua ofrandei sale
pentru fărădelege. **6** Și să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru
fărădelege, un berbec fără cusur din turmă, cu prețuirea ta, ca
ofrandă pentru fărădelege, adusă preotului; **7** Și preotul să facă
ispășire pentru el înaintea DOMNULUI și să fie iertat pentru
orice lucru, tot ceea ce el a făcut în fărădelege. **8** Și DOMNUL i-
a vorbit lui Moise, spunând: **9** Poruncește lui Aaron și fiilor săi,
zicând: Aceasta este legea ofrandei arse: Este ofranda arsă, din
cauza arderii ei pe altar toată noaptea, până dimineața, și focul
altarului să ardă continuu pe el. **10** Și preotul să se îmbrace cu
hainele sale de in și izmenele sale de in să le pună peste carnea
sa, și să ridice cenușa pe care focul a mistuit-o cu ofranda arsă
pe altar, și să o pună lângă altar. **11** Și să își scoată hainele și să
se îmbrace cu alte haine, și să care cenușa în afara taberei la
un loc curat. **12** Și focul de pe altar să ardă pe el; să nu se
stingă; și preotul să ardă lemne pe el în fiecare dimineață și să
pună în ordine, peste acestea, ofranda arsă; și să ardă pe el
grăsimea ofrandelor de pace. **13** Focul să ardă continuu pe altar;
să nu se stingă niciodată. **14** Și aceasta este legea darului de
mâncare: fiii lui Aaron să îl aducă înaintea DOMNULUI, înaintea
altarului. **15** Și să își ia din el o mână plină de făină, din darul
de mâncare și din untdelemnul ei, și toată tămâia care este

deasupra darului de mâncare și să ardă pe altar, ca aromă
dulce, amintirea lui, adusă DOMNULUI. **16** Și rămășița lui, Aaron
și fiii săi să o mănânce, cu azime să fie aceasta mâncată în
locul sfânt; în curtea tabernacolului întâlnirii să o mănânce. **17**
Să nu fie copt cu dospeală. Eu l-am dat lor ca parte a lor din
ofrandele mele făcute prin foc; este preasfânt, precum este
ofranda pentru păcat și ofranda pentru fărădelege. **18** Toți cei
de parte bărbătească, dintre copiii lui Aaron, să mănânce din
acesta. Este un statut pentru totdeauna în generațiile voastre,
referitor la ofrandele DOMNULUI făcute prin foc; fiecare bărbat
ce le atinge să fie sfânt. **19** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: **20** Acesta este darul lui Aaron și al fiilor săi, pe care
să îl aducă DOMNULUI în ziua în care este uns; a zecea parte
dintr-o efă de floarea făinii ca un continuu dar de mâncare,
jumătate din ea dimineața și jumătate din ea, noaptea. **21** Într-o
tavă să fie făcut cu untdelemn, și când este copt să îl aduci
înăuntru, și bucățile coapte din darul de mâncare să le oferi
ca aromă dulce DOMNULUI. **22** Și preotul, dintre fiii lui, care
este uns în locul lui, să îl aducă, acesta este un statut pentru
totdeauna adus DOMNULUI, să fie ars în întregime. **23** Pentru
ca fiecare dar de mâncare, pentru preot, să fie ars în întregime,
acesta să nu fie mâncat. **24** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
zicând: **25** Vorbește lui Aaron și fiilor săi, spunând: Aceasta este
legea ofrandei pentru păcat: În locul unde ofranda arsă este
înjunghiată, să fie și ofranda pentru păcat înjunghiată, înaintea
DOMNULUI, ea este preasfântă. **26** Preotul, care o aduce pentru
păcat să o mănânce, în locul sfânt să fie mâncată, în curtea
tabernacolului întâlnirii. **27** Orice va atinge carnea acesteia să fie
sfânt; și când este stropit din sângele ei peste orice haină, tu să

speli ce a fost stropit în locul sfânt. **28** Dar vasul de lut în care
aceasta este fiartă să fie spart; și dacă este fiartă într-o oală de
aramă, aceasta să fie deopotrivă frecată și clătită în apă. **29** Toți
cei de parte bărbătească dintre preoți să o mănânce, aceasta
este preasfântă. **30** Și nicio ofrandă pentru păcat, din care este
adus sânge în tabernacolul întâlnirii pentru a face împăcare cu
el în locul sfânt, să nu fie mâncată, să fie arsă în foc.

7 În același fel aceasta este legea ofrandei pentru fărădelege,
este preasfântă. **2** În locul unde ei înjunghie ofranda arsă,
acolo să înjunghie ofranda pentru fărădelege, și sângele ei să îl
stropească peste altar de jur împrejur. **3** Și să aducă din aceasta
toată grăsimea ei; noada și grăsimea care acoperă măruntaiele,
4 Și cei doi rinichi și grăsimea care este pe ei, care este pe
coapse și lobul de pe ficat cu rinichii, pe acestea să le scoată; **5**
Și preotul să ardă acestea pe altar ca ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI, aceasta este ofrandă pentru fărădelege. **6** Fiecare
bărbat dintre preoți să mănânce din aceasta; ea să fie mâncată
în locul sfânt, este preasfântă. **7** Precum este ofranda pentru
păcat, astfel este ofranda pentru fărădelege, este o singură lege
pentru ele, preotul, care face ispășire cu ea, o va avea. **8** Și
preotul care aduce ofranda arsă a oricărui bărbat, preotul să ia
pentru el pielea ofrandei arse, pe care el a adus-o. **9** Și darul de
mâncare, copt în cuptor, și tot ce este gătit în tigaie și în tavă,
să fie al preotului care o aduce. **10** Și fiecare dar de mâncare,
amestecat cu untdelemn și uscat, îl vor avea toți fiii lui Aaron,
al unuia ca și al celuilalt. **11** Și aceasta este legea sacrificiului
ofrandelor de pace, pe care să îl aducă DOMNULUI. **12** Dacă
aduce ca mulțumire, să aducă cu sacrificiul de mulțumire, turte
nedospite, amestecate cu untdelemn, și biscuiți nedospiți, unși

cu untdelemn, și turte amestecate cu untdelemn, din floarea
făinii, prăjite. **13** Pe lângă turte, să ofere ca daruri ale sale, pâine
dospită cu sacrificiul de mulțumire al ofrandelor sale de pace. **14**
Și din acestea să aducă unul din darul întreg ca ofrandă ridicată
pentru DOMNUL, și să fie a preotului care stropește sângele
ofrandelor de pace. **15** Și carnea sacrificiului ofrandelor sale de
pace pentru mulțumiri să fie mâncată în aceeași zi în care este
adusă; să nu lase nimic din ea până dimineață. **16** Dar dacă
sacrificiul ofrandei sale este un lucru promis, sau ofrandă de
bunăvoie, aceasta să fie mâncată în aceeași zi în care este adus
sacrificiul lui; și a doua zi, de asemenea să fie mâncată rămășița
acesteia; **17** Dar rămășița din carnea sacrificiului care rămâne
în a treia zi să fie arsă cu foc. **18** Și dacă ceva din carnea
sacrificiului ofrandelor sale de pace este mâncată în a treia zi,
aceasta să nu fie acceptată, nici imputată celui ce a adus-o, să
fie o urâciune și sufletul ce o mănâncă va purta nelegiuirea sa.
19 Și carnea ce atinge orice lucru necurat să nu fie mâncată,
să fie arsă cu foc; și cât despre carne, tot cel ce este curat
să mănânce din ea. **20** Dar sufletul care mănâncă din carnea
sacrificiului ofrandelor de pace, care aparține DOMNULUI, având
necurăția lui asupra lui, chiar acel suflet să fie stârpit din poporul
său. **21** Mai mult, sufletul ce va atinge orice lucru necurat, ca
necurăția unui om sau orice vită necurată sau orice lucru urâcios
și necurat, și va mânca din carnea sacrificiului ofrandelor de
pace, care aparține DOMNULUI, chiar acel suflet să fie stârpit
din poporul său. **22** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând:
23 Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Să nu mâncați niciun
fel de grăsime, nici de bou, nici de oaie, nici de capră. **24** Și
grăsimea vitei care moare de la sine și grăsimea celei care este

sfâșiată, de fiare, poate fi folosită în orice altă lucrare, dar voi în
niciun caz să nu mâncați din ea. **25** Pentru că oricine mănâncă
grăsimea vitei, din care oamenii aduc ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI, chiar acel suflet care o mănâncă să fie stârpit din
poporul său. **26** Mai mult, să nu mâncați niciun fel de sânge,
fie de pasăre fie de vită, în niciuna din locuințele voastre. **27**
Oricare ar fi sufletul care mănâncă orice fel de sânge, chiar acel
suflet să fie stârpit din poporul său. **28** Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: **29** Vorbește copiilor lui Israel, zicând: Cel ce
aduce DOMNULUI sacrificiul ofrandelor sale de pace, să aducă
darul său DOMNULUI din sacrificiul ofrandelor sale de pace. **30**
Propriile sale mâini să aducă acele ofrande ale DOMNULUI,
făcute prin foc, să aducă grăsimea cu pieptul; pieptul să fie
legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI. **31** Și preotul
să ardă grăsimea pe altar, dar pieptul să fie al lui Aaron și al fiilor
săi. **32** Și spata dreaptă să o dați preotului ca ofrandă ridicată
din sacrificiile ofrandelor voastre de pace. **33** Acela dintre fiii lui
Aaron, care aduce sângele ofrandelor de pace și grăsimea, să
ia spata dreaptă ca partea sa. **34** Pentru că pieptul legănat și
spata săltată eu am luat-o de la copiii lui Israel de la sacrificiile
ofrandelor de pace și le-am dat lui Aaron preotul și fiilor săi,
printr-un statut continuu între copiii lui Israel. **35** Aceasta este
porția din ungerea lui Aaron și din ungerea fiilor săi, din acele
ofrande ale DOMNULUI, făcute prin foc, în ziua în care el i-a
prezentat pentru a servi DOMNULUI, în serviciul de preot; **36** Pe
care DOMNUL a poruncit să le fie date de copiii lui Israel, în
ziua în care i-a uns, printr-un statut veșnic, prin toate generațiile
lor. **37** Aceasta este legea ofrandei arse, a darului de mâncare
și a ofrandei pentru păcat și a ofrandei pentru fărădelege și a

consacrărilor și a sacrificiului ofrandelor de pace; **38** Pe care
DOMNUL a poruncit-o lui Moise în muntele Sinai, în ziua în care
el a poruncit copiilor lui Israel să aducă darurile lor DOMNULUI,
în pustiul Sinai.

8 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Ia pe Aaron și
pe fiii săi cu el și veșmintele și untdelemnul ungerii și un taur
pentru ofranda pentru păcat și doi berbeci și un coș cu azime; **3**
Și adună toată adunarea la ușa tabernacolului întâlnirii. **4** Și
Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit; și adunarea s-a
strâns la ușa tabernacolului întâlnirii. **5** Și Moise a spus adunării:
Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit să fie făcut. **6**
Și Moise a adus pe Aaron și pe fiii săi și i-a spălat cu apă. **7**
Și a pus tunica pe el și l-a încins cu brâul și l-a îmbrăcat cu
mantia și a pus efodul pe el și l-a încins cu brâul efodului, lucrat
iscusit, și l-a strâns cu acesta. **8** Și a pus pieptarul pe el, de
asemenea a pus în pieptar pe Urim și Tumim. **9** Și a pus mitra
pe capul lui; de asemenea peste mitră, chiar peste partea ei
dinainte, a pus placa din aur, sfânta coroană; precum DOMNUL
i-a poruncit lui Moise. **10** Și Moise a luat untdelemnul ungerii
și a uns tabernacolul și tot ce era în el și le-a sfințit. **11** Și a
stropit cu acesta de șapte ori peste altar și a uns altarul și toate
vasele lui, deopotrivă ligheanul și piedestalul lui, pentru a le
sfinți. **12** Și a turnat pe capul lui Aaron din untdelemnul ungerii și
l-a uns, pentru a-l sfinți. **13** Și Moise a adus pe fiii lui Aaron și
a pus tunici pe ei și i-a încins cu brâie și a pus bonete pe ei,
precum DOMNUL a poruncit lui Moise. **14** Și a adus taurul pentru
ofranda pentru păcat; și Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe
capul taurului pentru ofranda pentru păcat. **15** Și l-a înjunghiat;
și Moise a luat sângele și l-a pus pe coarnele altarului, de jur

împrejur, cu degetul său, și a purificat altarul și a turnat sângele
la baza altarului și l-a sfințit, pentru a face împăcare pe el. **16** Și
a luat toată grăsimea care era pe măruntaie și lobul de pe ficat
și cei doi rinichi și grăsimea lor și Moise le-a ars pe altar. **17** Dar
taurul și pielea lui, carnea lui și balega lui, le-a ars cu foc în
afara taberei; precum DOMNUL a poruncit lui Moise. **18** Și a
adus berbecul pentru ofranda arsă, și Aaron și fiii săi, și-au pus
mâinile pe capul berbecului. **19** Iar el l-a înjunghiat; și Moise a
stropit sângele peste altar, de jur împrejur. **20** Și a tăiat berbecul
în bucăți; și Moise a ars capul și bucățile și grăsimea. **21** Și a
spălat măruntaiele și picioarele în apă; și Moise a ars întregul
berbec pe altar, acesta a fost un sacrificiu ars ca aromă dulce și
ofrandă făcută prin foc DOMNULUI; precum DOMNUL a poruncit
lui Moise. **22** Și a adus celălalt berbec, berbecul consacrării, și
Aaron și fiii săi și-au pus mâinile pe capul berbecului. **23** Iar
el l-a înjunghiat; și Moise a luat din sângele acestuia și a pus
pe vârful urechii drepte a lui Aaron și pe degetul mare de la
mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept. **24**
Și a adus pe fiii lui Aaron și Moise a pus din sânge pe vârful
urechii lor drepte și pe degetul mare al mâinii lor drepte și pe
degetul mare al piciorului lor drept; și Moise a stropit sângele
peste altar, de jur împrejur. **25** Și a luat grăsimea și noada și
toată grăsimea care era pe măruntaie și lobul de pe ficat și cei
doi rinichi și grăsimea lor și spata dreaptă; **26** Și din coșul cu
azime, care era înaintea DOMNULUI, a luat o turtă nedospită și
o turtă unsă cu untdelemn și un biscuit, și le-a pus pe grăsime și
pe spata dreaptă; **27** Și el a pus toate pe mâinile lui Aaron și pe
mâinile fiilor săi și le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea
DOMNULUI. **28** Și Moise le-a luat de pe mâinile lor și le-a ars

pe altar peste ofranda arsă, ele au fost consacrări ca aromă
dulce, aceasta este ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. **29** Și
Moise a luat pieptul și l-a legănat ca ofrandă legănată înaintea
DOMNULUI, căci din berbecul consacrării pieptul era partea lui
Moise, precum DOMNUL a poruncit lui Moise. **30** Și Moise a
luat din untdelemnul ungerii și din sângele care era pe altar,
și l-a stropit pe Aaron și pe veșmintele lui și pe fiii săi și pe
veșmintele fiilor săi, împreună cu el; și a sfințit pe Aaron și
veșmintele lui, și pe fiii săi și veșmintele lor, împreună cu el. **31**
Și Moise le-a spus lui Aaron și fiilor săi: Fierbeți carnea la ușa
tabernacolului întâlnirii; și acolo mâncați-o cu pâinea ce este
în coșul consacrării, precum am poruncit eu, spunând: Aaron
și fiii să o mănânce. **32** Și ceea ce rămâne din carne și din
pâine să o ardeți cu foc. **33** Și să nu ieșiți pe ușa tabernacolului
întâlnirii în cele șapte zile, până ce zilele consacrării voastre
ajung la sfârșit, pentru că în șapte zile el vă va consacra. **34**
Precum a făcut el astăzi, astfel a poruncit DOMNUL să facem,
pentru a face ispășire pentru voi. **35** De aceea să locuiți la
ușa tabernacolului întâlnirii zi și noapte, șapte zile, și să păziți
însărcinarea DOMNULUI, ca să nu muriți, pentru că așa îmi este
poruncit. **36** Astfel Aaron și fiii săi au împlinit toate lucrurile pe
care DOMNUL le-a poruncit prin mâna lui Moise.

9 Și s-a întâmplat în a opta zi, că Moise a chemat pe Aaron și
pe fiii săi și pe bătrânii Israelului; **2** Și i-a spus lui Aaron: Ia-
ți un vițel tânăr ca ofrandă pentru păcat și un berbec pentru
ofrandă arsă, fără cusur și adu-i înaintea DOMNULUI. **3** Și
copiilor lui Israel să le vorbești, spunând: Luați un ied dintre
capre ca ofrandă pentru păcat; și un vițel și un miel, amândoi de
un an, fără cusur, pentru ofrandă arsă; **4** De asemenea un taur

și un berbec pentru ofrande de pace pentru a sacrifica înaintea
DOMNULUI; și un dar de mâncare amestecat cu untdelemn,
pentru că astăzi DOMNUL vi se va arăta. **5** Și ei au adus ceea
ce Moise a poruncit, înaintea tabernacolului întâlnirii; și toată
adunarea s-a apropiat și a stat în picioare înaintea DOMNULUI.
6 Și Moise a spus: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a
poruncit ca voi să îl faceți; și gloria DOMNULUI vi se va arăta.
7 Și Moise i-a spus lui Aaron: Du-te la altar și adu ofranda ta
pentru păcat și ofranda ta arsă, și fă ispășire pentru tine însuți și
pentru popor, și adu ofranda poporului și fă ispășire pentru ei,
precum DOMNUL a poruncit. **8** De aceea Aaron a mers la altar
și a înjunghiat vițelul ofrandei pentru păcat, care era pentru el. **9**
Și fiii lui Aaron au adus sângele la el, iar el a înmuiat degetul
său în sânge și l-a pus pe coarnele altarului și a turnat sângele
la baza altarului; **10** Dar grăsimea și rinichii și lobul de pe ficatul
ofrandei pentru păcat, le-a ars pe altar; precum DOMNUL a
poruncit lui Moise. **11** Și carnea și pielea le-a ars cu foc în afara
taberei. **12** Și a înjunghiat ofranda arsă, și fiii lui Aaron i-au
prezentat sângele, pe care el l-a stropit de jur împrejur peste
altar. **13** Și i-au prezentat ofranda arsă, cu bucățile ei și capul; și
le-a ars pe altar. **14** Și a spălat măruntaiele și picioarele și le-a
ars peste ofranda arsă pe altar. **15** Și a adus darul poporului și a
luat țapul, care era ofranda pentru păcat pentru popor și l-a
înjunghiat și l-a oferit pentru păcat, precum pe cel dintâi. **16** Și a
adus ofranda arsă și a oferit-o conform rânduielii. **17** Și a adus
darul de mâncare și a luat o mână plină din el și l-a ars pe altar,
lângă sacrificiul ars de dimineață. **18** A înjunghiat de asemenea
taurul și berbecul ca sacrificiu al ofrandelor de pace, care era
pentru popor; și fiii lui Aaron i-au prezentat sângele, pe care el l-

a stropit peste altar de jur împrejur, **19** Și grăsimea taurului și a
berbecului, noada și ce acoperă măruntaiele și rinichii și lobul de
pe ficat; **20** Și ei au pus grăsimea peste piepturile sacrificiului,
iar el a ars grăsimea pe altar. **21** Și piepturile și spata dreaptă
Aaron le-a legănat ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI;
precum a poruncit Moise. **22** Și Aaron și-a ridicat mâna spre
popor și l-a binecuvântat și a coborât de la aducerea ofrandei
pentru păcat și de la ofranda arsă și de la ofrandele de pace.
23 Și Moise și Aaron au intrat în tabernacolul întâlnirii, și au
ieșit și au binecuvântat poporul; și gloria DOMNULUI s-a arătat
întregului popor. **24** Și a ieșit un foc de dinaintea DOMNULUI și
a mistuit de pe altar, ofranda arsă și grăsimea, tot poporul când
a văzut aceasta a strigat și a căzut cu fețele la pământ.

10 Și Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, au luat fiecare tămâietoarea
lui și au pus foc în ele și au pus tămâie deasupra și au oferit foc
străin înaintea DOMNULUI, ceea ce el nu le poruncise. **2** Și a
ieșit foc de la DOMNUL și i-a mistuit, iar ei au murit înaintea
DOMNULUI. **3** Atunci Moise i-a spus lui Aaron: Aceasta este
ceea ce DOMNUL a vorbit, spunând: Eu voi fi sfințit în cei ce se
apropie de mine și înaintea întregului popor eu voi fi glorificat. Și
Aaron a tăcut. **4** Și Moise a chemat pe Mișael și Elițafan, fiii lui
Uziel, unchiul lui Aaron, și le-a spus: Apropiați-vă, duceți pe frații
voștri de dinaintea sanctuarului, afară din tabără. **5** Astfel s-
au apropiat și i-au dus în tunicile lor, afară din tabără; precum
spusese Moise. **6** Și Moise i-a zis lui Aaron și lui Eleazar și lui
Itamar, fiii săi: Nu vă descoperiți capetele, nici nu vă sfâșiați
hainele, ca nu cumva să muriți și ca nu cumva să vină furie
peste tot poporul; ci lăsați pe frații voștri, întreaga casă a lui
Israel, să plângă arderea pe care DOMNUL a aprins-o. **7** Și să

nu ieșiți de la ușa tabernacolului întâlnirii ca nu cumva să muriți,
pentru că untdelemnul ungerii DOMNULUI este peste voi. Și ei
au făcut conform cuvântului lui Moise. **8** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Aaron, zicând: **9** Să nu bei nici vin nici băutură tare, nici tu,
nici fiii tăi cu tine, când intrați în tabernacolul întâlnirii, ca să
nu muriți, acesta să fie un statut pentru totdeauna, prin toate
generațiile voastre; **10** Și ca să puteți deosebi între ce este sfânt
și ce nu este sfânt și între ce este curat și ce nu este curat. **11** Și
să îi învățați pe copiii lui Israel toate statutele pe care DOMNUL
le-a spus prin mâna lui Moise. **12** Și Moise i-a vorbit lui Aaron și
lui Eleazar și lui Itamar, fiii săi care rămăseseră: Luați darul de
mâncare care rămâne din ofrandele DOMNULUI făcute prin foc
și mâncați-l fără dospeală lângă altar, pentru că acesta este
preasfânt. **13** Și mâncați-l în locul sfânt, deoarece este dreptul
tău și dreptul fiilor tăi, din sacrificiile făcute prin foc DOMNULUI,
pentru că așa mi s-a poruncit. **14** Și pieptul legănat și spata
săltată să le mâncați într-un loc curat; tu și fiii tăi și fiicele tale cu
tine, pentru că acestea sunt dreptul tău și dreptul fiilor tăi, care
sunt date din sacrificiile ofrandelor de pace ale copiilor lui Israel.
15 Spata săltată și pieptul legănat să le aducă împreună cu
ofrandele făcute prin foc din grăsime, ca să le legene ca ofrandă
legănată înaintea DOMNULUI; și aceasta să fie a ta și a fiilor tăi
cu tine, printr-un statut veșnic; precum DOMNUL a poruncit. **16**
Și Moise a căutat cu atenție țapul ofrandei pentru păcat și, iată,
acesta era ars, și s-a mâniat pe Eleazar și Itamar, fiii lui Aaron,
care rămăseseră în viață, spunând: **17** Pentru ce nu ați mâncat
ofranda pentru păcat în locul sfânt, văzând că aceasta este
preasfântă și că Dumnezeu v-a dat-o ca să purtați nelegiuirea
adunării, pentru a face ispășire pentru ei înaintea DOMNULUI?

18 Iată, sângele lui nu a fost adus înăuntrul locului sfânt; voi într-
adevăr trebuia să o fi mâncat în locul sfânt, precum am poruncit.
19 Și Aaron i-a vorbit lui Moise: Iată, astăzi ei și-au oferit ofranda
pentru păcat și ofranda lor arsă înaintea DOMNULUI; și astfel de
lucruri mi s-au întâmplat; și dacă aș fi mâncat ofranda de păcat
astăzi, ar fi fost acceptată aceasta înaintea ochilor DOMNULUI?
20 Și când Moise a auzit aceasta, a fost mulțumit.

11 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunându-le:
2 Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Acestea sunt animalele
pe care să le mâncați dintre toate animalele de pe pământ.
3 Orice desparte copita și este cu copită bifurcată și rumegă
hrana, printre animale, pe acelea să le mâncați. **4** Totuși pe
acestea să nu le mâncați dintre cele ce rumegă, sau dintre
cele cu unghie despicată; cămila, pentru că rumegă hrana,
dar nu desparte unghia; vă este necurată. **5** Și iepurele de
stâncă, deoarece rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă
este necurat. **6** Și iepurele de câmp, pentru că el rumegă hrana,
dar nu desparte unghia; vă este necurat. **7** Și porcul, deși are
unghia despicată și este cu copită bifurcată, totuși el nu rumegă
hrana; vă este necurat. **8** Din carnea lor să nu mâncați și trupul
lor mort să nu îl atingeți; vă sunt necurate. **9** Pe acestea să le
mâncați din tot ce este în ape; orice are aripioare și solzi în
ape, în mări și în râuri, pe acelea să le mâncați. **10** Și tot ce
nu are aripioare și solzi în mări și în râuri, din tot ce mișcă în
ape și din orice viețuitoare ce este în ape, acelea să vă fie o
urâciune; **11** Da, să vă fie o urâciune; să nu mâncați din carnea
lor și trupurile lor moarte să vă fie o urâciune. **12** Orice nu are
aripioare nici solzi în ape, să vă fie o urâciune. **13** Și acestea
sunt cele care să vă fie o urâciune printre păsări; să nu fie

mâncate, sunt o urâciune; acvila și vulturul bărbos și vulturul
pescar, **14** Și vulturul și uliul după felul său; **15** Fiecare corb
după felul său; **16** Și bufnița și șoimul de noapte și cucul și
șoimul după felul său, **17** Și cucuveaua și cormoranul și bufnița
mare, **18** Și lebăda și pelicanul și vulturul egiptean, **19** Și barza,
stârcul după felul său și nagâțul și liliacul. **20** Toate zburătoarele
care se târăsc, umblând pe toate patru picioarele, să vă fie o
urâciune. **21** Totuși pe acestea să le mâncați din fiecare lucru
zburător care se târăște mergând pe toate patru picioarele, care
au fluierele picioarelor deasupra labelor lor, ca să sară cu totul
de pe pământ. **22** Chiar pe acestea dintre ele să le mâncați:
lăcusta după felul ei și lăcusta pleșuvă după felul ei și scarabeul
după felul său și cosașul după felul său. **23** Dar orice alt lucru
zburător care se târăște, care are patru picioare, să vă fie o
urâciune. **24** Și din cauza acestora voi veți fi necurați, oricine
atinge trupul lor mort să fie necurat până seara. **25** Și oricine
trebuie să poarte orice din trupul lor mort să își spele hainele
și să fie necurat până seara. **26** Trupurile moarte ale fiecărui
animal care desparte unghia și nu este cu copită bifurcată,
nici nu rumegă mâncarea, vă sunt necurate, fiecare om ce le
atinge să fie necurat. **27** Și orice merge pe labele sale, printre
toate felurile de viețuitoare care merg pe toate patru picioarele,
acelea vă sunt necurate, oricine atinge trupul lor mort să fie
necurat până seara. **28** Și cel ce poartă trupul lor mort să își
spele hainele și să fie necurat până seara, vă sunt necurate.
29 Acestea de asemenea vă vor fi necurate printre târâtoarele
ce se târăsc pe pământ; nevăstuica și șoarecele și țestoasa
după felul ei, **30** Și dihorul și cameleonul și șopârla și melcul și
cârtița. **31** Acestea vă sunt necurate printre toate cele ce se

târăsc, oricine le atinge, după ce vor fi murit, să fie necurat până
seara. **32** Și orice lucru ce cade pe ele, după ce vor fi murit, să
fie necurat; fie acesta orice vas de lemn, sau haină, sau piele,
sau sac, orice vas în care se face ceva, să fie pus în apă și să
fie necurat până seara; astfel să fie el curățat. **33** Și fiecare vas
de pământ, în care cade ceva din ele, orice este în ele să fie
necurat; și să îl spargeți. **34** Din toată mâncarea care este de
mâncat, peste care vine o asemenea apă să fie necurată; și
toată băutura care este de băut în orice astfel de vas să fie
necurată. **35** Și orice lucru peste care cade orice parte din trupul
lor mort să fie necurat; fie cuptor sau vatră pentru oale, să fie
dărâmate, pentru că sunt necurate și să vă fie necurate. **36**
Totuși o fântână sau groapă, în care este abundență de apă, să
fie curată, dar ce atinge trupul lor mort să fie necurat. **37** Și dacă
ceva din trupul lor mort cade pe orice sămânță de semănat care
este pentru a fi semănată, aceasta să fie curată. **38** Dar dacă
ceva apă este pusă peste sămânță și vreo parte din trupul lor
mort cade acolo, să vă fie necurată. **39** Și dacă vreun animal,
din care voi puteți mânca, moare, cel ce atinge trupul lui mort să
fie necurat până seara. **40** Și cel ce mănâncă din trupul mort al
acestuia să își spele hainele și să fie necurat până seara; de
asemenea cel ce cară trupul mort al lui să-și spele hainele și să
fie necurat până seara. **41** Și fiecare târâtoare ce se târăște pe
pământ să fie o urâciune; să nu fie mâncată. **42** Orice merge
pe pântece și orice merge pe toate patru picioarele, sau orice
are mai multe picioare printre toate târâtoarele ce se târăsc pe
pământ, pe acelea să nu le mâncați, pentru că sunt urâciune.
43 Să nu vă faceți sufletele urâcioase cu vreo târâtoare ce se
târăște pe pământ, nici să nu vă faceți necurați cu ele, ca să nu

fiți pângăriți prin ele. **44** Pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru, de aceea sfințiți-vă și veți fi sfinți; căci eu sunt sfânt,
să nu vă pângăriți cu niciun fel de târâtoare ce se târăște pe
pământ. **45** Pentru că eu sunt DOMNUL care vă aduce din
țara Egiptului, pentru a fi Dumnezeul vostru; de aceea fiți sfinți,
căci eu sunt sfânt. **46** Aceasta este legea despre animale și
despre păsări și despre fiecare viețuitoare care se mișcă în ape
și despre fiecare târâtoare care se târăște pe pământ, **47** Pentru
a face o diferență între necurat și curat și între animalul care
poate fi mâncat și animalul care nu poate fi mâncat.

12 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește
copiilor lui Israel, zicând: Dacă o femeie rămâne însărcinată
și naște un copil de parte bărbătească, să fie necurată șapte
zile; conform cu zilele separării, pentru infirmitatea ei, să fie
necurată. **3** Și în ziua a opta prepuțul lui să fie circumcis. **4** Și să
continue în sângele curățirii ei treizeci și trei de zile; să nu atingă
niciun lucru sfânt, nici să nu intre în sanctuar, până când zilele
purificării ei vor fi împlinite. **5** Dar dacă ea naște un copil de
parte femeiască, atunci să fie necurată două săptămâni, ca în
separarea ei, și să continue în sângele curățirii ei șaizeci și șase
de zile. **6** Și când zilele curățirii ei sunt împlinite, pentru un fiu,
sau pentru o fiică, să aducă un miel de un an, ca ofrandă arsă
și un porumbel tânăr sau o turturea, ca ofrandă pentru păcat,
la ușa tabernacolului întâlnirii, la preot; **7** Acesta să le aducă
înaintea DOMNULUI și să facă ispășire pentru ea; iar ea să fie
curățată de scurgerea sângerării ei. Aceasta este legea pentru
cea care a născut parte bărbătească sau parte femeiască. **8**
Și dacă nu este în stare să aducă un miel, atunci să aducă
două turturele, sau doi porumbei tineri; unul pentru ofranda arsă

și celălalt ca ofrandă pentru păcat; și preotul să facă ispășire
pentru ea, iar ea să fie curată.

13 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și Aaron, spunând: **2** Când
un bărbat va avea pe pielea cărnii sale o umflătură, o crustă sau
o pată albă și aceasta este în pielea cărnii lui asemănătoare rănii
de lepră, atunci el să fie adus la preotul Aaron, sau la unul dintre
fiii săi, preoții; **3** Și preotul să se uite la rana din pielea cărnii; și
când părul în rană este schimbat în alb și rana la vedere este
mai adâncită decât pielea cărnii lui, aceasta este o rană de
lepră; și preotul să îl privească și să îl declare necurat. **4** Dacă
pata strălucitoare este albă în pielea cărnii lui și la vedere nu
este mai adâncă decât pielea și părul ei nu este schimbat în
alb, atunci preotul să îl închidă pe cel cu rana, șapte zile; **5**
Și preotul să se uite la el în ziua a șaptea; și, iată, dacă rana
înaintea ochilor săi este neschimbată și rana nu se întinde pe
piele, atunci preotul să îl mai închidă șapte zile; **6** Și preotul
să se uite la el din nou în a șaptea zi; și, iată, dacă rana s-a
întunecat puțin și rana nu s-a întins pe piele, preotul să îl declare
curat, este doar o crustă; iar el să își spele hainele și să fie
curat. **7** Dar dacă crusta se întinde mult în piele, după ce a fost
văzut de preot, pentru curățirea lui, să fie văzut de preot din nou;
8 Și dacă preotul vede că, iată, crusta se întinde în piele, atunci
preotul să îl declare necurat, aceasta este lepră. **9** Când rana de
lepră este într-un bărbat, el să fie adus la preot; **10** Și preotul
să se uite la el; și, iată, dacă umflătura este albă în piele și a
schimbat părul în alb și este carne proaspăt vie în umflătură, **11**
Aceasta este o lepră veche în pielea cărnii lui, și preotul să îl
declare necurat și să nu îl închidă, pentru că este necurat. **12**
Și dacă lepra se întinde mult pe piele și lepra acoperă toată

pielea celui ce are rana, de la cap până în talpa piciorului său,
oriunde privește preotul; **13** Atunci preotul să cerceteze; și, iată,
dacă lepra i-a acoperit toată carnea, să îl declare curat pe cel
ce are rana; totul s-a schimbat în alb, el este curat. **14** Dar
când apare pe el carne vie să fie necurat. **15** Și preotul să se
uite la carnea vie și să îl declare a fi necurat, căci carnea vie
este necurată; aceasta este lepră. **16** Sau dacă se schimbă din
nou carnea vie și este schimbată în alb, să vină la preot. **17** Și
preotul să se uite la el; și, iată, dacă rana este schimbată în
alb, atunci preotul să declare curat pe cel ce are rana, el este
curat; **18** Și carnea, în care era o ulcerație în pielea ei, dacă s-a
vindecat, **19** Și dacă în locul ulcerației este o umflătură albă, sau
o pată strălucitoare sau albă și cumva roșiatică, și aceasta să fie
arătată preotului; **20** Și dacă, după ce preotul o vede, iată, este
la vedere mai adâncă decât pielea, și părul ei este schimbat în
alb, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este o rană
de lepră izbucnită din ulcerație. **21** Dar dacă preotul se uită la
ea și, iată, nu sunt peri albi în ea și dacă nu este mai adâncă
decât pielea, dar este cumva întunecată, atunci preotul să îl
închidă șapte zile; **22** Și dacă aceasta se întinde mult pe piele,
atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este o rană. **23**
Dar dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei și nu se întinde,
aceasta este o ulcerație inflamată; și preotul să îl declare curat.
24 Dar dacă este vreo carne, în pielea căreia este o inflamație
arzătoare și carnea vie arzătoare are o pată strălucitoare albă,
cumva roșiatică sau albă, **25** Atunci preotul să se uite la ea;
și, iată, dacă părul în pata strălucitoare este schimbat în alb și
la vedere este mai adâncită decât pielea, aceasta este lepră
izbucnită din inflamație, pentru aceasta preotul să îl declare

necurat, aceasta este rana leprei. **26** Dar dacă preotul se uită la
ea și, iată, nu este niciun păr alb în pata strălucitoare și aceasta
nu este mai adâncită decât pielea din jur, dar este cumva mai
întunecată, atunci preotul să îl închidă șapte zile; **27** Și preotul
să se uite la el în ziua a șaptea; și dacă aceasta s-a întins mult
pe piele, atunci preotul să îl declare necurat, aceasta este rana
leprei. **28** Și dacă pata strălucitoare rămâne la locul ei și nu se
întinde pe piele, dar este cumva mai întunecată, aceasta este o
umflătură de inflamație; și preotul să îl declare curat, pentru că
este o inflamație aprinsă. **29** Dacă un bărbat sau o femeie are o
rană pe cap sau pe barbă; **30** Atunci preotul să se uite la rană;
și, iată, dacă este la vedere mai adâncită decât pielea și este în
ea păr galben subțire, atunci preotul să îl declare necurat, este o
eczemă, chiar lepră pe cap sau pe barbă. **31** Și dacă preotul se
uită la rana eczemei de la suprafața pielii și, iată, la vedere nu
este mai adâncă decât pielea și nu este păr negru în ea, atunci
preotul să îl închidă pe cel ce are rana eczemei la suprafața
pielii, șapte zile; **32** Și în ziua a șaptea preotul să se uite la rană;
și, iată, dacă eczema de la suprafața pielii nu se întinde și în ea
nu este păr galben și eczema nu este la vedere mai adâncă
decât pielea; **33** El să fie ras, dar să nu radă eczema; și preotul
să îl mai închidă, pe cel ce are eczema, șapte zile; **34** Și în ziua
a șaptea preotul să se uite la eczemă; și, iată, dacă, eczema
nu s-a întins pe piele, nici nu este la vedere mai adâncă decât
pielea, atunci preotul să îl declare curat, și să își spele hainele
și să fie curat. **35** Dar dacă eczema se întinde mult pe piele
după curățirea sa; **36** Atunci preotul să se uite la el; și, iată,
dacă eczema s-a întins pe piele, preotul să nu caute păr galben;
el este necurat. **37** Dar dacă eczema este înaintea ochilor săi

neschimbată și acolo este păr negru crescut în ea, eczema este
vindecată, el este curat, și preotul să îl declare curat. **38** Dacă
de asemenea un bărbat sau o femeie au pe pielea cărnii lor pete
strălucitoare, adică pete albe strălucitoare; **39** Atunci preotul să
se uite la ele; și, iată, dacă petele strălucitoare în pielea cărnii lor
sunt de un alb mai întunecat, acestea sunt pete pistruiate care
cresc în piele; el este curat. **40** Și bărbatul al cărui păr a căzut de
pe capul lui, este chel; el este curat. **41** Și bărbatul al cărui păr a
căzut de pe partea capului dinspre fața sa, este cu frunte cheală,
el este curat. **42** Și dacă este pe capul chel, sau pe fruntea
cheală, o rană roșiatică, aceasta este o lepră ce a izbucnit pe
capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală. **43** Atunci preotul să
se uite la ea; și, iată, dacă umflătura rănii este alb roșiatică pe
capul lui chel, sau pe fruntea lui cheală, precum lepra apare pe
pielea cărnii, **44** Este un bărbat lepros, este necurat, preotul să îl
declare cu desăvârșire necurat, rana lui este pe capul lui. **45** Și
cât despre lepră, cel în care este rana ei, hainele lui să fie rupte
și capul descoperit și să pună un acoperământ peste buza de
sus și să strige: Necurat, necurat. **46** În toate zilele, cât timp este
rana în cel lepros, să fie pângărit; el este necurat; să locuiască
singur; în afara taberei să fie locuința lui. **47** De asemenea haina
în care se află rana leprei, fie ea haină de lână, sau haină de in,
48 Fie în urzeală sau bătează, a inului sau a lânii; fie ea în piele
sau în orice lucru făcut din piele; **49** Și dacă rana este verzuie
sau roșiatică în haină, sau în pielea hainei, fie în urzeală, sau în
bătează, sau în orice lucru din piele, aceasta este o rana de lepră
și să fie arătată preotului. **50** Și preotul să se uite la rană și să
închidă lucrul care are rana șapte zile; **51** Și să se uite la rană în
ziua a șaptea, dacă rana s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în

bătează sau în pielea hainei, sau în orice lucru care este făcut din
piele, atunci rana este lepră care roade; acel lucru este necurat.
52 De aceea să ardă haina aceea, fie urzeală, fie bătează, în lână
sau in, sau orice lucru din piele în care este rana, pentru că este
lepră care roade; să fie ars în foc. **53** Și dacă preotul se uită și,
iată, rana nu s-a întins în haină, fie în urzeală, fie în bătează sau
în orice lucru din piele, **54** Atunci preotul să poruncească să se
spele lucrul în care este rana și să mai fie închis încă șapte zile;
55 Și preotul să se uite la rană, după ce este spălată; și, iată,
dacă rana nu și-a schimbat culoarea și rana nu s-a întins, este
necurată; să o arzi în foc; este roasă dinăuntru, fie pe față, fie pe
dos. **56** Și dacă preotul se uită la ea și, iată, rana este cumva
mai întunecată după spălare, atunci să o rupă din haină sau din
piele sau din urzeală sau din bătează; **57** Și dacă aceasta încă
apare în haină, fie în urzeală, fie în bătează sau în orice lucru de
piele, aceasta este o rană care se întinde, lucrul care are rana
să îl arzi cu foc. **58** Și haina, fie urzeală, fie bătează, fie orice
lucru din piele, pe care îl vei spăla, dacă rana s-a depărtat de la
acele lucruri, atunci să le speli a doua oară și vor fi curate. **59**
Aceasta este legea rănii de lepră într-o haină de lână sau de in,
fie în urzeala, fie în bătеala ei, sau în orice lucru de piele, pentru
a-l declara curat, sau a-l declara necurat.

14 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Aceasta să fie
legea leprosului în ziua curățirii lui, să fie adus la preot; **3** Și
preotul să iasă afară din tabără; și preotul să se uite la rană
și, iată, dacă rana de lepră este vindecată pe lepros; **4** Atunci
preotul va porunci să se ia, pentru cel pregătit pentru a fi curățit,
două păsări vii și curate și lemn de cedru și stacojiu și isop; **5**
Și preotul să poruncească să fie înjunghiată, una dintre păsări

într-un vas de lut peste apa curgătoare; **6** Cât despre pasărea
vie, să o ia împreună cu lemnul de cedru și stacojiul și isopul
și să le înmoaie împreună cu pasărea vie în sângele păsării
ucise peste apa curgătoare; **7** Și să stropească, pe cel ce este
pregătit pentru a fi curățit de lepră, de șapte ori și să îl declare
curat și să lase pasărea vie liberă în câmp deschis. **8** Și cel ce
este pregătit pentru a fi curățit să își spele hainele și să își radă
tot părul și să se spele în apă, ca să fie curat; și după aceea să
intre în tabără și să rămână afară din cortul lui șapte zile. **9** Dar
așa să fie în ziua a șaptea, el să își radă tot părul de pe cap și
barba și sprâncenele, chiar tot părul să și-l radă; și să își spele
hainele, de asemenea să își spele carnea în apă și va fi curat.
10 Și în ziua a opta să ia doi miei fără cusur și o mioară de un
an, fără cusur, și trei zecimi dintr-o măsură de floarea făinii
pentru un dar de mâncare, amestecată cu untdelemn și un log
de untdelemn. **11** Și preotul care îl curăță să prezinte bărbatul ce
este pentru curățire și acele lucruri, înaintea DOMNULUI, la
ușa tabernacolului întâlnirii; **12** Și preotul să ia un miel și să îl
ofere ca ofrandă pentru fărădelege și logul de untdelemn și să
le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; **13** Și să
înjunghie mielul în locul în care va înjunghia ofranda pentru
păcat și ofranda arsă, în locul sfânt, căci precum ofranda pentru
păcat este a preotului, astfel este și ofranda pentru fărădelege,
aceasta este preasfântă; **14** Și preotul să ia câtva sânge din
ofranda pentru fărădelege și preotul să îl pună pe vârful urechii
drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și pe degetul mare de la
mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui drept; **15** Și
preotul să ia câtva din logul de untdelemn și să îl toarne în palma
mâinii sale stângi; **16** Și preotul să își înmoaie degetul drept în

untdelemnul care este în palma mâinii stângi și să stropească
din untdelemn cu degetul său de șapte ori înaintea DOMNULUI;
17 Și din restul untdelemnului care este în mâna sa, preotul să
pună pe vârful urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit și
pe degetul mare de la mâna lui dreaptă și peste degetul mare
de la piciorul lui drept, peste sângele ofrandei pentru fărădelege;
18 Și rămășița din untdelemnul care este în mâna preotului să
o toarne pe capul celui pregătit pentru a fi curățit, și preotul
să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI. **19** Și preotul
să aducă ofranda pentru păcat și să facă ispășire pentru cel
pregătit pentru a fi curățit de necurăția sa; și după aceea să
înjunghie ofranda arsă; **20** Și preotul să aducă ofranda arsă și
darul de mâncare pe altar, și preotul să facă ispășire pentru el și
el să fie curat. **21** Iar dacă este sărac și nu poate aduce atât de
mult, atunci să ia un miel ca ofrandă pentru fărădelege ca să
fie legănată, pentru a se face ispășire pentru el, și o zecime
dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca
dar de mâncare, și un log de untdelemn; **22** Și două turturele
sau doi pui de porumbel, precum este în stare să aducă; și una
să fie ofrandă pentru păcat iar cealaltă ofrandă arsă. **23** Și să
le aducă în ziua a opta pentru curățirea sa, la preot, la ușa
tabernacolului întâlnirii, înaintea DOMNULUI. **24** Și preotul să ia
mielul ofrandei pentru fărădelege și logul de untdelemn și preotul
să le legene ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI; **25** Și să
înjunghie mielul ofrandei pentru fărădelege, și preotul să ia câtva
din sângele ofrandei pentru fărădelege și să îl pună pe vârful
urechii drepte a celui pregătit pentru a fi curățit, și pe degetul
mare de la mâna lui dreaptă și pe degetul mare de la piciorul lui
drept; **26** Și preotul să toarne din untdelemn în palma mâinii

sale stângi; **27** Și preotul să stropească cu degetul său drept
câtva din untdelemnul care este în mâna lui stângă, de șapte ori
înaintea DOMNULUI; **28** Și preotul să pună din untdelemnul
care este în mâna sa pe vârful urechii drepte a celui pregătit
pentru a fi curățit și pe degetul mare de la mâna sa dreaptă și
pe degetul mare de la piciorul lui drept, peste locul sângelui
ofrandei pentru fărădelege; **29** Și restul untdelemnului care este
în mâna preotului să îl pună peste capul celui pregătit pentru a fi
curățit, pentru a se face ispășire pentru el înaintea DOMNULUI.
30 Și să aducă pe una dintre turturele, sau unul dintre porumbeii
tineri, precum este în stare să aducă; **31** Precum este el în stare
să le aducă, pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca
ofrandă arsă, cu darul de mâncare, și preotul să facă ispășire
pentru cel pregătit, pentru a fi curățit înaintea DOMNULUI. **32**
Aceasta este legea celui în care este rana de lepră, a cărui
mână nu este în stare să aducă cele ținând de curățirea lui.
33 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând: **34**
După ce veți fi intrat în țara Canaanului, pe care eu v-o dau ca
stăpânire, și pun rana de lepră într-o casă din țara stăpânirii
voastre; **35** Și proprietarul casei să vină și să spună preotului,
spunând: Mi se pare că este ceva ca o rană în casă, **36** Atunci
preotul să poruncească să fie golită casa înainte ca preotul să
meargă să se uite la rană, ca să nu se facă necurate toate câte
sunt în casă, și după aceea preotul să intre să se uite la casă;
37 Și să se uite la rană și, iată, dacă rana este în pereții casei,
cu adâncituri mici, verzui sau roșiatice, care la vedere sunt mai
adânci decât peretele, **38** Atunci preotul să iasă din casă la
ușa casei și să închidă casa șapte zile; **39** Și preotul să vină
din nou în ziua a șaptea și să se uite; și, iată, dacă rana se

întinde în pereții casei, **40** Atunci să poruncească preotul ca ei
să scoată pietrele în care este rana și să le arunce într-un loc
necurat în afara orașului; **41** Și să facă să fie răzuită casa pe
dinăuntru de jur împrejur, iar ei să toarne țărâna pe care au
răzuit-o în afara orașului, într-un loc necurat; **42** Și să ia alte
pietre și să le pună în locul acelor pietre; iar el să ia alt mortar și
să tencuiască astfel casa. **43** Și dacă rana se întoarce înapoi și
izbucnește în casă, după ce a scos pietrele și după ce a răzuit
casa și după ce aceasta este tencuită, **44** Atunci preotul să vină
și să se uite și iată, dacă rana s-a întins în casă, este lepră care
roade în casă, aceasta este necurată. **45** Și el să dărâme casa,
pietrele ei și lemnăria acesteia și tot mortarul casei; și să le care
afară din oraș, într-un loc necurat. **46** Mai mult, cel ce intră în
casă în timpul cât aceasta este închisă, să fie necurat până
seara. **47** Și cel ce se culcă în casă să își spele hainele; și cel
ce mănâncă în casă să își spele hainele. **48** Și dacă preotul intră
și se uită și, iată, rana nu s-a întins în casă, după ce casa a fost
tencuită, atunci preotul să declare casa curată, deoarece rana
este vindecată. **49** Și să ia, pentru a curăța casa, două păsări
împreună cu lemn de cedru și stacojiu și isop; **50** Și să ucidă pe
una dintre păsări într-un vas de lut peste apa curgătoare; **51** Și
să ia lemnul de cedru și isopul și stacojiul și pasărea vie și să
le înmoaie în sângele păsării ucise și în apa curgătoare și să
stropească de șapte ori casa; **52** Și casa să o curețe cu sângele
păsării și cu apa curgătoare și cu pasărea vie și cu lemnul de
cedru și cu isopul și cu stacojiul; **53** Dar să lase pasărea să
plece în afara cetății, în câmp deschis și să facă ispășire pentru
casă, și aceasta să fie curată. **54** Aceasta este legea pentru
toate felurile de rană de lepră și a eczemei, **55** Și pentru lepra

hainei și a casei, **56** Și pentru o umflătură și pentru o crustă și
pentru o pată strălucitoare, **57** Pentru a învăța pe alții când este
necurat și când este curat, aceasta este legea leprei.

15 Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, zicând: **2**
Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când vreun bărbat are o
scurgere din carnea lui, din cauza scurgerii lui, este necurat. **3**
Și aceasta să fie necurățenia lui, în scurgerea lui, fie carnea
lui curge cu scurgerea lui, fie carnea lui este închisă de la
scurgerea lui, aceasta este necurăția lui. **4** Fiecare pat, pe care
se culcă cel ce are scurgerea, este necurat, și fiecare lucru, pe
care șade el, să fie necurat. **5** Și oricine atinge patul lui să își
spele hainele și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până
seara. **6** Și cel ce șade pe orice lucru pe care a șezut cel ce are
scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să
fie necurat până seara. **7** Și cel ce atinge carnea celui ce are
scurgerea să își spele hainele și să se îmbăieze în apă și să
fie necurat până seara. **8** Și dacă cel ce are scurgerea scuipă
peste cel ce este curat, atunci acela să își spele hainele și să se
îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. **9** Și orice șea,
pe care călărește cel ce are scurgerea, să fie necurată. **10** Și
oricine atinge orice lucru care a fost sub el, să fie necurat până
seara, și cel ce va căra oricare din acele lucruri să își spele
hainele și să se îmbăieze și să fie necurat până seara. **11** Și pe
oricine atinge cel ce are scurgerea și nu și-a clătit mâinile sale în
apă, să își spele hainele și să se îmbăieze și să fie necurat
până seara. **12** Și vasele de lut, pe care le-a atins cel ce are
scurgerea, să fie sparte; și fiecare vas de lemn să fie clătit în
apă. **13** Și când cel ce are o scurgere este curățat de scurgerea
sa, atunci el să își numere șapte zile pentru curățirea sa și să își

spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă curgătoare și să
fie curat. **14** Și în ziua a opta să ia pentru el două turturele,
sau doi porumbei tineri și să vină înaintea DOMNULUI la ușa
tabernacolului întâlnirii și să le dea preotului; **15** Și preotul să le
aducă, una ca ofrandă pentru păcat și cealaltă ca ofrandă arsă;
și preotul să facă ispășire pentru el înaintea DOMNULUI, pentru
scurgerea lui. **16** Și dacă sămânța de împreunare a vreunui
bărbat iese din el, atunci să își spele toată carnea în apă și să
fie necurat până seara. **17** Și fiecare haină și fiecare piele, pe
care este sămânța de împreunare, să fie spălată cu apă și să fie
necurată până seara. **18** De asemenea femeia cu care bărbatul
se va culca cu sămânța împreunării, amândoi să se îmbăieze în
apă și să fie necurați până seara. **19** Și dacă vreo femeie are o
scurgere și scurgerea în carnea ei este sânge, să fie separată
șapte zile, și oricine o atinge să fie necurat până seara. **20** Și
fiecare lucru pe care ea se culcă în separarea ei să fie necurat;
orice lucru pe care ea șade, de asemenea să fie necurat. **21** Și
oricine îi atinge patul să își spele hainele și să se îmbăieze în
apă și să fie necurat până seara. **22** Și oricine atinge orice lucru
pe care ea a șezut să își spele hainele și să se îmbăieze în apă
și să fie necurat până seara. **23** Și dacă este ceva pe patul ei,
sau vreun lucru pe care ea șade, când el îl atinge, să fie necurat
până seara. **24** Și dacă un bărbat se culcă cu ea și necurăția ei
este peste el, să fie necurat șapte zile; și tot patul pe care el se
culcă să fie necurat. **25** Și dacă o femeie are o scurgere din
sângele ei multe zile, mai mult timp decât zilele separării ei;
toate zilele scurgerii necurăției ei să fie la fel ca zilele separării
ei, ea să fie necurată. **26** Orice pat pe care se culcă în toate
zilele scurgerii ei, să îi fie ca patul zilelor separării ei, și pe orice

lucru se așază să fie necurat, ca necurăția separării ei. **27** Și
oricine atinge acele lucruri să fie necurat și să își spele hainele
și să se îmbăieze în apă și să fie necurat până seara. **28** Dar
dacă ea este curățată de scurgerea ei, atunci să își numere
șapte zile și după aceea să fie curată. **29** Și în ziua a opta
să ia pentru ea două turturele, sau doi porumbei tineri și să îi
aducă la preot, la ușa tabernacolului întâlnirii. **30** Și preotul să o
aducă pe una ca ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă
arsă; și preotul să facă ispășire pentru ea înaintea DOMNULUI,
pentru scurgerea necurăției ei. **31** Astfel să separați pe copiii
lui Israel de necurățiile lor; ca să nu moară în necurățiile lor,
când ei spurcă tabernacolul meu care este între ei. **32** Aceasta
este legea celui ce are o scurgere și a aceluia căruia îi iese
sămânța din el și este întinat de acestea; **33** Și a celei bolnave
cu necurăția ei și a celui ce are o scurgere, a bărbatului sau a
femeii și a celui ce se culcă cu cea care este necurată.

16 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise după moartea celor doi fii ai
lui Aaron, când au oferit înaintea DOMNULUI și au murit. **2** Și
DOMNUL i-a zis lui Moise: Spune-i lui Aaron, fratele tău, să
nu vină tot timpul în locul sfânt dinăuntrul perdelei, care este
înaintea șezământului milei de deasupra chivotului, ca să nu
moară, pentru că eu voi apărea în norul de peste șezământul
milei. **3** Astfel să vină Aaron în locul sfânt, cu un taur tânăr ca
ofrandă pentru păcat, și cu un berbec ca ofrandă arsă. **4** Să
îmbrace tunica sfântă de in și să aibă izmenele de in peste
carnea sa și să fie încins cu un brâu de in și cu mitra de in
să fie împodobit, acestea sunt sfintele veștminte; de aceea să
își spele carnea în apă și astfel să le îmbrace. **5** Și să ia din
adunarea copiilor lui Israel doi iezi dintre capre, ca ofrandă

pentru păcat, și un berbec ca ofrandă arsă. **6** Și Aaron să aducă
taurul său al ofrandei pentru păcat, care este pentru el, și să
facă ispășire pentru el și pentru casa lui. **7** Și să ia cei doi țapi și
să îi prezinte înaintea DOMNULUI la ușa tabernacolului întâlnirii.
8 Și Aaron să arunce sorții peste cei doi țapi, un sorț pentru
DOMNUL și celălalt sorț pentru țapul ispășitor. **9** Și Aaron să
aducă țapul peste care a căzut sorțul DOMNULUI și să îl ofere
ca ofrandă pentru păcat. **10** Dar țapul peste care a căzut sorțul
să fie țap ispășitor, să fie prezentat viu înaintea DOMNULUI, să
facă ispășire cu el și pentru a-l lăsa să plece în pustie, ca țap
ispășitor. **11** Și Aaron să aducă taurul ofrandei pentru păcat, care
este pentru el, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și
să înjunghie taurul ofrandei pentru păcat, care este pentru el; **12**
Și să ia o tămâietoare plină cu cărbuni, arzând din focul de la
altarul dinaintea DOMNULUI, și mâinile sale pline de tămâie
dulce, zdrobită mărunt, și să le aducă înăuntrul perdelei; **13** Și să
pună tămâia peste focul dinaintea DOMNULUI, ca norul tămâiei
să acopere șezământul milei, care este deasupra mărturiei,
ca el să nu moară; **14** Și să ia din sângele taurului și să îl
stropească cu degetul său peste șezământul milei înspre est; și
să stropească cu degetul său de șapte ori, din sânge, înaintea
șezământului milei. **15** Apoi să înjunghie țapul ofrandei pentru
păcat, care este pentru popor, și să aducă sângele lui înăuntrul
perdelei și să facă cu acel sânge la fel cum a făcut cu sângele
taurului, și să îl stropească peste șezământul milei și înaintea
șezământului milei; **16** Și să facă ispășire pentru locul sfânt, din
cauza necurățiilor copiilor lui Israel și din cauza fărădelegilor
lor în toate păcatele lor, și astfel să facă pentru tabernacolul
întâlnirii, care rămâne printre ei în mijlocul necurățiilor lor. **17** Și

să nu fie niciun om în tabernacolul întâlnirii când intră el, pentru
a face ispășire în locul sfânt, până când iese și până când
nu a făcut ispășire pentru el și pentru casa sa și pentru toată
adunarea lui Israel. **18** Și să iasă la altarul, care este înaintea
DOMNULUI, și să facă ispășire pentru el; și să ia din sângele
taurului și din sângele țapului și să îl pună pe coarnele altarului
de jur împrejur. **19** Și să stropească din sânge peste acesta
cu degetul său, de șapte ori, și să îl curețe și să îl sfințească
de necurățiile copiilor lui Israel. **20** Și după ce a terminat cu
împăcarea locului sfânt și a tabernacolului întâlnirii și a altarului,
să aducă țapul viu; **21** Și Aaron să își pună amândouă mâinile pe
capul țapului viu și să mărturisească peste el toate nelegiuirile
copiilor lui Israel, și toate fărădelegile lor în toate păcatele lor,
punându-le pe capul țapului și să îl trimită să plece departe în
pustie, prin mâna unui bărbat pregătit; **22** Și țapul să poarte pe el
toate nelegiuirile lor într-un pământ nelocuit, și să lase țapul să
plece în pustie. **23** Și Aaron să intre în tabernacolul întâlnirii și să
dezbrace veșmintele de in, pe care le-a îmbrăcat, când a intrat în
locul sfânt, și să le lase acolo; **24** Și să își spele carnea cu apă
în locul sfânt și să își îmbrace veșmintele și să iasă înainte și să
aducă ofranda sa arsă și ofranda arsă a poporului, și să facă
ispășire pentru el și pentru popor. **25** Și grăsimea ofrandei pentru
păcat o să ardă pe altar. **26** Și cel ce a lăsat țapul să plece, țapul
ispășitor, să își spele hainele și să își îmbăieze carnea în apă, și
după aceea să intre în tabără. **27** Și taurul ca ofrandă pentru
păcat și țapul ca ofrandă pentru păcat, al căror sânge a fost
adus înăuntru pentru a se face ispășire în locul sfânt, de unul să
fie duși afară din tabără, iar ei să ardă în foc pielea lor și carnea
lor și balega lor. **28** Și cel ce le arde să își spele hainele și să își

îmbăieze carnea în apă, și după aceea să intre în tabără. **29** Și
acesta să vă fie un statut pentru totdeauna, în luna a șaptea, în
ziua a zecea a lunii, să vă chinuiți sufletele și să nu faceți deloc
nicio lucrare, nici cel din țara voastră, nici străinul care locuiește
temporar printre voi; **30** Pentru că în ziua aceea preotul va face
ispășire pentru voi, pentru a vă curăța ca să fiți curați de toate
păcatele voastre înaintea DOMNULUI. **31** Aceasta să vă fie un
sabat al odihnei și să vă chinuiți sufletele, printr-un statut pentru
totdeauna. **32** Și preotul, pe care el îl va unge și pe care îl va
consacra pentru a servi în serviciul de preot în locul tatălui său,
să facă ispășirea și să îmbrace veșmintele de in, veștmintele
sfinte; **33** Și să facă ispășire pentru sanctuarul sfânt și să facă
ispășire pentru tabernacolul întâlnirii și pentru altar, și să facă
ispășire pentru preoți și pentru tot poporul adunării. **34** Și acesta
să vă fie un statut veșnic, pentru a face ispășire pentru copiii lui
Israel pentru toate păcatele lor, o singură dată pe an. Iar el a
făcut precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

17 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **2** Vorbește lui
Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le: Acesta
este lucrul pe care DOMNUL l-a poruncit spunând: **3** Orice
bărbat din casa lui Israel, care înjunghie un bou sau miel sau
capră, în tabără, sau îl înjunghie în afara taberei, **4** Și nu îl
aduce la ușa tabernacolului întâlnirii, pentru a aduce un dar
DOMNULUI înaintea tabernacolului DOMNULUI, sânge să i se
impute acelui bărbat; el a vărsat sânge; și acel bărbat să fie
stârpit din mijlocul poporului său; **5** Pentru ca acești copii ai lui
Israel să își aducă sacrificiile, pe care le aduce în câmp deschis,
da, ca ei să le aducă DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii,
la preot și să le ofere ca ofrande de pace DOMNULUI. **6** Și

preotul să stropească sângele peste altarul DOMNULUI la ușa
tabernacolului întâlnirii și să ardă grăsimea pentru o aromă dulce
DOMNULUI. **7** Iar ei să nu mai aducă sacrificiile lor dracilor,
după care au curvit. Acesta să le fie un statut pentru totdeauna
prin toate generațiile lor. **8** Și să le spui: Orice bărbat din casa lui
Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar printre voi, care
aduce ofrandă arsă sau un sacrificiu, **9** Și nu îl aduce la ușa
tabernacolului întâlnirii, pentru a-l oferi DOMNULUI, chiar acel
bărbat să fie stârpit din mijlocul poporului său. **10** Și orice bărbat
din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar
printre voi, care mănâncă orice fel de sânge; chiar eu îmi voi
întoarce fața împotriva acelui suflet care mănâncă sânge și îl
voi stârpi din mijlocul poporului său. **11** Pentru că viața cărnii
este în sânge; și vi l-am dat pe altar pentru a se face ispășire
pentru sufletele voastre, pentru că sângele este cel ce face
ispășire pentru suflet. **12** De aceea am spus copiilor lui Israel:
Niciun suflet dintre voi să nu mănânce sânge, nici vreun străin
care locuiește temporar printre voi să nu mănânce sânge. **13**
Și orice bărbat dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii care
locuiesc temporar printre voi, care vânează și prinde orice fiară
sau pasăre care poate fi mâncată, chiar el să îi scurgă sângele
și să îl acopere cu țărână. **14** Pentru că el este viața întregii
cărni; sângele acesteia este pentru viața ei; de aceea am spus
copiilor lui Israel: Să nu mâncați sânge de la niciun fel de carne,
pentru că viața întregii cărni este sângele ei, oricine îl mănâncă
să fie stârpit! **15** Și fiecare suflet care mănâncă ceea ce a murit
de la sine, sau care a fost sfâșiat de fiare, fie unul din țara
voastră, sau un străin, deopotrivă să își spele hainele și să se
îmbăieze în apă și să fie necurat până seara, apoi să fie curat.

16 Dar dacă nu le spală, nici nu își îmbăiază carnea, atunci să își
poarte propria nelegiuire.

18 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: 2 Vorbește copiilor
lui Israel și spune-le: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. 3
Să nu faceți după lucrările din țara Egiptului, în care ați locuit;
și după lucrările din țara Canaanului, în care eu v-am adus,
să nu faceți, nici să nu umblați în rânduielile lor. 4 Să împliniți
judecățile mele și să țineți rânduielile mele, ca să umblați în
ele: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. 5 De aceea să
țineți statutele mele și judecățile mele, pe care un om, dacă le
împlinește, va trăi în ele: Eu sunt DOMNUL. 6 Niciunul dintre
voi să nu vă apropiați de niciuna dintre rudele sale, ca să le
descoperiți goliciunea: Eu sunt DOMNUL. 7 Goliciunea tatălui
tău sau goliciunea mamei tale, să nu o descoperi, ea este mama
ta; să nu îi descoperi goliciunea. 8 Goliciunea soției tatălui tău
să nu o descoperi, este goliciunea tatălui tău. 9 Goliciunea
surorii tale, fiica tatălui tău, sau fiica mamei tale, fie născută
acasă, sau născută departe, goliciunea lor să nu o descoperi. 10
Goliciunea fiicei fiului tău, sau a fiicei fiicei tale, goliciunea lor să
nu o descoperi, căci goliciunea lor este propria ta goliciune.
11 Goliciunea fiicei soției tatălui tău, născută din tatăl tău, ea
este sora ta, să nu îi descoperi goliciunea. 12 Să nu descoperi
goliciunea surorii tatălui tău, ea este ruda apropiată, a tatălui tău.
13 Să nu descoperi goliciunea surorii mamei tale, căci ea este
ruda apropiată, a mamei tale. 14 Să nu descoperi goliciunea
fratelui tatălui tău, să nu te apropii de soția lui, ea este mătușa
ta. 15 Să nu descoperi goliciunea nurorii tale, ea este soția
fiului tău; să nu descoperi goliciunea ei. 16 Să nu descoperi
goliciunea soției fratelui tău, este goliciunea fratelui tău. 17 Să

nu descoperi goliciunea unei femei și a fiicei ei; nici să nu iei pe
fiica fiului ei, sau pe fiica fiicei ei, ca să îi descoperi goliciunea,
pentru că ele sunt rudele ei apropiate, aceasta este stricăciune.
18 Nici să nu iei de soție o soră a ei, ca să o chinuiești, pentru a-i
descoperi goliciunea, pe lângă a celeilalte, în timpul vieții ei.
19 De asemenea să nu te apropii de o femeie să îi descoperi
goliciunea, cât timp ea este pusă deoparte pentru necurăția ei.
20 Mai mult să nu te culci carnal cu soția aproapelui tău, ca să te
pângărești cu ea. **21** Și, să nu lași pe niciunul din sămânța ta
să treacă prin foc, pentru Moloh, nici să nu pângărești numele
Dumnezeului Tău: Eu sunt DOMNUL. **22** Să nu te culci cu un
bărbat, precum te culci cu o femeie, este urâciune. **23** Nici
să nu te culci carnal cu vreun animal ca să te pângărești cu
el, nici vreo femeie să nu stea înaintea unui animal ca să se
culce cu el, este încurcătură. **24** Să nu vă pângăriți în vreunul
dintre aceste lucruri, pentru că în toate acestea sunt pângărite
națiunile, pe care le arunc din fața voastră. **25** Și țara este
pângărită, de aceea pedepsesc nelegiuirea ei peste ea și țara
însăși vomită pe locuitorii ei. **26** De aceea să țineți statutele
mele și judecățile mele și să nu faceți niciuna dintre aceste
urâciuni, nimeni din națiunea voastră, niciunul dintre străinii care
locuiesc temporar printre voi; **27** (Pentru că toate aceste urâciuni
le-au făcut oamenii din țară, care au fost înaintea voastră și țara
este pângărită;) **28** Ca țara să nu vă vomite și pe voi afară,
când o pângăriți, precum a vomitat afară națiunile care au fost
înaintea voastră. **29** Pentru că oricine va face oricare dintre
aceste urâciuni, chiar sufletele care le fac vor fi stârpite din
mijlocul poporului lor. **30** De aceea să țineți rânduielile, ca să nu
faceți niciunul dintre aceste obiceiuri scârboase, care au fost

făcute înainte de voi și ca să nu vă pângăriți voi înșivă în ele: Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

19 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **2** Vorbește întregii
adunări a copiilor lui Israel și spune-le: Să fiți sfinți, pentru că eu
DOMNUL Dumnezeul vostru sunt sfânt. **3** Fiecare om să se
teamă de mama sa și de tatăl său și să țineți sabatele mele: Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **4** Nu vă întoarceți la idoli, nici
să nu vă faceți dumnezei turnați: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru. **5** Și dacă aduceți un sacrificiu al ofrandelor de pace
DOMNULUI, să îl aduceți din propria voastră voie bună. **6** Să
fie mâncat în aceeași zi în care îl aduceți și a doua zi; și dacă
ar rămâne până în a treia zi, să fie ars în foc. **7** Și dacă se
mănâncă din el în a treia zi, este urâciune; să nu fie acceptat.
8 De aceea oricine care îl mănâncă va purta nelegiuirea sa,
deoarece a spurcat lucrul sfințit al DOMNULUI; și acel suflet
să fie stârpit din mijlocul poporului său. **9** Și când seceraţi
secerișul pământului vostru, să nu seceri în întregime colțurile
câmpului tău, nici să nu aduni spicele căzute după secerișul
tău. **10** Și să nu îți cureți via de boabele căzute, nici să nu
strângi fiecare ciorchine din via ta; să le lași pentru cel sărac și
pentru cel străin: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **11** Să nu
furați, nici să nu vă purtați cu falsitate, nici să nu vă mințiți unul
pe celălalt. **12** Și să nu jurați fals pe numele meu; nici să nu
pângărești numele Dumnezeului tău: Eu sunt DOMNUL. **13** Să
nu escrochezi pe aproapele tău, nici să nu îl jefuiești; plățile
celui angajat cu ziua să nu rămână la tine toată noaptea până
dimineața. **14** Să nu blestemi pe cel surd, nici să nu pui o piatră
de poticnire înaintea celui orb, ci să te temi de Dumnezeul tău:
Eu sunt DOMNUL. **15** Să nu faceți nedreptate în judecată; să nu

părtinești pe sărac, nici să nu onorezi persoana celui puternic, ci
în dreptate să judeci pe aproapele tău. **16** Să nu mergi încolo și
încoace ca un bârfitor în mijlocul poporului tău, nici să nu stai
împotriva sângelui aproapelui tău: Eu sunt DOMNUL. **17** Să
nu urăști pe fratele tău în inima ta; să mustri în vreun fel pe
aproapele tău și să nu permiți păcat asupra lui. **18** Să nu te
răzbuni, nici să nu porți vreo pică împotriva copiilor din poporul
tău, ci să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți: Eu sunt
DOMNUL. **19** Să țineți statutele mele. Să nu lași vitele tale să se
împerecheze cu un soi amestecat; să nu semeni câmpul tău
cu sămânță amestecată; nici să nu îmbraci vreodată o haină
amestecată făcută din fire de in și lână. **20** Și oricine se culcă în
mod carnal cu o femeie, ce este roabă, legată prin logodnă unui
soț și nu este răscumpărată, nici având libertatea dată ei, ea să
fie biciuită, ei să nu fie dați morții, deoarece nu era liberă. **21** Iar
el să aducă DOMNULUI ofranda sa pentru fărădelege, la ușa
tabernacolului întâlnirii, un berbec ca ofrandă pentru fărădelege.
22 Și preotul să facă ispășire pentru el cu berbecul ofrandei
pentru fărădelege înaintea DOMNULUI, pentru păcatul lui pe
care l-a făcut; și păcatul făcut să îi fie iertat. **23** Și când veți intra
în țară și veți fi sădit tot felul de pomi pentru hrană, să socotiți
rodul lor ca necircumcis; trei ani să vă fie ca necircumcis, din
acesta să nu se mănânce. **24** Dar în al patrulea an tot rodul lor
să fie sfânt pentru a lăuda pe DOMNUL cu el. **25** Și în al cincilea
an să mâncați din rodul lor, ca să vi se adauge venitul lor: Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **26** Să nu mâncați nimic
cu sânge; nici să nu folosiți descântarea, nici să nu preziceți
timpurile. **27** Să nu vă rotunjiți colțurile capetelor, nici să nu
distrugi colțurile bărbii tale. **28** Să nu faceți niciun fel de tăieturi în

carnea voastră pentru morți, nici nu întipăriți niciun fel de semne
pe voi: Eu sunt DOMNUL. **29** Nu prostitua pe fiica ta, să o faci
să fie o curvă; ca nu cumva țara să cadă în curvie și pământul
să devină plin de stricăciune. **30** Să țineți sabatele mele și să
respectați sanctuarul meu: Eu sunt DOMNUL. **31** Să nu mergeți
la cei ce au demoni, nici la cei ce caută după vrăjitori, ca să vă
pângăriți cu ei: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **32** Să te
ridici în picioare în fața capului cărunt și să onorezi fața omului
bătrân și să te temi de Dumnezeul tău: Eu sunt DOMNUL. **33** Și
dacă un străin locuiește temporar cu tine în țara voastră, să nu îl
chinuiți. **34** Ci străinul care locuiește cu voi să vă fie ca unul
născut printre voi și să îl iubești ca pe tine însuți, pentru că și voi
ați fost străini în țara Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru. **35** Să nu faceți nicio nedreptate în judecată, în linia de
măsură, în măsurarea greutății, sau în măsurarea lichidelor. **36**
Să aveți balanțe drepte, greutăți drepte, o efă dreaptă și un hin
drept: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos din
țara Egiptului. **37** De aceea să țineți toate statutele mele și toate
judecățile mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL.

20 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **2** Mai spune o dată
copiilor lui Israel: Oricine dintre copiii lui Israel, sau dintre străinii
care locuiesc temporar în Israel, dă pe cineva din sămânța sa lui
Moloh, acela negreșit să fie dat morții, poporul să îl ucidă cu
pietre. **3** Și îmi voi întoarce fața împotriva acelui om și îl voi
stârpi din mijlocul poporului său, pentru că el a dat din sămânța
sa lui Moloh, ca să spurce sanctuarul meu și să pângărească
numele meu sfânt. **4** Și dacă oamenii pământului fac cumva
și își ascund ochii de la acel om, când el dă din sămânța sa
lui Moloh și nu îl ucid; **5** Atunci îmi voi întoarce fața împotriva

acelui om și împotriva familiei sale și îl voi stârpi din mijlocul
poporului lor, pe el și pe toți cei ce merg curvind după el, ca să
curvească cu Moloh. **6** Și sufletul care se întoarce după cei
ce au demoni și după vrăjitori, ca să curvească după ei, eu
îmi voi întoarce fața împotriva acelui suflet și îl voi stârpi din
mijlocul poporului său. **7** Sfințiți-vă de aceea și fiți sfinți, pentru
că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **8** Și să țineți statutele
mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL care vă sfințește. **9**
Pentru că fiecare om ce blestemă pe tatăl său sau pe mama
sa, negreșit să fie dat morții; cel ce a blestemat pe tatăl său
sau pe mama sa, sângele său să fie asupra sa. **10** Și bărbatul
care comite adulter cu soția unui alt bărbat, chiar cel ce comite
adulter cu soția aproapelui său, bărbatul și femeia adulteră să fie
negreșit uciși. **11** Și bărbatul care se culcă cu soția tatălui său, a
descoperit goliciunea tatălui său, amândoi negreșit să fie uciși;
sângele lor să fie asupra lor. **12** Și dacă un bărbat se culcă cu
nora sa, amândoi să fie uciși negreșit, au lucrat încurcătură;
sângele lor să fie asupra lor. **13** De asemenea dacă un bărbat
se culcă cu un bărbat, precum se culcă cu o femeie, amândoi au
făcut o urâciune, negreșit să fie uciși; sângele lor să fie asupra
lor. **14** Și dacă un bărbat ia o soție și pe mama ei, aceasta este
stricăciune, să fie arși cu foc, deopotrivă el și ele; ca să nu fie
stricăciune între voi. **15** Și dacă un bărbat se culcă cu o fiară,
negreșit să fie ucis; și să ucideți fiara. **16** Și dacă o femeie se
apropie de vreo fiară și se culcă cu ea, să ucizi și femeia și
fiara, negreșit să fie ucise; sângele lor să fie asupra lor. **17**
Și dacă un bărbat ia pe sora sa, pe fiica tatălui său, sau pe
fiica mamei sale și vede goliciunea ei și ea vede goliciunea lui,
acesta este un lucru stricat; și să fie stârpiți înaintea ochilor

poporului lor; cel ce a descoperit goliciunea surorii sale va purta
propria nelegiuire. **18** Și dacă un bărbat se culcă cu o femeie,
având necurăția ei, și va descoperi goliciunea ei, el i-a dezgolit
fântâna; iar ea și-a descoperit fântâna sângerării; și amândoi
să fie stârpiți din mijlocul poporului lor. **19** Și să nu descoperi
goliciunea surorii mamei tale, sau a surorii tatălui tău, pentru că
el dezgolește pe ruda sa apropiată, ei să poarte nelegiuirea lor.
20 Și dacă un bărbat se va culca cu soția unchiului său, el a
descoperit goliciunea unchiului său, să poarte păcatul lor, să
moară fără copii. **21** Și dacă un bărbat ia pe soția fratelui său,
acesta este un lucru necurat, cel ce a descoperit goliciunea
fratelui său, să fie fără copii. **22** De aceea să țineți toate statutele
mele și toate judecățile mele și să le împliniți, ca țara, în care eu
vă aduc să locuiți în ea, să nu vă vomite afară. **23** Și să nu
umblați în obiceiurile națiunii, pe care o arunc afară dinaintea
voastră, pentru că ei au făcut toate aceste lucruri și de aceea
sunt dezgustat de ei. **24** Dar eu v-am spus: Veți moșteni țara lor
și am să v-o dau vouă ca să o stăpâniți, o țară care curge cu
lapte și miere: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am
separat de alte popoare. **25** De aceea să deosebiți între vitele
curate și necurate și între păsări necurate și curate; și să nu vă
faceți sufletele scârboase prin vite, sau păsări, sau orice fel de
târâtoare care se târăște pe pământ, pe care le-am separat
de voi, ca fiind necurate. **26** Și să îmi fiți sfinți, pentru că eu
DOMNUL sunt sfânt și v-am separat de alte popoare, ca să fiți ai
mei. **27** De asemenea un bărbat sau o femeie care are demon,
sau care este vrăjitor, negreșit să fie dat morții, să îi ucidă cu
pietre, sângele lor să fie asupra lor.

21 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Vorbește preoților, fiii lui
Aaron și spune-le: Nimeni să nu se pângărească pentru un
mort, în poporul său, **2** Dar pentru ruda sa, apropiată, adică
pentru mama sa și pentru tatăl său și pentru fiul său și pentru
fiica sa și pentru fratele său, **3** Și pentru sora sa fecioară, care
îi este apropiată, care nu a avut bărbat, pentru ea poate să
se pângărească. **4** Dar un conducător în poporul său, un om
de seamă, să nu se pângărească, să nu se pângărească pe
sine însuși. **5** Să nu își radă o porțiune pe cap, nici să nu își
radă colțurile bărbilor, nici să nu își facă tăieturi în carnea lor.
6 Să fie sfinți Dumnezeului lor și să nu pângărească numele
Dumnezeului lor, pentru că ei aduc ofrandele DOMNULUI făcute
prin foc, pâinea Dumnezeului lor, de aceea să fie sfinți. **7** Să nu
își ia o curvă, sau profană, ca soție; nici să nu își ia o femeie
divorțată de soțul ei, pentru că el este sfânt Dumnezeului său. **8**
De aceea să îl sfințești; căci el aduce pâinea Dumnezeului tău;
el să îți fie sfânt, pentru că eu, DOMNUL, care vă sfințește,
sunt sfânt. **9** Și fiica oricărui preot, dacă se va pângări, curvind,
pângărește pe tatăl ei, să fie arsă cu foc. **10** Și marele preot
printre frații săi, peste al cărui cap a fost turnat untdelemnul
ungerii și care este consacrat să se îmbrace cu veșmintele, să
nu își descopere capul, nici să nu își sfâșie hainele; **11** Nici
să nu intre la trupul vreunui mort, nici să nu se pângărească
pentru tatăl său, sau pentru mama sa. **12** Nici să nu iasă din
sanctuar, nici să nu spurce sanctuarul Dumnezeului său; căci
coroana ungerii untdelemnului lui Dumnezeu este asupra lui:
Eu sunt DOMNUL. **13** Și el să își ia o soție în fecioria ei. **14** O
văduvă, sau o femeie divorțată sau profană sau o curvă, pe
acestea să nu le ia, ci să ia de soție o fecioară din poporul

său. **15** Nici să nu își pângărească sămânța în poporul său,
pentru că eu DOMNUL îl sfințesc. **16** Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise și i-a spus: **17** Spune-i lui Aaron, zicând: Orice bărbat
din sămânța ta, în generațiile lor, având vreun cusur, să nu
se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său. **18** Căci niciun
bărbat în care este vreun cusur să nu se apropie, un bărbat orb
sau un șchiop sau cel cu un nas turtit sau având orice lucru
în plus; **19** Sau un bărbat cu piciorul rupt sau cu mâna ruptă,
20 Sau cocoșat sau pitic sau cel ce are cusur la ochi sau are
cruste scărpinate sau râios sau are testiculele sale frânte; **21** Din
sămânța preotului Aaron, niciun bărbat, care are un cusur, să nu
se apropie să aducă ofrandele DOMNULUI făcute prin foc, el are
un cusur; să nu se apropie să aducă pâinea Dumnezeului său.
22 Să mănânce pâinea Dumnezeului său, deopotrivă din cea
preasfântă și din cea sfântă. **23** Doar să nu intre la perdea, nici
să nu se apropie de altar, din cauză că are un cusur; ca să nu
spurce sanctuarele mele, pentru că eu DOMNUL îi sfințesc. **24**
Și Moise i-a spus lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel.

22 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **2** Spune-i lui Aaron
și fiilor săi, să se separe de lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel,
să nu pângărească numele meu sfânt în acele lucruri pe care ei
mi le sfințesc: Eu sunt DOMNUL. **3** Să le spui: Oricine din toată
sămânța voastră printre generațiile voastre, merge la lucrurile
sfinte, pe care copiii lui Israel le sfințesc DOMNULUI, avându-
și necurăția asupra sa, acel suflet să fie stârpit din prezența
mea: Eu sunt DOMNUL. **4** Din sămânța lui Aaron, orice bărbat
care este lepros, sau are o scurgere, acela să nu mănânce din
lucrurile sfinte, până este curat. Și oricine atinge orice lucru
necurat prin moarte, sau pe un bărbat căruia îi iese sămânța de

împreunare; **5** Sau oricine atinge orice târâtoare, prin care el
este făcut necurat, sau un om de la care poate lua necurăție,
orice fel de necurăție ar avea; **6** Sufletul care a atins așa ceva
să fie necurat până seara și să nu mănânce din lucrurile sfinte,
decât dacă își spală carnea cu apă. **7** Și când soarele a apus, să
fie curat și după aceea să mănânce din lucrurile sfinte; deoarece
aceasta este mâncarea sa. **8** Ceea ce moare de la sine, sau
este sfâșiat de fiare, să nu mănânce pentru a nu se pângări în
aceasta: Eu sunt DOMNUL. **9** De aceea ei să țină rânduiala
mea, ca nu cumva să poarte păcat pentru aceasta și de aceea
să moară, dacă o pângărește: Eu DOMNUL îi sfințesc. **10** Niciun
străin să nu mănânce din lucrul sfânt, un călător oaspete al
preotului, sau un servitor angajat, să nu mănânce lucrul sfânt.
11 Dar dacă preotul cumpără vreun suflet cu banii săi, el să
mănânce din aceasta și cel ce este născut în casa lui, să
mănânce din mâncarea lui. **12** De asemenea dacă fiica preotului
este măritată după un străin, ea nu poate mânca dintr-o ofrandă
a lucrurilor sfinte. **13** Dar dacă fiica preotului este văduvă sau
divorțată și nu are copil și este întoarsă la casa tatălui ei, ca în
tinerețea ei, să mănânce din mâncarea tatălui ei, dar niciun
străin să nu mănânce din ea. **14** Și dacă un bărbat mănâncă
din lucrul sfânt în neștiință, atunci, el să adauge la acesta a
cincea parte din el și să îl dea preotului cu lucrul sfânt. **15** Iar ei
să nu spurce lucrurile sfinte ale copiilor lui Israel, pe care le
aduc DOMNULUI; **16** Sau să le permită să poarte nelegiuirea
fărădelegii, mâncând lucrurile lor sfinte, pentru că eu DOMNUL îi
sfințesc. **17** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **18** Vorbește
lui Aaron și fiilor săi și tuturor copiilor lui Israel și spune-le:
Oricine din casa lui Israel sau dintre străinii din Israel, care

dorește să își aducă darul pentru toate promisiunile sale și toate
ofrandele sale de bunăvoie, pe care să le aducă DOMNULUI ca
ofrandă arsă; **19** Să aduceți de bunăvoie o parte bărbătească,
fără cusur, dintre boi, dintre oi sau dintre capre. **20** Dar orice are
cusur, să nu îl aduceți, pentru că nu vă va fi bine primit. **21** Și
oricine aduce un sacrificiu al ofrandelor de pace DOMNULUI, ca
să își împlinească promisiunea, sau ofrandă de bunăvoie dintre
boi sau oi, aceasta să fie fără cusur pentru a fi bine primită,
niciun cusur să nu fie în el. **22** Să nu aduceți DOMNULUI nimic
dintre acestea: orb sau zdrobit sau ciung sau având o rană
care curge sau cruste scărpinate sau râios, nici să nu faceți,
din ele pe altar, ofrandă prin foc pentru DOMNUL. **23** Fie un
taur sau un miel care are ceva în plus sau o lipsă în părțile lui,
să îl aduci ca ofrandă de bunăvoie, dar ca promisiune nu va fi
bine primit. **24** Să nu aduceți DOMNULUI ceea ce este lovit sau
zdrobit sau frânt sau tăiat; nici să nu faceți din ele ofrandă în
țara voastră. **25** Nici să nu aduceți pâinea Dumnezeului vostru în
niciuna din acestea din mâna unui străin; deoarece în ele este
putreziciunea lor și cusururi sunt în ele, nu vă vor fi bine primite.
26 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **27** Când un taur
sau o oaie sau o capră se nasc, să fie șapte zile sub mamă;
și din ziua a opta și de aici încolo va fi bine primit ca ofrandă
făcută DOMNULUI prin foc. **28** Și dacă este vacă sau oaie, să
nu o înjunghiați pe ea și puiul ei în aceeași zi. **29** Și când doriți
să aduceți un sacrificiu de mulțumire DOMNULUI, să îl aduceți
de bunăvoie. **30** În aceeași zi să fie mâncat; să nu lăsați nimic
din el până dimineața: Eu sunt DOMNUL. **31** De aceea să păziți
poruncile mele și să le împliniți: Eu sunt DOMNUL. **32** Să nu
pângăriți numele meu sfânt, ci eu să fiu sfințit printre copiii lui

Israel: Eu sunt DOMNUL care vă sfințește, **33** Cel care v-a scos
afară din țara Egiptului, pentru a fi Dumnezeul vostru: Eu sunt
DOMNUL.

23 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **2** Vorbește copiilor
lui Israel și spune-le: Referitor la sărbătorile DOMNULUI, pe care
le veți proclama adunări sfinte, acestea sunt sărbătorile mele. **3**
În șase zile să se facă lucrare, dar ziua a șaptea este sabatul
odihnei, o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare în
ea, acesta este sabatul DOMNULUI în toate locuințele voastre.
4 Acestea sunt sărbătorile DOMNULUI, adunări sfinte, pe care
să le proclamați la timpurile lor. **5** În ziua a paisprezecea, din
luna întâi pe înserat, este paștele DOMNULUI. **6** Și în ziua
a cincisprezecea a aceleași luni este sărbătoarea azimelor
DOMNULUI, șapte zile trebuie să mâncați azime. **7** În ziua întâi
să aveți o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de
servire în ea. **8** Dar să aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin
foc, șapte zile; în ziua a șaptea este o adunare solemnă, sfântă:
Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. **9** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, zicând: **10** Vorbește copiilor lui Israel și spune-
le: Când veți intra în țara pe care v-o dau și veți secera secerișul
ei, să aduceți la preot un snop din primele roade ale secerișului
vostru; **11** Și el va legăna snopul înaintea DOMNULUI ca să vă
fie bine primit; preotul îl va legăna a doua zi după sabat. **12** Și să
aduceți, în ziua când veți legăna acest snop, un miel fără cusur
de un an ca ofrandă arsă DOMNULUI. **13** Și darul ei de mâncare
să fie două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii amestecată cu
untdelemn, ofrandă făcută DOMNULUI prin foc, pentru o aromă
dulce; și darul lor de băutură să fie din vin, a patra parte dintr-un
hin. **14** Și să nu mâncați nici pâine nici grâne prăjite nici spice

verzi, până în aceeași zi în care ați adus un dar Dumnezeului
vostru, acesta să fie un statut pentru totdeauna prin generațiile
voastre în toate locuințele voastre. **15** Și să vă numărați din
ziua următoare sabatului, din ziua în care ați adus mănunchiul
ofrandei legănate; șapte sabate întregi; **16** Chiar până în ziua
următoare celui de al șaptelea sabat să numărați cincizeci de
zile; și să aduceți un nou dar de mâncare DOMNULUI. **17** Să
scoateți din locuințele voastre două pâini legănate, făcute din
două zecimi dintr-o măsură de floarea făinii; să fie coapte cu
dospeală; acestea sunt primele roade consacrate DOMNULUI.
18 Și să aduceți împreună cu pâinile, șapte miei fără cusur,
de un an, și un taur tânăr și doi berbeci, ei sunt ofrandă arsă
DOMNULUI, împreună cu darul lor de mâncare și cu darul lor de
băutură, o ofrandă făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI.
19 Atunci să sacrificați un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat și doi miei de un an ca un sacrificiu al ofrandelor de
pace. **20** Și preotul să îi legene împreună cu pâinea primelor
roade ca ofrandă legănată înaintea DOMNULUI, cu cei doi miei,
să fie sfinți DOMNULUI, pentru preot. **21** Și să proclamați în
aceeași zi, să vă fie o adunare solemnă, sfântă: Să nu faceți
nicio lucrare de servire în ea, acesta să vă fie un statut pentru
totdeauna în toate locuințele voastre prin generațiile voastre. **22**
Și când culegeți secerișul pământului vostru, să nu seceri în
întregime colțurile câmpului tău când seceri, nici să nu aduni
spicele căzute după secerișul tău, să le lași pentru cel sărac și
pentru cel străin: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **23** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **24** Vorbește copiilor lui
Israel, spunând: În luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți
un sabat, o amintire cu sunet de trâmbiță, o adunare solemnă,

sfântă. **25** Să nu faceți nicio lucrare de servire în ea, ci să
aduceți DOMNULUI ofrandă făcută prin foc. **26** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: **27** De asemenea în ziua a zecea
a acestei a șaptea luni să fie o zi a ispășirii, aceasta să fie o
adunare solemnă, sfântă pentru voi; și să vă chinuiți sufletele și
să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI. **28** Și să nu faceți
nicio lucrare în ziua aceea, pentru că este o zi a ispășirii, pentru
a se face ispășire pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeului
vostru. **29** Pentru că orice suflet care nu se va chinui în ziua
aceea, să fie stârpit din mijlocul poporului său. **30** Și orice suflet
care face vreo lucrare în aceeași zi, pe acel suflet eu îl voi nimici
din mijlocul poporului său. **31** Să nu faceți niciun fel de lucrare;
un statut pentru totdeauna să fie prin generațiile voastre în toate
locuințele voastre. **32** Acesta să fie pentru voi un sabat al odihnei
și să vă chinuiți sufletele, în ziua a noua a lunii, la apus, de la
apus la apus, să vă sărbătoriți sabatul. **33** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, zicând: **34** Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Ziua
a cincisprezecea a acestei a șaptea luni, să fie sărbătoarea
corturilor pentru DOMNUL, timp de șapte zile. **35** În prima zi
să fie o adunare solemnă sfântă: Să nu faceți nicio lucrare de
servire în ea. **36** Șapte zile să aduceți ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI, în ziua a opta să fie o adunare solemnă, sfântă
pentru voi; și să aduceți ofrandă făcută prin foc DOMNULUI,
aceasta este o adunare solemnă: Să nu faceți nicio lucrare de
servire în ea. **37** Acestea sunt sărbătorile DOMNULUI, pe care
să le proclamați pentru a fi adunări sfinte, ca să aduceți ofrandă
făcută prin foc DOMNULUI, ofrandă arsă și un dar de mâncare,
un sacrificiu și daruri de băutură, fiecare lucru în ziua lui, **38**
Pe lângă sabatele DOMNULUI și pe lângă darurile voastre și

pe lângă toate promisiunile voastre și pe lângă toate darurile
voastre de bunăvoie, pe care le aduceți DOMNULUI. **39** De
asemenea tot în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, după ce
ați adunat rodul pământului, să țineți o sărbătoare consacrată
DOMNULUI, șapte zile, în prima zi să fie un sabat și în ziua a
opta să fie un sabat. **40** Și să luați în prima zi din crengile pomilor
buni, ramuri de palmier și din crengile copacilor stufoși și sălcii
de la izvor; și să vă bucurați înaintea DOMNULUI Dumnezeul
vostru, șapte zile. **41** Și să țineți o sărbătoare pentru DOMNUL,
șapte zile pe an. Acesta să fie un statut veșnic în generațiile
voastre, să o sărbătoriți în luna a șaptea. **42** Să locuiți în corturi
șapte zile; toți cei ce sunt născuți israeliți, să locuiască în corturi;
43 Ca generațiile voastre să știe că eu am făcut pe copiii lui
Israel să locuiască în corturi, când i-am scos afară din țara
Egiptului: Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **44** Și Moise a
spus copiilor lui Israel sărbătorile DOMNULUI.

24 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Poruncește
copiilor lui Israel, ca ei să îți aducă untdelemn pur de măsline
bătute, pentru lumină, pentru a face ca lămpile să ardă continuu.
3 În afara perdelei mărturiei, în tabernacolul întâlnirii, Aaron să le
pună în ordine de seara până dimineața înaintea DOMNULUI,
continuu; acesta să fie un statut veșnic în toate generațiile
voastre. **4** Să pună în ordine lămpile pe sfeșnicul cel pur,
continuu înaintea DOMNULUI. **5** Și să iei floarea făinii și să coci
douăsprezece turte din ea, două zecimi să fie într-o turtă. **6**
Și să le pui pe două rânduri, șase pe un rând, pe masa pură
înaintea DOMNULUI. **7** Și să pui tămâie pură pe fiecare rând, ca
aceasta să fie pe pâine ca o amintire, o ofrandă făcută prin foc
DOMNULUI. **8** În fiecare sabat să o pună în ordine înaintea

DOMNULUI, continuu, fiind luată de la copiii lui Israel printr-
un legământ veșnic. **9** Și aceasta să fie a lui Aaron și a fiilor
săi; și ei să o mănânce în locul sfânt, pentru că aceasta este
preasfântă pentru el dintre ofrandele făcute prin foc DOMNULUI,
printr-un statut veșnic. **10** Și fiul unei femei israelite, al cărui tată
era egiptean, a ieșit dintre copiii lui Israel; și acest fiu al femeii
israelite și un bărbat al lui Israel s-au luptat în tabără; **11** Și fiul
femeii israelite a blasfemiat numele DOMNULUI și a blestemat.
Iar ei l-au adus la Moise (și numele mamei sale era Șelomit,
fiica lui Dibri, din tribul lui Dan); **12** Și l-au pus sub pază, ca
mintea DOMNULUI să le fie arătată. **13** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: **14** Scoate pe cel ce a blestemat în afara
taberei; și toți cei ce l-au auzit să își pună mâinile pe capul lui și
toată adunarea să îl ucidă cu pietre. **15** Și să vorbești copiilor
lui Israel, spunând: Oricine blestemă pe Dumnezeul său să își
poarte păcatul. **16** Și cel ce a blasfemiat numele DOMNULUI,
acela cu siguranță să fie dat morții și toată adunarea să îl ucidă
negreșit cu pietre; cel străin în același fel ca cel născut în țară,
când el blasfemiază numele DOMNULUI, să fie dat morții. **17** Și
cel ce ucide vreun om să fie cu siguranță dat morții. **18** Și cel ce
ucide un animal va plăti; animal pentru animal. **19** Și dacă un
bărbat provoacă o vătămare aproapelui său; precum a făcut,
astfel să îi fie făcut; **20** Spărtură pentru spărtură, ochi pentru
ochi, dinte pentru dinte, precum a provocat o vătămare într-un
om, astfel să îi fie făcut. **21** Și cel ce ucide o vită, va plăti vita; și
cel ce ucide un om, să fie dat morții. **22** Să aveți un singur fel de
lege, pentru străin în același fel ca pentru unul din țara voastră,
pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru. **23** Și Moise a
vorbit copiilor lui Israel, ca ei să scoată pe cel ce a blestemat în

afara taberei și să îl ucidă cu pietre. Și copiii lui Israel au făcut
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

25 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în muntele Sinai, zicând: **2**
Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când veți ajunge în țara
pe care v-o dau, țara să țină un sabat DOMNULUI. **3** Șase ani
să semeni câmpul tău și șase ani să tai via ta și să aduni rodul
lor; **4** Dar în al șaptelea an să fie un sabat al odihnei pământului,
un sabat pentru DOMNUL, să nu semeni câmpul tău, nici să nu
tai via ta. **5** Ceea ce crește de la sine din secerișul tău să nu
seceri, nici să nu strângi ciorchinii din via ta netăiată, pentru că
este un an al odihnei pământului. **6** Și sabatul pământului să fie
mâncare pentru voi; pentru tine și pentru servitorii tăi și pentru
servitoarele tale și pentru angajații tăi și pentru străinul tău care
locuiește temporar cu tine, **7** Și pentru vitele tale și pentru
animalele tale care sunt pe pământul tău, tot rodul lui să fie
mâncare. **8** Și să îți numeri șapte sabate ale anilor, de șapte ori
șapte ani; și durata celor șapte sabate ale anilor să îți fie ție de
patruzeci și nouă de ani. **9** Atunci să faci să sune tare trâmbița
jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea, în ziua ispășirii să
faceți să sune trâmbița prin toată țara voastră. **10** Și să sfințiți
fiecare al cincizecilea an și să vestiți libertate prin toată țara
tuturor locuitorilor ei, acesta să vă fie un jubileu; și să întoarceți
înapoi, pe fiecare om, la moștenirea lui și să întoarceți înapoi pe
fiecare om la familia lui. **11** Un jubileu să vă fie al cincizecilea
an, nici să nu semănați, nici să nu seceraţi ceea ce crește de la
sine, nici să nu strângi ciorchinii viei tale netăiate. **12** Pentru că
este jubileul; acesta să fie sfânt pentru voi, să mâncați rodul
lui care iese din câmp. **13** În anul acestui jubileu să întoarceți
înapoi, pe fiecare bărbat, la posesiunea lui. **14** Și dacă vinzi

orice aproapelui tău, sau cumperi ceva din mâna aproapelui
tău, să nu vă oprimați unul pe altul, **15** Conform cu numărul
anilor de după jubileu să cumperi de la aproapele tău și conform
cu numărul anilor roadelor, el să îți vândă ție; **16** Conform cu
numărul anilor să crești prețul lor și conform împuținării anilor să
micșorezi prețul lor, căci conform cu numărul anilor roadelor, el o
să îți vândă. **17** De aceea să nu vă oprimați unul pe altul; ci să te
temi de Dumnezeul tău, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul
vostru. **18** Pentru aceea să împliniți statutele mele și să păziți
judecățile mele și să le împliniți; și veți locui în țară în siguranță.
19 Și țara să aducă rodul ei și să mâncați spre săturarea voastră
și să locuiți în siguranță în ea. **20** Și dacă veți spune: Ce vom
mânca în al șaptelea an? Iată, nu vom semăna, nici nu vom
aduna în rodul nostru; **21** Atunci voi porunci binecuvântarea mea
peste voi în al șaselea an, iar el va face rod pentru trei ani.
22 Și veți semăna în al optulea an și veți mânca tot din rodul
vechi până în al nouălea an; până ce roadele lui vor intra la
voi veți mânca din cele vechi. **23** Pământul să nu fie vândut
pentru totdeauna, căci pământul este al meu, pentru că voi
sunteți străini și locuitori temporari cu mine. **24** Și în toată țara
stăpânirii voastre să dați o răscumpărare pentru pământ. **25**
Dacă fratele tău sărăcește și a vândut ceva din moștenirile sale
și dacă vine cineva dintre rudele sale să o răscumpere, atunci
să răscumpere ceea ce fratele lui a vândut. **26** Și dacă bărbatul
nu are pe nimeni ca să răscumpere și el însuși este în stare să o
răscumpere; **27** Atunci să socotească anii de la vânzarea ei și
să plătească înapoi ce este în plus bărbatului căruia i-a vândut-
o; ca să se întoarcă înapoi la stăpânirea sa. **28** Dar dacă nu
este în stare să îi plătească înapoi, atunci ceea ce este vândut

să rămână în mâna celui ce a cumpărat, până în anul jubileului;
și la jubileu să iasă și să se întoarcă în stăpânirea sa. **29** Și
dacă un bărbat vinde o casă de locuit într-o cetate înconjurată
cu ziduri, atunci el poate să o răscumpere în decursul unui an
întreg după ce aceasta este vândută; în decursul unui an întreg
poate să o răscumpere. **30** Și dacă nu o răscumpără pe durata
unui an întreg, atunci casa care este în cetatea înconjurată cu
ziduri să fie întemeiată, pentru totdeauna celui ce a cumpărat-
o prin toate generațiile sale, aceasta să nu iasă la jubileu. **31**
Dar casele din satele care nu au ziduri, de jur împrejur, să fie
socotite precum câmpurile ținutului, ele pot fi răscumpărate și
vor ieși la jubileu. **32** Totuși cetățile leviților și casele din cetățile
stăpânirilor lor, leviții le pot răscumpăra oricând. **33** Și dacă un
bărbat cumpără de la un levit, atunci casa care a fost vândută
și cetatea stăpânirii sale, să iasă la jubileu, căci casele din
cetățile leviților sunt stăpânirea lor printre copiii lui Israel. **34**
Dar câmpul de la împrejurimile cetăților lor să nu fie vândut,
pentru că este stăpânirea lor veșnică. **35** Și dacă fratele tău
sărăcește și decade lângă tine; atunci să îl ajuți, da, chiar dacă
este un străin, sau un locuitor temporar; ca el să trăiască cu
tine. **36** Nu lua camătă de la el, sau dobândă, ci să te temi de
Dumnezeul tău; ca fratele tău să trăiască cu tine. **37** Să nu îi dai
banii cu camătă, nici să nu îi împrumuți merinde cu dobândă.
38 Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos afară
din țara Egiptului, pentru a vă da țara Canaanului și pentru a fi
Dumnezeul vostru. **39** Și dacă fratele tău care locuiește lângă
tine sărăcește și ți s-a vândut, să nu îl obligi să îți facă muncă de
rob; **40** Ci ca un angajat și ca un locuitor temporar, să fie cu
tine și să îți servească până în anul jubileului. **41** Și să plece

de la tine, deopotrivă el și copiii lui cu el și să se întoarcă la
propria familie și la stăpânirile părinților săi să se întoarcă. **42**
Pentru că ei sunt servitorii mei, pe care i-am scos afară din țara
Egiptului, nu vor fi vânduți ca robi. **43** Să nu domnești peste
el cu asprime; ci să te temi de Dumnezeul tău. **44** Deopotrivă
robii tăi și roabele tale, pe care le vei avea, să fie dintre păgânii
care sunt în jurul tău; dintre ei să îți cumperi robi și roabe. **45**
Mai mult dintre copiii străinilor care locuiesc temporar printre
voi, dintre ei să cumpărați și dintre familiile lor care sunt cu voi,
pe care ei i-au născut în țara voastră, și ei să fie stăpânirea
voastră. **46** Și să îi luați ca moștenire pentru copiii voștri, ca să îi
moștenească drept stăpânire; să fie robii voștri pentru totdeauna;
dar peste frații voștri, copiii lui Israel, să nu domniți unul peste
altul cu asprime. **47** Și dacă un locuitor temporar sau un străin
se îmbogățește lângă tine și dacă fratele tău care locuiește
lângă el sărăcește și se vinde străinului sau celui ce locuiește
temporar lângă tine, sau la urmașii familiei străinului, **48** După
ce este vândut el poate fi răscumpărat din nou; unul dintre frați
poate să îl răscumpere; **49** Fie unchiul său, fie fiul unchiului
său, poate să îl răscumpere, sau oricine îi este rudă apropiată,
din familie poate să îl răscumpere; sau dacă este în stare, se
poate răscumpăra el însuși. **50** Și să socotească cu cel ce l-a
cumpărat, din anul în care acela i-a fost vândut până în anul
jubileului; și prețul vânzării sale să fie conform cu numărul anilor,
să îi fie conform cu zilele unui servitor angajat. **51** Dacă sunt
încă mulți ani rămași, conform cu aceia, să dea înapoi prețul
răscumpărării sale din banii pentru care a fost cumpărat. **52**
Și dacă rămân doar câțiva ani până la anul jubileului, atunci
să socotească împreună cu el și conform cu anii săi să îi dea

înapoi prețul răscumpărării sale. **53** Și să fie cu el precum cu
un servitor angajat anual; și celălalt să nu domnească peste
el cu asprime, în fața ta. **54** Și dacă nu este răscumpărat în
acești ani, atunci să iasă în anul jubileului, deopotrivă el și copiii
lui cu el. **55** Pentru că mie îmi sunt servitori copiii lui Israel; ei
sunt servitorii mei pe care i-am scos din țara Egiptului: Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru.

26 Să nu vă faceți nici idoli nici chip cioplit, nici să nu ridicați
un chip stând în picioare, nici să nu ridicați vreun chip de piatră
în pământul vostru, ca să vă prosternați lui, pentru că eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru. **2** Să țineți sabatele mele și să
respectați sanctuarul meu: Eu sunt DOMNUL. **3** Dacă umblați în
statutele mele și țineți poruncile mele și le împliniți, **4** Atunci vă
voi da ploaie la timpul cuvenit și pământul își va aduce venitul lui
și pomii câmpului își vor aduce rodul lor. **5** Și treieratul vostru se
va întinde până la culesul viilor și culesul viilor se va întinde până
la timpul semănatului; și vă veți mânca pâinea pe săturate și veți
locui în țara voastră în siguranță. **6** Și vă voi da pace în țară și
vă veți culca și nimeni nu vă va înfrica; și voi scoate fiarele rele
afară din țară și sabia nu va trece prin țara voastră. **7** Și veți
alunga pe dușmanii voștri, iar ei vor cădea în fața voastră prin
sabie. **8** Și cinci dintre voi vor alunga o sută și o sută dintre voi
vor pune pe fugă zece mii; și dușmanii voștri vor cădea înaintea
voastră prin sabie. **9** Pentru că voi lua cunoștință de voi și vă voi
face roditori și vă voi înmulți și voi întemeia legământul meu cu
voi. **10** Și veți mânca din cele vechi și veți scoate pe cele vechi
din cauza celor noi. **11** Și voi așeza tabernacolul meu printre
voi; și sufletul meu nu se va dezgusta de voi. **12** Și voi umbla
între voi și voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul meu.

13 Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru, care v-am scos afară
din țara Egiptului, ca să nu fiți robii lor; și am frânt legăturile
jugului vostru și v-am făcut să mergeți drept. **14** Dar dacă nu îmi
veți da ascultare și nu veți împlini toate aceste porunci; **15** Și
dacă veți disprețui statutele mele, sau dacă sufletul vostru va
detesta judecățile mele, astfel încât nu veți împlini toate poruncile
mele, ci veți rupe legământul meu, **16** Eu de asemenea vă voi
face aceasta, voi rândui peste voi teroare, tuberculoză și febra
arzătoare, care va mistui ochii și va cauza întristare inimii, iar voi
veți semăna sămânța voastră în zadar, pentru că dușmanii voștri
o vor mânca. **17** Și îmi voi întoarce fața împotriva voastră și veți
fi uciși înaintea dușmanilor voștri, cei ce vă urăsc vor domni
peste voi; și veți fugi când nimeni nu vă urmărește. **18** Și dacă
totuși din cauza tuturor acestor lucruri nu îmi veți da ascultare,
atunci vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele voastre. **19** Și voi
frânge mândria puterii voastre; și voi face, ca fierul, cerul vostru;
și ca arama, pământul vostru; **20** Și tăria voastră va fi cheltuită
în zadar, pentru că pământul vostru nu își va aduce venitul, nici
pomii pământului nu își vor aduce roadele. **21** Și dacă umblați
împotriva mea și nu îmi veți da ascultare; voi aduce înșeptit
plăgi peste voi, conform păcatelor voastre. **22** De asemenea voi
trimite fiare sălbatice printre voi, care vă vor jefui de copiii voștri
și vor distruge vitele voastre și vă vor împuțina la număr; și căile
vieții voastre vor fi pustiite. **23** Și dacă nu vă veți lăsa corectați
de mine prin acestea, ci veți umbla împotriva mea, **24** Atunci eu
de asemenea voi umbla împotriva voastră și vă voi pedepsi
înșeptit pentru păcatele voastre. **25** Și voi aduce sabie asupra
voastră, care va pedepsi cearta voastră cu legământul meu; și
când vă veți aduna înăuntrul cetăților voastre, voi trimite ciuma

printre voi; și veți fi dați în mâna dușmanului. **26** Și după ce
voi fi frânt toiagul pâinii voastre, zece femei vor coace pâinea
voastră într-un singur cuptor și vă vor da înapoi pâinea voastră
cântărită; și veți mânca dar nu vă veți sătura. **27** Și dacă din
cauza a toată aceasta nu îmi veți da ascultare, ci veți umbla
împotriva mea, **28** Atunci și eu voi umbla împotriva voastră în
furie; și eu, chiar eu, vă voi pedepsi înșeptit pentru păcatele
voastre. **29** Și carnea fiilor voștri o veți mânca și carnea fiicelor
voastre o veți mânca. **30** Și voi distruge înălțimile voastre și voi
stârpi idolii voștri și voi arunca trupurile voastre moarte peste
trupurile moarte ale idolilor voștri și sufletul meu vă va detesta.
31 Și voi risipi cetățile voastre și voi aduce sanctuarele voastre la
pustiire și nu voi mirosi aromele voastre dulci. **32** Și voi aduce
țara la pustiire; și dușmanii voștri, care locuiesc în ea, vor fi
înmărmuriți la aceasta. **33** Și vă voi împrăștia printre păgâni și
voi scoate sabie după voi; și țara voastră va fi pustiită și cetățile
voastre risipite. **34** Atunci țara se va bucura de sabatele ei, atâta
timp cât va zăcea pustiită și voi veți fi în țara dușmanilor voștri;
atunci țara se va odihni și se va bucura de sabatele ei. **35** Atâta
timp cât zace pustiită ea se va odihni; deoarece nu s-a odihnit
în sabatele voastre, când ați locuit în ea. **36** Și peste cei ce
au rămas în viață voi trimite o slăbiciune în inimile lor în țările
dușmanilor voștri; și sunetul unei frunze scuturate îi va urmări; și
vor fugi precum fuga de sabie; și vor cădea când nimeni nu
îi urmărește. **37** Și vor cădea unul peste altul, de parcă ar fi
înaintea unei săbii, când nimeni nu îi urmărește; și nu veți avea
putere să stați în picioare înaintea dușmanilor voștri. **38** Și veți
pieri printre păgâni și țara dușmanilor voștri vă va mânca. **39**
Și cei rămași dintre voi vor lâncezi în nelegiuirea lor în țările

dușmanilor voștri; și de asemenea în nelegiuirile părinților lor vor
lâncezi împreună cu ei. **40** Dacă își vor mărturisi nelegiuirea lor
și nelegiuirea părinților lor, cu fărădelegea lor cu care au încălcat
legea împotriva mea și de asemenea că au umblat împotriva
mea; **41** Și că eu de asemenea am umblat împotriva lor și i-am
adus în țara dușmanilor lor; dacă atunci inimile lor necircumcise
se vor umili și vor accepta atunci pedeapsa nelegiuirii lor, **42**
Atunci îmi voi aminti legământul meu cu Iacob și de asemenea
legământul meu cu Isaac și de asemenea legământul meu cu
Avraam mi-l voi aminti; și îmi voi aminti de țară. **43** De asemenea
țara va fi părăsită de ei și se va bucura de sabatele ei, atâta timp
cât va zăcea pustiită fără ei; și vor accepta pedeapsa nelegiuirii
lor, pentru că, da, pentru că au disprețuit judecățile mele și
pentru că sufletul lor a detestat statutele mele. **44** Și totuși pentru
toate acestea, când vor fi în țara dușmanilor lor, nu îi voi lepăda,
nici nu îi voi detesta, ca să îi nimicesc cu desăvârșire și să rup
legământul meu cu ei, pentru că eu sunt DOMNUL Dumnezeul
lor. **45** Dar de dragul lor îmi voi aminti legământul strămoșilor lor,
pe care i-am scos din țara Egiptului înaintea ochilor păgânilor,
ca să fiu Dumnezeul lor: Eu sunt DOMNUL. **46** Acestea sunt
statutele și judecățile și legile, pe care DOMNUL le-a făcut între
el și copiii lui Israel pe muntele Sinai prin mâna lui Moise.

27 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, zicând: **2** Vorbește copiilor
lui Israel și spune-le: Când un om va face o promisiune
însemnată, sufletele acelea să fie pentru DOMNUL, după
prețuirea ta. **3** Și prețuirea ta să fie pentru partea bărbătească
de la vârsta de douăzeci de ani până la vârsta de șaizeci de
ani, după șekelul sanctuarului prețuirea ta să fie de cincizeci de
șekeli de argint. **4** Și dacă este parte femeiască, atunci prețuirea

ta să fie de treizeci de șekeli. **5** Și dacă este în vârstă de cinci
ani până la vârsta de douăzeci de ani, atunci prețuirea ta pentru
partea bărbătească să fie douăzeci de șekeli și pentru partea
femeiască, zece șekeli. **6** Și dacă este de la vârsta de o lună
până la vârsta de cinci ani, atunci prețuirea ta pentru partea
bărbătească să fie de cinci șekeli de argint și pentru partea
femeiască prețuirea ta să fie de trei șekeli de argint. **7** Și dacă
este de la vârsta de șaizeci de ani și peste, dacă este parte
bărbătească, atunci prețuirea ta să fie de cincisprezece șekeli
și pentru partea femeiască, zece șekeli. **8** Dar dacă este mai
sărac decât prețuirea ta, atunci să se prezinte el însuși înaintea
preotului și preotul să îl prețuiască; preotul să îl prețuiască
conform cu mijloacele celui ce promite. **9** Și dacă este un
animal, din care oamenii aduc un dar DOMNULUI, tot ce omul
dă DOMNULUI din acest dar să fie sfânt. **10** Să nu îl schimbe,
nici să nu îl înlocuiască, unul bun pentru unul rău, sau unul
rău pentru unul bun; și dacă totuși el schimbă animal pentru
animal, atunci acesta și cel înlocuit să fie sfinți. **11** Și dacă este
un animal necurat, din care ei nu aduc sacrificiu DOMNULUI,
atunci să prezinte animalul înaintea preotului; **12** Și preotul
să îl prețuiască, dacă este bun sau rău, conform cu prețuirea
preotului, așa va fi. **13** Iar dacă el dorește să îl răscumpere,
atunci să adauge a cincea partea din el la prețuirea ta. **14** Și
când un bărbat își va sfinți casa pentru a fi sfântă DOMNULUI,
atunci preotul să o prețuiască, dacă este bună sau rea; precum
preotul o va prețui, așa să fie. **15** Și dacă cel ce a sfințit-o
dorește să își răscumpere casa, atunci să adauge la ea a cincea
parte din banii prețuirii tale și să fie a lui. **16** Și dacă un bărbat
va sfinți DOMNULUI o parte din câmpul stăpânirii sale, atunci

prețuirea ta să fie conform cu sămânța câmpului, un homer de
sămânță de orz să fie prețuit la cincizeci de șekeli de argint. **17**
Dacă el sfințește câmpul său din anul jubileului, să fie după
prețuirea ta. **18** Dar dacă îți sfințește câmpul după jubileu, atunci
preotul să îi socotească banii conform cu anii care rămân, până
la anul jubileului și să fie scăzut din prețuirea ta. **19** Și dacă
cel ce sfințește câmpul dorește, în vreun fel, să îl răscumpere,
atunci să îi adauge a cincea parte din banii prețuirii tale și să îi
rămână lui. **20** Și dacă nu dorește să răscumpere câmpul, sau
dacă a vândut câmpul unui alt om, să nu mai fie răscumpărat. **21**
Dar câmpul, când iese la jubileu, să fie sfânt DOMNULUI, ca un
câmp dedicat; stăpânirea acestuia să fie a preotului. **22** Și dacă
un om sfințește DOMNULUI un câmp pe care l-a cumpărat, care
nu este dintre câmpurile stăpânirii sale, **23** Atunci preotul să îi
socotească valoarea prețuirii tale, până la anul jubileului, iar el
să dea prețuirea ta în acea zi ca lucru sfânt DOMNULUI. **24** În
anul jubileului câmpul se va întoarce la cel de la care a fost
cumpărat, la cel căruia i-a aparținut stăpânirea pământului. **25**
Și toate prețuirile tale să fie conforme cu șekelul sanctuarului,
douăzeci de ghere să fie șekelul. **26** Doar pe întâiul născut al
animalelor, care să fie întâiul născut al DOMNULUI, niciun om
să nu îl sfințească; dacă este bou, sau oaie, este al DOMNULUI.
27 Și dacă este dintr-un animal necurat, atunci să îl răscumpere
conform cu prețuirea ta și să îi adauge a cincea parte din ea;
și dacă nu este răscumpărată, atunci să se vândă conform
cu prețuirea ta. **28** Cu toate acestea niciun lucru dedicat, pe
care un om îl va dedica DOMNULUI din tot ce are, fie dintre
oameni, fie dintre animale, fie din câmpul stăpânirii sale, să nu
fie vândut sau răscumpărat, fiecare lucru dedicat este preasfânt

DOMNULUI. **29** Nimic dedicat, care va fi dedicat dintre oameni,
să nu fie răscumpărat; ci negreșit să fie dat morții. **30** Și toată
zeciuiala pământului, fie din sămânța pământului, fie din rodul
pomilor, este a DOMNULUI, ea este sfântă DOMNULUI. **31** Și
dacă un om va dori să răscumpere ceva din zeciuielile sale, să
adauge la ele a cincea parte din ele. **32** Și referitor la zeciuiala
din cireadă, sau din turmă, din tot ce trece pe sub toiag, a zecea
parte să fie sfântă DOMNULUI. **33** Să nu se uite dacă este bună
sau rea, nici să nu o schimbe una cu alta; și dacă va schimba
ceva, atunci deopotrivă aceasta și cea pentru schimb să fie
sfântă; să nu se răscumpere. **34** Acestea sunt poruncile, pe
care DOMNUL le-a poruncit lui Moise pentru copiii lui Israel pe
muntele Sinai.

Numerele

1 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, în tabernacolul
întâlnirii, în prima zi a lunii a doua, în al doilea an după ce au
ieșit din țara Egiptului, spunând: **2** Faceți numărătoarea întregii
adunări a copiilor lui Israel, după familiile lor, după casa părinților
lor, după numărul numelor lor, fiecare parte bărbătească după
capii lor; **3** De la douăzeci de ani în sus, toți cei care sunt în
stare să iasă la război în Israel; tu și Aaron să îi numeri după
oștirile lor. **4** Și cu tine să fie un bărbat din fiecare trib; fiecare
cap al casei părinților lui. **5** Și acestea sunt numele bărbaților
care vor sta în picioare cu tine, din tribul lui Ruben, Elițur, fiul lui
Ședeur. **6** Din Simeon: Șelumiel, fiul lui Țurișadai. **7** Din Iuda:
Nahșon, fiul lui Aminadab. **8** Din Isahar: Nataneel, fiul lui Țuar.
9 Din Zabulon: Eliab, fiul lui Helon. **10** Din copiii lui Iosif, din
Efraim: Elișama, fiul lui Amihud; din Manase: Gamaliel, fiul lui
Pedahțur. **11** Din Beniamin: Abidan, fiul lui Ghideoni. **12** Din Dan:
Ahiezer, fiul lui Amișadai. **13** Din Așer: Paguiel, fiul lui Ocran.
14 Din Gad: Eliasaf, fiul lui Deuel. **15** Din Neftali: Ahira, fiul lui
Enan. **16** Aceștia erau cei renumiți ai adunării, prinți ai triburilor
părinților lor, căpeteniile miilor în Israel. **17** Și Moise și Aaron au
luat pe acești bărbați numiți după numele lor; **18** Și au adunat
toată adunarea în prima zi a lunii a doua și au declarat nașterile
lor după familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului
numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, după capii lor.
19 Precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel i-a numărat
în pustiul Sinai. **20** Și copiii lui Ruben, fiul cel mai mare al lui
Israel, după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților
lor, conform numărului numelor, după capii lor, fiecare parte
bărbătească de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care

erau în stare să iasă la război; **21** Cei numărați dintre ei, din
tribul lui Ruben, au fost patruzeci și șase de mii cinci sute. **22**
Dintre copiii lui Simeon, după generațiile lor, după familiile lor,
după casa părinților lor, cei numărați dintre ei, conform numărului
numelor, după capii lor, fiecare parte bărbătească de la vârsta
de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă la
război; **23** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Simeon, au fost
cincizeci și nouă de mii trei sute. **24** Dintre copiii lui Gad, după
generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform
numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți
care erau în stare să iasă la război; **25** Cei numărați dintre ei,
din tribul lui Gad, au fost patruzeci și cinci de mii șase sute
cincizeci. **26** Dintre copiii lui Iuda, după generațiile lor, după
familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor,
de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să
iasă la război; **27** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Iuda, au fost
șaptezeci și patru de mii șase sute. **28** Dintre copiii lui Isahar,
după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor,
conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în
sus, toți care erau în stare să iasă la război; **29** Cei numărați
dintre ei, din tribul lui Isahar, au fost cincizeci și patru de mii
patru sute. **30** Dintre copiii lui Zabulon, după generațiile lor, după
familiile lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor,
de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să
iasă la război; **31** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Zabulon, au
fost cincizeci și șapte de mii patru sute. **32** Dintre copiii lui Iosif,
adică, din copiii lui Efraim, după generațiile lor, după familiile
lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la
vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă

la război; **33** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Efraim, au fost
patruzeci de mii cinci sute. **34** Dintre copiii lui Manase, după
generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor, conform
numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în sus, toți
care erau în stare să iasă la război; **35** Cei numărați dintre ei,
din tribul lui Manase, au fost treizeci și două de mii două sute.
36 Dintre copiii lui Beniamin, după generațiile lor, după familiile
lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la
vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă
la război; **37** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Beniamin, au
fost treizeci și cinci de mii patru sute. **38** Dintre copiii lui Dan,
după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor,
conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în
sus, toți care erau în stare să iasă la război; **39** Cei numărați
dintre ei, din tribul lui Dan, au fost șaizeci și două de mii șapte
sute. **40** Dintre copiii lui Așer, după generațiile lor, după familiile
lor, după casa părinților lor, conform numărului numelor, de la
vârsta de douăzeci de ani în sus, toți care erau în stare să iasă
la război; **41** Cei numărați dintre ei, din tribul lui Așer, au fost
patruzeci și una de mii cinci sute. **42** Dintre copiii lui Neftali,
după generațiile lor, după familiile lor, după casa părinților lor,
conform numărului numelor, de la vârsta de douăzeci de ani în
sus, toți care erau în stare să iasă la război; **43** Cei numărați
dintre ei, din tribul lui Neftali, au fost cincizeci și trei de mii patru
sute. **44** Aceștia sunt cei numărați, pe care Moise și Aaron i-au
numărat și prinții lui Israel, fiind doisprezece bărbați; fiecare
era pentru casa părinților lui. **45** Astfel au fost toți cei numărați
dintre copiii lui Israel, după casa părinților lor, de la vârsta de
douăzeci de ani în sus, toți cei care erau în stare să iasă la

război în Israel; **46** Da, toți cei numărați au fost șase sute trei mii
cinci sute cincizeci. **47** Dar leviții după tribul părinților lor nu au
fost numărați printre ei. **48** Fiindcă DOMNUL vorbise lui Moise,
spunând: **49** Numai tribul lui Levi să nu îl numeri, nici să nu faci
numărătoarea lor printre copiii lui Israel, **50** Ci să numești pe
leviți peste tabernacolul mărturiei și peste toate vasele lui și
peste toate lucrurile care aparțin de el; ei vor purta tabernacolul
și toate vasele lui; și vor servi în el și își vor așeza tabăra de jur
împrejurul tabernacolului. **51** Și când tabernacolul pleacă, leviții
să îl desfacă; și când tabernacolul trebuie așezat, leviții să îl
așeze; și străinul care se apropie să fie dat morții. **52** Și copiii lui
Israel să își așeze corturile, fiecare om după tabăra lui și fiecare
om după steagul lui, prin toate oștirile lor. **53** Dar leviții să își
așeze corturile de jur împrejurul tabernacolului mărturiei, ca să
nu fie furie peste adunarea copiilor lui Israel; și leviții vor păstra
însărcinarea tabernacolului mărturiei. **54** Și copiii lui Israel au
făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise,
astfel au făcut ei.

2 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând: **2**
Fiecare bărbat dintre copiii lui Israel să își așeze cortul lângă
propriul steag cu însemnul casei părinților lor, departe, în jurul
tabernacolului întâlnirii să își așeze corturile. **3** Și pe partea de
est spre răsăritul soarelui să își așeze corturile cei ai steagului
taberei lui Iuda după toate oștirile lor și Nahșon, fiul lui Aminadab,
să fie căpetenia copiilor lui Iuda. **4** Și oștirea lui și cei numărați
dintre ei, au fost șaptezeci și patru de mii șase sute. **5** Și cei
care își așază corturile lângă el să fie tribul lui Isahar și Nataniel,
fiul lui Țuar, să fie căpetenia copiilor lui Isahar. **6** Și oștirea lui și
cei care au fost numărați dintre ei, au fost cincizeci și patru de

mii patru sute. **7** Apoi tribul lui Zabulon și Eliab, fiul lui Helon, să
fie căpetenia copiilor lui Zabulon. **8** Și oștirea lui și cei numărați
dintre ei, au fost cincizeci și șapte de mii patru sute. **9** Toți cei
numărați în toate oștirile lor în tabăra lui Iuda au fost o sută
optzeci și șase de mii patru sute. Aceștia să plece întâi. **10** Pe
partea de sud să fie steagul taberei lui Ruben conform cu oștirile
lor și căpetenia copiilor lui Ruben să fie Elițur, fiul lui Ședeur.
11 Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost patruzeci și
șase de mii cinci sute. **12** Și cei ce își așază corturile lângă el
să fie tribul lui Simeon și căpetenia copiilor lui Simeon să fie
Șelumiel, fiul lui Țurișadai. **13** Și oștirea lui și cei numărați dintre
ei, au fost cincizeci și nouă de mii trei sute. **14** Apoi tribul lui
Gad și căpetenia fiilor lui Gad să fie Eliasaf, fiul lui Reuel. **15** Și
oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost patruzeci și cinci de
mii șase sute cincizeci. **16** Toți cei numărați în toate oștirile lor, în
tabăra lui Ruben, au fost o sută cincizeci și una de mii patru sute
cincizeci. Și ei să plece în al doilea rând. **17** Apoi tabernacolul
întâlnirii să plece cu tabăra leviților în mijlocul taberei, după cum
ei își așază tabăra, astfel să plece, fiecare bărbat la locul lui
după steagurile lor. **18** Pe partea de vest să fie steagul taberei
lui Efraim conform cu oștirile lor și căpetenia fiilor lui Efraim să
fie Elișama, fiul lui Amihud. **19** Și oștirea lui și cei numărați dintre
ei, au fost patruzeci de mii cinci sute. **20** Și lângă el să fie tribul
lui Manase și căpetenia copiilor lui Manase să fie Gamaliel, fiul
lui Pedahțur. **21** Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost
treizeci și două de mii două sute. **22** Apoi tribul lui Beniamin și
căpetenia fiilor lui Beniamin să fie Abidan, fiul lui Ghideoni. **23**
Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost treizeci și cinci
de mii patru sute. **24** Toți cei numărați în toate oștirile lor din

tabăra lui Efraim au fost o sută opt mii o sută. Și ei să plece în al
treilea rând. **25** Steagul taberei lui Dan să fie pe partea de nord
după oștirile lor și căpetenia copiilor lui Dan să fie Ahiezer, fiul
lui Amișadai. **26** Și oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost
șaizeci și două de mii șapte sute. **27** Și cei care își așază tabăra
lângă el să fie tribul lui Așer și căpetenia copiilor lui Așer să fie
Paghiel, fiul lui Ocran. **28** Și oștirea lui și cei numărați dintre ei,
au fost patruzeci și una de mii cinci sute. **29** Apoi tribul lui Neftali
și căpetenia copiilor lui Neftali să fie Ahira, fiul lui Enan. **30** Și
oștirea lui și cei numărați dintre ei, au fost cincizeci și trei de mii
patru sute. **31** Toți cei numărați în tabăra lui Dan au fost o sută
cincizeci și șapte de mii șase sute. Ei să plece în partea din
spate cu steagurile lor. **32** Aceștia sunt cei numărați dintre copiii
lui Israel după casa părinților lor, toți cei care au fost numărați
din tabere cu toate oștirile lor au fost șase sute trei mii cinci sute
cincizeci. **33** Dar leviții nu au fost numărați printre copiii lui Israel;
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **34** Și copiii lui Israel au
făcut conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise,
astfel și-au așezat corturile lângă steagurile lor și astfel au plecat
înainte, fiecare după familiile lor, conform cu casa părinților lor.

3 Acestea sunt de asemenea generațiile lui Aaron și Moise în
ziua în care DOMNUL a vorbit cu Moise pe muntele Sinai. **2** Și
acestea sunt numele fiilor lui Aaron, Nadab întâiul născut și
Abihu, Eleazar și Itamar. **3** Acestea sunt numele fiilor lui Aaron,
preoții care au fost unși, pe care el i-a consacrat să servească
în serviciul de preot. **4** Și Nadab și Abihu au murit înaintea
DOMNULUI, când au oferit foc străin înaintea DOMNULUI, în
pustiul Sinai și nu au avut copii și Eleazar și Itamar au servit
în serviciul de preot înaintea ochilor tatălui lor Aaron. **5** Și

DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **6** Apropie tribul lui Levi
și prezintă-i înaintea lui Aaron preotul, ca ei să îi servească.
7 Și ei să păzească însărcinarea lui și însărcinarea întregii
adunări înaintea tabernacolului întâlnirii, pentru a face serviciul
tabernacolului. **8** Și ei să păzească toate uneltele tabernacolului
întâlnirii și însărcinarea copiilor lui Israel, pentru a face serviciul
tabernacolului. **9** Și să dai pe leviți lui Aaron și fiilor săi, ei îi sunt
dați în întregime dintre copiii lui Israel. **10** Și să rânduiești pe
Aaron și pe fiii săi, iar ei să servească în serviciul lor preoțesc
și străinul care se apropie să fie dat morții. **11** Și DOMNUL i-
a vorbit lui Moise, spunând: **12** Și eu, iată, am luat pe leviți
dintre copiii lui Israel în locul tuturor întâilor născuți care deschid
pântecele printre copiii lui Israel; de aceea leviții să fie ai mei;
13 Deoarece toți întâii născuți sunt ai mei, pentru că în ziua
în care am lovit pe toți întâii născuți în țara Egiptului mi-am
sfințit pe toți întâii născuți în Israel, deopotrivă om și animal;
ai mei vor fi: Eu sunt DOMNUL. **14** Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise în pustiul Sinai, spunând: **15** Numără copiii lui Levi după
casa părinților lor, după familiile lor, să îi numeri fiecare parte
bărbătească de la vârsta de o lună în sus. **16** Și Moise i-a
numărat conform cu cuvântul DOMNULUI, precum i s-a poruncit.
17 Și aceștia au fost fiii lui Levi după numele lor, Gherșon și
Chehat și Merari. **18** Și acestea sunt numele fiilor lui Gherșon
după familiile lor, Libni și Șimei. **19** Și fiii lui Chehat după familiile
lor: Amram și Ițehar, Hebron și Uziel. **20** Și fiii lui Merari după
familiile lor, Mahli și Muși. Acestea sunt familiile leviților conform
cu casa părinților lor. **21** Din Gherșon a fost familia libniților
și familia șimiților, acestea sunt familiile gherșoniților. **22** Cei
numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor celor de parte

bărbătească, de la vârsta de o lună în sus, cei numărați dintre
ei au fost șapte mii cinci sute. **23** Familiile gherșoniților să își
așeze corturile în spatele tabernacolului spre vest. **24** Și mai
marele casei tatălui gherșoniților să fie Eliasaf, fiul lui Lael. **25**
Și însărcinarea fiilor lui Gherșon în tabernacolul întâlnirii să fie
tabernacolul și cortul, acoperământul lui și perdeaua pentru
ușa tabernacolului întâlnirii, **26** Și perdelele curții și covorul
pentru ușa curții, care este lângă tabernacol și lângă altar de
jur împrejur și frânghiile acestuia pentru tot serviciul lui. **27**
Și din Chehat a fost familia amramiților și familia iț ehariților și
familia hebroniților și familia uzieliților, acestea sunt familiile
chehatiților. **28** În numărul tuturor celor de parte bărbătească
de la vârsta de o lună în sus, au fost opt mii șase sute, având
însărcinarea sanctuarului. **29** Familiile fiilor lui Chehat să își
așeze corturile în partea de sud a tabernacolului. **30** Și mai
marele casei tatălui familiilor chehatiților să fie Eliț afan, fiul lui
Uziel. **31** Și însărcinarea lor să fie chivotul și masa și sfeșnicul și
altarele și vasele sanctuarului cu care ei servesc și perdeaua și
tot serviciul lor. **32** Și Eleazar, fiul preotului Aaron, să fie mai
marele peste mai marele leviților și să aibă supravegherea celor
ce păstrează însărcinarea sanctuarului. **33** Din Merari a fost
familia mahliților și familia mușiților, acestea sunt familiile lui
Merari. **34** Și cei numărați dintre ei, conform cu numărul tuturor
celor de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, au
fost șase mii două sute. **35** Și mai marele casei tatălui familiilor
lui Merari a fost Țuriel, fiul lui Abihail, aceștia să își așeze
corturile în partea de nord a tabernacolului. **36** Și sub custodia și
însărcinarea fiilor lui Merari să fie scândurile tabernacolului și
drugii lui și stâlpii lui și soclurile lor și toate vasele lui și tot ce

servește acolo, **37** Și stâlpii curții de jur împrejur și soclurile
lor și țărușii lor și frânghiile lor. **38** Dar cei ce își așază tabăra
înaintea tabernacolului spre est, înaintea tabernacolului întâlnirii
spre est, să fie Moise și Aaron și fiii săi, având însărcinarea
sanctuarului ca sarcină a copiilor lui Israel; și străinul care se
apropie să fie dat morții. **39** Toți cei numărați dintre leviți, pe
care Moise și Aaron i-au numărat la porunca DOMNULUI, prin
toate familiile lor, toți cei de parte bărbătească în vârstă de la o
lună în sus, au fost douăzeci și două de mii. **40** Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Numără pe toți întâii născuți din cei de parte
bărbătească dintre copiii lui Israel de la vârsta de o lună în sus și
ia numărul numelor lor. **41** Și să iei pe leviți pentru mine (eu sunt
DOMNUL) în locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel; și
vitele leviților în locul întâilor pui născuți ai vitelor copiilor lui
Israel. **42** Și Moise a numărat precum DOMNUL i-a poruncit, pe
toți întâii născuți dintre copiii lui Israel. **43** Și toți întâii născuți de
parte bărbătească după numărul numelor, de la vârsta de o lună
în sus, dintre cei care au fost numărați dintre ei, erau douăzeci și
două de mii două sute șaptezeci și trei. **44** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: **45** Ia pe leviți în locul tuturor întâilor născuți
ai copiilor lui Israel și vitele leviților în locul vitelor acelora; și
leviții să fie ai mei: Eu sunt DOMNUL. **46** Și pentru cei care
trebuie răscumpărați, cei două sute șaptezeci și trei dintre întâii
născuți ai copiilor lui Israel, care sunt mai mulți decât leviții,
47 Să iei cinci șekeli de fiecare cap; după șekelul sanctuarului
să îi iei (șekelul are douăzeci de ghere), **48** Și să dai banii, cu
care trebuie răscumpărat numărul celor în plus, lui Aaron și fiilor
săi. **49** Și Moise a luat banii de răscumpărare de la cei care
depășeau numărul celor răscumpărați de leviți, **50** De la întâii

născuți ai copiilor lui Israel a luat banii; o mie trei sute șaizeci și
cinci de șekeli, după șekelul sanctuarului. **51** Și Moise a dat banii
de la cei ce fuseseră răscumpărați, lui Aaron și fiilor săi, conform
cuvântului DOMNULUI, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

4 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând: **2** Fă
numărătoarea fiilor lui Chehat dintre fiii lui Levi, după familiile
lor, după casa părinților lor, **3** De la vârsta de treizeci de ani
în sus până la vârsta de cincizeci de ani, toți cei ce intră în
oștire, să facă lucrarea în tabernacolul întâlnirii. **4** Acesta să
fie serviciul fiilor lui Chehat în tabernacolul întâlnirii, referitor la
lucrurile preasfinte, **5** Și când tabăra pleacă, Aaron și fiii săi
să vină și să ia jos perdeaua acoperământului și să acopere
chivotul mărturiei cu ea; **6** Și să pună acolo acoperământul din
piei de bursuci și să întindă deasupra lui o pânză în întregime
de albastru și să îi pună drugii. **7** Și peste masa pâinii punerii
înainte să întindă o pânză din albastru și să pună pe ea farfuriile
și lingurile și bolurile și capacele ei cu care să le acopere și
pâinea cea neîncetată să fie pe ea; **8** Și să întindă peste ele o
pânză de stacojiu și să o acopere cu un acoperământ din piei
de bursuci și să îi pună drugii. **9** Și să ia o pânză de albastru
și să acopere sfeșnicul luminii și lămpile lui și mucările lui și
cenușarele lui și toate vasele lui de untdelemn, cu care ei îi
servesc; **10** Și să îl pună pe acesta și toate vasele lui într-un
acoperământ din piei de bursuci și să îl pună pe un drug. **11**
Și peste altarul de aur să întindă o pânză de albastru și să o
acopere cu un acoperământ din piei de bursuci și să îi pună
drugii; **12** Și să ia toate uneltele serviciului, cu care ei servesc în
sanctuar și să le pună într-o pânză de albastru și să le acopere
cu un acoperământ din piei de bursuci și să le pună pe un drug;

13 Și să ia cenușa de pe altar și să întindă o pânză purpurie
peste el; **14** Și să pună pe el toate vasele lui, cu care ei servesc
în jurul lui, cenușarele, cârligele de carne, lopețile și oalele, toate
vasele altarului; și să întindă peste acestea un acoperământ din
piei de bursuci și să îi pună drugii. **15** Și după ce Aaron și fiii săi
vor fi terminat cu acoperământul sanctuarului și a tuturor vaselor
sanctuarului, pe când tabăra este gata să plece înainte; după
aceea, fiii lui Chehat să vină să care acestea, dar ei să nu atingă
niciun lucru sfânt, ca nu cumva să moară. Aceste lucruri sunt
sarcina fiilor lui Chehat în tabernacolul întâlnirii. **16** Și serviciului
lui Eleazar, fiul preotului Aaron, îi aparține untdelemnul pentru
lumină și tămâia dulce și darul de mâncare zilnic și untdelemnul
ungerii și supravegherea întregului tabernacol și a tot ce este în
el, în sanctuar și în vasele lui. **17** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise
și lui Aaron, spunând: **18** Nu stârpiți tribul familiilor chehatiților
dintre leviți; **19** Ci astfel să le faceți, ca ei să trăiască și să nu
moară, când se apropie de lucrurile preasfinte, Aaron și fiii săi
să intre și să rânduiască pe fiecare în serviciul lui și la sarcina
lui. **20** Dar ei să nu intre să se uite când lucrurile preasfinte sunt
acoperite, ca nu cumva să moară. **21** Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: **22** Fă de asemenea numărătoarea fiilor lui
Gherșon, prin toate casele părinților lor, după familiile lor; **23** De
la vârsta de treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de
ani să îi numeri; pe toți cei ce intră ca să împlinească serviciul,
ca să facă lucrarea în tabernacolul întâlnirii. **24** Acesta este
serviciul familiilor gherșoniților, pentru a servi și pentru sarcini,
25 Și ei să care covoarele tabernacolului și tabernacolul întâlnirii,
acoperământul său și acoperământul pieilor de bursuci care
este deasupra acestuia și perdeaua pentru ușa tabernacolului

întâlnirii, **26** Și perdelele curții și perdeaua pentru ușa porții
curții, care este lângă tabernacol și lângă altar de jur împrejur și
frânghiile lor și toate uneltele serviciului lor și tot ce este făcut
pentru ei, astfel să servească ei. **27** La rânduirea lui Aaron și a
fiilor săi să fie tot serviciul fiilor gherșoniților, în toate sarcinile lor
și în tot serviciul lor și să numiți în grija lor toate însărcinările lor.
28 Acesta este serviciul familiilor fiilor lui Gherșon în tabernacolul
întâlnirii și însărcinarea lor să fie sub mâna lui Itamar, fiul lui
Aaron, preotul. **29** Cât despre fiii lui Merari, să îi numeri după
familiile lor, după casa părinților lor. **30** De la vârsta de treizeci
de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani să îi numeri,
pe fiecare bărbat care intră în serviciu, ca să facă lucrarea
tabernacolului întâlnirii. **31** Și aceasta este datoria sarcinii lor,
conform cu tot serviciul lor în tabernacolul întâlnirii, scândurile
tabernacolului și drugii lor și stâlpii lor și soclurile lor. **32** Și stâlpii
curții de jur împrejur și soclurile lor și țărușii lor și frânghiile lor, cu
toate uneltele lor și cu tot serviciul lor și după nume să numărați
uneltele datoriei sarcinii lor. **33** Acesta este serviciul familiilor fiilor
lui Merari, conform cu tot serviciul lor, în tabernacolul întâlnirii,
sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul. **34** Și Moise și Aaron
și mai marele adunării au numărat pe fiii chehatiților după familiile
lor și după casa părinților lor, **35** De la vârsta de treizeci de ani
în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare bărbat care
intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii; **36** Și
cei numărați dintre ei după familiile lor erau două mii șapte sute
cincizeci. **37** Aceștia au fost cei numărați din familiile chehatiților,
toți cei ce pot face serviciul în tabernacolul întâlnirii, pe care
Moise și Aaron i-au numărat conform poruncii DOMNULUI prin
mâna lui Moise. **38** Și cei numărați dintre fiii lui Gherșon, după

toate familiile lor și după casa părinților lor, **39** De la vârsta de
treizeci de ani în sus până la vârsta de cincizeci de ani, fiecare
bărbat care intră în serviciu, pentru lucrarea în tabernacolul
întâlnirii, **40** Cei numărați dintre ei, după toate familiile lor, după
casa părinților lor, au fost două mii șase sute treizeci. **41** Aceștia
sunt cei numărați din familiile fiilor lui Gherșon, dintre toți cei
ce pot face serviciul în tabernacolul întâlnirii, pe care Moise
și Aaron i-au numărat conform poruncii DOMNULUI. **42** Și cei
numărați din familiile fiilor lui Merari, după toate familiile lor, după
casa părinților lor, **43** De la vârsta de treizeci de ani în sus până
la vârsta de cincizeci de ani, fiecare bărbat care intră în serviciu,
pentru lucrarea în tabernacolul întâlnirii, **44** Cei numărați dintre
ei după familiile lor, erau trei mii două sute. **45** Aceștia sunt cei
numărați din familiile fiilor lui Merari, pe care Moise și Aaron i-au
numărat conform cuvântului DOMNULUI prin mâna lui Moise.
46 Toți cei numărați dintre leviți, pe care Moise și Aaron și mai
marele lui Israel i-au numărat, după familiile lor și după casa
părinților lor, **47** De la vârsta de treizeci de ani în sus până la
vârsta de cincizeci de ani, fiecare bărbat care a venit să facă
serviciul lucrării și serviciul sarcinii sale în tabernacolul întâlnirii,
48 Și cei numărați dintre ei au fost opt mii cinci sute optzeci. **49**
Conform cu porunca DOMNULUI au fost numărați prin mâna lui
Moise, fiecare om conform serviciului său și conform sarcinii
sale; astfel au fost numărați de el, precum DOMNUL i-a poruncit
lui Moise.

5 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise spunând: **2** Poruncește
copiilor lui Israel, să scoată din tabără pe fiecare lepros și pe
fiecare om care are o scurgere și pe oricine este pângărit cu
mort, **3** Deopotrivă parte bărbătească și parte femeiască să

îi scoateți afară, în afara taberei să îi scoateți pe aceștia; ca
să nu pângărească taberele lor, în mijlocul cărora locuiesc eu.
4 Și copiii lui Israel au făcut astfel și i-au scos afară, în afara
taberei, precum DOMNUL i-a vorbit lui Moise, astfel au făcut
copiii lui Israel. **5** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **6**
Vorbește copiilor lui Israel: Când un bărbat sau o femeie va
face orice păcat pe care oamenii îl fac, lucrând o fărădelege
împotriva DOMNULUI și acea persoană este vinovată, **7** Atunci
să își mărturisească păcatul pe care l-a făcut și să plătească
pentru fărădelegea sa cu suma întreagă a acesteia și să adauge
a cincea parte din ea și să o dea celui împotriva căruia a
încălcat. **8** Dar dacă bărbatul nu are nicio rudă căruia să îi
plătească fărădelegea, să fie plătită DOMNULUI fărădelegea,
adică preotului; pe lângă berbecul ispășirii, prin care se va face
ispășire pentru el. **9** Și fiecare ofrandă din toate lucrurile sfinte
ale copiilor lui Israel, pe care ei le aduc preotului, să fie ale
lui. **10** Și lucrurile sfințite ale fiecărui om să fie ale lui, orice dă
vreun bărbat preotului să fie al lui. **11** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: **12** Vorbește copiilor lui Israel și spune-le:
Dacă soția unui bărbat se abate și face fărădelege împotriva
lui, **13** Și dacă un bărbat se culcă cu ea carnal și acest lucru
este ascuns de ochii soțului ei și este ținut ascuns și ea este
pângărită și nu este niciun martor împotriva ei, nici nu a fost
prinsă; **14** Și duhul geloziei vine asupra lui și este gelos pe soția
sa și ea este pângărită; sau dacă duhul geloziei vine asupra
lui și el este gelos pe soția sa iar ea nu este pângărită, **15**
Atunci bărbatul să aducă pe soția sa la preot și să aducă darul ei
pentru ea, a zecea parte dintr-o efă de făină de orz; să nu pună
untdelemn peste el, nici tămâie să nu pună peste el, pentru

că este o ofrandă de gelozie, o ofrandă de amintire, aducând
nelegiuirea în amintire. **16** Și preotul să o apropie și să o pună
înaintea DOMNULUI; **17** Și preotul să ia apă sfântă într-un vas
de pământ; și din pulberea care este pe podeaua tabernacolului
preotul să ia și să o pună în apă; **18** Și preotul să pună femeia
înaintea DOMNULUI și să descopere capul femeii și să pună
ofranda de amintire în mâinile ei, care este ofranda de gelozie și
preotul să aibă în mâna sa apa amară care provoacă blestemul,
19 Și preotul să îi poruncească printr-un jurământ și să spună
femeii: Dacă niciun bărbat nu s-a culcat cu tine și dacă nu te-ai
abătut spre necurăție cu un altul în locul soțului tău, să fii liberă
de această apă amară care provoacă blestemul; **20** Dar dacă te-
ai abătut la un altul în locul soțului tău și dacă te-ai pângărit și
vreun bărbat s-a culcat cu tine în afară de soțul tău; **21** Atunci
preotul să poruncească femeii cu un jurământ de blestem și
preotul să spună femeii: DOMNUL să te facă un blestem și
un jurământ în mijlocul poporului tău, când DOMNUL va face
coapsa ta să putrezească și pântecele tău să se umfle. **22** Și
această apă care provoacă blestemul să intre în măruntaiele
tale, ca să umfle pântecele tău și coapsa ta să putrezească și
femeia să spună: Amin, Amin. **23** Și preotul să scrie aceste
blesteme într-o carte și să le șteargă cu apa amară. **24** Și să
facă pe femeie să bea apa amară care provoacă blestemul și
apa care provoacă blestemul să intre în ea și va deveni amară.
25 Apoi preotul să ia ofranda de gelozie din mâna femeii și să
legene ofranda înaintea DOMNULUI și să o ofere pe altar; **26** Și
preotul să ia o mână plină din ofrandă, din amintirea acesteia și
să o ardă pe altar și după aceea să facă pe femeie să bea apa.
27 Și după ce a făcut-o să bea apa, atunci se va întâmpla că,

dacă s-a pângărit și a făcut fărădelege împotriva soțului ei, apa
care provoacă blestemul să intre în ea și va deveni amară și
pântecele ei se va umfla și coapsa ei va putrezi și femeia va fi
un blestem în mijlocul poporului ei. **28** Dar dacă femeia nu s-a
pângărit, ci este curată, atunci ea să fie liberă și să conceapă
sămânță. **29** Aceasta este legea geloziilor, când o soție se abate
la altul în locul soțului ei și se pângărește; **30** Sau când duhul
de gelozie vine asupra lui și este gelos pe soția sa și o pune
pe femeie înaintea DOMNULUI și preotul să îi facă după toată
această lege. **31** Atunci bărbatul să fie nevinovat de nelegiuire și
această femeie să poarte nelegiuirea ei.

6 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește copiilor
lui Israel și spune-le: Când, fie un bărbat, fie o femeie, se
vor separa ca să facă o promisiune de nazireu, să se separe
DOMNULUI, **3** El să se separe de vin și băutură tare și să nu
bea deloc oțet din vin, sau oțet din băutură tare, nici să nu bea
vreo licoare din struguri, nici să nu mănânce struguri proaspeți
sau uscați. **4** În toate zilele separării sale să nu mănânce nimic
din ceea ce este făcut din vița de vie, de la sâmburi până
la pieliță. **5** În toate zilele promisiunii lui de separare, briciul
să nu treacă peste capul lui, până ce se vor împlini zilele, în
care el s-a separat pentru DOMNUL, va fi sfânt și să lase
șuvițele părului capului său să crească. **6** În toate zilele cât
este el separat pentru DOMNUL, să nu vină la niciun trup mort.
7 El să nu se facă necurat nici pentru tatăl său, nici pentru
mama sa, nici pentru fratele său, nici pentru sora sa, când
ei mor, deoarece consacrarea Dumnezeului său este asupra
capului său. **8** În toate zilele separării sale el este sfânt pentru
DOMNUL. **9** Și dacă vreun om moare dintr-odată lângă el, iar el

și-a pângărit capul consacrării sale, atunci să își radă capul în
ziua curățirii sale; în ziua a șaptea să și-l radă. **10** Și în ziua a
opta să aducă două turturele, sau doi porumbei tineri, la preot, la
ușa tabernacolului întâlnirii; **11** Și preotul să ofere pe una ca
ofrandă pentru păcat și pe cealaltă ca ofrandă arsă și să facă
ispășire pentru el, pentru că a păcătuit prin mort și capul să și-l
sfințească în aceeași zi. **12** Și să consacre DOMNULUI zilele
separării sale și să aducă un miel de un an ca ofrandă pentru
fărădelege, dar zilele care au fost mai înainte vor fi pierdute,
deoarece separarea lui a fost pângărită. **13** Și aceasta este
legea nazireului, când zilele separării sale vor fi împlinite, să fie
adus la ușa tabernacolului întâlnirii, **14** Și să aducă darul său
DOMNULUI, un miel de un an, fără cusur, ca ofrandă arsă și
o mielușea de un an, fără cusur, ca ofrandă pentru păcat, și
un berbec, fără cusur, ca ofrande de pace. **15** Și un coș de
azime, turte din floarea făinii, amestecate cu untdelemn, și lipii
din azime, unse cu untdelemn, și darul lor de mâncare și darurile
lor de băutură. **16** Și preotul să le aducă înaintea DOMNULUI și
să aducă ofranda lui pentru păcat și ofranda lui arsă. **17** Și să
aducă DOMNULUI berbecul ca sacrificiu al ofrandelor de pace,
cu coșul de azime; preotul să aducă de asemenea și darul lui
de mâncare și darul lui de băutură. **18** Și nazireul să își radă
capul separării sale la ușa tabernacolului întâlnirii și să ia părul
de pe capul separării sale și să îl pună în focul care este sub
sacrificiul ofrandelor de pace. **19** Și preotul să ia spata fiartă a
berbecului și o turtă nedospită din coș și o lipie nedospită și să
le pună pe mâinile nazireului, după ce părul separării sale a fost
ras. **20** Și preotul să le legene ca ofrandă legănată înaintea
DOMNULUI, acesta este sfânt pentru preot, cu pieptul legănat

și cu spata săltată și după aceea nazireul poate bea vin. **21**
Aceasta este legea nazireului, care a jurat, și a darului său
către DOMNUL, pentru separarea sa, în afară de ceea ce îi
va da mâna, conform cu jurământul, pe care l-a jurat, astfel
trebuie să facă după legea separării sale. **22** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: **23** Vorbește lui Aaron și fiilor săi,
spunând: Astfel să binecuvântați pe copiii lui Israel, spunându-
le: **24** DOMNUL să te binecuvânteze și să te țină; **25** Să facă
DOMNUL să strălucească fața sa peste tine și să aibă har fața
de tine; **26** Să înalțe DOMNUL înfățișarea sa peste tine și să îți
dea pacea. **27** Și ei să pună numele meu peste copiii lui Israel,
iar eu îi voi binecuvânta.

7 Și s-a întâmplat în ziua în care Moise a ridicat în întregime
tabernacolul și l-a uns și l-a sfințit pe el și toate uneltele lui,
deopotrivă altarul și toate vasele acestuia și le-a uns și le-a
sfințit; **2** Că prinții lui Israel, căpeteniile caselor părinților lor,
care erau prinții triburilor și erau peste cei care au fost numărați,
au oferit, **3** Și au adus darul lor înaintea DOMNULUI, șase
care acoperite și doisprezece boi; un car pentru doi dintre
prinți și pentru fiecare dintre ei un bou și i-au adus înaintea
tabernacolului. **4** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **5** Ia-
le de la ei, ca să poată fi făcut serviciul tabernacolului întâlnirii;
și să le dai leviților, fiecărui bărbat conform serviciului său. **6** Și
Moise a luat carele și boii și le-a dat leviților. **7** Două care și
patru boi le-a dat fiilor lui Gherșon, conform serviciului lor; **8** Și
patru care și opt boi le-a dat fiilor lui Merari, conform serviciului
lor, sub mâna lui Itamar, fiul lui Aaron, preotul. **9** Dar fiilor lui
Chehat nu le-a dat nimic, deoarece serviciul sanctuarului ce le
aparținea era ca ei să care pe umerii lor. **10** Și prinții au adus

ofrande pentru dedicarea altarului în ziua în care a fost uns,
prinții au adus darul lor înaintea altarului. **11** Și DOMNUL i-a
spus lui Moise: Să aducă darul lor, fiecare prinț în ziua lui, pentru
dedicarea altarului. **12** Și cel ce a adus darul său în prima zi a
fost Nahșon, fiul lui Aminadab, din tribul lui Iuda. **13** Și darul său
a fost un platou de argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul
sanctuarului; amândouă erau pline de floarea făinii amestecată
cu untdelemn, ca dar de mâncare; **14** O lingură din aur, de zece
șekeli, plină cu tămâie; **15** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an, ca ofrandă arsă; **16** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; **17** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Nahșon, fiul lui Aminadab. **18** În a doua zi a oferit Nataneel, fiul
lui Țuar, prințul lui Isahar. **19** A adus ca dar al său, un platou
din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un bol
de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului;
amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca
dar de mâncare; **20** O lingură din aur, de zece șekeli, plină de
tămâie; **21** Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă
arsă; **22** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; **23** Și ca
sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi,
cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Nataneel, fiul lui Țuar.
24 În ziua a treia a oferit Eliab, fiul lui Helon, prințul copiilor lui
Zabulon. **25** Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui
era de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de
șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea
făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; **26** O lingură
din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **27** Un taur tânăr, un

berbec, un miel de un an, ca ofrandă arsă; **28** Un ied dintre
capre ca ofrandă pentru păcat; **29** Și ca sacrificiu al ofrandelor
de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an,
acesta a fost darul lui Eliab, fiul lui Helon. **30** În ziua a patra a
oferit Elițur, fiul lui Ședeur, prințul copiilor lui Ruben. **31** Darul
său a fost un platou din argint în greutatea de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul
sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu
untdelemn, ca dar de mâncare; **32** O lingură din aur, de zece
șekeli, plină de tămâie; **33** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **34** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; **35** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Elițur, fiul lui Ședeur. **36** În ziua a cincea a oferit Șelumiel, fiul lui
Țurișadai, prințul copiilor lui Simeon. **37** Darul său a fost un
platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un
bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului;
amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca
dar de mâncare; **38** O lingură din aur, de zece șekeli, plină de
tămâie; **39** Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă
arsă; **40** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; **41** Și
ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci
țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Șelumiel, fiul
lui Țurișadai. **42** În ziua a șasea a oferit Eliasaf, fiul lui Deuel,
prințul copiilor lui Gad. **43** Darul său a fost un platou din argint
în greutatea de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de
șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline
cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare;
44 O lingură din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **45** Un taur

tânăr, un berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă; **46** Un
ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat; **47** Și ca sacrificiu al
ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei
de un an, acesta a fost darul lui Eliasaf, fiul lui Deuel. **48** În
ziua a șaptea a oferit Elișama, fiul lui Amihud, prințul copiilor lui
Efraim. **49** Darul său a fost un platou din argint, greutatea lui era
de o sută treizeci de șekeli, un bol de argint de șaptezeci de
șekeli, după șekelul sanctuarului; amândouă pline cu floarea
făinii amestecată cu untdelemn, ca dar de mâncare; **50** O lingură
din aur, de zece șekeli, plină de tămâie; **51** Un taur tânăr, un
berbec, un miel de un an ca ofrandă arsă; **52** Un ied dintre capre
ca ofrandă pentru păcat; **53** Și ca sacrificiu al ofrandelor de
pace, doi boi, cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta
a fost darul lui Elișama, fiul lui Amihud. **54** În ziua a opta a oferit
Gamaliel, fiul lui Pedahțur, prințul copiilor lui Manase. **55** Darul
său a fost un platou din argint, în greutatea de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul
sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu
untdelemn, ca dar de mâncare; **56** O lingură din aur de zece
șekeli, plină de tămâie; **57** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **58** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; **59** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Gamaliel, fiul lui Pedahțur. **60** În ziua a noua a oferit Abidan,
fiul lui Ghideoni, prințul copiilor lui Beniamin. **61** Darul său a
fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul
sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu
untdelemn, ca dar de mâncare; **62** O lingură din aur, de zece

șekeli, plină de tămâie; **63** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **64** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; **65** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Abidan, fiul lui Ghideoni. **66** În ziua a zecea a oferit Ahiezer,
fiul lui Amișadai, prințul copiilor lui Dan. **67** Darul său a fost
un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul
sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu
untdelemn, ca dar de mâncare; **68** O lingură din aur, de zece
șekeli, plină de tămâie; **69** Un taur tânăr, un berbec, un miel
de un an ca ofrandă arsă; **70** Un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat; **71** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi,
cinci berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul
lui Ahiezer, fiul lui Amișadai. **72** În ziua a unsprezecea a oferit
Paghiel, fiul lui Ocran, prințul copiilor lui Așer. **73** Darul său a
fost un platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de
șekeli, un bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul
sanctuarului; amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu
untdelemn, ca dar de mâncare; **74** O lingură din aur, de zece
șekeli, plină de tămâie; **75** Un taur tânăr, un berbec, un miel de
un an ca ofrandă arsă; **76** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; **77** Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci
berbeci, cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui
Paghiel, fiul lui Ocran. **78** În ziua a douăsprezecea a oferit Ahira,
fiul lui Enan, prințul copiilor lui Neftali. **79** Darul său a fost un
platou din argint, greutatea lui era de o sută treizeci de șekeli, un
bol de argint de șaptezeci de șekeli, după șekelul sanctuarului;
amândouă pline cu floarea făinii amestecată cu untdelemn, ca

dar de mâncare; **80** O lingură din aur, de zece șekeli, plină
de tămâie; **81** Un taur tânăr, un berbec, un miel de un an ca
ofrandă arsă; **82** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru păcat;
83 Și ca sacrificiu al ofrandelor de pace, doi boi, cinci berbeci,
cinci țapi, cinci miei de un an, acesta a fost darul lui Ahira, fiul
lui Enan. **84** Aceasta a fost dedicarea altarului, în ziua când a
fost uns, de prinții lui Israel, douăsprezece platouri de argint,
douăsprezece boluri de argint, douăsprezece linguri de aur;
85 Fiecare platou din argint cântărind o sută treizeci de șekeli,
fiecare bol șaptezeci, toate vasele din argint cântăreau două mii
patru sute de șekeli, după șekelul sanctuarului; **86** Lingurile din
aur erau douăsprezece, pline cu tămâie, cântărind zece șekeli o
bucată, după șekelul sanctuarului; tot aurul lingurilor era o sută
douăzeci de șekeli. **87** Toate vitele pentru ofranda arsă erau,
doisprezece tauri, doisprezece berbeci, doisprezece miei de un
an, împreună cu darul lor de mâncare; și doisprezece iezi dintre
capre pentru ofranda pentru păcat. **88** Și toate vitele pentru
sacrificiul ofrandelor de pace erau, douăzeci și patru de tauri,
șaizeci de berbeci, șaizeci de țapi, șaizeci de miei de un an.
Aceasta a fost dedicarea altarului, după ce a fost uns. **89** Și
când a intrat Moise în tabernacolul întâlnirii, ca să îi vorbească,
a auzit vocea unuia vorbind de pe șezământul milei care era pe
chivotul mărturiei dintre cei doi heruvimi și vorbea cu el.

8 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește lui
Aaron și spune-i: Când aprinzi lămpile, cele șapte lămpi să dea
lumină în fața sfeșnicului. **3** Și Aaron a făcut astfel; a aprins
lămpile în fața sfeșnicului, precum DOMNUL i-a poruncit lui
Moise. **4** Și această lucrare a sfeșnicului era din aur bătut,
până la stâlpul lui, până la florile lui, era lucrare bătută, conform

modelului pe care DOMNUL îl arătase lui Moise, astfel a făcut
el sfeșnicul. **5** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **6**
Ia pe leviți dintre copiii lui Israel și curăță-i. **7** Și astfel să le
faci ca să îi cureți: Stropește apa curățirii peste ei, iar ei să își
bărbierească toată carnea lor și să își spele hainele și astfel să
se curețe. **8** Apoi să ia un taur tânăr cu darul lui de mâncare,
floarea făinii amestecată cu untdelemn și un alt taur tânăr să îl
iei tu ca ofrandă pentru păcat. **9** Și să aduci pe leviți înaintea
tabernacolului întâlnirii și să aduni întreaga adunare a copiilor lui
Israel la un loc; **10** Și să aduci pe leviți înaintea DOMNULUI și
copiii lui Israel să își pună mâinile peste leviți; **11** Și Aaron să
ofere pe leviți înaintea DOMNULUI ca o ofrandă a copiilor lui
Israel, ca ei să facă serviciul DOMNULUI. **12** Și leviții să își pună
mâinile pe capetele taurilor și tu să aduci pe unul ca ofrandă
pentru păcat și pe altul ca ofrandă arsă, DOMNULUI, pentru
a face ispășire pentru leviți. **13** Și să îi pui să stea pe leviți
înaintea lui Aaron și înaintea fiilor săi și să îi aduci ca o ofrandă
DOMNULUI. **14** Astfel să îi separi pe leviți dintre copiii lui Israel
și leviții vor fi ai mei. **15** Și după aceea leviții să intre să facă
serviciul tabernacolului întâlnirii și tu să îi cureți și să îi aduci ca
ofrandă. **16** Pentru că ei sunt în întregime dați mie dintre copiii
lui Israel; în locul celor ce deschid fiecare pântece, a întâilor
născuți ai tuturor copiilor lui Israel, i-am luat la mine. **17** Pentru
că toți întâii născuți ai copiilor lui Israel sunt ai mei, deopotrivă
om și animal, din ziua în care am lovit pe fiecare întâi născut în
țara Egiptului, i-am sfințit pentru mine. **18** Și am luat pe leviți în
locul tuturor întâilor născuți ai copiilor lui Israel. **19** Și din mijlocul
copiilor lui Israel am dat pe leviți în dar lui Aaron și fiilor săi,
pentru a face serviciul copiilor lui Israel în tabernacolul întâlnirii

și pentru a face ispășire pentru copiii lui Israel, ca să nu fie nicio
plagă printre copiii lui Israel, când copiii lui Israel se apropie
de sanctuar. **20** Și Moise și Aaron și toată adunarea copiilor
lui Israel, a făcut leviților conform cu tot ceea ce DOMNUL i-
a poruncit lui Moise referitor la leviți, astfel le-au făcut copiii
lui Israel. **21** Și leviții au fost purificați și și-au spălat hainele;
și Aaron i-a adus ca ofrandă înaintea DOMNULUI; și Aaron a
făcut ispășire pentru ei ca să îi curețe. **22** Și după aceea leviții
au intrat să facă serviciul în tabernacolul întâlnirii înaintea lui
Aaron și înaintea fiilor săi, precum DOMNUL îi poruncise lui
Moise referitor la leviți, astfel le-au făcut. **23** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise, spunând: **24** Aceasta este ceea ce aparține
leviților, de la vârsta de douăzeci și cinci de ani în sus, ei să intre
pentru a servi în serviciul tabernacolului întâlnirii, **25** Și de la
vârsta de cincizeci de ani să înceteze să servească în serviciul
acesta și să nu mai servească; **26** Ci să servească cu frații lor în
tabernacolul întâlnirii, pentru a păzi însărcinarea și să nu facă
niciun serviciu. Astfel să le faci leviților referitor la porunca lor.

9 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în pustiul Sinai, în prima
lună a celui de al doilea an, după ce au ieșit din țara Egiptului,
spunând: **2** Copiii lui Israel să țină de asemenea paștele la
timpul rânduit lui. **3** În ziua a paisprezecea a acestei luni, pe
înserat, să îl țineți la timpul rânduit lui, conform cu toate riturile
acestuia și conform cu toate ceremoniile lui, să îl țineți. **4** Și
Moise a vorbit copiilor lui Israel să țină paștele. **5** Și au ținut
paștele în ziua a paisprezecea a primei luni, pe înserat, în pustiul
Sinai, conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise,
astfel au făcut copiii lui Israel. **6** Și au fost anumiți bărbați, care
erau pângăriți din cauza trupului mort al unui om, astfel că

nu au putut ține paștele în ziua aceea și au venit înaintea lui
Moise și înaintea lui Aaron în acea zi; **7** Și acei oameni i-au
spus: Noi suntem pângăriți din cauza trupului mort al unui om;
pentru aceasta suntem ținuți să nu aducem un dar DOMNULUI
la timpul rânduit lui printre copiii lui Israel? **8** Și Moise le-a spus:
Stați liniștiți iar eu o să ascult ce va porunci Domnul referitor
la voi. **9** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și a zis: **10** Vorbește
copiilor lui Israel, spunând: Dacă vreun bărbat dintre voi sau din
posteritatea voastră va fi necurat din cauza unui trup mort, sau
este în călătorie departe, totuși el să țină paștele DOMNULUI.
11 În ziua a paisprezecea a celei de a doua luni pe înserat ei
să îl țină și să îl mănânce cu azime și ierburi amare. **12** Și
să nu lase nimic din el până dimineața, nici să nu îi frângă
vreun os, să îl țină conform cu toate rânduielile paștelui. **13**
Dar omul care este curat și nu este într-o călătorie și se ferește
să țină paștele, acel suflet să fie stârpit din mijlocul poporului
său, pentru că nu a adus darul DOMNULUI la timpul rânduit
lui, acel om să poarte păcatul său. **14** Și dacă un străin va
locui temporar printre voi și voiește să țină paștele DOMNULUI;
conform rânduielii paștelui și conform obiceiului acestuia, astfel
să facă, să aveți o singură rânduială, deopotrivă pentru străin și
pentru cel născut în țară. **15** Și în ziua în care tabernacolul a fost
ridicat, norul a acoperit tabernacolul, adică, cortul mărturiei, și pe
înserat era peste tabernacol ceva ca înfățișarea unui foc, până
dimineața. **16** Astfel a fost întotdeauna, norul îl acoperea ziua și
înfățișarea de foc pe timpul nopții. **17** Și când norul era ridicat de
pe tabernacol, abia apoi copiii lui Israel călătoreau; și în locul
unde norul se așeza, acolo copiii lui Israel își așezau corturile
lor. **18** La porunca DOMNULUI copiii lui Israel călătoreau și la

porunca lui Dumnezeu așezau corturile, atâta timp cât norul se
așeza peste tabernacol, ei se odihneau în corturile lor. **19** Și
când norul întârzia peste tabernacol multe zile, atunci copiii lui
Israel păzeau însărcinarea DOMNULUI și nu călătoreau. **20** Și
astfel a fost când norul era puține zile peste tabernacol; conform
poruncii DOMNULUI locuiau în corturile lor și conform poruncii
DOMNULUI călătoreau. **21** Și astfel a fost când norul se așeza
de seara până dimineața și când norul era ridicat dimineața,
atunci călătoreau, fie că era pe ziuă, fie pe noapte, când norul
era ridicat, ei călătoreau. **22** Sau fie că erau două zile sau o
lună sau un an, când norul întârzia peste tabernacol, rămânând
acolo, copiii lui Israel locuiau în corturile lor și nu călătoreau, dar
când acesta era ridicat, călătoreau. **23** La porunca DOMNULUI
se odihneau în corturile lor și la porunca DOMNULUI călătoreau;
păzeau însărcinarea DOMNULUI, la porunca DOMNULUI prin
mâna lui Moise.

10 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Fă-ți două
trâmbițe din argint; dintr-o singură bucată să le faci, ca să le
folosești pentru chemarea adunării și pentru călătoria taberelor.
3 Și când vor trâmbița cu ele, toată adunarea să se adune la tine
la ușa tabernacolului întâlnirii. **4** Și dacă vor trâmbița doar cu
una, atunci prinții, căpeteniile miilor lui Israel, să se adune la tine.
5 Când trâmbițați o alarmă, atunci taberele care se află pe partea
de est să meargă înainte. **6** Când trâmbițați o alarmă a doua
oară, atunci taberele care se află pe partea de sud să pornească,
ei să sune o alarmă pentru călătoriile lor. **7** Dar când adunarea
trebuie adunată, să trâmbițați, dar să nu sunați o alarmă. **8** Și fiii
lui Aaron, preoții, să trâmbițeze cu trâmbițele; și ei să vă fie o
rânduială pentru totdeauna prin toate generațiile voastre. **9** Și

dacă mergeți la război în țara voastră împotriva dușmanului
care vă oprimă, atunci să sunați o alarmă cu trâmbițele; și veți fi
amintiți înaintea DOMNULUI Dumnezeului vostru și veți fi salvați
din mâna dușmanilor voștri. **10** De asemenea în ziua veseliei
voastre și în zilele voastre solemne și la începuturile lunilor
voastre, să trâmbițați cu trâmbițele peste ofrandele voastre arse
și peste sacrificiile ofrandelor voastre de pace; ca să vă fie
ca o amintire înaintea Dumnezeului vostru: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru. **11** Și s-a întâmplat în a douăzecea zi a celei
de a doua luni, în al doilea an, că norul a fost ridicat de pe
tabernacolul mărturiei. **12** Și copiii lui Israel au pornit în călătoriile
lor ieșind din pustiul Sinai; și norul a rămas în pustiul Paran. **13**
Și primii au pornit conform poruncii DOMNULUI dată prin mâna
lui Moise. **14** În primul rând a plecat steagul taberei copiilor
lui Iuda, conform oștirilor lor, și peste oștirea lui era Nahșon,
fiul lui Aminadab. **15** Și peste oștirea tribului copiilor lui Isahar
era Nataneel, fiul lui Țuar. **16** Și peste oștirea tribului copiilor
lui Zabulon era Eliab, fiul lui Helon. **17** Și tabernacolul a fost
desfăcut; și fiii lui Gherșon și fiii lui Merari au pornit, purtând
tabernacolul. **18** Și steagul taberei lui Ruben a pornit conform
oștirilor lor și peste oștirea lui era Elițur, fiul lui Ședeur. **19** Și
peste oștirea tribului copiilor lui Simeon era Șelumiel, fiul lui
Țurișadai. **20** Și peste oștirea tribului copiilor lui Gad era Eliasaf,
fiul lui Deuel. **21** Și chehatiții au pornit purtând sanctuarul, iar
ceilalți așezaseră cortul până la venirea lor. **22** Și steagul taberei
copiilor lui Efraim a pornit conform oștirilor lor; și peste oștirea lui
era Elișama, fiul lui Amihud. **23** Și peste oștirea tribului copiilor
lui Manase era Gamaliel, fiul lui Pedahțur. **24** Și peste oștirea
tribului copiilor lui Beniamin era Abidan, fiul lui Ghideoni. **25**

Și steagul taberei copiilor lui Dan a pornit în ariergarda tuturor
taberelor prin toate oștirile lor; și peste oștirea lui era Ahiezer,
fiul lui Amișadai. **26** Și peste oștirea tribului copiilor lui Așer era
Paghiel, fiul lui Ocran. **27** Și peste oștirea tribului copiilor lui
Neftali era Ahira, fiul lui Enan. **28** Astfel au fost călătoriile copiilor
lui Israel conform cu oștirile lor, când porneau. **29** Și Moise i-a
spus lui Hobab, fiul lui Raguel madianitul, socrul lui Moise: Noi
călătorim la locul despre care DOMNUL a spus: Vi-l voi da; vino
cu noi și îți vom face bine, pentru că DOMNUL a vorbit bine
referitor la Israel. **30** Iar el i-a spus: Nu voi merge; ci voi pleca
spre țara mea și la rudele mele. **31** Dar el a spus: Nu ne părăsi,
te rog; căci tu cunoști cum trebuie să ne așezăm tabăra în pustiu
și tu vei fi ochi pentru noi. **32** Și va fi, dacă mergi cu noi, da, va
fi, că orice bunătate ne va face DOMNUL, la fel îți vom face și
ție. **33** Și au pornit de la muntele DOMNULUI, o călătorie de trei
zile, și chivotul legământului DOMNULUI a mers înaintea lor în
călătoria de trei zile, pentru a căuta un loc de odihnă pentru
ei. **34** Și norul DOMNULUI a fost peste ei ziua, când au plecat
din tabără. **35** Și se întâmpla, când chivotul pornea, că Moise
spunea: Ridică-te, DOAMNE, și să fie dușmanii tăi împrăștiați; și
cei ce te urăsc să fugă dinaintea ta. **36** Și când chivotul se oprea,
spunea: Întoarce-te, DOAMNE, la mulțimea miilor lui Israel.

11 Și când poporul s-a plâns, aceasta nu a plăcut DOMNULUI,
și DOMNUL a auzit și mânia lui s-a aprins; și focul DOMNULUI a
ars printre ei și a mistuit pe cei din cele mai îndepărtate părți
ale taberei. **2** Și poporul a strigat spre Moise, și când Moise s-
a rugat DOMNULUI, focul a fost stins. **3** Și a pus acelui loc
numele Tabeera, deoarece focul DOMNULUI a ars printre ei. **4**
Și mulțimea amestecată, ce era printre ei, a căzut în lăcomie; și

copiii lui Israel de asemenea au plâns din nou și au spus: Cine
ne va da carne să mâncăm. **5** Ne amintim de peștii, pe care
i-am mâncat în Egipt pe gratis; de castraveți și de pepeni și
de praji și de ceapă și de usturoi, **6** Dar acum sufletul nostru
este uscat, nu este nimic înaintea ochilor noștri, în afară de
această mană. **7** Și mana era asemenea seminței de coriandru
și culoarea ei asemenea culorii de bedelium. **8** Și poporul a
mers încoace și încolo și au strâns-o și au măcinat-o în mori,
sau au bătut-o într-o piuă și au copt-o în tăvi și au făcut turte din
ea și gustul ei era ca gustul untdelemnului proaspăt. **9** Și când
roua a căzut peste tabără în timpul nopții, mana a căzut peste
ea. **10** Atunci Moise a auzit poporul plângând prin toate familiile
lor, fiecare bărbat în ușa cortului său, și mânia DOMNULUI s-a
aprins foarte tare; Moise de asemenea a fost nemulțumit. **11** Și
Moise a spus DOMNULUI: Pentru ce ai chinuit pe servitorul tău?
Și pentru ce nu am găsit favoare înaintea ochilor tăi, de așezi
povara acestui întreg popor asupra mea? **12** Am conceput eu pe
tot poporul acesta? I-am născut eu, ca să îmi spui: Poartă-i la
sânul tău, precum un tată grijuliu poartă sugarul, până la țara
pe care ai jurat-o părinților lor? **13** De unde să am eu carne
să dau la tot acest popor? Căci ei plâng către mine, spunând:
Dă-ne carne să mâncăm. **14** Nu sunt în stare să port tot acest
popor singur, căci este prea greu pentru mine. **15** Și dacă te
porți astfel cu mine, ucide-mă, te rog, ucide-mă, dacă am găsit
favoare înaintea ochilor tăi; și nu mă lăsa să văd nenorocirea
mea. **16** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Adună-mi șaptezeci de
bărbați dintre bătrânii lui Israel, pe care îi cunoști că sunt bătrânii
poporului și ofițeri peste ei; și adu-i la tabernacolul întâlnirii, ca
să stea în picioare acolo cu tine. **17** Și eu voi coborî și voi vorbi

cu tine acolo; și voi lua din duhul care este peste tine și îl voi
pune peste ei; și ei vor purta povara poporului cu tine, ca să
nu o mai porți de unul singur. **18** Și spune poporului: Sfințiți-vă
pentru mâine și carne veți mânca, pentru că ați plâns în urechile
DOMNULUI, spunând: Cine ne va da carne să mâncăm? Fiindcă
era bine de noi în Egipt, de aceea DOMNUL vă va da carne și o
veți mânca. **19** Nu veți mânca o zi, nici două zile, nici cinci zile,
nici zece zile, nici douăzeci de zile; **20** Ci chiar o lună întreagă,
până vă va ieși afară pe nări și vă va fi dezgustătoare; deoarece
ați disprețuit pe DOMNUL care este între voi și ați plâns înaintea
lui, spunând: De ce am ieșit afară din Egipt? **21** Și Moise a
spus: Poporul, printre care eu sunt, sunt șase sute de mii de
pedeștri; și tu ai spus: Eu le voi da carne, ca ei să mănânce
o lună întreagă. **22** Să fie turmele și cirezile ucise pentru ei,
ca să îi îndestuleze? Sau vor fi toți peștii mării adunați pentru
ei, pentru a-i îndestula? **23** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: S-
a scurtat mâna DOMNULUI? Vei vedea acum dacă ți se va
întâmpla sau nu cuvântul meu. **24** Și Moise a ieșit și a spus
poporului cuvintele DOMNULUI și a adunat pe cei șaptezeci
de bărbați dintre bătrânii poporului și i-a pus să stea de jur
împrejurul tabernacolului. **25** Și DOMNUL a coborât într-un nor
și i-a vorbit și a luat din duhul care era peste el și l-a dat celor
șaptezeci de bătrâni și s-a întâmplat, când duhul s-a așezat
peste ei, că au profețit și nu au încetat. **26** Dar acolo au rămas
doi dintre bărbați în tabără, numele unuia era Eldad și numele
celuilalt Medad, și duhul s-a așezat peste ei; și ei au fost dintre
cei ce erau scrișii, dar nu au ieșit la tabernacol și au profețit în
tabără. **27** Și a alergat un tânăr și i-a spus lui Moise zicând:
Eldad și Medad profețesc în tabără. **28** Și Iosua, fiul lui Nun,

servitorul lui Moise, unul dintre tinerii săi, a răspuns și a zis:
Moise, domnul meu, oprește-i. **29** Și el i-a spus: Ești invidios
pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul DOMNULUI să
fie profeți și ca DOMNUL să pună duhul său peste ei! **30** Și
Moise s-a întors în tabără, el și bătrânii lui Israel. **31** Și a ieșit un
vânt de la DOMNUL și a adus prepelițe de la mare și le-a lăsat
să cadă lângă tabără, cât ar fi o zi de călătorie pe partea aceasta
și cât ar fi o zi de călătorie pe partea cealaltă, de jur împrejurul
taberei, și cât ar fi doi coți în înălțime peste fața pământului. **32**
Și poporul a stat în picioare toată ziua aceea și toată noaptea și
toată ziua următoare și au adunat prepelițele, cel ce a adunat
mai puțin a adunat zece omeri; și le-au întins de jur împrejurul
taberei. **33** Și în timp ce carnea era încă între dinții lor, înainte să
fie mestecată, mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva poporului
și DOMNUL a lovit poporul cu o plagă foarte mare. **34** Și a pus
acelui loc numele Chibrot-Hataava, deoarece acolo au îngropat
poporul care a lăcomit. **35** Și poporul a călătorit de la Chibrot-
Hataava la Hațerot; și au rămas la Hațerot.

12 Și Miriam și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din cauza
femeii etiopiene cu care el se căsătorise, pentru că el se
căsătorise cu o femeie etiopiană. **2** Și au spus: A vorbit DOMNUL
numai prin Moise? Nu a vorbit el și prin noi? Și DOMNUL a
auzit aceasta. **3** (Acum bărbatul Moise era foarte blând, mai
mult decât toți oamenii care erau pe fața pământului.) **4** Și
DOMNUL i-a vorbit pe neașteptate lui Moise și lui Aaron și lui
Miriam: Ieșiți voi trei la tabernacolul întâlnirii. Și cei trei au ieșit.
5 Și DOMNUL a coborât într-un stâlp de nor și a stat în ușa
tabernacolului și a chemat pe Aaron și pe Miriam și amândoi au
ieșit înainte. **6** Și a spus: Ascultați acum cuvintele mele: Dacă

este un profet între voi, eu DOMNUL mă voi face cunoscut lui
intr-o viziune și îi voi vorbi într-un vis. **7** Servitorul meu Moise nu
este astfel, el fiind credincios în toată casa mea. **8** Cu el voi
vorbi gură către gură, chiar pe față și nu în vorbe adânci; și
asemănarea DOMNULUI o va privi, pentru ce atunci nu v-ați
temut să vorbiți împotriva servitorului meu Moise? **9** Și mânia
DOMNULUI s-a aprins împotriva lor; și a plecat. **10** Și norul
s-a depărtat de pe tabernacol; și, iată, Miriam era leproasă,
albă ca zăpada; și Aaron a privit la Miriam și, iată, era leproasă.
11 Și Aaron i-a spus lui Moise: Vai, domnul meu, te implor, nu
așeza peste noi acest păcat în care am lucrat prostește și în
care am păcătuit. **12** Să nu fie ea ca un mort, din care carnea
este pe jumătate mistuită când iese din pântecele mamei ei. **13**
Și Moise a strigat către DOMNUL, spunând: Vindec-o acum,
Dumnezeule, te implor. **14** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Dacă
tatăl ei doar ar fi scuipat-o în față, nu ar fi fost ea rușinată șapte
zile? să fie închisă în afara taberei șapte zile și după aceea să
fie primită din nou. **15** Și Miriam a fost închisă în afara taberei
șapte zile și poporul nu a călătorit până ce Miriam nu a fost
adusă din nou. **16** Și după aceea poporul a plecat din Hațerot și
a așezat corturile în pustiul Paran.

13 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Trimite bărbați,
ca ei să cerceteze țara lui Canaan, pe care o dau copiilor lui
Israel; din fiecare trib al părinților lor să trimiteți un bărbat,
fiecare să fie un conducător printre ei. **3** Și Moise prin porunca
DOMNULUI i-a trimis din pustiul Paran; toți acei bărbați erau
căpeteniile copiilor lui Israel. **4** Și acestea erau numele lor, din
tribul lui Ruben: Șamua, fiul lui Zacur. **5** Din tribul lui Simeon:
Șafat, fiul lui Hori. **6** Din tribul lui Iuda: Caleb, fiul lui Iefune. **7** Din

tribul lui Isahar: Igal, fiul lui Iosif. **8** Din tribul lui Efraim: Oșea, fiul
lui Nun. **9** Din tribul lui Beniamin: Palti, fiul lui Rafu. **10** Din tribul
lui Zabulon: Gadiel, fiul lui Sodi. **11** Din tribul lui Iosif, adică, din
tribul lui Manase: Gadi, fiul lui Susi. **12** Din tribul lui Dan: Amiel,
fiul lui Ghemali. **13** Din tribul lui Așer: Setur, fiul lui Mihail. **14** Din
tribul lui Neftali: Nabi, fiul lui Vofsi. **15** Din tribul lui Gad: Gheuel,
fiul lui Machi. **16** Acestea sunt numele bărbaților pe care Moise i-
a trimis să cerceteze țara. Și Moise a pus numele lui Oșea,
fiul lui Nun, Iosua. **17** Și Moise i-a trimis să cerceteze țara lui
Canaan și le-a spus: Ridicați-vă pe această cale spre sud și
urcați-vă la munte; **18** Și vedeți țara, cum este; și poporul care
locuiește în ea, dacă sunt puternici sau slabi, puțini sau mulți; **19**
Și cum este țara în care locuiesc, dacă este bună sau rea; și ce
fel de cetăți sunt cele în care locuiesc, sau locuiesc în corturi,
sau în cetăți întărite. **20** Și cum este țara, dacă este grasă sau
uscată, dacă este lemn în ea, sau nu. Și încurajați-vă și aduceți
din rodul țării. Acum timpul era timpul primului rod al strugurilor.
21 Astfel că s-au urcat și au cercetat țara de la pustiul Țin până
la Rehob, cum vin oamenii la Hamat. **22** Și au urcat pe la sud și
au venit la Hebron; unde erau Ahiman, Șeșai și Talmai, copiii lui
Anac. (Acum Hebronul a fost zidit cu șapte ani înaintea Țoanului
în Egipt.) **23** Și au venit la pârâul lui Eșcol și au retezat de acolo
o creangă cu un singur ciorchine de struguri și l-au purtat între
doi pe un toiag; și au adus din rodii și din smochine. **24** Locul a
fost numit pârâul Eșcol, din cauza ciorchinelui de struguri pe
care copiii lui Israel l-au retezat de acolo. **25** Și s-au întors de la
cercetarea țării după patruzeci de zile. **26** Și au mers și au venit
la Moise și la Aaron și la toată adunarea copiilor lui Israel, în
pustiul Paran, la Cades; și le-au adus înapoi răspuns, lor și la

toată adunarea, și le-au arătat rodul țării. **27** Și i-au povestit și
au spus: Am intrat în țara unde ne-ai trimis și cu adevărat în
aceasta curge lapte și miere; și acesta este rodul ei. **28** Totuși
poporul care locuiește în țară este puternic și cetățile sunt foarte
mari și înconjurate cu ziduri; și mai mult, am văzut pe copiii
lui Anac acolo. **29** Amaleciții locuiesc în țara de sud și hititii și
iebusiții și amoriții locuiesc în munți; și canaaniții locuiesc lângă
mare și pe lângă Iordan. **30** Și Caleb a liniștit poporul înaintea lui
Moise și a spus: Să ne ridicăm deodată și să o stăpânim, pentru
că suntem în stare să o învingem. **31** Dar bărbații care au urcat
cu el au spus: Noi nu suntem în stare să ne ridicăm împotriva
acestui popor, pentru că ei sunt mai tari ca noi. **32** Și au adus un
raport rău copiilor lui Israel despre țara pe care o cercetaseră,
spunând: Țara prin care am trecut să o cercetăm, este o țară
care mănâncă pe locuitorii ei; și tot poporul pe care l-am văzut
în ea sunt oameni de o statură mare. **33** Și acolo am văzut pe
uriași, fiii lui Anac, care se trag din uriași; și eram în ochii noștri
asemenea cosașelor și astfel eram și înaintea ochilor lor.

14 Și toată adunarea și-a înălțat vocea și a strigat; și poporul
a plâns în noaptea aceea. **2** Și toți copiii lui Israel au cârtit
împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și întreaga adunare le-
a spus: Să fi dat Dumnezeu să fi murit în țara Egiptului! Sau,
mai bine să fi murit în pustiu! **3** Și pentru ce ne-a adus DOMNUL
în această țară? Să cădem prin sabie, ca soțiile noastre și copiii
noștri să fie o pradă? Nu ar fi mai bine să ne întoarcem în
Egipt? **4** Și au spus unul altuia: Să ne facem o căpetenie și să
ne întoarcem în Egipt. **5** Atunci Moise și Aaron au căzut cu
fețele la pământ înaintea întregii adunări a copiilor lui Israel. **6**
Și Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, care erau dintre

cei ce au cercetat țara și-au rupt hainele, **7** Și au vorbit întregii
adunări a copiilor lui Israel, spunând: Țara prin care noi am
trecut să o cercetăm este o țară foarte bună. **8** Dacă DOMNUL
va găsi plăcere în noi, atunci ne va aduce în această țară și
ne-o va da; o țară în care curge lapte și miere. **9** Numai să
nu vă răzvrătiți împotriva DOMNULUI, nici să nu vă temeți de
poporul țării; căci ei sunt pâine pentru noi, apărarea lor s-a
depărtat de la ei și DOMNUL este cu noi; să nu vă temeți de ei.
10 Dar toată adunarea a cerut să îi ucidă cu pietre. Și gloria
DOMNULUI a apărut în tabernacolul întâlnirii înaintea tuturor
copiilor lui Israel. **11** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Până când
voiește acest popor să mă provoace? Și cât timp va trece până
când vor crede în mine, cu toate semnele pe care le-am arătat
printre ei? **12** Îi voi lovi cu ciumă și îi voi dezmoșteni și voi face
din tine o națiune mai mare și mai tare decât ei. **13** Și Moise a
spus DOMNULUI: Atunci egiptenii vor auzi aceasta, (pentru că
dintre ei ai scos acest popor în tăria ta;) **14** Și o vor spune
locuitorilor acestei țări, pentru că ei au auzit că tu, DOMNUL,
ești în mijlocul acestui popor, că tu DOMNUL ești văzut față în
față și că norul tău stă deasupra lor și că mergi înaintea lor, ziua
într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc. **15** Acum
dacă o să ucizi tot poporul acesta ca pe un singur om, atunci
națiunile care au auzit de faima ta vor vorbi, spunând: **16** Pentru
că DOMNUL nu a fost în stare să ducă acest popor în țara pe
care le-a jurat-o, de aceea i-a ucis în pustiu. **17** Și acum, te
implor, să fie puterea Domnului meu mare, conform cu ceea
ce ai vorbit, spunând: **18** DOMNUL este îndelung răbdător și
bogat în milă, iertând nelegiuirea și fărădelegea și în niciun fel
dezvinovățind pe vinovat, pedepsind nelegiuirea părinților peste

copii până la a treia și a patra generație. **19** Iartă, te implor,
nelegiuirea acestui popor conform măreției milei tale și precum ai
iertat acest popor, din Egipt până acum. **20** Și DOMNUL a spus:
Am iertat conform cuvântului tău; **21** Dar pe cât este de adevărat
că eu trăiesc, tot pământul va fi umplut cu gloria DOMNULUI. **22**
Pentru că toți acei bărbați care au văzut gloria mea și miracolele
mele, pe care le-am făcut în Egipt și în pustiu și m-au ispitit de
zece ori și nu au dat ascultare vocii mele; **23** Cu siguranță nu
vor vedea țara pe care am jurat-o părinților lor, niciunul dintre cei
ce m-au provocat nu o va vedea, **24** Ci servitorul meu Caleb,
deoarece a avut un alt duh cu el și m-a urmat pe deplin, pe el îl
voi duce în țara în care a mers; și sămânța lui o va stăpâni. **25**
(Acum amaleciții și canaaniții locuiau în vale.) Mâine întoarceți-
vă și plecați în pustiu pe calea Mării Roșii. **26** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând: **27** Cât să mai suport
această adunare rea, care cârtește împotriva mea? Am auzit
cârtirile copiilor lui Israel, pe care le cârtesc împotriva mea.
28 Să le spui: Pe cât este de adevărat că eu trăiesc, spune
DOMNUL, precum ați vorbit în urechile mele, astfel vă voi face;
29 Trupurile voastre moarte vor cădea în acest pustiu; și toți cei
numărați dintre voi, conform numărului vostru în întregime, de
la vârsta de douăzeci de ani în sus, care ați cârtit împotriva
mea, **30** Fără îndoială, voi nu veți intra în țara despre care am
jurat că vă voi face să locuiți în ea, cu excepția lui Caleb, fiul
lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun. **31** Dar micuții voștri, despre
care ați spus că vor fi o pradă, pe ei îi voi duce înăuntru și vor
cunoaște țara pe care ați disprețuit-o. **32** Dar cât despre voi,
trupurile voastre moarte vor cădea în acest pustiu. **33** Și copiii
voștri vor rătăci în pustiu patruzeci de ani și vor purta curviile

voastre, până ce trupurile voastre moarte vor fi risipite în pustiu.
34 După numărul zilelor în care ați cercetat țara, adică patruzeci
de zile, fiecare zi pentru un an, veți purta nelegiuirile voastre,
adică patruzeci de ani și veți cunoaște cum îmi rup promisiunea.
35 Eu DOMNUL am spus: Cu siguranță astfel voi face la toată
această adunare rea, care s-a adunat împotriva mea; în acest
pustiu vor fi mistuiți și acolo vor muri. **36** Și bărbații, pe care
Moise i-a trimis să cerceteze țara, care s-au întors și au făcut
întreaga adunare să cârtească împotriva lui, aducând defăimare
asupra țării, **37** Chiar acei bărbați care au adus raportul rău
despre țară, au murit printr-o plagă înaintea DOMNULUI. **38** Dar
Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, dintre oamenii care au
mers să cerceteze țara, au trăit. **39** Și Moise a spus aceste
cuvinte tuturor copiilor lui Israel; și tot poporul a jelit mult. **40** Și
s-au sculat devreme dimineața și s-au urcat în vârful muntelui,
spunând: Iată-ne și vom urca la locul pe care DOMNUL l-a
promis, căci am păcătuit. **41** Și Moise a spus: Pentru ce încălcați
acum porunca DOMNULUI? Aceasta nu va prospera. **42** Nu vă
urcați, pentru că DOMNUL nu este printre voi; ca să nu fiți bătuți
înaintea dușmanilor voștri. **43** Fiindcă amaleciții și canaaniții sunt
acolo înaintea voastră și veți cădea prin sabie, deoarece v-ați
întors de la DOMNUL, de aceea DOMNUL nu va fi cu voi. **44**
Dar ei au îndrăznit să urce pe vârful dealului, totuși chivotul
legământului DOMNULUI și Moise, nu s-au depărtat de tabără.
45 Atunci amaleciții au coborât și canaaniții care au locuit pe acel
deal și i-au bătut și i-au învins, până la Horma.

15 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește
copiilor lui Israel și spune-le: Când veți fi ajuns în țara locuințelor
voastre, pe care v-o dau, **3** Și veți face o ofrandă prin foc

DOMNULUI, o ofrandă arsă, sau un sacrificiu în împlinirea unui
jurământ, sau într-o ofrandă de bunăvoință, sau în sărbătorile
voastre solemne, ca să faceți o aromă dulce DOMNULUI,
din cireadă, sau din turmă, **4** Atunci cel ce aduce darul său
DOMNULUI, să aducă dar de mâncare, a zecea parte dintr-o
măsură de făină amestecată cu a patra parte dintr-un hin de
untdelemn. **5** Și a patra parte dintr-un hin de vin ca un dar de
băutură să îl pregătești cu ofranda arsă sau sacrificiul, pentru un
singur miel. **6** Sau pentru un berbec, să îl pregătești ca dar de
mâncare cu două zecimi dintr-o măsură de făină amestecată cu
a treia parte dintr-un hin de untdelemn. **7** Și ca dar de băutură
să aduci a treia parte dintr-un hin de vin, de o aromă dulce
DOMNULUI. **8** Și când pregătești un taur, ca ofrandă arsă,
sau ca sacrificiu în împlinirea unui jurământ, sau ca ofrande
de pace DOMNULUI, **9** Să se aducă, cu un taur, un dar de
mâncare din trei zecimi dintr-o măsură de făină amestecată cu o
jumătate de hin de untdelemn. **10** Și să aduci ca dar de băutură
o jumătate de hin de vin, ca ofrandă făcută prin foc, de o aromă
dulce DOMNULUI. **11** Astfel să se facă pentru un singur taur
sau pentru un singur berbec sau pentru un miel sau un ied.
12 Conform cu numărul celor pe care le veți pregăti, astfel să
faceți fiecăreia dintre ele, după numărul lor. **13** Toți cei născuți
în țară să facă aceste lucruri după acest obicei, în aducerea
unei ofrande făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. **14**
Și dacă un străin locuiește temporar cu voi sau oricine este
printre voi, în generațiile voastre, și aduce ofrandă făcută prin
foc, de o aromă dulce DOMNULUI, precum faceți voi, să facă
și el. **15** O singură rânduială să fie deopotrivă pentru voi, cei
din adunare, și la fel pentru străinul ce locuiește temporar cu

voi, o rânduială pentru totdeauna în generațiile voastre; cum
sunteți voi, astfel să fie și străinul înaintea DOMNULUI. **16**
O singură lege și un singur obicei să fie pentru voi și pentru
străinul care locuiește temporar cu voi. **17** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: **18** Vorbește copiilor lui Israel și spune-
le: Când veți ajunge în țara în care vă duc, **19** Atunci să fie
astfel: când mâncați din pâinea țării, să aduceți ofrandă ridicată
pentru DOMNUL. **20** Să aduceți o turtă din primul vostru aluat
ca ofrandă ridicată, precum faceți ofranda ridicată din aria de
vânturat, astfel să o săltați. **21** Din primul vostru aluat să dați
DOMNULUI o ofrandă ridicată în generațiile voastre. **22** Și dacă
ați greșit și nu ați împlinit toate aceste porunci, pe care DOMNUL
le-a vorbit lui Moise, **23** Tot ce DOMNUL v-a poruncit prin mâna
lui Moise, din ziua când DOMNUL i-a poruncit lui Moise și de
atunci înainte prin toate generațiile voastre, **24** Atunci să fie:
dacă este făcut prin ignoranță fără cunoașterea adunării, toată
adunarea să aducă un taur tânăr ca ofrandă arsă, de o aromă
dulce DOMNULUI, împreună cu darul lui de mâncare și darul
lui de băutură, conform obiceiului, și un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat. **25** Și preotul să facă ispășire pentru
toată adunarea copiilor lui Israel și acesta le va fi iertat, fiindcă
aceasta este ignoranță; iar ei să aducă darul lor, un sacrificiu
făcut prin foc DOMNULUI, și ofranda lor pentru păcat înaintea
DOMNULUI, pentru ignoranța lor; **26** Și va fi iertat întregii adunări
a copiilor lui Israel și străinului ce locuiește temporar printre ei;
văzând că tot poporul era în ignoranță. **27** Și dacă vreun suflet
păcătuiește prin ignoranță, atunci să aducă o capră de un an
ca ofrandă pentru păcat. **28** Și preotul să facă ispășire pentru
sufletul care păcătuiește prin ignoranță, când păcătuiește prin

ignoranță înaintea DOMNULUI, pentru a face ispășire pentru
el, și îi va fi iertat. **29** Să aveți o singură lege pentru cel ce
păcătuiește prin ignoranță, deopotrivă pentru cel născut printre
copiii lui Israel și pentru străinul ce locuiește temporar printre ei.
30 Dar sufletul care o face îngâmfat, fie născut în țară, fie străin,
acela îl ocărăște pe DOMNUL; și sufletul acela să fie stârpit
din mijlocul poporului său. **31** Deoarece a disprețuit cuvântul
DOMNULUI și a încălcat porunca lui, acel suflet să fie stârpit
cu desăvârșire; nelegiuirea sa să fie asupra sa. **32** Și în timp
ce copiii lui Israel erau în pustiu, au găsit un bărbat ce aduna
lemne în ziua de sabat. **33** Și cei ce l-au găsit adunând lemne l-
au adus la Moise și Aaron și la toată adunarea. **34** Și l-au pus
sub pază, deoarece nu a fost declarat ce îi va fi făcut. **35** Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Acel bărbat negreșit să fie dat
morții, toată adunarea să îl ucidă cu pietre, în afara taberei.
36 Și toată adunarea l-a scos în afara taberei și l-au ucis cu
pietre și a murit; precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **37** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **38** Vorbește copiilor lui
Israel și poruncește-le să își facă ciucuri pe marginile hainelor
lor, prin toate generațiile lor, și să pună peste ciucurii marginilor
o panglică de albastru. **39** Și aceasta să vă fie drept bordură, ca
să o priviți și să vă aduceți aminte toate poruncile DOMNULUI
și să le împliniți; și să nu căutați după inima voastră și după
ochii voștri, după care obișnuiați să mergeți curvind. **40** Ca să
vă amintiți și să împliniți toate poruncile mele și să fiți sfinți
Dumnezeului vostru. **41** Eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru,
care v-am scos din țara Egiptului, să fiu Dumnezeul vostru: Eu
sunt DOMNUL Dumnezeul vostru.

16 Și Core, fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi și Datan și
Abiram, fiii lui Eliab și On, fiul lui Pelet, fiii lui Ruben, au luat
câțiva bărbați, **2** Și s-au ridicat înaintea lui Moise, cu unii dintre
copiii lui Israel, două sute cincizeci de prinți ai adunării, faimoși
în adunare, bărbați de renume; **3** Și s-au adunat împotriva
lui Moise și împotriva lui Aaron și le-au spus: Luați prea mult
asupra voastră, văzând că toată adunarea este sfântă, fiecare
om, și DOMNUL este în mijlocul lor, pentru ce atunci vă înălțați
deasupra adunării DOMNULUI? **4** Și când Moise a auzit aceasta,
a căzut cu fața sa la pământ, **5** Și i-a vorbit lui Core și întregii lui
cete, spunând: Chiar mâine DOMNUL va arăta cine sunt ai lui și
cine este sfânt; și îl va face să se apropie de el, chiar pe cel pe
care l-a ales îl va face să se apropie de el. **6** Să faceți aceasta:
luați cenușare, Core și toată ceata lui; **7** Și puneți foc în ele
și puneți tămâie în ele înaintea DOMNULUI mâine și va fi, că
bărbatul pe care DOMNUL îl alege, acela va fi sfânt, luați prea
mult asupra voastră, voi fii ai lui Levi. **8** Și Moise i-a spus lui
Core: Ascultați, vă rog, fii ai lui Levi, **9** Vi se pare doar un lucru
mic, că Dumnezeul lui Israel v-a separat din adunarea lui Israel,
ca să vă apropie de el pentru a face serviciul tabernacolului
DOMNULUI și să stați în picioare înaintea adunării ca să îi
serviți? **10** Și te-a apropiat pe tine de el și pe toți frații tăi, fiii lui
Levi, cu tine și căutați și preoția? **11** Pentru ce motiv tu și toată
ceata ta v-ați adunat împotriva DOMNULUI; și ce este Aaron ca
să cârtiți împotriva lui? **12** Și Moise a trimis să cheme pe Datan
și pe Abiram, fiii lui Eliab, care au spus: Nu vom urca; **13** Este
un lucru mic că tu ne-ai scos dintr-o țară în care curge lapte și
miere, să ne ucizi în pustiu, doar ca să te faci prinț peste noi? **14**
Mai mult, nu ne-ai dus într-o țară în care curge lapte și miere,

nici nu ne-ai dat moștenire câmpuri și vii, voiești să scoți ochii
acestor oameni? Refuzăm să urcăm. **15** Și Moise s-a înfuriat
tare și a spus DOMNULUI: Nu lua cunoștință de ofranda lor, nu
am luat niciun singur măgar de la ei, nici nu am vătămat pe
nimeni dintre ei. **16** Și Moise i-a spus lui Core: Tu și toată ceata
ta să fiți înaintea DOMNULUI, tu și ei și Aaron, mâine; **17** Și să
ia fiecare cenușarul său și să pună tămâie în ele și aduceți-le
înaintea DOMNULUI, fiecare cenușarul lui, două sute cincizeci
de cenușare; și tu și Aaron, fiecare cu cenușarul lui. **18** Și ei au
luat fiecare cenușarul său și au pus foc în ele și au pus tămâie
peste ele și au stat în picioare în ușa tabernacolului întâlnirii, cu
Moise și Aaron. **19** Și Core a adunat toată adunarea împotriva
lor la ușa tabernacolului întâlnirii și gloria DOMNULUI a apărut
întregii adunări. **20** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron,
spunând: **21** Separați-vă din mijlocul acestei adunări, ca să îi
mistui într-o clipită. **22** Și ei au căzut cu fețele lor la pământ și au
spus: Dumnezeule, Dumnezeul duhurilor a toată făptura, va
păcătui un singur om și te vei înfuria pe toată adunarea? **23** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **24** Vorbește adunării,
zicând: Ridicați-vă din jurul cortului lui Core, Datan și Abiram. **25**
Și Moise s-a ridicat și a mers la Datan și Abiram; și bătrânii
lui Israel l-au urmat. **26** Și a vorbit adunării, spunând: Plecați,
vă rog, de lângă corturile acestor bărbați stricați și nu atingeți
nimic din ale lor, ca nu cumva să fiți mistuiți în toate păcatele
lor. **27** Astfel că ei s-au ridicat de lângă cortul lui Core, Datan
și Abiram, de fiecare parte; și Datan și Abiram au ieșit și au
stat în ușa corturilor lor și soțiile lor și fiii lor și copilașii lor. **28**
Și Moise a spus: Prin aceasta veți cunoaște că DOMNUL m-a
trimis să fac toate aceste lucrări, pentru că nu le-am făcut din

mintea mea. **29** Dacă acești oameni mor de moartea obișnuită
a tuturor oamenilor, sau dacă vor fi cercetați după cercetarea
tuturor oamenilor, atunci nu DOMNUL m-a trimis. **30** Dar dacă
DOMNUL face un lucru nou și pământul își deschide gura și îi
înghite, cu tot ceea ce le aparține și coboară de vii în groapă,
atunci veți înțelege că acești bărbați au provocat pe DOMNUL.
(Sheol h7585) **31** Și s-a întâmplat, pe când a terminat de vorbit
toate aceste cuvinte, că pământul care era sub ei s-a despicat în
două, **32** Și pământul și-a deschis gura și i-a înghițit și casele lor
și pe toți oamenii care au aparținut de Core și toate bunurile
lor. **33** Ei și tot ce le-a aparținut, au coborât de vii în groapă și
pământul s-a închis peste ei; și ei au pierit din mijlocul adunării.
(Sheol h7585) **34** Și tot Israelul care a fost de jur împrejurul lor
a fugit la țipătul lor, căci au spus: Nu cumva pământul să ne
înghită și pe noi. **35** Și a ieșit un foc de la DOMNUL și a mistuit
pe cei două sute cincizeci de bărbați care au oferit tămâie. **36** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **37** Vorbește-i lui Eleazar,
fiul preotului Aaron, să ridice cenușarele din foc și împrăștie tu
focul din ele, pentru că ele sunt sfințite. **38** Cenușarele acestor
păcătoși păcătuind împotriva propriilor suflete, să le facă tăvi
late ca acoperământ al altarului, fiindcă le-au oferit înaintea
DOMNULUI, de aceea sunt sfințite; și ele vor fi un semn tuturor
copiilor lui Israel. **39** Și preotul Eleazar, a luat cenușarele de
aramă, cu care au oferit cei ce au fost arși; și au fost făcute
tăvi late ca acoperământ al altarului; **40** Pentru a fi o amintire
copiilor lui Israel, ca niciun străin, care nu este din sămânța lui
Aaron, să nu se apropie să ofere tămâie înaintea DOMNULUI;
ca să nu fie asemenea lui Core și cetei sale, precum DOMNUL i-
a spus prin mâna lui Moise. **41** Dar a doua zi toată adunarea

copiilor lui Israel a cârtit împotriva lui Moise și Aaron, spunând:
Ați ucis poporul DOMNULUI. **42** Și s-a întâmplat, când adunarea
s-a strâns împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, că au
privit la tabernacolul întâlnirii; și, iată, norul l-a acoperit și gloria
DOMNULUI a apărut. **43** Și Moise și Aaron au venit înaintea
tabernacolului întâlnirii. **44** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: **45** Ridicați-vă din mijlocul acestei adunări, ca să îi
mistui într-o clipită. Iar ei au căzut cu fețele lor la pământ. **46** Și
Moise i-a spus lui Aaron: Ia un cenușar și pune foc din altar în
el și pune tămâie deasupra și mergi repede la adunare și fă
ispășire pentru ei, fiindcă a ieșit furie de la DOMNUL; a început
plaga. **47** Și Aaron a luat precum Moise i-a poruncit și a alergat
în mijlocul adunării; și, iată, plaga începuse prin popor; și el a
pus tămâie și a făcut ispășire pentru popor. **48** Și a stat între cei
morți și cei vii; și plaga a fost oprită. **49** Acum cei ce au murit
prin plagă au fost paisprezece mii șapte sute, pe lângă cei ce au
murit din cauza lucrului făcut de Core. **50** Și Aaron s-a întors la
Moise la ușa tabernacolului întâlnirii și plaga a fost oprită.

17 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Vorbește
copiilor lui Israel și ia de la fiecare dintre ei un toiag conform
casei părinților lor, dintre toți prinții lor conform casei părinților lor
douăsprezece toiege; scrie numele fiecărui bărbat pe toiagul
său. **3** Și să scrii numele lui Aaron pe toiagul lui Levi, pentru ca
un singur toiag să fie pentru capul casei părinților lor. **4** Și să
le pui în tabernacolul întâlnirii înaintea mărturiei, unde mă voi
întâlni cu voi. **5** Și se va întâmpla, că toiagul bărbatului, pe care
îl voi alege, va înflori; și voi face să înceteze dinaintea mea
cârtirile copiilor lui Israel, prin care ei cârtesc împotriva voastră.
6 Și Moise a vorbit copiilor lui Israel și fiecare dintre prinții lor i-a

dat câte un toiag, pentru fiecare prinț un singur toiag, conform cu
casele părinților lor, douăsprezece toiege și toiagul lui Aaron
era printre toiegele lor. **7** Și Moise a pus toiegele înaintea
DOMNULUI în tabernacolul mărturiei. **8** Și s-a întâmplat, că a
doua zi Moise a intrat în tabernacolul mărturiei; și, iată, toiagul
lui Aaron pentru casa lui Levi a fost înmugurit și a scos muguri și
a înflorit flori și a dat migdale. **9** Și Moise a scos afară, dinaintea
DOMNULUI, toate toiegele, la toți copiii lui Israel, iar ei au privit
și și-a luat fiecare toiagul său. **10** Și DOMNUL i-a spus lui Moise:
Adu toiagul lui Aaron din nou înaintea mărturiei, să fie ținut ca
dovadă împotriva răzvrătiților; și să pui capăt cârtirilor lor față de
mine, ca să nu moară. **11** Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a
poruncit, astfel a făcut. **12** Și copiii lui Israel i-au spus lui Moise,
zicând: Iată, murim, pierim, pierim cu toții. **13** Oricine se apropie
de tabernacolul DOMNULUI va muri; vom muri cu toții?

18 Și DOMNUL i-a spus lui Aaron: Tu și fiii tăi și casa tatălui
tău cu tine veți purta nelegiuirea sanctuarului; și tu și fiii tăi cu
tine veți purta nelegiuirea preoției voastre. **2** Și pe frații tăi de
asemenea din tribul lui Levi, tribul tatălui tău, să îi aduci cu tine,
ca să se alăture ție și să îți servească, dar tu și fiii tăi cu tine să
serviți înaintea tabernacolului mărturiei. **3** Iar ei să păzească
însărcinarea ta și însărcinarea întregului tabernacol, numai să
nu se apropie de vasele sanctuarului și de altar, ca nici ei și
nici voi de asemenea, să nu muriți. **4** Și să se alăture ție și
să păzească însărcinarea tabernacolului întâlnirii, pentru tot
serviciul tabernacolului, dar un străin să nu se apropie de voi. **5**
Și să păziți însărcinarea sanctuarului și însărcinarea altarului, ca
să nu mai fie furie peste copiii lui Israel. **6** Și eu, iată, am luat pe
frații voștri leviți dintre copiii lui Israel, ție îți sunt dați ca un dar

pentru DOMNUL, pentru a face serviciul tabernacolului întâlnirii.
7 De aceea tu și fiii tăi cu tine să țineți serviciul vostru preoțesc
pentru fiecare lucru al altarului și înăuntrul perdelei; și să serviți,
v-am dat serviciul vostru preoțesc ca un serviciu al darului; și
străinul care se apropie să fie dat morții. **8** Și DOMNUL i-a
vorbit lui Aaron: Iată, eu de asemenea ți-am dat însărcinarea
ofrandelor mele săltate a tuturor lucrurilor sfințite ale copiilor
lui Israel; ți le-am dat ție și fiilor tăi din cauza ungerii, printr-o
rânduială pentru totdeauna. **9** Aceasta să fie a ta din lucrurile
preasfinte, puse deoparte de la foc, fiecare dar al lor, fiecare dar
de mâncare al lor și fiecare ofrandă a lor pentru păcat și fiecare
ofrandă a lor pentru fărădelege, pe care să mi le aducă din nou,
să fie preasfinte pentru tine și pentru fiii tăi. **10** În locul preasfânt
să o mănânci; fiecare parte bărbătească să o mănânce, aceasta
să îți fie sfântă. **11** Și aceasta este a ta, ofranda ridicată din
darul lor, cu toate ofrandele legănate ale copiilor lui Israel, ți le-
am dat ție și fiilor și fiicelor tale cu tine, printr-un statut pentru
totdeauna, oricine este curat în casa ta să mănânce din ele.
12 Toată grăsimea untdelemnului și toată grăsimea vinului și a
grâului, primele roade ale lor pe care le vor oferi DOMNULUI, pe
ele ți le-am dat. **13** Și cele dintâi roade coapte în țară, pe care ei
le vor aduce DOMNULUI, să fie ale tale; oricine este curat în
casa ta să mănânce din ele. **14** Orice lucru dedicat în Israel să
fie al tău. **15** Orice deschide pântecele a toată făptura, pe care
ei îl aduc DOMNULUI, fie el de la oameni sau vite, să fie al
tău, cu toate acestea întâiul născut al omului să îl răscumperi
negreșit și întâiul născut al vitelor necurate să îl răscumperi.
16 Și cei ce trebuie răscumpărați de la vârsta de o lună să îi
răscumperi conform estimării tale, cu banii a cinci șekeli, după

șekelul sanctuarului, care este de douăzeci de ghere. **17** Dar
întâiul născut al unei vaci, sau întâiul născut al unei oi, sau
întâiul născut al unei capre, să nu îl răscumperi; ei sunt sfinți, să
stropești sângele lor pe altar și să arzi grăsimea lor ca o ofrandă
făcută prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. **18** Și carnea
lor să fie a ta, precum sunt ale tale pieptul legănat și spata
dreaptă. **19** Toate ofrandele săltate din lucrurile sfinte, pe care
copiii lui Israel le oferă DOMNULUI, ți le-am dat ție și fiilor tăi și
fiicelor tale cu tine, printr-un statut pentru totdeauna, acesta este,
pentru totdeauna, un legământ al sării înaintea DOMNULUI, ție
și seminței tale cu tine. **20** Și DOMNUL i-a vorbit lui Aaron: Să nu
ai nicio moștenire în țara lor, nici să nu ai vreo parte în mijlocul
lor, eu sunt partea ta și moștenirea ta printre copiii lui Israel. **21**
Și, iată, am dat copiilor lui Levi toate zeciuielile ca o moștenire,
pentru serviciul lor pe care îl servesc, serviciul tabernacolului
întâlnirii. **22** Nici nu trebuie de aici înainte să se apropie copiii lui
Israel de tabernacolul întâlnirii, ca nu cumva să poarte vreun
păcat și să moară. **23** Ci leviții să facă serviciul tabernacolului
întâlnirii și să poarte nelegiuirea lor, acesta să fie un statut pentru
totdeauna prin generațiile voastre, ca în mijlocul copiilor lui Israel
ei să nu aibă nicio moștenire. **24** Dar zeciuielile copiilor lui Israel,
pe care ei le aduc ca ofrandă ridicată pentru DOMNUL, le-am
dat leviților ca moștenire, de aceea le-am spus: Printre copiii lui
Israel ei să nu aibă nicio moștenire. **25** Și DOMNUL i-a vorbit lui
Moise, spunând: **26** Astfel vorbește leviților și spune-le: Când
luați de la copiii lui Israel zeciuielile pe care vi le-am dat de la ei
ca moștenire a voastră, atunci să oferiți DOMNULUI o ofrandă
ridicată din acestea, adică a zecea parte din zeciuială. **27** Și
această ofrandă ridicată a voastră vă va fi socotită, ca grânele

din aria de vânturat și ca plinătatea teascului de vin. **28** Astfel să
aduceți de asemenea o ofrandă ridicată pentru DOMNUL din
toate zeciuielile voastre, pe care le primiți de la copiii lui Israel; și
să dați preotului Aaron din ofranda ridicată pentru DOMNUL.
29 Din toate darurile voastre să oferiți fiecare ofrandă ridicată
pentru DOMNUL, din grăsimea acestora, adică din partea lor
sfințită. **30** De aceea să le spui: Când ați ridicat grăsimea lor,
atunci aceasta va fi socotită leviților ca venit al ariei de vânturat
și ca venit al teascului de vin. **31** Și să o mâncați în fiecare loc,
voi și cei ai caselor voastre, pentru că aceasta este răsplata
voastră pentru serviciul vostru în tabernacolul întâlnirii. **32** Și
nu veți purta niciun păcat din cauza aceasta, când ați ridicat
grăsimea din acestea, nici nu veți pângări lucrurile sfinte ale
copiilor lui Israel, ca nu cumva să muriți.

19 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunând: **2**
Aceasta este rânduiala legii pe care DOMNUL a poruncit-o,
spunând: Vorbește copiilor lui Israel, ca ei să îți aducă o vițea
roșie fără pată, în care nu este cusur și peste care nu s-a pus
niciodată jug; **3** Și să o dați preotului Eleazar, ca să o scoată
în afara taberei și cineva să o înjunghie înaintea feței sale, **4**
Și preotul Eleazar să ia din sângele ei cu degetul său și să
stropească din sângele ei drept înaintea tabernacolului întâlnirii
de șapte ori; **5** Și cineva să ardă vițeaua înaintea ochilor săi; și
pielea ei și carnea ei și sângele ei, cu balega ei, să le ardă; **6** Și
preotul să ia lemn de cedru și isop și stacojiu și să le arunce
în mijlocul arderii viței. **7** Apoi preotul să își spele hainele
și el să își îmbăieze carnea în apă și după aceea să intre în
tabără și preotul va fi necurat până seara. **8** Și cel ce o arde
să își spele hainele în apă și să își îmbăieze carnea în apă și

va fi necurat până seara. **9** Și un bărbat care este curat să
adune cenușa vițelei și să o pună în afara taberei într-un loc
curat și să fie ținută pentru adunarea copiilor lui Israel ca apă
de separare, aceasta este o curățire pentru păcat. **10** Și cel
ce adună cenușa vițelei să își spele hainele și să fie necurat
până seara și aceasta să fie copiilor lui Israel și străinului care
locuiește temporar printre ei, un statut pentru totdeauna. **11** Cel
ce atinge trupul mort al vreunui om, să fie necurat șapte zile. **12**
Să se purifice cu această apă în ziua a treia și în ziua a șaptea
va fi curat, dar dacă nu se purifică în ziua a treia, atunci în ziua a
șaptea nu va fi curat. **13** Oricine atinge trupul mort al vreunui om
mort și nu se purifică, spurcă tabernacolul DOMNULUI; și acel
suflet să fie stârpit din Israel, deoarece apa separării nu a fost
stropită peste el, el va fi necurat; necurăția lui este încă peste el.
14 Aceasta este legea: când un om moare într-un cort, tot ce
intră în cort și tot ce este în cort va fi necurat șapte zile. **15**
Și orice vas deschis, care nu are acoperământ legat peste el,
este necurat. **16** Și oricine atinge pe cineva ucis cu o sabie în
câmpurile deschise sau un trup mort sau un os al unui om sau
un mormânt, va fi necurat șapte zile. **17** Și pentru o persoană
necurată, ei să ia din cenușa vițelei arse a curățirii pentru păcat,
și să se adauge apă curgătoare la aceasta într-un vas. **18** Și
o persoană curată să ia isop și să îl înmoaie în apă și să o
stropească peste cort și peste toate vasele și peste persoanele
care erau acolo, și peste cel ce atinge un os sau pe cineva ucis
sau pe cineva mort sau un mormânt. **19** Și persoana curată să
stropească peste cel necurat în ziua a treia și în ziua a șaptea;
și în ziua a șaptea să se purifice și să își spele hainele și să
se îmbăieze în apă și seara va fi curat. **20** Dar bărbatul care

va fi necurat și nu se va purifica, acel suflet să fie stârpit din
mijlocul adunării, deoarece a spurcat sanctuarul DOMNULUI,
apa separării nu a fost stropită peste el, el este necurat. **21** Și
acesta să le fie un statut continuu, cel ce stropește apa separării
să își spele hainele; și cel ce atinge apa separării să fie necurat
până seara. **22** Și orice atinge persoana necurată va fi necurat;
și sufletul care atinge acel lucru să fie necurat până seara.

20 Atunci au ajuns copiii lui Israel, adică întreaga adunare, în
deșertul Țin, în prima lună, și poporul a locuit în Cades; și acolo
a murit Miriam și acolo a fost îngropată. **2** Și acolo nu era apă
pentru adunare și s-au adunat împotriva lui Moise și împotriva lui
Aaron. **3** Și poporul s-a certat cu Moise și a vorbit, spunând:
De am fi murit când frații noștri au murit înaintea DOMNULUI!
4 Și de ce ați adus adunarea DOMNULUI în acest pustiu, ca
noi și vitele noastre să murim aici? **5** Și de ce ne-ați scos din
Egipt pentru a ne aduce în acest loc rău? Nu este loc pentru
sămânță sau pentru smochine sau pentru viță sau pentru rodii;
nici nu este deloc apă pentru băut. **6** Și Moise și Aaron au plecat
din prezența adunării la ușa tabernacolului întâlnirii și au căzut
cu fețele lor la pământ; și gloria DOMNULUI li s-a arătat. **7** Și
DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **8** Ia toiagul și strânge
adunarea la un loc, tu și Aaron fratele tău și vorbiți stâncii
înaintea ochilor lor; și ea va da apa ei, iar tu să le aduci apă din
stâncă, astfel să dai adunării și vitelor lor să bea. **9** Și Moise a
luat toiagul de dinaintea DOMNULUI, precum i-a poruncit. **10** Și
Moise și Aaron au strâns adunarea la un loc înaintea stâncii și el
le-a spus: Ascultați acum, răzvrătiților; trebuie să vă aducem
apă din această stâncă? **11** Și Moise și-a ridicat mâna și cu
toiagul său a lovit stânca de două ori și apa a ieșit afară din

abundență, și adunarea a băut și vitele lor la fel. **12** Și DOMNUL
i-a vorbit lui Moise și lui Aaron: Deoarece nu m-ați crezut, pentru
a mă sfinți în ochii copiilor lui Israel, de aceea nu veți duce
această adunare în țara pe care le-am dat-o. **13** Acestea sunt
apele Meriba, pentru că copiii lui Israel s-au certat cu DOMNUL
și el a fost sfințit în ei. **14** Și Moise a trimis mesageri de la
Cades la împăratul din Edom: Astfel spune fratele tău Israel: Tu
cunoști toată durerea căzută peste noi; **15** Cum părinții noștri au
coborât în Egipt și am locuit în Egipt o lungă perioadă de timp; și
egiptenii ne-au chinuit pe noi și pe părinții noștri; **16** Și când am
strigat către DOMNUL, el a ascultat vocea noastră și a trimis un
înger și ne-a scos afară din Egipt; și, iată, noi suntem în Cades,
o cetate la marginea graniței tale; **17** Lasă-ne să trecem, te rog,
prin țara ta, nu vom trece nici prin câmpuri, nici prin vii, nici
nu vom bea din apa fântânilor, vom merge pe drumul mare al
împăratului, nu ne vom abate nici la dreapta nici la stânga, până
ce vom fi trecut de granițele tale. **18** Și Edom i-a spus: Să nu
treci pe la mine ca nu cumva să ies împotriva ta cu sabia. **19** Și
copiii lui Israel i-au spus: Vom merge pe drumul mare și dacă eu
și vitele mele beau din apa ta, atunci voi plăti pentru ea; voi
trece doar prin țară, cu piciorul, fără să fac niciun alt lucru. **20** Și
el a spus: Să nu treci. Și Edom a ieșit împotriva lui cu mult popor
și cu mână tare. **21** Astfel Edom a refuzat să lase pe Israel să
treacă prin granița sa, pentru aceasta Israel s-a abătut de la el.
22 Și copiii lui Israel și întreaga adunare, au călătorit de la Cades
și au ajuns la muntele Hor. **23** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise și
Aaron, în muntele Hor, la granița țării lui Edom, spunând: **24**
Aaron va fi adunat la poporul său, pentru că nu va intra în țara
pe care eu am dat-o copiilor lui Israel, pentru că v-ați răzvrătit

împotriva cuvântului meu la apele Meriba. **25** Ia pe Aaron și pe
Eleazar, fiul său, și urcă-i la muntele Hor; **26** Și dezbracă pe
Aaron de veștmintele sale și îmbracă-l cu ele pe Eleazar fiul
său; și Aaron va fi adunat la poporul său și va muri acolo. **27**
Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a poruncit, și ei au urcat
pe muntele Hor înaintea ochilor întregii adunări. **28** Și Moise
a dezbrăcat pe Aaron de veștmintele sale și l-a îmbrăcat pe
Eleazar, fiul său, cu ele; și Aaron a murit acolo în vârful muntelui,
iar Moise și Eleazar au coborât de pe munte. **29** Și când toată
adunarea a văzut că Aaron a murit, toată casa lui Israel a jelit
pentru Aaron, treizeci de zile.

21 Și când împăratul Arad canaanitul, care locuia în sud, a
auzit spunându-se că Israel vine pe calea spionilor, atunci a
luptat împotriva lui Israel și a luat pe unii din ei prizonieri. **2** Și
Israel a făcut un jurământ DOMNULUI și a spus: Dacă vei da
negreșit pe acest popor în mâna mea, atunci voi distruge cu
totul cetățile lor. **3** Și DOMNUL a dat ascultare vocii lui Israel
și i-a dat pe canaaniți în mâna lor; și i-au distrus cu totul pe
ei și cetățile lor; și a pus acelui loc numele, Horma. **4** Și au
călătorit de la muntele Hor pe calea Mării Roșii, să ocolească
țara lui Edom, și sufletul poporului a fost mult descurajat din
cauza drumului. **5** Și poporul a vorbit împotriva lui Dumnezeu și
împotriva lui Moise, spunând: Pentru aceasta ne-ați făcut să
ne urcăm din Egipt, ca să murim în pustiu? Căci nu este nici
pâine, nici urmă de apă; și sufletul nostru detestă această pâine
ușoară. **6** Și DOMNUL a trimis șerpi înfocați în mijlocul poporului
și au mușcat poporul și mult popor din Israel a murit. **7** De aceea
poporul a venit la Moise și a spus: Am păcătuit, fiindcă am vorbit
împotriva DOMNULUI și împotriva ta; roagă-te DOMNULUI, ca

să îndepărteze șerpii de la noi. Și Moise s-a rugat pentru popor.
8 Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Fă-ți un șarpe înfocat și pune-l
pe o prăjină și se va întâmpla, că fiecare om mușcat, când îl
privește, va trăi. **9** Și Moise a făcut un șarpe din aramă și l-a pus
pe o prăjină și s-a întâmplat, că dacă un șarpe a mușcat pe
cineva, când acesta a privit șarpele de aramă, a trăit. **10** Și copiii
lui Israel au mers înainte și au așezat corturile în Obot. **11** Și au
călătorit de la Obot și au așezat corturile la Iie-Abarim, în pustiul
care este înaintea lui Moab, spre răsăritul soarelui. **12** De acolo
s-au mutat și au așezat corturile în valea Zered. **13** De acolo s-au
mutat și au așezat corturile de partea cealaltă a Arnonului, care
este în pustiul care iese din ținuturile amoriților, pentru că Arnon
este granița lui Moab, între Moab și amoriți. **14** Pentru aceasta
s-a spus în cartea războaielor DOMNULUI: Ce a făcut în Marea
Roșie și în pâraiele Arnonului, **15** Și la scurgerile pâraielor care
coboară în jos la locuința lui Ar și se întinde peste granița lui
Moab. **16** Și de acolo au mers la Beer, care este fântâna despre
care DOMNUL i-a vorbit lui Moise: Adună poporul la un loc și le
voi da apă. **17** Atunci Israel a cântat această cântare: Înalță-te
fântână; cântați-i voi, **18** Prinții au săpat fântâna, nobilii poporului
au săpat-o, sub conducerea legiuitorului, cu toiegele lor. Și din
pustie au mers la Matana; **19** Și de la Matana la Nahaliel; și de la
Nahaliel la Bamot. **20** Și de la Bamot în valea care este în ținutul
lui Moab, la vârful Pisga, care privește spre Ieșimon. **21** Și Israel
a trimis mesageri la Sihon împăratul amoriților, spunând: **22**
Lasă-mă să trec prin țara ta, nu ne vom abate în câmpuri sau în
vii; nu vom bea apa din fântâni, ci vom merge înainte pe drumul
mare al împăratului, până ce vom fi trecut de granițele tale. **23** Și
Sihon nu a permis lui Israel să treacă peste granița sa, ci Sihon

a adunat tot poporul său și a ieșit împotriva lui Israel în pustiu și
a venit la Iahaț și a luptat împotriva lui Israel. **24** Și Israel l-a lovit
cu tăișul sabiei și a stăpânit țara lui de la Arnon până la Iaboc,
chiar până la copiii lui Amon, fiindcă granița copiilor lui Amon era
puternică. **25** Și Israel a luat toate aceste cetăți și Israel a locuit
în toate cetățile amoriților, în Hesbon și în toate satele lor. **26**
Fiindcă Hesbon era cetatea lui Sihon, împăratul amoriților, care
luptase împotriva împăratului de dinainte al lui Moab, și îi luase
toată țara din mână, până la Arnon. **27** Pentru aceasta cei ce
vorbesc în proverbe spun: Veniți la Hesbon, să se zidească și să
se pregătească cetatea lui Sihon; **28** Fiindcă un foc a ieșit din
Hesbon, o flacără din cetatea lui Sihon, aceasta a mistuit Arul
Moabului și pe căpeteniile înălțimilor din Arnon. **29** Vai ție, Moab,
ești adus la nimic, popor al lui Chemoș! El a dat pe fiii săi și pe
fiicele sale, care au scăpat, în captivitate la Sihon, împăratul
amoriților. **30** Am tras asupra lor; Hesbon a pierit chiar până la
Dibon și i-am pustiit chiar până la Nofah, care ajunge până la
Mediba. **31** Astfel Israel a locuit în țara amoriților. **32** Și Moise a
trimis să spioneze Iaezerul și ei au luat satele lor și au alungat
pe amoriții care erau acolo. **33** Și s-au întors și au urcat pe calea
din Basan; și Og, împăratul Basanului, a ieșit împotriva lor, el și
tot poporul său, la bătălia de la Edrei. **34** Și DOMNUL i-a spus
lui Moise: Nu te teme de el, căci l-am dat în mâna ta, pe el și pe
tot poporul lui și țara lui; și să îi faci cum i-ai făcut lui Sihon,
împăratul amoriților, care a locuit la Hesbon. **35** Astfel că l-au
lovit pe el și pe fiii săi și pe tot poporul său, până ce nu a mai
fost lăsat niciunul în viață și ei i-au stăpânit țara.

22 Și copiii lui Israel au plecat și au așezat corturile în câmpiile
lui Moab de partea aceasta a Iordanului lângă Ierihon. **2** Și

Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ceea ce Israel făcuse amoriților. **3**
Și Moab a fost foarte înfricoșat de popor, pentru că erau mulți, și
Moab s-a tulburat din cauza copiilor lui Israel. **4** Și Moab le-a
spus bătrânilor lui Madian: Acum, această mulțime va linge pe
toți cei ce sunt de jur împrejurul nostru, precum boul linge iarba
câmpului. Și Balac, fiul lui Țipor, era împăratul moabiților în acel
timp. **5** De aceea a trimis mesageri la Balaam, fiul lui Beor, la
Petor, care este lângă râul din țara copiilor poporului său, pentru
a-l chema, spunând: Iată, a ieșit un popor din Egipt; iată, ei
acoperă fața pământului și s-au așezat înaintea mea; **6** Vino, te
rog, blestemă-mi pe acest popor, (căci ei sunt prea puternici
pentru mine, poate că voi învinge;) ca să îi batem și ca să îi
alungăm din țară; căci știu că pe cine binecuvântezi tu, este
binecuvântat, și pe cine blestemi tu, este blestemat. **7** Și bătrânii
lui Moab și bătrânii lui Madian au plecat cu răsplățile pentru
ghicire în mâna lor; și au venit la Balaam și i-au spus cuvintele
lui Balac. **8** Și el le-a spus: Rămâneți aici în această noapte și
vă voi aduce vorbă din nou, precum DOMNUL îmi va vorbi și
prinții lui Moab au rămas cu Balaam. **9** Și Dumnezeu a venit la
Balaam și a spus: Cine sunt acești oameni găzduiți la tine? **10** Și
Balaam i-a spus lui Dumnezeu: Balac, fiul lui Țipor, împăratul
lui Moab, a trimis la mine, spunând: **11** Iată, a ieșit din Egipt
un popor care acoperă fața pământului, vino acum, blestemă-i
pentru mine; poate că voi fi în stare să îi înving și să îi alung. **12**
Și Dumnezeu i-a spus lui Balaam: Să nu mergi cu ei; să nu
blestemi poporul, pentru că ei sunt binecuvântați. **13** Și Balaam
s-a sculat dimineața și a spus prinților lui Balac: Întoarceți-vă în
țara voastră, pentru că DOMNUL refuză să îmi dea voie să merg
cu voi. **14** Și prinții lui Moab s-au ridicat și au mers la Balac și au

spus: Balaam refuză să vină cu noi. **15** Și Balac a trimis din
nou prinți, mai mulți și demni de mai multă cinste decât ceilalți.
16 Și ei au venit la Balaam și i-au spus: Astfel spune Balac,
fiul lui Țipor: Te rog, nu lăsa nimic să te împiedice de a veni la
mine; **17** Pentru că foarte mult te voi onora și voi face orice
îmi spui, vino de aceea, te rog, blestemă-mi acest popor. **18** Și
Balaam a răspuns și a spus servitorilor lui Balac: Dacă Balac
mi-ar da casa lui plină de argint și aur, eu nu pot trece peste
cuvântul DOMNULUI Dumnezeul meu, pentru a face mai puțin
sau mai mult. **19** De aceea acum, vă rog, rămâneți și voi aici în
această noapte, ca să știu ce îmi va spune mai mult DOMNUL.
20 Și Dumnezeu a venit la Balaam în timpul nopții și i-a spus:
Dacă bărbații vin să te cheme, scoală-te și du-te cu ei; dar totuși
cuvântul pe care ți-l voi spune: Acela să îl faci. **21** Și Balaam s-a
sculat dimineața și și-a înșeuat măgărița și a mers cu prinții lui
Moab. **22** Și mânia lui Dumnezeu s-a aprins pentru că el s-a dus
și îngerul DOMNULUI a stat în picioare pe cale ca potrivnic
împotriva lui. Acum el călărea pe măgărița sa și cei doi servitori
ai lui erau cu el. **23** Și măgărița a văzut îngerul DOMNULUI
stând în picioare pe cale și sabia lui trasă în mâna sa și măgărița
s-a abătut afară de pe cale și a intrat în câmp; și Balaam a lovit
măgărița să o întoarcă pe cale. **24** Dar îngerul DOMNULUI a
stat pe o cărare a viilor, un zid fiind de această parte și un zid de
cealaltă parte. **25** Și când măgărița a văzut îngerul DOMNULUI,
s-a trântit de zid și a turtit piciorul lui Balaam de zid și el a lovit-o
din nou. **26** Și îngerul DOMNULUI a mers mai departe și a stat
în picioare într-un loc strâmt, unde nu era drum să întorci nici la
dreapta nici la stânga. **27** Și când măgărița a văzut pe îngerul
DOMNULUI, a căzut sub Balaam și mânia lui Balaam s-a aprins

și el a lovit măgărița cu un toiag. **28** Și DOMNUL a deschis gura
măgăriței și ea a spus lui Balaam: Ce ți-am făcut, că m-ai lovit
de aceste trei ori? **29** Și Balaam a spus măgăriței: Pentru că m-
ai batjocorit, de ar fi fost o sabie în mâna mea te-aș fi ucis chiar
acum. **30** Iar măgărița i-a spus lui Balaam: Nu sunt eu măgărița
ta, pe care ai călărit de când am fost a ta până în această zi?
Obișnuiam vreodată să îți fac astfel? Iar el a spus: Nu. **31** Atunci
DOMNUL a deschis ochii lui Balaam și el a văzut pe îngerul
DOMNULUI stând în picioare pe cale și sabia lui trasă în mâna
lui și și-a plecat capul și s-a aruncat cu fața sa la pământ. **32** Și
îngerul DOMNULUI i-a spus: Pentru ce ți-ai lovit măgărița de
aceste trei ori? Iată, am ieșit să stau împotriva ta, deoarece
calea ta este perversă înaintea mea, **33** Și măgărița m-a văzut și
s-a abătut de la mine de aceste trei ori, dacă nu s-ar fi abătut de
la mine, cu siguranță te-aș fi ucis și pe ea aș fi lăsat-o vie. **34**
Și Balaam a spus îngerului DOMNULUI: Am păcătuit, pentru
că nu am știut că stai în cale împotriva mea; acum de aceea
dacă aceasta te nemulțumește, mă voi întoarce înapoi. **35** Și
îngerul DOMNULUI i-a spus lui Balaam: Du-te cu acești bărbați,
dar numai cuvântul pe care ți-l voi spune, acela să îl vorbești.
Astfel Balaam a mers cu prinții lui Balac. **36** Și când Balac a
auzit că a venit Balaam, a ieșit să îl întâlnească la o cetate a lui
Moab, care este pe granița Arnonului, care este în ținutul cel mai
îndepărtat. **37** Și Balac i-a spus lui Balaam: Nu am trimis la tine
cu stăruință ca să te cheme? Pentru ce nu ai venit la mine? Nu
sunt eu în stare să te onorez? **38** Și Balaam i-a spus lui Balac:
Iată, am venit la tine, am eu vreo putere în vreun fel să spun
ceva? cuvântul pe care Dumnezeu îl pune în gura mea, aceea
voi vorbi. **39** Și Balaam a mers cu Balac și au venit la Chiriat-

Huțot. **40** Și Balac a oferit boi și oi și a trimis la Balaam și la
prinții care erau cu el. **41** Și s-a întâmplat, a doua zi, că Balac a
luat pe Balaam și l-a urcat la înălțimile lui Baal, ca de acolo să
vadă până și cea mai îndepărtată margine a poporului.

23 Și Balaam i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte altare
și pregătește-mi aici șapte boi și șapte berbeci. **2** Și Balac a
făcut cum spusese Balaam; și Balac și Balaam au oferit pe
fiecare altar un taur și un berbec. **3** Și Balaam i-a spus lui Balac:
Stai în picioare lângă ofranda ta arsă și eu voi merge, poate
cumva DOMNUL va veni să mă întâlnească și orice îmi va arăta
îți voi spune. Și el a mers la un loc înalt. **4** Și Dumnezeu a
întâlnit pe Balaam, iar el i-a spus: Am pregătit șapte altare și am
oferit pe fiecare altar un taur și un berbec. **5** Și DOMNUL a
pus cuvânt în gura lui Balaam și a spus: Întoarce-te la Balac
și astfel să vorbești. **6** Și s-a întors la el și, iată, el stătea în
picioare lângă ofranda lui arsă, el și toți prinții lui Moab. **7** Și și-a
rostit parabola și a spus: Balac împăratul lui Moab m-a adus din
Aram, din munții din est, spunând: Vino, blestemă-mi pe Iacob
și vino, sfidează pe Israel. **8** Cum să blestem, pe cel pe care
Dumnezeu nu l-a blestemat? Sau cum să sfidez, pe cel pe care
DOMNUL nu l-a sfidat? **9** Pentru că din vârful stâncilor îl văd
și de pe dealuri îl privesc, iată, poporul va locui singur și nu
va fi socotit printre națiuni. **10** Cine poate număra pulberea lui
Iacob și numărul celei de a patra părți a lui Israel? Lasă-mă să
mor moartea celor drepți și sfârșitul meu să fie ca al lui! **11** Și
Balac i-a spus lui Balaam: Ce mi-ai făcut? Te-am luat ca să
blestemi pe dușmanii mei și, iată, tu i-ai binecuvântat cu totul. **12**
Și el a răspuns și a zis: Nu trebuie să iau seama să vorbesc
ceea ce DOMNUL a pus în gura mea? **13** Și Balac i-a spus:

Vino cu mine, te rog, la un alt loc, de unde să îi vezi, vei vedea
până la cea mai îndepărtată margine a lor, dar nu îi vei vedea
pe toți; și blestemă-i pentru mine de acolo. **14** Și l-a dus în
câmpul lui Țofim, pe vârful Pisga; și a zidit șapte altare și a
oferit un taur și un berbec pe fiecare altar. **15** Și i-a spus lui
Balac: Stai aici în picioare lângă ofranda ta arsă, în timp ce
eu mă voi întâlni cu DOMNUL mai încolo. **16** Și DOMNUL a
întâlnit pe Balaam și a pus un cuvânt în gura lui și a spus: Du-
te din nou la Balac și spune astfel. **17** Și când a venit la el,
iată, el stătea lângă ofranda sa arsă și prinții lui Moab stăteau
cu el. Și Balac i-a spus: Ce a vorbit DOMNUL? **18** Iar el și-
a rostit parabola și a spus: Ridică-te Balac și ascultă; dă-mi
ascultare, tu, fiul lui Țipor, **19** Dumnezeu nu este om ca să
mintă; nici fiu al omului ca să se pocăiască; a spus el și nu va
face, sau a vorbit și nu va împlini? **20** Iată, eu am primit poruncă
să binecuvântez și el a binecuvântat; iar eu nu pot întoarce
aceasta. **21** El nu a zărit nelegiuirea în Iacob, nici nu a văzut
stricăciune în Israel; DOMNUL Dumnezeul său este cu el și
strigătul unui împărat este printre ei. **22** Dumnezeu i-a scos
din Egipt; el are putere precum un unicorn. **23** Cu adevărat nu
este niciun farmec împotriva lui Iacob, nici nu este nicio ghicire
împotriva lui Israel; referitor la acest timp se va spune despre
Iacob și despre Israel: Ce a lucrat Dumnezeu! **24** Iată, poporul
se va ridica asemenea unui leu mare și se va înălța ca un leu
tânăr; nu se va întinde până nu va mânca din pradă și nu va bea
sângele celor uciși. **25** Și Balac i-a spus lui Balaam: Nici nu îi
blestema dar nici nu îi binecuvânta. **26** Dar Balaam a răspuns și
i-a zis lui Balac: Nu ți-am vorbit, spunând: Tot ceea ce DOMNUL
vorbește, aceea trebuie să fac? **27** Și Balac i-a spus lui Balaam:

Vino, te rog, te voi duce într-un alt loc; poate cumva îi va plăcea
lui Dumnezeu să mi-i blestemi de acolo. **28** Și Balac a adus pe
Balaam pe vârful Peor, care privește spre Ieșimon. **29** Și Balaam
i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-
mi aici șapte tauri și șapte berbeci. **30** Și Balac a făcut cum
spusese Balaam și a oferit un taur și un berbec pe fiecare altar.

24 Și când Balaam a văzut că îi era plăcut DOMNULUI a
binecuvânta pe Israel, nu a mai ieșit, ca în alte dăți, ca să caute
farmece, ci și-a îndreptat fața spre pustiu. **2** Și Balaam și-a
ridicat ochii și a văzut pe Israel locuind în corturile lor după
semințiile lor; și duhul lui Dumnezeu a venit peste el. **3** Și și-a
rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a zis; și bărbatul
ai cărui ochi sunt deschiși a spus: **4** El a zis: El care a auzit
cuvintele lui Dumnezeu, care a văzut viziunea celui Atotputernic,
în timp ce cădea în transă, dar având ochii deschiși; **5** Ce
frumoase sunt corturile tale, Iacobe și locașurile tale, Israele! **6**
Ca văile se întind, ca grădini la malul râului, ca pomii de aloe pe
care DOMNUL i-a sădit și ca cedri lângă ape. **7** El va turna apa
din gălețile sale și sămânța sa va fi în multe ape și împăratul
său se va înălța mai sus ca Agag și împărăția lui va fi înălțată.
8 Dumnezeu l-a scos din Egipt; el are putere precum a unui
unicorn; va mânca națiunile, ai săi dușmani, și le va frânge
oasele și îi va străpunge cu săgețile lui. **9** Se ghemuiește,
se culcă asemenea unui leu și asemenea unei leoaice mari,
cine îl va stârni? Binecuvântat este cel ce te binecuvântează și
blestemat este cel ce te blestemă. **10** Și mânia lui Balac s-a
aprins împotriva lui Balaam și și-a lovit palmele; și Balac i-a
spus lui Balaam: Te-am chemat să blestemi pe dușmanii mei și,
iată, i-ai binecuvântat cu totul de aceste trei dăți. **11** De aceea

fugi la locul tău, m-am gândit să te onorez foarte mult; dar,
iată, DOMNUL te-a oprit de la onoare. **12** Și Balaam i-a spus
lui Balac: Nu am vorbit eu mesagerilor tăi pe care i-ai trimis,
zicând: **13** Și dacă Balac mi-ar da casa lui plină de argint și aur,
nu pot trece peste porunca DOMNULUI să fac din propria mea
minte, fie bine fie rău; să nu vorbesc ceea ce spune DOMNUL?
14 Și acum, iată, merg la poporul meu, vino și te voi anunța
ce are să facă acest popor poporului tău în zilele de pe urmă.
15 Și și-a rostit parabola și a spus: Balaam, fiul lui Beor, a zis
și bărbatul ai cărui ochi sunt deschiși a zis: **16** El a spus: El
care a auzit cuvintele lui Dumnezeu și a știut cunoașterea celui
Preaînalt, care a văzut viziunea celui Atotputernic, în timp ce
cădea în transă, dar având ochii săi deschiși; **17** Îl voi vedea,
dar nu acum; îl voi privi, dar nu de aproape; o Stea va ieși din
Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel și va lovi colțurile
lui Moab și va nimici pe toți copiii lui Set. **18** Și Edom va fi o
stăpânire, Seir de asemenea va fi o stăpânire pentru dușmanii
săi; și Israel va lucra vitejește. **19** Din Iacob va veni cel ce va
avea stăpânire și va nimici pe cel ce rămâne în cetate. **20** Și
când a privit la Amalec și-a rostit parabola și a spus: Amalec a
fost cel dintâi între națiuni; dar sfârșitul său de pe urmă va fi
pieirea veșnică. **21** Și a privit la cheniți și și-a rostit parabola și a
spus: Tare este locuința ta și cuibul tău îl pui într-o stâncă. **22**
Totuși cheniții vor fi pustiiți, până ce Așur te va duce captiv. **23** Și
și-a rostit parabola și a spus: Vai, cine va trăi când Dumnezeu
face aceasta! **24** Și corăbii vor veni de pe țărmul Chitimului și
vor chinui pe Așur și vor chinui pe Eber și va pieri și el pentru
totdeauna. **25** Și Balaam s-a ridicat și a plecat și s-a întors la
locul său; și Balac de asemenea a plecat pe drumul său.

25 Și Israel a locuit în Sitim și poporul a început să curvească
cu fiicele lui Moab. **2** Și ei au chemat poporul la sacrificiile
dumnezeilor lor; și poporul a mâncat și s-a prosternat dumnezeilor
lor. **3** Și Israel s-a alăturat de Baal-Peor și mânia DOMNULUI s-a
aprins împotriva lui Israel. **4** Şi DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia pe
toate căpeteniile poporului şi spânzură-le înaintea DOMNULUI
în faţa soarelui, ca mânia înverşunată a DOMNULUI să se abată
de la Israel. **5** Și Moise a spus judecătorilor lui Israel: Fiecare
să ucidă pe oamenii săi care s-au alipit de Baal-Peor. **6** Și,
iată, unul dintre copiii lui Israel a venit și a adus, la frații săi, o
femeie madianită, înaintea ochilor lui Moise și înaintea ochilor
întregii adunări a copiilor lui Israel, care plângeau înaintea ușii
tabernacolului întâlnirii. **7** Și când Fineas, fiul lui Eleazar, fiul
preotului Aaron, a văzut, s-a ridicat din mijlocul adunării și a luat
o lance în mâna sa; **8** Și a mers după bărbatul lui Israel în cort
și i-a străpuns pe amândoi, pe bărbatul din Israel și pe femeie
prin pântecele ei. Astfel plaga a fost oprită de la copiii lui Israel.
9 Și cei ce au murit în plagă au fost douăzeci și patru de mii. **10**
Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **11** Fineas, fiul lui
Eleazar, fiul preotului Aaron, a abătut furia mea de la copiii lui
Israel, în timp ce era zelos pentru mine, printre ei, astfel că nu
am mistuit pe copiii lui Israel în gelozia mea. **12** Pentru aceasta
spune: Iată, îi dau legământul meu de pace, **13** Și să îl aibă el
și sămânța lui după el, chiar legământul unei preoții veșnice,
pentru că a fost zelos pentru Dumnezeul său și a făcut ispășire
pentru copiii lui Israel. **14** Și numele israelitului care a fost ucis,
adică cel ucis împreună cu femeia madianită, era Zimri, fiul lui
Salu, un prinț al unei case părintești printre simeoniți. **15** Și
numele femeii madianite care a fost ucisă era Cozbi, fiica lui Țur;

el era cap peste un popor și a unei case părintești în Madian.
16 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **17** Vatămă-i pe
madianiți și lovește-i; **18** Pentru că ei te-au vătămat cu uneltirile
lor, cu care te-au înșelat în lucrarea lui Peor și în lucrarea lui
Cozbi, fiica unui prinț din Madian, sora lor, care a fost ucisă în
ziua plăgii, venite din cauza lui Peor.

26 Și s-a întâmplat după plagă, că DOMNUL i-a vorbit lui
Moise și lui Eleazar, fiul preotului Aaron, spunând: **2** Faceți
numărătoarea întregii adunări a copiilor lui Israel, de la vârsta
de douăzeci de ani în sus, prin toată casa părinților lor, toți cei
ce sunt în stare să meargă la război în Israel. **3** Și Moise și
preotul Eleazar au vorbit cu ei în câmpiile lui Moab, lângă Iordan,
aproape de Ierihon, spunând: **4** Faceți numărătoarea poporului,
de la vârsta de douăzeci de ani în sus; precum DOMNUL i-
a poruncit lui Moise și copiilor lui Israel care au ieșit din țara
Egiptului. **5** Ruben, fiul cel mai în vârstă al lui Israel: copiii lui
Ruben; Hanoc, din care iese familia hanochiților; din Palu, familia
paluiților; **6** Din Hețron, familia hețroniților; din Carmi, familia
carmiților. **7** Acestea sunt familiile rubeniților și cei numărați
dintre ei erau patruzeci și trei de mii șapte sute treizeci. **8** Și fiii
lui Palu: Eliab. **9** Și fiii lui Eliab: Nemuel și Datan și Abiram.
Acesta este acel Datan și Abiram, faimoși în adunare, care
au luptat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron în ceata lui
Core, când s-au luptat împotriva DOMNULUI; **10** Și pământul
și-a deschis gura și i-a înghițit împreună cu Core, când acea
ceată a murit, în timp ce focul mistuia două sute cincizeci de
bărbați; și ei au devenit un semn. **11** Cu toate acestea copiii
lui Core nu au murit. **12** Fiii lui Simeon după familiile lor: din
Nemuel, familia nemueliților; din Iamin, familia iaminiților; din

Iachin, familia iachiniților; **13** Din Zerah, familia zerahiților; din
Saul, familia sauliților. **14** Acestea sunt familiile simeoniților,
douăzeci și două de mii două sute. **15** Fiii lui Gad după familiile
lor: din Țefon, familia țefoniților; din Haghi, familia haghiților;
din Șuni, familia șuniților; **16** Din Ozni, familia ozniților; din Eri,
familia eriților; **17** Din Arod, familia arodiților; din Areli, familia
areliților. **18** Acestea sunt familiile copiilor lui Gad conform cu cei
numărați dintre ei, patruzeci de mii cinci sute. **19** Fiii lui Iuda: Er
și Onan; și Er și Onan au murit în țara lui Canaan. **20** Și fiii
lui Iuda după familiile lor au fost: din Șela, familia șelaniților;
din Pereț, familia pereț iților; din Zerah, familia zerahiților. **21** Și
fiii lui Pereț au fost: din Hețron, familia hețroniților; din Hamul,
familia hamuliților. **22** Acestea sunt familiile lui Iuda conform cu
cei numărați dintre ei, șaptezeci și șase de mii cinci sute. **23** Din
fiii lui Isahar după familiile lor: din Tola, familia tolaiților; din Pua,
familia puaniților; **24** Din Iașub, familia iașubiților; din Șimron,
familia șimroniților. **25** Acestea sunt familiile lui Isahar conform
cu cei numărați dintre ei, șaizeci și patru de mii trei sute. **26** Din
fiii lui Zabulon după familiile lor: din Sered, familia serediților;
din Elon, familia eloniților; din Iahleel, familia iahleeliților. **27**
Acestea sunt familiile Zabuloniților conform cu cei numărați
dintre ei, șaizeci de mii cinci sute. **28** Fiii lui Iosif după familiile
lor: Manase și Efraim. **29** Din fiii lui Manase: din Machir, familia
machiriților; și Machir a născut pe Galaad; din Galaad a ieșit
familia galaadiților. **30** Aceștia sunt fiii lui Galaad: din Iezer,
familia iezeriților; din Helec, familia heleciților; **31** Și din Asriel,
familia asrieliților; și din Sihem, familia sihemiților; **32** Și din
Șemida, familia șemidaiților; și din Hefer, familia heferiților. **33** Și
Țelofhad, fiul lui Hefer, nu a avut fii, ci fiice și numele fiicelor lui

Țelofhad erau Mala și Noa, Hogla, Milca și Tirța. **34** Acestea
sunt familiile lui Manase și cei numărați dintre ei, cincizeci și
două de mii șapte sute. **35** Aceștia sunt fiii lui Efraim după
familiile lor: din Șutelah, familia șutelhiților; din Becher, familia
becheriților; din Tahan, familia tahaniților. **36** Și aceștia sunt fiii
lui Șutelah: din Eran, familia eraniților. **37** Acestea sunt familiile
fiilor lui Efraim conform cu cei numărați dintre ei, treizeci și două
de mii cinci sute. Aceștia sunt fiii lui Iosif, după familiile lor. **38**
Fiii lui Beniamin, după familiile lor: din Bela, familia belaiților; din
Așbel, familia așbeliților; din Ahiram, familia ahiramiților; **39** Din
Șufam, familia șufamiților; din Hufam, familia hufamiților. **40** Și fiii
lui Bela au fost Ard și Naaman, din Ard, familia ardiților; și din
Naaman, familia naamaniților. **41** Aceștia sunt fiii lui Beniamin,
după familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci și
cinci de mii șase sute. **42** Aceștia sunt fiii lui Dan după familiile
lor: din Șuham, familia șuhamiților. Acestea sunt familiile lui
Dan, după familiile lor. **43** Toate familiile șuhamiților, conform
cu cei numărați dintre ei, erau șaizeci și patru de mii patru
sute. **44** Din copiii lui Așer după familiile lor: din Imna, familia
imnaiților; din Iesui, familia iesuiților; din Beria, familia beriaiților.
45 Din fiii lui Beria: din Heber, familia heberiților; din Malchiel,
familia malchieliților. **46** Și numele fiicei lui Așer era Serah. **47**
Acestea sunt familiile fiilor lui Așer conform cu cei numărați
dintre ei; care erau cincizeci și trei de mii patru sute. **48** Din fiii
lui Neftali după familiile lor: din Iahțeel, familia iahțeeliților; din
Guni, familia guniților; **49** Din Ieșer, familia ieșeriților; din Șilem,
familia șilemiților. **50** Acestea sunt familiile din Neftali, după
familiile lor, și cei numărați dintre ei erau patruzeci și cinci de
mii patru sute. **51** Aceștia au fost cei numărați dintre copiii lui

Israel, șase sute una mii șapte sute treizeci. **52** Și DOMNUL
i-a vorbit lui Moise, spunând: **53** Acestora le va fi împărțită
țara drept moștenire, conform numărului numelor. **54** Celor mai
mulți să le dai mai multă moștenire și celor mai puțini să le
dai mai puțină moștenire; fiecăruia să îi fie dată moștenirea sa
conform cu cei numărați din el. **55** Cu toate acestea țara să fie
împărțită prin sorți, conform numelor triburilor părinților lor să
moștenească. **56** Conform sorțului să fie împărțită stăpânirea lor
între mulți și puțini. **57** Și aceștia sunt cei numărați dintre leviți
după familiile lor: din Gherșon, familia gherșoniților; din Chehat,
familia chehatiților; din Merari, familia merariților. **58** Acestea
sunt familiile leviților: familia libniților, familia hebroniților, familia
mahliților, familia mușiților, familia coreiților. Și Chehat a născut
pe Amram. **59** Și numele soției lui Amram a fost Iochebed, fiica
lui Levi, pe care mama ei i-a născut-o lui Levi în Egipt; și i-a
născut lui Amram pe Aaron și Moise și pe Miriam sora lor. **60** Și
lui Aaron i-a fost născut Nadab și Abihu, Eleazar și Itamar. **61**
Și Nadab și Abihu au murit, când au oferit foc străin înaintea
DOMNULUI. **62** Și cei numărați dintre ei erau douăzeci și trei de
mii, toți de parte bărbătească de la vârsta de o lună în sus, și nu
au fost numărați printre copiii lui Israel, pentru că lor nu le-a fost
dată nicio moștenire în mijlocul copiilor lui Israel. **63** Aceștia sunt
cei numărați de Moise și preotul Eleazar, care au numărat pe
copiii lui Israel în câmpiile lui Moab lângă Iordan, aproape de
Ierihon. **64** Dar printre aceștia nu a fost niciun bărbat dintre cei
pe care Moise și preotul Aaron i-au numărat, când au numărat
copiii lui Israel în pustiul Sinai. **65** Pentru că DOMNUL spusese
despre ei: Negreșit vor muri în pustiu. Și nu a rămas niciunul
dintre ei, în afară de Caleb, fiul lui Iefune, și Iosua, fiul lui Nun.

27 Atunci au venit fiicele lui Țelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui
Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase,
fiul lui Iosif; și acestea sunt numele fiicelor sale: Mala, Noa și
Hogla și Milca și Tirța. **2** Și ele au stat în picioare înaintea lui
Moise și înaintea preotului Eleazar și înaintea prinților și a toată
adunarea, la ușa tabernacolului întâlnirii, spunând: **3** Tatăl nostru
a murit în pustiu și el nu a fost în ceata celor ce s-au adunat
împotriva DOMNULUI în ceata lui Core; ci a murit în propriul său
păcat și nu a avut fii. **4** De ce să fie desființat numele tatălui
nostru din mijlocul familiei lui, doar pentru că nu are niciun fiu?
Dă-ne nouă dar o stăpânire între frații tatălui nostru. **5** Și Moise
a adus cauza lor înaintea DOMNULUI. **6** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: **7** Fiicele lui Țelofhad vorbesc drept, cu
adevărat să le dai o stăpânire a moștenirii în mijlocul fraților
tatălui lor; și să faci ca moștenirea tatălui lor să treacă asupra
lor. **8** Și să vorbești copiilor lui Israel, spunând: Dacă un bărbat
moare și nu are fiu, atunci să faceți ca moștenirea lui să treacă
la fiica sa. **9** Și dacă nu are fiică, atunci să dați moștenirea lui
fraților săi. **10** Și dacă nu are frați, atunci să dați moștenirea lui
fraților tatălui său. **11** Și dacă tatăl său nu are frați, atunci să dați
moștenirea lui rudei sale cea mai apropiată, din familia sa și el
să o stăpânească; și acesta va fi un statut al judecății pentru
copiii lui Israel, precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **12** Și
DOMNUL i-a spus lui Moise: Urcă-te pe acest munte, Abarim, și
privește țara pe care am dat-o copiilor lui Israel. **13** Și după ce o
vei privi, vei fi adunat și tu la poporul tău, precum Aaron fratele
tău a fost adunat. **14** Pentru că v-ați răzvrătit împotriva poruncii
mele în pustiul Țin, în cearta adunării, în loc să mă sfințiți la apa
dinaintea ochilor lor, acestea sunt apele Meriba, la Cades, în

pustiul Țin. **15** Și Moise a vorbit DOMNULUI, spunând: **16** Să
pună DOMNUL, Dumnezeul duhurilor a toată făptura, un bărbat
peste adunare, **17** Bărbat care să iasă înaintea lor și care să
intre înaintea lor și care să îi conducă afară și care să îi ducă
înăuntru; ca adunarea DOMNULUI să nu fie ca niște oi fără
păstor. **18** Și DOMNUL i-a spus lui Moise: Ia-ți pe Iosua, fiul
lui Nun, un bărbat în care este duhul și așază-ți mâna peste
el; **19** Și să îl pui înaintea preotului Eleazar și înaintea întregii
adunări; și să îi dai poruncă înaintea ochilor lor. **20** Și să pui
din onoarea ta peste el, ca toată adunarea copiilor lui Israel
să asculte de DOMNUL. **21** Și el să stea în picioare înaintea
preotului Eleazar, care va cere sfat pentru el după judecata
lui Urim înaintea DOMNULUI; la cuvântul său ei vor ieși și la
cuvântul său ei vor intra, el și toți copiii lui Israel împreună cu el,
chiar toată adunarea. **22** Și Moise a făcut precum DOMNUL i-a
poruncit și a luat pe Iosua și l-a pus înaintea preotului Eleazar și
înaintea întregii adunări. **23** Și și-a așezat mâinile peste el și i-a
dat poruncă, precum a poruncit DOMNUL prin mâna lui Moise.

28 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Poruncește
copiilor lui Israel și spune-le: Darul meu și pâinea mea pentru
sacrificiile mele făcute prin foc, ca aromă dulce pentru mine,
să luați aminte la ele ca să mi le aduceți la timpul cuvenit. **3**
Și să le spui: Aceasta este ofranda făcută prin foc pe care să
o aduceți DOMNULUI; doi miei de un an, fără pată, zi de zi,
ca ofrandă arsă neîncetată. **4** Un miel să îl aduci dimineața
și pe celălalt să îl aduci seara; **5** Și o zecime dintr-o efă de
făină ca dar de mâncare, amestecată cu o pătrime dintr-un hin
de untdelemn bătut. **6** Aceasta este ofrandă arsă, neîncetată,
care a fost rânduită în muntele Sinai, de o aromă dulce, un

sacrificiu făcut prin foc DOMNULUI. **7** Și darul lor de băutură
să fie o pătrime dintr-un hin pentru un miel, în locul sfânt să
faci să fie turnat DOMNULUI vinul tare, ca dar de băutură. **8** Și
celălalt miel să îl aduci pe înserat, la fel ca darul de mâncare de
dimineață și ca un dar de băutură al lui, să îl aduci, un sacrificiu
făcut prin foc, de o aromă dulce DOMNULUI. **9** Și în ziua de
sabat, doi miei de un an, fără pată, și două zecimi dintr-o măsură
de făină ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn, și darul
lor de băutură; **10** Aceasta este ofranda arsă a fiecărui sabat, pe
lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de băutură. **11** Și la
începuturile lunilor voastre să aduceți ofrandă arsă DOMNULUI;
doi tauri tineri și un berbec, șapte miei de un an, fără pată.
12 Și trei zecimi dintr-o măsură de făină ca dar de mâncare,
amestecată cu untdelemn, pentru un taur; și două zecimi dintr-o
măsură de făină, ca dar de mâncare, amestecată cu untdelemn,
pentru un berbec; **13** Și câte o zecime dintr-o măsură de făină
amestecată cu untdelemn ca dar de mâncare pentru un miel;
ca ofrandă arsă de o aromă dulce, un sacrificiu făcut prin foc
DOMNULUI. **14** Și darurile lor de băutură să fie o jumătate de
hin de vin la un taur și o treime dintr-un hin pentru un berbec și o
pătrime dintr-un hin pentru un miel, aceasta este ofranda arsă a
fiecărei luni prin toate lunile anului. **15** Și un ied dintre capre ca
ofrandă pentru păcat adus DOMNULUI să fie oferit pe lângă
ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de băutură. **16** Și paștele
DOMNULUI este în ziua a paisprezecea a lunii întâi. **17** Și în
ziua a cincisprezecea a acestei luni este sărbătoarea, șapte
zile să se mănânce azimă. **18** În ziua întâi să fie o adunare
solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire în ea. **19** Ci
să aduceți ofrandă făcută prin foc ca ofrandă arsă DOMNULUI;

doi tauri tineri și un berbec și șapte miei de un an, să vă fie fără
cusur; **20** Și darul lor de mâncare să fie din făină amestecată
cu untdelemn; trei zecimi dintr-o măsură să aduceți pentru un
taur și două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec; **21** Câte o
zecime dintr-o măsură pentru fiecare miel, din cei șapte miei; **22**
Și un țap ca ofrandă pentru păcat, ca să se facă ispășire pentru
voi. **23** Să aduceți acestea pe lângă ofranda arsă de dimineață,
care este drept ofrandă arsă, neîncetată. **24** Astfel să oferiți
zilnic, în toate cele șapte zile, hrana sacrificiului făcut prin foc,
de o aromă dulce DOMNULUI, să fie oferită pe lângă ofranda
arsă, neîncetată, și darul său de băutură. **25** Și în ziua a șaptea
să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu faceți vreo lucrare de
servire în ea. **26** De asemenea în ziua primelor roade, când
aduceți un dar nou de mâncare DOMNULUI, după ce se încheie
săptămânile voastre, să aveți o adunare solemnă, sfântă; să nu
faceți nicio lucrare de servire în ea. **27** Ci să aduceți ofranda arsă
de o aromă dulce DOMNULUI: doi tauri tineri, un berbec, șapte
miei de un an; **28** Și darul lor de mâncare din făină amestecată
cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură pentru un taur, două
zecimi dintr-o măsură pentru un berbec, **29** Câte o zecime dintr-
o măsură pentru un miel, din cei șapte miei; **30** Și un ied dintre
capre, pentru a face ispășire pentru voi. **31** Să îi aduceți pe
lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lui de mâncare, (să vă
fie fără cusur) și darurile lor de băutură.

29 Și în luna a șaptea, în ziua întâi a lunii, să aveți o adunare
solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire în ea,
aceasta vă este ziua sunării trâmbițelor. **2** Și să aduceți ofrandă
arsă de o aromă dulce DOMNULUI: un taur tânăr, un berbec
și șapte miei de un an, fără cusur. **3** Și darul lor de mâncare

să fie din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o
măsură pentru un taur și două zecimi dintr-o măsură pentru un
berbec, **4** Și o zecime dintr-o măsură pentru un miel, pentru
fiecare dintre cei șapte miei; **5** Și un ied dintre capre ca ofrandă
pentru păcat, pentru a se face ispășire pentru voi; **6** Pe lângă
ofranda arsă a lunii și darul ei de mâncare; și ofranda zilnică
arsă și darul ei de mâncare și darurile lor de băutură, conform
cu rânduiala lor, de o aromă dulce, un sacrificiu făcut prin foc
DOMNULUI. **7** Și în ziua a zecea a lunii a șaptea să aveți o
adunare solemnă, sfântă; și să vă chinuiți sufletele; să nu faceți
nicio lucrare în ea, **8** Ci să aduceți ofrandă arsă DOMNULUI
de o aromă dulce: un taur tânăr, un berbec și șapte miei de
un an; să vă fie fără cusur. **9** Și darul lor de mâncare să fie
din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură
pentru un taur și două zecimi dintr-o măsură pentru un berbec,
10 Și câte o zecime dintr-o măsură pentru un miel, pentru fiecare
dintre cei șapte miei; **11** Un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; pe lângă ofranda pentru păcat a ispășirii și ofranda arsă,
neîncetată, și darul ei de mâncare și darurile lor de băutură. **12**
Și în ziua a cincisprezecea a lunii a șaptea, să aveți o adunare
solemnă, sfântă; să nu faceți nicio lucrare de servire și să țineți
o sărbătoare DOMNULUI, timp de șapte zile; **13** Și să aduceți
ofrandă arsă, un sacrificiu făcut prin foc, de o aromă dulce
DOMNULUI; treisprezece tauri tineri, doi berbeci și paisprezece
miei de un an; să fie fără cusur; **14** Și darul lor de mâncare să
fie din făină amestecată cu untdelemn: trei zecimi dintr-o măsură
pentru fiecare taur dintre cei treisprezece tauri, două zecimi
dintr-o măsură pentru fiecare berbec dintre cei doi berbeci, **15**
Și câte o zecime dintr-o măsură pentru fiecare miel din cei

paisprezece miei; **16** Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, darul ei de mâncare și
darul ei de băutură. **17** Și în ziua a doua să aduceți doisprezece
tauri tineri, doi berbeci, paisprezece miei de un an, fără pată; **18**
Și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri,
pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor,
conform rânduielii; **19** Și un ied dintre capre ca ofrandă pentru
păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul lor de mâncare
și darurile lor de băutură. **20** Și în ziua a treia: unsprezece tauri,
doi berbeci, paisprezece miei de un an, fără cusur; **21** Și darul
lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru
berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform
rânduielii; **22** Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda
arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și darul ei de băutură.
23 Și în a patra zi zece tauri, doi berbeci și paisprezece miei de
un an, fără cusur; **24** Darul lor de mâncare și darurile lor de
băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform
cu numărul lor, conform rânduielii; **25** Și un ied dintre capre
ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată,
și darul ei de mâncare și darul ei de băutură. **26** Și în ziua a
cincea: nouă tauri, doi berbeci și paisprezece miei de un an, fără
pată; **27** Și darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru
tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul
lor, conform rânduielii; **28** Și un țap ca ofrandă pentru păcat;
pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și
darul ei de băutură. **29** Și în ziua a șasea: opt tauri, doi berbeci
și paisprezece miei de un an, fără cusur; **30** Și darul lor de
mâncare și darurile lor de băutură pentru tauri, pentru berbeci și
pentru miei, să fie conform cu numărul lor, conform rânduielii;

31 Și un țap ca ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă,
neîncetată, și darul lui de mâncare și darul lui de băutură. **32** Și
în ziua a șaptea: șapte tauri, doi berbeci și paisprezece miei
de un an, fără cusur; **33** Și darul lor de mâncare și darurile lor
de băutură pentru tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie
conform cu numărul lor, conform rânduielii; **34** Și un țap ca
ofrandă pentru păcat; pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul
ei de mâncare și darul ei de băutură. **35** În ziua a opta să aveți o
adunare, solemnă, să nu faceți nicio lucrare de servire în ea; **36**
Ci să aduceți ofrandă arsă, ofrandă făcută prin foc, de o aromă
dulce DOMNULUI: un taur, un berbec, șapte miei de un an, fără
cusur; **37** Darul lor de mâncare și darurile lor de băutură pentru
tauri, pentru berbeci și pentru miei, să fie conform cu numărul
lor, conform rânduielii; **38** Și un țap ca ofrandă pentru păcat;
pe lângă ofranda arsă, neîncetată, și darul ei de mâncare și
darul ei de băutură. **39** Aceste lucruri să le faceți DOMNULUI în
sărbătorile voastre rânduite, pe lângă promisiunile voastre și
ofrandele de bună voie, pentru ofrandele voastre arse și pentru
darurile voastre de mâncare și pentru darurile voastre de băutură
și pentru ofrandele voastre de pace. **40** Și Moise a spus copiilor
lui Israel conform cu tot ceea ce DOMNUL i-a poruncit lui Moise.

30 Și Moise a vorbit căpeteniilor triburilor referitor la copiii
lui Israel, spunând: Acesta este lucrul pe care DOMNUL l-a
poruncit. **2** Dacă un bărbat face o promisiune DOMNULUI, sau
face un jurământ ca să își lege sufletul cu o legătură; să nu rupă
cuvântul său, să facă conform cu tot ceea ce iese din gura lui. **3**
Dacă de asemenea o femeie face o promisiune DOMNULUI și
se leagă cu o legătură, fiind în casa tatălui ei, în tinerețea ei, **4**
Și tatăl ei aude promisiunea ei și legătura ei cu care și-a legat

sufletul și dacă tatăl ei păstrează tăcerea față de ea, atunci toate
promisiunile ei vor sta în picioare și fiecare legătură cu care și-a
legat sufletul va sta în picioare. **5** Dar dacă tatăl ei îi interzice în
ziua în care aude, niciuna din promisiunile ei, sau din legăturile
cu care și-a legat sufletul, nu va sta în picioare; și DOMNUL o
va ierta, căci tatăl ei i-a interzis. **6** Și dacă ea are soț, când a
promis, sau a rostit ceva cu buzele ei, rostirea cu care și-a legat
sufletul; **7** Și soțul ei a auzit aceasta și a păstrat tăcerea față de
ea în ziua când a auzit, atunci promisiunile ei vor sta în picioare
și legăturile ei, cu care și-a legat sufletul, vor sta în picioare. **8**
Dar dacă soțul ei i-a interzis în ziua în care a auzit, atunci el să
facă fără niciun efect promisiunea ei pe care ea a jurat-o și ceea
ce a rostit ea în grabă cu buzele ei, și DOMNUL o va ierta. **9**
Dar fiecare promisiune a unei văduve și a celei ce este divorțată,
cu care ele și-au legat sufletele, va sta în picioare împotriva ei.
10 Și dacă ea a promis în casa soțului ei, sau și-a legat sufletul
cu un legământ, **11** Și soțul l-a auzit și păstrează tăcerea față
de ea și nu i-a interzis, atunci toate promisiunile ei vor sta în
picioare și fiecare legătură cu care și-a legat sufletul va sta în
picioare. **12** Dar dacă soțul ei le-a desființat complet în ziua
în care le-a auzit, atunci orice iese de pe buzele ei referitor la
promisiunile ei, sau referitor la legătura sufletului ei, nu va sta în
picioare, soțul ei le-a făcut fără efect; și DOMNUL o va ierta. **13**
Fiecare promisiune și fiecare legătură prin legământ pentru a
chinui sufletul, soțul ei le poate întemeia, sau soțul ei le poate
zădărnici. **14** Dar dacă soțul ei deja a păstrat tăcerea față de ea,
de la o zi la alta, atunci el întemeiază toate promisiunile ei, sau
toate legăturile ei, care sunt asupra ei; el le confirmă, deoarece
a păstrat tăcerea față de ea în ziua în care le-a auzit. **15** Dar

dacă el, în orice fel, le zădărnicește după ce le-a auzit, atunci
el să poarte nelegiuirea ei. **16** Acestea sunt statutele pe care
DOMNUL le-a poruncit lui Moise, între un bărbat și soția sa,
între tată și fiica sa, fiind în tinerețea ei în casa tatălui ei.

31 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Răzbună pe
copiii lui Israel asupra madianiților; și după aceasta vei fi adunat
la poporul tău. **3** Și Moise a vorbit poporului, spunând: Înarmați-
vă câțiva dintre voi pentru război și ei să meargă împotriva
madianiților și să răzbune pe DOMNUL asupra lui Madian. **4** Din
fiecare trib, prin toate semințiile lui Israel, să trimiteți o mie la
război. **5** Astfel au fost aleși dintre miile lui Israel, o mie din
fiecare trib, douăsprezece mii înarmați pentru război. **6** Și Moise
i-a trimis la război, o mie dintre fiecare trib, pe ei și pe Fineas,
fiul preotului Eleazar, la război, cu uneltele sfinte și trâmbițele
de sunat în mâna sa. **7** Și s-au războit împotriva madianiților,
precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise; și au ucis toată partea
bărbătească. **8** Și au ucis pe împărații lui Madian, pe lângă
restul celor uciși, adică pe Evi și pe Rechem și pe Țur și pe
Hur și pe Reba, cinci împărați ai lui Madian, de asemenea l-au
ucis cu sabia pe Balaam, fiul lui Beor. **9** Și copiii lui Israel au
luat captive pe toate femeile lui Madian și pe micuții lor; și au
luat ca jaf toate vitele lor și toate turmele lor și toate bunurile
lor. **10** Și au ars cu foc toate cetățile lor în care ei au locuit și
toate cetățuile lor frumoase. **11** Și au luat tot jaful și toată prada,
deopotrivă din oameni și din animale. **12** Și au adus captivii și
prada și jaful la Moise și la preotul Eleazar și la adunarea copiilor
lui Israel, la tabăra din câmpiile lui Moab, care sunt lângă Iordan
aproape de Ierihon. **13** Și Moise și preotul Eleazar și toți prinții
adunării, au ieșit să îi întâmpine în afara taberei. **14** Și Moise s-a

înfuriat pe ofițerii oștirii, pe căpeteniile miilor și pe căpeteniile
sutelor, care au venit de la bătălie. **15** Și Moise le-a spus: Ați
lăsat toate femeile în viață? **16** Iată, acestea au făcut pe copiii
lui Israel, prin sfatul lui Balaam, să facă fărădelege împotriva
DOMNULUI în lucrarea lui Peor, și a fost o plagă în mijlocul
adunării DOMNULUI. **17** De aceea, ucide acum pe fiecare dintre
micuții lor de parte bărbătească și ucide fiecare femeie care a
cunoscut bărbat, culcându-se cu el. **18** Dar toți copiii de parte
femeiască, ce nu au cunoscut bărbat, culcându-se cu el, lăsați-i
în viață pentru voi. **19** Și oricine a ucis vreo persoană și oricine a
atins pe cineva ucis să locuiască șapte zile în afara taberei;
purificați-vă deopotrivă voi și captivii voștri în ziua a treia și în
ziua a șaptea. **20** Și purificați toate hainele voastre și tot ce
este făcut din piei și tot lucrul din păr de capre și toate lucrurile
făcute din lemn. **21** Și preotul Eleazar le-a spus bărbaților de
război care au mers la bătălie: Aceasta este rânduiala legii pe
care DOMNUL i-a poruncit-o lui Moise; **22** Doar aurul și argintul,
arama, fierul, cositorul și plumbul, **23** Fiecare lucru care suportă
focul, să îl treceți prin foc și va fi curat, cu toate acestea va fi
purificat cu apa separării; și tot ce nu suportă focul să îl treceți
prin apă. **24** Și să vă spălați hainele în ziua a șaptea și veți fi
curați și după aceea să intrați în tabără. **25** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: **26** Fă numărătoarea prăzii care a fost luată,
deopotrivă dintre oameni și dintre animale, tu și preotul Eleazar,
împreună cu mai marii părinți ai adunării, **27** Și împarte prada în
două părți: între cei ce au dus războiul, care au ieșit la bătălie
și între toată adunarea; **28** Și ridică o taxă DOMNULUI de la
oamenii de război care au ieșit la luptă, un suflet din cinci sute,
deopotrivă dintre oameni și dintre boi și dintre măgari și dintre oi;

29 la acesta din jumătatea lor și să îl dai preotului Eleazar, ca
ofrandă ridicată pentru DOMNUL. **30** Și din jumătatea care este
a copiilor lui Israel, să iei o porție de cincizeci, dintre oameni,
dintre boi, dintre măgari și din turme, din toate felurile de vite și
să le dai leviților, care au păstrat însărcinarea tabernacolului
DOMNULUI. **31** Și Moise și preotul Eleazar au făcut precum
DOMNUL i-a poruncit lui Moise. **32** Și jaful, adică restul prăzii pe
care oamenii de război o apucaseră, era șase sute șaptezeci și
cinci de mii de oi, **33** Și șaptezeci și două de mii de boi, **34** Și
șaizeci și unu de mii de măgari, **35** Și treizeci și două de mii de
persoane cu totul, femei care nu cunoscuseră bărbat, culcându-
se cu el. **36** Și jumătatea, care era porția celor ce au ieșit să se
războiască, era în număr de trei sute treizeci și șapte de mii
cinci sute de oi; **37** Și taxa DOMNULUI din oi a fost șase sute
șaptezeci și cinci; **38** Și boii au fost treizeci și șase de mii; din
care taxa DOMNULUI a fost șaptezeci și doi; **39** Și măgarii au
fost treizeci de mii cinci sute; din care taxa DOMNULUI a fost
șaizeci și unu. **40** Și numărul persoanelor a fost șaisprezece mii;
din care taxa DOMNULUI a fost treizeci și două de persoane. **41**
Și Moise a dat taxa DOMNULUI, care era ofranda ridicată pentru
DOMNUL, preotului Eleazar, precum DOMNUL i-a poruncit lui
Moise. **42** Și din jumătatea care era a copiilor lui Israel, pe care
Moise a despărțit-o de la bărbații care s-au războit, **43** (Acum
jumătatea ce aparținea adunării era de trei sute treizeci și șapte
de mii cinci sute de oi, **44** Și treizeci și șase de mii de boi, **45** Și
treizeci de mii cinci sute de măgari, **46** Și șaisprezece mii de
persoane;) **47** Chiar din jumătatea care era a copiilor lui Israel,
Moise a luat o porție de cincizeci, deopotrivă dintre oameni și
dintre animale și le-a dat leviților, care au păstrat însărcinarea

tabernacolului DOMNULUI; precum DOMNUL i-a poruncit lui
Moise. **48** Și ofițerii care erau peste miile oștirii, căpeteniile miilor
și căpeteniile sutelor, s-au apropiat de Moise, **49** Și i-au spus lui
Moise: Servitorii tăi au făcut numărătoarea bărbaților de război
care sunt sub porunca noastră și nu lipsește niciun bărbat dintre
noi. **50** De aceea am adus un dar pentru DOMNUL, din ce
a dobândit fiecare bărbat, din bijuterii de aur, lanțuri, brățări,
inele, cercei și tăblițe, pentru a face ispășire pentru sufletele
noastre înaintea DOMNULUI. **51** Și Moise și preotul Eleazar
au luat aurul de la ei, toate bijuteriile lucrate. **52** Și tot aurul
ofrandei pe care l-au oferit DOMNULUI, de la căpeteniile miilor
și de la căpeteniile sutelor, a fost de șaisprezece mii șapte sute
cincizeci de șekeli. **53** (Pentru că bărbații de război prădaseră,
fiecare bărbat pentru el însuși.) **54** Și Moise și preotul Eleazar
au luat aurul de la căpeteniile miilor și ai sutelor și l-au adus
în tabernacolul întâlnirii, drept amintire pentru copiii lui Israel
înaintea DOMNULUI.

32 Acum, copiii lui Ruben și copiii lui Gad aveau o foarte mare
mulțime de vite; și au văzut țara Iaezer și țara Galaad și, iată,
locul era un loc pentru vite, **2** Copiii lui Gad și copiii lui Ruben
au venit și i-au spus lui Moise și preotului Eleazar și prinților
adunării, spunând: **3** Atarot și Dibon și Iaezer și Nimra și Hesbon
și Eleale și Sebam și Nebo și Beon, **4** Țara pe care DOMNUL a
lovit-o înaintea adunării lui Israel, este un pământ pentru vite și
servitorii tăi au vite, **5** Pentru aceasta, au spus ei, dacă am găsit
har înaintea ochilor tăi, fie ca această țară să se dea servitorilor
tăi în stăpânire, nu ne trece peste Iordan. **6** Și Moise a spus
copiilor lui Gad și copiilor lui Ruben: Vor merge frații voștri să se
războiască, iar voi veți ședea aici? **7** Și pentru ce descurajați

inima copiilor lui Israel de la a intra în țara pe care DOMNUL le-
a dat-o? **8** Astfel au făcut părinții voștri, când i-am trimis de la
Cades-Barnea să vadă țara. **9** Căci, când s-au urcat la valea
Eșcol și au văzut țara, au descurajat inima copiilor lui Israel, cum
că nu ar trebui să intre în țara pe care DOMNUL le-a dat-o. **10** Și
mânia DOMNULUI s-a aprins în acel timp și el a jurat, spunând:
11 Negreșit niciunul dintre oamenii care s-au urcat din Egipt, de
la vârsta de douăzeci de ani în sus, nu va vedea țara pe care eu
am jurat-o lui Avraam, lui Isaac și lui Iacob; deoarece nu m-au
urmat pe deplin, **12** În afară de Caleb, fiul lui Iefune chenizitul, și
Iosua, fiul lui Nun, pentru că ei au urmat pe deplin pe DOMNUL.
13 Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a făcut
să rătăcească în pustiu patruzeci de ani, până ce toată generația
care făcuse rău înaintea ochilor DOMNULUI a fost mistuită. **14**
Și, iată, voi v-ați ridicat în locul părinților voștri, urmași înmulțiți ai
oamenilor păcătoși, ca să sporiți acum mânia înverșunată a
DOMNULUI spre Israel. **15** Căci dacă vă abateți de la a-l urma
pe el, el îi va lăsa din nou în pustiu; și veți nimici tot acest popor.
16 Și ei s-au apropiat de el și au spus: Vom zidi țarcuri pentru oi
aici pentru vitele noastre și cetăți pentru micuții noștri, **17** Dar
noi înșine vom merge gata înarmați înaintea copiilor lui Israel,
până îi vom fi dus la locul lor; și micuții noștri vor locui în cetățile
fortificate din cauza locuitorilor țării. **18** Nu ne vom întoarce la
casele noastre până ce copiii lui Israel nu vor fi moștenit fiecare
bărbat moștenirea lui. **19** Pentru că nu vom moșteni împreună
cu ei dincolo de Iordan, sau mai departe; deoarece moștenirea
noastră ne-a căzut de această parte a Iordanului spre est. **20** Și
Moise le-a spus: Dacă veți face acest lucru, dacă veți merge
înarmați înaintea DOMNULUI la război, **21** Și veți trece toți

înarmați peste Iordan înaintea DOMNULUI, până ce el va fi scos
afară pe dușmanii săi de dinaintea lui, **22** Și țara va fi supusă
înaintea DOMNULUI; și după aceea vă veți întoarce și veți fi fără
vină înaintea DOMNULUI și înaintea lui Israel; și această țară va
fi stăpânirea voastră înaintea DOMNULUI. **23** Dar dacă nu veți
face astfel, iată, ați păcătuit împotriva DOMNULUI și fiți siguri
că păcatul vostru vă va găsi. **24** Zidiți-vă cetăți pentru micuții
voștri și țarcuri pentru oile voastre și faceți ceea ce a ieșit din
gura voastră. **25** Și copiii lui Gad și copiii lui Ruben i-au spus
lui Moise, zicând: Servitorii tăi vor face precum domnul meu
poruncește. **26** Micuții noștri, soțiile noastre, turmele noastre și
toate vitele noastre vor fi acolo în cetățile lui Galaad; **27** Dar
servitorii tăi vor trece, fiecare bărbat înarmat de război, înaintea
DOMNULUI la bătălie, precum domnul meu spune. **28** Astfel,
referitor la ei, Moise i-a poruncit preotului Eleazar și lui Iosua,
fiul lui Nun, și mai marilor părinți ai triburilor copiilor lui Israel,
29 Și Moise le-a spus: Dacă copiii lui Gad și copiii lui Ruben
vor trece împreună cu voi peste Iordan, fiecare bărbat înarmat
de bătălie, înaintea DOMNULUI, și țara va fi supusă înaintea
voastră, atunci să le dați țara lui Galaad în stăpânire. **30** Dar
dacă nu vor trece cu voi înarmați, atunci să aibă stăpâniri printre
voi în țara lui Canaan. **31** Și copiii lui Gad și copiii lui Ruben
au răspuns, zicând: Precum DOMNUL a vorbit servitorilor tăi,
astfel vom face. **32** Vom trece înarmați înaintea DOMNULUI
în țara lui Canaan, pentru ca stăpânirea moștenirii noastre de
această parte a Iordanului să fie a noastră. **33** Și Moise le-a
dat lor, adică copiilor lui Gad și copiilor lui Ruben și la jumătate
din tribul lui Manase, fiul lui Iosif, împărăția lui Sihon, împăratul
amoriților, și împărăția lui Og, împăratul Basanului, țara, cu

cetățile ei în ținuturile ei, cetățile țării de jur împrejur. **34** Și copiii
lui Gad au zidit Dibonul și Atarotul și Aroerul, **35** Și Atrotul,
Șofanul și Iaezerul și Iogbeha, **36** Și Betnimra și Betharanul,
cetăți fortificate; și țarcuri pentru oi. **37** Și copiii lui Ruben au
zidit Hesbonul și Eleale și Chiriat-Haimul, **38** Și Nebo și Baal-
Meonul, (numele lor fiind schimbate) și Șibma; și au dat alte
nume cetăților pe care le-au zidit. **39** Și copiii lui Machir, fiul lui
Manase, a mers la Galaad și l-au luat și au alungat pe amoriții
care erau în el. **40** Și Moise a dat Galaadul lui Machir, fiul lui
Manase; și el a locuit în el. **41** Și Iair, fiul lui Manase, a ieșit și a
luat orașele mici de acolo și le-a numit Havot-Iair. **42** Și Nobah a
mers și a luat Chenatul și satele lui și l-a numit Nobah, după
numele său.

33 Acestea sunt călătoriile copiilor lui Israel, care au ieșit din
țara Egiptului cu oștirile lor sub mâna lui Moise și Aaron. **2** Și
Moise a scris plecările lor conform cu călătoriile lor prin porunca
DOMNULUI, și acestea sunt călătoriile lor conform cu plecările
lor. **3** Și ei au plecat de la Ramses în luna întâi, în ziua a
cincisprezecea a lunii întâi; a doua zi după paște, copiii lui Israel
au ieșit cu o mână înaltă înaintea ochilor tuturor egiptenilor.
4 Pentru că egiptenii au înmormântat pe întâii lor născuți, pe
care DOMNUL i-a lovit între ei; DOMNUL a făcut de asemenea
judecăți asupra dumnezeilor lor. **5** Și copiii lui Israel au plecat de
la Ramses și au așezat corturile în Sucot. **6** Și au plecat de
la Sucot și au așezat corturile în Etam, care este la marginea
pustiului. **7** Și au plecat de la Etam și s-au întors la Piha-Hirot,
care este înainte de Baal-Țefon; și au așezat corturile înainte
de Migdol. **8** Și au plecat dinaintea Piha-Hirotului și au trecut
prin mijlocul mării în pustiu și au mers o călătorie de trei zile în

pustiul Etam și au așezat corturile în Mara. **9** Și au plecat de la
Mara și au venit la Elim; și în Elim erau douăsprezece fântâni de
apă și șaptezeci de palmieri; și acolo au așezat corturile. **10** Și
au plecat de la Elim și au așezat corturile lângă Marea Roșie. **11**
Și au plecat de la Marea Roșie și au așezat corturile în pustiul
Sin. **12** Și au plecat în călătoria lor, ieșind din pustiul Sin, și
au așezat corturile în Dofca. **13** Și au plecat de la Dofca și au
așezat corturile în Aluș. **14** Și au plecat de la Aluș și au așezat
corturile la Refidim, unde nu era apă ca poporul să bea. **15** Și au
plecat de la Refidim și au așezat corturile în pustiul Sinai. **16**
Și au plecat din pustiul Sinai și au așezat corturile la Chibrot-
Hataava. **17** Și au plecat de la Chibrot-Hataava și au așezat
corturile la Hațerot. **18** Și au plecat de la Hațerot și au așezat
corturile în Ritma. **19** Și au plecat de la Ritma și au așezat
corturile la Rimon-Pereț. **20** Și au plecat de la Rimon-Pereț și
au așezat corturile în Libna. **21** Și au plecat de la Libna și au
așezat corturile la Risa. **22** Și au plecat de la Risa și au așezat
corturile la Chehelata. **23** Și au plecat de la Chehelata și au
așezat corturile în muntele Șafer. **24** Și au plecat de la muntele
Șafer și au așezat corturile în Harada. **25** Și au plecat de la
Harada și au așezat corturile în Machelot. **26** Și au plecat de la
Machelot și au așezat corturile la Tahat. **27** Și au plecat de la
Tahat și au așezat corturile la Tarah. **28** Și au plecat de la Tarah
și au așezat corturile în Mitca. **29** Și au plecat de la Mitca și au
așezat corturile în Hașmona. **30** Și au plecat de la Hașmona și
au așezat corturile la Moserot. **31** Și au plecat de la Moserot și
au așezat corturile în Bene-Iaacan. **32** Și au plecat de la Bene-
Iaacan și au așezat corturile la Hor-Hag-Hidgad. **33** Și au mers
de la Hor-Hag-Hidgad și au așezat corturile în Iotbata. **34** Și au

plecat de la Iotbata și au așezat corturile la Abrona. **35** Și au
plecat de la Abrona și au așezat corturile la Eție-Gheber. **36** Și
au plecat de la Eție-Gheber și au așezat corturile în pustiul
Țin, care este Cades. **37** Și au plecat de la Cades și au așezat
corturile în muntele Hor, la marginea țării lui Edom. **38** Și preotul
Aaron a urcat în muntele Hor la porunca DOMNULUI și a murit
acolo, în anul patruzeci, după ce copiii lui Israel ieșiseră din țara
Egiptului, în ziua întâi a lunii a cincea. **39** Și Aaron era în vârstă
de o sută douăzeci și trei de ani când a murit în muntele Hor.
40 Și împăratul Arad canaanitul, care a locuit în sudul țării lui
Canaan, a auzit de venirea copiilor lui Israel. **41** Și ei au plecat
de la muntele Hor și au așezat corturile în Țalmona. **42** Și au
plecat de la Țalmona și au așezat corturile în Punon. **43** Și au
plecat de la Punon și au așezat corturile în Obot. **44** Și au plecat
de la Obot și au așezat corturile în Ieabarim, la granița lui Moab.
45 Și au plecat de la Iim și au așezat corturile în Dibon-Gad. **46**
Și au plecat de la Dibon-Gad și au așezat corturile în Almon-
Diblataim. **47** Și au plecat de la Almon-Diblataim și au așezat
corturile în munții Abarim, în fața lui Nebo. **48** Și au plecat de
la munții Abarim și au așezat corturile în câmpiile lui Moab,
lângă Iordan, aproape de Ierihon. **49** Și au așezat corturile lângă
Iordan, de la Bet-Ieșimot până la Abel-Sitim în câmpiile lui Moab.
50 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui Moab, lângă
Iordan, aproape de Ierihon, zicând: **51** Vorbește copiilor lui Israel
și spune-le: Când veți fi trecut peste Iordan în țara lui Canaan,
52 Să alungați pe toți locuitorii țării de dinaintea voastră și să
distrugeți toate picturile lor și să distrugeți toate chipurile lor
turnate și dărâmați în întregime toate înălțimile lor; **53** Și să
alungați pe locuitorii țării și să locuiți în ea, pentru că v-am dat

țara pentru a o stăpâni. **54** Și să împărțiți țara prin sorți ca o
moștenire între familiile voastre; și celor mai mulți să dați mai
multă moștenire și celor mai puțini să dați mai puțină moștenire;
moștenirea fiecărui bărbat să fie în locul unde cade sorțul lui; să
moșteniți conform cu triburile părinților voștri. **55** Dar dacă nu
veți alunga pe locuitorii țării de dinaintea voastră, aceia pe care
îi veți lăsa dintre ei vă vor fi țepușe în ochi și ghimpi în coaste
și vă vor oprima în țara în care veți locui. **56** Mai mult, se va
întâmpla, că vă voi face precum m-am gândit să le fac lor.

34 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise, spunând: **2** Poruncește
copiilor lui Israel și spune-le: Când intrați în țara lui Canaan;
(aceasta este țara care vă va cădea drept moștenire, țara lui
Canaan cu granițele ei;) **3** Atunci partea voastră de sud va fi de
la pustiul Țin de-a lungul ținutului lui Edom și granița de sud va fi
marginea cea mai depărtată a Mării Sărate spre est; **4** Și granița
voastră se va întoarce de la sud la înălțimea Acrabim și va trece
la Țin; și ieșirea lui va fi de la sud la Cades-Barnea și va merge
la Hațar-Adar și va trece până la Ațmon; **5** Și granița să facă o
rotire de la Ațmon până la râul Egiptului și ieșirile ei vor fi la mare.
6 Iar cât despre granița de vest, veți avea marea cea mare drept
graniță; aceasta va fi granița voastră de vest. **7** Și aceasta va fi
granița voastră de nord: de la marea cea mare vă veți însemna
muntele Hor; **8** De la muntele Hor veți însemna granița voastră
până la intrarea la Hamat; și ieșirile graniței vor fi la Țedad; **9**
Și granița va merge la Zifron și ieșirile ei vor fi la Hațar-Enan,
aceasta va fi granița voastră de nord. **10** Și veți însemna granița
voastră de est de la Hațar-Enan până la Șefam; **11** Și ținutul va
merge în jos de la Șefam la Ribla, pe partea de est a Ainului; și
granița va coborî și va ajunge până la țărmul mării Chineret spre

est; **12** Și granița va coborî la Iordan și ieșirile ei vor fi la Marea
Sărată, aceasta va fi țara voastră cu granițele ei de jur împrejurul
ei. **13** Și Moise le-a poruncit copiilor lui Israel, spunând: Aceasta
este țara pe care o veți moșteni prin sorț, despre care DOMNUL
a poruncit să fie dată celor nouă seminții și la o jumătate de trib;
14 Pentru că tribul copiilor lui Ruben conform cu casa părinților
lor și tribul copiilor lui Gad conform cu casa părinților lor, au
primit moștenirea lor; și jumătate din tribul lui Manase au primit
moștenirea lor; **15** Cele două triburi și jumătatea de trib au primit
moștenirea lor de această parte a Iordanului, lângă Ierihon spre
est, spre răsăritul soarelui. **16** Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise,
spunând: **17** Acestea sunt numele bărbaților care vă vor împărți
țara: preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun. **18** Și să luați câte
un prinț din fiecare trib, să împartă țara prin moștenire. **19** Și
numele bărbaților sunt acestea: din tribul lui Iuda: Caleb, fiul
lui Iefune. **20** Și din tribul copiilor lui Simeon: Șemuel, fiul lui
Amihud. **21** Din tribul lui Beniamin: Elidad, fiul lui Chislon. **22**
Și prințul tribului copiilor lui Dan: Buchi, fiul lui Iogli. **23** Prințul
copiilor lui Iosif, pentru tribul copiilor lui Manase: Haniel, fiul lui
Efod. **24** Și prințul tribului copiilor lui Efraim: Chemuel, fiul lui
Șiftan. **25** Și prințul tribului copiilor lui Zabulon: Eliițafan, fiul
lui Parnac. **26** Și prințul tribului copiilor lui Isahar: Paltiel, fiul
lui Azan. **27** Și prințul tribului copiilor luiAșer: Ahihud, fiul lui
Șelomi. **28** Și prințul tribului copiilor lui Neftali: Pedahel, fiul lui
Amihud. **29** Aceștia sunt cei cărora DOMNUL le-a poruncit să
împartă moștenirea copiilor lui Israel în țara lui Canaan.

35 Și DOMNUL i-a vorbit lui Moise în câmpiile lui Moab, lângă
Iordan, aproape de Ierihon, spunând: **2** Poruncește copiilor
lui Israel, ca ei să dea leviților din moștenirea stăpânirii lor,

cetăți pentru a locui în ele; și să dați de asemenea leviților
împrejurimile cetăților lor, de jur împrejurul lor. **3** Și vor avea
cetățile pentru a locui în ele; și împrejurimile vor fi pentru vitele
lor și pentru bunurile lor și pentru toate animalele lor. **4** Și
împrejurimile cetăților, pe care să le dați leviților, se vor întinde
de la zidul cetății în afară, o mie de coți de jur împrejur. **5** Și să
măsurați din afara cetății pe latura de est, două mii de coți, și pe
latura de sud, două mii de coți, și pe latura de vest, două mii
de coți, și pe latura de nord, două mii de coți; și cetatea să fie
în mijloc; acestea să le fie împrejurimile cetăților. **6** Și printre
cetățile pe care să le dați leviților să fie șase cetăți de scăpare,
pe care să le rânduiți pentru ucigașul de oameni, ca să poată
fugi acolo; și lor să le adăugați patruzeci și două de cetăți. **7**
Astfel, toate cetățile pe care să le dați leviților să fie patruzeci și
opt de cetăți; pe ele să le dați împreună cu împrejurimile lor. **8** Și
cetățile pe care să le dați să fie din stăpânirea copiilor lui Israel;
de la cei ce au multe să dați multe; dar de la cei ce au puține să
dați puține; fiecare să dea dintre cetățile sale leviților, conform
moștenirii sale pe care o moștenește. **9** Și DOMNUL i-a vorbit
lui Moise, spunând: **10** Vorbește copiilor lui Israel și spune-le:
Când veți fi trecut peste Iordan în țara lui Canaan; **11** Atunci să
vă rânduiți cetăți care să fie cetăți de scăpare pentru voi; ca
ucigașul să poată fugi acolo, cel ce ucide vreo persoană, fără
intenție. **12** Și acestea să vă fie cetăți pentru scăpare din fața
răzbunătorului; ca ucigașul să nu moară, până ce nu stă înaintea
adunării, în judecată. **13** Și din aceste cetăți, pe care le veți da,
să fie șase cetăți de scăpare. **14** Să dați trei cetăți de această
parte a Iordanului și trei cetăți să dați în țara lui Canaan, care să
fie cetăți de scăpare. **15** Aceste șase cetăți să fie de scăpare,

deopotrivă pentru copiii lui Israel și pentru străinul și pentru cel
ce locuiește temporar printre voi; ca fiecare om, care ucide
fără intenție vreo persoană, să poată fugi acolo. **16** Și dacă el
îl lovește cu o unealtă de fier, încât acela moare, el este un
ucigaș; ucigașul negreșit să fie dat morții. **17** Și dacă îl lovește
aruncând o piatră, de care poate muri și moare, el este ucigaș;
ucigașul negreșit să fie dat morții. **18** Sau dacă îl lovește cu o
armă de mână din lemn, de care poate muri și moare, el este
ucigaș; ucigașul negreșit să fie dat morții. **19** Însuși răzbunătorul
sângelui să ucidă pe ucigaș; când îl întâlnește, să îl ucidă. **20** Iar
dacă din ură îl împinge, sau aruncă ceva în el, stând la pândă,
ca el să moară; **21** Sau în dușmănie îl lovește cu mâna sa, încât
acela moare; cel ce l-a lovit să fie negreșit dat morții, pentru că
este un ucigaș; răzbunătorul sângelui să ucidă pe ucigaș, când îl
întâlnește. **22** Dar dacă îl împinge pe neașteptate fără dușmănie,
sau a aruncat ceva lucru asupra lui, fără a sta la pândă, **23** Sau
cu vreo piatră de care un om poate muri, dar nevăzându-l și
aruncând-o asupra lui, încât acela moare și nu era dușmanul lui,
nici nu a căutat vătămarea lui, **24** Atunci adunarea să judece
între ucigaș și răzbunătorul sângelui conform acestor judecăți;
25 Și adunarea să elibereze pe ucigaș din mâna răzbunătorului
sângelui și adunarea să îl întoarcă la cetatea lui de scăpare,
unde fugise; și el să locuiască în ea până la moartea marelui
preot, care a fost uns cu untdelemnul sfânt. **26** Dar dacă ucigașul
va ieși vreodată în afara granițelor cetății sale de scăpare, unde
fugise; **27** Și răzbunătorul sângelui îl găsește în afara granițelor
cetății sale de scăpare și răzbunătorul sângelui ucide pe ucigaș,
el nu va fi vinovat de sânge; **28** Deoarece trebuia să rămână
în cetatea lui de scăpare până la moartea marelui preot; dar

după moartea marelui preot, ucigașul se va întoarce în pământul
stăpânirii sale. **29** Astfel aceste lucruri vă vor fi drept statut de
judecată prin generațiile voastre, în toate locuințele voastre. **30**
Oricine ucide vreo persoană, ucigașul să fie dat morții după gura
martorilor; dar un singur martor nu va mărturisi împotriva vreunei
persoane pentru a face ca acela să moară. **31** Mai mult, să nu
luați preț de răscumpărare pentru viața ucigașului, cel vinovat de
moarte; ci el negreșit să fie dat morții. **32** Și să nu luați preț de
răscumpărare pentru cel fugit la cetatea lui de scăpare, ca el
să poată veni din nou să locuiască în țară, până la moartea
preotului. **33** Astfel să nu murdăriți țara în care sunteți, pentru că
sângele pângărește țara; și țara nu poate fi curățată de sângele
care este vărsat în ea, decât prin sângele celui ce l-a vărsat.
34 Nu pângăriți de aceea țara pe care o veți locui, în care eu
locuiesc, pentru că eu DOMNUL locuiesc în mijlocul copiilor lui
Israel.

36 Și mai marii părinților familiilor copiilor lui Galaad, fiul lui
Machir, fiul lui Manase, din familiile fiilor lui Iosif, s-au apropiat
și au vorbit înaintea lui Moise și înaintea prinților, mai marii
părinți ai copiilor lui Israel; **2** Și ei au spus: DOMNUL i-a poruncit
domnului meu să dea țara ca moștenire prin sorț copiilor lui
Israel; și domnului meu i-a fost poruncit de DOMNUL să dea
moștenirea lui Țelofhad, fratele nostru, fiicelor sale. **3** Și dacă
ele se vor mărita cu oricare dintre fiii altor triburi ale copiilor lui
Israel, atunci moștenirea lor va fi luată din moștenirea părinților
noștri și va fi adăugată la moștenirea tribului în care ele sunt
primite; astfel că va fi luată din sorțul moștenirii noastre. **4** Și
când va fi jubileul copiilor lui Israel, atunci moștenirea lor va fi
adăugată la moștenirea tribului în care sunt ele primite; astfel

moștenirea lor va fi luată din moștenirea tribului părinților noștri.
5 Și Moise le-a poruncit copiilor lui Israel conform cuvântului
DOMNULUI, spunând: Tribul fiilor lui Iosif a vorbit bine. **6** Acesta
este lucrul pe care DOMNUL îl poruncește referitor la fiicele
lui Țelofhad, spunând: Să se căsătorească cu cine gândesc
că este cel mai bine; doar că se vor căsători numai în familiile
tribului părinților lor. **7** Astfel moștenirea copiilor lui Israel nu se
va muta de la un trib la alt trib; căci fiecare dintre copiii lui Israel
se va ține lipit de moștenirea tribului părinților săi. **8** Și fiecare
fată, care are moștenire în oricare trib al copiilor lui Israel, să
fie soție unuia din familia tribului tatălui ei, astfel încât copiii lui
Israel să se bucure fiecare de moștenirea părinților săi. **9** Nici să
nu se mute moștenirea de la un trib la alt trib; ci fiecare din
triburile copiilor lui Israel să se țină lipit de propria lui moștenire.
10 Chiar precum DOMNUL i-a poruncit lui Moise, astfel au făcut
fiicele lui Țelofhad; **11** Căci Mahla, Tirța și Hogla și Milca și Noa,
fiicele lui Țelofhad, s-au măritat cu fiii fraților părinților lor; **12**
Și au fost măritate în familiile fiilor lui Manase, fiul lui Iosif; și
moștenirea lor a rămas în tribul familiei părinților lor. **13** Acestea
sunt poruncile și judecățile, pe care DOMNUL le-a poruncit prin
mâna lui Moise, copiilor lui Israel în câmpiile lui Moab, lângă
Iordan, aproape de Ierihon.

Deuteronomul

1 Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Moise, întregului
Israel, de partea aceasta a Iordanului în pustiu, în câmpia din
dreptul Mării Roşii, între Paran şi Tofel şi Laban şi Haţerot şi Di-
Zahab. **2** (Sunt unsprezece zile de călătorie de la Horeb pe
calea Muntelui Seir până la Cades-Barnea). **3** Şi s-a întâmplat în
al patruzecilea an, în a unsprezecea lună, în prima zi a lunii, că
Moise a vorbit copiilor lui Israel, conform cu tot ceea ce DOMNUL
i-a dat ca poruncă pentru ei; **4** După ce ucisese pe Sihon,
împăratul amoriţilor, care locuia în Hesbon; şi pe Og, împăratul
Basanului, care locuia la Aştarot, în Edrei, **5** De partea aceasta
a Iordanului, în ţara Moabului, Moise a început să vestească
această lege, spunând: **6** DOMNUL Dumnezeul nostru ne-a
vorbit la Horeb, spunând: Aţi locuit destul de mult pe muntele
acesta; **7** Întoarceţi-vă şi călătoriţi şi mergeţi la muntele amoriţilor
şi la toate locurile apropiate de el, în câmpie, la dealuri şi la vale
şi în sud şi pe ţărmul mării, în ţara canaaniţilor şi la Liban până
la râul cel mare, râul Eufrat. **8** Iată, v-am pus ţara înainte, intraţi
şi stăpâniţi ţara pe care DOMNUL a jurat-o părinţilor voştri,
Avraam, Isaac şi Iacob, că le-o va da lor şi seminţei lor, după ei.
9 Şi v-am vorbit în timpul acela, spunând: Nu vă pot purta singur,
10 DOMNUL Dumnezeul vostru v-a înmulţit şi, iată, astăzi sunteţi
o mulţime ca stelele cerului. **11** (DOMNUL Dumnezeul părinţilor
voştri să vă facă de o mie de ori mai mulţi decât sunteţi şi să
vă binecuvânteze, precum v-a promis!) **12** Cum să pot purta
eu singur necazul vostru şi povara voastră şi cearta voastră?
13 Luaţi-vă bărbaţi înţelepţi şi înţelegători şi cunoscuţi printre
triburile voastre şi îi voi face conducători peste voi. **14** Şi mi-
aţi răspuns şi aţi zis: Lucrul pe care l-ai spus să îl facem este

bun. **15** Astfel că am luat pe mai marii triburilor voastre, bărbaţi
înţelepţi şi cunoscuţi, şi i-am făcut capi peste voi, căpetenii peste
mii şi căpetenii peste sute şi căpetenii peste cincizeci şi căpetenii
peste zeci şi administratori printre triburile voastre, **16** Şi am
poruncit judecătorilor voştri în timpul acela, spunând: Ascultaţi
cauzele dintre fraţii voştri şi judecaţi cu dreptate între fiecare om
şi fratele său şi străinul care este cu el. **17** Să nu fiţi părtinitori
în judecată, ci să ascultaţi atât pe cel mic cât şi pe cel mare;
să nu vă temeţi de faţa omului, pentru că judecata este a lui
Dumnezeu şi cauza care este prea grea pentru voi să o aduceţi
la mine şi o voi asculta. **18** Şi v-am poruncit în timpul acela toate
lucrurile pe care trebuie să le împliniţi. **19** Şi când am plecat de
la Horeb, am mers prin tot pustiul acela mare şi înfricoşător, pe
care l-aţi văzut pe calea spre muntele amoriţilor, precum ne-a
poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru; şi am venit la Cades-
Barnea. **20** Şi v-am spus: Aţi ajuns la muntele amoriţilor, pe
care ni-l dă DOMNUL Dumnezeul nostru. **21** Iată, DOMNUL
Dumnezeul tău a pus ţara înaintea ta, urcă-te şi stăpâneşte-
o, precum ţi-a spus DOMNUL Dumnezeul părinţilor tăi; nu te
teme nici nu te descuraja. **22** Şi v-aţi apropiat toţi de mine şi aţi
spus: Să trimitem oameni înaintea noastră, să cerceteze ţara
pentru noi şi să ne aducă ştire din nou despre calea pe care să
ne urcăm şi despre cetăţile la care vom ajunge. **23** Şi spusa
aceasta mi-a plăcut mult; şi am luat doisprezece bărbaţi dintre
voi, un bărbat din fiecare trib, **24** Şi s-au întors şi s-au urcat la
munte şi au venit până la Valea Eşcol şi au cercetat-o. **25** Şi au
luat în mâinile lor din rodul ţării şi ni l-au adus jos; şi ne-au adus
ştire din nou şi au spus: Este o ţară bună pe care ne-a dat-o
DOMNUL Dumnezeul nostru. **26** Totuşi nu aţi voit să vă urcaţi, ci

v-aţi răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI Dumnezeul vostru.
27 Şi aţi cârtit în corturile voastre şi aţi spus: Pentru că DOMNUL
ne urăşte, ne-a scos din ţara Egiptului, ca să ne dea în mâna
amoriţilor, să ne nimicească. **28** Unde să ne urcăm? Fraţii noştri
ne-au descurajat inima, spunând: Poporul este mai mare şi mai
înalt decât noi; cetăţile sunt mari şi cu ziduri până la cer; şi mai
mult, am văzut acolo pe copiii anachimilor. **29** Atunci v-am spus:
Nu vă îngroziţi, nici nu vă temeţi de ei. **30** DOMNUL Dumnezeul
vostru care merge înaintea voastră, el se va lupta pentru voi,
conform cu tot ce a făcut pentru voi în Egipt, înaintea ochilor
voştri; **31** Şi în pustiu, unde ai văzut cum DOMNUL Dumnezeul
tău te-a purtat, precum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul
pe care aţi umblat, până aţi ajuns în acest loc. **32** Totuşi în acest
lucru nu aţi crezut pe DOMNUL Dumnezeul vostru, **33** Care a
mers pe cale înaintea voastră, să cerceteze pentru voi un loc
unde să vă înălţaţi corturile, noaptea în foc, să vă arate calea pe
care să mergeţi şi ziua într-un nor. **34** Şi DOMNUL a auzit vocea
cuvintelor voastre şi s-a înfuriat şi a jurat, spunând: **35** Negreşit
niciunul dintre aceşti oameni din această generaţie rea nu va
vedea ţara aceea bună, pe care am jurat să o dau părinţilor
voştri, **36** În afară de Caleb, fiul lui Iefune, el o va vedea; şi îi voi
da pământul pe care a călcat, lui şi fiilor lui, deoarece a urmat pe
deplin pe DOMNUL. **37** Şi DOMNUL s-a mâniat şi pe mine, din
cauza voastră, spunând: De asemenea nici tu nu vei intra acolo.
38 Ci Iosua, fiul lui Nun, care stă în picioare înaintea ta, el va
intra acolo; încurajează-l, pentru că el va face pe Israel să o
moştenească. **39** Mai mult, micuţii voştri, despre care aţi spus că
vor fi o pradă şi copiii voştri, care în acea zi nu au cunoscut între
bine şi rău, ei vor intra acolo şi lor le-o voi da şi o vor stăpâni. **40**

Dar cât despre voi, întoarceţi-vă şi călătoriţi în pustiu pe calea
Mării Roşii. **41** Şi aţi răspuns şi mi-aţi zis: Am păcătuit împotriva
DOMNULUI; ne vom urca şi vom lupta, conform cu tot ceea ce
ne-a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru. Şi când v-aţi încins
fiecare cu armele sale de război, aţi fost gata să vă urcaţi pe
deal. **42** Şi DOMNUL mi-a zis: Spune-le: Să nu vă urcaţi nici să
nu luptaţi, ca să nu fiţi loviţi înaintea duşmanilor voştri, fiindcă
eu nu sunt printre voi. **43** Astfel v-am vorbit, dar aţi refuzat să
ascultaţi şi v-aţi răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI şi v-
aţi urcat înfumuraţi pe deal. **44** Şi amoriţii, care au locuit pe
acel munte, au ieşit împotriva voastră şi v-au urmărit, precum
fac albinele, şi v-au nimicit în Seir, până la Horma. **45** Şi v-aţi
întors şi aţi plâns înaintea DOMNULUI, dar DOMNUL nu a dat
ascultare vocii voastre, nici nu şi-a plecat urechea spre voi. **46**
Astfel că aţi locuit în Cades multe zile, conform cu zilele cât aţi
stat acolo.

2 Apoi ne-am întors şi am călătorit în pustiu, pe calea Mării
Roşii, precum mi-a vorbit DOMNUL şi am înconjurat muntele
Seir multe zile. **2** Şi DOMNUL mi-a vorbit, spunând: **3** Destul aţi
înconjurat acest munte; întoarceţi-vă spre nord. **4** Şi porunceşte
poporului, spunând: Să treceţi prin ţinutul fraţilor voştri, copiii lui
Esau, care locuiesc în Seir; şi ei se vor teme de voi, de aceea
aveţi grijă de voi; **5** Nu vă amesticaţi cu ei; deoarece nu vă voi
da din ţara lor, nu, nici cât lăţimea piciorului, deoarece muntele
Seir l-am dat în stăpânire lui Esau. **6** Să cumpăraţi de la ei
hrană cu bani, ca să mâncaţi; şi de asemenea să cumpăraţi de
la ei apă cu bani, ca să beţi. **7** Fiindcă DOMNUL Dumnezeul
tău te-a binecuvântat în toate lucrările mâinii tale, el cunoaşte
mersul tău prin acest mare pustiu; în aceşti patruzeci de ani

DOMNUL Dumnezeul tău a fost cu tine, nu ţi-a lipsit nimic. **8** Şi
când am trecut pe alături de fraţii noştri, copiii lui Esau, care
locuiau în Seir, prin calea câmpiei, de la Elat şi de la Eţion-
Gheber, ne-am întors şi am trecut pe calea pustiului Moabului. **9**
Şi DOMNUL mi-a spus: Nu chinuiţi pe moabiţi; nici nu vă luptaţi
cu ei în bătălie, pentru că nu îţi voi da din ţara lor ca stăpânire,
căci am dat Arul copiilor lui Lot ca stăpânire. **10** Emimii locuiau
acolo în trecut, un popor mare şi numeros şi înalt, ca anachimii;
11 Care au fost socotiţi şi ei uriaşi, ca anachimii, dar moabiţii îi
numesc emimi. **12** Horiţii de asemenea locuiau înainte în Seir;
dar copiii lui Esau i-au alungat, când i-au nimicit dinaintea lor şi
au locuit în locul lor, precum a făcut Israel în ţara stăpânirii lui,
pe care DOMNUL le-a dat-o. **13** Acum ridicaţi-vă şi treceţi pârâul
Zered. Şi am trecut pârâul Zered. **14** Şi timpul în care am venit
de la Cades-Barnea până am trecut pârâul Zered, a fost de
treizeci şi opt de ani, până a pierit toată generaţia bărbaţilor
de război din mijlocul oştirii, precum DOMNUL le jurase. **15**
Fiindcă într-adevăr mâna DOMNULUI a fost împotriva lor, ca să
îi nimicească din mijlocul oştirii, până când au fost mistuiţi. **16**
Astfel s-a întâmplat, când toţi bărbaţii de război au fost mistuiţi şi
au murit din popor, **17** Că DOMNUL mi-a vorbit, spunând: **18**
Să treci astăzi prin Ar, ţinutul Moabului, **19** Şi când te apropii
de copiii lui Amon, să nu îi chinui nici să nu te amesteci cu ei,
pentru că nu îţi voi da din ţara copiilor lui Amon în stăpânire;
deoarece am dat-o copiilor lui Lot ca stăpânire. **20** (Aceasta
de asemenea era socotită o ţară de uriaşi; uriaşii locuiau în
ea în vechime; şi amoniţii îi numesc zamzumimi; **21** Un popor
mare şi numeros şi înalt, ca anachimii; dar DOMNUL i-a nimicit
dinaintea lor şi ei i-au alungat şi au locuit în locul lor, **22** Precum

a făcut copiilor lui Esau, care locuiau în Seir, când i-a nimicit pe
horiţi dinaintea lor; şi i-au alungat şi au locuit în locul lor până în
ziua aceasta; **23** Şi pe aviţii care locuiau în Haţerim, până la
Gaza, i-au nimicit caftoriţii, care au ieşit din Caftor, şi au locuit în
locul lor.) **24** Ridicaţi-vă, călătoriţi şi treceţi râul Arnon, iată, am
dat în mâna ta pe Sihon amoritul, împăratul Hesbonului şi ţara
lui; începe să o iei în stăpânire şi luptă-te cu el în bătălie. **25**
Astăzi voi începe să pun groaza de tine şi teama de tine peste
toate naţiunile de sub tot cerul, care vor auzi mărturie despre
tine şi se vor cutremura şi se vor chinui din cauza ta. **26** Şi
am trimis mesageri din pustiul Chedemot la Sihon, împăratul
Hesbonului, cu cuvinte de pace, spunând: **27** Lasă-mă să trec
prin ţara ta, voi merge numai pe drumul mare; nu mă voi abate
nici la dreapta nici la stânga. **28** Să îmi vinzi hrană pe bani, ca
să mănânc; şi să îmi dai apă pe bani, ca să beau; voi trece
numai cu picioarele mele; **29** (Precum mi-au făcut copiii lui Esau
care locuiesc în Seir şi moabiţii care locuiesc în Ar), până voi
trece Iordanul în ţara pe care ne-o dă DOMNUL Dumnezeul
nostru. **30** Dar Sihon, împăratul Hesbonului, nu a voit să ne lase
să trecem pe la el; fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău i-a împietrit
duhul şi i-a înăsprit inima, ca să îl dea în mâna ta, ca în ziua
aceasta. **31** Şi DOMNUL mi-a spus: Iată, am început să dau pe
Sihon şi ţara lui înaintea ta; începe să iei în stăpânire, ca să
moşteneşti ţara lui. **32** Atunci Sihon a ieşit împotriva noastră, el
şi tot poporul său, să lupte la Iahaţ. **33** Şi DOMNUL Dumnezeul
nostru l-a predat înaintea noastră; şi l-am lovit, pe el şi pe copiii
săi şi pe tot poporul său. **34** Şi în timpul acela am luat toate
cetăţile lui, am nimicit în întregime pe bărbaţi şi pe femei şi pe
micuţi, din fiecare cetate; nu am lăsat pe nimeni să rămână; **35**

Numai vitele le-am luat ca pradă pentru noi şi prada cetăţilor pe
care le-am cucerit. **36** De la Aroer, care este pe malul râului
Arnon, şi de la cetatea care este lângă râu, până la Galaad, nu
a fost nicio cetate prea tare pentru noi; DOMNUL Dumnezeul
nostru ni le-a dat pe toate. **37** Numai de ţara copiilor lui Amon nu
te-ai apropiat, nici de vreun loc al râului Iaboc, nici de cetăţile
din munţi, nici de tot ce ne-a spus DOMNUL Dumnezeul nostru.

3 Atunci ne-am întors şi ne-am urcat pe calea spre Basan;
şi Og, împăratul Basanului, a ieşit împotriva noastră, el şi tot
poporul său, la bătălie la Edrei. **2** Şi DOMNUL mi-a spus: Nu
te teme de el, pentru că îl voi da în mâna ta, pe el şi pe tot
poporul lui şi ţara lui; şi să îi faci precum i-ai făcut lui Sihon,
împăratul amoriţilor, care locuia la Hesbon. **3** Astfel că DOMNUL
Dumnezeul nostru a dat în mâinile noastre şi pe Og, împăratul
Basanului, şi pe tot poporul lui, şi l-am lovit, până nu i-a rămas
niciunul. **4** Şi în acel timp i-am luat toate cetăţile, nu a fost cetate
pe care nu am luat-o de la ei, şaizeci de cetăţi, toată regiunea
Argobului, împărăţia lui Og, în Basan. **5** Toate aceste cetăţi
erau întărite cu ziduri înalte, porţi şi zăvoare, în afară de cetăţile
neîmprejmuite, foarte multe. **6** Şi le-am nimicit în întregime,
precum am făcut lui Sihon, împăratul Hesbonului, nimicind în
întregime pe bărbaţi, pe femei şi pe copii, din fiecare cetate. **7**
Dar toate vitele şi prada cetăţilor, le-am luat ca pradă pentru
noi. **8** Şi în acel timp am luat ţara, care era dincoace de Iordan,
din mâna celor doi împăraţi ai amoriţilor, de la râul Arnon până
la muntele Hermon; **9** (Hermonul, Sidonienii îl numesc Sirion,
iar amoriţii îl numesc Senir); **10** Toate cetăţile din câmpie şi
tot Galaadul şi tot Basanul, până la Salca şi Edrei, cetăţi ale
împărăţiei lui Og în Basan. **11** Fiindcă numai Og, împăratul

Basanului, a rămas din rămăşiţa uriaşilor; iată, patul său era un
pat de fier; nu este el în Raba copiilor lui Amon? Nouă coţi era
lungimea lui şi patru coţi lăţimea lui, după cotul unui om. **12** Şi
această ţară, pe care am stăpânit-o în acel timp, de la Aroer, care
este lângă râul Arnon, şi jumătatea muntelui Galaad şi cetăţile
lui, le-am dat rubeniţilor şi gadiţilor. **13** Şi restul Galaadului şi
tot Basanul, fiind împărăţia lui Og, le-am dat jumătăţii tribului
lui Manase; toată regiunea Argobului, cu tot Basanul, care era
numită ţara uriaşilor. **14** Iair, fiul lui Manase, a luat tot ţinutul
Argobului până la graniţele lui Gheşuri şi lui Maacati; şi i-a numit
după numele său: Basan Havot-Iair, până în ziua aceasta. **15** Şi
am dat Galaadul lui Machir. **16** Şi rubeniţilor şi gadiţilor le-am dat
de la Galaad până la râul Arnon, jumătatea văii şi graniţa până
la râul Iaboc, care este graniţa copiilor lui Amon; **17** Câmpia de
asemenea şi Iordanul şi ţinutul lui, de la Chineret până la marea
câmpiei, adică marea sărată, sub Asdot-Pisga spre est. **18** Şi v-
am poruncit în timpul acela, spunând: DOMNUL Dumnezeul
vostru v-a dat ţara aceasta ca să o stăpâniţi; să treceţi înarmaţi
înaintea fraţilor voştri, copiii lui Israel, toţi care sunt potriviţi
pentru război. **19** Dar soţiile voastre şi micuţii voştri şi vitele
voastre, (fiindcă ştiu că aveţi multe vite), să rămână în cetăţile
voastre pe care vi le-am dat; **20** Până când DOMNUL va fi dat
odihnă fraţilor voştri, ca şi vouă, şi până când vor stăpâni şi ei
ţara pe care le-a dat-o DOMNUL Dumnezeul vostru dincolo de
Iordan; şi apoi să vă întoarceţi fiecare la stăpânirea lui pe care
v-am dat-o. **21** Şi am poruncit lui Iosua în timpul acela, spunând:
Ochii tăi au văzut tot ce DOMNUL Dumnezeul vostru a făcut
acestor doi împăraţi, astfel va face DOMNUL tuturor împărăţiilor
prin care treci. **22** Să nu vă temeţi de ei, pentru că DOMNUL

Dumnezeul vostru va lupta pentru voi. **23** Şi am implorat pe
DOMNUL în acel timp, spunând: **24** Doamne Dumnezeule, tu ai
început să arăţi servitorului tău măreţia ta şi mâna ta cea tare,
pentru că ce Dumnezeu este în cer sau pe pământ care să poată
face conform cu lucrările tale şi conform puterii tale? **25** Lasă-
mă, te rog, să trec şi să văd ţara cea bună care este dincolo de
Iordan, acel munte frumos şi Libanul. **26** Dar DOMNUL era furios
pe mine din cauza voastră şi nu m-a ascultat; şi DOMNUL mi-a
spus: Îţi ajunge atât; nu mai vorbi cu mine despre acest lucru. **27**
Urcă-te pe vârful Pisga şi ridică-ţi ochii spre vest şi spre nord
şi spre sud şi spre est şi priveşte-o cu ochii tăi, fiindcă nu vei
trece acest Iordan. **28** Ci porunceşte lui Iosua şi încurajează-l şi
întăreşte-l; fiindcă el va trece înaintea acestui popor şi îi va face
să moştenească ţara pe care o vei vedea. **29** Astfel noi am locuit
în valea din dreptul Bet-Peorului.

4 Şi acum dă ascultare, Israele, la statutele şi la judecăţile care
vă învăţ, ca să le faceţi, ca să trăiţi şi să intraţi şi să stăpâniţi ţara
pe care v-o dă DOMNUL Dumnezeul părinţilor voştri. **2** Să nu
adăugaţi la cuvântul pe care vi-l poruncesc eu, nici să nu scădeţi
din el, ca să păziţi poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru pe
care vi le poruncesc. **3** Ochii voştri au văzut ce a făcut DOMNUL
din cauza lui Baal-Peor; DOMNUL Dumnezeul tău a nimicit
dintre voi pe toţi bărbaţii care l-au urmat pe Baal-Peor. **4** Dar voi,
care v-aţi lipit de DOMNUL Dumnezeul vostru, sunteţi astăzi
fiecare în viaţă. **5** Iată, v-am învăţat statute şi judecăţi, precum
mi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul meu, ca astfel să faceţi în
ţara în care intraţi să o stăpâniţi. **6** Ţineţi-le de aceea şi faceţi-
le, pentru că aceasta este înţelepciunea voastră şi înţelegerea
voastră înaintea ochilor naţiunilor care vor auzi toate aceste

statute şi vor spune: Cu adevărat această naţiune mare este un
popor înţelept şi priceput. **7** Fiindcă ce naţiune este atât de mare
şi să aibă pe Dumnezeu atât de aproape de ei, precum este
DOMNUL Dumnezeul nostru în orice îl chemăm? **8** Şi ce naţiune
este atât de mare, încât să aibă statute şi judecăţi atât de drepte
ca toată legea aceasta, pe care o pun în această zi înaintea
voastră? **9** Numai ia seama la tine însuţi şi păzeşte-ţi sufletul
cu atenţie, ca nu cumva să uiţi lucrurile pe care ochii tăi le-au
văzut, şi să se depărteze de inima ta în toate zilele vieţii tale, ci
să le predai fiilor tăi şi fiilor fiilor tăi; **10** Mai ales în ziua când ai
stat în picioare înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în Horeb,
când DOMNUL mi-a spus: Adună-mi poporul şi îi voi face să
audă cuvintele mele, ca să înveţe să se teamă de mine în toate
zilele cât vor trăi pe pământ şi să îi înveţe pe copiii lor. **11** Şi v-aţi
apropiat şi aţi stat în picioare la poalele muntelui; şi muntele
ardea cu foc până în inima cerului, cu întuneric, nori şi întuneric
adânc. **12** Şi DOMNUL v-a vorbit din mijlocul focului; aţi auzit
vocea cuvintelor, dar nu aţi văzut nicio înfăţişare, aţi auzit numai
o voce. **13** Şi el v-a spus legământul său, pe care v-a poruncit
să îl împliniţi, adică cele zece porunci; şi le-a scris pe două table
de piatră. **14** Şi DOMNUL mi-a poruncit în acel timp să vă învăţ
statute şi judecăţi, să le împliniţi în ţara în care treceţi să o
stăpâniţi. **15** De aceea luaţi bine seama la voi, pentru că nu aţi
văzut niciun fel de înfăţişare în ziua în care v-a vorbit DOMNUL
în Horeb, din mijlocul focului, **16** Ca nu cumva să vă stricaţi şi
să vă faceţi chip cioplit, înfăţişarea vreunui chip, asemănarea
unei părţi bărbăteşti sau femeieşti, **17** Asemănare a oricărui
animal de pe pământ, asemănare a oricărei păsări înaripate
care zboară în văzduh, **18** Asemănare a oricărei târâtoare care

se târăşte pe pământ, asemănare a oricărui peşte care este în
apele de sub pământ, **19** Şi ca nu cumva să îţi ridici ochii spre
cer şi când vezi soarele şi luna şi stelele, adică toată oştirea
cerului, să fii împins să te închini la ele şi să le serveşti, celor pe
care DOMNUL Dumnezeul tău le-a împărţit tuturor naţiunilor de
sub tot cerul. **20** Dar DOMNUL v-a luat şi v-a scos din cuptorul
de fier, din Egipt, să îi fiţi un popor al moştenirii, precum sunteţi
în această zi. **21** Mai mult, DOMNUL s-a mâniat pe mine din
cauza voastră şi a jurat că eu nu voi trece Iordanul şi nu voi intra
în acea ţară bună, pe care DOMNUL Dumnezeul tău ţi-o dă ca
moştenire, **22** Ci eu trebuie să mor în ţara aceasta, nu trebuie
să trec peste Iordan, dar voi să treceţi dincolo şi să stăpâniţi
această ţară bună. **23** Luaţi seama la voi înşivă, ca nu cumva
să uitaţi legământul DOMNULUI Dumnezeul vostru, pe care l-
a făcut cu voi, şi să vă faceţi un chip cioplit, sau asemănarea
vreunui lucru, ceea ce DOMNUL Dumnezeul tău ţi-a interzis.
24 Fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău este un foc mistuitor, un
Dumnezeu gelos. **25** După ce vei naşte copii şi copii ai copiilor şi
după ce veţi fi rămas mult în ţară şi vă veţi strica şi vă veţi face
un chip cioplit, sau o asemănare a ceva, şi veţi face rău înaintea
DOMNULUI Dumnezeul tău, pentru a-l provoca la mânie; **26**
Iau astăzi cerul şi pământul ca martori împotriva voastră, că
veţi pieri curând în întregime din ţara în care treceţi Iordanul,
ca să o stăpâniţi; nu vă veţi lungi zilele în ea, ci veţi fi nimiciţi
în întregime. **27** Şi DOMNUL vă va împrăştia printre naţiuni şi
veţi rămâne puţini la număr printre păgânii, la care DOMNUL
vă va conduce. **28** Şi acolo veţi servi unor dumnezei, lucrarea
mâinilor oamenilor, lemn şi piatră, care nici nu văd, nici nu aud,
nici nu mănâncă, nici nu miros. **29** Dar dacă de acolo vei căuta

pe DOMNUL Dumnezeul tău, îl vei găsi, dacă îl vei căuta cu
toată inima ta şi cu tot sufletul tău. **30** Când vei fi în necaz
şi toate aceste lucruri vor fi venit asupra ta, în zilele de pe
urmă, dacă te întorci la DOMNUL Dumnezeul tău şi vei face ce
porunceşte vocea lui; **31** (Pentru că DOMNUL Dumnezeul tău
este un Dumnezeu milostiv), el nu te va părăsi, nici nu te va
nimici, nici nu va uita legământul părinţilor tăi pe care li l-a jurat.
32 Pentru că, întreabă acum despre zilele care au trecut, care au
fost înainte de tine, din ziua în care l-a creat Dumnezeu pe om
pe pământ şi întreabă de la o margine a cerului până la cealaltă,
dacă a mai fost ceva ca acest lucru mare, sau dacă s-a mai
auzit altceva asemenea lui? **33** A mai auzit vreun popor vocea
lui Dumnezeu vorbind din mijlocul focului, precum ai auzit tu, şi
să trăiască? **34** Sau a încercat Dumnezeu să meargă şi să îşi ia
o naţiune din mijlocul altei naţiuni, prin ispitiri, prin semne şi
prin minuni şi prin război şi printr-o mână tare şi printr-un braţ
întins şi prin mari înfricoşări, conform cu tot ce a făcut DOMNUL
Dumnezeul vostru pentru voi în Egipt înaintea ochilor tăi? **35** Ţie
ţi s-a arătat, ca să cunoşti că DOMNUL, el este Dumnezeu, nu
este altul în afară de el. **36** Din cer te-a făcut să auzi vocea lui,
ca să te instruiască şi pe pământ ţi-a arătat focul său cel mare;
şi ai auzit cuvintele lui din mijlocul focului. **37** Şi pentru că a iubit
pe părinţii tăi, de aceea a ales sămânţa lor după ei şi te-a scos
din Egipt înaintea vederii lui cu puterea lui cea mare; **38** Ca
să alunge dinaintea ta naţiuni mai mari şi mai puternice decât
tine, ca să te aducă înăuntru, să îţi dea ţara lor ca moştenire,
precum este în ziua aceasta. **39** Să ştii dar astăzi şi ia aminte în
inima ta, că DOMNUL, el este Dumnezeu în cer deasupra şi
peste pământul de jos, nu este altul. **40** Să ţii de aceea statutele

lui şi poruncile lui, pe care ţi le poruncesc astăzi, ca să îţi fie
bine, ţie şi copiilor tăi după tine, şi să îţi lungeşti zilele tale pe
pământul, pe care DOMNUL Dumnezeul tău ţi-l dă ţie pentru
totdeauna. **41** Atunci Moise a despărţit trei cetăţi de partea
aceasta a Iordanului, spre răsăritul soarelui, **42** Ca ucigaşul,
care l-a ucis fără intenţie pe aproapele său şi nu l-a urât mai
înainte, să fugă acolo; şi fugind într-una din aceste cetăţi, să
trăiască, **43** Adică, Beţer în pustiu, în ţinutul podişului, pentru
rubeniţi; şi Ramotul în Galaad, pentru gadiţi; şi Golan în Basan,
pentru manasiţi. **44** Şi aceasta este legea pe care a pus-o Moise
înaintea copiilor lui Israel, **45** Acestea sunt mărturiile şi statutele
şi judecăţile, pe care Moise le-a vorbit copiilor lui Israel, după ce
au ieşit din Egipt, **46** De această parte a Iordanului, în valea din
dreptul Bet-Peorului, în ţara lui Sihon, împăratul amoriţilor, care
locuia la Hesbon, pe care Moise şi copiii lui Israel l-au bătut,
după ce au ieşit din Egipt, **47** Şi au stăpânit ţara lui şi ţara lui
Og, împăratul Basanului, doi împăraţi ai amoriţilor, care erau
dincoace de Iordan, spre răsăritul soarelui; **48** De la Aroer, care
este pe malul râului Arnon, până la Muntele Sion, care este
Hermon, **49** Şi toată câmpia de dincoace de Iordan spre est,
chiar până la marea câmpiei, sub izvoarele lui Pisga.

5 Şi Moise a chemat tot Israelul şi le-a spus: Ascultă, Israele,
statutele şi judecăţile pe care le vorbesc astăzi în urechile
voastre, ca să le învăţaţi şi să le ţineţi şi să le împliniţi. **2**
DOMNUL Dumnezeul nostru a făcut cu noi un legământ în
Horeb. **3** Nu cu părinţii noştri a făcut DOMNUL acest legământ,
ci cu noi, adică cu noi, toţi aceştia care suntem în viaţă astăzi.
4 DOMNUL a vorbit cu voi faţă în faţă pe munte, din mijlocul
focului, **5** (Eu stăteam în timpul acela între DOMNUL şi voi,

ca să vă arăt cuvântul DOMNULUI, pentru că vă temeaţi din
cauza focului şi nu v-aţi urcat pe munte), spunând: **6** Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul tău care te-am scos din ţara Egiptului, din
casa robiei. **7** Să nu ai alţi dumnezei în afară de mine. **8** Să nu
îţi faci chip cioplit sau vreo asemănare a ceea ce este sus în cer,
sau a ceea ce este jos pe pământ sau a ceea ce este în apele
de sub pământ, **9** Să nu te prosterni înaintea lor, nici să nu
le serveşti, pentru că eu, DOMNUL Dumnezeul tău, sunt un
Dumnezeu gelos, pedepsind nelegiuirea părinţilor peste copii
până la a treia şi a patra generaţie a celor care mă urăsc, **10** Şi
arătând milă la mii dintre cei care mă iubesc şi păzesc poruncile
mele. **11** Să nu iei în deşert numele DOMNULUI Dumnezeul
tău, pentru că DOMNUL nu îl va considera nevinovat pe cel
care ia în deşert numele lui. **12** Ţine ziua sabatului ca să o
sfinţeşti, precum ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău. **13**
Lucrează şase zile şi fă toată munca ta; **14** Dar ziua a şaptea
este sabatul pentru DOMNUL Dumnezeul tău; să nu faci nicio
lucrare, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici servitorul tău, nici
servitoarea ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreuna dintre
vitele tale, nici străinul tău care este înăuntrul porţilor tale, ca
să se odihnească şi servitorul tău şi servitoarea ta, la fel ca
tine. **15** Şi aminteşte-ţi că ai fost servitor în ţara Egiptului şi
că DOMNUL Dumnezeul tău te-a scos de acolo cu mână tare
şi cu braţ întins; de aceea ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul
tău să ţii ziua sabatului. **16** Onorează pe tatăl tău şi pe mama
ta, precum ţi-a poruncit DOMNUL Dumnezeul tău, ca să ţi se
lungească zilele şi ca să îţi meargă bine, în ţara pe care ţi-o dă
DOMNUL Dumnezeul tău. **17** Să nu ucizi. **18** Nici să nu comiţi
adulter. **19** Nici să nu furi. **20** Nici să nu depui mărturie falsă

împotriva aproapelui tău. **21** Nici să nu doreşti soţia aproapelui
tău, nici să nu pofteşti casa aproapelui tău, câmpul său, sau
servitorul lui sau servitoarea lui, boul lui sau măgarul lui, sau
ceva din ce este al aproapelui tău. **22** Aceste cuvinte le-a vorbit
DOMNUL către toată adunarea voastră, pe munte, din mijlocul
focului, din nor şi din întuneric gros, cu voce tare, şi nu a mai
adăugat nimic. Şi le-a scris pe două table de piatră şi mi le-a
dat mie. **23** Şi s-a întâmplat, când aţi auzit vocea din mijlocul
întunericului, (fiindcă muntele ardea cu foc), că v-aţi apropiat de
mine, adică toţi capii triburilor voastre şi bătrânii voştri; **24** Şi
aţi spus: Iată, DOMNUL Dumnezeul nostru ne-a arătat gloria
sa şi măreţia sa şi i-am auzit vocea din mijlocul focului; am
văzut astăzi că Dumnezeu vorbeşte cu omul şi omul trăieşte.
25 Şi acum pentru ce să murim? Pentru că acest foc mare ne
va mistui, dacă vom mai auzi vocea DOMNULUI Dumnezeul
nostru vom muri. **26** Fiindcă cine este acela, ca noi, din toată
făptura, care a auzit vocea Dumnezeului cel viu vorbind din
mijlocul focului, şi a trăit? **27** Apropie-te tu şi auzi tot ce va spune
DOMNUL Dumnezeul nostru şi vorbeşte-ne tu, tot ce îţi va vorbi
DOMNUL Dumnezeul nostru; şi vom auzi şi vom face. **28** Şi
DOMNUL a auzit vocea cuvintelor voastre, când mi-aţi vorbit, şi
DOMNUL mi-a spus: Am auzit vocea cuvintelor acestui popor,
pe care le-a spus către tine, bine au spus tot ce au spus. **29** O,
de ar fi în ei o astfel de inimă, ca să se teamă de mine şi să
păzească întotdeauna toate poruncile mele, ca să le fie bine, lor
şi copiilor lor, pentru totdeauna! **30** Du-te, spune-le: Întoarceţi-
vă la corturile voastre. **31** Dar cât despre tine, stai aici lângă
mine şi îţi voi spune toate poruncile şi statutele şi judecăţile
care să îi înveţi să le împlinească în ţara pe care le-o dau să o

stăpânească. **32** Să luaţi seama să faceţi de aceea precum
v-a poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru, să nu vă abateţi la
dreapta sau la stânga. **33** Să umblaţi în toate căile pe care vi le-
a poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru, ca să trăiţi şi să vă fie
bine şi să vă lungiţi zilele în ţara pe care o veţi stăpâni.

6 Acum acestea sunt poruncile, statutele şi judecăţile, pe care a
poruncit DOMNUL Dumnezeul vostru să vă învăţ să le împliniţi în
ţara în care mergeţi să o stăpâniţi; **2** Ca să te temi de DOMNUL
Dumnezeul tău, să ţii toate statutele lui şi poruncile lui, pe care ţi
le poruncesc, tu şi fiul tău şi fiul fiului tău, în toate zilele vieţii
tale; şi ca să ţi se lungească zilele. **3** Ascultă de aceea, Israele,
şi ia seama să le împlineşti; ca să îţi fie bine şi ca să creşteţi
foarte mult, precum ţi-a spus DOMNUL Dumnezeul părinţilor tăi,
în ţara în care curge lapte şi miere. **4** Ascultă, Israele, DOMNUL
Dumnezeul nostru este un singur DOMN; **5** Şi să iubeşti pe
DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima ta şi cu tot sufletul
tău şi cu toată puterea ta. **6** Şi aceste cuvinte, pe care ţi le
poruncesc astăzi, să fie în inima ta; **7** Şi să le întipăreşti în copiii
tăi şi să vorbeşti despre ele când şezi în casa ta şi când mergi
pe cale şi când te culci şi când te scoli. **8** Şi să le legi ca semn
pe mâna ta şi să îţi fie ca fruntarii între ochii tăi. **9** Şi să le scrii
pe uşorii casei tale şi pe porţile tale. **10** Şi se va întâmpla, când
DOMNUL Dumnezeul tău te va fi adus în ţara pe care a jurat-o
părinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac şi lui Iacob, că îţi va da cetăţi
mari şi frumoase, pe care nu tu le-ai zidit, **11** Şi case pline de
toate bunătăţile, pe care nu tu le-ai umplut, şi fântâni săpate, pe
care nu tu le-ai săpat, vii şi măslini, pe care nu tu i-ai sădit; după
ce vei mânca şi te vei sătura, **12** Ia seama ca nu cumva să uiţi
pe DOMNUL, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei.

13 Să te temi de DOMNUL Dumnezeul tău şi să îi serveşti şi să
juri pe numele lui. **14** Să nu umblaţi după alţi dumnezei, dintre
dumnezeii popoarelor care sunt împrejurul vostru; **15** (Pentru că
DOMNUL Dumnezeul tău este un Dumnezeu gelos printre voi)
ca nu cumva să se aprindă mânia DOMNULUI Dumnezeul tău
împotriva ta şi să te nimicească de pe faţa pământului. **16** Să
nu ispitiţi pe DOMNUL Dumnezeul vostru, precum l-aţi ispitit la
Masa. **17** Să păziţi cu atenţie poruncile DOMNULUI Dumnezeul
vostru şi mărturiile lui şi statutele lui, pe care ţi le-a poruncit. **18**
Şi să faci ce este drept şi bine înaintea ochilor DOMNULUI, ca
să îţi fie bine şi să intri şi să stăpâneşti ţara cea bună, pe care
DOMNUL a jurat-o părinţilor tăi, **19** Alungând pe toţi duşmanii tăi
dinaintea ta, precum a vorbit DOMNUL. **20** Şi când te va întreba
fiul tău în viitor, spunând: Ce înseamnă mărturiile şi statutele şi
judecăţile pe care vi le-a poruncit DOMNUL Dumnezeul nostru?
21 Atunci să spui fiului tău: Eram robi ai lui Faraon în Egipt;
şi DOMNUL ne-a scos din Egipt cu mână puternică, **22** Şi
înaintea ochilor noştri DOMNUL a arătat semne şi minuni mari şi
grozave asupra Egiptului, asupra lui Faraon şi asupra întregii
lui case, **23** Şi ne-a scos de acolo, ca să ne aducă aici, să ne
dea ţara pe care a jurat-o părinţilor noştri. **24** Şi DOMNUL ne-
a poruncit să împlinim toate aceste statute, să ne temem de
DOMNUL Dumnezeul nostru, spre binele nostru totdeauna, ca
să ne păstreze în viaţă, ca în ziua aceasta. **25** Şi aceasta va
fi dreptatea noastră, dacă vom lua seama să împlinim toate
aceste porunci înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru, precum
ne-a poruncit.

7 Când te va aduce DOMNUL Dumnezeul tău în ţara în care
intri să o stăpâneşti şi va fi dat afară dinaintea ta multe naţiuni:

pe hetiţi şi pe ghirgasiţi şi pe amoriţi şi pe canaaniţi şi pe fereziţi
şi pe heviţi şi pe iebusiţi, şapte naţiuni mai mari şi mai tari decât
tine; **2** Şi când le va preda DOMNUL Dumnezeul tău înaintea ta,
să le loveşti şi să le nimiceşti în întregime, să nu faci legământ
cu ele, nici să nu ai milă de ele, **3** Nici să nu te încuscreşti cu
ele; să nu dai pe fiica ta fiului său, nici să nu iei pe fiica lui pentru
fiul tău. **4** Pentru că ele ar întoarce pe fiul tău de la a mă urma,
ca să servească altor dumnezei, astfel mânia DOMNULUI se va
aprinde împotriva voastră şi te-ar nimici deodată. **5** Ci astfel să
vă purtaţi cu ei: să le distrugeţi altarele şi să le sfărâmaţi idolii şi
să le tăiaţi dumbrăvile şi să le ardeţi cu foc chipurile cioplite. **6**
Pentru că tu eşti un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul
tău; DOMNUL Dumnezeul tău te-a ales să îi fii un popor special,
peste toate popoarele care sunt pe faţa pământului. **7** DOMNUL
nu şi-a pus dragostea peste voi, nici nu v-a ales, pentru că eraţi
mai mulţi la număr decât orice alt popor, pentru că voi aţi fost cel
mai mic dintre toate popoarele, **8** Ci pentru că DOMNUL v-a
iubit şi pentru că el voieşte să ţină jurământul pe care l-a jurat
părinţilor voştri, de aceea v-a scos DOMNUL cu mână tare şi v-a
răscumpărat din casa robilor, din mâna lui Faraon, împăratul
Egiptului. **9** Să ştii de aceea că DOMNUL Dumnezeul tău, el
este Dumnezeu, Dumnezeul cel credincios, care ţine legământul
şi mila până la o mie de generaţii faţă de cei care îl iubesc şi
păzesc poruncile lui; **10** Şi răsplăteşte în faţă celor care îl urăsc,
spre a-i nimici; el nu dă nicio amânare celui care îl urăşte, el îi
va răsplăti în faţă. **11** Să ţii de aceea poruncile şi statutele şi
judecăţile, pe care ţi le poruncesc astăzi, pentru a le împlini. **12**
De aceea se va întâmpla, dacă daţi ascultare acestor judecăţi şi
le ţineţi şi le împliniţi, că DOMNUL Dumnezeul tău va ţine faţă

de tine legământul şi mila pe care le-a jurat părinţilor tăi, **13** Şi te
va iubi şi te va binecuvânta şi te va înmulţi, de asemenea, va
binecuvânta rodul pântecelui tău şi rodul ţării tale, grânele tale
şi vinul tău şi untdelemnul tău, fătul vacii tale şi turmele oilor
tale, în ţara pe care a jurat părinţilor tăi că ţi-o va da. **14** Vei fi
binecuvântat mult peste toate popoarele, nu va fi printre voi
parte bărbătească şi parte femeiască stearpă, nici printre vitele
tale. **15** Şi DOMNUL va îndepărta de la tine orice boală şi nu
va pune peste tine niciuna dintre bolile rele ale Egiptului, pe
care le cunoşti, ci le va pune peste toţi cei care te urăsc. **16**
Şi să nimiceşti toate popoarele pe care ţi le va da DOMNUL
Dumnezeul tău; ochiul tău să nu aibă milă de ele, nici să nu
serveşti dumnezeilor lor, pentru că aceasta va fi o cursă pentru
tine. **17** Dacă vei spune în inima ta: Aceste naţiuni sunt mai mari
decât mine, cum le voi putea alunga? **18** Să nu te temi de ele, ci
să îţi aduci bine aminte ce a făcut DOMNUL Dumnezeul tău lui
Faraon şi întregului Egipt; **19** De ispitirile cele mari pe care ochii
tăi le-au văzut şi de miracolele şi minunile şi mâna cea tare şi
braţul cel întins, cu care te-a scos DOMNUL Dumnezeul tău;
astfel va face DOMNUL Dumnezeul tău tuturor popoarelor de
care te temi. **20** Mai mult, DOMNUL Dumnezeul tău va trimite şi
viespea împotriva lor, până vor pieri cei care au rămas şi cei
care se ascund dinaintea ta vor fi nimiciţi. **21** Nu te înspăimânta
de ei, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău este printre voi un
Dumnezeu mare şi înfricoşător. **22** Şi DOMNUL Dumnezeul tău
va înlătura aceste naţiuni dinaintea ta, încetul cu încetul; nu vei
putea să le nimiceşti deodată, ca nu cumva să se înmulţească
fiarele câmpului peste tine. **23** Dar DOMNUL Dumnezeul tău le
va da înaintea ta şi le va nimici cu nimicire mare până vor fi

nimicite. **24** Şi va da pe împăraţii lor în mâna ta şi tu să nimiceşti
numele lor de sub cer, nimeni nu va putea sta înaintea ta până îi
vei fi nimicit. **25** Să ardeţi în foc chipurile cioplite ale dumnezeilor
lor; să nu doreşti aurul şi argintul care este pe ele, nici să nu îl
iei la tine, ca nu cumva să fii prins în cursă prin ele, pentru că
aceasta este o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău.
26 Nici să nu aduci o urâciune în casa ta, ca nu cumva să fii şi tu
blestemat ca ea, ci să o urăşti cu totul şi să o deteşti cu totul,
pentru că este un lucru blestemat.

8 Luaţi seama să împliniţi toate poruncile pe care ţi le poruncesc
astăzi, ca să trăiţi şi să vă înmulţiţi şi să intraţi şi să stăpâniţi ţara
pe care a jurat-o DOMNUL părinţilor voştri. **2** Şi să îţi aminteşti
de tot drumul pe care te-a condus DOMNUL Dumnezeul tău
în aceşti patruzeci de ani în pustiu, ca să te umilească şi să
te încerce, ca să cunoască ce este în inima ta, dacă vei păzi
poruncile lui sau nu. **3** Şi te-a umilit şi a suferit să flămânzeşti, şi
te-a hrănit cu mana pe care nu ai cunoscut-o şi nici părinţii tăi
nu au cunoscut-o, ca să te facă să cunoşti că omul nu trăieşte
numai cu pâine, ci omul trăieşte cu fiecare cuvânt care iese din
gura DOMNULUI. **4** Îmbrăcămintea nu s-a învechit pe tine, nici
piciorul tău nu s-a umflat, în aceşti patruzeci de ani. **5** Să iei
aminte de asemenea în inima ta, că, precum un om disciplinează
pe fiul său, astfel DOMNUL Dumnezeul tău te disciplinează pe
tine. **6** De aceea să păzeşti poruncile DOMNULUI Dumnezeul
tău, ca să umbli în căile lui şi să te temi de el. **7** Pentru că
DOMNUL Dumnezeul tău te duce într-o ţară bună, o ţară cu
pâraie de apă, cu izvoare şi cu ape adânci care ţâşnesc din văi şi
dealuri; **8** O ţară cu grâu şi orz şi vii şi smochini şi rodii; o ţară cu
măslini şi miere; **9** O ţară în care vei mânca pâine fără sărăcie,

nu vei duce lipsă de nimic în ea; o ţară ale cărei pietre sunt fier şi
din ale cărei dealuri vei săpa aramă. **10** După ce vei mânca şi te
vei sătura, să binecuvântezi pe DOMNUL Dumnezeul tău pentru
ţara bună pe care ţi-a dat-o. **11** Ia seama să nu uiţi pe DOMNUL
Dumnezeul tău, nepăzind poruncile lui şi judecăţile lui şi statutele
lui, pe care ţi le poruncesc astăzi, **12** Ca nu cumva după ce vei
mânca şi te vei sătura şi ţi-ai construit case frumoase şi locuieşti
în ele, **13** Şi după ce ţi se vor înmulţi cirezile şi turmele şi argintul
tău şi aurul tău vor fi înmulţite şi tot ce ai va fi înmulţit, **14** Atunci
să ţi se înalţe inima şi să uiţi pe DOMNUL Dumnezeul tău, care
te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei, **15** Care te-a condus
prin pustiul cel mare şi înfricoşător, în care erau şerpi înfocaţi şi
scorpioni şi secetă, unde nu era apă; care ţi-a scos apă din
stânca de cremene; **16** Care te-a hrănit în pustiu cu mana, pe
care nu au cunoscut-o părinţii tăi, ca să te umilească şi să te
încerce, ca să îţi facă bine la sfârşitul tău; **17** Şi să spui în inima
ta: Puterea mea şi tăria mâinii mele mi-au dobândit această
bogăţie, **18** Ci să îţi aminteşti de DOMNUL Dumnezeul tău,
pentru că el este acela care îţi dă putere să dobândeşti bogăţie,
ca să întemeieze legământul său, pe care l-a jurat părinţilor tăi,
ca în ziua aceasta. **19** Şi se va întâmpla, dacă îl uiţi numai puţin
pe DOMNUL Dumnezeul tău şi umbli după alţi dumnezei şi le
serveşti şi te închini lor, mărturisesc astăzi împotriva voastră,
că negreşit veţi pieri. **20** Precum naţiunile pe care le-a nimicit
DOMNUL dinaintea voastră, astfel veţi pieri şi voi, deoarece aţi
refuzat să ascultaţi de vocea DOMNULUI Dumnezeul vostru.

9 Ascultă, Israele: Astăzi treci Iordanul, ca să intri să stăpâneşti
naţiuni mai mari şi mai tari decât tine, cetăţi mari şi întărite până
la cer, **2** Un popor mare şi înalt, copiii anachimilor, pe care îi

cunoşti şi despre care ai auzit spunându-se: Cine poate sta
înaintea fiilor lui Anac? **3** Înţelege de aceea astăzi, că DOMNUL
Dumnezeul tău este cel care trece înaintea ta; ca un foc mistuitor
îi va nimici el şi îi va supune înaintea ta; astfel îi vei alunga şi îi
vei nimici repede, precum ţi-a spus DOMNUL. **4** Să nu vorbeşti
în inima ta, după ce DOMNUL Dumnezeul tău îi va fi alungat
dinaintea ta, spunând: Pentru dreptatea mea m-a adus DOMNUL
să stăpânesc această ţară, căci pentru stricăciunea acestor
naţiuni le alungă DOMNUL dinaintea ta. **5** Nu pentru dreptatea
ta sau pentru integritatea inimii tale intri tu să stăpâneşti ţara
lor, ci pentru stricăciunea acestor naţiuni le alungă DOMNUL
Dumnezeul tău dinaintea ta şi pentru a împlini cuvântul, pe care
l-a jurat DOMNUL către părinţii tăi: Avraam, Isaac şi Iacob. **6** Să
înţelegi de aceea, că nu pentru dreptatea ta îţi dă DOMNUL
Dumnezeul tău această ţară bună ca să o stăpâneşti, pentru
că tu eşti un popor îndărătnic. **7** Aminteşte-ţi şi nu uita cum l-
ai provocat la furie pe DOMNUL Dumnezeul tău în pustiu, din
ziua în care ai ieşit din ţara Egiptului, până aţi venit la locul
acesta, aţi fost răzvrătiţi împotriva DOMNULUI. **8** De asemenea
la Horeb aţi provocat la furie pe DOMNUL, astfel încât DOMNUL
s-a mâniat pe voi ca să vă nimicească. **9** Când m-am urcat pe
munte să primesc tablele de piatră, tablele legământului pe care
l-a făcut DOMNUL cu voi, atunci am rămas pe munte patruzeci
de zile şi patruzeci de nopţi, nu am mâncat pâine nici nu am
băut apă; **10** Şi DOMNUL mi-a dat două table de piatră, scrise
cu degetul lui Dumnezeu; şi pe ele era scris conform cu toate
cuvintele, pe care vi le-a vorbit DOMNUL pe munte, din mijlocul
focului, în ziua adunării. **11** Şi s-a întâmplat la sfârşitul celor
patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, că DOMNUL mi-a dat

cele două table de piatră, adică tablele legământului. **12** Şi
DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, coboară-te repede de aici, pentru
că poporul tău, pe care l-ai scos din Egipt, s-a stricat; repede s-
au abătut de la calea, pe care le-am poruncit-o, şi-au făcut un
chip turnat. **13** Mai mult, DOMNUL mi-a vorbit, spunând: Am
văzut poporul acesta şi, iată, este un popor îndărătnic, **14** Lasă-
mă să îi nimicesc şi să le şterg numele de sub cer şi voi face din
tine o naţiune mai puternică şi mai mare decât ei. **15** Astfel m-
am întors şi am coborât de pe munte şi muntele ardea cu foc;
şi cele două table ale legământului erau în amândouă mâinile
mele. **16** Şi am privit şi, iată, aţi păcătuit împotriva DOMNULUI
Dumnezeul vostru, v-aţi făcut un viţel turnat; repede v-aţi abătut
de la calea pe care v-a poruncit-o DOMNUL. **17** Şi am luat
cele două table şi le-am aruncat din amândouă mâinile mele
şi le-am spart înaintea ochilor voştri. **18** Şi m-am prosternat
înaintea DOMNULUI, ca întâia dată, patruzeci de zile şi patruzeci
de nopţi, nici nu am mâncat pâine, nici nu am băut apă, din
cauza tuturor păcatelor voastre pe care le-aţi păcătuit, făcând ce
este stricat înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provocaţi la
mânie. **19** Pentru că m-am temut de mânia şi de nemulțumirea
încinsă cu care s-a înfuriat DOMNUL împotriva voastră să vă
nimicească. Dar DOMNUL mi-a dat ascultare şi în timpul acela.
20 Şi DOMNUL s-a mâniat pe Aaron, ca să îl nimicească, dar m-
am rugat şi pentru Aaron în acelaşi timp. **21** Şi am luat păcatul
vostru, viţelul pe care l-aţi făcut, şi l-am ars în foc şi l-am zdrobit
foarte mărunt, până a fost mărunt ca praful; şi i-am aruncat
praful în pârâul care cobora din munte. **22** Şi la Tabera şi la
Masa şi la Chibrot-Hataava, aţi provocat la furie pe DOMNUL.
23 De asemenea când v-a trimis DOMNUL de la Cades-Barnea,

spunând: Urcaţi-vă şi stăpâniţi ţara pe care v-am dat-o, atunci v-
aţi răzvrătit împotriva poruncii DOMNULUI Dumnezeul vostru
şi nu l-aţi crezut şi nu aţi dat ascultare vocii lui. **24** Aţi fost
răzvrătiţi împotriva DOMNULUI din ziua în care v-am cunoscut.
25 Astfel m-am prosternat înaintea DOMNULUI patruzeci de zile
şi patruzeci de nopţi, cum m-am prosternat prima dată, pentru
că DOMNUL a spus că voieşte să vă nimicească. **26** M-am
rugat de aceea DOMNULUI şi am spus: Doamne Dumnezeule,
nu nimici poporul tău şi moştenirea ta, pe care ai răscumpărat-o
prin măreţia ta, pe care l-ai scos din Egipt cu mână tare. **27**
Aminteşte-ţi de servitorii tăi, Avraam, Isaac şi Iacob; nu privi
la încăpăţânarea acestui popor, nici la stricăciunea lui, nici la
păcatul lui; **28** Ca nu cumva ţara din care ne-ai scos să spună:
Pentru că DOMNUL nu a fost în stare să îi ducă în ţara pe care
le-a promis-o şi pentru că i-a urât, i-a scos ca să îi ucidă în
pustiu. **29** Totuşi ei sunt poporul tău şi moştenirea ta, pe care ai
scos-o prin puterea ta cea mare şi prin braţul tău cel întins.

10 În timpul acela DOMNUL mi-a spus: Ciopleşte-ţi două table
de piatră ca cele dintâi şi urcă-te la mine pe munte şi fă-ţi un
chivot de lemn. **2** Şi eu voi scrie pe table cuvintele care erau pe
primele table pe care le-ai spart, iar tu să le pui în chivot. **3** Şi
am făcut un chivot din lemn de salcâm şi am cioplit două table
de piatră ca cele dintâi şi am urcat pe munte, având cele două
table în mâna mea. **4** Şi a scris pe table, conform cu prima
scriere, cele zece porunci, pe care le-a vorbit DOMNUL către voi
pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării, şi DOMNUL mi
le-a dat. **5** Şi m-am întors şi am coborât de pe munte şi am
pus tablele în chivotul pe care l-am făcut; şi ele sunt acolo,
precum mi-a poruncit DOMNUL. **6** Şi copiii lui Israel au început

călătoria de la Beerotul copiilor lui Iaacan la Mosera; acolo
a murit Aaron şi acolo a fost îngropat; şi Eleazar, fiul său, a
servit în locul său în serviciul preotului. **7** De aici au început
călătoria la Gudgoda; şi de la Gudgoda la Iotbat, o ţară cu râuri
de apă. **8** În timpul acela DOMNUL a separat tribul lui Levi,
să poarte chivotul legământului DOMNULUI, să stea înaintea
DOMNULUI ca să îi servească şi să binecuvânteze în numele
lui, până în această zi. **9** De aceea Levi nu are nici parte nici
moştenire cu fraţii săi; DOMNUL este moştenirea lui, conform
cu ce i-a promis DOMNUL Dumnezeul tău. **10** Şi am stat pe
munte, ca şi prima dată, patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi;
şi DOMNUL mi-a dat ascultare şi atunci, şi DOMNUL nu a voit
să te nimicească. **11** Şi DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, începe-
ţi călătoria înaintea poporului, ca să intre şi să stăpânească
ţara, pe care am jurat-o părinţilor lor că le-o voi da. **12** Şi acum,
Israele, ce cere DOMNUL Dumnezeul tău de la tine, decât să
te temi de DOMNUL Dumnezeul tău, să umbli în toate căile
lui şi să îl iubeşti şi să serveşti DOMNULUI Dumnezeul tău cu
toată inima ta şi cu tot sufletul tău, **13** Să păzeşti poruncile
DOMNULUI şi statutele lui, pe care ţi le poruncesc astăzi, pentru
binele tău? **14** Iată, cerul şi cerul cerurilor sunt ale DOMNULUI
Dumnezeul tău, pământul de asemenea, cu tot ce este pe el! **15**
Totuşi DOMNUL a avut desfătare în părinţii tăi ca să îi iubească
şi a ales sămânţa lor după ei, adică pe voi, mai mult decât toate
popoarele, ca în această zi. **16** Circumcideţi de aceea prepuţul
inimii voastre şi nu mai fiţi îndărătnici. **17** Pentru că DOMNUL
Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor şi DOMNUL
domnilor, un Dumnezeu mare, puternic şi înfricoşător, care nu
părtineşte după înfăţişare, nici nu ia răsplată, **18** El face judecată

celui fără tată şi văduvei şi iubeşte pe străin, dându-i hrană şi
îmbrăcăminte. **19** Iubiţi de aceea pe străin, pentru că aţi fost
străini în ţara Egiptului. **20** Să te temi de DOMNUL Dumnezeul
tău, lui să îi serveşti şi de el să te alipeşti şi să juri pe numele
lui. **21** El este lauda ta şi el este Dumnezeul tău, care a făcut
pentru tine aceste lucruri mari şi înfricoşătoare pe care ţi le-
au văzut ochii. **22** Părinţii tăi au coborât în Egipt cu şaptezeci
de persoane; şi acum DOMNUL Dumnezeul tău te-a făcut o
mulţime ca stelele cerului.

11 De aceea să iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău şi să
păzeşti întotdeauna însărcinarea lui şi statutele lui şi judecăţile
lui şi poruncile lui. **2** Şi să cunoaşteţi astăzi, pentru că nu
vorbesc cu copiii voştri care nu au cunoscut şi care nu au văzut
pedeapsa DOMNULUI Dumnezeul vostru, măreţia sa, mâna sa
cea tare şi braţul său cel întins, **3** Şi miracolele sale şi faptele
sale, pe care le-a făcut în mijlocul Egiptului lui Faraon, împăratul
Egiptului, şi întregii lui ţări; **4** Şi ce a făcut el armatei Egiptului,
cailor lor şi carelor lor; cum a făcut ca apa Mării Roşii să îi
potopească, pe când vă urmăreau, şi cum DOMNUL i-a nimicit
până în această zi; **5** Şi ce v-a făcut în pustiu, până când aţi
ajuns în locul acesta; **6** Şi ce a făcut lui Datan şi lui Abiram, copiii
lui Eliab, fiul lui Ruben, cum pământul şi-a deschis gura şi i-a
înghiţit cu familiile lor şi cu corturile lor şi cu toate averile lor, în
mijlocul întregului Israel, **7** Dar ochii voştri au văzut toate faptele
cele mari ale DOMNULUI, pe care el le-a făcut. **8** De aceea să
păziţi toate poruncile pe care vi le poruncesc astăzi, ca să fiţi tari
şi să intraţi şi să stăpâniţi ţara în care mergeţi să o stăpâniţi; **9** Şi
ca să vă lungiţi zilele în ţara, pe care DOMNUL a jurat părinţilor
voştri să o dea, lor şi seminţei lor, ţară în care curge lapte şi

miere. **10** Pentru că ţara în care intri să o stăpâneşti, nu este ca
ţara Egiptului, din care aţi ieşit, unde îţi semănai sămânţa şi o
udai cu piciorul tău, ca pe o grădină de zarzavaturi, **11** Ci ţara
în care mergeţi să o stăpâniţi, este o ţară cu dealuri şi văi şi
care bea apă din ploaia cerului, **12** O ţară de care îngrijeşte
DOMNUL Dumnezeul tău, ochii DOMNULUI Dumnezeul tău sunt
întotdeauna asupra ei, de la începutul anului până la sfârşitul
anului. **13** Şi se va întâmpla, dacă veţi da ascultare cu atenţie la
poruncile mele, pe care vi le poruncesc astăzi, să îl iubiţi pe
DOMNUL Dumnezeul vostru şi să îi serviţi cu toată inima voastră
şi cu tot sufletul vostru, **14** Că eu voi da ţării voastre ploaie la
timpul ei, ploaia timpurie şi ploaia târzie; ca să îţi strângi grânele
tale şi vinul tău şi untdelemnul tău. **15** Şi voi trimite iarbă pe
câmpul tău pentru vitele tale şi vei mânca şi te vei sătura. **16**
Luaţi seama la voi înşivă ca inima voastră să nu se înşele şi
să vă abateţi şi să serviţi altor dumnezei şi să vă închinaţi lor;
17 Şi atunci să se aprindă furia DOMNULUI împotriva voastră
şi să închidă cerul, ca să nu fie ploaie şi ca pământul să nu
îşi dea rodul lui şi să pieriţi repede din ţara cea bună pe care
v-o dă DOMNUL. **18** De aceea să puneţi aceste cuvinte ale
mele în inima voastră şi în sufletul vostru şi să le legaţi ca semn
pe mâna voastră şi să vă fie ca fruntarii între ochi. **19** Şi să le
învăţaţi pe copiii voştri, vorbind despre ele când şezi în casa ta
şi când mergi pe drum şi când te culci şi când te scoli. **20** Şi să
le scrii pe uşorii casei tale şi pe porţile tale, **21** Ca zilele voastre
şi zilele copiilor voştri să fie înmulţite cât zilele cerului deasupra
pământului în ţara, pe care a jurat-o DOMNUL către părinţii
voştri, că le-o va da. **22** Pentru că, dacă veţi păzi cu atenţie
toate aceste porunci pe care vi le poruncesc, să le împliniţi,

să iubiţi pe DOMNUL Dumnezeul vostru, să umblaţi în toate
căile lui şi să vă alipiţi de el, **23** Atunci DOMNUL va alunga
toate aceste naţiuni dinaintea voastră şi veţi stăpâni naţiuni mai
mari şi mai puternice decât voi. **24** Fiecare loc unde va călca
talpa piciorului vostru va fi al vostru, ţinutul vostru va fi de la
pustiu şi Liban, de la râu, râul Eufrat, până la marea cea mai
îndepărtată. **25** Nimeni nu va fi în stare să stea înaintea voastră,
DOMNUL Dumnezeul vostru va pune teama de voi şi groaza
de voi peste toată ţara pe care o veţi călca, precum v-a spus
el. **26** Iată, vă pun înainte astăzi şi binecuvântare şi blestem;
27 Binecuvântare, dacă veţi asculta de poruncile DOMNULUI
Dumnezeul vostru, pe care vi le poruncesc astăzi; **28** Şi blestem,
dacă nu veţi asculta de poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru,
ci vă veţi abate de la calea pe care v-o poruncesc astăzi, pentru
a merge după alţi dumnezei, pe care nu i-aţi cunoscut. **29** Şi
se va întâmpla, când DOMNUL Dumnezeul tău te va fi dus în
ţara în care intri ca să o stăpâneşti, că vei pune binecuvântarea
pe muntele Garizim şi blestemul pe muntele Ebal. **30** Nu sunt
ei dincolo de Iordan, lângă calea unde soarele apune, în ţara
canaaniţilor, care locuiesc în câmpie în dreptul Ghilgalului, lângă
câmpiile lui More? **31** Pentru că veţi trece Iordanul ca să intraţi şi
să stăpâniţi ţara pe care v-o dă DOMNUL Dumnezeul vostru; şi
o veţi stăpâni şi veţi locui în ea. **32** Şi să luaţi seama să împliniţi
toate statutele şi judecăţile pe care vi le pun astăzi înainte.

12 Acestea sunt statutele şi judecăţile de care să luaţi seama
să le împliniţi în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul
părinţilor tăi, ca să o stăpâneşti, în toate zilele cât veţi trăi
pe pământ. **2** Să nimiciţi cu desăvârşire toate locurile unde
naţiunile pe care le veţi stăpâni au servit dumnezeilor lor, pe

munţii cei înalţi şi pe dealuri şi sub orice pom verde, **3** Şi să le
dărâmaţi altarele şi să le sfărâmaţi stâlpii şi să le ardeţi cu foc
dumbrăvile şi să retezaţi chipurile cioplite ale dumnezeilor lor
şi să le nimiciţi numele din acel loc. **4** Voi să nu faceţi astfel
DOMNULUI Dumnezeul vostru! **5** Ci la locul pe care îl va alege
DOMNUL Dumnezeul vostru dintre toate triburile voastre, ca
să îşi pună numele acolo, adică la locuinţa lui, să căutaţi; şi
acolo să veniţi, **6** Şi acolo să aduceţi ofrandele voastre arse şi
sacrificiile voastre şi zeciuielile voastre şi ofrandele legănate
ale mâinii voastre şi promisiunile voastre şi ofrandele voastre
de bunăvoie şi întâii născuţi din cirezile voastre şi din turmele
voastre. **7** Şi acolo să mâncaţi înaintea DOMNULUI Dumnezeul
vostru şi să vă bucuraţi de tot ce vă atinge mâna, voi şi casele
voastre, în care te-a binecuvântat DOMNUL Dumnezeul tău. **8**
Să nu faceţi precum facem noi aici, astăzi, fiecare tot ce este
drept înaintea ochilor săi. **9** Pentru că nu aţi ajuns încă la
odihna şi la moştenirea pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul
tău. **10** Dar după ce veţi trece Iordanul şi veţi locui în ţara
pe care DOMNUL Dumnezeul vostru v-o dă să o moşteniţi şi
după ce vă va da odihnă din partea tuturor duşmanilor voştri
de jur-împrejur, astfel încât să locuiţi în siguranţă, **11** Atunci va
fi un loc pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul vostru, ca
să facă să locuiască numele său acolo; acolo să aduceţi tot
ce vă poruncesc; ofrandele voastre arse şi sacrificiile voastre,
zeciuielile voastre şi ofranda ridicată a mâinii voastre şi toate
promisiunile voastre alese pe care le promiteţi DOMNULUI, **12**
Şi să vă bucuraţi înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru, voi
şi fiii voştri şi fiicele voastre şi robii voştri şi roabele voastre şi
levitul care este înăuntrul porţilor voastre, pentru că el nu are

nici parte nici moştenire cu voi. **13** Ia seama la tine însuţi să
nu aduci ofrandele tale arse în orice loc pe care îl vezi, **14**
Ci în locul pe care îl va alege DOMNUL într-unul din triburile
tale, acolo să aduci ofrandele tale arse şi acolo să faci tot ce îţi
poruncesc eu. **15** Totuşi, poţi să înjunghii şi să mănânci carne în
toate porţile tale, după tot ce pofteşte sufletul tău, conform cu
binecuvântarea DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ţi-a dat-o,
cel necurat şi cel curat pot să mănânce din ea, ca din căprioară
şi din cerb. **16** Numai să nu mâncaţi sângele; să îl vărsaţi pe
pământ ca apa. **17** Nu poţi să mănânci înăuntrul porţilor tale
zeciuiala grâului tău, sau a vinului tău, sau a untdelemnului
tău, sau întâii născuţi din cirezile tale sau din turma ta, nici
vreuna din promisiunile pe care le promiţi, nici ofrandele tale de
bunăvoie, nici ofranda ridicată a mâinii tale, **18** Ci trebuie să le
mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care
îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău, tu şi fiul tău şi fiica ta
şi servitorul tău şi servitoarea ta şi levitul care este înăuntrul
porţilor tale; şi să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău
de toate lucrurile pe care îţi vei fi pus mâinile. **19** Ia seama la
tine însuţi să nu îl părăseşti pe levit cât timp trăieşti pe pământ.
20 Când DOMNUL Dumnezeul tău îţi va lărgi hotarul, precum ţi-a
promis, şi vei spune: Carne doresc să mănânc, fiindcă sufletul
tău tânjeşte să mănânce carne, poţi să mănânci carne, după tot
ce pofteşte sufletul tău. **21** Dacă locul pe care l-a ales DOMNUL
Dumnezeul tău ca să îşi pună numele acolo, este prea departe
de tine, atunci să înjunghii din cireada ta şi din turma ta, pe
care ţi le-a dat DOMNUL, precum ţi-am poruncit, şi să mănânci
în porţile tale după tot ce pofteşte sufletul tău. **22** Precum se
mănâncă şi căprioara şi cerbul, astfel să mănânci din ele, cel

necurat şi cel curat să mănânce deopotrivă din ele. **23** Numai
asigură-te că nu mănânci sângele, pentru că sângele este viaţa;
şi să nu mănânci viaţa cu carnea. **24** Să nu îl mănânci; să îl
verşi pe pământ ca apa. **25** Să nu îl mănânci, ca să îţi fie bine
ţie şi copiilor tăi după tine, când vei face ce este drept înaintea
ochilor DOMNULUI. **26** Ci să iei cele sfinte ale tale pe care le
ai şi promisiunile tale şi să mergi la locul pe care îl va alege
DOMNUL, **27** Şi să oferi ofrandele tale arse, carnea şi sângele,
pe altarul DOMNULUI Dumnezeul tău; şi sângele sacrificiilor tale
să fie vărsat pe altarul DOMNULUI Dumnezeul tău, iar carnea să
o mănânci. **28** Ia aminte şi ascultă toate aceste cuvinte pe care ţi
le poruncesc, ca să îţi fie bine, ţie şi copiilor tăi după tine pentru
totdeauna, când vei face ce este bine şi drept înaintea ochilor
DOMNULUI Dumnezeul tău. **29** Când DOMNUL Dumnezeul tău
va stârpi dinaintea ta naţiunile la care mergi să le stăpâneşti şi
să le alungi şi să locuieşti în ţara lor, **30** Ia seama la tine însuţi
să nu fii prins în cursă urmându-le lor, după ce vor fi nimicite
dinaintea ta; şi să nu întrebi de dumnezeii lor, spunând: Cum au
servit naţiunile acestea dumnezeilor lor? Tot astfel voi face şi eu.
31 Tu să nu faci astfel DOMNULUI Dumnezeul tău, pentru că tot
ce este urâciune înaintea DOMNULUI, ce urăşte el, ei au făcut
dumnezeilor lor; căci chiar pe fiii lor şi pe fiicele lor i-au ars în foc
pentru dumnezeii lor. **32** Luaţi seama să faceţi orice lucru vă
poruncesc, să nu adăugaţi la el, nici să nu scădeţi din el.

13 Dacă se ridică printre voi un profet sau un visător de vise
şi îţi dă un semn sau o minune, **2** Şi se întâmplă semnul sau
minunea despre care ţi-a vorbit, spunând: Să mergem după alţi
dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut şi să le servim, **3** Să nu dai
ascultare la cuvintele acelui profet sau acelui visător de vise,

pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru vă încearcă, pentru a
şti dacă îl iubiţi pe DOMNUL Dumnezeul vostru cu toată inima
voastră şi cu tot sufletul vostru. **4** Voi să umblaţi după DOMNUL
Dumnezeul vostru şi să vă temeţi de el şi să păziţi poruncile lui
şi să ascultaţi de vocea lui şi să îi serviţi şi să vă alipiţi de el. **5**
Şi acel profet, sau acel visător de vise să fie ucis, deoarece
a vorbit ca să vă întoarcă de la DOMNUL Dumnezeul vostru,
care v-a scos din ţara Egiptului şi v-a răscumpărat din casa
robiei, ca să te depărteze de pe calea pe care ţi-a poruncit
DOMNUL Dumnezeul tău să umbli pe ea. Astfel să îndepărtezi
răul din mijlocul tău. **6** Dacă fratele tău, fiul mamei tale sau fiul
tău sau fiica ta sau soţia sânului tău sau prietenul tău, care
îţi este ca sufletul tău, te ademeneşte în secret, spunând: Să
mergem şi să servim altor dumnezei, pe care nu i-ai cunoscut
nici tu, nici părinţii tăi; **7** Adică, dintre dumnezeii poporului care
este împrejurul vostru, aproape de tine sau departe de tine,
de la o margine a pământului chiar până la cealaltă margine a
pământului; **8** Să nu te învoieşti cu el şi să nu îi dai ascultare,
nici ochiul tău să nu îl compătimească, nici să nu îl cruţi, nici să
nu îl ascunzi, **9** Ci să îl ucizi; mâna ta să fie cea dintâi asupra lui
ca să îl ucizi şi pe urmă mâna întregului popor. **10** Şi să îl ucizi
cu pietre, ca să moară, pentru că a căutat să te îndepărteze de
la DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului,
din casa robiei. **11** Şi tot Israelul să audă şi să se teamă şi să nu
mai facă astfel de stricăciune, ca aceasta, printre voi. **12** Dacă
într-una din cetăţile tale, pe care ţi le dă DOMNUL Dumnezeul
tău, ca să locuieşti acolo, vei auzi spunându-se: **13** Anumiţi
oameni, copiii lui Belial, au ieşit din mijlocul vostru şi au atras
pe locuitorii cetăţii lor, spunând: Să mergem şi să servim altor

dumnezei, pe care nu i-aţi cunoscut; **14** Atunci să întrebi şi
să faci cercetare şi să întrebi cu deamănuntul; şi, iată, dacă
este adevărat şi lucrul este sigur, că această urâciune s-a făcut
printre voi, **15** Să loveşti pe locuitorii acelei cetăţi cu ascuţişul
sabiei, distrugând-o în întregime şi tot ce este în ea şi vitele ei,
cu ascuţişul sabiei. **16** Şi să aduni toată prada ei în mijlocul
străzii ei şi să arzi cu foc cetatea şi toată prada ei în întregime,
pentru DOMNUL Dumnezeul tău şi ea să fie o movilă pentru
totdeauna, să nu se mai construiască din nou. **17** Şi nimic din
lucrul blestemat să nu se lipească de mâna ta, ca DOMNUL să
se întoarcă din înverşunarea furiei sale şi să îţi arate milă şi să
aibă compasiune de tine şi să te înmulţească, precum a jurat
părinţilor tăi; **18** Când vei da ascultare la vocea DOMNULUI
Dumnezeul tău, ca să păzeşti toate poruncile lui pe care ţi le
poruncesc astăzi, ca să faci ce este drept în ochii DOMNULUI
Dumnezeul tău.

14 Voi sunteţi copiii DOMNULUI Dumnezeul vostru, să nu vă
faceţi tăieturi, nici să nu faceţi chelie între ochi pentru un mort. **2**
Pentru că tu eşti un popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul
tău şi pe tine te-a ales să îi fii un popor deosebit, mai mult
decât toate naţiunile care sunt pe faţa pământului. **3** Să nu
mănânci niciun lucru urâcios. **4** Acestea sunt animalele pe care
să le mănânci: boul, oaia şi capra, **5** Cerbul şi căprioara şi
antilopa şi capra sălbatică şi capra de munte şi boul sălbatic şi
gazela. **6** Şi fiecare animal care are copita despicată şi piciorul
complet despărţit în două copite şi care rumegă, pe acestea
să le mâncaţi. **7** Totuşi pe acestea să nu le mâncaţi din cele
care rumegă şi din cele care au copita despicată: cămila şi
iepurele de câmp şi iepurele de stâncă, pentru că rumegă, dar

nu au copita despicată, ele vă sunt necurate. **8** Şi porcul vă este
necurat, pentru că are copita despicată, dar nu rumegă; să nu
mâncaţi din carnea lor, nici să nu vă atingeţi de trupul lor mort.
9 Pe acestea să le mâncaţi dintre toate câte sunt în ape: să
mâncaţi tot ce are aripioare şi solzi, **10** Şi orice nu are aripioare
şi solzi să nu mâncaţi; vă sunt necurate. **11** Din toate păsările
curate să mâncaţi. **12** Dar acestea sunt cele din care să nu
mâncaţi: acvila şi vulturul bărbos şi vulturul pescar; **13** Şi şoimul
şi uliul şi vulturul după felul său; **14** Şi orice corb după felul său;
15 Şi bufniţa şi şoimul de noapte şi cucul şi şoimul după felul
său; **16** Şi cucuveaua şi bufniţa mare şi lebăda; **17** Şi pelicanul
şi vulturul egiptean şi cormoranul; **18** Şi barza şi stârcul după
felul său şi nagâţul şi liliacul. **19** Şi orice târâtoare care zboară
vă este necurată; să nu se mănânce. **20** Dar din toate păsările
curate puteţi să mâncaţi. **21** Să nu mâncaţi din nimic ce moare
de la sine; să îl dai străinului care este înăuntrul porţilor tale, ca
să îl mănânce sau să îl vinzi unui străin, pentru că tu eşti un
popor sfânt pentru DOMNUL Dumnezeul tău. Să nu fierbi un ied
în laptele mamei sale. **22** Să dai cu adevărat zeciuială din tot
venitul seminţei tale, pe care câmpul tău îl dă an de an. **23** Şi să
mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, în locul pe care îl
va alege el să îşi pună numele acolo, zeciuiala din grânele tale,
din vinul tău şi din untdelemnul tău şi întâii născuţi din cirezile
tale şi din turmele tale, ca să înveţi să te temi de DOMNUL
Dumnezeul tău în toate zilele. **24** Şi dacă este prea lung drumul
pentru tine, astfel încât nu le poţi duce, sau dacă locul pe care îl
va alege DOMNUL Dumnezeul tău, să îşi pună numele acolo,
va fi prea departe de tine, când te va binecuvânta DOMNUL
Dumnezeul tău, **25** Atunci să le schimbi în bani şi banii să îi legi

în mâna ta şi să mergi la locul pe care îl va alege DOMNUL
Dumnezeul tău. **26** Şi să dai acei bani pentru tot ce îţi pofteşte
sufletul, pentru boi, sau pentru oi, pentru vin sau pentru băutură
tare sau pentru orice îţi doreşte sufletul; şi să mănânci acolo
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău şi să te bucuri, tu şi casa
ta, **27** Şi să nu îl părăseşti pe levitul care este înăuntrul porţilor
tale, pentru că el nu are nici parte nici moştenire cu tine. **28** La
sfârşitul a trei ani să scoţi toată zeciuiala venitului tău din anul
acela şi să o pui înăuntrul porţilor tale. **29** Şi să vină levitul,
(pentru că el nu are nici parte nici moştenire cu tine) şi străinul şi
cel fără tată şi văduva, care sunt înăuntrul porţilor tale, şi să
mănânce şi să se sature, ca DOMNUL Dumnezeul tău să te
binecuvânteze în toată lucrarea mâinii tale pe care o faci.

15 La sfârşitul fiecăror şapte ani să faci o scutire. **2** Şi astfel să
fie scutirea: Fiecare creditor, care împrumută ceva aproapelui
său, să îl scutească; să nu îl stoarcă de la aproapele lui sau de
la fratele lui, pentru că aceasta este numită scutirea DOMNULUI.
3 De la locuitorul temporar poţi să îl storci, dar mâna ta să
scutească ceea ce este al tău la fratele tău; **4** Numai când nu va
fi la tine niciun sărac, pentru că DOMNUL te va binecuvânta mult
în ţara, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău ca moştenire,
ca să o stăpâneşti, **5** Numai dacă vei da ascultare cu atenţie la
vocea DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să iei seama să împlineşti
toate aceste porunci pe care ţi le poruncesc astăzi. **6** Pentru
că DOMNUL Dumnezeul tău te va binecuvânta, precum ţi-a
promis şi vei da cu împrumut multor naţiuni, dar tu nu vei lua cu
împrumut; şi tu vei stăpâni peste multe naţiuni, dar ele nu vor
stăpâni peste tine. **7** Dacă este printre voi un sărac, unul dintre
fraţii tăi înăuntrul oricăreia dintre porţile tale din ţara ta, pe care

ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, să nu îţi împietreşti inima nici
să nu îţi închizi mâna spre fratele tău sărac, **8** Ci să îţi deschizi
larg mâna spre el şi să îl împrumuţi, într-adevăr, suficient pentru
nevoia lui, în care duce lipsă. **9** Ia seama să nu fie un gând în
inima ta stricată, spunând: Se apropie anul al şaptelea, anul
scutirii; şi ochiul tău să fie rău împotriva fratelui tău sărac şi să
nu îi dai nimic, iar el să strige împotriva ta către DOMNUL şi să
îţi fie păcat. **10** Să îi dai, într-adevăr, şi inima ta să nu fie mâhnită
când îi dai, căci pentru lucrul acesta te va binecuvânta DOMNUL
Dumnezeul tău în toate lucrările tale şi peste tot ce îţi vei pune
mâna. **11** Pentru că săracii nu vor lipsi niciodată din ţara ta, de
aceea îţi poruncesc, spunând: Să îţi deschizi mâna larg faţă de
fratele tău, faţă de săracul tău şi faţă de nevoiaşul tău din ţara
ta. **12** Şi dacă fratele tău, un evreu sau o evreică, ţi se vinde
ţie şi îţi serveşte şase ani, atunci în anul al şaptelea să îl laşi
să plece liber de la tine. **13** Şi, când îl laşi să plece liber de la
tine, să nu îl laşi să plece cu mâna goală, **14** Să îl aprovizionezi
cu dărnicie din turma ta şi din aria ta şi din teascul tău, din tot
ce te-a binecuvântat DOMNUL Dumnezeul tău, să îi dai. **15** Şi
să îţi aminteşti că ai fost rob în ţara Egiptului şi că DOMNUL
Dumnezeul tău te-a răscumpărat; de aceea îţi poruncesc acest
lucru astăzi. **16** Şi să fie astfel, dacă el îţi spune: Nu voi ieşi
de la tine, fiindcă te iubeşte pe tine şi casa ta, pentru că îi
este bine cu tine; **17** Atunci să iei o sulă şi să o împungi prin
urechea lui la uşă şi să îţi fie servitor pentru totdeauna. Şi la fel
să faci şi servitoarei tale. **18** Să nu îţi pară greu, când îl laşi să
plece liber de la tine, pentru că, servindu-ţi şase ani, ţi-a fost
dublul muncii unui servitor plătit; şi DOMNUL Dumnezeul tău te
va binecuvânta în tot ce faci. **19** Să sfinţeşti pentru DOMNUL

Dumnezeul tău pe toţi întâii-născuţi de parte bărbătească din
cireada ta şi din turma ta, să nu faci nicio lucrare cu întâiul-
născut al taurului tău, nici să nu tunzi pe întâiul-născut al oii
tale. **20** Să îl mănânci înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău an
după an, tu şi casa ta, în locul pe care îl va alege DOMNUL. **21**
Iar dacă este vreun cusur în el, dacă este şchiop sau orb sau
are orice cusur rău, să nu îl sacrifici DOMNULUI Dumnezeul
tău. **22** Să îl mănânci înăuntrul porţilor tale, cel necurat şi cel
curat deopotrivă, ca şi din căprioară şi din cerb. **23** Numai să nu
mănânci sângele lui; să îl verşi pe pământ, ca apa.

16 Ţine luna Abib şi ţine paştele DOMNULUI Dumnezeul tău,
pentru că în luna Abib te-a scos DOMNUL Dumnezeul tău din
Egipt, noaptea. **2** Să sacrifici de aceea paştele DOMNULUI
Dumnezeul tău, din cireadă şi din turmă, în locul pe care îl va
alege DOMNUL Dumnezeul tău, ca să îşi pună numele său
acolo. **3** Să nu mănânci pâine dospită cu acesta; şapte zile să îl
mănânci cu azime, pâinea chinuirii, pentru că ai ieşit în grabă
din ţara Egiptului, ca să îţi aminteşti de ziua când ai ieşit din ţara
Egiptului în toate zilele vieţii tale. **4** Şi şapte zile să nu se vadă
pâine dospită la tine, în toate hotarele tale; nici din carnea pe
care o sacrifici seara, în cea dintâi zi, să nu îţi rămână toată
noaptea până dimineaţa. **5** Nu poţi sacrifica paştele în oricare
din porţile tale, pe care ţi le dă DOMNUL Dumnezeul tău, **6** Ci la
locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău să îşi pună
numele său în el, acolo să sacrifici paştele, seara, la apusul
soarelui, pe timpul când ai ieşit din Egipt. **7** Şi să frigi şi să
mănânci în locul pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul tău şi
dimineaţa să te întorci şi să te duci la corturile tale. **8** Şase zile
să mănânci azime, iar în ziua a şaptea să fie o adunare solemnă

pentru DOMNUL Dumnezeul tău; să nu faci nicio lucrare în ea.
9 Să îţi numeri şapte săptămâni; să începi să numeri cele şapte
săptămâni de când începi să pui secera în grâne. **10** Şi să ţii
sărbătoarea săptămânilor pentru DOMNUL Dumnezeul tău, cu o
taxă a unei ofrande de bunăvoie din mâna ta, pe care să o dai
DOMNULUI precum te va fi binecuvântat DOMNUL Dumnezeul
tău. **11** Şi să te bucuri înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, tu
şi fiul tău şi fiica ta şi servitorul tău şi servitoarea ta, şi levitul
care este înăuntrul porţilor tale şi străinul şi cel fără tată şi
văduva, care sunt printre voi; în locul pe care l-a ales DOMNUL
Dumnezeul tău să îşi pună numele său acolo. **12** Şi să îţi
aminteşti că ai fost rob în Egipt şi să ţii şi să împlineşti aceste
statute. **13** Să ţii sărbătoarea corturilor şapte zile, după ce vei fi
adunat grânele tale şi vinul tău, **14** Şi să te bucuri la sărbătoarea
ta, tu şi fiul tău şi fiica ta şi servitorul tău şi servitoarea ta şi levitul
şi străinul şi cel fără tată şi văduva, care sunt înăuntrul porţilor
tale. **15** Şapte zile să ţii o sărbătoare solemnă pentru DOMNUL
Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege DOMNUL, pentru că
DOMNUL Dumnezeul tău te va binecuvânta în tot venitul tău şi
în toate lucrările mâinilor tale, ca să te bucuri într-adevăr. **16**
De trei ori pe an, toată partea ta bărbătească să se înfăţişeze
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege;
la sărbătoarea azimelor şi la sărbătoarea săptămânilor şi la
sărbătoarea corturilor şi să nu se înfăţişeze înaintea DOMNULUI
cu mâna goală; **17** Fiecare om să dea precum este în stare,
conform binecuvântării pe care ţi-a dat-o DOMNUL Dumnezeul
tău. **18** Să îţi pui judecători şi administratori în toate porţile tale,
pe care ţi le dă DOMNUL Dumnezeul tău în triburile tale, şi ei să
judece poporul cu judecată dreaptă. **19** Să nu strâmbi judecata,

să nu părtineşti după înfăţişare, nu lua niciun dar, pentru că darul
orbeşte ochii înţelepţilor şi perverteşte cuvintele celor drepţi. **20**
Să urmăreşti ceea ce este în întregime drept, ca să trăieşti şi să
stăpâneşti ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău. **21** Să
nu îţi sădeşti vreun crâng de pomi lângă altarul DOMNULUI
Dumnezeul tău, pe care ţi-l vei face. **22** Nici să nu îţi ridici vreun
chip de piatră, pe care îl urăşte DOMNUL Dumnezeul tău.

17 Să nu sacrifici DOMNULUI Dumnezeul tău vreun taur sau
vreo oaie, în care să fie vreun cusur, sau vreun lucru rău, pentru
că este o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău. **2**
Dacă se găseşte printre voi, în vreuna din porţile tale, pe care
DOMNUL Dumnezeul tău ţi le dă, un bărbat sau o femeie care a
lucrat stricăciuni înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul tău,
încălcând legământul lui, **3** Şi care a mers şi a servit altor
dumnezei şi li s-a închinat, fie soarelui sau lunii sau vreunuia din
oştirea cerului, ceea ce nu am poruncit; **4** Şi ţi se va spune şi vei
fi auzit, să cercetezi cu atenţie; şi, iată, dacă este adevărat şi
dacă lucrul este sigur, că s-a făcut această urâciune în Israel, **5**
Atunci să scoţi afară la porţile tale pe acel bărbat sau pe acea
femeie care a făcut acest lucru stricat, adică pe acel bărbat sau
pe acea femeie, şi să îi ucizi cu pietre până când mor. **6** Din
gura a doi martori, sau a trei martori, să fie ucis cel care va fi
demn de moarte, dar să nu fie ucis din gura unui singur martor.
7 Mâinile martorilor să fie primele asupra lui ca să îl ucidă şi
după aceea mâinile întregului popor. Astfel să îndepărtezi răul
din mijlocul vostru. **8** Şi dacă se va ridica un lucru prea greu de
judecat pentru tine, între sânge şi sânge, între ceartă şi ceartă şi
între lovitură şi lovitură, fiind cazuri de neînţelegere înăuntrul
porţilor tale, atunci să te ridici şi să te urci la locul pe care îl va

alege DOMNUL Dumnezeul tău. **9** Şi să vii la preoţi, la leviţi şi la
judecătorul care va fi în acele zile şi să întrebi; şi ei îţi vor arăta
hotărârea de judecată, **10** Şi să faci conform hotărârii, pe care ţi-
o vor arăta cei din locul pe care îl va alege DOMNUL; şi să iei
seama să faci toate cele ce te vor instrui ei, **11** Să faci conform
hotărârii legii care te vor învăţa ei şi conform judecăţii pe care ţi-
o vor spune ei; să nu te abaţi nici la dreapta, nici la stânga de
la hotărârea pe care ţi-o vor spune ei. **12** Şi bărbatul care se
va purta cu îngâmfare şi nu va da ascultare preotului care stă
să servească acolo înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău, sau
judecătorului, chiar bărbatul acela să moară; şi să îndepărtezi
răul din Israel. **13** Şi tot poporul să audă şi să se teamă şi să nu
se mai poarte cu mândrie. **14** După ce vei fi intrat în ţara pe care
ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău şi o vei stăpâni şi vei locui în
ea şi vei spune: Voi pune un împărat peste mine, asemenea
tuturor naţiunilor care sunt împrejurul meu; **15** Să pui împărat
peste tine pe acela pe care îl va alege DOMNUL Dumnezeul
tău, să pui împărat peste tine pe unul dintre fraţii tăi; nu poţi să
pui peste tine pe un străin, care nu este fratele tău. **16** Numai să
nu aibă mulţi cai şi să nu facă pe popor să se întoarcă în Egipt,
pentru a-şi înmulţi caii, văzând că DOMNUL v-a spus: Să nu vă
mai întoarceţi pe acea cale. **17** Nici să nu aibă multe soţii, ca să
nu i se abată inima; nici să nu îşi înmulţească mult argint şi
aur. **18** Şi va fi astfel: când şade pe tronul împărăţiei sale, să
îşi scrie o copie a acestei legi într-o carte, după cea care este
înaintea preoţilor, a leviţilor. **19** Şi ea să fie cu el şi să citească
din ea în toate zilele vieţii sale, ca să înveţe să se teamă de
DOMNUL Dumnezeul său, ca să păzească toate cuvintele legii
acesteia şi statutele acestea, ca să le facă, **20** Ca să nu i se

înalţe inima deasupra fraţilor săi şi să nu se abată de la poruncă
nici la dreapta, nici la stânga, pentru ca să îşi prelungească
zilele în împărăţia sa, el şi copiii lui, în mijlocul lui Israel.
18 Preoţii, leviţii şi tot tribul lui Levi nu vor avea nici parte,
nici moştenire în Israel, ei să mănânce ofrandele prin foc ale
DOMNULUI care sunt şi moştenirea lui. **2** De aceea nu vor avea
moştenire între fraţii lor, DOMNUL este moştenirea lor, precum
le-a spus. **3** Şi acesta să fie dreptul preoţilor de la popor, de la
cei care oferă un sacrificiu, fie bou fie oaie; să dea preotului
spata şi amândouă fălcile şi pântecele. **4** Primele roade de
asemenea din grânele tale, din vinul tău şi din untdelemnul tău
şi primele din tunsul oilor tale, să le dai lui. **5** Pentru că pe el l-
a ales DOMNUL Dumnezeul tău dintre toate triburile tale să
stea în picioare să servească în numele DOMNULUI, el şi fiii
săi pentru totdeauna. **6** Şi dacă vine un levit din oricare din
porţile tale din tot Israelul, unde a locuit temporar şi vine cu
toată dorinţa minţii lui în locul pe care îl va alege DOMNUL, **7**
Atunci să servească în numele DOMNULUI Dumnezeul său,
precum fac toţi fraţii săi leviţi, care stau în picioare acolo înaintea
DOMNULUI. **8** Ei să aibă porţii de mâncat deopotrivă, pe lângă
ceea ce vine din vânzarea averii sale părinteşti. **9** După ce vei fi
intrat în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, să nu
te înveţi să faci după urâciunile acelor naţiuni. **10** Să nu se
găsească printre voi cineva care să facă pe fiul său sau pe fiica
sa, să treacă prin foc, sau care foloseşte ghicire, sau prezicător
al viitorului sau fermecător sau vrăjitoare, **11** Sau descântător,
sau unul care consultă demonii, sau vrăjitor, sau unul care
cheamă morţii. **12** Pentru că toţi cei care fac aceste lucruri sunt o
urâciune înaintea DOMNULUI şi pentru aceste urâciuni îi alungă

DOMNUL Dumnezeul tău dinaintea ta. **13** Tu să fii desăvârşit cu
DOMNUL Dumnezeul tău. **14** Pentru că aceste naţiuni, pe care
le vei stăpâni, au dat ascultare la prezicători ai viitorului şi la
ghicitori, dar cât despre tine, DOMNUL Dumnezeul tău nu ţi-a
permis să faci astfel. **15** DOMNUL Dumnezeul tău îţi va ridica un
Profet din mijlocul tău, dintre fraţii tăi, asemenea mie, lui să îi
daţi ascultare; **16** Conform cu tot ce ai dorit de la DOMNUL
Dumnezeul tău în Horeb, în ziua adunării, spunând: Să nu mai
aud vocea DOMNULUI Dumnezeul meu, nici să nu mai văd focul
acesta mare, ca să nu mor. **17** Şi DOMNUL mi-a spus: Bine au
vorbit ce au vorbit. **18** Le voi ridica un Profet dintre fraţii lor,
asemenea ţie şi voi pune cuvintele mele în gura lui; şi el le va
vorbi tot ce îi voi porunci. **19** Şi se va întâmpla, că oricui nu va
da ascultare cuvintelor mele, pe care le va spune el în numele
meu, îi voi cere socoteală. **20** Dar profetul care s-ar îngâmfa să
vorbească în numele meu un cuvânt, pe care nu l-am poruncit
să îl vorbească sau care va vorbi în numele altor dumnezei,
acel profet să moară. **21** Şi dacă spui în inima ta: Cum vom
cunoaşte cuvântul pe care nu l-a spus DOMNUL? **22** Când un
profet vorbeşte în numele DOMNULUI şi lucrul nu se împlineşte,
nici nu se întâmplă, acela este cuvântul pe care nu l-a vorbit
DOMNUL; ci profetul l-a vorbit cu îngâmfare, să nu te temi de el.

19 După ce DOMNUL Dumnezeul tău va stârpi naţiunile, a
căror ţară ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, şi le vei alunga şi
vei locui în cetăţile lor şi în casele lor, **2** Să îţi separi trei cetăţi în
mijlocul ţării tale, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, ca să
o stăpâneşti. **3** Să îţi pregăteşti o cale şi să împarţi în trei părţi
hotarele ţării tale, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău ca să
o moşteneşti, ca orice ucigaş să fugă acolo. **4** Şi acesta este

cazul ucigaşului, care va fugi acolo, ca să trăiască. Cine ucide
fără intenţie pe aproapele său, pe care nu l-a urât în trecut; **5**
Ca atunci când un om merge cu vecinul său în pădure să taie
lemne şi mâna sa dă o lovitură cu securea să taie lemnul şi
fierul iese din coadă şi cade pe vecinul său încât el moare; el să
fugă într-una din acele cetăţi şi să trăiască; **6** Ca nu cumva
răzbunătorul sângelui să urmărească pe ucigaş, pe când inima
lui este aprinsă şi să îl ajungă, deoarece calea este lungă şi să îl
ucidă; deşi nu era demn de moarte, pentru că nu l-a urât în
trecut. **7** De aceea îţi poruncesc, spunând: Să îţi separi trei
cetăţi. **8** Şi dacă DOMNUL Dumnezeul tău îţi lărgeşte hotarul,
precum a jurat părinţilor tăi şi îţi dă toată ţara, pe care a promis
că o va da părinţilor tăi, **9** Dacă vei păzi ca să faci toate aceste
porunci, pe care ţi le poruncesc astăzi, să iubeşti pe DOMNUL
Dumnezeul tău şi să umbli pe căile lui în toate zilele, atunci să îţi
mai adaugi încă trei cetăţi, pe lângă acestea trei, **10** Ca să nu
fie vărsat sânge nevinovat în ţara ta, pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău de moştenire, şi astfel sânge să fie peste tine. **11**
Dar dacă vreun om urăşte pe aproapele său şi îl pândeşte şi se
ridică împotriva lui şi îl loveşte de moarte încât el moare, şi fuge
într-una din aceste cetăţi, **12** Atunci bătrânii cetăţii sale să trimită
şi să îl aducă de acolo şi să îl predea în mâna răzbunătorului
sângelui, ca să moară. **13** Ochiul tău să nu aibă milă de el,
iar tu să îndepărtezi sângele nevinovat din Israel, ca să îţi fie
bine. **14** Să nu muţi pietrele de hotar ale aproapelui tău, pe
care le-au pus cei din vechime în moştenirea ta, pe care o vei
moşteni în ţara, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău, ca
să o stăpâneşti. **15** Un singur martor să nu se ridice împotriva
unui om pentru vreo nelegiuire, sau pentru vreun păcat, în orice

păcat prin care păcătuieşte; prin gura a doi martori sau prin gura
a trei martori, să fie întemeiat un lucru. **16** Dacă se ridică un
martor fals împotriva cuiva să mărturisească împotriva lui vreun
lucru nedrept, **17** Atunci cei doi bărbaţi, între care este cearta,
să stea în picioare înaintea DOMNULUI, înaintea preoţilor şi
a judecătorilor care vor fi în acele zile. **18** Şi judecătorii să
cerceteze cu de-amănuntul; şi, iată, dacă martorul este martor
fals şi a mărturisit fals împotriva fratelui său, **19** Atunci să îi faceţi
precum s-a gândit el să facă fratelui său, astfel să îndepărtezi
răul din mijlocul tău. **20** Şi cei care rămân, să audă şi să se
teamă şi să nu mai facă un asemenea rău printre voi. **21** Şi
ochiul tău să nu aibă milă, ci viaţă pentru viaţă, ochi pentru ochi,
dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior.

20 Când ieşi la bătălie împotriva duşmanilor tăi şi vezi cai şi
care şi un popor mai mare la număr decât tine, să nu te temi de
ei, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara
Egiptului, este cu tine. **2** Şi va fi astfel, când vă veţi fi apropiat
de bătălie, preotul să se apropie şi să vorbească poporului. **3**
Şi să le spună: Ascultă, Israele! Astăzi vă apropiaţi de bătălia
împotriva duşmanilor voştri, să nu vă slăbească inimile; nu vă
temeţi şi nu tremuraţi, nici nu vă înspăimântaţi din cauza lor. **4**
Pentru că DOMNUL Dumnezeul vostru este cel care merge cu
voi, ca să lupte pentru voi împotriva duşmanilor voştri să vă
salveze. **5** Şi administratorii să vorbească poporului, spunând:
Cine este bărbatul care şi-a zidit o casă nouă şi nu a dedicat-o?
Să plece şi să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în
bătălie şi să o dedice altul. **6** Şi cine este bărbatul care a sădit o
vie şi nu a mâncat din ea? Să plece şi să se întoarcă acasă, ca
nu cumva să moară în bătălie şi să mănânce altul din ea. **7** Şi

cine este bărbatul care s-a logodit cu o femeie şi nu a luat-o?
Să plece şi să se întoarcă acasă, ca nu cumva să moară în
bătălie şi să o ia altul. **8** Şi administratorii să mai vorbească
poporului şi să spună: Cine este bărbatul care este fricos şi are
inima slabă? Să plece şi să se întoarcă acasă, ca nu cumva să
slăbească şi inima fraţilor săi, ca inima lui. **9** Şi va fi astfel, după
ce administratorii vor termina de vorbit poporului, că vor pune
căpetenii ai armatelor să conducă poporul. **10** Când te apropii
de o cetate ca să lupţi împotriva ei, să îi oferi pace. **11** Şi va fi
astfel, dacă îţi va da răspuns de pace şi îţi va deschide, atunci
să fie astfel, tot poporul care se află în ea să îţi fie tributar şi să
îţi servească. **12** Şi dacă nu va face pace cu tine, ci se va război
împotriva ta, atunci să o asediezi. **13** Şi după ce DOMNUL
Dumnezeul tău o va fi dat în mâinile tale, să loveşti fiecare parte
bărbătească din ea prin ascuţişul sabiei, **14** Dar pe femei şi pe
micuţi şi pe vite şi tot ce este în cetate, toată prada ei, să le iei
pentru tine; şi să mănânci prada duşmanilor tăi, pe care ţi-o dă
DOMNUL Dumnezeul tău. **15** Astfel să faci tuturor cetăţilor, care
sunt foarte departe de tine, care nu sunt dintre cetăţile acestor
naţiuni. **16** Dar din cetăţile acestor popoare, pe care ţi le dă
DOMNUL Dumnezeul tău ca moştenire, să nu laşi viu nimic ce
respiră, **17** Ci să îi nimiceşti în întregime: pe hitiţi şi pe amoriţi şi
pe canaaniţi şi pe periziţi, pe hiviţi şi pe iebusiţi, precum ţi-a
poruncit DOMNUL Dumnezeul tău, **18** Ca să nu vă înveţe să
faceţi după toate urâciunile lor, pe care le-au făcut dumnezeilor
lor, şi să păcătuiţi împotriva DOMNULUI Dumnezeul vostru. **19**
Când vei asedia o cetate mult timp, făcând război împotriva ei
ca să o iei, să nu îi distrugi pomii dând cu securea în ei, pentru
că poţi să mănânci din ei şi să nu îi retezi (pentru că pomul

câmpului este viaţa omului) pentru a-i folosi în asediu, **20** Numai
pomii, pe care îi cunoşti că nu sunt pomi pentru hrană, să îi
distrugi şi să îi retezi; şi să ridici întărituri împotriva cetăţii care
face război cu tine, până când este cucerită.

21 Dacă în ţara, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău să o
stăpâneşti, se va găsi un om ucis, zăcând în câmp, şi nu se ştie
cine l-a ucis, **2** Atunci bătrânii tăi şi judecătorii tăi să iasă şi să
măsoare până la cetăţile care sunt împrejurul celui ucis, **3** Şi
va fi astfel, din cetatea care este lângă cel ucis, bătrânii cetăţii
aceleia să ia o viţea, cu care nu s-a lucrat şi care nu a tras la
jug; **4** Şi bătrânii cetăţii aceleia să coboare viţeaua într-o vale
nelucrată, în care nici nu s-a recoltat nici nu s-a semănat, şi să
frângă gâtul viţelei acolo în vale, **5** Şi preoţii, fiii lui Levi, să se
apropie, pentru că pe ei i-a ales DOMNUL Dumnezeul tău să îi
servească şi să binecuvânteze în numele DOMNULUI; şi prin
cuvântul lor să fie încercată orice ceartă şi orice lovitură, **6** Şi toţi
bătrânii cetăţii aceleia, care este lângă cel ucis, să îşi spele
mâinile deasupra viţelei decapitate în vale, **7** Şi să răspundă şi
să zică: Mâinile noastre nu au vărsat acest sânge, nici ochii
noştri nu au văzut. **8** Fii milostiv, Doamne, faţă de poporul tău
Israel, pe care l-ai răscumpărat, şi nu pune sânge nevinovat în
contul poporului tău Israel. Şi sângele li se va ierta. **9** Astfel să
îndepărtezi sângele nevinovat din mijlocul tău, când vei face
ce este drept înaintea ochilor DOMNULUI. **10** Când vei ieşi la
război împotriva duşmanilor tăi şi DOMNUL Dumnezeul tău îi va
da în mâinile tale şi îi vei lua captivi, **11** Şi între cei captivi vei
vedea o femeie frumoasă şi vei avea dorinţă spre ea şi vei voi
să ţi-o iei de soţie, **12** Atunci să o aduci la tine în casa ta şi să îşi
radă capul şi să îşi taie unghiile; **13** Şi să îşi lepede hainele

captivităţii ei de pe ea şi să rămână în casa ta şi să plângă pe
tatăl ei şi pe mama ei o lună întreagă, şi după aceea să intri la
ea şi să fii soţul ei şi ea să fie soţia ta. **14** Şi va fi astfel, dacă
nu găseşti plăcere în ea, să îi dai drumul să meargă încotro
voieşte; dar să nu o vinzi deloc pe bani; să nu faci comerţ cu
ea, pentru că ai înjosit-o. **15** Dacă un bărbat are două soţii,
una iubită şi alta neiubită, şi i-au născut copii, atât cea iubită
cât şi cea neiubită, şi dacă fiul întâi-născut este al celei ce nu
era iubită, **16** Atunci va fi astfel: în ziua când va da moştenire
fiilor săi ceea ce are, nu va putea face întâi-născut pe fiul celei
iubite înaintea fiului celei ce nu era iubită, care este cel întâi-
născut; **17** Ci să recunoască de întâi-născut pe fiul celei ce nu
era iubită, dându-i o parte dublă din tot ce are, pentru că el
este începutul puterii sale; dreptul de întâi-născut este al lui.
18 Dacă un om are un fiu încăpăţânat şi răzvrătit, care nu va
asculta de vocea tatălui său, sau vocea mamei sale, şi când ei îl
ceartă, nu le dă ascultare, **19** Atunci tatăl său şi mama sa să îl
apuce şi să îl scoată la bătrânii cetăţii sale şi la poarta locului
său. **20** Şi să spună bătrânilor cetăţii sale: Acest fiu al nostru
este încăpăţânat şi răzvrătit, nu ascultă de vocea noastră; este
un lacom şi un beţiv. **21** Şi toţi oamenii cetăţii sale să îl ucidă
cu pietre, ca să moară, astfel să îndepărtezi răul din mijlocul
vostru şi tot Israelul să audă şi să se teamă. **22** Şi dacă un om a
făcut un păcat demn de moarte, şi este ucis, şi îl spânzuri de
lemn, **23** Trupul lui să nu rămână toată noaptea pe lemn, ci să îl
înmormântezi chiar în acea zi; (pentru că cel spânzurat este
blestemat de Dumnezeu) ca să nu fie pângărită ţara ta, pe care
ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău ca moştenire.

22 Să nu vezi boul fratelui tău sau oaia lui rătăcind şi să te
ascunzi de ele, să le întorci negreşit la fratele tău. **2** Şi dacă
fratele tău nu este aproape de tine, sau dacă nu îl cunoşti, atunci
să le aduci la casa ta şi să fie la tine până le caută fratele tău şi
să i le înapoiezi. **3** Astfel să faci şi cu măgarul său şi la fel să
faci şi cu haina sa şi la fel să faci cu orice lucru pierdut al fratelui
tău, pe care l-a pierdut el şi tu l-ai găsit; nu poţi să te ascunzi. **4**
Să nu vezi măgarul fratelui tău sau boul lui, căzuţi pe cale, şi să
te ascunzi de ei, să îl ajuţi negreşit să îi ridice. **5** Femeia să nu
se îmbrace cu ce aparţine unui bărbat, nici bărbatul să nu se
îmbrace cu haină femeiască, pentru că toţi cei care fac astfel
sunt o urâciune înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău. **6** Dacă
se întâmplă să fie înaintea ta pe drum, în vreun pom sau pe
pământ, un cuib de pasăre cu pui sau cu ouă şi mama şade
peste pui sau peste ouă, să nu iei mama cu puii, **7** Să dai drumul
mamei şi să îţi iei puii, ca să îţi fie bine şi să îţi prelungeşti
zilele. **8** Când zideşti o casă nouă, să faci un parapet pentru
acoperişul tău, ca să nu aduci sânge peste casa ta, dacă vreun
om cade de pe ea. **9** Să nu îţi semeni via cu seminţe diferite, ca
nu cumva rodul seminţei tale, pe care ai semănat-o, şi rodul
viei tale să fie pângărit. **10** Să nu ari cu un bou şi cu un măgar
împreună. **11** Să nu porţi o haină din materiale diferite, precum
din lână şi in împreună. **12** Să îţi faci ciucuri la cele patru colţuri
ale îmbrăcămintei tale, cu care te acoperi. **13** Dacă un om îşi ia
o soţie şi intră la ea şi o urăşte, **14** Şi dă ocazii să se vorbească
împotriva ei şi îi scoate un nume rău şi spune: Am luat pe femeia
aceasta şi când am intrat la ea, nu am găsit-o fecioară, **15** Atunci
tatăl fetei şi mama ei, să ia semnele fecioriei fetei şi să le aducă
la bătrânii cetăţii la poartă, **16** Şi tatăl fetei să spună bătrânilor:

Am dat pe fiica mea de soţie acestui bărbat şi el o urăşte; **17** Şi,
iată, el dă ocazii de vorbire împotriva ei, spunând: Nu am găsit
pe fiica ta fecioară; şi totuşi acestea sunt semnele fecioriei fiicei
mele. Şi ei să întindă pânza înaintea bătrânilor cetăţii. **18** Şi
bătrânii cetăţii aceleia să ia pe bărbatul acela şi să îl certe; **19** Şi
să îl amendeze cu o sută de şekeli de argint şi să îi dea tatălui
fetei, pentru că a scos nume rău unei fecioare din Israel şi ea să
îi fie soţie; nu o va putea lăsa în toate zilele lui. **20** Dar dacă
acest lucru este adevărat şi semnele de feciorie nu se găsesc
pentru tânăra femeie, **21** Atunci să scoată pe tânăra femeie la
uşa casei tatălui ei şi bărbaţii cetăţii ei să o ucidă cu pietre, ca
să moară, pentru că a lucrat prosteşte în Israel, să curvească în
casa tatălui ei; astfel să îndepărtezi răul din mijlocul vostru. **22**
Dacă este găsit un bărbat culcându-se cu o femeie măritată cu
un soţ, atunci ei să moară amândoi, deopotrivă bărbatul care s-a
culcat cu femeia şi femeia; astfel să îndepărtezi răul din Israel.
23 Dacă o fată fecioară este logodită cu un bărbat şi un bărbat o
găseşte în cetate şi se culcă cu ea; **24** Atunci să îi scoateţi pe
amândoi afară la poarta cetăţii aceleia şi să îi ucideţi cu pietre,
ca să moară, pe fată, pentru că nu a strigat, fiind în cetate, şi
pe bărbat, pentru că a înjosit pe soţia aproapelui său, astfel
să îndepărtezi răul din mijlocul vostru. **25** Dar dacă un bărbat
găseşte în câmp pe o fată logodită şi bărbatul o forţează şi se
culcă cu ea, atunci numai bărbatul acela care s-a culcat cu ea să
moară, **26** Dar fetei să nu îi faci nimic, asupra fetei nu este păcat
demn de moarte, căci este precum se ridică un om împotriva
aproapelui său şi îl ucide, astfel este acest lucru, **27** Pentru că a
găsit-o în câmp şi fata logodită a strigat şi nu a fost nimeni să o
salveze. **28** Dacă un bărbat găseşte o fată fecioară, care nu este

logodită, şi o apucă şi se culcă cu ea şi sunt găsiţi, **29** Atunci
bărbatul care s-a culcat cu ea să dea tatălui fetei cincizeci de
şekeli de argint şi ea să îi fie soţie, pentru că a înjosit-o, nu o
poate lăsa în toate zilele sale. **30** Un bărbat să nu ia pe soţia
tatălui său, nici să nu ridice învelitoarea patului tatălui său.

23 Cel care este rănit la testicule, sau îşi are mădularul retezat,
să nu intre în adunarea DOMNULUI. **2** Un bastard să nu intre în
adunarea DOMNULUI, chiar până la a zecea generaţie a lui să
nu intre în adunarea DOMNULUI. **3** Un amonit sau moabit să nu
intre în adunarea DOMNULUI, chiar până la a zecea generaţie a
lor să nu intre în adunarea DOMNULUI, pentru totdeauna; **4**
Deoarece nu v-au întâmpinat cu pâine şi cu apă pe drum, când
aţi ieşit din Egipt; şi pentru că au angajat împotriva ta pe Balaam,
fiul lui Beor, din Petor, din Mesopotamia, ca să te blesteme. **5**
Totuşi DOMNUL Dumnezeul tău a refuzat să dea ascultare lui
Balaam, şi DOMNUL Dumnezeul tău a schimbat blestemul în
binecuvântare, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău te-a iubit. **6**
Să nu cauţi pacea lor nici binele lor în toate zilele tale, pentru
totdeauna. **7** Să nu deteşti pe edomit, pentru că el este fratele
tău; să nu deteşti pe egiptean, pentru că ai fost străin în ţara
lui. **8** Copiii care le vor fi născuţi în a treia generaţie să intre în
adunarea DOMNULUI. **9** Când oastea iese împotriva duşmanilor
tăi, atunci să te păzeşti de orice lucru stricat. **10** Dacă este
printre voi vreun om, necurat din ceva ce i se întâmplă noaptea,
atunci să iasă din tabără, să nu intre în tabără, **11** Şi va fi astfel,
când vine seara, să se spele cu apă şi la apusul soarelui să intre
în tabără. **12** Să ai de asemenea un loc afară din tabără, unde să
ieşi afară, **13** Şi să ai o lopată între armele tale; şi se va întâmpla
astfel, când te vei uşura afară, să sapi cu ea şi să te întorci şi să

acoperi ce a ieşit din tine, **14** Pentru că DOMNUL Dumnezeul
tău umblă în mijlocul taberei tale, ca să te elibereze şi să îi dea
pe duşmanii tăi înaintea ta; de aceea tabăra ta să fie sfântă, ca
el să nu vadă la tine vreun lucru necurat şi să se întoarcă de
la tine. **15** Să nu dai înapoi stăpânului său pe servitorul care
a scăpat la tine de la stăpânul său; **16** Să locuiască cu tine,
printre voi, în locul pe care îl va alege într-una din porţile tale,
unde îi va plăcea cel mai mult, să nu îl oprimi. **17** Să nu fie
nicio curvă dintre fiicele lui Israel, nici vreun sodomit dintre fiii lui
Israel. **18** Să nu aduci plata curvei, sau preţul unui câine, în
casa DOMNULUI Dumnezeul tău pentru vreo promisiune, pentru
că amândouă acestea sunt o urâciune înaintea DOMNULUI
Dumnezeul tău. **19** Să nu împrumuţi cu camătă pe fratele tău;
camătă pentru bani, camătă pentru alimente, camătă pentru
orice lucru care se împrumută cu camătă. **20** Pe un străin poţi să
îl împrumuţi cu camătă; dar pe fratele tău să nu îl împrumuţi cu
camătă, pentru ca DOMNUL Dumnezeul tău să te binecuvânteze
în orice îţi vei pune mâna în ţara în care intri, să o stăpâneşti. **21**
Când vei face o promisiune DOMNULUI Dumnezeul tău, să nu
întârzii să o împlineşti, pentru că DOMNUL Dumnezeul tău îţi va
cere socoteală; şi va fi păcat în tine. **22** Dar dacă te vei feri să
promiţi, nu va fi păcat în tine. **23** Ceea ce a ieşit de pe buzele
tale să ţii şi să împlineşti, adică o ofrandă de bunăvoie, precum
ai promis DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ai promis-o cu
gura ta. **24** Când intri în via aproapelui tău poţi să mănânci
struguri să te saturi după plăcerea ta; dar să nu pui în vasul tău.
25 Când intri în holda aproapelui tău poţi să smulgi spicele cu
mâna ta, dar să nu pui secera în holda aproapelui tău.

24 Când un bărbat şi-a luat o soţie şi s-a căsătorit cu ea şi se
întâmplă că ea nu găseşte favoare înaintea ochilor lui, pentru că
el a găsit în ea ceva necurăţie, să îi scrie o carte de divorţ şi să
i-o dea în mână şi să o trimită afară din casa lui. **2** Şi după ce ea
a plecat din casa lui, poate să se ducă şi să fie soţia altui bărbat.
3 Şi dacă soţul de pe urmă o urăşte şi îi scrie o carte de divorţ şi
i-o dă în mână şi o trimite afară din casa lui, sau dacă moare
soţul de pe urmă, care şi-a luat-o de soţie, **4** Soţul ei cel dintâi,
care a trimis-o, nu va mai putea să o ia ca să îi fie din nou soţie,
după ce ea s-a pângărit, pentru că aceasta este o urâciune
înaintea DOMNULUI; şi să nu faci să păcătuiască ţara, pe care
DOMNUL Dumnezeul tău ţi-o dă ca moştenire. **5** Când un bărbat
a luat de curând o soţie, să nu meargă la război, nici să nu i se
poruncească vreo sarcină, ci să fie liber acasă un an şi să îşi
înveselească soţia pe care şi-a luat-o. **6** Niciun om să nu ia
garanţie piatra de moară inferioară sau superioară, pentru că el
ar lua garanţie viaţa. **7** Dacă un om este găsit furând pe vreunul
dintre fraţii săi dintre copiii lui Israel şi face comerţ cu el, sau îl
vinde, atunci hoţul acela să moară; şi să îndepărtezi răul din
mijlocul tău. **8** Ia aminte la rana leprei, să iei seama şi să faci tot
ce te învaţă preoţii, leviţii, precum le-am poruncit, astfel să ţineţi
şi să faceţi. **9** Aminteşte-ţi ce a făcut DOMNUL Dumnezeul tău
lui Miriam pe cale, după ce aţi ieşit din Egipt. **10** Când împrumuţi
ceva fratelui tău, să nu intri în casa lui să îi iei garanţia. **11** Să
stai afară şi omul căruia i-ai împrumutat să îţi aducă garanţia
afară. **12** Şi dacă omul este sărac, să nu te culci cu garanţia lui.
13 În orice caz să îi înapoiezi garanţia la apusul soarelui, ca să
doarmă în haina lui şi să te binecuvânteze şi aceasta îţi va fi
dreptate înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău. **14** Să nu oprimi

un servitor angajat, sărac şi nevoiaş, dintre fraţii tăi sau dintre
străinii tăi, care sunt în ţara ta, înăuntrul porţilor tale. **15** La ziua
lui să îi dai plata şi să nu apună soarele peste ea, pentru că este
sărac şi îşi pune inima lui în aceasta, ca nu cumva să strige
împotriva ta către DOMNUL şi să îţi fie păcat. **16** Părinţii să nu
fie ucişi pentru copii, nici copiii să nu fie ucişi pentru părinţi,
fiecare om să fie dat morţii pentru propriul său păcat. **17** Să nu
pervertești judecata străinului, nici a celui fără tată; nici să nu iei
o haină a văduvei ca garanţie, **18** Ci să îţi aminteşti că ai fost rob
în Egipt şi DOMNUL Dumnezeul tău te-a răscumpărat de acolo;
de aceea îţi poruncesc să faci acest lucru. **19** Când îţi seceri
recolta în câmpul tău şi vei fi uitat un snop în câmp, să nu te
întorci să îl iei, să fie pentru străin, pentru cel fără tată şi pentru
văduvă, pentru ca DOMNUL Dumnezeul tău să te binecuvânteze
în toată lucrarea mâinilor tale. **20** Când îţi baţi măslinul, să nu
treci peste ramuri din nou, să fie pentru străin, pentru cel fără
tată şi pentru văduvă. **21** Când aduni strugurii viei tale, să nu
culegi ce rămâne în urma ta, să fie pentru străin, pentru cel fără
tată şi pentru văduvă. **22** Şi să îţi aminteşti că ai fost rob în ţara
Egiptului, de aceea îţi poruncesc să faci acest lucru.

25 Dacă este o neînţelegere între oameni şi ei vin la judecată,
ca judecătorii să îi judece, atunci să declare drept pe cel drept şi
să condamne pe cel stricat. **2** Şi se va întâmpla, dacă omul
stricat este demn să fie bătut, judecătorul să îl facă să se întindă
şi să fie bătut, în faţa lui, cu un număr de lovituri conform greşelii
lui. **3** Patruzeci de lovituri poate să îi dea şi să nu le întreacă,
pentru ca nu cumva, dacă le întrece şi îl bat peste acestea cu
multe lovituri, fratele tău ţi-ar părea nemernic. **4** Să nu legi gura
boului când treieră grâne. **5** Când fraţii locuiesc împreună şi

unul dintre ei moare şi nu are copil, soţia mortului să nu se
căsătorească în afară, cu un străin; fratele soţului ei să intre la
ea şi să şi-o ia de soţie şi să împlinească faţă de ea datoria de
frate al soţului. **6** Şi se va întâmpla că, întâiul-născut pe care
îl naşte ea să poarte numele fratelui său mort, ca să nu i se
şteargă numele din Israel. **7** Şi dacă omului nu îi place să ia pe
soţia fratelui său, atunci soţia fratelui său să se urce la poartă, la
bătrâni şi să spună: Fratele soţului meu refuză să ridice nume
fratelui său în Israel, refuză să împlinească datoria de frate al
soţului meu. **8** Atunci bătrânii cetăţii sale să îl cheme şi să îi
vorbească şi dacă el stăruie şi spune: Nu îmi place să o iau, **9**
Atunci soţia fratelui său să vină la el în prezenţa bătrânilor şi
să îi scoată încălţămintea din picior şi să îl scuipe în faţă şi să
răspundă şi să spună: Astfel să se facă bărbatului care nu va
înălţa casa fratelui său. **10** Şi în Israel îi va fi pus numele: Casa
celui descălţat. **11** Dacă doi bărbaţi se ceartă unul cu altul şi
soţia unuia se apropie ca să elibereze pe soţul ei din mâna celui
care îl loveşte şi îşi întinde mâna şi îl apucă de părţile ascunse,
12 Atunci să îi tai mâna, ochiul tău să nu o cruţe. **13** Să nu ai la
tine în sacul tău greutăţi diferite, una mare şi una mică. **14** Să nu
ai în casa ta măsuri diferite, una mare şi una mică. **15** Ci să ai o
greutate întreagă şi dreaptă; să ai o măsură întreagă şi dreaptă,
ca să ţi se lungească zilele în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău. **16** Pentru că toţi cei ce fac astfel de lucruri şi
toţi cei ce fac nedreptate, sunt o urâciune înaintea DOMNULUI
Dumnezeul tău. **17** Aminteşte-ţi de ce ţi-a făcut Amalec pe cale,
când aţi ieşit din Egipt; **18** Cum te-a întâmpinat pe cale şi ţi-a
lovit spatele, pe toţi cei slabi din spatele tău, când tu erai obosit
şi trudit şi el nu s-a temut de Dumnezeu. **19** De aceea se va

întâmpla, când DOMNUL Dumnezeul tău îţi va fi dat odihnă din
partea tuturor duşmanilor tăi de jur împrejur, în ţara pe care ţi-o
dă DOMNUL Dumnezeul tău ca moştenire să o stăpâneşti, că tu
să ştergi amintirea lui Amalec de sub cer, să nu uiţi.

26 Şi va fi astfel, când vei intra în ţara, pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău ca moştenire, şi o vei stăpâni şi vei locui în
ea, **2** Să iei din primele roade ale pământului, pe care le
vei aduce din ţara ta, pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul
tău, şi să le pui într-un coş şi să mergi la locul pe care îl va
alege DOMNUL Dumnezeul tău să îşi pună numele acolo. **3**
Şi să mergi la preotul care va fi în zilele acelea şi să îi spui:
Mărturisesc astăzi DOMNULUI Dumnezeul tău, că am intrat în
ţara, pe care DOMNUL a jurat părinţilor noştri, că ne-o va da.
4 Şi preotul să ia coşul din mâna ta şi să îl pună jos înaintea
altarului DOMNULUI Dumnezeul tău. **5** Şi să vorbeşti şi să spui
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău: Tatăl meu era un sirian
gata să piară şi a coborât în Egipt, cu puţini oameni, şi acolo a
locuit temporar şi acolo a devenit o naţiune mare, puternică
şi numeroasă, **6** Şi egiptenii s-au purtat rău cu noi şi ne-au
chinuit şi au pus robie grea peste noi, **7** Şi când noi am strigat
către DOMNUL Dumnezeul părinţilor noştri, DOMNUL a auzit
vocea noastră şi a văzut necazul nostru şi osteneala noastră
şi oprimarea noastră, **8** Şi DOMNUL ne-a scos din Egipt cu
mână tare şi cu braţ întins şi cu groază mare şi cu semne şi cu
minuni, **9** Şi ne-a adus în locul acesta şi ne-a dat ţara aceasta,
ţară în care curge lapte şi miere. **10** Şi acum, iată, am adus
primele roade ale ţării, pe care tu, DOAMNE, mi-ai dat-o. Şi
să le pui înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău şi să te închini
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău. **11** Şi să te bucuri în fiecare

lucru bun, pe care ţi l-a dat DOMNUL Dumnezeul tău, ţie şi
casei tale, tu şi levitul şi străinul care este printre voi. **12** Când
vei termina de strâns toate zeciuielile din venitul tău în anul al
treilea, anul zeciuielii, şi le vei da levitului, străinului, celui fără
tată şi văduvei, ca ei să mănânce înăuntrul porţilor tale şi să
fie săturaţi, **13** Atunci să spui înaintea DOMNULUI Dumnezeul
tău: Am scos din casă lucrurile sfinte şi le-am dat şi levitului şi
străinului, celui fără tată şi văduvei, conform cu toate poruncile
tale, pe care mi le-ai poruncit; nu am încălcat nici nu am uitat
vreuna din poruncile tale. **14** Nu am mâncat din ele în jalea
mea, nici nu am îndepărtat din ele pentru vreo folosire necurată,
nici nu am dat din ele pentru morţi, ci am dat ascultare vocii
DOMNULUI Dumnezeul meu şi am făcut conform cu tot ce mi-ai
poruncit. **15** Priveşte jos din locuinţa ta cea sfântă, din cer, şi
binecuvântează pe poporul tău Israel şi ţara pe care ne-ai dat-
o, precum ai jurat părinţilor noştri, o ţară în care curge lapte
şi miere. **16** Astăzi DOMNUL Dumnezeul tău ţi-a poruncit să
împlineşti aceste statute şi judecăţi şi să le ţii de aceea şi să le
împlineşti cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău. **17** Tu ai declarat
astăzi pe DOMNUL ca Dumnezeu al tău, şi că vei umbla în căile
lui şi vei ţine statutele lui şi poruncile lui şi judecăţile lui şi că
vei da ascultare vocii lui, **18** Şi DOMNUL te-a declarat astăzi
a fi poporul lui deosebit, precum ţi-a promis; şi tu să ţii toate
poruncile lui; **19** Şi că te va înălţa, mai presus de toate naţiunile
pe care le-a făcut el, în laudă şi în renume şi în onoare; şi că
tu vei fi un popor sfânt DOMNULUI Dumnezeul tău, precum a
vorbit el.

27 Şi Moise cu bătrânii lui Israel au poruncit poporului, spunând:
Păziţi toate poruncile pe care vi le poruncesc astăzi. **2** Şi va fi

astfel: în ziua când veţi trece peste Iordan, în ţara pe care ţi-o
dă DOMNUL Dumnezeul tău, să îţi ridici pietre mari şi să le
văruieşti cu var, **3** Şi să scrii pe ele toate cuvintele acestei legi,
după ce vei trece ca să intri în ţara, pe care ţi-o dă DOMNUL
Dumnezeul tău, o ţară în care curge lapte şi miere, precum ţi-a
promis DOMNUL Dumnezeul părinţilor tăi. **4** De aceea va fi
astfel, după ce veţi trece Iordanul, să ridicaţi aceste pietre pe
muntele Ebal, precum vă poruncesc astăzi şi să le văruiţi cu var.
5 Şi să zideşti acolo un altar DOMNULUI Dumnezeul tău, un
altar din pietre, să nu ridici fier asupra lor. **6** Să zideşti altarul
DOMNULUI Dumnezeul tău din pietre întregi şi să aduci pe el
ofrande arse pentru DOMNUL Dumnezeul tău, **7** Şi să aduci
ofrande de pace şi să mănânci acolo şi să te bucuri înaintea
DOMNULUI Dumnezeul tău. **8** Şi să scrii pe pietre foarte lămurit
toate cuvintele legii acesteia. **9** Şi Moise şi preoţii, leviţii, au
vorbit întregului Israel, spunând: Ia seama şi dă ascultare,
Israele, astăzi ai devenit poporul DOMNULUI Dumnezeul tău. **10**
De aceea să asculţi de vocea DOMNULUI Dumnezeul tău şi să
împlineşti poruncile lui şi statutele lui, pe care ţi le poruncesc
astăzi. **11** Şi Moise a poruncit poporului în ziua aceea, spunând:
12 Aceştia să stea în picioare să binecuvânteze poporul pe
muntele Garizim, după ce veţi fi trecut Iordanul: Simeon şi Levi
şi Iuda şi Isahar şi Iosif şi Beniamin; **13** Şi aceştia să stea în
picioare pe Muntele Ebal ca să blesteme: Ruben, Gad şi Aşer şi
Zabulon, Dan şi Neftali. **14** Şi leviţii să vorbească şi să spună
tuturor bărbaţilor lui Israel cu voce tare: **15** Blestemat fie omul
care îşi face orice chip cioplit sau turnat, o urâciune înaintea
DOMNULUI, lucrare a mâinilor meşterului, şi îl pune într-un loc
tainic. Şi tot poporul să răspundă şi să zică: Amin. **16** Blestemat

fie cel ce dispreţuieşte pe tatăl său sau pe mama sa. Şi tot
poporul să spună: Amin. **17** Blestemat fie cel ce mută piatra
de hotar a aproapelui său. Şi tot poporul să spună: Amin. **18**
Blestemat fie cel ce face pe orb să rătăcească de pe cale. Şi tot
poporul să spună: Amin. **19** Blestemat fie cel ce perverteşte
judecata străinului, a celui fără tată şi a văduvei. Şi tot poporul
să spună: Amin. **20** Blestemat fie cel ce se culcă cu soţia
tatălui său, pentru că ridică învelitoarea patului tatălui său. Şi tot
poporul să spună: Amin. **21** Blestemat fie cel ce se culcă cu
orice fel de animal. Şi tot poporul să spună: Amin. **22** Blestemat
fie cel ce se culcă cu sora sa, fiica tatălui său, sau fiica mamei
sale. Şi tot poporul să spună: Amin. **23** Blestemat fie cel ce se
culcă cu soacra sa. Şi tot poporul să spună: Amin. **24** Blestemat
fie cel ce loveşte pe aproapele său în ascuns. Şi tot poporul
să spună: Amin. **25** Blestemat fie cel ce ia răsplată pentru a
ucide o persoană nevinovată. Şi tot poporul să spună: Amin. **26**
Blestemat fie cel ce nu întăreşte toate cuvintele legii acesteia ca
să le împlinească. Şi tot poporul să spună: Amin.

28 Şi se va întâmpla, dacă vei da ascultare cu atenţie vocii
DOMNULUI Dumnezeul tău, luând seama să împlineşti toate
poruncile lui, pe care ţi le poruncesc astăzi, că DOMNUL
Dumnezeul tău te va înălţa mai presus de toate naţiunile
pământului, **2** Şi toate aceste binecuvântări vor veni peste tine şi
te vor ajunge, dacă vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul
tău. **3** Binecuvântat vei fi în cetate şi binecuvântat vei fi în câmp.
4 Binecuvântat va fi rodul trupului tău şi rodul pământului tău
şi rodul vitelor tale, fătul vacilor tale şi turmele oilor tale. **5**
Binecuvântat va fi coşul tău şi covata ta. **6** Binecuvântat vei fi
când intri şi binecuvântat vei fi când ieşi. **7** DOMNUL va face pe

duşmanii tăi, care se ridică împotriva ta, să fie bătuţi înaintea
feţei tale; ei vor ieşi împotriva ta pe o cale şi vor fugi dinaintea
ta pe şapte căi. **8** DOMNUL va porunci binecuvântare asupra
ta în depozitele tale şi pe tot ce îţi vei pune mâna; şi te va
binecuvânta în ţara pe care ţi-o dă DOMNUL Dumnezeul tău. **9**
DOMNUL te va întemeia ca popor sfânt pentru el, precum ţi-a
jurat, dacă vei păzi poruncile DOMNULUI Dumnezeul tău şi vei
umbla în căile lui. **10** Şi toate popoarele pământului vor vedea
că eşti numit după numele DOMNULUI şi se vor teme de tine.
11 Şi DOMNUL te va face abundent în bunătăţi, în rodul trupului
tău şi în rodul vitelor tale şi în rodul pământului tău, în ţara pe
care DOMNUL a jurat părinţilor tăi să ţi-o dea. **12** DOMNUL îţi
va deschide tezaurul său bun, cerul să dea ploaie ţării tale la
timpul ei şi să binecuvânteze toată lucrarea mâinii tale, şi vei da
cu împrumut multor naţiuni, dar tu nu vei lua cu împrumut. **13** Şi
DOMNUL te va face capul şi nu coada, şi vei fi numai deasupra
şi nu vei fi dedesubt, dacă dai ascultare poruncilor DOMNULUI
Dumnezeul tău, pe care ţi le poruncesc astăzi să iei seama şi să
le împlineşti, **14** Şi să nu te abaţi nici la dreapta nici la stânga, de
la niciunul dintre cuvintele pe care ţi le poruncesc astăzi, ca să
mergi după alţi dumnezei să le serveşti. **15** Dar se va întâmpla,
dacă nu vei da ascultare vocii DOMNULUI Dumnezeul tău, ca
să iei seama şi să împlineşti toate poruncile lui şi statutele lui, pe
care ţi le poruncesc astăzi, că toate blestemele acestea vor
veni peste tine şi te vor ajunge. **16** Blestemat vei fi în cetate şi
blestemat în câmp. **17** Blestemat va fi coşul tău şi blestemată
covata ta. **18** Blestemat va fi rodul trupului tău şi rodul ţării tale,
fătul vacilor tale şi turmele oilor tale. **19** Blestemat vei fi când
intri şi blestemat când ieşi. **20** DOMNUL va trimite peste tine

blestem, chinuire şi mustrare, peste orice îţi vei pune mâna
să faci, până când vei fi nimicit şi până când vei pieri repede,
din cauza stricăciunii faptelor tale, prin care m-ai părăsit. **21**
DOMNUL va face ciuma să se lipească de tine, până când te
va nimici din ţara în care intri să o stăpâneşti. **22** DOMNUL
te va lovi cu mistuire şi cu febră şi cu inflamare şi cu arsură
puternică şi cu sabie şi cu tăciune în grâu şi cu mană; şi ele te
vor urmări până vei pieri. **23** Şi cerul tău care este deasupra
capului tău va fi aramă, şi pământul care este sub tine, fier. **24**
DOMNUL va face ploaia peste ţara ta, pulbere şi praf, ele vor
coborî din cer asupra ta, până când vei fi nimicit. **25** DOMNUL
va face să fii bătut înaintea duşmanilor tăi, vei ieşi împotriva lor
pe o cale şi vei fugi dinaintea lor pe şapte căi şi vei fi alungat în
toate împărăţiile pământului. **26** Şi trupul tău mort va fi hrană
pentru toate păsările cerului şi fiarele pământului şi nimeni nu le
va speria. **27** DOMNUL te va lovi cu ulcerele Egiptului şi cu
tumori şi cu crustă şi cu pecingine, de care nu te poţi vindeca.
28 DOMNUL te va lovi cu nebunie şi cu orbire şi cu înmărmurire
a inimii, **29** Şi vei bâjbâi în miezul zilei, precum bâjbâie orbul în
întuneric, şi nu vei prospera în căile tale şi vei fi mereu oprimat
şi prădat în toate zilele, şi nimeni nu te va salva. **30** Te vei logodi
cu o femeie şi un alt bărbat se va culca cu ea, vei zidi o casă şi
nu vei locui în ea, vei sădi o vie şi nu vei aduna strugurii din ea.
31 Boul tău va fi înjunghiat înaintea ochilor tăi şi nu vei mânca
din el, măgarul tău va fi luat dinaintea feţei tale cu violenţă şi nu
îţi va fi înapoiat; oile tale vor fi date duşmanilor tăi şi nu vei avea
pe nimeni ca să le salveze. **32** Fiii tăi şi fiicele tale vor fi daţi altui
popor şi ochii tăi vor privi şi se vor topi de dor după ei toată ziua
şi nu va fi nicio putere în mâna ta. **33** O naţiune, pe care nu o

cunoşti, va mânca rodul ţării tale şi toate muncile tale; şi vei fi
doar oprimat şi zdrobit întotdeauna; **34** Astfel că vei înnebuni la
priveliştea pe care ochii tăi o vor vedea. **35** DOMNUL te va
lovi la genunchi şi la picioare, de la talpa piciorului tău până în
creştetul capului tău, cu un ulcer rău care nu poate fi vindecat.
36 DOMNUL te va duce pe tine şi pe împăratul tău, pe care îl vei
pune peste tine, la o naţiune pe care nu ai cunoscut-o nici tu nici
părinţii tăi şi acolo vei servi altor dumnezei, lemn şi piatră. **37**
Şi vei deveni o înmărmurire, un proverb şi o zicătoare, între
toate naţiunile unde te va conduce DOMNUL. **38** Vei duce multă
sămânţă la câmp şi vei strânge puţin, pentru că o va mistui
lăcusta. **39** Vei sădi vii şi le vei lucra, dar nu vei bea nici din vin,
nici nu vei strânge strugurii, pentru că viermii îi vor mânca. **40**
Vei avea măslini în toate ţinuturile tale, dar nu te vei unge cu
untdelemn, pentru că măslinul tău îşi va lepăda rodul său. **41** Vei
naşte fii şi fiice, dar nu te vei bucura de ei, pentru că vor merge
în captivitate. **42** Lăcusta va mistui toţi copacii tăi şi rodul ţării
tale. **43** Străinul care este la tine se va înălţa peste tine foarte
sus; şi tu vei coborî foarte jos. **44** El îţi va împrumuta şi tu nu îi
vei împrumuta, el va fi capul, iar tu vei fi coada. **45** Mai mult,
toate aceste blesteme vor veni peste tine şi te vor urmări şi te
vor ajunge, până vei fi nimicit, pentru că nu ai dat ascultare
vocii DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să păzeşti poruncile lui
şi statutele lui, pe care ţi le-a poruncit. **46** Şi ele vor fi peste
tine şi peste sămânţa ta pentru totdeauna, ca un semn şi ca o
minune. **47** Pentru că nu ai servit DOMNULUI Dumnezeul tău cu
bucurie şi cu veselie a inimii, pentru abundenţa în toate; **48** De
aceea vei servi pe duşmanii tăi, pe care îi va trimite DOMNUL
împotriva ta, în foame şi în sete şi în goliciune şi în lipsă de

toate, şi el va pune un jug de fier pe grumazul tău, până te va
nimici. **49** DOMNUL va aduce împotriva ta o naţiune de departe,
de la marginea pământului, precum zboară acvila; o naţiune a
cărei limbă nu o vei înţelege; **50** O naţiune aspră la înfăţişare,
care nu se uită la faţa bătrânilor, nici nu arată favoare tânărului,
51 Şi va mânca rodul vitelor tale şi rodul ţării tale, până vei fi
nimicit, care nu îţi va lăsa nici grâu, nici vin, nici untdelemn, nici
fătul vacilor tale, nici turmele oilor tale, până te va nimici. **52** Şi
te va asedia în toate porţile tale în toată ţara ta, până se vor
prăbuşi zidurile tale înalte şi întărite, în care te-ai încrezut; şi te
va asedia în toate porţile tale în toată ţara ta, pe care ţi-a dat-o
DOMNUL Dumnezeul tău. **53** Şi, în asediul şi în strâmtorarea cu
care te vor chinui duşmanii tăi, vei mânca rodul propriului tău
trup, carnea fiilor tăi şi a fiicelor tale pe care ţi-i va da DOMNUL
Dumnezeul tău, **54** Astfel încât ochiul bărbatului plăpând şi
foarte delicat printre voi, va fi rău faţă de fratele său şi faţă de
soţia sânului său şi faţă de rămăşiţa copiilor săi, pe care îi va
lăsa, **55** Astfel încât nu va da niciunuia dintre ei din carnea
copiilor săi, pe care o va mânca el, pentru că nu i-a rămas nimic
în asediul şi în strâmtorarea cu care te vor chinui duşmanii
tăi, în toate porţile tale. **56** Femeia plăpândă şi delicată dintre
voi, care nu ar fi cutezat să pună talpa piciorului ei pe pământ,
din delicateţe şi sensibilitate, ochiul ei va fi rău faţă de soţul
sânului ei şi faţă de fiul ei şi faţă de fiica ei, **57** Şi faţă de fătul
ei, care iese dintre picioarele ei, şi faţă de copiii ei, pe care îi
va naşte, pentru că în lipsă de toate îi va mânca în ascuns, în
asediul şi în strâmtorarea cu care te va chinui duşmanul tău
în porţile tale. **58** Dacă nu vei lua seama să împlineşti toate
cuvintele acestei legi, care sunt scrise în această carte, ca să

te temi de numele acesta glorios şi înspăimântător, DOMNUL
DUMNEZEUL TĂU, **59** Atunci DOMNUL va face îngrozitoare
plăgile tale şi plăgile seminţei tale, plăgi mari şi îndelungate,
cu boli rele şi îndelungate. **60** Mai mult, el va aduce asupra ta
toate bolile Egiptului, de care te-ai temut; şi ele se vor lipi de
tine. **61** De asemenea, fiecare boală şi fiecare plagă, care nu
este scrisă în cartea acestei legi, pe ele DOMNUL le va aduce
asupra ta, până vei fi nimicit. **62** Şi veţi fi lăsaţi puţini la număr,
deşi eraţi mulţi ca stelele cerului, pentru că ai refuzat să asculţi
de vocea DOMNULUI Dumnezeul tău. **63** Şi se va întâmpla,
precum DOMNUL s-a bucurat de voi să vă facă bine şi să vă
înmulţească, tot astfel DOMNUL se va bucura de voi să vă
nimicească şi să vă facă de nimic; şi veţi fi smulşi din ţara în
care intri ca să o stăpâneşti. **64** Şi DOMNUL te va împrăştia
printre toate popoarele, de la o margine a pământului până
la cealaltă; şi acolo vei servi altor dumnezei, pe care nu i-ai
cunoscut, nici tu, nici părinţii tăi, lemn şi piatră. **65** Şi printre
aceste naţiuni nu vei avea linişte, nici talpa piciorului tău nu va
avea odihnă, ci DOMNUL îţi va da acolo o inimă cutremurată şi
ochi care se topesc şi tristeţe a minţii, **66** Şi viaţa ta va atârna în
îndoială înaintea ta, şi te vei teme noaptea şi ziua şi nu vei avea
siguranţă pentru viaţa ta, **67** Dimineaţa vei spune: De ar fi seară!
Şi seara vei spune: De ar voi Dumnezeu să fie dimineaţă! De
teama inimii tale, de care te vei teme, şi de priveliştea, pe care
ochii tăi o vor vedea. **68** Şi DOMNUL te va întoarce în Egipt cu
corăbii, pe calea despre care ţi-am vorbit: Să nu o mai vezi; şi
acolo veţi fi vânduţi duşmanilor voştri ca robi şi roabe şi nimeni
nu vă va cumpăra.

29 Acestea sunt cuvintele legământului, pe care DOMNUL
a poruncit lui Moise, ca să îl facă cu copiii lui Israel în ţara
Moabului, în afară de legământul pe care l-a făcut cu ei în Horeb.
2 Şi Moise a chemat pe tot Israelul şi le-a spus: Aţi văzut tot ce a
făcut DOMNUL înaintea ochilor voştri în ţara Egiptului, lui Faraon
şi tuturor servitorilor lui şi întregii lui ţări; **3** Marile ispite pe care
ochii tăi le-au văzut, semnele şi acele mari miracole, **4** Totuşi
DOMNUL nu v-a dat o inimă să pătrundeţi şi ochi să vedeţi şi
urechi să auziţi, până în această zi. **5** Şi v-am condus patruzeci
de ani prin pustiu, hainele voastre nu s-au învechit pe voi şi
sandaua ta nu s-a învechit pe piciorul tău. **6** Nu aţi mâncat pâine,
nici nu aţi băut vin sau băutură tare, ca să cunoaşteţi că eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru. **7** Şi când aţi ajuns la acest loc,
Sihon, împăratul Hesbonului, şi Og, împăratul Basanului, au ieşit
împotriva noastră la bătălie şi noi i-am lovit, **8** Şi le-am luat ţara
şi am dat-o ca moştenire rubeniţilor şi gadiţilor şi la jumătate din
tribul lui Manase. **9** Păziţi de aceea cuvintele acestui legământ
şi împliniţi-le, ca să prosperaţi în tot ce faceţi. **10** Voi staţi în
picioare astăzi cu toţii înaintea DOMNULUI Dumnezeul vostru,
căpeteniile triburilor voastre, bătrânii voştri şi administratorii
voştri, toţi bărbaţii lui Israel, **11** Micuţii voştri, soţiile voastre
şi străinul tău care este în mijlocul taberei tale, de la tăietorul
lemnului tău până la aducătorul apei tale, **12** Ca să intri în
legământ cu DOMNUL Dumnezeul tău şi în jurământul său, pe
care DOMNUL Dumnezeul tău îl face cu tine astăzi, **13** Ca să te
întemeieze astăzi ca popor al său şi să îţi fie Dumnezeu, precum
ţi-a spus şi precum a jurat părinţilor tăi, lui Avraam, lui Isaac şi
lui Iacob. **14** Şi nu numai cu voi fac acest legământ şi acest
jurământ; **15** Ci cu acela care stă în picioare aici astăzi cu noi

înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru şi de asemenea cu cel
care nu este astăzi aici, cu noi, **16** (Pentru că ştiţi cum am locuit
noi în ţara Egiptului; şi cum am trecut prin mijlocul naţiunilor
printre care aţi trecut; **17** Şi aţi văzut urâciunile lor şi idolii lor,
lemn şi piatră, argint şi aur, care erau printre ei), **18** Ca nu cumva
să fie între voi vreun bărbat, sau femeie sau familie sau trib, a
cărui inimă să se întoarcă astăzi de la DOMNUL Dumnezeul
nostru, ca să meargă şi să servească dumnezeilor acestor
naţiuni, ca nu cumva să fie între voi o rădăcină care aduce
fiere şi pelin; **19** Şi să se întâmple, când aude cuvintele acestui
blestem, să se binecuvânteze singur în inima sa, spunând: Voi
avea pace, deşi umblu în imaginaţia inimii mele, ca să adaug
beţia la sete; **20** DOMNUL nu îl va scuti, ci furia DOMNULUI şi
gelozia lui vor fumega împotriva acelui bărbat şi vor veni peste el
toate blestemele care sunt scrise în cartea aceasta şi DOMNUL
îi va şterge numele de sub cer. **21** Şi DOMNUL îl va separa ca
rău dintre toate triburile lui Israel, conform cu toate blestemele
legământului care sunt scrise în cartea aceasta a legii, **22** Astfel
încât generaţia care va veni din copiii voştri, care se va ridica
după voi şi străinul care va veni dintr-o ţară îndepărtată, vor
spune când vor vedea plăgile ţării acesteia şi bolile pe care
DOMNUL le-a pus pe ea; **23** Şi că toată ţara ei este pucioasă
şi sare, arzând, că nu este semănată, nici nu rodeşte, nici nu
creşte vreo iarbă în ea, ca dărâmarea Sodomei şi Gomorei,
Admei şi Ţeboimului, pe care le-a dărâmat DOMNUL în furia sa
şi în mânia sa, **24** Chiar toate naţiunile vor spune: Pentru ce
a făcut astfel DOMNUL acestei ţări? Ce înseamnă dogoarea
acestei mari furii? **25** Atunci ei vor spune: Pentru că au părăsit
legământul DOMNULUI Dumnezeul părinţilor lor, pe care l-a

făcut cu ei când i-a scos din ţara Egiptului, **26** Fiindcă au mers şi
au servit altor dumnezei şi li s-au închinat, dumnezei pe care ei
nu i-au cunoscut şi el nu li i-a dat, **27** Şi mânia DOMNULUI
s-a aprins împotriva acestei ţări, ca să aducă asupra ei toate
blestemele care sunt scrise în această carte, **28** Şi DOMNUL
i-a dezrădăcinat din ţara lor în furie şi în mânie şi cu mare
indignare şi i-a aruncat într-o altă ţară, ca în ziua aceasta. **29**
Lucrurile tainice aparţin DOMNULUI Dumnezeul nostru, dar cele
revelate ne aparţin nouă şi copiilor noştri pentru totdeauna, ca
să împlinim toate cuvintele acestei legi.

30 Şi se va întâmpla, după ce vor veni peste tine toate lucrurile
acestea, binecuvântarea şi blestemul, pe care le-am pus înaintea
ta şi ţi le vei aminti printre toate naţiunile la care te va împrăştia
DOMNUL Dumnezeul tău, **2** Şi te vei întoarce la DOMNUL
Dumnezeul tău şi vei asculta de vocea lui conform cu tot ce
îţi poruncesc eu astăzi, cu toată inima ta şi cu tot sufletul tău,
tu şi copiii tăi, **3** Atunci DOMNUL Dumnezeul tău va întoarce
pe captivii tăi şi va avea milă de tine şi te va întoarce şi te
va aduna din nou dintre toate naţiunile, printre care te va fi
împrăştiat DOMNUL Dumnezeul tău. **4** Dacă vreunul din ai tăi
este împrăştiat până la cele mai îndepărtate margini ale cerului,
DOMNUL Dumnezeul tău te va aduna de acolo şi te va lua de
acolo, **5** Şi DOMNUL Dumnezeul tău te va aduce în ţara pe care
au stăpânit-o părinţii tăi şi tu o vei stăpâni şi îţi va face bine
şi te va înmulţi mai mult decât pe părinţii tăi. **6** Şi DOMNUL
Dumnezeul tău îţi va circumcide inima şi inima seminţei tale, ca
să iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima ta şi cu tot
sufletul tău, ca să trăieşti. **7** Şi DOMNUL Dumnezeul tău va
pune toate aceste blesteme asupra duşmanilor tăi şi asupra

celor ce te urăsc, care te-au persecutat. **8** Şi te vei întoarce şi
vei asculta de vocea DOMNULUI şi vei împlini toate poruncile
lui, pe care ţi le poruncesc astăzi. **9** Şi DOMNUL Dumnezeul
tău te va face abundent în fiecare lucrare a mâinii tale, în rodul
pântecelui tău şi în rodul vitelor tale şi în rodul pământului tău,
spre bine, pentru că DOMNUL se va bucura din nou de tine spre
bine, precum s-a bucurat de părinţii tăi, **10** Dacă vei da ascultare
la vocea DOMNULUI Dumnezeul tău, ca să păzeşti poruncile lui
şi statutele lui, care sunt scrise în cartea aceasta a legii, dacă te
vei întoarce la DOMNUL Dumnezeul tău cu toată inima ta şi
cu tot sufletul tău. **11** Pentru că această poruncă pe care ţi-o
poruncesc astăzi, nu este nici ascunsă nici departe de tine. **12**
Nu este în cer, ca să spui: Cine se va urca pentru noi în cer şi
să ne-o aducă, pentru ca să o auzim şi să o împlinim? **13** Nici
nu este dincolo de mare, ca să spui: Cine va trece pentru noi
dincolo de mare şi să ne-o aducă, pentru ca să o auzim şi să o
împlinim? **14** Ci cuvântul este foarte aproape de tine, în gura ta
şi în inima ta, ca să îl împlineşti. **15** Vezi, am pus astăzi înaintea
ta viaţa şi binele şi moartea şi răul; **16** În aceea că îţi poruncesc
astăzi să îl iubeşti pe DOMNUL Dumnezeul tău, să umbli în căile
lui şi să păzeşti poruncile lui şi statutele lui şi judecăţile lui, ca să
trăieşti şi să te înmulţeşti, şi ca DOMNUL Dumnezeul tău să te
binecuvânteze în ţara în care mergi să o stăpâneşti. **17** Dar
dacă ţi se abate inima şi nu vei asculta, ci vei fi atras şi te vei
închina altor dumnezei şi le vei servi, **18** Vă mărturisesc astăzi,
că veţi pieri negreşit şi nu vă veţi lungi zilele pe pământul pentru
care treci Iordanul, ca să intri să îl stăpâneşti. **19** Chem cerul şi
pământul să mărturisească astăzi împotriva voastră, v-am pus
înainte viaţa şi moartea, binecuvântarea şi blestemul; alege dar

viaţa, ca să trăiţi deopotrivă tu şi sămânţa ta, **20** Ca să poţi iubi
pe DOMNUL Dumnezeul tău şi să asculţi de vocea lui şi să te
poţi alipi de el, pentru că el este viaţa ta şi lungimea zilelor tale,
ca să locuieşti în ţara pe care DOMNUL a jurat-o părinţilor tăi, lui
Avraam, lui Isaac şi lui Iacob, că le-o dă.

31 Şi Moise a mers şi a vorbit aceste cuvinte către tot Israelul.
2 Şi le-a spus: Eu astăzi sunt în vârstă de o sută douăzeci de
ani; nu mai pot ieşi şi intra, de asemenea DOMNUL mi-a spus:
Tu nu vei trece Iordanul acesta. **3** DOMNUL Dumnezeul tău, el
va trece înaintea ta şi va nimici naţiunile acestea dinaintea ta şi
le vei stăpâni, şi Iosua, el va trece înaintea ta, precum a spus
DOMNUL. **4** Şi DOMNUL le va face precum a făcut lui Sihon şi
lui Og, împăraţii amoriţilor şi ţării lor, pe care i-a nimicit. **5** Şi
DOMNUL îi va da înaintea voastră, să le faceţi conform cu toate
poruncile pe care vi le-am poruncit. **6** Fiţi tari şi curajoşi, nu
vă temeţi, nici nu vă îngroziţi înaintea lor, pentru că DOMNUL
Dumnezeul tău, el este cel care merge cu tine; el nu te va lăsa,
nici nu te va părăsi. **7** Şi Moise l-a chemat pe Iosua şi i-a spus
înaintea ochilor întregului Israel: Fii tare şi curajos, pentru că tu
trebuie să intri cu poporul acesta în ţara pe care DOMNUL a
jurat-o părinţilor lor că le-o dă; şi tu îi vei face să o moştenească.
8 Şi DOMNUL, el este cel care merge înaintea ta; el va fi cu
tine, el nu te va lăsa, nici nu te va părăsi, nu te teme, nici nu te
descuraja. **9** Şi Moise a scris legea aceasta şi a dat-o preoţilor,
fiii lui Levi, care purtau chivotul legământului DOMNULUI, şi
tuturor bătrânilor lui Israel. **10** Şi Moise le-a poruncit, spunând:
La sfârşitul fiecăror şapte ani, în solemnitatea anului iertării, la
sărbătoarea corturilor, **11** Când va veni tot Israelul să se arate
înaintea DOMNULUI Dumnezeul tău în locul pe care îl va alege,

să citeşti legea aceasta înaintea întregului Israel, în auzul lor. **12**
Adună poporul împreună, pe bărbaţi şi pe femei şi pe copii şi pe
străinul tău care este înăuntrul porţilor tale, ca să audă şi să
înveţe şi să se teamă de DOMNUL Dumnezeul vostru şi să ia
seama să împlinească toate cuvintele acestei legi, **13** Şi copiii
lor, care nu au cunoscut nimic, să audă şi să înveţe să se teamă
de DOMNUL Dumnezeul vostru, în toate zilele cât trăiţi în ţara
în care treceţi Iordanul, ca să o stăpâniţi. **14** Şi DOMNUL i-a
spus lui Moise: Iată, ţi se apropie zilele ca să mori; cheamă pe
Iosua şi înfăţişaţi-vă, ca să îi dau poruncă. Şi Moise şi Iosua au
mers şi s-au înfăţişat la tabernacolul întâlnirii. **15** Şi DOMNUL
s-a arătat în tabernacol, într-un stâlp de nor, şi stâlpul de nor
stătea deasupra intrării tabernacolului. **16** Şi DOMNUL i-a spus
lui Moise: Iată, tu vei adormi cu părinţii tăi şi poporul acesta se
va ridica şi va curvi cu dumnezeii străinilor ţării în care intră să
fie cu ei şi mă va părăsi şi va rupe legământul meu pe care l-am
făcut cu ei. **17** Atunci furia mea se va aprinde împotriva lor în
ziua aceea şi îi voi părăsi şi îmi voi ascunde faţa de ei şi ei
vor fi mâncaţi şi li se vor întâmpla multe rele şi tulburări, astfel
încât vor spune în ziua aceea: Nu au venit aceste rele peste noi
pentru că Dumnezeul nostru nu este în mijlocul nostru? **18** Şi îmi
voi ascunde într-adevăr faţa în ziua aceea, pentru toate relele pe
care le-au lucrat, pentru că s-au întors spre alţi dumnezei. **19**
Şi acum scrieţi această cântare pentru voi, învaţă-i pe copiii
lui Israel să o cânte, pune-o în gurile lor, ca această cântare
să îmi servească de mărturie împotriva copiilor lui Israel. **20**
Pentru că îi voi duce în ţara pe care am jurat-o părinţilor lor,
în care curge lapte şi miere şi vor mânca şi se vor sătura şi
se vor îngrăşa; atunci se vor întoarce spre alţi dumnezei şi le

vor servi şi mă vor provoca şi vor rupe legământul meu. **21** Şi
va fi, când li se vor întâmpla multe rele şi tulburări, că această
cântare va mărturisi împotriva lor ca o mărturie, pentru că nu va
fi uitată din gura seminţei lor, pentru că eu cunosc imaginaţia
după care merg, chiar acum, înainte să îi fi adus în ţara pe care
eu le-am jurat-o. **22** Şi Moise a scris această cântare în aceeaşi
zi şi a învăţat pe copiii lui Israel să o cânte. **23** Şi i-a poruncit
lui Iosua, fiul lui Nun, spunând: Fii tare şi curajos, pentru că tu
vei duce pe copiii lui Israel în ţara pe care le-am jurat-o, iar eu
voi fi cu tine. **24** Şi s-a întâmplat, după ce a terminat Moise de
scris cuvintele legii acesteia într-o carte, până la sfârşitul lor, **25**
Că Moise a poruncit leviţilor care purtau chivotul legământului
DOMNULUI, spunând: **26** Luaţi cartea aceasta a legii şi puneţi-o
alături de chivotul legământului DOMNULUI Dumnezeul vostru,
ca să fie acolo ca mărturie împotriva ta. **27** Pentru că eu cunosc
răzvrătirea ta şi gâtul tău înţepenit, iată, încă fiind eu viu cu voi,
astăzi, v-aţi răzvrătit împotriva DOMNULUI şi cu cât mai mult
după moartea mea? **28** Adunaţi la mine pe toţi bătrânii triburilor
voastre şi pe administratorii voştri, ca să vorbesc în urechile
lor cuvintele acestea şi să chem cerul şi pământul ca mărturie
împotriva lor. **29** Pentru că ştiu că după moartea mea vă veţi
corupe de tot şi vă veţi abate de la calea pe care v-am poruncit-
o; şi vi se va întâmpla răul în zilele de pe urmă, pentru că veţi
face ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provocaţi
la furie prin lucrarea mâinilor voastre. **30** Şi Moise a vorbit în
urechile întregii adunări a lui Israel cuvintele cântării acesteia,
până la sfârşitul lor.

32 Deschideţi urechea voi, cerurilor, şi voi vorbi; şi ascultă,
pământule, cuvintele gurii mele. **2** Doctrina mea să picure ca

ploaia, vorbirea mea să cadă ca roua, ca ploaia măruntă peste
verdeaţa proaspătă şi ca ploile peste iarbă, **3** Pentru că voi
vesti numele DOMNULUI, daţi măreţie Dumnezeului nostru. **4** El
este Stânca, lucrarea sa este desăvârşită, pentru că toate căile
lui sunt judecată, el este un Dumnezeu al adevărului şi fără
nelegiuire, el este just şi drept. **5** Ei s-au corupt, pata lor nu
este cea a copiilor lui, sunt o generaţie perversă şi strâmbă. **6**
Astfel răsplătiţi voi DOMNULUI, popor prost şi neînţelept? Nu
este el Tatăl tău care te-a cumpărat? Nu te-a făcut el şi te-a
întemeiat? **7** Aminteşte-ţi de zilele din vechime, ia aminte la anii
multor generaţii, întreabă pe tatăl tău şi îţi va arăta, pe bătrânii
tăi şi îţi vor spune. **8** Când cel Preaînalt a împărţit naţiunilor
moştenirea lor, când a separat pe fiii lui Adam, a aşezat graniţele
poporului conform cu numărul copiilor lui Israel; **9** Pentru că
partea DOMNULUI este poporul său; Iacob este sorţul moştenirii
sale. **10** El l-a găsit într-un pământ, intr-un deşert; într-o risipire,
pustiu al urletelor; l-a condus, l-a instruit, l-a păzit ca pe lumina
ochiului său. **11** Precum îşi scutură acvila cuibul, pluteşte peste
puii săi, îşi întinde aripile, îi ia, îi poartă pe aripile ei tari, **12**
Astfel l-a condus DOMNUL, singur, şi nu a fost niciun dumnezeu
străin cu el. **13** L-a făcut să călărească pe înălţimile pământului,
ca să mănânce rodul câmpului; şi l-a făcut să sugă miere din
stâncă şi untdelemn din stânca de cremene; **14** Unt de la vaci şi
lapte de la oi, cu grăsimea mieilor şi berbeci de rasă din Basan
şi ţapi cu grăsimea rărunchilor grâului; şi ai băut sângele pur al
strugurelui. **15** Dar Ieşurun s-a îngrăşat şi a azvârlit din picior, te-
ai îngrăşat, te-ai îngroşat, te-ai acoperit cu grăsime; atunci l-
a părăsit pe Dumnezeul care l-a făcut şi a dispreţuit Stânca
salvării lui. **16** L-au provocat la gelozie cu dumnezei străini, l-au

provocat la mânie cu urâciuni. **17** Au sacrificat dracilor şi nu lui
Dumnezeu, unor dumnezei pe care nu i-au cunoscut, unora noi,
de curând veniţi, de care părinţii voştri nu s-au temut. **18** De
Stânca, cea care te-a născut, tu ai uitat şi nu ţi-ai adus aminte
de Dumnezeul, care te-a format. **19** Şi când DOMNUL a văzut, i-
a detestat din cauza provocării fiilor săi şi a fiicelor sale. **20** Şi a
spus: Îmi voi ascunde faţa de ei, voi vedea care va fi sfârşitul
lor, pentru că ei sunt o generaţie foarte perversă, copii în care
nu este credinţă. **21** M-au întărâtat la gelozie prin ceea ce nu
este Dumnezeu; m-au provocat la mânie cu deşertăciunile lor,
şi eu îi voi întărâta la gelozie prin cei ce nu sunt un popor; îi
voi provoca la mânie printr-o naţiune proastă. **22** Pentru că în
mânia mea s-a aprins un foc şi va arde până la cel mai adânc
iad şi va mistui pământul cu venitul lui şi va aprinde temeliile
munţilor. **(Sheol h7585)** **23** Voi îngrămădi ticăloşii asupra lor, îmi
voi consuma săgeţile peste ei. **24** Vor fi arşi de foame şi mistuiți
de arşiţă pârjolitoare şi de distrugere amară, de asemenea voi
trimite dinţii fiarelor asupra lor, cu otrava şerpilor din ţărână.
25 Sabia în afară şi teroare înăuntru, amândouă vor nimici pe
tânăr şi pe fecioară, pe sugar şi pe omul cu perii cărunţi. **26** Am
spus: Îi voi risipi în colţuri, voi face ca amintirea lor să înceteze
dintre oameni, **27** Dacă nu m-aş teme de furia duşmanului, ca
nu cumva potrivnicii lor să se comporte ciudat şi ca nu cumva să
spună: Mâna noastră este înălţată şi nu DOMNUL a făcut toate
acestea. **28** Pentru că ei sunt o naţiune lipsită de sfat şi nici nu
este înţelegere în ei. **29** O, de ar fi înţelepţi şi de ar înţelege
aceasta şi ar lua aminte la sfârşitul lor de pe urmă! **30** Cum ar
urmări unul o mie şi doi ar pune pe fugă zece mii, dacă nu i-ar fi
vândut Stânca lor şi nu i-ar fi închis DOMNUL? **31** Pentru că

stânca lor nu este ca Stânca noastră, chiar duşmanii noştri sunt
judecători. **32** Pentru că viţa lor este din viţa Sodomei şi din
câmpiile Gomorei, strugurii lor sunt struguri de fiere, ciorchinii
lor sunt amari, **33** Vinul lor este otrava dragonilor şi veninul
crud al viperelor. **34** Nu este lucrul acesta păstrat la mine şi
sigilat printre tezaurele mele? **35** Mie îmi aparţine răzbunarea
şi recompensa; la timpul cuvenit le va aluneca piciorul, pentru
că ziua nenorocirii lor este aproape şi lucrurile care vor veni
peste ei se vor grăbi. **36** Pentru că DOMNUL va judeca pe
poporul său şi se va pocăi pentru servitorii săi, când va vedea
că puterea lor s-a dus şi nu va fi nimeni închis, sau lăsat. **37** Şi
va spune: Unde sunt dumnezeii lor, stânca în care s-au încrezut,
38 Ei care au mâncat grăsimea sacrificiilor lor şi au băut vinul
darurilor lor de băutură? Să se ridice şi să vă ajute şi să fie
protecţia voastră. **39** Vedeţi acum că eu, eu sunt el şi nu este alt
dumnezeu împreună cu mine; eu ucid şi eu dau viaţă; eu rănesc
şi eu vindec, şi nu este cineva care să vă scape din mâna mea.
40 Pentru că îmi ridic mâna spre cer şi spun: Eu trăiesc pentru
totdeauna. **41** Dacă îmi ascut sabia strălucitoare şi mâna mea
apucă judecata, voi întoarce răzbunare duşmanilor mei şi voi
răsplăti celor care mă urăsc. **42** Îmi voi îmbăta săgeţile de sânge
şi sabia mea va înghiți carne; şi le voi îmbăta de sângele celor
ucişi şi al captivilor, de la începutul răzbunărilor peste duşman.
43 Bucuraţi-vă naţiunilor, cu poporul său, pentru că el va răzbuna
sângele servitorilor săi şi va întoarce răzbunare potrivnicilor săi
şi va fi milos cu ţara sa şi cu poporul său. **44** Şi Moise a venit şi
a rostit toate cuvintele cântării acesteia în auzul poporului, el
şi Hoşea, fiul lui Nun. **45** Şi Moise a terminat de vorbit toate
cuvintele acestea înaintea întregului Israel, **46** Şi le-a spus:

Puneţi-vă la inimă toate cuvintele pe care le mărturisesc printre
voi astăzi, ca să le porunciţi copiilor voştri să ia seama să le
împlinească, toate cuvintele acestei legi. **47** Pentru că nu este
un lucru deşert pentru voi, pentru că este viaţa voastră, şi prin
acest lucru vă veţi prelungi zilele în ţara în care treceţi Iordanul,
ca să o stăpâniţi. **48** Şi DOMNUL a vorbit lui Moise în aceeaşi zi,
spunând: **49** Urcă-te pe muntele acesta, Abarim, pe muntele
Nebo, care este în ţara Moabului, care este în dreptul Ierihonului;
şi priveşte ţara Canaanului, pe care o dau în stăpânire copiilor lui
Israel, **50** Şi mori pe muntele pe care te vei urca şi adună-te la
poporul tău; precum a murit Aaron, fratele tău, pe muntele Hor,
şi a fost adunat la poporul său, **51** Pentru că aţi încălcat legea
împotriva mea în mijlocul copiilor lui Israel, la apele Meriba-
Cades, în pustiul Ţin, pentru că nu m-aţi sfinţit în mijlocul copiilor
lui Israel. **52** Totuşi tu vei vedea ţara înaintea ta dar nu vei intra
acolo, în ţara pe care o dau copiilor lui Israel.

33 Şi aceasta este binecuvântarea, cu care a binecuvântat
Moise, omul lui Dumnezeu, pe copiii lui Israel înaintea morţii
sale. **2** Şi a spus: DOMNUL a venit din Sinai şi le-a răsărit din
Seir; el a strălucit din muntele Paran şi a venit cu zecile de
mii de sfinţi, de la dreapta lui ieşea o lege de foc pentru ei. **3**
Da, el a iubit poporul; toţi sfinţii săi sunt în mâna ta, şi ei au
şezut la picioarele tale; fiecare va primi din cuvintele tale. **4**
Moise ne-a poruncit o lege, moştenirea adunării lui Iacob. **5** Şi
el era împărat în Ieşurun, când s-au adunat capii poporului şi
triburile lui Israel. **6** Trăiască Ruben şi să nu moară şi bărbaţii
săi să nu fie puţini. **7** Şi aceasta este binecuvântarea despre
Iuda şi el a spus: Ascultă Doamne vocea lui Iuda şi adu-l la
poporul său, mâinile sale să îi fie suficiente şi să îi fii un ajutor

împotriva duşmanilor. **8** Şi despre Levi a spus: Tumim al tău şi
Urim al tău să fie cu cel sfânt al tău, pe care l-ai încercat la
Masa, cu care te-ai certat la apele din Meriba; **9** El care a spus
tatălui său şi mamei sale: Nu l-am văzut, nici nu a recunoscut pe
fraţii săi, nici nu şi-a cunoscut proprii copii, pentru că au păzit
cuvântul tău şi au ţinut legământul tău. **10** Ei vor învăţa pe Iacob
judecăţile tale şi pe Israel legea ta, vor pune tămâie înaintea ta
şi ofrandă arsă în întregime pe altarul tău. **11** Binecuvântează,
DOAMNE, averea lui şi primeşte lucrarea mâinilor lui, zdrobeşte
coapsele celor care se ridică împotriva lui şi ale celor care îl
urăsc, ca să nu se ridice din nou. **12** Despre Beniamin a spus:
Iubitul DOMNULUI va locui în siguranţă lângă el; DOMNUL
îl va acoperi toată ziua, iar el va locui între umerii săi. **13** Şi
despre Iosif a spus: Binecuvântată fie de DOMNUL ţara lui, cu
lucrurile preţioase ale cerului, cu rouă şi cu adâncul care se
odihneşte jos, **14** Şi cu roadele preţioase aduse de soare şi cu
lucrurile preţioase date de lună, **15** Şi cu lucrurile de seamă ale
munţilor străvechi şi cu lucrurile preţioase ale dealurilor veşnice,
16 Şi cu lucrurile preţioase ale pământului şi ale plinătăţii lui şi
cu bunăvoinţa celui care locuia în rug, să vină binecuvântarea
peste capul lui Iosif şi peste creştetul capului celui separat de
fraţii săi. **17** Gloria lui este ca întâiul născut al taurului său şi
coarnele lui sunt coarnele unicornilor, cu ele va împunge laolaltă
popoarele până la marginile pământului, şi ei sunt zecile de mii
ale lui Efraim şi ei sunt miile lui Manase. **18** Şi despre Zabulon a
spus: Bucură-te, Zabulon, în ieşirea ta; şi tu, Isahar, în corturile
tale. **19** Ei vor chema popoarele la munte; acolo vor aduce
ofrande ale dreptăţii, pentru că vor suge din abundenţa mărilor
şi din tezaurele ascunse în nisip. **20** Şi despre Gad a spus:

Binecuvântat fie cel care lărgeşte pe Gad, el locuieşte ca un
leu şi sfâşie braţul cu coroana capului. **21** El şi-a luat cea mai
bună parte, pentru că acolo, într-o parte a legiuitorului, a fost
Gad aşezat; şi a venit cu capii poporului, a făcut dreptatea
DOMNULUI şi judecăţile lui cu Israel. **22** Şi despre Dan a spus:
Dan este un pui de leu, el va sări din Basan. **23** Şi despre
Neftali a spus: Neftali, sătul de favoare şi plin de binecuvântarea
DOMNULUI, să stăpâneşti vestul şi sudul. **24** Şi despre Aşer a
spus: Binecuvântat fie Aşer cu copii; să fie bine primit fraţilor săi
şi să îşi înmoaie piciorul în untdelemn. **25** Sandalele tale vor
fi fier şi aramă, şi tăria ta ca zilele tale. **26** Nimeni nu este ca
Dumnezeul lui Ieşurun, care călăreşte pe cer în ajutorul tău şi în
cer în măreţia sa. **27** Dumnezeul cel etern este scăparea ta şi
dedesubt sunt braţele cele veşnice, şi el va alunga pe duşman
dinaintea ta; şi va spune: Nimiceşte-i. **28** Atunci Israel va locui
singur în siguranţă, fântâna lui Iacob va fi într-o ţară de grâne şi
de vin, de asemenea, cerurile sale vor picura rouă. **29** Fericit
eşti tu, Israele, cine este ca tine, O tu popor salvat de DOMNUL,
scutul ajutorului tău şi cine este sabia măreţiei tale! Şi duşmanii
tăi vor fi găsiţi mincinoşi înaintea ta; şi vei călca peste înălţimile
lor.

34 Şi Moise s-a urcat din câmpiile Moabului pe muntele Nebo,
pe vârful muntelui Pisga, care este în dreptul Ierihonului. Şi
DOMNUL i-a arătat toată ţara lui Galaad până la Dan, **2** Şi
tot Neftali şi ţara lui Efraim şi Manase şi toată ţara lui Iuda,
până la marea cea mai îndepărtată, **3** Şi sudul şi câmpia văii
Ierihonului, cetatea palmierilor, până la Ţoar. **4** Şi DOMNUL i-a
spus: Aceasta este ţara pe care am jurat-o lui Avraam, lui Isaac
şi lui Iacob, spunând: O voi da seminţei tale, te-am făcut să o

vezi cu ochii tăi, dar tu nu vei trece în ea. **5** Şi Moise, servitorul
DOMNULUI, a murit acolo în ţara Moabului, conform cuvântului
DOMNULUI. **6** Şi el l-a înmormântat într-o vale în ţara Moabului,
faţă în faţă cu Bet-Peor şi nimeni nu ştie mormântul lui până în
ziua aceasta. **7** Şi Moise era în vârstă de o sută două zeci de ani
când a murit, ochiul său nu se întunecase, nici vigoarea lui nu îl
părăsise. **8** Şi copiii lui Israel l-au plâns pe Moise treizeci de zile
în câmpiile Moabului; şi zilele plânsului şi jelirii pentru Moise s-
au sfârşit. **9** Şi Iosua, fiul lui Nun, era plin de duhul înţelepciunii,
pentru că Moise îşi pusese mâinile peste el, şi copiii lui Israel
i-au dat ascultare şi au făcut precum poruncise DOMNUL lui
Moise. **10** Şi nu s-a mai ridicat profet în Israel ca Moise, pe care
să îl fi cunoscut DOMNUL faţă către faţă, **11** În toate semnele şi
minunile pe care DOMNUL l-a trimis să le facă în ţara Egiptului
lui Faraon şi tuturor servitorilor lui şi întregii lui ţări, **12** Şi cu toată
acea mână puternică şi în toate lucrurile mari şi în toată groaza
mare pe care Moise le-a arătat înaintea ochilor întregului Israel.

Joshua

1 Și s-a întâmplat, după moartea lui Moise, servitorul
DOMNULUI, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, fiul lui Nun,
servitorul lui Moise, spunând: **2** Moise, servitorul meu, a murit;
de aceea ridică-te acum și treci Iordanul acesta, tu și tot acest
popor, până în țara pe care le-o dau copiilor lui Israel. **3** Orice
loc, pe care îl va călca talpa piciorului vostru, vi l-am dat; așa
cum i-am spus lui Moise. **4** De la pustie și Libanul acesta până la
râul cel mare, râul Eufrat, tot pământul hititilor și până la marea
cea mare spre apusul soarelui, va fi ținutul vostru. **5** Niciun om
nu va fi în stare să stea în picioare înaintea ta toate zilele vieții
tale; precum am fost cu Moise, astfel voi fi cu tine; nu te voi lăsa,
nici nu te voi părăsi. **6** Fii tare și curajos; fiindcă acestui popor tu
îi vei împărți ca moștenire țara, pe care am jurat-o părinților lor
că le-o voi da. **7** Numai fii tare și foarte curajos, ca să iei seama
să faci conform cu toată legea pe care ți-a poruncit-o servitorul
meu, Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga,
ca să prosperi oriunde vei merge. **8** Această carte a legii să nu
se depărteze de gura ta, ci cugetă asupra ei zi și noapte, ca
să iei seama să faci conform cu tot ce este scris în ea; fiindcă
atunci vei face calea ta prosperă și atunci vei avea mult succes.
9 Nu ți-am poruncit eu? Fii tare și curajos; nu te teme, nici nu te
descuraja, fiindcă DOMNUL Dumnezeul tău este cu tine oriunde
mergi. **10** Atunci Iosua le-a poruncit ofițerilor poporului, spunând:
11 Treceți prin oștire și porunciți poporului, spunând: Pregătiți-vă
merinde, fiindcă în trei zile veți trece Iordanul acesta, ca să intrați
să stăpâniți țara, pe care DOMNUL Dumnezeul vostru v-o dă ca
să o stăpâniți. **12** Și Iosua le-a vorbit rubeniților și gadiților și
jumătății tribului lui Manase, spunând: **13** Amintiți-vă de cuvântul

pe care vi l-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, spunând:
DOMNUL Dumnezeul vostru v-a dat odihnă și v-a dat această
țară. **14** Soțiile voastre, micuții voștri și vitele voastre, să rămână
în țara pe care v-a dat-o Moise de această parte a Iordanului; dar
voi să treceți înarmați înaintea fraților voștri, toți bărbații puternici
de valoare și să îi ajutați, **15** Până când DOMNUL va da odihnă
fraților voștri, precum v-a dat și vouă și ei de asemenea vor fi luat
în stăpânire țara pe care le-o dă DOMNUL Dumnezeul vostru;
atunci vă veți întoarce în țara stăpânirii voastre și vă veți bucura
de ea, de partea aceasta a Iordanului spre răsăritul soarelui, pe
care v-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI. **16** Și i-au răspuns
lui Iosua, spunând: Vom face tot ce ne poruncești și vom merge
oriunde ne trimiți. **17** Precum am dat ascultare lui Moise în toate,
astfel îți vom da ascultare ție; numai DOMNUL Dumnezeul tău
să fie cu tine, precum a fost cu Moise. **18** Oricine se va răzvrăti
împotriva poruncii tale și nu va da ascultare cuvintelor tale în tot
ce îi poruncești, să fie dat morții; numai fii tare și curajos!

2 Și Iosua, fiul lui Nun, a trimis din Sitim doi bărbați să spioneze
pe ascuns, spunând: Mergeți să vedeți țara, mai ales Ierihonul.
Și au mers și au intrat în casa unei curve, numită Rahab, și au
găzduit acolo. **2** Și i s-a spus împăratului Ierihonului, zicând:
Iată, niște bărbați dintre copiii lui Israel au venit aici în această
noapte, să cerceteze țara. **3** Și împăratul Ierihonului a trimis
la Rahab, spunând: Scoate pe bărbații care au venit la tine,
care au intrat în casa ta, fiindcă au venit să cerceteze toată
țara. **4** Și femeia a luat pe cei doi bărbați și i-a ascuns și a
spus astfel: Au venit niște bărbați la mine, dar nu știam de
unde erau. **5** Și s-a întâmplat, pe când se închidea poarta,
când era întuneric, că bărbații au ieșit; încotro au luat-o nu știu.

Urmăriți-i repede, fiindcă îi veți ajunge. **6** Dar ea îi dusese sus
pe acoperișul casei și îi ascunsese cu mănunchiurile de in, pe
care le așezase în rânduială pe acoperiș. **7** Și bărbații i-au
urmărit pe calea Iordanului până la vaduri; și imediat ce au ieșit
urmăritorii, au închis poarta. **8** Și, înainte ca ei să se fi culcat, ea
s-a urcat la ei pe acoperiș; **9** Și le-a spus bărbaților: Știu că
DOMNUL v-a dat țara și că spaima de voi a căzut peste noi și
că toți locuitorii țării se topesc din cauza voastră. **10** Căci noi am
auzit cum DOMNUL a secat apa Mării Roșii pentru voi, când
ați ieșit din Egipt și ce ați făcut celor doi împărați ai amoriților,
care erau dincolo de Iordan, lui Sihon și lui Og, pe care i-ați
nimicit de tot. **11** Și imediat ce am auzit aceste lucruri ni s-au
topit inimile și nu a mai rămas curaj în vreun om, din cauza
voastră; fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru, el este Dumnezeu
sus în cer și jos pe pământ. **12** De aceea acum, vă rog, jurați-mi
pe DOMNUL că, deoarece am arătat bunătate față de voi și voi
să arătați bunătate față de casa tatălui meu și să îmi dați un
semn adevărat, **13** Și că veți lăsa vii pe tatăl meu și pe mama
mea și pe frații mei și pe surorile mele și tot ceea ce au și că ne
veți salva viețile de la moarte. **14** Și bărbații i-au răspuns: Viața
noastră pentru a voastră, dacă nu faceți cunoscut acest lucru al
nostru. Și va fi astfel: când DOMNUL ne va fi dat țara, ne vom
purta cu bunătate și cu adevăr față de tine. **15** Apoi i-a coborât
cu o funie pe fereastră, deoarece casa ei era pe zidul cetății
și ea locuia pe zid. **16** Și le-a spus: Mergeți la munte, ca nu
cumva să vă întâlnească urmăritorii; și ascundeți-vă acolo trei
zile, până când urmăritorii se întorc; și după aceea mergeți pe
drumul vostru. **17** Și bărbații i-au spus: Astfel vom fi dezlegați de
acest jurământ al tău pe care ne-ai pus să îl jurăm: **18** Iată, când

intrăm în țară, să legi frânghia aceasta de fir stacojiu la fereastra
prin care ne-ai coborât; și să aduci acasă la tine pe tatăl tău și
pe mama ta și pe frații tăi și toată casa tatălui tău. **19** Și va fi, că
oricine va ieși pe ușile casei tale în stradă, sângele său va fi
asupra capului său și noi vom fi nevinovați; și oricine va fi cu tine
în casă, sângele său va fi asupra capului nostru, dacă cineva
pune mâna pe el. **20** Dacă faci cunoscut acest lucru al nostru,
atunci vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să îl
jurăm. **21** Și ea a spus: Să fie conform cuvintelor voastre. Și
ea i-a trimis iar ei au plecat. Și ea a legat frânghia stacojie la
fereastră. **22** Iar ei au mers și au ajuns la munte și au rămas
acolo trei zile, până când s-au întors urmăritorii; și urmăritorii i-
au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit. **23** Și cei doi bărbați s-
au întors și au coborât din munte și au trecut și au venit la Iosua,
fiul lui Nun, și i-au spus tot ce li s-a întâmplat. **24** Și i-au spus lui
Iosua: Cu adevărat DOMNUL a dat în mâinile noastre toată țara,
fiindcă toți locuitorii țării se topesc din cauza noastră.

3 Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață; și au plecat din Sitim și
au venit la Iordan, el și toți copiii lui Israel și au găzduit acolo
înainte de a trece. **2** Și s-a întâmplat, după trei zile, că ofițerii au
trecut prin oștire, **3** Și au poruncit poporului, spunând: Când
vedeți chivotul legământului DOMNULUI Dumnezeul vostru și pe
preoții leviți purtându-l, atunci să plecați din locul vostru și să
mergeți după el, **4** Totuși să fie o depărtare între voi și el, cam
de două mii de coți după măsură; să nu vă apropiați de el, ca să
cunoașteți calea pe care trebuie să mergeți, pentru că nu ați mai
trecut pe această cale până acum. **5** Și Iosua a spus poporului:
Sfințiți-vă, fiindcă mâine DOMNUL va face minuni printre voi. **6** Și
Iosua le-a vorbit preoților, spunând: Ridicați chivotul legământului

și treceți înaintea poporului. Și au ridicat chivotul legământului și
au mers înaintea poporului. **7** Și DOMNUL i-a spus lui Iosua:
Astăzi voi începe să te înalț în văzul întregului Israel, ca să știe
că, precum am fost cu Moise, tot astfel voi fi cu tine. **8** Și să
poruncești preoților care poartă chivotul legământului, spunând:
Când veți ajunge la marginea apei Iordanului, să stați nemișcați
în Iordan. **9** Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Apropiați-vă și
auziți cuvintele DOMNULUI Dumnezeul vostru. **10** Și Iosua a
spus: Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeul cel viu este
printre voi și că va alunga negreșit dinaintea voastră pe canaaniți
și pe hitiți și pe hiviți și pe periziți și pe ghirgasiți și pe amoriți și
pe iebusiți. **11** Iată, chivotul legământului Domnului întregului
pământ trece înaintea voastră în Iordan. **12** De aceea acum,
luați-vă doisprezece bărbați din triburile lui Israel, un bărbat din
fiecare trib. **13** Și se va întâmpla, imediat ce tălpile picioarelor
preoților care poartă chivotul DOMNULUI, Domnul întregului
pământ, se vor odihni în apele Iordanului, că apele Iordanului se
vor despărți de apele care coboară de sus și vor sta grămadă.
14 Și s-a întâmplat, când poporul a plecat din corturile sale, ca să
treacă Iordanul și preoții au purtat chivotul legământului înaintea
poporului; **15** Și în timp ce aceia care au purtat chivotul au ajuns
la Iordan și picioarele preoților care au purtat chivotul s-au muiat
în marginea apei (fiindcă Iordanul se revarsă peste toate malurile
sale în toate zilele recoltei), **16** Că apele care veneau de sus
au stat și s-au ridicat într-o grămadă foarte departe de cetatea
Adam, care este lângă Țaretan; și cele care coborau spre marea
câmpiei, chiar marea sărată, s-au oprit și s-au despărțit; și
poporul a trecut în dreptul Ierihonului. **17** Și preoții care au purtat
chivotul legământului DOMNULUI au stat ferm pe pământ uscat

în mijlocul Iordanului și toți israeliții au trecut pe pământ uscat,
până când toți oamenii au terminat de trecut Iordanul.

4 Și s-a întâmplat, după ce toți oamenii au terminat de trecut
Iordanul, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, spunând: **2** Luați-vă
din popor doisprezece bărbați, un bărbat din fiecare trib, **3** Și
porunciți-le, spunând: Să luați de aici, din mijlocul Iordanului, din
locul unde picioarele preoților au stat neclintite, douăsprezece
pietre și să le purtați cu voi și să le puneți în locul de găzduire,
unde veți găzdui în noaptea aceasta. **4** Atunci Iosua a chemat
pe cei doisprezece bărbați, pe care îi pregătise dintre copiii lui
Israel, un bărbat din fiecare trib. **5** Și Iosua le-a spus: Treceți
înaintea chivotului DOMNULUI Dumnezeul vostru, în mijlocul
Iordanului, și ridicați fiecare dintre voi câte o piatră pe umăr,
conform numărului triburilor copiilor lui Israel, **6** Ca aceasta
să fie un semn între voi, când va veni timpul și copiii voștri
vor întreba pe părinții lor, spunând: Ce înseamnă aceste pietre
pentru voi? **7** Atunci să le răspundeți: Apele Iordanului au fost
despărțite înaintea chivotului legământului DOMNULUI; când a
trecut peste Iordan, apele Iordanului au fost despărțite și pietrele
acestea vor fi ca amintire copiilor lui Israel, pentru totdeauna. **8**
Și copiii lui Israel au făcut astfel precum le-a poruncit Iosua și
au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, precum i-a
vorbit DOMNUL lui Iosua, conform numărului triburilor copiilor
lui Israel; și le-au purtat cu ei la locul unde au găzduit și le-
au așezat acolo. **9** Și Iosua a ridicat douăsprezece pietre în
mijlocul Iordanului, în locul unde stăteau picioarele preoților
care au purtat chivotul legământului; și sunt acolo până în
această zi. **10** Fiindcă preoții care au purtat chivotul au stat în
mijlocul Iordanului până s-a terminat tot ce i-a poruncit DOMNUL

lui Iosua să spună poporului, conform cu tot ce i-a poruncit
Moise lui Iosua; și poporul s-a grăbit și a trecut. **11** Și s-a
întâmplat că, după ce tot poporul a terminat de trecut, chivotul
DOMNULUI și preoții au trecut în prezența poporului. **12** Și copiii
lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au
trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel, precum le-a vorbit
Moise. **13** Aproape patruzeci de mii pregătiți pentru război au
trecut înaintea DOMNULUI la luptă, spre câmpiile Ierihonului.
14 În ziua aceea DOMNUL a mărit pe Iosua în ochii întregului
Israel; și s-au temut de el, cum s-au temut de Moise în toate
zilele vieții sale. **15** Și DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, spunând: **16**
Poruncește preoților care poartă chivotul mărturiei să iasă afară
din Iordan. **17** De aceea Iosua a poruncit preoților, spunând:
Ieșiți afară din Iordan. **18** Și s-a întâmplat, când preoții care
au purtat chivotul legământului DOMNULUI au ieșit afară din
mijlocul Iordanului și tălpile picioarelor preoților au ajuns afară
pe uscat, că apele Iordanului s-au întors la locul lor și s-au
revărsat peste toate malurile sale, ca înainte. **19** Și poporul a
ieșit afară din Iordan în a zecea zi a lunii întâi; și au așezat
tabăra în Ghilgal, la granița de est a Ierihonului. **20** Și acele
douăsprezece pietre, pe care Iosua le-a ridicat la Ghilgal, le-
au luat din Iordan. **21** Și le-a vorbit copiilor lui Israel, spunând:
Când copiii voștri vor întreba pe părinții lor în timpul care va
veni, zicând: Ce înseamnă pietrele acestea? **22** Atunci să faceți
cunoscut copiilor voștri, spunând: Israel a trecut Iordanul acesta
pe uscat. **23** Fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru a secat apele
Iordanului dinaintea voastră, până ați trecut, așa cum a făcut
DOMNUL Dumnezeul vostru Mării Roșii, pe care a secat-o
dinaintea noastră, până am trecut, **24** Pentru ca toate popoarele

pământului să cunoască mâna DOMNULUI, că este tare; ca să
vă temeți de DOMNUL Dumnezeul vostru pentru totdeauna.

5 Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații amoriților, care
erau pe partea de vest a Iordanului și toți împărații canaaniților,
care erau lângă mare, că DOMNUL a secat apele Iordanului
dinaintea copiilor lui Israel, până am trecut, că li s-a topit inima
și nu mai era suflare în ei, din cauza copiilor lui Israel. **2** În
timpul acela, DOMNUL i-a spus lui Iosua: Fă-ți cuțite ascuțite și
circumcide din nou pe copiii lui Israel a doua oară. **3** Și Iosua
și-a făcut cuțite ascuțite și a circumcis pe copiii lui Israel pe
dealul prepuțurilor. **4** Și acesta este motivul pentru care Iosua
i-a circumcis: Tot poporul care a ieșit din Egipt, cei de parte
bărbătească, adică toți bărbații de război, au murit în pustiu, pe
drum, după ce au ieșit din Egipt. **5** Iar tot poporul care ieșise era
circumcis, dar tot poporul care se născuse în pustiu, pe drum,
pe când au ieșit din Egipt, nu fuseseră circumciși. **6** Deoarece
copiii lui Israel au umblat patruzeci de ani prin pustie, până au
fost nimiciți toți oamenii care erau bărbați de război ieșiți din
Egipt, pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI, cărora
DOMNUL le-a jurat că nu le va arăta țara pe care DOMNUL
a jurat părinților lor că ne-o va da, țară în care curge lapte și
miere. **7** Și copiii lor, pe care i-a ridicat în locul lor, pe aceia
i-a circumcis Iosua, fiindcă erau necircumciși, pentru că nu i-
au circumcis pe drum. **8** Și s-a întâmplat, când au terminat
de circumcis tot poporul, că au rămas la locurile lor în tabără,
până s-au vindecat. **9** Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi am
îndepărtat ocara Egiptului de pe voi. De aceea numele locului
este chemat Ghilgal până în această zi. **10** Și copiii lui Israel au
așezat tabăra în Ghilgal și au ținut paștele în a paisprezecea zi

a lunii, către seară, în câmpiile Ierihonului. **11** Și au mâncat din
grâul vechi al țării a doua zi după paște, azimă și grâu prăjit, în
aceeași zi. **12** Și mana a încetat a doua zi după ce au mâncat
din grâul vechi al țării; și copiii lui Israel nu au mai avut mană,
ci au mâncat din rodul țării lui Canaan în acel an. **13** Și s-a
întâmplat, când Iosua era lângă Ierihon, că și-a ridicat ochii și
a privit și, iată, un om stătea în picioare înaintea lui cu sabia
scoasă, în mână. Și Iosua a mers la el și i-a spus: Ești pentru
noi sau pentru potrivnicii noștri? **14** Iar el a spus: Nu, ci am venit
acum ca și căpetenie a oștirii DOMNULUI. Și Iosua a căzut cu
fața la pământ și s-a închinat și i-a spus: Ce spune domnul meu
servitorului său? **15** Și căpetenia oștirii DOMNULUI i-a spus lui
Iosua: Scoate-ți sandaua din picior, fiindcă locul pe care stai
este sfânt. Și Iosua a făcut astfel.

6 Și Ierihonul era cu totul închis din cauza copiilor lui Israel;
nimeni nu ieșea și nimeni nu intra. **2** Și DOMNUL i-a spus lui
Iosua: Vezi, am dat în mâna ta Ierihonul și pe împăratul său și
pe cei viteji la luptă. **3** Și să înconjurați cetatea, toți bărbații de
război, și să mergeți în jurul cetății o dată. Astfel să faci șase
zile. **4** Și șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe
din coarne de berbec; și în ziua a șaptea să înconjurați cetatea
de șapte ori și preoții să sufle din trâmbițe. **5** Și se va întâmpla,
când vor sufla lung cu coarnele de berbec și când veți auzi
sunetul trâmbiței, că tot poporul va striga cu un strigăt mare;
și zidul cetății se va prăbuși pe loc și poporul va urca fiecare
drept înaintea lui. **6** Și Iosua, fiul lui Nun, a chemat preoții și le-
a spus: Ridicați chivotul legământului și lăsați șapte preoți să
poarte șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea chivotului
DOMNULUI. **7** Și a spus poporului: Treceți și înconjurați cetatea

și lăsați pe cel înarmat să treacă înaintea chivotului DOMNULUI.
8 Și s-a întâmplat, când Iosua a vorbit poporului, cei șapte
preoți, purtând cele șapte trâmbițe din coarne de berbec, au
trecut înaintea DOMNULUI și au suflat din trâmbițe; și chivotul
legământului DOMNULUI îi urma. **9** Și bărbații înarmați mergeau
înaintea preoților care suflau din trâmbițe și ariergarda oștirii
venea după chivot, preoții mergând și suflând din trâmbițe. **10**
Și Iosua a poruncit poporului, spunând: Să nu strigați, nici să
nu vi se audă vocea și niciun cuvânt să nu vă iasă din gură,
până în ziua în care vă voi spune să strigați; atunci să strigați.
11 Astfel chivotul DOMNULUI a înconjurat cetatea, mergând
împrejurul ei o dată; și au intrat în tabără și s-au adăpostit în
tabără. **12** Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață și preoții au luat
chivotul DOMNULUI. **13** Și șapte preoți, purtând șapte trâmbițe
din coarne de berbec înaintea chivotului DOMNULUI, mergeau
și suflau din trâmbițe și bărbații înarmați au mers înaintea lor; dar
ariergarda a venit după chivotul DOMNULUI, preoții mergând și
suflând din trâmbițe. **14** Și a doua zi au înconjurat cetatea o
dată și s-au întors în tabără: astfel au făcut șase zile. **15** Și s-a
întâmplat, în a șaptea zi, că s-au sculat devreme, în zori de zi și
au înconjurat cetatea în același fel de șapte ori; doar în acea
zi au înconjurat cetatea de șapte ori. **16** Și s-a întâmplat, la
a șaptea oară, când preoții au suflat din trâmbițe, că Iosua a
spus poporului: Strigați, fiindcă DOMNUL v-a dat cetatea! **17**
Și cetatea va fi blestemată de la DOMNUL, ea și toți câți sunt
înăuntru; doar curva Rahab va trăi, ea și toți care sunt cu ea în
casă, pentru că a ascuns pe mesagerii pe care noi i-am trimis.
18 Și voi, în orice fel, păziți-vă de lucrul blestemat, ca nu cumva
să vă faceți blestemați, când luați din lucrul blestemat și faceți

tabăra lui Israel un blestem și o tulburați. **19** Dar tot argintul și
aurul și vasele de aramă și fier, sunt consacrate DOMNULUI;
vor intra în trezoreria DOMNULUI. **20** Astfel poporul a strigat
când preoții au suflat din trâmbițe; și s-a întâmplat, când poporul
a auzit sunetul trâmbiței și poporul a strigat cu un mare strigăt,
că zidul s-a prăbușit pe loc, astfel încât poporul a intrat în cetate,
fiecare om drept înaintea lui și au luat cetatea. **21** Și au nimicit
în întregime tot ce era în cetate, deopotrivă bărbat și femeie,
tânăr și bătrân și bou și oaie și măgar, cu ascuțișul sabiei. **22**
Dar Iosua le spusese celor doi bărbați care spionaseră țara:
Intrați în casa curvei și scoateți afară de acolo femeia și tot ce
are, precum i-ați jurat. **23** Și tinerii care erau spioni au intrat
și au scos afară pe Rahab și pe tatăl ei și pe mama ei și pe
frații ei și tot ce avea ea; și au scos toate rudele ei și i-au lăsat
în afara taberei lui Israel. **24** Și au ars cetatea cu foc și tot ce
era în ea; doar argintul, aurul și vasele de aramă și de fier, le-
au pus în trezoreria casei DOMNULUI. **25** Și Iosua a lăsat în
viață pe curva Rahab și casa tatălui ei și tot ce avea ea; și ea
a locuit în Israel până în această zi, deoarece a ascuns pe
mesagerii pe care Iosua i-a trimis să spioneze Ierihonul. **26** Și
Iosua i-a conjurat în acel timp, spunând: Blestemat fie înaintea
DOMNULUI, omul care se ridică și construiește această cetate
Ierihon; el va pune temelia acesteia pe întâiul lui născut și pe cel
mai tânăr fiu al său va ridica porțile ei. **27** Astfel DOMNUL a fost
cu Iosua; și faima lui s-a răspândit în toată țara.

7 Și copiii lui Israel au făcut fărădelege în lucrul blestemat,
căci Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul
lui Iuda, a luat din ce era blestemat, și mânia DOMNULUI s-a
aprins împotriva copiilor lui Israel. **2** Și Iosua a trimis oameni

din Ierihon la Ai, care este lângă Bet-Aven, în partea de est a
Betelului și le-a vorbit, spunând: Urcați-vă și cercetați țara. Și
oamenii s-au urcat și au cercetat cetatea Ai. **3** Și s-au întors
la Iosua și i-au spus: Să nu se urce tot poporul; cam două
sau trei mii de oameni să se urce și să bată cetatea Ai; să nu
faci ca tot poporul să ostenească acolo, fiindcă acei oameni
sunt puțini. **4** Și s-au urcat din popor acolo aproape trei mii de
bărbați, dar au fugit dinaintea bărbaților din Ai, **5** Și bărbații
din Ai au ucis dintre ei cam treizeci și șase de bărbați; și i-au
urmărit dinaintea porții până la Șebarim și i-au bătut la coborâre;
de aceea inima poporului s-a topit și s-a făcut ca apa. **6** Și
Iosua și-a sfâșiat hainele și a căzut cu fața la pământ înaintea
chivotului DOMNULUI până seara, el și bătrânii lui Israel și și-
au presărat țărână pe capete. **7** Și Iosua a spus: Vai, Doamne
DUMNEZEULE, pentru ce, oare, ai adus poporul acesta peste
Iordan, ca să ne dai în mâna amoriților, pentru a ne nimici?
De ne-am fi mulțumit și am fi rămas dincolo de Iordan! **8** O,
Doamne, ce voi spune când Israel va întoarce spatele înaintea
dușmanilor săi? **9** Deoarece canaaniții și toți locuitorii țării vor
auzi și ne vor înconjura și ne vor stârpi numele de pe pământ; și
ce vei face marelui tău nume? **10** Și DOMNUL i-a spus lui Iosua:
Ridică-te! Pentru ce stai culcat astfel pe fața ta? **11** Israel a
păcătuit; și au încălcat de asemenea legământul meu, pe care
li-l poruncisem; și chiar au luat din ce era blestemat și au și
furat și s-au fățărnicit și au pus între lucrurile lor. **12** De aceea
copiii lui Israel nu au putut să stea înaintea dușmanilor lor, ci au
întors spatele înaintea dușmanilor lor, căci copiii lui Israel au
fost blestemați; nu voi mai fi cu voi dacă nu veți nimici pe cel
blestemat din mijlocul vostru. **13** Ridică-te, sfințește poporul și

spune: Sfințiți-vă pentru mâine, fiindcă astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Este un lucru blestemat în mijlocul tău,
Israele; nu vei putea să stai înaintea dușmanilor tăi, până nu veți
scoate ce este blestemat din mijlocul vostru. **14** De aceea să vă
apropiați mâine dimineață după triburile voastre: și va fi așa că
tribul pe care îl va arăta DOMNUL, să vină după familii; și familia
pe care o va arăta DOMNUL, să vină după case; și casa pe care
o va arăta DOMNUL, să vină bărbat cu bărbat. **15** Și va fi că
cel ce este arătat cu lucrul blestemat să fie ars în foc, el și tot
ce are, pentru că a încălcat legământul DOMNULUI și pentru
că a lucrat prostește în Israel. **16** Și Iosua s-a sculat dis-de-
dimineață și a adus pe Israel după triburile sale; și a fost ales
tribul lui Iuda. **17** Și a adus familiile lui Iuda și a ales familia
zerahiților; și a adus familia zerahiților, bărbat cu bărbat, și a fost
ales Zabdi. **18** Și a adus casa lui, bărbat cu bărbat, și a fost ales
Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda.
19 Și Iosua i-a spus lui Acan: Fiul meu, dă glorie DOMNULUI
Dumnezeul lui Israel te rog și mărturisește înaintea lui și spune-
mi acum ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic. **20** Și Acan a răspuns
lui Iosua și a zis: Într-adevăr, am păcătuit împotriva DOMNULUI
Dumnezeul lui Israel și așa am făcut: **21** Când am văzut în
pradă o manta frumoasă de Babilon și două sute de șekeli de
argint și un lingou de aur, în greutate de cincizeci de șekeli,
le-am poftit și le-am luat; și, iată, sunt ascunse în pământ în
mijlocul cortului meu și argintul este dedesubt. **22** Și Iosua a
trimis mesageri și ei au alergat la cort; și, iată, era ascunsă în
cortul lui și argintul dedesubt. **23** Și le-au luat din mijlocul cortului
și le-au adus la Iosua și la toți copiii lui Israel și le-au pus jos,
înaintea DOMNULUI. **24** Și Iosua și tot Israelul împreună cu el

au luat pe Acan, fiul lui Zerah, și argintul și mantaua și lingoul de
aur și pe fiii săi și pe fiicele sale și boii săi și măgarii săi și oile
sale și cortul său și toate ale sale și le-au adus în Valea Acor. **25**
Și Iosua a spus: De ce ne-ai tulburat? DOMNUL te va tulbura în
această zi. Și tot Israelul l-a ucis cu pietre și i-au ars în foc după
ce i-au ucis cu pietre. **26** Și au ridicat deasupra lui o grămadă
mare de pietre, care este până în această zi. Astfel DOMNUL s-
a întors din înverșunarea mâniei sale. De aceea s-a pus numele
locului aceluia Valea Acor, până în această zi.

8 Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme, nici nu te
descuraja; ia cu tine tot poporul de război și ridică-te și urcă-te la
Ai; vezi, am dat în mâna ta pe împăratul din Ai și pe poporul său
și cetatea sa și țara sa; **2** Și vei face cetății Ai și împăratului său
așa cum ai făcut Ierihonului și împăratului său; numai prada
ei și vitele ei să le luați ca pradă pentru voi; pune o pândă
împotriva cetății, în spatele ei. **3** Și Iosua s-a ridicat împreună cu
tot poporul de război, ca să se urce la Ai; și Iosua a ales treizeci
de mii de bărbați puternici de valoare și i-a trimis noaptea. **4** Și
le-a poruncit, spunând: Iată, voi veți pândi împotriva cetății, în
spatele cetății; nu vă depărtați prea mult de cetate și fiți gata
toți. **5** Și eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de
cetate; și se va întâmpla, când vor ieși împotriva noastră, ca
la început, vom fugi dinaintea lor, **6** (Fiindcă ei vor ieși după
noi) până îi vom atrage de la cetate; fiindcă vor spune: Ei fug
dinaintea noastră, ca la început. De aceea vom fugi dinaintea
lor. **7** Atunci vă veți ridica de la pândă și veți lua cetatea, fiindcă
DOMNUL Dumnezeul vostru o va da în mâna voastră. **8** Și va fi,
după ce veți lua cetatea, că o veți arde cu foc; să faceți după
porunca DOMNULUI. Vedeți, v-am poruncit. **9** Și Iosua i-a trimis;

și ei s-au dus să stea la pândă și s-au așezat între Betel și Ai,
la vest de Ai; dar Iosua a rămas în noaptea aceea în mijlocul
poporului. **10** Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață și a numărat
poporul și s-a urcat, el și bătrânii lui Israel, înaintea poporului,
spre Ai. **11** Și tot poporul de război care era cu el s-a urcat și s-a
apropiat și au venit înaintea cetății și au așezat tabăra la nord de
Ai; și valea era între ei și Ai. **12** Și a luat cam cinci mii de oameni
și i-a pus la pândă între Betel și Ai, în partea de vest a cetății. **13**
Și după ce au așezat poporul, toată oștirea care era la nord de
cetate și pe cei care pândeau în partea de vest a cetății, Iosua a
înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii. **14** Și s-a întâmplat,
când a văzut împăratul cetății Ai acest lucru, că oamenii din Ai
s-au grăbit și s-au sculat devreme; și bărbații cetății au ieșit
împotriva lui Israel la luptă, împăratul și tot poporul său, la un
timp rânduit, înaintea câmpiei; dar el nu știa că erau în spatele
cetății cei ce stăteau la pândă împotriva lui. **15** Și Iosua și tot
Israelul s-au prefăcut că sunt bătuți înaintea lor și au fugit pe
calea pustiului. **16** Și tot poporul care era în Ai a fost chemat să
îi urmărească; și au urmărit pe Iosua și au fost atrași departe de
cetate. **17** Și nu a rămas niciun om în Ai sau în Betel care să nu
fi ieșit după Israel; și au lăsat cetatea deschisă și au urmărit pe
Israel. **18** Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Întinde sulița care este
în mâna ta spre Ai; fiindcă o voi da în mâna ta. Și Iosua a întins
spre cetate sulița care era în mâna lui. **19** Și cei care stăteau la
pândă s-au ridicat repede din locul lor și îndată ce și-a întins el
mâna au alergat și au intrat în cetate și au luat-o și s-au grăbit și
au pus foc cetății. **20** Și când bărbații din Ai s-au întors și au
văzut, iată, fumul cetății se urca până la cer, și nu au avut putere
să fugă pe o cale sau pe alta; și poporul care fugea spre pustiu

s-a întors asupra urmăritorilor. **21** Și când Iosua și tot Israelul au
văzut că aceia de la pândă au luat cetatea și că fumul cetății
se urca, s-au întors și au ucis pe oamenii din Ai. **22** Și ceilalți
au ieșit din cetate împotriva lor, astfel că ei erau în mijlocul lui
Israel, unii dincoace și alții dincolo; și i-au bătut până nu au
lăsat pe niciunul să rămână sau să scape. **23** Și au prins viu pe
împăratul din Ai și l-au adus la Iosua. **24** Și s-a întâmplat, după
ce a terminat Israel de ucis pe toți locuitorii din Ai, în câmp, în
pustiu unde i-au urmărit și după ce toți au căzut prin ascuțișul
sabiei până au fost nimiciți, că toți israeliții s-au întors la Ai și l-au
lovit cu ascuțișul sabiei. **25** Și așa a fost, că toți cei ce au căzut
în acea zi, deopotrivă bărbați și femei, au fost douăsprezece
mii, toți oamenii din Ai. **26** Și Iosua nu și-a tras înapoi mâna pe
care o întinse cu sulița, până când a nimicit în întregime pe
toți locuitorii din Ai. **27** Israel a luat ca pradă pentru el numai
vitele și prada acelei cetăți, conform cuvântului DOMNULUI, pe
care îl poruncise lui Iosua. **28** Și Iosua a ars cetatea Ai și a
făcut-o pentru totdeauna un morman, o dărâmătură până în
această zi. **29** Și a spânzurat de un lemn pe împăratul din Ai,
până la apusul soarelui; și la apusul soarelui, Iosua a poruncit
să fie coborât trupul lui mort de pe lemn și să fie aruncat la
intrarea porții cetății și deasupra lui să fie ridicată o grămadă
mare de pietre, care este până în această zi. **30** Atunci Iosua a
zidit un altar DOMNULUI Dumnezeul lui Israel pe muntele Ebal,
31 După cum poruncise Moise, servitorul DOMNULUI, copiilor lui
Israel, așa cum este scris în cartea legii lui Moise: un altar de
pietre întregi, asupra cărora nimeni nu ridicase fierul; și au adus
deasupra lui ofrande arse DOMNULUI și au sacrificat ofrande de
pace. **32** Și a scris acolo, pe pietre, o copie a legii lui Moise, pe

care el o scrisese în prezența copiilor lui Israel. **33** Și tot Israelul
și bătrânii săi și ofițerii și judecătorii săi au stat de o parte și de
alta a chivotului, înaintea preoților, leviților, care purtau chivotul
legământului DOMNULUI, atât străinul cât și cel care s-a născut
între ei; jumătate din ei în dreptul muntelui Garizim și jumătate în
dreptul muntelui Ebal, așa cum mai înainte poruncise Moise,
servitorul DOMNULUI, ca să binecuvânteze pe poporul lui Israel.
34 Și, după aceea, a citit toate cuvintele legii, binecuvântările și
blestemele, conform cu toate cele scrise în cartea legii. **35** Nu a
fost un cuvânt din tot ce poruncise Moise, pe care să nu îl fi
citit Iosua înaintea întregii adunări a lui Israel și a femeilor și a
copilașilor și a străinilor care umblau printe ei.

9 Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații de dincoace de
Iordan, din dealuri și de la văi și de pe toate țărmurile Mării celei
Mari, în dreptul Libanului, că hetiții și amoriții și canaaniții și
fereziții și heviții și iebusiții, **2** S-au adunat cu un gând, ca să
se lupte cu Iosua și cu Israel. **3** Și când locuitorii Gabaonului
au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai, **4** Au lucrat
cu vicleșug și s-au dus și s-au prefăcut ca și când ar fi fost
ambasadori și au luat saci vechi pe măgarii lor și burdufuri vechi
pentru vin, rupte și cârpite, **5** Și sandale vechi și cârpite în
picioarele lor și haine vechi pe ei; și toată pâinea merindelor
lor era uscată și mucegăită. **6** Și s-au dus la Iosua în tabără,
la Ghilgal, și i-au spus lui și bărbaților lui Israel: Noi am venit
dintr-o țară îndepărtată; de aceea acum, faceți alianță cu noi. **7**
Și bărbații lui Israel au spus heviților: Poate că voi locuiți între
noi, cum să facem alianță cu voi? **8** Iar ei i-au spus lui Iosua:
Suntem servitorii tăi. Și Iosua le-a spus: Cine sunteți și de unde
veniți? **9** Iar ei i-au spus: Servitorii tăi au venit dintr-o țară foarte

îndepărtată, datorită numelui DOMNULUI Dumnezeul tău; fiindcă
am auzit despre faima lui și despre tot ce a făcut în Egipt, **10** Și
despre tot ce a făcut celor doi împărați ai amoriților, care erau
dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og,
împăratul Basanului, care era în Aștarot. **11** De aceea bătrânii
noștri și toți locuitorii țării noastre ne-au vorbit, spunând: Luați
cu voi merinde pentru drum și mergeți în întâmpinarea lor și
spuneți-le: Suntem servitorii voștri și acum, faceți alianță cu noi.
12 Această pâine a noastră, a merindelor, am luat-o caldă din
casele noastre în ziua când am ieșit, ca să venim la voi; dar
acum, iată, este uscată și mucegăită. **13** Și aceste burdufuri de
vin, pe care le-am umplut, au fost noi și, iată, s-au rupt; și aceste
haine ale noastre și sandalele noastre s-au învechit din cauza
lungimii foarte mare a drumului. **14** Și bărbații lui Israel au luat
din merindele lor și nu au căutat sfatul gurii DOMNULUI. **15** Și
Iosua a făcut pace cu ei și a făcut alianță cu ei, ca să îi lase să
trăiască; și prinții adunării le-au jurat. **16** Și s-a întâmplat că, la
trei zile după ce au făcut alianță cu ei, au auzit că ei erau vecinii
lor și că locuiau între ei. **17** Și copiii lui Israel au plecat și a treia
zi au intrat în cetățile lor. Și cetățile lor erau Gabaon și Chefira
și Beerot și Chiriat-Iearim. **18** Și copiii lui Israel nu i-au bătut,
deoarece prinții adunării le juraseră pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel. Și toată adunarea a cârtit împotriva prinților. **19** Și toți
prinții au spus către toată adunarea: Le-am jurat pe DOMNUL
Dumnezeul lui Israel; de aceea acum, nu ne putem atinge de ei.
20 Aceasta le vom face; îi vom lăsa să trăiască, pentru ca nu
cumva furie să vină asupra noastră din cauza jurământului cu
care le-am jurat. **21** Și prinții le-au spus: Lasă-i să trăiască; dar
să fie tăietori de lemne și cărători de apă pentru toată adunarea,

așa cum le promiseseră prinții. **22** Și Iosua i-a chemat și le-a
vorbit, spunând: Pentru ce ne-ați înșelat, zicând: Suntem foarte
departe de voi, când de fapt locuiți în mijlocul nostru? **23** De
aceea acum, sunteți blestemați și nu veți înceta să fiți robi și
tăietori de lemne și cărători de apă pentru casa Dumnezeului
meu. **24** Și ei au răspuns lui Iosua și au zis: Pentru că s-a spus
negreșit servitorilor tăi cum DOMNUL Dumnezeul tău a poruncit
lui Moise, servitorul său, să vă dea toată țara și să nimicească
pe toți locuitorii țării dinaintea voastră; de aceea ne-am temut
foarte mult pentru viețile noastre, din cauza voastră, și am făcut
acest lucru. **25** Și acum, iată, suntem în mâna ta; fă cum este
bine și drept în ochii tăi să ne faci. **26** Și astfel le-a făcut și i-a
eliberat din mâna copiilor lui Israel încât nu i-au ucis. **27** Și în
acea zi Iosua i-a făcut tăietori de lemne și cărători de apă pentru
adunare și pentru altarul DOMNULUI, până în această zi, în
locul pe care l-ar alege el.

10 Și s-a întâmplat, când a auzit Adoni-Țedec, împăratul
Ierusalimului, cum Iosua luase cetatea Ai și o nimicise în
întregime; cum făcuse cetății Ai și împăratului ei, așa cum
făcuse Ierihonului și împăratului său; și că locuitorii din Gabaon
făcuseră pace cu Israel și erau între ei, **2** Că s-au temut foarte
mult, pentru că Gabaon era o cetate mare, ca una din cetățile
împărătești și era mai mare decât Ai și toți bărbații lui erau
puternici. **3** De aceea Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a
trimis la Hoham, împăratul Hebronului, și la Piream, împăratul
Iarmutului, și la Iafia, împăratul Lachisului, și la Debir, împăratul
Eglonului, spunând: **4** Urcați-vă la mine și ajutați-mă să batem
Gabaon, fiindcă a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel. **5** De
aceea, cei cinci împărați ai amoriților: împăratul Ierusalimului,

împăratul Hebronului, împăratul Iarmutului, împăratul Lachisului
și împăratul Eglonului s-au adunat și s-au urcat, ei și toate
oștirile lor și au așezat tabăra înaintea Gabaonului și au făcut
război împotriva lui. **6** Și bărbații din Gabaon au trimis la Iosua
în tabără la Ghilgal, spunând: Nu îți trage mâna de la servitorii
tăi; urcă-te repede la noi și salvează-ne și ajută-ne; fiindcă toți
împărații amoriților care locuiesc în munți s-au adunat împotriva
noastră. **7** Astfel Iosua s-a urcat din Ghilgal, el și tot poporul de
război împreună cu el și toți cei viteji în luptă. **8** Și DOMNUL i-
a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă i-am dat în mâinile
tale; niciun om dintre ei nu va sta înaintea ta. **9** De aceea Iosua
a venit dintr-o dată asupra lor și s-a urcat din Ghilgal toată
noaptea. **10** Și DOMNUL i-a învins înaintea copiilor lui Israel, și
Israel i-a măcelărit cu mare măcel la Gabaon; și i-a urmărit pe
drumul care urcă la Bet-Horon și i-a bătut până la Azeca și până
la Macheda. **11** Și s-a întâmplat, când fugeau ei dinaintea lui
Israel și erau la coborâșul Bet-Horonului, că DOMNUL a aruncat
din ceruri pietre mari asupra lor până la Azec și au murit; mai
mulți erau cei ce au murit de grindină decât cei pe care i-au ucis
copiii lui Israel cu sabia. **12** Și Iosua a vorbit DOMNULUI în ziua
când DOMNUL i-a dat pe amoriți înaintea copiilor lui Israel și a
spus în fața lui Israel: Oprește-te soare asupra Gabaonului; și
tu, lună, în Valea Aialonului! **13** Și soarele s-a oprit și luna a
stat până ce poporul s-a răzbunat asupra dușmanilor săi. Nu
este scris acest lucru în cartea lui Iașar? Astfel soarele a stat în
mijlocul cerurilor și nu s-a grăbit să apună aproape o zi întreagă.
14 Și nu a fost zi ca aceasta nici înainte, nici după aceea, când
DOMNUL să fi ascultat vocea unui om, fiindcă DOMNUL lupta
pentru Israel. **15** Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-au

întors în tabără la Ghilgal. **16** Și acei cinci împărați au fugit și s-
au ascuns în peșteră la Macheda. **17** Și i s-a spus lui Iosua,
zicând: Cei cinci împărați au fost găsiți ascunși în peșteră la
Macheda. **18** Și Iosua a spus: Rostogoliți pietre mari la gura
peșterii și puneți oameni lângă ea, ca să îi păzească. **19** Și nu vă
opriți, urmăriți pe dușmanii voștri și bateți-i pe cei mai de la urmă
dintre ei; nu îi lăsați să intre în cetățile lor, fiindcă DOMNUL
Dumnezeul vostru i-a dat în mâna voastră. **20** Și s-a întâmplat
că, după ce Iosua și copiii lui Israel i-au terminat de măcelărit cu
foarte mare măcel, până i-au nimicit, cei ce au scăpat dintre
ei au intrat în cetățile întărite. **21** Și tot poporul s-a întors în
pace în tabără la Iosua, la Macheda; nimeni nu și-a mișcat limba
împotriva vreunuia dintre copiii lui Israel. **22** Atunci Iosua a spus:
Deschideți gura peșterii și aduceți la mine pe cei cinci împărați
din peșteră. **23** Și au făcut așa și au adus la el, din peșteră,
pe cei cinci împărați: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul
Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului și
pe împăratul Eglonului. **24** Și s-a întâmplat, după ce au adus pe
acei împărați la Iosua, că Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel
și a spus căpeteniilor bărbaților de război care merseseră cu el:
Apropiați-vă, puneți-vă picioarele pe grumajii acestor împărați.
Și s-au apropiat și și-au pus picioarele pe grumajii lor. **25** Și
Iosua le-a spus: Nu vă temeți, nici nu vă descurajați; fiți tari și
curajoși, fiindcă astfel va face DOMNUL tuturor dușmanilor voștri
împotriva cărora luptați. **26** Și, după aceasta, Iosua i-a lovit și
i-a ucis și i-a spânzurat pe cinci lemne; și au stat spânzurați
pe lemne până seara. **27** Și s-a întâmplat, la timpul apusului
soarelui, că Iosua a poruncit și i-au coborât de pe lemne și i-au
aruncat în peștera în care se ascunseseră și au pus pietre mari

la gura peșterii, care sunt până în ziua aceasta. **28** Și în ziua
aceea Iosua a luat Macheda și a lovit-o cu ascuțișul sabiei și a
nimicit în întregime pe împăratul ei și toate sufletele care erau
în ea; nu a lăsat să rămână niciunul și a făcut împăratului din
Macheda cum făcuse împăratului Ierihonului. **29** Atunci Iosua și
tot Israelul împreună cu el a trecut de la Macheda la Libna și s-
au luptat împotriva Libnei. **30** Și DOMNUL a dat-o și pe ea și pe
împăratul ei în mâna lui Israel; și Israel a lovit-o cu ascuțișul
sabiei pe ea și toate sufletele care erau în ea; nu a lăsat să
rămână niciunul din ea și a făcut împăratului ei cum făcuse
împăratului Ierihonului. **31** Și Iosua și tot Israelul împreună cu el
a trecut de la Libna la Lachis și au așezat tabăra împotriva lui și
s-au luptat împotriva lui. **32** Și DOMNUL a dat Lachisul în mâna
lui Israel, care l-a luat a doua zi și l-a lovit cu ascuțișul sabiei pe
el și pe toate sufletele care erau în el, conform cu toate cele ce
făcuse Libnei. **33** Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a urcat
să ajute Lachisul. Și Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul său,
până nu a lăsat să îi rămână niciunul. **34** Și Iosua și tot Israelul
împreună cu el a trecut de la Lachis la Eglon; și au așezat
tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva lui. **35** Și l-au luat în
acea zi și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și în acea zi a nimicit în
întregime toate sufletele care erau în el, conform cu toate cele
ce făcuseră Lachisului. **36** Și Iosua și tot Israelul împreună cu
el s-a urcat de la Eglon la Hebron și s-au luptat împotriva lui,
37 Și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și pe împăratul
lui și toate cetățile lui și toate sufletele care erau în el. Nu a
lăsat să rămână niciunul, după toate cele ce făcuseră Eglonului,
și l-a nimicit în întregime, pe el și toate sufletele care erau în
el. **38** Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a întors la Debir

și s-au luptat împotriva lui; **39** Și l-a luat și pe împăratul lui și
toate cetățile lui; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au nimicit în
întregime toate sufletele care erau în el; nu au lăsat să rămână
niciunul; așa cum făcuse Hebronului, tot așa făcuse Libnei și
împăratului ei, tocmai cum a făcut și Debirului și împăratului său.
40 Astfel Iosua a bătut toată țara, ținutul deluros și partea de sud
și a văii și ținutul izvoarelor și pe toți împărații lor; nu a lăsat să
rămână niciunul, ci a nimicit în întregime tot ce sufla, așa cum
poruncise DOMNUL Dumnezeul lui Israel. **41** Și Iosua i-a bătut
de la Cades-Barnea până la Gaza și toată țara Gosen până la
Gabaon. **42** Și Iosua a luat dintr-o singură dată pe toți acești
împărați și țara lor, pentru că DOMNUL Dumnezeul lui Israel
lupta pentru Israel. **43** Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a
întors în tabără la Ghilgal.

11 Și s-a întâmplat, când a auzit Iabin, împăratul Hațorului, că
a trimis la Ioba, împăratul Madonului, și la împăratul Șimronului
și la împăratul Acșafului, **2** Și la împărații care erau în partea de
nord a munților și în câmpiile din sudul Chineretului și în valea și
granițele lui Dor în partea de vest, **3** La canaaniți din est și din
vest și la amoriți și la hetiți și la fereziți și la iebusiți în munți și la
heviți sub poalele Hermonului, în țara Mițpa. **4** Și au ieșit, ei și
toate oștirile lor cu ei, popor mult, mulțime ca nisipul care este
pe țărmul mării și cai și care foarte multe. **5** Și când toți acești
împărați s-au întâlnit, au venit și au așezat tabăra împreună
lângă apele Merom, ca să se lupte împotriva lui Israel. **6** Și
DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă mâine, pe
timpul acesta, îi voi da pe toți, uciși, înaintea lui Israel; să tai
tendoanele picioarelor cailor lor și să arzi în foc carele lor. **7**
Astfel Iosua și tot poporul de război împreună cu el a venit dintr-

o dată asupra lor, lângă apele Merom și au căzut asupra lor. **8**
Și DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel care i-a bătut și i-a urmărit
până la Sidonul cel mare și până la Misrefot-Maim și până la
Valea Mițpa, spre est, și i-a bătut până nu au lăsat să le rămână
niciunul. **9** Și Iosua le-a făcut cum i-a cerut DOMNUL; a tăiat
tendoanele picioarelor cailor lor și a ars în foc carele lor. **10** Și în
timpul acela Iosua s-a întors și a luat Hațorul și a lovit cu sabia
pe împăratul lui, fiindcă Hațorul, mai înainte, era capitala tuturor
acestor împărății. **11** Și au lovit cu ascuțișul sabiei toate sufletele
care erau în el, nimicindu-le în întregime; nu a rămas niciunul să
sufle; și a ars cu foc Hațorul. **12** Și toate cetățile acestor împărați
și pe toți împărații lor, Iosua i-a luat și i-a lovit cu ascuțișul sabiei,
nimicindu-i în întregime, așa cum poruncise Moise, servitorul
DOMNULUI. **13** Dar Israel nu a ars niciuna dintre cetățile care
stăteau liniștite în tăria lor, afară numai de Hațor, pe care Iosua a
ars-o. **14** Și copiii lui Israel au luat pentru ei toată prada acestor
cetăți și vitele; dar au lovit cu ascuțișul sabiei pe fiecare om,
până i-au nimicit; nu au lăsat niciunul să sufle. **15** Așa cum
poruncise DOMNUL servitorului său Moise, tot așa a poruncit
Moise lui Iosua; și astfel a făcut Iosua; nu a lăsat nimic nefăcut
din tot ce îi poruncise DOMNUL lui Moise. **16** Astfel Iosua a
luat toată țara aceea, dealurile și toată partea de sud și toată
țara Gosenului și valea și câmpia și muntele lui Israel și valea
aceluia, **17** De la muntele Halac, care se înalță spre Seir, până
la Baal-Gad, în valea Libanului, sub poala muntelui Hermon;
și a luat pe toți împărații lor și i-a bătut și i-a ucis. **18** Iosua
a făcut mult timp război cu toți acești împărați. **19** Nu a fost
cetate care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, în afară de heviții
care locuiau în Gabaon; pe toate celelalte le-au luat prin război.

20 Fiindcă era de la DOMNUL să își împietrească inimile, ca
să iasă împotriva lui Israel la război, ca el să îi nimicească în
întregime și să nu găsească nicio favoare, ci să îi nimicească,
după cum îi poruncise DOMNUL lui Moise. **21** Și în timpul acela
Iosua a venit și a stârpit pe anachimii din toți munții, din Hebron,
din Debir, din Anab și din toți munții lui Iuda și din toți munții
lui Israel; Iosua i-a nimicit în întregime cu cetățile lor. **22** Nu
a rămas niciunul dintre anachimi în țara copiilor lui Israel; au
rămas numai în Gaza, la Gat și la Asdod. **23** Și Iosua a luat
toată țara, conform cu toate câte îi spusese DOMNUL lui Moise;
și Iosua a dat-o de moștenire lui Israel, după împărțirile lor pe
triburi. Și țara s-a odihnit de război.

12 Și aceștia sunt împărații din țară pe care i-au bătut copiii lui
Israel și a căror țară au luat-o în stăpânire dincolo de Iordan, spre
răsăritul soarelui, de la râul Arnonului până la muntele Hermon
și toată câmpia spre est: **2** Pe Sihon, împăratul amoriților, care
locuia în Hesbon și domnea de la Aroer, care este pe malul râului
Arnon și de la mijlocul râului și peste jumătate din Galaad, până la
râul Iaboc, care este granița copiilor lui Amon; **3** Și de la câmpie
până la Marea Chineret, spre est și până la marea câmpiei,
adică Marea Sărată, spre est, pe drumul spre Bet-Ieșimot și de
la sud, sub poalele lui Asdod-Pisga; **4** Și ținutul lui Og, împăratul
Basanului, din rămășița uriașilor, care locuia la Aștarot și la
Edrei, **5** Și domnea în muntele Hermon și în Salca și peste tot
Basanul, până la granița gheșuriților și a maacatiților și peste
jumătate din Galaad, granița lui Sihon, împăratul Hesbonului. **6**
Pe aceștia i-a bătut Moise, servitorul DOMNULUI și copiii lui
Israel; și Moise, servitorul DOMNULUI, a dat-o în stăpânire
rubeniților, gadiților și la jumătate din tribul lui Manase. **7** Și

aceștia sunt împărații din țară pe care i-au bătut Iosua și copiii
lui Israel dincoace de Iordan, spre vest, de la Baal-Gad în valea
Libanului până la muntele Halac, care se înalță spre Seir, pe care
Iosua a dat-o în stăpânire triburilor lui Israel, după împărțirile
lor; **8** În munți și în văi și în câmpii și în ținutul izvoarelor și în
pustiu și la sud: pe hetiți, pe amoriți și pe canaaniți, pe fereziți,
pe heviți și pe iebusiți: **9** Împăratul Ierihonului, unul; împăratul
cetății Ai, care este lângă Betel, unul; **10** Împăratul Ierusalimului,
unul; împăratul Hebronului, unul; **11** Împăratul Iarmutului,
unul; împăratul Lachisului, unul; **12** Împăratul Eglonului, unul;
împăratul Ghezerului, unul; **13** Împăratul Debirului, unul; împăratul
Ghederului, unul; **14** Împăratul Hormei, unul; împăratul Aradului,
unul; **15** Împăratul Libnei, unul; împăratul Adulamului, unul; **16**
Împăratul Machedei, unul; împăratul Betelului, unul; **17** Împăratul
Tapuahului, unul; împăratul Heferului, unul; **18** Împăratul Afecului,
unul; împăratul Lașaronului, unul; **19** Împăratul Madonului,
unul; împăratul Hațorului, unul; **20** Împăratul Șimron-Meronului,
unul; împăratul Acșafului, unul; **21** Împăratul Taanacului, unul;
împăratul Meghidoului, unul; **22** Împăratul Chedeșului, unul;
împăratul Iocneamului, în Carmel, unul; **23** Împăratul Dorului, în
ținutul lui Dor, unul; împăratul națiunilor din Ghilgal, unul; **24**
Împăratul Tirței, unul. Toți împărații erau treizeci și unu.

13 Și Iosua era bătrân și înaintat în zile și DOMNUL i-a spus:
Tu ești bătrân și înaintat în zile și mai rămâne foarte mult pământ
de luat în stăpânire. **2** Acesta este pământul care mai rămâne:
toate ținuturile filistenilor și tot ținutul gheșuriților, **3** De la Șihor,
care este înaintea Egiptului, până la ținutul Ecronului spre nord,
socotit al canaaniților: cinci conducători ai filistenilor; gaziții și
asdodiții și ascaloniții, gatiții și ecroniții, de asemenea și aviții;

4 De la sud, toată țara canaaniților și Meara, care este lângă
sidonieni, până la Afec, până la ținutul amoriților; **5** Și țara
ghiblților și tot Libanul, spre răsăritul soarelui, de la Baal-Gad
sub poala muntelui Hermon până la intrarea în Hamat; **6** Toți
locuitorii ținutului muntos de la Liban până la Misrefot-Maim
și toți sidonienii; pe aceștia eu îi voi alunga dinaintea copiilor
lui Israel; numai împarte-o israeliților prin sorț ca moștenire lui
Israel, așa cum ți-am poruncit. **7** De aceea acum, împarte țara
aceasta ca moștenire celor nouă triburi și jumătății tribului lui
Manase. **8** Cu acesta, rubeniții și gadiții și-au luat moștenirea
lor, pe care le-a dat-o Moise, dincolo de Iordan, spre est, după
cum le-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI: **9** De la Aroer, care
este pe malul râului Arnon și cetatea care este în mijlocul râului
și toată câmpia Medeba până la Dibon; **10** Și toate cetățile lui
Sihon, împăratul amoriților, care domnea în Hesbon, până la
ținutul copiilor lui Amon; **11** Și Galaadul și ținutul gheșuriților și al
maacatiților și tot muntele Hermon și tot Basanul până la Salca,
12 Toată împărăția lui Og, în Basan, care domnea în Aștarot și în
Edrei, care a supraviețuit din rămășița uriașilor; căci pe aceștia
Moise i-a bătut și i-a alungat. **13** Cu toate acestea copiii lui Israel
nu i-au alungat pe gheșuriți, nici pe maacatiți; ci gheșuriții și
maacatiții locuiesc în mijlocul lui Israel până în ziua aceasta. **14**
Numai tribului lui Levi nu i-a dat moștenire; sacrificiile prin foc
ale DOMNULUI Dumnezeului lui Israel, acestea sunt moștenirea
lor, după cum le spusese El. **15** Și Moise a dat o moștenire
tribului copiilor lui Ruben, după familiile lor. **16** Și ținutul lor a fost
de la Aroer, care este pe malul râului Arnon și cetatea care este
în mijlocul râului și toată câmpia de lângă Medeba; **17** Hesbon și
toate cetățile sale, care sunt la câmpie; Dibon și Bamot-Baale

și Bet-Baal-Meon, **18** Și Iahaț și Chedemot și Mefaat, **19** Și
Chiriataim și Sibma și Țeret-Șaharul, în muntele văii, **20** Și Bet-
Peor și Asdod-Pisga și Bet-Ieșimot, **21** Și toate cetățile câmpiei
și toată împărăția lui Sihon, împăratul amoriților, care domnea la
Hesbon, pe care l-a bătut Moise, pe el și pe prinții Madianului;
pe Evi și pe Rechem și pe Țur și pe Hur și pe Reba, care erau
conducători ai lui Sihon, locuitori în țară. **22** Pe Balaam, fiul
lui Beor, ghicitorul, l-au ucis copiii lui Israel, și el a fost printre
cei uciși cu sabia de către ei. **23** Și granița copiilor lui Ruben a
fost Iordanul și malul lui. Aceasta era moștenirea copiilor lui
Ruben, după familiile lor, cetățile și satele lor. **24** Și Moise a dat
o moștenire tribului lui Gad, copiilor lui Gad, după familiile lor. **25**
Și ținutul lor a fost Iaezer și toate cetățile Galaadului și jumătate
din țara copiilor lui Amon până la Aroer, care este în dreptul
Rabei; **26** Și de la Hesbon până la Ramat-Mițpa și Betonim
și de la Mahanaim până la ținutul Debirului; **27** Și în vale,
Bet-Haram și Bet-Nimra și Sucot și Țafon, rămășița împărăției
lui Sihon, împăratul Hesbonului, Iordanul și malul lui până la
capătul mării Chinereta, dincolo de Iordan, spre est. **28** Aceasta
este moștenirea copiilor lui Gad, după familiile lor, cetățile și
satele lor. **29** Și Moise a dat o moștenire jumătății tribului lui
Manase; și aceasta era moștenirea jumătății tribului copiilor lui
Manase, după familiile lor, **30** Ținutul lor a fost de la Mahanaim,
tot Basanul, toată împărăția lui Og, împăratul Basanului, și
toate satele lui Iair, care sunt în Basan, șaizeci de cetăți. **31**
Și jumătate din Galaad și Aștarot și Edrei, cetățile împărăției
lui Og în Basan, aparțineau copiilor lui Machir, fiul lui Manase,
ale jumătății copiilor lui Machir, după familiile lor. **32** Acestea
sunt cele pe care le-a împărțit Moise ca moștenire în câmpiile

Moabului, dincolo de Iordan lângă Ierihon, spre est. **33** Dar
Moise nu a dat moștenire tribului lui Levi; DOMNUL Dumnezeul
lui Israel, El este moștenirea lor, așa cum le spusese El.

14 Și acestea sunt țările pe care le-au moștenit copiii lui Israel
în țara Canaanului, pe care le-au împărțit lor, ca moștenire,
preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și capii părinților triburilor
copiilor lui Israel. **2** Moștenirea lor a fost prin sorț, așa cum
poruncise DOMNUL prin mâna lui Moise, la nouă triburi și la o
jumătate de trib. **3** Fiindcă Moise dăduse moștenirea celor două
triburi și jumătății de trib dincolo de Iordan, dar leviților nu le
dăduse moștenire între ei. **4** Căci copiii lui Iosif erau două triburi:
Manase și Efraim; de aceea nu au dat parte leviților în țară, în
afară de cetăți de locuit și împrejurimile lor pentru turmele lor și
pentru averea lor. **5** Așa cum poruncise DOMNUL lui Moise,
așa au făcut copiii lui Israel și au împărțit țara. **6** Atunci copiii
lui Iuda au venit la Iosua în Ghilgal; și Caleb, fiul lui Iefune
chenezitul, i-a spus: Tu știi lucrul pe care l-a spus DOMNUL
lui Moise, omul lui Dumnezeu, despre mine și despre tine, în
Cades-Barnea. **7** Eu eram de patruzeci de ani când m-a trimis
Moise, servitorul DOMNULUI, din Cades-Barnea să spionez
țara; și i-am adus știre așa cum era în inima mea. **8** Totuși, frații
mei care se urcaseră cu mine, au făcut să se topească inima
poporului, dar eu l-am urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeul
meu. **9** Și Moise a jurat în ziua aceea, spunând: Negreșit,
pământul pe care ți-a călcat piciorul va fi moștenirea ta și a
copiilor tăi pentru totdeauna, pentru că l-ai urmat pe deplin pe
DOMNUL Dumnezeul meu. **10** Și acum, iată, DOMNUL m-a
păstrat viu, așa cum a spus, acești patruzeci și cinci de ani,
de când a spus DOMNUL cuvântul acesta către Moise, când

umbla Israel prin pustiu; și acum, iată, astăzi sunt de optzeci și
cinci de ani. **11** Sunt încă tot așa de tare astăzi ca și în ziua
în care m-a trimis Moise; cum era tăria mea atunci, așa este
tăria mea acum, pentru război, de asemenea pentru a ieși și
pentru a intra. **12** Și acum, dă-mi muntele acesta, despre care a
vorbit DOMNUL în ziua aceea; fiindcă ai auzit în ziua aceea cum
anachimii erau acolo și că cetățile erau mari și întărite. Dacă
este așa, că DOMNUL este cu mine, atunci îi voi alunga, așa
cum a spus DOMNUL. **13** Și Iosua l-a binecuvântat și a dat
Hebronul ca moștenire lui Caleb, fiul lui Iefune. **14** De aceea,
Hebronul a ajuns moștenirea lui Caleb, fiul lui Iefune chenezitul,
până în ziua aceasta, pentru că a urmat pe deplin pe DOMNUL
Dumnezeul lui Israel. **15** Și numele Hebronului era mai înainte
Chiriat-Arba; Arba era un om mare printre anachimi. Și țara s-a
odihnit de război.

15 Acesta a fost sorțul tribului copiilor lui Iuda după familiile
lor, până la granița cu Edom, pustiul Țin, spre sud, era cel mai
îndepărtat ținut dinspre sud. **2** Și granița lor dinspre sud era de
la țărmul Mării Sărate, de la golful care se întoarce spre sud;
3 Și ieșea dinspre sud la Maal-Acrabim și trecea până la Țin
și se urca pe la sud spre Cades-Barnea și trecea la Hețron și
urca spre Adar și face o rotire până la Carca. **4** Și trecea spre
Ațmon și ieșea la râul Egiptului; și ieșirile acelui ținut erau la
mare. Acesta să fie ținutul vostru spre sud. **5** Și marginea de
est era Marea Sărată până la capătul Iordanului. Și marginea
dinspre partea de nord era de la golful mării care este la capătul
Iordanului; **6** Și granița urca spre Bet-Hogla și trecea spre nord
de Bet-Araba; și granița se urca până la piatra lui Bohan, fiul lui
Ruben; **7** Și granița urca spre Debir, de la valea lui Acor, și

se întorcea spre nord spre Ghilgal, care este în dreptul urcării
Adumim, care este la sud de râu; și granița trecea spre apele
din En-Șemeș și ieșirile erau la En-Roguel; **8** Și granița urca pe
valea fiului lui Hinom către latura de sud a Iebusului, care este
Ierusalimul; și granița se urca până la vârful muntelui care este
în fața văii lui Hinom spre vest, care este la capătul văii uriașilor,
spre nord. **9** Și granița a fost trasă de la vârful muntelui până la
fântâna Neftoah și ieșea spre cetățile muntelui Efron; și granița
a fost trasă prin Baala, care este Chiriat-Iearim; **10** Și granița
înconjura de la Baala spre vest până la muntele Seir și trecea
spre latura muntelui Iearim, care este Chesalon, spre partea
de nord și cobora la Bet-Șemeș și trecea pe la Timna. **11** Și
granița ieșea la latura Ecronului spre nord; și granița a fost trasă
spre Șicron și trecea de muntele Baala și ieșea spre Iabneel; și
ieșirile ținutului erau la mare. **12** Și granița de vest era Marea
cea Mare și țărmul ei. Acesta este ținutul copiilor lui Iuda, de jur-
împrejur după familiile lor. **13** Și lui Caleb, fiul lui Iefune, i-a dat o
parte între copiii lui Iuda, conform poruncii DOMNULUI către
Iosua, adică cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care este Hebron.
14 Și Caleb a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: pe Șeșai
și pe Ahiman și pe Talmai, copiii lui Anac. **15** Și de acolo s-a
urcat la locuitorii Debirului; iar numele Debirului mai înainte era
Chiriat-Sefer. **16** Și Caleb a spus: Celui care va bate Chiriat-
Seferul și îl va lua îi voi da de soție pe Acsa, fiica mea. **17** Și
Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, l-a luat; iar el i-a dat de
soție pe fiica sa, Acsa. **18** Și s-a întâmplat, când a venit ea la el,
că l-a provocat să ceară de la tatăl ei un câmp; și ea s-a dat jos
de pe măgar; și Caleb i-a spus: Ce voiești? **19** Iar ea a răspuns:
Dă-mi o binecuvântare, fiindcă mi-ai dat un pământ din sud, dă-

mi și izvoare de apă. Și i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de
jos. **20** Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Iuda, după
familiile lor. **21** Și cetățile din partea cea mai depărtată a copiilor
lui Iuda, către ținutul Edomului, dinspre sud, au fost Cabțeel și
Eder și Iagur, **22** Și Kinah și Dimona și Adada, **23** Și Chedeș și
Hațor și Itnan, **24** Și Zif și Telem și Bealot, **25** Și Hațor, Hadata și
Cheriot și Hețron, care este Hațor, **26** Amam și Șema și Molada,
27 Și Hațar-Gada și Heșmon și Bet-Palet, **28** Și Hațar-Șual și
Beer-Șeba și Biziotia, **29** Baala și Iim și Ațem; **30** Și Eltolad și
Chesil și Horma, **31** Și Țiclag și Madmana și Sansana, **32** Și
Lebaot și Șilhim și Ain și Rimon; toate cetățile sunt douăzeci și
nouă, cu satele lor. **33** Și în vale erau Eștaol și Țoreea și Așna,
34 Și Zanoah și En-Ganim, Tapuah și Enam, **35** Și Iarmut și
Adulam, Soco și Azeca, **36** Și Șaaraim și Aditaim și Ghedera
și Ghederotaim; paisprezece cetăți cu satele lor. **37** Țenan și
Hadașa și Migdal-Gad, **38** Și Dilean și Mițpa și Iocteel, **39** Lachis
și Boțcat și Eglon, **40** Și Cabon și Lahmam și Chitliș, **41** Și
Ghederot și Bet-Dagon și Naama și Macheda; șaisprezece cetăți
cu satele lor. **42** Libna și Eter și Așan, **43** Și Iiftah și Așna și
Nețib, **44** Și Cheila și Aczib și Mareșa; nouă cetăți cu satele lor.
45 Ecron cu orașele sale și satele sale. **46** De la Ecron până la
mare, toate vecinătățile Asdodului cu satele lor; **47** Asdod cu
orașele sale și satele sale; Gaza cu orașele sale și satele sale,
până la râul Egiptului și marea cea mare și malul ei. **48** Și în
munți: Șamir și Iatir și Soco, **49** Și Dana și Chiriat-Sana, care
este Debir, **50** Și Anab și Eștemo și Anim, **51** Și Gosen și Holon
și Ghilo; unsprezece cetăți cu satele lor; **52** Arab și Duma și
Eșean, **53** Și Ianum și Bet-Tapuah și Afeca, **54** Și Humta și
Chiriat-Arba, care este Hebron și Țior; nouă cetăți cu satele lor.

55 Maon, Carmel și Zif și Iuta, **56** Și Izreel și Iocdeam și Zanoah,
57 Cain, Ghibea și Timna; zece cetăți și satele lor. **58** Halhul,
Bet-Țur și Ghedor, **59** Și Maarat și Bet-Anot și Eltecon; șase
cetăți cu satele lor; **60** Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim și
Raba; două cetăți cu satele lor. **61** În pustiu: Bet-Araba, Midin și
Secaca, **62** Și Nibșan și cetatea sării și En-Ghedi; șase cetăți cu
satele lor. **63** Cât despre iebusiți care locuiau în Ierusalim, copiii
lui Iuda, nu au putut să îi alunge; și iebusiții locuiesc cu copiii lui
Iuda în Ierusalim până în această zi.

16 Și sorțul copiilor lui Iosif a ieșit de la Iordanul de lângă
Ierihon până la apele Ierihonului către est, până la pustiul care
urcă de la Ierihon spre muntele Betel; **2** Și ieșea de la Betel
spre Luz și trecea până la granița archiților spre Atarot, **3** Și
cobora spre vest până la ținutul iafletiților, până la ținutul Bet-
Oronului de jos și până la Ghezer; și ieșirile lui erau la mare. **4**
Astfel copiii lui Iosif, Manase și Efraim, și-au luat moștenirea. **5**
Și granița copiilor lui Efraim, după familiile lor, era așa: granița
moștenirii lor spre est era Atarot-Adar până la Bet-Horonul de
sus; **6** Și ținutul ieșea spre vest la Micmetat în partea de nord;
și granița se întorcea înspre est până la Taanat-Șilo și trecea
înspre est până la Ianoah. **7** Și cobora de la Ianoah la Atarot
și la Naarata și atingea Ierihonul și ieșea la Iordan. **8** De la
Tapuah, granița mergea spre vest, până la râul Cana; și ieșirile
lui erau la mare. Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui
Efraim, după familiile lor, **9** Și cetățile care au fost puse deoparte
pentru copiii lui Efraim au fost în mijlocul moștenirii copiilor lui
Manase, toate cetățile și satele lor. **10** Iar ei nu i-au alungat
pe canaaniții care locuiau în Ghezer, ci canaaniții au locuit în
mijlocul lui Efraim până în ziua aceasta și servesc, dând tribut.

17 A fost de asemenea un sorț și pentru tribul lui Manase, căci
el era întâiul-născut al lui Iosif; pentru Machir, întâiul-născut al lui
Manase, tatăl lui Galaad, pentru că el a fost bărbat de război,
de aceea a avut Galaadul și Basanul. **2** A fost de asemenea
un sorț și pentru ceilalți copii ai lui Manase, după familiile lor:
pentru copiii lui Abiezer și pentru copiii lui Helec și pentru copiii
lui Azriel și pentru copiii lui Sihem și pentru copiii lui Hefer și
pentru copiii lui Șemida; aceștia sunt copiii de parte bărbătească
ai lui Manase, fiul lui Iosif, după familiile lor. **3** Și Țelofhad, fiul lui
Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu avea fii, ci
fiice; și acestea sunt numele fiicelor sale: Mahla și Noa, Hogla,
Milca și Tirța. **4** Și ele au venit aproape, în fața preotului Eleazar,
și în fața lui Iosua, fiul lui Nun, și în fața prinților, spunând:
DOMNUL a poruncit lui Moise să ni se dea o moștenire între
frații noștri. De aceea, conform poruncii DOMNULUI, Eleazar le-
a dat o moștenire între frații tatălui lor. **5** Și au căzut lui Manase
zece părți, în afară de țara Galaadului și de Basan, care sunt
dincolo de Iordan. **6** Pentru că fiicele lui Manase au avut o
moștenire între copiii lui; și ceilalți fii ai lui Manase au avut
țara Galaadului. **7** Și ținutul lui Manase era de la Așer până la
Micmetat, care este înaintea Sihemului; și granița mergea spre
dreapta până la locuitorii din En-Tapuah. **8** Iar Manase a avut
țara Tapuahului, iar Tapuah, pe granița lui Manase, era al copiilor
lui Efraim. **9** Și ținutul cobora până la râul Cana, spre partea de
sud a râului; aceste cetăți erau ale lui Efraim, între cetățile lui
Manase; de asemenea ținutul lui Manase era spre partea de
nord a râului și ieșirile lui erau la mare. **10** Spre sud era al lui
Efraim și spre nord, al lui Manase; și marea este marginea lui; și
se întâlnea la Așer spre nord și la Isahar spre est. **11** Și Manase

avea în Isahar și în Așer, Bet-Șeanul cu orașele lui și Ibleamul
cu orașele lui și pe locuitorii din Dor cu orașele lui și pe locuitorii
din En-Dor cu satele lui și pe locuitorii din Taanac cu satele
lui și pe locuitorii din Meghido cu satele lui, adică trei țări. **12**
Totuși copiii lui Manase nu au putut alunga locuitorii cetăților
acestora; iar canaaniții au dorit să rămână în țara aceea. **13** Și
s-a întâmplat, când s-au întărit copiii lui Israel, că i-au făcut pe
canaaniți să dea tribut, dar nu i-au alungat în întregime. **14** Și
copiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, spunând: De ce mi-ai dat ca
moștenire doar un singur sorț și o singură parte, văzând că eu
sunt popor mare așa cum m-a binecuvântat DOMNUL până
acum? **15** Și Iosua le-a răspuns: Dacă ești popor mare, urcă-
te la pădure și taie-o pentru tine, acolo, în țara fereziților și a
uriașilor, dacă muntele Efraim este prea strâmt pentru tine. **16** Și
copiii lui Iosif au spus: Dealul nu este de ajuns pentru noi; și toți
canaaniții care locuiesc în țara văii și cei care sunt în Bet-Șean
și în satele sale și de asemenea cei care sunt în valea Izreel au
care de fier. **17** Și Iosua a vorbit casei lui Iosif, lui Efraim și lui
Manase, spunând: Tu ești popor mare și ai putere mare; nu vei
avea doar un singur sorț, **18** Ci muntele va fi al tău și fiindcă este
pădure, taie-o și ieșirile sale vor fi ale tale, fiindcă vei alunga pe
canaaniți, deși au care de fier și deși sunt puternici.

18 Și toată adunarea copiilor lui Israel s-a adunat la Șilo și au
așezat acolo tabernacolul întâlnirii. Și țara era supusă înaintea
lor. **2** Și au rămas între copiii lui Israel șapte triburi care nu își
primiseră încă moștenirea. **3** Și Iosua a spus copiilor lui Israel:
Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe
care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeul părinților voștri? **4** Dați
dintre voi trei oameni de fiecare trib și îi voi trimite și să se ridice

și să meargă prin țară și să o descrie conform moștenirii lor și să
vină la mine. **5** Și să o împartă în șapte părți; Iuda să rămână în
ținutul său spre sud, iar casa lui Iosif să rămână în ținutul său
spre nord. **6** Să faceți așadar o descriere a țării în șapte părți
și să o aduceți aici, la mine, ca să arunc aici sorț pentru voi
înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru. **7** Dar leviții nu au parte
între voi, fiindcă preoția DOMNULUI este moștenirea lor. Și Gad,
Ruben și jumătate din tribul lui Manase și-au primit dincolo de
Iordan, la est, moștenirea pe care le-a dat-o Moise, servitorul
DOMNULUI. **8** Și bărbații s-au ridicat și au plecat; și Iosua a
poruncit celor care s-au dus să descrie țara, spunând: Mergeți și
umblați prin țară și faceți o descriere a ei și întoarceți-vă la mine,
ca să arunc sorț pentru voi, înaintea DOMNULUI, aici la Șilo. **9**
Și bărbații s-au dus și au trecut prin țară și au descris-o într-o
carte, în șapte părți, după cetăți; și au venit din nou la Iosua
în tabără, la Șilo. **10** Și Iosua a aruncat sorț pentru ei la Șilo,
înaintea DOMNULUI; și Iosua a împărțit acolo țara copiilor lui
Israel, conform împărțirilor lor. **11** Și a ieșit sorțul tribului copiilor
lui Beniamin, după familiile lor, și ținutul sorțului lor a ieșit între
copiii lui Iuda și copiii lui Iosif. **12** Și granița lor dinspre partea de
nord era de la Iordan; și granița urca spre latura Ierihonului spre
nord și se urca prin munți spre vest; și ieșirile lui erau la pustiul
Bet-Aven. **13** Și granița trecea de acolo spre Luz către latura de
sud a Luzului, care este Betel; și granița cobora spre Atarot-
Adar, de lângă dealul care este în partea de sud a Bet-Horonului
de jos. **14** Și granița a fost trasă de acolo și înconjura către colțul
mării, spre sud de la dealul care este înaintea Bet-Horonului
către sud; și ieșirile lui erau la Chiriat-Baal, care este Chiriat-
Iearim, o cetate a copiilor lui Iuda; aceasta era partea dinspre

vest. **15** Și partea de sud era de la capătul Chiriat-Iearimului; și
ținutul ieșea spre vest și ieșea spre izvorul apelor Neftoah. **16** Și
granița cobora la capătul muntelui care este înaintea văii fiului lui
Hinom, care este în valea uriașilor spre nord și cobora până
la valea lui Hinom, în latura de sud a iebusiților și cobora la
En-Roguel; **17** Și a fost trasă de la nord și ieșea la En-Șemeș
și ieșea spre Ghelilot, care este în fața urcușului Adumim și
cobora la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben, **18** Și trecea spre
latura din dreptul Arabei spre nord și cobora până la Araba.
19 Și granița trecea spre latura Bet-Hoglei spre nord; și ieșirile
ținutului erau la golful de nord al Mării Sărate, la capătul de
sud al Iordanului; acesta era ținutul de sud. **20** Și Iordanul era
granița lui în partea de est. Aceasta era moștenirea copiilor lui
Beniamin, cu ținuturile ei de jur-împrejur, după familiile lor. **21**
Și cetățile tribului copiilor lui Beniamin, după familiile lor, erau:
Ierihon și Bet-Hogla și valea Chețiț, **22** Și Bet-Araba și Țemaraim
și Betel, **23** Și Avim și Para și Ofra, **24** Și Chefar-Amonai și
Ofni și Gaba; douăsprezece cetăți cu satele lor. **25** Gabaon și
Rama și Beerot, **26** Și Mițpa și Chefira și Moța, **27** Și Rechem și
Iirpeel și Tareala, **28** Și Țela și Elef și Iebus, care este Ierusalim,
Ghibeat și Chiriat; paisprezece cetăți cu satele lor. Aceasta este
moștenirea copiilor lui Beniamin, după familiile lor.

19 Și al doilea sorț a ieșit pentru Simeon, pentru tribul copiilor
lui Simeon, după familiile lor. Și moștenirea lor a fost în mijlocul
moștenirii copiilor lui Iuda. **2** Și ei au avut în moștenirea lor: Beer-
Șeba sau Șeba și Molada, **3** Și Hațar-Șual și Bala și Ațem, **4** Și
Eltolad și Betul și Horma, **5** Și Țiclag și Bet-Marcabot și Hațar-
Susa, **6** Și Bet-Lebaot și Șaruhen; treisprezece cetăți cu orașele
lor; **7** Ain, Rimon și Eter și Așan; patru cetăți cu orașele lor; **8** Și

toate satele care erau în jurul acestor cetăți, până la Baalat-
Beer, care este Ramatul de sud. Aceasta este moștenirea tribului
copiilor lui Simeon, după familiile lor. **9** Moștenirea copiilor lui
Simeon a fost luată din partea copiilor lui Iuda, fiindcă partea
copiilor lui Iuda era prea mare pentru ei; de aceea copiii lui
Simeon au avut moștenire în mijlocul moștenirii lor. **10** Și al
treilea sorț a ieșit pentru copiii lui Zabulon, după familiile lor și
ținutul moștenirii lor a fost până la Sarid. **11** Și granița lor se urca
spre mare și Mareala și atingea Dabeșetul și atingea râul care
este în dreptul Iocneamului. **12** Și se întorcea de la Sarid spre
est, spre răsăritul soarelui, până la granița lui Chislot-Tabor și
ieșea la Dabarat și se urca la Iafia. **13** Și de acolo trecea spre
est la Ghita-Hefer, la Ita-Cațin și ieșea la Rimon la Neea. **14** Și
granița se întorcea spre nord la Hanaton și ieșirile lui sunt în
valea Iiftah-Elului; **15** Și Catat și Nahalal și Șimron și Iideala și
Betleem; douăsprezece cetăți cu satele lor. **16** Aceasta este
moștenirea copiilor lui Zabulon, după familiile lor, aceste cetăți
cu satele lor. **17** Și sorțul al patrulea a ieșit pentru Isahar, pentru
copiii lui Isahar, după familiile lor. **18** Și granița lor a fost până la
Izreel și Chesulot și Sunem, **19** Și Hafaraim și Șion și Anaharat,
20 Și Rabit și Chișion și Abeț, **21** Și Remet și En-Ganim și En-
Hada și Bet-Pațeț. **22** Și ținutul atingea Taborul și Șahațima și
Bet-Șemeș; și ieșirile ținutului lor erau la Iordan; șaisprezece
cetăți cu satele lor. **23** Aceasta este moștenirea tribului copiilor
lui Isahar, după familiile lor, cetățile cu orașele lor. **24** Și sorțul
al cincilea a ieșit pentru tribul copiilor lui Așer, după familiile
lor. **25** Și ținutul lor era Helcat și Hali și Beten și Acșaf, **26** Și
Alamelec și Amead și Mișeal; și atingea Carmelul, spre vest și
Șihor-Libnat, **27** Și se întorcea spre răsăritul soarelui la Bet-

Dagon și atingea Zabulonul și valea Iiftah-El spre nord de Bet-
Emec și Neiel și ieșea la Cabul, în stânga, **28** Și Ebron și Rehob
și Hamon și Cana, până la Sidonul cel mare; **29** Și ținutul se
întorcea la Rama și până la cetatea întărită a Tirului; și ținutul se
întorcea la Hosa și ieșirile lui erau la mare, de la mal până la
Aczi; **30** Și Uma și Afec și Rehob: douăzeci și două de cetăți
cu satele lor. **31** Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui
Așer, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor. **32** Sorțul al
șaselea a ieșit pentru copiii lui Neftali, pentru copiii lui Neftali
după familiile lor. **33** Și ținutul lor era de la Helef, de la Alon
până la Țaananim; și Adami-Necheb și Iabneel, până la Lacum;
și ieșirile lui erau la Iordan. **34** Și ținutul se întorcea de la vest la
Aznot-Tabor și de acolo ieșea la Hucoc și se atingea de Zabulon
spre sud; și se atingea de Așer spre vest și de Iuda pe Iordan,
spre răsăritul soarelui. **35** Și cetățile fortificate sunt: Țidim, Țer și
Hamat, Racat și Chineret, **36** Și Adama și Rama și Hațor, **37** Și
Chedeș și Edrei și En-Hațor, **38** Și Iiereon și Migdal-El și Horem
și Bet-Anat și Bet-Șemeș; nouăsprezece cetăți cu satele lor. **39**
Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Neftali, după familiile
lor, cetățile și satele lor. **40** Sorțul al șaptelea a ieșit pentru tribul
copiilor lui Dan, după familiile lor. **41** Și ținutul moștenirii lor era
Țoreea și Eștaol și Ir-Șemeș, **42** Și Șaalabin și Aialon și Iitla, **43**
Și Elon și Timnata și Ecron, **44** Și Elteche și Ghibeton și Baalat,
45 Și Iehud și Bene-Berac și Gat-Rimon, **46** Și Me-Iarcon și
Racon, cu granița în dreptul lui Iafo. **47** Și ținutul copiilor lui
Dan se întindea prea puțin pentru ei; de aceea copiii lui Dan s-
au urcat și s-au luptat împotriva Leșemului și l-au luat și l-au
lovit cu ascuțișul sabiei și l-au luat în stăpânire și au locuit în
el și l-au numit Leșem-Dan, după numele lui Dan, tatăl lor. **48**

Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Dan, după familiile
lor, aceste cetăți cu satele lor. **49** Și după ce au terminat de
împărțit ca moștenire țara, după ținuturile ei, copiii lui Israel au
dat o moștenire în mijlocul lor lui Iosua, fiul lui Nun; **50** Conform
poruncii DOMNULUI i-au dat cetatea pe care a cerut-o, Timnat-
Serah, în muntele Efraim; și el a zidit cetatea și a locuit în ea. **51**
Acestea sunt moștenirile pe care preotul Eleazar și Iosua, fiul
lui Nun, și căpeteniile părinților triburilor copiilor lui Israel le-au
împărțit prin sorț ca moștenire în Șilo, înaintea DOMNULUI, la
ușa tabernacolului întâlnirii. Și au terminat împărțirea țării.

20 Și DOMNUL a vorbit lui Iosua, spunând: **2** Vorbește fiilor lui
Israel, spunând: Rânduiți-vă cetățile de scăpare despre care v-
am vorbit prin mâna lui Moise, **3** Ca să fugă acolo ucigașul,
care a ucis fără intenție și fără premeditare pe un om; și ele vă
vor fi pentru a scăpa de răzbunătorul sângelui. **4** Și când cel
care fuge la una din cetățile acestea va sta la intrarea porții
cetății și va spune cauza lui în auzul bătrânilor acelei cetăți, să-l
primească la ei în cetate și să îi dea un loc ca să locuiască între
ei. **5** Și dacă răzbunătorul sângelui îl urmărește, ei să nu-l dea
pe ucigaș în mâna lui, pentru că el l-a ucis pe aproapele său
fără premeditare și nu l-a urât mai înainte. **6** Și să locuiască în
cetatea aceasta până va sta înaintea adunării pentru judecată,
până la moartea marelui preot care va fi în zilele acelea; atunci
ucigașul să se întoarcă și să vină în cetatea sa și în casa sa, în
cetatea de unde a fugit. **7** Și au rânduit Chedeșul, în Galileea, în
muntele lui Neftali, și Sihemul, în muntele lui Efraim, și Chiriat-
Arba, adică Hebronul, în muntele lui Iuda. **8** Și dincolo de Iordan,
lângă Ierihon, spre est, au rânduit Bețerul, în pustiu, în câmpie,
din tribul lui Ruben; și Ramot, în Galaad, din tribul lui Gad;

și Golan, în Basan, din tribul lui Manase. 9 Acestea au fost
cetățile rânduite pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care
locuiește temporar printre ei, ca oricine ucide fără intenție pe
un om să fugă acolo și să nu moară de mâna răzbunătorului
sângelui, până va sta înaintea adunării.

21 Și capii părinților leviților s-au apropiat de preotul Eleazar, și
de Iosua, fiul lui Nun, și de capii părinților triburilor fiilor lui Israel.
2 Și le-au vorbit în Șilo, în țara Canaanului, spunând: DOMNUL
a poruncit prin mâna lui Moise să ni se dea cetăți de locuit,
cu împrejurimile lor pentru vitele noastre. 3 Și copiii lui Israel
au dat leviților din moștenirea lor, după porunca DOMNULUI,
aceste cetăți și împrejurimile lor. 4 Și sorțul a ieșit pentru familiile
chehatiților; și fiilor preotului Aaron, dintre leviți, le-au căzut prin
sorț treisprezece cetăți din tribul lui Iuda, din tribul lui Simeon și
din tribul lui Beniamin. 5 Și ceilalți copii ai lui Chehat au avut prin
sorț zece cetăți din familiile tribului lui Efraim și din tribul lui Dan
și din jumătatea tribului lui Manase. 6 Și copiii lui Gherșon au
avut prin sorț treisprezece cetăți din familiile tribului lui Isahar și
din tribul lui Așer și din tribul lui Neftali și din jumătatea tribului
lui Manase, în Basan. 7 Copiii lui Merari, după familiile lor, au
avut douăsprezece cetăți din tribul lui Ruben și din tribul lui Gad
și din tribul lui Zabulon. 8 Și copiii lui Israel au dat prin sorț
leviților cetățile acestea cu împrejurimile lor, așa cum poruncise
DOMNUL prin mâna lui Moise. 9 Și au dat din tribul copiilor lui
Iuda și din tribul fiilor lui Simeon cetățile acestea care au fost
menționate pe nume, 10 Și care au fost ale copiilor lui Aaron, din
familiile chehatiților, dintre copiii lui Levi (fiindcă al lor a fost primul
sorți). 11 Și le-au dat cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care este
Hebron, în ținutul muntos al lui Iuda, cu împrejurimile ei. 12 Iar

câmpiile cetății și satele ei le-au dat lui Caleb, fiul lui Iefune, ca
stăpânire a sa. **13** Astfel au dat copiilor preotului Aaron cetatea
de scăpare pentru ucigaș, Hebron, cu împrejurimile sale, și Libna
cu împrejurimile sale, **14** Și Iatir cu împrejurimile sale și Eștemoa
cu împrejurimile sale, **15** Și Holon cu împrejurimile sale și Debir
cu împrejurimile sale, **16** Și Ain cu împrejurimile sale și Iuta cu
împrejurimile sale și Bet-Șemeș cu împrejurimile sale; nouă cetăți
din aceste două triburi. **17** Și din tribul lui Beniamin: Gabaon cu
împrejurimile sale și Gheba cu împrejurimile sale, **18** Și Anatot
cu împrejurimile sale și Almon cu împrejurimile sale; patru cetăți.
19 Toate cetățile fiilor lui Aaron, preoții, erau treisprezece cetăți
cu împrejurimile lor. **20** Și familiilor fiilor lui Chehat, leviții rămași
dintre copiii lui Chehat, li s-au dat cetățile din sorțul lor din tribul
lui Efraim. **21** Și le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigaș,
Sihem, cu împrejurimile sale, în muntele lui Efraim și Ghezer cu
împrejurimile sale, **22** Și Chibțaim cu împrejurimile sale și Bet-
Horon cu împrejurimile sale; patru cetăți. **23** Și din tribul lui Dan:
Elteche cu împrejurimile sale și Ghibeton cu împrejurimile sale,
24 Și Aialon cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile
sale; patru cetăți. **25** Și din jumătatea tribului lui Manase: Taanac
cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; două
cetăți. **26** Toate cetățile erau zece, cu împrejurimile lor, pentru
familiile fiilor lui Chehat care au rămas. **27** Și copiilor lui Gherșon,
din familiile leviților, din cealaltă jumătate a tribului lui Manase
le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigaș, Golan, în Basan,
cu împrejurimile sale și Beeștra cu împrejurimile sale; două
cetăți. **28** Și din tribul lui Isahar: Chișion cu împrejurimile sale,
Dabarat cu împrejurimile sale, **29** Iarmut cu împrejurimile sale,
En-Ganim cu împrejurimile sale; patru cetăți. **30** Și din tribul lui

Așer: Mișeal cu împrejurimile sale, Abdon cu împrejurimile sale,
31 Helcat cu împrejurimile sale și Rehob cu împrejurimile sale;
patru cetăți. **32** Și din tribul lui Neftali, cetatea de scăpare pentru
ucigaș: Chedeș, în Galileea, cu împrejurimile sale și Hamot-
Dor cu împrejurimile sale și Cartan cu împrejurimile sale; trei
cetăți. **33** Toate cetățile gherșoniților, după familiile lor, erau
treisprezece cetăți cu împrejurimile lor. **34** Și familiilor fiilor lui
Merari, celor rămași dintre leviți, le-au dat din tribul lui Zabulon:
Iocneam cu împrejurimile sale, Carta cu împrejurimile sale, **35**
Dimna cu împrejurimile sale, Nahalal cu împrejurimile sale; patru
cetăți. **36** Și, din tribul lui Ruben: Bețer cu împrejurimile sale și
Iahța cu împrejurimile sale, **37** Chedemot cu împrejurimile sale și
Mefaat cu împrejurimile sale: patru cetăți. **38** Și din tribul lui
Gad, cetatea de scăpare pentru ucigaș: Ramot, în Galaad, cu
împrejurimile sale și Mahanaim cu împrejurimile sale, **39** Hesbon
cu împrejurimile sale și Iaezer cu împrejurimile sale: în total patru
cetăți. **40** Toate cetățile copiilor lui Merari care au rămas din
familiile leviților, după familiile lor și sorțul lor, erau douăsprezece
cetăți. **41** Toate cetățile leviților în mijlocul stăpânirii fiilor lui Israel
au fost patruzeci și opt de cetăți cu împrejurimile lor. **42** Fiecare
dintre aceste cetăți își avea împrejurimile ei de jur-împrejur; așa
erau toate cetățile acestea. **43** Și DOMNUL i-a dat lui Israel
toată țara pe care jurase s-o dea părinților lor; și ei au stăpânit-o
și au locuit în ea. **44** Și DOMNUL le-a dat odihnă de jur-împrejur,
potrivit cu tot ce le jurase părinților lor; și, dintre toți dușmanii lor,
nu a stat în picioare niciun om înaintea lor; DOMNUL i-a dat pe
toți dușmanii lor în mâna lor. **45** Nu a eșuat niciun lucru din toate
lucrurile bune pe care le spusese DOMNUL, casei lui Israel;
toate s-au împlinit.

22 Atunci Iosua a chemat pe rubeniți și pe gadiți și jumătatea
tribului lui Manase, **2** Și le-a spus: Voi ați ținut la tot ce v-a
poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, și ați ascultat de vocea
mea în tot ce v-am poruncit. **3** Nu ați părăsit pe frații voștri
în aceste multe zile, până în această zi; și ați ținut sarcina
poruncii DOMNULUI Dumnezeul vostru. **4** Și acum, DOMNUL
Dumnezeul vostru a dat odihnă fraților voștri, așa cum le-a
promis; de aceea acum, întoarceți-vă și duceți-vă la corturile
voastre, în țara pe care o aveți în stăpânire, pe care v-a dat-
o Moise, servitorul DOMNULUI, dincolo de Iordan. **5** Numai
luați bine aminte să împliniți porunca și legea pe care vi le-a
poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, ca să iubiți pe DOMNUL
Dumnezeul vostru și să umblați în toate căile lui și să țineți
poruncile lui și să vă alipiți de el și să îi serviți cu toată inima
voastră și cu tot sufletul vostru. **6** Și Iosua i-a binecuvântat și
le-a dat drumul; și ei au plecat la corturile lor. **7** Și jumătății
din tribul lui Manase, Moise îi dăduse moștenire în Basan; dar
celeilalte jumătăți, Iosua îi dăduse moștenire între frații lor,
dincoace de Iordan, spre vest. Și Iosua, când le-a dat drumul
la corturile lor, i-a și binecuvântat, **8** Și le-a vorbit, spunând:
Întoarceți-vă la corturile voastre cu multe averi și cu turme foarte
multe și cu argint și cu aur și cu aramă și cu fier și cu haine
foarte multe; împărțiți cu frații voștri prada dușmanilor voștri.
9 Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui
Manase s-au întors și au plecat de la copiii lui Israel din Șilo,
care este în țara Canaanului, pentru a merge în țara Galaadului,
în țara pe care o aveau în stăpânire, pe care au stăpânit-o după
cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise. **10** Și când au venit
în ținuturile Iordanului, care sunt în țara Canaanului, copiii lui

Ruben, copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au zidit
acolo, lângă Iordan, un altar, un altar mare la vedere. **11** Și copiii
lui Israel au auzit spunându-se: Iată, copiii lui Ruben, copiii lui
Gad și jumătate din tribul lui Manase au zidit un altar în fața țării
Canaanului, în ținuturile Iordanului, la trecătoarea fiilor lui Israel.
12 Și când au auzit copiii lui Israel, toată adunarea copiilor lui
Israel s-a strâns la Șilo, ca să meargă împotriva lor la război.
13 Și copiii lui Israel au trimis la copiii lui Ruben și la copiii lui
Gad și la jumătatea tribului lui Manase în țara Galaadului pe
Fineas, fiul preotului Eleazar, **14** Și zece prinți împreună cu el,
câte un prinț din fiecare casă părintească, din toate triburile lui
Israel; și fiecare dintre ei era cap al unei case părintești, între
miile lui Israel. **15** Și au venit la copiii lui Ruben, la copiii lui Gad
și la jumătatea tribului lui Manase, în țara Galaadului și le-au
vorbit, spunând: **16** Astfel spune toată adunarea DOMNULUI:
Ce fărădelege ați făcut împotriva Dumnezeului lui Israel, ca să
vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL, zidindu-vă un
altar, ca să vă răzvrătiți astăzi împotriva DOMNULUI? **17** Este
prea puțin pentru noi nelegiuirea lui Peor, de care nu suntem
curățiți nici până în ziua aceasta, deși a fost o plagă în adunarea
DOMNULUI, **18** Încât trebuie să vă abateți astăzi de la a-l
urma pe DOMNUL? Și se va întâmpla, văzând că vă răzvrătiți
astăzi împotriva DOMNULUI, că mâine el se va înfuria pe toată
adunarea lui Israel. **19** Însă, dacă țara care este în stăpânirea
voastră este necurată, treceți în țara care este în stăpânirea
DOMNULUI, unde locuiește cortul DOMNULUI și luați-vă pământ
în stăpânire între noi; dar nu vă răzvrătiți împotriva DOMNULUI
și nu vă răzvrătiți împotriva noastră, zidindu-vă un altar în
afară de altarul DOMNULUI Dumnezeul nostru. **20** Nu a făcut

fărădelege Acan, fiul lui Zerah, în lucrul blestemat și furia a
căzut peste toată adunarea lui Israel? Iar acel om nu a pierit
singur în nelegiuirea lui. **21** Atunci copiii lui Ruben și copiii lui
Gad și jumătatea tribului lui Manase au răspuns și au zis capilor
miilor lui Israel: **22** DOMNUL Dumnezeul dumnezeilor, DOMNUL
Dumnezeul dumnezeilor, el știe, și Israel însuși să știe; dacă din
răzvrătire sau din fărădelege față de DOMNUL (nu ne salva
în această zi!), **23** Ne-am zidit un altar ca să ne abatem de
la a-l urma pe DOMNUL și să aducem pe el ofrande arse și
dar de mâncare, sau să aducem pe el ofrande de pace, însuși
DOMNUL să ne ceară socoteală. **24** Și dacă nu am făcut-o mai
degrabă de teama acestui lucru, spunând: Poate va veni timpul
când copiii voștri vor vorbi copiilor noștri, spunând: Ce aveți voi
a face cu DOMNUL Dumnezeul lui Israel? **25** Fiindcă DOMNUL
a pus Iordanul ca graniță între noi și voi; voi, copii ai lui Ruben și
fii ai lui Gad, nu aveți parte în DOMNUL. Și astfel copiii voștri vor
face pe copiii noștri să înceteze a se teme de DOMNUL. **26** De
aceea noi am zis: Să ne pregătim acum să ne zidim un altar, nu
pentru ofrandă arsă, nici pentru sacrificiu, **27** Ci ca mărturie
între noi și voi și între generațiile noastre după noi, ca să facem
serviciul DOMNULUI înaintea lui cu ofrandele arse ale noastre
și cu sacrificiile noastre și cu darurile noastre de pace, ca să
nu spună copiii voștri copiilor noștri în timpul care va veni: Voi
nu aveți parte în DOMNUL. **28** De aceea noi am spus: Se va
întâmpla când ei vor spune astfel către noi și către generațiile
noastre în timpul care va veni, că vom spune din nou: Iată,
modelul altarului DOMNULUI, pe care l-au făcut părinții noștri, nu
pentru ofrande arse, nici pentru sacrificii, ci ca mărturie între noi
și voi! **29** Nicidecum nu ne vom răzvrăti împotriva DOMNULUI

și nu ne vom abate astăzi de la a-l urma pe DOMNUL pentru
a zidi un altar pentru ofrande arse, pentru daruri de mâncare
și pentru sacrificii, în afară de altarul DOMNULUI Dumnezeul
nostru, care este înaintea tabernacolului său. **30** Și când preotul
Fineas și prinții adunării și capii miilor lui Israel, care erau cu el,
au auzit cuvintele pe care le-au spus copiii lui Ruben și copiii lui
Gad și copiii lui Manase, le-a plăcut. **31** Și Fineas, fiul preotului
Eleazar, a spus fiilor lui Ruben și fiilor lui Gad și fiilor lui Manase:
Astăzi pricepem că DOMNUL este în mijlocul nostru, pentru că
nu ați făcut această fărădelege împotriva DOMNULUI; acum ați
scăpat pe copiii lui Israel din mâna DOMNULUI. **32** Și Fineas,
fiul preotului Eleazar, și prinții s-au întors de la copiii lui Ruben și
de la copiii lui Gad, din țara Galaadului, în țara Canaan, la copiii
lui Israel și le-au adus veste. **33** Și lucrul le-a plăcut fiilor lui
Israel și copiii lui Israel au binecuvântat pe Dumnezeu și n-au
mai voit să se urce la război împotriva lor, să distrugă țara în
care locuiau copiii lui Ruben și copiii lui Gad. **34** Și copiii lui
Ruben și copiii lui Gad au numit altarul Ed, fiindcă el va fi martor
între noi, că DOMNUL este Dumnezeu.

23 Și s-a întâmplat, la multe zile după ce DOMNUL a dat
odihnă lui Israel, din partea tuturor dușmanilor săi de jur-împrejur,
că Iosua era bătrân și înaintat în zile. **2** Și Iosua a chemat pe tot
Israelul, pe bătrânii lor și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și
pe ofițerii lor și le-a spus: Eu am îmbătrânit și sunt înaintat în zile.
3 Și ați văzut tot ce a făcut DOMNUL Dumnezeul vostru tuturor
națiunilor acestora pentru voi, fiindcă DOMNUL Dumnezeul
vostru este cel care a luptat pentru voi. **4** Iată, v-am împărțit prin
sorț aceste națiuni rămase, ca să fie moștenire pentru triburile
voastre, de la Iordan, împreună cu toate națiunile pe care le-am

stârpit și până la Marea cea Mare, spre vest. **5** Și DOMNUL
Dumnezeul vostru, el însuși le va scoate dinaintea voastră și le
va alunga dinaintea voastră; și voi veți stăpâni țara lor, cum v-
a promis DOMNUL Dumnezeul vostru. **6** De aceea fiți foarte
curajoși să țineți și să faceți tot ce este scris în cartea legii lui
Moise, să nu vă abateți de la ea nici la dreapta, nici la stânga, **7**
Ca să nu intrați printre aceste națiuni care au rămas între voi,
nici să nu amintiți numele dumnezeilor lor, nici să nu jurați pe ei,
nici să nu le serviți și nici să nu vă prosternați înaintea lor, **8** Ci
să vă alipiți de DOMNUL Dumnezeul vostru, așa cum ați făcut
până în această zi. **9** Fiindcă DOMNUL a alungat dinaintea
voastră națiuni mari și puternice; dar cât despre voi, nimeni nu a
putut să vă stea înainte, până în această zi. **10** Un singur om
dintre voi va urmări o mie, fiindcă DOMNUL Dumnezeul vostru
este cel care luptă pentru voi, așa cum v-a promis. **11** De aceea
luați seama bine la sufletele voastre, ca să iubiți pe DOMNUL
Dumnezeul vostru. **12** Altfel, dacă veți da înapoi în vreun fel și
vă veți alipi de rămășița acestor națiuni, de cele care rămân
printre voi, și vă veți căsători cu ele și veți intra la ele și ele
la voi, **13** Să știți fără nicio îndoială că DOMNUL Dumnezeul
vostru nu va mai alunga aceste națiuni dinaintea voastră și vă
vor fi lațuri și curse și bice în coastele voastre și spini în ochii
voștri, până veți pieri din această țară bună, pe care v-a dat-o
DOMNUL Dumnezeul vostru. **14** Și, iată, astăzi mă duc pe calea
întregului pământ și știți din toată inima voastră și din tot sufletul
vostru că nu a eșuat niciun lucru din toate lucrurile bune pe care
le-a spus DOMNUL Dumnezeul vostru despre voi. Toate vi s-au
întâmplat, un singur cuvânt din ele nu a căzut. **15** De aceea se
va întâmpla că, așa cum toate lucrurile bune, pe care vi le-a

spus DOMNUL Dumnezeul vostru, au venit peste voi, tot așa
DOMNUL va face să vină asupra voastră toate lucrurile rele,
până vă va nimici de pe acest pământ bun, pe care vi l-a dat
DOMNUL Dumnezeul vostru. **16** Când veți încălca legământul
DOMNULUI Dumnezeul vostru, pe care vi l-a poruncit, și veți
merge și veți servi altor dumnezei și vă veți pleca înaintea lor,
atunci mânia DOMNULUI se va aprinde împotriva voastră și veți
pieri repede din această țară bună, pe care v-a dat-o el.

24 Și Iosua a adunat toate triburile lui Israel la Sihem și a
chemat pe bătrânii lui Israel și pe căpeteniile lor și pe judecătorii
lor și pe ofițerii lor, iar ei s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu.
2 Și Iosua a spus întregului popor: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Părinții voștri, Terah, tatăl lui Avraam și
tatăl lui Nahor, au locuit în vechime dincolo de râu și au servit
altor dumnezei. **3** Și am luat pe tatăl vostru Avraam de dincolo
de râu și l-am condus prin toată țara Canaanului și i-am înmulțit
sămânța și i-am dat pe Isaac. **4** Și lui Isaac i-am dat pe Iacov și
pe Esau; și lui Esau i-am dat muntele Seir, pentru a-l stăpâni;
dar Iacov și fiii săi au coborât în Egipt. **5** Și am trimis pe Moise
și pe Aaron și am lovit Egiptul cu plăgile pe care le-am făcut în
mijlocul lor; și după aceea v-am scos de acolo. **6** Și am scos pe
părinții voștri din Egipt și ați venit la mare; și egiptenii au urmărit
pe părinții voștri cu care și călăreți, până la Marea Roșie. **7**
Și când au strigat către DOMNUL, el a pus întuneric între voi
și egipteni și a adus marea asupra lor și i-a acoperit; și ochii
voștri au văzut ce am făcut în Egipt; și ați locuit în pustiu multe
zile. **8** Și v-am adus în țara amoriților, care locuiesc dincolo de
Iordan, și ei s-au luptat cu voi și i-am dat în mâna voastră ca să
le stăpâniți țara și i-am nimicit dinaintea voastră. **9** Atunci Balac,

fiul lui Țipor, împăratul Moabului, s-a ridicat și s-a luptat împotriva
lui Israel și a trimis și a chemat pe Balaam, fiul lui Beor, să vă
blesteme. **10** Dar am refuzat să dau ascultare lui Balaam; de
aceea el totuși v-a binecuvântat; așa v-am scăpat din mâna
lui. **11** Și ați trecut Iordanul și ați venit la Ierihon. Și bărbații
Ierihonului, amoriții și fereziții și canaaniții și hetiții și ghirgasiții și
heviții și iebusiții au luptat împotriva voastră; și eu i-am dat în
mâna voastră. **12** Și am trimis viespea înaintea voastră și i-a
alungat dinaintea voastră, chiar pe cei doi împărați ai amoriților,
nu cu sabia ta, nici cu arcul tău. **13** Și v-am dat o țară pentru
care nu voi v-ați ostenit și cetăți pe care nu voi le-ați zidit și
totuși locuiți în ele; voi mâncați din vii și din măslini, pe care nu i-
ați sădit. **14** De aceea acum, temeți-vă de DOMNUL și serviți-
i cu sinceritate și în adevăr, și îndepărtați dumnezeii cărora
le-au servit părinții voștri dincolo de râu și în Egipt și serviți
DOMNULUI. **15** Și dacă vi se pare rău să serviți DOMNULUI,
alegeți astăzi cui voiți să serviți: sau dumnezeilor cărora le-au
servit părinții voștri care erau dincolo de râu, sau dumnezeilor
amoriților în a căror țară locuiți. Dar cât despre mine, eu și
casa mea vom servi DOMNULUI. **16** Și poporul a răspuns,
zicând: Nicidecum nu vom părăsi pe DOMNUL pentru a servi
altor dumnezei. **17** Fiindcă DOMNUL Dumnezeul nostru este
cel care ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului,
din casa robiei, și cel care a făcut acele semne mari înaintea
ochilor noștri și ne-a păstrat pe tot drumul pe care am mers și în
mijlocul tuturor popoarelor prin care am trecut. **18** Și DOMNUL a
alungat toate popoarele dinaintea noastră, chiar pe amoriții care
au locuit în țară. De aceea și noi vom servi DOMNULUI, fiindcă
el este Dumnezeul nostru. **19** Și Iosua a spus poporului: Nu veți

putea servi DOMNULUI, fiindcă el este un Dumnezeu sfânt;
este un Dumnezeu gelos; nu va ierta fărădelegile voastre nici
păcatele voastre. **20** Dacă veți părăsi pe DOMNUL și veți servi
unor dumnezei străini, atunci el se va întoarce și vă va face
rău și vă va nimici, după ce v-a făcut bine. **21** Și poporul i-a
spus lui Iosua: Nu, ci vom servi DOMNULUI. **22** Și Iosua a spus
poporului: Sunteți martori împotriva voastră înșivă că v-ați ales
pe DOMNUL ca să îi serviți. Și ei au zis: Suntem martori. **23** Și
Iosua a spus: De aceea acum, îndepărtați dumnezeii străini
care sunt în mijlocul vostru și plecați-vă inima spre DOMNUL
Dumnezeul lui Israel. **24** Și poporul i-a spus lui Iosua: Vom servi
DOMNULUI Dumnezeul nostru și vom asculta de vocea sa. **25**
Astfel în ziua aceea Iosua a făcut legământ cu poporul și i-a dat
un statut și o rânduială în Sihem. **26** Și Iosua a scris aceste
cuvinte în cartea legii lui Dumnezeu și a luat o piatră mare și
a pus-o acolo sub stejarul de lângă sanctuarul DOMNULUI.
27 Și Iosua a spus către tot poporul: Iată, această piatră ne
va fi martoră, fiindcă a auzit toate cuvintele DOMNULUI, pe
care ni le-a spus; și vă va fi martoră, ca nu cumva să negați pe
Dumnezeul vostru. **28** Și Iosua a dat drumul poporului, fiecăruia
la moștenirea sa. **29** Și s-a întâmplat, după aceste lucruri, că
Iosua, fiul lui Nun, servitorul DOMNULUI, a murit, având o sută
zece ani. **30** Și l-au înmormântat în ținutul moștenirii sale, în
Timnat-Serah, care este în muntele lui Efraim, în partea de nord
a muntelui Gaaș. **31** Și Israel a servit DOMNULUI în toate zilele
lui Iosua și în toate zilele bătrânilor ale căror zile s-au lungit după
Iosua și care cunoscuseră toate lucrările DOMNULUI, pe care le
făcuse pentru Israel. **32** Și au înmormântat la Sihem oasele
lui Iosif, pe care copiii lui Israel le-au adus din Egipt, în partea

câmpului pe care-l cumpărase Iacov de la fiii lui Hamor, tatăl lui
Sihem, cu o sută de arginți, care a ajuns moștenirea copiilor lui
Iosif. **33** Și Eleazar, fiul lui Aaron, a murit; și l-au înmormântat pe
un deal care aparținea lui Fineas, fiul său, care i se dăduse în
muntele lui Efraim.

Judecătorii

1 Și după moartea lui Iosua s-a întâmplat astfel, copiii lui
Israel au întrebat pe DOMNUL, spunând: Cine să se urce întâi
pentru noi împotriva canaaniților, ca să lupte împotriva lor?
2 Și DOMNUL a spus: Iuda să se urce; iată, am dat țara în
mâna lui. **3** Și Iuda i-a spus lui Simeon, fratele său: Urcă-te cu
mine în partea care mi-a căzut la sorț, ca să luptăm împotriva
canaaniților și voi merge și eu cu tine în partea care ți-a căzut la
sorț. Astfel Simeon a mers cu el. **4** Și Iuda s-a urcat, și DOMNUL
a dat pe canaaniți și pe periziți în mâna lor; și au ucis dintre ei în
Bezec zece mii de oameni. **5** Și au găsit pe Adoni-Bezec în
Bezec și au luptat împotriva lui și au ucis pe canaaniți și pe
periziți. **6** Dar Adoni-Bezec a fugit, iar ei l-au urmărit și l-au prins
și i-au tăiat degetele cele mari ale mâinilor și ale picioarelor. **7** Și
Adoni-Bezec a spus: Șaptezeci de împărați, cu degetele cele
mari ale mâinilor și ale picioarelor lor tăiate, adunau de sub
masa mea, cum am făcut, astfel mi-a răsplătit Dumnezeu. Și l-au
adus la Ierusalim și el a murit acolo. **8** Acum, copiii lui Iuda au
luptat împotriva Ierusalimului și l-au luat; și l-au lovit cu ascuțișul
sabiei și au ars cetatea cu foc. **9** Și după aceea copiii lui Iuda au
coborât să lupte împotriva canaaniților, care locuiau la munte
și la sud și în vale. **10** Și Iuda a mers împotriva canaaniților,
care locuiau în Hebron, (și numele Hebronului a fost mai înainte
Chiriat-Arba) și i-au ucis pe Șeșai și pe Ahiman și pe Talmai. **11**
Și de acolo a mers împotriva locuitorilor Debirului, și numele
Debirului a fost mai înainte Chiriat-Sefer; **12** Și Caleb a spus:
Celui care va lovi Chiriat-Seferul și îl va lua, îi voi da de soție pe
Acsa, fiica mea. **13** Și Otniel, fiul lui Chenaz, fratele mai tânăr al
lui Caleb, l-a luat; și i-a dat de soție pe Acsa, fiica sa. **14** Și s-a

întâmplat, când ea a venit la el, că l-a mișcat să ceară un câmp
de la tatăl ei; și ea s-a dat jos de pe măgar, și Caleb i-a spus:
Ce voiești? **15** Iar ea i-a spus: Dă-mi o binecuvântare, pentru că
mi-ai dat un pământ din sud; dă-mi și izvoare de apă. Și Caleb i-
a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos. **16** Și copiii chenitului,
socrul lui Moise, s-au urcat din cetatea palmierilor cu copiii lui
Iuda în pustiul lui Iuda, care se afla la sud de Arad, și au mers și
au locuit cu poporul. **17** Și Iuda a mers cu fratele său, Simeon,
și au ucis pe canaaniții care locuiau în Țefat și l-au distrus cu
desăvârșire. Și cetății i-au pus numele Horma. **18** De asemenea
Iuda a luat Gaza, cu ținutul său, și Ascalonul, cu ținutul său, și
Ecronul, cu ținutul său. **19** Și DOMNUL a fost cu Iuda; și el a
alungat pe locuitorii muntelui, dar nu i-a putut alunga pe locuitorii
văii, pentru că aveau care de fier. **20** Și Hebronul l-au dat lui
Caleb, precum spusese Moise, iar el i-a alungat de acolo pe cei
trei fii ai lui Anac. **21** Și copiii lui Beniamin nu i-au alungat pe
iebusiții, care locuiau în Ierusalim, ci iebusiții locuiesc cu copiii
lui Beniamin în Ierusalim până în ziua aceasta. **22** Și casa lui
Iosif, și ei s-au urcat împotriva Betelului, și DOMNUL a fost cu
ei. **23** Și casa lui Iosif a trimis să cerceteze Betelul. (Și numele
cetății a fost mai înainte Luz). **24** Și spionii au văzut un om
ieșind din cetate și i-au spus: Arată-ne, te rugăm, intrarea în
cetate și îți vom arăta milă. **25** Și după ce le-a arătat intrarea în
cetate, au lovit cetatea cu ascuțișul sabiei; dar au lăsat pe omul
acela și toată familia lui să plece. **26** Și omul acela a mers în
țara hititilor și a zidit o cetate și i-a pus numele Luz, care este
numele ei până în ziua aceasta. **27** Nici Manase nu a alungat pe
locuitorii din Bet-Șean și orașele ei, nici din Taanac și orașele
ei, nici pe locuitorii din Dor și orașele ei, nici pe locuitorii din

Ibleam și orașele ei, nici pe locuitorii din Meghid și orașele ei, ci
canaaniții au voit să locuiască în țara aceea. **28** Și s-a întâmplat,
când Israel a fost puternic, că i-a supus pe canaaniți la tribut; și
nu i-a alungat cu desăvârșire. **29** Nici Efraim nu i-a alungat pe
canaaniții care locuiau în Ghezer, ci canaaniții au locuit printre ei
în Ghezer. **30** Nici Zabulon nu a alungat pe locuitorii din Chitron,
nici pe locuitorii din Nahalol, ci canaaniții au locuit printre ei și
au devenit tributari. **31** Nici Așer nu a alungat pe locuitorii din
Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici din Ahlab, nici din Aczib,
nici din Helba, nici din Afic și nici din Rehob; **32** Iar așeriții au
locuit în mijlocul canaaniților, locuitorii țării, pentru că nu i-au
alungat. **33** Nici Neftali nu a alungat pe locuitorii din Bet-Șemeș,
nici pe locuitorii din Bet-Anat, ci a locuit în mijlocul canaaniților,
locuitorii țării; totuși locuitorii Bet-Șemeșului și ai Bet-Anatului le-
au devenit tributari. **34** Și amoriții au împins pe copiii lui Dan la
munte, pentru că nu le-au permis să coboare în vale; **35** Dar
amoriții au voit să locuiască pe muntele Heres în Aialon și în
Șaalbim, totuși mâna casei lui Iosif a învins, astfel ei au devenit
tributari. **36** Și ținutul amoriților a fost de la urcușul Acrabim, de
la stâncă și în sus.

2 Și un înger al DOMNULUI s-a urcat de la Ghilgal la Bochim și
a spus: Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care
am jurat-o părinților voștri; și am spus: Niciodată nu voi rupe
legământul meu cu voi. **2** Și voi să nu faceți alianță cu locuitorii
țării acesteia, ci să le dărâmați altarele; dar nu ați ascultat de
vocea mea. Pentru ce ați făcut aceasta? **3** De aceea am și
spus: Nu îi voi alunga dinaintea voastră, ci vă vor fi ca spini în
coaste și dumnezeii lor vă vor fi o cursă. **4** Și s-a întâmplat,
când a vorbit îngerul DOMNULUI aceste cuvinte tuturor copiilor

lui Israel, că poporul și-a ridicat vocea și a plâns. **5** Și au numit
locul acela Bochim; și au sacrificat acolo DOMNULUI. **6** Și după
ce Iosua a dat drumul poporului, copiii lui Israel au mers, fiecare
la moștenirea sa, ca să stăpânească țara. **7** Și poporul a servit
DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele bătrânilor
care au trăit mai mult decât Iosua, care văzuseră toate lucrările
mari, pe care le făcuse DOMNUL pentru Israel. **8** Și Iosua, fiul lui
Nun, servitorul DOMNULUI, a murit fiind în vârstă de o sută zece
ani. **9** Și l-au îngropat în hotarul moștenirii sale în Timnat-Heres,
în muntele lui Efraim, în partea de nord a dealului Gaaș. **10** Și
toată generația aceea de asemenea a fost adăugată la părinții
săi; și s-a ridicat după ei o altă generație care nu cunoștea pe
DOMNUL, nici lucrările pe care le făcuse el pentru Israel. **11**
Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și
au servit Baalilor; **12** Și au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul
părinților lor, care i-a scos din țara Egiptului, și au urmat alți
dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care erau împrejurul lor
și s-au plecat înaintea lor și au provocat pe DOMNUL la mânie.
13 Și au părăsit pe DOMNUL și au servit lui Baal și Astarteei. **14**
Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a dat în
mâinile prădătorilor, care i-au prădat; și i-a vândut în mâinile
dușmanilor lor de jur împrejur, încât nu au mai putut sta înaintea
dușmanilor lor. **15** Oriunde au ieșit, mâna DOMNULUI era
împotriva lor, spre rău, precum spusese DOMNUL și precum le
jurase DOMNUL; și erau foarte strâmtorați. **16** Totuși DOMNUL
a ridicat judecători, care i-au scăpat din mâna prădătorilor lor.
17 Și totuși au refuzat să dea ascultare judecătorilor lor, ci
au curvit după alți dumnezei și s-au plecat înaintea lor; s-au
abătut repede de la calea pe care umblaseră părinții lor, care au

ascultat de poruncile DOMNULUI, dar ei nu au făcut astfel. **18** Și
când le-a ridicat DOMNUL judecători, atunci DOMNUL a fost cu
judecătorul și îi elibera din mâna dușmanilor lor în toate zilele
judecătorului, pentru că DOMNUL se pocăia la suspinele lor, din
cauza celor care îi oprimau și îi chinuiau. **19** Și s-a întâmplat,
când murea judecătorul, că ei se întorceau și se stricau mai mult
decât părinții lor, urmând alți dumnezei pentru a-i servi și pentru
a se prosterna înaintea lor; nu încetau de la faptele lor, nici de la
calea lor cea încăpățânată. **20** Și mânia DOMNULUI s-a aprins
împotriva lui Israel și el a spus: Pentru că acest popor a încălcat
legământul meu, pe care l-am poruncit părinților lor, și nu a dat
ascultare vocii mele; **21** De asemenea nici eu nu voi mai alunga
dinaintea lor pe niciuna dintre națiunile, pe care le-a lăsat Iosua
când a murit, **22** Ca prin ele să încerc pe Israel, dacă vor ține
sau nu calea DOMNULUI, ca să umble pe ea, cum au ținut-o
părinții lor. **23** De aceea DOMNUL a lăsat națiunile acelea, fără
să le alunge în grabă, nici nu le-a dat în mâna lui Iosua.

3 Și acestea sunt națiunile pe care le-a lăsat DOMNUL, ca prin
ele să încerce pe Israel, pe toți cei care nu cunoscuseră toate
războaiele Canaanului; **2** Numai pentru ca generațiile copiilor lui
Israel să cunoască, pentru a-i învăța războiul, cel puțin cei care
nu știuseră nimic de el, **3** Adică, cei cinci domni ai filistenilor și
toți canaaniții și sidonienii și hiviții care au locuit pe muntele
Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea în Hamat. **4**
Și ele erau pentru a încerca pe Israel prin ele, ca să cunoască
dacă vor da ascultare poruncilor DOMNULUI, pe care el le-a
poruncit părinților lor prin mâna lui Moise. **5** Și copiii lui Israel
au locuit printre canaaniți, hititi și amoriți și periziți și hiviți și
iebusiți: **6** Și au luat pe fiicele lor de soții și au dat pe fiicele

lor fiilor lor și au servit dumnezeilor lor. **7** Și copiii lui Israel au
făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au uitat pe DOMNUL
Dumnezeul lor și au servit Baalilor și dumbrăvilor. **8** De aceea
mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel și i-a vândut în
mâna lui Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și copiii lui
Israel au servit lui Cușan-Rișeataim opt ani. **9** Și când copiii lui
Israel au strigat către DOMNUL, DOMNUL a ridicat copiilor lui
Israel un eliberator, care i-a eliberat, pe Otniel, fiul lui Chenaz,
fratele mai mic al lui Caleb. **10** Și Duhul DOMNULUI a fost peste
el și el a judecat pe Israel și a ieșit la război; și DOMNUL a dat în
mâna lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei; și mâna
lui a învins împotriva lui Cușan-Rișeataim. **11** Și țara a avut
odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit. **12** Și
copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii DOMNULUI;
și DOMNUL a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui
Israel, pentru că ei făcuseră ce este rău în ochii DOMNULUI. **13**
Și el a adunat la sine pe copiii lui Amon și ai lui Amalec și a
mers și a lovit pe Israel și au stăpânit cetatea palmierilor. **14**
Astfel copiii lui Israel au servit lui Eglon, împăratul Moabului,
optsprezece ani. **15** Dar când copiii lui Israel au strigat către
DOMNUL, DOMNUL le-a ridicat un eliberator, pe Ehud, fiul lui
Ghera, un beniamit, un bărbat stângaci; și prin el, copiii lui Israel
au trimis un dar lui Eglon, împăratul Moabului. **16** Dar Ehud și-a
făcut un pumnal cu două tăișuri, lung de un cot; și l-a încins
sub haina sa la coapsa lui dreaptă. **17** Și el a adus darul la
Eglon, împăratul Moabului; și Eglon era un om foarte gras. **18** Și
când a terminat de oferit darul, el a dat drumul oamenilor care
purtaseră darul. **19** Dar el singur s-a întors de la carierele care
erau lângă Ghilgal și a spus: Am o vorbă tainică pentru tine,

împărate, care a spus: Tăcere. Și toți care stăteau în picioare
lângă el au ieșit de la el. **20** Și Ehud a venit la el și el ședea
într-un salon de vară, pe care îl avea numai pentru el. Și Ehud
a spus: Am un mesaj de la Dumnezeu pentru tine. Și el s-a
ridicat de pe scaun. **21** Și Ehud și-a întins mâna stângă și a luat
pumnalul de la coapsa dreaptă și l-a înfipt în pântecele lui; **22** Și
mânerul de asemenea a intrat după lamă; și grăsimea s-a închis
peste lamă, astfel încât nu a putut trage pumnalul din pântecele
lui, și mizeria a ieșit din el. **23** Atunci Ehud a ieșit prin portic
și a închis după el ușile salonului de vară și le-a încuiat. **24**
După ce a ieșit, au venit servitorii lui; și când au văzut că, iată,
ușile salonului de vară erau încuiate, au spus: Cu siguranță își
acoperă picioarele în salonul său de vară. **25** Și au așteptat
până când s-au rușinat; și, iată, el nu deschidea ușile salonului;
de aceea au luat o cheie și le-au deschis; și, iată, domnul lor
era căzut jos mort pe pământ. **26** Și Ehud a scăpat pe când
întârziau ei și a trecut de cariere și a scăpat la Seira. **27** Și s-
a întâmplat, când a venit, că a sunat din trâmbiță în muntele
lui Efraim și copiii lui Israel au coborât cu el din munte, și el
a coborât înaintea lor. **28** Și le-a spus: Urmați-mă, pentru că
DOMNUL a dat în mâna voastră pe dușmanii voștri, pe moabiți.
Și au coborât după el și au luat vadurile Iordanului, spre Moab,
și nu au permis nimănui să treacă. **29** Și în timpul acela au ucis
din Moab cam zece mii de oameni, toți voinici și toți bărbați de
valoare, și nu a scăpat niciunul. **30** Astfel, în ziua aceea, Moab a
fost înfrânt sub mâna lui Israel. Și țara a avut odihnă optzeci de
ani. **31** Și după el a fost Șamgar, fiul lui Anat, care a ucis, dintre
filisteni, șase sute de oameni cu o țepușă pentru boi, și el de
asemenea a eliberat pe Israel.

4 Și copiii lui Israel din nou au făcut ce este rău în ochii
DOMNULUI, după ce a murit Ehud. **2** Și DOMNUL i-a vândut în
mâna lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea în Hațor;
căpetenia oștirii sale era Sisera, care locuia în Haroșetul
neamurilor. **3** Și copiii lui Israel au strigat către DOMNUL,
pentru că el avea nouă sute de care de fier și a oprimat tare pe
copiii lui Israel douăzeci de ani. **4** Și Debora, o profetesă, soția
lui Lapidot, judeca pe Israel în acel timp. **5** Și ea locuia sub
palmierul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim, și
copiii lui Israel se urcau la ea pentru judecată. **6** Și ea a trimis și
a chemat pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-
a zis: Nu a poruncit DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Du-te și
îndreaptă-te spre muntele Tabor și ia cu tine zece mii de bărbați
dintre copiii lui Neftali și dintre copiii lui Zabulon? **7** Și voi atrage
la tine, la râul Chișon, pe Sisera, căpetenia armatei lui Iabin, cu
carele lui și mulțimea lui; și îl voi da în mâna ta. **8** Și Barac i-
a spus: Dacă vei merge cu mine, voi merge, dar dacă nu vei
merge cu mine, nu voi merge. **9** Iar ea a spus: Da, voi merge cu
tine, totuși călătoria pe care o faci nu va fi spre onoarea ta,
pentru că DOMNUL va vinde pe Sisera în mâna unei femei. Și
Debora s-a ridicat și a mers cu Barac la Chedeș. **10** Și Barac a
chemat pe Zabulon și pe Neftali la Chedeș; și s-a urcat cu zece
mii de bărbați la picioarele lui; și Debora s-a urcat cu el. **11** Și
Heber chenitul, care era dintre copiii lui Hobab, socrul lui Moise,
se despărțise de cheniți și își înălțase cortul în câmpia Țaanaim,
care este lângă Chedeș. **12** Și ei i-au arătat lui Sisera că Barac,
fiul lui Abinoam, s-a urcat la muntele Tabor. **13** Și Sisera și-
a adunat toate carele lui, nouă sute de care de fier și pe tot
poporul care era cu el, de la Haroșetul neamurilor până la râul

Chișon. **14** Și Debora i-a spus lui Barac: Ridică-te, pentru că
aceasta este ziua în care DOMNUL a dat pe Sisera în mâna
ta; nu a ieșit DOMNUL înaintea ta? Și Barac a coborât de pe
muntele Tabor cu zece mii de oameni după el. **15** Și DOMNUL
l-a învins pe Sisera și toate carele lui și toată oștirea lui cu
ascuțișul sabiei, dinaintea lui Barac; astfel încât Sisera s-a dat
jos din car și a fugit pe jos. **16** Dar Barac a urmărit carele și
oștirea până la Haroșetul neamurilor; și toată oștirea lui Sisera a
căzut sub ascuțișul sabiei; și nu a rămas niciunul. **17** Totuși
Sisera a fugit pe jos la cortul lui Iael, soția lui Heber chenitul,
pentru că între Iabin, împăratul Hațorului, și casa lui Heber
chenitul, era pace. **18** Și Iael a ieșit să îl întâmpine pe Sisera și
i-a spus: Intră, domnul meu, intră la mine; nu te teme. Și după
ce el a intrat la ea în cort, ea l-a acoperit cu o mantie. **19** Și el i-
a spus: Dă-mi, te rog, să beau puțină apă căci sunt însetat. Și
ea a deschis un burduf cu lapte și i-a dat să bea și l-a acoperit.
20 Din nou el i-a spus: Stai în picioare la ușa cortului și va fi
astfel: când cineva vine și te va întreba și va spune: Este vreun
bărbat aici? Tu să spui: Nu. **21** Atunci Iael, soția lui Heber, a luat
un țăruș al cortului și a luat un ciocan în mână și a venit încet la
el și i-a bătut țărușul în tâmple și l-a înțepenit în pământ, căci
dormea adânc și era obosit. Astfel a murit. **22** Și, iată, pe când
Barac urmărea pe Sisera, Iael a ieșit să îl întâmpine și i-a spus:
Vino și îți voi arăta pe bărbatul pe care îl cauți. Și când a intrat în
cortul ei, iată, Sisera zăcea mort și țărușul era în tâmplele lui. **23**
Astfel Dumnezeu a supus în ziua aceea pe Iabin, împăratul
Canaanului, înaintea copiilor lui Israel. **24** Și mâna copiilor lui
Israel a prosperat și a învins pe Iabin, împăratul Canaanului,
până când au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

5 Și Debora și Barac, fiul lui Abinoam, au cântat în ziua aceea,
spunând: **2** Lăudați pe DOMNUL pentru răzbunarea lui Israel,
când poporul s-a oferit de bunăvoie. **3** Ascultați, împărăților!
Deschideți urechea, prinților! Eu, chiar eu, voi cânta DOMNULUI;
voi cânta DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **4** DOAMNE, când
ai ieșit tu din Seir, când ai mărșăluit din câmpia Edomului,
pământul s-a cutremurat și cerurile au picurat, norii de asemenea
au picurat apă. **5** Munții s-au topit dinaintea DOMNULUI, și
Sinaiul, dinaintea DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **6** În zilele
lui Șamgar, fiul lui Anat, în zilele lui Iael, drumurile mari erau
neumblate și călătorii umblau pe căi ocolitoare. **7** Locuitorii
satelor au încetat, au încetat în Israel, până m-am ridicat eu,
Debora, până m-am ridicat eu, o mamă în Israel. **8** Ei și-au ales
dumnezei noi; atunci războiul era la porți. Era văzut vreun scut
sau vreo suliță printre patruzeci de mii în Israel? **9** Inima mea
este spre guvernatorii lui Israel, care s-au oferit de bunăvoie din
popor. Binecuvântați pe DOMNUL. **10** Vorbiți, voi, care călăriți pe
măgari albi, care ședeți în judecată și umblați pe cale. **11** Cei
eliberați de zgomotul arcașilor în mijlocul adăpătoarelor, acolo
vor repeta ei faptele drepte ale DOMNULUI, faptele drepte către
locuitorii satelor sale în Israel, atunci poporul DOMNULUI va
coborî la porți. **12** Trezește-te, trezește-te, Debora, trezește-
te, rostește o cântare; ridică-te, Barac, și du pe captivii tăi în
captivitate, tu, fiu al lui Abinoam. **13** Atunci el l-a făcut pe cel ce
a rămas să domnească peste nobilii din popor; DOMNUL m-a
făcut să domnesc peste cei puternici. **14** Din Efraim sunt cei a
căror rădăcină este împotriva lui Amalec; după tine, Beniamin,
între popoarele tale; din Machir au coborât guvernatori și din
Zabulon cei care mânuiesc pana scriitorului. **15** Și prinții lui

Isahar erau cu Debora; da, Isahar și de asemenea Barac, el a
fost trimis pe jos în vale. Pentru dezbinările lui Ruben s-au făcut
multe gânduri ale inimii. **16** De ce ai rămas între staulele de oi,
ca să auzi behăitele turmelor? Pentru dezbinările lui Ruben s-au
făcut multe cercetări ale inimii. **17** Galaadul a rămas dincolo de
Iordan; și de ce a rămas Dan în corăbii? Așer a stat pe țărmul
mării și a rămas în spărturile sale. **18** Zabulon și Neftali au fost
un popor care și-a primejduit viața până la moarte pe înălțimile
câmpului. **19** Împărații au venit și au luptat, atunci împărații
Canaanului au luptat în Taanac lângă apele din Meghido; ei
nu au luat pradă de bani. **20** Ei s-au luptat din ceruri, stelele
în rândurile lor au luptat împotriva lui Sisera. **21** Râul Chișon
i-a măturat, acel râu vechi, râul Chișon. Ai călcat puterea în
picioare, suflete al meu. **22** Atunci au fost copitele cailor frânte
de galopul, de galopul puternicilor lor. **23** Blestemați Merozul,
spune îngerul DOMNULUI, blestemați amar pe locuitorii lui,
pentru că ei nu au venit în ajutorul DOMNULUI, în ajutorul
DOMNULUI împotriva celor puternici. **24** Binecuvântată să fie
mai presus de femei Iael, soția lui Heber chenitul, binecuvântată
mai presus de femeile din cort. **25** El a cerut apă și ea i-a dat
lapte; i-a adus unt în vas domnesc. **26** Ea și-a pus mâna pe
țăruș și mâna ei dreaptă pe ciocanul lucrătorilor; și a lovit cu
ciocanul pe Sisera, i-a tăiat capul când a împuns și i-a străpuns
tâmplele. **27** El s-a plecat la picioarele ei, a căzut, s-a întins
jos, s-a plecat la picioarele ei, a căzut, unde s-a plecat, acolo a
căzut mort. **28** Mama lui Sisera a privit pe fereastră și a strigat
printre zăbrele: De ce i-a atâta timp carului său să vină? De
ce întârzie roțile carelor sale? **29** Doamnele ei înțelepte i-au
răspuns, da, și ea își răspunde singură: **30** Nu se grăbesc ei?

Nu au împărțit prada, fiecărui bărbat o fată sau două fete; lui
Sisera o pradă de culori diferite, o pradă de broderii de multe
culori, broderii de multe culori pe ambele părți, potrivite pentru
gâtul celor ce iau pradă? **31** Astfel să piară toți dușmanii tăi,
DOAMNE, dar cei care îl iubesc să fie ca soarele când răsare în
puterea sa. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani.

6 Și copiii lui Israel au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI, și
DOMNUL i-a dat în mâna lui Madian, șapte ani. **2** Și mâna lui
Madian a învins pe Israel; și din cauza madianiților copiii lui
Israel și-au făcut vizuinile care sunt în munți și peșteri și întărituri.
3 Și era astfel, când semăna Israel, madianiții și amaleciții și
copiii estului se urcau; da, ei se urcau împotriva lor; **4** Și își
așezau tabăra împotriva lor și distrugeau venitul pământului cum
vii la Gaza și nu lăsau merinde pentru Israel, nici oaie, nici bou,
nici măgar. **5** Pentru că se urcau cu vitele lor și corturile lor și
veneau o mulțime ca și cosașele; căci deopotrivă ei și cămilele
lor erau fără număr și intrau în țară să o distrugă. **6** Și Israel
era foarte sărăcit din cauza madianiților; și copiii lui Israel au
strigat către DOMNUL. **7** Și s-a întâmplat, când copiii lui Israel
au strigat către DOMNUL din cauza madianiților, **8** Că DOMNUL
a trimis un profet la copiii lui Israel, care le-a spus: Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Eu v-am adus din Egipt și v-am
scos din casa robiei; **9** Și v-am eliberat din mâna egiptenilor și
din mâna tuturor celor ce vă oprimau și i-am alungat dinaintea
voastră și v-am dat țara lor; **10** Și v-am spus: Eu sunt DOMNUL
Dumnezeul vostru; nu vă temeți de dumnezeii amoriților, în a
căror țară locuiți; dar nu ați ascultat de vocea mea. **11** Și a venit
un înger al DOMNULUI și a șezut sub un stejar care era în Ofra,
care era al lui Ioas abiezeritul. Și fiul său Ghedeon bătea grâu în

teasc, ca să îl ascundă de madianiți. **12** Și îngerul DOMNULUI i
s-a arătat și i-a spus: DOMNUL este cu tine, războinic viteaz! **13**
Și Ghedeon i-a spus: O, Domnul meu, dacă este DOMNUL cu
noi, de ce au venit toate acestea asupra noastră? Și unde sunt
toate miracolele sale pe care ni le-au povestit părinții noștri,
spunând: Nu ne-a scos DOMNUL din Egipt? Dar acum DOMNUL
ne-a părăsit și ne-a dat în mâinile madianiților. **14** Și DOMNUL a
privit spre el și a spus: Du-te cu această putere a ta și vei salva
pe Israel din mâna madianiților; nu te-am trimis eu? **15** Iar el i-
a spus: O, Domnul meu, prin ce voi salva eu pe Israel? Iată,
familia mea este săracă în Manase și eu sunt cel mai mic în
casa tatălui meu. **16** Și DOMNUL i-a spus: Negreșit eu voi fi cu
tine și tu vei lovi pe madianiți ca pe un singur om. **17** Iar el i-a
spus: Acum, dacă am găsit har în ochii tăi, atunci arată-mi un
semn că tu vorbești cu mine. **18** Te rog, nu te depărta de aici,
până voi veni la tine și îmi voi aduce darul și îl voi pune înaintea
ta. Iar el a spus: Voi rămâne până te vei întoarce. **19** Și Ghedeon
a intrat și a pregătit un ied și azime, dintr-o efă de făină, carnea
a pus-o într-un coș și zeama a pus-o într-o oală și i le-a adus
afară sub stejar și i le-a prezentat. **20** Și îngerul lui Dumnezeu i-a
spus: Ia carnea și azimele și pune-le pe această stâncă și varsă
zeama. Și el a făcut astfel. **21** Atunci îngerul DOMNULUI a întins
vârful toiagului care era în mâna lui și a atins carnea și azimele;
și s-a ridicat foc din stâncă și a mistuit carnea și azimele. Atunci
îngerul DOMNULUI s-a depărtat dinaintea ochilor lui. **22** Și după
ce Ghedeon a văzut că a fost un înger al DOMNULUI, Ghedeon
a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE! Pentru că am văzut un
înger al DOMNULUI față în față. **23** Și DOMNUL i-a spus: Pace
ție, nu te teme, nu vei muri. **24** Atunci Ghedeon a zidit acolo

un altar DOMNULUI și l-a numit Iehova-Șalom; până în ziua
aceasta el este încă în Ofra abiezriților. **25** Și s-a întâmplat, în
aceeași noapte, că DOMNUL i-a spus: Ia taurul tânăr al tatălui
tău, al doilea taur de șapte ani și dărâmă altarul lui Baal, pe care
îl are tatăl tău, și retează dumbrava care este lângă el; **26** Și
zidește un altar DOMNULUI Dumnezeul tău pe vârful acestei
stânci, în felul rânduit și ia al doilea taur și oferă un sacrificiu ars
cu lemnele dumbrăvii, pe care o vei reteza. **27** Atunci Ghedeon a
luat zece bărbați dintre servitorii săi și a făcut precum îi spusese
DOMNUL; și așa a fost, fiindcă s-a temut de casa tatălui său și
de bărbații cetății, că a făcut acest lucru noaptea, nu ziua. **28** Și
când s-au trezit bărbații cetății dis-de-dimineață, iată, altarul lui
Baal era dărâmat și dumbrava, care era lângă el, era retezată, și
taurul al doilea era oferit pe altarul care era zidit. **29** Și ei au
spus unul către altul: Cine a făcut acest lucru? Și după ce au
cercetat și au întrebat, au spus: Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut
acest lucru. **30** Atunci bărbații cetății i-au spus lui Ioas: Scoate
afară pe fiul tău ca să moară, pentru că a dărâmat altarul lui
Baal și pentru că a retezat dumbrava care era lângă el. **31** Și
Ioas a spus tuturor celor care stăteau împotriva lui: Veți pleda
pentru Baal? Voiți să îl salvați? Cel care va pleda pentru el să fie
dat la moarte cât timp este încă dimineață, dacă este dumnezeu,
să pledeze pentru el însuși, pentru că i-a dărâmat altarul. **32**
De aceea l-au numit în ziua aceea Ierub-Baal, spunând: Să
pledeze Baal împotriva lui, pentru că i-a dărâmat altarul. **33**
Atunci toți madianiții și amaleciții și copiii estului s-au adunat și
au trecut și și-au ridicat corturile în valea lui Izreel. **34** Dar Duhul
DOMNULUI a venit peste Ghedeon și el a sunat din trâmbiță; și
Abiezer s-a adunat după el. **35** Și a trimis mesageri prin tot

Manase, care de asemenea au fost chemați după el, și a trimis
mesageri la Așer și la Zabulon și la Neftali, și ei s-au urcat să îi
întâlnească. **36** Și Ghedeon i-a spus lui Dumnezeu: Dacă voiești
să salvezi pe Israel prin mâna mea, precum ai spus, **37** Iată, voi
pune un val de lână în arie și dacă va fi rouă numai pe val și tot
pământul de lângă va fi uscat, atunci voi cunoaște că vei salva
pe Israel prin mâna mea, precum ai spus. **38** Și a fost astfel, că
s-a sculat a doua zi dis-de-dimineață și a strâns valul și a stors
roua din val, un vas plin cu apă. **39** Și Ghedeon i-a spus lui
Dumnezeu: Să nu se aprindă mânia ta împotriva mea și voi vorbi
numai de data aceasta, te rog, să mai încerc numai de data
aceasta cu valul; să fie uscat peste val și peste tot pământul să
fie rouă. **40** Și Dumnezeu a făcut astfel în noaptea aceea, că a
fost uscat numai valul și pe tot pământul a fost rouă.

7 Atunci Ierub-Baal, adică Ghedeon, și tot poporul care era cu
el, s-au sculat de dimineață și și-au ridicat corturile lângă izvorul
Harod, astfel încât oștirea madianiților era pe partea de nord
a lor, lângă dealul More, în vale. **2** Și DOMNUL i-a spus lui
Ghedeon: Poporul care este cu tine este prea mult ca să dau pe
madianiți în mâna lor, ca nu cumva Israel să se laude împotriva
mea, spunând: Mâna mea m-a salvat. **3** Acum de aceea du-te,
vestește în urechile poporului, spunând: Oricine este fricos și
înspăimântat, să se întoarcă și să plece de la muntele Galaad.
Și s-au întors din popor douăzeci și două de mii, și au rămas
zece mii. **4** Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Poporul este încă
prea mult, coboară-i la apă și ți-i voi încerca acolo; și va fi astfel:
acela despre care îți voi spune: Acesta să meargă cu tine, acela
va merge cu tine; și despre oricine îți voi spune: Acesta să nu
meargă cu tine, acela nu va merge. **5** Astfel el a coborât poporul

la apă și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Pe oricine va lipăi cu
limba sa din apă, cum lipăie un câine, pe acela pune-l deoparte;
tot astfel pe oricine se va pleca pe genunchi ca să bea. **6** Și
numărul celor care au lipăit, punând mâna la gura lor, a fost trei
sute de bărbați, dar tot restul poporului s-a plecat pe genunchi
ca să bea apă. **7** Și DOMNUL i-a spus lui Ghedeon: Prin cei trei
sute de oameni care au lipăit vă voi salva și voi da pe madianiți
în mâna ta, iar tot poporul să meargă fiecare la locul său. **8**
Astfel poporul a luat merinde în mâna lor și trâmbițele lor; și a
trimis restul Israelului, pe fiecare bărbat la cortul său, și a păstrat
pe cei trei sute de bărbați; și oștirea lui Madian era mai jos de el,
în vale. **9** Și s-a întâmplat, în noaptea aceea, că DOMNUL i-a
spus: Ridică-te, coboară la oștire, pentru că am dat-o în mâna ta.
10 Dar dacă te temi să cobori, coboară cu Pura, servitorul tău, la
oștire; **11** Și vei auzi ce spun ei; și după aceea ți se vor întări
mâinile să cobori la oștire. Atunci el a coborât cu Pura, servitorul
său, la partea de afară a oamenilor înarmați, care erau în oștire.
12 Și madianiții și amaleciții și toți copiii estului se întindeau în
vale, ca și cosașele de mulți; și cămilele lor erau fără număr, ca
nisipul de pe țărmul mării de multe. **13** Și când Ghedeon a venit,
iată, era acolo un bărbat care povestea un vis aproapelui său și
spunea: Iată, am visat un vis; și, iată, o turtă de pâine de orz se
rostogolea în oștirea lui Madian și a venit până la un cort și l-a
lovit încât a căzut și l-a răsturnat, încât cortul zăcea întins. **14** Și
aproapele său a răspuns și a zis: Aceasta nu este altceva decât
sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, un bărbat din Israel: Dumnezeu a
dat în mâna lui pe madianiți și toată oștirea. **15** Și s-a întâmplat,
când a auzit Ghedeon povestirea visului și interpretarea lui, că s-
a închinat și s-a întors la oștirea lui Israel și a spus: Ridicați-vă,

pentru că DOMNUL a dat oștirea lui Madian în mâna voastră. **16**
Și a împărțit pe cei trei sute de bărbați în trei cete și a pus o
trâmbiță în mâna fiecăruia și ulcioare goale și lămpi înăuntrul
ulcioarelor. **17** Și le-a spus: Uitați-vă la mine și faceți la fel; și,
iată, când voi ieși în afara taberei, va fi astfel: precum voi face
eu, astfel să faceți și voi. **18** Când voi suna din trâmbiță, eu și
toți cei care sunt cu mine, atunci să sunați și voi din trâmbițe de
fiecare parte a întregii tabere și să spuneți: Sabia DOMNULUI și
a lui Ghedeon. **19** Astfel Ghedeon și suta de bărbați care erau
cu el au ieșit în afara taberei la începutul gărzii de la mijloc; și
de-abia puseseră garda; și ei au sunat din trâmbițe și au spart
ulcioarele care erau în mâinile lor. **20** Și cele trei cete au sunat
din trâmbițe și au spart ulcioarele și au ținut lămpile în mâinile
lor stângi și trâmbițele în mâinile lor drepte ca să sune și au
strigat: Sabia DOMNULUI și a lui Ghedeon. **21** Și au stat fiecare
bărbat la locul său de jur împrejurul taberei, și toată oștirea a
alergat și a strigat și a fugit. **22** Și cei trei sute au sunat din
trâmbițe; și DOMNUL a ridicat sabia fiecărui bărbat împotriva
aproapelui său în toată oștirea; și oștirea a fugit la Bet-Șita, în
Țerera și la hotarul lui Abel-Mehola, la Tabat. **23** Și bărbații lui
Israel s-au adunat din Neftali și din Așer și din tot Manase și au
urmărit pe madianiți. **24** Și Ghedeon a trimis mesageri în tot
muntele lui Efraim, spunând: Coborâți împotriva madianiților și
luați apele înaintea lor până la Bet-Bara și Iordan. Atunci toți
bărbații lui Efraim s-au adunat și au luat apele până la Bet-Bara
și Iordan. **25** Și au prins doi prinți ai madianiților, pe Oreb și pe
Zeeb; și au ucis pe Oreb pe stânca lui Oreb, și pe Zeeb l-au ucis
la teascul lui Zeeb; și au urmărit pe Madian și au adus capetele
lui Oreb și Zeeb la Ghedeon, dincolo de Iordan.

8 Și bărbații lui Efraim i-au spus: De ce ne-ai servit astfel, încât
nu ne-ai chemat, când ai mers să te lupți cu madianiții? Și s-au
certat foarte tare cu el. **2** Și el le-a spus: Ce am făcut eu acum
pe lângă voi? Nu este mai bună strângerea strugurilor rămași
din Efraim decât culesul viei din Abiezer? **3** Dumnezeu a dat în
mâinile voastre pe prinții lui Madian, Oreb și Zeeb; și ce am fost
eu în stare să fac pe lângă voi? Atunci mânia lor s-a potolit față
de el, după ce a spus aceasta. **4** Și Ghedeon a venit la Iordan și
a trecut, el și cei trei sute de bărbați care erau cu el, obosiți,
totuși urmărindu-i. **5** Și a spus bărbaților din Sucot: Dați, vă rog,
pâini poporului care mă urmează, pentru că sunt obosiți și eu
urmăresc pe Zebah și pe Țalmuna, împărații lui Madian. **6** Și
prinții din Sucot au spus: Sunt acum mâinile lui Zebah și ale lui
Țalmuna în mâna ta, încât să dăm pâine armatei tale? **7** Și
Ghedeon a spus: De aceea, când DOMNUL va fi dat pe Zebah
și pe Țalmuna în mâna mea, atunci vă voi smulge carnea cu
spinii pustiului și cu mărăcini. **8** Și de acolo s-a urcat la Penuel
și le-a vorbit la fel, iar bărbații din Penuel i-au răspuns cum au
răspuns bărbații din Sucot. **9** Și a vorbit și bărbaților din Penuel,
spunând: Când voi veni din nou în pace, voi dărâma acest turn.
10 Acum, Zebah și Țalmuna erau în Carcor și oștirile lor erau cu
ei, cam cincisprezece mii, toți câți au rămas din toate oștirile
copiilor estului, căci căzuseră o sută douăzeci de mii de oameni
care scoteau sabia. **11** Și Ghedeon s-a urcat pe calea celor
care locuiau în corturi, la est de Nobah și Iogbeha, și a lovit
oștirea, pentru că oștirea era în siguranță. **12** Și după ce Zebah
și Țalmuna au fugit, el i-a urmărit și a prins pe cei doi împărați ai
lui Madian, pe Zebah și pe Țalmuna; și a învins toată oștirea.
13 Și Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors de la bătălie înainte ca

soarele să răsară. **14** Și a prins pe un tânăr al bărbaților din
Sucot și l-a întrebat; și el i-a descris pe prinții din Sucot și pe
bătrânii săi, șaptezeci și șapte de bărbați. **15** Iar el a venit la
bărbații din Sucot și a spus: Iată, pe Zebah și pe Țalmuna, cu
care m-ați ocărât, zicând: Sunt acum mâinile lui Zebah și ale lui
Țalmuna în mâna ta, ca să dăm pâine bărbaților tăi obosiți?
16 Și a luat pe bătrânii cetății și spini din pustie și mărăcini și
cu ei i-a învățat pe oamenii din Sucot. **17** Și a dărâmat turnul
din Penuel și a ucis pe bărbații cetății. **18** Atunci le-a spus lui
Zebah și lui Țalmuna: Ce fel de bărbați erau cei pe care i-ați
ucis la Tabor? Iar ei au răspuns: Ca tine, astfel erau; fiecare
semăna cu copiii unui împărat. **19** Și el a spus: Ei erau frații mei,
fiii mamei mele; precum DOMNUL trăiește, dacă i-ați fi lăsat în
viață, nu v-aș fi ucis. **20** Și a spus către Ieter, întâiul născut al
său: Ridică-te, ucide-i. Dar tânărul nu și-a scos sabia, pentru că
se temea, fiindcă era încă tânăr. **21** Atunci Zebah și Țalmuna
au spus: Ridică-te tu și aruncă-te asupra noastră, căci precum
este bărbatul, astfel este puterea lui. Și Ghedeon s-a ridicat și a
ucis pe Zebah și pe Țalmuna și a luat ornamentele care erau la
gâturile cămilelor lor. **22** Atunci bărbații lui Israel i-au spus lui
Ghedeon: Stăpânește peste noi, deopotrivă tu și fiul tău și fiul
fiului tău de asemenea, pentru că ne-ai eliberat din mâna lui
Madian. **23** Și Ghedeon le-a spus: Nu eu voi stăpâni peste voi,
nici fiul meu nu va stăpâni peste voi, DOMNUL va stăpâni peste
voi. **24** Și Ghedeon le-a spus: Aș dori să vă cer ceva, să îmi dați
fiecare bărbat cerceii prăzii sale. (Pentru că aveau cercei de
aur, fiindcă erau ismaeliți). **25** Iar ei au răspuns: Ți-i vom da
de bunăvoie. Și au întins o haină și au aruncat pe ea fiecare
cerceii prăzii sale. **26** Și greutatea cerceilor de aur, pe care îi

ceruse el, era de o mie șapte sute de șekeli de aur, în afară de
ornamentele și colanele și îmbrăcămintea de purpură care erau
pe împărații lui Madian și în afară de lanțurile care erau în jurul
gâturilor cămilelor lor. **27** Și Ghedeon a făcut din ele un efod și l-
a pus în cetatea sa, în Ofra, și tot Israelul a curvit după acesta
acolo, lucru care a devenit o cursă pentru Ghedeon și pentru
casa lui. **28** Astfel a fost Madian supus înaintea copiilor lui Israel,
încât nu și-a mai ridicat capul. Și țara a avut liniște patruzeci de
ani în zilele lui Ghedeon. **29** Și Ierubaal, fiul lui Ioas, a mers și a
locuit în casa lui. **30** Și Ghedeon a avut șaptezeci de fii născuți
din coapsele sale, pentru că avea multe soții. **31** Și concubina lui
care era în Sihem, ea de asemenea i-a născut un fiu și el i-a pus
numele Abimelec. **32** Și Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o
bătrânețe frumoasă și a fost îngropat în mormântul lui Ioas, tatăl
său, în Ofra abiezeriților. **33** Și s-a întâmplat că, imediat ce a
murit Ghedeon, copiii lui Israel s-au întors din nou și au curvit
după Baali și l-au făcut pe Baal-Berit, dumnezeul lor. **34** Și copiii
lui Israel nu și-au amintit de DOMNUL Dumnezeul lor, care îi
eliberase din mâinile tuturor dușmanilor lor, de jur împrejur, **35**
Nici nu au arătat bunătate casei lui Ierubaal, adică lui Ghedeon,
conform cu toată bunătatea pe care o arătase el lui Israel.

9 Și Abimelec, fiul lui Ierubaal, a mers la Sihem, la frații mamei
sale, și a vorbit îndeaproape cu ei și cu toată familia casei tatălui
mamei sale, spunând: **2** Vorbiți, vă rog, în auzul tuturor bărbaților
din Sihem: Ce este mai bine pentru voi: să stăpânească peste
voi toți fiii lui Ierubaal care sunt șaptezeci de persoane, sau să
stăpânească peste voi unul singur? Amintiți-vă de asemenea că
eu sunt osul vostru și carnea voastră. **3** Și frații mamei sale au
vorbit toate aceste cuvinte despre el, în urechile tuturor bărbaților

din Sihem; și inima lor s-a plecat spre a-l urma pe Abimelec,
pentru că au spus: El este fratele nostru. **4** Și i-au dat șaptezeci
de arginți din casa lui Baal-Berit, cu care Abimelec a angajat
persoane fără căpătâi și ușuratice, care l-au urmat. **5** Și a mers
la casa tatălui său, la Ofra, și a ucis, pe o singură piatră, pe frații
săi, pe fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni; și a rămas numai
Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, pentru că s-a ascuns. **6**
Și toți bărbații din Sihem și toată casa lui Milo s-au adunat și
au mers și l-au făcut împărat pe Abimelec la câmpia stâlpului
care era în Sihem. **7** Și când i-au spus lui Iotam, el a mers
și a stat pe vârful muntelui Garizim și și-a înălțat vocea și a
strigat și le-a spus: Dați-mi ascultare, voi bărbați din Sihem, ca
și Dumnezeu să vă dea ascultare. **8** Copacii au mers odată
să ungă un împărat peste ei; și au spus măslinului: Domnește
peste noi. **9** Dar măslinul le-a spus: Să îmi las eu grăsimea
mea, cu care, prin mine, ei onorează pe Dumnezeu și pe om și
să mă duc să fiu înălțat peste copaci? **10** Și copacii au spus
smochinului: Vino tu și domnește peste noi. **11** Dar smochinul le-
a spus: Să îmi las eu dulceața mea și rodul meu bun și să mă
duc să fiu înălțat peste copaci? **12** Atunci copacii au spus viței:
Vino tu și domnește peste noi. **13** Și vița le-a spus: Să îmi las
eu vinul meu, care înveselește pe Dumnezeu și pe om și să
mă duc să fiu înălțată peste copaci? **14** Atunci toți copacii au
spus tufei de spini: Vino tu și domnește peste noi. **15** Iar tufa
de spini a spus copacilor: Dacă într-adevăr mă ungeți împărat
peste voi, veniți, puneți-vă încrederea în umbra mea, și dacă
nu, să iasă foc din tufa de spini și să mistuie cedrii Libanului.
16 Și acum, dacă ați făcut aceasta cu adevăr și în sinceritate,
în aceea că ați făcut împărat pe Abimelec și dacă v-ați purtat

bine cu Ierubaal și cu casa lui și i-ați făcut conform meritului
mâinilor lui; **17** (Pentru că tatăl meu a luptat pentru voi și și-a
primejduit mult viața și v-a eliberat din mâna lui Madian; **18** Iar
voi v-ați ridicat astăzi împotriva casei tatălui meu și ați ucis pe fiii
săi, șaptezeci de oameni, pe o singură piatră, și ați făcut pe
Abimelec, fiul servitoarei sale, împărat peste bărbații din Sihem,
pentru că el este fratele vostru); **19** Dacă așadar ați lucrat cu
adevăr și în sinceritate cu Ierubaal și cu casa lui în această zi,
atunci bucurați-vă în Abimelec și să se bucure și el în voi; **20** Dar
dacă nu, să iasă foc din Abimelec și să mistuie pe bărbații din
Sihem și casa lui Bet-Milo; și să iasă foc din bărbații din Sihem
și din casa lui Bet-Milo și să mistuie pe Abimelec. **21** Și Iotam a
alergat și a fugit și a mers la Beer și a locuit acolo de frica lui
Abimelec, fratele său. **22** După ce Abimelec a domnit peste
Israel trei ani, **23** Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec
și bărbații din Sihem; și bărbații din Sihem s-au purtat cu perfidie
cu Abimelec; **24** Pentru ca violența, făcută celor șaptezeci de
fii ai lui Ierubaal și sângele lor, să vină asupra lui Abimelec,
fratele lor, care i-a ucis, și asupra bărbaților din Sihem, care l-au
ajutat în uciderea fraților săi. **25** Și bărbații din Sihem au pus
pânditori pentru el pe vârfurile munților și au jefuit pe toți cei
care treceau pe acea cale pe lângă ei; și i s-a spus lui Abimelec.
26 Și Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi și au trecut la Sihem,
și bărbații din Sihem și-au pus încrederea în el. **27** Și au ieșit în
câmpuri și le-au cules viile și au călcat strugurii și s-au veselit și
au intrat în casa dumnezeului lor și au mâncat și au băut și au
blestemat pe Abimelec. **28** Și Gaal, fiul lui Ebed, a spus: Cine
este Abimelec și cine este Sihem, ca să îi servim? Nu este el fiul
lui Ierubaal? Și Zebul, căpetenia sa? Serviți bărbaților lui Hamor,

tatăl lui Sihem; pentru ce să îi servim lui? **29** De ar fi acest popor
în mâna mea! Atunci aș îndepărta pe Abimelec. Și el i-a spus
lui Abimelec: Înmulțește-ți armata și ieși afară. **30** Și după ce
Zebul, conducătorul cetății, a auzit cuvintele lui Gaal, fiul lui
Ebed, mânia lui s-a aprins. **31** Și a trimis mesageri la Abimelec
pe ascuns, spunând: Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații săi au venit
la Sihem; și, iată, ei întăresc cetatea împotriva ta. **32** Acum de
aceea ridică-te noaptea, tu și poporul care este cu tine și stai la
pândă în câmp; **33** Și va fi astfel: dimineața, imediat ce soarele
a răsărit, să te scoli devreme și să te așezi asupra cetății; și,
iată, el și poporul care este cu el, vor ieși împotriva ta, atunci
le vei face după cum vei găsi de cuviință. **34** Și Abimelec s-a
ridicat noaptea, el și tot poporul care era cu el, și s-au așezat
la pândă împotriva Sihemului în patru cete. **35** Și Gaal, fiul lui
Ebed, a ieșit și a stat la intrarea porții cetății; iar Abimelec s-a
ridicat, el și poporul care era cu el, de la pândă. **36** Și când Gaal
a văzut poporul, i-a spus lui Zebul: Iată, coboară oameni din
vârfurile munților. Și Zebul i-a spus: Tu vezi umbra munților de
parcă ar fi oameni. **37** Și Gaal a vorbit din nou și a spus: Vezi
acolo, coboară oameni prin mijlocul țării și o altă ceată vine pe
la câmpia lui Monenim. **38** Atunci Zebul i-a spus: Unde este
acum gura ta, cu care ai zis: Cine este Abimelec, de ar trebui să
îi servim? Nu este acesta poporul pe care l-ai disprețuit? Ieși
acum, te rog, și luptă cu ei. **39** Și Gaal a ieșit înaintea bărbaților
din Sihem și a luptat cu Abimelec. **40** Și Abimelec l-a urmărit și
el a fugit dinaintea lui și mulți au fost doborâți și răniți, până
la intrarea porții. **41** Și Abimelec a locuit în Aruma; și Zebul a
alungat pe Gaal și pe frații săi, ca să nu locuiască în Sihem. **42**
Și a doua zi s-a întâmplat, că poporul a ieșit la câmp; și i-au

spus lui Abimelec. **43** Și el a luat poporul și i-a împărțit în trei
cete și s-a așezat la pândă în câmp și s-a uitat și, iată, poporul
era ieșit din cetate; și s-a ridicat împotriva lor și i-a lovit. **44** Și
Abimelec și ceata care era cu el s-au năpustit înainte și au stat
la intrarea porții cetății, și celelalte două cete au alergat asupra
tuturor celor care erau în câmpuri și i-au ucis. **45** Și Abimelec a
luptat împotriva cetății toată ziua aceea; și a luat cetatea și a
ucis poporul care era în ea și a dărâmat cetatea și a presărat-o
cu sare. **46** Și după ce toți bărbații din turnul Sihemului au auzit,
au intrat în turnul casei dumnezeului Berit. **47** Și i s-a spus lui
Abimelec că s-au adunat toți bărbații turnului Sihemului. **48** Și
Abimelec s-a urcat pe muntele Țalmon, el și tot poporul care era
cu el, și Abimelec a luat un topor în mâna sa și a tăiat o ramură
dintr-un copac și a luat-o și a pus-o pe umărul său și a spus
poporului care era cu el: Ce m-ați văzut că fac, grăbiți-vă, să
faceți ca mine. **49** Și tot poporul la fel și-a tăiat fiecare ramura
lui și l-au urmat pe Abimelec și le-au pus la turn și au pus foc
turnului peste ei, astfel încât au murit de asemenea toți oamenii
turnului Sihemului, cam o mie de bărbați și de femei. **50** Atunci
Abimelec a mers la Tebeț și a tăbărât împotriva Tebețului și l-a
luat. **51** Dar acolo era un turn tare în interiorul cetății și acolo au
fugit toți bărbații și femeile și toți cei din cetate și au încuiat ușile
după ei și s-au urcat pe acoperișul turnului. **52** Și Abimelec a
venit până la turn și a luptat împotriva lui și a atacat ușa turnului
ca să o ardă cu foc. **53** Și o femeie a aruncat o bucată de piatră
de moară pe capul lui Abimelec și aproape i-a zdrobit capul.
54 Atunci el a chemat în grabă pe tânărul care era purtătorul
său de arme și i-a spus: Scoate-ți sabia și omoară-mă, ca să
nu spună oamenii despre mine: O femeie l-a ucis. Și tânărul

său l-a străpuns și el a murit. **55** Și când bărbații lui Israel au
văzut că Abimelec a murit, s-au depărtat, fiecare la locul său.
56 Astfel Dumnezeu i-a întors răutatea lui Abimelec, pe care o
făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai săi; **57**
Și toată răutatea bărbaților din Sihem, Dumnezeu a întors-o
asupra capetelor lor; și blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal, a
venit asupra lor.

10 Și după Abimelec s-a ridicat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo,
un bărbat din Isahar, să apere pe Israel; și el locuia în Șamir,
pe muntele Efraim. **2** Și a judecat pe Israel douăzeci și trei
de ani și a murit și a fost îngropat în Șamir. **3** Și după el s-a
ridicat Iair, un galaadit, și a judecat pe Israel douăzeci și doi de
ani. **4** Și el a avut treizeci de fii care călăreau pe treizeci de
mânji de măgăriță, și ei aveau treizeci de cetăți, care se numesc
Havot-Iair, până în această zi, care sunt în țara Galaadului.
5 Și Iair a murit și a fost îngropat în Camon. **6** Și copiii lui
Israel din nou au făcut ce este rău în ochii DOMNULUI și au
servit Baalilor și Astarteelor și dumnezeilor Siriei și dumnezeilor
Sidonului și dumnezeilor Moabului și dumnezeilor copiilor lui
Amon și dumnezeilor filistenilor și au părăsit pe DOMNUL și nu
i-au servit lui. **7** Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui
Israel și i-a vândut în mâna filistenilor și în mâna copiilor lui
Amon. **8** Și în acel an, ei i-au chinuit și au oprimat pe copiii
lui Israel, optsprezece ani, pe toți copiii lui Israel care erau
dincolo de Iordan, în țara amoriților, care este în Galaad. **9** Mai
mult, copiii lui Amon au trecut Iordanul să lupte și cu Iuda și
împotriva lui Beniamin și împotriva casei lui Efraim, astfel că
Israel era foarte strâmtorat. **10** Și copiii lui Israel au strigat către
DOMNUL, spunând: Am păcătuit împotriva ta, pentru că am

părăsit pe Dumnezeul nostru și de asemenea am servit Baalilor.
11 Și DOMNUL a spus copiilor lui Israel: Nu v-am eliberat de
egipteni și de amoriți și de copiii lui Amon și de filisteni? **12**
Sidonienii de asemenea și amaleciții și maoniții v-au oprimat și
ați strigat către mine iar eu v-am eliberat din mâna lor. **13** Totuși
voi m-ați părăsit și ați servit altor dumnezei, de aceea nu vă
voi mai elibera. **14** Duceți-vă și strigați la dumnezeii pe care
vi i-ați ales, să vă salveze ei în timpul necazului vostru. **15** Și
copiii lui Israel au spus DOMNULUI: Am păcătuit, fă-ne cum ți se
pare bine, eliberează-ne numai în ziua aceasta, te rugăm. **16**
Și au îndepărtat dumnezeii străini din mijlocul lor și au servit
DOMNULUI, și sufletul său s-a mâhnit de nefericirea lui Israel.
17 Atunci copiii lui Amon s-au adunat și și-au înălțat corturile în
Galaad. Și copiii lui Israel s-au adunat și și-au înălțat corturile în
Mițpa. **18** Și poporul și prinții Galaadului, au spus unul către
altul: Care bărbat este acesta care va începe să lupte împotriva
copiilor lui Amon? El va fi capul tuturor locuitorilor Galaadului.

11 Și Iefta galaaditul era un războinic viteaz și era fiul unei
curve; și Galaad născuse pe Iefta. **2** Și soția lui Galaad i-a
născut fii; și fiii soției lui au crescut și au aruncat afară pe Iefta și
i-au spus: Tu nu vei moșteni în casa tatălui nostru, pentru că
ești fiul unei femei străine. **3** Atunci Iefta a fugit de frații săi și
a locuit în țara lui Tob; și acolo s-au adunat bărbați de nimic
la Iefta și au ieșit cu el. **4** Și s-a întâmplat, după un timp, că
de asemenea copiii lui Amon au făcut război cu Israel. **5** Și s-
a întâmplat, când copiii lui Amon au făcut război cu Israel, că
bătrânii Galaadului au mers să îl aducă pe Iefta din țara lui Tob,
6 Și i-au spus lui Iefta: Vino și fii căpetenia noastră, ca să luptăm
cu copiii lui Amon. **7** Și Iefta a spus bătrânilor Galaadului: Nu m-

ați urât și nu m-ați alungat voi din casa tatălui meu, de ce ați
venit acum la mine, când sunteți în strâmtorare? **8** Și bătrânii
Galaadului i-au spus lui Iefta: De aceea ne-am întors la tine
acum, ca să mergi cu noi și să lupți cu copiii lui Amon și să fii
capul nostru peste toți locuitorii Galaadului. **9** Și Iefta a spus
bătrânilor Galaadului: Dacă mă aduceți din nou acasă ca să
lupt cu copiii lui Amon și DOMNUL îi va da înaintea mea, voi fi
eu capul vostru? **10** Și bătrânii Galaadului i-au spus lui Iefta:
DOMNUL să fie martor între noi, dacă nu vom face conform
cuvintelor tale. **11** Atunci Iefta a mers cu bătrânii Galaadului
și poporul l-a pus cap și căpetenie peste ei, și Iefta și-a rostit
toate cuvintele înaintea DOMNULUI în Mițpa. **12** Și Iefta a trimis
mesageri la împăratul fiilor lui Amon, spunând: Ce ai a face
cu mine, de ai venit împotriva mea să lupți în țara mea? **13** Și
împăratul fiilor lui Amon a răspuns mesagerilor lui Iefta: Pentru
că Israel mi-a luat țara, când a ieșit din Egipt, de la Arnon până
la Iaboc și până la Iordan; acum de aceea înapoiază acele
pământuri în pace. **14** Și Iefta a trimis din nou mesageri la
împăratul fiilor lui Amon; **15** Și i-a spus: Astfel spune Iefta: Israel
nu a luat țara Moabului, nici țara copiilor lui Amon, **16** Ci când
Israel a ieșit din Egipt și a umblat prin pustie până la Marea
Roșie și a venit la Cades, **17** Atunci Israel a trimis mesageri
la împăratul Edomului, spunând: Te rog, lasă-mă să trec prin
țara ta, dar împăratul Edomului a refuzat să le dea ascultare.
Și la fel au trimis la împăratul Moabului, dar a refuzat și el; și
Israel a rămas în Cades. **18** Atunci au umblat prin pustie și
au ocolit țara Edomului și țara Moabului și au venit în partea
dinspre est a țării Moabului și au tăbărât dincolo de Arnon, dar
nu au intrat în hotarul Moabului, pentru că Arnonul era hotarul

Moabului. **19** Și Israel a trimis mesageri la Sihon, împăratul
amoriților, împăratul Hesbonului, și Israel i-a spus: Lasă-ne, te
rugăm, să trecem prin țara ta până la locul meu. **20** Dar Sihon
nu a avut încredere în Israel ca să îl lase să treacă prin ținutul
său, ci Sihon a adunat tot poporul său și a tăbărât în Iahaț și a
luptat împotriva lui Israel. **21** Și DOMNUL Dumnezeul lui Israel
a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mâna lui Israel și i-au
bătut; și Israel a luat în stăpânire toată țara amoriților, locuitorii
acelei țări. **22** Și au luat în stăpânire toate ținuturile amoriților,
de la Arnon până la Iaboc și de la pustie până la Iordan. **23**
Astfel că acum DOMNUL Dumnezeul lui Israel i-a alungat pe
amoriți dinaintea poporului său Israel; și să îl stăpânești tu? **24**
Nu stăpânești tu ce ți-a dat în stăpânire Chemoș, dumnezeul
tău? Astfel pe oricine DOMNUL Dumnezeul nostru îi va alunga
dinaintea noastră, pe ei îi vom stăpâni. **25** Și acum, ești tu cu
ceva mai bun decât Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S-a
certat el vreodată cu Israel, sau a luptat el vreodată împotriva
lor? **26** Cât timp a locuit Israel în Hesbon și în orașele lui, și în
Aroer și în orașele lui, și în toate cetățile care sunt pe malurile
Arnonului, trei sute de ani, de ce nu le-ați luat înapoi în acel
timp? **27** De aceea nu eu am păcătuit împotriva ta, ci tu îmi faci
rău, războindu-te împotriva mea; DOMNUL Judecătorul să fie
judecător astăzi între copiii lui Israel și copiii lui Amon. **28** Cu
toate acestea împăratul copiilor lui Amon nu a dat ascultare la
cuvintele pe care i le-a trimis Iefta. **29** Atunci Duhul DOMNULUI
a venit peste Iefta și el a trecut prin Galaad și Manase și a trecut
la Miţpa din Galaad și de la Miţpa din Galaad a trecut la copiii lui
Amon. **30** Și Iefta a făcut o promisiune DOMNULUI și a spus:
Dacă vei da negreșit pe copiii lui Amon în mâinile mele, **31**

Atunci va fi astfel, că ce va ieși pe ușile casei mele pentru a mă
întâmpina, când mă voi întoarce în pace de la copiii lui Amon, va
fi al DOMNULUI și îl voi oferi ca ofrandă arsă. **32** Astfel Iefta a
trecut la copiii lui Amon să lupte împotriva lor, și DOMNUL i-
a dat în mâinile lui. **33** Și i-a bătut de la Aroer până la Minit,
douăzeci de cetăți, și până la câmpia viilor, cu un foarte mare
măcel. Astfel copiii lui Amon au fost supuși înaintea copiilor lui
Israel. **34** Și Iefta a venit la Mițpa, în casa lui, și, iată, fiica sa a
ieșit afară pentru a-l întâmpina cu tamburine și cu dansuri, și ea
era singurul lui copil; în afară de ea nu avea fiu sau fiică. **35** Și
s-a întâmplat, când a văzut-o, că și-a sfâșiat hainele și a spus:
Vai, fiica mea! Ce mult m-ai doborât; și tu ești dintre cei care mă
tulbură, pentru că mi-am deschis gura către DOMNUL și nu mă
pot întoarce. **36** Iar ea i-a spus: Tatăl meu, dacă ți-ai deschis
gura către DOMNUL, fă-mi conform cu ce a ieșit din gura ta,
pentru că DOMNUL s-a răzbunat pentru tine pe dușmanii tăi, pe
copiii lui Amon. **37** Și ea a spus tatălui său: Să mi se facă lucrul
acesta: lasă-mă singură două luni, să urc și să cobor în munți și
să îmi plâng fecioria, eu și tovarășele mele. **38** Iar el a spus: Du-
te. Și a trimis-o pentru două luni, și ea a mers cu însoțitoarele ei
și și-a plâns fecioria pe munți. **39** Și s-a întâmplat, la sfârșitul a
două luni, că ea s-a întors la tatăl ei, care i-a făcut conform cu
promisiunea sa pe care o făcuse, și ea nu cunoscuse bărbat. Și
a ajuns un obicei în Israel, **40** Că, din an în an, fiicele lui Israel
mergeau să plângă pe fiica lui Iefta galaaditul, patru zile pe an.

12 Și bărbații lui Efraim s-au adunat și au trecut spre nord și i-
au spus lui Iefta: Pentru ce ai trecut să te lupți împotriva copiilor
lui Amon și nu ne-ai chemat să mergem cu tine? Îți vom arde
casa, peste tine, cu foc. **2** Și Iefta le-a spus: Eu și poporul meu

am fost în mare ceartă cu copiii lui Amon; și când v-am chemat,
nu m-ați eliberat din mâinile lor. **3** Și când am văzut că nu m-ați
eliberat, mi-am luat viața în mâini și am trecut împotriva copiilor
lui Amon și DOMNUL i-a dat în mâna mea; și pentru ce v-ați
urcat la mine în ziua aceasta, ca să luptați cu mine? **4** Atunci
Iefta a adunat pe toți bărbații Galaadului și a luptat cu Efraim; și
bărbații Galaadului au lovit pe Efraim, deoarece aceștia au spus:
Voi galaadiții sunteți fugari ai lui Efraim printre efraimiți și printre
manasiți. **5** Și galaadiții au luat efraimiților trecerile Iordanului; și
s-a întâmplat, când efraimiții care scăpaseră spuneau: Lasă-mă
să trec; că bărbații Galaadului îi spuneau: Ești efraimit? Dacă el
spunea: Nu; **6** Atunci ei îi ziceau: Spune acum Șibolet, iar el
zicea: Sibolet, pentru că nu putea să pronunțe bine. Atunci îl luau
și îl înjunghiau la trecerile Iordanului; și au căzut atunci patruzeci
și două de mii dintre efraimiți. **7** Și Iefta a judecat pe Israel șase
ani. Și Iefta galaaditul a murit și a fost îngropat într-una din
cetățile Galaadului. **8** Și după el, Ibțan din Betleem a judecat pe
Israel. **9** Și el a avut treizeci de fii și treizeci de fiice, pe care le-a
trimis în afară și a adus de afară pentru fiii săi treizeci de fiice.
Și a judecat pe Israel șapte ani. **10** Și Ibțan a murit și a fost
îngropat la Betleem. **11** Și după el, Elon, un zabulonit, a judecat
pe Israel, și el a judecat pe Israel zece ani. **12** Și Elon zabulonitul
a murit și a fost îngropat în Aialon, în țara lui Zabulon. **13** Și
după el, Abdon, fiul lui Hilel, un piratonit, a judecat pe Israel. **14**
Și a avut patruzeci de fii și treizeci de nepoți, care călăreau pe
șaptezeci de mânji de măgăriță; și el a judecat pe Israel opt ani.
15 Și Abdon, fiul lui Hilel piratonitul, a murit și a fost îngropat în
Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele amaleciților.

13 Și copiii lui Israel au făcut din nou ce este rău în ochii
DOMNULUI; și DOMNUL i-a dat în mâna filistenilor patruzeci de
ani. **2** Și a fost un anumit bărbat din Țoreea, din familia daniților,
al cărui nume era Manoah; și soția lui era stearpă și nu năștea.
3 Și îngerul DOMNULUI s-a arătat femeii și i-a spus: Iată acum,
tu ești stearpă și nu naști, dar vei rămâne însărcinată și vei
naște un fiu. **4** Și acum ia seama, te rog, și să nu bei vin, nici
băutură tare și să nu mănânci vreun lucru necurat, **5** Pentru că,
iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și brici nu va
trece pe capul lui, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu
din pântece; și el va începe să elibereze pe Israel din mâna
filistenilor. **6** Atunci femeia a venit și a spus soțului ei, zicând:
Un om al lui Dumnezeu a venit la mine și înfățișarea lui era ca
înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, foarte înfricoșătoare; dar
nu l-am întrebat de unde era, nici nu mi-a spus numele său; **7**
Ci mi-a zis: Iată, vei rămâne însărcinată și vei naște un fiu; și
acum să nu bei vin, nici băutură tare, nici să nu mănânci vreun
lucru necurat, căci copilul va fi nazireu pentru Dumnezeu din
pântece, până în ziua morții sale. **8** Atunci Manoah a implorat pe
DOMNUL și a spus: O, DOMNUL meu, să mai vină la noi omul
lui Dumnezeu, pe care l-ai trimis și să ne învețe ce să facem cu
copilul care se va naște. **9** Și Dumnezeu a dat ascultare la vocea
lui Manoah; și îngerul lui Dumnezeu a venit din nou la femeie pe
când ședea ea în câmp; dar Manoah, soțul ei, nu era cu ea. **10**
Și femeia s-a grăbit și a alergat și i-a arătat soțului ei, spunându-
i: Iată, mi s-a arătat omul care a venit la mine în ziua aceea.
11 Și Manoah s-a ridicat și a mers după soția sa și a venit la
omul acela și i-a spus: Tu ești cel care a vorbit femeii? Iar el a
spus: Eu sunt. **12** Și Manoah a spus: Să se împlinească acum

cuvintele tale. Cum să creștem copilul și cum să ne purtăm cu
el? **13** Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Femeia să
ia seama la tot ce i-am spus. **14** Să nu mănânce nimic din ce
iese din viță, nici să nu bea vin sau băutură tare, nici să nu
mănânce vreun lucru necurat, să păzească tot ce i-am poruncit.
15 Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Te rog, lasă-ne să te
reținem, până când îți vom fi pregătit un ied dintre capre. **16** Și
îngerul DOMNULUI i-a spus lui Manoah: Chiar de m-ai reține, nu
voi mânca din pâinea ta; și dacă vrei să aduci o ofrandă arsă,
adu-o DOMNULUI. Pentru că Manoah nu știa că era un înger al
DOMNULUI. **17** Și Manoah a spus îngerului DOMNULUI: Care
este numele tău, ca să te onorăm când se vor împlini spusele
tale? **18** Și îngerul DOMNULUI i-a spus: De ce întrebi de numele
meu, văzând că este o taină? **19** Astfel Manoah a luat un ied
împreună cu un dar de mâncare și le-a oferit DOMNULUI pe
o stâncă; și îngerul a făcut ceva minunat; și Manoah și soția
lui se uitau. **20** Și s-a întâmplat, pe când se înălța flacăra de
pe altar spre cer, că îngerul DOMNULUI s-a înălțat în flacăra
altarului. Și Manoah și soția lui s-au uitat și au căzut cu fețele
la pământ. **21** Dar îngerul DOMNULUI nu s-a mai arătat lui
Manoah și soției sale. Atunci Manoah a cunoscut că acela era
un înger al DOMNULUI. **22** Și Manoah a spus soției sale: Vom
muri negreșit, pentru că am văzut pe Dumnezeu. **23** Dar soția lui
i-a spus: Dacă DOMNULUI i-ar fi făcut plăcere să ne omoare,
nu ar fi primit o ofrandă arsă și un dar de mâncare din mâinile
noastre, nici nu ne-ar fi arătat toate acestea, nici nu ne-ar fi
spus acum lucruri ca acestea. **24** Și femeia a născut un fiu și
i-a pus numele Samson, și copilul a crescut și DOMNUL l-a

binecuvântat. 25 Și Duhul DOMNULUI a început să îl miște în
tabăra lui Dan, între Țoreea și Eștaol.

14 Și Samson a coborât la Timna și a văzut în Timna o femeie
dintre fiicele filistenilor. 2 Și s-a urcat și a spus tatălui său și
mamei sale, zicând: Am văzut în Timna o femeie dintre fiicele
filistenilor; acum luați-mi-o de soție. 3 Atunci tatăl său și mama
sa i-au spus: Nu este între fiicele fraților tăi sau în tot poporul
meu nicio femeie, de mergi să îți iei soție dintre filistenii cei
necircumcișI? Și Samson a spus tatălui său: Luați-mi-o, pentru
că ea îmi place mult. 4 Dar tatăl său și mama sa nu știau
că aceasta era de la DOMNUL, pentru că el căuta o ocazie
împotriva filistenilor, fiindcă pe timpul acela filistenii stăpâneau
peste Israel. 5 Atunci Samson și tatăl său și mama sa au coborât
la Timna și au ajuns la viile din Timna; și, iată, un leu tânăr
răcnea împotriva lui. 6 Și Duhul DOMNULUI a venit cu putere
peste el; și el l-a sfâșiat cum se sfâșie un ied, fără să aibă nimic
în mână, dar nu a spus tatălui său sau mamei sale ce făcuse.
7 Și a coborât și a vorbit cu femeia; și ea i-a plăcut mult lui
Samson. 8 Și s-a întors după un timp să o ia, și s-a abătut să
vadă trupul mort al leului; și, iată, era un roi de albine și miere
în trupul mort al leului. 9 Și a luat din ea în mâinile sale și a
mers mâncând; și a venit la tatăl său și la mama sa și le-a dat și
ei au mâncat; dar nu le-a spus că scosese mierea din trupul
mort al leului. 10 Astfel tatăl său a coborât la femeia aceea, și
Samson a făcut acolo un ospăț, pentru că astfel obișnuiau tinerii
să facă. 11 Și s-a întâmplat, când l-au văzut, că au adus treizeci
de însoțitori să fie cu el. 12 Și Samson le-a spus: Acum o să vă
pun înainte o ghicitoare, dacă puteți să mi-o explicați clar în cele
șapte zile ale ospățului și o veți ghici, atunci vă voi da treizeci de

cămăși și treizeci de schimburi de haine; **13** Dar dacă nu puteți
să mi-o explicați, atunci să îmi dați voi mie treizeci de cămăși și
treizeci de schimburi de haine. Iar ei i-au spus: Pune-ne înainte
ghicitoarea ta, ca să o auzim. **14** Și el le-a spus: Din cel ce
mănâncă a ieșit ce se mănâncă și din cel tare a ieșit dulceață. Și
trei zile nu au putut să explice ghicitoarea. **15** Și s-a întâmplat, în
a șaptea zi, că au spus soției lui Samson: Ademenește pe soțul
tău să ne explice ghicitoarea, ca să nu te ardem cu foc, pe tine
și casa tatălui tău. Ne-ați chemat să ne luați ce avem? Nu este
așa? **16** Și soția lui Samson a plâns înaintea lui și a spus: Tu
mă urăști și nu mă iubești, ai pus înainte o ghicitoare copiilor
poporului meu și mie nu mi-ai spus-o. Și el i-a spus: Iată, nu am
spus-o nici tatălui meu nici mamei mele și să ți-o spun ție? **17** Și
ea a plâns înaintea lui șapte zile, cât au avut ospățul; și s-a
întâmplat, în a șaptea zi, că el i-a spus-o, pentru că stăruia mult
de el; și ea a spus ghicitoarea copiilor poporului ei. **18** Și bărbații
cetății i-au spus în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui:
Ce este mai dulce decât mierea? Și ce este mai tare decât un
leu? Și el le-a spus: Dacă nu ați fi arat cu viteaua mea, nu ați fi
dezlegat ghicitoarea mea. **19** Și Duhul DOMNULUI a venit peste
el și el a coborât la Ascalon; și a ucis dintre ei treizeci de bărbați
și a luat prada lor și a dat schimburile de haine celor care au
explicat ghicitoarea. Și mânia lui s-a aprins și el a urcat la casa
tatălui său. **20** Iar soția lui Samson a fost dată însoțitorului său,
cu care el se împrietenise.

15 Dar s-a întâmplat după un timp, în zilele secerișului grâului,
că Samson a vizitat-o pe soția sa cu un ied și a spus: Voi intra la
soția mea în cameră. Dar tatăl ei nu i-a permis să intre. **2** Și tatăl
ei a spus: Gândeam negreșit că o urăști de tot; de aceea am

dat-o însoțitorului tău; nu este sora ei mai mică mai frumoasă
decât ea? Te rog, ia-o pe ea în locul ei. **3** Și Samson a spus
referitor la ei: Acum voi fi nevinovat față de filisteni, deși le voi
face rău. **4** Și Samson a mers și a prins trei sute de vulpi și a
luat tăciuni și le-a legat coadă de coadă și a pus un tăciune la
mijloc între cele două cozi. **5** Și după ce a aprins cu foc tăciunii,
le-a dat drumul în holdele filistenilor și a ars deopotrivă snopii și
de asemenea grâul care stătea în picioare, împreună cu viile și
măslinii. **6** Atunci filistenii au spus: Cine a făcut aceasta? Și li s-
a răspuns: Samson, ginerele timneanului, pentru că i-a luat soția
și a dat-o însoțitorului său. Și filistenii s-au urcat și au ars-o
cu foc pe ea și pe tatăl ei. **7** Și Samson le-a spus: Pentru că
ați făcut aceasta mă voi răzbuna față de voi și după aceea voi
înceta. **8** Și i-a lovit la șold și la coapse cu un mare măcel; și a
coborât și a locuit în vârful stâncii Etam. **9** Atunci filistenii s-
au urcat și au așezat tabăra în Iuda și s-au răspândit în Lehi.
10 Și bărbații din Iuda au spus: Pentru ce v-ați urcat împotriva
noastră? Iar ei au răspuns: Ne-am urcat să îl legăm pe Samson,
să îi facem cum ne-a făcut și el. **11** Atunci trei mii de bărbați din
Iuda au mers pe vârful stâncii Etam și i-au spus lui Samson:
Nu știi că filistenii sunt stăpâni peste noi? Ce este aceasta ce
ne-ai făcut? Iar el le-a spus: Cum mi-au făcut ei mie, astfel le-
am făcut și eu lor. **12** Iar ei i-au spus: Am venit să te legăm,
ca să te dăm în mâna filistenilor. Și Samson le-a spus: Jurați-
mi că nu veți cădea voi înșivă asupra mea. **13** Și i-au vorbit,
spunând: Nu, ci te vom lega strâns și te vom da în mâna lor; dar
cu siguranță nu te vom ucide. Și l-au legat cu două funii noi și l-
au scos din stâncă. **14** Și când a venit la Lehi, filistenii au strigat
împotriva lui; și Duhul DOMNULUI a venit cu putere peste el și

funiile care erau pe brațele lui au devenit ca niște in ars cu foc,
și legăturile lui s-au dezlegat de pe mâinile sale. **15** Și el a găsit
o falcă de măgar neuscată și și-a întins mâna și a luat-o și a
ucis cu ea o mie de bărbați. **16** Și Samson a spus: Cu o falcă de
măgar, grămezi peste grămezi, cu o falcă de măgar am ucis o
mie de bărbați. **17** Și s-a întâmplat, când a terminat de vorbit, că
a aruncat falca din mâna lui și a numit acel loc Ramat-Lehi. **18**
Și îi era foarte sete și a chemat pe DOMNUL și a spus: Tu ai
dat prin mâna servitorului tău această mare eliberare; și acum
să mor de sete și să cad în mâna celor necircumciși? **19** Dar
Dumnezeu a despicat o scobitură în falcă și a ieșit apă din ea; și
după ce a băut, duhul i-a revenit și a trăit; de aceea el i-a pus
numele En-Hacore, care este în Lehi până în ziua aceasta. **20** Și
el a judecat pe Israel în zilele filistenilor, douăzeci de ani.

16 Atunci Samson a mers la Gaza și a văzut acolo o curvă și a
intrat la ea. **2** Și li s-a spus gaziților, zicând: Samson a venit aici.
Și l-au încercuit și l-au pândit toată noaptea la poarta cetății și au
stat liniștiți toată noaptea, spunând: Dimineață, când va fi ziuă, îl
vom ucide. **3** Și Samson s-a culcat până la miezul nopții; și la
miezul nopții s-a sculat și a luat porțile cetății și cei doi stâlpi, cu
tot cu zăvor, și a plecat cu ele și le-a pus pe umerii săi și le-a
dus pe vârful unui deal care este înaintea Hebronului. **4** Și s-a
întâmplat, după aceasta, că a iubit o femeie în Valea Sorec al
cărei nume era Dalila. **5** Și domnii filistenilor s-au urcat la ea și i-
au spus: Ademenește-l și vezi în ce stă marea lui putere și prin
ce mijloace îl vom putea învinge, ca să îl legăm și să îl chinuim;
și îți vom da fiecare o mie o sută de șekeli de argint. **6** Și Dalila
i-a spus lui Samson: Spune-mi, te rog, în ce stă marea ta putere
și cu ce poți fi legat ca să fii chinuit. **7** Și Samson i-a spus: Dacă

mă leagă cu împletituri de șapte nuiele verzi, care nu au fost
niciodată uscate, atunci voi fi slab și voi fi ca orice alt om. **8**
Atunci domnii filistenilor i-au adus împletituri de șapte nuiele
verzi, care nu fuseseră uscate, și ea l-a legat cu ele. **9** Și erau
acolo bărbați pândind, șezând cu ea în cameră. Și ea i-a spus:
Filistenii sunt asupra ta, Samson. Și el a rupt împletiturile de
nuiele cum se rupe o ață de câlți când este atinsă de foc. Astfel
puterea lui nu a fost cunoscută. **10** Și Dalila i-a spus lui Samson:
Iată, m-ai batjocorit și mi-ai spus minciuni, acum spune-mi, te
rog, cu ce poți fi legat. **11** Și el i-a spus: Dacă mă leagă strâns
cu funii noi care nu au fost niciodată folosite, atunci voi fi slab și
voi fi ca orice om. **12** Dalila de aceea a luat funii noi și l-a legat
cu ele și i-a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta. Și erau acolo
pânditori, șezând în cameră. Și el le-a rupt de pe brațele sale
ca pe o ață. **13** Și Dalila i-a spus lui Samson: Până aici m-ai
batjocorit și mi-ai spus minciuni; spune-mi cu ce poți fi legat. Și
el i-a spus: Dacă împletești cele șapte șuvițe ale capului meu în
urzeala țesăturii. **14** Și ea le-a prins cu un țăruș și i-a spus:
Samson, filistenii sunt asupra ta. Și el s-a trezit din somnul său și
a luat cu el țărușul bârnei și urzeala. **15** Și ea i-a spus: Cum poți
să spui, te iubesc, când inima ta nu este cu mine? În aceste trei
rânduri m-ai batjocorit și nu mi-ai spus în ce stă marea ta putere.
16 Și s-a întâmplat, după ce l-a supărat zilnic prin cuvintele ei și
l-a implorat, astfel că sufletul lui a fost chinuit până la moarte, **17**
Că și-a deschis toată inima și i-a spus: Brici nu s-a pus pe capul
meu, pentru că sunt nazireu lui Dumnezeu din pântecele mamei
mele; dacă voi fi ras, atunci puterea mea mă va părăsi și voi
deveni slab și voi fi ca orice alt om. **18** Și când Dalila a văzut
că își deschisese toată inima, a trimis și a chemat pe domnii

filistenilor, spunând: Urcați-vă de data aceasta, pentru că și-a
deschis toată inima față de mine. Atunci domnii filistenilor s-au
urcat la ea și au adus bani în mâinile lor. **19** Și ea l-a adormit pe
genunchii ei; și a chemat un om și l-a pus să îi radă cele șapte
șuvițe ale capului său; și ea a început să îl chinuiască; și puterea
lui l-a părăsit. **20** Și ea a spus: Samson, filistenii sunt asupra ta.
Și el s-a trezit din somnul său și a spus: Voi ieși ca în celelalte
dăți și mă voi scutura. Și nu știa că DOMNUL îl părăsise. **21** Dar
filistenii l-au luat și i-au scos ochii; și l-au coborât la Gaza și l-au
legat cu cătușe de aramă; și el măcina în casa închisorii. **22**
Totuși, părul capului său a început să crească din nou după ce
fusese ras. **23** Apoi domnii filistenilor s-au adunat ca să ofere
un mare sacrificiu lui Dagon, dumnezeul lor, și să se bucure,
pentru că spuneau: Dumnezeul nostru a dat în mâna noastră pe
Samson, dușmanul nostru. **24** Și când poporul l-a văzut, au
lăudat pe dumnezeul lor, pentru că spuneau: Dumnezeul nostru
a dat în mâna noastră pe dușmanul nostru și pe nimicitorul țării
noastre, care a ucis pe mulți dintre noi. **25** Și s-a întâmplat, când
inimile lor erau vesele, că au spus: Chemați pe Samson, ca
să ne distreze. Și au chemat pe Samson din casa închisorii;
și el i-a distrat; și l-au pus între stâlpi. **26** Și Samson a spus
băiatului care îl ținea de mână: Permite-mi să ating stâlpii pe
care stă casa, ca să mă sprijin de ei. **27** Acum, casa era plină de
bărbați și de femei; și toți domnii filistenilor erau acolo; și erau
pe acoperiș cam trei mii de bărbați și de femei, care priveau în
timp ce Samson îi distra. **28** Și Samson a chemat pe DOMNUL
și a spus: O, DOAMNE Dumnezeule, amintește-ți de mine te rog
și întărește-mă, doar de data aceasta, O, Dumnezeule, ca să fiu
răzbunat îndată asupra filistenilor pentru cei doi ochi ai mei.

29 Și Samson a apucat cei doi stâlpi din mijloc pe care stătea
casa și de care era susținută, pe unul cu mâna lui dreaptă și pe
celălalt cu stânga lui. **30** Și Samson a spus: Să mor împreună cu
filistenii. Și s-a plecat cu toată puterea lui; și casa a căzut peste
domni și peste tot poporul care era în ea. Astfel că morții pe
care i-a ucis la moartea sa au fost mai mulți decât aceia pe care
îi ucisese în viața sa. **31** Atunci frații săi și toată casa tatălui său
au coborât și l-au luat și l-au urcat și l-au îngropat între Țoreea
și Eștaol, în locul de îngropare al lui Manoah, tatăl său. Și el
judecase pe Israel douăzeci de ani.

17 Și era un om din muntele Efraim, al cărui nume era Mica. **2**
Și el i-a spus mamei sale: Cei o mie o sută de șekeli care ți
s-au luat, despre care ai blestemat și ai vorbit în auzul meu,
iată, argintul este la mine; eu l-am luat. Și mama sa a spus:
Binecuvântat fii de DOMNUL, fiul meu. **3** Și după ce a înapoiat
cei o mie o sută de șekeli de argint mamei sale, mama sa a
spus: Am dedicat, în întregime DOMNULUI, argintul din mâna
mea pentru fiul meu, pentru a face un chip cioplit și un chip
turnat; acum de aceea ți-l voi înapoia. **4** Totuși a înapoiat banii
mamei sale; și mama sa a luat două sute de șekeli de argint și i-
a dat topitorului, care a făcut din ei un chip cioplit și un chip
turnat, și amândouă erau în casa lui Mica. **5** Și bărbatul Mica
avea o casă de dumnezei; și a făcut un efod și terafimi și l-a
consacrat pe unul dintre copiii săi, care a devenit preotul lui. **6** În
zilele acelea nu era împărat în Israel, ci fiecare făcea ce era
drept în ochii săi. **7** Și era un tânăr din Betleem-Iuda, din familia
lui Iuda, care era levit și locuia temporar acolo. **8** Și omul a
plecat din cetatea Betleem-Iuda, ca să locuiască temporar unde
ar putea găsi un loc, și călătorind, a ajuns la muntele Efraim, în

casa lui Mica. **9** Și Mica i-a spus: De unde vii? Iar el i-a spus:
Sunt levit din Betleem-Iuda și merg să locuiesc temporar unde
aș găsi un loc. **10** Și Mica i-a spus: Locuiește cu mine și să îmi
fii părinte și preot și eu îți voi da zece șekeli de argint pe an și
un costum de haine și merindele tale. Astfel levitul a intrat. **11** Și
levitul a fost mulțumit să locuiască cu omul acela; și tânărul i-a
fost ca unul dintre fiii săi. **12** Și Mica a consacrat pe levit; iar
tânărul a devenit preotul său și a stat în casa lui Mica. **13** Atunci
Mica a spus: Acum știu că DOMNUL îmi va face bine, văzând
că am un levit ca preot.

18 În acele zile nu era împărat în Israel, și în acele zile tribul
daniților își căuta o moștenire de locuit, pentru că până în ziua
aceea nu le căzuse toată moștenirea lor între triburile lui Israel. **2**
Și copiii lui Dan au trimis din familia lor cinci bărbați din ținuturile
lor, războinici viteji din Țoreea și din Eștaol, pentru a spiona țara
și să o cerceteze; și le-au spus: Duceți-vă, cercetați țara; și când
au ajuns la muntele Efraim, la casa lui Mica, au găzduit acolo. **3**
Când erau lângă casa lui Mica, au cunoscut vocea tânărului,
levitul, și s-au abătut pe acolo și i-au spus: Cine te-a adus aici?
Și ce faci tu în acest loc? Și ce ai tu aici? **4** Și el le-a spus: Așa
și așa s-a purtat Mica cu mine și m-a angajat și eu sunt preotul
lui. **5** Iar ei i-au spus: Cere sfat, te rugăm, de la Dumnezeu, ca
să știm dacă va fi prosperă calea pe care mergem. **6** Și preotul
le-a spus: Duceți-vă în pace, calea voastră, pe care mergeți,
este înaintea DOMNULUI. **7** Atunci cei cinci bărbați au plecat și
au venit la Lais și au văzut poporul care era în ea, cum locuiau
nepăsători, după felul sidonienilor, liniștiți și în siguranță; și nu
era vreun magistrat în țară, care să îi dea de rușine în orice
lucru; și erau departe de sidonieni și nu aveau afaceri cu vreun

om. **8** Și au venit la frații lor, la Țoreea și Eștaol, iar frații lor le-
au zis: Ce spuneți voi? **9** Iar ei au zis: Ridicați-vă, să ne urcăm
împotriva lor, pentru că am văzut țara și, iată, este foarte bună,
iar voi stați liniștiți? Nu vă leneviți a merge și a intra să stăpâniți
țara. **10** Când mergeți, veți ajunge la un popor în siguranță și la o
țară întinsă, pentru că Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; un
loc în care nu este lipsă de nimic din ceea ce este pe pământ.
11 Și de acolo, din Țoreea și Eștaol, au plecat șase sute de
bărbați din familia daniților, încinși cu arme de război. **12** Și s-au
urcat și au tăbărât la Chiriat-Iearim în Iuda; de aceea au numit
acel loc Mahane-Dan, până în ziua aceasta; iată, este în spatele
Chiriat-Iearimului. **13** Și de acolo au trecut la muntele Efraim și
au ajuns până la casa lui Mica. **14** Atunci cei cinci bărbați, care
se duseseră să spioneze țara Lais, au răspuns și au spus fraților
lor: Știți că în aceste case se află un efod și terafimi și un chip
cioplit și un chip turnat? Și acum, luați aminte la ce aveți de
făcut. **15** Și s-au abătut într-acolo și au venit la casa tânărului,
levitul, la casa lui Mica și l-au salutat. **16** Și cei șase sute de
bărbați încinși cu armele lor de război, care erau dintre copiii
lui Dan, au stat la intrarea porții. **17** Și cei cinci bărbați, care
merseseră să spioneze țara, s-au urcat, au intrat acolo și au luat
chipul cioplit și efodul și terafimii și chipul turnat; și preotul stătea
la intrarea porții cu cei șase sute de bărbați care erau încinși
cu arme de război. **18** Și aceștia au intrat în casa lui Mica și
au luat chipul cioplit, efodul și terafimii și chipul turnat. Atunci
preotul le-a spus: Ce faceți? **19** Iar ei i-au spus: Taci, pune-ți
mâna la gură și mergi cu noi și să ne fii părinte și preot. Este
mai bine pentru tine să fii preot pentru casa unui singur om,
sau să fii preot pentru un trib și o familie în Israel? **20** Și inima

preotului s-a bucurat și a luat efodul și terafimii și chipul cioplit
și a mers în mijlocul poporului. **21** Astfel ei s-au întors și au
plecat; și au pus înaintea lor pruncii și vitele și bagajele. **22** Și
când erau la o distanță bună de casa lui Mica, bărbații care erau
în casele de lângă casa lui Mica s-au adunat și i-au ajuns pe
copiii lui Dan. **23** Și au strigat la copiii lui Dan. Și ei și-au întors
fețele și i-au spus lui Mica: Ce îți este, că ai venit cu o astfel de
ceată? **24** Și el a spus: Mi-ați luat dumnezeii, pe care i-am făcut,
și pe preot și ați plecat, și ce mai am eu? Și ce este aceasta ce
îmi spuneți: Ce îți este? **25** Și copiii lui Dan i-au spus: Să nu ți
se audă vocea printre noi, ca nu cumva niște oameni furioși
să vină peste voi și să îți pierzi viața, împreună cu viața celor
din casa ta. **26** Și copiii lui Dan au mers pe drumul lor și când
Mica a văzut că erau prea puternici pentru el, s-a întors și a
mers acasă. **27** Și au luat lucrurile, pe care le făcuse Mica, și pe
preotul care era la el, și au venit asupra Laisului, asupra unui
popor liniștit și în siguranță; și i-au lovit cu ascuțișul sabiei și
au ars cetatea cu foc. **28** Și nu era niciun eliberator, pentru că
aceasta era departe de Sidon și nu aveau afaceri cu vreun om;
și era în valea care se află lângă Bet-Rehob. Și au zidit o cetate
și au locuit în ea. **29** Și au pus cetății numele Dan, după numele
lui Dan, tatăl lor, care i se născuse lui Israel; totuși, mai înainte
numele cetății era Lais. **30** Și copiii lui Dan au înălțat chipul
cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Manase, el și fiii săi au
fost preoții tribului lui Dan până în ziua captivității țării. **31** Și și-
au înălțat chipul cioplit al lui Mica, pe care îl făcuse el, în toate
zilele cât a fost casa lui Dumnezeu în Șilo.

19 Și s-a întâmplat, în zilele acelea când nu era împărat
în Israel, că era un levit, care locuia temporar într-o parte a

muntelui Efraim, și el și-a luat o concubină din Betleem-Iuda.
2 Și concubina lui a curvit împotriva lui și a plecat de la el la
casa tatălui ei, în Betleem-Iuda, și a rămas acolo patru luni
întregi. **3** Și soțul ei s-a ridicat și a mers după ea, să îi vorbească
prietenește și să o aducă înapoi, având pe servitorul lui cu el și
doi măgari; și ea l-a adus în casa tatălui ei; și când tatăl fetei l-a
văzut, s-a bucurat să îl întâlnească. **4** Și socrul său, tatăl fetei, l-
a reținut; iar el a rămas cu el trei zile; astfel au mâncat și au băut
și au găzduit acolo. **5** Și s-a întâmplat, în ziua a patra când s-au
sculat dis-de-dimineață, că el s-a ridicat să plece și tatăl fetei a
spus ginerelui său: Întărește-ți inima cu o bucată de pâine și
după aceea mergeți pe drumul vostru. **6** Și s-au așezat și au
mâncat și au băut amândoi împreună, fiindcă tatăl fetei a spus
bărbatului: Binevoiește, te rog, și rămâi toată noaptea și să ți se
veselească inima. **7** Și când bărbatul s-a ridicat să plece, socrul
său l-a constrâns; de aceea el a găzduit din nou acolo. **8** Și s-a
sculat dis-de-dimineață în ziua a cincea ca să plece; și tatăl
fetei a spus: Întărește-ți inima, te rog. Și au rămas până după-
amiază și au mâncat amândoi. **9** Și când bărbatul s-a ridicat
să plece, el și concubina lui și servitorul său, socrul său, tatăl
fetei, i-a spus: Iată, ziua se lasă spre seară; vă rog să rămâneți
toată noaptea; iată, ziua se apropie de sfârșit, găzduiește aici,
ca să ți se veselească inima; și mâine plecați de dimineață pe
calea voastră, să te duci acasă. **10** Dar bărbatul nu a dorit să
rămână acea noapte, ci s-a ridicat și a plecat și a ajuns înaintea
Iebusului, care este Ierusalimul; și cu el erau doi măgari înșeuați,
concubina lui de asemenea fiind cu el. **11** Și când erau lângă
Iebus, ziua trecuse de mult; și servitorul a spus stăpânului său:
Vino, te rog, să ne abatem în această cetate a iebusiților și să

găzduim în ea. **12** Și stăpânul său i-a spus: Nu ne vom abate pe
aici în cetatea unui străin, care nu este a copiilor lui Israel; vom
trece la Ghibea. **13** Și a spus servitorului său: Vino și să ne
apropiem de unul din aceste locuri pentru a găzdui toată noaptea
în Ghibea, sau în Rama. **14** Și au trecut și au mers pe calea
lor; și soarele a apus asupra lor pe când erau lângă Ghibea,
care aparține lui Beniamin. **15** Și s-au abătut acolo, pentru a
intra și a găzdui în Ghibea; și când a intrat, s-a așezat jos într-o
stradă a cetății, fiindcă nimeni nu i-a primit în casa lui, ca să
găzduiască. **16** Și, iată, un om bătrân venea de la lucrul său de
la câmp, seara, care era de asemenea din muntele Efraim, și el
locuia temporar în Ghibea; dar oamenii locului erau beniamiți. **17**
Și când și-a ridicat ochii, a văzut pe bărbatul călător în strada
cetății; și bătrânul a spus: Unde te duci și de unde vii? **18** Iar el i-
a spus: Noi trecem din Betleem-Iuda spre latura muntelui lui
Efraim; de acolo sunt eu; și am mers la Betleem-Iuda, dar acum
merg la casa DOMNULUI; și nu este nimeni să mă primească
în casă. **19** Noi avem deopotrivă paie și nutreț pentru măgarii
noștri; și este pâine și vin de asemenea pentru mine și pentru
roaba ta și pentru tânărul care este cu servitorii tăi, nu este lipsă
de nimic. **20** Și bătrânul a spus: Pace fie cu tine; totuși, să fie
toate nevoile tale asupra mea; dar să nu rămâneți în stradă. **21**
Astfel l-a adus în casa lui și a dat nutreț măgarilor; și și-au spălat
picioarele și au mâncat și au băut. **22** Și pe când își veseleau
inimile, iată, bărbații cetății, anumiți fii ai lui Belial, au înconjurat
casa și au bătut la ușă; și au vorbit bătrânului, stăpânul casei,
spunând: Scoate afară pe bărbatul care a intrat în casa ta, ca să
îl cunoaștem. **23** Și bărbatul, stăpânul casei, a ieșit la ei și le-
a spus: Nu, frații mei, nu, vă rog, nu vă purtați atât de stricat;

văzând că acest bărbat a intrat în casa mea, nu faceți această
nebunie. **24** Iată, aici este fiica mea, o fecioară și concubina lui;
pe ele le voi aduce acum afară, și umiliți-le și faceți cu ele ce
vi se pare bine; dar acestui bărbat nu faceți un astfel de lucru
nemernic. **25** Dar bărbații nu au dorit să îi dea ascultare; astfel,
bărbatul a luat pe concubina sa și a scos-o afară la ei; și ei
au cunoscut-o și au abuzat-o toată noaptea până dimineața; și
când se ivea dimineața, au lăsat-o să plece. **26** Atunci femeia a
venit către ziuă și a căzut la ușa casei omului, unde era domnul
ei, până s-a luminat. **27** Și domnul ei s-a ridicat dimineața și a
deschis ușile casei și a ieșit afară să meargă pe calea sa; și,
iată, femeia, concubina sa, era căzută la ușa casei și mâinile ei
erau pe prag. **28** Și el i-a spus: Sus și să mergem. Dar nimeni
nu a răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe un măgar și bărbatul s-
a ridicat și s-a dus spre locul său. **29** Și când a ajuns acasă, a
luat un cuțit și a apucat pe concubina sa și a împărțit-o, după
oasele ei, în douăsprezece bucăți și a trimis-o în toate ținuturile
lui Israel. **30** Și a fost astfel, că toți cei care au văzut au spus: Nu
a mai fost o astfel de faptă și nici nu s-a mai văzut din ziua când
copiii lui Israel au ieșit din țara Egiptului până în ziua aceasta;
gândiți-vă la aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți.

20 Atunci toți copiii lui Israel au ieșit și adunarea s-a strâns ca
un singur om, de la Dan până la Beer-Șeba, cu țara Galaadului,
la DOMNUL la Mițpa. **2** Și mai marii întregului popor, din toate
triburile lui Israel, s-au prezentat în adunarea poporului lui
Dumnezeu, patru sute de mii de oameni pedeștri care scoteau
sabia. **3** (Și copiii lui Beniamin au auzit că copiii lui Israel s-au
urcat la Mițpa.) Atunci copiii lui Israel au spus: Spuneți-ne, cum
a fost această stricăciune? **4** Și levitul, soțul femeii care fusese

ucisă, a răspuns și a zis: Sosisem la Ghibea, care aparține lui
Beniamin, eu și concubina mea, ca să găzduiesc acolo. **5** Și
bărbații din Ghibea s-au ridicat împotriva mea și noaptea au
înconjurat de jur împrejur casa, din cauza mea, și s-au gândit să
mă ucidă; și au forțat-o pe concubina mea, încât a murit. **6** Și
am luat pe concubina mea și am tăiat-o în bucăți și am trimis-o
în tot ținutul moștenirii lui Israel; fiindcă au lucrat o desfrânare și
o nebunie în Israel. **7** Iată, voi sunteți toți copii ai lui Israel, dați-
vă aici părerea și sfatul. **8** Și tot poporul s-a ridicat ca un singur
om, spunând: Niciunul dintre noi nu vom merge la cortul său
și niciunul dintre noi nu se va întoarce la casa lui. **9** Ci acum,
acesta va fi lucrul pe care îl vom face cu Ghibea: ne vom urca
împotriva ei prin sorț. **10** Și vom lua zece bărbați din o sută din
toate triburile lui Israel și o sută din o mie și o mie din zece mii,
ca să aducă merinde pentru popor, ca să le facă, după ce ajung
în Ghibea lui Beniamin, conform cu toată nebunia pe care au
lucrat-o în Israel. **11** Astfel, toți bărbații lui Israel s-au adunat
împotriva cetății, uniți ca un singur om. **12** Și triburile lui Israel au
trimis oameni la tot tribul lui Beniamin, spunând: Ce stricăciune
este aceasta care s-a făcut între voi? **13** Și acum, dați-ne pe
bărbații aceia, pe copiii lui Belial, care sunt în Ghibea, ca să îi
dăm la moarte și să îndepărtăm răul din Israel. Dar copiii lui
Beniamin au refuzat să dea ascultare vocii fraților lor, copiii lui
Israel. **14** Ci copiii lui Beniamin s-au adunat din cetăți la Ghibea,
ca să iasă la bătălie cu copiii lui Israel. **15** Și copiii lui Beniamin
din cetăți au fost numărați, în acel timp, douăzeci și șase de mii
de bărbați care scoteau sabia, în afară de locuitorii din Ghibea,
care au fost numărați șapte sute de bărbați aleși. **16** În tot acest
popor erau șapte sute de bărbați aleși, stângaci, fiecare putea

să tragă pietre cu praștia într-un fir de păr și să nu dea greș.
17 Și bărbații din Israel au fost numărați în afară de Beniamin,
patru sute de mii de bărbați care scoteau sabia, toți aceștia erau
bărbați de război. **18** Și copiii lui Israel s-au ridicat și s-au urcat
la casa lui Dumnezeu și au cerut sfat de la Dumnezeu și au
spus: Care dintre noi să se urce cel dintâi la bătălia împotriva
copiilor lui Beniamin? Și DOMNUL a spus: Iuda să se urce
întâi. **19** Și copiii lui Israel s-au sculat dimineața și au așezat
tabăra împotriva Ghibei. **20** Și bărbații lui Israel au ieșit la bătălie
împotriva lui Beniamin; și bărbații lui Israel s-au desfășurat să
lupte împotriva lor, la Ghibea. **21** Și copiii lui Beniamin au ieșit
din Ghibea și au culcat la pământ dintre israeliți, în ziua aceea,
douăzeci și două de mii de bărbați. **22** Și poporul, bărbații lui
Israel, s-au încurajat și din nou s-au desfășurat în locul în care
se desfășuraseră în ziua întâi. **23** (Și copiii lui Israel s-au urcat
și au plâns înaintea DOMNULUI până seara; și au cerut sfat
de la DOMNUL, spunând: Să mă mai urc la bătălie împotriva
copiilor lui Beniamin, fratele meu? Și DOMNUL a spus: Urcă-
te împotriva lui.) **24** Și copiii lui Israel s-au apropiat a doua zi
împotriva copiilor lui Beniamin. **25** Și Beniamin a ieșit împotriva
lor din Ghibea a doua zi și din nou au culcat la pământ dintre
copiii lui Israel, optsprezece mii de bărbați; toți aceștia scoteau
sabia. **26** Atunci toți copiii lui Israel și tot poporul s-au urcat și
au venit la casa lui Dumnezeu și au plâns și au șezut acolo
înaintea DOMNULUI și au postit în ziua aceea până seara și au
oferit ofrande arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI. **27**
Și copiii lui Israel au întrebat pe DOMNUL, (deoarece chivotul
legământului lui Dumnezeu era acolo în acele zile, **28** Și Fineas,
fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea înaintea lui în acele zile),

spunând: Să mai ies încă la bătălie împotriva fiilor lui Beniamin,
fratele meu, sau să încetez? Și DOMNUL a spus: Urcă-te,
pentru că mâine îi voi da în mâna ta. **29** Și Israel a pus pânditori
în jurul Ghibei. **30** Și, în a treia zi, copiii lui Israel s-au urcat
împotriva fiilor lui Beniamin și s-au desfășurat împotriva Ghibei,
ca și în celelalte dăți. **31** Și copiii lui Beniamin au ieșit împotriva
poporului și au fost atrași departe de cetate; și au început să
lovească în popor și să ucidă, cam treizeci de bărbați din Israel,
ca și în celelalte dăți, pe drumurile mari, dintre care unul duce la
casa lui Dumnezeu, iar altul la Ghibea în câmpie. **32** Și copiii lui
Beniamin au spus: Sunt doborâți înaintea noastră ca și întâia
dată. Dar copiii lui Israel au spus: Să fugim și să îi atragem
departe de cetate, la drumurile mari. **33** Și toți bărbații lui Israel
s-au ridicat din locul lor și s-au desfășurat la Baal-Tamar; și
pânditorii lui Israel au ieșit din locul lor, din pajiștile Ghibei. **34** Și
au venit împotriva Ghibei zece mii de bărbați aleși din tot Israelul
și bătălia a fost grea, dar ei nu știau că răul era aproape de
ei. **35** Și DOMNUL a lovit pe Beniamin înaintea lui Israel; și
copiii lui Israel au culcat la pământ dintre beniamiți în acea zi
douăzeci și cinci de mii o sută de bărbați; toți aceștia scoteau
sabia. **36** Astfel, copiii lui Beniamin au văzut că erau doborâți;
fiindcă bărbații lui Israel au făcut loc beniamiților, pentru că se
încredeau în pânditorii pe care îi puseseră lângă Ghibea. **37** Și
pânditorii s-au grăbit și s-au năpustit asupra Ghibei; și pânditorii
s-au apropiat și au lovit toată cetatea cu ascuțișul sabiei. **38**
Acum, era un semn anumit între bărbații lui Israel și pânditori,
ca să înalțe o mare flacără cu fum din cetate. **39** Și după ce
bărbații lui Israel se retrăseseră din bătălie, Beniamin a început
să lovească și să ucidă dintre bărbații lui Israel cam treizeci de

persoane, pentru că au spus: Într-adevăr sunt doborâți dinaintea
noastră, ca în prima luptă. **40** Dar când flacăra a început să se
ridice din cetate ca un stâlp de fum, beniamiții au privit înapoia
lor și, iată, flacăra cetății se înălța la cer. **41** Și când bărbații lui
Israel s-au întors din nou, bărbații lui Beniamin au fost uimiți,
pentru că au văzut că răul venise peste ei. **42** De aceea și-au
întors spatele dinaintea bărbaților lui Israel spre calea pustiei,
dar bătălia i-a ajuns; și pe cei care ieșeau din cetăți i-au culcat la
pământ în mijlocul lor. **43** Astfel i-au înconjurat pe beniamiți, de
jur împrejur, și i-au urmărit și i-au călcat cu ușurință până spre
Ghibea, înspre răsăritul soarelui. **44** Și au căzut din Beniamin
optsprezece mii de bărbați, toți aceștia erau războinici viteji. **45**
Și s-au întors și au fugit spre pustie la stânca Rimon și israeliții
au strâns dintre ei cinci mii de bărbați la drumurile mari și i-au
urmărit îndeaproape până la Ghideom și au ucis două mii de
bărbați dintre ei. **46** Astfel că toți cei care au căzut în acea zi din
Beniamin au fost douăzeci și cinci de mii de bărbați care scoteau
sabia; toți aceștia erau războinici viteji. **47** Dar șase sute de
bărbați s-au întors și au fugit în pustie la stânca Rimon și au
rămas la stânca Rimon patru luni. **48** Și bărbații lui Israel s-au
întors din nou peste copiii lui Beniamin și i-au lovit cu ascuțișul
sabiei, precum și pe oamenii din fiecare cetate și animalele și tot
ce venea la mână; de asemenea au dat foc tuturor cetăților la
care au ajuns.

21 Și bărbații lui Israel juraseră în Mițpa, spunând: Niciunul
dintre noi nu va da pe fiica sa de soție, lui Beniamin. **2** Și
poporul a venit la casa lui Dumnezeu și a rămas acolo până
seara înaintea lui Dumnezeu; și și-au ridicat vocile și au plâns
mult, **3** Și au spus: O, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, de ce

s-a întâmplat aceasta în Israel, ca să lipsească astăzi un trib
din Israel? **4** Și s-a întâmplat a doua zi că poporul s-a sculat
devreme și a zidit acolo un altar și au oferit ofrande arse și
ofrande de pace. **5** Și copiii lui Israel au spus: Cine dintre toate
triburile lui Israel nu s-a urcat cu adunarea înaintea DOMNULUI?
Pentru că făcuseră un mare jurământ referitor la cel care nu s-a
urcat la DOMNUL la Mițpa, spunând: Cu siguranță va fi dat la
moarte. **6** Și copiii lui Israel s-au pocăit pentru Beniamin, fratele
lor, și au spus: Un trib este stârpit din Israel astăzi. **7** Cum să
facem rost de soții pentru cei care rămân, văzând că am jurat pe
DOMNUL că nu le vom da dintre fiicele noastre, de soții? **8** Și
au spus: Care dintre triburile lui Israel nu s-a urcat la Mițpa la
DOMNUL? Și, iată, nimeni nu venise la tabără, la adunare, din
Iabes-Galaad. **9** Fiindcă poporul a fost numărat și, iată, nu era
acolo nimeni dintre locuitorii Iabes-Galaadului. **10** Și adunarea a
trimis acolo douăsprezece mii de oameni dintre cei mai viteji și
le-au poruncit, spunând: Duceți-vă și loviți cu ascuțișul sabiei pe
locuitorii din Iabes-Galaad împreună cu femei și copii. **11** Și
acesta este lucrul pe care să îl faceți: Să nimiciți cu desăvârșire
orice parte bărbătească și pe orice femeie care s-a culcat cu
bărbat. **12** Și au găsit printre locuitorii din Iabes-Galaad patru
sute de fecioare tinere, care nu cunoscuseră bărbat și care nu s-
au culcat cu parte bărbătească; și le-au adus în tabără la Șilo,
care este în țara Canaanului. **13** Și întreaga adunare a trimis pe
câțiva să vorbească copiilor lui Beniamin, care erau la stânca
Rimon și să îi cheme pașnic. **14** Și Beniamin s-a întors în acel
timp și ei le-au dat de soții pe acelea pe care le-au lăsat vii
dintre femeile Iabes-Galaadului; și totuși nu le ajungeau. **15** Și
poporul s-a pocăit pentru Beniamin, pentru că DOMNUL făcuse

o spărtură în triburile lui Israel. **16** Atunci bătrânii adunării au
spus: Cum să facem rost de soții pentru cei care rămân, văzând
că femeile au fost nimicite din Beniamin? **17** Și au spus: Trebuie
să fie o moștenire pentru cei scăpați din Beniamin, să nu fie
nimicit un trib din Israel. **18** Totuși, nu putem să le dăm soții
dintre fiicele noastre, căci copiii lui Israel au jurat, spunând:
Blestemat fie cel care dă o soție lui Beniamin. **19** Atunci au
spus: Iată, este o sărbătoare anuală a DOMNULUI în Șilo, într-
un loc care este spre nord de Betel, spre est de drumul mare
care urcă de la Betel la Sihem, și spre sud de Lebona. **20** De
aceea au poruncit copiilor lui Beniamin, spunând: Duceți-vă și
pândiți în vii; **21** Și vedeți și, iată, dacă fetele din Șilo ies să
danseze cu dansuri, atunci ieșiți dintre vii și fiecare bărbat să își
prindă o soție dintre fiicele din Șilo și apoi duceți-vă în țara lui
Beniamin. **22** Și dacă părinții lor sau frații lor vor veni la noi să
se plângă, atunci le vom spune: Fiți binevoitori cu ei din cauza
noastră; fiindcă în război nu i-am păstrat fiecărui bărbat soția,
pentru că nu voi le-ați dat de data aceasta, ca să fiți vinovați. **23**
Și copiii lui Beniamin au făcut astfel și și-au prins soții, conform
numărului lor, dintre cele care dansau, pe care le-au prins; și au
mers și s-au întors la moștenirea lor și au reparat cetățile și au
locuit în ele. **24** Și copiii lui Israel au plecat de acolo în timpul
acela, fiecare om la tribul său și la familia sa, și au ieșit de acolo
fiecare la moștenirea sa. **25** În acele zile nu era împărat în Israel;
fiecare om făcea ceea ce era drept în ochii săi.

Ruth

1 Şi s-a întâmplat, în zilele când judecătorii conduceau, că
era o foamete în ţară. Şi un anumit bărbat din Betleem-Iuda a
mers să locuiască temporar în ţara Moabului, el şi soţia lui şi
cei doi fii ai lui. **2** Şi numele bărbatului era Elimelec şi numele
soţiei lui, Naomi, şi numele celor doi fii ai lui erau Mahlon şi
Chilion, efratiţi din Betleem-Iuda. Şi au venit în ţara Moabului
şi au rămas acolo. **3** Şi Elimelec, soţul lui Naomi, a murit; şi
ea a fost lăsată cu cei doi fii ai ei. **4** Şi ei şi-au luat soţii dintre
femeile Moabului, numele uneia era Orpa şi numele celeilalte,
Rut; şi au locuit acolo cam zece ani. **5** Şi Mahlon şi Chilion au
murit de asemenea amândoi; şi femeia a fost lăsată fără cei
doi fii ai ei şi fără soţul ei. **6** Atunci s-a ridicat cu nurorile ei să
se întoarcă din ţara Moabului; fiindcă auzise în ţara Moabului
cum DOMNUL cercetase pe poporul său, dându-le pâine. **7**
De aceea a ieşit din locul unde era şi cele două nurori ale ei
au ieşit împreună cu ea; şi au pornit la drum să se întoarcă
în ţara lui Iuda. **8** Şi Naomi le-a spus celor două nurori ale ei:
Duceţi-vă, întoarceţi-vă fiecare la casa mamei sale; DOMNUL să
se poarte bine cu voi, precum şi voi v-aţi purtat cu cei morţi
şi cu mine. **9** DOMNUL să vă dea să găsiţi odihnă, fiecare în
casa soţului ei. Apoi le-a sărutat; iar ele şi-au ridicat vocea şi
au plâns. **10** Şi i-au spus: Ne vom întoarce negreşit cu tine la
poporul tău. **11** Iar Naomi a spus: Întoarceţi-vă, fiicele mele, de
ce să mergeţi cu mine? Mai sunt încă fii în pântecele meu ca să
fie soţii voştri? **12** Întoarceţi-vă, fiicele mele, duceţi-vă; fiindcă
sunt prea bătrână să am soţ. Dacă aş spune: Am speranţă, dacă
aş avea un soţ chiar în această noapte şi de asemenea aş naşte
fii, **13** Aţi aştepta pentru ei până când ar fi mari? Aţi sta pentru ei

fără a avea soţi? Nu, fiicele mele; fiindcă sunt mâhnită mult
pentru voi, pentru că mâna DOMNULUI a ieșit împotriva mea.
14 Şi ele şi-au ridicat vocea şi au plâns din nou; şi Orpa a sărutat
pe soacra ei, dar Rut s-a lipit de ea. **15** Şi a spus: Iată, cumnata
ta s-a întors la poporul ei şi la dumnezeii ei; întoarce-te şi tu
după cumnata ta. **16** Şi Rut a spus: Nu mă ruga să te părăsesc,
sau să mă întorc şi să nu te urmez, fiindcă oriunde mergi, voi
merge şi eu; şi unde găzduieşti tu, voi găzdui şi eu; poporul tău
va fi poporul meu, şi Dumnezeul tău, Dumnezeul meu. **17** Unde
mori tu, voi muri şi eu, şi acolo voi fi îngropată; astfel să îmi
facă DOMNUL, şi de asemenea mai mult, dacă altceva decât
moartea mă va despărţi de tine. **18** Când a văzut că era hotărâtă
să meargă cu ea, atunci a încetat să îi mai vorbească. **19** Astfel
ele două au mers până au ajuns la Betleem. Şi s-a întâmplat,
când au ajuns la Betleem, că toată cetatea s-a pus în mişcare în
jurul lor; iar ei au spus: Este aceasta Naomi? **20** Şi ea le-a spus:
Nu mă numiţi Naomi, numiţi-mă Mara, fiindcă Cel Atotputernic s-
a purtat foarte amar cu mine. **21** Am plecat plină, şi DOMNUL
m-a adus înapoi acasă deşartă; de ce mă numiţi Naomi, văzând
că DOMNUL a mărturisit împotriva mea, şi Cel Atotputernic m-a
chinuit? **22** Astfel s-a întors Naomi, şi cu ea Rut moabita, nora
ei, care s-a întors din ţara Moabului; şi au ajuns la Betleem la
începutul secerişului orzului.

2 Şi Naomi avea o rudă a soţului ei, un bărbat puternic în
bogăţie din familia lui Elimelec, şi numele lui era Boaz. **2** Şi Rut
moabita i-a spus lui Naomi: Lasă-mă acum să merg la câmp şi
să culeg spice de grâne în urma aceluia în ochii căruia voi găsi
har. Iar ea i-a spus: Du-te, fiica mea. **3** Şi a mers şi a ajuns şi a
cules în câmp după secerători; şi soarta ei a fost să ajungă la o

parte a câmpului aparţinând lui Boaz, care era dintre rudele
lui Elimelec. **4** Şi, iată, Boaz a venit de la Betleem şi a spus
secerătorilor: DOMNUL fie cu voi. Iar ei i-au răspuns: DOMNUL
să te binecuvânteze. **5** Atunci Boaz a spus servitorului său,
care a fost pus peste secerători: A cui este tânăra aceasta?
6 Şi servitorul care a fost pus peste secerători a răspuns şi
a zis: Aceasta este tânăra moabită care s-a întors cu Naomi
din ţara Moabului. **7** Şi ea a spus: Te rog, lasă-mă să culeg
şi să adun printre snopi în urma secerătorilor; astfel a venit şi
continuă de dimineaţă până acum şi a stat numai puţin în casă.
8 Atunci Boaz i-a spus lui Rut: Nu ai auzit fiica mea? Nu merge
să culegi în alt câmp, nici nu pleca de aici, ci rămâi aici aproape
de servitoarele mele. **9** Ochii tăi să fie peste câmpul pe care îl
seceră, şi urmează-le; nu am poruncit eu tinerilor să nu se atingă
de tine? Şi când eşti însetată du-te la vase şi bea din ceea ce au
scos tinerii. **10** Atunci ea a căzut cu faţa ei la pământ şi s-a
prosternat şi i-a spus: De ce am găsit har în ochii tăi, încât să mă
iei în considerare pe mine, o străină? **11** Şi Boaz a răspuns şi i-a
zis: Mi s-a arătat pe deplin, tot ce ai făcut pentru soacra ta de la
moartea soţului tău; şi cum ai lăsat pe tatăl tău şi pe mama ta şi
ţara naşterii tale şi ai venit la un popor pe care nu l-ai cunoscut
până acum. **12** DOMNUL să răsplătească lucrul tău şi o răsplată
deplină să îţi fie dată de DOMNUL Dumnezeul lui Israel, sub ale
cărui aripi ai venit să te încrezi. **13** Atunci ea a spus: Să capăt
favoare în ochii tăi, domnul meu, pentru că m-ai mângâiat și
pentru că ai vorbit prietenos roabei tale, cu toate că nu sunt ca
una dintre roabele tale. **14** Şi Boaz i-a spus: La timpul mesei să
vii aici şi să mănânci din pâine şi să înmoi bucăţica ta în oţet.
Şi ea a şezut lângă secerători; şi el i-a întins grâne prăjite şi

ea a mâncat şi s-a săturat şi a plecat. **15** Şi când s-a ridicat
să culeagă, Boaz a poruncit tinerilor săi, spunând: Lăsaţi-o să
culeagă chiar printre snopi şi nu o ocărâţi! **16** Şi de asemenea
lăsaţi să cadă intenţionat câteva din mănunchiuri pentru ea şi
lăsaţi-le ca ea să le culeagă şi nu o mustraţi! **17** Astfel ea a
cules în câmp până seara şi a bătut ce a cules; şi a fost cam o
efă de orz. **18** Şi l-a ridicat şi a mers în cetate şi soacra ei a
văzut ce a cules; şi a adus şi i-a dat ce a pus deoparte după ce
s-a săturat. **19** Şi soacra ei i-a spus: Unde ai cules astăzi? Şi
unde ai lucrat? Binecuvântat fie cel care te-a luat în considerare.
Şi ea a arătat soacrei sale cu cine a lucrat şi a spus: Numele
omului la care am lucrat astăzi este Boaz. **20** Şi Naomi a spus
nurorii sale: Binecuvântat fie el de DOMNUL, care nu şi-a oprit
bunătatea faţă de cei vii şi faţă de cei morţi. Şi Naomi i-a spus:
Acest bărbat ne este rudă apropiată, unul dintre cei care au
dreptul răscumpărării noastre. **21** Şi Rut moabita a spus: El de
asemenea mi-a zis: Să te ţii aproape de tinerii mei, până vor fi
terminat tot secerişul meu. **22** Şi Naomi i-a spus lui Rut, nora
sa: Este bine, fiica mea, că ieşi cu tinerele lui, ca alţii să nu te
întâlnească într-un alt câmp. **23** Astfel ea a stat aproape de
tinerele lui Boaz să culeagă până la sfârşitul secerişului orzului
şi al secerişului grâului; şi a locuit cu soacra ei.

3 Atunci Naomi, soacra ei, i-a spus: Fiica mea, să nu caut
odihnă pentru tine, ca să îţi fie bine? **2** Şi acum, nu este Boaz
din rudenia noastră, cu ale cărui tinere ai fost? Iată, deseară el
vântură orzul în arie. **3** De aceea spală-te şi unge-te şi pune-ţi
haina pe tine şi coboară-te la arie, dar nu te face cunoscută
bărbatului, până va fi terminat de mâncat şi de băut. **4** Şi aşa
va fi, când se culcă, însemnează locul unde se culcă şi intră

şi dezveleşte-i picioarele şi culcă-te; iar el îţi va spune ce să
faci. **5** Iar Rut i-a spus: Voi face tot ce îmi spui. **6** Şi a coborât
la arie şi a făcut conform cu tot ce i-a poruncit soacra ei. **7**
Şi după ce Boaz a mâncat şi a băut şi inima lui era veselă, a
mers să se culce la capătul stogului de grâne; şi ea a venit
încet şi i-a dezvelit picioarele şi s-a întins. **8** Şi s-a întâmplat,
la miezul nopţii, că bărbatul s-a speriat şi s-a întors; şi, iată, o
femeie întinsă la picioarele lui. **9** Şi el a spus: Cine eşti? Iar ea a
răspuns: Eu sunt Rut, roaba ta, de aceea întinde-ţi învelitoarea
peste roaba ta, pentru că eşti răscumpărătorul meu. **10** Iar el a
spus: Binecuvântată fii de DOMNUL, fiica mea, fiindcă ai arătat
mai multă bunătate la sfârşit decât la început, deoarece nu te-ai
dus după tineri, fie săraci, fie bogaţi. **11** Şi acum, fiica mea, nu te
teme, îţi voi face tot ceea ce ceri, fiindcă toată cetatea poporului
meu ştie că eşti o femeie virtuoasă. **12** Şi acum este adevărat că
eu sunt răscumpărătorul tău; totuşi, este un răscumpărător mai
aproape decât mine. **13** Rămâi în această noapte şi dimineaţă
va fi aşa, dacă te va răscumpăra, bine; să te răscumpere; dar
dacă nu voieşte să te răscumpere, atunci te voi răscumpăra eu,
precum DOMNUL trăieşte; întinde-te până dimineaţa. **14** Şi ea s-
a întins la picioarele lui până dimineaţa; şi ea s-a ridicat înainte
de a se putea cunoaşte unul pe altul. Iar el a spus: Să nu se ştie
că o femeie a venit în arie. **15** Şi a mai spus: Adu voalul pe care
îl ai pe tine şi ţine-l. Şi când ea l-a ţinut, el i-a măsurat şase
măsuri de orz şi le-a aşezat pe ea; şi ea a mers în cetate. **16** Şi
când a venit la soacra ei, Naomi a spus: Cine eşti tu, fiica mea?
Iar Rut i-a spus tot ce i-a făcut acel bărbat. **17** Şi a zis: Mi-a
dat aceste şase măsuri de orz, fiindcă mi-a spus: Nu merge la
soacra ta cu mâna goală. **18** Atunci ea a zis: Stai liniştită, fiica

mea, până ce cunoşti cum se va termina acest lucru, fiindcă
bărbatul nu se va odihni până ce nu va fi terminat acest lucru
astăzi.

4 Atunci Boaz a urcat la poartă şi s-a aşezat acolo; şi, iată,
răscumpărătorul, de care vorbise Boaz, a trecut pe acolo; şi i-a
spus: Tu, cutare, abate-te şi aşază-te aici. Şi s-a abătut şi s-a
aşezat. **2** Şi a luat zece bărbaţi dintre bătrânii cetăţii şi a spus:
Aşezaţi-vă aici. Şi s-au aşezat. **3** Şi i-a spus răscumpărătorului:
Naomi, care a ieşit din ţara Moabului, vinde o parcelă de
pământ, care a fost a fratelui nostru Elimelec. **4** Şi m-am gândit
să te înştiinţez, spunând: Cumpăr-o înaintea locuitorilor de
aici şi înaintea bătrânilor poporului meu. Dacă o răscumperi,
răscumpăr-o; iar dacă nu o răscumperi, spune-mi ca să ştiu,
fiindcă în afară de tine nu este altul care să o răscumpere şi
după tine sunt eu. Iar el a spus: O voi răscumpăra. **5** Atunci
Boaz a spus: În ziua în care cumperi câmpul din mâna lui Naomi,
trebuie să îl cumperi de asemenea şi de la Rut moabita, soţia
mortului, pentru a ridica numele mortului peste moştenirea lui. **6**
Iar răscumpărătorul a spus: Nu îl pot răscumpăra pentru mine,
ca nu cumva să stric moştenirea mea, răscumpără dreptul meu
pentru tine, fiindcă eu nu îl pot răscumpăra. **7** Acum, acesta
era obiceiul în acel timp în Israel, referitor la răscumpărare şi
schimb, pentru a confirma toate lucrurile: un bărbat îşi scotea
sandala şi o dădea vecinului său şi aceasta era o mărturie în
Israel. **8** De aceea răscumpărătorul i-a spus lui Boaz: Cumpără-l
pentru tine. Astfel şi-a scos sandala. **9** Şi Boaz a spus bătrânilor
şi întregului popor: Voi sunteţi martori astăzi, că am cumpărat
tot ce a fost a lui Elimelec şi tot ce a fost a lui Chilion şi a lui
Mahlon, din mâna lui Naomi. **10** Mai mult, pe Rut moabita, soţia

lui Mahlon, am cumpărat-o să fie soţia mea, pentru a ridica
numele mortului peste moştenirea lui, pentru ca numele mortului
să nu fie stârpit dintre fraţii săi şi de la poarta locului său; voi
sunteţi martori astăzi. **11** Şi toţi oamenii care au fost la poartă, şi
bătrânii, au spus: Suntem martori. DOMNUL să facă pe femeia
care a intrat în casa ta, ca pe Rahela şi ca pe Leea, care au
ridicat, amândouă, casa lui Israel, şi fă ce este demn în Efrata şi
fii faimos în Betleem; **12** Şi să fie casa ta ca şi casa lui Farez, pe
care l-a născut Tamar lui Iuda, din sămânţa pe care DOMNUL
ţi-o va da din această tânără. **13** Astfel că Boaz a luat-o pe
Rut, şi ea a fost soţia lui; şi când a intrat la ea, DOMNUL i-a
dat să rămână însărcinată şi a născut un fiu. **14** Şi femeile i-au
spus lui Naomi: Binecuvântat fie DOMNUL, care nu te-a lăsat
astăzi fără un răscumpărător, ca numele lui să fie faimos în
Israel. **15** Şi el îţi va fi un restaurator al vieţii tale şi un îngrijitor al
bătrâneţii tale; fiindcă nora ta, care te iubeşte, care îţi este mai
bună decât şapte fii, l-a născut. **16** Şi Naomi a luat copilul şi l-a
aşezat pe sânul ei şi i-a devenit dădacă. **17** Şi vecinele ei, i-au
dat nume, spunând: Un fiu i s-a născut lui Naomi şi i-au pus
numele Obed, el este tatăl lui Isai, tatăl lui David. **18** Acestea
sunt acum generaţiile lui Farez: Farez a născut pe Heţron; **19** Şi
Heţron a născut pe Ram; şi Ram a născut pe Aminadab; **20** Şi
Aminadab a născut pe Naşon; şi Naşon a născut pe Salmon; **21**
Şi Salmon a născut pe Boaz; şi Boaz a născut pe Obed; **22** Şi
Obed a născut pe Isai; şi Isai a născut pe David.

1 Samuel

1 Și era un anumit bărbat din Ramataim-Țofim, din muntele
Efraim, și numele lui era Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul
lui Tohu, fiul lui Țuf, un efraimit; **2** Și el avea două soții; numele
uneia era Ana și numele celeilalte Penina; și Penina avea copii,
dar Ana nu avea copii. **3** Și acest bărbat se urca în fiecare an,
din cetatea sa, pentru a se închina și a sacrifica DOMNULUI
oștirilor la Șilo. Și acolo erau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas,
preoții DOMNULUI. **4** Și când era timpul ca Elcana să aducă
ofrandă, el dădea porții soției sale Penina și la toți fiii și fiicele
ei. **5** Dar lui Ana îi dădea o parte aleasă, pentru că o iubea pe
Ana; dar DOMNUL îi închisese pântecele. **6** Și potrivnica ei de
asemenea o provoca foarte mult, pentru a o chinui, deoarece
DOMNUL îi închisese pântecele. **7** Și așa făcea Elcana an de
an; când se urca ea la casa DOMNULUI, cealaltă o provoca
astfel; de aceea ea plângea și nu mânca. **8** Atunci Elcana, soțul
ei, i-a spus: Ana, de ce plângi? Și de ce nu mănânci? Și de ce
este inima ta mâhnită? Nu sunt eu mai bun pentru tine decât
zece fii? **9** Și Ana s-a ridicat după ce au mâncat și au băut la
Șilo. Și preotul Eli ședea pe un scaun lângă unul dintre ușorii
templului DOMNULUI. **10** Și ea avea sufletul amărât și s-a rugat
DOMNULUI și a plâns mult. **11** Și a făcut o promisiune și a spus:
DOAMNE al oștirilor, dacă voiești să vezi necazul roabei tale
și să îți amintești de mine și să nu uiți pe roaba ta, ci voiești
să dai roabei tale un copil de parte bărbătească, atunci îl voi
da DOMNULUI în toate zilele vieții lui și briciul nu va trece pe
capul lui. **12** Și s-a întâmplat, pe când ea continua să se roage
înaintea DOMNULUI, că Eli a luat seama la gura ei. **13** Și Ana
vorbea în inima ei; numai buzele i se mișcau, dar vocea nu i se

auzea; de aceea Eli gândea că era beată. **14** Și Eli i-a spus:
Până când vei fi beată? Depărtează vinul tău de la tine. **15** Și
Ana a răspuns și a zis: Nu, domnul meu, eu sunt o femeie cu
duhul întristat; nu am băut nici vin, nici băutură tare, ci mi-am
turnat sufletul înaintea DOMNULUI. **16** Nu lua pe roaba ta drept
o fiică a lui Belial, pentru că din marea mea plângere și întristare
am vorbit până acum. **17** Atunci Eli a răspuns și a zis: Du-te
în pace; și Dumnezeul lui Israel să îți împlinească rugămintea
care ai cerut-o de la el. **18** Și ea a spus: Să găsească roaba
ta favoare în ochii tăi. Astfel femeia a mers pe calea ei și a
mâncat și fața ei nu mai era tristă. **19** Și ei s-au sculat devreme
dimineața și s-au închinat înaintea DOMNULUI și s-au întors și
au venit la casa lor în Rama. Și Elcana a cunoscut-o pe Ana,
soția sa; și DOMNUL și-a amintit de ea. **20** Și s-a întâmplat,
când s-a împlinit timpul, după ce Ana rămăsese însărcinată, că
a născut un fiu și i-a pus numele Samuel, spunând: Pentru că l-
am cerut de la DOMNUL. **21** Și bărbatul Elcana și toată casa
lui, s-au urcat să sacrifice DOMNULUI sacrificiul anual și să își
împlinească promisiunea. **22** Dar Ana nu s-a urcat, pentru că a
spus soțului ei: Nu voi urca până când pruncul va fi înțărcat și
atunci îl voi duce să se înfățișeze înaintea DOMNULUI și să
stea acolo pentru totdeauna. **23** Și Elcana, soțul ei, i-a spus: Fă
cum ți se pare bine; rămâi până îl vei fi înțărcat; numai să își
întemeieze DOMNUL cuvântul său. Astfel femeia a rămas și și-
a alăptat fiul până l-a înțărcat. **24** Și după ce l-a înțărcat, l-a
urcat cu ea, luând trei tauri și o efă de făină și un burduf cu vin
și l-a adus în casa DOMNULUI, la Șilo; și copilul era mic. **25**
Și au înjunghiat un taur; și au adus pe băiat la Eli. **26** Și ea
a spus: O, domnul meu, precum sufletul tău trăiește, domnul

meu, eu sunt femeia care a stat lângă tine aici, rugându-se
DOMNULUI. **27** Pentru acest copil m-am rugat; și DOMNUL
mi-a ascultat rugămintea pe care am cerut-o de la el. **28** De
aceea l-am împrumutat și eu DOMNULUI; atât cât va trăi, el va fi
împrumutat DOMNULUI. Și el s-a închinat DOMNULUI acolo.

2 Și Ana s-a rugat și a spus: Mi se bucură inima în DOMNUL,
cornul meu este înălțat în DOMNUL; gura mea s-a lărgit asupra
dușmanilor mei, pentru că eu mă bucur în salvarea ta. **2** Nimeni
nu este sfânt ca DOMNUL, pentru că nu este altul în afară de
tine, nici nu este vreo stâncă asemenea Dumnezeului nostru.
3 Nu mai vorbiți atât de trufaș; să nu iasă aroganță din gura
voastră, pentru că DOMNUL este un Dumnezeu al cunoașterii
și de el sunt cântărite faptele. **4** Arcurile războinicilor sunt
sfărâmate și cei care se poticneau sunt încinși cu putere. **5** Cei
care erau sătui s-au închiriat pentru pâine; și cei flămânzi nu
mai sunt flămânzi; astfel încât cea stearpă a născut șapte; și
cea care are mulți copii a slăbit. **6** DOMNUL ucide și dă viață,
coboară în mormânt și ridică de acolo. **(Sheol h7585)** **7** DOMNUL
face sărac și bogat; el coboară și înalță. **8** El ridică din pulbere
pe cel sărac și înalță din balegă pe cerșetor, pentru a-i așeza
printre prinți și pentru a-i face să moștenească tronul gloriei,
pentru că stâlpii pământului sunt ai DOMNULUI și pe ei a așezat
el lumea. **9** El va păzi picioarele sfinților săi, iar cei stricați vor
amuți în întuneric; căci prin putere niciun om nu va învinge. **10**
Potrivnicii DOMNULUI vor fi sfărâmați în bucăți; din cer el va
tuna asupra lor; DOMNUL va judeca marginile pământului și
va da putere împăratului său și va înălța cornul unsului său.
11 Și Elcana a mers la Rama, la casa lui. Și copilul servea
DOMNULUI înaintea preotului Eli. **12** Și fiii lui Eli erau fii ai lui

Belial; ei nu îl cunoșteau pe DOMNUL. **13** Și obiceiul preoților cu
poporul era că, atunci când oferea cineva un sacrificiu, venea
servitorul preotului, pe când fierbea carnea, cu un cârlig cu trei
dinți pentru carne în mâna lui; **14** Și îl afunda în tigaie, sau în
cazan, sau în căldare, sau în oală; preotul lua pentru el tot
ce scotea cârligul pentru carne. Astfel făceau la Șilo tuturor
israeliților care veneau acolo. **15** De asemenea, înainte ca ei să
ardă grăsimea, servitorul preotului venea și spunea omului care
sacrifica: Dă carne de fript pentru preot, pentru că nu va lua
de la tine carne fiartă, ci crudă. **16** Și dacă vreunul îi spunea:
Să lase să ardă acum grăsimea și apoi să iei cât îți dorește
sufletul; atunci el îi răspundea: Nu, ci să mi-o dai acum și dacă
nu, o voi lua cu forța. **17** De aceea păcatul tinerilor era foarte
mare înaintea DOMNULUI, pentru că oamenii detestau ofranda
DOMNULUI. **18** Dar Samuel servea înaintea DOMNULUI, fiind
copil, încins cu un efod de in. **19** Mai mult, mama sa îi făcea o
haină mică și i-o aducea în fiecare an, când se urca împreună
cu soțul ei să aducă sacrificiul anual. **20** Și Eli i-a binecuvântat
pe Elcana și pe soția lui și a spus: DOMNUL să îți dea sămânță
din femeia aceasta pentru împrumutul care este împrumutat
DOMNULUI. Și ei au mers la casa lor. **21** Și DOMNUL a cercetat-
o pe Ana, astfel că ea a rămas însărcinată și a născut trei fii și
două fiice. Și copilul Samuel creștea înaintea DOMNULUI. **22** Și
Eli era foarte bătrân și a auzit tot ce făceau fiii săi față de tot
Israelul; și cum se culcau cu femeile care se adunau la ușa
tabernacolului întâlnirii. **23** Și le-a spus: De ce faceți astfel de
lucruri? Pentru că aud de faptele voastre rele de la tot poporul
acesta. **24** Nu, fiii mei, pentru că nu este o veste bună ceea ce
aud; voi faceți pe poporul DOMNULUI să calce legea. **25** Dacă

un om păcătuiește împotriva altuia, judecătorul îl va judeca;
dar dacă un om păcătuiește împotriva DOMNULUI, cine se va
ruga pentru el? Totuși nu au dat ascultare vocii tatălui lor, pentru
că DOMNUL voia să îi ucidă. **26** Și copilul Samuel creștea în
continuare și era plăcut deopotrivă DOMNULUI și oamenilor. **27**
Și a venit un om al lui Dumnezeu la Eli și i-a zis: Astfel spune
DOMNUL: Nu m-am arătat eu în mod clar casei tatălui tău, când
ei erau în Egipt în casa lui Faraon? **28** Și nu l-am ales eu dintre
toate triburile lui Israel să îmi fie preot, ca să ofere pe altarul
meu, să ardă tămâie, să poarte un efod înaintea mea? Și nu
am dat eu casei tatălui tău toate ofrandele făcute prin foc ale
copiilor lui Israel? **29** Pentru ce loviți cu piciorul sacrificiul meu și
ofranda mea, pe care am poruncit-o să fie în locuința mea; și
onorezi tu pe fiii tăi mai mult decât pe mine, îngrășându-vă cu
cele mai alese dintre toate ofrandele lui Israel, poporul meu?
30 De aceea, DOMNUL Dumnezeul lui Israel spune: Am spus,
într-adevăr: Casa ta și casa tatălui tău, vor umbla înaintea mea
pentru totdeauna; dar acum DOMNUL spune: Departe de mine,
pentru că pe cei care mă onorează îi voi onora și cei care mă
disprețuiesc vor fi puțin prețuiți. **31** Iată, vin zile când voi tăia
brațul tău și brațul casei tatălui tău, încât nu va fi un bătrân în
casa ta. **32** Și vei vedea un dușman în locuința mea, în toată
bogăția pe care Dumnezeu o va da lui Israel; și nu va fi un
bătrân în casa ta pentru totdeauna. **33** Și pe acela dintre ai tăi,
pe care nu îl voi stârpi de la altarul meu, va fi ca să îți mistuie
ochii și să îți mâhnească sufletul; și toți urmașii casei tale vor
muri în floarea vârstei lor. **34** Și pentru tine acesta va fi un semn,
care va veni peste cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, vor muri
amândoi într-o singură zi. **35** Și îmi voi ridica un preot credincios,

care va face conform cu ceea ce este în inima mea și în mintea
mea; și îi voi zidi o casă sigură; și el va umbla înaintea unsului
meu pentru totdeauna. **36** Și se va întâmpla, că oricine va fi
rămas în casa ta, va veni și se va ghemui înaintea lui pentru o
monedă de argint și o bucățică de pâine; și va spune: Pune-mă,
te rog, în vreunul dintre serviciile preoțești, ca să mănânc și eu o
bucată de pâine.

3 Și copilul Samuel servea DOMNULUI înaintea lui Eli. Și
cuvântul DOMNULUI era prețios în acele zile; viziunea nu era
răspândită. **2** Și s-a întâmplat în acel timp, când Eli era culcat la
locul său și ochii săi începeau să slăbească, încât nu putea să
vadă, **3** Și înainte să se stingă candela lui Dumnezeu în templul
DOMNULUI, unde era chivotul lui Dumnezeu și Samuel era
culcat să doarmă, **4** Că DOMNUL l-a chemat pe Samuel, iar el a
răspuns: Iată-mă. **5** Și a alergat la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-
ai chemat. Dar el a spus: Nu te-am chemat, culcă-te din nou.
Și Samuel a mers și s-a culcat. **6** Și DOMNUL a chemat din
nou: Samuele. Și Samuel s-a ridicat și a mers la Eli și a spus:
Iată-mă; căci m-ai chemat. Dar el a răspuns: Nu te-am chemat,
fiul meu, culcă-te din nou. **7** Și Samuel nu îl cunoștea încă pe
DOMNUL, nici cuvântul DOMNULUI nu îi era încă revelat. **8** Și
DOMNUL l-a chemat pe Samuel din nou, a treia oară. Și el s-a
ridicat și a mers la Eli și a spus: Iată-mă, căci m-ai chemat. Și Eli
a priceput că DOMNUL îl chemase pe băiat. **9** De aceea Eli i-a
spus lui Samuel: Du-te, culcă-te; și așa să fie, dacă te cheamă,
să spui: Vorbește, DOAMNE, pentru că servitorul tău ascultă.
Astfel Samuel a mers și s-a culcat la locul său. **10** Și DOMNUL
a venit și a stat în picioare și a chemat ca în celelalte dăți:
Samuele, Samuele. Atunci Samuel a spus: Vorbește, pentru că

servitorul tău ascultă. **11** Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Iată,
voi face un lucru în Israel, la care vor țiui amândouă urechile
oricui îl va auzi. **12** În acea zi voi împlini împotriva lui Eli toate
lucrurile pe care le-am spus referitor la casa lui; când voi începe,
voi sfârși de asemenea. **13** Fiindcă i-am spus că voi judeca
pentru totdeauna casa lui pentru nelegiuirea pe care o știe,
deoarece fiii săi s-au făcut nemernici și el nu i-a oprit. **14** Și de
aceea am jurat casei lui Eli că nelegiuirea casei lui Eli nu va fi
îndepărtată niciodată nici cu sacrificiu nici cu ofrandă. **15** Și
Samuel a rămas culcat până dimineața și a deschis ușile casei
DOMNULUI. Și Samuel se temea să îi arate lui Eli viziunea. **16**
Atunci Eli l-a chemat pe Samuel și i-a spus: Samuele, fiul meu.
Iar el a răspuns: Iată-mă. **17** Și Eli a spus: Care este lucrul pe
care DOMNUL ți l-a spus? Te rog să nu îl ascunzi de mine.
Așa să îți facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă ascunzi de
mine ceva din toate lucrurile pe care ți le-a spus. **18** Și Samuel
i-a spus totul și nu a ascuns nimic de el. Și Eli a spus: Este
DOMNUL, să facă cum i se pare bine. **19** Și Samuel creștea și
DOMNUL era cu el și nu a lăsat să cadă la pământ niciunul din
cuvintele sale. **20** Și tot Israelul, de la Dan până la Beer-Șeba, a
cunoscut că Samuel era întemeiat să fie profet al DOMNULUI.
21 Și DOMNUL s-a arătat din nou în Șilo, pentru că DOMNUL s-
a revelat lui Samuel în Șilo, prin cuvântul DOMNULUI.

4 Și cuvântul lui Samuel a ajuns la tot Israelul. Și Israel a ieșit la
bătălie împotriva filistenilor și și-au așezat tabăra lângă Eben-
Ezer, iar filistenii au așezat tabăra în Afec. **2** Și filistenii s-au
desfășurat împotriva lui Israel; și după ce s-a întins bătălia,
Israel a fost doborât înaintea filistenilor; și ei au ucis din armata
din câmp cam patru mii de bărbați. **3** Și când poporul a

venit în tabără, bătrânii lui Israel au spus: De ce ne-a lovit
DOMNUL astăzi înaintea filistenilor? Să ne luăm din Șilo chivotul
legământului DOMNULUI, ca, atunci când vine printre noi, să ne
salveze din mâna dușmanilor noștri. **4** Astfel, poporul a trimis la
Șilo ca să aducă de acolo chivotul legământului DOMNULUI
oștirilor care locuiește între heruvimi. Și cei doi fii ai lui Eli, Hofni
și Fineas, erau acolo cu chivotul legământului lui Dumnezeu. **5**
Și când a venit chivotul legământului DOMNULUI în tabără,
tot Israelul a strigat cu strigăt mare, încât pământul a răsunat.
6 Și când filistenii au auzit zgomotul strigătului au spus: Ce
înseamnă zgomotul acestui strigăt mare în tabăra evreilor? Și au
înțeles că venise chivotul DOMNULUI în tabără. **7** Și filistenii s-
au înspăimântat, pentru că ziceau: Dumnezeu a venit în tabără.
Și au spus: Vai nouă! Pentru că nu a fost un lucru ca acesta
până acum. **8** Vai nouă! Cine ne va elibera din mâna acestor
Dumnezei puternici? Aceștia sunt Dumnezeii care au lovit pe
egipteni cu tot felul de plăgi în pustie. **9** Fiți tari și îmbărbătați-vă,
filistenilor, ca să nu fiți servitori evreilor, cum v-au fost ei vouă,
îmbărbătați-vă și luptați. **10** Și filistenii s-au luptat și Israel a fost
bătut; și au fugit fiecare om la cortul său; și a fost un foarte mare
măcel, fiindcă au căzut din Israel treizeci de mii de pedeștri. **11**
Și chivotul lui Dumnezeu a fost luat; și cei doi fii ai lui Eli, Hofni
și Fineas, au fost uciși. **12** Și un bărbat din Beniamin a alergat
din armată și a venit la Șilo în aceeași zi cu hainele sfâșiate și
cu pământ pe capul său. **13** Și când a venit, iată, Eli ședea pe
un scaun pe lângă drum, veghind; fiindcă îi tremura inima pentru
chivotul lui Dumnezeu. Și când omul a intrat în cetate și a spus
aceasta, toată cetatea a strigat. **14** Și când Eli a auzit zgomotul
strigătului, a spus: Ce înseamnă zgomotul acestui tumult? Și

bărbatul a venit în grabă și i-a istorisit lui Eli. **15** Și Eli era în
vârstă de nouăzeci și opt de ani; și ochii săi erau slabi, încât nu
putea să vadă. **16** Și bărbatul i-a spus lui Eli: Eu sunt unul care
a venit din armată și am fugit astăzi din armată. Și Eli a spus: Ce
s-a făcut acolo, fiul meu? **17** Și mesagerul a răspuns și a zis:
Israel a fugit dinaintea filistenilor și a fost de asemenea un mare
măcel în popor și cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, sunt morți, și
chivotul lui Dumnezeu este luat. **18** Și s-a întâmplat, când i-a
amintit despre chivotul lui Dumnezeu, că Eli a căzut pe spate de
pe scaunul său, lângă poartă; și și-a frânt gâtul și a murit, pentru
că era om bătrân și greu. Și el judecase pe Israel patruzeci de
ani. **19** Și nora lui, soția lui Fineas, era însărcinată și aproape să
nască; și când a auzit veștile că a fost luat chivotul lui Dumnezeu
și că socrul ei și soțul ei au murit, s-a încovoiat și a intrat în
durerile nașterii, pentru că au apucat-o durerile. **20** Și când era
pe moarte, femeile care stăteau lângă ea i-au spus: Nu te teme,
pentru că ai născut un fiu. Dar ea nu a răspuns, nici nu a luat
aminte. **21** Și ea a numit pe copil Icabod, spunând: Gloria s-a
depărtat de Israel; din cauza chivotului lui Dumnezeu care a fost
luat și din cauza socrului ei și soțului ei. **22** Și ea a spus: Gloria
s-a depărtat de Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat.

5 Și filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu și l-au adus de
la Eben-Ezer la Asdod. **2** După ce filistenii au luat chivotul
lui Dumnezeu, l-au adus în casa lui Dagon și l-au pus lângă
Dagon. **3** Și când cei din Asdod s-au sculat devreme a doua
zi, iată, Dagon era căzut cu fața la pământ înaintea chivotului
DOMNULUI. Și l-au luat pe Dagon și l-au pus din nou la locul
său. **4** Și când s-au sculat devreme a doua zi, iată, Dagon era
căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI; și capul

lui Dagon și amândouă palmele mâinilor sale erau tăiate pe prag;
numai trunchiul lui Dagon îi rămăsese. **5** De aceea, nici preoții
lui Dagon sau oricine intră în casa lui Dagon, nu calcă pe pragul
lui Dagon în Asdod până în această zi. **6** Iar mâna DOMNULUI
a fost grea asupra celor din Asdod și i-a nimicit și i-a lovit cu
tumori, Asdodul și ținuturile sale. **7** Și când oamenii din Asdod au
văzut că este așa, au spus: Să nu rămână chivotul Dumnezeului
lui Israel la noi, pentru că mâna sa este grea asupra noastră și
asupra dumnezeului nostru, Dagon. **8** De aceea au trimis și au
adunat pe toți domnii filistenilor la ei și au spus: Ce să facem cu
chivotul Dumnezeului lui Israel? Iar ei au răspuns: Să fie dus
chivotul Dumnezeului lui Israel până în Gat. Și au dus chivotul
Dumnezeului lui Israel într-acolo. **9** Și așa a fost, după ce l-au
dus acolo, că mâna DOMNULUI a fost împotriva cetății cu o
foarte mare nimicire; și a lovit pe oamenii cetății, deopotrivă mici
și mari și aveau tumori în părțile lor intime. **10** De aceea au
trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Și s-a întâmplat, cum
a venit chivotul lui Dumnezeu la Ecron, că ecroniții au strigat,
spunând: Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca să
ne ucidă pe noi și pe poporul nostru. **11** Astfel că au trimis și au
adunat pe toți domnii filistenilor și au spus: Trimiteți chivotul
Dumnezeului lui Israel și să meargă din nou la locul său, ca să
nu ne ucidă, pe noi și pe poporul nostru, pentru că era o nimicire
de moarte în toată cetatea; mâna lui Dumnezeu era foarte grea
acolo. **12** Și oamenii care nu mureau erau loviți cu tumori; și
strigătul cetății se înălța până la cer.

6 Și chivotul DOMNULUI a fost șapte luni în ținutul filistenilor. **2**
Și filistenii au chemat pe preoți și pe ghicitori, spunând: Ce să
facem cu chivotul DOMNULUI? Spuneți-ne cu ce să îl trimitem

la locul său. **3** Și ei au spus: Dacă trimiteți chivotul Dumnezeului
lui Israel, să nu îl trimiteți gol, ci întoarceți-i neapărat o ofrandă
pentru fărădelege; atunci veți fi vindecați și veți ști de ce nu
se depărtează mâna sa de la voi. **4** Atunci ei au spus: Care
să fie ofranda pentru fărădelege pe care să i-o întoarcem? Iar
preoții au răspuns: Cinci tumori de aur și cinci șoareci de aur,
conform cu numărul domnilor filistenilor, pentru că o singură
plagă a fost peste voi toți și peste domnii voștri. **5** De aceea să
faceți chipurile tumorilor voastre și chipurile șoarecilor voștri,
care strică pământul, și să dați glorie Dumnezeului lui Israel;
poate că își va ușura mâna de peste voi și de peste dumnezeii
voștri și de peste pământul vostru. **6** Pentru ce vă împietriți
inimile, cum și-au împietrit egiptenii și Faraon inimile lor? După
ce a lucrat minunat între ei, nu au lăsat poporul să plece? Și ei
s-au depărtat. **7** Și de aceea, faceți un car nou și luați două vaci
de lapte, peste care nu a fost pus jug, și înjugați vacile la car și
aduceți acasă viteii lor de la ele; **8** Și luați chivotul DOMNULUI
și puneți-l în car; și puneți bijuteriile de aur, pe care i le întoarceți
ca ofrandă pentru fărădelege, într-o ladă, alături de acesta, și
trimiteți-l, ca să plece. **9** Și vedeți, dacă se va urca pe calea
ținutului său la Bet-Șemeș, atunci el ne-a făcut acest mare rău;
dacă nu, atunci vom ști că aceasta, care ne-a lovit, nu este
mâna lui, ci a fost o întâmplare ceea ce ni s-a întâmplat. **10**
Și oamenii au făcut astfel; și au luat două vaci de lapte și le-
au înjugat la car și au închis viteii lor acasă. **11** Și au pus în
car chivotul DOMNULUI și lada cu șoarecii de aur și chipurile
tumorilor lor. **12** Și vacile au luat calea dreaptă spre calea Bet-
Șemeșului, și au mers de-a lungul drumului mare, mugind în
mers, și nu s-au abătut nici la dreapta nici la stânga; și domnii

filistenilor au mers după ele până la granița Bet-Șemeșului. **13** Și cei din Bet-Șemeș secerau grâul lor în vale; și și-au ridicat
ochii și au văzut chivotul și s-au bucurat când l-au văzut. **14** Și carul a venit în câmpul lui Iosua, un bet-șemit, și a rămas
acolo, unde era o piatră mare; și au despicat lemnul carului și au
oferit vacile ca ofrandă arsă DOMNULUI. **15** Și leviții au coborât
chivotul DOMNULUI și lada care era cu acesta, în care erau
bijuteriile de aur, și le-au pus pe piatra cea mare; și oamenii din
Bet-Șemeș au oferit ofrande arse în aceeași zi și au sacrificat
sacrificii DOMNULUI. **16** Și când cei cinci domni ai filistenilor au
văzut aceasta, s-au întors la Ecron în aceeași zi. **17** Și acestea
sunt tumorile de aur pe care le-au întors filistenii DOMNULUI ca
ofrandă pentru fărădelege: una pentru Asdod, una pentru Gaza,
una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron; **18** Și
șoarecii de aur, conform cu numărul tuturor cetăților filistenilor,
care aparțineau celor cinci domni, deopotrivă cetățile întărite și
satele țărănești, chiar până la piatra cea mare a lui Abel, pe care
au pus jos chivotul DOMNULUI; piatră care rămâne până în
această zi în câmpul lui Iosua, bet-șemitul. **19** Și DOMNUL a
lovit pe oamenii din Bet-Șemeș, pentru că se uitaseră în chivotul
DOMNULUI; chiar el a lovit din popor cincizeci de mii șaptezeci
de bărbați; și poporul a plâns, pentru că DOMNUL lovise pe
mulți din popor cu un mare măcel. **20** Și oamenii din Bet-Șemeș
au spus: Cine este în stare să stea înaintea acestui sfânt DOMN
Dumnezeu? Și la cine să se urce de la noi? **21** Și au trimis
mesageri la locuitorii din Chiriat-Iearim, spunând: Filistenii au
adus înapoi chivotul DOMNULUI; coborâți și urcați-l la voi.

7 Și oamenii din Chiriat-Iearim au venit și au urcat chivotul
DOMNULUI și l-au adus în casa lui Abinadab pe deal și au sfințit

pe Eleazar, fiul lui, să păzească chivotul DOMNULUI. **2** Și s-a
întâmplat, că de când chivotul a rămas în Chiriat-Iearim, a trecut
mult timp; fiindcă au fost douăzeci de ani; și toată casa lui Israel
a plâns după DOMNUL. **3** Și Samuel a vorbit către toată casa lui
Israel, spunând: Dacă vă întoarceți la DOMNUL din toată inima
voastră, atunci scoateți dumnezeii străini și pe Astarteea din
mijlocul vostru și îndreptați-vă inimile către DOMNUL și serviți-i
numai lui; și el vă va elibera din mâna filistenilor. **4** Atunci copiii
lui Israel au scos pe Baal și pe Astarteea și au servit numai
DOMNULUI. **5** Și Samuel a spus: Adunați tot Israelul la Miţpa și
eu mă voi ruga DOMNULUI pentru voi. **6** Și s-au adunat la Miţpa
și au scos apă și au vărsat-o înaintea DOMNULUI și au postit în
ziua aceea și au spus acolo: Am păcătuit împotriva DOMNULUI.
Și Samuel a judecat pe copiii lui Israel în Miţpa. **7** Și când
filistenii au auzit că s-au adunat copiii lui Israel la Miţpa, domnii
filistenilor s-au urcat împotriva lui Israel. Și când copiii lui Israel
au auzit aceasta, s-au temut de filisteni. **8** Și copiii lui Israel i-au
spus lui Samuel: Nu înceta să strigi pentru noi către DOMNUL
Dumnezeul nostru, ca să ne salveze din mâna filistenilor. **9** Și
Samuel a luat un miel de lapte și l-a oferit ca ofrandă arsă în
întregime DOMNULUI; și Samuel a strigat către DOMNUL pentru
Israel; și DOMNUL l-a auzit. **10** Și pe când Samuel aducea
ofranda arsă, filistenii s-au apropiat să lupte împotriva lui Israel.
Dar DOMNUL a tunat cu un tunet puternic în ziua aceea asupra
filistenilor și i-a învins; și au fost bătuți înaintea lui Israel. **11** Și
bărbații lui Israel au ieșit din Miţpa și au urmărit pe filisteni și i-au
lovit până au ajuns sub Bet-Cara. **12** Atunci Samuel a luat o
piatră și a pus-o între Miţpa și Șen și i-a pus numele Eben-Ezer
și a spus: Până aici DOMNUL ne-a ajutat. **13** Astfel filistenii

au fost supuși și nu au mai venit în ținutul lui Israel; și mâna
DOMNULUI a fost împotriva filistenilor în toate zilele lui Samuel.
14 Și cetățile pe care le luaseră filistenii de la Israel au fost
restituite lui Israel, de la Ecron până la Gat; și ținuturile acestora
Israel le-a eliberat din mâna filistenilor. Și a fost pace între Israel
și amoriți. **15** Și Samuel a judecat pe Israel în toate zilele vieții
sale. **16** Și mergea în fiecare an și făcea înconjurul între Betel și
Ghilgal și Mițpa și judeca pe Israel în toate locurile acelea. **17**
Și se întorcea la Rama, pentru că acolo era casa lui; și acolo
judeca pe Israel; și a zidit acolo un altar DOMNULUI.

8 Și s-a întâmplat, când Samuel era bătrân, că a făcut pe fiii săi
judecători peste Israel. **2** Și numele celui întâi născut al său era
Ioel; și numele celui de-al doilea, Abiia; ei erau judecători în
Beer-Șeba. **3** Și fiii săi nu umblau în căile lui, ci se abăteau
după câștig și luau mite și perverteau judecata. **4** Atunci, toți
bătrânii lui Israel s-au adunat și au venit la Samuel, la Rama.
5 Și i-au spus: Iată, tu ești bătrân și fiii tăi nu umblă în căile
tale; acum, pune peste noi un împărat ca să ne judece ca pe
toate națiunile. **6** Dar lucrul acesta nu i-a plăcut lui Samuel,
când au spus: Dă-ne un împărat să ne judece. Și Samuel s-
a rugat DOMNULUI. **7** Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă
ascultare vocii poporului în tot ce îți spun ei, pentru că nu pe tine
te-au lepădat ei, ci pe mine m-au lepădat, ca să nu domnesc
peste ei. **8** Conform tuturor lucrărilor pe care le-au făcut din ziua
în care i-am scos din Egipt până în această zi, prin aceea că
m-au părăsit și au servit altor dumnezei, astfel îți fac și ție. **9**
De aceea acum, dă ascultare vocii lor, dar totuși avertizează-
i hotărât și arată-le felul în care împăratul va domni peste ei.
10 Și Samuel a spus toate cuvintele DOMNULUI către poporul

care îi cerea un împărat. **11** Și a spus: Acesta va fi felul în care
împăratul va domni peste voi: El va lua pe fiii voștri și îi va numi
pentru el însuși, pentru carele sale și să fie călăreții săi; și unii
vor alerga înaintea carelor lui. **12** Și îi va rândui căpetenii peste
mii și căpetenii peste cincizeci; și îi va pune să are câmpul lui și
să îi strângă secerișul și să îi facă uneltele de război și uneltele
carelor sale. **13** Și va lua pe fiicele voastre să fie parfumiere și
bucătărese și brutărese. **14** Și va lua câmpurile voastre și viile
voastre și grădinile voastre de măslini, pe cele mai bune, și le va
da servitorilor săi. **15** Și va lua zeciuială din semințele voastre și
din viile voastre și le va da ofițerilor săi și servitorilor săi. **16** Și
va lua pe servitorii voștri și pe servitoarele voastre și pe tinerii
voștri cei mai frumoși și măgarii voștri și îi va pune la lucrul său.
17 Va lua zeciuială din oile voastre; și veți fi servitorii lui. **18** Și
veți striga în acea zi din cauza împăratului vostru pe care vi-l
veți fi ales; și DOMNUL nu vă va asculta în acea zi. **19** Dar
totuși, poporul a refuzat să asculte de vocea lui Samuel și au
spus: Nu; ci vom avea un împărat peste noi, **20** Ca să fim și
noi ca toate națiunile; și împăratul nostru să ne judece și să
iasă înaintea noastră și să lupte bătăliile noastre. **21** Și Samuel
a ascultat toate cuvintele poporului și le-a repetat în urechile
DOMNULUI. **22** Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Dă ascultare
vocii lor și pune un împărat peste ei. Și Samuel a spus bărbaților
lui Israel: Mergeți fiecare om la cetatea lui.

9 Și era un om din Beniamin al cărui nume era Chiș, fiul lui
Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, un beniamit, un
bărbat puternic și viteaz. **2** Și el avea un fiu, al cărui nume era
Saul, un tânăr ales și frumos; și nu era printre copiii lui Israel o
persoană mai frumoasă decât el; de la umerii săi în sus el era

mai înalt decât oricine din popor. **3** Și măgărițele lui Chiș, tatăl
lui Saul, se pierduseră. Și Chiș i-a spus lui Saul, fiul său: Ia
acum cu tine pe unul dintre servitori și ridică-te, du-te să cauți
măgărițele. **4** Și el a trecut prin muntele Efraim și a trecut prin
țara Șalișa, dar nu le-a găsit; apoi au trecut prin țara Șaalim și
nu erau acolo; și a trecut prin țara beniamiților dar nu le-a găsit.
5 Și când au ajuns în țara Țuf, Saul a spus servitorului său care
era cu el: Vino și să ne întoarcem, ca nu cumva tatălui meu să
nu îi mai pese de măgărițe și să se îngrijoreze pentru noi. **6**
Și el i-a spus: Iată acum, este în această cetate un om al lui
Dumnezeu și el este un bărbat demn de cinste; tot ce spune el
se întâmplă; acum să mergem acolo; s-ar putea să ne arate
calea pe care să mergem. **7** Atunci Saul a spus servitorului său:
Dar, iată, dacă mergem, ce să ducem omului acesta? Pentru că
pâinea s-a terminat din sacii noștri și nu este vreun dar de adus
omului lui Dumnezeu; ce avem noi? **8** Și servitorul a răspuns din
nou lui Saul și a zis: Iată, am aici la îndemână a patra parte
dintr-un șekel de argint; pe acesta îl voi da omului lui Dumnezeu,
ca să ne spună calea. **9** (Înainte, în Israel, când un om mergea
să îl întrebe pe Dumnezeu, astfel vorbea: Veniți și să mergem la
văzător, pentru că cel care este acum numit Profet înainte era
numit Văzător.) **10** Atunci Saul a spus servitorului său: Bine
spus; vino, să mergem. Astfel au mers la cetatea unde era
omul lui Dumnezeu. **11** Și cum urcau dealul cetății, au găsit
niște tinere servitoare ieșind să scoată apă și le-au spus: Este
văzătorul aici? **12** Și ele le-au răspuns și au zis: Este, iată, el
este înaintea voastră; grăbiți-vă acum, pentru că a venit astăzi
în cetate, fiindcă poporul aduce un sacrificiu pe înălțime; **13**
Îndată ce veți fi intrat în cetate, îl veți găsi imediat, înainte să se

urce la locul înalt să mănânce, pentru că poporul nu va mânca
până când nu va veni el, deoarece el binecuvântează sacrificiul;
și după aceea mănâncă cei chemați. De aceea acum, urcați-
vă, căci pe la acest timp îl veți găsi. **14** Și s-au urcat în cetate;
și când au intrat în cetate, iată, Samuel ieșea spre ei, ca să
se urce la locul înalt. **15** Și DOMNUL îi spusese la ureche lui
Samuel cu o zi înainte ca Saul să vină, zicând: **16** Mâine, cam
pe timpul acesta, voi trimite la tine un om din țara lui Beniamin și
tu să îl ungi să fie căpetenie peste poporul meu Israel, ca să
salveze pe poporul meu din mâna filistenilor, pentru că am privit
la poporul meu, deoarece strigătul lor a ajuns până la mine. **17**
Și când Samuel l-a văzut pe Saul, DOMNUL i-a spus: Iată, pe
omul despre care ți-am vorbit! Acesta va domni peste poporul
meu. **18** Atunci Saul s-a apropiat de Samuel la poartă și a zis:
Spune-mi, te rog, unde este casa văzătorului. **19** Și Samuel i-a
răspuns lui Saul și a zis: Eu sunt văzătorul; urcă-te înaintea
mea la locul înalt, fiindcă veți mânca astăzi cu mine; și mâine te
voi lăsa să pleci și îți voi spune tot ce este în inima ta. **20** Și
cât despre măgărițele care s-au pierdut cu trei zile în urmă, nu
te mai gândi la ele, pentru că s-au găsit. Și asupra cui este
toată dorința lui Israel? Nu este asupra ta și asupra întregii
case a tatălui tău? **21** Și Saul a răspuns și a zis: Nu sunt eu un
beniamit, din cel mai mic dintre triburile lui Israel, și familia mea
este cea mai mică dintre toate familiile tribului lui Beniamin?
Pentru ce atunci îmi vorbești astfel? **22** Și Samuel l-a luat pe
Saul și pe servitorul său și i-a dus în cameră și i-a pus să șadă
în locul cel mai important printre cei chemați, care erau cam
treizeci de persoane. **23** Și Samuel a spus bucătarului: Adu
porția pe care ți-am dat-o, despre care ți-am spus: Pune-o lângă

tine. **24** Și bucătarul a ridicat spata și ceea ce era pe ea și a pus-
o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: Iată, ceea ce a fost păstrat!
Pune-o înaintea ta, mănâncă, pentru că a fost păstrată pentru
tine, pentru acest timp, de când am spus: Voi invita poporul. Și
Saul a mâncat cu Samuel în acea zi. **25** Și după ce au coborât
de pe locul înalt în cetate, Samuel a vorbit îndeaproape cu Saul
pe acoperișul casei. **26** Și s-au sculat devreme; și s-a întâmplat,
pe când se revărsau zorile, că Samuel l-a chemat pe Saul pe
acoperișul casei, spunând: Sus, ca să te trimit. Și Saul s-a sculat
și au ieșit amândoi, el și Samuel, afară. **27** Și pe când coborau
la marginea cetății, Samuel i-a spus lui Saul: Spune servitorului
să treacă înaintea noastră (și el a trecut) dar tu stai pe loc un
timp, ca să îți arăt cuvântul lui Dumnezeu.

10 Și Samuel a luat un potir cu untdelemn și l-a turnat pe capul
lui și l-a sărutat și i-a spus: Nu este din cauză că DOMNUL te-
a uns să fii căpetenie peste moștenirea sa? **2** Când te vei fi
depărtat de la mine astăzi, vei găsi doi bărbați la mormântul
Rahelei, la granița lui Beniamin, la Țelțah; și ei îți vor spune:
Măgărițele pe care ai mers să le cauți s-au găsit; și, iată, tatălui
tău nu îi mai pasă de măgărițe și este îngrijorat pentru voi,
spunând: Ce să fac pentru fiul meu? **3** Atunci să mergi înainte
de acolo și să vii la câmpia Tabor și acolo te vor întâlni trei
oameni urcându-se la Dumnezeu la Betel, unul ducând trei iezi
și altul ducând trei pâini și altul ducând un burduf cu vin; **4** Și
te vor saluta și îți vor da două pâini, pe care le vei primi din
mâinile lor. **5** După aceea vei veni la dealul lui Dumnezeu, unde
este garnizoana filistenilor; și se va întâmpla, când vei fi intrat
acolo în cetate, că vei întâlni o ceată de profeți, coborând de la
locul înalt cu un psalterion și o tamburină și un fluier și o harpă,

înaintea lor, și ei vor profeți; **6** Și Duhul DOMNULUI va veni
peste tine și vei profeți cu ei și vei fi transformat într-un alt om. **7**
Și să fie astfel, atunci când aceste semne ți se vor întâmpla, fă
cum ți se arată ocazia, pentru că Dumnezeu este cu tine. **8** Și să
cobori înaintea mea la Ghilgal; și, iată, voi coborî la tine, ca să
ofer ofrande arse și să sacrific sacrificii ale ofrandelor de pace.
Șapte zile să rămâi, până voi veni la tine și îți voi arăta ce să
faci. **9** Și a fost astfel, că atunci când s-a întors ca să plece de la
Samuel, Dumnezeu i-a dat altă inimă; și toate aceste semne s-
au întâmplat în acea zi. **10** Și când au ajuns acolo la deal, iată, l-
a întâlnit o ceată de profeți; și Duhul lui Dumnezeu a venit peste
el și el profețea printre ei. **11** Și s-a întâmplat, când toți cei care
îl cunoscuseră mai înainte au văzut că, iată, el profețea printre
profeți, că oamenii au spus unul către altul: Ce este aceasta ce
s-a întâmplat cu fiul lui Chiș? Este și Saul printre profeți? **12** Și
unul din acel loc a răspuns și a zis: Dar cine este tatăl lor? De
aceea a devenit un proverb: Este și Saul printre profeți? **13** Și,
când a terminat de profețit, a ajuns la locul înalt. **14** Și unchiul lui
Saul i-a spus lui și servitorului lui: Unde ați mers? Și el a spus:
Să căutăm măgărițele; și când am văzut că nu erau nicăieri, am
venit la Samuel. **15** Și unchiul lui Saul a zis: Spune-mi, te rog, ce
v-a zis Samuel. **16** Și Saul i-a spus unchiului său: Ne-a zis pe
față că măgărițele au fost găsite. Dar lucrul despre împărăție,
despre care Samuel îi vorbise, nu i-a spus. **17** Și Samuel a
chemat poporul la DOMNUL, la Miţpa; **18** Și a spus copiilor lui
Israel: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Am scos
pe Israel din Egipt și v-am eliberat din mâna egiptenilor și din
mâna tuturor împărățiilor și de cei care vă oprimau; **19** Și voi ați
lepădat în această zi pe Dumnezeul vostru, care el însuși v-a

salvat din toate nenorocirile și necazurile voastre și i-ați spus:
Nu, ci pune un împărat peste noi. De aceea acum, prezentați-vă
înaintea DOMNULUI după triburile voastre și după miile voastre.
20 Și după ce Samuel a apropiat toate triburile lui Israel, tribul lui
Beniamin a fost luat. **21** După ce a apropiat tribul lui Beniamin
după familiile lor, familia lui Matri a fost luată; și Saul, fiul lui
Chiș, a fost luat, și după ce l-au căutat, el nu a putut fi găsit.
22 De aceea au întrebat pe DOMNUL mai departe, dacă omul
ar mai trebui să vină acolo. Și DOMNUL a răspuns: Iată, s-a
ascuns printre lucruri. **23** Și au alergat și l-au luat de acolo, și
când a stat în mijlocul poporului, era mai înalt decât oricare din
popor, de la umerii săi în sus. **24** Și Samuel a spus întregului
popor: Vedeți pe cel pe care l-a ales DOMNUL, că nu este
nimeni ca el în tot poporul? Și tot poporul a strigat și a spus:
Trăiască împăratul. **25** Atunci Samuel a spus poporului felul
împărăției și l-a scris într-o carte și a pus-o înaintea DOMNULUI.
Și Samuel a dat drumul întregului popor, fiecărui om la casa lui.
26 Și Saul a mers de asemenea acasă la Ghibea; și a mers cu el
o ceată de bărbați, ale căror inimi le atinsese Dumnezeu. **27** Dar
copiii lui Belial au spus: Cum ne va salva acest om? Și l-au
disprețuit și nu i-au adus daruri. Dar el a tăcut.

11 Atunci Nahaș amonitul s-a urcat și a așezat tabăra împotriva
Iabes-Galaadului; și toți oamenii din Iabes au spus lui Nahaș:
Fă legământ cu noi și te vom servi. **2** Și Nahaș amonitul le-a
răspuns: Cu această condiție voi încheia un legământ cu voi,
dacă vă scot tuturor ochiul drept și să îl pun ca o batjocură
asupra întregului Israel. **3** Și bătrânii Iabesului i-au spus: Dă-
ne șapte zile de amânare, ca să trimitem mesageri în toate
ținuturile lui Israel; și dacă nu este nimeni să ne salveze, vom

ieși la tine. **4** Atunci au venit mesagerii la Ghibea lui Saul și au
spus veștile în urechile poporului; și tot poporul și-a ridicat vocea
și a plâns. **5** Și, iată, Saul venea în urma cirezii de la câmp;
și Saul a spus: Ce îi este poporului de plânge? Și i-au spus
toate veștile bărbaților din Iabes. **6** Și Duhul lui Dumnezeu a
venit peste Saul când a auzit aceste vești și mânia lui s-a aprins
foarte tare. **7** Și a luat o pereche de boi și i-a despicat în bucăți
și le-a trimis în toate ținuturile lui Israel prin mâinile mesagerilor,
spunând: Oricine nu iese după Saul și după Samuel, astfel se va
face boilor lui. Și frica DOMNULUI a căzut asupra poporului și ei
au ieșit într-un acord. **8** Și după ce i-a numărat la Bezec, copiii
lui Israel erau trei sute de mii, iar bărbații lui Iuda treizeci de
mii. **9** Și au spus mesagerilor care veniseră: Astfel să spuneți
bărbaților din Iabes-Galaad: Mâine, pe când arde soarele, veți
avea ajutor. Și mesagerii au venit și au arătat aceasta bărbaților
din Iabes; și ei s-au bucurat. **10** De aceea bărbații din Iabes au
spus: Mâine vom ieși la voi și să ne faceți tot ce vi se pare bun.
11 Și a fost astfel a doua zi, că Saul a pus poporul în trei cete; și
ei au intrat în mijlocul oștirii în garda de dimineață și au ucis pe
amoniți până la arșița zilei; și s-a întâmplat, că aceia care au
rămas au fost împrăștiați, astfel încât nu au rămas doi împreună
dintre ei. **12** Și poporul a spus lui Samuel: Cine este cel care a
spus: Să domnească Saul peste noi? Aduceți pe oamenii aceia,
ca să îi dăm la moarte. **13** Și Saul a spus: Niciun om nu va fi
dat la moarte în această zi, pentru că astăzi DOMNUL a lucrat
salvare în Israel. **14** Atunci Samuel a spus poporului: Veniți
să mergem la Ghilgal și să înnoim împărăția acolo. **15** Și tot
poporul a mers la Ghilgal; și acolo au făcut pe Saul împărat
înaintea DOMNULUI, în Ghilgal; și au sacrificat acolo sacrificii

ale ofrandelor de pace înaintea DOMNULUI; și acolo Saul și toți
bărbații lui Israel s-au bucurat foarte mult.

12 Și Samuel a spus întregului Israel: Iată, am dat ascultare
vocii voastre în tot ce mi-ați spus și am pus un împărat peste
voi. **2** Și acum, iată, împăratul umblă înaintea voastră; și eu sunt
bătrân și încărunțit; și, iată, fiii mei sunt cu voi și eu am umblat
înaintea voastră din copilăria mea până în această zi. **3** Iată-mă,
mărturisiți împotriva mea înaintea DOMNULUI și înaintea unsului
său; al cui bou l-am luat? Sau al cui măgar l-am luat? Sau pe
cine am escrocat? Sau pe cine am oprimat? Sau din mâna cui
am primit vreo mită cu care să îmi orbesc ochii? Și vă voi da
înapoi. **4** Și ei au spus: Nu ne-ai escrocat, nici nu ne-ai oprimat,
nici nu ai luat ceva din mâna vreunui om. **5** Iar el le-a zis:
DOMNUL este martor împotriva voastră și unsul său este martor
în această zi, că nu ați găsit ceva în mâna mea. Și ei au spus: El
este martor. **6** Și Samuel a spus poporului: DOMNUL este cel
care a rânduit pe Moise și pe Aaron și care a scos pe părinții
voștri din țara Egiptului. **7** De aceea acum, stați să mă judec cu
voi înaintea DOMNULUI de toate faptele drepte ale DOMNULUI,
pe care vi le-a făcut el, vouă și părinților voștri. **8** Când Iacob a
venit în Egipt și părinții voștri au strigat către DOMNUL, atunci
DOMNUL a trimis pe Moise și pe Aaron, care au scos pe părinții
voștri din Egipt și i-au făcut să locuiască în locul acesta. **9** Și
când ei au uitat pe DOMNUL Dumnezeul lor, el i-a vândut în
mâna lui Sisera, căpetenie a oștirii Hațorului și în mâna filistenilor
și în mâna împăratului Moabului și ei au luptat împotriva lor. **10**
Și ei au strigat către DOMNUL și au spus: Am păcătuit, pentru
că am părăsit pe DOMNUL și am servit Baalilor și Astarteelor;
dar acum eliberează-ne din mâna dușmanilor noștri și îți vom

servi. **11** Și DOMNUL a trimis pe Ierub-Baal și pe Bedan și pe
Iefta și pe Samuel și v-a eliberat din mâna dușmanilor voștri,
de fiecare parte, și voi ați locuit în siguranță. **12** Și când ați
văzut că Nahaș, împăratul copiilor lui Amon, a venit împotriva
voastră, mi-ați spus: Nu; ci un împărat să domnească peste
noi; când DOMNUL Dumnezeul vostru era împăratul vostru. **13**
De aceea acum, iată, pe împăratul pe care l-ați ales și pe care
l-ați dorit. Și, iată, DOMNUL a pus un împărat peste voi. **14**
Dacă vă veți teme de DOMNUL și îi veți servi și veți asculta de
vocea lui și nu vă veți răzvrăti împotriva poruncii DOMNULUI,
atunci atât voi cât și împăratul care domnește peste voi veți
continua să urmați pe DOMNUL Dumnezeul vostru; **15** Dar dacă
nu veți asculta de vocea DOMNULUI, ci vă veți răzvrăti împotriva
poruncii DOMNULUI, atunci mâna DOMNULUI va fi împotriva
voastră, precum era împotriva părinților voștri. **16** De aceea
acum, stați în picioare și vedeți acest lucru mare, pe care îl va
face DOMNUL înaintea ochilor voștri. **17** Nu este astăzi secerișul
grâului? Eu voi striga către DOMNUL și el va trimite tunete
și ploaie; ca să pricepeți și să vedeți că stricăciunea voastră,
pe care ați făcut-o în ochii DOMNULUI, cerând pentru voi un
împărat, este mare. **18** Astfel Samuel a strigat către DOMNUL;
și DOMNUL a trimis tunete și ploaie în acea zi; și tot poporul
s-a temut mult de DOMNUL și de Samuel. **19** Și tot poporul
a spus lui Samuel: Roagă-te pentru servitorii tăi DOMNULUI
Dumnezeul tău, ca să nu murim, pentru că am adăugat la toate
păcatele noastre acest rău, de a cere pentru noi un împărat.
20 Și Samuel a spus poporului: Nu vă temeți; ați făcut toată
această stricăciune; numai nu vă abateți de la a-l urma pe
DOMNUL, ci serviți DOMNULUI cu toată inima voastră; **21** Și

nu vă abateți, pentru că atunci ați merge după lucruri deșarte,
care nu folosesc, nici nu eliberează, pentru că acestea sunt
deșertăciune. **22** Pentru că DOMNUL nu va uita pe poporul său,
pentru numele său cel mare; deoarece i-a plăcut DOMNULUI să
vă facă poporul său. **23** Mai mult, cât despre mine, nicidecum nu
voi păcătui împotriva DOMNULUI, încetând să mă rog pentru
voi; ci vă voi învăța calea cea bună și dreaptă; **24** Numai temeți-
vă de DOMNUL și serviți-i în adevăr, cu toată inima voastră; luați
aminte ce lucruri mari a făcut cu voi! **25** Dar, dacă vă veți purta
cu stricăciune, veți fi mistuiți, deopotrivă voi și împăratul vostru.

13 Saul domnea de un an de zile; și după ce a domnit doi ani
peste Israel, **2** Saul și-a ales trei mii de bărbați din Israel, din
care: două mii erau cu Saul în Micmaș și în muntele Betel, iar o
mie erau cu Ionatan în Ghibea lui Beniamin; și a trimis restul
poporului, pe fiecare la cortul lui. **3** Și Ionatan a lovit garnizoana
filistenilor care era în Gheba și filistenii au auzit despre aceasta.
Și Saul a sunat din trâmbiță prin toată țara, spunând: Să audă
evreii. **4** Și tot Israelul a auzit spunându-se că Saul lovise o
garnizoană a filistenilor și că Israel de asemenea a devenit o
urâciune filistenilor. Și poporul a fost chemat împreună, după
Saul, la Ghilgal. **5** Și filistenii s-au adunat să lupte cu Israel,
treizeci de mii de care și șase mii de călăreți și o mulțime de
popor ca nisipul care este pe țărmul mării; și s-au urcat și și-au
așezat tabăra la Micmaș, spre est de Bet-Aven. **6** Când bărbații
lui Israel au văzut că erau în strâmtorare (pentru că poporul era
tulburat), atunci poporul s-a ascuns în peșteri și în tufișuri și în
stânci și pe înălțimi și în gropi. **7** Și unii dintre evrei au trecut
Iordanul în țara lui Gad și a lui Galaad. Cât despre Saul, el era
încă în Ghilgal și tot poporul îl urma tremurând. **8** Și a rămas

șapte zile, conform cu timpul pe care Samuel îl rânduise; dar
Samuel nu a venit la Ghilgal și poporul s-a împrăștiat de la el. **9**
Și Saul a spus: Aduceți-mi aici o ofrandă arsă și ofrande de
pace. Și a oferit ofranda arsă. **10** Și s-a întâmplat, că imediat ce
a terminat de oferit ofranda arsă, iată, Samuel a venit; și Saul a
ieșit în întâmpinare, ca să îl salute. **11** Și Samuel a spus: Ce
ai făcut? Și Saul a spus: Deoarece am văzut că poporul s-a
împrăștiat de la mine și că tu nu ai venit în ziua rânduită și că
filistenii s-au adunat la Micmaș, **12** De aceea am spus: Filistenii
vor coborî acum asupra mea la Ghilgal și eu nu făcusem cerere
către DOMNUL; m-am forțat de aceea și am oferit o ofrandă
arsă. **13** Și Samuel i-a spus lui Saul: Ai lucrat prostește; nu ai
păzit porunca DOMNULUI Dumnezeul tău, pe care ți-a poruncit-
o, pentru că DOMNUL ar fi întemeiat acum împărăția ta peste
Israel pentru totdeauna. **14** Dar acum împărăția ta nu va dura;
DOMNUL și-a căutat un om după inima sa și DOMNUL i-a
poruncit să fie căpetenie peste poporul său, pentru că tu nu ai
păzit ceea ce DOMNUL ți-a poruncit. **15** Și Samuel s-a ridicat și
s-a urcat de la Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Iar Saul a numărat
poporul care era prezent cu el, cam șase sute de bărbați. **16** Și
Saul și Ionatan, fiul său, și poporul care era prezent cu ei au
locuit în Ghibea lui Beniamin; și filistenii și-au așezat tabăra
în Micmaș. **17** Și jefuitorii au ieșit din tabăra filistenilor în trei
cete, o ceată s-a întors spre calea care duce la Ofra, în țara
Șual; **18** Și o altă ceată s-a întors pe calea către Bet-Horon; și o
altă ceată s-a întors spre calea către granița care privește spre
Valea Țeboim, spre pustiu. **19** Și nu se găsea niciun fierar în
toată țara lui Israel, pentru că filistenii spuseseră: Nu cumva
evreii să își facă săbii sau sulițe; **20** Ci toți israeliții coborau

la filisteni pentru a-și ascuți fiecare fierul plugului și coasa și
toporul și cazmaua. **21** Totuși aveau o piatră pentru cazmale și
pentru coase și pentru furci și pentru topoare și pentru a ascuți
țepușele. **22** Astfel s-a întâmplat în ziua bătăliei, că nu se găsea
nici sabie nici suliță în mâna vreunuia din poporul care era cu
Saul și cu Ionatan; dar la Saul și la Ionatan, fiul său, se găsea.
23 Și garnizoana filistenilor a ieșit la trecătoarea Micmașului.

14 Și s-a întâmplat într-o zi, că Ionatan, fiul lui Saul, a spus
tânărului care îi purta armura: Vino, să trecem la garnizoana
filistenilor, care este de cealaltă parte. Dar nu a spus tatălui său.
2 Și Saul a rămas în cea mai îndepărtată parte a Ghibei, sub un
pom de rodii, care este în Migron; și poporul care era cu el era
cam șase sute de bărbați. **3** Și Ahiia, fiul lui Ahitub, fratele lui
Icabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul DOMNULUI în Șilo,
purta un efod. Și poporul nu știa că Ionatan era plecat. **4** Și
între trecători, prin care Ionatan căuta să treacă la garnizoana
filistenilor, era o stâncă ascuțită de o parte și o stâncă ascuțită
de cealaltă parte; și numele uneia era Boțeț și numele celeilalte,
Sene. **5** Vârful uneia era situat spre nord, în dreptul Micmașului,
și celălalt spre sud, în dreptul Ghibei. **6** Și Ionatan a spus
tânărului care îi purta armele: Vino, să trecem la garnizoana
acestor necircumciși; poate că DOMNUL va lucra pentru noi,
pentru că nu este vreo piedică pentru DOMNUL să salveze prin
mulți sau prin puțini. **7** Și purtătorul său de arme i-a spus: Fă tot
ce este în inima ta, întoarce-te; iată, eu sunt cu tine conform
inimii tale. **8** Atunci a spus Ionatan: Iată, vom trece la acești
oameni și ne vom arăta lor. **9** Dacă ne spun astfel: Rămâneți
până venim noi la voi; atunci vom sta liniștiți în locul nostru și nu
ne vom urca la ei. **10** Dar dacă ne spun astfel: Urcați la noi;

atunci vom urca, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna noastră; și
aceasta va fi un semn pentru noi. **11** Și amândoi s-au arătat
garnizoanei filistenilor; și filistenii au spus: Iată, evreii ies din
găurile unde s-au ascuns. **12** Și oamenii garnizoanei au răspuns
lui Ionatan și purtătorului său de arme și au spus: Urcați la noi
și vă vom arăta ceva. Și Ionatan a spus purtătorului său de
arme: Urcă după mine, pentru că DOMNUL i-a dat în mâna lui
Israel. **13** Și Ionatan s-a cățărat cu mâinile și cu picioarele și
purtătorul său de arme după el; și ei cădeau înaintea lui Ionatan
și purtătorul său de arme ucidea după el. **14** Și acest prim măcel,
pe care Ionatan și purtătorul său de arme l-au făcut, a fost cam
de douăzeci de oameni, pe o întindere cam de o jumătate de
pogon de pământ, pe care o pereche de boi l-ar putea ara. **15** Și
a fost un tremur în tabără, în câmp și în tot poporul; garnizoana
și jefuitorii, au tremurat și ei, iar pământul s-a cutremurat; astfel a
fost un foarte mare tremur. **16** Și paznicii lui Saul din Ghibea lui
Beniamin au privit; și, iată, mulțimea se împrăștia și se doborau
unul pe altul. **17** Atunci a spus Saul poporului care era cu el:
Numărați acum și vedeți cine a plecat dintre noi. Și după ce au
numărat, iată, Ionatan și purtătorul său de arme nu erau acolo.
18 Și Saul i-a spus lui Ahiia: Adu aici chivotul lui Dumnezeu. Căci
chivotul lui Dumnezeu era în acele zile cu copiii lui Israel. **19** Și
s-a întâmplat, în timp ce Saul vorbea cu preotul, că zgomotul
care era în oștirea filistenilor continua și creștea; și Saul a spus
preotului: Trage-ți mâna. **20** Și Saul și tot poporul care era cu el
s-au adunat și au venit la bătălie; și, iată, sabia fiecărui om era
împotriva semenului său: și era o foarte mare nimicire. **21** Mai
mult, evreii care erau cu filistenii de mai înainte, care se urcaseră
cu ei în tabără din ținutul dimprejur, chiar și ei s-au întors să fie

cu israeliții care erau cu Saul și cu Ionatan. **22** De asemenea, toți
bărbații lui Israel care se ascunseseră în muntele Efraim, când
au auzit că filistenii au fugit, chiar și ei i-au urmărit necontenit
în bătălie. **23** Astfel DOMNUL a salvat pe Israel în acea zi; și
bătălia a trecut înspre Bet-Aven. **24** Și bărbații lui Israel erau
tulburați în acea zi, fiindcă Saul conjurase poporul, spunând:
Blestemat fie omul care mănâncă mâncare până seara, până
mă voi răzbuna de dușmanii mei. Astfel că nimeni din popor nu
a gustat mâncare. **25** Și toți cei ai țării au intrat într-o pădure și
era miere pe pământ. **26** Și când poporul a intrat în pădure, iată,
mierea picura; dar nimeni nu și-a dus mâna la gură, pentru că
poporul s-a temut de jurământ. **27** Dar Ionatan nu auzise când
tatăl său poruncise poporului cu jurământ; de aceea și-a întins
capătul toiagului care era în mâna sa și l-a înmuiat într-un fagure
de miere și și-a dus mâna la gură; și ochii i s-au luminat. **28**
Atunci a răspuns unul din popor și a zis: Tatăl tău cu strictețe a
poruncit poporului cu un jurământ, spunând: Blestemat fie omul
care mănâncă ceva mâncare astăzi. Și poporul era obosit. **29**
Atunci Ionatan a spus: Tatăl meu a tulburat țara; vedeți, vă rog,
cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puțin din această
miere. **30** Cu cât mai mult poporul, dacă ar fi mâncat astăzi liber
din prada dușmanilor săi, pe care a găsit-o? Nu ar fi fost acum
un mai mare măcel între filisteni? **31** Și au lovit pe filisteni în
acea zi de la Micmaș până la Aialon; și poporul era foarte obosit.
32 Și poporul s-a năpustit asupra prăzii și au luat oi și boi și viței
și i-au înjunghiat pe pământ; și poporul a mâncat cu sânge. **33**
Atunci i-au spus lui Saul, spunând: Iată, poporul păcătuiește
împotriva DOMNULUI, în aceea că mănâncă cu sânge. Și el a
spus: Ați călcat legea; rostogoliți-mi acum o piatră mare. **34** Și

Saul a spus: Răspândiți-vă printre popor și spuneți-le: Aduceți-
mi aici fiecare boul său și fiecare oaia sa și înjunghiați-le aici
și mâncați; și nu păcătuiți împotriva DOMNULUI, mâncând cu
sânge. Și tot poporul a adus în noaptea aceea fiecare boul său
și i-au înjunghiat acolo. **35** Și Saul a zidit un altar DOMNULUI;
acela a fost primul altar pe care l-a zidit el DOMNULUI. **36** Și
Saul a spus: Să coborâm după filisteni noaptea și să îi prădăm
până la lumina dimineții; și să nu lăsăm niciun om dintre ei. Iar
ei i-au spus: Fă tot ce ți se pare bine. Atunci preotul a zis: Să
ne apropiem aici de Dumnezeu. **37** Și Saul a cerut sfat de la
Dumnezeu: Să cobor după filisteni, îi vei da în mâna lui Israel?
Dar el nu i-a răspuns în acea zi. **38** Și Saul a spus: Apropiați-vă
aici, toți mai marii poporului și discerneți și vedeți prin cine a fost
făcut acest păcat astăzi. **39** Fiindcă, precum DOMNUL, care
salvează pe Israel, trăiește, dacă ar fi prin Ionatan, fiul meu, va
muri. Dar nu a fost niciun om din tot poporul care să îi răspundă.
40 Atunci a spus către tot Israelul: Stați voi de o parte și eu și
Ionatan, fiul meu, de cealaltă parte. Și poporul a spus lui Saul:
Fă ce ți se pare bine. **41** De aceea Saul a spus DOMNULUI
Dumnezeul lui Israel: Dă un sorț întreg. Și Saul și Ionatan au fost
aleși; dar poporul a scăpat. **42** Și Saul a spus: Aruncați sorți între
mine și Ionatan, fiul meu. Și Ionatan a fost ales. **43** Atunci Saul i-
a spus lui Ionatan: Spune-mi ce ai făcut. Și Ionatan i-a spus și a
zis: Am gustat doar puțină miere cu capătul toiagului care era în
mâna mea și, iată, voi muri. **44** Și Saul a răspuns: Astfel să facă
Dumnezeu și încă mai mult; fiindcă vei muri negreșit, Ionatane.
45 Și poporul a spus lui Saul: Să moară Ionatan, care a lucrat
această mare salvare în Israel? Nicidecum; precum DOMNUL
trăiește, niciun fir de păr din capul său nu va cădea la pământ,

pentru că astăzi el a lucrat cu Dumnezeu. Astfel poporul l-a
salvat pe Ionatan, încât nu a murit. **46** Și Saul a încetat să
urmărească pe filisteni; și filistenii au mers la locul lor. **47** Astfel
Saul a luat împărăția peste Israel și a luptat împotriva tuturor
dușmanilor săi de fiecare parte, împotriva Moabului și împotriva
copiilor lui Amon și împotriva Edomului și împotriva împăraților
din Țoba și împotriva filistenilor; și oriunde se întorcea, îi chinuia.
48 Și a adunat o oștire și a lovit pe amaleciți și a eliberat pe
Israel din mâinile celor care îl jefuiau. **49** Și, fiii lui Saul au fost:
Ionatan și Ișvi și Malchișua; și numele celor două fiice ale sale
erau acestea: numele celei întâi născute, Merab, și numele celei
mai tinere, Mical; **50** Și numele soției lui Saul era Ahinoam,
fiica lui Ahimaaț; și numele căpeteniei oștirii sale era Abner,
fiul lui Ner, unchiul lui Saul. **51** Și Chiș era tatăl lui Saul; și
Ner, tatăl lui Abner, era fiul lui Abiel. **52** Și a fost război greu
împotriva filistenilor în toate zilele lui Saul; și când Saul vedea
vreun bărbat tare, sau vreun viteaz, îl lua la el.

15 Samuel de asemenea i-a spus lui Saul: DOMNUL m-a trimis
să te ung împărat peste poporul său, peste Israel; de aceea
acum, dă ascultare la vocea cuvintelor DOMNULUI. **2** Astfel
spune DOMNUL oștirilor: Îmi amintesc ceea ce Amalec i-a făcut
lui Israel, cum l-a pândit pe cale, când se urca din Egipt. **3** Acum
du-te și lovește pe Amalec și nimicește tot ceea ce au ei și nu îi
cruța, ci omoară deopotrivă bărbat și femeie, prunc și sugar,
bou și oaie, cămilă și măgar. **4** Și Saul a adunat poporul și i-a
numărat în Telaim: două sute de mii de pedeștri și zece mii de
bărbați din Iuda. **5** Și Saul a venit la o cetate a lui Amalec și a
pândit în vale. **6** Și Saul a spus cheniților: Duceți-vă, plecați,
coborâți din mijlocul amaleciților, ca nu cumva să vă nimicesc cu

ei, pentru că voi ați arătat bunătate tuturor copiilor lui Israel, când
ei se urcau din Egipt. Astfel cheniții s-au depărtat din mijlocul
amaleciților. **7** Și Saul a lovit pe amaleciți de la Havila, cum vii
la Șur, care este în fața Egiptului. **8** Și a prins viu pe Agag,
împăratul amaleciților, și a nimicit în întregime tot poporul cu
ascuțișul sabiei. **9** Dar Saul și poporul au cruțat pe Agag și ce
era cel mai bun dintre oi și dintre boi și dintre vite îngrășate și
miei și tot ce era bun și au refuzat să le nimicească în întregime;
dar orice lucru nemernic și rău, pe acela l-au nimicit în întregime.
10 Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Samuel, spunând: **11**
Mă pocăiesc că am pus pe Saul împărat, pentru că s-a abătut
de la a mă urma și nu a împlinit poruncile mele. Și aceasta a
mâhnit pe Samuel; și el a strigat către DOMNUL toată noaptea.
12 Și când Samuel s-a sculat devreme ca să îl întâlnească pe
Saul dimineața, i s-a spus lui Samuel, zicând: Saul a venit la
Carmel și, iată, și-a înălțat un semn și s-a întors și a trecut
mai departe și a coborât la Ghilgal. **13** Și Samuel a venit la
Saul; și Saul i-a spus: Binecuvântat fii de DOMNUL; am împlinit
porunca DOMNULUI. **14** Și Samuel a spus: Ce înseamnă atunci
acest behăit de oi în urechile mele și mugetul boilor pe care
îl aud? **15** Și Saul a spus: Le-au adus de la amaleciți, pentru
că poporul a cruțat ce era cel mai bun dintre oi și dintre boi,
pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeul tău; și pe celelalte
noi le-am nimicit în întregime. **16** Atunci Samuel i-a spus lui
Saul: Stai și îți voi spune ce mi-a spus DOMNUL în această
noapte. Iar el i-a spus: Spune. **17** Și Samuel a spus: Când
erai mic înaintea ochilor tăi, nu ai fost făcut tu capul triburilor
lui Israel și nu DOMNUL te-a uns împărat peste Israel? **18** Și
DOMNUL te-a trimis într-o călătorie și a spus: Du-te și nimicește

în întregime pe păcătoșii de amaleciți și fă bătălie împotriva lor,
până vor fi mistuiți. **19** Pentru ce atunci nu ai ascultat de vocea
DOMNULUI, ci te-ai năpustit asupra prăzii și ai făcut ce este rău
înaintea ochilor DOMNULUI? **20** Și Saul i-a spus lui Samuel: Da,
am ascultat de vocea DOMNULUI și am mers pe calea pe care
m-a trimis DOMNUL și am adus pe Agag, împăratul amaleciților,
și am nimicit în întregime pe amaleciți. **21** Dar poporul a luat
din pradă, oi și boi, cele mai bune dintre lucruri care trebuiau
nimicite în întregime, pentru a sacrifica DOMNULUI Dumnezeul
tău în Ghilgal. **22** Și Samuel a spus: Îi fac DOMNULUI mai
mare desfătare ofrandele arse și sacrificiile, decât ascultarea de
vocea DOMNULUI? Iată, a asculta de el este mai bine decât
sacrificiul, și a da ascultare decât grăsimea berbecilor. **23** Fiindcă
răzvrătirea este ca păcatul vrăjitoriei și încăpățânarea este ca
nelegiuirea și idolatria. Pentru că ai lepădat cuvântul DOMNULUI
și el te-a lepădat ca împărat. **24** Și Saul i-a spus lui Samuel: Am
păcătuit, pentru că am călcat porunca DOMNULUI și cuvintele
tale; deoarece m-am temut de popor și am făcut ce a poruncit
vocea lor. **25** Și acum, te rog, iartă păcatul meu și întoarce-te cu
mine, ca să mă închin DOMNULUI. **26** Și Samuel i-a spus lui
Saul: Nu mă voi întoarce cu tine, pentru că ai lepădat cuvântul
DOMNULUI și DOMNUL te-a lepădat de la a fi împărat peste
Israel. **27** Și pe când Samuel s-a întors să plece, Saul l-a apucat
de poala mantiei sale și aceasta s-a rupt. **28** Și Samuel i-a spus:
DOMNUL a rupt împărăția lui Israel de la tine în această zi
și a dat-o aproapelui tău, care este mai bun decât tine. **29** Și
de asemenea Tăria lui Israel nu va minți, nici nu se va pocăi,
pentru că el nu este un om, ca să se pocăiască. **30** Atunci el a
spus: Am păcătuit; totuși onorează-mă acum, te rog, înaintea

bătrânilor poporului meu și înaintea lui Israel și întoarce-te cu
mine, ca să mă închin DOMNULUI Dumnezeul tău. **31** Astfel
Samuel s-a întors după Saul; și Saul s-a închinat DOMNULUI.
32 Atunci Samuel a spus: Aduceți la mine pe Agag, împăratul
amaleciților. Și Agag a venit la el cu multă delicatețe. Și Agag a
spus: Într-adevăr amărăciunea morții a trecut. **33** Iar Samuel
a spus: Precum sabia ta a făcut pe femei fără copii, tot astfel
mama ta va fi fără copii printre femei. Și Samuel a tăiat pe Agag
în bucăți înaintea DOMNULUI la Ghilgal. **34** Apoi Samuel a mers
la Rama; și Saul s-a urcat la casa lui în Ghibea lui Saul. **35** Și
Samuel nu a mai venit să îl vadă pe Saul până în ziua morții
sale; totuși Samuel l-a jelit pe Saul; și DOMNUL s-a pocăit că l-a
făcut pe Saul împărat peste Israel.

16 Și DOMNUL i-a spus lui Samuel: Cât timp vei jeli pentru
Saul, văzând că l-am lepădat de la a domni peste Israel? Umple-
ți cornul cu untdelemn și mergi, te voi trimite la Isai betleemitul,
pentru că mi-am pregătit un împărat dintre fiii săi. **2** Și Samuel a
spus: Cum să mă duc? Dacă Saul aude aceasta, mă va ucide.
Și DOMNUL a spus: Ia o vițea cu tine și spune: Am venit să
sacrific DOMNULUI. **3** Și cheamă pe Isai la sacrificiu; și eu îți voi
arăta ce să faci; și să îmi ungi pe acela pe care ți-l voi numi. **4** Și
Samuel a făcut ceea ce DOMNUL a spus și a venit la Betleem.
Și bătrânii orașului au tremurat la venirea lui și au spus: Vii cu
pace? **5** Și el a spus: Cu pace; Am venit să sacrific DOMNULUI;
sfințiți-vă și veniți cu mine la sacrificiu. Și a sfințit pe Isai și pe
fiii săi și i-a chemat la sacrificiu. **6** Și s-a întâmplat, după ce
ei au venit, că s-a uitat la Eliab și a spus: Cu siguranță unsul
DOMNULUI este înaintea DOMNULUI. **7** Dar DOMNUL i-a spus
lui Samuel: Nu privi la înfățișarea lui, sau la înălțimea staturii lui,

pentru că l-am lepădat; fiindcă DOMNUL nu se uită cum se
uită omul, pentru că omul se uită la înfățișare, dar DOMNUL se
uită la inimă. **8** Atunci Isai a chemat pe Abinadab și l-a trecut
înaintea lui Samuel. Și el a spus: Nici pe acesta nu l-a ales
DOMNUL. **9** Atunci Isai l-a trecut pe Șama. Și el a spus: Nici pe
acesta nu l-a ales DOMNUL. **10** Din nou, Isai i-a trecut pe șapte
dintre fiii săi pe dinaintea lui Samuel. Și Samuel i-a spus lui
Isai: DOMNUL nu i-a ales pe aceștia. **11** Și Samuel i-a spus lui
Isai: Sunt aici toți copiii tăi? Iar el a spus: A mai rămas cel mai
tânăr și, iată, el păzește oile. Și Samuel i-a spus lui Isai: Trimite
și adu-l, pentru că nu vom ședea până nu va veni el aici. **12**
Și a trimis și a fost adus. Și el era rumen și cu o înfățișare de
asemenea minunată și frumos la privit. Și DOMNUL a spus:
Ridică-te, unge-l, pentru că acesta este. **13** Atunci Samuel a luat
cornul cu untdelemn și l-a uns în mijlocul fraților săi; și Duhul
DOMNULUI a venit peste David începând din acea zi. Astfel
Samuel s-a ridicat și a mers la Rama. **14** Dar Duhul DOMNULUI
s-a depărtat de la Saul și un duh rău de la DOMNUL îl tulbura.
15 Și servitorii lui Saul i-au spus: Iată acum, un duh rău de la
Dumnezeu te tulbură. **16** Să poruncească acum domnul nostru
servitorilor tăi, care sunt înaintea ta, să caute un bărbat, care
este un iscusit cântăreț la harpă; și se va întâmpla, când duhul
cel rău de la Dumnezeu este asupra ta, că el va cânta cu mâna
sa și tu vei fi bine. **17** Și Saul a spus servitorilor săi: Aduceți-mi
acum un bărbat care poate cânta bine și aduceți-l la mine. **18**
Atunci a răspuns unul dintre servitori și a spus: Iată, am văzut
pe un fiu al lui Isai betleemitul, care este iscusit în cântare și un
bărbat puternic și viteaz și un bărbat de război și chibzuit în
toate lucrurile și o persoană frumoasă la vedere și DOMNUL

este cu el. **19** De aceea Saul a trimis mesageri la Isai și a spus:
Trimite-mi pe David, fiul tău, care este cu oile. **20** Și Isai a luat
un măgar încărcat cu pâine și un burduf cu vin și un ied și le-a
trimis prin David, fiul său, lui Saul. **21** Și David a venit la Saul și
a stat în picioare înaintea lui; și Saul l-a iubit mult; și el a devenit
purtătorul său de arme. **22** Și Saul a trimis la Isai, spunând: Să
rămână David, te rog, înaintea mea, pentru că a găsit favoare
înaintea ochilor mei. **23** Și s-a întâmplat, când duhul rău de la
Dumnezeu era peste Saul, că David lua harpa și cânta cu mâna
sa; astfel Saul era înviorat și era bine și duhul rău se depărta de
la el.

17 Și filistenii și-au adunat armatele pentru bătălie și s-au
adunat la Soco, care aparține lui Iuda, și și-au înălțat corturile
între Soco și Azeca, în Efes-Damim. **2** Și Saul și bărbații lui
Israel s-au strâns și și-au înălțat corturile lângă valea Elah și s-
au desfășurat pentru bătălie împotriva filistenilor. **3** Și filistenii
stăteau pe un munte într-o parte și Israel stătea pe un munte în
cealaltă parte; și era o vale între ei. **4** Și a ieșit un luptător din
tabăra filistenilor, pe nume Goliat, din Gat, a cărui înălțime era
de șase coți și o palmă. **5** Și avea un coif de aramă pe capul
său și era înarmat cu o haină de zale; și greutatea hainei era de
cinci mii de șekeli de aramă. **6** Și avea gambiere de aramă
peste fluierele picioarelor sale și un scut de aramă între umerii
săi. **7** Și mânerul suliței sale era ca bârna unui țesător și capul
suliței sale cântărea șase sute de șekeli de fier; și purtătorul
scutului său mergea înaintea lui. **8** Și el a stat în picioare și a
strigat către armatele lui Israel și le-a spus: De ce ați ieșit să vă
desfășurați de bătălie? Nu sunt eu filistean și voi servitorii lui
Saul? Alegeți-vă un om pentru voi și să coboare la mine. **9** Dacă

este în stare să se lupte cu mine și să mă ucidă, atunci noi
vom fi servitorii voștri; dar dacă îl înving și îl ucid, atunci voi
să fiți servitorii noștri și să ne serviți. **10** Și filisteanul a spus:
Ocărăsc armatele lui Israel în această zi; dați-mi un om, ca să ne
luptăm. **11** Când Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale
filisteanului, s-au descurajat și s-au înfricoșat foarte mult. **12** Și
David era fiul acelui efratit din Betleem-Iuda, al cărui nume era
Isai; și el avea opt fii; și bărbatul era considerat printre oameni
ca un bătrân în zilele lui Saul. **13** Și cei trei fii mai mari ai lui Isai
au mers și l-au urmat pe Saul la bătălie; și numele celor trei
fii ai săi care au mers la bătălie erau: Eliab, întâiul născut, și
următorul după el, Abinadab, și al treilea, Șama. **14** Și David era
cel mai tânăr și cei trei mai mari l-au urmat pe Saul. **15** Dar
David a mers și s-a întors de la Saul ca să pască oile tatălui său
în Betleem. **16** Și filisteanul se apropia dimineața și seara; și s-a
înfățișat patruzeci de zile. **17** Și Isai i-a spus lui David, fiul său:
Ia acum pentru frații tăi o efă din aceste grâne prăjite și aceste
zece pâini și aleargă în tabără la frații tăi; **18** Și du aceste zece
cașuri căpeteniei peste mie și uită-te cum se comportă frații tăi și
ia un semn de la ei. **19** Și Saul și ei și toți bărbații lui Israel erau
în valea Elah, luptându-se cu filistenii. **20** Și David s-a sculat dis-
de dimineață și a lăsat oile cu un păzitor și și-a luat sarcina și a
mers, precum Isai îi poruncise; și a ajuns la șanț de apărare, în
timp ce oștirea ieșea la bătălie și striga de bătălie. **21** Fiindcă
israeliții și filistenii se desfășuraseră de bătălie, armată contra
armată. **22** Și David și-a lăsat bagajul în mâna celui care păzea
bagajele și a alergat la armată și a venit și a salutat pe frații
săi. **23** Și pe când el vorbea cu ei, iată, s-a urcat din armatele
filistenilor luptătorul, filisteanul din Gat, pe nume Goliat, și a

vorbit cu aceleași cuvinte; și David le-a auzit. **24** Și toți bărbații
lui Israel, când l-au văzut pe bărbatul acela, au fugit din fața
lui și s-au temut foarte mult. **25** Și bărbații lui Israel au spus:
Ați văzut pe acest bărbat care s-a urcat? Cu siguranță pentru
a ocărî pe Israel s-a urcat; și așa va fi, că pe bărbatul care îl
ucide, împăratul îl va îmbogăți cu mari bogății; și îi va da pe
fiica sa și va face liberă casa tatălui său în Israel. **26** Și David a
vorbit bărbaților care stăteau lângă el, spunând: Ce se va face
omului care va ucide pe acest filistean și va îndepărta ocara de
la Israel? Pentru că cine este acest filistean necircumcis, ca
să ocărească armatele Dumnezeului cel viu? **27** Și poporul i-a
răspuns în acest fel, zicând: Astfel se va face omului care îl
ucide. **28** Și Eliab, fratele său cel mai mare, a auzit când el a
vorbit cu bărbații aceia; și mânia lui Eliab s-a aprins împotriva lui
David și a spus: De ce ai coborât tu aici? Și cu cine ai lăsat
acele puține oi în pustie? Cunosc mândria ta și răutatea inimii
tale, pentru că ai coborât să vezi bătălia. **29** Și David a spus: Ce
am făcut acum? Nu este acesta un motiv destul de bun? **30** Și
s-a întors de la el către un altul și a vorbit la fel; și poporul i-a
răspuns din nou ca întâia dată. **31** Și când cuvintele pe care le-a
vorbit David au fost auzite, ei le-au repetat înaintea lui Saul; și el
a trimis după el. **32** Și David i-a spus lui Saul: Să nu tremure
inima nimănui din cauza lui; servitorul tău va merge și va lupta
cu acest filistean. **33** Și Saul i-a spus lui David: Tu nu ești în
stare să mergi împotriva acestui filistean ca să lupți cu el, căci
nu ești decât un tânăr și el un bărbat de război din tinerețea lui.
34 Și David i-a spus lui Saul: Servitorul tău păzea oile tatălui său
și au venit un leu și un urs și au luat un miel din turmă; **35** Și am
ieșit după el și l-am lovit și l-am eliberat din gura lui; și, când s-a

ridicat împotriva mea, l-am apucat de barbă și l-am lovit și l-am
ucis. **36** Servitorul tău a ucis și pe leu și pe urs; și acest filistean
necircumcis va fi ca unul dintre ei, pentru că a ocărât armatele
Dumnezeului cel viu. **37** Și David a mai spus: DOMNUL, care m-
a eliberat din laba leului și din laba ursului, el mă va elibera
din mâna acestui filistean. Și Saul i-a spus lui David: Du-te și
DOMNUL fie cu tine. **38** Și Saul l-a îmbrăcat pe David cu armura
sa și i-a pus un coif de aramă pe cap; de asemenea l-a îmbrăcat
cu o haină de zale. **39** Și David și-a încins sabia peste armura
sa și a încercat să meargă, pentru că nu le încercase. Și David
i-a spus lui Saul: Nu pot să merg cu acestea, pentru că niciodată
nu le-am încercat. Și David le-a luat de pe el. **40** Și și-a luat
toiagul în mână și și-a ales cinci pietre netede din pârâu și le-
a pus în sacul de păstor pe care îl avea, în traistă, și praștia
lui era în mâna lui; și s-a apropiat de filistean. **41** Și filisteanul
a înaintat și s-a apropiat de David; și omul care purta scutul
mergea înaintea lui. **42** Și când filisteanul s-a uitat și l-a văzut pe
David, l-a disprețuit, pentru că era doar un tânăr și rumen și cu o
înfățișare frumoasă. **43** Și filisteanul i-a spus lui David: Sunt eu
câine, de vii la mine cu toiege? Și filisteanul l-a blestemat pe
David pe dumnezeii săi. **44** Și filisteanul i-a spus lui David: Vino
la mine și voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor câmpului.
45 Atunci David a spus filisteanului: Tu vii la mine cu o sabie și
cu o suliță și cu un scut; dar eu vin la tine în numele DOMNULUI
oștirilor, Dumnezeul armatelor lui Israel, pe care l-ai ocărât. **46**
În această zi DOMNUL te va da în mâna mea și te voi lovi
și îți voi lua capul; și voi da astăzi trupurile moarte ale oștirii
filistenilor păsărilor cerului și fiarelor sălbatice ale pământului; și
tot pământul va cunoaște că este un Dumnezeu în Israel. **47** Și

toată această adunare va cunoaște că DOMNUL salvează nu cu
sabie, nici cu suliță, pentru că bătălia este a DOMNULUI și el vă
va da în mâinile noastre. **48** Și s-a întâmplat, după ce filisteanul
s-a ridicat și a înaintat și s-a apropiat să îl întâlnească pe David,
că David s-a grăbit și a alergat spre armată să îl întâlnească pe
filistean. **49** Și David și-a pus mâna în sac și a luat de acolo o
piatră și a tras-o cu praștia; și l-a lovit pe filistean în frunte, încât
piatra s-a înfipt în fruntea lui; și el a căzut cu fața la pământ. **50**
Astfel David l-a învins pe filistean cu o praștie și cu o piatră și l-
a lovit pe filistean și l-a ucis; dar nu era nicio sabie în mâna
lui David. **51** De aceea David a alergat și a stat în picioare pe
filistean și i-a luat sabia și i-a scos-o din teacă și l-a ucis și i-a
tăiat capul cu ea. Și când filistenii au văzut că luptătorul lor era
mort, au fugit. **52** Și bărbații lui Israel și ai lui Iuda s-au ridicat și
au strigat și i-au urmărit pe filisteni până în vale și până la porțile
Ecronului. Și răniții filistenilor au căzut pe calea spre Șaaraim,
chiar până la Gat și până la Ecron. **53** Și copiii lui Israel s-au
întors de la urmărirea filistenilor și le-au prădat corturile. **54**
Și David a luat capul filisteanului și l-a adus la Ierusalim; dar
armura sa a pus-o în cortul său. **55** Și când Saul l-a văzut pe
David că iese împotriva filisteanului, a spus lui Abner, căpetenia
oștirii: Abner, al cui fiu este tânărul acesta? Și Abner a spus:
Precum sufletul tău trăiește, o împărate, nu pot să spun. **56** Și
împăratul a spus: Întreabă al cui fiu este tânărul. **57** Și pe când
David se întorcea de la măcelul filisteanului, Abner l-a luat și l-a
adus înaintea lui Saul cu capul filisteanului în mâna lui. **58** Și
Saul i-a spus: Al cui fiu ești tu, tinere? Și David a răspuns: Eu
sunt fiul servitorului tău Isai betleemitul.

18 Și s-a întâmplat, după ce a terminat el de vorbit cu Saul, că
sufletul lui Ionatan s-a legat de sufletul lui David, și Ionatan l-a
iubit ca pe sufletul său. **2** Și Saul l-a luat în acea zi și nu l-a mai
lăsat să meargă acasă la casa tatălui său. **3** Atunci Ionatan și
David au făcut un legământ, pentru că îl iubea ca pe sufletul
său. **4** Și Ionatan și-a dezbrăcat roba care era pe el și i-a dat-o
lui David, și hainele sale, până și sabia sa și arcul său și brâul
său. **5** Și David ieșea oriunde îl trimitea Saul și se purta cu
înțelepciune; și Saul l-a pus peste bărbații de război și era bine
primit înaintea ochilor întregului popor și de asemenea înaintea
ochilor servitorilor lui Saul. **6** Și s-a întâmplat, pe când veneau
ei, când se întorcea David de la măcelul filisteanului, că femeile
au ieșit din toate cetățile lui Israel cântând și dansând, ca să îl
întâlnească pe împăratul Saul cu tamburine, cu bucurie și cu
instrumente muzicale. **7** Și femeile își răspundeau una alteia
cântând și zicând: Saul a ucis miile lui, iar David zecile lui de
mii. **8** Și Saul s-a înfuriat foarte tare și această spusă nu i-a
plăcut, și a spus: I-au atribuit lui David zeci de mii și mie mi-au
atribuit numai mii; și ce mai poate avea, decât împărăția? **9** Și
Saul a privit cu ochi răi pe David începând din acea zi. **10** Și s-a
întâmplat, a doua zi, că un duh rău de la Dumnezeu a venit
peste Saul și el profețea în mijlocul casei sale; și David cânta cu
mâna sa, precum alte dăți; și Saul avea o suliță în mână. **11**
Și Saul a aruncat sulița, pentru că a spus: Voi pironi pe David
chiar de perete. Și David s-a ferit dinaintea lui de două ori. **12** Și
Saul s-a temut de David, pentru că DOMNUL era cu el și se
depărtase de Saul. **13** De aceea Saul l-a îndepărtat de la el și l-
a făcut căpetenia sa peste o mie; și el a ieșit și a intrat înaintea
poporului. **14** Și David s-a purtat cu înțelepciune în toate căile

sale; și DOMNUL era cu el. **15** De aceea când Saul a văzut că
se purta foarte înțelept, s-a temut de el. **16** Dar tot Israelul și Iuda
iubeau pe David, pentru că ieșea și intra înaintea lor. **17** Și Saul
i-a spus lui David: Iată, pe Merab, fiica mea cea mai mare; pe ea
ți-o voi da de soție; numai fii viteaz pentru mine și luptă bătăliile
DOMNULUI. Fiindcă Saul spunea: Să nu fie mâna mea asupra
lui, ci mâna filistenilor să fie asupra lui. **18** Și David i-a spus lui
Saul: Cine sunt eu? Și ce este viața mea, sau familia tatălui meu
în Israel, ca să fiu ginere împăratului? **19** Dar s-a întâmplat la
timpul când Merab, fiica lui Saul, trebuia să fie dată lui David, că
ea a fost dată lui Adriel din Mehola de soție. **20** Și Mical, fiica lui
Saul, îl iubea pe David; și i-au spus lui Saul și lucrul acesta i-a
plăcut. **21** Și Saul a spus: I-o voi da, ca ea să îi fie o cursă și ca
mâna filistenilor să fie asupra lui. De aceea Saul i-a spus lui
David: Astăzi îmi vei fi ginere prin una din cele două. **22** Și Saul
a poruncit servitorilor săi, spunând: Vorbiți îndeaproape cu David
în secret și spuneți: Iată, împăratul găsește plăcere în tine și toți
servitorii săi te iubesc; de aceea acum, fii ginerele împăratului.
23 Și servitorii lui Saul au vorbit aceste cuvinte la urechile lui
David. Și David a spus: Vi se pare un lucru ușor să fii ginerele
împăratului, văzând că eu sunt un om sărac și puțin prețuit? **24**
Și servitorii lui Saul i-au spus, zicând: În acest fel a vorbit David.
25 Și Saul a spus: Astfel să îi spuneți lui David: Împăratul nu
dorește zestre, ci o sută de prepuțuri ale filistenilor, ca să fie
răzbunat de dușmanii împăratului. Dar Saul gândea să îl facă pe
David să cadă prin mâna filistenilor. **26** Și după ce servitorii săi
au spus lui David aceste cuvinte, a plăcut mult lui David să fie
ginerele împăratului; și zilele nu trecuseră. **27** De aceea David
s-a ridicat și a mers, el și oamenii săi, și a ucis dintre filisteni

două sute de bărbați; și David a adus prepuțurile lor și le-a dat
împăratului în număr deplin, ca să fie ginerele împăratului. Și
Saul i-a dat pe Mical, fiica sa, de soție. **28** Și Saul a văzut și a
știut că DOMNUL era cu David și că Mical, fiica lui Saul, îl iubea.
29 Și Saul s-a temut și mai mult de David; și Saul a devenit
continuu dușmanul lui David. **30** Atunci prinții filistenilor au ieșit
să prade; și s-a întâmplat, după ce ei au ieșit, că David se purta
mai înțelept decât toți servitorii lui Saul, astfel încât numele său
era foarte prețuit.

19 Și Saul i-a vorbit lui Ionatan, fiul său, și tuturor servitorilor
săi, să îl ucidă pe David. **2** Dar Ionatan, fiul lui Saul, a găsit
multă plăcere în David; și Ionatan i-a spus lui David, zicând:
Saul, tatăl meu, caută să te ucidă; de aceea acum, te rog, ia
seama la tine însuți până dimineața și rămâi într-un loc tainic și
ascunde-te; **3** Și eu voi ieși și voi sta lângă tatăl meu în câmpul
unde vei fi tu și voi vorbi îndeaproape cu tatăl meu despre tine;
și ceea ce voi vedea aceea îți voi spune. **4** Și Ionatan a vorbit
bine de David lui Saul, tatăl său, și i-a spus: Să nu păcătuiască
împăratul împotriva servitorului său, împotriva lui David, pentru
că el nu a păcătuit împotriva ta și pentru că lucrările sale au
fost foarte bune față de tine; **5** Fiindcă și-a pus viața în joc și a
ucis pe filistean și DOMNUL a lucrat o mare salvare pentru tot
Israelul; tu ai văzut aceasta și te-ai bucurat; pentru ce atunci
voiești să păcătuiești împotriva unui sânge nevinovat, să ucizi
fără motiv pe David? **6** Și Saul a dat ascultare vocii lui Ionatan;
și Saul a jurat: Precum DOMNUL trăiește, el nu va fi ucis. **7** Și
Ionatan l-a chemat pe David și Ionatan i-a arătat toate aceste
lucruri. Și Ionatan l-a adus pe David la Saul și el a fost înaintea
lui ca înainte. **8** Și din nou a fost război; și David a ieșit și a

luptat cu filistenii și i-a ucis cu un mare măcel; și ei au fugit
dinaintea lui. **9** Și duhul rău de la DOMNUL a fost asupra lui
Saul, precum ședea în casă cu sulița sa în mână; și David cânta
cu mâna lui. **10** Și Saul a căutat să pironească pe David de
perete cu sulița; dar el s-a ferit din fața lui Saul și acesta a lovit
cu sulița în perete; și David a fugit și a scăpat în noaptea aceea.
11 Saul de asemenea a trimis mesageri la casa lui David, să îl
pândească și să îl ucidă dimineața; și Mical, soția lui David, i-a
spus, zicând: Dacă nu îți vei salva viața la noapte, mâine vei fi
ucis. **12** Astfel Mical l-a coborât pe David pe fereastră; și el a
mers și a fugit și a scăpat. **13** Și Mical a luat un chip și l-a pus în
pat și a pus o pernă din păr de capră la capul său și l-a acoperit
cu o pânză. **14** Și, când a trimis Saul mesageri să îl ia pe David,
ea a spus: Este bolnav. **15** Și Saul a trimis din nou pe mesageri
să îl vadă pe David, spunând: Aduceți-l în pat, la mine, ca să îl
ucid. **16** Și când mesagerii au intrat, iată, în pat era un chip, cu
o pernă din păr de capră la capul lui. **17** Și Saul i-a spus lui
Mical: De ce m-ai înșelat astfel și ai trimis departe pe dușmanul
meu, încât a scăpat? Și Mical i-a răspuns lui Saul: El mi-a spus:
Lasă-mă să merg; De ce să te ucid? **18** Astfel David a fugit și a
scăpat și a venit la Samuel la Rama și i-a spus tot ce îi făcuse
Saul. Și el și Samuel au mers și au locuit în Naiot. **19** Și i s-a
spus lui Saul, zicând: Iată, David este la Naiot în Rama. **20** Și
Saul a trimis mesageri să îl ia pe David; și când ei au văzut
ceata de profeți care profețeau și pe Samuel stând ca rânduit
peste ei, Duhul lui Dumnezeu a venit asupra mesagerilor lui
Saul și au profețit și ei. **21** Și când i s-a spus lui Saul, el a trimis
alți mesageri și au profețit la fel. Și Saul a trimis mesageri din
nou, a treia oară, și ei au profețit de asemenea. **22** Atunci a

mers și el la Rama; și a ajuns la o fântână mare care este în
Secu; și a întrebat și a spus: Unde sunt Samuel și David? Și
unul a spus: Iată, ei sunt la Naiot, în Rama. **23** Și a mers acolo
la Naiot, în Rama; și Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el și el
a mers înainte și a profețit, până a ajuns la Naiot, în Rama. **24**
Și de asemenea s-a dezbrăcat de haine și a profețit înaintea lui
Samuel în același fel și s-a întins pe jos gol toată ziua aceea și
toată noaptea aceea. De aceea se spune: Este și Saul printre
profeți?

20 Și David a fugit din Naiot, din Rama, și a venit și a spus
înaintea lui Ionatan: Ce am făcut? Care este nelegiuirea mea?
Și care este păcatul meu înaintea tatălui tău, încât el îmi caută
viața? **2** Și Ionatan i-a spus: Nicidecum; nu vei muri; Iată, tatăl
meu nu va face niciun lucru mare sau mic fără să mi-l arate; și
pentru ce ar ascunde tatăl meu acest lucru de mine? Nu este
așa. **3** Și David a jurat din nou și a spus: Tatăl tău știe într-adevăr
că am găsit favoare în ochii tăi; și spune: Să nu știe Ionatan
aceasta, ca nu cumva să se mâhnească; Dar cu adevărat,
precum DOMNUL trăiește și precum sufletul tău trăiește, nu este
decât un pas între mine și moarte. **4** Atunci Ionatan i-a spus lui
David: Orice dorește sufletul tău, voi face pentru tine. **5** Și David
i-a spus lui Ionatan: Iată, mâine este lună nouă și nu trebuie să
lipsesc de la a ședea cu împăratul la masă; dar tu lasă-mă să
merg să mă ascund în câmp până în a treia zi seara. **6** Dacă îi
voi lipsi cât de cât tatălui tău, atunci spune: David mi-a cerut
insistent să alerge până la Betleem, cetatea sa, pentru că acolo
este un sacrificiu anual pentru toată familia. **7** Dacă el spune
astfel: Este bine; servitorul tău va avea pace; dar dacă se va
înfuria, atunci fii sigur că răul este hotărât de el. **8** De aceea

să te porți cu bunătate cu servitorul tău, pentru că ai adus pe
servitorul tău într-un legământ al DOMNULUI cu tine; totuși,
dacă este nelegiuire în mine, ucide-mă tu însuți, pentru că de ce
m-ai aduce la tatăl tău? **9** Și Ionatan a spus: Departe fie aceasta
de tine; dacă aș fi știut într-adevăr că răul este hotărât de tatăl
meu să vină asupra ta, nu ți-aș fi spus? **10** Atunci David i-a
spus lui Ionatan: Cine îmi va spune? Sau dacă tatăl tău îți va
răspunde cu asprime? **11** Și Ionatan i-a spus lui David: Vino și
să mergem în câmp. Și au ieșit amândoi în câmp. **12** Și Ionatan
i-a spus lui David: DOMNUL Dumnezeul lui Israel, când voi
încerca pe tatăl meu mâine pe timpul acesta, sau poimâine,
și, iată, dacă este bun față de David și nu voi trimite la tine și
nu îți voi arăta, **13** DOMNUL să facă astfel și mult mai mult lui
Ionatan; dar dacă îi place tatălui meu să îți facă rău, îți voi arăta
și te voi trimite, ca să mergi în pace; și DOMNUL fie cu tine,
cum a fost cu tatăl meu. **14** Și nu numai cât voi mai trăi să îmi
arăți bunătatea DOMNULUI, ca să nu mor, **15** Ci de asemenea
să nu stârpești niciodată bunătatea ta de la casa mea; nu, nici
după ce DOMNUL va stârpi pe fiecare din dușmanii lui David, de
pe fața pământului. **16** Astfel Ionatan a făcut un legământ cu
casa lui David, spunând: Să ceară DOMNUL aceasta din mâna
dușmanilor lui David. **17** Și Ionatan l-a făcut pe David să jure
din nou, deoarece îl iubea, pentru că îl iubea precum își iubea
propriul suflet. **18** Atunci Ionatan i-a spus lui David: Mâine este
lună nouă; și lipsa ta va fi observată, pentru că scaunul tău va fi
gol. **19** Și după ce vei sta trei zile, să cobori repede și să vii la
locul unde te-ai ascuns când acel lucru s-a întâmplat, și să rămâi
lângă piatra Ezel. **20** Și voi trage trei săgeți lângă aceasta, ca și
când aș trage la țintă. **21** Și, iată, voi trimite un băiat, spunând:

Du-te, găsește săgețile. Dacă spun clar băiatului: Iată, săgețile
sunt în această parte a ta, ia-le; atunci vino, pentru că este pace
pentru tine și nicio vătămare, precum DOMNUL trăiește. **22** Dar,
dacă spun astfel tânărului: Iată, săgețile sunt dincolo de tine;
mergi pe calea ta, pentru că DOMNUL te-a trimis. **23** Și referitor
la acest lucru despre care am vorbit eu și cu tine, iată, DOMNUL
este între tine și mine pentru totdeauna. **24** Astfel David s-a
ascuns în câmp; și luna nouă a venit, iar împăratul s-a așezat să
mănânce mâncare. **25** Și împăratul a șezut pe scaunul său, ca
în alte dăți, pe un scaun de lângă perete; și Ionatan s-a ridicat și
Abner a șezut lângă Saul și locul lui David era gol. **26** Totuși
Saul nu a vorbit nimic în acea zi, pentru că se gândea: I s-a
întâmplat ceva, el nu este curat; cu siguranță nu este curat. **27**
Și s-a întâmplat a doua zi, a doua zi a lunii, că locul lui David era
gol; și Saul a spus fiului său, Ionatan: De ce nu a venit fiul lui
Isai să mănânce, nici ieri, nici astăzi? **28** Și Ionatan a răspuns lui
Saul: David mi-a cerut insistent să meargă la Betleem; **29** Și a
spus: Lasă-mă să merg, te rog, pentru că avem un sacrificiu al
familiei în cetate; și fratele meu, el mi-a poruncit să fiu acolo; și
acum, dacă am găsit favoare în ochii tăi, lasă-mă să plec, te rog,
și să văd pe frații mei. De aceea nu vine la masa împăratului. **30**
Atunci mânia lui Saul s-a aprins împotriva lui Ionatan și i-a spus:
Tu, fiu de femeie perversă și răzvrătită, nu știu eu că ți-ai ales
pe fiul lui Isai spre rușinea ta și spre rușinea goliciunii mamei
tale? **31** Fiindcă atât cât fiul lui Isai trăiește pe pământ, tu nu vei
fi întemeiat, nici tu, nici împărăția ta. De aceea acum, trimite
și adu-l la mine, pentru că negreșit va muri. **32** Și Ionatan i-a
răspuns tatălui său Saul și i-a zis: Pentru ce să fie ucis? Ce a
făcut? **33** Și Saul a aruncat o suliță spre el ca să îl lovească;

prin aceasta Ionatan a cunoscut că este hotărât de tatăl său să
ucidă pe David. **34** Astfel Ionatan s-a ridicat de la masă în mânie
înverșunată și nu a mâncat pâine în a doua zi a lunii, pentru că
era mâhnit pentru David, deoarece tatăl său îi făcuse rușine. **35**
Și s-a întâmplat dimineața, că Ionatan a ieșit la câmp la timpul
rânduit cu David și un băiețel a ieșit cu el. **36** Și a spus băiatului
său: Aleargă, găsește acum săgețile pe care le trag. Și pe când
a alergat băiatul, el a tras o săgeată dincolo de el. **37** Și când
băiatul a ajuns la locul săgeții pe care o trăsese Ionatan, Ionatan
a strigat după băiat și a spus: Nu este săgeata dincolo de tine?
38 Și Ionatan a strigat după băiat: Iute, grăbește, nu sta. Și
băiatul lui Ionatan a adunat săgețile și a venit la stăpânul său.
39 Dar băiatul nu știa nimic; numai Ionatan și David cunoșteau
lucrul acesta. **40** Și Ionatan a dat armele sale băiatului său și i-a
spus: Du-te, du-le în cetate. **41** Și imediat ce băiatul a plecat,
David s-a ridicat dintr-un loc dinspre sud și a căzut cu fața la
pământ și s-a plecat de trei ori; și s-au sărutat unul pe altul și au
plâns unul cu altul, până când David l-a întrecut. **42** Și Ionatan i-
a spus lui David: Du-te în pace, pentru că am jurat amândoi în
numele DOMNULUI, spunând: DOMNUL să fie între mine și tine
și între sămânța mea și sămânța ta pentru totdeauna. Și s-a
ridicat și a plecat; și Ionatan a mers în cetate.

21 Atunci David a venit la Nob, la preotul Ahimelec; și Ahimelec
s-a îngrozit la întâlnirea cu David și i-a spus: De ce ești singur
și niciun om cu tine? **2** Și David i-a spus preotului Ahimelec:
Împăratul mi-a poruncit un lucru și mi-a spus: Să nu știe niciun
om despre lucrul pentru care te trimit și ce ți-am poruncit; și
am rânduit pe servitorii mei în cutare și cutare loc. **3** De aceea
acum, ce ai la îndemână? Dă-mi cinci pâini în mâna mea, sau

ce se găsește. **4** Și preotul a răspuns lui David și a zis: Nu am
pâine obișnuită la îndemână, dar este pâine sfântă, numai dacă
tinerii s-au abținut de la femei. **5** Și David i-a răspuns preotului
și i-a zis: Cu adevărat femeile au fost ținute departe de noi în
aceste trei zile, de când am ieșit, și vasele tinerilor sunt sfinte
și pâinea este într-un fel obișnuită; da, chiar dacă ar fi sfințită
astăzi în vas. **6** Astfel preotul i-a dat pâinea sfințită, pentru că nu
era acolo altă pâine decât pâinile punerii înainte, care au fost
luate dinaintea DOMNULUI, pentru a pune pâine fierbinte în ziua
când au fost luate. **7** Și un anumit om dintre servitorii lui Saul
era acolo în acea zi, închis înaintea DOMNULUI; și numele lui
era Doeg, un edomit, căpetenia păstorilor lui Saul. **8** Și David i-
a spus lui Ahimelec: Și nu ai aici la îndemână o suliță sau o
sabie? Fiindcă nu mi-am adus nici sabia, nici armele cu mine,
deoarece treaba împăratului cerea grabă. **9** Și preotul i-a spus:
Sabia lui Goliat filisteanul, pe care l-ai ucis în valea Elah; iată,
este aici, învelită într-o pânză în spatele efodului, dacă dorești
să o iei, ia-o, pentru că nu este alta aici decât aceasta. Și David
a spus: Nu este alta ca ea, dă-mi-o. **10** Și David s-a ridicat și a
fugit în acea zi de frica lui Saul și a mers la Achiș, împăratul
Gatului. **11** Și servitorii lui Achiș i-au spus: Nu este acesta David,
împăratul țării? Nu au cântat una alteia despre el în dansuri,
spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui de mii? **12** Și
David a pus aceste cuvinte la inimă și s-a temut foarte mult de
Achiș, împăratul Gatului. **13** Și și-a schimbat purtarea înaintea
lor și s-a prefăcut nebun în mâinile lor și zgâria ușile porții și lăsa
să îi curgă scuipatul pe barbă. **14** Atunci Achiș a spus servitorilor
săi: Iată, vedeți că omul este nebun, pentru ce atunci l-ați adus
la mine? **15** Am eu nevoie de oameni nebuni, că ați adus pe

acesta să facă pe nebunul în prezența mea? Să intre acesta în
casa mea?

22 De aceea David a plecat de acolo și a scăpat în peștera
Adulam; și când frații săi și toată casa tatălui său au auzit, au
coborât acolo la el. **2** Și toți cei strâmtorați și toți datornicii și toți
nemulțumiții s-au adunat la el; și el a devenit căpetenie peste ei;
și erau cu el cam patru sute de bărbați. **3** Și David a plecat de
acolo la Mițpa, în Moab; și a spus împăratului Moabului: Lasă pe
tatăl meu și pe mama mea, te rog, să vină și să stea cu voi,
până când voi ști ce va face Dumnezeu pentru mine. **4** Și i-
a adus înaintea împăratului Moabului; și ei au locuit cu el cât
timp a fost David în fortăreață. **5** Și profetul Gad i-a spus lui
David: Nu rămâne în fortăreață; depărtează-te și du-te în țara lui
Iuda. Atunci David s-a depărtat și a intrat în pădurea Heret.
6 Când Saul a auzit că David a fost descoperit, el și oamenii
care erau cu el (acum, Saul stătea în Ghibea sub un copac
în Rama, având sulița sa în mână și toți servitorii săi stăteau
în picioare lângă el). **7** Atunci Saul a spus servitorilor săi care
stăteau în picioare lângă el: Ascultați acum, voi beniamiților;
vă va da fiul lui Isai fiecăruia dintre voi câmpuri și vii și vă va
face el căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, **8** Încât ați
uneltit toți împotriva mea și nu este nimeni care să îmi arate
că fiul meu a făcut o alianță cu fiul lui Isai și nu este nimeni
dintre voi căruia să îi pară rău pentru mine, sau să îmi arate
că fiul meu a stârnit pe servitorul meu împotriva mea, ca să
pândească împotriva mea, ca în această zi? **9** Atunci a răspuns
Doeg edomitul, care era pus peste servitorii lui Saul și a spus:
Am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui
Ahitub. **10** Și acesta a întrebat pe DOMNUL pentru el și i-a dat
merinde și i-a dat sabia

lui Goliat, filisteanul. **11** Atunci împăratul a trimis să îl cheme pe
preotul Ahimelec, fiul lui Ahitub, și pe toată casa tatălui său, pe
preoții care erau în Nob; și ei au venit toți la împărat. **12** Și Saul a
spus: Ascultă acum, tu, fiu al lui Ahitub. Și el a răspuns: Iată-mă,
domnul meu. **13** Și Saul i-a spus: De ce ați uneltit împotriva mea,
tu și fiul lui Isai, în aceea că i-ai dat pâine și o sabie și ai întrebat
pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea, ca să
pândească împotriva mea, ca în această zi? **14** Atunci Ahimelec
a răspuns împăratului și a zis: Și cine este atât de credincios
printre toți servitorii tăi ca David, care este ginerele împăratului
și merge la chemarea ta și este demn de cinste în casa ta? **15**
Am început eu atunci să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe
de mine; să nu impute împăratul vreun lucru servitorului său,
nici întregii case a tatălui meu, fiindcă servitorul tău nu a știut
nimic din toate acestea, mic sau mare. **16** Și împăratul i-a spus:
Vei muri negreșit, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău. **17** Și
împăratul a spus alergătorilor care stăteau în picioare lângă el:
Întoarceți-vă și ucideți pe preoții DOMNULUI, pentru că și mâna
lor este cu David și pentru că au știut când a fugit și nu mi-au
arătat aceasta. Dar servitorii împăratului au refuzat să întindă
mâna ca să cadă asupra preoților DOMNULUI. **18** Și împăratul i-
a spus lui Doeg: Întoarce-te și aruncă-te asupra preoților. Și
Doeg edomitul s-a întors și s-a aruncat asupra preoților și a ucis
în acea zi optzeci și cinci de persoane care purtau un efod de
in. **19** Și Saul a lovit Nob, cetatea preoților, cu ascuțișul sabiei,
deopotrivă bărbați și femei, copii și sugari și boi și măgari și
oi, cu ascuțișul sabiei. **20** Și unul dintre fiii lui Ahimelec, fiul lui
Ahitub, numit Abiatar, a scăpat și a fugit după David. **21** Și
Abiatar i-a arătat lui David că Saul a ucis pe preoții DOMNULUI.

22 Și David i-a spus lui Abiatar: Am știut aceasta în acea zi, când
Doeg edomitul era acolo, că va spune cu siguranță lui Saul; eu
am cauzat moartea tuturor persoanelor din casa tatălui tău. **23**
Rămâi cu mine, nu te teme, pentru că cel care caută viața mea
caută și viața ta; dar cu mine vei fi în siguranță.

23 Atunci i-au spus lui David, zicând: Iată, filistenii luptă
împotriva Cheilei și jefuiesc ariile. **2** De aceea David a întrebat
pe DOMNUL, spunând: Să merg și să lovesc pe acești filisteni?
Și DOMNUL i-a spus lui David: Du-te și lovește pe filisteni și
salvează Cheila. **3** Și oamenii lui David i-au spus: Iată, ne
temem aici, în Iuda; cu cât mai mult dacă mergem la Cheila
împotriva armatelor filistenilor? **4** Atunci David a întrebat pe
DOMNUL din nou. Și DOMNUL i-a răspuns și a zis: Ridică-te,
coboară la Cheila, pentru că voi da pe filisteni în mâna ta. **5**
Astfel David și oamenii săi au mers la Cheila și au luptat cu
filistenii și le-au adus vitele și i-a lovit cu un mare măcel. Astfel
David i-a salvat pe locuitorii Cheilei. **6** Și s-a întâmplat, când
Abiatar, fiul lui Ahimelec, a fugit la David la Cheila, că a coborât
cu un efod în mâna sa. **7** Și i s-a spus lui Saul că David a
venit la Cheila. Și Saul a spus: Dumnezeu l-a dat în mâna mea,
pentru că este închis, intrând într-un oraș care are porți și drugi.
8 Și Saul a chemat tot poporul la război, să coboare la Cheila, să
asedieze pe David și pe oamenii săi. **9** Și David a cunoscut că
Saul lucra în ascuns ticăloșie împotriva lui; și a spus preotului
Abiatar: Adu aici efodul. **10** Atunci David a spus: DOAMNE,
Dumnezeul lui Israel, servitorul tău a auzit că Saul caută să vină
la Cheila să nimicească cetatea din cauza mea. **11** Mă vor da
oamenii din Cheila în mâna lui? Va coborî Saul, precum a auzit
servitorul tău? DOAMNE, Dumnezeul lui Israel, te implor, spune

servitorului tău. Și DOMNUL a spus: Va coborî. **12** Atunci David
a spus: Mă vor da oamenii din Cheila pe mine și pe oamenii mei
în mâna lui Saul? Și DOMNUL a spus: Te vor da. **13** Atunci
David și oamenii săi, care erau cam șase sute, s-au ridicat și au
ieșit din Cheila și au mers unde au putut. Și i s-a spus lui Saul
că David a scăpat din Cheila; și el a încetat să înainteze. **14** Și
David a locuit în pustie, în fortărețe, și a rămas pe un munte în
pustia Zif. Și Saul îl căuta în fiecare zi, dar Dumnezeu nu l-a dat
în mâna lui. **15** Și David a văzut că Saul a ieșit să îi caute viața;
și David era în pustia Zif, într-o pădure. **16** Și Ionatan, fiul lui
Saul, s-a ridicat și a mers la David în pădure și i-a întărit mâna în
Dumnezeu. **17** Și i-a spus: Nu te teme, pentru că mâna lui Saul,
tatăl meu, nu te va găsi; și tu vei fi împărat peste Israel; și eu voi
fi al doilea după tine; și aceasta chiar și Saul, tatăl meu, o știe.
18 Și cei doi au făcut un legământ înaintea DOMNULUI; și David
a rămas în pădure, iar Ionatan a plecat la casa lui. **19** Atunci
s-au urcat zifiții la Saul în Ghibea, spunând: Nu se ascunde
David cu noi în fortărețe în pădure, pe dealul Hachila, care este
la sud de Ieșimon? **20** De aceea acum, o împărate, coboară
conform cu toată dorința sufletului tău de a coborî și partea
noastră va fi să îl predăm în mâna împăratului. **21** Și Saul a
spus: Binecuvântați fiți voi de DOMNUL, pentru că aveți milă de
mine. **22** Mergeți, vă rog, mai pregătiți-vă și aflați și vedeți unde
este locul lui, pe unde obișnuiește să meargă și cine l-a văzut
acolo, pentru că mi s-a spus că se poartă foarte viclean. **23**
Vedeți de aceea și cunoașteți toate locurile lui de pândă unde se
ascunde și întoarceți-vă la mine cu ceva sigur și eu voi merge cu
voi; și se va întâmpla, dacă este în țară, că îl voi căuta prin toate
miile lui Iuda. **24** Și s-au ridicat și au mers la Zif, înaintea lui

Saul; dar David și oamenii săi erau în pustia Maon, în câmpia de
la sud de Ieșimon. **25** Și Saul și oamenii săi au mers să îl caute.
Și i-au spus lui David; de aceea el a coborât de pe stâncă și a
rămas în pustia Maon. Și când Saul a auzit aceasta, l-a urmărit
pe David în pustia Maon. **26** Și Saul mergea pe partea aceasta
a muntelui și David și oamenii săi pe cealaltă parte a muntelui și
David se grăbea să scape, de teama lui Saul, pentru că Saul și
oamenii săi l-au încercuit pe David și pe oamenii săi ca să îi
prindă. **27** Dar a venit un mesager la Saul, spunând: Grăbește-te
și vino, pentru că filistenii au invadat țara. **28** De aceea Saul s-a
întors de la urmărirea lui David și a mers împotriva filistenilor, de
aceea au numit locul acela Sela-Hamahlecota. **29** Și David s-a
urcat de acolo și a locuit în întăriturile din En-Ghedi.

24 Și s-a întâmplat, când s-a întors Saul de la urmărirea
filistenilor, că i s-a spus, zicând: Iată, David este în pustiul En-
Ghedi. **2** Atunci Saul a luat trei mii de bărbați aleși din tot Israelul
și a mers să îl caute pe David și pe oamenii săi pe stâncile
caprelor sălbatice. **3** Și a venit la staulele oilor lângă drum, unde
era o peșteră; și Saul a intrat să își acopere picioarele și David și
oamenii săi au rămas pe laturile peșterii. **4** Și oamenii lui David
i-au spus: Iată, ziua despre care DOMNUL ți-a spus: Iată, voi da
pe dușmanul tău în mâna ta, ca să îi faci cum ți se va părea bine.
Atunci David s-a ridicat și a tăiat pe furiș poala robei lui Saul.
5 Și s-a întâmplat, după aceasta, că lui David i-a bătut inima,
deoarece tăiase poala robei lui Saul. **6** Și a spus oamenilor săi:
Să mă ferească DOMNUL să fac acest lucru domnului meu,
unsul DOMNULUI, să îmi întind mâna împotriva lui, văzând că
este unsul DOMNULUI. **7** Astfel David i-a oprit pe servitorii săi
cu aceste cuvinte și nu le-a permis să se ridice împotriva lui

Saul. Dar Saul s-a ridicat din peșteră și a mers pe calea sa. **8**
David de asemenea s-a ridicat după aceea și a ieșit din peșteră
și a strigat după Saul, spunând: Domnul meu, împărate. Și când
Saul s-a uitat în urma sa, David s-a aplecat cu fața la pământ și
s-a prosternat. **9** Și David i-a spus lui Saul: Pentru ce asculți
cuvintele oamenilor care spun: Iată, David caută vătămarea ta?
10 Iată, în această zi ochii tăi au văzut cum DOMNUL te-a dat
astăzi în mâna mea în peșteră; și unii mi-au cerut să te ucid;
dar ochii mei te-au cruțat; și am spus: Nu îmi voi întinde mâna
împotriva domnului meu, pentru că el este unsul DOMNULUI. **11**
Mai mult, tatăl meu, vezi, da, vezi marginea robei tale în mâna
mea; fiindcă în aceea că am tăiat poala robei tale și nu te-am
ucis, să știi și să vezi că nu este nici rău, nici încălcare de lege
în mâna mea și nu am păcătuit împotriva ta; totuși tu îmi vânezi
sufletul ca să mi-l iei. **12** DOMNUL să judece între mine și tine și
DOMNUL să mă răzbune față de tine, dar mâna mea nu va fi
asupra ta. **13** Precum spune proverbul strămoșilor: Stricăciunea
iese de la cei stricați; dar mâna mea nu va fi asupra ta. **14** După
cine a ieșit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești? Un câine
mort, un păduche? **15** DOMNUL deci să fie judecător și să
judece între mine și tine și să vadă și să pledeze în cauza mea
și să mă elibereze din mâna ta. **16** Și s-a întâmplat, după ce a
terminat David de spus aceste cuvinte lui Saul, că Saul a spus:
Este aceasta vocea ta, fiul meu David? Și Saul și-a înălțat vocea
și a plâns. **17** Și i-a spus lui David: Tu ești mai drept decât mine,
pentru că tu mi-ai răsplătit bine, în timp ce eu te-am răsplătit cu
rău. **18** Și tu ai arătat astăzi că te-ai purtat bine cu mine; întrucât
atunci când DOMNUL m-a dat în mâna ta, tu nu m-ai ucis. **19**
Căci dacă un om găsește pe dușmanul său, îl va lăsa să meargă

cu bine? DOMNUL să îți răsplătească cu bine pentru ceea ce
mi-ai făcut în această zi. **20** Și acum, iată, știu bine că vei fi
într-adevăr împărat și că împărăția lui Israel va fi întemeiată, în
mâna ta. **21** Jură-mi de aceea acum pe DOMNUL, că nu vei
stârpi sămânța mea după mine și că nu vei nimici numele meu
din casa tatălui meu. **22** Și David i-a jurat lui Saul. Și Saul a
mers acasă; dar David și oamenii săi s-au urcat în fortăreață.

25 Și Samuel a murit; și toți israeliții s-au adunat și l-au plâns
și l-au înmormântat în casa lui, la Rama. Și David s-a ridicat
și a coborât în pustiul Paran. **2** Și era în Maon un bărbat, a
cărui averi erau în Carmel; și acest bărbat era foarte bogat
și avea trei mii de oi și o mie de capre; și își tundea oile în
Carmel. **3** Și numele bărbatului era Nabal; și numele soției
sale, Abigail; și ea era o femeie cu o bună înțelegere și cu o
înfățișare frumoasă; dar bărbatul era arogant și rău în lucrurile
sale; și el era din casa lui Caleb. **4** Și David a auzit când era în
pustiu că Nabal își tundea oile. **5** Și David a trimis zece tineri și
David a spus tinerilor: Urcați-vă la Carmel și mergeți la Nabal și
salutați-l în numele meu; **6** Și astfel să spuneți celui ce trăiește
în prosperitate: Pace deopotrivă ție și pace casei tale și pace
la tot ceea ce ai. **7** Și acum, am auzit că ai tunzători; acum,
pe păstorii tăi, care au fost cu noi, nu i-am vătămat, nici nu le-
a lipsit nimic, tot timpul cât au fost în Carmel. **8** Întreabă pe
tinerii tăi și ei îți vor arăta. De aceea, să găsească tinerii favoare
în ochii tăi, pentru că venim într-o zi bună; dă, te rog, orice îți
este la îndemână servitorilor tăi și fiului tău David. **9** Și când
tinerii lui David au ajuns, i-au vorbit lui Nabal conform cu toate
aceste cuvinte în numele lui David și apoi au încetat. **10** Și Nabal
a răspuns servitorilor lui David și a zis: Cine este David? Și

cine este fiul lui Isai? Sunt mulți servitori în aceste zile care fug
fiecare de la stăpânul său. **11** Să iau atunci eu pâinea mea și
apa mea și carnea mea pe care am înjunghiat-o pentru tunzătorii
mei și să le dau unor oameni, pe care nu îi cunosc de unde
sunt? **12** Astfel tinerii lui David s-au întors pe calea lor și au
mers înapoi și au venit și i-au istorisit toate aceste spuse. **13** Și
David a spus oamenilor săi: Încingeți-vă fiecare sabia. Și și-au
încins fiecare sabia; și David de asemenea și-a încins sabia;
și s-au urcat după David cam patru sute de bărbați; iar două
sute au rămas lângă lucruri. **14** Dar unul dintre tineri i-a spus lui
Abigail, soția lui Nabal, spunând: Iată, David a trimis mesageri
din pustiu ca să salute pe stăpânul nostru; și el i-a batjocorit. **15**
Dar oamenii au fost foarte buni cu noi și nu am fost vătămați,
nici nu ne-a lipsit vreun lucru, cât timp am umblat cu ei, când
eram în câmpii; **16** Ei ne-au fost un zid deopotrivă noaptea și
ziua, tot timpul cât am fost cu ei păzind oile. **17** De aceea acum,
să știi și să iei aminte la ce dorești să faci, pentru că răul este
hotărât împotriva stăpânului nostru și împotriva întregii lui case,
pentru că el este într-atât un fiu al lui Belial, încât nimeni nu
poate vorbi cu el. **18** Atunci Abigail s-a grăbit și a luat două
sute de pâini și două burdufuri cu vin și cinci oi gata pregătite și
cinci măsuri de grâne prăjite și o sută de ciorchini de stafide și
două sute de turte de smochine și le-a pus pe măgari. **19** Și a
spus servitorilor ei: Mergeți înaintea mea; iată, eu vin după voi.
Dar nu i-a spus soțului ei, Nabal. **20** Și a fost astfel, pe când
călărea pe măgar, a coborât pe partea ascunsă a dealului și,
iată, David și oamenii săi coborau spre ea; și ea i-a întâlnit. **21**
Și David spusese: Într-adevăr în zadar am păzit tot ce avea
acesta în pustiu, astfel încât nimic nu s-a pierdut din tot ce îi

aparținea; și el mi-a răsplătit rău pentru bine. **22** Astfel și chiar
mai mult să facă Dumnezeu dușmanilor lui David, dacă voi lăsa
din tot ce îi aparține până la lumina dimineții pe vreunul care
urinează la perete. **23** Și când Abigail l-a văzut pe David, s-a
grăbit și a sărit jos de pe măgar și a căzut cu fața la pământ
înaintea lui David și s-a plecat până la pământ. **24** Și a căzut
la picioarele lui și a spus: Asupra mea, domnul meu, asupra
mea să fie această nelegiuire; și să vorbească, te rog, roaba
ta în auzul tău și ascultă cuvintele roabei tale. **25** Să nu iei
aminte domnul meu, te rog, la acest om al lui Belial, adică la
Nabal, pentru că precum îi este numele, tot astfel este și el;
Nabal este numele lui și prostie este în el; dar eu, roaba ta, nu
am văzut pe tinerii domnului meu, pe care i-ai trimis. **26** De
aceea acum, domnul meu, precum DOMNUL trăiește și precum
sufletul tău trăiește, văzând că DOMNUL te-a oprit să ajungi să
verși sânge și să te răzbuni cu propria ta mână, acum, să fie
dușmanii tăi și cei care caută să facă rău domnului meu, ca
Nabal. **27** Și acum, această binecuvântare pe care a adus-o
roaba ta domnului meu, să fie dată tinerilor care urmează pe
domnul meu. **28** Te rog, iartă fărădelegea roabei tale, pentru
că DOMNUL va face într-adevăr domnului meu o casă sigură,
deoarece domnul meu luptă bătăliile DOMNULUI și rău nu s-a
găsit în tine în toate zilele tale. **29** Totuși un om se ridică să
te urmărească și să caute sufletul tău; dar sufletul domnului
meu va fi legat în mănunchiul vieții cu DOMNUL Dumnezeul
tău; și el va arunca sufletele dușmanilor tăi, ca din mijlocul unei
prăștii. **30** Și se va întâmpla, când DOMNUL va fi făcut domnului
meu conform cu tot binele pe care l-a vorbit referitor la tine și te
va fi rânduit conducător peste Israel, **31** Că aceasta nu va fi o

mâhnire pentru tine, nici poticnire a inimii pentru domnul meu, fie
că ai vărsat sânge fără motiv sau că domnul meu s-a răzbunat
el însuși, dar când DOMNUL se va purta bine cu domnul meu,
atunci să îți amintești de roaba ta. **32** Și David i-a spus lui
Abigail: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care te-
a trimis în această zi să mă întâlnești; **33** Și binecuvântat fie
sfatul tău și binecuvântată fii tu, care m-ai oprit în această zi de
a ajunge la vărsare de sânge și de la a mă răzbuna cu propria
mea mână. **34** Căci, într-adevăr, precum DOMNUL Dumnezeul
lui Israel trăiește, care m-a oprit de la a te vătăma, dacă nu te-ai
fi grăbit și nu ai fi venit să mă întâlnești, cu siguranță nu i-ar fi
rămas lui Nabal până la lumina dimineții vreunul care urinează la
perete. **35** Astfel David a primit din mâna ei ceea ce îi adusese
și i-a spus: Urcă-te în pace la casa ta; vezi, am dat ascultare
vocii tale și te-am primit. **36** Și Abigail a venit la Nabal; și, iată, el
ținea un ospăț în casa lui, ca ospățul unui împărat; și inima lui
Nabal era veselă, pentru că era foarte beat; de aceea ea nu i-a
spus nimic, mic sau mare, până la lumina dimineții. **37** Dar s-
a întâmplat dimineața, când vinul ieșise din Nabal și soția sa
i-a spus toate aceste lucruri, că inima lui a murit în el și el a
devenit ca o piatră. **38** Și s-a întâmplat cam după zece zile, că
DOMNUL l-a lovit pe Nabal încât el a murit. **39** Și când David
a auzit că Nabal a murit, a spus: Binecuvântat fie DOMNUL,
care a pledat în cauza ocării mele din mâna lui Nabal și care
a oprit pe servitorul său de la rău; fiindcă DOMNUL a întors
stricăciunea lui Nabal asupra capului său. Și David a trimis și a
vorbit îndeaproape cu Abigail, pentru a o lua de soție. **40** Și
când servitorii lui David au venit la Abigail, în Carmel, i-au vorbit,
spunând: David ne-a trimis la tine, ca să te ia de soție. **41** Și ea

s-a ridicat și s-a plecat cu fața la pământ și a spus: Iată, lasă
roaba ta să fie o servitoare pentru a spăla picioarele servitorilor
domnului meu. **42** Și Abigail s-a grăbit și s-a ridicat și a călărit
pe un măgar, cu cinci fete ale ei care mergeau după ea; și a
mers după mesagerii lui David și a devenit soția lui. **43** David de
asemenea a luat pe Ahinoam din Izreel; și amândouă au fost
soțiile sale. **44** Dar Saul o dăduse pe Mical, fiica sa, soția lui
David, lui Palti, fiul lui Laiș, care era din Galim.

26 Și zifiții au venit la Saul, la Ghibea, spunând: Nu se ascunde
David în dealul Hachila, care este înaintea Ieșimonului? **2** Atunci
Saul s-a ridicat și a coborât la pustiul Zif, având trei mii de bărbați
aleși ai lui Israel cu el, pentru a-l căuta pe David în pustiul Zif. **3**
Și Saul și-a întins cortul pe dealul Hachila, care este înaintea
Ieșimonului, lângă cale. Dar David locuia în pustiu și a văzut că
Saul a venit după el în pustiu. **4** David a trimis de aceea spioni
și a înțeles că Saul într-adevăr venise. **5** Și David s-a ridicat și a
venit la locul unde Saul își întinsese cortul; și David a privit locul
unde Saul era culcat, și pe Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii
sale; și Saul era culcat înăuntrul șanțului de apărare și poporul
își înălțase cortul în jurul lui. **6** Atunci a răspuns David și i-a
spus lui Ahimelec hititul și lui Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab,
spunând: Cine va coborî cu mine la Saul în tabără? Și Abișai a
spus: Eu voi coborî cu tine. **7** Astfel David și Abișai au venit la
popor noaptea; și, iată, Saul stătea întins, dormind înăuntrul
șanțului de apărare cu sulița sa înfiptă în pământ, la capul său;
iar Abner și poporul erau întinși de jur împrejurul lui. **8** Atunci
Abișai i-a spus lui David: Dumnezeu a dat pe dușmanul tău în
mâna ta în această zi; de aceea acum lasă-mă, te rog, să îl
pironesc cu sulița în pământ cu o singură lovitură, și nu îl voi lovi

a doua oară. **9** Și David i-a spus lui Abișai: Nu îl nimici; fiindcă
cine poate să își întindă mâna împotriva unsului DOMNULUI
și să fie fără vină? **10** David a mai spus: Precum DOMNUL
trăiește, DOMNUL să îl lovească; sau va veni ziua lui să moară;
sau va coborî în bătălie și va pieri. **11** Să mă ferească DOMNUL
să îmi întind mâna împotriva unsului DOMNULUI; dar, te rog,
ia acum sulița care este la capul său și ulciorul cu apă și să
mergem. **12** Astfel David a luat sulița și ulciorul cu apă de la
capul lui Saul; și s-au îndepărtat și niciun om nu a văzut aceasta,
nici nu a știut, nici nu s-a trezit, fiindcă toți erau adormiți, pentru
că un somn adânc de la DOMNUL căzuse peste ei. **13** Atunci
David a trecut de cealaltă parte și a stat pe vârful unui deal de
departe; o mare depărtare fiind între ei. **14** Și David a strigat
către popor și către Abner, fiul lui Ner, spunând: Nu răspunzi,
Abner? Atunci Abner a răspuns și a zis: Cine ești tu, care strigi
către împărat? **15** Și David i-a spus lui Abner: Nu ești tu un
bărbat viteaz? Și cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci nu
ai păzit pe domnul tău, împăratul? Pentru că a venit unul din
popor să îl nimicească pe împărat, pe domnul tău. **16** Acest
lucru pe care l-ai făcut nu este bun. Precum DOMNUL trăiește,
voi sunteți demni de moarte, pentru că nu ați păzit pe domnul
vostru, pe unsul DOMNULUI. Și acum vezi unde este sulița
împăratului și ulciorul cu apă care erau la capul lui. **17** Și Saul a
cunoscut vocea lui David și a spus: Este aceasta vocea ta, fiul
meu David? Și David a spus: Este vocea mea, domnul meu, o
împărate. **18** Și a spus: Pentru ce urmărește astfel domnul meu
pe servitorul său? Fiindcă ce am făcut? Sau ce rău este în mâna
mea? **19** Și acum, te rog, să asculte domnul meu împăratul,
cuvintele servitorului său. Dacă DOMNUL te-a stârnit împotriva

mea, să accepte ofrandă; dar dacă fiii oamenilor te-au stârnit,
blestemați fie ei înaintea DOMNULUI, pentru că m-au alungat în
această zi de la a rămâne în moștenirea DOMNULUI, spunând:
Du-te, servește alți dumnezei. **20** Și acum, să nu cadă sângele
meu la pământ înaintea feței DOMNULUI, pentru că împăratul
lui Israel a ieșit să caute un păduche, ca unul care vânează
o potârniche în munți. **21** Atunci Saul a spus: Am păcătuit;
întoarce-te, fiul meu David, fiindcă nu te voi mai vătăma, pentru
că sufletul meu a fost prețios în ochii tăi în această zi; iată,
am lucrat prostește și am greșit peste măsură. **22** Și David a
răspuns și a zis: Iată, sulița împăratului! Să vină unul dintre
tineri și să o ia. **23** Atunci DOMNUL să întoarcă fiecărui om
dreptatea sa și credincioșia sa, pentru că DOMNUL te-a dat în
mâna mea astăzi, dar am refuzat să îmi întind mâna împotriva
unsului DOMNULUI. **24** Și, iată, precum viața ta a fost prețioasă
astăzi în ochii mei, tot astfel viața mea să fie prețioasă în ochii
DOMNULUI și să mă scape din tot necazul. **25** Atunci Saul i-a
spus lui David: Binecuvântat fii tu, fiul meu David, tu vei face
deopotrivă lucruri mari și de asemenea vei învinge. Astfel David
a mers pe calea sa și Saul s-a întors la locul lui.

27 Și David a spus în inima lui: Acum voi pieri într-o zi de
mâna lui Saul. Nu este nimic mai bun pentru mine decât să scap
repede în țara filistenilor; și Saul va renunța să mă mai caute în
vreun ținut al lui Israel; astfel voi scăpa din mâna lui. **2** Și David
s-a ridicat și a trecut cu șase sute de bărbați care erau cu el,
la Achiș, fiul lui Maoc, împăratul Gatului. **3** Și David a rămas
cu Achiș în Gat, el și oamenii săi, fiecare om cu familia sa, de
asemenea David cu cele două soții ale lui, Ahinoam izreelita și
Abigail carmelita, soția lui Nabal. **4** Și i s-a spus lui Saul că

David a fugit la Gat; și nu l-a mai căutat. **5** Și David i-a spus lui
Achiș: Dacă am găsit har în ochii tăi, să îmi dea ei un loc într-un
oraș din țară, ca să locuiesc acolo; fiindcă de ce să locuiască
servitorul tău cu tine, în cetatea împărătească? **6** Atunci Achiș i-
a dat Țiclagul în acea zi; de aceea Țiclagul aparține împăraților
lui Iuda până în această zi. **7** Și timpul cât David a locuit în
ținutul filistenilor a fost un an întreg și patru luni. **8** Și David și
oamenii săi s-au urcat și i-au invadat pe gheșuriți și pe ghirziți și
pe amaleciți, pentru că aceste națiuni erau din vechime locuitori
ai țării, cum mergi la Șur, chiar până la țara Egiptului. **9** Și David
a lovit țara și nu a lăsat nici bărbat, nici femeie în viață și a luat
oile și boii și măgarii și cămilele și hainele și s-a întors și a venit
la Achiș. **10** Și Achiș a spus: Unde ați mers să prădați astăzi? Și
David a spus: Am mers împotriva sudului Iudeei și împotriva
sudului ierahmeeliților și împotriva sudului cheniților. **11** Și David
nu a lăsat în viață nici bărbat, nici femeie ca să aducă vești la
Gat, spunând: Nu cumva să spună de noi, zicând: Astfel a făcut
David; și astfel va fi obiceiul său tot timpul cât va locui în ținutul
filistenilor. **12** Și Achiș l-a crezut pe David, spunând: El a făcut
pe poporul său Israel să îl deteste în întregime; de aceea va fi
servitorul meu pentru totdeauna.

28 Și s-a întâmplat, în acele zile, că filistenii și-au adunat
armatele pentru război, ca să lupte cu Israel. Și Achiș i-a spus lui
David: Să știi bine că vei ieși cu mine la bătălie, tu și oamenii tăi.
2 Și David i-a spus lui Achiș: Vei ști într-adevăr ce poate face
servitorul tău. Și Achiș i-a spus lui David: De aceea te voi face
păzitorul capului meu pentru totdeauna. **3** Și Samuel era mort și
tot Israelul îl plânsese și îl înmormântaseră la Rama, în cetatea
sa. Și Saul îndepărtase din țară pe cei cu demoni și pe vrăjitori.

4 Și filistenii s-au adunat și au venit și și-au întins corturile în
Sunem; și Saul a adunat tot Israelul și și-au întins corturile în
Ghilboa. **5** Și când Saul a văzut oștirea filistenilor, s-a temut și
inima sa a tremurat foarte tare. **6** Și când Saul a întrebat pe
DOMNUL, DOMNUL nu i-a răspuns, nici prin vise, nici prin Urim,
nici prin profeți. **7** Atunci Saul a spus servitorilor săi: Căutați-mi
o femeie care are demon, ca să merg la ea și să o întreb. Și
servitorii săi i-au spus: Iată, este o femeie, care are demon, în
En-Dor. **8** Și Saul s-a deghizat și a îmbrăcat alte haine și a mers
și doi bărbați au mers cu el și au venit la femeie noaptea; și a
spus: Te rog, ghicește-mi prin demon și adu-mi pe acela pe care
ți-l voi numi. **9** Și femeia i-a spus: Iată, tu știi ce a făcut Saul,
cum a stârpit din țară pe toți cei cu demoni și pe vrăjitori; pentru
ce dar întinzi o cursă pentru viața mea, ca să mă dai la moarte?
10 Și Saul i-a jurat pe DOMNUL, spunând: Precum DOMNUL
trăiește, nu ți se va întâmpla nicio pedeapsă pentru acest lucru.
11 Atunci femeia a spus: Pe cine să îți aduc? Și el a spus: Adu-
mi pe Samuel. **12** Și când femeia l-a văzut pe Samuel, a strigat
cu voce tare; și femeia i-a vorbit lui Saul, spunând: De ce m-
ai înșelat? Pentru că ești Saul. **13** Și împăratul i-a spus: Nu
te teme; ce ai văzut? Și femeia i-a spus lui Saul: Am văzut
dumnezei, înălțându-se din pământ. **14** Și el i-a spus: Ce formă
are el? Și ea a spus: Un om bătrân se înalță; și este acoperit cu
o mantie. Și Saul a priceput că era Samuel și s-a aplecat cu
fața la pământ și s-a prosternat. **15** Și Samuel i-a spus lui Saul:
De ce m-ai tulburat, înălțându-mă? Și Saul a răspuns: Sunt
foarte strâmtorat, pentru că filistenii fac război împotriva mea și
Dumnezeu s-a depărtat de la mine și nu îmi mai răspunde, nici
prin profeți, nici prin vise; de aceea te-am chemat, ca să îmi

faci cunoscut ce să fac. **16** Atunci Samuel a spus: Pentru ce
atunci mă întrebi pe mine, văzând că DOMNUL s-a depărtat de
la tine și a devenit dușmanul tău? **17** Și DOMNUL i-a făcut,
precum a vorbit prin mine; fiindcă DOMNUL a rupt împărăția
din mâna ta și a dat-o aproapelui tău, lui David; **18** Pentru că
nu ai ascultat de vocea DOMNULUI, nici nu ai împlinit furia lui
înverșunată asupra lui Amalec, de aceea ți-a făcut DOMNUL
acest lucru astăzi. **19** Mai mult, DOMNUL va da de asemenea
pe Israel cu tine în mâna filistenilor; și mâine tu și fiii tăi veți fi cu
mine; DOMNUL de asemenea va da oștirea lui Israel în mâna
filistenilor. **20** Atunci Saul a căzut îndată întins la pământ și s-a
temut foarte tare, din cauza cuvintelor lui Samuel; și nu era nicio
putere în el, pentru că nu mâncase pâine toată ziua și toată
noaptea. **21** Și femeia a venit la Saul și a văzut că era foarte
tulburat și i-a spus: Iată, roaba ta a ascultat de vocea ta și mi-
am pus viața în joc și am dat ascultare cuvintelor tale pe care mi
le-ai vorbit. **22** De aceea acum, te rog, dă și tu ascultare vocii
roabei tale și lasă-mă să pun o bucată de pâine înaintea ta; și
mănâncă, să ai putere, când mergi pe calea ta. **23** Dar el a
refuzat și a spus: Nu voi mânca. Dar servitorii săi, împreună cu
femeia, l-au constrâns; și el a dat ascultare vocii lor. Astfel s-a
ridicat de la pământ și a șezut pe pat. **24** Și femeia avea un vițel
gras în casă; și s-a grăbit și l-a înjunghiat; și a luat făină și a
frământat-o și a copt azime din ea; **25** Și a adus înaintea lui Saul
și înaintea servitorilor săi și ei au mâncat. Apoi s-au ridicat și au
plecat în acea noapte.

29 Și filistenii și-au adunat toate armatele la Afec; și israeliții și-
au întins corturile lângă o fântână care este în Izreel. **2** Și domnii
filistenilor au trecut înainte cu sutele și cu miile; dar David și

oamenii săi au trecut în ariergardă cu Achiș. **3** Atunci au spus
prinții filistenilor: Ce fac acești evrei aici? Și Achiș a spus prinților
filistenilor: Nu este acesta David, servitorul lui Saul, împăratul lui
Israel, care a fost cu mine aceste zile sau acești ani și nu am
găsit nicio vină în el de când a sosit la mine până în această
zi? **4** Și prinții filistenilor s-au înfuriat pe el; și prinții filistenilor
i-au spus: Trimite înapoi pe acest om, ca să meargă la locul
său pe care i l-ai rânduit și să nu coboare cu noi la bătălie,
ca nu cumva în bătălie să fie potrivnicul nostru; căci cu ce ar
putea el să se împace cu domnul său? Nu cu capetele acestor
oameni? **5** Nu este acesta David, despre care ele cântau una
alteia în dansuri, spunând: Saul a ucis miile lui și David zecile lui
de mii? **6** Atunci Achiș l-a chemat pe David și i-a spus: Într-
adevăr, precum DOMNUL trăiește, tu ai fost integru și ieșirea
ta și intrarea ta cu mine în oștire este bună înaintea ochilor
mei, pentru că nu am găsit rău în tine din ziua venirii tale la
mine până în această zi; totuși, domnii nu te plac. **7** De aceea
acum întoarce-te și mergi în pace, ca să nu displaci domnilor
filistenilor. **8** Și David i-a spus lui Achiș: Dar ce am făcut? Și ce
ai găsit în servitorul tău cât am fost cu tine și până în această
zi, ca să nu merg să lupt împotriva dușmanilor domnului meu,
împăratul? **9** Și Achiș i-a răspuns și i-a zis lui David: Știu că ești
bun înaintea ochilor mei, ca un înger al lui Dumnezeu; totuși,
prinții filistenilor au spus: Să nu se urce cu noi la bătălie. **10** De
aceea acum, scoală-te devreme dimineața cu servitorii domnului
tău care au venit cu tine; și imediat ce vă sculați dimineața și
aveți lumină, plecați. **11** Astfel David și oamenii săi s-au sculat
devreme dimineața, pentru a se depărta și pentru a se întoarce
în țara filistenilor. Și filistenii s-au urcat la Izreel.

30 Și s-a întâmplat, când David și oamenii săi au venit la Țiclag
în a treia zi, că amaleciții invadaseră sudul și Țiclagul și loviseră
Țiclagul și îl arseseră cu foc; **2** Și luaseră captive pe femeile
care erau în el; nu au ucis pe niciuna, fie mare sau mică, ci
le-au dus și au mers pe calea lor. **3** Astfel David și oamenii
săi au venit în cetate și, iată, aceasta era arsă cu foc; și soțiile
lor și fiii lor și fiicele lor, erau luate captive. **4** Atunci David și
poporul care era cu el și-au înălțat vocea și au plâns până nu au
mai avut putere să plângă. **5** Și cele două soții ale lui David
erau luate captive: Ahinoam izreelita și Abigail carmelita, soția
lui Nabal. **6** Și David era foarte strâmtorat, pentru că poporul
vorbea să îl împroaște cu pietre deoarece sufletul întregului
popor era mâhnit, fiecare om pentru fiii săi și pentru fiicele sale;
dar David s-a încurajat în DOMNUL Dumnezeul său. **7** Și David
a spus preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: Te rog, adu-mi aici
efodul. Și Abiatar a adus efodul acolo la David. **8** Și David a
întrebat pe DOMNUL, spunând: Să urmăresc această ceată
înarmată? Să o ajung? Și el i-a răspuns: Urmărește-i, pentru că
într-adevăr îi vei ajunge și negreșit vei lua înapoi totul. **9** Astfel
David a mers, el și cei șase sute de oameni care erau cu el și au
ajuns la pârâul Besor, unde cei care au rămas în urmă s-au oprit.
10 Dar David i-a urmărit, el și patru sute de oameni, pentru că
două sute au rămas în urmă, cei care erau atât de obosiți încât
nu puteau să treacă pârâul Besor. **11** Și au găsit un egiptean
în câmp și l-au adus la David și i-au dat pâine și el a mâncat;
și l-au făcut să bea apă; **12** Și i-au dat o bucată de turtă de
smochine și doi ciorchini de stafide; și după ce a mâncat, duhul
lui i-a revenit, pentru că nu mâncase pâine, nici nu băuse apă
trei zile și trei nopți. **13** Și David i-a spus: Al cui ești? Și de unde

ești? Și el a spus: Eu sunt un tânăr din Egipt, servitor al unui
amalecit; și stăpânul meu m-a lăsat, pentru că acum trei zile am
căzut bolnav. **14** Noi am invadat în partea de sud a cheretiților și
în ținutul care aparține de Iuda și în partea de sud a lui Caleb; și
am ars Țiclagul cu foc. **15** Și David i-a spus: Poți să mă cobori la
această ceată? Iar el a spus: Jură-mi pe Dumnezeu că nici nu
mă vei ucide nici nu mă vei da în mâinile stăpânului meu și te
voi coborî la această ceată. **16** Și după ce l-a coborât, iată, ei
erau împrăștiați pe toată fața pământului, mâncând și bând și
dansând, pentru toată prada cea mare pe care o luaseră din țara
filistenilor și din țara lui Iuda. **17** Și David i-a lovit din amurg chiar
până în seara zilei următoare; și nu a scăpat niciun om dintre ei,
în afară de patru sute de tineri, care au călărit pe cămile și au
fugit. **18** Și David a luat înapoi tot ceea ce amaleciții duseseră; și
David și-a eliberat pe cele două soții. **19** Și nimic nu le lipsea, fie
mic sau mare, nici fii, nici fiice, nici pradă, nici vreun lucru pe
care li-l luaseră: David a recuperat totul. **20** Și David a luat toate
turmele și cirezile, pe care le-au mânat înaintea celorlalte vite și
au spus: Aceasta este prada lui David. **21** Și David a venit la cei
două sute de bărbați, care erau atât de obosiți încât nu l-au
putut urma pe David, pe care îi făcuseră să rămână la pârâul
Besor; și ei au ieșit să îl întâmpine pe David și să întâlnească
poporul care era cu el; și când David s-a apropiat de popor, i-a
salutat. **22** Atunci au răspuns toți oamenii stricați și ai lui Belial,
dintre cei care au mers cu David și au zis: Căci ei nu au mers cu
noi, nu le vom da nimic din prada pe care am luat-o înapoi, ci
doar fiecărui bărbat soția sa și copiii săi, ca să îi ducă și să
plece. **23** Atunci David a spus: Să nu faceți astfel, frații mei, cu
ceea ce ne-a dat DOMNUL, care ne-a păstrat și a dat în mâna

noastră ceata care a venit împotriva noastră. **24** Fiindcă cine vă
va da ascultare în acest lucru? Ci cum este partea celui care
coboară la bătălie, tot astfel să fie partea celui care rămâne
lângă lucruri, vor împărți la fel. **25** Și a fost astfel din acea zi
înainte, că el a făcut din aceasta un statut și o rânduială pentru
Israel până astăzi. **26** Și când David a venit la Țiclag, a trimis din
pradă bătrânilor lui Iuda, chiar prietenilor săi, spunând: Iată,
un dar pentru voi, din prada dușmanilor DOMNULUI; **27** Celor
din Betel și celor din sudul Ramotului și celor din Iatir, **28** Și
celor din Aroer și celor din Sifmot și din Eștemoa, **29** Și celor
din Racal și celor din cetățile ierahmeeliților și celor din cetățile
cheniților, **30** Și celor din Horma și celor din Cor-Așan și din
Atac, **31** Și celor din Hebron și tuturor locurilor unde David însuși
și oamenii săi aveau obiceiul să meargă.

31 Și filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui Israel au fugit
din fața filistenilor și au căzut uciși în muntele Ghilboa. **2** Și
filistenii i-au urmărit necontenit pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au
ucis pe Ionatan și pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul. **3**
Și bătălia s-a încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a
fost rănit grav de arcași. **4** Atunci Saul a spus purtătorului său
de arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu cumva
acești necircumciși să vină și să mă străpungă și să își bată joc
de mine. Dar purtătorul său de arme a refuzat, pentru că se
temea foarte tare. De aceea Saul a luat o sabie și s-a aruncat în
ea. **5** Și când purtătorul său de arme a văzut că Saul era mort,
s-a aruncat și el în sabia lui și a murit cu el. **6** Astfel Saul a murit
și cei trei fii ai săi și purtătorul său de arme și toți oamenii săi, în
aceeași zi, împreună. **7** Și când bărbații lui Israel care erau de
partea cealaltă a văii și cei de partea cealaltă a Iordanului, au

văzut că bărbații lui Israel au fugit și că Saul și fiii săi erau morți,
au părăsit cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit
în ele. **8** Și s-a întâmplat a doua zi, după ce filistenii au venit
să îi dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și pe cei trei fii
ai săi, căzuți la muntele Ghilboa. **9** Și i-au retezat capul și l-
au dezbrăcat de armura lui și au trimis în țara filistenilor de jur
împrejur, să proclame aceasta în casa idolilor lor și printre popor.
10 Și i-au pus armura în casa Astarteei; și i-au pironit trupul de
zidul Bet-Șanului. **11** Și când locuitorii din Iabes-Galaad au auzit
despre cele ce făcuseră filistenii lui Saul, **12** Toți bărbații viteji s-
au ridicat și au mers toată noaptea și au luat trupul lui Saul și
trupurile fiilor săi de pe zidul Bet-Șanului și au venit la Iabes și
le-au ars acolo. **13** Și le-au luat oasele și le-au îngropat sub un
copac la Iabes și au postit șapte zile.

2 Samuel

1 Acum, s-a întâmplat după moartea lui Saul, după ce David s-
a întors de la măcelul amaleciților și David locuise două zile în
Țiclag; **2** S-a întâmplat chiar a treia zi, că, iată, un om a ieșit din
tabără de la Saul cu hainele sfâșiate și cu pământ pe capul său;
și a fost astfel, că după ce a venit la David, a căzut la pământ
și s-a prosternat. **3** Și David i-a spus: De unde vii? Iar el i-a
spus: Din tabăra lui Israel am scăpat. **4** Și David i-a zis: Ce s-
a întâmplat? Spune-mi, te rog. Și el a răspuns că poporul a
fugit de la bătălie și mulți din popor au căzut de asemenea și
au murit; și Saul și Ionatan, fiul său, au murit și ei. **5** Și David
a spus tânărului care îi spusese aceste lucruri: Cum știi tu că
Saul și Ionatan, fiul său, sunt morți? **6** Și tânărul care îi spusese
a zis: Cum treceam din întâmplare pe muntele Ghilboa, iată,
Saul se rezema pe sulița sa; și, iată, care și călăreți îl urmăreau
necontenit. **7** Și când s-a uitat înapoia lui, m-a văzut și m-a
chemat. Și eu am răspuns: Iată-mă. **8** Și mi-a spus: Cine ești?
Iar eu i-am zis: Sunt amalecit. **9** El mi-a spus din nou: Stai în
picioare, te rog, asupra mea și ucide-mă, pentru că m-a cuprins
chinul, deoarece viața mea este încă întreagă în mine. **10** Astfel
că am stat asupra lui și l-am ucis, pentru că eram sigur că nu ar
fi trăit după cădere; și am luat coroana care era pe capul lui și
brățara care era pe brațul lui și le-am adus aici domnului meu.
11 Atunci David și-a apucat hainele și le-a rupt; și tot astfel toți
bărbații care erau cu el; **12** Și au jelit și au plâns și au postit
până seara, pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său, și pentru
poporul DOMNULUI și pentru casa lui Israel, deoarece căzuseră
prin sabie. **13** Și David a spus tânărului care îi spusese aceste
lucruri: De unde ești? Iar el a răspuns: Sunt fiul unui străin, un

amalecit. **14** Și David i-a spus: Cum nu te-ai temut să îți întinzi
mâna să nimicești pe unsul DOMNULUI? **15** Și David a chemat
pe unul dintre tineri și a spus: Du-te aproape și aruncă-te asupra
lui. Și l-a lovit încât el a murit. **16** Și David i-a spus: Sângele tău
fie asupra capului tău, pentru că gura ta a mărturisit împotriva ta,
spunând: Am ucis pe unsul DOMNULUI. **17** Și David a plâns cu
această plângere pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său; **18** (De
asemenea le-a cerut să învețe pe copiii lui Iuda folosirea arcului;
iată, aceasta este scrisă în cartea lui Iașar.) **19** Frumusețea lui
Israel este ucisă pe înălțimile tale; cum au căzut cei puternici!
20 Nu spuneți în Gat, nu vestiți pe străzile din Ascalon; ca nu
cumva să se bucure fiicele filistenilor, ca nu cumva fiicele celor
necircumcișii să triumfe. **21** Voi munți din Ghilboa, să nu fie rouă,
nici să nu fie ploaie peste voi, nici câmpuri de ofrande, pentru că
acolo scutul celor puternici este aruncat cu nemernicie, scutul lui
Saul, ca și cum nu ar fi fost uns cu untdelemn. **22** De la sângele
celor uciși, de la grăsimea celor puternici, arcul lui Ionatan nu se
întorcea înapoi și sabia lui Saul nu se întorcea goală. **23** Saul și
Ionatan erau de iubit și plăcuți în viețile lor și în moartea lor nu
au fost despărțiți; erau mai iuți decât acvilele, erau mai tari decât
leii. **24** Voi fiice ale lui Israel, plângeți pe Saul, care v-a îmbrăcat
în purpură, cu desfătări, care a pus ornamente de aur pe hainele
voastre. **25** Cum sunt căzuți cei puternici în mijlocul bătăliei! O,
Ionatan, tu ai fost ucis pe înălțimile tale. **26** Sunt tulburat pentru
tine, fratele meu Ionatan; foarte plăcut îmi erai; minunată a fost
iubirea ta pentru mine, întrecând iubirea femeilor. **27** Cum au
căzut cei puternici și armele de război au pierit!

2 Și s-a întâmplat după aceasta, că David a întrebat pe
DOMNUL, zicând: Să mă urc în vreuna din cetățile lui Iuda? Și

DOMNUL i-a spus: Urcă-te. Și David a zis: Unde să mă urc? Iar
el a spus: La Hebron. **2** Astfel David s-a urcat acolo și cele două
soții ale lui de asemenea, Ahinoam izreelita și Abigail carmelita,
soția lui Nabal. **3** Și pe oamenii lui care erau cu el David i-
a urcat, pe fiecare bărbat cu casa lui; și au locuit în cetățile
Hebronului. **4** Și bărbații lui Iuda au venit și acolo au uns pe
David împărat peste casa lui Iuda. Și i-au spus lui David, zicând:
Bărbații din Iabes-Galaad au fost cei care au îngropat pe Saul. **5**
Și David a trimis mesageri la bărbații din Iabes-Galaad și le-a
spus: Binecuvântați fiți voi de DOMNUL, că ați arătat această
bunătate domnului vostru, lui Saul, și l-ați îngropat. **6** Și acum
DOMNUL să vă arate bunătate și adevăr; și eu de asemenea vă
voi răsplăti această bunătate, pentru că ați făcut acest lucru. **7**
De aceea acum, să vi se întărească mâinile și fiți viteji, pentru
că stăpânul vostru Saul este mort și de asemenea casa lui Iuda
m-a uns împărat peste ei. **8** Dar Abner, fiul lui Ner, căpetenia
oștirii lui Saul, a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și l-a trecut la
Mahanaim; **9** Și l-a făcut împărat peste Galaad și peste așuriți
și peste Izreel și peste Efraim și peste Beniamin și peste tot
Israelul. **10** Iș-Boșet, fiul lui Saul, era în vârstă de patruzeci de
ani când a început să domnească peste Israel și a domnit doi
ani. Dar casa lui Iuda l-a urmat pe David. **11** Și timpul cât David
a fost împărat în Hebron, peste casa lui Iuda, a fost șapte ani și
șase luni. **12** Și Abner, fiul lui Ner, și servitorii lui Iș-Boșet, fiul lui
Saul, au ieșit din Mahanaim la Gabaon. **13** Și Ioab, fiul Țeruiei, și
servitorii lui David, au ieșit și s-au întâlnit la iazul din Gabaon; și
au șezut, unii într-o parte a iazului și ceilalți de partea cealaltă a
iazului. **14** Și Abner i-a spus lui Ioab: Să se ridice acum tinerii și
să joace înaintea noastră. Și Ioab a zis: Să se ridice. **15** Atunci

s-au ridicat și au trecut după număr doisprezece din Beniamin,
care țineau de Iș-Boșet, fiul lui Saul, și doisprezece din servitorii
lui David. **16** Și au apucat fiecare pe aproapele său de cap și și-
au înfipt sabia în coasta aproapelui său, astfel încât au căzut
împreună; de aceea acel loc a fost numit Helcat-Hațurim, care
este în Gabaon. **17** Și a fost o bătălie foarte grea în acea zi; și
Abner a fost lovit și bărbații lui Israel, înaintea servitorilor lui
David. **18** Și acolo erau trei fii ai Țeruiei: Ioab și Abișai și Asael;
și Asael era tot atât de iute de picior ca o căprioară sălbatică. **19**
Și Asael l-a urmărit pe Abner; și, mergând, nu se întorcea nici la
dreapta nici la stânga din urmărirea lui Abner. **20** Atunci Abner s-
a uitat înapoia sa și a spus: Ești tu Asael? Și el a răspuns: Eu
sunt. **21** Și Abner i-a spus: Abate-te la dreapta sau la stânga și
apucă pe unul dintre tineri și ia-ți armura lui. Dar Asael a refuzat
să se abată din urma lui. **22** Și Abner i-a spus din nou lui Asael:
Abate-te din urma mea, pentru ce să te dobor la pământ? Cum
aș putea atunci să îmi ridic fața înaintea fratelui tău, Ioab? **23**
Totuși el a refuzat să se abată; de aceea Abner, cu coada suliței
l-a lovit sub a cincea coastă, încât sulița a ieșit prin spatele lui; și
a căzut acolo și a murit în acel loc. Și s-a întâmplat, că atâți câți
ajungeau la locul unde Asael căzuse și murise, se opreau. **24** Și
Ioab și Abișai l-au urmărit pe Abner; și soarele apunea când
au ajuns la dealul Ama, care este înaintea Ghiahului, pe calea
pustiei Gabaonului. **25** Și copiii lui Beniamin s-au adunat după
Abner și au devenit o singură trupă și au stat în picioare pe
vârful unui deal. **26** Atunci Abner l-a chemat pe Ioab și a spus:
Va mânca sabia pentru totdeauna? Nu știi tu că va fi amărăciune
la sfârșit? Cât va dura deci, până când vei porunci poporului
să se întoarcă de la urmărirea fraților săi? **27** Și Ioab a spus:

Precum Dumnezeu trăiește, dacă nu ai fi vorbit, cu siguranță că
dimineața poporul s-ar fi urcat fiecare de la urmărirea fratelui
său. **28** Astfel că Ioab a sunat din trâmbiță și tot poporul s-a
oprit și nu au mai urmărit pe Israel, nici nu au mai luptat. **29** Și
Abner și oamenii săi au umblat toată noaptea aceea prin câmpie
și au trecut Iordanul și au mers prin tot Bitronul și au ajuns la
Mahanaim. **30** Și Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner și
după ce a adunat tot poporul împreună, lipseau dintre servitorii
lui David nouăsprezece oameni și Asael. **31** Dar servitorii lui
David loviseră din Beniamin și din oamenii lui Abner, astfel încât
trei sute șaizeci de bărbați muriseră. **32** Și au ridicat pe Asael și
l-au îngropat în mormântul tatălui său, care era în Betleem. Și
Ioab și oamenii săi au mers toată noaptea și au ajuns la Hebron
în zorii zilei.

3 Acum, a fost război lung între casa lui Saul și casa lui David;
dar David creștea din ce în ce mai tare, iar casa lui Saul slăbea
din ce în ce mai mult. **2** Și lui David i s-au născut fii în Hebron; și
întâiul său născut a fost Amnon, din Ahinoam izreelita; **3** Și
al doilea al său, Chileab, din Abigail carmelita, soția lui Nabal;
și al treilea, Absalom, fiul lui Maaca, fiica lui Talmai, împăratul
Gheșurului; **4** Și al patrulea, Adonia, fiul lui Haghita; și al cincilea,
Șefatia, fiul lui Abital; **5** Și al șaselea, Itream, prin Egla, soția
lui David. Aceștia i s-au născut lui David în Hebron. **6** Și s-a
întâmplat, în timp ce era război între casa lui Saul și casa lui
David, că Abner s-a întărit pentru casa lui Saul. **7** Și Saul avea o
concubină, al cărei nume era Riţpa, fiica lui Aia; și Iș-Boșet i-a
spus lui Abner: Pentru ce ai intrat la concubina tatălui meu? **8**
Atunci Abner s-a înfuriat foarte tare din cauza cuvintelor lui Iș-
Boșet și a spus: Sunt eu un cap de câine, eu, care împotriva lui

Iuda, arăt bunătate în această zi casei lui Saul, tatăl tău, fraților
săi și prietenilor săi și nu te-am dat în mâna lui David, ca să
mă acuzi astăzi de o greșeală referitor la această femeie? **9**
Astfel să facă Dumnezeu lui Abner și încă mai mult dacă nu
îi voi face, precum a jurat DOMNUL lui David; **10** De a muta
împărăția de la casa lui Saul și de a întemeia tronul lui David
peste Israel și peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba. **11** Iar
Iș-Boșet nu i-a putut răspunde lui Abner niciun cuvânt înapoi,
deoarece se temea de el. **12** Și Abner a trimis mesageri la David
din partea lui, spunând: A cui este țara? Spunând de asemenea:
Fă o alianță cu mine și, iată, mâna mea va fi cu tine, pentru a-ți
aduce tot Israelul la tine. **13** Iar el a spus: Bine, voi face alianță
cu tine; dar un singur lucru cer de la tine, și acesta este: Să nu
îmi vezi fața, decât dacă îmi aduci întâi pe Mical, fiica lui Saul,
când vii să îmi vezi fața. **14** Și David a trimis mesageri la Iș-
Boșet, fiul lui Saul, spunând: Dă-mi pe soția mea Mical, cu care
m-am logodit pentru o sută de prepuțuri ale filistenilor. **15** Și Iș-
Boșet a trimis și a luat-o de la soțul ei, de la Paltiel, fiul lui Laiș.
16 Și soțul ei a mers cu ea plângând în urma ei până la Bahurim.
Atunci Abner i-a spus: Du-te, întoarce-te. Și el s-a întors. **17**
Și Abner a avut un cuvânt cu bătrânii lui Israel, spunând: Ați
căutat în trecut ca David să fie împărat peste voi; **18** De aceea
acum faceți aceasta, pentru că DOMNUL a vorbit despre David,
spunând: Prin mâna servitorului meu David, voi salva pe poporul
meu Israel din mâna filistenilor și din mâna tuturor dușmanilor
săi. **19** Și Abner a vorbit de asemenea în urechile lui Beniamin;
și Abner a mers de asemenea să vorbească în urechile lui David
la Hebron tot ce părea bun lui Israel și ce părea bun întregii
case a lui Beniamin. **20** Astfel, Abner a venit la David la Hebron

și douăzeci de bărbați cu el. Și David i-a făcut lui Abner și
oamenilor care erau cu el un ospăț. **21** Și Abner i-a spus lui
David: Mă voi ridica și voi merge și voi aduna tot Israelul la
domnul meu, împăratul, ca ei să facă alianță cu tine și ca tu să
domnești peste tot ce dorește inima ta. Și David l-a trimis pe
Abner; și el a mers în pace. **22** Și, iată, servitorii lui David și Ioab
s-au întors de la urmărirea unei cete înarmate și au adus o mare
pradă cu ei; iar Abner nu era cu David în Hebron, pentru că îl
trimisese și el plecase în pace. **23** Când Ioab și toată oștirea
care era cu el s-au întors, i-au spus lui Ioab, zicând: Abner, fiul
lui Ner, a venit la împărat și el l-a trimis și a plecat în pace. **24**
Atunci Ioab a intrat la împărat și a spus: Ce ai făcut? Iată, Abner
a venit la tine, de ce l-ai trimis și el a plecat? **25** Tu îl cunoști pe
Abner, fiul lui Ner, că a venit să te înșele și să cunoască ieșirea
și intrarea ta și să cunoască tot ceea ce faci. **26** Și după ce
Ioab a ieșit de la David, a trimis mesageri după Abner, care l-au
adus înapoi de la fântâna Sira; dar David nu știa aceasta. **27**
Și când Abner s-a întors la Hebron, Ioab l-a luat deoparte la
poartă pentru a-i vorbi în ascuns, și acolo l-a lovit sub a cincea
coastă, încât el a murit, pentru sângele lui Asael, fratele său. **28**
Și după aceasta, când David a auzit, a spus: Eu și împărăția
mea suntem nevinovați înaintea DOMNULUI pentru totdeauna
de sângele lui Abner, fiul lui Ner; **29** Acesta să cadă pe capul lui
Ioab și al întregii case a tatălui său; și să nu lipsească din casa
lui Ioab vreunul care are o scurgere, sau care este un lepros,
sau care se sprijină în toiag, sau care cade prin sabie, sau care
este lipsit de pâine. **30** Astfel Ioab și Abișai, fratele său, au ucis
pe Abner, deoarece el ucisese pe fratele lor, Asael, la Gabaon în
bătălie. **31** Și David i-a spus lui Ioab și întregului popor care era

cu el: Rupeți-vă hainele și încingeți-vă cu pânză de sac și jeliți
înaintea lui Abner. Și împăratul David însuși urma sicriul. **32** Și l-
au îngropat pe Abner în Hebron; și împăratul și-a ridicat vocea și
a plâns la mormântul lui Abner; și tot poporul a plâns. **33** Și
împăratul a plâns pentru Abner și a spus: A murit Abner precum
moare un prost? **34** Mâinile tale nu erau legate, nici picioarele
tale puse în cătușe; precum cade un om înaintea oamenilor
stricați, astfel ai căzut tu. Și tot poporul a plâns din nou pentru
el. **35** Și când tot poporul a venit să îl facă pe David să mănânce
mâncare pe când era încă ziuă, David a jurat, spunând: Astfel
să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă voi gusta pâine
sau orice altceva, până când soarele apune. **36** Și tot poporul a
observat aceasta și le-a plăcut, la fel cum tot ce făcea împăratul
plăcea întregului popor. **37** Fiindcă tot poporul și tot Israelul
au înțeles în acea zi că nu a fost de la împărat să ucidă pe
Abner, fiul lui Ner. **38** Și împăratul a spus servitorilor săi: Nu știți
că un prinț și un mare om a căzut în această zi în Israel? **39**
Și eu sunt slab în această zi, deși sunt uns împărat și acești
oameni, fiii Țeruiei, sunt prea tari pentru mine; DOMNUL va
răsplăti făcătorului de rău după stricăciunea lui.

4 Și când fiul lui Saul a auzit că Abner a murit în Hebron, mâinile
i-au slăbit; și toți israeliții au fost tulburați. **2** Și fiul lui Saul avea
doi bărbați care erau căpetenii de cete: numele unuia era Baana
și numele celuilalt, Recab, fiii lui Rimon, un beerotit, dintre copiii
lui Beniamin; (fiindcă și Beerot era numărat la Beniamin; **3** Și
beerotiții fugiseră la Ghitaim și au fost locuitori temporari acolo
până în această zi.) **4** Și Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu care
era șchiop de picioare. El era în vârstă de cinci ani când au venit
veștile despre Saul și Ionatan din Izreel și dădaca lui l-a luat și a

fugit; și s-a întâmplat, pe când se grăbea ea să fugă, că el a
căzut și a devenit șchiop. Și numele lui era Mefiboșet. **5** Și fiii lui
Rimon beerotitul, Recab și Baana, au mers și au ajuns pe la
arșița zilei la casa lui Iș-Boșet, care era întins în pat la amiază. **6**
Și au intrat acolo în mijlocul casei, ca și cum ar fi adus grâu; și l-
au lovit sub a cincea coastă; și Recab și Baana, fratele său, au
scăpat. **7** Fiindcă atunci când intraseră în casă, el era întins pe
patul său în camera sa de dormit; și l-au lovit și l-au ucis și i-au
tăiat capul și i-au luat capul și au mers toată noaptea pe calea
câmpiei. **8** Și au adus capul lui Iș-Boșet la David la Hebron și au
spus împăratului: Iată, capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, dușmanul
tău, care ți-a căutat viața; și DOMNUL a răzbunat pe domnul
meu împăratul în această zi împotriva lui Saul și seminței lui. **9**
Și David le-a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiilor lui
Rimon beerotitul și le-a zis: Precum DOMNUL trăiește, care
mi-a răscumpărat sufletul din orice restrițe, **10** Când cineva
mi-a spus, zicând: Iată, Saul este mort, crezând că mi-a adus
vești bune, l-am apucat și l-am ucis în Țiclag, el, care a crezut
că îi voi da o răsplată pentru veștile lui; **11** Cu cât mai mult,
când oameni stricați au ucis pe o persoană dreaptă în propria lui
casă pe patul lui? Să nu cer eu de aceea sângele lui din mâna
voastră și să nu vă iau de pe pământ? **12** Și David a poruncit
tinerilor săi și ei i-au ucis și le-au retezat mâinile și picioarele și i-
au spânzurat deasupra iazului în Hebron. Dar au luat capul lui
Iș-Boșet și l-au îngropat în mormântul lui Abner în Hebron.

5 Atunci au venit toate triburile lui Israel la David la Hebron și
au vorbit, spunând: Iată, noi suntem osul tău și carnea ta. **2**
Și odinioară, când Saul era împărat peste noi, tu erai cel care
conduceai afară și aduceai înăuntru pe Israel; și DOMNUL ți-a

spus: Tu vei paște poporul meu Israel și tu vei fi o căpetenie
peste Israel. **3** Astfel, toți bătrânii lui Israel au venit la împărat
la Hebron; și împăratul David a făcut alianță cu ei în Hebron
înaintea DOMNULUI; și l-au uns pe David împărat peste Israel.
4 David era în vârstă de treizeci de ani când a început să
domnească și el a domnit patruzeci de ani. **5** În Hebron a domnit
peste Iuda șapte ani și șase luni; și în Ierusalim a domnit treizeci
și trei de ani peste tot Israelul și Iuda. **6** Și împăratul și oamenii
săi au mers la Ierusalim la iebusiți, locuitorii țării, care vorbiseră
lui David, spunând: Dacă nu îndepărtezi pe orbi și pe șchiopi, tu
nu vei intra aici; gândind: David nu poate intra aici. **7** Totuși
David a luat întăritura Sionului; aceeași este cetatea lui David. **8**
Și David a spus în acea zi: Oricine se urcă la apeduct și lovește
pe iebusiți și pe șchiopi și pe orbi, care sunt urâți de sufletul lui
David, el va fi mai marele și căpetenie. De aceea ei au spus:
Orbul și șchiopul nu vor intra în casă. **9** Astfel David a locuit în
fortăreață și a numit-o cetatea lui David. Și David a zidit de jur
împrejur de la Milo și spre interior. **10** Și David a mers înainte și
a devenit mare și DOMNUL Dumnezeul oștirilor era cu el. **11** Și
Hiram, împăratul Tirului, a trimis mesageri la David și cedri și
tâmplari și pietrari; și ei i-au clădit lui David o casă. **12** Și David
a priceput că DOMNUL îl întemeiase împărat peste Israel și că
înălțase împărăția sa de dragul poporului său Israel. **13** Și David
și-a luat mai multe concubine și soții din Ierusalim, după ce a
venit de la Hebron; și i s-au mai născut încă fii și fiice lui David.
14 Și acestea sunt numele celor care i s-au născut în Ierusalim:
Șamua și Șobab și Natan și Solomon, **15** Și Ibhar și Elișua și
Nefeg și Iafia, **16** Și Elișama și Eliada și Elifelet. **17** Dar când
filistenii au auzit că îl unseseră pe David împărat peste Israel,

toți filistenii au urcat să îl caute pe David; și David a auzit despre
aceasta și a coborât la fortăreață. **18** Filistenii de asemenea au
venit și s-au răspândit în Valea Refaim. **19** Și David a întrebat pe
DOMNUL, spunând: Să mă urc împotriva filistenilor? Îi vei da în
mâna mea? Și DOMNUL i-a spus lui David: Urcă-te, pentru că
voi da fără îndoială pe filisteni în mâna ta. **20** Și David a venit
la Baal-Perațim și David i-a lovit acolo și a spus: DOMNUL a
izbucnit peste dușmanii mei înaintea mea, ca spărtura apelor.
De aceea a pus acelui loc numele Baal-Perațim. **21** Și acolo și-
au lăsat idolii lor și David și oamenii săi i-au ars. **22** Și filistenii
s-au urcat din nou și s-au răspândit în Valea Refaim. **23** Și
când David a întrebat pe DOMNUL, el a spus: Să nu te urci; ci
înconjoară-i prin spate și să mergi asupra lor înaintea duzilor. **24**
Și să fie astfel, când auzi un sunet de umblet în vârfurile duzilor,
grăbește-te, atunci să te miști; fiindcă atunci DOMNUL va merge
înaintea ta, ca să lovească oștirea filistenilor. **25** Și David a făcut
astfel, precum DOMNUL îi poruncise; și a lovit pe filisteni de la
Gheba până la Ghezer.

6 Din nou, David a adunat pe toți bărbații aleși din Israel, treizeci
de mii. **2** Și David s-a ridicat și a mers cu tot poporul care era
cu el de la Baale din Iuda, ca să aducă de acolo chivotul lui
Dumnezeu, al cărui nume este chemat după numele DOMNULUI
oștirilor care locuiește între heruvimi. **3** Și au pus chivotul lui
Dumnezeu pe un car nou și l-au scos din casa lui Abinadab
care era în Ghibea; și Uza și Ahio, fiii lui Abinadab, conduceau
carul cel nou. **4** Și l-au scos din casa lui Abinadab care era în
Ghibea, însoțind chivotul lui Dumnezeu; și Ahio mergea înaintea
chivotului. **5** Și David și toată casa lui Israel cântau înaintea
DOMNULUI pe tot felul de instrumente făcute din lemn de brad,

chiar pe harpe și pe psalterioane și pe tamburine și pe corneți și
pe chimvale. **6** Și când au ajuns la aria lui Nacon, Uza și-a întins
mâna spre chivotul lui Dumnezeu și l-a apucat, fiindcă boii l-
au scuturat. **7** Și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui
Uza; și Dumnezeu l-a lovit acolo pentru greșeala sa; și a murit
acolo lângă chivotul lui Dumnezeu. **8** Și lui David nu i-a plăcut,
deoarece DOMNUL făcuse o spărtură asupra lui Uza; și a numit
locul acela Pereț-Uza până în această zi. **9** Și David s-a temut de
DOMNUL în acea zi și a spus: Cum să vină chivotul DOMNULUI
la mine? **10** Astfel, David a refuzat să mute chivotul DOMNULUI
la el, în cetatea lui David; ci David l-a dus deoparte în casa lui
Obed-Edom ghititul. **11** Și chivotul DOMNULUI a rămas în casa
lui Obed-Edom ghititul trei luni; și DOMNUL l-a binecuvântat pe
Obed-Edom și pe toată casa lui. **12** Și i s-a spus împăratului
David, zicând: DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom și
tot ce aparține lui, datorită chivotului lui Dumnezeu. Astfel David
a mers și a urcat chivotul lui Dumnezeu din casa lui Obed-
Edom în cetatea lui David cu veselie. **13** Și s-a întâmplat că
atunci când cei care au purtat chivotul DOMNULUI au făcut
șase pași, el a sacrificat boi și vite îngrășate. **14** Și David a
dansat înaintea DOMNULUI cu toată puterea lui; și David era
încins cu un efod de in subțire. **15** Astfel David și toată casa lui
Israel au adus chivotul DOMNULUI cu strigăte și cu sunet de
trâmbiță. **16** Și pe când chivotul DOMNULUI intra în cetatea lui
David, Mical, fiica lui Saul, a privit pe fereastră și l-a văzut pe
împăratul David sărind și dansând înaintea DOMNULUI; și ea l-a
disprețuit în inima ei. **17** Și au adus chivotul DOMNULUI și l-au
pus la locul său, în mijlocul tabernacolului pe care îl întinsese
David pentru chivotul DOMNULUI; și David a oferit ofrande

arse și ofrande de pace înaintea DOMNULUI. **18** Și imediat ce
David a terminat de oferit ofrande arse și ofrande de pace, a
binecuvântat poporul în numele DOMNULUI oștirilor. **19** Și a
împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel și la bărbați și
la femei, fiecăruia câte o turtă de pâine și o bucată bună de
carne și câte un ulcior de vin. Astfel, tot poporul a plecat fiecare
la casa lui. **20** Atunci David s-a întors să își binecuvânteze
casa. Și Mical, fiica lui Saul, a ieșit să îl întâmpine pe David și a
spus: Cât de glorios a fost împăratul lui Israel astăzi, care s-
a dezgolit astăzi în ochii roabelor servitorilor săi, precum unul
dintre oamenii deșerți se dezgolește fără rușine! **21** Și David a
spus către Mical: Aceasta a fost înaintea DOMNULUI, care m-a
ales pe mine înaintea tatălui tău și înaintea întregii lui case,
pentru a mă pune conducător peste poporul DOMNULUI, peste
Israel; de aceea voi juca înaintea DOMNULUI. **22** Și voi fi încă
mai nemernic decât atât și voi fi înjosit în ochii mei; și despre
servitoarele despre care ai vorbit, de ele voi fi onorat. **23** De
aceea Mical, fiica lui Saul, nu a avut copil până în ziua morții ei.

7 Și s-a întâmplat, când împăratul a șezut în casa lui și DOMNUL
i-a dat odihnă de toți dușmanii lui de jur împrejur, **2** Că împăratul
a spus profetului Natan: Vezi acum, eu locuiesc într-o casă de
cedru, dar chivotul lui Dumnezeu locuiește înăuntrul covoarelor.
3 Și Natan a spus împăratului: Du-te, fă tot ce este în inima ta,
fiindcă DOMNUL este cu tine. **4** Și s-a întâmplat că, în acea
noapte cuvântul DOMNULUI a venit la Natan, spunând: **5** Du-te
și spune servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL: Îmi
vei zidi tu o casă ca să locuiesc în ea? **6** Pentru că eu nu am
locuit în vreo casă de când am scos pe copiii lui Israel din Egipt,
chiar până în această zi, ci am umblat într-un cort și într-un

tabernacol. **7** În toate locurile în care am umblat cu toți copiii lui
Israel, am vorbit eu un cuvânt vreunuia din triburile lui Israel,
căruia i-am poruncit să pască pe poporul meu Israel, spunând:
De ce nu îmi zidiți o casă de cedru? **8** De aceea acum, astfel să
îi spui servitorului meu David: Astfel spune DOMNUL oștirilor:
Te-am luat de la staulul oilor, de la a urma oile, pentru a fi
conducător peste poporul meu, peste Israel; **9** Și am fost cu
tine oriunde ai mers și am stârpit pe toți dușmanii tăi dinaintea
ochilor tăi și ți-am făcut un nume mare, ca numele oamenilor
mari care sunt pe pământ. **10** Mai mult, voi rândui un loc pentru
poporul meu Israel și îl voi sădi, ca ei să locuiască într-un loc
al lor și să nu se mai mute; iar copiii stricăciunii nu îl vor mai
chinui ca înainte, **11** Ca atunci când am poruncit judecătorilor
să fie peste poporul meu Israel și te-am făcut să te odihnești
de toți dușmanii tăi. De asemenea DOMNUL îți spune că îți
va face o casă. **12** Și când zilele tale se vor fi împlinit și vei
adormi cu părinții tăi, voi așeza sămânța ta după tine, care va
ieși din adâncurile tale și îi voi întemeia împărăția. **13** El va zidi o
casă pentru numele meu și eu voi întări tronul împărăției lui
pentru totdeauna. **14** Eu îi voi fi tată și el îmi va fi fiu. Dacă
va face nelegiuire, îl voi mustra cu nuiaua oamenilor și cu
loviturile copiilor oamenilor; **15** Dar mila mea nu se va depărta
de la el, precum am luat-o de la Saul, pe care l-am îndepărtat
dinaintea ta. **16** Și casa ta și împărăția ta vor fi întemeiate pentru
totdeauna înaintea ta; tronul tău va fi întemeiat pentru totdeauna.
17 Conform tuturor acestor cuvinte și conform acestei întregi
viziuni, astfel i-a vorbit Natan lui David. **18** Atunci împăratul David
a intrat și a șezut înaintea DOMNULUI și a spus: Cine sunt eu,
Doamne DUMNEZEULE? Și ce este casa mea, că m-ai adus

până aici? **19** Și acesta încă a fost un lucru mic înaintea ochilor
tăi, DOAMNE DUMNEZEULE; dar tu ai vorbit de asemenea
despre casa servitorului tău pentru mult timp înainte. Și este
aceasta felul omului, Doamne DUMNEZEULE? **20** Și ce poate
David să îți mai spună? Pentru că tu DOAMNE DUMNEZEULE,
cunoști pe servitorul tău. **21** De dragul cuvântului tău și conform
inimii tale, ai făcut toate aceste lucruri mărețe, pentru a le face
cunoscute servitorului tău. **22** De aceea tu ești mare, DOAMNE
Dumnezeule, pentru că nu este nimeni ca tine, nici nu este vreun
Dumnezeu în afară de tine, conform cu toate câte am auzit cu
urechile noastre. **23** Și ce națiune pe pământ este ca poporul
tău, ca Israel, pe care Dumnezeu a mers să îl răscumpere ca
popor pentru el însuși și să îi facă un nume și să facă pentru voi
lucruri mari și înfricoșătoare, pentru țara ta, înaintea poporului
tău, pe care ți l-ai răscumpărat din Egipt, de la națiuni și de la
dumnezeii lor? **24** Fiindcă ți-ai întărit pe poporul tău Israel să
îți fie un popor pentru totdeauna; și tu, DOAMNE, ai devenit
Dumnezeul lor. **25** Și acum, DOAMNE Dumnezeule, cuvântul
pe care l-ai spus referitor la servitorul tău și referitor la casa
lui, întemeiază-l pentru totdeauna și fă precum ai spus. **26** Și
numele tău să fie mărit pentru totdeauna, spunând: DOMNUL
oștirilor este Dumnezeu peste Israel; și să fie întemeiată, casa
servitorului tău David înaintea ta. **27** Pentru că tu, DOAMNE
al oștirilor, Dumnezeul lui Israel, i-ai revelat servitorului tău,
spunând: Îți voi zidi o casă; de aceea a găsit servitorul tău în
inima sa să se roage această rugăciune către tine. **28** Și acum,
Doamne DUMNEZEULE, tu ești acel Dumnezeu și cuvintele tale
sunt adevărate și tu ai promis această bunătate servitorului tău;
29 De aceea acum, să îți placă să binecuvântezi casa servitorului

tău, ca să continue pentru totdeauna înaintea ta, pentru că tu,
Doamne DUMNEZEULE, ai vorbit aceasta; și cu binecuvântarea
ta să fie casa servitorului tău binecuvântată pentru totdeauna.

8 Și după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe filisteni și i-
a supus; și David a luat Meteg-Haama din mâna filistenilor. **2**
Și a lovit pe Moab și i-a măsurat cu o frânghie, aruncându-i
la pământ; chiar cu două frânghii a măsurat pentru a-i da la
moarte și cu o frânghie întreagă pentru a-i lăsa în viață. Și
astfel, moabiții au devenit servitorii lui David și au adus daruri.
3 Și David a lovit de asemenea pe Hadadezer, fiul lui Rehob,
împăratul din Țoba, pe când mergea să își recupereze granița la
râul Eufrat. **4** Și David a luat de la el o mie de care și șapte
sute de călăreți și douăzeci de mii de pedeștri; și David a tăiat
tendoanele cailor tuturor carelor, dar a păstrat dintre ei cai pentru
o sută de care. **5** Și când sirienii din Damasc au venit pentru a-l
ajuta pe Hadadezer, împăratul din Țoba, David a ucis dintre
sirieni douăzeci și două de mii de oameni. **6** Atunci David a pus
garnizoane în Siria Damascului; și sirienii au devenit servitorii
lui David și au adus daruri. Și DOMNUL îl păstra pe David
oriunde mergea. **7** Și David a luat scuturile de aur care erau
pe servitorii lui Hadadezer și le-a adus la Ierusalim. **8** Și din
Betah și din Berotai, cetăți ale lui Hadadezer, împăratul David
a luat foarte multă aramă. **9** Când Toi, împăratul Hamatului,
a auzit că David lovise toată oștirea lui Hadadezer, **10** Atunci
Toi a trimis pe Ioram, fiul său, la împăratul David, pentru a-l
saluta și pentru a-l binecuvânta, pentru că luptase împotriva lui
Hadadezer și îl bătuse, pentru că Hadadezer avusese războaie
cu Toi. Și Ioram a adus cu el vase de argint și vase de aur și
vase de aramă, **11** Pe care David le-a dedicat de asemenea

DOMNULUI, cu argintul și cu aurul pe care îl dedicase de la
toate națiunile pe care le supusese; **12** Din Siria și din Moab
și de la copiii lui Amon și de la filisteni și de la Amalec și din
prada lui Hadadezer, fiul lui Rehob, împăratul din Țoba. **13** Și
David și-a făcut un nume când s-a întors de la lovirea sirienilor
în valea sării, aceștia fiind optsprezece mii de oameni. **14** Și a
pus garnizoane în Edom; a pus garnizoane în tot Edomul și toți
cei din Edom au devenit servitorii lui David. Și DOMNUL l-a
păstrat pe David oriunde mergea. **15** Și David a domnit peste tot
Israelul; și David făcea judecată și dreptate pentru tot poporul
său. **16** Și Ioab, fiul Țeruiei, era peste oștire; și Iosafat, fiul lui
Ahilud, era cronicar; **17** Și Țadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul
lui Abiatar, erau preoți; și Seraia era scrib; **18** Și Benaia, fiul lui
Iehoiada, era și peste cheretiți și peste peletiți; și fiii lui David
erau mai marii conducători.

9 Și David a spus: Mai este cineva care să fi rămas din casa
lui Saul, ca să îi arăt bunătate din cauza lui Ionatan? **2** Și era
din casa lui Saul un servitor al cărui nume era Țiba. Și când l-
au chemat la David, împăratul i-a spus: Ești tu Țiba? Și el a
spus: Al tău servitor. **3** Și împăratul a spus: Mai este cineva din
casa lui Saul, ca să îi arăt bunătatea lui Dumnezeu? Și Țiba a
spus împăratului: Ionatan mai are încă un fiu, care este șchiop
de picioare. **4** Și împăratul i-a spus: Unde este el? Și Țiba a
spus împăratului: Iată, el este în casa lui Machir, fiul lui Amiel, în
Lodebar. **5** Atunci împăratul David a trimis și l-a scos din casa
lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar. **6** Acum, când Mefibișet,
fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața la
pământ și s-a prosternat. Și David a spus: Mefibișet. Iar el a
răspuns: Iată, pe servitorul tău! **7** Și David i-a spus: Nu te teme,

pentru că îți voi arăta într-adevăr bunătate, de dragul lui Ionatan,
tatăl tău, și îți voi da înapoi tot pământul lui Saul, tatăl tău; și
tu vei mânca pâine la masa mea continuu. **8** Și el s-a plecat
și a spus: Ce este servitorul tău, ca să privești la un astfel de
câine mort cum sunt eu? **9** Atunci împăratul l-a chemat pe Țiba,
servitorul lui Saul, și i-a spus: Am dat fiului stăpânului tău tot ce
a aparținut lui Saul și întregii sale case. **10** Tu, de aceea, și fiii
tăi și servitorii tăi, veți ara pământul pentru el și tu vei aduce
roadele, ca fiul stăpânului tău să aibă mâncare să mănânce; dar
Mefiboșet, fiul stăpânului tău, va mânca pâine întotdeauna la
masa mea. Acum Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de
servitori. **11** Atunci Țiba a spus împăratului: Conform cu toate
câte a poruncit domnul meu, împăratul, servitorului său, astfel
va face servitorul tău. Cât despre Mefiboșet, a spus împăratul,
el va mânca la masa mea, ca unul dintre fiii împăratului. **12**
Și Mefiboșet avea un fiu tânăr, al cărui nume era Mica. Și toți
câți au locuit în casa lui Țiba erau servitori lui Mefiboșet. **13**
Astfel Mefiboșet a locuit în Ierusalim, fiindcă mânca la masa
împăratului continuu; și el era șchiop la ambele picioare.

10 Și s-a întâmplat după aceasta, că împăratul copiilor lui
Amon a murit și Hanun, fiul său, a domnit în locul său. **2** Atunci
David a spus: Voi arăta bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaș,
precum tatăl său mi-a arătat mie bunătate. Și David a trimis să îl
mângâie prin servitorii săi pentru tatăl său. Și servitorii lui David
au venit în țara copiilor lui Amon. **3** Și prinții copiilor lui Amon i-
au spus lui Hanun, domnul lor: Gândești tu că David onorează
pe tatăl tău, că a trimis mângâietori la tine? Nu a trimis David
mai degrabă pe servitorii săi la tine ca să cerceteze cetatea și
să o spioneze și să o dărâme? **4** De aceea Hanun i-a luat pe

servitorii lui David și le-a ras bărbile pe jumătate și le-a tăiat
hainele la mijloc, până la fese, și i-a trimis. **5** Când i-au spus
aceasta lui David, el a trimis să îi întâlnească, deoarece oamenii
erau foarte rușinați; și împăratul a spus: Rămâneți la Ierihon
până vă cresc bărbile și apoi întoarceți-vă. **6** Și când copiii lui
Amon au văzut că s-au împuțit înaintea lui David, copiii lui Amon
au trimis și au angajat pe sirienii din Bet-Rehob și pe sirienii din
Țoba, douăzeci de mii de pedeștri, și de la împăratul Maaca, o
mie de bărbați, și din IșTob, douăsprezece mii de bărbați. **7** Și
când David a auzit de aceasta, l-a trimis pe Ioab și toată oștirea
războinicilor. **8** Și copiii lui Amon au ieșit și s-au desfășurat
pentru bătălie la intrarea porții; și sirienii din Țoba și din Rehob
și Iștob și Maaca, erau singuri pe câmp. **9** Când Ioab a văzut că
frontul bătăliei era împotriva lui dinainte și dinapoi, a ales din toți
bărbații aleși ai lui Israel și i-a desfășurat împotriva sirienilor; **10**
Și restul poporului l-a dat în mâna lui Abișai, fratele său, ca să
îi desfășoare împotriva copiilor lui Amon. **11** Și a spus: Dacă
sirienii sunt prea tari pentru mine, atunci tu să mă ajuți; dar dacă
fiii lui Amon sunt prea tari pentru tine, atunci eu voi veni și te voi
ajuta. **12** Încurajează-te și să fim bărbați pentru poporul nostru și
pentru cetățile Dumnezeului nostru; și DOMNUL să facă ce îi
pare bine. **13** Și Ioab și poporul care era cu el s-au apropiat
să lupte împotriva sirienilor; iar ei au fugit dinaintea lui. **14** Și
când copiii lui Amon au văzut că sirienii fugiseră, atunci au fugit
și ei dinaintea lui Abișai și au intrat în cetate. Astfel Ioab s-a
întors de la copiii lui Amon și a venit la Ierusalim. **15** Și când
sirienii au văzut că au fost loviți înaintea lui Israel, s-au adunat
împreună. **16** Și Hadadezer a trimis și i-a scos pe sirienii care
erau dincolo de râu; și au venit la Helam; și Șobac, căpetenia

oștirii lui Hadadezer, mergea în fruntea lor. **17** Și când i s-a spus
lui David, el a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul și a venit la
Helam. Și sirienii s-au desfășurat împotriva lui David și au luptat
cu el. **18** Și sirienii au fugit dinaintea lui Israel; și David a ucis
șapte sute de conducători de care dintr-ai sirienilor și patruzeci
de mii de călăreți și a lovit pe Șobac, căpetenia oștirii lor, care
a murit acolo. **19** Și când toți împărații care erau servitori lui
Hadadezer au văzut că erau loviți înaintea lui Israel, au făcut
pace cu Israel și le-au servit. Astfel sirienii s-au temut să îi mai
ajute pe copiii lui Amon.

11 Și s-a întâmplat, după terminarea anului, pe timpul când
împărații ies la bătălie, că David a trimis pe Ioab și pe servitorii
săi cu el și tot Israelul; și i-au nimicit pe fiii lui Amon și au asediat
Raba. Dar David a rămas încă la Ierusalim. **2** Și s-a întâmplat,
spre seară, că David s-a ridicat din patul său și s-a plimbat pe
acoperișul casei împăratului; și de pe acoperiș a văzut o femeie
spălându-se; și femeia era foarte frumoasă la vedere. **3** Și David
a trimis și a cercetat despre femeie. Și unul a spus: Nu este
aceasta Bat-Șeba, fiica lui Eliam, soția lui Urie hititul? **4** Și David
a trimis mesageri și au luat-o; și ea a intrat la el și el s-a culcat
cu ea; fiindcă ea era purificată de necurăția ei; și s-a întors
acasă. **5** Și femeia a rămas însărcinată și a trimis să spună lui
David și a zis: Sunt însărcinată. **6** Și David a trimis la Ioab,
spunând: Trimite-mi pe Urie hititul. Și Ioab l-a trimis pe Urie la
David. **7** Și după ce Urie a venit la el, David l-a întrebat ce mai
făcea Ioab și ce mai făcea poporul și cum mergea războiul.
8 Și David i-a spus lui Urie: Coboară acasă la tine și spală-ți
picioarele. Și Urie s-a depărtat de casa împăratului și l-a urmat
un dar de mâncare de la împărat. **9** Dar Urie a dormit la ușa

casei împăratului cu toți servitorii domnului său și nu a coborât
acasă. **10** Și când i-au spus lui David, zicând: Urie nu a coborât
acasă. Și David i-a spus lui Urie: Nu te-ai întors din călătorie? De
ce nu ai coborât acasă? **11** Și Urie i-a spus lui David: Chivotul și
Israel și Iuda, locuiesc în corturi; și domnul meu Ioab și servitorii
domnului meu, sunt așezați în tabără în câmp deschis; să intru
eu atunci în casa mea, să mănânc și să beau și să mă culc cu
soția mea? Precum trăiești tu și precum trăiește sufletul tău, nu
voi face acest lucru. **12** Și David i-a spus lui Urie: Rămâi aici
și astăzi, și mâine te voi lăsa să pleci. Astfel Urie a rămas la
Ierusalim în acea zi și a doua zi. **13** Și când David l-a chemat, el
a mâncat și a băut înaintea lui și l-a îmbătat; și seara el a ieșit
afară să se culce în patul său cu servitorii domnului său, dar nu
a coborât acasă. **14** Și s-a întâmplat, dimineața, că David a scris
o scrisoare lui Ioab și a trimis-o prin mâna lui Urie. **15** Și a scris
în scrisoare, spunând: Puneți-l pe Urie în fruntea bătăliei celei
mai încinse și retrageți-vă de la el, ca să fie lovit și să moară.
16 Și s-a întâmplat, când Ioab observa cetatea, că l-a pus pe
Urie la locul unde știa că erau bărbați viteji. **17** Și bărbații cetății
au ieșit afară și au luptat cu Ioab; și au căzut unii din popor
dintre servitorii lui David; și Urie hititul a murit de asemenea. **18**
Atunci Ioab a trimis și a spus lui David toate lucrurile referitoare
la război; **19** Și a poruncit mesagerului, zicând: După ce vei
fi terminat de spus împăratului lucrurile despre război, **20** Și
dacă va fi astfel, că furia împăratului se va ridica și îți va spune:
Pentru ce v-ați apropiat atât de mult de cetate când ați luptat?
Nu ați știut că vor trage de pe zid? **21** Cine a lovit pe Abimelec,
fiul lui Ierubeșet? Nu a aruncat o femeie o bucată de piatră de
moară de pe zid, încât el a murit la Tebeț? De ce v-ați apropiat

de zid? Atunci tu să spui: A murit și servitorul tău Urie, hititul. **22**
Astfel mesagerul a plecat și a venit și i-a arătat lui David despre
toate pentru care îl trimisese Ioab. **23** Și mesagerul i-a spus
lui David: Într-adevăr, oamenii au fost mai tari decât noi și au
ieșit la noi în câmp și am fost asupra lor până la intrarea porții.
24 Și trăgătorii au tras de pe zid asupra servitorilor tăi; și unii
dintre servitorii împăratului au murit; a murit și servitorul tău Urie,
hititul. **25** Atunci David i-a spus mesagerului: Astfel să spui lui
Ioab: Să nu îți displacă acest lucru, pentru că sabia mănâncă pe
unul la fel ca și pe altul; întărește mai mult bătălia împotriva
cetății și dărâm-o; și încurajează-l. **26** Și când soția lui Urie a
auzit că Urie soțul ei era mort, l-a jelit pe soțul ei. **27** Și când
jelirea a trecut, David a trimis și a adus-o acasă și ea i-a devenit
soție și i-a născut un fiu. Dar lucrul pe care David îl făcuse nu a
plăcut DOMNULUI.

12 Și DOMNUL l-a trimis pe Natan la David. Și Natan a venit
la el și i-a spus: Erau doi oameni într-o cetate; unul bogat și
celălalt sărac. **2** Bogatul avea foarte multe turme și cirezi; **3**
Dar săracul nu avea nimic, în afară de o singură mielușea, pe
care o cumpărase și o hrănea; și aceasta creștea împreună cu
el și cu copiii săi; mânca din mâncarea lui și bea din paharul
lui și se culca la sânul lui și îi era ca o fiică. **4** Și a venit un
călător la omul bogat iar el nu s-a îndurat să ia din turma lui și
din cireada lui, ca să pregătească pentru călătorul care venise la
el; dar a luat oaia omului sărac și a pregătit-o pentru omul care
venise la el. **5** Și mânia lui David s-a aprins foarte tare împotriva
omului acela; și i-a spus lui Natan: Precum DOMNUL trăiește,
omul care a făcut acest lucru va muri negreșit. **6** Și să întoarcă
pentru miel, împătrit, pentru că a făcut aceasta și pentru că nu a

avut milă. **7** Și Natan i-a spus lui David: Tu ești acel om. Astfel
spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Te-am uns împărat peste
Israel și te-am eliberat din mâna lui Saul; **8** Și ți-am dat casa
stăpânului tău și soțiile stăpânului tău la sânul tău și ți-am dat
casa lui Israel și a lui Iuda; și dacă aceasta ar fi fost prea puțin,
ți-aș fi dat astfel și astfel de lucruri. **9** Pentru ce ai disprețuit
porunca DOMNULUI, pentru a face rău înaintea ochilor lui? Ai
ucis pe Urie hititul cu sabia și ți-ai luat pe soția lui de soție, iar
pe el l-ai ucis cu sabia copiilor lui Amon. **10** De aceea acum
sabia nu se va depărta niciodată de casa ta, pentru că m-ai
disprețuit și ai luat pe soția lui Urie hititul să fie soția ta. **11** Astfel
spune DOMNUL: Iată, voi ridica un rău împotriva ta din propria
ta casă și îți voi lua soțiile de dinaintea ochilor tăi și le voi da
aproapelui tău și el se va culca cu soțiile tale în fața acestui
soare. **12** Pentru că tu ai făcut aceasta în secret; dar eu voi face
acest lucru înaintea întregului Israel și în fața soarelui. **13** Și
David i-a spus lui Natan: Am păcătuit împotriva DOMNULUI. Și
Natan i-a spus lui David: DOMNUL de asemenea a îndepărtat
păcatul tău, nu vei muri. **14** Dar pentru că prin această faptă
ai dat mare ocazie dușmanilor DOMNULUI să blesteme, de
asemenea pruncul care ți s-a născut va muri negreșit. **15** Și
Natan a plecat acasă. Și DOMNUL a lovit pruncul pe care soția
lui Urie i-l născuse lui David și a fost foarte bolnav. **16** Și David l-
a implorat pe Dumnezeu pentru prunc; și David a postit și a
intrat și a stat întins toată noaptea pe pământ. **17** Și bătrânii
casei lui s-au ridicat și au intrat la el, pentru a-l ridica de la
pământ; dar el a refuzat și nici nu a mâncat pâine cu ei. **18** Și s-
a întâmplat, în a șaptea zi, că pruncul a murit. Și servitorii lui
David s-au temut să îi spună că pruncul era mort, pentru că au

spus: Iată, în timp ce pruncul încă trăia, i-am vorbit și a refuzat
să dea ascultare vocii noastre; cât se va chinui, dacă îi spunem
că pruncul este mort? **19** Dar când David a văzut că servitorii săi
șopteau, David a priceput că pruncul era mort; de aceea David a
spus servitorilor săi: Este pruncul mort? Și ei au spus: Este mort.
20 Atunci David s-a ridicat de la pământ și s-a spălat și s-a uns
și și-a schimbat hainele și a intrat în casa DOMNULUI și s-a
închinat; apoi a venit acasă; și după ce a cerut, i-au pus pâine
înainte și a mâncat. **21** Atunci servitorii săi i-au spus: Ce este
acest lucru pe care l-ai făcut? Tu ai postit și ai plâns pentru
prunc în timp ce era în viață; dar acum când pruncul este mort,
te-ai ridicat și ai mâncat pâine? **22** Și el a spus: În timp ce
pruncul era încă în viață, am postit și am plâns, fiindcă am spus:
Cine poate spune dacă DUMNEZEU nu va avea har fața de
mine, ca să trăiască pruncul? **23** Dar acum el este mort, pentru
ce să postesc? Pot să îl aduc înapoi? Eu mă voi duce la el, dar
el nu se va întoarce la mine. **24** Și David a mângâiat-o pe Bat-
Șeba, soția sa, și a intrat la ea și s-a culcat cu ea; și ea a născut
un fiu și el i-a pus numele Solomon; și DOMNUL l-a iubit. **25** Și
a trimis prin mâna profetului Natan; și el i-a pus numele Iedidia,
datorită DOMNULUI. **26** Și Ioab a luptat împotriva Rabei copiilor
lui Amon și a luat cetatea împărătească. **27** Și Ioab a trimis
mesageri la David și a spus: Am luptat împotriva Rabei și am
luat cetatea apelor. **28** De aceea acum, adună restul poporului și
așază tabăra împotriva cetății și ia-o, ca nu cumva să iau eu
cetatea și să fie numită după numele meu. **29** Și David a adunat
tot poporul și a mers la Raba și a luptat împotriva ei și a luat-o.
30 Și a luat coroana împăratului lor de pe capul său, greutatea
acesteia era de un talant de aur, cu pietre prețioase; și a fost

pusă pe capul lui David. Și a scos foarte multă pradă din cetate.
31 Și a adus pe poporul care era în ea și i-a pus sub ferăstraie și
sub suluri de fier și sub topoare de fier și i-a făcut să treacă prin
cuptorul de cărămizi; și astfel a făcut tuturor cetăților copiilor lui
Amon. Și David și tot poporul s-au întors la Ierusalim.

13 Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom, fiul lui David
avea o soră frumoasă, al cărei nume era Tamar; și Amnon, fiul
lui David, o iubea. 2 Și Amnon era atât de chinuit, încât a căzut
bolnav după sora sa, Tamar, pentru că era fecioară și lui Amnon
i se părea greu să îi facă ceva. 3 Dar Amnon avea un prieten,
al cărui nume era Ionadab, fiul lui Șimea, fratele lui David; Și
Ionadab era un om foarte viclean. 4 Și el i-a spus: Fiind fiul
împăratului de ce ești tu tot mai slab, din zi în zi? Refuzi să îmi
spui? Și Amnon i-a spus: O iubesc pe Tamar, sora fratelui meu,
Absalom. 5 Și Ionadab i-a spus: Culcă-te în patul tău și fă-te
bolnav; și când tatăl tău vine să te vadă, spune-i: Te rog, să
vină sora mea Tamar și să îmi dea mâncare și să pregătească
mâncarea înaintea ochilor mei, ca să o văd și să mănânc din
mâna ei. 6 Astfel Amnon s-a culcat și s-a prefăcut bolnav; și
când împăratul a venit să îl vadă, Amnon a spus împăratului:
Te rog, să vină Tamar, sora mea, și să îmi facă două turte
înaintea ochilor mei, ca să mănânc din mâna ei. 7 Atunci David
a trimis acasă la Tamar, spunând: Du-te acum la casa fratelui
tău, Amnon, și pregătește-i mâncare. 8 Astfel Tamar a mers la
casa fratelui ei, Amnon; și el era culcat. Și ea a luat făină și a
frământat-o și a pregătit turte înaintea ochilor lui și a copt turtele.
9 Și a luat o tigaie și le-a turnat înaintea lui; dar el a refuzat să
mănânce. Și Amnon a spus: Să iasă toți bărbații de la mine. Și
au ieșit, fiecare bărbat de la el. 10 Și Amnon i-a spus lui Tamar:

Adu mâncarea în cameră, ca să mănânc din mâna ta. Și Tamar
a luat turtele pe care le făcuse și le-a adus în cameră, la Amnon,
fratele ei. **11** Și după ce i le-a adus ca să mănânce, el a apucat-
o și i-a spus: Vino să te culci cu mine, sora mea. **12** Dar ea i-a
răspuns: Nu, fratele meu, nu mă forța, pentru că un astfel de
lucru nu trebuie făcut în Israel, nu face această prostie. **13** Și eu,
încotro voi face să plece rușinea mea? Și cât despre tine, tu vei
fi ca unul dintre proști în Israel. De aceea acum, te rog, vorbește
împăratului, pentru că nu mă va opri de la tine. **14** Totuși el a
refuzat să dea ascultare vocii ei; și, fiind mai tare decât ea, a
forțat-o și s-a culcat cu ea. **15** Apoi, Amnon a urât-o foarte mult;
astfel încât ura cu care a urât-o a fost mai mare decât dragostea
cu care o iubise. Și Amnon i-a spus: Ridică-te, pleacă. **16** Iar ea
i-a spus: Cât despre acest lucru, acest rău de a mă alunga este
mai mare decât celălalt pe care mi l-ai făcut. Dar el a refuzat să
îi dea ascultare. **17** Atunci el a chemat pe servitorul său care îi
servea și a spus: Scoate acum afară pe această femeie de la
mine și încuie ușa după ea. **18** Și ea purta o haină pestriță,
pentru că în asemenea robe erau îmbrăcate fiicele fecioare ale
împăratului. Atunci servitorul lui a scos-o afară și a încuiat ușa
după ea. **19** Și Tamar și-a pus cenușă pe cap și și-a sfâșiat
haina pestriță care era pe ea și și-a pus mâna pe cap și a plecat,
plângând. **20** Și Absalom, fratele ei, i-a spus: A fost Amnon,
fratele tău, cu tine? Dar acum liniștește-te, sora mea; el este
fratele tău; nu lua aminte la acest lucru. Astfel Tamar a rămas
părăsită în casa fratelui ei, Absalom. **21** Dar când împăratul
David a auzit de toate aceste lucruri, s-a înfuriat foarte tare. **22** Și
Absalom nu vorbea fratelui său, Amnon, nici rău nici bine, pentru
că Absalom îl ura pe Amnon, pentru că o forțase pe Tamar,

sora lui. **23** Și s-a întâmplat după doi ani întregi, că Absalom
avea tunzători de oi în Baal-Hațor, care este lângă Efraim; și
Absalom a invitat pe toți fiii împăratului. **24** Și Absalom a venit la
împărat și a spus: Iată acum, servitorul tău are tunzători de oi;
să meargă, te implor, împăratul și servitorii săi cu servitorul tău.
25 Și împăratul i-a spus lui Absalom: Nu, fiul meu, să nu mergem
toți acum, ca nu cumva să îți fim povară. Dar el a insistat asupra
lui; totuși a refuzat să meargă dar l-a binecuvântat. **26** Atunci
Absalom a spus: Dacă nu, te rog, lasă pe fratele meu Amnon
să meargă cu noi. Și împăratul i-a spus: De ce să meargă el
cu tine? **27** Dar Absalom a insistat asupra lui, încât l-a lăsat
pe Amnon și pe toți fiii împăratului să meargă cu el. **28** Acum,
Absalom poruncise servitorilor săi, spunând: Fiți atenți, când
inima lui Amnon este veselă cu vin și când vă spun: Loviți pe
Amnon; atunci omorâți-l, nu vă temeți; nu v-am poruncit eu?
Fiți curajoși și fiți viteji. **29** Și servitorii lui Absalom i-au făcut lui
Amnon precum le poruncise Absalom. Atunci toți fiii împăratului
s-au ridicat și fiecare s-a urcat pe catârul său și au fugit. **30** Și s-
a întâmplat, în timp ce ei erau încă pe cale, că veștile au ajuns
la David, spunând: Absalom a ucis pe toți fiii împăratului și nu a
rămas niciunul dintre ei. **31** Atunci împăratul s-a ridicat și și-a
sfâșiat hainele și s-a întins pe pământ; și toți servitorii săi au stat
împrejur cu hainele sfâșiate. **32** Și Ionadab, fiul lui Șimea, fratele
lui David, a răspuns și a zis: Să nu zică domnul meu că i-au ucis
pe toți tinerii, pe fiii împăratului, pentru că numai Amnon este
mort; fiindcă după rânduiala lui Absalom aceasta a fost hotărâtă
din ziua în care el a forțat-o pe Tamar, sora lui. **33** De aceea
acum, să nu pună domnul meu, împăratul, lucrul acesta la inima
lui, zicând că toți fiii împăratului sunt morți, pentru că numai

Amnon este mort. **34** Dar Absalom a fugit. Și tânărul care era
de gardă și-a ridicat ochii și a privit și, iată, venea mult popor
pe calea din spatele lui, pe coasta dealului. **35** Și Ionadab a
spus împăratului: Iată, fiii împăratului vin; precum servitorul tău a
spus, așa este. **36** Și s-a întâmplat, imediat ce a terminat de
vorbit, că, iată, fiii împăratului au venit și și-au înălțat vocea și au
plâns; și împăratul de asemenea și toți servitorii săi au plâns
foarte tare. **37** Dar Absalom a fugit și a mers la Talmai, fiul lui
Amihur, împăratul Gheșurului. Și David jelea zilnic pe fiul său. **38**
Astfel Absalom a fugit și a mers la Gheșur și a stat acolo trei ani.
39 Și sufletul împăratului David tânjea să meargă la Absalom,
pentru că era mângâiat referitor la Amnon, văzând că era mort.

14 Acum Ioab, fiul Țeruiei, a priceput că inima împăratului
tânjea după Absalom. **2** Și Ioab a trimis la Tecoa și a adus de
acolo o femeie înțeleaptă și i-a spus: Te rog, prefă-te că jelești și
îmbracă acum haine de jelire și nu te unge cu untdelemn, ci fii
ca o femeie care mult timp a jelit după cel mort; **3** Și intră la
împărat și vorbește-i în acest fel. Și Ioab a pus cuvintele în gura
ei. **4** Și după ce femeia din Tecoa a vorbit împăratului, a căzut cu
fața la pământ și s-a prosternat și a spus: Ajută-mă, împărate. **5**
Și împăratul i-a spus: Ce îți este? Iar ea a răspuns: Eu sunt cu
adevărat o femeie văduvă și soțul meu este mort. **6** Și roaba ta
avea doi fii și cei doi s-au luptat la câmp și nu era nimeni să îi
despartă și unul a lovit pe celălalt și l-a ucis. **7** Și, iată, întreaga
familie s-a ridicat împotriva roabei tale și au spus: Predă-l pe cel
care l-a lovit pe fratele său, ca să îl ucidem, pentru viața fratelui
său, pe care l-a ucis și îl vom nimici și pe moștenitor; și astfel ei
vor stinge cărbunele care a rămas și nu vor lăsa soțului meu nici
nume nici rămășiță pe pământ. **8** Și împăratul a spus femeii:

Du-te acasă și voi da poruncă referitor la tine. **9** Și femeia din
Tecoa a spus împăratului: Domnul meu, împărate, nelegiuirea fie
asupra mea și asupra casei tatălui meu; și împăratul și tronul
său să fie nevinovați. **10** Și împăratul a spus: Oricine îți spune
ceva, adu-l la mine și nu te va mai atinge. **11** Atunci ea a spus:
Te rog, să își amintească împăratul de DOMNUL Dumnezeul
tău, ca să nu permiți răzbunătorilor sângelui să mai mărească
prăpădul, ca nu cumva să nimicească pe fiul meu. Iar el a spus:
Precum DOMNUL trăiește, nu va cădea un singur fir de păr al
fiului tău la pământ. **12** Atunci femeia a spus: Să vorbească
roaba ta, te rog, un cuvânt către domnul meu împăratul. Și el a
spus: Spune. **13** Și femeia a spus: Pentru ce atunci ai gândit
un asemenea lucru împotriva poporului lui Dumnezeu? Pentru
că împăratul spune acest cuvânt ca unul care este vinovat, în
aceea că împăratul nu aduce din nou acasă pe cel alungat al lui.
14 Pentru că noi trebuie să murim și suntem ca apa vărsată pe
pământ, care nu mai poate fi adunată; nici Dumnezeu nu se uită
la vreo persoană; totuși plănuiește mijloace, încât cel alungat al
său să nu fie scos de la el. **15** Acum de aceea, dacă am venit
să vorbesc acest lucru domnului meu împăratul, este pentru
că poporul m-a înfricoșat; și roaba ta a spus: Voi vorbi acum
împăratului; poate că împăratul va împlini cererea roabei sale.
16 Pentru că împăratul va asculta, pentru a elibera pe roaba
sa din mâna omului care voiește să mă nimicească pe mine
împreună cu fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu. **17** Atunci
roaba ta a spus: Cuvântul domnului meu, împăratul, va fi acum
mângâietor; precum un înger al lui Dumnezeu, așa este domnul
meu, împăratul, discernând binele și răul; de aceea DOMNUL
Dumnezeul tău să fie cu tine. **18** Atunci împăratul a răspuns și

a zis femeii: Nu îmi ascunde, te rog, lucrul despre care te voi
întreba. Și femeia a spus: Să vorbească acum domnul meu
împăratul. **19** Și împăratul a spus: Nu este mâna lui Ioab cu
tine în toate acestea? Și femeia a răspuns și a zis: Precum
sufletul tău trăiește, domnul meu, împărate, nimeni nu se poate
întoarce la dreapta sau la stânga de la toate câte a spus domnul
meu împăratul, pentru că servitorul tău, Ioab, el mi-a cerut și
el a pus toate aceste cuvinte în gura roabei tale; **20** Pentru a
da această formă cuvântării a făcut servitorul tău Ioab acest
lucru; și domnul meu este înțelept, conform înțelepciunii unui
înger al lui Dumnezeu, pentru a ști toate lucrurile care sunt pe
pământ. **21** Și împăratul i-a spus lui Ioab: Iată acum, am făcut
acest lucru; du-te de aceea, adu înapoi pe tânărul Absalom. **22**
Și Ioab a căzut cu fața la pământ și s-a plecat și a mulțumit
împăratului; și Ioab a spus: Astăzi servitorul tău cunoaște că
am găsit favoare înaintea ochilor tăi, domnul meu, împărate, în
aceea că împăratul a împlinit cererea servitorului său. **23** Astfel
Ioab s-a ridicat și a mers la Gheșur și l-a adus pe Absalom la
Ierusalim. **24** Și împăratul a spus: Să se întoarcă acasă la el și
să nu îmi vadă fața. Astfel Absalom s-a întors acasă și nu a
văzut fața împăratului. **25** Dar în tot Israelul nu era nimeni atât
de lăudat ca Absalom pentru frumusețea lui; din talpa piciorului
său chiar până în creștetul capului său nu era niciun cusur în el.
26 Și când își tundea capul, (fiindcă îl tundea la fiecare sfârșit
de an, pentru că părul era greu pe el, de aceea îl tundea) el
cântărea părul capului său la două sute de șekeli după greutatea
împăratului. **27** Și lui Absalom i s-au născut trei fii și o fiică, al
cărei nume era Tamar; ea era o femeie cu o înfățișare frumoasă.
28 Astfel Absalom a locuit doi ani întregi în Ierusalim și nu a

văzut fața împăratului. **29** De aceea Absalom a trimis după Ioab,
pentru a-l trimite la împărat; dar el a refuzat să vină la el; și
când a trimis din nou, a doua oară, el a refuzat să vină. **30** De
aceea Absalom a spus servitorilor săi: Vedeți, câmpul lui Ioab
este aproape de al meu și are orz acolo; mergeți și dați-i foc. Și
servitorii lui Absalom au dat foc câmpului. **31** Atunci Ioab s-a
ridicat și a venit la Absalom acasă și i-a spus: Pentru ce au dat
foc servitorii tăi câmpului meu? **32** Și Absalom i-a răspuns lui
Ioab: Iată, am trimis la tine, spunând: Vino aici, ca să te trimit la
împărat, pentru a spune: Pentru ce am venit din Gheșur? Ar fi
fost bine pentru mine să fi fost tot acolo; de aceea acum, lasă-
mă să văd fața împăratului; și dacă este vreo nelegiuire în mine,
să mă ucidă. **33** Și Ioab a venit la împărat și i-a spus. Și după ce
împăratul l-a chemat pe Absalom, el a venit la împărat și s-a
plecat cu fața la pământ înaintea împăratului; și împăratul l-a
sărutat pe Absalom.

15 Și s-a întâmplat după aceasta, că Absalom și-a pregătit care
și cai și cincizeci de oameni să alerge înaintea lui. **2** Și Absalom
se scula devreme și stătea în picioare lângă calea porții; și a
fost astfel, dacă vreun om care avea o neînțelegere venea la
împărat pentru judecată, atunci Absalom îl chema și îi spunea:
Din ce cetate ești tu? Și el zicea: Servitorul tău este din unul din
triburile lui Israel. **3** Și Absalom îi spunea: Vezi, cauzele tale
sunt bune și drepte, dar nu este nimeni trimis de la împărat să te
asculte. **4** Absalom mai spunea: O, de aș fi rânduit judecător în
țară, ca orice om care are vreo plângere sau cauză să vină
la mine și să îi fac dreptate! **5** Și a fost astfel: că atunci când
vreun om se apropia de el să i se plece, el își întindea mâna și îl
apuca și îl săruta. **6** Și astfel făcea Absalom la tot Israelul care

venea la împărat pentru judecată; astfel Absalom a furat inimile
bărbaților lui Israel. **7** Și s-a întâmplat după patruzeci de ani,
că Absalom a spus împăratului: Te rog, lasă-mă să merg și să
îmi împlinesc promisiunea, pe care am făcut-o DOMNULUI, la
Hebron. **8** Pentru că servitorul tău a făcut o promisiune în timp
ce locuiam la Gheșur, în Siria, spunând: Dacă DOMNUL mă va
aduce din nou la Ierusalim, atunci voi servi DOMNULUI. **9** Și
împăratul i-a spus: Du-te în pace. Astfel el s-a ridicat și a mers
la Hebron. **10** Dar Absalom a trimis spioni în toate triburile lui
Israel, spunând: Imediat ce auziți sunetul trâmbiței, atunci să
spuneți: Absalom domnește în Hebron. **11** Și cu Absalom au
mers două sute de oameni chemați din Ierusalim; și ei mergeau
în simplitatea lor și nu știau nimic. **12** Și Absalom a trimis după
Ahitofel ghilonitul, sfătuitorul lui David, din cetatea sa, din Ghilo,
în timp ce oferea sacrificii. Și uneltirea era puternică, pentru că
poporul se înmulțea continuu lângă Absalom. **13** Și a venit un
mesager la David, spunând: Inimile bărbaților lui Israel sunt după
Absalom. **14** Și David a spus tuturor servitorilor săi, care erau cu
el în Ierusalim: Ridicați-vă și să fugim, pentru că altfel nu vom
scăpa de Absalom; grăbiți-vă să plecăm, ca nu cumva dintr-o
dată să ne ajungă și să aducă răul peste noi și să lovească
cetatea cu ascuțișul sabiei. **15** Și servitorii împăratului au spus
împăratului: Iată, servitorii tăi sunt gata să facă orice va rândui
domnul nostru, împăratul. **16** Și împăratul a ieșit și toată casa
lui a ieșit după el. Și împăratul a lăsat zece femei, care erau
concubine, pentru a păzi casa. **17** Și împăratul a ieșit și tot
poporul a ieșit după el și a rămas într-un loc departe. **18** Și toți
servitorii lui au trecut lângă el; și toți cheretiții și toți peletiții și toți
ghititii, șase sute de oameni care au venit după el din Gat, au

trecut înaintea împăratului. **19** Atunci a spus împăratul lui Itai
ghititul: Pentru ce mergi și tu cu noi? Întoarce-te la locul tău
și rămâi cu împăratul, pentru că tu ești străin și de asemenea
un exilat. **20** Deoarece ai venit doar ieri, să te fac astăzi să
mergi în sus și în jos cu noi? Văzând că eu merg unde voi
putea; întoarce-te și ia înapoi pe frații tăi; mila și adevărul fie cu
tine. **21** Și Itai a răspuns împăratului și a zis: Precum DOMNUL
trăiește și precum domnul meu împăratul trăiește, cu siguranță
în locul unde va fi domnul meu, împăratul, fie în moarte sau
viață, chiar acolo va fi și servitorul tău. **22** Și David i-a spus lui
Itai: Du-te și treci înainte. Și Itai ghititul a trecut înainte, el și toți
oamenii lui și toți micuții care erau cu el. **23** Și toată țara plângea
cu voce tare și tot poporul trecea; împăratul de asemenea a
trecut peste pârâul Chedron și tot poporul a trecut înainte, spre
calea pustiei. **24** Și, iată, Țadoc de asemenea și toți leviții erau
cu el, purtând chivotul legământului lui Dumnezeu; și au pus
jos chivotul lui Dumnezeu; și Abiatar s-a urcat, până când tot
poporul din cetate a terminat de trecut. **25** Și împăratul i-a spus
lui Țadoc: Du chivotul lui Dumnezeu înapoi în cetate; dacă voi
găsi favoare în ochii DOMNULUI, el mă va aduce înapoi și mi-l
va arăta și pe el și locuința sa; **26** Dar dacă el va spune astfel:
Nu găsesc plăcere în tine; iată-mă, să îmi facă ce i se pare
bine. **27** Și împăratul a spus de asemenea preotului Țadoc:
Nu ești tu un văzător? Întoarce-te în pace în cetate și cei doi
fii ai voștri cu voi, Ahimaaț, fiul tău, și Ionatan, fiul lui Abiatar.
28 Vedeți, eu voi rămâne în câmpia pustiei, până va veni un
cuvânt de la voi ca să îmi dea de veste. **29** De aceea Țadoc
și Abiatar au purtat chivotul lui Dumnezeu înapoi la Ierusalim;
și au rămas acolo. **30** Și David s-a urcat pe urcușul muntelui

Măslinilor și plângea pe când urca și avea capul acoperit și
mergea desculț; și tot poporul care era cu el avea fiecare capul
acoperit și urcau, plângând pe când urcau. **31** Și unul i-a spus
lui David, zicând: Ahitofel este între uneltitori, cu Absalom. Și
David a spus: DOAMNE, te rog, prostește sfatul lui Ahitofel. **32**
Și s-a întâmplat, când David a ajuns în vârful muntelui, unde s-
a închinat lui Dumnezeu, că, iată, Hușai architul a venit să îl
întâlnească cu haina sfâșiată, și cu țărână pe cap. **33** Și David
i-a spus: Dacă treci mai departe cu mine, atunci îmi vei fi o
povară; **34** Dar dacă te întorci în cetate și îi spui lui Absalom: Voi
fi servitorul tău, împărate; precum am fost servitorul tatălui tău
până acum, astfel voi fi acum servitorul tău; atunci vei putea
înfrânge pentru mine sfatul lui Ahitofel. **35** Și nu ai cu tine acolo
pe Țadoc și pe Abiatar, preoții? De aceea să fie, orice vei auzi
din casa împăratului, să le spui preoților Țadoc și Abiatar. **36**
Iată, ei au acolo cu ei pe cei doi fii ai lor, pe Ahimaaț, fiul lui
Țadoc, și pe Ionatan, fiul lui Abiatar; și prin ei să îmi trimiteți
orice lucru pe care îl puteți auzi. **37** Astfel Hușai, prietenul lui
David, a intrat în cetate și Absalom a intrat în Ierusalim.

16 Și după ce David trecuse puțin dincolo de vârful dealului,
iată, Țiba, servitorul lui Mefiboșet l-a întâlnit, cu o pereche
de măgari înșeuați, și pe ei două sute de pâini și o sută de
mănunchiuri de stafide și o sută de fructe de vară și un burduf
cu vin. **2** Și împăratul a spus lui Țiba: Ce dorești să însemne
acestea? Și Țiba a spus: Măgarii sunt pentru casa împăratului
pentru a fi călăriți; și pâinile și fructele de vară pentru tineri să
mănânce; și vinul pentru cei leșinați în pustiu, ca să îl bea. **3** Și
împăratul a spus: Unde este fiul stăpânului tău? Și Țiba a spus
împăratului: Iată, el rămâne la Ierusalim, fiindcă a spus: Astăzi

casa lui Israel îmi va da înapoi împărăția tatălui meu. **4** Atunci a
spus împăratul lui Țiba: Iată, ale tale sunt toate câte au aparținut
lui Mefibișet. Și Țiba a spus: Cu umilință te implor să găsesc
favoare înaintea ochilor tăi, împărate, domnul meu. **5** Și când
împăratul David a venit la Bahurim, iată, de acolo a ieșit un om
din familia casei lui Saul, al cărui nume era Șimei, fiul lui Ghera;
el a ieșit și a tot blestemat pe când ieșea, **6** Și a aruncat cu
pietre spre David și spre toți servitorii împăratului David; și tot
poporul și toți războinicii erau la dreapta lui și la stânga lui. **7** Și
astfel spunea Șimei, când blestema: Ieși afară, ieși afară, tu om
sângeros și tu om al lui Belial; **8** DOMNUL a întors asupra ta tot
sângele casei lui Saul, în locul căruia ai domnit; și DOMNUL a
dat împărăția în mâna lui Absalom, fiul tău; și, iată, tu ești prins
în ticăloșia ta, pentru că ești un om sângeros. **9** Atunci Abișai,
fiul Țeruiei, a spus împăratului: De ce să blesteme acest câine
mort pe domnul meu, împăratul? Lasă-mă să trec, te rog și să îi
iau capul. **10** Și împăratul a spus: Ce am eu a face cu voi, fii
ai Țeruiei? Lasă-l să blesteme, deoarece DOMNUL i-a spus:
Blestemă pe David. Cine va spune atunci: Pentru ce ai făcut
astfel? **11** Și David i-a spus lui Abișai și tuturor servitorilor săi:
Iată, fiul meu, care a ieșit din adâncurile mele, îmi caută viața:
cu cât mai mult acum poate acest beniamit să o facă? Lăsați-l în
pace și lăsați-l să blesteme, fiindcă DOMNUL i-a cerut. **12** Poate
că DOMNUL va privi la nenorocirea mea și DOMNUL îmi va
răsplăti cu bine pentru blestemul lui de astăzi. **13** Și precum
David și oamenii săi mergeau pe cale, Șimei mergea pe coasta
dealului în dreptul lui și blestema în timp ce mergea și arunca
pietre spre el și arunca praf. **14** Și împăratul și tot poporul care
era cu el, au ajuns obosiți și s-au răcorit acolo. **15** Și Absalom și

tot poporul, bărbații lui Israel, au venit la Ierusalim și Ahitofel a
venit cu el. **16** Și s-a întâmplat, când Hușai architul, prietenul
lui David, a venit la Absalom, că Hușai i-a spus lui Absalom:
Trăiască împăratul! Trăiască împăratul! **17** Și Absalom i-a spus
lui Hușai: Este aceasta bunătatea ta față de prietenul tău? De ce
nu ai mers cu prietenul tău? **18** Și Hușai i-a spus lui Absalom:
Nu; ci pe cine l-a ales DOMNUL și acest popor și toți bărbații
lui Israel, al lui voi fi și cu el voi rămâne. **19** Și din nou, cui să
servesc? Să nu servesc în fața fiului său? Cum am servit în fața
tatălui tău, astfel voi fi în fața ta. **20** Atunci i-a spus Absalom lui
Ahitofel: Sfătuiți-vă între voi ce să facem. **21** Și Ahitofel i-a spus
lui Absalom: Intră la concubinele tatălui tău, pe care el le-a lăsat
pentru a păzi casa; și tot Israelul va auzi că ești detestat de
tatăl tău; atunci mâinile tuturor celor care sunt cu tine vor fi tari.
22 Astfel, i-au întins lui Absalom un cort pe acoperișul casei;
și Absalom a intrat la concubinele tatălui său înaintea ochilor
întregului Israel. **23** Și sfatul lui Ahitofel, pe care îl dădea în acele
zile, era ca și cum un om ar fi întrebat oracolul lui Dumnezeu;
astfel era întreg sfatul lui Ahitofel deopotrivă pentru David și
pentru Absalom.

17 Mai mult, Ahitofel i-a spus lui Absalom: Lasă-mă acum să
aleg douăsprezece mii de bărbați și mă voi ridica și îl voi urmări
pe David în această noapte; **2** Și voi veni peste el când el este
obosit și cu mâinile slăbite și îl voi înspăimânta; și tot poporul
care este cu el va fugi; și voi lovi doar pe împărat; **3** Și voi aduce
tot poporul înapoi la tine; bărbatul pe care tu îl cauți este ca și
întoarcerea tuturor; astfel tot poporul va fi în pace. **4** Și spusa a
plăcut lui Absalom mult și tuturor bătrânilor lui Israel. **5** Atunci
Absalom a spus: Cheamă acum și pe Hușai architul și să auzim

de asemenea ce spune el. **6** Și când Hușai a venit la Absalom,
Absalom i-a vorbit, spunând: Ahitofel a vorbit în acest fel; să
facem după spusa lui? Dacă nu; vorbește tu. **7** Și Hușai i-a spus
lui Absalom: Sfatul pe care l-a dat Ahitofel nu este bun de data
aceasta. **8** Fiindcă, a spus Hușai, tu cunoști pe tatăl tău și pe
oamenii lui, că sunt războinici și ei sunt amărâți la suflet, ca o
ursoaică jefuită de puii ei pe câmp; și tatăl tău este un bărbat
de război și nu va găzdui cu poporul. **9** Iată, el este ascuns
acum în vreo groapă, sau în alt loc; și se va întâmpla, când unii
dintre ei vor fi doborâți la început, că oricine aude va spune:
Este un măcel în poporul care îl urmează pe Absalom. **10** Și
chiar și cel viteaz, a cărui inimă este ca inima unui leu, se va
topi în întregime, pentru că tot Israelul știe că tatăl tău este un
războinic și cei care sunt cu el sunt bărbați viteji. **11** De aceea
eu sfătuiesc ca tot Israelul cu stăruință să fie adunat la tine, de
la Dan până la Beer-Șeba, atât de mult ca nisipul care este
lângă mare; și tu însuți să mergi la luptă. **12** Astfel vom veni
peste el în vreun loc unde se găsește și vom cădea asupra
lui precum cade roua pe pământ; și din el și din toți oamenii
care sunt cu el nu va rămâne nici măcar unul. **13** Mai mult,
dacă a mers într-o cetate, atunci tot Israelul va aduce funii la
acea cetate și o vom trage în râu, până nu se va mai găsi nicio
pietricică. **14** Și Absalom și toți bărbații lui Israel au spus: Sfatul
lui Hușai architul este mai bun decât sfatul lui Ahitofel. Pentru că
DOMNUL hotărâse să înfrângă sfatul bun al lui Ahitofel, pentru
ca DOMNUL să aducă răul asupra lui Absalom. **15** Atunci Hușai
le-a spus preoților Țadoc și Abiatar: Așa și așa a sfătuit Ahitofel
pe Absalom și pe bătrânii lui Israel; și așa și așa am sfătuit eu.
16 Și acum trimiteți repede și spuneți-i lui David, zicând: Nu

rămâne în această noapte în câmpiile pustiei, ci repede treci mai
departe, ca nu cumva, fiind înghițit împăratul, să fie înghițit și
tot poporul care este cu el. **17** Și Ionatan și Ahimaaț stăteau
lângă En-Roguel, pentru că nu puteau fi văzuți intrând în cetate;
și o servitoare a mers și le-a spus; iar ei au mers și i-au spus
împăratului David. **18** Totuși un băiat i-a văzut și i-a spus lui
Absalom; dar ei au plecat amândoi repede și au ajuns la casa
unui om în Bahurim, care avea o fântână în curtea sa; și acolo
au coborât. **19** Și femeia a luat și a întins o învelitoare peste
gura fântânii și a presărat grâne măcinate pe aceasta; și lucrul
nu a fost cunoscut. **20** Și când servitorii lui Absalom au venit
la femeie în casă, au spus: Unde sunt Ahimaaț și Ionatan? Și
femeia le-a spus: Au trecut peste pârâul de apă. Și după ce i-au
căutat și nu i-au putut găsi, s-au întors la Ierusalim. **21** Și s-a
întâmplat, după ce s-au depărtat, că ei au ieșit din fântână și
au mers și au spus împăratului David și i-au spus lui David:
Ridicați-vă și treceți repede apa, fiindcă Ahitofel a sfătuit astfel
împotriva voastră. **22** Atunci David s-a ridicat, și tot poporul care
era cu el și au trecut Iordanul până la lumina dimineții nu a lipsit
niciunul care să nu fi trecut Iordanul. **23** Și când Ahitofel a văzut
că sfatul lui nu a fost urmat și-a înșeuat măgarul și s-a ridicat și
s-a dus acasă în cetatea sa; și și-a pus casa în ordine și s-
a spânzurat și a murit și a fost îngropat în mormântul tatălui
său. **24** Atunci David a venit la Mahanaim. Și Absalom a trecut
Iordanul, el și toți bărbații lui Israel cu el. **25** Și Absalom l-a pus
pe Amasa căpetenia oștirii în locul lui Ioab; acest Amasa era fiul
unui om numit Itra, un israelit, care intrase la Abigail, fiica lui
Nahaș, sora Țeruiei, mama lui Ioab. **26** Astfel Israel și Absalom
și-au întins corturile în țara lui Galaad. **27** Și s-a întâmplat, pe

când David venea la Mahanaim, că Șobi, fiul lui Nahaș din Raba
copiilor lui Amon și Machir, fiul lui Amiel din Lodebar și Barzilai
galaaditul din Roghelim, **28** Au adus paturi și oale și vase de
pământ și grâu și orz și făină și grăunțe prăjite și fasole și linte și
legume uscate, **29** Și miere și unt și oi și brânză de vacă, pentru
David și pentru poporul care era cu el, ca să mănânce, fiindcă
au spus: Poporul este flămând și obosit și însetat în pustie.

18 Și David a numărat poporul care era cu el și a pus peste ei
căpetenii peste mii și căpetenii peste sute. **2** Și David a trimis o
a treia parte din popor sub mâna lui Ioab și o a treia parte sub
mâna lui Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab, și o a treia parte
sub mâna lui Itai ghititul. Și împăratul a spus poporului: Voi ieși
negreșit și eu însumi cu voi. **3** Dar poporul a răspuns: Să nu
ieși, pentru că dacă noi fugim, lor nu le va păsa de noi; nici
dacă jumătate din noi mor, nu le vor păsa de noi; ci acum tu ești
prețuit cât zece mii dintre noi; de aceea acum, este mai bine
ca tu să ne ajuți din cetate. **4** Și împăratul le-a spus: Ce vi se
pare cel mai bine voi face. Și împăratul a stat în picioare lângă
poartă și tot poporul a ieșit cu sutele și cu miile. **5** Și împăratul a
poruncit lui Ioab și lui Abișai și lui Itai, spunând: Purtați-vă blând
de dragul meu cu acel tânăr, cu Absalom. Și tot poporul a auzit
când împăratul a dat poruncă tuturor căpeteniilor referitor la
Absalom. **6** Astfel poporul a ieșit în câmp împotriva lui Israel; și
bătălia a fost în pădurea lui Efraim; **7** Și poporul lui Israel a fost
ucis înaintea servitorilor lui David și a fost acolo un mare măcel
în acea zi, de douăzeci de mii de oameni. **8** Fiindcă bătălia a
fost împrăștiată, acolo peste toată fața țării; și pădurea a mâncat
mai mult popor în acea zi decât a mâncat sabia. **9** Și Absalom a
întâlnit pe servitorii lui David. Și Absalom călărea pe un catâr și

catârul a intrat sub ramurile dese al unui stejar mare și capul lui
s-a prins de stejar și a fost ridicat între cer și pământ; și catârul
care era sub el a mers înainte. **10** Și un anumit om a văzut și i-a
spus lui Ioab și a zis: Iată, am văzut pe Absalom spânzurat într-
un stejar. **11** Și Ioab a spus omului care îi spusese: Și, iată, l-
ai văzut și de ce nu l-ai lovit acolo la pământ? Și ți-aș fi dat
zece șekeli de argint și un brâu. **12** Și omul i-a spus lui Ioab:
Chiar dacă aș primi o mie de șekeli de argint în mâna mea,
totuși nu mi-aș fi întins mâna împotriva fiului împăratului, pentru
că în auzul nostru împăratul ți-a poruncit ție și lui Abișai și lui
Itai, spunând: Luați seama ca nimeni să nu atingă pe tânărul
Absalom. **13** Altfel aș fi lucrat falsitate împotriva propriei mele
vieți, pentru că nu este niciun lucru ascuns înaintea împăratului
și tu însuți te-ai fi pus împotriva mea. **14** Atunci a spus Ioab: Nu o
să stau astfel cu tine. Și a luat trei săgeți în mână și le-a înfipt în
inima lui Absalom, în timp ce el era încă viu în mijlocul stejarului.
15 Și zece tineri care purtau armura lui Ioab l-au încercuit și l-au
lovit pe Absalom și l-au ucis. **16** Și Ioab a sunat din trâmbiță și
poporul s-a întors de la urmărirea lui Israel, pentru că Ioab a
cruțat poporul. **17** Și l-au luat pe Absalom și l-au aruncat într-o
groapă mare în pădure și au pus o foarte mare movilă de pietre
peste el; și tot Israelul a fugit fiecare la cortul său. **18** Acum
Absalom, în timpul vieții sale, își luase și își așezase un stâlp,
care este în valea împăratului, fiindcă spunea: Eu nu am un fiu
care să păstreze numele meu în amintire; și a numit stâlpul
după numele său; și este numit până în această zi, locul lui
Absalom. **19** Atunci a spus Ahimaaț, fiul lui Țadoc: Lasă-mă
acum să alerg și să duc împăratului vești, cum că DOMNUL l-a
răzbunat de dușmanii săi. **20** Și Ioab i-a spus: Tu nu vei duce

veşti în această zi, ci vei duce veşti într-o altă zi; dar nu astăzi
vei duce veşti, deoarece fiul împăratului este mort. **21** Atunci
Ioab i-a spus lui Cuşi: Du-te şi spune împăratului ce ai văzut. Şi
Cuşi s-a plecat înaintea lui Ioab şi a alergat. **22** Atunci Ahimaaţ,
fiul lui Ţadoc, i-a spus din nou lui Ioab: Dar oricum, lasă-mă, te
rog, să alerg de asemenea după Cuşi. Şi Ioab a spus: Pentru
ce să alergi, fiul meu, văzând că nu ai veşti pregătite? **23** Dar
orice ar fi, a spus el, lasă-mă să alerg. Şi Ioab i-a spus: Aleargă.
Atunci Ahimaaţ a alergat pe calea câmpiei şi l-a întrecut pe Cuşi.
24 Şi David stătea între cele două porţi; şi paznicul s-a urcat pe
acoperişul de pe poartă, pe zid şi şi-a ridicat ochii şi a privit şi,
iată, un om alergând singur. **25** Şi paznicul a strigat şi a spus
împăratului. Şi împăratul a spus: Dacă este singur, sunt veşti în
gura lui. Şi el venea iute şi se apropia. **26** Şi paznicul a văzut un
alt om alergând; şi paznicul a strigat la portar şi a spus: Iată, un
alt om alergând singur. Şi împăratul a spus: Şi el aduce veşti. **27**
Şi paznicul a spus: Eu cred că alergarea celui dintâi este ca
alergarea lui Ahimaaţ, fiul lui Ţadoc. Şi împăratul a spus: El este
un om bun şi vine cu veşti bune. **28** Şi Ahimaaţ a strigat şi a spus
împăratului: Totul este bine. Şi a căzut cu faţa la pământ înaintea
împăratului şi a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul
tău, care ne-a dat pe oamenii care şi-au ridicat mâna împotriva
domnului meu, împăratul. **29** Şi împăratul a spus: Este tânărul
Absalom în siguranţă? Şi Ahimaaţ a răspuns: Când Ioab a trimis
pe servitorul împăratului şi pe mine servitorul tău, am văzut un
mare tumult, dar nu am ştiut ce era. **30** Şi împăratul i-a spus:
Dă-te la o parte şi stai în picioare aici. Şi s-a dat la o parte şi a
stat în picioare pe loc. **31** Şi, iată, a venit Cuşi; şi Cuşi a spus:
Am veşti pentru domnul meu, împăratul; fiindcă DOMNUL te-a

răzbunat în această zi de toți cei care se ridicaseră împotriva
ta. **32** Și împăratul i-a spus lui Cuși: Este tânărul Absalom în
siguranță? Și Cuși a răspuns: Dușmanii domnului meu împăratul
și toți cei care se ridică împotriva ta pentru a te vătăma, fie
precum este acel tânăr. **33** Și împăratul a fost foarte mișcat și a
urcat sus în camera de deasupra porții și a plâns; și pe când
mergea, spunea astfel: O, fiul meu Absalom, fiul meu, fiul meu
Absalom! De ar fi voit Dumnezeu, aș fi murit pentru tine. O,
Absalom, fiul meu, fiul meu!

19 Și i s-a spus lui Ioab: Iată, împăratul plânge și jelește după
Absalom. **2** Și victoria în acea zi a fost prefăcută în jale pentru
tot poporul; fiindcă poporul a auzit spunându-se în acea zi cum
împăratul era mâhnit pentru fiul său. **3** Și poporul s-a furișat
în acea zi înăuntrul cetății, cum se furișează un popor care
este rușinat când fuge în bătălie. **4** Dar împăratul și-a acoperit
fața și împăratul striga cu o voce tare: O fiul meu Absalom, O
Absalom, fiul meu, fiul meu! **5** Și Ioab a intrat în casă la împărat
și a spus: Ai rușinat în această zi fețele tuturor servitorilor tăi,
care în această zi ți-au salvat viața ta și viețile fiilor tăi și ale
fiicelor tale și viețile soțiilor tale și viețile concubinelor tale; **6**
În aceea că tu iubești pe dușmanii tăi și îi urăști pe prietenii
tăi. Fiindcă ai declarat în această zi că nu iei aminte nici la
prinți nici la servitori, pentru că în această zi pricep că dacă
Absalom ar fi trăit, iar noi toți astăzi am fi murit, atunci ți-ar fi
plăcut mult. **7** De aceea acum, ridică-te, ieși și vorbește cu
mângâiere servitorilor tăi; fiindcă jur pe DOMNUL, dacă nu ieși,
nu va rămâne unul cu tine în această noapte; și aceasta va
fi mai rău pentru tine decât tot răul care a venit asupra ta din
tinerețea ta până acum. **8** Atunci împăratul s-a ridicat și a șezut

la poartă. Și au spus întregului popor, zicând: Iată, împăratul
șade la poartă. Și tot poporul a venit înaintea împăratului; fiindcă
Israel fugise fiecare om la cortul său. **9** Și tot poporul se certa în
toate triburile lui Israel, spunând: Împăratul ne-a salvat din mâna
dușmanilor noștri și ne-a eliberat din mâna filistenilor; și acum a
fugit din țară din cauza lui Absalom. **10** Și Absalom, pe care l-
am uns peste noi, a murit în bătălie. De aceea acum, de ce nu
spuneți un cuvânt pentru aducerea împăratului înapoi? **11** Și
împăratul David a trimis la Țadoc și Abiatar, preoții, spunând:
Vorbiți bătrânilor lui Iuda, zicând: De ce sunteți voi cei din urmă
ca să aduceți pe împărat înapoi acasă? Văzând că vorbirea
întregului Israel a venit la împărat, în casa lui. **12** Voi sunteți frații
mei, voi sunteți oasele mele și carnea mea; pentru ce atunci
sunteți cei din urmă ca să aduceți înapoi pe împărat? **13** Și
spuneți lui Amasa: Nu ești tu din osul meu și din carnea mea?
Astfel să îmi facă Dumnezeu și încă mai mult, dacă nu vei fi
căpetenia oștirii înaintea mea continuu, în locul lui Ioab. **14** Și
el a aplecat inima tuturor bărbaților lui Iuda, chiar ca pe inima
unui singur om, astfel încât au trimis acest cuvânt la împărat:
Întoarce-te tu și toți servitorii tăi. **15** Astfel împăratul s-a întors și
a venit la Iordan. Și Iuda a venit la Ghilgal, pentru a merge să îl
întâmpine pe împărat și să îl conducă pe împărat peste Iordan.
16 Și Șimei, fiul lui Ghera, un beniamit, care era din Bahurim, s-
a grăbit și a coborât cu bărbații lui Iuda să îl întâlnească pe
împăratul David. **17** Și acolo erau o mie de oameni din Beniamin
cu el și Țiba, servitorul casei lui Saul, și cei cincisprezece fii ai
lui și cei douăzeci de servitori ai lui cu el; și au trecut Iordanul
înaintea împăratului. **18** Și a trecut un bac ca să treacă dincolo
casa împăratului și să facă ce i se părea bine. Și Șimei, fiul lui

Ghera, a căzut înaintea împăratului, pe când el trecea Iordanul.
19 Și a spus împăratului: Să nu îmi impute nelegiuire domnul
meu, nici să nu îți amintești ceea ce servitorul tău a făcut cu
strâmbătate în acea zi când a ieșit domnul meu împăratul din
Ierusalim; ca împăratul să pună aceasta la inimă. **20** Pentru
că servitorul tău știe că eu am păcătuit; de aceea, iată, am
venit cel dintâi în această zi din toată casa lui Iosif pentru a
coborî să îl întâmpin pe domnul meu, împăratul. **21** Dar Abișai,
fiul Țeruiei, a răspuns și a zis: Să nu fie Șimei dat la moarte
pentru aceasta, deoarece a blestemat pe unsul DOMNULUI? **22**
Și David a spus: Ce am eu a face cu voi, fii ai Țeruiei, ca în
această zi să îmi fiți potrivnici? Să fie dat cineva la moarte în
această zi în Israel? Oare nu știu eu că sunt astăzi împărat peste
Israel? **23** De aceea împăratul i-a spus lui Șimei: Nu vei muri.
Și împăratul i-a jurat. **24** Și Mefiboșet, fiul lui Saul, a coborât
să îl întâlnească pe împărat și nu își îngrijise picioarele, nici
nu își pregătise barba, nici nu își spălase hainele, din ziua în
care împăratul plecase până în ziua când s-a întors în pace. **25**
Și s-a întâmplat, după ce a venit la Ierusalim să îl întâlnească
pe împărat, că împăratul i-a spus: Pentru ce nu ai mers cu
mine, Mefiboșet? **26** Și el a răspuns: Domnul meu, o împărate,
servitorul meu m-a înșelat; fiindcă servitorul tău a spus: îmi voi
înșeua un măgar, ca să călăresc pe el și să merg la împărat,
pentru că servitorul tău este șchiop. **27** Și el a defăimat pe
servitorul tău înaintea domnului meu împăratul; dar domnul meu
împăratul este ca un înger al lui Dumnezeu; fă de aceea ce este
bine în ochii tăi. **28** Pentru că toți ai casei tatălui meu nu erau
decât oameni morți înaintea domnului meu, împăratul; totuși tu
ai pus pe servitorul tău printre cei care mănâncă la masa ta. Ce

drept am eu să mai strig către împărat? **29** Și împăratul i-a spus:
De ce mai vorbești încă de lucrurile tale? Eu am spus: Tu și Țiba
împărțiți câmpul. **30** Și Mefiboșet a spus împăratului: Da, să
ia el totul, pentru că domnul meu împăratul a venit în pace în
casa lui. **31** Și Barzilai galaaditul a coborât de la Roghelim și a
trecut Iordanul cu împăratul, pentru a-l conduce peste Iordan. **32**
Acum, Barzilai era un om foarte bătrân, de optzeci de ani; și el
s-a îngrijit de susținerea împăratului în timp ce era în Mahanaim,
pentru că era un om foarte mare. **33** Și împăratul i-a spus lui
Barzilai: Treci cu mine și te voi hrăni cu mine în Ierusalim. **34** Și
Barzilai a spus împăratului: Cât mai am de trăit, ca să urc cu
împăratul la Ierusalim? **35** Eu am în această zi optzeci de ani; și
pot eu discerne între bine și rău? Poate servitorul tău să guste
ce mănânc și ce beau? Pot eu să mai aud vocea cântăreților
și a cântărețelor? Pentru ce atunci să mai fie servitorul tău o
povară domnului meu împăratul? **36** Servitorul tău va merge
puțin peste Iordan cu împăratul; și de ce să mă răsplătească
împăratul cu o astfel de răsplată? **37** Lasă, te rog, să se întoarcă
servitorul tău, ca să mor în propria mea cetate și să fiu îngropat
lângă mormântul tatălui meu și al mamei mele. Dar iată, pe
servitorul tău, Chimham; să treacă el cu domnul meu, împăratul;
și să îi faci ce ți se va părea bine. **38** Și împăratul a răspuns:
Chimham să treacă împreună cu mine și îi voi face ce ți se va
părea bine; și orice vei cere de la mine, aceea voi face pentru
tine. **39** Și tot poporul a trecut Iordanul. Și după ce împăratul a
trecut, împăratul l-a sărutat pe Barzilai și l-a binecuvântat; și el
s-a întors la locul său. **40** Atunci împăratul a mers la Ghilgal și
Chimham a mers cu el; și tot poporul lui Iuda l-a condus pe
împărat și de asemenea jumătate din poporul lui Israel. **41** Și,

iată, toți bărbații lui Israel au venit la împărat și i-au spus: De ce
te-au furat frații noștri, bărbații lui Iuda, și au adus pe împărat
și casa lui și pe toți oamenii lui David cu el, peste Iordan? **42**
Și toți bărbații lui Iuda au răspuns bărbaților lui Israel: Pentru
că împăratul ne este rudă apropiată; de ce atunci v-ați mâniat
din cauza acestui lucru? Am mâncat noi ceva pe cheltuiala
împăratului? Sau ne-a dat el vreun dar? **43** Și bărbații lui Israel
au răspuns bărbaților lui Iuda și au spus: Noi avem zece părți la
împărat și de asemenea mai mult drept în David decât voi; de ce
atunci ne-ați disprețuit, încât sfatul nostru să nu fie cel dintâi în
aducerea înapoi a împăratului nostru? Și cuvintele bărbaților lui
Iuda au fost mai aspre decât cuvintele bărbaților lui Israel.

20 Și s-a întâmplat să fie acolo un om al lui Belial, al cărui
nume era Șeba, fiul lui Bicri, un beniamit; și el a sunat din
trâmbiță și a spus: Noi nu avem parte în David, nici nu avem
moștenire în fiul lui Isai; fiecare om la corturile sale, Israele. **2**
Astfel, fiecare bărbat din Israel a încetat să meargă după David
și l-au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri; dar bărbații lui Iuda s-au lipit
de împăratul lor, de la Iordan chiar până la Ierusalim. **3** Și David
a venit acasă în Ierusalim; și împăratul a luat pe cele zece femei
concubinele lui, pe care le lăsase pentru a păzi casa și le-a
pus sub pază și le-a hrănit, dar nu a intrat la ele. Astfel ele au
fost închise până în ziua morții lor, trăind în văduvie. **4** Atunci
împăratul i-a spus lui Amasa: Adună-mi pe bărbații lui Iuda în
trei zile și fii și tu aici prezent. **5** Astfel Amasa a mers să adune
pe bărbații lui Iuda; dar a întârziat mai mult decât timpul pe care
i-l rânduise. **6** Și David i-a spus lui Abișai: Acum Șeba, fiul lui
Bicri, ne va face mai multă vătămare decât a făcut Absalom; ia
tu pe servitorii domnului tău și urmărește-l, ca nu cumva să

ajungă în cetățile întărite și să ne scape. **7** Și au mers după el
bărbații lui Ioab și cheretiții și peletiții și toți războinicii; și au ieșit
din Ierusalim, ca să îl urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri. **8** Când
ei erau la piatra cea mare care este în Gabaon, Amasa a ieșit
înaintea lor. Și haina lui Ioab pe care o îmbrăcase era încinsă
peste el și peste ea un brâu cu o sabie prinsă peste coapsele lui
în teaca ei; și pe când ieșea el, aceasta a căzut. **9** Și Ioab i-a
spus lui Amasa: Ești sănătos, fratele meu? Și Ioab l-a apucat pe
Amasa de barbă cu mâna dreaptă pentru a-l săruta. **10** Dar
Amasa nu a luat seama la sabia care era în mâna lui Ioab;
astfel Ioab l-a lovit cu aceasta în a cincea coastă și i-a vărsat
măruntaiele pe pământ și nu l-a mai lovit din nou; și el a murit.
Astfel Ioab și Abișai, fratele lui, l-au urmărit pe Șeba, fiul lui
Bicri. **11** Și unul dintre oamenii lui Ioab stătea în picioare lângă
el și spunea: Cui îi place de Ioab și cine este pentru David,
să meargă după Ioab. **12** Și Amasa se zvârcolea în sânge în
mijlocul drumului mare. Și, când omul a văzut că tot poporul se
oprea, l-a tras pe Amasa din drumul mare pe câmp și a aruncat
o pânză deasupra lui, când a văzut că toți care ajungeau la el se
opreau. **13** După ce a fost luat din drumul mare, toți oamenii au
mers după Ioab, pentru a-l urmări pe Șeba, fiul lui Bicri. **14** Și el
a mers prin toate triburile lui Israel, până la Abel și până la Bet-
Maaca și la toți beriții; și s-au adunat și au mers și ei după el. **15**
Și au venit și l-au asediat pe Șeba în Abel-Bet-Maaca și au
înălțat un val de pământ împotriva cetății și acesta stătea în
șanțul de apărare; și tot poporul care era cu Ioab lovea zidul,
pentru a-l dărâma. **16** Atunci o femeie înțeleaptă a strigat din
cetate: Ascultați, ascultați; spuneți, vă rog, lui Ioab: Apropie-te
până aici, ca să vorbesc cu tine. **17** Și când s-a apropiat de ea,

femeia a spus: Eşti tu Ioab? Şi el a răspuns: Eu sunt. Atunci ea
i-a spus: Ascultă cuvintele roabei tale. Iar el a răspuns: Ascult.
18 Şi ea a vorbit, spunând: Se vorbea în vechime, zicând: Într-
adevăr vor cere sfat la Abel; şi astfel sfârşeau. **19** Eu sunt una
dintre acele femei paşnice şi credincioase în Israel; tu cauţi să
distrugi o cetate şi o mamă în Israel? De ce doreşti să înghiţi
moştenirea DOMNULUI? **20** Şi Ioab a răspuns şi a zis: Departe
fie aceasta, departe de mine, să înghit sau să distrug. **21** Nu
este astfel situaţia, ci un om din muntele Efraim, pe nume Şeba,
fiul lui Bicri, şi-a ridicat mâna împotriva împăratului, împotriva lui
David; daţi-l numai pe el şi mă voi depărta de cetate. Şi femeia i-
a spus lui Ioab: Iată, capul său îţi va fi aruncat peste zid. **22**
Atunci femeia s-a dus la tot poporul în înţelepciunea ei. Şi i-au
retezat capul lui Şeba, fiul lui Bicri, şi l-au aruncat lui Ioab. Şi el
a sunat din trâmbiţă şi s-au retras de lângă cetate, fiecare om la
cortul său. Şi Ioab s-a întors la Ierusalim, la împărat. **23** Acum,
Ioab era peste toată oştirea lui Israel; şi Benaia, fiul lui Iehoiada,
era peste cheretiţi şi peste peletiţi; **24** Şi Adoram era peste taxă;
şi Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar; **25** Şi Şeva era scrib; şi
Ţadoc şi Abiatar erau preoţi; **26** Şi de asemenea Ira iairitul era
un mare conducător lângă David.

21 Atunci a fost o foamete în zilele lui David, trei ani, an după
an; şi David a întrebat pe DOMNUL şi DOMNUL a răspuns: Este
pentru Saul şi pentru casa lui sângeroasă, fiindcă i-a ucis pe
gabaoniţi. **2** Şi împăratul i-a chemat pe gabaoniţi şi le-a spus;
(acum, gabaoniţii nu erau dintre copiii lui Israel, ci din rămăşiţa
amoriţilor; şi copiii lui Israel le juraseră; dar Saul a căutat să îi
ucidă în zelul său pentru copiii lui Israel şi Iuda.) **3** De aceea
David a spus gabaoniţilor: Ce să fac pentru voi? Şi cu ce să fac

ispășirea, ca să binecuvântați moștenirea DOMNULUI? **4** Și
gabaoniții i-au spus: Nu avem nevoie nici de argint nici de aur
de la Saul sau de la casa lui, nici să omori pentru noi vreun
om din Israel. Iar el a spus: Ceea ce veți spune, aceea voi
face pentru voi. **5** Și ei au răspuns împăratului: Omul care ne-a
mistuit și a plănuit împotriva noastră ca să fim nimiciți de a mai
rămâne în vreunul din ținuturile lui Israel, **6** Să ne fie dați șapte
bărbați dintre fiii lui și îi vom spânzura înaintea DOMNULUI la
Ghibea lui Saul, pe care DOMNUL l-a ales. Și împăratul a spus:
Îi voi da. **7** Dar împăratul a cruțat pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan,
fiul lui Saul, pentru jurământul DOMNULUI care era între ei,
între David și Ionatan, fiul lui Saul. **8** Dar împăratul a luat pe cei
doi fii ai lui Rițpa, fiica lui Aia, pe care ea îi născuse lui Saul,
pe Armoni și pe Mefiboșet și pe cei cinci fii ai lui Mical, fiica
lui Saul, pe care ea îi crescuse pentru Adriel, fiul lui Barzilai
meholatitul. **9** Și el i-a dat în mâinile gabaoniților și ei i-au
spânzurat pe deal înaintea DOMNULUI; și au căzut toți cei șapte
împreună și au fost dați la moarte în zilele secerișului, în primele
zile, la începutul secerișului orzului. **10** Și Rițpa, fiica lui Aia,
a luat pânză de sac și și-a întins-o pe stâncă, de la începutul
secerișului până când apă a picurat peste ei din cer și nu a lăsat
nici păsărilor cerului să se așeze pe ei ziua, nici fiarelor câmpului
noaptea. **11** Și i s-a spus lui David ce făcuse Rițpa, fiica lui
Aia, concubina lui Saul. **12** Și David a mers și a luat oasele
lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său, de la oamenii din Iabes-
Galaad, care le furaseră din piața Bet-Șanului, unde filistenii îi
spânzuraseră, când filistenii îl uciseseră pe Saul la Ghilboa; **13**
Și a adus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul
său; și au adunat oasele celor care fuseseră spânzurați. **14**

Și oasele lui Saul și ale lui Ionatan, fiul său, le-au îngropat la
Țela, în țara lui Beniamin, în mormântul lui Chiș, tatăl său; și au
împlinit tot ce împăratul poruncise. Și după aceasta, Dumnezeu
a fost implorat pentru țară. **15** Mai mult, filistenii au avut din nou
război cu Israel; și David a coborât, el și servitorii lui și au luptat
împotriva filistenilor; și David a obosit. **16** Și Ișbi-Benob, care
era dintre fiii uriașului, greutatea suliței lui era de trei sute de
șekeli de aramă în greutate, el fiind încins cu o sabie nouă, s-a
gândit să îl ucidă pe David. **17** Dar Abișai, fiul Țeruiei, l-a ajutat
și l-a lovit pe filistean și l-a ucis. Atunci oamenii lui David i-au
jurat, spunând: Să nu mai ieși cu noi la bătălie, ca să nu stingi
lumina lui Israel. **18** Și s-a întâmplat, după aceasta, că a fost
din nou o bătălie cu filistenii la Gob; atunci Sibecai hușatitul l-a
ucis pe Saf, care era dintre fiii uriașului. **19** Și a fost din nou o
bătălie la Gob cu filistenii, unde Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim,
un betleemit, l-a ucis pe fratele lui Goliat ghititul, mânerul suliței
acestuia fiind ca bârna unui țesător. **20** Și a fost încă o bătălie la
Gat, unde era un om de o statură foarte mare, care avea la
fiecare mână șase degete și la picioare șase degete, douăzeci și
patru la număr; și el de asemenea i se născuse uriașului. **21**
Și când el a sfidat pe Israel, Ionatan, fiul lui Șimea, fratele lui
David, l-a ucis. **22** Aceștia patru i-au fost născuți uriașului la Gat,
și au căzut prin mâna lui David și prin mâna servitorilor săi.

22 Și David a spus DOMNULUI cuvintele acestei cântări în
ziua în care DOMNUL l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor
săi și din mâna lui Saul; **2** Și a spus: DOMNUL este stânca mea
și fortăreața mea și eliberatorul meu; **3** Dumnezeul stâncii mele;
în el mă voi încrede; el este scutul meu și cornul salvării mele,
turnul meu înalt și locul meu de scăpare, salvatorul meu; tu mă

salvezi din violență. **4** Voi chema pe DOMNUL, care este demn
de laudă; astfel voi fi salvat din mâna dușmanilor mei. **5** Când
valurile morții m-au încercuit, potopurile oamenilor neevlavioși m-
au înspăimântat; **6** Întristările iadului m-au încercuit; capcanele
morții m-au întâmpinat. **(Sheol h7585)** **7** În strâmtorarea mea l-am
chemat pe DOMNUL și am strigat către Dumnezeul meu; și
el mi-a auzit vocea din templul său și strigătul meu a ajuns în
urechile lui. **8** Atunci pământul s-a zguduit și s-a cutremurat;
temeliile cerului s-au mișcat și au fost zguduite, pentru că s-a
înfuriat. **9** Un fum s-a înălțat din nările lui și foc mistuia din gura
lui; cărbuni s-au aprins prin el. **10** El de asemenea a aplecat
cerurile și a coborât; și întuneric era sub picioarele lui. **11** Și
călărea pe un heruvim și zbura; și a fost văzut pe aripile vântului.
12 Și a făcut întunericul să fie corturi de jur împrejurul lui, ape
întunecoase și nori groși ai cerurilor. **13** Prin strălucirea de
dinaintea sa au fost aprinși cărbuni de foc. **14** DOMNUL a tunat
din cer și cel Preaînalt și-a înălțat vocea. **15** Și a trimis săgeți
și i-a împrăștiat; fulgerul și i-a învins. **16** Și albiile apelor au
apărut, temeliile lumii s-au dezgolit, la mustrarea DOMNULUI, la
pufnirea suflării nărilor sale. **17** El a trimis din înalt, m-a luat, m-a
scos din multe ape. **18** M-a eliberat de dușmanul meu puternic și
de cei ce m-au urât; fiindcă erau prea puternici pentru mine. **19**
M-au întâmpinat în ziua nenorocirii mele, dar DOMNUL a fost
sprijinul meu. **20** M-a dus de asemenea într-un loc larg; m-a
eliberat, pentru că a găsit plăcere în mine. **21** DOMNUL m-a
răsplătit conform dreptății mele; mi-a întors conform curăției
mâinilor mele. **22** Pentru că am ținut căile DOMNULUI și nu m-
am abătut cu stricăciune de la Dumnezeul meu. **23** Pentru că
toate judecățile lui au fost înaintea mea; și cât despre statutele

lui, nu m-am depărtat de ele. **24** Am fost de asemenea integru
înaintea lui și m-am păzit de nelegiuirea mea. **25** De aceea
DOMNUL mi-a întors conform dreptății mele, conform curăției
mâinilor mele înaintea ochilor săi. **26** Cu cel milos te vei arăta
milos; și cu omul integru te vei arăta integru. **27** Cu cel pur te vei
arăta pur; și cu cel pervers te vei arăta fără gust. **28** Și pe poporul
chinuit îl vei salva; dar ochii tăi sunt asupra celor trufași, ca să îi
înjosești. **29** Fiindcă tu ești candela mea DOAMNE și DOMNUL
îmi va lumina întunericul. **30** Căci cu tine am alergat asupra unei
cete; și cu Dumnezeul meu am sărit peste zid. **31** Cât despre
Dumnezeu, calea lui este desăvârșită, cuvântul DOMNULUI este
încercat; el este o pavăză pentru toți cei ce se încred în el. **32**
Căci cine este Dumnezeu în afară de DOMNUL? Și cine este o
stâncă în afară de Dumnezeul nostru? **33** Dumnezeu este tăria
și puterea mea; și îmi face calea desăvârșită. **34** El îmi face
picioarele ca ale căprioarei și mă așază pe locurile mele înalte.
35 Îmi deprinde mâinile la război, ca brațele mele să frângă un
arc de oțel. **36** Tu de asemenea mi-ai dat scutul salvării tale; și
bunătatea ta m-a făcut mare. **37** Mi-ai lărgit pașii sub mine, încât
picioarele mele nu au alunecat. **38** Am urmărit pe dușmanii mei
și i-am nimicit și nu m-am întors înapoi până nu i-am mistuit. **39**
Și i-am mistuit și i-am rănit, încât nu erau în stare să se ridice;
da, sunt căzuți sub picioarele mele. **40** Fiindcă m-ai încins cu
tărie pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat
împotriva mea. **41** Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor
mei, ca să îi nimicesc pe cei ce mă urăsc. **42** Au privit, dar nu
era nimeni să îi salveze; strigau chiar către DOMNUL, dar nu le-
a răspuns. **43** Atunci i-am pisat mărunt ca țărâna pământului, i-
am călcat ca pe noroiul străzii și i-am împrăștiat. **44** M-ai scăpat

de asemenea de luptele poporului meu, m-ai ținut să fiu capul
păgânilor, un popor pe care nu l-am cunoscut, mă va servi. **45**
Străinii mi se vor supune; imediat ce aud, vor asculta de mine.
46 Străinii se vor ofili și de teamă vor ieși din locurile lor închise.
47 DOMNUL trăiește; și binecuvântată fie stânca mea; și să fie
înălțat Dumnezeul stâncii salvării mele. **48** Dumnezeu este cel
ce îmi face dreptate și care doboară popoarele sub mine, **49** Și
care mă scoate din mâna dușmanilor mei; tu de asemenea m-
ai înălțat deasupra celor ce s-au ridicat împotriva mea; m-ai
eliberat de omul violent. **50** De aceea îți voi aduce mulțumiri,
DOAMNE, printre păgâni și voi cânta laude numelui tău. **51** El
este turnul salvării pentru împăratul său; și arată milă unsului
său, lui David și seminței lui pentru totdeauna.

23 Acum, acestea sunt ultimele cuvinte ale lui David. David,
fiul lui Isai, a spus și omul care a fost ridicat în înălțime, unsul
Dumnezeului lui Iacob și dulcele psalmist al lui Israel, a spus: **2**
Duhul DOMNULUI a vorbit prin mine și cuvântul lui a fost pe
limba mea. **3** Dumnezeul lui Israel a spus: Stânca lui Israel
mi-a vorbit: Cel care stăpânește peste oameni trebuie să fie
drept, conducând în frica de Dumnezeu. **4** Și el va fi ca lumina
dimineții, când soarele răsare, o dimineață fără nori; ca iarba
nouă încolțind din pământ prin strălucire puternică, după ploaie.
5 Deși casa mea nu este astfel cu Dumnezeu, totuși, el a făcut
cu mine un legământ veșnic, rânduit în toate lucrurile și sigur,
pentru că aceasta este toată salvarea mea și toată dorința mea,
deși el nu o face să crească. **6** Dar fiii lui Belial vor fi cu toții ca
spini aruncați, pentru că nu pot fi luați cu mâinile; **7** Dar omul
care îi va atinge trebuie să fie apărat cu fier și cu mânerul unei
sulițe; și vor fi în întregime arși cu foc în același loc. **8** Acestea

sunt numele războinicilor pe care îi avea David: Tahchemonitul
care ședea în scaun, mai marele printre căpetenii; același era
Adino eznitul; el și-a ridicat sulița împotriva a opt sute, pe care i-
a ucis odată. **9** Și după el era Eleazar, fiul lui Dodo ahohitul,
unul dintre cei trei războinici care erau cu David, când i-au sfidat
pe filistenii care erau adunați acolo la bătălie și bărbații lui Israel
erau plecați; **10** El s-a ridicat și i-a lovit pe filisteni până mâna lui
a obosit și mâna i s-a lipit de sabie; și DOMNUL a lucrat o mare
victorie în acea zi; și poporul s-a întors după el numai pentru
a prăda. **11** Și după el a fost Șama, fiul lui Aghe hararitul. Și
filistenii se adunaseră într-o ceată înarmată, unde era o bucată
de pământ plină de linte; și poporul a fugit de filisteni. **12** Dar el
a stat în picioare în mijlocul câmpului și l-a apărat și i-a ucis pe
filisteni; și DOMNUL a lucrat o mare victorie. **13** Și trei dintre
cele treizeci mai de seamă au coborât și au venit la David pe
timpul seceratului în peștera lui Adulam; și ceata înarmată a
filistenilor își ridicase cortul în valea lui Refaim. **14** Și David era
atunci în citadelă și garnizoana filistenilor era atunci în Betleem.
15 Și David a tânjit și a spus: O, dacă cineva mi-ar da să beau
din apa din fântâna Betleemului, care este lângă poartă! **16** Și
cei trei războinici au pătruns prin oastea filistenilor și au tras
apă din fântâna Betleemului, care era la poartă și au luat-o și
au adus-o la David, totuși David nu a dorit să bea din ea, ci
a turnat-o înaintea DOMNULUI. **17** Și el a spus: Departe fie
de mine aceasta, DOAMNE, să fac aceasta, nu este acesta
sângele oamenilor care au mers cu riscul vieților lor? De aceea
a refuzat să o bea. Aceste lucruri le-au făcut cei trei războinici.
18 Și Abișai, fratele lui Ioab, fiul Țeruiei, era mai marele între cei
trei. Și el și-a ridicat sulița împotriva a trei sute și i-a ucis și a

avut un nume printre cei trei. **19** Dintre cei trei nu era el demn de
mai multă cinste? De aceea a fost căpetenia lor; totuși nu a
ajuns pe cei trei dintâi. **20** Și Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui
bărbat viteaz, din Cabțeel, care făcuse multe fapte, el i-a ucis
pe cei doi bărbați din Moab care erau ca niște lei; a coborât
de asemenea și a ucis un leu în mijlocul unei gropi în timp cu
zăpadă; **21** Și a ucis un egiptean, un bărbat frumos la statură; și
egipteanul avea o suliță în mână; iar el a coborât la el cu un
toiag și a smuls sulița din mâna egipteanului și l-a omorât cu
propria lui suliță. **22** Acestea le-a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada,
și a avut numele printre cei trei războinici. **23** El era demn de
mai multă cinste decât cei treizeci, dar nu a ajuns la cei trei
dintâi. Și David l-a pus peste garda lui. **24** Asael, fratele lui Ioab,
era unul dintre cei treizeci; Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem,
25 Șama haroditul, Elica haroditul, **26** Heleț peletitul; Ira, fiul lui
Icheș tecoatitul, **27** Abiezer anatotitul, Mebunai hușatitul, **28**
Țalmon ahohitul, Maharai netofatitul, **29** Heleb, fiul lui Baana, un
netofatit; Itai, fiul lui Ribai, din Ghibea, copiilor lui Beniamin; **30**
Benaia piratonitul, Hidai de la pâraiele lui Gaaș, **31** Abi-Albon
arbatitul, Azmavet barhumitul, **32** Eliahba șaalbonitul, din fiii lui
Iașen, Ionatan, **33** Șama hararitul; Ahiam, fiul lui Șarar araritul,
34 Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul maacatitului, Eliam, fiul lui Ahitofel
ghilonitul, **35** Hețrai carmelitul, Paarai arbitul, **36** Igheal, fiul
lui Natan din Țoba, Bani gaditul, **37** Țelec amonitul, Naharai
beerotitul, purtătorul armurii lui Ioab fiul Țeruiei, **38** Ira, un ietrit,
Gareb, un ietrit, **39** Urie hititul: treizeci și șapte de toți.

24 Și din nou mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Israel
și el l-a mișcat pe David împotriva lor pentru a spune: Du-te,
numără pe Israel și pe Iuda. **2** Fiindcă împăratul i-a spus lui Ioab,

căpetenia oștirii, care era cu el: Du-te acum prin toate triburile
lui Israel, de la Dan până la Beer-Șeba și numărați poporul,
ca să știu numărul poporului. **3** Și Ioab a spus împăratului:
Acum, DOMNUL Dumnezeul tău să adauge la popor, oricâți sunt
ei, însutit și ochii domnului meu împăratul, să vadă aceasta;
dar de ce domnul meu împăratul găsește plăcere în acest
lucru? **4** Totuși cuvântul împăratului a învins împotriva lui Ioab
și împotriva căpeteniilor oștirii. Și Ioab și căpeteniile oștirii au
ieșit din prezența împăratului pentru a număra pe poporul lui
Israel. **5** Și au trecut Iordanul și și-au înălțat corturile în Aroer, pe
partea dreaptă a cetății care se găsește în mijlocul râului lui
Gad și spre Iaezer; **6** Atunci ei au venit la Galaad și la țara lui
Tahtim-Hodși; și au venit la Dan-Iaan și împrejur la Sidon. **7**
Și au venit la întăritura Tirului și la toate cetățile hiviților și ale
canaaniților; și au ieșit la sud de Iuda, la Beer-Șeba. **8** Astfel,
după ce au trecut prin toată țara, au venit la Ierusalim la sfârșitul
a nouă luni și douăzeci de zile. **9** Și Ioab a dat împăratului suma
numărătorii poporului; și erau acolo în Israel opt sute de mii de
bărbați viteji care scoteau sabia; și bărbații lui Iuda erau cinci
sute de mii de bărbați. **10** Și lui David i-a bătut inima după ce a
numărat poporul. Și David a spus DOMNULUI: Am păcătuit mult
în ceea ce am făcut; și acum, te implor, DOAMNE, îndepărtează
nelegiuirea servitorului tău, pentru că am lucrat foarte prostește.
11 Și atunci când David s-a trezit dimineața, cuvântul DOMNULUI
a venit la profetul Gad, văzătorul lui David, spunând: **12** Du-te și
spune lui David: Astfel spune DOMNUL: Îți ofer trei lucruri; alege-
ți unul dintre ele, ca să ți-l fac. **13** Astfel Gad a venit la David și i-
a istorisit și i-a spus: Să vină șapte ani de foamete la tine în țara
ta? Sau să fugi trei luni dinaintea dușmanilor tăi, în timp ce ei te

urmăresc? Sau să fie trei zile ciumă în țara ta? Acum sfătuiește-
te și vezi ce răspuns să întorc celui care m-a trimis. **14** Și David
i-a spus lui Gad: Eu sunt într-o mare strâmtorare; să cădem
acum în mâna DOMNULUI, pentru că îndurările lui sunt mari; și
nu mă lăsa să cad în mâna omului. **15** Astfel DOMNUL a trimis o
ciumă peste Israel de dimineață până la timpul rânduit; și au
murit din popor de la Dan până la Beer-Șeba șaptezeci de mii de
bărbați. **16** Și când îngerul și-a întins mâna peste Ierusalim ca să
îl distrugă, DOMNUL s-a pocăit de rău și a spus îngerului care
nimicea poporul: Este destul; oprește-ți acum mâna. Și îngerul
DOMNULUI era lângă aria lui Aravna iebusitul. **17** Și David a
vorbit DOMNULUI când a văzut pe îngerul care lovea poporul și
a spus: Iată, eu am păcătuit și am lucrat cu stricăciune; dar
aceste oi, ce au făcut ele? Fie mâna ta, te rog, împotriva mea
și împotriva casei tatălui meu. **18** Și Gad a venit în acea zi la
David și i-a spus: Urcă, ridică un altar DOMNULUI în aria lui
Aravna iebusitul. **19** Și David, după cuvântul lui Gad, s-a urcat
precum DOMNUL poruncise. **20** Și Aravna a privit și l-a văzut pe
împărat și pe servitorii lui venind spre el; și Aravna a ieșit și s-
a plecat înaintea împăratului cu fața la pământ. **21** Și Aravna
a spus: Pentru ce a venit domnul meu împăratul la servitorul
său? Și David a spus: Pentru a cumpăra aria de la tine, ca să
zidesc un altar DOMNULUI, ca plaga să fie oprită de la popor.
22 Și Aravna i-a spus lui David: Să ia și să ofere domnul meu
împăratul ce i se pare bun; iată, aici sunt boi pentru sacrificiu
ars și uneltele de vânturat și alte unelte ale boilor în loc de
lemne. **23** Toate aceste lucruri, Aravna, ca un împărat, le-a dat
împăratului. Și Aravna a spus împăratului: DOMNUL Dumnezeul
tău să te primească. **24** Și împăratul i-a spus lui Aravna: Nu, ci

într-adevăr o voi cumpăra de la tine cu un preț, pentru că nu voi
oferi ofrande arse DOMNULUI Dumnezeul meu din ceea ce nu
mă costă nimic. Astfel David a cumpărat aria și boii cu cincizeci
de șekeli de argint. **25** Și David a zidit acolo un altar DOMNULUI
și a oferit ofrande arse și ofrande de pace. Astfel DOMNUL a
fost implorat pentru țară și plaga a fost oprită de peste Israel.

1 Regii

1 Şi împăratul David era bătrân şi înaintat în vârstă şi îl
acopereau cu haine, dar nu se încălzea. **2** De aceea servitorii săi
i-au spus: Să se caute pentru domnul nostru împăratul o tânără
fecioară; şi ea să stea înaintea împăratului şi să îl îngrijească şi
să se culce la sânul tău, ca domnul meu, împăratul, să aibă
căldură. **3** Astfel, au căutat o fată frumoasă în toate ţinuturile
lui Israel şi au găsit pe Abişag, o sunamită, şi au adus-o la
împărat. **4** Şi fata era foarte frumoasă şi l-a îngrijit pe împărat şi
i-a servit; dar împăratul nu a cunoscut-o. **5** Atunci Adonia, fiul
Haghitei, s-a înălţat, spunând: Eu voi fi împărat; şi şi-a pregătit
care şi călăreţi şi cincizeci de oameni să alerge înaintea lui. **6**
Şi tatăl său nu l-a nemulţumit vreodată, spunându-i: De ce ai
făcut astfel? Şi el de asemenea era un bărbat foarte frumos; şi
mama lui l-a născut după Absalom. **7** Şi el s-a sfătuit cu Ioab,
fiul Ţeruiei, şi cu preotul Abiatar; şi ei, urmându-l pe Adonia,
l-au ajutat. **8** Dar preotul Ţadoc şi Benaia, fiul lui Iehoiada,
şi profetul Natan şi Şimei şi Rei şi războinicii care aparţineau
lui David nu erau cu Adonia. **9** Şi Adonia a înjunghiat oi şi
boi şi vite îngrăşate lângă piatra Zohelet, care este lângă En-
Roguel, şi a chemat pe toţi fraţii săi, fiii împăratului, şi pe toţi
bărbaţii lui Iuda, servitorii împăratului; **10** Dar pe profetul Natan
şi pe Benaia şi pe războinici şi pe fratele său, Solomon, nu i-
a chemat. **11** De aceea Natan i-a vorbit lui Bat-Şeba, mama
lui Solomon, spunând: Nu ai auzit că Adonia, fiul lui Haghita,
domneşte şi domnul nostru David nu ştie aceasta? **12** De aceea
acum, vino, te rog, lasă-mă să îţi dau un sfat, ca să îţi salvezi
viaţa ta şi viaţa fiului tău, Solomon. **13** Du-te şi intră la împăratul
David şi spune-i: Nu ai jurat tu roabei tale, domnul meu, o

împărate, spunând: Cu siguranţă Solomon, fiul tău, va domni
după mine şi el va şedea pe tronul meu? De ce atunci Adonia
domneşte? **14** Iată, pe când vorbeşti tu încă acolo cu împăratul,
eu de asemenea voi intra după tine şi voi confirma cuvintele
tale. **15** Şi Bat-Şeba a intrat la împărat în cameră; şi împăratul
era foarte bătrân; şi Abişag sunamita servea împăratului. **16** Şi
Bat-Şeba s-a plecat şi s-a prosternat înaintea împăratului. Şi
împăratul a spus: Ce doreşti? **17** Şi ea i-a spus: DOMNUL meu,
tu ai jurat roabei tale pe DOMNUL Dumnezeul tău, spunând:
Negreşit, Solomon, fiul tău, va domni după mine şi el va şedea
pe tronul meu. **18** Şi acum, iată, Adonia domneşte; şi acum,
domnul meu, împărate, tu nu ştii aceasta. **19** Şi el a înjunghiat
boi şi vite îngrăşate şi oi din abudenţă şi a chemat pe toţi fiii
împăratului şi pe preotul Abiatar şi pe Ioab, căpetenia oştirii,
dar pe servitorul tău Solomon nu l-a chemat. **20** Şi, domnul
meu împărate, ochii întregului Israel sunt asupra ta, ca să le
spui cine va şedea pe tronul domnului meu, împăratul, după
el. **21** Altfel, se va întâmpla, după ce domnul meu, împăratul,
va adormi cu părinţii săi, că eu şi fiul meu, Solomon, vom fi
socotiţi vinovaţi. **22** Şi, iată, pe când ea încă vorbea cu împăratul,
profetul Natan a intrat de asemenea. **23** Şi i-au spus împăratului,
spunând: Iată, pe profetul Natan. Şi după ce el a intrat înaintea
împăratului, s-a plecat înaintea împăratului cu faţa la pământ. **24**
Şi Natan a spus: DOMNUL meu, împărate, ai spus tu: Adonia
va domni după mine şi va şedea pe tronul meu? **25** Pentru
că a coborât în această zi şi a înjunghiat boi şi vite îngrăşate
şi oi din abundenţă şi a chemat pe toţi fiii împăratului şi pe
căpeteniile oştirii şi pe preotul Abiatar; şi, iată, ei mănâncă şi
beau înaintea lui şi spun: Trăiască împăratul Adonia. **26** Dar pe

mine, pe mine servitorul tău, şi pe preotul Ţadoc şi pe Benaia,
fiul lui Iehoiada, şi pe servitorul tău, Solomon, nu ne-a chemat.
27 Este acest lucru făcut de la domnul meu, împăratul, şi tu
nu ai arătat aceasta servitorului tău, cine va şedea pe tronul
domnului meu, împăratul, după el? **28** Atunci împăratul David
a răspuns şi a zis: Chemaţi-mi pe Bat-Şeba. Şi ea a intrat în
prezenţa împăratului şi a stat în picioare înaintea împăratului. **29**
Şi împăratul a jurat şi a spus: Precum DOMNUL trăieşte, care a
răscumpărat sufletul meu din orice strâmtorare, **30** Chiar precum
ţi-am jurat pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, spunând: Negreşit
fiul tău, Solomon, va domni după mine şi el va şedea pe tronul
meu în locul meu; chiar astfel voi face într-adevăr în această
zi. **31** Atunci Bat-Şeba s-a plecat cu faţa până la pământ şi a
îngenuncheat înaintea împăratului şi a spus: Să trăiască domnul
meu, împăratul David, pentru totdeauna. **32** Şi împăratul David
a spus: Chemaţi-mi pe preotul Ţadoc şi pe profetul Natan şi
pe Benaia, fiul lui Iehoiada. Şi ei au venit înaintea împăratului.
33 Împăratul de asemenea le-a spus: Luaţi cu voi pe servitorii
domnului vostru şi puneţi pe Solomon, fiul meu, să călărească
pe catârul meu şi coborâţi-l la Ghihon; **34** Şi preotul Ţadoc şi
profetul Natan să îl ungă acolo împărat peste Israel; şi sunaţi din
trâmbiţă şi spuneţi: Trăiască împăratul Solomon. **35** Atunci să vă
urcaţi după el, ca el să vină şi să şadă pe tronul meu, pentru că
el va fi împărat în locul meu; şi eu l-am rânduit să fie conducător
peste Israel şi peste Iuda. **36** Şi Benaia, fiul lui Iehoiada, a
răspuns împăratului şi a zis: Amin; aşa să spună şi DOMNUL
Dumnezeul domnului meu, împăratul. **37** Precum DOMNUL a
fost cu domnul meu, împăratul, chiar astfel să fie cu Solomon şi
să facă tronul lui mai mare decât tronul domnului meu, împăratul

David. **38** Astfel preotul Ţadoc şi profetul Natan şi Benaia, fiul
lui Iehoiada, şi cheretiţii şi peletiţii au coborât şi l-au făcut pe
Solomon să călărească pe catârul împăratului David şi l-au adus
la Ghihon. **39** Şi preotul Ţadoc a luat un corn cu untdelemn
din tabernacol şi l-a uns pe Solomon. Şi au sunat din trâmbiţă;
şi tot poporul a spus: Trăiască împăratul Solomon. **40** Şi tot
poporul a urcat după el şi poporul cânta din fluiere şi se bucura
cu mare bucurie, încât pământul se zguduia de sunetul lor. **41** Şi
Adonia şi toţi oaspeţii care erau cu el au auzit aceasta pe când
terminau de mâncat. Şi când Ioab a auzit sunetul trâmbiţei, a
spus: Pentru ce este acest zgomot al cetăţii ca fiind în tulburare?
42 Şi pe când el încă vorbea, iată, a venit Ionatan, fiul preotului
Abiatar; şi Adonia i-a spus: Intră, pentru că tu eşti un bărbat
viteaz şi aduci veşti bune. **43** Şi Ionatan a răspuns şi i-a zis lui
Adonia: Într-adevăr, domnul nostru, împăratul David, l-a făcut pe
Solomon împărat. **44** Şi împăratul a trimis cu el pe preotul Ţadoc
şi pe profetul Natan şi pe Benaia, fiul lui Iehoiada, şi pe cheretiţi
şi pe peletiţi şi l-au făcut să călărească pe catârul împăratului;
45 Şi preotul Ţadoc şi profetul Natan l-au uns împărat în Ghihon;
şi s-au urcat de acolo bucurându-se, astfel încât cetatea a
răsunat din nou. Acesta este zgomotul pe care voi l-aţi auzit.
46 Şi de asemenea Solomon şade pe tronul împărăţiei. **47** Şi
mai mult, servitorii împăratului au venit să îl binecuvânteze pe
domnul nostru, împăratul David, spunând: Dumnezeu să facă
numele lui Solomon mai bun decât numele tău şi să facă tronul
lui mai mare decât tronul tău. Şi împăratul s-a aplecat pe pat.
48 Şi de asemenea astfel a spus împăratul: Binecuvântat fie
DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care a dat pe unul să şadă pe
tronul meu în această zi, şi ochii mei văd aceasta. **49** Şi toţi

oaspeţii care erau cu Adonia s-au înspăimântat şi s-au ridicat şi
au mers fiecare pe calea sa. **50** Şi Adonia s-a temut din cauza
lui Solomon şi s-a ridicat şi a mers şi s-a apucat de coarnele
altarului. **51** Şi i s-a spus lui Solomon, zicând: Iată, Adonia se
teme de împăratul Solomon; fiindcă, iată, s-a apucat de coarnele
altarului, spunând: Să îmi jure împăratul Solomon astăzi că nu
va omorî pe servitorul său cu sabia. **52** Şi Solomon a spus:
Dacă se va arăta bărbat demn, nu va cădea un fir de păr de-al
lui la pământ; dar dacă se va găsi în el stricăciune, va muri.
53 Astfel împăratul Solomon a trimis, şi ei l-au coborât de la
altar. Şi el a venit şi s-a aplecat înaintea împăratului Solomon; şi
Solomon i-a spus: Du-te acasă!

2 Şi s-au apropiat zilele lui David să moară; şi el i-a poruncit
lui Solomon, fiul său, spunând: **2** Eu merg pe calea întregului
pământ; tu fii tare de aceea şi arată-te bărbat; **3** Şi păzeşte
porunca DOMNULUI Dumnezeul tău, de a umbla în căile lui, de
a ţine statutele lui şi poruncile lui şi judecăţile lui şi mărturiile lui,
precum este scris în legea lui Moise, ca să prosperi în tot ceea
ce faci şi oriunde te întorci; **4** Ca DOMNUL să continue cuvântul
său pe care l-a vorbit referitor la mine, spunând: Dacă ai tăi
copii vor lua seama la calea lor, pentru a umbla înaintea mea în
adevăr cu toată inima lor şi cu tot sufletul lor, nu vei fi lipsit (a
spus el) de un bărbat pe tronul lui Israel. **5** Mai mult, tu ştii de
asemenea ce mi-a făcut Ioab, fiul Ţeruiei, şi ce a făcut celor
două căpetenii ale oştirilor lui Israel: lui Abner, fiul lui Ner, şi
lui Amasa, fiul lui Ieter, pe care i-a ucis şi a vărsat sângele de
război pe timp de pace, şi a pus sângele de război pe brâul
lui, care era pe coapsele lui şi pe sandalele lui care erau în
picioarele lui. **6** Fă de aceea conform înţelepciunii tale şi nu lăsa

capul său alb să coboare în pace în mormânt. **(Sheol h7585)** **7**
Dar arată bunătate faţă de fiii lui Barzilai galaaditul şi ei să fie
dintre cei care mănâncă la masa ta, pentru că astfel ei au venit
la mine când am fugit din faţa fratelui tău, Absalom. **8** Şi, iată, tu
ai cu tine pe Şimei, fiul lui Ghera, un beniamit din Bahurim, care
m-a blestemat cu un blestem apăsător în ziua când am mers la
Mahanaim; dar el a coborât să mă întâlnească la Iordan şi i-
am jurat pe DOMNUL, spunând: Nu te voi da la moarte prin
sabie. **9** De aceea acum, nu îl lăsa fără vină, pentru că tu eşti
un om înţelept şi ştii ce trebuie să îi faci; dar capul său alb să îl
cobori în mormânt cu sânge. **(Sheol h7585)** **10** Astfel, David a
adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat în cetatea lui David. **11**
Şi zilele cât David a domnit peste Israel au fost patruzeci de ani:
şapte ani a domnit în Hebron şi treizeci şi trei de ani a domnit în
Ierusalim. **12** Atunci Solomon a şezut pe tronul lui David, tatăl
său; şi împărăţia a fost întemeiată, foarte mult. **13** Şi Adonia, fiul
lui Haghita, a venit la Bat-Şeba, mama lui Solomon. Şi ea a
spus: Vii cu pace? Şi el a spus: Cu pace. **14** Iar el a mai spus:
Am ceva să îţi spun. Iar ea a zis: Spune. **15** Iar el a zis: Tu ştii
că împărăţia era a mea şi că tot Israelul şi-a îndreptat faţa către
mine, ca să domnesc; totuşi, împărăţia s-a întors şi a devenit a
fratelui meu, pentru că era a lui de la DOMNUL. **16** Şi acum am
o singură rugăminte la tine, nu mă refuza. Iar ea i-a zis: Spune.
17 Iar el a zis: Vorbeşte, te rog, împăratului Solomon, (pentru că
el nu îţi va spune nu) ca să îmi dea pe sunamita Abişag de
soţie. **18** Şi Bat-Şeba a spus: Bine, voi vorbi împăratului pentru
tine. **19** Bat-Şeba de aceea a intrat la împăratul Solomon pentru
a-i vorbi pentru Adonia. Şi împăratul s-a ridicat să o întâlnească
şi s-a aplecat înaintea ei şi a şezut pe tronul său; şi a făcut să fie

pus un tron pentru mama împăratului; şi ea a şezut la dreapta
lui. **20** Atunci ea a spus: Am o mică rugăminte la tine; te rog, nu
îmi spune nu. Şi împăratul i-a zis: Cere, mama mea, pentru că
nu îţi voi spune nu. **21** Şi ea a zis: Sunamita Abişag să îi fie
dată lui Adonia, fratele tău, de soţie. **22** Şi împăratul Solomon a
răspuns şi i-a zis mamei sale: Şi pentru ce ceri pe sunamita
Abişag pentru Adonia? Cere pentru el şi împărăţia, pentru că
el este fratele meu mai mare; chiar pentru el şi pentru preotul
Abiatar şi pentru Ioab, fiul Ţeruiei. **23** Atunci împăratul Solomon
a jurat pe DOMNUL, spunând: Dumnezeu să îmi facă astfel şi
încă mai mult, dacă Adonia nu a vorbit acest cuvânt împotriva
vieţii lui. **24** De aceea acum, precum DOMNUL trăieşte, care m-
a întemeiat şi m-a pus pe tronul lui David, tatăl meu, şi care mi-a
făcut o casă, precum a promis, că Adonia va fi dat la moarte
în această zi. **25** Şi împăratul Solomon a trimis prin mâna lui
Benaia, fiul lui Iehoiada; şi el a căzut asupra lui încât acela
a murit. **26** Şi împăratul i-a spus preotului Abiatar: Du-te la
Anatot, la câmpurile tale, pentru că tu eşti demn de moarte;
dar în acest timp nu te voi da la moarte, pentru că ai purtat
chivotul DOMNULUI DUMNEZEU înaintea lui David, tatăl meu,
şi deoarece ai fost chinuit în tot ce s-a chinuit tatăl meu. **27** Astfel
Solomon l-a alungat pe Abiatar din a fi un preot DOMNULUI, ca
să împlinească cuvântul DOMNULUI, pe care l-a spus referitor
la casa lui Eli în Şilo. **28** Atunci veştile au venit la Ioab, pentru
că Ioab se întorsese după Adonia, deşi nu se întorsese după
Absalom. Şi Ioab a fugit la tabernacolul DOMNULUI şi a apucat
coarnele altarului. **29** Şi i s-a spus împăratului Solomon că Ioab
a fugit la tabernacolul DOMNULUI; şi, iată, el este lângă altar.
Atunci Solomon a trimis pe Benaia, fiul lui Iehoiada, spunând:

Du-te, cazi asupra lui. **30** Şi Benaia a venit la tabernacolul
DOMNULUI şi i-a zis: Astfel spune împăratul: Ieşi afară. Iar el
a spus: Nu, ci voi muri aici. Şi Benaia a adus din nou cuvânt
împăratului, spunând: Astfel a zis Ioab şi astfel mi-a răspuns.
31 Şi împăratul i-a zis: Fă precum a spus şi cazi asupra lui şi
îngroapă-l; ca să îndepărtezi de la mine şi de la casa tatălui
meu, sângele nevinovat, pe care l-a vărsat Ioab. **32** Şi DOMNUL
să întoarcă sângele lui asupra capului său, care a căzut asupra
a doi bărbaţi mai drepţi şi mai buni decât el şi i-a ucis cu sabia,
tatăl meu, David, neştiind de aceasta, adică pe Abner, fiul lui Ner,
căpetenia oştirii lui Israel şi pe Amasa, fiul lui Ieter, căpetenia
oştirii lui Iuda. **33** Sângele lor să se întoarcă asupra capului lui
Ioab şi asupra capului seminţei lui pentru totdeauna; dar asupra
lui David şi asupra seminţei lui şi asupra casei lui şi asupra
tronului său, să fie pace de la DOMNUL pentru totdeauna. **34**
Astfel Benaia, fiul lui Iehoiada, s-a urcat şi a căzut asupra lui şi l-
a ucis; iar el a fost îngropat în casa lui în pustie. **35** Şi împăratul
l-a pus pe Benaia, fiul lui Iehoiada, în locul lui peste oştire; şi
pe preotul Ţadoc, împăratul l-a pus în locul lui Abiatar. **36** Şi
împăratul a trimis şi l-a chemat pe Şimei şi i-a spus: Zideşte-ţi o
casă în Ierusalim şi locuieşte acolo şi să nu ieşi de acolo nici
încoace nici încolo. **37** Pentru că va fi, că în ziua când ieşi afară
şi treci peste pârâul Chedron, să ştii într-adevăr că vei muri
negreşit; sângele tău va fi asupra capului tău. **38** Şi Şimei i-a zis
împăratului: Spusa este bună; precum domnul meu împăratul a
spus, astfel servitorul tău va face. Şi Şimei a locuit în Ierusalim
multe zile. **39** Şi s-a întâmplat, la sfârşitul a trei ani, că doi dintre
servitorii lui Şimei au fugit la Achiş, fiul lui Maaca, împăratul din
Gat. Şi ei i-au spus lui Şimei, zicând: Iată, servitorii tăi sunt în

Gat. **40** Şi Şimei s-a ridicat şi şi-a înşeuat măgarul şi a mers la
Gat, la Achiş, să îi caute pe servitorii săi; şi Şimei a mers şi i-a
adus pe servitorii săi din Gat. **41** Şi i s-a spus lui Solomon că
Şimei mersese din Ierusalim la Gat şi s-a întors. **42** Şi împăratul
a trimis şi l-a chemat pe Şimei şi i-a spus: Nu te-am pus eu să
juri pe DOMNUL şi nu te-am avertizat, spunând: Să ştii negreşit,
că în ziua când vei ieşi afară şi vei umbla încoace şi încolo, vei
muri negreşit? Şi tu mi-ai spus: Cuvântul pe care l-am auzit
este bun. **43** De ce atunci nu ai păzit jurământul DOMNULUI şi
porunca pe care ţi-am poruncit-o? **44** Împăratul i-a mai spus lui
Şimei: Cunoşti toată stricăciunea, la care inima ta este martoră,
pe care i-ai făcut-o lui David, tatăl meu: de aceea DOMNUL să
întoarcă răutatea ta asupra capului tău; **45** Şi împăratul Solomon
să fie binecuvântat şi tronul lui David să fie întemeiat înaintea
DOMNULUI pentru totdeauna. **46** Astfel împăratul i-a poruncit lui
Benaia, fiul lui Iehoiada, şi el a fost acela care a ieşit şi a căzut
asupra lui şi acela a murit. Şi împărăţia a fost întemeiată, în
mâna lui Solomon.

3 Şi Solomon s-a înrudit prin căsătorie cu Faraon, împăratul
Egiptului, şi a luat pe fiica lui Faraon şi a adus-o în cetatea lui
David, până avea să termine de zidit casa lui şi casa DOMNULUI
şi zidul Ierusalimului de jur împrejur. **2** Numai că poporul sacrifica
pe înălţimi, deoarece nu era zidită o casă numelui DOMNULUI
până în acele zile. **3** Şi Solomon îl iubea pe DOMNUL, umblând
în statutele lui David, tatăl său, numai că sacrifica şi ardea
tămâie pe înălţimi. **4** Şi împăratul a mers la Gabaon pentru
a sacrifica acolo, pentru că aceasta era înălţimea cea mare;
o mie de ofrande arse a oferit Solomon pe acel altar. **5** La
Gabaon, DOMNUL i-a apărut lui Solomon într-un vis noaptea; şi

Dumnezeu a spus: Cere ce doreşti să îţi dau. **6** Şi Solomon a
spus: Tu ai arătat servitorului tău David, tatăl meu, mare milă,
conform umblării lui înaintea ta în adevăr şi în dreptate şi în
integritate a inimii faţă de tine; şi ai păstrat pentru el această
mare bunătate, că i-ai dat un fiu să şadă pe tronul său, aşa cum
este în această zi. **7** Şi acum, DOAMNE Dumnezeul meu, tu l-ai
făcut pe servitorul tău împărat în locul lui David, tatăl meu; şi eu
sunt doar un copil mic; nu ştiu cum să ies sau să intru. **8** Şi
servitorul tău este în mijlocul poporului tău pe care l-ai ales,
un popor mare, care nu poate fi numărat nici socotit din cauza
mulţimii lui. **9** Dă de aceea servitorului tău o inimă care înţelege
pentru a judeca pe poporul tău, ca să discern între bine şi rău,
pentru că cine poate judeca pe acest mare popor al tău? **10**
Şi vorbirea i-a plăcut DOMNULUI, că Solomon a cerut acest
lucru. **11** Şi Dumnezeu i-a spus: Pentru că ai cerut acest lucru
şi nu ai cerut pentru tine viaţă lungă, nici nu ai cerut bogăţii
pentru tine, nici nu ai cerut viaţa duşmanilor tăi, ci ai cerut pentru
tine înţelegere pentru a discerne judecata, **12** Iată, am făcut
conform cuvintelor tale; iată, ţi-am dat o inimă înţeleaptă şi care
înţelege, astfel încât nu a fost nimeni ca tine înaintea ta, nici
nu se va ridica după tine vreunul ca tine. **13** Şi ţi-am dat de
asemenea ceea ce nu ai cerut: deopotrivă bogăţii şi onoare,
astfel încât nu va fi nimeni printre împăraţi ca tine în toate zilele
tale. **14** Şi dacă vei umbla în căile mele, pentru a păzi statutele
mele şi poruncile mele, precum David, tatăl tău, a umblat, atunci
îţi voi lungi zilele. **15** Şi Solomon s-a trezit; şi, iată, acesta a
fost un vis. Şi a venit la Ierusalim şi a stat în picioare înaintea
chivotului legământului DOMNULUI şi a oferit ofrande arse şi a
oferit ofrande de pace şi a făcut un ospăţ tuturor servitorilor

săi. **16** Atunci au venit acolo două femei curve, la împărat, şi au
stat în picioare înaintea lui. **17** Şi o femeie a spus: O domnul
meu, eu şi femeia aceasta locuiam într-o singură casă; şi eu am
născut un copil cu ea în casă. **18** Şi s-a întâmplat, a treia zi
după ce am născut, că a născut şi această femeie; şi noi eram
împreună; nu era niciun străin cu noi în casă, în afară de noi
amândouă în casă. **19** Şi copilul acestei femei a murit noaptea,
pentru că ea s-a culcat pe el. **20** Şi ea s-a sculat la miezul nopţii
şi a luat pe fiul meu de lângă mine pe când roaba ta dormea şi l-
a culcat la sânul ei şi l-a culcat pe copilul ei mort la sânul meu.
21 Şi după ce m-am sculat dimineaţa să alăptez pe copilul meu,
iată, era mort; dar când m-am uitat atent la el dimineaţa, iată, nu
era fiul meu, pe care îl născusem. **22** Şi cealaltă femeie a spus:
Ba nu, ci fiul meu este cel viu şi cel mort este fiul tău. Şi aceasta
a spus: Nu; ci fiul tău este cel mort şi cel viu este fiul meu. Astfel
vorbeau ele înaintea împăratului. **23** Atunci a spus împăratul:
Una spune: Acesta este fiul meu care trăieşte şi fiul tău este cel
mort; şi cealaltă spune: Ba nu; ci fiul tău este cel mort şi fiul
meu este cel viu. **24** Şi împăratul a spus: Aduceţi-mi o sabie. Şi
au adus o sabie înaintea împăratului. **25** Şi împăratul a spus:
Tăiaţi pe copilul cel viu în două şi daţi jumătate uneia şi jumătate
celeilalte. **26** Atunci a vorbit împăratului femeia al căreia era
copilul cel viu, pentru că tânjea în adâncurile ei după fiul ei, şi a
spus: O domnul meu, dă-i ei copilul cel viu şi nicidecum să nu îl
ucizi. Dar cealaltă a spus: Să nu fie nici al meu nici al tău, tăiaţi-
l. **27** Atunci împăratul a răspuns şi a zis: Daţi-i celei dintâi copilul
cel viu şi nicidecum să nu îl ucideţi, ea este mama lui. **28** Şi tot
Israelul a auzit de judecata pe care împăratul o judecase; şi s-

au temut de împărat, pentru că au văzut că înţelepciunea lui
Dumnezeu era în el, pentru a face judecată.

4 Astfel împăratul Solomon era împărat peste tot Israelul. **2** Şi
aceştia erau prinţii pe care îi avea: Azaria, fiul preotului Ţadoc,
3 Elihoref şi Ahia, fiii lui Şişa, scribi; Iosafat, fiul lui Ahilud,
cronicarul. **4** Şi Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste oştire; şi
Ţadoc şi Abiatar erau preoţii; **5** Şi Azaria, fiul lui Natan, era peste
ofiţeri; şi Zabud, fiul lui Natan, era întâiul dintre ofiţeri şi prieten al
împăratului; **6** Şi Ahişar era peste gospodărie; şi Adoniram, fiul
lui Abda, era peste taxă. **7** Şi Solomon avea doisprezece ofiţeri
peste tot Israelul, care se îngrijau de merindele împăratului şi ale
casei sale; fiecare făcea provizii o lună pe an. **8** Şi acestea sunt
numele lor: Fiul lui Hur, în muntele lui Efraim; **9** Fiul lui Decher,
în Macaţ şi în Şaalbim şi în Bet-Şemeş şi în Elon-Bet-Hanan;
10 Fiul lui Hesed, în Arubot; lui îi aparţinea Soco şi toată ţara
Hefer; **11** Fiul lui Abinadab, în toată regiunea Dorului; care avea
pe Tafat, fiica lui Solomon, de soţie; **12** Baana, fiul lui Ahilud,
lui îi aparţinea Taanac şi Meghido şi tot Bet-Şeanul, care este
lângă Ţartan sub Izreel, de la Bet-Şean până la Abel-Mehola,
până dincolo de Iocmeam; **13** Fiul lui Gheber, în Ramot-Galaad;
lui îi aparţineau oraşele lui Iair, fiul lui Manase, care sunt în
Galaad; lui de asemenea îi aparţinea regiunea Argob, care este
în Basan, şaizeci de cetăţi mari cu ziduri şi zăvoare de aramă;
14 Ahinadab, fiul lui Ido, avea Mahanaim; **15** Ahimaaţ era în
Neftali; el de asemenea a luat pe Basmat, fiica lui Solomon,
de soţie; **16** Baana, fiul lui Huşai, era în Aşer şi în Bealot;
17 Iosafat, fiul lui Paruah, în Isahar; **18** Şimei, fiul lui Ela, în
Beniamin; **19** Gheber, fiul lui Uri, era în ţara Galaad, în ţara lui
Sihon, împăratul amoriţilor, şi a lui Og, împăratul Basanului,

şi el era singurul ofiţer în ţară. **20** Iuda şi Israel erau mulţi, ca
nisipul care este lângă mare ca mulţime, mâncând şi bând şi
bucurându-se. **21** Şi Solomon a domnit peste toate împărăţiile
de la râu până la ţara filistenilor şi până la graniţa Egiptului; ei
au adus daruri şi i-au servit lui Solomon în toate zilele vieţii sale.
22 Şi proviziile lui Solomon pentru o zi erau treizeci de măsuri de
floarea făinii şi şaizeci de măsuri de făină, **23** Zece boi graşi şi
douăzeci de boi de pe păşuni şi o sută de oi, în afară de cerbi şi
de căprioare şi de ciute şi de păsări îngrăşate. **24** Pentru că el
avea stăpânire peste toată regiunea de această parte a râului:
de la Tifsah chiar până la Gaza, peste toţi împăraţii de această
parte a râului; şi avea pace în fiecare parte de jur împrejurul lui.
25 Şi Iuda şi Israel au locuit în siguranţă, fiecare sub via sa şi
sub smochinul său, de la Dan până la Beer-Şeba, în toate zilele
lui Solomon. **26** Şi Solomon avea patruzeci de mii de iesle de
cai pentru carele sale şi douăsprezece mii de călăreţi. **27** Şi
acei ofiţeri se îngrijeau de merinde pentru împăratul Solomon
şi pentru toţi cei care veneau la masa împăratului Solomon,
fiecare în luna sa; nu le lipsea nimic. **28** Orz de asemenea
şi paie pentru cai şi dromaderi le aduceau la locul unde erau
ofiţerii, fiecare conform poruncii lui. **29** Şi Dumnezeu i-a dat
lui Solomon înţelepciune şi foarte multă înţelegere şi o inimă
largă, ca nisipul care este pe ţărmul mării. **30** Şi înţelepciunea lui
Solomon a întrecut înţelepciunea tuturor copiilor ţării din est şi
toată înţelepciunea Egiptului. **31** Pentru că el era mai înţelept
decât toţi oamenii; decât Etan ezrahitul şi Heman şi Calcol şi
Darda, fiii lui Mahol; şi faima lui era în toate naţiunile de jur
împrejur. **32** Şi a rostit trei mii de proverbe; şi cântările lui au fost
o mie cinci. **33** Şi a vorbit despre copaci, de la cedrul care este

în Liban chiar până la isopul care răsare din zid; a vorbit de
asemenea despre animale şi despre păsări şi despre târâtoare
şi despre peşti. **34** Şi au venit dintre toate popoarele să audă
înţelepciunea lui Solomon, de la toţi împăraţii pământului, care
auziseră de înţelepciunea lui.

5 Şi Hiram, împăratul Tirului, i-a trimis pe servitorii săi la
Solomon, pentru că auzise că îl unseseră împărat în locul tatălui
său; căci Hiram îl iubise întotdeauna pe David. **2** Şi Solomon
a trimis la Hiram, spunând: **3** Cunoşti că David, tatăl meu,
nu a putut să construiască o casă pentru numele DOMNULUI
Dumnezeul său din cauza războaielor care erau în jurul său de
fiecare parte, până când DOMNUL i-a pus sub talpa picioarelor
sale. **4** Dar acum DOMNUL Dumnezeul meu mi-a dat odihnă
de fiecare parte, astfel încât nu este niciun potrivnic, niciun
eveniment rău. **5** Şi, iată, sunt hotărât să construiesc o casă
pentru numele DOMNULUI Dumnezeul meu, precum DOMNUL
i-a vorbit lui David, tatăl meu, spunând: Fiul tău, pe care îl voi
pune pe tronul tău în locul tău, el va clădi o casă pentru numele
meu. **6** De aceea acum porunceşte ca ei să taie pentru mine
cedri din Liban; şi servitorii mei să fie împreună cu servitorii tăi; şi
ţie îţi voi da plată pentru servitorii tăi, conform cu tot ceea ce vei
rândui, pentru că tu ştii că între noi nu este vreunul care să se
priceapă să taie lemnărie ca sidonienii. **7** Şi s-a întâmplat, după
ce Hiram a auzit cuvintele lui Solomon, că s-a bucurat mult şi a
spus: Binecuvântat fie DOMNUL în această zi, care i-a dat lui
David un fiu înţelept peste acest popor mare. **8** Şi Hiram a trimis
la Solomon, spunând: Am luat în considerare lucrurile pentru
care ai trimis la mine; şi îţi voi împlini toată dorinţa ta referitor la
lemnăria de cedru şi referitor la lemnăria de brad. **9** Servitorii

mei le vor coborî din Liban la mare; şi le voi trimite pe mare
în plute până la locul pe care mi-l vei rândui şi voi face să fie
desfăcute acolo şi le vei primi; şi tu să îmi împlineşti dorinţa mea,
dând mâncare casei mele. **10** Astfel Hiram i-a dat lui Solomon
lemne de cedru şi lemne de brad conform cu toată dorinţa lui. **11**
Şi Solomon i-a dat lui Hiram douăzeci de mii de măsuri de grâu
ca mâncare casei lui şi douăzeci de măsuri de untdelemn pur:
astfel i-a dat Solomon lui Hiram an de an. **12** Şi DOMNUL i-a dat
lui Solomon înţelepciune, precum îi promisese; şi era pace între
Hiram şi Solomon: şi cei doi au făcut alianţă împreună. **13** Şi
împăratul Solomon a ridicat un tribut de oameni din tot Israelul;
şi tributul de oameni a fost treizeci de mii de bărbaţi. **14** Şi i-a
trimis în Liban pe rând, câte zece mii pe lună pe rânduri; o lună
erau în Liban şi două luni acasă; şi Adoniram era peste tributul
de oameni. **15** Şi Solomon avea şaptezeci de mii de purtători de
poveri şi optzeci de mii de cioplitori, în munţi; **16** În afară de mai
marii ofiţeri ai lui Solomon care erau peste lucrare, el avea trei
mii trei sute, care conduceau poporul care lucra în lucrare. **17** Şi
împăratul a poruncit şi ei au adus pietre mari, pietre de preţ şi
pietre cioplite, pentru a pune temelia casei. **18** Şi constructorii lui
Solomon şi constructorii lui Hiram şi pietrarii le-au cioplit; astfel
ei au pregătit lemnele şi pietrele pentru a construi casa.

6 Şi s-a întâmplat în al patru sute optzecilea an după ce copiii
lui Israel au ieşit din ţara Egiptului, în al patrulea an al domniei
lui Solomon peste Israel, în luna Ziv, care este a doua lună, că
el a început construirea casei DOMNULUI. **2** Şi casa pe care
împăratul Solomon a construit-o pentru DOMNUL, lungimea
acesteia era de şaizeci de coţi şi lăţimea acesteia de douăzeci
de coţi şi înălţimea acesteia de treizeci de coţi. **3** Şi porticul în

faţa templului casei era de douăzeci de coţi în lungime, conform
lăţimii casei; şi de zece coţi era lăţimea acestuia în faţa casei. **4**
Şi pentru casă a făcut ferestre cu lumini înguste. **5** Şi pe zidul
casei a construit camere de jur împrejur, pe zidurile casei de jur
împrejur, deopotrivă ale templului şi ale oracolului; şi a făcut
camere de jur împrejur; **6** Camera cea mai de jos era largă de
cinci coţi şi cea din mijloc era largă de şase coţi şi cea de-a treia
era largă de şapte coţi, pentru că pe exteriorul zidului casei
a făcut ieşituri înguste de jur împrejur, încât bârnele să nu fie
prinse în zidurile casei. **7** Şi casa, când a fost în construcţie, a
fost construită din piatră pregătită înainte de a fi adusă acolo;
astfel încât nici ciocan, nici secure, nici vreo unealtă de fier nu a
fost auzită în casă, în timp ce a fost în construcţie. **8** Uşa pentru
camera din mijloc era în partea dreaptă a casei; şi se urcau pe
scări în spirală la camera din mijloc şi de la cea din mijloc la a
treia. **9** Astfel a construit casa şi a terminat-o; şi a acoperit casa
cu bârne şi cu scânduri de cedru. **10** Şi apoi a construit camere
împrejurul întregii case, de cinci coţi înălţime; şi erau prinse
de casă cu lemnărie de cedru. **11** Şi cuvântul DOMNULUI a
venit la Solomon, spunând: **12** Referitor la această casă pe care
o construieşti, dacă vei umbla în statutele mele şi vei împlini
judecăţile mele şi vei păzi toate poruncile mele pentru a umbla
în ele, atunci cu tine voi împlini cuvântul meu, pe care l-am
vorbit lui David, tatăl tău. **13** Şi voi locui printre copiii lui Israel
şi nu voi părăsi pe poporul meu, Israel. **14** Astfel Solomon a
construit casa şi a terminat-o. **15** Şi a construit zidurile casei
pe interior cu scânduri de cedru, deopotrivă podeaua casei şi
zidurile tavanului; şi le-a acoperit pe interior cu lemn şi a acoperit
podeaua casei cu poşte de brad. **16** Şi a construit douăzeci de

coţi pe părţile casei, deopotrivă podeaua şi pereţii cu scânduri
de cedru; le-a construit chiar pentru ea pe interior, pentru oracol,
pentru locul sfânt. **17** Şi casa, care este templul dinaintea sa,
era lungă de patruzeci de coţi. **18** Şi cedrul casei pe interior
era sculptat cu noduri şi flori deschise; totul era de cedru; nu
se vedea piatră. **19** Şi oracolul l-a pregătit în interiorul casei,
pentru a pune acolo chivotul legământului DOMNULUI. **20** Şi
oracolul în partea din faţă era de douăzeci de coţi în lungime şi
de douăzeci de coţi în lăţime şi de douăzeci de coţi în înălţime;
şi l-a placat cu aur pur; şi astfel a acoperit altarul de cedru. **21**
Astfel Solomon a placat interiorul casei cu aur pur; şi a făcut o
despărţire prin lanţurile de aur dinaintea oracolului; şi l-a placat
cu aur. **22** Şi toată casa a placat-o cu aur, până când a terminat
toată casa; de asemenea tot altarul care era lângă oracol l-a
placat cu aur. **23** Şi în interiorul oracolului a făcut doi heruvimi
din lemn de măslin, fiecare de zece coţi înălţime. **24** Şi de cinci
coţi era o aripă a heruvimului şi de cinci coţi cealaltă aripă a
heruvimului, de la vârful unei aripi până la vârful celeilalte aripi
erau zece coţi. **25** Şi celălalt heruvim era de zece coţi; amândoi
heruvimii erau de aceeaşi măsură şi de aceeaşi mărime. **26**
Înălţimea unui heruvim era de zece coţi şi tot astfel era a celuilalt
heruvim. **27** Şi a pus heruvimii în casa interioară; şi au întins
aripile heruvimilor, astfel încât aripa unuia atingea un perete şi
aripa celuilalt heruvim atingea celălalt perete; şi aripile lor se
atingeau una de alta în mijlocul casei. **28** Şi a placat heruvimii cu
aur. **29** Şi a sculptat toţi pereţii casei de jur împrejur cu chipuri
cioplite de heruvimi şi de palmieri şi de flori deschise, pe interior
şi pe exterior. **30** Şi podeaua casei a placat-o cu aur, pe interior
şi pe exterior. **31** Şi pentru intrarea oracolului a făcut uşi din lemn

de măslin, pragul de sus şi uşorii erau a cincea parte din zid. **32**
Cele două uşi de asemenea erau din lemn de măslin; şi el a
sculptat pe ele chipuri cioplite de heruvimi şi de palmieri şi de
flori deschise şi le-a placat cu aur şi a întins aur peste heruvimi
şi peste palmieri. **33** Tot astfel a făcut pentru intrarea templului,
uşori din lemn de măslin, a patra parte din lăţimea casei. **34** Şi
cele două uşi erau din lemn de brad: cele două părţi ale unei uşi
erau pliante şi cele două părţi ale celeilalte uşi erau pliante. **35**
Şi a sculptat pe ele heruvimi şi palmieri şi flori deschise; şi le-a
placat cu aur întins peste lucrarea cioplită. **36** Şi a construit
curtea interioară cu trei rânduri de piatră cioplită şi un rând de
bârne de cedru. **37** În al patrulea an a fost pusă temelia casei
DOMNULUI, în luna Ziv; **38** Şi în al unsprezecelea an, în luna
Bul, care este luna a opta, a fost casa terminată cu toate părţile
ei şi conform cu tot modelul ei. Astfel, în şapte ani, a construit-o.
7 Dar Solomon şi-a construit casa lui în treisprezece ani şi şi-a
terminat toată casa. **2** A construit de asemenea casa pădurii
Libanului; lungimea ei era de o sută de coţi şi lăţimea ei de
cincizeci de coţi şi înălţimea ei de treizeci de coţi, pe patru
rânduri de stâlpi de cedru, cu bârne de cedru peste stâlpi. **3** Şi
aceasta a fost acoperită cu cedru pe deasupra bârnelor care au
fost aşezate pe patruzeci şi cinci de stâlpi, cincisprezece într-un
rând. **4** Şi erau ferestre în trei rânduri şi era lumină lângă lumină
pe trei rânduri. **5** Şi toate uşile şi uşorii erau pătrate, cu ferestre;
şi era lumină lângă lumină pe trei rânduri. **6** Şi el a făcut un
portic din stâlpi; lungimea lui era de cincizeci de coţi şi lăţimea
lui de treizeci de coţi; şi porticul era înaintea lor; şi ceilalţi stâlpi
şi bârna groasă erau înaintea lor. **7** Apoi a făcut un portic pentru
tronul unde judeca, Porticul Judecăţii; şi acesta era acoperit

cu cedru de la o parte a podelei până la cealaltă. **8** Şi casa
lui unde a locuit avea o altă curte în interiorul porticului, care
era de lucrare asemănătoare. Solomon a făcut de asemenea o
casă pentru fiica lui Faraon, pe care o luase de soţie, asemenea
acestui portic. **9** Toate acestea erau din pietre de preţ, conform
cu măsura pietrelor cioplite, tăiate cu ferăstrăul, pe interior şi pe
exterior, de la temelie până la streaşină, şi tot astfel pe exterior
spre curtea cea mare. **10** Şi temelia era din pietre de preţ, pietre
mari, pietre de zece coţi şi pietre de opt coţi. **11** Şi deasupra
erau pietre de preţ, după măsurile pietrelor cioplite şi cedri. **12** Şi
curtea cea mare de jur împrejur era cu trei rânduri de pietre
cioplite şi un rând de bârne de cedru, deopotrivă pentru curtea
interioară a casei DOMNULUI şi pentru porticul casei. **13** Şi
împăratul Solomon a trimis şi a adus pe Hiram din Tir. **14** El era
fiul unei văduve din tribul lui Neftali şi tatăl lui era un bărbat
din Tir, un lucrător în aramă; şi el era umplut cu înţelepciune
şi înţelegere şi iscusit să lucreze orice fel de lucrări în aramă.
Şi el a venit la împăratul Solomon şi i-a lucrat toată lucrarea.
15 Fiindcă a turnat doi stâlpi de aramă, de optsprezece coţi
înălţime fiecare; şi un fir de doisprezece coţi cuprindea pe fiecare
dintre ei. **16** Şi a făcut două capiteluri de aramă turnată, de pus
pe vârfurile stâlpilor; înălţimea unui capitel era de cinci coţi şi
înălţimea celuilalt capitel era de cinci coţi; **17** Şi reţele de lucrare
înlănţuită şi împletituri de lucrare cu lanţ, pentru capitelurile care
erau pe vârful stâlpilor; şapte pentru un capitel şi şapte pentru
celălalt capitel. **18** Şi a făcut stâlpii şi două rânduri cu rodii de jur
împrejur pe fiecare reţea, pentru a acoperi capitelurile care erau
pe vârful stâlpilor; şi astfel a făcut pentru celălalt capitel. **19** Şi
capitelurile, care erau pe vârful stâlpilor, erau din lucrarea de crin

a porticului, de patru coţi. **20** Şi capitelurile de pe cei doi stâlpi
aveau de asemenea rodii deasupra, în faţa pântecelui care era
lângă reţea; şi rodiile erau două sute în rânduri de jur împrejur
pe celălalt capitel. **21** Şi a pus stâlpii în porticul templului; şi a
pus stâlpul din dreapta şi i-a pus numele Iachin; şi a pus stâlpul
din stânga şi i-a pus numele Boaz. **22** Şi pe vârful stâlpilor
era o lucrare de crin; astfel a fost lucrarea stâlpilor terminată.
23 Şi a făcut o mare turnată, de zece coţi de la o margine la
cealaltă; era rotundă de jur împrejur şi înălţimea ei era de cinci
coţi; şi un fir de treizeci de coţi o înconjura de jur împrejur. **24**
Şi sub marginea ei de jur împrejur erau butoni înconjurând-o,
zece la un cot, înconjurând marea de jur împrejur; butonii erau
turnaţi în două rânduri, când aceasta a fost turnată. **25** Stătea pe
doisprezece boi, trei privind spre nord şi trei privind spre vest şi
trei privind spre sud şi trei privind spre est; şi marea era pusă
deasupra lor şi toate părţile dinapoi ale lor erau în interior. **26**
Şi aceasta era groasă de un lat de palmă; şi marginea ei era
lucrată ca marginea unei cupe, cu flori de crini; conţinea două
mii de baţi. **27** Şi a făcut zece postamente de aramă; de patru
coţi era lungimea unui postament şi de patru coţi lăţimea lui şi
de trei coţi înălţimea lui. **28** Şi lucrătura postamentelor era astfel,
aveau margini late şi marginile erau între îmbinări; **29** Şi pe
marginile care erau între îmbinări erau lei, boi şi heruvimi; şi
peste îmbinări era un postament deasupra; şi dedesubtul leilor şi
al boilor erau anumite adăugări făcute din lucrătură subţire. **30**
Şi fiecare postament avea patru roţi de aramă şi osii de aramă;
şi cele patru colţuri ale lui aveau suporturi; sub lighean erau
suporturi turnate, pe partea fiecărei adăugări. **31** Şi gura lui
din interiorul capitelului şi până deasupra era de un cot; dar

gura lui era rotundă după lucrătura postamentului, de un cot şi
jumătate; şi de asemenea pe gura ei erau sculpturi cu marginile
lor, pătrate, nu rotunde. **32** Şi sub margini erau patru roţi; şi
osiile roţilor erau prinse de postament; şi înălţimea unei roţi era
de un cot şi o jumătate de cot. **33** Şi lucrătura roţilor era ca
lucrătura unei roţi de car; osiile lor şi obezile lor şi butucii lor
şi spiţele lor erau toate turnate. **34** Şi erau patru suporturi la
cele patru colţuri ale unui postament; şi suporturile erau parte
din postament. **35** Şi în capătul postamentului era un cerc de
jur împrejur de o jumătate de cot; şi pe capătul postamentului
îmbinările lui şi marginile lui erau din aceeaşi bucată. **36** Fiindcă
pe plăcile îmbinărilor lui şi pe marginile lui, a cioplit heruvimi, lei
şi palmieri, conform cu proporţia fiecăreia şi adăugări de jur
împrejur. **37** Astfel a făcut cele zece postamente, toate aveau
o singură turnare, o singură măsură şi o singură mărime. **38**
Apoi a făcut zece lighene de aramă, un singur lighean conţinea
patruzeci de baţi; şi fiecare lighean era de patru coţi; şi pe
fiecare din cele zece postamente era un lighean. **39** Şi a pus
cinci postamente în partea dreaptă a casei şi cinci în partea
stângă a casei; şi a pus marea în partea dreaptă a casei spre
est, în faţa sudului. **40** Şi Hiram a făcut lighenele şi lopeţile şi
oalele. Astfel Hiram a terminat de făcut toată lucrarea pe care a
făcut-o împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI: **41** Cei doi
stâlpi şi cele două vase ale capitelurilor care erau pe vârful celor
doi stâlpi; şi cele două reţele, pentru a acoperi cele două vase
ale capitelurilor care erau pe vârful stâlpilor; **42** Şi patru sute
de rodii pentru cele două reţele, două rânduri de rodii pentru
fiecare reţea, pentru a acoperi cele două vase ale capitelurilor
care erau pe stâlpi; **43** Şi cele zece postamente şi zece lighene

pe postamente; **44** Şi o mare şi doisprezece boi sub mare; **45**
Şi vasele şi lopeţile şi oalele; şi toate aceste vase, pe care
Hiram le-a făcut împăratului Solomon pentru casa DOMNULUI,
erau din aramă strălucitoare. **46** În câmpia Iordanului le-a turnat
împăratul, în pământ argilos între Sucot şi Ţartan. **47** Şi Solomon
a lăsat toate vasele necântărite, pentru că erau foarte multe;
nici nu s-a aflat greutatea aramei. **48** Şi Solomon a făcut toate
vasele care aparţineau casei DOMNULUI: altarul de aur şi masa
de aur, pe care erau pâinile punerii înainte, **49** Şi sfeşnicele de
aur pur, cinci la dreapta şi cinci la stânga, înaintea oracolului, cu
florile şi lămpile şi mucările de aur, **50** Şi vasele şi mucările şi
oalele şi lingurile şi cenuşarele de aur pur; şi balamalele de
aur, deopotrivă pentru uşile casei interioare, locul preasfânt, şi
pentru uşile casei, adică, ale templului. **51** Astfel a fost terminată
toată lucrarea pe care împăratul Solomon a făcut-o pentru casa
DOMNULUI. Şi Solomon a adus în ea lucrurile pe care David,
tatăl său, le dedicase; argintul şi aurul şi vasele, le-a pus în
tezaurele casei DOMNULUI.

8 Atunci Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel şi pe toţi capii
triburilor, pe mai marii părinţilor copiilor lui Israel, la împăratul
Solomon în Ierusalim, ca să aducă chivotul legământului
DOMNULUI din cetatea lui David, care este Sionul. **2** Şi
toţi bărbaţii lui Israel s-au adunat la împăratul Solomon la
sărbătoarea din luna Etanim, care este luna a şaptea. **3** Şi toţi
bătrânii lui Israel au venit şi preoţii au ridicat chivotul. **4** Şi au
adus chivotul DOMNULUI şi tabernacolul întâlnirii şi toate vasele
sfinte care erau în tabernacol, preoţii şi leviţii le-au urcat pe
toate. **5** Şi împăratul Solomon şi toată adunarea lui Israel, care
s-au adunat la el, erau cu el înaintea chivotului, sacrificând oi şi

boi, care nu puteau fi spuse nici numărate datorită mulţimii. **6** Şi preoţii au adus chivotul legământului DOMNULUI la locul său, în oracolul casei, la locul preasfânt, sub aripile heruvimilor. **7** Fiindcă heruvimii îşi întindeau cele două aripi ale lor peste locul chivotului şi heruvimii acopereau chivotul şi drugii lui pe deasupra. **8** Şi ei au tras drugii, încât capetele drugilor erau văzute în locul sfânt înaintea oracolului şi nu erau văzute în exterior; şi acolo sunt până în această zi. **9** Nu era nimic în chivot în afară de cele două table de piatră, pe care Moise le pusese acolo la Horeb, când DOMNUL a făcut un legământ cu copiii lui Israel, după ce au ieşit din ţara Egiptului. **10** Şi s-a întâmplat, când preoţii au ieşit din locul sfânt, că norul a umplut casa DOMNULUI, **11** Astfel încât preoţii nu au putut să stea să servească din cauza norului, pentru că gloria DOMNULUI a umplut casa DOMNULUI. **12** Atunci Solomon a vorbit: DOMNUL a spus că va locui în întunericul gros. **13** Eu ţi-am construit, într-adevăr, o casă de locuit, un loc întemeiat pentru tine ca să locuieşti pentru totdeauna. **14** Şi împăratul şi-a întors faţa şi a binecuvântat toată adunarea lui Israel; (şi toată adunarea lui Israel stătea în picioare;) **15** Şi el a spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care a vorbit cu gura sa lui David, tatăl meu, şi cu mâna sa a împlinit, zicând: **16** Din ziua în care am scos pe poporul meu Israel din Egipt, nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel pentru a construi o casă, ca numele meu să fie acolo; ci am ales pe David să fie peste poporul meu Israel. **17** Şi a fost în inima lui David, tatăl meu, să construiască o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeului lui Israel. **18** Şi DOMNUL i-a spus lui David, tatăl meu: Deoarece a fost în inima ta să construieşti o casă numelui meu, ai făcut

bine că aceasta a fost în inima ta. **19** Totuşi nu tu vei construi
casa, ci fiul tău care va ieşi din coapsele tale, el va construi
casa pentru numele meu. **20** Şi DOMNUL a împlinit cuvântul
său pe care l-a spus şi eu sunt înălţat în locul lui David, tatăl
meu, şi şed pe tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis,
şi am construit o casă pentru numele DOMNULUI Dumnezeul
lui Israel. **21** Şi am aşezat acolo un loc pentru chivot, în care
este legământul DOMNULUI, pe care l-a făcut cu părinţii noştri,
când i-a scos din ţara Egiptului. **22** Şi Solomon a stat în picioare
înaintea altarului DOMNULUI, în prezenţa întregii adunări a lui
Israel, şi şi-a întins mâinile spre cer; **23** Şi a spus: DOAMNE,
Dumnezeul lui Israel, nu este Dumnezeu asemenea ţie, în ceruri
deasupra, sau pe pământ dedesubt, care păzeşti legământul şi
mila faţă de servitorii tăi care umblă înaintea ta cu toată inima
lor; **24** Care ai ţinut faţă de servitorul tău David, tatăl meu, ceea
ce i-ai promis; tu ai vorbit de asemenea cu gura ta şi ai împlinit
aceasta cu mâna ta, precum este în această zi. **25** De aceea
acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ţine faţă de servitorul
tău David, tatăl meu, ce i-ai promis, spunând: Nu îţi va lipsi un
bărbat înaintea feţei mele pentru a şedea pe tronul lui Israel;
numai dacă vor lua seama copiii tăi la calea lor, ca să umble
înaintea mea precum ai umblat tu înaintea mea. **26** Şi acum,
Dumnezeul lui Israel, să se adeverească, te rog, cuvântul tău, pe
care l-ai vorbit servitorului tău David, tatăl meu. **27** Dar va locui
Dumnezeu, într-adevăr, pe pământ? Iată, cerul şi cerul cerurilor
nu te pot cuprinde; cu cât mai puţin această casă pe care
am construit-o? **28** Totuşi dă atenţie la rugăciunea servitorului
tău şi la cererea lui, DOAMNE Dumnezeul meu, pentru a da
ascultare la strigătul şi rugăciunea cu care se roagă servitorul

tău înaintea ta în această zi; **29** Ca ochii tăi să fie deschişi
spre această casă noapte şi zi, spre locul despre care ai spus:
Numele meu va fi acolo, ca să dai ascultare la rugăciunea pe
care servitorul tău o va face spre locul acesta. **30** Şi dă ascultare
la cererea servitorului tău şi a poporului tău, Israel, când se vor
ruga spre locul acesta; şi ascultă din cer, locul locuinţei tale;
şi ascultă şi iartă. **31** Dacă vreun om încalcă legea împotriva
aproapelui său şi un jurământ este pus asupra lui pentru a-l
face să jure şi jurământul vine înaintea altarului tău în această
casă, **32** Atunci ascultă din cer şi înfăptuieşte şi judecă pe
servitorii tăi, condamnând pe cel stricat, pentru a aduce calea lui
asupra capului său; şi declarând drept pe cel drept, pentru a-i da
conform dreptăţii lui. **33** Când poporul tău, Israel, este bătut
înaintea duşmanului, pentru că au păcătuit împotriva ta şi se vor
întoarce din nou la tine şi vor mărturisi numele tău şi se vor ruga
şi îţi vor face cerere în această casă, **34** Atunci ascultă din cer şi
iartă păcatul poporului tău, Israel, şi adu-i din nou în ţara pe care
ai dat-o părinţilor lor. **35** Când cerul va fi închis şi nu va fi ploaie,
pentru că au păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre locul
acesta şi vor mărturisi numele tău şi se vor întoarce de la păcatul
lor, când îi vei chinui, **36** Atunci ascultă din cer şi iartă păcatul
servitorilor tăi şi al poporului tău, Israel, ca să îi înveţi calea cea
bună pe care ar trebui să umble şi dă ploaie peste ţara ta, pe
care ai dat-o poporului tău ca moştenire. **37** Dacă este în ţară
foamete, dacă este ciumă, tăciune în grâu, mană, lăcustă, sau
dacă este omidă, dacă duşmanul lor îi asediază în ţara cetăţilor
lor, orice plagă, orice boală ar fi, **38** Orice rugăciune şi cerere
este făcută de vreun om, sau de tot poporul tău Israel, când îşi
vor cunoaşte, fiecare om plaga inimii lui, şi îşi vor întinde mâinile

spre această casă, **39** Atunci ascultă din cer, locul locuinţei tale,
şi iartă şi înfăptuieşte şi dă fiecărui om conform căilor lui, a cărui
inimă o cunoşti; (pentru că tu, numai tu, cunoşti inimile tuturor
copiilor oamenilor), **40** Ca ei să se teamă de tine în toate zilele
cât trăiesc în ţara pe care ai dat-o părinţilor noştri. **41** Mai mult,
referitor la un străin, care nu este din poporul tău, Israel, ci vine
dintr-o ţară îndepărtată de dragul numelui tău, **42** (Pentru că vor
auzi de numele tău mare şi de mâna ta puternică şi de braţul
tău întins), când va veni şi se va ruga spre această casă, **43**
Ascultă din cer, locul locuinţei tale, şi înfăptuieşte conform cu tot
ce strigă străinul către tine; ca toate popoarele pământului să
cunoască numele tău, pentru a se teme de tine, precum face
poporul tău, Israel; şi ei să ştie că această casă, pe care am
zidit-o eu, este chemată după numele tău. **44** Dacă poporul tău
iese la bătălie împotriva duşmanului său, oriunde îi vei trimite, şi
se vor ruga DOMNULUI spre cetatea pe care tu ai ales-o, şi spre
casa pe care eu am zidit-o pentru numele tău, **45** Atunci ascultă
din cer rugăciunea lor şi cererea lor şi susţine cauza lor. **46**
Dacă ei vor păcătui împotriva ta (pentru că nu este om care să
nu păcătuiască) şi tu te vei mânia pe ei şi îi vei da duşmanului,
astfel încât ei îi vor duce captivi în ţara duşmanului, departe sau
aproape; **47** Totuşi dacă vor pune la inimă, în ţara în care au fost
duşi captivi, şi se pocăiesc şi îţi fac cerere în ţara celor care i-au
dus captivi, spunând: Am păcătuit, ne-am purtat pervers, am
făcut stricăciune; **48** Şi astfel se întorc la tine cu toată inima lor
şi cu tot sufletul lor, în ţara duşmanilor lor, care i-au dus captivi şi
se vor ruga ţie spre ţara lor, pe care ai dat-o părinţilor lor, cetatea
pe care tu ai ales-o şi casa pe care am construit-o pentru numele
tău; **49** Atunci ascultă rugăciunea lor şi cererea lor din cer, locul

locuinţei tale, şi susţine cauza lor, **50** Şi iartă pe poporul tău
care a păcătuit împotriva ta şi toate fărădelegile lor, prin care au
încălcat legea împotriva ta, şi dă-le mângâiere înaintea celor
care i-au dus captivi, ca să îi mângâie; **51** Pentru că ei sunt
poporul tău şi moştenirea ta, pe care ai scos-o din Egipt, din
mijlocul cuptorului de fier; **52** Fie ochii tăi deschişi la cererea
servitorului tău şi la cererea poporului tău Israel, ca să le dai
ascultare în tot ceea ce ei strigă către tine. **53** Pentru că tu i-ai
separat dintre toate popoarele pământului, pentru a fi moştenirea
ta, precum ai vorbit prin mâna servitorului tău, Moise, când
ai scos pe părinţii noştri din Egipt, Doamne DUMNEZEULE.
54 Şi s-a întâmplat, că atunci când Solomon a terminat să se
roage toată rugăciunea şi cererea către DOMNUL, că el s-a
ridicat dinaintea altarului DOMNULUI, unde era îngenuncheat
pe genunchii săi cu mâinile întinse către cer. **55** Şi a stat în
picioare şi a binecuvântat toată adunarea lui Israel cu voce
tare, spunând: **56** Binecuvântat fie DOMNUL, care a dat odihnă
poporului său, Israel, conform cu toate câte a promis; nu a lipsit
niciun cuvânt din toată promisiunea bună, pe care a promis-
o prin mâna servitorului său, Moise. **57** DOMNUL Dumnezeul
nostru să fie cu noi, precum a fost cu părinţii noştri; să nu ne
lase, nici să nu ne părăsească; **58** Ca să ne aplece inimile spre
el, pentru a umbla în toate căile lui şi pentru a păzi poruncile lui
şi statutele lui şi judecăţile lui, pe care le-a poruncit părinţilor
noştri. **59** Şi aceste cuvinte ale mele, cu care am făcut cerere
înaintea DOMNULUI, să fie aproape de DOMNUL Dumnezeul
nostru ziua şi noaptea, ca să susţină cauza servitorului său
şi cauza poporului său, Israel, precum va cere acest lucru;
60 Ca să cunoască toate popoarele pământului că DOMNUL

este Dumnezeu şi că nu este nimeni altul. **61** Inima voastră
de aceea, să fie desăvârşită cu DOMNUL Dumnezeul nostru,
pentru a umbla în statutele lui şi pentru a păzi poruncile lui, ca în
această zi. **62** Şi împăratul şi tot Israelul cu el au oferit sacrificiu
înaintea DOMNULUI. **63** Şi Solomon a oferit un sacrificiu de
ofrande de pace, pe care l-a oferit DOMNULUI, douăzeci şi
două de mii de boi şi o sută douăzeci de mii de oi. Astfel au
dedicat împăratul şi toţi copiii lui Israel, casa DOMNULUI. **64**
În aceeaşi zi împăratul a sfinţit mijlocul curţii care era în faţa
casei DOMNULUI, pentru că acolo a adus ofrande arse şi daruri
de mâncare şi grăsimea ofrandelor de pace, pentru că altarul
de aramă, care era înaintea DOMNULUI, era prea mic ca să
primească ofrandele arse şi darurile de mâncare şi grăsimea
ofrandelor de pace. **65** Şi atunci Solomon şi tot Israelul cu el a
ţinut o sărbătoare, o mare adunare, de la intrarea Hamatului
până la râul Egiptului, înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru,
şapte zile şi şapte zile, paisprezece zile. **66** În ziua a opta a trimis
poporul; şi ei au binecuvântat pe împărat şi au mers la corturile
lor bucuroşi şi veseli în inimă pentru tot binele pe care DOMNUL
îl făcuse servitorului său, David, şi lui Israel, poporul său.

9 Şi a fost aşa, după ce Solomon a terminat de construit casa
DOMNULUI şi casa împăratului şi toată dorinţa lui Solomon
pe care a dorit să o împlinească, **2** DOMNUL i s-a arătat lui
Solomon a doua oară, precum i se arătase la Gabaon. **3** Şi
DOMNUL i-a spus: Am auzit rugăciunea ta şi cererea ta, pe
care ai făcut-o înaintea mea; am sfinţit această casă, pe care ai
construit-o, pentru a pune numele meu acolo pentru totdeauna;
şi ochii mei şi inima mea vor fi acolo întotdeauna. **4** Şi dacă
vei umbla înaintea mea, precum tatăl tău, David, a umblat în

integritate a inimii şi în cinste, pentru a face conform cu tot ce ţi-
am poruncit, şi vei păzi statutele mele şi judecăţile mele, **5** Atunci
voi întemeia tronul împărăţiei tale peste Israel pentru totdeauna,
precum am vorbit lui David, tatăl tău, spunând: Nu îţi va lipsi un
bărbat pe tronul lui Israel. **6** Dar dacă cumva vă veţi întoarce
de la a mă urma, voi sau copiii voştri, şi nu veţi păzi poruncile
mele şi statutele mele pe care le-am pus înaintea voastră, ci veţi
merge şi veţi servi altor dumnezei şi vă veţi închina lor, **7** Atunci
voi stârpi pe Israel din ţara pe care le-am dat-o; şi această casă,
pe care am sfinţit-o pentru numele meu, o voi arunca dinaintea
feţei mele; şi Israel va fi un proverb şi o zicătoare printre toate
popoarele; **8** Şi această casă, ce este înaltă, oricine va trece pe
lângă ea va fi înmărmurit şi va şuiera către ea; şi vor spune: De
ce a făcut DOMNUL astfel ţării acesteia şi casei acesteia? **9** Şi
vor răspunde: Pentru că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul
lor, care i-a scos pe părinţii lor din ţara Egiptului şi au apucat
pe alţi dumnezei şi li s-au închinat şi le-au servit; de aceea a
adus DOMNUL asupra lor tot acest rău. **10** Şi s-a întâmplat, la
sfârşitul a douăzeci de ani după ce Solomon construise cele
două case, casa DOMNULUI şi casa împăratului, **11** (Şi Hiram,
împăratul Tirului, îl aproviziona pe Solomon cu cedri şi brazi şi
aur, conform cu toată dorinţa lui), că împăratul Solomon i-a dat
lui Hiram douăzeci de cetăţi în ţara Galileei. **12** Şi Hiram a ieşit
din Tir pentru a vedea cetăţile pe care Solomon i le dăduse;
şi ele nu i-au plăcut. **13** Şi a spus: Ce sunt aceste cetăţi pe
care mi le-ai dat, fratele meu? Şi le-a numit ţara Cabul până în
această zi. **14** Şi Hiram a trimis împăratului o sută douăzeci
de talanţi de aur. **15** Şi acesta este motivul pentru tributul de
oameni pe care împăratul Solomon l-a ridicat, pentru a construi

casa DOMNULUI şi propria lui casă şi Milo şi zidul Ierusalimului
şi Haţor şi Meghido şi Ghezer. **16** Fiindcă Faraon, împăratul
Egiptului, se urcase şi luase Ghezerul şi îl arsese cu foc şi îi
ucisese pe canaaniţii care locuiau în cetate şi o dăduse zestre
fiicei sale, soţia lui Solomon. **17** Şi Solomon a construit Ghezerul
şi Bet-Horonul de jos, **18** Şi Baalatul şi Tadmorul în pustie, în
ţară, **19** Şi toate cetăţile pentru rezerve pe care Solomon le
avea şi cetăţile pentru carele lui şi cetăţile pentru călăreţii lui şi
tot ceea ce Solomon a dorit să construiască în Ierusalim şi în
Liban şi în toată ţara stăpânirii sale. **20** Şi tot poporul care era
rămas dintre amoriţi, hetiţi, fereziţi, heviţi şi iebusiţi, care nu erau
dintre copiii lui Israel, **21** Pe copiii lor care rămăseseră după
ei în ţară, pe care copiii lui Israel de asemenea nu i-au putut
nimici în întregime, peste aceia Solomon a ridicat un tribut de
robie până în această zi. **22** Dar dintre fiii lui Israel, Solomon nu
a făcut robi; ci ei erau oameni de război şi servitori ai săi şi
prinţi ai săi şi căpetenii ale sale şi conducători ai carelor sale şi
călăreţi ai săi. **23** Aceştia erau mai marii ofiţerilor care erau peste
lucrarea lui Solomon: cinci sute cincizeci, care supravegheau
poporul care lucra în lucrare. **24** Dar fiica lui Faraon s-a urcat
din cetatea lui David la casa ei pe care Solomon o construise
pentru ea; atunci a construit el Milo. **25** Şi de trei ori într-un an
Solomon aducea ofrande arse şi ofrande de pace pe altarul pe
care îl zidise DOMNULUI şi ardea tămâie pe altarul care era
înaintea DOMNULUI. Astfel el a terminat casa. **26** Şi împăratul
Solomon a făcut o flotă de corăbii în Eţion-Gheber, care este
lângă Elot, pe ţărmul Mării Roşii, în ţara Edomului. **27** Şi Hiram a
trimis în flotă pe servitorii săi, marinari care aveau cunoştinţă
despre mare, cu servitorii lui Solomon. **28** Şi au venit la Ofir şi

au luat de acolo aur, patru sute douăzeci de talanţi, şi i l-au adus
împăratului Solomon.

10 Şi când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon
în lucruri referitoare la numele DOMNULUI, a venit să îl încerce
cu întrebări grele. **2** Şi a venit la Ierusalim cu un alai foarte mare,
cu cămile care purtau mirodenii şi foarte mult aur, şi cu pietre
preţioase; şi când a venit la Solomon, a vorbit îndeaproape cu el
despre tot ce era în inima ei. **3** Şi Solomon i-a răspuns la toate
întrebările ei; nu a fost niciun lucru ascuns pentru împărat, pe
care să nu i-l fi spus. **4** Şi când împărăteasa din Seba a văzut
toată înţelepciunea lui Solomon şi casa pe care el o construise,
5 Şi mâncarea de la masa lui şi ţinuta servitorilor lui şi atenţia
servitorilor lui şi hainele lor şi paharnicii lui şi urcuşul lui pe
care urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea. **6**
Şi a spus împăratului: A fost adevărată vorbirea pe care am
auzit-o în ţara mea despre faptele tale şi despre înţelepciunea
ta. **7** Totuşi, nu am crezut aceste cuvinte, până când am venit
şi ochii mei au văzut; şi, iată, nici jumătate nu mi s-a spus,
înţelepciunea ta şi prosperitatea ta întrec faima despre care
am auzit. **8** Ferice de oamenii tăi, ferice de aceşti servitori ai
tăi, care stau în picioare continuu înaintea ta şi care ascultă
înţelepciunea ta. **9** Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul tău,
care şi-a găsit plăcere în tine, ca să te pună pe tronul lui Israel,
pentru că DOMNUL a iubit pe Israel pentru totdeauna, de aceea
te-a făcut împărat, pentru a face judecată şi dreptate. **10** Şi ea
a dat împăratului o sută douăzeci de talanţi de aur şi foarte
multe mirodenii şi pietre preţioase; nu a mai venit o atât de
mare abundenţă de mirodenii ca cele pe care împărăteasa din
Seba le-a dat împăratului Solomon. **11** Şi de asemenea flota

lui Hiram, care aducea aur din Ofir, a adus din Ofir foarte mult
lemn de santal şi pietre preţioase. **12** Şi împăratul a făcut, din
lemnele de santal, stâlpi pentru casa DOMNULUI şi pentru casa
împăratului, harpe de asemenea şi psalterioane pentru cântăreţi;
nu a venit astfel de lemn de santal, nici nu s-a mai văzut până
în această zi. **13** Şi împăratul Solomon a dat împărătesei din
Seba tot ce a dorit ea, orice a cerut, în afară de ceea ce i-a
dat Solomon din darul lui împărătesc. Astfel, ea s-a întors şi a
plecat în ţara ei, ea şi servitorii ei. **14** Şi greutatea aurului care
venea la Solomon într-un an era de şase sute şaizeci şi şase
de talanţi de aur, **15** În afară de ce avea de la comercianţi şi
din comerţul comercianţilor de mirodenii şi de la toţi împăraţii
Arabiei şi de la guvernatorii ţării. **16** Şi împăratul Solomon a
făcut două sute de paveze de aur bătut, şase sute de şekeli de
aur au intrat la o pavăză. **17** Şi el a făcut trei sute de scuturi de
aur bătut, a folosit trei mine de aur la un scut; şi împăratul le-a
pus în casa pădurii Libanului. **18** Mai mult, împăratul a făcut un
tron mare de fildeş şi l-a placat cu cel mai bun aur. **19** Tronul
avea şase trepte şi vârful tronului era rotund pe dinapoia sa; şi
erau rezemători de fiecare parte a locului de şezut şi doi lei
stăteau lângă rezemători. **20** Şi doisprezece lei stăteau acolo
de o parte şi de alta pe cele şase trepte; nu era făcut ceva
asemănător în nicio împărăţie. **21** Şi toate vasele de băut ale
împăratului Solomon erau de aur şi toate vasele casei pădurii
Libanului erau de aur pur; niciunul nu era de argint, care era
socotit ca nimic în zilele lui Solomon. **22** Pentru că împăratul
avea pe mare o flotă din Tarsis cu flota lui Hiram; o dată la trei
ani venea flota de corăbii din Tarsis, aducând aur şi argint, fildeş
şi maimuţe şi păuni. **23** Astfel împăratul Solomon a întrecut pe

toţi împăraţii pământului în bogăţii şi în înţelepciune. **24** Şi tot
pământul căuta faţa lui Solomon, pentru a auzi înţelepciunea
lui, pe care Dumnezeu o pusese în inima lui. **25** Şi fiecare îşi
aducea darul său: vase de argint şi vase de aur şi haine şi arme
şi mirodenii şi cai şi catâri, o măsură an de an. **26** Şi Solomon a
adunat care şi călăreţi; şi a avut o mie patru sute de care şi
douăsprezece mii de călăreţi, pe care i-a pus în cetăţile unde se
ţineau carele şi în Ierusalim, cu împăratul. **27** Şi împăratul a
făcut argintul la Ierusalim să fie ca pietrele şi cedrii i-a făcut să
fie ca sicomorii care sunt în vale, din abundenţă. **28** Şi Solomon
a avut cai aduşi din Egipt şi in împletit; comercianţii împăratului
primeau inul împletit cu un preţ. **29** Şi un car venea şi ieşea din
Egipt pentru şase sute de şekeli de argint şi un cal pentru o sută
cincizeci; şi astfel pentru toţi împăraţii hetiţilor şi pentru împăraţii
Siriei, au adus acestea prin mijloacele lor.

11 Dar împăratul Solomon a iubit multe femei străine, împreună
cu fiica lui Faraon: femei ale moabiţilor, amoniţilor, edomiţilor,
sidonienilor şi hititilor; **2** Dintre naţiunile referitor la care DOMNUL
spusese copiilor lui Israel: Să nu intraţi la ele, nici ele să nu
intre la voi; căci într-adevăr ele vă vor întoarce inima după
dumnezeii lor; Solomon s-a alipit de acestea în iubire. **3** Şi el
avea şapte sute de soţii, prinţese, şi trei sute de concubine;
şi soţiile lui i-au întors inima. **4** Fiindcă s-a întâmplat, când
a îmbătrânit Solomon, că soţiile lui i-au întors inima după
alţi dumnezei; şi inima lui nu a fost desăvârşită cu DOMNUL
Dumnezeul său, precum a fost inima lui David, tatăl său. **5**
Fiindcă Solomon a mers după Astarteea, zeiţa sidonienilor, şi
după Milcom, urâciunea amoniţilor. **6** Şi Solomon a făcut ce este
rău în ochii DOMNULUI şi nu a mers pe deplin după DOMNUL,

precum a făcut David, tatăl său. **7** Atunci Solomon a construit o
înălţime pentru Chemoş, urâciunea Moabului, pe dealul care
este înaintea Ierusalimului, şi pentru Moloh, urâciunea copiilor
lui Amon. **8** Şi la fel a făcut pentru toate soţiile lui străine, care
ardeau tămâie şi sacrificau dumnezeilor lor. **9** Şi DOMNUL s-
a mâniat pe Solomon, pentru că inima lui era întoarsă de la
DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care i se arătase de două ori, **10**
Şi îi poruncise referitor la acest lucru, să nu meargă după alţi
dumnezei; dar el nu a păzit ceea ce DOMNUL poruncise. **11** De
aceea DOMNUL i-a spus lui Solomon: Pentru că ai făcut acest
lucru, şi nu ai ţinut legământul meu şi statutele mele, pe care ţi
le-am poruncit, voi rupe negreşit împărăţia de la tine şi o voi da
servitorului tău. **12** Totuşi, nu voi face aceasta în zilele tale din
cauza lui David, tatăl tău, ci o voi rupe din mâna fiului tău. **13**
Totuşi, nu voi rupe toată împărăţia; ci voi da un trib fiului tău, din
cauza lui David, servitorul meu, şi din cauza Ierusalimului pe
care l-am ales. **14** Şi DOMNUL a stârnit un potrivnic lui Solomon,
pe Hadad edomitul; el era din sămânţa împăratului din Edom. **15**
Fiindcă s-a întâmplat, când era David în Edom şi Ioab, căpetenia
oştirii, se urcase să înmormânteze pe cei ucişi, după ce lovise
fiecare parte bărbătească în Edom, **16** (Pentru că şase luni a
rămas Ioab acolo cu tot Israelul, până când a stârpit fiecare parte
bărbătească în Edom), **17** Că Hadad a fugit, el şi anumiţi edomiţi
dintre servitorii tatălui său cu el, pentru a merge în Egipt; Hadad
fiind încă un copil mic. **18** Şi ei s-au ridicat din Madian şi au venit
la Paran; şi au luat cu ei oameni din Paran şi au venit în Egipt, la
Faraon, împăratul Egiptului, care i-a dat o casă şi i-a rânduit
merinde şi i-a dat pământ. **19** Şi Hadad a găsit mare favoare în
ochii lui Faraon, astfel încât el i-a dat de soţie pe sora propriei lui

soţii, pe sora împărătesei Tahpenes. **20** Şi sora Tahpenei i-a
născut pe Ghenubat, fiul său, pe care Tahpenes l-a înţărcat în
casa lui Faraon; şi Ghenubat a fost în casa lui Faraon între fiii lui
Faraon. **21** Şi când Hadad a auzit din Egipt că David a adormit
cu părinţii săi şi că Ioab, căpetenia oştirii, era mort, Hadad i-
a spus lui Faraon: Lasă-mă să plec, să merg în ţara mea. **22**
Atunci Faraon i-a spus: Dar ce ţi-a lipsit cu mine, că, iată, tu
cauţi să mergi în ţara ta? Şi el a răspuns: Nimic, totuşi oricum
dă-mi drumul. **23** Şi Dumnezeu i-a stârnit un alt potrivnic, pe
Rezon, fiul lui Eliada, care fugise de la stăpânul său Hadadezer,
împăratul din Ţoba; **24** Şi el a adunat la sine oameni şi a devenit
căpetenie peste o ceată când David a ucis pe cei din Ţoba, şi au
mers la Damasc şi au locuit acolo şi au domnit în Damasc. **25**
Şi el a fost un potrivnic lui Israel în toate zilele lui Solomon,
pe lângă ticăloşia pe care a făcut-o Hadad şi el a detestat pe
Israel şi a domnit peste Siria. **26** Şi Ieroboam, fiul lui Nebat,
un efratit din Ţereda, servitorul lui Solomon, numele mamei
lui fiind Ţerua, o femeie văduvă, chiar şi el şi-a ridicat mâna
împotriva împăratului. **27** Şi acesta a fost motivul pentru care el
şi-a ridicat mâna împotriva împăratului: Solomon a construit Milo
şi a reparat spărturile cetăţii lui David, tatăl său. **28** Şi bărbatul
Ieroboam era un războinic viteaz; şi Solomon, văzând că tânărul
era sârguincios, l-a făcut conducător peste toată sarcina casei
lui Iosif. **29** Şi s-a întâmplat în acel timp, când Ieroboam a ieşit
din Ierusalim, că profetul Ahiia şilonitul, l-a găsit pe cale; şi el se
îmbrăcase cu o haină nouă; şi cei doi erau singuri pe câmp; **30**
Şi Ahiia a apucat haina cea nouă care era pe el şi a rupt-o în
douăsprezece bucăţi; **31** Şi i-a spus lui Ieroboam: Ia-ţi zece
bucăţi, pentru că astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel:

Iată, voi rupe împărăţia din mâna lui Solomon şi îţi voi da ţie
zece triburi; **32** (Dar el va avea un trib, din cauza servitorului
meu David şi din cauza Ierusalimului, cetatea pe care am ales-o
dintre toate triburile lui Israel); **33** Deoarece ei m-au părăsit şi s-
au închinat Astarteei, zeiţa sidonienilor, lui Chemoş, dumnezeul
moabiţilor, şi lui Milcom, dumnezeul copiilor lui Amon, şi nu au
umblat în căile mele, pentru a face ceea ce este drept în ochii
mei şi pentru a ţine statutele mele şi judecăţile mele, precum
a făcut David, tatăl lui. **34** Totuşi, nu voi lua toată împărăţia
din mâna lui; ci îl voi face prinţ toate zilele vieţii lui din cauza
lui David, servitorul meu, pe care l-am ales, fiindcă el a păzit
poruncile mele şi statutele mele; **35** Dar voi lua împărăţia din
mâna fiului său şi ţi-o voi da ţie, zece triburi. **36** Şi fiului său îi voi
da un trib, astfel încât David, servitorul meu, să aibă o lumină
întotdeauna înaintea mea în Ierusalim, cetatea pe care mi-am
ales-o pentru a-mi pune numele acolo. **37** Şi te voi lua pe tine şi
vei domni conform cu tot ce sufletul tău doreşte şi vei fi împărat
peste Israel. **38** Şi va fi astfel, dacă vei da ascultare la tot ce
eu îţi poruncesc şi vei umbla în căile mele şi vei face ce este
drept în ochii mei, pentru a păzi statutele mele şi poruncile mele,
precum a făcut David, servitorul meu, că voi fi cu tine şi îţi voi
zidi o casă sigură, precum am zidit pentru David şi îţi voi da ţie
pe Israel. **39** Şi pentru aceasta voi chinui sămânţa lui David,
dar nu pentru totdeauna. **40** Solomon a căutat de aceea să îl
ucidă pe Ieroboam. Şi Ieroboam s-a ridicat şi a fugit în Egipt, la
Şişac, împăratul Egiptului, şi a fost în Egipt până la moartea
lui Solomon. **41** Şi restul faptelor lui Solomon şi tot ce a făcut
el şi înţelepciunea lui, nu sunt ele scrise în cartea faptelor lui
Solomon? **42** Şi timpul cât Solomon a domnit în Ierusalim peste

tot Israelul a fost patruzeci de ani. **43** Şi Solomon a adormit cu
părinţii săi şi a fost îngropat în cetatea lui David, tatăl său; şi
Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

12 Şi Roboam a mers la Sihem, pentru că tot Israelul venise la
Sihem să îl facă împărat. **2** Şi s-a întâmplat, când Ieroboam, fiul
lui Nebat, care era încă în Egipt, a auzit despre aceasta, (fiindcă
el fugise din prezenţa împăratului Solomon şi Ieroboam locuia în
Egipt), **3** Că ei au trimis şi l-au chemat. Şi Ieroboam şi toată
adunarea lui Israel au venit şi i-au vorbit lui Roboam, spunând:
4 Tatăl tău ne-a făcut jugul apăsător; de aceea acum, fă servirea
apăsătoare a tatălui tău şi jugul lui cel greu pe care l-a pus
asupra noastră, mai uşor, şi noi îţi vom servi. **5** Şi el le-a spus:
Plecaţi pentru încă trei zile, apoi veniţi din nou la mine. Şi poporul
a plecat. **6** Şi împăratul Roboam s-a consultat cu bătrânii, care
stătuseră în picioare înaintea lui Solomon, tatăl său, pe când el
încă trăia şi a spus: Cum mă sfătuiţi voi să răspund acestui
popor? **7** Şi ei i-au vorbit, spunând: Dacă vei fi un servitor al
acestui popor în această zi şi le vei servi şi le vei răspunde şi vei
vorbi cuvinte bune către ei, atunci ei vor fi servitorii tăi pentru
totdeauna. **8** Dar el a părăsit sfatul bătrânilor, pe care i l-au
dat şi s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră împreună cu el şi
care stăteau în picioare înaintea lui; **9** Şi le-a spus: Ce sfat ne
daţi voi ca să putem răspunde acestui popor, care mi-a vorbit,
zicând: Uşurează jugul pe care tatăl tău l-a pus asupra noastră?
10 Şi tinerii care crescuseră cu el i-au vorbit, spunând: Astfel
să vorbeşti acestui popor care ţi-a vorbit, spunând: Tatăl tău a
îngreunat jugul nostru, dar tu uşurează-ni-l; astfel să le spui:
Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu.
11 Şi acum, dacă tatăl meu v-a încărcat cu un jug greu, eu voi

adăuga la jugul vostru: tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă
voi pedepsi cu scorpioni. **12** Astfel Ieroboam şi tot poporul au
venit la Roboam a treia zi, precum împăratul rânduise, spunând:
Veniţi din nou la mine a treia zi. **13** Şi împăratul a răspuns
poporului cu asprime şi a părăsit sfatul pe care i-l dăduseră
bătrânii; **14** Şi le-a vorbit după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl
meu a îngreunat jugul vostru, dar eu voi adăuga la jugul vostru;
tatăl meu de asemenea v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi
pedepsi cu scorpioni. **15** De aceea împăratul nu a dat ascultare
poporului; deoarece cauza era de la DOMNUL, ca să îşi poată
împlini spusa pe care DOMNUL o vorbise prin Ahiia şilonitul lui
Ieroboam, fiul lui Nebat. **16** Astfel, când tot Israelul a văzut că
împăratul nu le-a dat ascultare, poporul a răspuns împăratului,
zicând: Ce parte avem noi în David? Nici nu avem o moştenire
în fiul lui Isai; la corturile tale, Israele; acum vezi-ţi de casa
ta, Davide. Astfel Israel a plecat la corturile sale. **17** Dar cât
despre copiii lui Israel care locuiau în cetăţile lui Iuda, Roboam
a domnit peste ei. **18** Atunci împăratul Roboam a trimis pe
Adoram, care era peste taxă; şi tot Israelul l-a împroşcat cu
pietre, încât el a murit. De aceea împăratul Roboam s-a grăbit
să se urce în carul său, pentru a fugi la Ierusalim. **19** Astfel
Israel s-a răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi.
20 Şi s-a întâmplat, când tot Israelul a auzit că Ieroboam s-a
întors, că au trimis şi l-au chemat la adunare şi l-au făcut împărat
peste tot Israelul; nu era nimeni care urma casa lui David, decât
singur tribul lui Iuda. **21** Şi când Roboam a venit la Ierusalim,
el a adunat toată casa lui Iuda, cu tribul lui Beniamin, o sută
optzeci de mii de oameni aleşi, care erau războinici, pentru a
lupta împotriva casei lui Israel, pentru a aduce împărăţia din nou

la Roboam, fiul lui Solomon. **22** Dar cuvântul lui Dumnezeu a
venit la Şemaia, omul lui Dumnezeu, spunând: **23** Vorbeşte-i lui
Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, şi întregii case
a lui Iuda şi a lui Beniamin şi rămăşiţei poporului, spunând:
24 Astfel spune DOMNUL: Să nu vă urcaţi, nici să nu luptaţi
împotriva fraţilor voştri, copiii lui Israel; întoarceţi-vă fiecare
om la casa lui, pentru că acest lucru este de la mine. Ei au
dat ascultare cuvântului DOMNULUI şi s-au întors să plece,
conform cuvântului DOMNULUI. **25** Atunci Ieroboam a construit
Sihemul în muntele Efraim şi a locuit acolo; şi a ieşit de acolo şi
a construit Penuelul. **26** Şi Ieroboam a spus în inima sa: Acum
împărăţia se va întoarce la casa lui David; **27** Dacă acest popor
urcă pentru a aduce sacrificiu în casa DOMNULUI la Ierusalim,
atunci inima acestui popor se va întoarce din nou la domnul lor,
la Roboam, împăratul lui Iuda, şi pe mine mă vor ucide şi se vor
întoarce la Roboam, împăratul lui Iuda. **28** De aceea împăratul
s-a sfătuit şi a făcut doi viţei de aur şi le-a spus: Este prea
mult pentru voi să urcaţi la Ierusalim: iată, Israele, dumnezeii
tăi care te-au scos din ţara Egiptului. **29** Şi a pus pe unul în
Betel şi pe celălalt l-a pus în Dan. **30** Şi acest lucru a devenit
un păcat; fiindcă poporul a mers să se închine înaintea unuia,
până la Dan. **31** Şi el a făcut o casă a înălţimilor şi a făcut preoţi
din cei mai de jos oameni, care nu erau dintre fiii lui Levi. **32**
Şi Ieroboam a rânduit o sărbătoare în luna a opta, în ziua a
cincisprezecea a lunii, ca sărbătoarea care este în Iuda, şi a
oferit pe altar. Astfel a făcut el în Betel, sacrificând viţeilor pe
care îi făcuse; şi a aşezat în Betel pe preoţii înălţimilor pe care el
le făcuse. **33** Astfel el a oferit pe altarul pe care îl făcuse în
Betel în ziua a cincisprezecea a lunii a opta, în luna pe care el o

plănuise din inima lui; şi a rânduit o sărbătoare pentru copiii lui
Israel; şi a oferit pe altar şi a ars tămâie.

13 Şi, iată, a venit un om al lui Dumnezeu din Iuda prin cuvântul
DOMNULUI la Betel; şi Ieroboam stătea în picioare lângă altar
pentru a arde tămâie. **2** Şi el a strigat împotriva altarului prin
cuvântul DOMNULUI şi a spus: Altarule, altarule, astfel spune
DOMNUL: Iată, un fiu se va naşte casei lui David, pe nume
Iosia; şi pe tine, el va oferi pe preoţii înălţimilor, care ard tămâie
pe tine şi oase de oameni vor fi arse pe tine. **3** Şi a dat un
semn în acea zi, spunând: Acesta este semnul despre care
DOMNUL a vorbit: Iată, altarul va fi despicat şi cenuşa care
este pe el va fi vărsată. **4** Şi s-a întâmplat, când împăratul
Ieroboam a auzit spusa omului lui Dumnezeu, pe care a strigat-
o împotriva altarului din Betel, că şi-a întins mâna de la altar,
spunând: Prindeţi-l. Şi mâna pe care o întinsese împotriva lui, s-
a uscat, astfel încât nu a putut să o tragă din nou la el. **5** Altarul
de asemenea s-a despicat şi cenuşa s-a vărsat de pe altar,
conform cu semnul pe care omul lui Dumnezeu îl dăduse prin
cuvântul DOMNULUI. **6** Şi împăratul a răspuns şi a zis omului
lui Dumnezeu: Roagă acum faţa DOMNULUI Dumnezeului tău şi
roagă-te pentru mine, ca mâna mea să îmi fie refăcută. Şi omul
lui Dumnezeu a implorat pe DOMNUL şi mâna împăratului i-a
fost refăcută din nou, şi mâna a devenit precum era înainte. **7** Şi
împăratul i-a spus omului lui Dumnezeu: Vino acasă cu mine şi
răcoreşte-te şi îţi voi da o răsplată. **8** Şi omul lui Dumnezeu a
spus împăratului: Dacă mi-ai da jumătate din casa ta, nu voi
intra cu tine, nici nu voi mânca pâine nici nu voi bea apă în acest
loc; **9** Pentru că astfel mi s-a poruncit prin cuvântul DOMNULUI,
spunând: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă, nici să nu te

întorci pe aceeaşi cale pe care ai venit. **10** Astfel el a mers pe
altă cale şi nu s-a întors pe calea pe care venise la Betel. **11** Şi
acolo în Betel locuia un profet bătrân; şi fiii săi au venit şi i-au
spus toate lucrările pe care omul lui Dumnezeu le făcuse în acea
zi în Betel; cuvintele pe care le spusese împăratului, pe acestea
le-au spus de asemenea tatălui lor. **12** Şi tatăl lor le-a spus:
Pe ce cale a mers el? Şi fiii săi văzuseră pe ce cale mersese
omul lui Dumnezeu, care venise din Iuda. **13** Şi a spus fiilor săi:
Înşeuaţi-mi măgarul. Astfel ei i-au înşeuat măgarul; şi a călărit
pe el, **14** Şi a mers după omul lui Dumnezeu şi l-a găsit şezând
sub un stejar; şi i-a spus: Eşti tu omul lui Dumnezeu care a venit
din Iuda? Şi el a spus: Eu sunt. **15** Atunci el i-a spus: Vino acasă
cu mine şi mănâncă pâine. **16** Iar el a spus: Nu pot să mă întorc
cu tine, nici să intru cu tine; nici nu voi mânca pâine, nici nu
voi bea apă cu tine în acest loc; **17** Pentru că mi s-a spus prin
cuvântul DOMNULUI: Să nu mănânci pâine, nici să nu bei apă
acolo, nici să te întorci din nou pe calea pe care ai venit. **18**
El i-a spus: Eu sunt de asemenea profet precum eşti şi tu; şi
un înger mi-a vorbit prin cuvântul DOMNULUI, spunând: Adu-l
înapoi cu tine la casa ta, ca să mănânce pâine şi să bea apă.
Dar el îl minţea. **19** Astfel el s-a întors cu el şi a mâncat pâine în
casa lui şi a băut apă. **20** Şi s-a întâmplat, pe când şedeau la
masă, că a venit cuvântul DOMNULUI la profetul care îl adusese
înapoi; **21** Şi el a strigat către omul lui Dumnezeu care venise
din Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL: Pentru că nu ai făcut
ce a poruncit gura DOMNULUI şi nu ai păzit porunca pe care
DOMNUL Dumnezeul tău ţi-o poruncise, **22** Ci ai venit înapoi şi
ai mâncat pâine şi ai băut apă în locul despre care DOMNUL ţi-a
spus: Să nu mănânci pâine şi să nu bei apă; trupul tău mort nu

va intra în mormântul părinţilor tăi. **23** Şi s-a întâmplat, după
ce a mâncat pâine şi după ce a băut, că a înşeuat măgarul
pentru el, adică, pentru profetul pe care îl întorsese. **24** Şi după
ce a plecat, l-a întâlnit pe cale un leu şi l-a ucis; şi trupul său
mort era aruncat în cale şi măgarul stătea lângă el, leul de
asemenea stătea lângă trupul mort. **25** Şi, iată, au trecut nişte
oameni şi au văzut trupul mort aruncat în cale şi leul stând
lângă trupul mort; şi au venit şi au spus aceasta în cetatea unde
locuia profetul cel bătrân. **26** Şi când profetul care îl adusese
înapoi din cale a auzit despre aceasta, a spus: Este omul lui
Dumnezeu, care nu a făcut ce a poruncit cuvântul DOMNULUI;
pentru aceasta DOMNUL l-a dat leului, care l-a sfâşiat şi l-a
ucis, conform cuvântului DOMNULUI, pe care i-l spusese. **27** Şi
a vorbit fiilor săi, zicând: Înşeuaţi-mi măgarul. Şi l-au înşeuat. **28**
Şi a mers şi a găsit trupul său mort aruncat în cale şi măgarul şi
leul stând lângă trupul mort; leul nu mâncase trupul mort, nici nu
sfâşiase măgarul. **29** Şi profetul a ridicat trupul mort al omului lui
Dumnezeu şi l-a pus pe măgar şi l-a adus înapoi; şi profetul
cel bătrân a intrat în cetate, pentru a-l jeli şi pentru a-l îngropa.
30 Şi a pus trupul său mort în propriul său mormânt; şi ei l-au
jelit, spunând: Vai, fratele meu! **31** Şi s-a întâmplat, după ce
l-a îngropat, că a vorbit fiilor săi, spunând: La moartea mea,
înmormântaţi-mă în mormântul unde este înmormântat omul lui
Dumnezeu; să îmi puneţi oasele lângă oasele lui; **32** Fiindcă
spusa pe care el a strigat-o prin cuvântul DOMNULUI împotriva
altarului din Betel şi împotriva tuturor caselor înălţimilor care
sunt în cetăţile din Samaria, se va întâmpla negreşit. **33** După
acest lucru Ieroboam nu s-a întors de la calea lui cea rea, ci a
făcut din nou, din oamenii cei mai de jos, preoţi ai înălţimilor;

oricine voia, îl consacra şi el devenea unul din preoţii înălţimilor.
34 Şi acest lucru a fost păcat casei lui Ieroboam, chiar până la
stârpire şi nimicire de pe faţa pământului.

14 În timpul acela Abiia, fiul lui Ieroboam, s-a îmbolnăvit. **2** Şi
Ieroboam i-a spus soţiei sale: Ridică-te, te rog, şi deghizează-
te, ca să nu fii cunoscută că eşti soţia lui Ieroboam; şi mergi
la Şilo; iată, acolo este profetul Ahiia, care mi-a spus că voi fi
împărat peste acest popor. **3** Şi ia cu tine zece pâini şi turte şi un
urcior cu miere şi mergi la el: el îţi va spune ce i se va întâmpla
copilului. **4** Şi soţia lui Ieroboam a făcut astfel şi s-a ridicat şi a
mers la Şilo şi a venit la casa lui Ahiia. Dar Ahiia nu putea să
vadă, pentru că ochii lui se întunecaseră din cauza bătrâneţii.
5 Şi DOMNUL i-a spus lui Ahiia: Iată, soţia lui Ieroboam vine
să te întrebe un lucru pentru fiul ei, pentru că este bolnav; şi
aşa şi aşa să îi vorbeşti, pentru că atunci când va intra, se va
preface a fi altă femeie. **6** Şi s-a întâmplat, când Ahiia a auzit
sunetul picioarelor ei, pe când intra pe uşă, că el i-a spus: Intră,
tu soţie a lui Ieroboam; de ce te prefaci a fi alta? Pentru că eu
sunt trimis la tine cu veşti grele. **7** Du-te, spune lui Ieroboam:
Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Deşi te-am înălţat
din mijlocul poporului şi te-am făcut prinţ peste poporul meu,
Israel, **8** Şi am rupt împărăţia de la casa lui David şi ţi-am dat-
o ţie, totuşi nu ai fost ca servitorul meu David, care a păzit
poruncile mele şi care m-a urmat cu toată inima sa, pentru a
face numai ceea ce era drept în ochii mei; **9** Ci ai făcut rău mai
mult decât toţi câţi au fost înaintea ta; fiindcă ai mers şi ţi-ai făcut
alţi dumnezei şi chipuri turnate, pentru a mă provoca la mânie
şi m-ai aruncat în spatele tău; **10** De aceea, iată, voi aduce
răul asupra casei lui Ieroboam şi voi stârpi de la Ieroboam, pe

cel care urinează la perete şi pe cel închis şi pe cel rămas în
Israel, şi voi îndepărta rămăşiţa casei lui Ieroboam, precum omul
îndepărtează balega, până când se duce toată. **11** Pe cel ce
moare din Ieroboam în cetate, câinii îl vor mânca; şi pe cel
care moare în câmp îl vor mânca păsările cerului, pentru că
DOMNUL a vorbit aceasta. **12** Ridică-te de aceea, mergi acasă;
şi când picioarele tale vor intra în cetate, copilul va muri. **13** Şi
tot Israelul va jeli pentru el şi îl vor îngropa, pentru că numai el
din Ieroboam va intra în mormânt, pentru că numai în el s-a
găsit ceva bun faţă de DOMNUL Dumnezeul lui Israel, în casa
lui Ieroboam. **14** Mai mult, DOMNUL îşi va ridica un împărat
peste Israel, care va stârpi casa lui Ieroboam în acea zi, dar
ce spun? Chiar acum. **15** Fiindcă DOMNUL va lovi pe Israel,
precum o trestie este scuturată în apă şi va dezrădăcina pe
Israel din această ţară bună, pe care a dat-o părinţilor lor şi îi
va împrăştia dincolo de râu, deoarece şi-au făcut dumbrăvi,
provocând pe DOMNUL la mânie. **16** Şi el va părăsi pe Israel
din cauza păcatelor lui Ieroboam, care a păcătuit şi care a făcut
pe Israel să păcătuiască. **17** Şi soţia lui Ieroboam s-a ridicat
şi a plecat şi a venit la Tirţa; şi când a ajuns la pragul uşii,
copilul a murit. **18** Şi l-au îngropat; şi tot Israelul a jelit pentru
el, conform cuvântului DOMNULUI, pe care el îl vorbise prin
mâna servitorului său, profetul Ahiia. **19** Şi restul faptelor lui
Ieroboam, cum s-a războit şi cum a domnit, iată, ele sunt scrise
în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel. **20** Şi zilele cât Ieroboam
a domnit au fost douăzeci şi doi de ani; şi a adormit cu părinţii
săi şi Nadab, fiul său, a domnit în locul său. **21** Şi Roboam,
fiul lui Solomon, a domnit în Iuda. Roboam era în vârstă de
patruzeci şi unu de ani când a început să domnească şi a domnit

şaptesprezece ani în Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a
ales-o dintre toate triburile lui Israel, ca să îşi pună numele
său acolo. Şi numele mamei lui era Naama, o amonită. **22** Şi
Iuda a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI; şi l-au provocat la
gelozie cu păcatele lor pe care le-au făcut, mai mult decât tot
ce făcuseră părinţii lor. **23** Fiindcă ei şi-au zidit de asemenea
înălţimi şi idoli şi dumbrăvi pe fiecare deal înalt şi sub fiecare
copac verde. **24** Şi erau de asemenea sodomiţi în ţară, care au
făcut conform cu toate urâciunile naţiunilor pe care DOMNUL le
alungase dinaintea copiilor lui Israel. **25** Şi s-a întâmplat, în al
cincilea an al împăratului Roboam, că Şişac, împăratul Egiptului,
s-a urcat împotriva Ierusalimului; **26** Şi a luat tezaurele casei
DOMNULUI şi tezaurele casei împăratului; a luat chiar tot; şi a
luat toate scuturile de aur pe care Solomon le făcuse. **27** Şi
împăratul Roboam a făcut în locul lor scuturi de aramă şi le-a
încredinţat în mâinile mai marelui gărzii, care păzea uşa casei
împăratului. **28** Şi s-a întâmplat când împăratul intra în casa
DOMNULUI, că garda le purta şi le aducea înapoi în camera
gărzii. **29** Şi restul faptelor lui Roboam şi tot ce a făcut, nu
sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Iuda? **30** Şi a
fost război între Roboam şi Ieroboam, în toate zilele lor. **31** Şi
Roboam a adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat cu părinţii săi
în cetatea lui David. Şi numele mamei lui era Naama, o amonită.
Şi Abiiam, fiul său, a domnit în locul său.

15 Şi în anul al optsprezecelea al împăratului Ieroboam, fiul lui
Nebat, Abiiam a domnit peste Iuda. **2** Trei ani a domnit el în
Ierusalim. Şi numele mamei lui era Maaca, fiica lui Abişalom.
3 Şi el a umblat în toate păcatele tatălui său, pe care le
făcuse înaintea lui; şi inima lui nu a fost împăcată cu DOMNUL

Dumnezeul lui, ca inima lui David, tatăl său. **4** Totuşi, din
cauza lui David, DOMNUL Dumnezeul său i-a dat o candelă în
Ierusalim, pentru a înălţa pe fiul său după el şi pentru a întemeia
Ierusalimul; **5** Deoarece David făcuse ceea ce era drept în
ochii DOMNULUI şi nu se abătuse de la niciun lucru pe care i-l
poruncise el în toate zilele vieţii sale, în afară de fapta cu Urie
hititul. **6** Şi a fost război între Roboam şi Ieroboam în toate zilele
vieţii lui. **7** Şi restul faptelor lui Abiiam şi tot ce a făcut, nu sunt
ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Iuda? Şi a fost război
între Abiiam şi Ieroboam. **8** Şi Abiiam a adormit cu părinţii săi; şi
l-au îngropat în cetatea lui David; şi fiul său, Asa, a domnit în
locul său. **9** Şi în al douăzecilea an al lui Ieroboam, împăratul
lui Israel, Asa a domnit peste Iuda. **10** Şi patruzeci şi unu de
ani a domnit el în Ierusalim. Şi numele mamei lui era Maaca,
fiica lui Abişalom. **11** Şi Asa a făcut ceea ce era drept în ochii
DOMNULUI, precum a făcut David, tatăl său. **12** Şi a alungat pe
sodomiţi din ţară şi a îndepărtat toţi idolii pe care tatăl său îi
făcuse. **13** Şi de asemenea pe Maaca, mama sa, chiar pe ea a
îndepărtat-o de la a fi împărătească, pentru că făcuse un idol
într-o dumbravă; şi Asa i-a distrus idolul şi l-a ars lângă pârâul
Chedron. **14** Dar înălţimile nu au fost îndepărtate; totuşi inima lui
Asa a fost împăcată cu DOMNUL în toate zilele sale. **15** Şi el a
adus lucrurile pe care tatăl său le dedicase şi lucrurile pe care el
însuşi le dedicase, în casa DOMNULUI: argint şi aur şi vase. **16**
Şi a fost război între Asa şi Baaşa, împăratul lui Israel, în toate
zilele lor. **17** Şi Baaşa, împăratul lui Israel, s-a urcat împotriva lui
Iuda şi a zidit Rama, ca să nu permită nimănui să iasă sau să
intre la Asa, împăratul lui Iuda. **18** Atunci Asa a luat tot argintul
şi aurul care era rămas în tezaurele casei DOMNULUI şi în

tezaurele casei împăratului şi le-a dat în mâna servitorilor săi
şi împăratul Asa i-a trimis la Ben-Hadad, fiul lui Tabrimon, fiul
lui Hezion, împăratul Siriei, care locuia în Damasc, spunând:
19 Este alianţă între mine şi tine şi între tatăl meu şi tatăl tău:
iată, ţi-am trimis un dar de argint şi aur; vino şi rupe înţelegerea
ta cu Baaşa, împăratul lui Israel, ca să plece de la mine. **20**
Astfel Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa şi a trimis pe
căpeteniile oştirilor sale împotriva cetăţilor lui Israel şi au lovit
Ionul şi Danul şi Abel-Bet-Maaca şi tot Chinerotul, împreună cu
toată ţara lui Neftali. **21** Şi s-a întâmplat, când Baaşa a auzit
aceasta, că s-a oprit de la construirea Ramei şi a locuit în Tirţa.
22 Atunci împăratul Asa a făcut o proclamaţie prin tot Iuda;
nimeni nu a fost scutit; şi au îndepărtat pietrele de la Rama şi
lemnăria ei, cu care Baaşa construise; şi împăratul Asa a zidit cu
ele Gheba lui Beniamin şi Miţpa. **23** Restul faptelor lui Asa şi
toată puterea lui şi tot ce a făcut şi cetăţile pe care le-a construit,
nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Iuda? Totuşi
în timpul bătrâneţii sale a fost bolnav de picioare. **24** Şi Asa a
adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat cu părinţii săi în cetatea
lui David, tatăl său; şi Iosafat, fiul său, a domnit în locul său. **25**
Şi Nadab, fiul lui Ieroboam, a început să domnească peste Israel
în al doilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, şi el a domnit peste
Israel doi ani. **26** Şi a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI şi a
umblat în calea tatălui său şi în păcatul lui, prin care a făcut
pe Israel să păcătuiască. **27** Şi Baaşa, fiul lui Ahiia, din casa
lui Isahar, a uneltit împotriva lui; şi Baaşa l-a lovit la Ghibeton,
care aparţinea filistenilor; fiindcă Nadab şi tot Israelul asediau
Ghibetonul. **28** Chiar în al treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda,
Baaşa l-a ucis şi a domnit în locul său. **29** Şi s-a întâmplat, când

a domnit, că el a lovit toată casa lui Ieroboam; nu a lăsat lui
Ieroboam pe vreunul care sufla, până când l-a nimicit, conform
spusei DOMNULUI, pe care o vorbise prin servitorul său, Ahiia
şilonitul; **30** Din cauza păcatelor lui Ieroboam cu care păcătuise
şi prin care făcuse pe Israel să păcătuiască, prin provocarea cu
care îl provocase pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la mânie.
31 Şi restul faptelor lui Nadab şi tot ce a făcut, nu sunt ele scrise
în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel? **32** Şi a fost război între
Asa şi Baaşa, împăratul lui Israel, în toate zilele lor. **33** În al
treilea an al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început să domnească
Baaşa, fiul lui Ahiia, peste tot Israelul în Tirţa, timp de douăzeci
şi patru de ani. **34** Şi el a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI şi
a umblat în calea lui Ieroboam şi în păcatul lui, prin care făcuse
pe Israel să păcătuiască.

16 Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la Iehu, fiul lui Hanani,
împotriva lui Baaşa, spunând: **2** Pentru că te-am ridicat din
ţărână şi te-am făcut prinţ peste poporul meu Israel şi ai umblat
în calea lui Ieroboam şi ai făcut pe poporul meu Israel să
păcătuiască, pentru a mă provoca la mânie cu păcatele lor, **3**
Iată, voi îndepărta posteritatea lui Baaşa şi posteritatea casei lui;
şi voi face casa ta precum casa lui Ieroboam, fiul lui Nebat. **4** Pe
cel care va muri din Baaşa, în cetate, câinii îl vor mânca; şi pe cel
care moare dintre ai lui în câmp, păsările cerului îl vor mânca. **5**
Şi restul faptelor lui Baaşa şi ce a făcut şi puterea lui, nu sunt ele
scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel? **6** Astfel Baaşa a
adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat în Tirţa; şi Ela, fiul său, a
domnit în locul său. **7** Şi de asemenea prin mâna profetului Iehu,
fiul lui Hanani, a venit cuvântul DOMNULUI împotriva lui Baaşa
şi împotriva casei lui, pentru tot răul pe care l-a făcut în ochii

DOMNULUI, în a-l provoca la mânie cu lucrarea mâinilor sale,
fiind ca şi casa lui Ieroboam; şi pentru că l-a ucis. **8** În anul al
douăzeci şi şaselea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a început Ela,
fiul lui Baaşa, să domnească peste Israel în Tirţa, doi ani. **9** Şi
servitorul său, Zimri, căpetenie a jumătate din carele lui, a uneltit
împotriva sa în timp ce era în Tirţa bând şi îmbătându-se în casa
lui Arţa, administratorul casei sale în Tirţa. **10** Şi Zimri a intrat şi
l-a lovit şi l-a ucis, în anul al douăzeci şi şaptelea al lui Asa,
împăratul lui Iuda, şi a domnit în locul său. **11** Şi s-a întâmplat,
când a început să domnească, îndată ce a şezut pe tronul său,
că a ucis toată casa lui Baaşa; nu i-a lăsat pe niciunul care
urinează la perete, nici dintre rudele lui, nici dintre prietenii lui.
12 Astfel Zimri a nimicit toată casa lui Baaşa, conform cuvântului
DOMNULUI, pe care îl vorbise împotriva lui Baaşa prin profetul
Iehu, **13** Pentru toate păcatele lui Baaşa şi păcatele lui Ela, fiul
său, prin care păcătuiseră şi prin care făcuseră pe Israel să
păcătuiască, provocând pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel la
mânie cu deşertăciunile lor. **14** Şi restul faptelor lui Ela şi tot ce a
făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel?
15 În anul al douăzeci şi şaptelea al lui Asa, împăratul lui Iuda, a
domnit Zimri şapte zile în Tirţa. Şi poporul era aşezat în tabără
împotriva Ghibetonului, care aparţinea filistenilor. **16** Şi poporul
care era aşezat în tabără a auzit spunându-se: Zimri a uneltit şi
de asemenea a ucis pe împărat; De aceea tot Israelul a făcut pe
Omri, căpetenia oştirii, împărat peste Israel, în acea zi în tabără.
17 Şi Omri s-a urcat de la Ghibeton şi tot Israelul cu el şi au
asediat Tirţa. **18** Şi s-a întâmplat, când Zimri a văzut că cetatea
fusese luată, că a intrat în palatul casei împăratului şi a ars casa
împăratului peste el cu foc şi a murit, **19** Pentru păcatele sale cu

care păcătuise făcând ce este rău în ochii DOMNULUI, pentru că
umblase în calea lui Ieroboam şi în păcatul lui pe care l-a făcut,
pentru a face pe Israel să păcătuiască. **20** Şi restul faptelor lui
Zimri şi trădarea lui pe care a lucrat-o, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împăraţilor lui Israel? **21** Atunci poporul lui Israel
s-a despărţit în două părţi: jumătate din popor l-a urmat pe Tibni,
fiul lui Ghinat, pentru a-l face împărat şi jumătate l-a urmat pe
Omri. **22** Dar poporul care l-a urmat pe Omri l-a învins pe cel
care îl urma pe Tibni, fiul lui Ghinat; astfel Tibni a murit, iar Omri
a domnit. **23** În anul al treizeci şi unulea al lui Asa, împăratul lui
Iuda, a început Omri să domnească peste Israel, doisprezece
ani; şase ani a domnit în Tirţa. **24** Şi a cumpărat dealul Samariei
de la Şemer pentru doi talanţi de argint şi a construit pe deal
şi a pus numele cetăţii pe care o construise, după numele lui
Şemer, stăpânul dealului, Samaria. **25** Dar Omri a lucrat ce
este rău în ochii DOMNULUI şi a făcut mai rău decât toţi cei
care au fost înaintea lui. **26** Fiindcă a umblat în toată calea lui
Ieroboam, fiul lui Nebat, şi în păcatul lui cu care făcuse pe Israel
să păcătuiască, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel la mânie cu deşertăciunile lor. **27** Şi restul faptelor lui Omri
şi tot ce a făcut şi puterea lui pe care a arătat-o, nu sunt ele
scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel? **28** Astfel Omri a
adormit cu părinţii săi şi a fost îngropat în Samaria; Şi Ahab, fiul
său, a domnit în locul său. **29** Şi în anul al treizeci şi optulea
al lui Asa, împăratul lui Iuda, Ahab, fiul lui Omri, a început să
domnească peste Israel; şi Ahab, fiul lui Omri, a domnit peste
Israel în Samaria douăzeci şi doi de ani. **30** Şi Ahab, fiul lui Omri,
a făcut ce este rău în ochii DOMNULUI mai mult decât toţi cei
care au fost înaintea lui. **31** Şi s-a întâmplat, ca şi cum ar fi fost

un lucru uşor pentru el să umble în păcatele lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, că a luat de soţie pe Izabela, fiica lui Etbaal, împăratul
sidonienilor, şi a mers şi i-a servit lui Baal şi i s-a închinat. **32**
Şi a ridicat un altar pentru Baal în casa lui Baal, pe care o
construise în Samaria. **33** Şi Ahab a făcut o dumbravă; şi Ahab
a făcut mai mult, pentru a provoca pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel la mânie, decât toţi împăraţii lui Israel care au fost înaintea
lui. **34** În zilele lui Hiel betelitul a construit Ierihonul; i-a pus
temelia în Abiram, întâiul său născut, şi i-a pus porţile în cel mai
tânăr fiu al său, Segub, conform cuvântului DOMNULUI, pe care
îl spusese prin Iosua, fiul lui Nun.

17 Şi Ilie tişbitul, care era dintre locuitorii Galaadului, i-a spus lui
Ahab: Precum DOMNUL Dumnezeul lui Israel trăieşte, înaintea
căruia stau în picioare, nu va fi nici rouă nici ploaie în anii aceştia,
decât conform cuvântului meu. **2** Şi cuvântul DOMNULUI a
venit la el, spunând: **3** Du-te de aici şi întoarce-te spre est şi
ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este înaintea Iordanului. **4**
Şi se va întâmpla, că vei bea din pârâu şi am poruncit corbilor
să te hrănească acolo. **5** Astfel el a mers şi a făcut conform
cuvântului DOMNULUI; fiindcă a mers şi a locuit lângă pârâul
Cherit, care este înaintea Iordanului. **6** Şi corbii i-au adus pâine
şi carne dimineaţa şi pâine şi carne seara; şi el a băut din pârâu.
7 Şi s-a întâmplat după un timp, că pârâul a secat, pentru că
nu fusese ploaie în ţară. **8** Şi cuvântul DOMNULUI a venit la
el, spunând: **9** Ridică-te, mergi la Sarepta, care aparţine de
Sidon, şi locuieşte acolo; iată, am poruncit unei femei văduve de
acolo să te sprijine. **10** Astfel el s-a ridicat şi a mers la Sarepta.
Şi când a venit la poarta cetăţii, iată, femeia văduvă era acolo
strângând vreascuri; şi el a strigat către ea şi a spus: Adu-mi,

te rog, puţină apă într-un vas, ca să beau. **11** Şi pe când ea
mergea să îi aducă, el a strigat către ea şi a spus: Adu-mi, te
rog, o bucată de pâine în mâna ta. **12** Iar ea a spus: Precum
DOMNUL Dumnezeul tău trăieşte, o turtă nu am, ci o mână plină
de făină într-un vas şi puţin untdelemn într-un ulcior; şi, iată,
strâng două vreascuri, ca să intru şi să o pregătesc pentru mine
şi pentru fiul meu, ca să o mâncăm şi să murim. **13** Şi Ilie i-a
spus: Nu te teme; mergi şi fă precum ai spus; dar fă-mi din ea
întâi mie o mică turtă şi adu-mi-o; şi după aceea fă pentru tine şi
pentru fiul tău. **14** Pentru că astfel spune DOMNUL Dumnezeul
lui Israel: Vasul făinii nu se va mistui, nici ulciorul de untdelemn
nu se va sfârşi, până în ziua în care DOMNUL va trimite ploaie
pe pământ. **15** Şi ea a mers şi a făcut conform spusei lui Ilie; şi
ea şi el şi casa ei au mâncat multe zile. **16** Şi vasul făinii nu s-
a terminat, nici urciorul de untdelemn nu s-a sfârşit, conform
cuvântului DOMNULUI, pe care îl spusese prin Ilie. **17** Şi s-a
întâmplat după aceste lucruri, că fiul femeii, stăpâna casei, s-a
îmbolnăvit; şi boala lui a fost grea, încât nu a mai rămas suflare
în el. **18** Şi ea i-a spus lui Ilie: Ce am eu a face cu tine, o tu, om
al lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să aduci în amintire păcatul
meu şi să ucizi pe fiul meu? **19** Şi el i-a spus: Dă-mi pe fiul tău.
Şi el l-a luat de la sânul ei şi l-a dus în camera de sus, unde
locuia el, şi l-a culcat pe propriul lui pat. **20** Şi a strigat către
DOMNUL şi a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, ai adus răul şi
peste văduva la care locuiesc temporar, ucigând pe fiul ei? **21**
Şi s-a întins peste copil de trei ori şi a strigat către DOMNUL
şi a spus: DOAMNE Dumnezeul meu, te rog, să se întoarcă
sufletul acestui copil în el. **22** Şi DOMNUL a auzit vocea lui Ilie;
şi sufletul copilului s-a întors înapoi în el şi el a trăit. **23** Şi Ilie a

luat copilul şi l-a adus din cameră în casă şi l-a dat mamei sale;
şi Ilie a spus: Vezi, fiul tău trăieşte. **24** Şi femeia i-a spus lui Ilie:
Acum prin aceasta cunosc că eşti un om al lui Dumnezeu şi
cuvântul DOMNULUI în gura ta este adevăr.

18 Şi s-a întâmplat, că după multe zile, cuvântul DOMNULUI a
venit la Ilie în anul al treilea, spunând: Du-te, arată-te lui Ahab;
şi voi trimite ploaie pe pământ. **2** Şi Ilie a mers să se arate lui
Ahab. Şi era o foamete aspră în Samaria. **3** Şi Ahab l-a chemat
pe Obadia, care era guvernatorul casei sale. (Şi Obadia se
temea mult de DOMNUL; **4** Fiindcă s-a întâmplat, când Izabela a
stârpit pe profeţii DOMNULUI, că Obadia a luat o sută de profeţi
şi i-a ascuns câte cincizeci într-o peşteră şi i-a hrănit cu pâine
şi apă.) **5** Şi Ahab i-a spus lui Obadia: Du-te în ţară, la toate
fântânile de apă şi la toate pâraiele; poate găsim iarbă pentru a
salva caii şi catârii, ca să nu pierdem toate animalele. **6** Astfel,
şi-au împărţit ţara între ei pentru a trece prin ea; Ahab a mers pe
o cale, singur, şi Obadia a mers pe altă cale, singur. **7** Şi pe
când Obadia era pe cale, iată, Ilie l-a întâlnit; şi el l-a recunoscut
şi a căzut cu faţa la pământ şi a spus: Tu eşti, domnul meu
Ilie? **8** Şi el i-a răspuns: Eu sunt; du-te, spune domnului tău:
Iată, Ilie este aici. **9** Şi el a spus: Cu ce am păcătuit eu, ca să
dai pe servitorul tău în mâna lui Ahab, ca să mă ucidă? **10**
Precum DOMNUL Dumnezeul tău trăieşte, nu este naţiune sau
împărăţie, la care domnul meu nu a trimis să te caute; şi când ei
spuneau: Nu este acolo; el lua un jurământ de la împărăţie sau
naţiune, că nu te-au găsit. **11** Şi acum tu spui: Du-te, spune
domnului tău: Iată, Ilie este aici. **12** Şi se va întâmpla, imediat ce
eu voi pleca de la tine, că Duhul DOMNULUI te va duce nu ştiu
unde; şi astfel, când vin şi îi spun lui Ahab şi el nu te va găsi, că

mă va ucide; dar eu, servitorul tău, mă tem de DOMNUL din
tinereţea mea. **13** Nu i s-a spus domnului meu ce am făcut când
Izabela a ucis pe profeţii DOMNULUI, cum am ascuns o sută de
bărbaţi dintre profeţii DOMNULUI, câte cincizeci într-o peşteră şi
i-am hrănit cu pâine şi apă? **14** Şi acum tu spui: Du-te, spune
domnului tău: Iată, Ilie este aici; şi el mă va ucide. **15** Şi Ilie a
spus: Precum DOMNUL oştirilor trăieşte, înaintea căruia stau
în picioare, în această zi mă voi arăta negreşit lui. **16** Astfel
Obadia a mers să îl întâlnească pe Ahab şi i-a spus; şi Ahab a
mers să îl întâlnească pe Ilie. **17** Şi s-a întâmplat, când Ahab l-a
văzut pe Ilie, că Ahab i-a spus: Eşti tu cel care tulbură pe Israel?
18 Iar el a răspuns: Nu eu am tulburat pe Israel, ci tu şi casa
tatălui tău, în aceea că aţi părăsit poruncile DOMNULUI şi tu
ai urmat Baalilor. **19** De aceea acum, trimite şi adună la mine
tot Israelul pe muntele Carmel şi pe cei patru sute cincizeci de
profeţi ai lui Baal şi pe cei patru sute de profeţi ai dumbrăvilor,
care mănâncă la masa Izabelei. **20** Astfel, Ahab a trimis la toţi
copiii lui Israel şi a adunat profeţii la muntele Carmel. **21** Şi Ilie a
venit la tot poporul şi a spus: Până când veţi şchiopăta voi între
două opinii? Dacă DOMNUL este Dumnezeu, urmaţi-l pe el; dar
dacă este Baal, atunci urmaţi-l pe el. Şi poporul nu i-a răspuns
un cuvânt. **22** Atunci a spus Ilie poporului: Eu, numai eu, am
rămas profet al DOMNULUI; dar profeţii lui Baal sunt patru sute
cincizeci de bărbaţi. **23** Să ni se dea de aceea doi tauri; şi ei să
îşi aleagă un taur pentru ei şi să îl taie bucăţi şi să îl pună pe
lemne şi să nu pună foc dedesubt; şi eu voi pregăti celălalt taur
şi îl voi pune pe lemne şi nu voi pune foc dedesubt; **24** Şi să
chemaţi numele dumnezeilor voştri, iar eu voi chema numele
DOMNULUI; şi Dumnezeul care răspunde prin foc, acela să

fie Dumnezeu. Şi tot poporul a răspuns şi a zis: Bine spus. **25** Şi Ilie a spus profeţilor lui Baal: Alegeţi-vă un taur şi pregătiţi-l întâi, pentru că voi sunteţi mulţi; şi chemaţi numele dumnezeilor voştri, dar să nu puneţi foc dedesubt. **26** Şi ei au luat taurul care le-a fost dat şi l-au pregătit; şi au chemat numele lui Baal de dimineaţă până la amiază, spunând: Baale, ascultă-ne. Dar nu a fost nicio voce, nici nu a răspuns nimeni. Şi săreau pe altarul care fusese făcut. **27** Şi s-a întâmplat la amiază, că Ilie i-a batjocorit şi a spus: Strigaţi cu voce tare, pentru că el este dumnezeu; fie vorbeşte, sau urmăreşte ceva, sau este într-o călătorie, sau poate doarme şi trebuie trezit. **28** Şi au strigat cu voce tare şi s-au tăiat după obiceiul lor cu săbii şi suliţe, până când sângele a ţâşnit pe ei. **29** Şi s-a întâmplat, când miezul zilei a trecut şi ei au profeţit până la timpul oferirii sacrificiului de seară, că nu a fost nici voce, nici cineva care să răspundă, nici cineva care să dea ascultare. **30** Şi Ilie a spus către tot poporul: Apropiaţi-vă de mine. Şi tot poporul s-a apropiat de el. Şi el a reparat altarul DOMNULUI care era dărâmat. **31** Şi Ilie a luat douăsprezece pietre, conform numărului triburilor fiilor lui Iacob, către care cuvântul DOMNULUI a venit, spunând: Israel va fi numele tău; **32** Şi cu pietrele a zidit un altar în numele DOMNULUI; şi a făcut un şanţ în jurul altarului, atât de mare încât să conţină două măsuri de sămânţă. **33** Şi a pus lemnele în ordine şi a tăiat taurul în bucăţi şi l-a pus pe lemne şi a spus: Umpleţi patru vedre cu apă şi turnaţi-o pe ofranda arsă şi pe lemne. **34** Şi a spus: Faceţi aceasta a doua oară. Şi au făcut aceasta a doua oară. Şi el a spus: Faceţi aceasta a treia oară. Şi au făcut aceasta a treia oară. **35** Şi apa curgea împrejurul altarului şi el a umplut de asemenea şanţul cu apă. **36** Şi s-a

întâmplat, pe timpul ofrandei sacrificiului de seară, că profetul Ilie
s-a apropiat şi a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac
şi al lui Israel, să se cunoască în această zi că tu eşti Dumnezeu
în Israel şi că eu sunt servitorul tău şi că am făcut toate aceste
lucruri la cuvântul tău. **37** Ascultă-mă, DOAMNE, ascultă-mă, ca
acest popor să ştie că tu eşti DOMNUL Dumnezeu şi că tu le-ai
întors inima înapoi. **38** Atunci focul DOMNULUI a căzut şi a
mistuit ofranda arsă şi lemnele şi pietrele şi ţărâna şi a supt apa
care era în şanţ. **39** Şi când tot poporul a văzut aceasta, au
căzut cu feţele la pământ; şi au spus: DOMNUL, el este singurul
Dumnezeu; DOMNUL, el este singurul Dumnezeu. **40** Şi Ilie le-a
spus: Luaţi pe profeţii lui Baal; să nu scape niciunul dintre ei. Şi
i-au luat; şi Ilie i-a coborât la pârâul Chişon şi i-a ucis acolo. **41**
Şi Ilie i-a spus lui Ahab: Urcă-te, mănâncă şi bea, pentru că este
zgomot de ploaie mare. **42** Astfel Ahab s-a urcat să mănânce şi
să bea. Şi Ilie s-a urcat pe vârful Carmelului; şi s-a plecat la
pământ şi şi-a pus faţa între genunchi, **43** Şi a spus servitorului
său: Urcă acum, priveşte spre mare. Şi el s-a urcat şi a privit şi a
spus: Nu este nimic. Iar el a spus: Du-te din nou de şapte ori.
44 Şi s-a întâmplat a şaptea oară, că el a spus: Iată, se ridică
un nor mic din mare, ca o mână de om. Iar el a spus: Urcă-te
şi spune lui Ahab: Pregăteşte-ţi carul şi coboară, ca să nu te
oprească ploaia. **45** Şi s-a întâmplat între timp, că cerul s-a
înnegrit cu nori şi vânt şi a fost o ploaie mare. Şi Ahab s-a urcat
în carul său şi a mers la Izreel. **46** Şi mâna DOMNULUI a fost
peste Ilie; şi el şi-a încins coapsele şi a alergat înaintea lui Ahab
la intrarea în Izreel.

19 Şi Ahab i-a istorisit Izabelei tot ce făcuse Ilie şi cum ucisese
cu sabia pe toţi profeţii. **2** Atunci Izabela a trimis un mesager la

Ilie, spunând: Astfel să îmi facă dumnezeii şi încă mai mult,
dacă nu îţi fac viaţa ta ca viaţa unuia dintre ei, mâine pe timpul
acesta. **3** Şi când el a văzut aceasta, s-a ridicat şi a mers pentru
a-şi salva viaţa şi a venit la Beer-Şeba, care aparţine de Iuda, şi
a lăsat pe servitorul său acolo. **4** Iar el a mers în pustiu cale de
o zi şi a ajuns şi a şezut sub un ienupăr; şi a cerut ca sufletul lui
să moară şi a spus: Este destul; acum, DOAMNE, ia-mi viaţa,
pentru că nu sunt mai bun decât părinţii mei. **5** Şi s-a culcat şi pe
când dormea sub un ienupăr, iată, un înger l-a atins şi i-a spus:
Scoală-te şi mănâncă. **6** Şi s-a uitat şi, iată, era o turtă coaptă
pe cărbuni şi un urcior cu apă la capul său. Şi a mâncat şi a
băut şi s-a culcat din nou. **7** Şi îngerul DOMNULUI a venit din
nou, a doua oară, şi l-a atins şi a spus: Scoală-te şi mănâncă;
deoarece călătoria ta este prea mare pentru tine. **8** Şi s-a sculat
şi a mâncat şi a băut şi a mers în puterea mâncării aceleia
patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi până la Horeb, muntele lui
Dumnezeu. **9** Şi a intrat acolo într-o peşteră şi a rămas toată
noaptea acolo; şi, iată, cuvântul DOMNULUI a venit la el şi i-a
spus: Ce faci tu aici, Ilie? **10** Şi el a spus: Am fost foarte gelos
pentru DOMNUL Dumnezeul oştirilor; deoarece copiii lui Israel
au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale şi au ucis
cu sabia pe profeţii tăi; şi eu, numai eu, am rămas; şi ei mă
caută să îmi ia viaţa. **11** Iar el a spus: Ieşi şi stai în picioare pe
munte înaintea DOMNULUI. Şi, iată, DOMNUL a trecut şi un
vânt mare şi puternic a despicat munţii şi a sfărâmat în bucăţi
stâncile înaintea DOMNULUI, dar DOMNUL nu era în vânt; şi
după vânt, un cutremur, dar DOMNUL nu era în cutremur. **12**
Şi după cutremur, un foc, dar DOMNUL nu era în foc; şi după
foc o voce blândă, şoptită. **13** Şi s-a întâmplat când Ilie a auzit

aceasta, că şi-a înfăşurat faţa în mantaua sa şi a ieşit şi a stat în
picioare la intrarea peşterii. Şi, iată, a ajuns la el o voce care a
spus: Ce faci tu aici, Ilie? **14** Iar el a spus: Am fost foarte gelos
pentru DOMNUL Dumnezeul oştirilor, deoarece copiii lui Israel
au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale şi au ucis cu
sabia pe profeţii tăi; şi eu, numai eu, am rămas; şi ei mă caută
să îmi ia viaţa. **15** Iar DOMNUL i-a zis: Du-te, întoarce-te pe
calea ta către pustiul Damascului; şi când ajungi, să ungi pe
Hazael să fie împărat peste Siria; **16** Şi pe Iehu, fiul lui Nimşi, să
îl ungi să fie împărat peste Israel; şi pe Elisei, fiul lui Şafat, din
Abel-Mehola, să îl ungi să fie profet în locul tău. **17** Şi se va
întâmpla, că pe cel care scapă de sabia lui Hazael îl va ucide
Iehu; şi pe cel care scapă de sabia lui Iehu îl va ucide Elisei. **18**
Totuşi, mi-am lăsat şapte mii în Israel, toţi genunchii ce nu s-
au plecat înaintea lui Baal şi fiecare gură care nu l-a sărutat.
19 Astfel, el s-a depărtat de acolo şi l-a găsit pe Elisei, fiul lui
Şafat, care ara cu douăsprezece juguri de boi înaintea lui şi el
cu al doisprezecelea; şi Ilie a trecut pe lângă el şi şi-a aruncat
mantaua peste el. **20** Şi el a lăsat boii şi a alergat după Ilie şi a
spus: Lasă-mă, te rog, să sărut pe tatăl meu şi pe mama mea şi
apoi te voi urma. Iar el i-a spus: Du-te, întoarce-te: fiindcă ce ţi-
am făcut? **21** Şi el s-a întors de la el şi a luat o pereche de boi
şi i-a înjunghiat şi a fiert carnea lor cu uneltele boilor şi a dat
poporului şi ei au mâncat. Apoi s-a ridicat şi a mers după Ilie şi i-
a servit.

20 Şi Ben-Hadad, împăratul Siriei, şi-a adunat toată oştirea lui;
şi erau treizeci şi doi de împăraţi cu el, şi cai şi care; şi s-a urcat
şi a asediat Samaria şi s-a războit împotriva ei. **2** Şi a trimis
mesageri la Ahab, împăratul lui Israel, în cetate, şi i-a spus:

Astfel spune Ben-Hadad: **3** Argintul tău şi aurul tău sunt ale
mele; soţiile tale de asemenea şi copiii tăi cei mai plăcuţi sunt ai
mei. **4** Şi împăratul lui Israel a răspuns şi a zis: Domnul meu,
împărate, conform spusei tale, eu, şi tot ceea ce am, sunt al
tău. **5** Şi mesagerii s-au întors şi au zis: Astfel vorbeşte Ben-
Hadad, spunând: Deşi am trimis la tine, spunând: Să îmi dai
argintul tău şi aurul tău şi soţiile tale şi copiii tăi; **6** Totuşi voi
trimite pe servitorii mei la tine mâine, cam în acest timp, şi ei
vor cerceta casa ta şi casele servitorilor tăi; şi va fi astfel: că
orice este plăcut în ochii tăi, ei vor pune în mâna lor şi vor lua.
7 Atunci împăratul lui Israel a chemat pe toţi bătrânii ţării şi a
spus: Cunoaşteţi, vă rog, şi vedeţi cum acest om caută ticăloşie,
pentru că a trimis la mine după soţiile mele şi după copiii mei
şi după argintul meu şi după aurul meu şi nu l-am refuzat. **8**
Şi toţi bătrânii şi tot poporul i-au zis: Să nu îi dai ascultare,
nici să nu consimţi. **9** De aceea el a spus mesagerilor lui Ben-
Hadad: Spuneţi domnului meu, împăratul: Pentru tot ce ai trimis
la servitorul tău la început voi face; dar acest lucru nu pot să îl
fac. Şi mesagerii au plecat şi i-au adus din nou cuvânt. **10** Şi
Ben-Hadad a trimis la el şi a spus: Astfel să îmi facă dumnezeii
şi încă mai mult, dacă ţărâna Samariei va fi suficientă să umple
mâna întregului popor care mă urmează. **11** Şi împăratul lui
Israel a răspuns şi a zis: Spuneţi-i: Să nu se fălească cel care
îşi încinge armura ca cel care şi-o dă jos. **12** Şi s-a întâmplat,
când Ben-Hadad a auzit acest mesaj, pe când el bea, el şi
împăraţii lui în corturi, că a spus servitorilor săi: Desfăşuraţi-vă
de bătălie. Şi ei s-au desfăşurat de bătălie împotriva cetăţii. **13**
Şi, iată, a venit un profet la Ahab, împăratul lui Israel, spunând:
Astfel spune DOMNUL: Ai văzut tu toată această mare mulţime?

Iată, o voi da în mâna ta în această zi; şi tu vei cunoaşte că eu
sunt DOMNUL. **14** Şi Ahab a spus: Prin cine? Iar el a spus:
Astfel spune DOMNUL: Prin tinerii prinţilor provinciilor. Apoi el a
spus: Cine va începe bătălia? Iar el a răspuns: Tu. **15** Atunci
el a numărat pe tinerii prinţilor provinciilor, şi ei au fost două
sute treizeci şi doi; şi, după ei a numărat tot poporul, pe toţi
copiii lui Israel, şapte mii. **16** Şi au ieşit la amiază. Dar Ben-
Hadad bea şi se îmbăta în corturi, el şi împăraţii, cei treizeci şi
doi de împăraţi, care îl ajutau. **17** Şi tinerii prinţilor provinciilor
au ieşit cei dintâi; şi Ben-Hadad a trimis şi i-au spus, zicând:
Au ieşit nişte bărbaţi din Samaria. **18** Şi el a spus: Dacă au
ieşit pentru pace, prindeţi-i vii; şi dacă au ieşit pentru război,
prindeţi-i vii. **19** Astfel, aceşti tineri ai prinţilor provinciilor au ieşit
din cetate, ei şi armata care îi urma. **20** Şi au ucis, fiecare pe
omul lui; şi sirienii au fugit; şi Israel i-a urmărit; şi Ben-Hadad,
împăratul Siriei, a scăpat pe un cal cu călăreţii. **21** Şi împăratul
lui Israel a ieşit şi a lovit caii şi carele şi a ucis pe sirieni cu un
mare măcel. **22** Şi profetul a venit la împăratul lui Israel şi i-a
spus: Du-te, întăreşte-te şi însemnează şi vezi ce faci, pentru că
la întoarcerea anului împăratul Siriei se va urca împotriva ta.
23 Şi servitorii împăratului Siriei i-au spus: Dumnezeii lor sunt
dumnezei ai dealurilor; de aceea au fost mai tari decât noi; dar
să luptăm împotriva lor în câmpie şi cu siguranţă noi vom fi mai
tari decât ei. **24** Şi fă acest lucru: Scoate pe împăraţi, pe fiecare
om din locul său, şi pune căpetenii în locul lor; **25** Şi numără-ţi o
armată, ca armata pe care ai pierdut-o, cal pentru cal şi car
pentru car; şi vom lupta împotriva lor în câmpie şi cu siguranţă
noi vom fi mai tari decât ei. Şi el a dat ascultare vocii lor şi a
făcut astfel. **26** Şi s-a întâmplat, la întoarcerea anului, că Ben-

Hadad a numărat pe sirieni şi s-a urcat la Afec, pentru a lupta
împotriva lui Israel. **27** Şi copiii lui Israel au fost număraţi şi erau
toţi prezenţi şi au mers împotriva lor; şi copiii lui Israel şi-au
înălţat corturile în faţa lor ca două turme mici de iezi, dar sirienii
umpleau ţara. **28** Şi a venit un om al lui Dumnezeu şi a vorbit
împăratului lui Israel şi a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru
că sirienii au zis: DOMNUL este Dumnezeu al dealurilor dar nu
este Dumnezeu al văilor, de aceea voi da toată această mare
mulţime în mâna ta şi veţi cunoaşte că eu sunt DOMNUL. **29** Şi
şi-au înălţat corturile unii în faţa altora şapte zile. Şi astfel a
fost, că în ziua a şaptea bătălia a început; şi copiii lui Israel
au ucis dintre sirieni o sută de mii de pedeştri într-o singură
zi. **30** Dar restul au fugit la Afec în cetate; şi acolo un zid a
căzut peste douăzeci şi şapte de mii dintre bărbaţii care erau
rămaşi. Şi Ben-Hadad a fugit şi a intrat în cetate într-o cameră
dinăuntru. **31** Şi servitorii săi i-au spus: Iată acum, am auzit că
împăraţii casei lui Israel sunt împăraţi milostivi; să ne punem, te
rog, sac peste coapse şi funii pe capete şi să ieşim înaintea
împăratului lui Israel; poate că te va lăsa cu viaţă. **32** Astfel s-
au încins cu sac peste coapsele lor şi au pus funii pe capetele
lor şi au venit la împăratul lui Israel şi au spus: Servitorul tău
Ben-Hadad spune: Te rog, lasă-mă să trăiesc. Iar el a spus:
Mai este încă în viaţă? El este fratele meu. **33** Şi oamenii au
căutat cu atenţie la cuvintele lui, dacă vreun lucru va ieşi de
la el, şi au prins în grabă aceasta şi au zis: Fratele tău, Ben-
Hadad. Atunci el a spus: Mergeţi, aduceţi-l. Atunci Ben-Hadad a
ieşit la el, iar el l-a făcut să se urce în car. **34** Şi Ben-Hadad i-a
spus: Cetăţile, pe care le-a luat tatăl meu de la tatăl tău, le voi
înapoia; şi îţi vei face străzi în Damasc, precum tatăl meu a

făcut în Samaria. Atunci, Ahab a spus: Eu te voi trimite cu acest
legământ. Astfel el a făcut legământ cu el şi l-a trimis. **35** Şi
un anume bărbat dintre fiii profeţilor a spus aproapelui său în
cuvântul DOMNULUI: Loveşte-mă, te rog. Şi bărbatul a refuzat
să îl lovească. **36** Atunci i-a spus: Pentru că nu ai ascultat de
vocea DOMNULUI, iată, imediat ce te vei fi depărtat de la mine,
un leu te va ucide. Şi imediat ce s-a depărtat de la el, un leu
l-a găsit şi l-a ucis. **37** Apoi a găsit un alt bărbat şi i-a spus:
Loveşte-mă, te rog. Şi bărbatul l-a lovit, astfel încât prin lovire l-a
rănit. **38** Astfel, profetul a plecat şi l-a aşteptat pe împărat pe
cale şi s-a deghizat cu cenuşă pe faţa lui. **39** Şi pe când trecea
împăratul, a strigat către împărat şi a spus: Servitorul tău a ieşit
în mijlocul luptei; şi, iată, un om s-a abătut şi a adus la mine un
om şi a spus: Păzeşte pe acest om; dacă va lipsi cumva, atunci
viaţa ta va fi pentru viaţa lui sau altfel îmi vei plăti un talant de
argint. **40** Şi pe când servitorul tău era ocupat încoace şi încolo,
el a dispărut. Şi împăratul lui Israel i-a spus: Aceasta îţi este
judecata; tu însuţi ai hotărât-o. **41** Şi el s-a grăbit şi şi-a luat
cenuşa de pe faţa lui; şi împăratul lui Israel l-a recunoscut că era
dintre profeţi. **42** Iar el i-a spus: Astfel spune DOMNUL: Pentru
că ai dat drumul din mâna ta unui om pe care l-am rânduit în
întregime nimicirii, de aceea viaţa ta va merge pentru viaţa lui şi
poporul tău pentru poporul lui. **43** Şi împăratul lui Israel a mers
la casa lui trist şi nemulţumit şi a venit în Samaria.

21 Şi s-a întâmplat după aceste lucruri, că Nabot izreelitul
avea o vie în Izreel, care era în Izreel, lângă palatul lui Ahab,
împăratul Samariei. **2** Şi Ahab i-a vorbit lui Nabot, spunând: Dă-
mi via ta, pentru a o avea ca grădină de verdeţuri, pentru că
aceasta este aproape de casa mea; şi îţi voi da pentru ea o vie

mai bună decât ea; sau, dacă ţi se pare bine, îţi voi da valoarea
ei în bani. **3** Şi Nabot i-a spus lui Ahab: Departe fie de DOMNUL,
ca eu să îţi dau moştenirea părinţilor mei. **4** Şi Ahab a intrat în
casa lui trist şi nemulţumit din cauza cuvântului pe care Nabot
izreelitul i-l vorbise, pentru că spusese: Nu îţi voi da moştenirea
părinţilor mei. Şi s-a culcat pe patul său şi şi-a întors faţa şi a
refuzat să mănânce pâine. **5** Dar Izabela, soţia lui, a venit la el
şi i-a spus: De ce este duhul tău atât de trist încât nu mănânci
pâine? **6** Iar el i-a zis: Pentru că am vorbit lui Nabot izreelitul şi i-
am spus: Dă-mi via ta pentru bani; sau altfel, dacă îţi place, îţi
voi da o altă vie pentru aceasta; şi el a răspuns: Nu îţi voi da
via mea. **7** Şi Izabela, soţia sa, i-a zis: Nu guvernezi tu acum
împărăţia lui Israel? Ridică-te şi mănâncă pâine şi inima să îţi fie
veselă; eu îţi voi da via lui Nabot izreelitul. **8** Astfel, ea a scris
scrisori în numele lui Ahab şi le-a sigilat cu sigiliul său şi a trimis
scrisorile la bătrânii şi la nobilii care erau în cetatea lui, locuind
cu Nabot. **9** Şi ea a scris în scrisori, spunând: Proclamaţi un
post şi înălţaţi pe Nabot printre oameni; **10** Şi puneţi doi oameni,
fii ai lui Belial, înaintea lui, pentru a aduce mărturie împotriva
lui, spunând: Tu ai blasfemiat pe Dumnezeu şi pe împărat. Şi
apoi scoateţi-l şi împroşcaţi-l cu pietre încât să moară. **11** Şi
oamenii cetăţii lui, bătrânii şi nobilii care erau locuitorii cetăţii lui,
au făcut precum Izabela a trimis la ei şi precum era scris în
scrisorile pe care li le trimisese ea. **12** Ei au proclamat un post şi
l-au înălţat pe Nabot printre oameni; **13** Şi au intrat doi oameni,
copii ai lui Belial, şi au stat în picioare înaintea lui; şi oamenii lui
Belial au mărturisit împotriva lui, împotriva lui Nabot, în prezenţa
poporului, spunând: Nabot a blasfemiat pe Dumnezeu şi pe
împărat. Apoi l-au scos din cetate şi l-au împroşcat cu pietre,

încât el a murit. **14** Atunci au trimis la Izabela, spunând: Nabot a
fost împroşcat cu pietre şi este mort. **15** Şi s-a întâmplat, când
Izabela a auzit că Nabot fusese împroşcat cu pietre şi era mort,
că Izabela i-a spus lui Ahab: Ridică-te, i-a în stăpânire via lui
Nabot izreelitul, pe care a refuzat să ţi-o dea pentru bani, pentru
că Nabot nu mai este în viaţă, ci este mort. **16** Şi s-a întâmplat,
când Ahab a auzit că Nabot era mort, că Ahab s-a ridicat să
coboare în via lui Nabot izreelitul, pentru a o lua în stăpânire.
17 Şi cuvântul DOMNULUI a venit la Ilie tişbitul, spunând: **18**
Ridică-te, coboară pentru a-l întâlni pe Ahab, împăratul lui Israel,
care este în Samaria; iată, el este în via lui Nabot, unde a
coborât pentru a o lua în stăpânire. **19** Şi să îi vorbeşti, spunând:
Astfel spune DOMNUL: Ai ucis şi ai şi luat de asemenea în
stăpânire? Şi să îi vorbeşti, spunând: Astfel spune DOMNUL: În
locul unde câinii au lins sângele lui Nabot vor linge câinii sângele
tău, chiar pe al tău. **20** Şi Ahab i-a spus lui Ilie: M-ai găsit, o
duşmanul meu? Iar el i-a răspuns: Te-am găsit, pentru că te-ai
vândut pentru a lucra ce este rău în ochii DOMNULUI. **21** Iată,
voi aduce răul asupra ta şi voi îndepărta posteritatea ta şi voi
stârpi din Ahab pe cel care urinează la perete şi pe cel închis şi
pe cel rămas în Israel, **22** Şi voi face casa ta precum casa lui
Ieroboam, fiul lui Nebat, şi precum casa lui Baaşa, fiul lui Ahiia,
pentru provocarea cu care m-ai provocat la mânie şi ai făcut pe
Israel să păcătuiască. **23** Şi despre Izabela de asemenea a
vorbit DOMNUL, spunând: Câinii o vor mânca pe Izabela lângă
zidul de la Izreel. **24** Pe cel ce moare din Ahab în cetate câinii îl
vor mânca; şi pe cel ce moare în câmp, îl vor mânca păsările
cerului. **25** Dar nu fusese nimeni asemenea lui Ahab, care să se
fi vândut pentru a lucra stricăciune în ochii DOMNULUI, pe care

Izabela, soţia sa, îl stârnea. **26** Şi a lucrat cu groaznică urâciune
în urmarea idolilor, conform cu toate lucrurile pe care le-au
făcut amoriţii, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui
Israel. **27** Şi s-a întâmplat, după ce Ahab a auzit aceste cuvinte,
că şi-a rupt hainele şi a pus sac pe carnea lui şi a postit şi s-a
culcat în sac şi umbla încet. **28** Şi cuvântul DOMNULUI a venit
la Ilie tişbitul, spunând: **29** Vezi cum s-a umilit Ahab înaintea
mea? Pentru că s-a umilit înaintea mea, nu voi aduce răul în
zilele sale; ci în zilele fiului său voi aduce răul asupra casei lui.

22 Şi Siria şi Israel au stat trei ani fără război. **2** Şi s-a întâmplat
în al treilea an, că Iosafat, împăratul lui Iuda, a coborât la
împăratul lui Israel. **3** Şi împăratul lui Israel a spus servitorilor
săi: Ştiţi că Ramot în Galaad este al nostru şi noi am tăcut
şi nu l-am luat din mâna împăratului Siriei? **4** Şi i-a spus lui
Iosafat: Vei merge cu mine la luptă la Ramot-Galaad? Şi Iosafat
i-a spus împăratului lui Israel: Eu sunt precum tu eşti, poporul
meu ca poporul tău, caii mei precum caii tăi. **5** Şi Iosafat i-a
spus împăratului lui Israel: Întreabă, te rog, cuvântul DOMNULUI
astăzi. **6** Atunci împăratul lui Israel a adunat pe profeţi, cam
patru sute de bărbaţi şi le-a spus: Să merg împotriva Ramot-
Galaadului la luptă, sau să îl las în pace? Iar ei au spus: Urcă-
te; fiindcă DOMNUL îl va da în mâna împăratului. **7** Şi Iosafat
a spus: Nu mai este aici un profet al DOMNULUI în afară de
aceştia, ca să îl întrebăm? **8** Şi împăratul lui Israel i-a spus lui
Iosafat: Este încă un bărbat, Micaia, fiul lui Imla, prin care noi
putem întreba pe DOMNUL; dar îl urăsc, pentru că nu profeţeşte
binele referitor la mine, ci răul. Şi Iosafat a spus: Să nu spună
împăratul astfel. **9** Atunci împăratul lui Israel a chemat un ofiţer
şi a spus: Grăbeşte aici pe Micaia, fiul lui Imla. **10** Şi împăratul

lui Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, au şezut fiecare pe tronul
său, îmbrăcaţi cu robele lor, într-un loc gol la intrarea porţii
Samariei; şi toţi profeţii profeţeau înaintea lor. **11** Şi Zedechia,
fiul lui Chenaana, îşi făcuse coarne de fier; şi spunea: Astfel
spune DOMNUL: Cu acestea vei împunge pe sirieni până îi
vei mistui. **12** Şi toţi profeţii au profeţit astfel, spunând: Urcă-te
la Ramot-Galaad şi prosperă, pentru că DOMNUL îl va da în
mâna împăratului. **13** Şi mesagerul care mersese să îl cheme
pe Micaia i-a vorbit, spunând: Iată acum, cuvintele profeţilor
declară binele împăratului cu o singură gură; să fie cuvântul
tău, te rog, ca şi cuvântul unuia dintre ei şi vorbeşte ceea ce
este bine. **14** Şi Micaia a spus: Precum DOMNUL trăieşte: ce
DOMNUL îmi va spune, aceea voi vorbi. **15** Astfel el a venit la
împărat. Şi împăratul i-a spus: Micaia, să mergem împotriva
Ramot-Galaadului la luptă, sau să îl lăsăm în pace? Iar el i-
a răspuns: Du-te şi prosperă, pentru că DOMNUL îl va da în
mâna împăratului. **16** Şi împăratul i-a spus: De câte ori să te
conjur că nu îmi vei spune decât ce este adevărat în numele
DOMNULUI? **17** Iar el a spus: Am văzut tot Israelul împrăştiat
pe dealuri, ca oi care nu au păstor; şi DOMNUL a zis: Aceştia nu
au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în pace. **18** Şi
împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ţi-am zis eu că nu
profeţeşte binele referitor la mine, ci numai răul? **19** Iar el a
spus: Ascultă tu de aceea cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe
DOMNUL şezând pe tronul său şi toată oştirea cerurilor stând în
picioare la dreapta lui şi la stânga lui. **20** Şi DOMNUL a zis: Cine
va convinge pe Ahab să se urce şi să cadă la Ramot-Galaad? Şi
unul spunea într-un fel şi un altul spunea într-alt fel. **21** Şi a
ieşit un duh şi a stat în picioare înaintea DOMNULUI şi a zis:

Eu îl voi convinge. **22** Şi DOMNUL i-a spus: Cum? Iar el a zis:
Voi ieşi şi voi fi un duh de minciună în gura tuturor profeţilor
lui. Iar el a spus: Să îl convingi şi învingi de asemenea; ieşi
şi fă astfel. **23** De aceea acum, iată, DOMNUL a pus un duh
de minciună în gura tuturor acestor profeţi ai tăi şi DOMNUL a
vorbit rău referitor la tine. **24** Dar Zedechia, fiul lui Chenaana, s-
a apropiat şi a lovit pe Micaia peste obraz şi a spus: Pe ce cale
a plecat Duhul DOMNULUI de la mine pentru a-ţi vorbi ţie? **25** Şi
Micaia a zis: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera
dinăuntru pentru a te ascunde. **26** Şi împăratul lui Israel a spus:
Ia pe Micaia şi du-l înapoi la Amon, guvernatorul cetăţii, şi la
Ioas, fiul împăratului. **27** Şi să spui: Astfel zice împăratul: Puneţi
pe acesta în închisoare şi hrăniţi-l cu pâinea chinuirii şi cu apa
chinuirii, până mă întorc în pace. **28** Şi Micaia a zis: Dacă te
întorci cu adevărat în pace, DOMNUL nu a vorbit prin mine.
Şi el a spus: Daţi ascultare, popoarelor, fiecare dintre voi. **29**
Astfel, împăratul lui Israel şi Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au
urcat la Ramot-Galaad. **30** Şi împăratul lui Israel i-a spus lui
Iosafat: Eu mă voi deghiza şi voi intra în bătălie; dar tu îmbracă-
te cu robele tale. Şi împăratul lui Israel s-a deghizat şi a mers
în bătălie. **31** Dar împăratul Siriei poruncise celor treizeci şi
două de căpetenii care conduceau carele sale, spunând: Nu
vă luptaţi nici cu cel mic nici cu cel mare, în afară numai de
împăratul lui Israel. **32** Şi s-a întâmplat, când căpeteniile carelor
l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Negreşit acesta este împăratul
lui Israel. Şi s-au abătut pentru a lupta împotriva lui; şi Iosafat a
strigat. **33** Şi s-a întâmplat, când căpeteniile carelor au priceput
că acesta nu era împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l
urmări. **34** Şi un anumit om a tras cu arcul la întâmplare şi a lovit

pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii; de aceea el a
spus conducătorului carului său: Întoarce-ţi mâna şi scoate-
mă din oştire, pentru că sunt rănit. **35** Şi bătălia a crescut în
acea zi; şi împăratul a stat în picioare în carul său împotriva
sirienilor şi a murit seara; şi sângele curgea din rană în mijlocul
carului. **36** Şi pe la apusul soarelui s-a făcut o strigare prin toată
oştirea, spunând: Fiecare om la cetatea sa şi fiecare om la
ţara sa! **37** Astfel împăratul a murit şi a fost adus la Samaria;
şi l-au îngropat pe împărat în Samaria. **38** Şi unul spăla carul
în iazul Samariei; şi câinii au lins sângele său; şi i-au spălat
armura; conform cuvântului DOMNULUI pe care îl spusese. **39**
Şi restul faptelor lui Ahab şi tot ce a făcut, şi casa de fildeş pe
care a făcut-o, şi toate cetăţile pe care le-a construit, nu sunt ele
scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Israel? **40** Astfel, Ahab a
adormit cu părinţii săi; şi Ahazia, fiul său, a domnit în locul său.
41 Şi Iosafat, fiul lui Asa, a început să domnească peste Iuda în
al patrulea an al lui Ahab, împăratul lui Israel. **42** Iosafat avea
treizeci şi cinci de ani când a început să domnească şi a domnit
douăzeci şi cinci de ani în Ierusalim. Şi numele mamei lui era
Azuba, fiica lui Şilhi. **43** Şi el a umblat în toate căile lui Asa, tatăl
său; şi nu s-a abătut de la împlinirea lor, făcând ceea ce era
drept în ochii DOMNULUI; totuşi înălţimile nu au fost îndepărtate,
fiindcă poporul încă oferea şi ardea tămâie pe înălţimi. **44** Şi
Iosafat a făcut pace cu împăratul lui Israel. **45** Şi restul faptelor
lui Iosafat şi puterea sa pe care a arătat-o şi cum s-a războit, nu
sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraţilor lui Iuda? **46** Şi
rămăşiţa de sodomiţi, care rămăsese din zilele tatălui său, Asa,
a alungat-o din ţară. **47** Nu era atunci un împărat în Edom; un
guvernator era împărat. **48** Iosafat a făcut corăbiile din Tarsis să

meargă la Ofir după aur; dar ele nu au mers; căci corăbiile s-
au sfărâmat în Eţion-Gheber. **49** Atunci i-a spus Ahazia, fiul lui
Ahab, lui Iosafat: Să meargă servitorii mei cu servitorii tăi în
corăbii. Dar Iosafat a refuzat. **50** Şi Iosafat a adormit cu părinţii
săi şi a fost îngropat cu părinţii săi în cetatea lui David, tatăl
său; şi Ioram, fiul său, a domnit în locul său. **51** Ahazia, fiul
lui Ahab, a început să domnească peste Israel în Samaria în
anul al şaptesprezecelea al lui Iosafat, împăratul lui Iuda, şi a
domnit doi ani peste Israel. **52** Şi el a făcut ce este rău în ochii
DOMNULUI şi a umblat în calea tatălui său şi în calea mamei
sale şi în calea lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel
să păcătuiască; **53** Fiindcă a servit lui Baal şi i s-a închinat şi l-a
provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, conform
cu tot ce făcuse tatăl său.

2 Regii

1 Și după moartea lui Ahab, Moab s-a răzvrătit împotriva lui
Israel. **2** Și Ahazia a căzut printre zăbrele în camera lui de
sus care era în Samaria și s-a îmbolnăvit; și a trimis mesageri
și le-a spus: Duceți-vă, întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul
Ecronului, dacă mă voi reface din această boală. **3** Dar îngerul
DOMNULUI i-a spus lui Ilie tișbitul: Ridică-te, urcă-te să întâmpini
pe mesagerii împăratului Samariei și spune-le: Nu pentru că nu
este Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub,
dumnezeul Ecronului? **4** Și acum, astfel spune DOMNUL: Nu vei
coborî din acel pat în care te-ai urcat, ci vei muri negreșit. Și Ilie
a plecat. **5** Și când mesagerii s-au întors la el, el le-a spus: De
ce v-ați întors acum? **6** Iar ei i-au zis: Un om s-a urcat să ne
întâmpine și ne-a spus: Mergeți, întoarceți-vă la împăratul care
v-a trimis și spuneți-i: Astfel spune DOMNUL: Nu pentru că nu
este Dumnezeu în Israel, mergeți voi să întrebați pe Baal-Zebub,
dumnezeul Ecronului? De aceea nu vei coborî din patul în care
te-ai urcat, ci vei muri negreșit. **7** Și el le-a spus: Ce fel de om
era cel care s-a urcat să vă întâmpine și v-a zis aceste cuvinte?
8 Iar ei i-au răspuns: Era un om păros și încins cu un brâu de
piele la coapse. Iar el a zis: Este Ilie tișbitul. **9** Atunci împăratul a
trimis la el o căpetenie peste cincizeci, cu cei cincizeci ai săi. Și
acesta s-a urcat la el; și, iată, el ședea pe vârful unui deal. Și el
i-a spus: Tu, om al lui Dumnezeu, împăratul a zis: Coboară. **10**
Și Ilie a răspuns și a zis căpeteniei peste cincizeci: Dacă eu sunt
un om al lui Dumnezeu, atunci să coboare foc din cer și să te
mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și a coborât foc din cer
și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci ai lui. **11** Din nou el a trimis
de asemenea la el pe o altă căpetenie peste cincizeci cu cei

cincizeci ai săi. Și el a răspuns și i-a zis: Om al lui Dumnezeu,
astfel a spus împăratul: Coboară repede. **12** Și Ilie a răspuns și
i-a zis: Dacă eu sunt un om al lui Dumnezeu, să coboare foc din
cer și să te mistuie pe tine și pe cei cincizeci ai tăi. Și focul lui
Dumnezeu a coborât din cer și i-a mistuit pe el și pe cei cincizeci
ai lui. **13** Și el a trimis din nou o căpetenie peste a treia ceată
de cincizeci cu cei cincizeci ai săi. Și a treia căpetenie peste
cincizeci s-a urcat și a venit și a căzut pe genunchi înaintea lui
Ilie și l-a implorat și i-a spus: Om al lui Dumnezeu, te rog, să fie
prețioasă înaintea ochilor tăi viața mea și viața acestor cincizeci
de servitori ai tăi. **14** Iată, a coborât foc din cer și a mistuit pe
cele două căpetenii dintâi peste cincizeci cu cei cincizeci ai lor;
de aceea să fie prețioasă acum viața mea înaintea ochilor tăi. **15**
Și îngerul DOMNULUI i-a spus lui Ilie: Coboară cu el, nu te teme
de el. Și el s-a ridicat și a coborât cu el la împărat. **16** Și el i-a zis:
Astfel spune DOMNUL: Pentru că ai trimis mesageri să întrebe
pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, nu este aceasta pentru că
nu este Dumnezeu în Israel pentru a întreba din cuvântul lui? De
aceea tu nu vei coborî din patul în care te-ai urcat, ci vei muri
negreșit. **17** Astfel el a murit conform cuvântului DOMNULUI pe
care Ilie i-l spusese. Și Ioram a domnit în locul lui în al doilea an
al lui Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda; deoarece nu avea
fiu. **18** Și restul faptelor lui Ahazia pe care le-a făcut, nu sunt ele
scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?

2 Și s-a întâmplat, când DOMNUL a voit să îl ia pe Ilie la cer
într-un vârtej de vânt, că Ilie a mers cu Elisei de la Ghilgal. **2** Și
Ilie i-a spus lui Elisei: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-
a trimis la Betel. Și Elisei i-a zis: Precum DOMNUL trăiește și
precum sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au coborât

la Betel. **3** Și fiii profeților care erau la Betel au ieșit la Elisei
și i-au spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de
deasupra capului tău în această zi? Și el a zis: Da, știu; tăceți. **4**
Și Ilie i-a spus: Elisei, rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a
trimis la Ierihon. Iar el a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum
sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Astfel ei au venit la Ierihon.
5 Și fiii profeților care erau la Ierihon au venit la Elisei și i-au
spus: Știi tu că DOMNUL îl va lua pe stăpânul tău de deasupra
capului tău în această zi? Și el a răspuns: Da, știu; tăceți. **6** Și
Ilie i-a spus: Rămâi aici, te rog, pentru că DOMNUL m-a trimis la
Iordan. Iar el a zis: Precum DOMNUL trăiește și precum sufletul
tău trăiește, nu te voi părăsi. Și au mers amândoi. **7** Și cincizeci
de bărbați dintre fiii profeților au mers și au stat în picioare
pentru a vedea de departe; și ei amândoi au stat în picioare
lângă Iordan. **8** Și Ilie și-a luat mantaua și a înfășurat-o și a lovit
apele și ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, astfel încât
amândoi au trecut pe pământ uscat. **9** Și s-a întâmplat, după ce
au trecut, că Ilie i-a spus lui Elisei: Cere ce să fac pentru tine,
înainte de a fi luat de la tine. Și Elisei a zis: Te rog, să fie o
măsură dublă din duhul tău peste mine. **10** Iar el a zis: Ai cerut
un lucru greu; totuși, dacă mă vei vedea când voi fi luat de la
tine, așa îți va fi; dar dacă nu, nu va fi așa. **11** Și s-a întâmplat,
pe când ei mergeau încă și vorbeau, că, iată, s-a arătat un car
de foc și cai de foc și i-au despărțit pe cei doi; și Ilie s-a urcat
la cer într-un vârtej de vânt. **12** Și Elisei a văzut aceasta, și a
strigat: Tatăl meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui. Și nu
l-a mai văzut; și și-a apucat hainele și le-a sfâșiat în două bucăți.
13 A ridicat de asemenea mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și
a mers înapoi și a stat în picioare pe malul Iordanului; **14** Și a

luat mantaua lui Ilie care căzuse de pe el și a lovit apele și a
spus: Unde este DOMNUL Dumnezeul lui Ilie? Și după ce a lovit
și el apele, ele s-au despărțit într-o parte și într-alta, și Elisei a
trecut. **15** Și când fiii profeților, care erau acolo la Ierihon pentru
a vedea, l-au văzut, au zis: Duhul lui Ilie se odihnește peste
Elisei. Și au venit să îl întâmpine și s-au plecat până la pământ
înaintea lui. **16** Și i-au spus: Iată, cu servitorii tăi sunt cincizeci
de bărbați tineri și viteji; să meargă ei, te rugăm, și să îl caute pe
stăpânul tău; ca nu cumva Duhul DOMNULUI să îl fi luat și să îl
fi aruncat pe vreun munte sau în vreo vale. Și el a spus: Nu-i
trimiteți. **17** Și l-au constrâns până când s-a rușinat și a zis:
Trimiteți. Au trimis de aceea cincizeci de oameni; și l-au căutat
trei zile, dar nu l-au găsit. **18** Și după ce s-au întors din nou la el,
(fiindcă el rămăsese la Ierihon) el le-a zis: Nu v-am spus: Nu
vă duceți? **19** Și oamenii cetății i-au zis lui Elisei: Iată, te rog,
situarea acestei cetăți este plăcută, precum domnul meu vede;
dar apa este rea și pământul sterp. **20** Și el a spus: Aduceți-mi
un urcior nou și puneți sare în el. Și i-au adus. **21** Și el a ieșit la
izvorul apelor și a aruncat sarea acolo și a spus: Astfel spune
DOMNUL: Am vindecat aceste ape; nu va mai ieși din ele nici
moarte nici pământ sterp. **22** Astfel apele au fost vindecate până
în această zi, conform cuvântului lui Elisei pe care îl vorbise. **23**
Și el s-a urcat de acolo la Betel; și în timp ce se urca pe cale au
ieșit copilași din cetate și l-au batjocorit și i-au spus: Urcă-te,
chelule; urcă-te, chelule. **24** Și el s-a întors și i-a privit și i-a
blestemat în numele DOMNULUI. Și au ieșit două ursoaice din
pădure și au sfâșiat patruzeci și doi de copii dintre ei. **25** Și
a mers de acolo la muntele Carmel și de acolo s-a întors în
Samaria.

3 Și Ioram, fiul lui Ahab, a început să domnească peste Israel
în Samaria în al optsprezecelea an al lui Iosafat, împăratul lui
Iuda, și a domnit doisprezece ani. **2** Și a făcut ce este rău
înaintea ochilor DOMNULUI; dar nu ca tatăl său și ca mama
sa, pentru că a îndepărtat chipul lui Baal, pe care tatăl său îl
făcuse. **3** Totuși s-a alipit de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat,
care făcuse pe Israel să păcătuiască; nu s-a depărtat de ele.
4 Și Meșa, împăratul Moabului, era un stăpân de oi și a dat
împăratului lui Israel o sută de mii de miei și o sută de mii de
berbeci, cu lână. **5** Dar s-a întâmplat, după ce a murit Ahab, că
împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva împăratului lui Israel.
6 Și împăratul Ioram a ieșit din Samaria în același timp și a
numărat tot Israelul. **7** Și a mers și a trimis la Iosafat, împăratul
lui Iuda, spunând: Împăratul Moabului s-a răzvrătit împotriva
mea, vei merge cu mine împotriva Moabului la bătălie? Iar el a
spus: Mă voi urca; eu sunt precum ești tu, poporul meu precum
poporul tău și caii mei precum caii tăi. **8** Și a zis: Pe ce cale
să ne urcăm? Iar el a răspuns: Pe calea pustiului Edomului.
9 Astfel împăratul lui Israel a mers împreună cu împăratul lui
Iuda și împăratul Edomului; și au făcut un ocol de șapte zile
de călătorie; și nu era apă pentru oștire și pentru vitele care îi
urmau. **10** Și împăratul lui Israel a spus: Vai, pentru că DOMNUL
a chemat pe acești trei împărați împreună, pentru a-i da în
mâna Moabului! **11** Dar Iosafat a spus: Nu este aici un profet al
DOMNULUI, ca să întrebăm pe DOMNUL prin el? Și unul dintre
servitorii împăratului lui Israel a răspuns și a zis: Aici este Elisei,
fiul lui Șafat, care turna apă pe mâinile lui Ilie. **12** Și Iosafat a
spus: Cuvântul DOMNULUI este cu el. Astfel, împăratul lui Israel
și Iosafat și împăratul Edomului au coborât la el. **13** Și Elisei i-

a spus împăratului lui Israel: Ce am eu a face cu tine? Du-te
la profeții tatălui tău și la profeții mamei tale. Și împăratul lui
Israel i-a zis: Nu, pentru că DOMNUL a chemat pe acești trei
împărați împreună, pentru a-i da în mâna Moabului. **14** Și Elisei
a zis: Precum DOMNUL oștirilor trăiește, înaintea căruia stau în
picioare, într-adevăr, dacă nu aș lua aminte la fața lui Iosafat,
împăratul lui Iuda, nu m-aș uita la tine, nici nu te-aș vedea. **15**
Dar acum aduceți-mi un cântăreț cu harpă. Și s-a întâmplat,
în timp ce cânta cântărețul cu harpă, că mâna DOMNULUI a
venit peste el. **16** Și el a spus: Astfel spune DOMNUL: Faceți
în această vale groapă lângă groapă. **17** Fiindcă astfel spune
DOMNUL: Nu veți vedea vânt, nici nu veți vedea ploaie; totuși
această vale va fi umplută cu apă, ca voi să beți, deopotrivă voi
și vitele voastre și animalele voastre. **18** Și acesta este doar un
lucru ușor înaintea ochilor DOMNULUI, el va da de asemenea
pe moabiți în mâna voastră. **19** Și veți lovi fiecare cetate întărită
și fiecare cetate aleasă și veți tăia fiecare copac bun și veți
astupa toate fântânile de apă și veți strica cu pietre fiecare
bucată bună de pământ. **20** Și s-a întâmplat dimineața, când
darul de mâncare era oferit că, iată, a venit apă de pe calea
Edomului și țara s-a umplut cu apă. **21** Și când toți moabiții au
auzit că împărații s-au urcat să lupte împotriva lor, s-au adunat
toți cei care erau în stare să poarte armură, și mai vârstnici, și
au stat în picioare la graniță. **22** Și s-au sculat dis-de-dimineață
și soarele a strălucit peste apă și moabiții au văzut apa roșie ca
sângele de cealaltă parte; **23** Și au spus: Acesta este sânge;
împărații sunt nimiciți cu desăvârșire și s-au lovit unul pe altul; și
acum, Moabule, la pradă. **24** Și, când au ajuns la tabăra lui
Israel, israeliții s-au ridicat și au lovit pe moabiți, astfel încât ei au

fugit dinaintea lor; dar ei au mers înainte lovind pe moabiți, chiar
în țara lor. **25** Și au dărâmat cetățile și pe fiecare bucată bună
de pământ și-a aruncat fiecare om piatra lui și l-au umplut; și au
astupat toate fântânile de apă și au tăiat fiecare copac bun; doar
în Chir-Hareset au lăsat pietrele; totuși aruncătorii cu prașia l-au
înconjurat și l-au lovit. **26** Și când împăratul Moabului a văzut
că bătălia era prea aspră pentru el, a luat cu el șapte sute de
bărbați care scoteau săbiile, pentru a pătrunde până la împăratul
Edomului; dar nu au putut. **27** Atunci a luat pe cel mai în vârstă
fiu al său care trebuia să domnească în locul său și l-a oferit ca
ofrandă arsă pe zid. Și a fost mare indignare împotriva lui Israel;
și au plecat de la el și s-au întors în țara lor.

4 Și o anumită femeie dintre soțiile fiilor profeților a strigat către
Elisei, spunând: Servitorul tău, soțul meu, este mort; și tu știi că
servitorul tău se temea de DOMNUL; și creditorul a venit să
ia la el pe cei doi fii ai mei ca să fie robi. **2** Și Elisei i-a zis:
Ce să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai în casă? Și ea a zis:
Roaba ta nu are nimic în casă, decât o oală cu untdelemn. **3**
Atunci el a spus: Du-te, împrumută-ți vase de afară de la toți
vecinii tăi, vase goale; împrumută nu puține. **4** Și după ce intri,
să închizi ușa după tine și după fiii tăi și să torni în toate vasele
acelea și să pui deoparte pe cele care sunt pline. **5** Astfel ea a
plecat de la el și a închis ușa după ea și după fiii ei, care îi
aduceau vasele; și ea turna. **6** Și s-a întâmplat, după ce vasele
au fost pline, că ea a spus fiului său: Adu-mi încă un vas. Iar el i-
a zis: Nu mai este niciun vas. Și untdelemnul s-a oprit. **7** Atunci
ea a venit și i-a spus omului lui Dumnezeu. Iar el a zis: Du-te,
vinde untdelemnul și plătește datoria și trăiește tu și copiii tăi din
restul. **8** Și s-a întâmplat într-o zi, că Elisei trecea pe la Sunem,

unde era o femeie cu vază; și ea l-a constrâns să mănânce
pâine. Și a fost astfel, că ori de câte ori el trecea, se abătea pe
acolo să mănânce pâine. **9** Și ea a spus soțului ei: Iată acum,
eu pricep că acesta este un om sfânt al lui Dumnezeu, care
trece întotdeauna pe la noi. **10** Te rog, să îi facem o cămăruță
pe zid; și să îi punem acolo un pat și o masă și un scaun și un
sfeșnic; și va fi, când vine la noi, că se va abate pe acolo. **11**
Și s-a întâmplat într-o zi, că el a venit pe acolo și s-a abătut
pe la cameră și s-a culcat acolo. **12** Și el i-a spus lui Ghehazi,
servitorul său: Cheamă pe sunamita aceasta. Și după ce a
chemat-o, ea a stat în picioare înaintea lui. **13** Iar el i-a zis:
Spune-i acum femeii: Iată, tu te-ai îngrijit de noi cu toată această
grijă; ce este de făcut pentru tine? Dorești să se vorbească
pentru tine împăratului sau căpeteniei oștirii? Iar ea a răspuns:
Eu locuiesc în mijlocul poporului meu. **14** Iar el a zis: Ce este de
făcut atunci pentru ea? Și Ghehazi a răspuns: Cu adevărat ea
nu are copil și soțul ei este bătrân. **15** Iar el a spus: Cheam-o. Și
după ce el a chemat-o, ea a stat în picioare la ușă. **16** Și el a zis:
Cam pe timpul acesta, conform cu timpul vieții, tu vei îmbrățișa
un fiu. Și ea a spus: Nu, domnul meu, tu om al lui Dumnezeu, nu
minții pe roaba ta. **17** Și femeia a rămas însărcinată și a născut
un fiu la acel timp pe care i-l spusese Elisei, conform cu timpul
vieții. **18** Și când copilul a crescut, s-a întâmplat într-o zi, că a
ieșit la tatăl său la secerători. **19** Și el a spus tatălui său: Capul
meu, capul meu. Iar el a zis unui tânăr: Du-l la mama lui. **20** Și
după ce l-a luat și l-a dus la mama lui, el a șezut pe genunchii ei
până la amiază și apoi a murit. **21** Și ea s-a urcat și l-a culcat pe
patul omului lui Dumnezeu și a închis ușa după el și a plecat. **22**
Și a chemat la ea pe soțul ei și a spus: Trimite-mi, te rog, pe

unul dintre tineri și unul dintre măgari, ca să alerg la omul lui
Dumnezeu și să mă întorc. **23** Și el a spus: Pentru ce dorești
să te duci la el astăzi? Nu este nici lună nouă, nici sabat. Și
ea a zis: Va fi bine. **24** Atunci a înșeuat un măgar și a spus
servitorului ei: Mână și mergi înainte; să nu încetinești din călărit
pentru mine, doar dacă îți poruncesc. **25** Astfel, ea a mers și a
ajuns la omul lui Dumnezeu la muntele Carmel. Și s-a întâmplat,
când omul lui Dumnezeu a văzut-o de departe, că i-a zis lui
Ghehazi, servitorul său: Iat-o pe sunamita aceea; **26** Aleargă
acum, te rog, să o întâlnești și spune-i: Ești bine? Este bine
soțul tău? Este bine copilul? Iar ea a răspuns: Este bine. **27**
Și când ea a venit la omul lui Dumnezeu pe deal, l-a prins de
picioare; dar Ghehazi s-a apropiat să o împingă. Și omul lui
Dumnezeu a spus: Las-o, pentru că sufletul ei este chinuit în ea;
și DOMNUL a ascuns aceasta de la mine și nu mi-a zis. **28**
Atunci ea a spus: Am dorit eu un fiu de la domnul meu? Nu am
zis eu: Nu mă înșela? **29** Atunci el i-a spus lui Ghehazi: Încinge-
ți coapsele și ia toiagul meu în mâna ta și mergi pe calea ta;
dacă întâlnești vreun om, să nu îl saluți; și dacă cineva te va
saluta, să nu îi răspunzi; și pune toiagul meu pe fața copilului. **30**
Și mama copilului a spus: Precum DOMNUL trăiește și precum
sufletul tău trăiește, nu te voi părăsi. Și el s-a ridicat și a urmat-
o. **31** Și Ghehazi a trecut înaintea lor și a pus toiagul pe fața
copilului; dar nu a fost nici voce, nici auzire. Pentru aceea el a
mers să îl întâlnească și i-a spus, zicând: Copilul nu s-a trezit.
32 Și când Elisei a intrat în casă, iată, copilul era mort și întins
pe patul său. **33** Și de aceea a intrat și a închis ușa după ei
amândoi și s-a rugat DOMNULUI. **34** Și s-a urcat și s-a culcat
peste copil și și-a pus gura pe gura lui și ochii lui pe ochii lui

și mâinile lui pe mâinile lui; și s-a întins peste copil; și carnea
copilului s-a încălzit. **35** Atunci s-a întors și a umblat prin casă
încoace și încolo; și s-a urcat și s-a întins peste el; și copilul a
strănutat de șapte ori și copilul și-a deschis ochii. **36** Și el l-a
chemat pe Ghehazi și a spus: Cheam-o pe sunamita aceasta.
Astfel, el a chemat-o. Și după ce ea a venit la el, el a zis: Ridică-
ți fiul. **37** Atunci ea a intrat și a căzut la picioarele lui și s-a
plecat până la pământ și și-a ridicat fiul și a ieșit. **38** Și Elisei s-a
întors la Ghilgal; și era foamete în țară; și fiii profeților ședeau
înaintea lui; și el a spus servitorului său: Pune oala cea mare și
fierbe supă pentru fiii profeților. **39** Și unul a ieșit la câmp să
adune ierburi și a găsit o viță sălbatică și a strâns de pe ea
o poală plină de curcubete sălbatice și a venit și le-a tăiat în
oala de supă, pentru că nu le cunoșteau. **40** Astfel, ei au turnat
oamenilor să mănânce. Și s-a întâmplat, pe când mâncau din
supă, că au strigat și au spus: O tu om al lui Dumnezeu, este
moarte în oală. Și nu puteau să mănânce din ea. **41** Dar el a
spus: Atunci aduceți făină. Și a aruncat-o în oală și a zis: Turnați
pentru popor, ca să mănânce. Și nu era nimic vătămător în
oală. **42** Și a venit un om de la Baal-Șalișa și a adus omului lui
Dumnezeu pâine din cele dintâi roade, douăzeci de pâini de orz
și spice proaspete de grâne nebătute. Și a spus: Dă poporului,
să mănânce. **43** Și servitorul său a spus: Ce, să pun aceasta
înaintea a o sută de oameni? El a zis din nou: Dă poporului,
să mănânce, fiindcă astfel spune DOMNUL: Ei vor mânca și
va rămâne din aceasta. **44** Astfel el a pus înaintea lor și ei au
mâncat și au lăsat o parte, conform cuvântului DOMNULUI.

5 Și Naaman, căpetenia oștirii împăratului Siriei, era un om
mare și demn de cinste înaintea stăpânului său, deoarece prin

el DOMNUL dăduse eliberare Siriei; el era de asemenea un
războinic viteaz, dar era lepros. **2** Și sirienii ieșiseră în cete
și aduseseră captivă o tinerică din țara lui Israel; și ea servea
soției lui Naaman. **3** Și ea a spus stăpânei sale: Dacă ar fi voit
Dumnezeu ca domnul meu să fie cu profetul din Samaria! El l-ar
vindeca de lepra sa. **4** Și unul a intrat și a spus domnului său,
zicând: Așa și așa a zis tânăra care este din țara lui Israel. **5** Și
împăratul Siriei a zis: Du-te, mergi, și eu voi trimite o scrisoare
împăratului lui Israel. Și el a plecat și a luat cu el zece talanți
de argint și șase mii de monede de aur și zece schimburi de
haine. **6** Și a adus scrisoarea împăratului lui Israel, spunând:
Acum, când această scrisoare ajunge la tine, iată, am trimis pe
servitorul meu Naaman la tine, ca să îl vindeci de lepra lui. **7** Și
s-a întâmplat, după ce împăratul lui Israel a citit scrisoarea, că
și-a sfâșiat hainele și a spus: Sunt eu Dumnezeu, ca să omor
sau să înviez, că acest om trimite la mine să vindec un om de
lepra lui? De aceea luați aminte, vă rog, și vedeți cum caută
ceartă împotriva mea. **8** Și s-a întâmplat, când Elisei, omul lui
Dumnezeu, a auzit că împăratul lui Israel și-a sfâșiat hainele, că
a trimis la împărat, spunând: Pentru ce ți-ai sfâșiat hainele?
Lasă-l să vină la mine și va cunoaște că este un profet în Israel.
9 Astfel Naaman a venit cu caii săi și cu carul său și a stat în
picioare la ușa casei lui Elisei. **10** Și Elisei a trimis un mesager la
el, spunând: Du-te și spală-te de șapte ori în Iordan, și carnea ta
își va reveni și vei fi curat. **11** Dar Naaman s-a înfuriat și a plecat
și a zis: Iată, eu gândeam: El va ieși negreșit la mine și va sta în
picioare și va chema numele DOMNULUI Dumnezeului său și își
va legăna mâna asupra locului și va vindeca pe cel lepros. **12**
Nu sunt Abana și Parpar, râurile Damascului, mai bune decât

toate apele lui Israel? Nu aș putea să mă spăl în ele și să fiu
curat? Astfel el s-a întors și a plecat în furie. **13** Și servitorii lui s-
au apropiat și i-au vorbit și au spus: Tatăl meu, dacă profetul ți-
ar fi cerut să faci vreun lucru mare, nu l-ai fi făcut? Cu cât mai
mult atunci, când îți spune: Spală-te și fii curat? **14** Atunci el a
coborât și s-a scufundat de șapte ori în Iordan, conform spusei
omului lui Dumnezeu; și carnea lui s-a făcut din nou precum este
carnea unui copilaș, și el a fost curat. **15** Și s-a întors la omul lui
Dumnezeu, el și toată ceata lui, și a venit și a stat în picioare
înaintea lui și a zis: Iată acum cunosc că nu este Dumnezeu pe
tot pământul, decât în Israel; și acum, te rog, primește un dar de
la servitorul tău. **16** Dar el a spus: Precum DOMNUL trăiește
înaintea căruia stau în picioare, nu voi primi. Iar el l-a constrâns
să ia; dar Elisei a refuzat. **17** Și Naaman a spus: Să nu se dea
atunci, te rog, servitorului tău din pământul acesta povara a doi
catâri? Pentru că servitorul tău nu va mai oferi de acum înainte
nici ofrandă arsă, nici sacrificiu altor dumnezei, ci DOMNULUI.
18 În acest lucru DOMNUL să ierte pe servitorul tău: că atunci
când stăpânul meu intră în casa lui Rimon să se închine acolo și
se sprijină de mâna mea și eu mă prosternez în casa lui Rimon:
când mă prosternez eu însumi în casa lui Rimon, DOMNUL să
ierte pe servitorul tău în acest lucru. **19** Iar el i-a spus: Du-te în
pace. Astfel a plecat de la el o bucată de cale. **20** Dar Ghehazi,
servitorul lui Elisei, omul lui Dumnezeu, a spus: Iată, stăpânul
meu a cruțat pe Naaman, acest sirian, neprimind din mâinile lui
ceea ce a adus; precum DOMNUL trăiește, voi alerga după el și
voi lua ceva de la el. **21** Astfel Ghehazi l-a urmat pe Naaman.
Și, când Naaman l-a văzut alergând după el, a coborât din car
să îl întâlnească și a spus: Este totul bine? **22** Iar el a zis: Totul

este bine. Stăpânul meu m-a trimis, spunând: Iată, chiar acum
au venit la mine din muntele Efraim, doi tineri dintre fiii profeților;
dă-le, te rog, un talant de argint și două schimburi de haine. **23**
Și Naaman a spus: Binevoiește și ia doi talanți. Și l-a constrâns
și a legat doi talanți de argint în doi saci, cu două schimburi de
haine și le-a pus pe doi dintre servitorii săi; și ei le-au purtat
înaintea lui. **24** Și când a ajuns la turn, el le-a luat din mâna lor
și le-a pus în casă; și a dat drumul oamenilor și ei au plecat. **25**
Dar el a intrat și a stat în picioare înaintea stăpânului său. Și
Elisei i-a spus: De unde vii tu, Ghehazi? Iar el a zis: Servitorul
tău nu a mers nicăieri. **26** Iar el i-a spus: Nu a mers inima mea
cu tine, când omul s-a întors din carul său să te întâlnească?
Este un timp de primit argint și de primit haine, și măslini și vii, și
oi și boi, și robi și roabe? **27** De aceea lepra lui Naaman se
va lipi de tine și de sămânța ta pentru totdeauna. Iar el a ieșit
lepros din prezența lui, alb ca zăpada.

6 Și fiii profeților i-au spus lui Elisei: Iată acum, locul în care
locuim cu tine este prea strâmt pentru noi. **2** Să mergem, te
rugăm, la Iordan și să luăm de acolo fiecare om câte o bârnă
și să ne facem acolo un loc unde să locuim. Iar el a răspuns:
Duceți-vă. **3** Și unul a spus: Binevoiește, te rog, și mergi cu
servitorii tăi. Iar el a răspuns: Voi merge. **4** Astfel el a mers cu
ei. Și când au venit la Iordan au tăiat lemne. **5** Dar pe când unul
dobora o bârnă, capul toporului a căzut în apă; și el a strigat
și a spus: Vai, stăpâne! fiindcă era împrumutat. **6** Și omul lui
Dumnezeu a spus: Unde a căzut? Iar el i-a arătat locul. Și el a
tăiat un vreasc și l-a aruncat acolo și fierul a plutit. **7** De aceea el
a zis: Ia-ți-l. Iar el și-a întins mâna și l-a luat. **8** Atunci împăratul
Siriei s-a războit împotriva lui Israel și s-a sfătuit cu servitorii

săi, spunând: În cutare și în cutare loc va fi tabăra mea. **9** Și
omul lui Dumnezeu a trimis la împăratul lui Israel, spunând:
Ia seama să nu treci prin acel loc, pentru că acolo au coborât
sirienii. **10** Și împăratul lui Israel a trimis la locul despre care
omul lui Dumnezeu îi spusese și îl avertizase și s-a salvat acolo,
nu o dată, nici de două ori. **11** De aceea inima împăratului Siriei
era foarte tulburată pentru acest lucru; și a chemat pe servitorii
săi și le-a spus: Nu îmi veți arăta cine dintre noi este pentru
împăratul lui Israel? **12** Și unul dintre servitorii lui a spus: Nimeni,
domnul meu, împărate; ci Elisei profetul, care este în Israel,
spune împăratului lui Israel cuvintele pe care tu le vorbești în
camera ta de culcare. **13** Și el a spus: Mergeți și spionați unde
este el, ca să trimit și să îl prind. Și i s-a spus, zicând: Iată, el
este în Dotan. **14** De aceea a trimis el acolo cai și care și o mare
oștire; și ei au venit noaptea și au încercuit cetatea. **15** Și când
servitorul omului lui Dumnezeu s-a sculat devreme și a ieșit,
iată, o oștire încercuise cetatea deopotrivă cu cai și cu care. Și
servitorul său i-a spus: Vai, stăpâne! Ce vom face? **16** Și el a
răspuns: Nu te teme, pentru că aceia ce sunt cu noi sunt mai
mulți decât aceia ce sunt cu ei. **17** Și Elisei s-a rugat și a spus:
Doamne, te rog, deschide-i ochii pentru a vedea. Și DOMNUL a
deschis ochii tânărului; și el a văzut; și, iată, muntele era plin de
cai și de care de foc de jur împrejurul lui Elisei. **18** Și după ce au
coborât la el, Elisei s-a rugat DOMNULUI și a spus: Lovește
acest popor, te rog, cu orbire. Și el i-a lovit cu orbire conform
cuvântului lui Elisei. **19** Și Elisei le-a spus: Nu aceasta este
calea, nici cetatea nu este aceasta; urmați-mă, și vă voi duce la
omul pe care îl căutați. Dar el i-a condus în Samaria. **20** Și s-a
întâmplat, când au intrat în Samaria, că Elisei a zis: DOAMNE,

deschide ochii acestor oameni, ca să vadă. Și DOMNUL le-a
deschis ochii și ei au văzut; și, iată, erau în mijlocul Samariei. **21**
Și împăratul lui Israel i-a spus lui Elisei, când i-a văzut: Părintele
meu, să îi lovesc? Să îi lovesc? **22** Iar el a răspuns: Să nu îi
lovești, vrei să lovești pe aceia pe care i-ai luat captivi cu sabia
ta și cu arcul tău? Pune-le pâine și apă înainte, ca să mănânce
și să bea și să meargă la stăpânul lor. **23** Și a pregătit un ospăț
mare pentru ei; și după ce au mâncat și au băut, i-a trimis și au
mers la stăpânul lor. Astfel cetele înarmate ale Siriei nu au mai
venit în țara lui Israel. **24** Și s-a întâmplat după aceasta, că Ben-
Hadad, împăratul Siriei, și-a adunat toată oștirea și s-a urcat
și a asediat Samaria. **25** Și era o mare foamete în Samaria;
și, iată, au asediat-o, până când s-a vândut un cap de măgar
pentru optzeci de arginți, și a patra parte a unui cab de găinaț
de porumbel pentru cinci arginți. **26** Și pe când împăratul lui
Israel trecea pe zid, o femeie a strigat la el, spunând: Ajută-mă,
domnul meu, împărate. **27** Și el a spus: Dacă DOMNUL nu te
ajută, de unde să te ajut eu? Din hambar, sau din teasc? **28** Și
împăratul i-a zis: Ce îți este? Și ea a răspuns: Această femeie
mi-a spus: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm astăzi și îl vom mânca
pe fiul meu mâine. **29** Astfel noi am fiert pe fiul meu și l-am
mâncat; și i-am zis a doua zi: Dă pe fiul tău, ca să îl mâncăm,
dar ea a ascuns pe fiul ei. **30** Și s-a întâmplat, când împăratul a
auzit cuvintele femeii, că și-a sfâșiat hainele; și trecea pe zid
și poporul privea și, iată, el avea pânză de sac pe interior, pe
carnea lui. **31** Atunci el a spus: Dumnezeu să îmi facă astfel și
încă mai mult, dacă va rămâne pe el în această zi capul lui
Elisei, fiul lui Șafat. **32** Dar Elisei ședea în casa lui și bătrânii
ședeau cu el; și împăratul a trimis un om înaintea sa; dar înainte

ca mesagerul să vină la el, a spus bătrânilor: Vedeți cum acest
fiu de ucigaș a trimis să îmi ia capul? Priviți, când mesagerul
vine, închideți ușa și opriți-l la ușă; nu este sunetul picioarelor
stăpânului său înapoia lui? **33** Și în timp ce încă vorbea cu ei,
iată, mesagerul a coborât la el; iar împăratul a spus: Iată, acest
rău este de la DOMNUL; ce să mai aștept de la DOMNUL?

7 Atunci Elisei a spus: Ascultați cuvântul DOMNULUI. Astfel
spune DOMNUL: Mâine, pe timpul acesta, se va vinde o măsură
de floarea făinii cu un șekel și două măsuri de orz cu un șekel,
la poarta Samariei. **2** Atunci un domn, pe mâna căruia împăratul
se rezema, a răspuns omului lui Dumnezeu și a zis: Iată, dacă
DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea să se întâmple acest
lucru? Iar el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu ochii tăi,
dar nu vei mânca din ea. **3** Și erau patru oameni leproși la
intrarea porții; și ei au spus unul către altul: De ce să ședem
aici până vom muri? **4** Dacă vom spune: Să intrăm în cetate,
atunci foametea este în cetate și vom muri acolo; și dacă ședem
aici, murim de asemenea. Și acum veniți și să ne aruncăm în
oștirea sirienilor, dacă ne lasă în viață, vom trăi; și dacă ne ucid,
vom muri. **5** Și s-au ridicat în amurg, pentru a merge la tabăra
sirienilor; și au venit la marginea taberei sirienilor; iată, nu era
niciun om acolo. **6** Pentru că DOMNUL făcuse tabăra sirienilor
să audă un zgomot de care și un zgomot de cai, zgomotul unei
mari oștiri; și ei au spus unul către altul: Iată, împăratul lui Israel
a angajat împotriva noastră pe împărații hititilor și pe împărații
egiptenilor pentru a veni asupra noastră. **7** Și s-au ridicat și au
fugit în amurg și și-au lăsat corturile lor și caii lor și măgarii lor,
tabăra precum era, și au fugit să își scape viața. **8** Și când acești
leproși au venit la marginea taberei, au intrat într-un cort și au

mâncat și au băut și au luat de acolo argint și aur și haine și au
mers și le-au ascuns; și au venit din nou și au intrat într-un alt
cort și au luat de acolo, și au mers și au ascuns și pe acestea. **9**
Atunci au spus unul către altul: Nu facem bine; aceasta este o
zi de vești bune și noi tăcem, dacă rămânem până la lumina
dimineții, vreo ticăloșie va veni asupra noastră; și acum veniți,
să mergem și să spunem casei împăratului. **10** Astfel ei au
venit și au strigat către portarul cetății; și le-au spus oamenilor
cetății, zicând: Am ajuns la tabăra sirienilor și, iată, nu era nimeni
acolo, nici voce de om, ci caii legați și măgarii legați și corturile
precum erau. **11** Iar el a chemat portarii; și ei au istorisit aceasta
înăuntrul casei împăratului. **12** Și împăratul s-a ridicat noaptea și
a spus servitorilor săi: Vă voi arăta acum ce ne-au făcut sirienii.
Ei știu că noi suntem flămânzi; de aceea au ieșit din tabără
pentru a se ascunde în câmp, spunând: Când ei ies din cetate, îi
vom prinde vii și vom intra în cetate. **13** Și unul dintre servitorii lui
a răspuns și a zis: Să ia cineva, te rog, cinci din caii rămași, care
au rămas în cetate (iată, ei sunt ca toată mulțimea lui Israel care
a rămas în ea: iată, spun, ei sunt ca toată mulțimea israeliților
care este mistuită); și să îi trimitem și să vedem. **14** Ei au luat
de aceea doi cai de la care; și împăratul a trimis după oștirea
sirienilor, spunând: Mergeți și vedeți. **15** Și au mers după ei
până la Iordan; și, iată, toată calea era plină de hainele și vasele
pe care sirienii le aruncaseră în graba lor. Și mesagerii s-au
întors și au spus împăratului. **16** Și poporul a ieșit și a prădat
corturile sirienilor. Astfel o măsură de floarea făinii s-a vândut
cu un șekel și două măsuri de orz pentru un șekel, conform
cuvântului DOMNULUI. **17** Și împăratul a rânduit pe domnul pe
mâna căruia s-a rezemat, să aibă sarcina porții; și poporul l-a

călcat în picioare la poartă și el a murit, precum spusese omul
lui Dumnezeu, care vorbise când coborâse împăratul la el. **18** Și
s-a întâmplat precum omul lui Dumnezeu vorbise către împărat,
spunând: Două măsuri de orz cu un șekel și o măsură de
floarea făinii cu un șekel vor fi mâine pe timpul acesta la poarta
Samariei. **19** Și acel domn răspunsese omului lui Dumnezeu și
zisese: Și, iată, dacă DOMNUL ar face ferestre în cer, ar putea fi
acest lucru? Și el a spus: Iată, tu vei vedea aceasta cu ochii tăi,
dar nu vei mânca din ea. **20** Și astfel i s-a întâmplat, pentru că
poporul l-a călcat în picioare la poartă și a murit.

8 Atunci Elisei a vorbit femeii pe al cărui fiu îl înviase, spunând:
Ridică-te și du-te, tu și casa ta, și locuiește temporar oriunde poți
să locuiești temporar, pentru că DOMNUL a chemat o foamete;
și aceasta va veni de asemenea asupra țării șapte ani. **2** Și
femeia s-a ridicat și a făcut după spusa omului lui Dumnezeu; și
a mers ea și casa ei și a locuit temporar în țara filistenilor șapte
ani. **3** Și s-a întâmplat, la sfârșitul celor șapte ani, că femeia s-a
întors din țara filistenilor; și a ieșit să strige către împărat pentru
casa ei și pentru pământul ei. **4** Și împăratul vorbea cu Ghehazi,
servitorul omului lui Dumnezeu, zicând: Spune-mi, te rog, toate
lucrurile mari pe care Elisei le-a făcut. **5** Și s-a întâmplat, pe
când istorisea el împăratului cum înviase un trup mort la viață,
că, iată, femeia, pe al cărei fiu îl înviase, a strigat către împărat
pentru casa ei și pentru pământul ei. Și Ghehazi a spus: Domnul
meu, împărate, aceasta este femeia și acesta este fiul ei pe care
Elisei l-a înviat. **6** Și când împăratul a întrebat pe femeie, ea i-a
istorisit. Astfel împăratul i-a rânduit un anumit ofițer, spunând:
Întoarce-i tot ce era al ei și toate roadele pământului începând
din ziua în care ea a părăsit țara, chiar până acum. **7** Și Elisei a

venit la Damasc; și Ben-Hadad, împăratul Siriei, era bolnav; și i
s-a spus, zicând: Omul lui Dumnezeu a venit aici. **8** Și împăratul
i-a spus lui Hazael: Ia un dar în mâna ta și du-te, întâlnește-l pe
omul lui Dumnezeu și întreabă-l pe DOMNUL prin el, zicând: Mă
voi însănătoși de această boală? **9** Astfel Hazael a mers să îl
întâlnească și a luat un dar în mâna sa din orice lucru bun al
Damascului, o încărcătură de patruzeci de cămile; și a venit și
a stat în picioare înaintea lui și a spus: Fiul tău, Ben-Hadad,
împăratul Siriei, m-a trimis la tine, spunând: Mă voi însănătoși de
această boală? **10** Și Elisei i-a spus: Du-te, spune-i: Cu adevărat
te vei însănătoși; totuși DOMNUL mi-a arătat că el va muri
negreșit. **11** Și și-a îndreptat fața țintă spre el, până s-a rușinat;
și omul lui Dumnezeu a plâns. **12** Și Hazael a zis: De ce plânge
domnul meu? Iar el a răspuns: Pentru că știu răul pe care îl vei
face copiilor lui Israel: întăriturilor lor le vei pune foc și pe tinerii
lor îi vei ucide cu sabia și vei zdrobi pe copiii lor și vei spinteca
pe femeile lor însărcinate. **13** Și Hazael a zis: Dar ce, este
servitorul tău un câine, ca să facă acest lucru mare? Și Elisei a
răspuns: DOMNUL mi-a arătat că vei fi împărat peste Siria. **14** Și
el a plecat de la Elisei și a venit la stăpânul său, care i-a zis: Ce
ți-a spus Elisei? Iar el a răspuns: Mi-a zis că te vei însănătoși cu
siguranță. **15** Și s-a întâmplat a doua zi, că a luat o pânză groasă
și a înmuiat-o în apă și a întins-o peste fața lui și a murit; și
Hazael a domnit în locul său. **16** Și în al cincilea an al lui Ioram,
fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, Iosafat fiind atunci împărat
peste Iuda, Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul lui Iuda, a început să
domnească. **17** El era în vârstă de treizeci și doi de ani când a
început să domnească; și a domnit opt ani la Ierusalim. **18** Și el
a umblat în calea împăraților lui Israel, precum făcuse casa lui

Ahab, pentru că fiica lui Ahab era soția lui; și el a făcut ce este
rău înaintea ochilor DOMNULUI. **19** Totuși DOMNUL nu a dorit
să nimicească pe Iuda, datorită lui David, servitorul său, precum
îi promisese că îi va da întotdeauna o lumină, lui și copiilor lui.
20 În zilele lui, Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui Iuda și și-au
pus un împărat peste ei. **21** Astfel Ioram a trecut la Țair și toate
carele au mers cu el; și s-a ridicat noaptea și i-a lovit pe edomiții
care îl încercuiseră și pe căpeteniile carelor; și oamenii au fugit
la corturile lor. **22** Totuși Edomul s-a răzvrătit de sub mâna lui
Iuda până în ziua aceasta. Atunci Libna s-a răzvrătit în același
timp. **23** Și restul faptelor lui Ioram și tot ce a făcut, nu sunt ele
scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? **24** Și Ioram a
adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea
lui David; și Ahazia, fiul său, a domnit în locul său. **25** În al
doisprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel,
a început să domnească Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda.
26 Ahazia era în vârstă de douăzeci și doi de ani când a început
să domnească; și a domnit un an la Ierusalim. Și numele mamei
lui era Atalia, fiica lui Omri, împăratul lui Israel. **27** Și el a umblat
în calea casei lui Ahab și a făcut ce este rău înaintea ochilor
DOMNULUI, precum făcuse casa lui Ahab, pentru că el era
ginerele casei lui Ahab. **28** Și el a mers cu Ioram, fiul lui Ahab, la
războiul împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, în Ramot-Galaad;
și sirienii l-au rănit pe Ioram. **29** Și împăratul Ioram s-a întors să
se vindece în Izreel, de rănile pe care i le făcuseră sirienii la
Rama, când luptase împotriva lui Hazael, împăratul Siriei. Și
Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda, a coborât să îl vadă pe
Ioram, fiul lui Ahab, în Izreel, pentru că era bolnav.

9 Și profetul Elisei a chemat pe unul dintre copiii profeților și
i-a spus: Încinge-ți coapsele și ia acest vas cu untdelemn în
mâna ta și du-te în Ramot-Galaad; **2** Și când ajungi acolo, uită-
te acolo după Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, și intră și fă-l
să se ridice din mijlocul fraților săi și du-l în camera dinăuntru.
3 Atunci ia vasul cu untdelemn și toarnă-l pe capul său și zi:
Astfel spune DOMNUL: Te-am uns împărat peste Israel. Apoi
deschide ușa și fugi și nu întârzia. **4** Astfel tânărul, profetul
tânăr, a mers la Ramot-Galaad. **5** Și după ce a intrat, iată,
căpeteniile oștirii erau așezate, iar el a spus: Am o vorbă către
tine, căpetenie. Și Iehu a zis: Către care dintre noi toți? Iar el
a spus: Către tine, căpetenie. **6** Iar el s-a ridicat și a intrat în
casă, și el a turnat untdelemnul pe capul lui și i-a zis: Astfel
spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Te-am uns împărat peste
poporul DOMNULUI, peste Israel. **7** Și tu vei lovi casa lui Ahab,
stăpânul tău, pentru a răzbuna sângele servitorilor mei, profeții,
și sângele tuturor servitorilor DOMNULUI din mâna Izabelei. **8**
Pentru că toată casa lui Ahab va pieri; și voi stârpi din Ahab pe
cel care urinează la perete și pe cel închis și pe cel rămas în
Israel; **9** Și voi face casa lui Ahab precum casa lui Ieroboam, fiul
lui Nebat, și precum casa lui Baașa, fiul lui Ahiia. **10** Și câinii o
vor mânca pe Izabela în moștenirea lui Izreel și nu va fi nimeni
să o îngroape. Și el a deschis ușa și a fugit. **11** Atunci Iehu a
ieșit la servitorii domnului său; și unul i-a spus: Este totul bine?
Pentru ce a venit acest nebun la tine? Și el le-a zis: Cunoașteți
pe om și vorbirea lui. **12** Iar ei au zis: Minciună, spune-ne acum.
Iar el a zis: Așa și așa mi-a vorbit, spunând: Așa zice DOMNUL:
Te-am uns împărat peste Israel. **13** Atunci s-au grăbit și și-au
luat fiecare haina sa și le-au pus sub el la capătul de sus al

treptelor, și au sunat din trâmbițe, spunând: Iehu este împărat.
14 Astfel Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Nimși, a uneltit împotriva lui
Ioram. (Și Ioram păzea Ramot-Galaadul, el și tot Israelul, din
cauza lui Hazael, împăratul Siriei. **15** Dar împăratul Ioram s-a
întors să se vindece în Izreel de rănile pe care i le făcuseră
sirienii, când se lupta împotriva lui Hazael, împăratul Siriei.) Și
Iehu a zis: Dacă este voia voastră, să nu lăsați pe nimeni să iasă
sau să scape din cetate pentru a merge să spună aceasta în
Izreel. **16** Astfel Iehu s-a urcat în car și a mers la Izreel, pentru
că Ioram zăcea acolo. Și Ahazia, împăratul lui Iuda, coborâse să
îl vadă pe Ioram. **17** Și acolo stătea în picioare un paznic pe
turnul din Izreel și a văzut ceata lui Iehu pe când venea și a
spus: Văd o ceată. Și Ioram a zis: Ia un călăreț și trimite-l să
îi întâmpine și să spună: Este pace? **18** Astfel, a mers unul
călare să îl întâmpine și a zis: Astfel spune împăratul: Este
pace? Și Iehu a zis: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia
mea. Și paznicul a spus, zicând: Mesagerul a mers la ei, dar nu
se întoarce. **19** Atunci a trimis pe un al doilea călare, care a
venit la ei și a zis: Astfel spune împăratul: Este pace? Și Iehu a
răspuns: Ce ai tu a face cu pacea? Treci înapoia mea. **20** Și
paznicul a spus, zicând: El a mers la ei și nu se întoarce; și
mânatul este ca mânatul lui Iehu, fiul lui Nimși, pentru că mână
furios. **21** Și Ioram a spus: Pregătiți! Și carul său a fost pregătit.
Și Ioram, împăratul lui Israel, și Ahazia, împăratul lui Iuda, au
ieșit fiecare în carul său și au mers să întâmpine pe Iehu și l-au
întâlnit la câmpul lui Nabot izreelitul. **22** Și s-a întâmplat, după
ce Ioram l-a văzut pe Iehu, că a zis: Este pace, Iehu? Iar el a
răspuns: Ce pace, atât timp cât curviile mamei tale Izabela și
vrăjitoriile ei sunt atât de multe? **23** Și Ioram și-a întors mâinile

și a fugit și i-a spus lui Ahazia: Trădare, Ahazia. **24** Și Iehu a
încordat arcul cu toată tăria lui și l-a lovit pe Ioram între brațe și
săgeata i-a trecut prin inimă iar el a căzut în carul său. **25** Atunci
Iehu i-a zis lui Bidcar, căpetenia sa: Ia-l și aruncă-l în bucata de
pământ a lui Nabot izreelitul, pentru că, adu-ți aminte, când noi
doi mânam împreună în urma lui Ahab, tatăl său, că DOMNUL a
pus această povară asupra lui; **26** Într-adevăr, am văzut ieri
sângele lui Nabot și sângele fiilor săi, spune DOMNUL; și îți voi
răsplăti în această bucată de pământ, spune DOMNUL. Acum de
aceea, ridică-l și aruncă-l în această bucată de pământ, conform
cuvântului DOMNULUI. **27** Dar când Ahazia, împăratul lui Iuda,
a văzut aceasta, a fugit pe calea casei din grădină. Și Iehu l-a
urmărit și a zis: Loviți-l și pe el în car. Și l-au lovit la suișul spre
Gur, care este lângă Ibleam. Și el a fugit la Meghido și a murit
acolo. **28** Și servitorii săi l-au dus într-un car la Ierusalim și l-au
îngropat în mormântul său cu părinții săi în cetatea lui David. **29**
Și în al unsprezecelea an al lui Ioram, fiul lui Ahab, Ahazia a
început să domnească peste Iuda. **30** Și după ce Iehu a venit
în Izreel, Izabela a auzit de aceasta; și și-a vopsit fața și și-a
împodobit capul și s-a uitat pe fereastră. **31** Și pe când Iehu intra
pe poartă, ea a spus: A avut Zimri pace, cel care l-a ucis pe
stăpânul său? **32** Și el și-a ridicat fața spre fereastră și a zis:
Cine este de partea mea? Cine? Și s-au uitat la el doi sau trei
fameni. **33** Și el a spus: Aruncați-o jos. Astfel, ei au aruncat-o
jos; și din sângele ei a fost stropit pe zid și pe cai; și el a călcat-
o în picioare. **34** Și după ce el a intrat, a mâncat și a băut și a
spus: Duceți-vă, vedeți acum pe această femeie blestemată și
îngropați-o, pentru că este fiică de împărat. **35** Și au mers să
o îngroape; dar nu au mai găsit din ea decât craniul și labele

picioarelor și palmele mâinilor ei. **36** De aceea s-au întors și
i-au spus. Iar el a zis: Acesta este cuvântul DOMNULUI, pe
care l-a vorbit prin servitorul său, Ilie tișbitul, spunând: Câinii vor
mânca în moștenirea lui Izreel carnea Izabelei; **37** Și trupul mort
al Izabelei va fi ca balega pe fața câmpului în moștenirea lui
Izreel; astfel încât ei nu vor putea spune: Aceasta este Izabela.

10 Și Ahab avea șaptezeci de fii în Samaria. Și Iehu a scris
scrisori și le-a trimis în Samaria la conducătorii din Izreel, la
bătrâni și la cei ce crescuseră pe copiii lui Ahab, spunând: **2**
Și imediat ce această scrisoare ajunge la voi, văzând că fiii
stăpânului vostru sunt cu voi și aveți cu voi care și cai și o cetate
întărită și arme, **3** Alegeți pe cel mai bun și mai potrivit dintre fiii
stăpânului vostru și puneți-l pe tronul tatălui său și luptați pentru
casa stăpânului vostru. **4** Dar ei erau înfricoșați peste măsură
și au spus: Iată, doi împărați nu au putut sta înaintea lui, cum
atunci vom sta noi? **5** Și cel care era peste casă și cel care era
peste cetate, bătrânii de asemenea și cei care i-au crescut pe
copii, au trimis la Iehu, spunând: Noi suntem servitorii tăi și vom
face orice ne vei porunci; nu vom face pe nimeni împărat; fă ce
este bine în ochii tăi. **6** Și el le-a scris o scrisoare a doua oară,
spunând: Dacă voi sunteți pentru mine și dacă veți da ascultare
vocii mele, luați capetele oamenilor, ale fiilor stăpânului vostru,
și veniți la mine în Izreel până mâine pe timpul acesta. Și fiii
împăratului, fiind șaptezeci de persoane, erau cu marii bărbați ai
cetății care îi crescuseră. **7** Și s-a întâmplat, după ce scrisoarea
a venit la ei, că au luat pe fiii împăratului și au ucis șaptezeci de
persoane și le-au pus capetele în coșuri și i le-au trimis la Izreel.
8 Și a venit un mesager și i-a spus, zicând: Au adus capetele
fiilor împăratului. Iar el a spus: Puneți-le în două grămezi la

intrarea porții până dimineață. **9** Și s-a întâmplat dimineața, că el
a ieșit și a stat în picioare și a spus întregului popor: Voi sunteți
drepți; iată, eu am uneltit împotriva stăpânului meu și l-am ucis;
dar cine i-a ucis pe toți aceștia? **10** Să știți acum că nu va cădea
la pământ nimic din cuvântul DOMNULUI, pe care DOMNUL l-a
vorbit referitor la casa lui Ahab, pentru că DOMNUL a făcut ceea
ce a vorbit prin servitorul său Ilie. **11** Astfel Iehu a ucis pe toți câți
rămăseseră din casa lui Ahab în Izreel și pe toți marii bărbați ai
lui și pe rudele lui și pe preoții lui, până când nu i-a lăsat nicio
rămășiță. **12** Și el s-a ridicat și a plecat și a venit la Samaria. Și
pe drum, la tunzătoarea oilor, **13** Iehu s-a întâlnit cu frații lui
Ahazia, împăratul lui Iuda, și a spus: Cine sunteți voi? Iar ei au
răspuns: Noi suntem frații lui Ahazia; și coborâm să salutăm
pe copiii împăratului și pe copiii împărătesei. **14** Și el a spus:
Prindeți-i vii. Și i-au prins vii și i-au ucis la groapa tunzătorii oilor,
patruzeci și doi de oameni; nu au lăsat pe niciunul dintre ei. **15**
Și după ce a plecat de acolo, a găsit pe Ionadab, fiul lui Recab,
venind să îl întâlnească; și l-a salutat și i-a spus: Este inima
ta dreaptă, precum inima mea este cu inima ta? Și Ionadab a
răspuns: Este. Dacă este, dă-mi mâna ta. Și i-a dat mâna; și l-
a luat la el în car. **16** Și el a spus: Vino cu mine și vei vedea
zelul meu pentru DOMNUL. Astfel ei l-au făcut să meargă în
carul său. **17** Și după ce a venit la Samaria, a ucis pe toți cei
rămași lui Ahab în Samaria, până l-a nimicit, conform spusei
DOMNULUI, pe care o vorbise lui Ilie. **18** Și Iehu a adunat tot
poporul și le-a zis: Ahab a servit puțin lui Baal; dar Iehu îi va
servi mult. **19** Și acum, chemați-mi pe toți profeții lui Baal, pe toți
servitorii lui și pe toți preoții lui; să nu lipsească nimeni, pentru
că am un mare sacrificiu de făcut lui Baal; oricine va lipsi nu va

mai trăi. Dar Iehu a făcut aceasta cu viclenie, pentru a-i nimici
pe închinătorii lui Baal. **20** Și Iehu a spus: Proclamați o adunare
solemnă pentru Baal. Și ei au proclamat-o. **21** Și Iehu a trimis în
tot Israelul; și toți închinătorii lui Baal au venit, astfel încât nu a
rămas niciun om care să nu fi venit. Și au intrat în casa lui Baal;
și casa lui Baal era plină de la un capăt până la altul. **22** Și el a
spus celui care era peste veștminte: Adu veștminte pentru toți
închinătorii lui Baal. Iar el le-a adus veștminte. **23** Și Iehu și
Ionadab, fiul lui Recab, au intrat în casa lui Baal, și Iehu a spus
închinătorilor lui Baal: Cercetați și vedeți să nu fie aici cu voi
niciunul dintre servitorii DOMNULUI, ci numai închinătorii lui
Baal. **24** Și după ce au intrat să ofere sacrificii și ofrande arse,
Iehu a rânduit afară optzeci de oameni și a spus: Cine lasă pe
vreunul dintre oamenii pe care i-am adus în mâinile voastre
să scape, viața sa va fi pentru viața lui. **25** Și s-a întâmplat,
cum au terminat de oferit ofranda arsă, că Iehu a spus gardei și
căpeteniilor: Intrați și ucideți-i, să nu iasă nimeni. Și ei i-au lovit
cu ascuțișul sabiei; și garda și căpeteniile i-au aruncat afară
și au mers la cetatea casei lui Baal. **26** Și au scos chipurile
din casa lui Baal și le-au ars. **27** Și au dărâmat chipul lui Baal
și au dărâmat casa lui Baal și au făcut-o casă de hazna până
în această zi. **28** Astfel Iehu a nimicit pe Baal din Israel. **29**
Totuși Iehu nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască: de la viței de aur
care erau în Betel și care erau în Dan. **30** Și DOMNUL i-a spus
lui Iehu: Pentru că ai împlinit bine ceea ce este drept în ochii
mei și ai făcut casei lui Ahab conform cu tot ce era în inima
mea, copiii tăi până la a patra generație vor ședea pe tronul lui
Israel. **31** Dar Iehu nu a fost atent să umble în legea DOMNULUI

Dumnezeul lui Israel cu toată inima sa, fiindcă nu s-a depărtat
de păcatele lui Ieroboam, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
32 În acele zile, DOMNUL a început să scurteze din Israel; și
Hazael i-a lovit în toate ținuturile lui Israel; 33 De la Iordan spre
est, toată țara Galaadului, pe gadiți și pe rubeniți și pe manasiți,
de la Aroer, care este lângă râul Arnon, și Galaadul și Basanul.
34 Și restul faptelor lui Iehu și tot ce a făcut și toată puterea lui,
nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împărăților lui Israel? 35
Și Iehu a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria. Și
Ioahaz, fiul său, a domnit în locul său. 36 Și timpul cât a domnit
Iehu peste Israel în Samaria a fost douăzeci și opt de ani.

11 Și când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei a murit, s-
a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească. 2 Dar Ioșeba,
fiica împăratului Ioram, sora lui Ahazia, a luat pe Ioas, fiul lui
Ahazia, și l-a furat din mijlocul fiilor uciși ai împăratului; și l-
au ascuns dinaintea Ataliei, pe el și pe doica lui în camera de
culcare, astfel încât el nu a fost ucis. 3 Și el a fost ascuns cu ea
în casa DOMNULUI șase ani. Și Atalia a domnit peste țară. 4 Și,
în al șaptelea an Iehoiada a trimis și a luat pe conducătorii peste
o sută, cu căpeteniile gărzii și i-a adus la el în casa DOMNULUI
și a făcut un legământ cu ei și i-a pus să jure în casa DOMNULUI
și le-a arătat pe fiul împăratului. 5 Și le-a poruncit, spunând:
Acesta este lucrul pe care să îl faceți: O treime din voi care intră
în sabat să facă de gardă la casa împărătească; 6 Și o treime
să fie la poarta Sur; și o treime la poarta din spatele gărzii; astfel
să faceți de gardă la casă, pentru apărarea ei. 7 Și cele două
părți dintre voi toți care ies în sabat, ei să facă de gardă la casa
DOMNULUI lângă împărat. 8 Și să înconjurați pe împărat de jur
împrejur, fiecare bărbat cu armele sale în mână; și cel care se

apropie de rânduri să fie omorât; și voi să fiți cu împăratul când
iese și când intră. **9** Și căpeteniile peste o sută au făcut conform
cu toate lucrurile pe care preotul Iehoiada le poruncise; și ei și-
au luat fiecare oamenii lui care urmau să intre în sabat, cu cei
care urmau să iasă în sabat și au venit la preotul Iehoiada. **10** Și
preotul le-a dat căpeteniilor peste o sută sulițele și scuturile
împăratului David, care erau în templul DOMNULUI. **11** Și garda
a stat în picioare, fiecare bărbat cu armele sale în mână, de jur
împrejurul împăratului, de la colțul drept al templului până la
colțul stâng al templului, de-a lungul altarului și al templului. **12** Și
el a scos pe fiul împăratului și i-a pus coroana și i-a dat mărturia;
și l-au făcut împărat și l-au uns; și au bătut din palme și au zis:
Trăiască împăratul. **13** Și când Atalia a auzit zgomotul gărzii și al
poporului, a venit la popor în templul DOMNULUI. **14** Și când s-
a uitat, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlp, precum era
obiceiul, și prinții și trâmbițașii lângă împărat și tot poporul țării
se bucura și suna din trâmbițe; și Atalia și-a sfâșiat hainele și
a strigat: Trădare, trădare. **15** Dar preotul Iehoiada a poruncit
căpeteniilor peste o sută și ofițerilor oștirii și le-a spus: Scoateți-
o din rânduri; și pe cel care o urmează să îl ucideți cu sabia.
Pentru că preotul spusese: Să nu fie ucisă în casa DOMNULUI.
16 Și au pus mâinile pe ea; și ea a mers pe calea pe care intră
caii în casa împăratului; și acolo a fost ucisă. **17** Și Iehoiada a
făcut un legământ între DOMNUL și împărat și popor, că vor fi
poporul DOMNULUI; de asemenea între împărat și popor. **18** Și
tot poporul țării a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o; altarele
lui și chipurile lui le-au spart în bucăți și l-au ucis pe Matan,
preotul lui Baal, înaintea altarelor. Și preotul a rânduit ofițeri
peste casa DOMNULUI. **19** Și a luat pe conducătorii peste o

sută și pe căpetenii și garda și tot poporul țării; și l-au coborât pe
împărat de la casa DOMNULUI și au venit pe calea porții gărzii
casei împăratului. Și el a șezut pe tronul împăraților. **20** Și tot
poporul țării s-a bucurat și cetatea era liniștită; și pe Atalia o
uciseseră cu sabia lângă casa împăratului. **21** Ioas era în vârstă
de șapte ani când a început să domnească.

12 În anul al șaptelea al lui Iehu, Ioas a început să domnească;
și el a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele mamei
lui era Țibia, din Beer-Șeba. **2** Și Ioas a făcut ceea ce era
drept înaintea ochilor DOMNULUI în toate zilele în care l-a
instruit Iehoiada preotul. **3** Dar înălțimile nu au fost îndepărtate;
poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. **4** Și Ioas a
spus preoților: Toți banii lucrurilor dedicate care se aduc în casa
DOMNULUI, banii fiecăruia care trece numărătoarea, banii pe
care fiecare om îi hotărăște și toți banii care sunt puși pe inima
vreunui om să îi aducă în casa DOMNULUI, **5** Să îi ia preoții la
ei, fiecare om de la cunoscutul său; și ei să repare spărturile
casei, oriunde vreo spărtură va fi găsită. **6** Dar a fost astfel,
că în anul al douăzeci și treilea al împăratului Ioas, preoții nu
reparaseră spărturile casei. **7** Atunci împăratul Ioas a chemat pe
Iehoiada preotul și pe ceilalți preoți și le-a spus: De ce nu ați
reparat spărturile casei? De aceea, să nu mai primiți banii de la
cunoscuții voștri, ci să îi dați pentru spărturile casei. **8** Și preoții
au consimțit să nu mai primească bani de la popor, nici să repare
spărturile casei. **9** Dar preotul Iehoiada a luat o ladă și a făcut o
gaură în capacul ei și a pus-o lângă altar, pe partea dreaptă
cum cineva intră în casa DOMNULUI; și preoții care păzeau ușa
puneau în ea toți banii care erau aduși în casa DOMNULUI.
10 Și a fost astfel, când ei au văzut că erau mulți bani în ladă,

că scribul împăratului și marele preot se urcau și puneau în
pungi și cântăreau banii care erau găsiți în casa DOMNULUI. **11**
Și dădeau banii, cântăriți fiind, în mâinile acelora care făceau
lucrarea, care aveau supravegherea casei DOMNULUI; și ei
îi împărțeau tâmplarilor și constructorilor care lucrau la casa
DOMNULUI, **12** Și pietrarilor și cioplitorilor în piatră și pentru a
cumpăra lemnărie și piatră cioplită, pentru a repara spărturile
casei DOMNULUI și pentru tot ce era pus pentru casă pentru a o
repara. **13** Totuși, nu s-au făcut pentru casa DOMNULUI vase de
argint, mucări, oale, trâmbițe, nici vase de aur sau vase de argint
din banii care erau aduși în casa DOMNULUI; **14** Ci îi dădeau
lucrătorilor și reparau cu aceștia casa DOMNULUI. **15** Mai mult,
nu socoteau cu oamenii, în mâna cărora ei dădeau banii pentru
a fi dați lucrătorilor, pentru că se purtau cu credincioșie. **16** Banii
pentru fărădelege și banii pentru păcat nu erau aduși în casa
DOMNULUI, erau ai preoților. **17** Atunci Hazael, împăratul Siriei,
s-a urcat și a luptat împotriva Gatului și l-a luat; și Hazael și-a
îndreptat fața să se urce împotriva Ierusalimului. **18** Și Ioas,
împăratul lui Iuda, a luat toate lucrurile sfințite pe care Iosafat,
Ioram și Ahazia, părinții săi, împărații lui Iuda, le dedicaseră și
lucrurile pe care le sfințise el însuși și tot aurul care se găsea în
tezaurele casei DOMNULUI și în casa împăratului și le-a trimis
lui Hazael, împăratul Siriei; iar el a plecat de la Ierusalim. **19** Și
restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împăraților lui Iuda? **20** Și servitorii lui s-au
ridicat și au uneltit și l-au ucis pe Ioas în casa Milo, care coboară
la Sila. **21** Fiindcă Iozacar, fiul lui Șimeat, și Iozabad, fiul lui
Șomer, servitorii săi, l-au lovit și el a murit; și l-au îngropat cu

părinții săi în cetatea lui David; și Amația, fiul său, a domnit în
locul său.

13 În anul al douăzeci și treilea al lui Ioas, fiul lui Ahazia,
împăratul lui Iuda, Ioahaz, fiul lui Iehu, a început să domnească
peste Israel, în Samaria, și a domnit șaptesprezece ani. **2** Și
a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI și a urmat
păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să
păcătuiască; nu s-a depărtat de ele. **3** Și mânia DOMNULUI s-
a aprins împotriva lui Israel, și el i-a dat în mâna lui Hazael,
împăratul Siriei, și în mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, în
toate zilele lor. **4** Și Ioahaz a implorat pe DOMNUL și DOMNUL
i-a dat ascultare, pentru că a văzut oprimarea lui Israel, pentru
că împăratul Siriei îi oprima. **5** (Și DOMNUL a dat lui Israel un
salvator, astfel încât ei au ieșit de sub mâna sirienilor; și copiii lui
Israel au locuit în corturile lor ca înainte. **6** Totuși, ei nu s-au
depărtat de păcatele casei lui Ieroboam, care a făcut pe Israel
să păcătuiască: ci au umblat în ele; și de asemenea dumbrava
Astarteei a rămas în Samaria.) **7** Nici nu i-a lăsat din popor
lui Ioahaz decât cincizeci de călăreți și zece care și zece mii
de pedeștri, pentru că împăratul Siriei îi nimicise și îi făcuse
ca țărâna prin vânturare. **8** Și restul faptelor lui Ioahaz și tot
ce a făcut și puterea lui, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Israel? **9** Și Ioahaz a adormit cu părinții săi și l-au
îngropat în Samaria; și Ioas, fiul său, a domnit în locul său. **10** În
anul al treizeci și șaptelea al lui Ioas, împăratul lui Iuda, Ioas, fiul
lui Ioahaz, a început să domnească peste Israel în Samaria; și a
domnit șaisprezece ani. **11** Și a făcut ce este rău înaintea ochilor
DOMNULUI; nu s-a depărtat de toate păcatele lui Ieroboam, fiul
lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască, ci a umblat în

ele. **12** Și restul faptelor lui Ioas și tot ce a făcut și puterea lui, cu
care s-a luptat împotriva lui Amația, împăratul lui Iuda, nu sunt
ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel? **13** Și Ioas a
adormit cu părinții săi și Ieroboam a șezut pe tronul său; și Ioas
a fost îngropat în Samaria cu împărații lui Israel. **14** Și Elisei se
îmbolnăvise de boala lui de care a murit. Și Ioas, împăratul lui
Israel, a coborât la el și a plâns pe fața lui și a spus: O, tatăl
meu, tatăl meu, carul lui Israel și călăreții lui. **15** Și Elisei i-a zis:
Ia un arc și săgeți. Iar el a luat un arc și săgeți. **16** Și a spus
împăratului lui Israel: Pune-ți mâna pe arc. Și el și-a pus mâna
pe el; și Elisei și-a pus mâinile sale pe mâinile împăratului. **17** Și
a spus: Deschide fereastra dinspre est. Și el a deschis-o. Atunci
Elisei a zis: Trage. Și el a tras. Iar el a spus: Săgeata eliberării
DOMNULUI și săgeata eliberării de Siria, fiindcă vei lovi pe
sirieni în Afec, până îi vei mistui. **18** Și a spus: Ia săgețile. Iar el
le-a luat. Și a zis împăratului lui Israel: Lovește în pământ. Și a
lovit de trei ori și s-a oprit. **19** Și omul lui Dumnezeu s-a înfuriat
pe el și a spus: Trebuia să fi lovit de cinci sau de șase ori; atunci
ai fi lovit Siria până ai fi nimicit-o; dar acum vei lovi Siria doar de
trei ori. **20** Și Elisei a murit și l-au îngropat. Și cetele moabiților
au invadat țara la începutul anului. **21** Și s-a întâmplat, pe când
ei îngropau un om că, iată, au văzut o ceată; și l-au aruncat pe
om în mormântul lui Elisei; și după ce omul a coborât și s-a atins
de oasele lui Elisei, a trăit și a stat în picioare. **22** Dar Hazael,
împăratul Siriei, a oprimat pe Israel în toate zilele lui Ioahaz. **23**
Și DOMNUL a fost cu har către ei și a avut milă de ei și a luat
cunoștință de ei, datorită legământului său cu Avraam, Isaac și
Iacob, și nu a dorit să îi nimicească, nici nu i-a aruncat de la fața
sa până acum. **24** Astfel Hazael, împăratul Siriei, a murit; și Ben-

Hadad, fiul său, a domnit în locul lui. **25** Și Ioas, fiul lui Ioahaz, a
luat din nou din mâna lui Ben-Hadad, fiul lui Hazael, cetățile, pe
care le luase el din mâna lui Ioahaz, tatăl său, cu război. De trei
ori l-a bătut Ioas și a luat înapoi cetățile lui Israel.

14 În anul al doilea al lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui
Israel, a domnit Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda. **2** El
era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a început să
domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în Ierusalim. Și
numele mamei lui era Ioadan a Ierusalimului. **3** Și el a făcut
ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, totuși nu ca
David, tatăl său; a făcut conform cu toate lucrurile pe care Ioas,
tatăl său, le-a făcut. **4** Totuși înălțimile nu au fost îndepărtate,
căci încă poporul sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. **5** Și s-a
întâmplat, cum s-a întărit împărăția în mâna lui, că a ucis pe
servitorii lui care îl uciseseră pe tatăl său, împăratul. **6** Dar pe
copiii ucigașilor nu i-a ucis; conform cu ce este scris în cartea
legii lui Moise, în care DOMNUL a poruncit, spunând: Părinții
să nu fie dați la moarte pentru copii, nici copiii să nu fie dați la
moarte pentru părinți; ci fiecare om să fie dat la moarte pentru
propriul său păcat. **7** El a lovit zece mii din Edom în valea sării,
și a luat Sela cu război și i-a pus numele Iocteel până în această
zi. **8** Atunci Amația a trimis mesageri la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul
lui Iehu, împăratul lui Israel, spunând: Vino să ne privim unul pe
altul în față. **9** Și Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația,
împăratul lui Iuda, spunând: Ciulinul care este în Liban a trimis
la cedrul care era în Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului
meu; și a trecut o fiară sălbatică, ce este în Liban, și a călcat în
picioare ciulinul. **10** În adevăr, tu ai lovit pe Edom și inima ta te-a
înălțat; fălește-te cu aceasta și rămâi acasă, fiindcă de ce să te

amesteci spre vătămarea ta, ca să cazi, tu, și Iuda cu tine? **11**
Dar Amația a refuzat să asculte. De aceea, Ioas, împăratul lui
Israel, s-a urcat; și el și Amația, împăratul lui Iuda, s-au privit
unul pe altul în față la Bet-Șemeș, care aparține de Iuda. **12** Și
Iuda a fost pus la ce este mai rău înaintea lui Israel și au fugit
fiecare om la corturile lor. **13** Și Ioas, împăratul lui Israel, l-a luat
pe Amația, împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ahazia, la Bet-
Șemeș și a venit la Ierusalim și a dărâmat zidul Ierusalimului de
la poarta lui Efraim până la poarta colțului, patru sute de coți. **14**
Și a luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în
casa DOMNULUI și în tezaurele casei împăratului și ostateci și
s-a întors în Samaria. **15** Și restul faptelor lui Ioas pe care le-a
făcut și puterea lui și cum s-a luptat cu Amația, împăratul lui
Iuda, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel?
16 Și Ioas a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în Samaria
cu împărații lui Israel; și Ieroboam, fiul său, a domnit în locul său.
17 Și Amația, fiul lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea
lui Ioas, fiul lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani. **18**
Și restul faptelor lui Amația, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor
împăraților lui Iuda? **19** Și ei au uneltit împotriva lui în Ierusalim;
și el a fugit la Lachis; dar ei au trimis după el la Lachis și l-au
ucis acolo. **20** Și l-au adus pe cai; și a fost îngropat la Ierusalim
cu părinții săi în cetatea lui David. **21** Și tot poporul lui Iuda l-
a luat pe Azaria, care era în vârstă de șaisprezece ani și l-a
făcut împărat în locul tatălui său, Amația. **22** El a zidit Elatul
și l-a înapoiat lui Iuda, după ce împăratul a adormit cu părinții
săi. **23** În anul al cincisprezecelea al lui Amația, fiul lui Ioas,
împăratul lui Iuda, Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel, a
început să domnească în Samaria; și a domnit patruzeci și unu

de ani. **24** Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI;
nu s-a depărtat de toate păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat,
care a făcut pe Israel să păcătuiască. **25** El a înapoiat ținutul lui
Israel de la intrarea Hamatului până la marea câmpiei, conform
cuvântului DOMNULUI Dumnezeul lui Israel, pe care îl vorbise
prin mâna servitorului său Iona, fiul lui Amitai, profetul, care era
din Gat-Hefer. **26** Pentru că DOMNUL a văzut nenorocirea lui
Israel, că aceasta era foarte amară, căci nu era nimeni închis,
nici rămas, nici vreun ajutor pentru Israel. **27** Și DOMNUL nu
spusese că va șterge numele lui Israel de sub cer; ci i-a salvat
prin mâna lui Ieroboam, fiul lui Ioas. **28** Și restul faptelor lui
Ieroboam și tot ce a făcut și puterea lui, cum s-a războit și cum
a luat înapoi Damascul și Hamatul, care aparțineau lui Iuda,
pentru Israel, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui
Israel? **29** Și Ieroboam a adormit cu părinții săi, cu împărații lui
Israel; și Zaharia, fiul său, a domnit în locul lui.

15 În anul al douăzeci și șaptelea al lui Ieroboam, împăratul lui
Israel, a început Azaria, fiul lui Amația, împăratul lui Iuda, să
domnească. **2** El era în vârstă de șaisprezece ani când a început
să domnească și a domnit cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și
numele mamei lui era Iecolia a Ierusalimului. **3** Și el a făcut ceea
ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea
ce tatăl său, Amația, făcuse; **4** În afară de aceea că înălțimile nu
au fost îndepărtate; poporul încă sacrifica și ardea tămâie pe
înălțimi. **5** Și DOMNUL a lovit pe împărat, astfel încât a fost
lepros până în ziua morții lui și a locuit într-o casă separată. Și
Iotam, fiul împăratului, era peste casă, judecând poporul țării. **6**
Și restul faptelor lui Azaria și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împăraților lui Iuda? **7** Astfel, Azaria a adormit

cu părinții săi; și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David;
și Iotam, fiul său, a domnit în locul său. **8** În anul al treizeci și
optulea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a domnit Zaharia, fiul lui
Ieroboam, peste Israel, în Samaria, șase luni. **9** Și a făcut ce
este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum făcuseră părinții
lui; el nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat,
care a făcut pe Israel să păcătuiască. **10** Și Șalum, fiul lui Iabeș,
a uneltit împotriva lui și l-a lovit în fața poporului și l-a ucis și a
domnit în locul său. **11** Și restul faptelor lui Zaharia, iată, ele sunt
scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel. **12** Acesta a fost
cuvântul DOMNULUI pe care l-a vorbit lui Iehu, spunând: Fiii tăi
vor ședea pe tronul lui Israel până la a patra generație. Și astfel
s-a întâmplat. **13** Șalum, fiul lui Iabeș, a început să domnească
în anul al treizeci și nouălea al lui Ozia, împăratul lui Iuda; și a
domnit o lună întreagă în Samaria. **14** Fiindcă Menahem, fiul
lui Gadi, s-a urcat de la Tirța și a venit la Samaria și l-a lovit
pe Șalum, fiul lui Iabeș, în Samaria, și l-a ucis și a domnit în
locul său. **15** Și restul faptelor lui Șalum și uneltirea lui, iată, ele
sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel. **16** Atunci
Menahem a lovit Tifsahul și pe toți cei care erau în el și ținuturile
lui de la Tirța; deoarece ei nu i-au deschis, de aceea l-a lovit, și
pe toate femeile din ținut, care erau însărcinate, le-a spintecat.
17 În anul al treizeci și nouălea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, a
început să domnească Menahem, fiul lui Gadi, peste Israel; și a
domnit zece ani în Samaria. **18** Și el a făcut ce este rău înaintea
ochilor DOMNULUI; nu s-a depărtat în toate zilele lui de păcatele
lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască.
19 Și Pul, împăratul Asiriei, a venit asupra țării: și Menahem i-a
dat lui Pul o mie de talanți de argint, ca mâna lui să fie cu el

pentru a întări împărăția în mâna sa. **20** Și Menahem a luat banii
din Israel, de la toți cei puternici în bogăție, de la fiecare bărbat
cincizeci de șekeli de argint, pentru a da împăratului Asiriei.
Astfel împăratul Asiriei s-a întors și nu a stat acolo în țară. **21** Și
restul faptelor lui Menahem și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împăraților lui Israel? **22** Și Menahem a adormit
cu părinții săi; și Pecahia, fiul său, a domnit în locul său. **23** În
anul al cincizecilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda, Pecahia, fiul
lui Menahem, a început să domnească peste Israel, în Samaria,
și a domnit doi ani. **24** Și a făcut ce este rău înaintea ochilor
DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam, fiul lui
Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască. **25** Dar Pecah, fiul
lui Remalia, o căpetenie a sa, a uneltit împotriva sa și l-a lovit în
Samaria, în palatul casei împărătești, cu Argob și Arie și cu
el cincizeci de bărbați dintre galaadiți; și l-a ucis și a domnit
în locul său. **26** Și restul faptelor lui Pecahia și tot ce a făcut,
iată, ele sunt scrise în cartea cronicilor împăraților lui Israel.
27 În anul al cincizeci și doilea al lui Azaria, împăratul lui Iuda,
Pecah, fiul lui Remalia, a început să domnească peste Israel, în
Samaria, și a domnit douăzeci de ani. **28** Și a făcut ce este rău
în ochii DOMNULUI; nu s-a depărtat de păcatele lui Ieroboam,
fiul lui Nebat, care a făcut pe Israel să păcătuiască. **29** În zilele
lui Pecah, împăratul lui Israel, a venit Tiglat-Pileser, împăratul
Asiriei, și a luat Ionul și Abel-Bet-Maaca și Ianoahul și Chedeșul
și Hațorul și Galaadul și Galileea, toată țara lui Neftali, și i-a
dus captivi în Asiria. **30** Și Osea, fiul lui Ela, a uneltit împotriva
lui Pecah, fiul lui Remalia, și l-a lovit și l-a ucis și a domnit în
locul său, în anul al douăzecilea al lui Iotam, fiul lui Ozia. **31** Și
restul faptelor lui Pecah și tot ce a făcut, iată, ele sunt scrise în

cartea cronicilor împăraților lui Israel. **32** În anul al doilea al lui
Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, a început Iotam, fiul
lui Ozia, împăratul lui Iuda, să domnească. **33** El era în vârstă
de douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a
domnit șaisprezece ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era
Ierușa, fiica lui Țadoc. **34** Și el a făcut ceea ce era drept înaintea
ochilor DOMNULUI; a făcut conform cu tot ceea ce tatăl său,
Ozia, făcuse. **35** Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate; poporul
încă sacrifica și ardea tămâie pe înălțimi. El a zidit poarta de sus
a casei DOMNULUI. **36** Și restul faptelor lui Iotam și tot ce a
făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
37 În acele zile, DOMNUL a început să trimită asupra lui Iuda pe
Rețin, împăratul Siriei, și pe Pecah, fiul lui Remalia. **38** Și Iotam
a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea
lui David, tatăl său; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

16 În anul al șaptesprezecelea al lui Pecah, fiul lui Remalia, a
început să domnească Ahaz, fiul lui Iotam, împăratul lui Iuda.
2 Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să
domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim și nu a făcut
ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul său,
precum David, tatăl său. **3** Ci a umblat în calea împăraților lui
Israel, da, și a trecut pe fiul său prin foc, conform urâciunilor
păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui
Israel. **4** Și el a sacrificat și a ars tămâie pe înălțimi și pe dealuri
și sub fiecare copac verde. **5** Atunci Rețin, împăratul Siriei,
și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, s-au urcat la
Ierusalim pentru a se războ; și au asediat pe Ahaz, dar nu au
putut să îl învingă. **6** În timpul acela Rețin, împăratul Siriei, a
luat înapoi Elatul pentru Siria și i-a alungat pe iudeii din Elat; și

sirienii au venit la Elat și au locuit acolo până în această zi. **7**
Astfel, Ahaz a trimis mesageri la Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei,
spunând: Eu sunt servitorul tău și fiul tău, urcă și salvează-mă
din mâna împăratului Siriei și din mâna împăratului lui Israel,
care s-au ridicat împotriva mea. **8** Și Ahaz a luat argintul și
aurul care s-a găsit în casa DOMNULUI și în tezaurele casei
împăratului și le-a trimis ca dar împăratului Asiriei. **9** Și împăratul
Asiriei i-a dat ascultare, căci împăratul Asiriei s-a urcat împotriva
Damascului și l-a luat și i-a dus pe locuitorii lui captivi la Chir
și l-a ucis pe Rețin. **10** Și împăratul Ahaz a mers la Damasc
să îl întâlnească Tiglat-Pileser, împăratul Asiriei, și a văzut un
altar care era la Damasc; și împăratul Ahaz a trimis preotului
Urie forma altarului și modelul lui, conform cu toată măiestria
lui. **11** Și preotul Urie a zidit un altar conform cu toate câte
împăratul Ahaz trimisese din Damasc; astfel preotul Urie l-a
făcut până a venit împăratul Ahaz de la Damasc. **12** Și când
împăratul a venit de la Damasc, împăratul a văzut altarul; și
împăratul s-a apropiat de altar și a oferit pe el. **13** Și a ars
ofranda sa arsă și darul său de mâncare și a turnat darul său de
băutură și a stropit sângele ofrandelor sale de pace pe altar.
14 Și a adus de asemenea altarul de aramă, care era înaintea
DOMNULUI, din fața casei, dintre altar și casa DOMNULUI, și
l-a pus pe partea de nord a altarului. **15** Și împăratul Ahaz a
poruncit preotului Urie, spunând: Pe altarul cel mare să arzi
ofranda arsă de dimineață și darul de mâncare de seară și
sacrificiul ars al împăratului și darul său de mâncare, cu ofranda
arsă a întregului popor al țării și darul său de mâncare și darurile
sale de băutură; și să stropești pe el tot sângele ofrandei arse și
tot sângele sacrificiului; și altarul de aramă să fie pentru mine

pentru a cere sfat prin el. **16** Astfel a făcut preotul Urie conform
cu toate câte împăratul Ahaz i-a poruncit. **17** Și împăratul Ahaz a
tăiat marginile bazelor și a îndepărtat lighenele de pe ele și a
luat jos marea de pe boii de aramă care erau dedesubtul ei și
a pus-o pe un pavaj de pietre. **18** Și porticul pentru sabat, pe
care îl construiseră în casă, și intrarea împăratului de afară, le-a
abătut de la casa DOMNULUI din cauza împăratului Asiriei. **19**
Și restul faptelor lui Ahaz pe care le-a făcut, nu sunt ele scrise în
cartea cronicilor împărăților lui Iuda? **20** Și Ahaz a adormit cu
părinții săi și a fost îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și
Ezechia, fiul său, a domnit în locul său.

17 În al doisprezecelea an al lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a
început Osea, fiul lui Ela, să domnească în Samaria peste Israel;
și a domnit nouă ani. **2** Și a făcut ce este rău înaintea ochilor
DOMNULUI, dar nu ca împărații lui Israel care fuseseră înaintea
lui. **3** Împotriva lui s-a urcat Salmanasar, împăratul Asiriei; și
Osea a devenit servitorul lui și i-a dăruit daruri. **4** Și împăratul
Asiriei a aflat de o uneltire a lui Osea, pentru că trimisese
mesageri la So, împăratul Egiptului, și nu adusese niciun dar
împăratului Asiriei, precum făcuse an de an; de aceea împăratul
Asiriei l-a închis și l-a legat în închisoare. **5** Atunci împăratul
Asiriei a venit în toată țara și s-a urcat la Samaria și a asediat-o
trei ani. **6** În anul al nouălea al lui Osea, împăratul Asiriei a luat
Samaria și a dus pe Israel în Asiria, și i-a pus în Halah și în
Habor lângă râul Gozan și în cetățile mezilor. **7** Și a fost astfel,
deoarece copiii lui Israel păcătuiseră împotriva DOMNULUI
Dumnezeul lor, care îi scosese din țara Egiptului, de sub mâna
lui Faraon împăratul Egiptului, și s-au temut de alți dumnezei, **8**
Și au umblat în statutele păgânilor, pe care DOMNUL îi alungase

dinaintea copiilor lui Israel, și în ale împăraților lui Israel, pe care
ei le făcuseră. **9** Și copiii lui Israel au făcut în ascuns acele
lucruri care nu erau drepte, împotriva DOMNULUI Dumnezeul
lor, și și-au zidit înălțimi în toate cetățile lor, de la turnul paznicilor
până la cetatea întărită. **10** Și și-au înălțat chipuri și dumbrăvi pe
fiecare deal înalt și sub fiecare copac verde; **11** Și acolo au
ars tămâie pe toate înălțimile, precum au făcut păgânii pe care
DOMNUL îi îndepărtase dinaintea lor; și au lucrat lucruri stricate
pentru a-l provoca pe DOMNUL la mânie; **12** Fiindcă au servit
idolilor, despre care DOMNUL le spusese: Să nu faceți acest
lucru. **13** Totuși, DOMNUL a mărturisit împotriva lui Israel și
împotriva lui Iuda prin toți profeții și prin toți văzătorii, spunând:
Întoarceți-vă de la căile voastre rele și țineți poruncile mele și
statutele mele, conform cu toată legea pe care am poruncit-
o părinților voștri și pe care v-am trimis-o prin servitorii mei,
profeții. **14** Cu toate acestea ei au refuzat să asculte și și-
au împietrit gâturile, ca gâtul părinților lor, care nu au crezut
în DOMNUL Dumnezeul lor. **15** Și au respins statutele lui și
legământul lui pe care îl făcuse cu părinții lor și mărturiile lui pe
care el le-a mărturisit împotriva lor; și au urmărit deșertăciune și
au devenit deșertăciune și au mers după păgânii care erau de
jur împrejurul lor, referitor la care DOMNUL le poruncise să nu
facă asemenea lor. **16** Și au părăsit toate poruncile DOMNULUI
Dumnezeul lor și și-au făcut chipuri turnate, doi viței, și au făcut
o dumbravă și s-au închinat la toată oștirea cerului și i-au servit
lui Baal. **17** Și au făcut pe fiii și pe fiicele lor să treacă prin foc
și au folosit ghicire și descântare și s-au vândut pentru a face
rău înaintea ochilor DOMNULUI, ca să îl provoace la mânie.
18 De aceea DOMNUL s-a mâniat foarte tare pe Israel și i-a

îndepărtat dinaintea vederii sale; a rămas numai tribul lui Iuda.
19 Și nici Iuda nu a ținut poruncile DOMNULUI Dumnezeul lor, ci
au umblat în statutele lui Israel pe care ei le făcuseră. **20** Și
DOMNUL a respins toată sămânța lui Israel și i-a chinuit și i-a
dat în mâna prădătorilor, până i-a aruncat dinaintea feței sale.
21 Pentru că a rupt pe Israel de la casa lui David; și ei l-au făcut
pe Ieroboam, fiul lui Nebat, împărat; și Ieroboam a mânat pe
Israel de la a-l urma pe DOMNUL și i-a făcut să păcătuiască un
mare păcat. **22** Deoarece copiii lui Israel au umblat în toate
păcatele pe care Ieroboam le-a făcut; ei nu s-au depărtat de ele;
23 Până când DOMNUL a îndepărtat pe Israel dinaintea feței
sale, precum spusese prin toți servitorii săi, profeții. Astfel a fost
Israel dus din propria lor țară în Asiria până în această zi. **24** Și
împăratul Asiriei a adus oameni din Babilon și de la Cuta și de
la Ava și de la Hamat și de la Sefarvaim și i-a pus în cetățile
Samariei, în locul copiilor lui Israel; și ei au stăpânit Samaria și
au locuit în cetățile ei. **25** Și astfel a fost la începutul locuirii lor
acolo, că ei nu se temeau de DOMNUL; de aceea DOMNUL a
trimis lei printre ei, care au omorât pe unii dintre ei. **26** Pentru
aceea i-au vorbit împăratului Asiriei, spunând: Națiunile pe care
le-ai îndepărtat și le-ai pus în cetățile Samariei, nu cunosc
obiceiul Dumnezeului țării; de aceea el a trimis lei printre ei și,
iată, îi ucid, pentru că nu cunosc obiceiul Dumnezeului țării. **27**
Atunci împăratul Asiriei a poruncit, spunând: Duceți acolo pe
unul dintre preoții pe care i-ați adus de acolo; și ei să meargă și
să locuiască acolo și el să îi învețe obiceiul Dumnezeului țării.
28 Atunci unul dintre preoții pe care îi duseseră din Samaria
a venit și a locuit în Betel și i-a învățat cum să se teamă de
DOMNUL. **29** Totuși, fiecare națiune și-a făcut dumnezeii săi

și i-a pus în casele înălțimilor pe care samaritenii le făcuseră,
fiecare națiune în cetățile unde locuia. **30** Și oamenii din Babilon
au făcut pe Sucot-Benot, și oamenii din Cut au făcut pe Nergal,
și oamenii din Hamat au făcut pe Așima, **31** Și aviții au făcut pe
Nibhaz și pe Tartac, și sefarviții au ars pe copiii lor în foc lui
Adramelec și lui Anamelec, dumnezeii sefarviților. **32** Astfel,
ei s-au temut de DOMNUL și și-au făcut din oamenii cei mai
de jos preoți ai înălțimilor, care sacrificau pentru ei în casele
înălțimilor. **33** S-au temut de DOMNUL și au servit propriilor lor
dumnezei, după obiceiul națiunilor pe care le duseseră de aici.
34 Până în această zi ei fac după obiceiurile dinainte; nu se tem
de DOMNUL, nici nu fac după statutele lor, sau după rânduielile
lor, sau după legea și porunca pe care DOMNUL a poruncit-o
copiilor lui Iacob, pe care l-a numit Israel. **35** Cu care DOMNUL
făcuse un legământ și le poruncise, spunând: Să nu vă temeți
de alți dumnezei și să nu vă prosternați lor, nici să nu le serviți,
nici să nu le sacrificați; **36** Ci de DOMNUL, care v-a scos din
țara Egiptului cu putere mare și cu un braț întins, de el să vă
temeți și lui să vă închinați și lui să îi sacrificați. **37** Și statutele și
rânduielile și legea și porunca pe care el le-a scris pentru voi să
le țineți pentru a le face pentru totdeauna; și să nu vă temeți de
alți dumnezei. **38** Și legământul pe care l-am făcut cu voi să nu îl
uitați; nici să nu vă temeți de alți dumnezei. **39** Ci de DOMNUL
Dumnezeul vostru să vă temeți; și el vă va elibera din mâna
tuturor dușmanilor voștri. **40** Totuși ei nu au dat ascultare, ci
au făcut după obiceiul lor de dinainte. **41** Astfel, aceste națiuni
se temeau și de DOMNUL și serveau și chipurilor lor cioplite,
deopotrivă copiii lor și copiii copiilor lor; precum au făcut părinții
lor, astfel fac ei până în această zi.

18 Și s-a întâmplat, în anul al treilea al lui Osea, fiul lui Ela,
împăratul lui Israel, că Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda, a
început să domnească. **2** El era în vârstă de douăzeci și cinci
de ani când a început să domnească; și a domnit douăzeci și
nouă de ani în Ierusalim. Numele mamei lui era Abi, fiica lui
Zaharia. **3** Și el a făcut ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI,
conform cu toate câte David, tatăl său, făcuse. **4** El a îndepărtat
înălțimile și a sfărâmat idolii și a tăiat dumbrăvile și a spart în
bucăți șarpele de aramă, pe care Moise îl făcuse; deoarece
până în acele zile copiii lui Israel ardeau tămâie pentru el; și l-
a numit Nehuștan. **5** El s-a încrezut în DOMNUL Dumnezeul
lui Israel; astfel încât după el nu a fost nimeni asemenea lui
printre toți împărații lui Iuda, nici vreunul care fusese înainte
de el. **6** Fiindcă el s-a alipit de DOMNUL și nu s-a depărtat
de la a-l urma, ci a păzit poruncile lui, pe care DOMNUL le
poruncise lui Moise. **7** Și DOMNUL a fost cu el; și el prospera
oriunde ieșea; și s-a răzvrătit împotriva împăratului Asiriei și nu i-
a servit. **8** El i-a lovit pe filisteni, până la Gaza și granițele ei, de
la turnul paznicilor până la cetatea întărită. **9** Și s-a întâmplat,
în al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al șaptelea
an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, că Salmanasar,
împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva Samariei și a asediat-o. **10**
Și la sfârșitul a trei ani a luat-o; în al șaselea an al lui Ezechia,
care este al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel, Samaria
a fost luată. **11** Și împăratul Asiriei l-a dus pe Israel în Asiria
și i-a pus în Halah și în Habor lângă râul Gozan și în cetățile
mezilor; **12** Pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI
Dumnezeul lor ci au călcat legământul său și tot ceea ce Moise
servitorul DOMNULUI poruncise; și au refuzat să le asculte și să

le facă. **13** Și, în al paisprezecelea an al împăratului Ezechia,
Sanherib, împăratul Asiriei, s-a urcat împotriva tuturor cetăților
întărite ale lui Iuda și le-a luat. **14** Și Ezechia, împăratul lui Iuda,
a trimis la împăratul Asiriei în Lachis, spunând: Te-am ofensat;
întoarce-te de la mine; ceea ce tu pui asupra mea voi purta.
Și împăratul Asiriei i-a rânduit lui Ezechia, împăratul lui Iuda,
trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur. **15** Și
Ezechia i-a dat tot argintul care s-a găsit în casa DOMNULUI
și în tezaurele casei împăratului. **16** În acel timp Ezechia a
tăiat aurul de pe ușile templului DOMNULUI și stâlpii pe care
Ezechia, împăratul lui Iuda, îi placase, și l-a dat împăratului
Asiriei. **17** Și împăratul Asiriei i-a trimis pe Tartan și pe Rab-
Sarisa și pe Rabșache din Lachis la împăratul Ezechia cu o
mare oștire împotriva Ierusalimului. Și ei s-au urcat și au venit
la Ierusalim. Și după ce s-au urcat, au venit și au stat lângă
apeductul iazului superior, care este pe drumul mare al câmpului
înălbitorului. **18** Și după ce l-au chemat pe împărat au ieșit
la ei Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna
scribul și Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul. **19** Și Rabșache le-a
zis: Spuneți-i acum lui Ezechia: Astfel spune marele împărat,
împăratul Asiriei: Ce este această încredere în care te încrezi?
20 Tu spui, (dar ele sunt doar vorbe deșarte): Eu am sfat și tărie
pentru război. Și în cine te încrezi, de te-ai răzvrătit împotriva
mea? **21** Acum iată, tu te încrezi în toiagul acestei trestii frânte,
în Egipt; pe care dacă un om se sprijină, îi va intra în mână și o
va străpunge; astfel este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toți
cei care se încred în el. **22** Dar dacă îmi spuneți: Ne încredem în
DOMNUL Dumnezeul nostru; nu este el acela, ale cărui înălțimi
și ale cărui altare Ezechia le-a îndepărtat și a spus lui Iuda și

Ierusalimului: Vă veți închina înaintea acestui altar în Ierusalim?
23 Și acum, te rog, dă garanții stăpânului meu, împăratul Asiriei,
și îți voi da două mii de cai, dacă ești în stare din partea ta să
pui călăreți pe ei. **24** Cum atunci vei abate fața unei căpetenii
dintre cei mai mici servitori ai stăpânului meu și îți pui încrederea
în Egipt pentru care și călăreți? **25** Am urcat eu acum, fără
DOMNUL, împotriva acestui loc, pentru a-l distruge? DOMNUL
mi-a spus: Urcă-te împotriva acestei țări și distruge-o. **26** Atunci
Eliachim și Șebna și Ioah au spus lui Rabșache: Vorbește, te
rog, servitorilor tăi în limba siriană, fiindcă o înțelegem; și nu ne
vorbi în limba iudeilor în urechile poporului care este pe zid. **27**
Dar Rabșache le-a spus: M-a trimis stăpânul meu la stăpânul
tău și la tine, pentru a spune aceste cuvinte? Nu la oamenii
care stau pe zid, ca să își mănânce propriile lor fecale și să își
bea propria lor urină cu voi? **28** Atunci Rabșache s-a ridicat în
picioare și a strigat cu o voce tare în limba evreilor și a vorbit,
spunând: Ascultați cuvântul marelui împărat, împăratul Asiriei;
29 Astfel spune împăratul: Să nu vă înșele Ezechia, fiindcă
nu va fi în stare să vă scape din mâna lui; **30** Nici nu lăsați
pe Ezechia să vă facă să vă puneți încrederea în DOMNUL,
spunând: DOMNUL ne va elibera într-adevăr și această cetate
nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei. **31** Nu dați ascultare
lui Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul Asiriei: Faceți pace
cu mine aducându-mi un cadou și ieșiți la mine și veți mânca,
fiecare din vița lui și fiecare din smochinul lui, și veți bea, fiecare
din apele izvorului său, **32** Până voi veni și vă voi lua într-o țară
ca țara voastră, o țară a grânelor și a vinului, o țară a pâinii
și a viilor, o țară a măslinilor de untdelemn și a mierii, ca să
trăiți și să nu muriți; și nu dați ascultare lui Ezechia, când el

vă convinge, spunând: DOMNUL ne va elibera. **33** A scăpat
vreodată, vreunul din dumnezeii națiunilor, țara lui din mâna
împăratului Asiriei? **34** Unde sunt dumnezeii Hamatului și ai
Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului, ai Henei și ai
Ivei? Au scăpat ei Samaria din mâna mea? **35** Cine sunt aceia
dintre toți dumnezeii țărilor, care au scăpat țara lor din mâna
mea, ca DOMNUL să scape Ierusalimul din mâna mea? **36** Dar
poporul a tăcut și nu i-a răspuns niciun cuvânt, fiindcă porunca
împăratului era, zicând: Să nu îi răspundeți. **37** Atunci Eliachim,
fiul lui Hilchia, care era peste casă, și Șebna, scribul, și Ioah, fiul
lui Asaf, cronicarul, au venit la Ezechia cu hainele sfâșiate și i-au
spus cuvintele lui Rabșache.

19 Și s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit aceasta, că
și-a sfâșiat hainele și s-a acoperit cu pânză de sac și a intrat în
casa DOMNULUI. **2** Și a trimis pe Eliachim, care era peste casă
și pe Șebna, scribul, și pe bătrânii preoților, acoperiți cu pânză
de sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoț. **3** Și ei i-au zis: Astfel
spune Ezechia: Această zi este o zi de necaz și de mustrare și
de blasfemie; deoarece copiii au ajuns la naștere și nu este
putere pentru a naște. **4** Poate că DOMNUL Dumnezeul tău va
auzi toate cuvintele lui Rabșache, pe care l-a trimis împăratul
Asiriei, stăpânul său, să ocărască pe Dumnezeul cel viu; și va
mustra cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeul tău le-a auzit;
de aceea înalță rugăciunea ta pentru rămășița care a rămas.
5 Astfel servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia. **6** Și
Isaia le-a zis: Astfel să spuneți stăpânului vostru: Astfel spune
DOMNUL: Nu te teme de cuvintele pe care le-ai auzit, cu care
servitorii împăratului Asiriei m-au blasfemiat. **7** Iată, voi trimite o
pufnire peste el și va auzi un zvon și se va întoarce în țara sa; și

îl voi face să cadă prin sabie în țara sa. **8** Astfel, Rabșache s-a
întors și l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se împotriva
Libnei, pentru că auzise că plecase din Lachis. **9** Și după ce
a auzit spunându-se despre Tirhaca, împăratul Etiopiei: Iată,
el a ieșit să lupte împotriva ta; el a trimis din nou mesageri
la Ezechia, zicând: **10** Astfel să vorbiți lui Ezechia, împăratul
lui Iuda, spunând: Să nu te înșele Dumnezeul tău în care te
încrezi, zicând: Ierusalimul nu va fi dat în mâna împăratului
Asiriei. **11** Iată, ai auzit ce au făcut împărații Asiriei tuturor
țărilor, distrugându-le complet; și vei fi tu scăpat? **12** I-au scăpat
dumnezeii națiunilor pe cei pe care i-au nimicit părinții mei,
precum: Gozanul și Haranul și Rețeful și pe copiii Edenului care
erau în Telasar? **13** Unde este împăratul Hamatului, și împăratul
Arpadului, și împăratul cetății Sefarvaimului, Henei și Ivei? **14** Și
Ezechia a primit scrisoarea din mâna mesagerilor și a citit-o;
și Ezechia s-a urcat în casa DOMNULUI și a întins-o înaintea
DOMNULUI. **15** Și Ezechia s-a rugat înaintea DOMNULUI
și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Israel, tu care locuiești
între heruvimi, tu, numai tu, ești Dumnezeul tuturor împărățiilor
pământului; tu ai făcut cerul și pământul. **16** Doamne, pleacă-
ți urechea și ascultă; deschide, Doamne, ochii tăi și vezi; și
ascultă cuvintele lui Sanherib cu care l-a trimis să ocărască pe
Dumnezeul cel viu. **17** În adevăr, DOAMNE, împărații Asiriei
au nimicit națiunile și țările lor, **18** Și au aruncat pe dumnezeii
lor în foc, pentru că ei nu erau dumnezei, ci lucrarea mâinilor
oamenilor, lemn și piatră: de aceea i-au nimicit. **19** Și acum,
DOAMNE Dumnezeul nostru, te implor, salvează-ne din mâna
lui, ca toate împărățiile pământului să știe că tu, numai tu, ești
DOMNUL Dumnezeu. **20** Atunci Isaia, fiul lui Amoț, a trimis la

Ezechia, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel:
Am auzit ce mi te-ai rugat referitor la Sanherib, împăratul Asiriei.
21 Acesta este cuvântul pe care DOMNUL l-a spus referitor la
el: Fecioara, fiica Sionului, te-a disprețuit și a râs de tine în
batjocură; fiica Ierusalimului și-a scuturat capul spre tine. **22** Pe
cine ai ocărât și ai blasfemiat tu? Și împotriva cui ți-ai înălțat tu
vocea și ți-ai ridicat ochii în înalt? Împotriva Celui Sfânt al lui
Israel. **23** Prin mesagerii tăi tu ai ocărât pe DOMNUL și ai spus:
Prin mulțimea carelor mele m-am urcat pe înălțimea munților, pe
coastele Libanului, și voi tăia cedrii înalți ai acestuia și brazii săi
cei aleși; și voi intra până la locuințele granițelor lui și în pădurea
Carmelului său. **24** Am săpat și am băut ape străine și cu talpa
picioarelor mele am secat toate râurile locurilor asediate. **25** Nu
ai auzit tu, că de demult am făcut aceasta; și că din timpuri
vechi am întocmit-o? Acum eu am împlinit-o, ca tu să prefaci
cetăți întărite în mormane de ruine. **26** De aceea locuitorii lor
au avut mică putere, au fost descurajați și încurcați, au fost ca
iarba câmpului și ca planta verde, ca iarba de pe acoperișurile
caselor și ca grâne prăjite înainte să fi crescut. **27** Dar eu cunosc
locuința ta și ieșirea ta și intrarea ta și furia ta împotriva mea. **28**
Deoarece furia ta împotriva mea și fala ta s-au ridicat la urechile
mele, de aceea voi pune veriga mea în nasul tău și frâul meu în
buzele tale și te voi întoarce pe calea pe care ai venit. **29** Și
acesta îți va fi semn: Veți mânca în acest an ceea ce crește de
la sine; și în al doilea an ceea ce răsare din acestea, și în al
treilea an să semănați și să seceraţi și să sădiți vii și să mâncați
din rodul lor. **30** Și rămășița care a scăpat din casa lui Iuda va
prinde din nou rădăcină în jos și va avea rod în sus. **31** Fiindcă
din Ierusalim va ieși o rămășiță și din muntele Sionului cei care

vor scăpa; zelul Domnului oștirilor va face aceasta. **32** De aceea
astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va
intra în această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo,
nici nu va veni înaintea ei cu scutul, nici nu va ridica întăritură
împotriva ei. **33** Pe calea pe care a venit, pe aceeași se va
întoarce și nu va intra în această cetate, spune DOMNUL. **34**
Fiindcă eu voi apăra această cetate pentru a o salva de dragul
meu și de dragul servitorului meu, David. **35** Și s-a întâmplat,
în acea noapte, că îngerul Domnului a ieșit și a lovit în tabăra
asirienilor o sută optzeci și cinci de mii; și când s-au sculat
devreme dimineața, iată, ei toți erau trupuri moarte. **36** Astfel
Sanherib, împăratul Asiriei, a plecat și a mers și s-a întors și a
locuit la Ninive. **37** Și s-a întâmplat, pe când el se închina în
casa lui Nisroc, dumnezeul său, că Adramelec și Șarețer, fiii săi,
l-au lovit cu sabia; și au scăpat în țara Armenia. Și Esar-Hadon,
fiul său, a domnit în locul său.

20 În acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Și profetul
Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: Astfel spune DOMNUL:
Pune-ți casa în ordine, fiindcă vei muri și nu vei trăi. **2** Atunci
el și-a întors fața la perete și s-a rugat DOMNULUI, spunând:
3 Te implor, DOAMNE, amintește-ți cum am umblat înaintea
ta în adevăr și cu o inimă desăvârșită și am făcut ce este
bine înaintea ochilor tăi. Și Ezechia a plâns mult. **4** Și s-a
întâmplat, înainte ca Isaia să fi ieșit în curtea din mijloc, că a
venit la el cuvântul DOMNULUI, zicând: **5** Întoarce-te și spune-i
lui Ezechia, căpetenia poporului meu: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui David, tatăl tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut
lacrimile tale; iată, te voi vindeca; în a treia zi te vei urca la casa
DOMNULUI. **6** Și voi adăuga zilelor tale cincisprezece ani; și te

voi scăpa pe tine și această cetate din mâna împăratului Asiriei;
și voi apăra această cetate, de dragul meu și al servitorului meu,
David. **7** Și Isaia a spus: Luați un amestec de smochine. Și ei au
luat și l-au pus pe ulcer; și el s-a vindecat. **8** Și Ezechia i-a spus
lui Isaia: Care va fi semnul că DOMNUL mă va vindeca și că
mă voi urca la casa DOMNULUI a treia zi? **9** Și Isaia a spus:
Acest semn îl vei avea de la DOMNUL, că DOMNUL va face
lucrul pe care l-a zis: să treacă umbra înainte zece trepte, sau
să se întoarcă înapoi zece trepte? **10** Și Ezechia a răspuns:
Este un lucru ușor ca umbra să coboare zece trepte; nu, ci să se
întoarcă umbra înapoi zece trepte. **11** Și profetul Isaia a strigat
către DOMNUL; și el a întors zece trepte înapoi, umbra care
coborâse pe treptele lui Ahaz. **12** În acel timp Berodac-Baladan,
fiul lui Baladan, împăratul Babilonului, a trimis scrisori și un
dar lui Ezechia, fiindcă auzise că Ezechia fusese bolnav. **13** Și
Ezechia le-a dat ascultare și le-a arătat toată casa lucrurilor
sale prețioase, argintul și aurul și mirodeniile și untdelemnurile
prețioase și toată casa armelor lui și tot ce s-a găsit în tezaurele
lui; nu a fost nimic în casa lui, nici în tot locul stăpânirii lui ce
Ezechia să nu le arate lor. **14** Atunci a venit profetul Isaia la
împăratul Ezechia și i-a spus: Ce au zis acești bărbați? Și de
unde au venit la tine? Și Ezechia a spus: Au venit dintr-o țară
îndepărtată, din Babilon. **15** Și el a zis: Ce au văzut în casa ta?
Și Ezechia a spus: Au văzut tot ce este în casa mea; nu este
nimic dintre tezaurele mele pe care să nu li-l fi arătat. **16** Și Isaia
i-a spus lui Ezechia: Ascultă cuvântul DOMNULUI. **17** Iată, vor
veni zilele, când tot ceea ce este în casa ta și ceea ce părinții tăi
au pus în tezaure până în această zi va fi dus în Babilon; nimic
nu va fi lăsat, spune DOMNUL. **18** Și dintre fiii tăi care vor ieși

din tine, pe care tu îi vei naște, îi vor lua; și vor fi fameni în
palatul împăratului Babilonului. **19** Atunci Ezechia i-a spus lui
Isaia: Bun este cuvântul DOMNULUI pe care l-ai zis. Și el a
spus: Nu este bine dacă pace și adevăr vor fi în zilele mele? **20**
Și restul faptelor lui Ezechia și toată puterea lui și cum a făcut el
un iaz și un apeduct și a adus apă în cetate, nu sunt ele scrise
în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? **21** Și Ezechia a adormit
cu părinții săi; și Manase, fiul său, a domnit în locul său.

21 Manase era în vârstă de doisprezece ani când a început să
domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim.
Și numele mamei lui era Hefțiba. **2** Și el a făcut ce este rău
înaintea ochilor DOMNULUI, după urâciunile păgânilor pe care
DOMNUL îi alungase dinaintea copiilor lui Israel. **3** Fiindcă el a
zidit din nou înălțimile pe care Ezechia, tatăl său, le distrusese;
și a ridicat altare lui Baal și a făcut o dumbravă, precum făcuse
Ahab, împăratul lui Israel; și s-a închinat înaintea întregii oștiri a
cerului și le-a servit. **4** Și el a zidit altare în casa DOMNULUI,
despre care DOMNUL spusese: În Ierusalim voi pune numele
meu. **5** Și a zidit altare pentru toată oștirea cerului în cele două
curți ale casei DOMNULUI. **6** Și și-a trecut fiul prin foc și a prezis
viitorul și folosea descântare și consulta demoni și vrăjitori; a
lucrat multă stricăciune înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-l
provoca la mânie. **7** Și a pus un chip cioplit al dumbrăvii, pe care
îl făcuse, în casa despre care DOMNUL spusese lui David și lui
Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-
am ales dintre toate triburile lui Israel, voi pune numele meu
pentru totdeauna; **8** Și nu voi face picioarele lui Israel să mai
iasă din țara pe care am dat-o părinților lor; numai dacă vor lua
seama să facă după toate câte le-am poruncit și conform cu

toată legea pe care servitorul meu, Moise, le-a poruncit-o. **9** Dar
ei nu au dat ascultare; și Manase i-a amăgit pentru a face mai
mult rău decât au făcut națiunile pe care DOMNUL le nimicise
dinaintea copiilor lui Israel. **10** Și DOMNUL a vorbit prin servitorii
săi, profeții, spunând: **11** Deoarece Manase, împăratul lui Iuda, a
făcut aceste urâciuni și a lucrat cu stricăciune mai mult decât
tot ce au făcut amoriții, care au fost înainte de el și a făcut de
asemenea pe Iuda să păcătuiască cu idolii săi, **12** De aceea
astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce
asupra Ierusalimului și a lui Iuda un astfel de rău, încât oricine
aude de acesta, amândouă urechile îi vor țiui. **13** Și voi întinde
peste Ierusalim frânghia Samariei și firul cu plumb al casei lui
Ahab; și voi șterge Ierusalimul precum un om șterge un vas,
ștergându-l și răsturnându-l. **14** Și voi părăsi rămășița moștenirii
mele și îi voi da în mâna dușmanilor lor; și ei vor deveni un
vânat și o pradă pentru dușmanii lor; **15** Pentru că au făcut ce
este rău înaintea ochilor mei și m-au provocat la mânie, din ziua
în care părinții lor au ieșit din Egipt, până în această zi. **16** Mai
mult, Manase a vărsat foarte mult sânge nevinovat, până ar
fi umplut Ierusalimul de la o margine la cealaltă, în afară de
păcatul său cu care a făcut pe Iuda să păcătuiască, făcând ce
este rău înaintea ochilor DOMNULUI. **17** Și restul faptelor lui
Manase și tot ce a făcut și păcatul său cu care a păcătuit, nu
sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda? **18** Și
Manase a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în grădina
casei lui, în grădina lui Uza; și Amon, fiul său, a domnit în locul
său. **19** Amon era în vârstă de douăzeci și doi de ani când
a început să domnească și a domnit doi ani în Ierusalim. Și
numele mamei lui era Meșulemet, fiica lui Haruț, din Iotba. **20**

Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, precum
făcuse tatăl său, Manase. **21** Și a umblat în toată calea în care
tatăl său a umblat și a servit idolilor cărora tatăl său servise și s-
a închinat înaintea lor; **22** Și a părăsit pe DOMNUL Dumnezeul
părinților săi și nu a umblat în calea DOMNULUI. **23** Și servitorii
lui Amon au uneltit împotriva lui și l-au ucis pe împărat în casa
lui. **24** Și poporul țării a ucis pe toți cei care uneltiseră împotriva
împăratului Amon; și poporul țării l-a făcut pe Iosia, fiul său,
împărat în locul său. **25** Și restul faptelor lui Amon, pe care le-a
făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împăraților lui Iuda?
26 Și el a fost îngropat în mormântul său în grădina lui Uza; și
Iosia, fiul său, a domnit în locul său.

22 Iosia era în vârstă de opt ani când a început să domnească
și a domnit treizeci și unu de ani în Ierusalim. Și numele mamei
lui era Iedida, fiica lui Adaia, din Boțcat. **2** Și el a făcut ce este
drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în toată calea lui
David, tatăl său, și nu s-a abătut la dreapta sau la stânga. **3** Și
s-a întâmplat, în anul al optsprezecelea al împăratului Iosia, că
împăratul a trimis pe Șafan, fiul lui Ațalia, fiul lui Meșulam, scribul,
la casa DOMNULUI, spunând: **4** Urcă-te la Hilchia, marele preot,
ca el să socotească argintul adus în casa DOMNULUI, pe care
păzitorii ușii l-au adunat de la popor; **5** Și să îi dea în mâna celor
ce fac lucrarea, care au supravegherea casei DOMNULUI; și ei
să îi dea celor ce fac lucrarea care este în casa DOMNULUI,
pentru a repara spărturile casei, **6** Tâmplarilor și constructorilor
și pietrarilor și pentru a cumpăra lemnărie și piatră cioplită pentru
a repara casa. **7** Totuși nu a fost o numărătoare făcută cu ei
despre banii dați în mâna lor, căci se purtau cu credincioșie. **8** Și
Hilchia, marele preot, i-a spus lui Șafan scribul: Am găsit cartea

legii în casa DOMNULUI. Și Hilchia i-a dat lui Șafan cartea și el
a citit-o. **9** Și scribul Șafan a venit la împărat și a adus din nou
cuvânt împăratului și a spus: Servitorii tăi au adunat banii care
au fost găsiți în casă și i-au dat în mâna celor ce fac lucrarea,
care au supravegherea casei DOMNULUI. **10** Și scribul Șafan i-
a arătat împăratului, spunând: Preotul Hilchia mi-a dat o carte.
Și Șafan a citit-o înaintea împăratului. **11** Și s-a întâmplat, când
împăratul a auzit cuvintele cărții legii, că și-a rupt hainele. **12**
Și împăratul i-a poruncit preotului Hilchia și lui Ahicam, fiul lui
Șafan, și lui Acbor, fiul lui Micaia, și lui Șafan, scribul, și lui Asaia,
un servitor al împăratului, spunând: **13** Mergeți, întrebați pe
DOMNUL pentru mine și pentru popor și pentru tot Iuda referitor
la cuvintele acestei cărți care a fost găsită, pentru că mare este
furia DOMNULUI care s-a aprins împotriva noastră, pentru că
părinții noștri nu au dat ascultare cuvintelor acestei cărți, pentru
a face conform cu tot ce este scris despre noi. **14** Astfel preotul
Hilchia și Ahicam și Acbor și Șafan și Asaia au mers la profetesa
Hulda, soția lui Șalum, fiul lui Ticva, fiul lui Harhas, păzitorul
garderobei; (și ea locuia în Ierusalim în școala profeților) și
au vorbit îndeaproape cu ea. **15** Și ea le-a zis: Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Spuneți omului care v-a trimis la
mine; **16** Astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce răul asupra
acestui loc și asupra locuitorilor lui, toate cuvintele cărții pe care
împăratul lui Iuda le-a citit; **17** Deoarece ei m-au părăsit și au ars
tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu toate
lucrările mâinilor lor; de aceea furia mea se va aprinde împotriva
acestui loc și nu se va stinge. **18** Dar împăratului lui Iuda, care
v-a trimis să întrebați pe DOMNUL, astfel să îi spuneți: Astfel
spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel cu privire la cuvintele

pe care le-ai auzit; **19** Pentru că inima ta a fost moale și te-ai
umilit înaintea DOMNULUI când ai auzit ce am vorbit împotriva
acestui loc și împotriva locuitorilor săi, că vor deveni o pustiire
și un blestem, și ți-ai rupt hainele și ai plâns înaintea mea eu
de asemenea te-am ascultat, spune DOMNUL. **20** De aceea,
iată, te voi aduna la părinții tăi și vei fi adunat în mormântul tău
în pace; și ochii tăi nu vor vedea tot răul pe care îl voi aduce
asupra acestui loc. Și au adus acest răspuns împăratului.

23 Și împăratul a trimis și ei au adunat la el pe toți bătrânii
lui Iuda și ai Ierusalimului. **2** Și împăratul s-a urcat la casa
DOMNULUI, și toți bărbații lui Iuda și toți locuitorii Ierusalimului
s-au urcat cu el, și preoții și profeții și tot poporul, deopotrivă
mic și mare; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții
legământului care se găsise în casa DOMNULUI. **3** Și împăratul
a stat în picioare lângă un stâlp și a făcut un legământ înaintea
DOMNULUI, de a umbla în urma DOMNULUI și de a păzi
poruncile lui și mărturiile lui și statutele lui, cu toată inima lor și
cu tot sufletul lor, pentru a împlini cuvintele acestui legământ
care erau scrise în această carte. Și tot poporul a stat în picioare
pentru legământ. **4** Și împăratul i-a poruncit lui Hilchia, marele
preot, și preoților de rangul al doilea și păzitorilor ușii, să scoată
din templul DOMNULUI toate vasele care fuseseră făcute pentru
Baal și pentru dumbravă și pentru toată oștirea cerului; și le-a ars
în afara Ierusalimului în câmpurile Chedronului și a adus cenușa
lor la Betel. **5** Și a înlăturat pe preoții idolatri, pe care împărații
lui Iuda îi rânduiseră să ardă tămâie pe înălțimi în cetățile lui
Iuda și în locurile de jur împrejurul Ierusalimului; de asemenea
pe cei care ardeau tămâie lui Baal, soarelui și lunii și planetelor
și întregii oștiri a cerului. **6** Și el a scos dumbrava Astarteei din

casa DOMNULUI, afară din Ierusalim, la pârâul Chedron, și a
ars-o la pârâul Chedron și a călcat-o mărunt în praf și a aruncat
praful pe mormintele copiilor poporului. **7** Și a dărâmat casele
sodomiților, care erau lângă casa DOMNULUI, unde femeile
țeseau perdele pentru dumbravă. **8** Și a adus pe toți preoții din
cetățile lui Iuda și a pângărit înălțimile unde preoții arseseră
tămâie, de la Gheba la Beer-Șeba; și a dărâmat înălțimile
porților care erau la intrarea porții lui Iosua, guvernatorul cetății,
care erau la stânga unui om la poarta cetății. **9** Totuși, preoții
înălțimilor nu au urcat la altarul DOMNULUI, în Ierusalim, ci au
mâncat azima printre frații lor. **10** Și el a pângărit Tofetul, care
este în valea copiilor lui Hinom, ca niciun om să nu treacă pe fiul
său sau pe fiica sa prin foc pentru Moloh. **11** Și a înlăturat caii,
pe care împărații lui Iuda îi dăduseră soarelui, la intrarea casei
DOMNULUI, lângă camera lui Netan-Melec cameristul, care era
în împrejurimi, și a ars carele soarelui cu foc. **12** Și împăratul a
dărâmat altarele care erau pe acoperișul camerei de sus a lui
Ahaz, pe care împărații lui Iuda le făcuseră, și altarele pe care
Manase le făcuse în cele două curți ale casei DOMNULUI și le-a
sfărâmat de acolo și le-a aruncat praful în pârâul Chedron. **13** Și
împăratul a pângărit înălțimile care erau în fața Ierusalimului,
care erau în dreapta muntelui stricăciunii, pe care Solomon,
împăratul lui Israel, le construise pentru Astarteea, urâciunea
sidonienilor, și pentru Chemoș, urâciunea moabiților, și pentru
Milcom, urâciunea copiilor lui Amon. **14** Și a spart în bucăți idolii
și a tăiat dumbrăvile și a umplut locurile lor cu oasele oamenilor.
15 Mai mult, altarul care era în Betel și înălțimea pe care a făcut-
o Ieroboam, fiul lui Nebat, care l-a făcut pe Israel să păcătuiască,
deopotrivă acel altar și înălțimea le-a dărâmat și a ars înălțimea

și a călcat-o mărunt în praf și a ars dumbrava. **16** Și pe când
Iosia se întorcea, a văzut mormintele care erau acolo pe munte
și a trimis și a luat oasele din morminte și le-a ars pe altar și l-a
pângărit, conform cuvântului DOMNULUI pe care îl vestise omul
lui Dumnezeu, care vestise aceste cuvinte. **17** Atunci el a spus:
Ce titlu este acesta pe care îl văd? Și bărbații cetății i-au zis:
Acesta este mormântul omului lui Dumnezeu care a venit din
Iuda și a vestit aceste lucruri pe care tu le-ai făcut împotriva
altarului din Betel. **18** Iar el a spus: Lăsați-l; să nu îi miște
nimeni oasele. Astfel ei au lăsat oasele lui, împreună cu oasele
profetului care ieșise din Samaria. **19** Și Iosia a îndepărtat de
asemenea toate casele înălțimilor care erau în cetățile Samariei,
pe care împărații lui Israel le făcuseră ca să provoace pe
DOMNUL la mânie și le-a făcut conform cu toate faptele pe care
le făcuse în Betel. **20** Și a ucis pe altare pe toți preoții înălțimilor
care erau acolo și a ars oase de oameni pe ele; și s-a întors la
Ierusalim. **21** Și împăratul a poruncit întregului popor, spunând:
Țineți paștele pentru DOMNUL Dumnezeul vostru, precum este
scris în cartea acestui legământ. **22** Într-adevăr, nu fusese ținut
un asemenea paște din zilele judecătorilor care judecaseră pe
Israel, nici în toate zilele împăraților lui Israel, nici a împăraților
lui Iuda; **23** Dar în al optsprezecelea an al împăratului Iosia a
fost ținut acest paște pentru DOMNUL în Ierusalim. **24** Mai
mult, pe lucrătorii cu demoni și pe vrăjitori și chipurile și idolii și
toate urâciunile, care se vedeau în țara lui Iuda și în Ierusalim,
Iosia le-a îndepărtat, ca să împlinească toate cuvintele legii
care erau scrise în cartea pe care preotul Hilchia o găsise în
casa DOMNULUI. **25** Și asemenea lui nu a fost vreun împărat
înainte de el, care să se fi întors la DOMNUL cu toată inima lui

și cu tot sufletul lui și cu toată puterea lui, conform cu toată
legea lui Moise; nici după el nu s-a ridicat vreunul asemenea
lui. **26** Totuși, DOMNUL nu s-a întors din înverșunarea marii
sale mânii, cu care mânia lui fusese aprinsă împotriva lui Iuda,
din cauza tuturor provocărilor cu care Manase îl provocase.
27 Și DOMNUL a spus: Voi îndepărta de asemenea pe Iuda
dinaintea feței mele, precum am îndepărtat pe Israel, și voi
lepăda această cetate, Ierusalimul, pe care l-am ales, și casa
despre care am zis: Numele meu va fi acolo. **28** Și restul faptelor
lui Iosia și tot ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor
împărăților lui Iuda? **29** În zilele sale, Faraon-Neco, împăratul
Egiptului, s-a urcat împotriva Asiriei la râul Eufrat; și împăratul
Iosia a mers împotriva lui; iar acela l-a ucis la Meghido, după
ce l-a văzut. **30** Și servitorii lui l-au dus mort într-un car de la
Meghido și l-au adus la Ierusalim și l-au îngropat în mormântul
său. Și poporul țării a luat pe Ioahaz, fiul lui Iosia, și l-au uns și l-
au făcut împărat în locul tatălui său. **31** Ioahaz era în vârstă
de douăzeci și trei de ani când a început să domnească; și a
domnit trei luni la Ierusalim. Și numele mamei lui era Hamutal,
fiica lui Ieremia, din Libna. **32** Și el a făcut ce este rău înaintea
ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte părinții săi făcuseră.
33 Și Faraon-Neco l-a legat la Ribla în țara Hamatului, ca el să
nu domnească în Ierusalim; și a pus țara la un tribut de o sută
de talanți de argint și un talant de aur. **34** Și Faraon-Neco l-a
făcut pe Eliachim, fiul lui Iosia, împărat în locul lui Iosia, tatăl
său, și i-a schimbat numele în Ioiachim și l-a luat pe Ioahaz;
iar acesta a venit în Egipt și a murit acolo. **35** Și Ioiachim i-a
dat argintul și aurul lui Faraon; dar a impozitat țara pentru a da
banii conform poruncii lui Faraon: a luat argintul și aurul de la

poporul țării, de la fiecare conform impozitării lui, pentru a-l da lui
Faraon-Neco. **36** Ioiachim era în vârstă de douăzeci și cinci de
ani când a început să domnească; și a domnit unsprezece ani în
Ierusalim. Și numele mamei lui era Zebuda, fiica lui Pedaia din
Ruma. **37** Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI,
conform cu toate câte părinții săi făcuseră.

24 În zilele lui, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, s-a urcat
la Ierusalim, și Ioiachim a devenit servitorul lui trei ani; apoi s-
a întors și s-a răzvrătit împotriva lui. **2** Și DOMNUL a trimis
împotriva lui cetele caldeenilor și cetele sirienilor și cetele
moabiților și cetele copiilor lui Amon și i-a trimis împotriva lui Iuda
ca să îl nimicească, după cuvântul DOMNULUI, pe care îl vorbise
prin servitorii săi, profeții. **3** Într-adevăr, la porunca DOMNULUI
a venit aceasta împotriva lui Iuda, pentru a-i îndepărta dinaintea
feței sale, pentru păcatele lui Manase, conform cu toate câte el a
făcut; **4** Și de asemenea pentru sângele nevinovat pe care îl
vărsase, pentru că umpluse Ierusalimul de sânge nevinovat; și
DOMNUL a refuzat să ierte. **5** Și restul faptelor lui Ioiachim și tot
ce a făcut, nu sunt ele scrise în cartea cronicilor împărați lui
Iuda? **6** Astfel, Ioiachim a adormit cu părinții săi; și Ioiachin, fiul
său, a domnit în locul său. **7** Și împăratul Egiptului nu a mai
ieșit din țara sa, pentru că împăratul Babilonului luase de la râul
Egiptului până la râul Eufrat tot ce aparținea împăratului Egiptului.
8 Ioiachin era în vârstă de optsprezece ani când a început să
domnească și a domnit în Ierusalim trei luni. Și numele mamei lui
era Nehușta, fiica lui Elnatan al Ierusalimului. **9** Și el a făcut ce
este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu toate câte tatăl
său făcuse. **10** În acel timp servitorii lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, s-au urcat împotriva Ierusalimului și cetatea a fost

asediată. **11** Și Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit
împotriva cetății și servitorii lui au asediat-o. **12** Și Ioiachin,
împăratul lui Iuda, a ieșit la împăratul Babilonului, el și mama lui
și servitorii lui și prinții lui și ofițerii lui; și împăratul Babilonului l-a
luat în anul al optulea al domniei sale. **13** Și a dus de acolo toate
tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele casei împăratului și a
tăiat în bucăți toate vasele de aur pe care Solomon împăratul,
lui Israel, le făcuse în templul DOMNULUI, precum DOMNUL
spusese. **14** Și a dus tot Ierusalimul și pe toți prinții și pe toți
războinicii viteji, zece mii de captivi, și pe toți meșteșugarii și
fierarii; nimeni nu a rămas în afară de partea cea mai săracă din
poporul țării. **15** Și l-a dus pe Ioiachin la Babilon și pe mama
împăratului și pe soțiile împăratului și pe ofițerii lui și pe cei
puternici ai țării, pe aceia i-a dus în captivitate din Ierusalim la
Babilon. **16** Și pe toți bărbații viteji, șapte mii, și pe meșteșugari
și pe fierari, o mie, pe toți cei care erau puternici și apți pentru
război, și pe ei împăratul Babilonului i-a adus captivi la Babilon.
17 Și împăratul Babilonului l-a făcut împărat, în locul lui, pe
Matania, fratele tatălui său, și i-a schimbat numele în Zedechia.
18 Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a
început să domnească și a domnit unsprezece ani la Ierusalim.
Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia din Libna. **19**
Și el a făcut ce este rău înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu
toate câte Ioiachim făcuse. **20** Căci prin mânia DOMNULUI s-a
întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când el i-a aruncat din
prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului
Babilonului.

25 Și s-a întâmplat, în anul al nouălea al domniei sale, în
luna a zecea, în a zecea zi a lunii, că Nebucadnețar, împăratul

Babilonului, a venit, el și toată oștirea lui, împotriva Ierusalimului
și și-au înălțat corturile împotriva lui; și au zidit forturi împotriva
lui de jur împrejur. **2** Și cetatea a fost asediată, până în anul
al unsprezecelea al împăratului Zedechia. **3** Și în a noua zi
a lunii a patra, foametea stăpânea în cetate și nu era pâine
pentru poporul țării. **4** Și cetatea a fost spartă și toți bărbații
de război au fugit noaptea pe calea porții dintre cele două
ziduri, care era lângă grădina împăratului; (și caldeenii erau
împotriva cetății de jur împrejur) și împăratul a mers pe calea
câmpiei. **5** Și armata caldeenilor l-a urmărit pe împărat și l-a
ajuns în câmpiile Ierihonului; și toată armata lui s-a împrăștiat de
la el. **6** Astfel, ei l-au luat pe împărat și l-au dus la împăratul
Babilonului la Ribla; și au dat o sentință asupra lui. **7** Și i-au
ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui și i-au scos ochii
lui Zedechia și l-au legat cu lanțuri de aramă și l-au dus la
Babilon. **8** Și în luna a cincea, în a șaptea zi a lunii, care
este anul al nouăsprezecelea al împăratului Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, a venit Nebuzaradan, căpetenia gărzii,
un servitor al împăratului Babilonului, la Ierusalim; **9** Și a
ars casa DOMNULUI și casa împăratului și toate casele din
Ierusalim și fiecare casă a fiecărui om de vază le-a ars cu foc.
10 Și toată armata caldeenilor, care era cu căpetenia gărzii, a
dărâmat zidurile Ierusalimului de jur împrejur. **11** Și pe restul
poporului care era rămas în cetate și pe fugarii care căzuseră în
mâinile împăratului Babilonului, împreună cu rămășița mulțimii,
Nebuzaradan, căpetenia gărzii, i-a dus. **12** Dar căpetenia gărzii
a lăsat dintre săracii țării să fie viticultori și agricultori. **13** Și
stâlpii de aramă care erau în casa DOMNULUI și postamentele
și marea de aramă care era în casa DOMNULUI caldeenii le-

au spart în bucăți și au dus arama lor la Babilon. **14** Și a luat
oalele și lopețile și mucările și lingurile și toate vasele de aramă
cu care se servea. **15** Și căpetenia gărzii a luat tăvile pentru
cărbuni și bolurile și astfel de lucruri ce erau de aur, în aur și de
argint, în argint. **16** Cei doi stâlpi, marea și postamentele pe
care Solomon le făcuse pentru casa DOMNULUI; arama tuturor
acestor vase era de necântărit. **17** Înălțimea unui stâlp era de
optsprezece coți și capitelul de pe el era aramă; și înălțimea
capitelului era de trei coți; și lucrarea împletită și rodiile de pe
capitel de jur împrejur, toate de aramă; și asemenea acestora
avea al doilea stâlp cu lucrare împletită. **18** Și căpetenia gărzii a
luat pe Seraia, marele preot, și pe Țefania, al doilea preot, și pe
cei trei păzitori ai ușii; **19** Și din cetate a luat un ofițer care era
pus peste bărbații de război și cinci bărbați dintre cei care erau
în prezența împăratului, care se aflau în cetate, și pe scribul
principal al oștirii, care înrola poporul țării, și șaizeci de oameni
ai poporului țării care se aflau în cetate; **20** Și Nebuzaradan,
căpetenia gărzii, i-a luat pe aceștia și i-a adus la împăratul
Babilonului la Ribla; **21** Și împăratul Babilonului i-a lovit și i-a
ucis la Ribla, în țara Hamatului. Astfel Iuda a fost dus din țara
lui. **22** Și cât despre poporul care rămăsese în țara lui Iuda, pe
care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, îl lăsase, peste ei l-a
făcut pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, conducător. **23**
Și după ce toate căpeteniile armatelor, ei și oamenii lor, au auzit
că împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia guvernator, au
venit la Ghedalia la Miţpa, Ismael, fiul lui Netania, și Iohanan, fiul
lui Careah, și Seraia, fiul lui Tanhumet, netofatitul, și Iaazania,
fiul unui maacatit, ei și oamenii lor. **24** Și Ghedalia le-a jurat
lor și oamenilor lor și le-a spus: Nu vă temeți să fiți servitorii

caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului Babilonului; și va
fi bine cu voi. **25** Dar s-a întâmplat, în luna a șaptea, că Ismael,
fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din sămânța împărătească, a
venit, și zece oameni au venit cu el; și l-a lovit pe Ghedalia,
încât acesta a murit; și a ucis pe iudeii și pe caldeenii care erau
cu el la Miţpa. **26** Și tot poporul, deopotrivă mic și mare, și
căpeteniile armatelor, s-au ridicat și au venit în Egipt, pentru că
se temeau de caldeeni. **27** Și s-a întâmplat, în anul al treizeci
și șaptelea al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în a
douăsprezecea lună, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, că
Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul când el a început
să domnească, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda,
din închisoare; **28** Și i-a vorbit binevoitor și a pus tronul său
deasupra tronului împăraților care erau cu el în Babilon; **29** Și
i-a schimbat hainele de închisoare; iar el a mâncat continuu
înaintea lui în toate zilele vieții lui. **30** Și porția lui de mâncare a
fost o porție continuă dată lui de către împărat, o rație zilnică
pentru fiecare zi, în toate zilele vieții lui.

1 Cronici

1 Adam, Set, Enoș, **2** Cainan, Mahalaleel, Iared, **3** Henoc,
Metusala, Lamec, **4** Noe, Sem, Ham și Iafet. **5** Fiii lui Iafet:
Gomer și Magog și Madai și Iavan și Tubal și Meșec și Tiras. **6**
Și fiii lui Gomer: Așchenaz și Rifat și Togarma. **7** Și fiii lui Iavan:
Elișa și Tarsis, Chitim și Dodanim. **8** Fiii lui Ham: Cuș și Mițraim,
Put și Canaan. **9** Și fiii lui Cuș: Seba și Havila și Sabta și Raema
și Sabteca. Și fiii lui Raema: Șeba și Dedan. **10** Și Cuș a născut
pe Nimrod, el a început să fie puternic pe pământ. **11** Și Mițraim
a născut pe Ludim și pe Anamim și pe Lehabim și Naftuhim, **12**
Și pe Patrusim și pe Casluhim, (din care au venit filistenii) și pe
Caftorim. **13** Și Canaan a născut pe Sidon întâiul său născut și
pe Het, **14** Pe iebusiți de asemenea și pe amoriți și pe ghirgasiți,
15 Și pe hiviți și pe archiți și pe siniți, **16** Și pe arvadiți și pe
țemariți și pe hamatiți. **17** Fiii lui Sem: Elam și Așur și Arpacșad
și Lud și Aram și Uz și Hul și Gheter și Meșec. **18** Și Arpacșad a
născut pe Șelah și Șelah a născut pe Eber. **19** Și lui Eber i-au
fost născuți doi fii, numele unuia era Peleg; deoarece în zilele lui
pământul a fost împărțit; și numele fratelui său era Ioctan. **20** Și
Ioctan a născut pe Almodad și pe Șelef și pe Hațarmavet și pe
Ierah, **21** Pe Hadoram de asemenea și pe Uzal și pe Dicla, **22** Și
pe Ebal și pe Abimael și pe Seba, **23** Și pe Ofir și pe Havila și
pe Iobab. Toți aceștia au fost fiii lui Ioctan. **24** Sem, Arpacșad,
Șelah, **25** Eber, Peleg, Rehu, **26** Serug, Nahor, Terah, **27** Avram,
același este Avraam. **28** Fiii lui Avraam: Isaac și Ismael. **29**
Acestea sunt generațiile lor, întâiul născut din Ismael: Nebaiot;
apoi Chedar și Adbeel și Mibsam, **30** Mișma și Duma, Masa,
Hadad și Tema, **31** Ietur, Nafiș și Chedma. Aceștia sunt fiii lui
Ismael. **32** Și fiii Cheturei, concubina lui Avraam, ea a născut pe

Zimran și pe Iocșan și pe Medan și pe Madian și pe Ișbac și pe
Șuah. Și fiii lui Iocșan: Seba și Dedan. **33** Și fiii lui Madian: Efa și
Efer și Henoc și Abida și Eldaa. Toți aceștia sunt fiii Cheturei. **34**
Și Avraam a născut pe Isaac. Fiii lui Isaac: Esau și Israel. **35** Fiii
lui Esau: Elifaz, Reuel și Ieuș și Iaalam și Core. **36** Fiii lui Elifaz:
Teman și Omar, Țefi și Gatam, Chenaz și Timna și Amalec. **37**
Fiii lui Reuel: Nahat, Zerah, Șama și Miza. **38** Și fiii lui Seir:
Lotan și Șobal și Țibeon și Ana și Dișon și Ețer și Dișan. **39** Și
fiii lui Lotan: Hori și Homam; și Timna era sora lui Lotan. **40**
Fiii lui Șobal: Alian și Manahat și Ebal, Șefi și Onam. Și fiii lui
Țibeon: Aia și Ana. **41** Fiii lui Ana: Dișon. Și fiii lui Dișon: Amram
și Eșban și Itran și Cheran. **42** Fiii lui Ețer: Bilhan și Zaavan și
Iaacan. Fiii lui Dișan: Uț și Aran. **43** Și aceștia sunt împărații care
au domnit în țara lui Edom înainte ca vreun împărat să fi domnit
peste copiii lui Israel: Bela, fiul lui Beor; și numele cetății lui era
Dinhaba. **44** Și după ce Bela a murit, Iobab, fiul lui Zerah din
Boțra, a domnit în locul lui. **45** Și după ce Iobab a murit, Hușam
din țara temaniților a domnit în locul lui. **46** Și după ce Hușam a
murit, Hadad, fiul lui Bedad, care a lovit pe Madian în câmpul lui
Moab, a domnit în locul lui, și numele cetății lui era Avit. **47** Și
după ce Hadad a murit, Samla, din Masreca, a domnit în locul
lui. **48** Și după ce Samla a murit, Saul, din Rehobot, de lângă râu
a domnit în locul lui. **49** Și după ce Saul a murit, Baal-Hanan, fiul
lui Ahbor, a domnit în locul lui. **50** Și după ce Baal-Hanan a murit,
Hadad a domnit în locul lui și numele cetății lui era Pai; și numele
soției lui era Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab. **51**
Hadad a murit de asemenea. Și conducătorii lui Edom erau:
conducătorul Timna, conducătorul Alia, conducătorul Ietet, **52**
Conducătorul Oholibama, conducătorul Ela, conducătorul Pinon,

53 Conducătorul Chenaz, conducătorul Teman, conducătorul
Mibțar, **54** Conducătorul Magdiel, conducătorul Iram. Aceștia
sunt conducătorii lui Edom.

2 Aceștia sunt fiii lui Israel: Ruben, Simeon, Levi și Iuda, Isahar
și Zabulon, **2** Dan, Iosif și Beniamin, Neftali, Gad și Așer. **3** Fiii
lui Iuda: Er și Onan și Șela, aceștia trei i-au fost născuți din
fiica lui Șua canaanita. Și Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău
înaintea vederii DOMNULUI; iar el l-a ucis. **4** Și Tamar nora lui i-
a născut pe Farez și pe Zerah. Toți fiii lui Iuda au fost cinci. **5**
Fiii lui Farez: Hețron și Hamul. **6** Și fiii lui Zerah: Zimri și Etan
și Heman și Calcol și Dara, în total: cinci. **7** Și fiii lui Carmi:
Acar, tulburătorul lui Israel, care a încălcat legea în ceea ce
era blestemat. **8** Și fiii lui Etan: Azaria. **9** De asemenea fiii lui
Hețron, care i s-au născut: Ierahmeel și Ram și Chelubai. **10** Și
Ram a născut pe Aminadab; și Aminadab a născut pe Nahșon,
prinț al copiilor lui Iuda; **11** Și Nahșon a născut pe Salma și
Salma a născut pe Boaz, **12** Și Boaz a născut pe Obed și Obed
a născut pe Isai, **13** Și Isai a născut pe întâiul născut al său Eliab
și pe Abinadab, al doilea și pe Șimea, al treilea, **14** Pe Netaneel,
al patrulea, pe Radai, al cincilea, **15** Pe Oțem, al șaselea, pe
David, al șaptelea; **16** Ale căror surori au fost Țeruia și Abigail.
Și fiii Țeruiei; Abișai și Ioab și Asael, trei. **17** Și Abigail a născut
pe Amasa; și tatăl lui Amasa a fost Ieter, ismaelitul. **18** Și Caleb
fiul lui Hețron a născut copii din Azuba soția lui și din Ieriot,
aceștia sunt fiii ei: Ieșer și Șobab și Ardon. **19** Și după ce Azuba
a murit, Caleb a luat-o la el pe Efrata, care i-a născut pe Hur. **20**
Și Hur a născut pe Uri și Uri a născut pe Bețaleel. **21** Și după
aceasta Hețron a intrat la fiica lui Machir tatăl lui Galaad, cu
care s-a căsătorit când el era în vârstă de șaizeci de ani; și i-a

născut pe Segub; **22** Și Segub a născut pe Iair, care a avut
douăzeci și trei de cetăți în țara lui Galaad, **23** Și Hețron a luat
Gheșurul și Aramul, cu orașele din Iair, de la ei, cu Chenatul
și orașele acestuia, chiar șaizeci de cetăți. Toate acestea au
aparținut fiilor lui Machir, tatăl lui Galaad; **24** Și după ce Hețron a
murit în Caleb-Efrata, atunci Abia, soția lui Hețron, i-a născut pe
Așhur, tatăl lui Tecoa. **25** Și fiii lui Ierahmeel, întâiul născut din
Hețron, au fost: Ram întâiul născut și Buna și Oren și Oțem și
Ahiia. **26** Ierahmeel a avut de asemenea o altă soție, a cărei
nume a fost Atara; ea a fost mama lui Onam. **27** Și fiii lui Ram
întâiul născut al lui Ierahmeel au fost: Maaț și Iamin și Echer. **28**
Și fiii lui Onam au fost: Șamai și Iada. Și fiii lui Șamai: Nadab și
Abișur. **29** Și numele soției lui Abișur a fost Abihail și i-a născut
pe Ahban și pe Molid. **30** Și fiii lui Nadab: Seled și Apaim; dar
Seled a murit fără copii. **31** Și fiii lui Apaim:Ișei. Și fiii luiIșei:
Șeșan. Și copiii lui Șeșan: Ahlai. **32** Și fiii lui Iada, fiul lui Șamai:
Ieter și Ionatan; și Ieter a murit fără copii. **33** Și fiii lui Ionatan:
Pelet și Zaza. Aceștia au fost fiii lui Ierahmeel. **34** Și Șeșan nu a
avut fii, ci fiice. Și Șeșan a avut un servitor, un egiptean, a cărui
nume era Iarha. **35** Și Șeșan a dat pe fiica sa lui Iarha servitorul
său, de soție; și ea i-a născut pe Atai. **36** Și Atai a născut pe
Natan și Natan a născut pe Zabad, **37** Și Zabad a născut pe
Eflal și Eflal a născut pe Obed, **38** Și Obed a născut pe Iehu și
Iehu a născut pe Azaria, **39** Și Azaria a născut pe Haleț și Haleț
a născut pe Elasa, **40** Și Elasa a născut pe Sismai și Sismai a
născut pe Șalum, **41** Și Șalum a născut pe Iecamia și Iecamia a
născut pe Elișama. **42** Și fiii lui Caleb, fratele lui Ierahmeel, au
fost: Meșa întâiul său născut, care a fost tatăl lui Zif; și fiii lui
Mareșa tatăl lui Hebron. **43** Și fiii lui Hebron: Core și Tapuah și

Rechem și Șema. **44** Și Șema a născut pe Raham, tatăl lui
Iorcheam; și Rechem a născut pe Șamai. **45** Și fiul lui Șamai a
fost Maon; și Maon a fost tatăl lui Bet-Țur. **46** Și Efa, concubina
lui Caleb, a născut pe Haran și pe Moța și pe Gazez; și Haran a
născut pe Gazez. **47** Și fiii lui Iahdai: Reghem și Iotam și Gheșan
și Pelet și Efa și Șaaf. **48** Concubina lui Caleb, Maaca, a născut
pe Șeber și pe Tirhana. **49** Ea a născut de asemenea pe Șaaf,
tatăl lui Madmana; Șeva, tatăl lui Mahbena și tatăl lui Ghibea;
și fiica lui Caleb a fost Acsa. **50** Aceștia au fost fiii lui Caleb,
fiul lui Hur, întâiul născut al lui Efrata; Șobal tatăl lui Chiriat-
Iearim, **51** Salma tatăl lui Betleem, Haref tatăl lui Bet-Gader. **52**
Și Șobal, tatăl lui Chiriat-Iearim, a avut fii: Haroe și jumătate
din menuhotiți. **53** Și familiile lui Chiriat-Iearim: ietriții și putiții și
șumatiții și mișraiții; din ei au venit țoreatiții și eștaoliții. **54** Fiii lui
Salma: Betleem și netofatiții, Atarot, casa lui Ioab și jumătate din
menuhotiți, țoriții. **55** Și familiile scribilor care locuiau la Iaebeț:
tiratiții, șimeatiții și sucatiții. Aceștia sunt cheniții care au ieșit din
Hamat, tatăl casei lui Rehab.

3 Și aceștia au fost fiii lui David, care i-au fost născuți în Hebron;
întâiul născut Amnon, din Ahinoam izreelita; al doilea Daniel, din
Abigail carmelita; **2** Al treilea, Absalom, fiul Maachei, fiica lui
Talmai, împăratul Gheșurului; al patrulea, Adonia, fiul Haghitei; **3**
Al cincilea, Șefatia din Abital; al șaselea, Itream prin Egla, soția
lui. **4** Aceștia șase i-au fost născuți în Hebron; și acolo a domnit
șapte ani și șase luni, și în Ierusalim a domnit treizeci și trei de
ani. **5** Și aceștia i-au fost născuți în Ierusalim: Șimea și Șobab și
Natan și Solomon, patru, din Bat-Șua fiica lui Amiel, **6** Ibhar de
asemenea și Elișama și Elifelet, **7** Și Noga și Nefeg și Iafia, **8** Și
Elișama și Eliada și Elifelet, nouă. **9** Aceștia au fost toți fiii lui

David, în afară de fiii concubinelor și Tamar sora lor. **10** Și fiul lui
Solomon a fost Roboam, Abia, fiul lui; Asa, fiul lui; Iosafat, fiul
lui, **11** Ioram, fiul lui; Ahazia, fiul lui; Ioas, fiul lui; **12** Amația, fiul
lui; Azaria, fiul lui; Iotam, fiul lui; **13** Ahaz, fiul lui; Ezechia, fiul
lui, Manase, fiul lui; **14** Amon, fiul lui; Iosia, fiul lui. **15** Și fiii lui
Iosia au fost: întâiul născut Iohanan, al doilea Ioiachim, al treilea
Zedechia, al patrulea Șalum. **16** Și fiii lui Ioiachim: Ieconia, fiul
lui; Zedechia, fiul lui. **17** Și fiii lui Ieconia: Asir, Șealtiel, fiul lui, **18**
Malchiram de asemenea și Pedaia și Șenațar, Iecamia, Hoșama
și Nedabia. **19** Și fiii lui Pedaia au fost: Zorobabel și Șimei; și fiii
lui Zorobabel: Meșulam și Hanania și Șelomit sora lor; **20** Și
Hașuba și Ohel și Berechia și Hasadia, Iușab-Hesed, cinci. **21** Și
fiii lui Hanania: Pelatia și Iesaia; fiii lui Refaia, fiii lui Arnan, fiii lui
Obadia, fiii lui Șecania. **22** Și fiii lui Șecania: Șemaia; și fiii lui
Șemaia: Hatuș și Igheal și Baria și Nearia și Șafat, șase. **23** Și
fiii lui Nearia: Elioenai și Ezechia și Azricham, trei. **24** Și fiii lui
Elioenai au fost: Hodavia și Eliașib și Pelaia și Acub și Iohanan
și Dalaia și Anani, șapte.

4 Fiii lui Iuda: Pereț, Hețron și Carmi și Hur și Șobal. **2** Și Reaia,
fiul lui Șobal, a născut pe Iahat; și Iahat a născut pe Ahumai și
pe Lahad. Acestea sunt familiile țoratiților. **3** Și aceștia au fost
din tatăl lui Etam: Izreel și Ișma și Idbaș; și numele surorii lor
era Hațelelponi; **4** Și Penuel tatăl lui Ghedor și Ezer tatăl lui
Hușa. Aceștia sunt fiii lui Hur, întâiul născut al lui Efrata, tatăl lui
Betleem. **5** Și Așhur tatăl lui Tecoa a avut două soții, Helea
și Naara. **6** Și Naara i-a născut pe Ahuzam și pe Hefer și pe
Temeni și pe Ahaștari. Aceștia au fost fiii lui Naara. **7** Și fiii
Heleei au fost: Țeret și Țohar și Etnan. **8** Și Coț a născut pe
Anub și pe Țobeba și familiile lui Aharhel, fiul lui Harum. **9** Și

Iaebeț a fost demn de mai multă cinste decât frații săi; și mama
lui i-a pus numele Iaebeț, spunând: Pentru că l-am născut cu
tristețe. **10** Și Iaebeț a chemat pe Dumnezeul lui Israel, spunând:
Dacă într-adevăr m-ai binecuvânta și mi-ai lărgi hotarul și mâna
ta ar fi cu mine și dacă m-ai păzi de rău, ca să nu mă apese!
Și Dumnezeu i-a dat ceea ce a cerut. **11** Și Chelub fratele lui
Șuhah a născut pe Mechir, care a fost tatăl lui Eșton. **12** Și
Eșton a născut pe Bet-Rafa și pe Paseah și pe Techina tatăl
cetății lui Nahaș. Aceștia sunt oamenii lui Reca. **13** Și fiii lui
Chenaz: Otniel și Seraia; și fiii lui Otniel: Hatat. **14** Și Meonotai a
născut pe Ofra; și Seraia a născut pe Ioab, tatăl celor din valea
Meșteșugarilor, căci erau meșteșugari. **15** Și fiii lui Caleb, fiul lui
Iefune: Iru, Ela și Naam; și fiii lui Ela, chiar Chenaz. **16** Și fiii lui
Iehaleleel: Zif și Zifa, Tiria și Asareel. **17** Și fiii lui Ezra au fost:
Ieter și Mered și Efer și Ialon; și ea a născut pe Miriam și pe
Șamai și pe Ișbah, tatăl lui Eștemoa. **18** Și Iehudia, soția lui,
a născut pe Iered, tatăl lui Ghedor și pe Heber, tatăl lui Soco
și Iechutiel, tatăl lui Zanoah. Și aceștia sunt fiii Bitiei, fiica lui
Faraon, pe care Mered a luat-o. **19** Și fiii soției lui, Hodia, sora
lui Naham, tatăl lui Chehila, garmitul, și Eștemoa maacatitul. **20**
Și fiii lui Șimon au fost: Amnon și Rina, Ben-Hanan și Tilon.
Și fiii lui Ișei au fost: Zohet și Ben-Zohet. **21** Fiii lui Șela, fiul
lui Iuda, au fost: Er tatăl lui Leca și Laeda tatăl lui Mareșa și
familiile casei celor care au țesut in subțire, din casa lui Așbea,
22 Și Iochim și oamenii lui Cozeba și Ioas și Saraf, care au avut
stăpânirea în Moab și Iașubi-Lehem. Și acestea sunt lucruri
vechi. **23** Aceștia au fost olarii și aceia care au locuit printre
plante și îngrădituri, acolo au locuit la împărat pentru lucrarea
lui. **24** Fiii lui Simeon au fost: Nemuel și Iamin, Iarib, Zerah și

Șaul; **25** Șalum, fiul lui; Mibsam, fiul lui; Mișma, fiul lui. **26** Și fiii
lui Mișma: Hamuel, fiul lui; Zachur, fiul lui; Șimei, fiul lui. **27** Iar
Șimei a avut șaisprezece fii și șase fiice; dar frații lui nu au avut
mulți copii, și nici toată familia lor nu s-a înmulțit ca cei ai copiilor
lui Iuda. **28** Și au locuit la Beer-Șeba și Molada și Hațar-Șual, **29**
Și la Bilha și la Ețem și la Tolad, **30** Și la Betuel și la Horma și la
Țiclag, **31** Și la Bet-Marcabot și Hațar-Susim și la Betbirei și la
Șaaraim. Acestea au fost cetățile lor până la domnia lui David.
32 Și satele lor au fost: Etam și Ain, Rimon și Tochen și Așan,
cinci cetăți; **33** Și toate satele lor care au fost în jurul acelorași
cetăți, până la Baal. Acestea au fost locuințele lor și genealogia
lor. **34** Și Meșobab și Iamlec și Ioșa, fiul lui Amația, **35** Și Ioel și
Iehu, fiul lui Ioșibia, fiul lui Seraia, fiul lui Asiel, **36** Și Elioenai și
Iaachoba și Ieșohaia și Asaia și Adiel și Ieșimiel și Benaia, **37** Și
Ziza, fiul lui Șifei, fiul lui Alon, fiul lui Iedaia, fiul lui Șimri, fiul
lui Șemaia; **38** Aceștia menționați cu numele lor au fost prinți
în familiile lor; și casa părinților lor s-a înmulțit mult. **39** Și au
mers la intrarea lui Ghedor, spre partea de est a văii, să caute
pajiște pentru turmele lor. **40** Și au găsit pajiște grasă și bună și
țara era largă și liniștită și pașnică; fiindcă aceia din Ham au
locuit acolo din vechime. **41** Și aceștia scrișii pe nume au venit în
zilele lui Ezechia, împăratul lui Iuda, și le-au lovit corturile și
locuințele care s-au găsit acolo și le-au distrus în întregime până
în această zi și au locuit în locul lor, deoarece era pajiște acolo
pentru turmele lor. **42** Și unii dintre ei, dintre fiii lui Simeon, cinci
sute de bărbați, au mers la muntele Seir, având ca și căpetenii
pe Pelatia și pe Nearia și pe Refaia și pe Uziel, fiii lui Ișei. **43** Și
au lovit restul dintre amaleciți care au scăpat și au locuit acolo
până în această zi.

5 Și fiii lui Ruben, întâiul născut al lui Israel, (căci el a fost întâiul
născut; dar, pentru că pângărise patul tatălui său, dreptul său de
naștere a fost dat fiilor lui Iosif, fiul lui Israel, iar genealogia nu
trebuie socotită după dreptul de naștere. **2** Căci Iuda a avut
întâietate între frații săi și din el a venit mai marele conducător;
dar dreptul de naștere a fost al lui Iosif); **3** Fiii lui Ruben, întâiul
născut al lui Israel, au fost: Hanoc și Palu, Hețron și Carmi. **4** Fiii
lui Ioel: Șemaia, fiul său; Gog, fiul său; Șimei, fiul său; **5** Mica,
fiul său; Reaia, fiul său; Baal, fiul său; **6** Beera, fiul său pe care
Tilgat-Pilneser, împăratul Asiriei, l-a dus captiv; el a fost prințul
rubeniților. **7** Și Ieiel și Zaharia, frații săi, după familiile lor, când
genealogia generațiilor lor a fost socotită, au fost mai marii, **8**
Și Bela, fiul lui Azaz, fiul lui Șema, fiul lui Ioel, care a locuit în
Aroer, chiar până la Nebo și Baal-Meon; **9** Și spre est a locuit
până la intrarea în pustiul de la râul Eufrat, deoarece vitele lor s-
au înmulțit în țara Galaadului. **10** Și în zilele lui Saul ei au făcut
război împotriva hagariților, care au căzut prin mâna lor; și au
locuit în corturile lor prin toată țara de est a Galaadului. **11** Și
copiii lui Gad au locuit vizavi de ei, în țara lui Basan până la
Salca; **12** Ioel era mai marele și Șafam următorul și Iaenai și
Șafat în Basan. **13** Și frații lor din casa părinților lor au fost:
Mihail și Meșulam și Șeba și Iorai și Iaecan și Zia și Eber, șapte.
14 Aceștia sunt copiii lui Abihail, fiul lui Huri, fiul lui Iaroah, fiul lui
Galaad, fiul lui Mihail, fiul lui Ieșișai, fiul lui Iahdo, fiul lui Buz; **15**
Ahi, fiul lui Abdiel, fiul lui Guni, mai marele casei părinților lor.
16 Și au locuit în Galaad în Basan și în orașele ei și în toate
împrejurimile Saronului, până la granițele lor. **17** Toți aceștia au
fost socotiți după genealogii în zilele lui Iotam, împăratul lui Iuda,
și în zilele lui Ieroboam, împăratul lui Israel. **18** Fiii lui Ruben și

gadiții și jumătate din tribul lui Manase, dintre viteji, bărbați în
stare să poarte scut și sabie și să tragă cu arcul și iscusiți la
război, au fost patruzeci și patru de mii șapte sute șaizeci, care
mergeau la război. **19** Și au făcut război cu hagariții, cu Ietur și
Nafiș și Nodab. **20** Și au fost ajutați împotriva lor și hagariții
au fost dați în mâna lor și toți cei care au fost cu ei, căci au
strigat către Dumnezeu în bătălie și el s-a lăsat înduplecat de ei,
deoarece și-au pus încrederea în el. **21** Și le-au luat vitele; dintre
cămilele lor, cincizeci de mii; și dintre oi, două sute cincizeci
de mii; și dintre măgari, două mii; și dintre bărbați, o sută de
mii. **22** Fiindcă au căzut mulți uciși, deoarece războiul era de
la Dumnezeu. Și au locuit în locurile lor până la captivitate.
23 Și copiii jumătății tribului lui Manase au locuit în țară, s-au
înmulțit de la Basan până la Baal-Hermon și Senir și până la
muntele Hermon. **24** Și aceștia erau capii casei părinților lor,
chiar Efer șiIșei și Eliel și Azriel și Ieremia și Hodavia și Iahdiel,
războinici viteji, bărbați faimoși și capi ai casei părinților lor. **25** Și
au încălcat legea împotriva Dumnezeului părinților lor și au mers
curvind după dumnezeii poporului țării, pe care Dumnezeu l-a
nimicit înaintea lor. **26** Și Dumnezeul lui Israel a stârnit duhul
lui Pul, împăratul Asiriei, și duhul lui Tilgat-Pilneser, împăratul
Asiriei, și i-a dus, chiar pe rubeniți și pe gadiți și jumătatea
tribului lui Manase și i-a adus la Halah și la Habor și la Hara și la
râul Gozan, până în această zi.

6 Fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari. **2** Și fiii lui Chehat:
Amram, Ițehar și Hebron și Uziel. **3** Și copiii lui Amram: Aaron și
Moise și Miriam. De asemenea fiii lui Aaron: Nadab și Abihu,
Eleazar și Itamar. **4** Eleazar a născut pe Fineas, Fineas a născut
pe Abișua, **5** Și Abișua a născut pe Buchi și Buchi a născut pe

Uzi, **6** Și Uzi a născut pe Zerahia și Zerahia a născut pe Meraiot,
7 Meraiot a născut pe Amaria și Amaria a născut pe Ahitub, **8** Și
Ahitub a născut pe Țadoc și Țadoc a născut pe Ahimaaț, **9** Și
Ahimaaț a născut pe Azaria și Azaria a născut pe Iohanan, **10** Și
Iohanan a născut pe Azaria, (el este cel care a făcut serviciul de
preot în templul pe care Solomon l-a construit în Ierusalim); **11**
Și Azaria a născut pe Amaria și Amaria a născut pe Ahitub, **12**
Și Ahitub a născut pe Țadoc și Țadoc a născut pe Șalum, **13** Și
Șalum a născut pe Hilchia și Hilchia a născut pe Azaria, **14** Și
Azaria a născut pe Seraia și Seraia a născut pe Iehoțadac, **15**
Și Iehoțadac a mers în captivitate, când DOMNUL a dus pe
Iuda și Ierusalimul prin mâna lui Nebucadnețar. **16** Fiii lui Levi:
Gherșom, Chehat și Merari. **17** Și acestea sunt numele fiilor lui
Gherșom: Libni și Șimei. **18** Și fiii lui Chehat au fost: Amram
și Iețehar și Hebron și Uziel. **19** Fiii lui Merari: Mahli și Muși.
Și acestea sunt familiile leviților conform părinților lor. **20** Din
Gherșom: Libni, fiul său; Iahat, fiul său; Zima, fiul său; **21** Ioah,
fiul său; Ido, fiul său; Zerah, fiul său; Ieaterai, fiul său. **22** Fiii lui
Chehat: Aminadab, fiul său; Core, fiul său; Asir, fiul său; **23**
Elcana, fiul său; și Ebiasaf, fiul său; și Asir, fiul său; **24** Tahat, fiul
său; Uriel, fiul său; Ozia, fiul său; și Șaul, fiul său. **25** Și fiii lui
Elcana: Amasai și Ahimot. **26** Cât despre Elcana, fiii lui Elcana:
Țuf, fiul său; și Nahat, fiul său; **27** Eliab, fiul său; Ieroham, fiul
său; Elcana, fiul său. **28** Și fiii lui Samuel: întâiul născut Vașni și
al doilea Abia. **29** Fiii lui Merari: Mahli; Libni, fiul său; Șimei, fiul
său; Uza fiul său; **30** Șimei, fiul său; Haghia, fiul său; Asaia, fiul
său. **31** Și aceștia sunt cei pe care David i-a pus peste serviciul
cântării în casa DOMNULUI, după ce chivotul s-a odihnit. **32** Iar
ei au servit înaintea locului de așezare a tabernacolului întâlnirii,

cu cântare, până când Solomon a construit casa DOMNULUI în
Ierusalim; și apoi au făcut serviciul lor conform rândului lor. **33** Și
aceștia sunt cei care au servit cu copiii lor. Dintre fiii Chehatiților:
Heman un cântăreț, fiul lui Ioel, fiul lui Șemuel, **34** Fiul lui Elcana,
fiul lui Ieroham, fiul lui Eliel, fiul lui Toah, **35** Fiul lui Țuf, fiul lui
Elcana, fiul lui Mahat, fiul lui Amasai, **36** Fiul lui Elcana, fiul lui
Ioel, fiul lui Azaria, fiul lui Țefania, **37** Fiul lui Tahat, fiul lui Asir,
fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core, **38** Fiul lui Ițehar, fiul lui Chehat,
fiul lui Levi, fiul lui Israel. **39** Și fratele său Asaf, care a stat la
dreapta lui, adică Asaf fiul lui Berechia, fiul lui Șimea, **40** Fiul lui
Mihail, fiul lui Baaseia, fiul lui Malchia, **41** Fiul lui Etni, fiul lui
Zerah, fiul lui Adaia, **42** Fiul lui Etan, fiul lui Zima, fiul lui Șimei,
43 Fiul lui Iahat, fiul lui Gherșom, fiul lui Levi. **44** Și frații lor, fiii lui
Merari, au stat la stânga: Etan, fiul lui Chiși, fiul lui Abdi, fiul lui
Maluc, **45** Fiul lui Hașabia, fiul lui Amația, fiul lui Hilchia, **46**
Fiul lui Amți, fiul lui Bani, fiul lui Șemer, **47** Fiul lui Mahli, fiul
lui Muși, fiul lui Merari, fiul lui Levi. **48** De asemenea frații lor,
leviții, erau rânduiți pentru tot felul de servicii ale tabernacolului
casei lui Dumnezeu. **49** Dar Aaron și fiii săi au oferit pe altarul
ofrandei arse și pe altarul de tămâiere și erau rânduiți pentru
toată lucrarea locului preasfânt și pentru a face ispășire pentru
Israel, conform cu tot ceea ce Moise, servitorul lui Dumnezeu,
poruncise. **50** Și aceștia sunt fiii lui Aaron: Eleazar, fiul său;
Fineas, fiul său; Abișua, fiul său; **51** Buchi, fiul său; Uzi, fiul său;
Zerahia, fiul său; **52** Meraiot, fiul său; Amaria, fiul său; Ahitub,
fiul său; **53** Țadoc, fiul său; Ahimaaț, fiul său. **54** Și acestea
sunt locuințele lor prin toate cetățuile lor în ținuturile lor, ale fiilor
lui Aaron, ale familiilor Chehatiților; căci al lor a fost sorțul. **55**
Și le-au dat Hebronul în țara lui Iuda și împrejurimile acestuia

de jur împrejurul lui. **56** Dar câmpurile cetății și satele ei, le-
au dat lui Caleb fiul lui Iefune. **57** Și fiilor lui Aaron le-au dat
cetățile lui Iuda, adică, Hebron, cetatea de scăpare și Libna
cu împrejurimile ei și Iatir și Eștemoa, cu împrejurimile lor, **58**
Și Hilen cu împrejurimile ei, Debir cu împrejurimile ei, **59** Și
Așan cu împrejurimile ei și Bet-Șemeș cu împrejurimile ei; **60**
Și din tribul lui Beniamin: Gheba cu împrejurimile ei și Alemet
cu împrejurimile ei și Anatot cu împrejurimile ei. Toate cetățile
lor pentru toate familiile lor erau treisprezece cetăți. **61** Și fiilor
lui Chehat, rămași din familia acelui trib, li s-au dat prin sorț,
zece cetăți, din jumătatea tribului, adică, din jumătatea tribului lui
Manase; **62** Și fiilor lui Gherșom, prin toate familiile lor, din tribul
lui Isahar și din tribul lui Așer și din tribul lui Neftali și din tribul lui
Manase în Basan, treisprezece cetăți. **63** Fiilor lui Merari le-a
fost dat prin sorț, prin toate familiile lor, din tribul lui Ruben și din
tribul lui Gad și din tribul lui Zabulon, douăsprezece cetăți. **64** Și
copiii lui Israel au dat leviților aceste cetăți cu toate împrejurimile
lor. **65** Și le-au dat prin sorț din tribul copiilor lui Iuda și din
tribul copiilor lui Simeon și din tribul copiilor lui Beniamin, aceste
cetăți, care sunt numite pe numele lor. **66** Și rămășița familiilor
fiilor lui Chehat avea cetăți din ținuturile lor din tribul lui Efraim.
67 Și le-au dat, dintre cetățile de scăpare, Sihem în muntele
Efraim cu împrejurimile ei; au dat de asemenea Ghezer cu
împrejurimile ei, **68** Și Iochmeam cu împrejurimile ei și Bet-
Horon cu împrejurimile ei, **69** Și Aialon cu împrejurimile ei și
Gat-Rimon cu împrejurimile ei; **70** Și din jumătatea tribului lui
Manase: Aner cu împrejurimile ei și Bileam cu împrejurimile ei,
pentru familia din rămășița fiilor lui Chehat. **71** Fiilor lui Gherșom
li s-au dat din familia jumătății tribului lui Manase, Golan în

Basan cu împrejurimile ei și Aștarot cu împrejurimile ei; **72** Și
din tribul lui Isahar: Chedeș cu împrejurimile ei, Dabarat cu
împrejurimile ei; **73** Și Ramot cu împrejurimile ei și Anem cu
împrejurimile ei; **74** Și din tribul lui Așer: Mașal cu împrejurimile
ei și Abdon cu împrejurimile ei; **75** Și Hucoc cu împrejurimile ei
și Rehob cu împrejurimile ei; **76** Și din tribul lui Neftali: Chedeș,
în Galileea, cu împrejurimile ei și Hamon cu împrejurimile ei și
Chiriataim cu împrejurimile ei. **77** Restului copiilor lui Merari
le-a fost dat din tribul lui Zabulon: Rimon cu împrejurimile ei,
Tabor cu împrejurimile ei; **78** Și de partea cealaltă a Iordanului
lângă Ierihon, pe partea de est a Iordanului, le-a fost dat din a
tribului lui Ruben, Bețer în pustiu cu împrejurimile ei și Iahța cu
împrejurimile ei, **79** Chedemot, de asemenea, cu împrejurimile ei
și Mefaat cu împrejurimile ei; **80** Și din tribul lui Gad: Ramot în
Galaad cu împrejurimile ei și Mahanaim cu împrejurimile ei, **81**
Și Hesbon cu împrejurimile ei și Iaezer cu împrejurimile ei.

7 Și fiii lui Isahar erau: Tola și Pua, Iașub și Șimron, patru.
2 Și fiii lui Tola: Uzi și Refaia și Ieriel și Iahmai și Ibsam și
Șemuel, capii casei tatălui lor, din Tola au fost războinici viteji în
generațiile lor; al căror număr era în zilele lui David douăzeci și
două de mii șase sute. **3** Și fiii lui Uzi: Izrahia; și fiii lui Izrahia:
Mihail și Obadia și Ioel,Ișia, cinci, cu toții bărbați de seamă. **4** Și
cu ei, după generațiile lor, după casa părinților lor, erau cete de
soldați pentru război, treizeci și șase de mii de bărbați, căci
aveau multe soții și fii. **5** Și frații lor printre toate familiile lui
Isahar erau războinici viteji, numărați cu totul prin genealogiile
lor, optzeci și șapte de mii. **6** Fiii lui Beniamin: Bela și Becher și
Iediael, trei. **7** Și fiii lui Bela: Ețbon și Uzi și Uziel și Ierimot și
Iri, cinci; capi ai casei părinților lor, războinici viteji; și au fost

numărați după genealogiile lor, douăzeci și două de mii treizeci
și patru. **8** Și fiii lui Becher: Zemira și Ioaș și Eliezer și Elioenai
și Omri și Ierimot și Abia și Anatot și Alamet. Toți aceștia sunt fiii
lui Becher. **9** Și numărul lor, după genealogia lor prin generațiile
lor, capi ai casei părinților lor, războinici viteji, era douăzeci de
mii două sute. **10** De asemenea fiii lui Iediael: Bilhan; și fiii lui
Bilhan: Ieuș și Beniamin și Ehud și Chenaana și Zetan și Tarsis
și Ahișahar. **11** Toți aceștia, fiii lui Iediael, după capii părinților lor,
războinici viteji, erau șaptesprezece mii și două sute de soldați,
pregătiți să iasă la război și bătălie. **12** Șupim de asemenea și
Hupim, copiii lui Ir și Hușim, fiii lui Aher. **13** Fiii lui Neftali: Iahțiel
și Guni și Iezer și Șalum, fiii Bilhei. **14** Fiii lui Manase: Asriel,
pe care ea l-a născut, (dar concubina lui aramită, a născut pe
Machir, tatăl lui Galaad; **15** Și Machir a luat de soție pe sora
lui Hupim și Șupim, sora lor avea numele Maaca); și numele
celui de-al doilea era Țelofhad; și Țelofhad a avut fete. **16** Și
Maaca soția lui Machir a născut un fiu și i-a pus numele Pereș;
și numele fratelui său era Șereș; și fiii lui erau Ulam și Rechem.
17 Și fiii lui Ulam: Bedan. Aceștia erau fiii lui Galaad, fiul lui
Machir, fiul lui Manase. **18** Și sora lui, Hamolechet, a născut pe
Ișhod și Abiezer și Mahla. **19** Și fiii lui Șemida au fost: Ahian și
Sihem și Lichi și Aniam. **20** Și fiii lui Efraim: Șutelah și Bered, fiul
său; și Tahat, fiul său; și Eleada, fiul său; și Tahat, fiul său; **21** Și
Zabad, fiul său; și Șutelah, fiul său; și Ezer și Elead, pe care
oamenii lui Gat, care se născuseră în țară, i-au ucis, pentru că ei
coborâseră să le ia vitele. **22** Și Efraim, tatăl lor, a jelit multe zile
și frații săi au venit să îl mângâie. **23** Și când a intrat la soția lui,
ea a rămas însărcinată și a născut un fiu și el i-a pus numele
Beria, deoarece era rău de casa lui. **24** (Și fiica lui era Șeera,

care a construit Bet-Horonul de jos și de sus și Uzen-Șeera). **25**
Și Refah era fiul său, de asemenea Reșef și Telah, fiul său; și
Tahan, fiul său; **26** Laadan, fiul său; Amihud, fiul său; Elișama,
fiul său; **27** Non, fiul său; Iehoșua, fiul său. **28** Și stăpânirile și
locuințele lor erau: Betel și orașele lui și spre est Naaran și spre
vest Ghezer, cu orașele lui; Sihem de asemenea și orașele lui,
până la Gaza și orașele lui; **29** Și lângă granițele copiilor lui
Manase: Bet-Șean și orașele ei, Taanac și orașele ei, Meghido
și orașele ei, Dor și orașele ei. În acestea au locuit copiii lui Iosif
fiul lui Israel. **30** Fiii lui Așer: Imna și Ișva și Ișvi și Beria și Sera
sora lor. **31** Și fiii lui Beria: Heber și Malchiel, care este tatăl
lui Birzavit. **32** Și Heber a născut pe Iaflet și pe Șomer și pe
Hotam și pe Șua sora lor. **33** Și fiii lui Iaflet: Pasac și Bimhal și
Așvat. Aceștia sunt copiii lui Iaflet. **34** Și fiii lui Șamer: Ahi și
Rohaga, Iehuba și Aram. **35** Și fiii fratelui său Helem: Țofah și
Imna și Șeleș și Amal. **36** Fiii lui Țofah: Suah și Harnefer și
Șual și Beri și Imra, **37** Bețer și Hod și Șama și Șilșa și Itran și
Beera. **38** Și fiii lui Ieter: Iefune și Pispa și Ara. **39** Și fiii lui Ula:
Arah și Haniel și Rița. **40** Toți aceștia erau copiii lui Așer, capi ai
casei tatălui lor, războinici viteji și aleși, mai mari ai prinților. Și
numărul lor prin toată genealogia lor, apți de război și de bătălie,
era douăzeci și șase de mii de bărbați.

8 Și Beniamin a născut pe Bela, întâiul său născut, Așbel al
doilea și Ahrah al treilea, **2** Noha al patrulea și Rafa al cincilea.
3 Și fiii lui Bela erau: Adar și Ghera și Abihud, **4** Și Abișua
și Naaman și Ahoah, **5** Și Ghera și Șefufan și Huram. **6** Și
aceștia sunt fiii lui Ehud; aceștia sunt capii părinților locuitorilor
din Gheba, și pe aceștia i-au mutat la Manahat; **7** Și Naaman și
Ahiia și Ghera, i-a mutat; și a născut pe Uza și pe Ahihud. **8** Și

Șaharaim a născut copii în țara lui Moab, după ce i-a trimis de
acolo; Hușim și Baara erau soțiile lui. **9** Și el a născut din Hodeș,
soția lui: pe Iobab și pe Țibia și pe Meșa și pe Malcam, **10** Și
pe Ieuț și pe Șochia și pe Mirma. Aceștia erau fiii lui, capi ai
părinților. **11** Și din Hușim a născut pe Abitub și pe Elpaal. **12** Fiii
lui Elpaal: Eber și Mișeam și Șamed, care a construit Ono și Lod,
cu orașele ei; **13** Beria de asemenea și Șema, care erau capi
ai părinților locuitorilor din Aialon, care au alungat pe locuitorii
Gatului; **14** Și Ahio, Șașac și Ieremot, **15** Și Zebadia și Arad și
Ader, **16** Și Mihail și Isfa și Ioha, fiii lui Beria; **17** Și Zebadia și
Meșulam și Ezechi și Heber, **18** Ișmerai de asemenea și Izlia și
Iobab, fiii lui Elpaal; **19** Și Iachim și Zicri și Zabdi, **20** Și Elienai și
Țiltai și Eliel, **21** Și Adaia și Beraia și Șimrat, fiii lui Șimei; **22** Și
Ișpan și Heber și Eliel, **23** Și Abdon și Zicri și Hanan, **24** Și
Hanania și Elam și Antotia, **25** Și Ifedeia și Penuel, fiii lui Șașac;
26 Și Șamșerai și Șeharia și Atalia, **27** Și Iareșia și Elia și Zicri,
fiii lui Ieroham. **28** Aceștia erau de seamă, capi ai părinților,
prin generațiile lor. Ei au locuit în Ierusalim. **29** Și la Gabaon
a locuit tatăl lui Gabaon; numele soției lui era Maaca; **30** Și
Abdon, întâiul său fiu născut; și Țur și Chiș și Baal și Nadab, **31**
Și Ghedor și Ahio și Zecher. **32** Și Miclot a născut pe Șimea.
Și aceștia de asemenea au locuit cu frații lor în Ierusalim, în
fața lor. **33** Și Ner a născut pe Chiș și Chiș a născut pe Saul și
Saul a născut pe Ionatan și pe Malchi-Șua și pe Abinadab și pe
Eșbaal. **34** Și fiul lui Ionatan era Merib-Baal; și Merib-Baal a
născut pe Mica. **35** Și fiii lui Mica erau Piton și Melec și Tarea și
Ahaz. **36** Și Ahaz a născut pe Iehoada; și Iehoada a născut pe
Alemet și pe Azmavet și pe Zimri; și Zimri a născut pe Moța,
37 Și Moța a născut pe Binea, Rafa era fiul său; Eleasa, fiul

său; Ațel, fiul său; **38** Și Ațel a avut șase fii, a căror nume sunt
acestea: Azricam, Bocru și Ismael și Șearia și Obadia și Hanan.
Toți aceștia erau fiii lui Ațel. **39** Și fiii lui Eșec fratele său erau:
Ulam, întâiul său născut; Ieuș, al doilea; și Elifelet, al treilea. **40**
Și fiii lui Ulam erau războinici viteji, arcași și au avut mulți fii și
nepoți, o sută cincizeci. Toți aceștia sunt din fiii lui Beniamin.

9 Astfel tot Israelul a fost numărat după genealogii; și iată, ei au
fost scrișii în cartea împăraților lui Israel și Iuda, care au fost duși
în Babilon pentru fărădelegea lor. **2** Și primii locuitori care au
locuit în stăpânirile lor, în cetățile lor erau: israeliții, preoții, leviții
și netinimii. **3** Și în Ierusalim au locuit dintre copiii lui Iuda și
dintre copiii lui Beniamin și dintre copiii lui Efraim și Manase; **4**
Utai, fiul lui Amihud, fiul lui Omri, fiul lui Imri, fiul lui Bani, din
copiii lui Farez, fiul lui Iuda. **5** Și dintre șiloniți: Asaia, întâiul
născut, și fiii lui. **6** Și dintre fiii lui Zerah: Ieuel și frații lor, șase
sute nouăzeci. **7** Și dintre fiii lui Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam,
fiul lui Hodavia, fiul lui Hasenua, **8** Și Ibneia, fiul lui Ieroham și
Ela, fiul lui Uzi, fiul lui Micri; și Meșulam, fiul lui Șefatia, fiul lui
Reuel, fiul lui Ibnia; **9** Și frații lor, conform generațiilor, nouă sute
cincizeci și șase. Toți acești bărbați erau mai marii părinților
în casa părinților lor. **10** Și dintre preoți: Iedaeia și Iehoiarib și
Iachin, **11** Și Azaria, fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc,
fiul lui Meraiot, fiul lui Ahitub, conducătorul casei lui Dumnezeu;
12 Și Adaia, fiul lui Ieroham, fiul lui Pașhur, fiul lui Malchia; și
Maesai, fiul lui Adiel, fiul lui Iahzera, fiul lui Meșulam, fiul lui
Meșilemit, fiul lui Imer; **13** Și frații lor, capi ai casei părinților
lor, o mie șapte sute șaizeci; bărbați capabili să facă lucrarea
serviciului casei lui Dumnezeu. **14** Și dintre leviți: Șemaia, fiul
lui Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, din fiii lui Merari;

15 Și Bacbacar, Hereș și Galal și Matania, fiul lui Mica, fiul lui
Zicri, fiul lui Asaf; **16** Și Obadia, fiul lui Șemaia, fiul lui Galal,
fiul lui Iedutun și Berechia, fiul lui Așa, fiul lui Elcana, care au
locuit în satele netofatiților. **17** Și portarii erau: Șalum și Acub
și Talmon și Ahiman și frații lor: Șalum era mai marele, **18**
Care până atunci au așteptat în poarta împăratului spre est,
ei erau portari în cetele copiilor lui Levi. **19** Și Șalum fiul lui
Kore, fiul lui Ebiasaf, fiul lui Core și frații săi, din casa tatălui
său, coreiții, erau peste munca serviciului, păzitori ai porților
tabernacolului; și părinții lor, fiind peste oștirea DOMNULUI, erau
păzitori ai intrării. **20** Și Fineas, fiul lui Eleazar, a fost odinioară
conducător peste ei și DOMNUL a fost cu el. **21** Și Zaharia, fiul
lui Meșelemia, era portar al ușii tabernacolului întâlnirii. **22** Toți
aceștia aleși să fie portari la porți erau două sute doisprezece.
Aceștia erau numărați prin genealogiile lor, în satele lor, pe
aceștia David și Samuel, văzătorul, i-au rânduit în serviciul lor.
23 Astfel ei și copiii lor au avut supravegherea, prin gărzi, a
porților casei DOMNULUI, casa tabernacolului. **24** Portarii erau
spre cele patru vânturi: spre est, vest, nord și sud. **25** Și frații lor,
care erau în satele lor, veneau pentru șapte zile, din când în
când, cu ei. **26** Fiindcă acești leviți, cei patru portari mai mari,
erau în serviciul lor rânduit și erau peste cămările și trezoreriile
casei lui Dumnezeu. **27** Și au locuit de jur împrejurul casei lui
Dumnezeu, deoarece sarcina era asupra lor și deschiderea
acesteia le aparținea în fiecare dimineață. **28** Și unii dintre ei
aveau sarcina servirii vaselor, ca să le aducă înăuntru și să le
scoată după număr. **29** Unii dintre ei de asemenea erau rânduiți
să supravegheze vasele și toate uneltele sanctuarului și floarea
făinii și vinul și untdelemnul și tămâia și mirodeniile. **30** Și unii

dintre fiii preoților făceau unguent din mirodenii. **31** Și Matitia,
unul dintre leviți, care era întâiul născut al lui Șalum coreitul,
avea serviciul rânduit peste lucrurile ce erau făcute în tigăi. **32**
Și alții dintre frații lor, dintre fiii chehatiților, erau peste pâinile
punerii înainte, să le pregătească în fiecare sabat. **33** Și aceștia
sunt cântăreții, mai mari ai părinților leviților, care rămâneau în
cămări dar erau liberi, căci erau angajați în acea lucrare zi și
noapte. **34** Acești mai mari părinți dintre leviți erau mai mari
prin toate generațiile lor; aceștia au locuit la Ierusalim. **35** Și în
Gabaon a locuit tatăl lui Gabaon, Ieiel, numele soției lui era
Maaca; **36** Și întâiul său născut Abdon, apoi Țur și Chiș și Baal
și Ner și Nadab, **37** Și Ghedor și Ahio și Zaharia și Miclot. **38** Și
Miclot a născut pe Șimeam. Și au locuit de asemenea cu frații
lor la Ierusalim în fața fraților lor. **39** Și Ner a născut pe Chiș; și
Chiș a născut pe Saul; și Saul a născut pe Ionatan și pe Malchi-
Șua și pe Abinadab și pe Eșbaal. **40** Și fiul lui Ionatan era Merib-
Baal; și Merib-Baal a născut pe Mica. **41** Și fiii lui Mica erau:
Piton și Melec și Tahrea și Ahaz. **42** Și Ahaz a născut pe Iaera;
și Iaera a născut pe Alemet și pe Azmavet și pe Zimri; și Zimri a
născut pe Moța; **43** Și Moța a născut pe Binea; și Refaia, fiul
său; Eleasa, fiul său; Ațel, fiul său. **44** Și Ațel a avut șase fii, a
căror nume sunt acestea: Azricam, Bocru și Ismael și Șearia și
Obadia și Hanan; aceștia erau fiii lui Ațel.

10 Și filistenii s-au luptat cu Israel; și bărbații lui Israel au fugit
din fața filistenilor și au căzut uciși în muntele Ghilboa. **2** Și
filistenii i-au urmărit necontenit pe Saul și pe fiii săi; și filistenii au
ucis pe Ionatan și pe Abinadab și pe Malchi-Șua, fiii lui Saul. **3**
Și bătălia s-a încins împotriva lui Saul și arcașii l-au lovit și a
fost rănit de arcași. **4** Atunci Saul a spus purtătorului său de

arme: Scoate-ți sabia și străpunge-mă cu ea, ca nu cumva acești
necircumciși să vină și să își bată joc de mine. Dar purtătorul
său de arme nu a voit, pentru că se temea foarte tare. De aceea
Saul a luat o sabie și s-a aruncat în ea. **5** Și când purtătorul său
de arme a văzut că Saul era mort, a căzut și el în sabie și a
murit. **6** Astfel Saul a murit și cei trei fii ai săi și toată casa lui a
murit împreună. **7** Și când toți bărbații lui Israel, care erau în
vale, au văzut că frații lor au fugit și că Saul și fiii lui au murit, și-
au părăsit cetățile și au fugit; și filistenii au venit și au locuit
în ele. **8** Și s-a întâmplat a doua zi, când filistenii au venit să
dezbrace pe cei uciși, că au găsit pe Saul și pe fiii lui, căzuți în
muntele Ghilboa. **9** Și după ce l-au dezbrăcat, i-au luat capul și
armura și le-au trimis de jur împrejur în țara filistenilor, ca să
dea de știre idolilor lor și poporului. **10** Și au pus armura lui în
casa dumnezeilor lor și au pironit capul lui în templul lui Dagon.
11 Și când tot Iabes-Galaadul a auzit tot ce i-au făcut filistenii
lui Saul, **12** S-au ridicat, toți bărbații viteji și au luat trupul lui
Saul și trupurile fiilor lui și le-au adus la Iabes și le-au îngropat
oasele sub stejarul din Iabes și au postit șapte zile. **13** Astfel
Saul a murit pentru fărădelegea lui pe care a făcut-o împotriva
DOMNULUI, împotriva cuvântului DOMNULUI, pe care nu l-a
ținut și de asemenea pentru că a întrebat pe una care avea
demon, pentru a cere sfat de la el; **14** Și nu a cerut sfat de la
DOMNUL; de aceea l-a ucis și a întors împărăția la David, fiul lui
Isai.

11 Atunci tot Israelul s-a adunat la David la Hebron, spunând:
Iată, noi suntem din osul tău și carnea ta. **2** Și mai mult,
odinioară, chiar când Saul era împărat, tu ai fost cel care ai scos
și ai adus pe Israel, și DOMNUL Dumnezeul tău ți-a spus: Tu vei

paște poporul meu Israel și vei fi conducător peste poporul meu
Israel. **3** De aceea au venit toți bătrânii lui Israel la împărat în
Hebron; și David a făcut un legământ cu ei în Hebron înaintea
DOMNULUI; și ei au uns pe David împărat peste Israel, conform
cuvântului DOMNULUI prin Samuel. **4** Și David și tot Israelul au
mers la Ierusalim, care este Iebus; unde erau iebusiții, locuitorii
țării. **5** Și locuitorii din Iebus i-au spus lui David: Să nu intri
aici. Totuși David a luat cetățuia Sionului, care este cetatea lui
David. **6** Și David a spus: Oricine lovește primul pe iebusiți va
fi mai marele și căpetenia. Atunci Ioab, fiul Țeruiei, s-a urcat
primul și a fost mai marele. **7** Și David a locuit în cetățuie; de
aceea au numit-o cetatea lui David. **8** Și a construit cetatea
de jur împrejur, de la Milo de jur împrejur; și Ioab a reparat
restul cetății. **9** Astfel David a crescut din ce în ce mai mare,
fiindcă DOMNUL oștirilor era cu el. **10** Aceștia de asemenea
sunt mai marii războinicilor pe care David îi avea, care s-au
întărit cu el în împărăția sa și cu tot Israelul, pentru a-l face
împărat, conform cuvântului DOMNULUI referitor la Israel. **11**
Și acesta este numărul războinicilor pe care David i-a avut,
Iașobeam, un hacmonit, mai marele căpeteniilor; și-a ridicat
sulița împotriva a trei sute, pe care i-a ucis odată. **12** Și după el
era Eleazar, fiul lui Dodo, ahohitul, care era unul dintre cei trei
viteji. **13** El era cu David la Pas-Damim și acolo filistenii s-au
adunat la bătălie, unde era o bucată de pământ plină de orz; și
poporul a fugit din fața filistenilor. **14** Și ei s-au așezat în mijlocul
acelei bucăți și au eliberat-o și au ucis pe filisteni; și DOMNUL i-
a salvat printr-o mare eliberare. **15** Și trei dintre cele treizeci de
căpetenii au coborât la stânca lui David în peștera lui Adulam; și
oastea filistenilor avea tabăra așezată în valea lui Refaim. **16**

Și David era în întărătură și garnizoana filistenilor era atunci la
Betleem. **17** Și David a tânjit și a spus: Ah, de mi-ar da cineva
să beau apă din fântâna Betleemului, care este la poartă! **18**
Și cei trei au pătruns prin oastea filistenilor și au tras apă din
fântâna Betleemului, care era la poartă și au luat-o și au adus-
o la David, dar David nu a dorit să bea din ea, ci a turnat-o
pentru DOMNUL, **19** Și a spus: Dumnezeul meu să mă ferească
să fac acest lucru! Să beau sângele acestor bărbați care și-au
pus viețile în primejdie? căci cu prețul vieților lor au adus-o. De
aceea nu a voit să o bea. Aceste lucruri au fost făcute de acești
trei care erau cei mai viteji. **20** Și Abișai, fratele lui Ioab, el era
mai marele celor trei, căci ridicându-și sulița împotriva a trei sute,
i-a ucis și a avut nume printre cei trei. **21** Dintre cei trei, el era
demn de mai multă cinste decât ceilalți doi; căci era căpetenia
lor, totuși nu a ajuns pe cei trei dintâi. **22** Benaia, fiul lui Iehoiada,
fiul unui bărbat viteaz, din Cabțeel, care făcuse multe fapte; a
ucis doi bărbați, ca niște lei, din Moab, de asemenea a coborât
și a ucis un leu, într-o groapă, într-o zi cu zăpadă. **23** Și a
ucis un egiptean, un bărbat de o mare statură, înalt de cinci
coți; și în mâna egipteanului era o suliță ca bârna țesătorului;
iar el s-a coborât la el cu un toiag și a smuls sulița din mâna
egipteanului și l-a ucis cu propria lui suliță. **24** Aceste lucruri le-a
făcut Benaia fiul lui Iehoiada și a avut întâiul nume printre cei
trei viteji. **25** Iată, era demn de cinste printre cei treizeci, dar
nu a ajuns la cei trei dintâi; și David l-a pus peste garda lui.
26 De asemenea războinicii din armate erau: Asael, fratele lui
Ioab; Elhanan, fiul lui Dodo din Betleem; **27** Șamot, haroritul;
Haleț, pelonitul; **28** Ira fiul lui Icheș, tecoitul; Abiezer, antotitul; **29**
Sibecai, hușatitul; Ilai, ahohitul; **30** Maharai, netofatitul; Heled,

fiul lui Baana, netofatitul; **31** Itai, fiul lui Ribai din Ghibea care
aparţinea copiilor lui Beniamin; Benaia, piratonitul; **32** Hurai de la
pâraiele din Gaaş; Abiel, arbatitul; **33** Azmavet, baharumitul;
Eliahba, şaalbonitul; **34** Fiii lui Haşem, ghizonitul; Ionatan, fiul lui
Şaghe, hararitul; **35** Ahiam, fiul lui Sacar, hararitul; Elifal, fiul lui
Ur; **36** Hefer, mecheratitul; Ahiia, pelonitul; **37** Heţro, carmelitul;
Naarai, fiul lui Ezbai; **38** Ioel, fratele lui Natan; Mibhar, fiul lui
Hagri; **39** Ţelec, amonitul; Naharai, beerotitul, purtătorul de arme
al lui Ioab, fiul Ţeruiei; **40** Ira, ieteritul; Gareb, ieteritul; **41** Urie,
hititul; Zabad, fiul lui Ahlai; **42** Adina, fiul lui Şiza, rubenitul, o
căpetenie a rubeniţilor şi treizeci cu el; **43** Hanan, fiul lui Maaca;
şi Iosafat, mitnitul; **44** Ozia, aşterotitul; Şama şi Iehiel, fiii lui
Hotam, aroeritul; **45** Iediael, fiul lui Şimri; şi Ioha, fratele său,
tiţitul; **46** Eliel, mahavitul; şi Ieribai şi Ioşavia, fiii lui Elnaam; şi
Itma, moabitul; **47** Eliel şi Obed şi Iaasiel, mesobaitul.

12 Şi aceştia sunt cei care au venit la David la Ţiclag, în
timp ce încă se ascundea din cauza lui Saul, fiul lui Chiş; şi
ei erau printre războinici, ajutoare la război. **2** Erau înarmaţi
cu arcuri şi puteau folosi şi mâna dreaptă şi cea stângă în
aruncare de pietre şi trăgând săgeţi din arc, erau dintre fraţii
lui Saul, al lui Beniamin. **3** Mai marele era Ahiezer, apoi Ioaş,
fiii lui Şemaa din Ghibea; şi Ieziel şi Pelet, fiii lui Azmavet; şi
Beraca şi Iehu, antotitul; **4** Şi Ismaia din Gabaon, un războinic
printre cei treizeci şi peste cei treizeci; şi Ieremia şi Iahaziel şi
Iohanan şi Iozabad din Ghederot, **5** Eluzai şi Ierimot şi Bealia şi
Şemaria şi Şefatia harofitul, **6** Elcana şi Iesia şi Azareel şi Ioezer
şi Iaşobeam, coreiţi, **7** Şi Ioela şi Zebadia, fiii lui Ieroham din
Ghedor. **8** Şi dintre gadiţi s-au separat acolo pentru David în
întăritura din pustie, războinici viteji şi bărbaţi războinici pregătiţi

pentru bătălie, care puteau purta scut și platoșă, a căror fețe
erau ca fețele leilor și erau atât de iuți precum căprioarele pe
munți; **9** Ezer, întâiul; Obadia, al doilea; Eliab, al treilea; **10**
Mișmana, al patrulea; Ieremia al cincilea; **11** Atai, al șaselea;
Eliel al șaptelea; **12** Iohanan, al optulea; Elzabad al nouălea; **13**
Ieremia, al zecelea; Macbanai, al unsprezecelea. **14** Aceștia
erau dintre fiii lui Gad, căpetenii ale oștirilor, unul dintre cei mai
mici era peste o sută și cel mai mare peste o mie. **15** Aceștia
sunt cei care au mers peste Iordan în prima lună, când inundase
toate malurile lui; și au pus pe fugă pe toți cei din văi și spre
est și spre vest. **16** Și acolo au venit copiii lui Beniamin și Iuda
la întăritura lui David. **17** Și David a ieșit să îi întâmpine și le-
a răspuns și le-a zis: Dacă veniți în pace să mă ajutați, inima
mea va fi unită cu voi, dar dacă veniți să mă trădați dușmanilor
mei, văzând că nu este nimic rău în mâinile mele, Dumnezeul
părinților noștri va vedea și va mustra. **18** Atunci duhul a venit
peste Amasai, care era mai marele căpeteniilor și a spus: Ai tăi
suntem, David și de partea ta, fiu al lui Isai; pace, pace ție și
pace ajutoarelor tale; fiindcă Dumnezeul tău te ajută. Atunci
David i-a primit și i-a făcut căpetenii de ceată. **19** Și acolo
au trecut unii din Manase la David, când a venit cu filistenii
împotriva lui Saul la bătălie, dar ei nu l-au ajutat, fiindcă prinții
filistenilor, după sfat, l-au îndepărtat, spunând: El va trece la
stăpânul său Saul, spre primejdia capetelor noastre. **20** Mergând
la Țiclag, acolo au trecut la el din Manase: Adnah și Iozabad și
Iediael și Mihail și Iozabad și Elihu și Țiltai, căpeteniile miilor
care erau din Manase. **21** Și l-au ajutat pe David împotriva cetei
jefuitorilor, fiindcă ei erau toți războinici viteji și erau căpetenii
în oștire. **22** Fiindcă în acel timp, zi de zi, veneau la David să

îl ajute, până când a ajuns o mare oștire, precum oștirea lui
Dumnezeu. **23** Și acestea sunt numerele cetelor gata înarmate
de război care au venit la David în Hebron, pentru a întoarce
împărăția lui Saul la David, conform cuvântului DOMNULUI. **24**
Copiii lui Iuda care purtau scut și suliță erau șase mii opt sute,
gata înarmați de război. **25** Dintre copiii lui Simeon, războinici
viteji gata pentru război, șapte mii o sută. **26** Dintre copiii lui Levi
patru mii șase sute. **27** Și Iehoiada era conducătorul aaroniților
și cu el erau trei mii șapte sute; **28** Și Țadoc, un tânăr, războinic
viteaz; și din casa tatălui său, douăzeci și două de căpetenii. **29**
Și dintre copiii lui Beniamin, rudele lui Saul, trei mii, căci până
atunci cea mai mare parte dintre ei ținuseră parte casei lui Saul.
30 Și dintre copiii lui Efraim douăzeci de mii opt sute, războinici
viteji, faimoși din casa părinților lor. **31** Și din jumătatea tribului
lui Manase, optsprezece mii, care erau chemați pe nume să vină
să facă pe David împărat. **32** Și dintre copiii lui Isahar, care
aveau înțelegerea timpurilor, pentru a cunoaște ce avea Israel
de făcut; capii lor erau două sute; și toți frații lor erau la porunca
lor. **33** Din Zabulon, cei care au pornit la bătălie, deprinși la
război, cu toate uneltele de război, cincizeci de mii, care puteau
sta umăr la umăr, nu aveau inima împărțită. **34** Și din Neftali, o
mie de căpetenii, și împreună cu ei, treizeci și șapte de mii, cu
scut și suliță. **35** Și dintre daniți, deprinși la război, douăzeci și
opt de mii șase sute. **36** Și din Așer, cei care au pornit la bătălie,
deprinși la război, patruzeci de mii. **37** Și de partea cealaltă a
Iordanului, dintre rubeniți și gadiți și din jumătatea tribului lui
Manase, cu tot felul de unelte de război pentru bătălie, o sută
douăzeci de mii. **38** Toți acești bărbați de război, care puteau
sta umăr la umăr, au venit cu toată inima la Hebron, pentru

a-l face pe David împărat peste tot Israelul; și de asemenea
tot restul Israelului erau într-o singură inimă pentru a-l face pe
David împărat. **39** Și acolo au fost cu David trei zile, mâncând și
bând; fiindcă frații lor le pregătiseră. **40** Mai mult, cei care erau
aproape de ei, spre Isahar și Zabulon și Neftali, au adus pâine
pe măgari și pe cămile și pe catâri și pe boi și carne, mâncare,
turte de smochine și grămezi de stafide și vin și untdelemn și boi
și oi din abundență, fiindcă era bucurie în Israel.

13 Și David s-a sfătuit cu căpeteniile miilor și a sutelor și cu
fiecare conducător. **2** Și David a spus întregii adunări a lui Israel:
Dacă vi se pare bine și dacă este de la DOMNUL Dumnezeul
nostru, să trimitem peste tot la frații noștri de jur împrejur, care
sunt rămași în toată țara lui Israel și cu ei de asemenea la preoți
și la leviți care sunt în cetățile și împrejurimile lor, să se adune
la noi; **3** Și să aducem din nou chivotul Dumnezeului nostru
la noi, fiindcă nu am cerut sfat de la el în zilele lui Saul. **4** Și
întreaga adunare a spus că ar dori să facă astfel, căci lucrul
era drept în ochii întregului popor. **5** Astfel David a adunat tot
Israelul împreună, de la Șihor din Egipt chiar până la intrarea
din Hamat, pentru a aduce chivotul lui Dumnezeu de la Chiriat-
Iearim. **6** Și David și tot Israelul s-a urcat la Baala, care este,
la Chiriat-Iearim, care a aparținut lui Iuda, pentru a aduce de
acolo chivotul lui Dumnezeu, DOMNUL, care locuiește între
heruvimi, al cărui nume este chemat acolo. **7** Și au dus chivotul
lui Dumnezeu într-un car din casa lui Abinadab; și Uza și Ahio
au condus carul. **8** Și David și întregul Israel au jucat înaintea lui
Dumnezeu cu toată puterea lor, cu cântare și cu harpe și cu
psalterioane și cu tamburine și cu chimvale și cu trâmbițe. **9** Și
când au ajuns la aria lui Chidon, Uza și-a întins mâna pentru a

ține chivotul; fiindcă boii s-au poticnit. **10** Și mânia DOMNULUI
s-a aprins împotriva lui Uza și l-a lovit, deoarece și-a pus mâna
pe chivot și acolo a murit înaintea lui Dumnezeu. **11** Și David a
fost nemulțumit, deoarece DOMNUL făcuse o spărtură asupra
lui Uza, de aceea acel loc este numit Pereț-Uza până în această
zi. **12** Și David s-a temut de Dumnezeu în acea zi, spunând:
Cum voi aduce chivotul lui Dumnezeu acasă la mine? **13** Astfel
David nu a adus chivotul acasă la el, în cetatea lui David, ci l-a
dus deoparte, în casa lui Obed-Edom, din Gat. **14** Și chivotul lui
Dumnezeu a rămas cu familia lui Obed-Edom, în casa lui, trei
luni. Și DOMNUL a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce
avea.

14 Și Hiram, împăratul Tirului, a trimis la David mesageri și
lemnărie de cedru, cu pietrari și tâmplari, pentru a-i construi
o casă. **2** Și David a înțeles că DOMNUL l-a întărit împărat
peste Israel, fiindcă împărăția sa a fost ridicată pe înălțimi, din
cauza poporului său Israel. **3** Și David și-a luat mai multe soții la
Ierusalim: și David a născut mai mulți fii și fiice. **4** Și acestea
sunt numele copiilor lui pe care i-a avut în Ierusalim: pe Șamua
și pe Șobab, pe Natan și pe Solomon, **5** Și pe Ibhar și pe Elișua
și pe Elpelet, **6** Și pe Noga și pe Nefeg și pe Iafia, **7** Și pe
Elișama și pe Beeliada și pe Elifelet. **8** Și când filistenii au auzit
că David a fost uns împărat peste întregul Israel, toți filistenii s-
au urcat să îl caute pe David. Și David a auzit și a ieșit împotriva
lor. **9** Și filistenii au venit și s-au întins în valea lui Refaim. **10**
Și David a cerut sfat de la Dumnezeu, spunând: Să mă urc
împotriva filistenilor; îi vei da în mâna mea? Și DOMNUL i-a
spus: Urcă-te; căci îi voi da în mâna ta. **11** Astfel s-au urcat
la Baal-Perațim; și David i-a lovit acolo. Atunci David a spus:

Dumnezeu s-a năpustit asupra dușmanilor mei prin mâna mea
ca năpustirea apelor, de aceea au pus acelui loc numele, Baal-
Perațim. **12** Și ei și-au lăsat dumnezeii acolo, iar David a dat
poruncă și au fost arși cu foc. **13** Și filistenii s-au întins din nou în
vale. **14** De aceea David a cerut din nou, sfat de la Dumnezeu;
și Dumnezeu i-a spus: Nu te urca după ei; întoarce-te de la
ei și vino asupra lor de partea opusă, a duzilor. **15** Și va fi,
când vei auzi un foșnit de pași în vârful duzilor, atunci să ieși
la bătălie, fiindcă Dumnezeu a ieșit înaintea ta pentru a lovi
oastea filistenilor. **16** David de aceea a făcut precum Dumnezeu
îi poruncise, și au lovit oastea filistenilor de la Gabaon chiar
până la Ghezer. **17** Și faima lui David s-a răspândit în toate
țările; și DOMNUL a adus frica de el asupra tuturor națiunilor.

15 Și David și-a făcut case în cetatea lui David și a pregătit
un loc pentru chivotul lui Dumnezeu și a ridicat pentru el un
cort. **2** Atunci David a spus: Nimeni nu trebuie să poarte chivotul
lui Dumnezeu ci doar leviții, fiindcă pe ei i-a ales DOMNUL să
poarte chivotul lui Dumnezeu și să îi servească pentru totdeauna.
3 Și David a adunat tot Israelul la Ierusalim, pentru a aduce
chivotul DOMNULUI la locul lui, pe care îl pregătise pentru el.
4 Și David a adunat pe copiii lui Aaron și pe leviți; **5** Dintre
fiii lui Chehat: mai marele Uriel și frații lui, o sută douăzeci; **6**
Dintre fiii lui Merari: mai marele Asaia și frații lui, două sute
douăzeci; **7** Dintre fiii lui Gherșom: mai marele Ioel și frații lui,
o sută treizeci; **8** Dintre fiii lui Elițafan: mai marele Șemaia și
frații lui, două sute; **9** Dintre fiii lui Hebron: mai marele Eliel și
frații lui, optzeci; **10** Dintre fiii lui Uziel: mai marele Aminadab și
frații lui, o sută doisprezece. **11** Și David a chemat pe Țadoc
și pe Abiatar, preoții, și pe leviți, pe Uriel, pe Asaia și pe Ioel,

pe Șemaia și pe Eliel și pe Aminadab, **12** Și le-a spus: Voi
sunteți mai marii părinților leviților; sfințiți-vă, deopotrivă voi și
frații voștri, ca să aduceți chivotul DOMNULUI Dumnezeul lui
Israel la locul pe care l-am pregătit pentru el. **13** Fiindcă voi nu
ați făcut aceasta de la început, DOMNUL Dumnezeul nostru a
făcut o spărtură asupra noastră, deoarece nu l-am căutat după
rânduiala cuvenită. **14** Astfel preoții și leviții s-au sfințit pentru
a duce chivotul DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **15** Și copiii
leviților au purtat chivotul lui Dumnezeu, pe umerii lor, cu drugii
în el, precum Moise poruncise conform cuvântului DOMNULUI.
16 Și David a vorbit mai marelui leviților să rânduiască pe frații
lor să fie cântăreți cu instrumente de muzică, psalterioane și
harpe și chimvale, sunând și înălțându-și vocea cu bucurie. **17**
Astfel leviții au rânduit pe Heman, fiul lui Ioel; și dintre frații săi,
pe Asaf, fiul lui Berechia; și dintre fiii lui Merari, frații lor, pe Etan,
fiul lui Cușaia; **18** Și cu ei pe frații lor de gradul doi: pe Zaharia,
pe Ben și pe Iaaziel și pe Șemiramot și pe Iehiel și pe Uni, pe
Eliab și pe Benaia și pe Maaseia și pe Matitia și pe Elifele și pe
Micneia și pe Obed-Edom și pe Ieiel, portarii. **19** Astfel cântăreții:
Heman, Asaf și Etan, au fost rânduiți să sune din chimvale de
aramă; **20** Și pe Zaharia și pe Aziel și pe Șemiramot și pe Iehiel
și pe Uni și pe Eliab și pe Maaseia și pe Benaia, cu psalterioane
pe alamot; **21** Și pe Matitia și pe Elifele și pe Micneia și pe
Obed-Edom și pe Ieiel și pe Azazia, care cântau cu harpe cu
opt corzi spre întărirea sunetului. **22** Și Chenania, mai marele
leviților, avea sarcina cântării, el instruia în cântare, deoarece el
era iscusit. **23** Și Berechia și Elcana erau ușieri pentru chivot. **24**
Și Șebania și Iosafat și Netaneel și Amasai și Zaharia și Benaia
și Eliezer, preoții, au suflat din trâmbițe înaintea chivotului lui

Dumnezeu. Și Obed-Edom și Iehia erau ușieri pentru chivot.
25 Astfel David și bătrânii Israelului și căpeteniile peste mii, au
mers să aducă chivotul legământului DOMNULUI din casa lui
Obed-Edom, cu bucurie. **26** Și s-a întâmplat, când Dumnezeu a
ajutat pe leviții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI,
că au oferit șapte tauri și șapte berbeci. **27** Și David și toți leviții
care au purtat chivotul și cântăreții și Chenania, maestrul cântării
cu cântăreții, erau îmbrăcați cu o robă de in subțire; David de
asemenea avea pe el și un efod de in. **28** Astfel tot Israelul a
adus chivotul legământului DOMNULUI cu strigare și cu sunet
de cornet și cu trâmbițe și cu chimvale, sunând din psalterioane
și harpe. **29** Și s-a întâmplat, precum chivotul legământului
DOMNULUI a intrat în cetatea lui David, că Mical, fiica lui Saul,
privind afară pe fereastră, a văzut pe împăratul David dansând
și jucând, și l-a disprețuit în inima ei.

16 Astfel au adus chivotul lui Dumnezeu și l-au așezat în
mijlocul cortului pe care David l-a ridicat pentru el; și au oferit
sacrificii arse și ofrande de pace înaintea lui Dumnezeu. **2** Și
când David a sfârșit oferirea ofrandelor arse și a ofrandelor de
pace, a binecuvântat poporul în numele DOMNULUI. **3** Și a
împărțit fiecăruia din Israel, deopotrivă bărbat și femeie, fiecăruia
o pâine și o bucată bună de carne și un ulcior de vin. **4** Și a
rânduit leviți să servească înaintea chivotului DOMNULUI și
să mărturisească și să mulțumească și să laude pe DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, **5** Asaf, mai marele; și lângă el, Zaharia,
Ieiel și Șemiramot și Iehiel și Matitia și Eliab și Benaia și Obed-
Edom; și Ieiel cu psalterioane și cu harpe; dar Asaf suna cu
chimvale, **6** Benaia de asemenea și Iahaziel, preoții, cu trâmbițe
erau continuu înaintea chivotului legământului lui Dumnezeu. **7**

Atunci în acea zi David a dat întâi acest psalm, în mâna lui Asaf
și a fraților săi, pentru a mulțumi DOMNULUI. **8** Aduceți mulțumiri
DOMNULUI; chemați numele lui, faceți cunoscute faptele lui
printre popoare. **9** Cântați-i, cântați-i psalmi, vorbiți despre toate
lucrările lui minunate. **10** Glorificați-vă în sfântul său nume, să
se bucure inima celor ce caută pe DOMNUL. **11** Căutați pe
DOMNUL și puterea lui, căutați neîncetat fața lui. **12** Amintiți-vă
lucrările lui minunate pe care le-a făcut; minunile lui și judecățile
gurii sale; **13** Voi, sămânță a lui Israel, servitorul lui, copii ai
lui Iacob, aleșii lui. **14** El este DOMNUL Dumnezeul nostru,
judecățile lui sunt pe tot pământul. **15** Amintiți-vă legământul său
întotdeauna, cuvântul pe care l-a poruncit la o mie de generații.
16 Legământ pe care l-a făcut cu Avraam și jurământul său
lui Isaac; **17** Și a întărit același legământ lui Iacob ca lege și
lui Israel ca legământ veșnic, **18** Spunând: Ție îți voi da țara
Canaanului, sorțul moștenirii tale; **19** Când ați fost doar puțini la
număr; da, doar puțini; și străini în țară. **20** Și când au mers de la
o națiune la alta, de la o împărăție la alt popor; **21** El nu a permis
niciunui om să le facă rău; da, a mustrat împărați pentru ei, **22**
Spunând: Nu atingeți pe unșii mei și nu faceți rău profeților mei.
23 Cântați DOMNULUI, tot pământul; arătați zi de zi salvarea
lui. **24** Vestiți gloria lui printre păgâni și lucrările lui minunate
printre toate națiunile. **25** Pentru că mare este DOMNUL și demn
de a fi mult lăudat, el de asemenea este de temut deasupra
tuturor dumnezeilor. **26** Căci toți dumnezeii popoarelor sunt
idoli, dar DOMNUL a făcut cerurile. **27** Glorie și onoare sunt în
prezența lui, tărie și veselie sunt în locul său. **28** Dați DOMNULUI
familii de popoare; dați DOMNULUI glorie și tărie. **29** Dați
DOMNULUI gloria datorată numelui său; aduceți ofrandă și veniți

înaintea lui; închinați-vă DOMNULUI în frumusețea sfințeniei.
30 Temeți-vă înaintea lui, tot pământul; lumea de asemenea
va fi întemeiată, încât nu se va clătina. **31** Să se veselească
cerurile și să se bucure pământul; și să spună oamenii printre
națiuni: DOMNUL domnește. **32** Să urle marea și plinătatea
ei; să se bucure câmpurile și tot ce este pe ele. **33** Atunci vor
cânta copacii pădurii la prezența DOMNULUI, deoarece el vine
să judece pământul. **34** Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru
că este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **35** Și
spuneți: Salvează-ne, Dumnezeu al salvării noastre și adună-ne
și eliberează-ne de păgâni, ca să aducem mulțumiri numelui
tău sfânt și să ne glorificăm în lauda ta. **36** Binecuvântat fie
DOMNUL Dumnezeul lui Israel pentru totdeauna și întotdeauna.
Și tot poporul a spus: Amin; și a lăudat pe DOMNUL. **37** Astfel a
lăsat acolo înaintea chivotului legământului DOMNULUI pe Asaf
și pe frații lui, să servească neîncetat înaintea chivotului, precum
cerea lucrarea fiecărei zile; **38** Și pe Obed-Edom cu frații lui,
șaizeci și opt; pe Obed-Edom de asemenea, fiul lui Iedutun,
și pe Hosa să fie portari; **39** Și pe preotul Țadoc și frații săi,
preoții, înaintea tabernacolului DOMNULUI pe înălțimea care era
la Gabaon, **40** Pentru a aduce ofrande arse DOMNULUI pe
altarul ofrandei arse, neîncetat, dimineața și seara; și pentru
a face conform cu tot ce este scris în legea DOMNULUI, pe
care i-a poruncit-o lui Israel; **41** Și cu ei pe Heman și Iedutun, și
restul care au fost aleși, care au fost chemați pe nume, să dea
mulțumiri DOMNULUI, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna;
42 Și cu ei au fost Heman și Iedutun cu trâmbițe și chimvale
și cu instrumentele muzicale ale lui Dumnezeu, pentru aceia
care trebuiau să sune. Și fiii lui Iedutun erau portari. **43** Și tot

poporul a plecat, fiecare om la casa lui, iar David s-a întors să
binecuvânteze casa lui.

17 Și s-a întâmplat, precum David ședea în casa lui, că David
i-a spus profetului Natan: Iată, eu locuiesc într-o casă de cedri,
dar chivotul legământului DOMNULUI rămâne sub covoare.
2 Atunci Natan i-a spus lui David: Fă tot ce este în inima ta,
fiindcă Dumnezeu este cu tine. **3** Și s-a întâmplat, că în aceeași
noapte, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Natan, spunând: **4** Du-
te și spune-i lui David, servitorul meu: Astfel spune DOMNUL:
Să nu îmi construiești o casă de locuit; **5** Fiindcă nu am locuit
într-o casă din ziua în care am scos pe Israel până în această
zi; ci am mers din cort în cort și dintr-un tabernacol în altul. **6**
Orișiunde am umblat cu tot Israelul, am vorbit eu un cuvânt
vreunui judecător din Israel, căruia i-am poruncit să pască
poporul meu, spunând: De ce nu mi-ați construit o casă de
cedri? **7** Și acum, astfel să spui servitorului meu David: Astfel
spune DOMNUL oștirilor: Te-am luat de la staulul oilor, din urma
oilor, ca să fii conducător peste poporul meu Israel; **8** Și am fost
cu tine pretutindeni unde ai umblat și am stârpit pe toți dușmanii
tăi dinaintea ta și ți-am făcut numele ca numele oamenilor mari
care sunt pe pământ. **9** De asemenea voi rândui un loc pentru
poporul meu Israel și îi voi sădi și vor locui în locul lor și nu
vor mai fi mutați; nici copiii stricăciunii nu îi vor mai risipi, ca la
început, **10** De când am poruncit să fie judecători peste poporul
meu Israel. Mai mult, voi supune toți dușmanii tăi. Și mai mult, îți
spun că DOMNUL îți va construi o casă. **11** Și se va întâmpla,
când zilele tale se vor sfârși, și vei merge să fii cu părinții tăi, că
voi ridica sămânța ta după tine, care va fi dintre fiii tăi și voi
întemeia împărăția sa. **12** El îmi va construi o casă și eu îi voi

întemeia tronul pentru totdeauna. **13** Voi fi tatăl lui și el va fi
fiul meu și nu îmi voi lua mila de la el, precum am luat-o de la
cel care a fost înaintea ta; **14** Ci îl voi așeza în casa mea și în
împărăția mea pentru totdeauna; și tronul său va fi întemeiat
pentru totdeauna. **15** Conform cu toate aceste cuvinte și conform
cu toată această viziune, astfel i-a vorbit Natan lui David. **16** Și
împăratul David a venit și a șezut înaintea DOMNULUI și a spus:
Cine sunt eu, DOAMNE Dumnezeule și ce este casa mea, că m-
ai adus până aici? **17** Și totuși acesta a fost un lucru mic în ochii
tăi, Dumnezeule; căci tu de asemenea ai vorbit de mult timp
despre casa servitorului tău ce va veni; și m-ai privit conform cu
starea unui om de rang înalt, DOAMNE Dumnezeule. **18** Ce să
îți mai spună David pentru onoarea dată servitorului tău? căci tu
cunoști pe servitorul tău. **19** DOAMNE, de dragul servitorului tău
și conform cu inima ta, ai făcut toată această măreție, făcând
cunoscute toate aceste lucruri mari. **20** DOAMNE, nu este
nimeni ca tine, nici nu este vreun alt Dumnezeu în afară de tine,
conform cu tot ce am auzit cu urechile noastre. **21** Și ce națiune
pe pământ este ca poporul tău Israel, pe care Dumnezeu a
mers să îl răscumpere pentru a fi propriul său popor, pentru a-ți
face un nume de măreție și de înspăimântare, alungând națiuni
dinaintea poporului tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt? **22**
Pentru că pe poporul tău Israel l-ai făcut propriul tău popor pentru
totdeauna; și tu, DOAMNE, tu ai devenit Dumnezeul lor. **23** Și
acum, DOAMNE, să fie întemeiat, pentru totdeauna, acest lucru
pe care l-ai vorbit referitor la servitorul tău și referitor la casa lui
și să faci precum ai spus. **24** Să fie întemeiat ca numele tău
să fie preamărit pentru totdeauna, spunând: DOMNUL oștirilor
este Dumnezeul lui Israel, un Dumnezeu pentru Israel; și să fie

întemeiată, înaintea ta casa lui David, servitorul tău. **25** Fiindcă
tu, Dumnezeul meu, ai spus servitorului tău că îi vei construi o
casă; de aceea servitorul tău a găsit în inima lui să se roage în
fața ta. **26** Și acum, DOAMNE, tu ești Dumnezeu și ai promis
această bunătate servitorului tău; **27** Și acum, binevoiește să
binecuvântezi casa servitorului tău, ca să fie înaintea ta pentru
totdeauna; căci tu ești cel care binecuvântează, DOAMNE și va
fi binecuvântată pentru totdeauna.

18 Și după aceasta s-a întâmplat, că David a lovit pe filisteni și
i-a supus și a luat Gat și orașele ei din mâna filistenilor. **2** Și
a lovit Moabul; și moabiții au devenit servitorii lui David și au
adus daruri. **3** Și David a lovit pe Hadarezer, împăratul Țobei,
până la Hamat, în timp ce acesta mergea să își întemeieze
stăpânirea, până la râul Eufrat. **4** Și David a luat de la el o mie
de care și șapte mii de călăreți și douăzeci de mii de pedeștri;
David de asemenea a tăiat tendoanele tuturor cailor de la care
și a păstrat o sută de care. **5** Și când sirienii din Damasc au
venit să îl ajute pe Hadarezer, împăratul Țobei, David a ucis
dintre sirieni douăzeci și două de mii de bărbați. **6** Atunci David
a pus garnizoane în Siria Damascului; și sirienii au devenit
servitorii lui David și au adus daruri. Astfel DOMNUL a păstrat
pe David oriunde el a mers. **7** Și David a luat scuturile de aur
care erau pe servitorii lui Hadarezer și le-a adus la Ierusalim. **8**
La fel de la Tibhat și din Cun, cetăți ale lui Hadarezer, a adus
David foarte multă aramă, cu care Solomon a făcut marea
de aramă și coloanele și vasele de aramă. **9** Și când Tohu,
împăratul Hamatului, a auzit cum David lovise toată oastea lui
Hadarezer, împăratul Țobei, **10** A trimis pe Hadoram, fiul său, la
împăratul David, pentru a-l întreba de bunăstare și pentru a-l

felicita, deoarece luptase împotriva lui Hadarezer și îl lovise;
(căci Hadarezer avea război cu Tohu); și a trimis cu el tot felul
de vase din aur și argint și aramă. **11** Pe acestea de asemenea
David le-a dedicat DOMNULUI, cu argintul și aurul pe care l-a
adus de la toate aceste națiuni; de la Edom și de la Moab și
de la copiii lui Amon și de la filisteni și de la Amalec. **12** Mai
mult, Abișai, fiul Țeruiei, a ucis dintre edomiți în valea sării,
optsprezece mii. **13** Și a pus garnizoană în Edom; și toți edomiții
au devenit servitorii lui David. Astfel DOMNUL a păstrat pe
David oriunde el a mers. **14** Și David a domnit peste tot Israelul
și a făcut judecată și dreptate în tot poporul său. **15** Și Ioab, fiul
Țeruiei, era peste oștire și Iosafat, fiul lui Ahilud, cronicar. **16** Și
Țadoc, fiul lui Ahitub, și Abimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; și
Șavșa era scrib; **17** Și Benaia, fiul lui Iehoiada, era peste cheretiți
și peletiți; și fiii lui David erau mai mari pe lângă împărat.

19 Și după aceasta s-a întâmplat, că Nahaș, împăratul copiilor
lui Amon, a murit și fiul său a domnit în locul său. **2** Și David a
spus: Voi arăta bunătate lui Hanun, fiul lui Nahaș, deoarece
tatăl său mi-a arătat bunătate. Și David a trimis mesageri să
îl mângâie referitor la tatăl său. Astfel servitorii lui David au
intrat în țara copiilor lui Amon la Hanun, să îl mângâie. **3** Dar
prinții copiilor lui Amon i-au spus lui Hanun: Crezi că David
onorează pe tatăl tău, încât a trimis mângâietori la tine; nu
au venit servitorii lui la tine să cerceteze și să dărâme și să
spioneze țara? **4** De aceea Hanun a luat pe servitorii lui David și
i-a ras și le-a retezat veșmintele la mijloc aproape până la fese
și i-a trimis. **5** Atunci au mers câțiva și i-au spus lui David cum
au fost oamenii lui tratați. Și a trimis după ei să îi întâlnească,
pentru că oamenii erau foarte rușinați. Și împăratul a spus:

Rămâneți la Ierihon până vă cresc bărbile și apoi întoarceți-vă.
6 Și când copiii lui Amon au văzut că s-au împuțit înaintea lui
David, Hanun și copiii lui Amon au trimis o mie de talanți de
argint pentru a-și angaja care și călăreți din Mesopotamia și din
Siria-Maaca și din Țoba. **7** Astfel au angajat treizeci și două de
mii de care și pe împăratul din Maaca și poporul său, care au
venit și au așezat tabăra înaintea Medebei. Și copiii lui Amon s-
au adunat din cetățile lor și au venit la bătălie. **8** Și când David a
auzit aceasta, a trimis pe Ioab și toată oștirea de războinici. **9** Și
copiii lui Amon au ieșit și s-au desfășurat de bătălie înaintea
porții cetății; și împărații care veniseră erau deoparte în câmpie.
10 Și când Ioab a văzut că bătălia era desfășurată împotriva
lui înainte și înapoi, a ales dintre cei mai aleși din Israel și i-a
desfășurat împotriva sirienilor. **11** Și restul poporului l-a dat în
mâna lui Abișai, fratele său, și s-au desfășurat împotriva copiilor
lui Amon. **12** Și a spus: Dacă sirienii sunt prea tari pentru mine,
atunci tu să mă ajuți, iar dacă fiii lui Amon sunt prea tari pentru
tine, atunci eu te voi ajuta. **13** Încurajează-te și să ne purtăm
cu vitejie pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului
nostru și DOMNUL să facă ceea ce este bine în ochii lui. **14**
Astfel Ioab și poporul care era cu el a înaintat împotriva sirienilor
pentru bătălie; iar ei au fugit din fața lui. **15** Și când copiii lui
Amon au văzut că sirienii au fugit, au fugit la fel din fața lui Abișai
fratele său și au intrat în cetate. Atunci Ioab a venit la Ierusalim.
16 Și când sirienii au văzut că au fost învinși înaintea lui Israel, au
trimis mesageri și au scos pe sirienii care erau dincolo de râu; și
Șofah, căpetenia oștirii lui Hadarezer, a mers înaintea lor. **17** Și i
s-a spus lui David; iar el a adunat tot Israelul și a trecut Iordanul
și a venit asupra lor și s-a desfășurat pentru bătălie împotriva lor.

Astfel când David a desfășurat bătălia împotriva sirienilor, ei au
luptat cu el. **18** Dar sirienii au fugit dinaintea lui Israel; și David a
ucis dintre Sirieni șapte mii de bărbați care au luptat în care și
patruzeci de mii de pedeștri, și a ucis pe Șofah, căpetenia oștirii.
19 Și când servitorii lui Hadarezer au văzut că au fost învinși în
fața lui Israel, au făcut pace cu David și au devenit servitorii lui,
iar sirienii nu au mai dorit să îi ajute pe copiii lui Amon vreodată.

20 Și s-a întâmplat, după ce s-a încheiat anul, pe timpul când
împărații ies la bătălie, că Ioab a condus puterea armatei și a
risipit țara copiilor lui Amon și a venit și a asediat Raba. Dar
David a întârziat la Ierusalim. Și Ioab a lovit Raba și a distrus-o.
2 Și David a luat coroana împăratului lor de pe capul lui și a
găsit-o cântărind un talant de aur și erau pietre prețioase în ea;
și a fost pusă pe capul lui David; iar el a adus de asemenea
peste măsură de multă pradă din cetate. **3** Și a scos poporul
care era în ea și i-a tăiat cu ferăstraie și cu securi de fier și
cu topoare. Astfel s-a purtat David cu toate cetățile copiilor lui
Amon. Și David și tot poporul s-a întors la Ierusalim. **4** Și s-
a întâmplat după aceasta, că a izbucnit război cu filistenii la
Ghezer; în care Sibecai hușatitul a ucis pe Sipai, care era dintre
copiii uriașului, iar ei au fost supuși. **5** Și a fost război din nou cu
filistenii; și Elhanan, fiul lui Iair, a ucis pe Lahmi, fratele lui Goliat,
din Gat, coada suliței lui era ca bârna unui țesător. **6** Și din nou a
fost război la Gat, unde un bărbat avea o mare statură, al cărui
degete și degete de la picioare erau douăzeci și patru, șase la
fiecare mână și șase la fiecare picior; și el de asemenea era fiul
uriașului. **7** Dar când a sfidat pe Israel, Ionatan, fiul lui Șimea,
fratele lui David, l-a ucis. **8** Aceștia li s-au născut uriașilor în Gat;
și au căzut de mâna lui David și de mâna servitorilor lui.

21 Și Satan s-a ridicat împotriva lui Israel și a provocat pe David
să numere Israelul. **2** Și David a spus lui Ioab și conducătorilor
poporului: Duceți-vă, numărați Israelul de la Beer-Șeba până
la Dan și aduceți-mi numărul, ca să îl cunosc. **3** Și Ioab a
răspuns: DOMNUL să facă poporul lui de o sută de ori mai mulți
decât sunt; dar împărate, domnul meu, nu sunt toți servitorii
domnului meu? De ce atunci domnul meu cere acest lucru?
De ce să fie el o cauză de fărădelege pentru Israel? **4** Totuși
cuvântul împăratului a învins împotriva lui Ioab. De aceea Ioab
s-a depărtat și a mers prin tot Israelul și a venit la Ierusalim. **5** Și
Ioab a dat lui David suma numărului poporului. Și toți cei din
Israel erau o mie de mii și o sută de mii de bărbați care să tragă
sabia; și Iuda era patru sute șaptezeci de mii de bărbați care să
tragă sabia. **6** Dar pe Levi și Beniamin nu i-a numărat printre ei,
căci cuvântul împăratului îi era urât lui Ioab. **7** Și Dumnezeu a
fost nemulțumit cu acest lucru; de aceea a lovit pe Israel. **8** Și
David i-a spus lui Dumnezeu: Am păcătuit mult făcând acest
lucru, dar acum, te implor, îndepărtează nelegiuirea servitorului
tău; căci m-am purtat foarte prostește. **9** Și DOMNUL a vorbit
lui Gad, văzătorul lui David, spunând: **10** Du-te și spune-i lui
David, zicând: Astfel spune DOMNUL, îți ofer trei lucruri, alege-
ți unul dintre ele, pe care să ți-l fac. **11** Astfel Gad a venit la
David și i-a zis: Astfel spune DOMNUL: Alege-ți. **12** Ori trei ani
de foamete; sau trei luni să fii nimicit înaintea dușmanilor tăi,
timp în care sabia dușmanilor tăi să te cuprindă; sau altfel trei
zile sabia DOMNULUI, ciuma în țară și îngerul DOMNULUI
nimicind prin toate ținuturile Israelului. Acum de aceea gândește-
te ce cuvânt să duc înapoi la cel ce mă trimite. **13** Și David i-
a spus lui Gad: Sunt într-o mare strâmtoare, lasă-mă să cad

acum în mâna DOMNULUI, căci foarte multe sunt îndurările lui,
dar nu mă lăsa să cad în mâna omului. **14** Astfel DOMNUL a
trimis ciuma peste Israel; și au căzut din Israel șaptezeci de
mii de bărbați. **15** Și Dumnezeu a trimis un înger la Ierusalim
să îl nimicească; și cum îl nimicea, DOMNUL a privit și s-a
pocăit de rău și a spus îngerului care nimicea: Este destul,
oprește-ți mâna. Și îngerul DOMNULUI a stat lângă aria de
vânturare a lui Ornan iebusitul. **16** Și David și-a ridicat ochii și a
văzut pe îngerul DOMNULUI stând între pământ și cer, având o
sabie scoasă în mâna lui întinsă peste Ierusalim. Atunci David
și bătrânii Israelului, care erau îmbrăcați în pânză de sac, au
căzut cu fețele lor la pământ. **17** Și David i-a spus lui Dumnezeu:
Nu sunt eu cel care a poruncit să fie numărat poporul? Chiar
eu sunt cel care a păcătuit și într-adevăr am făcut rău, dar
cât despre aceste oi, ce au făcut ele? Lasă mâna ta, te rog,
DOAMNE, să fie asupra mea și asupra casei tatălui meu, dar nu
asupra poporului tău, pentru a fi măcelărit. **18** Atunci îngerul
DOMNULUI a poruncit lui Gad să spună lui David, ca David să
urce și să așeze un altar DOMNULUI în aria de vânturare a lui
Ornan iebusitul. **19** Și David s-a urcat la spusa lui Gad, pe care
a vorbit-o în numele DOMNULUI. **20** Și Ornan s-a întors înapoi
și a văzut îngerul; și cei patru fii ai lui, cu el, s-au ascuns. Și
Ornan vântura grâul. **21** Și cum David venea la Ornan, Ornan a
privit și a văzut pe David, și a ieșit din aria de vânturat și s-a
prosternat lui David, cu fața sa la pământ. **22** Atunci David i-a
spus lui Ornan: Dă-mi locul acestei arii de vânturat, ca să zidesc
pe ea un altar DOMNULUI; să mi-l dai pentru prețul întreg, ca
plaga să fie oprită de la popor. **23** Și Ornan i-a spus lui David:
Ia-ți-l și să facă domnul, împăratul meu, ceea ce este bine în

ochii lui; iată, îți dau de asemenea boii pentru ofrande arse și
uneltele de vânturat pentru lemn și grâul pentru dar de mâncare,
dau totul. **24** Și împăratul David i-a spus lui Ornan: Nu, ci cu
adevărat îl voi cumpăra pentru prețul întreg, căci nu voi lua ceea
ce este al tău pentru DOMNUL, nici nu voi oferi ofrande arse
care nu mă costă. **25** Astfel David i-a dat lui Ornan pentru loc
șase sute de șekeli de aur cântăriți. **26** Și David a zidit acolo un
altar DOMNULUI și a oferit ofrande arse și ofrande de pace
și a chemat pe DOMNUL; iar el i-a răspuns din cer prin foc
peste altarul ofrandei arse. **27** Și DOMNUL a poruncit îngerului;
iar el și-a pus sabia, din nou, în teacă. **28** În acel timp când
David a văzut că DOMNUL i-a răspuns în aria de vânturare a lui
Ornan iebusitul, atunci a sacrificat acolo. **29** Fiindcă tabernacolul
DOMNULUI, pe care Moise l-a făcut în pustiu și altarul ofrandei
arse, erau în acel timp pe înălțimea Gabaonului. **30** Dar David
nu a putut merge înaintea lui să ceară sfat de la Dumnezeu,
fiindcă s-a temut din cauza sabiei îngerului DOMNULUI.

22 Atunci David a spus: Aceasta este casa DOMNULUI
Dumnezeu și acesta este altarul ofrandei arse pentru Israel. **2** Și
David a poruncit să adune pe străinii care erau în țara lui Israel;
și a așezat zidari să despice pietre lucrate pentru a construi
casa lui Dumnezeu. **3** Și David a pregătit fier din abundență,
pentru cuie, pentru ușile porților și pentru îmbinări; și aramă din
abundență, fără cântărire; **4** De asemenea cedri din abundență,
căci sidonienii și cei din Tir au adus mult lemn de cedru lui
David. **5** Și David a spus: Solomon, fiul meu, este tânăr și
plăpând; și casa care trebuie construită pentru DOMNUL trebuie
să fie peste măsură de preamărită, cu faimă și glorie în toate
țările, de aceea voi face pregătire pentru aceasta. Astfel David a

pregătit din abundență înaintea morții sale. **6** Atunci a chemat pe
fiul său, Solomon și i-a poruncit să construiască o casă pentru
DOMNUL Dumnezeul lui Israel. **7** Și David i-a spus lui Solomon:
Fiul meu, cât despre mine, a fost în mintea mea să construiesc
o casă numelui DOMNULUI Dumnezeul meu, **8** Dar cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: Tu ai vărsat mult sânge și
ai făcut războaie mari, să nu construiești o casă numelui meu,
deoarece ai vărsat mult sânge pe pământ înaintea mea. **9** Iată,
ți se va naște un fiu care va fi un bărbat al odihnei; și îi voi da
odihnă față de toți dușmanii lui de jur împrejur, fiindcă numele lui
va fi Solomon și voi da pace și liniște lui Israel în zilele lui. **10** El
va construi o casă numelui meu; și el va fi fiul meu și eu voi
fi tatăl său; și voi întemeia tronul împărăției sale peste Israel
pentru totdeauna. **11** Și fiul meu, DOMNUL fie cu tine și să
prosperi și să construiești casa DOMNULUI Dumnezeul tău, așa
cum ți-a spus. **12** Numai DOMNUL să îți dea înțelepciune și
înțelegere și să îți dea poruncă referitor la Israel, ca să ții legea
DOMNULUI Dumnezeu. **13** Atunci vei prospera, dacă vei lua
seama să împlinești statutele și judecățile pe care DOMNUL le-a
poruncit lui Moise referitor la Israel; întărește-te și încurajează-
te, nu te înspăimânta, nici nu te descuraja. **14** Și, iată, în necazul
meu am pregătit pentru casa DOMNULUI o sută de mii de talanți
de aur și o mie de mii de talanți de argint; și de aramă și fier fără
cântărire, căci este din abundență, lemnărie de asemenea și
piatră am pregătit; și tu poți să adaugi la acestea. **15** Mai mult,
sunt lucrători din abundență cu tine, cioplitori și lucrători în piatră
și lemnărie și tot felul de bărbați iscusiți pentru fiecare fel de
lucrare. **16** Cât despre aur, argint și aramă și fier, nu este număr.
Ridică-te și fă aceasta; și DOMNUL să fie cu tine. **17** David

de asemenea a poruncit tuturor prinților lui Israel să ajute pe
Solomon fiul său, spunând: **18** Nu este DOMNUL Dumnezeul
vostru cu voi? și nu v-a dat odihnă de fiecare parte? Căci el a
dat pe locuitorii țării în mâna mea; și țara este supusă înaintea
DOMNULUI și înaintea poporului său. **19** Acum puneți-vă inima
și sufletul să căutați pe DOMNUL Dumnezeul vostru; ridicați-
vă de aceea și construiți sanctuarul DOMNULUI Dumnezeu,
pentru a aduce chivotul legământului DOMNULUI și vasele sfinte
ale lui Dumnezeu, în casa care va fi construită pentru numele
DOMNULUI.

23 Astfel când David a fost bătrân și plin de zile, l-a făcut pe
Solomon, fiul său, împărat peste Israel. **2** Și a strâns pe toți
prinții lui Israel, cu preoții și leviții. **3** Și leviții erau numărați de la
vârsta de treizeci de ani în sus; și numărul lor pe capii lor, bărbat
cu bărbat, era de treizeci și opt de mii. **4** Din care, douăzeci și
patru de mii trebuiau să înainteze lucrarea casei DOMNULUI; și
șase mii erau administratori și judecători; **5** Mai mult, patru mii
erau portari și patru mii lăudau pe DOMNUL cu instrumentele pe
care le-am făcut să laude cu ele, a spus David. **6** Și David i-a
împărțit în rânduri printre fiii lui Levi: Gherșon, Chehat și Merari.
7 Dintre gherșoniți erau Laadan și Șimei. **8** Fiii lui Laadan: mai
marele era Iehiel, și Zetam și Ioel, trei. **9** Fiii lui Șimei: Șelomit și
Haziel și Haran, trei. Aceștia erau mai marii părinților lui Laadan.
10 Și fiii lui Șimei: Iahat, Zina și Ieuș și Beria. Aceștia patru erau
fiii lui Șimei. **11** Și Iahat era mai marele și Zina, al doilea; dar
Ieuș și Beria nu au avut mulți fii; de aceea erau într-o singură
socotire, conform cu casa tatălui lor. **12** Fiii lui Chehat: Amram,
Ițehar, Hebron și Uziel, patru. **13** Fiii lui Amram: Aaron și Moise;
și Aaron era pus deoparte ca să sfințească lucrurile preasfinte, el

și fiii lui pentru totdeauna, să ardă tămâie înaintea DOMNULUI,
să îi servească și să binecuvânteze numele lui pentru totdeauna.
14 Și, referitor la Moise omul lui Dumnezeu, fiii lui au fost numiți
din tribul lui Levi. **15** Fiii lui Moise erau: Gherșom și Eliezer.
16 Dintre fiii lui Gherșom, Șebuel era mai marele. **17** Și fiii lui
Eliezer erau: Rehabia, mai marele. Și Eliezer nu a avut alți fii;
dar fiii lui Rehabia au fost foarte mulți. **18** Dintre fiii lui Ițehar:
Șelomit era mai marele. **19** Dintre fiii lui Hebron: Ieriia, întâiul;
Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea; și Iecameam, al patrulea.
20 Dintre fiii lui Uziel: Mica, întâiul; și Iesia, al doilea. **21** Fiii lui
Merari: Mahli și Muși. Fiii lui Mahli: Eleazar și Chiș. **22** Și Eleazar
a murit și nu a avut fii, ci fiice; și frații lor, fiii lui Chiș, le-au luat.
23 Fiii lui Muși: Mahli și Eder și Ieremot, trei. **24** Aceștia erau fiii
lui Levi, după casa tatălui lor; mai marii părinților, precum au fost
numărați după numărul numelor, pe capii lor, ei au făcut lucrarea
pentru serviciul casei DOMNULUI, de la vârsta de douăzeci
de ani în sus. **25** Fiindcă David a spus: DOMNUL Dumnezeul
lui Israel a dat odihnă poporului său, să locuiască în Ierusalim
pentru totdeauna; **26** Și de asemenea leviților, nu vor mai purta
tabernacolul, nici vreun vas din el pentru serviciul acestuia.
27 Căci prin ultimul cuvânt al lui David leviții au fost numărați
de la douăzeci de ani în sus, **28** Deoarece serviciul lor era să
servească pe fiii lui Aaron pentru serviciul casei DOMNULUI,
în curți și în cămări și în curățirea tuturor lucrurilor sfinte și
lucrarea serviciului casei lui Dumnezeu; **29** Deopotrivă pentru
pâinile punerii înainte și pentru floarea făinii pentru darul de
mâncare și pentru turtele nedospite și pentru ceea ce este copt
în tigaie și pentru ceea ce este prăjit și pentru orice măsură
și greutate; **30** Și să stea în picioare în fiecare dimineață să

mulțumească și să laude pe DOMNUL și la fel seara; **31** Și
să ofere, continuu înaintea DOMNULUI, toate sacrificiile arse
DOMNULUI în sabate, în lunile noi și la sărbătorile rânduite, prin
număr, conform ordinului poruncit lor; **32** Și să țină porunca
tabernacolului întâlnirii și porunca locului sfânt și porunca fiilor
lui Aaron frații lor, în serviciul casei DOMNULUI.

24 Și acestea sunt cetele fiilor lui Aaron. Fiii lui Aaron: Nadab și
Abihu, Eleazar și Itamar. **2** Dar Nadab și Abihu au murit înaintea
tatălui lor și nu au avut copii, de aceea Eleazar și Itamar au
făcut serviciul de preot. **3** Și David i-a împărțit, pe Țadoc, dintre
fiii lui Eleazar; și Ahimelec, dintre fiii lui Itamar, conform rânduielii
lor, în serviciul lor. **4** Și s-au găsit mai mulți bărbați de seamă
dintre fiii lui Eleazar apoi dintre fiii lui Itamar; și astfel au fost
ei împărțiți. Printre fiii lui Eleazar erau șaisprezece bărbați de
seamă din casa părinților lor și opt dintre fiii lui Itamar, conform
casei părinților lor. **5** Astfel au fost ei împărțiți prin sorț, unul
cu altul; fiindcă guvernatorii sanctuarului și guvernatorii casei
lui Dumnezeu, erau dintre fiii lui Eleazar și dintre fiii lui Itamar.
6 Și Șemaia, fiul lui Netaneel, scribul, unul dintre leviți, le-a
scris înaintea împăratului și a prinților, a preotului Țadoc și a
lui Ahimelec, fiul lui Abiatar, și înaintea mai marelui părinților
preoților și leviților; o casă părintească fiind luată pentru Eleazar
și una luată pentru Itamar. **7** Și primul sorț i-a ieșit lui Iehoiarib,
al doilea lui Iedaia, **8** Al treilea lui Harim, al patrulea lui Seorim,
9 Al cincilea lui Malchia, al șaselea lui Miiamin, **10** Al șaptelea lui
Hacoț, al optulea lui Abiia, **11** Al nouălea lui Ieșua, al zecelea lui
Șecania, **12** Al unsprezecelea lui Eliașib, al doisprezecelea lui
Iachim, **13** Al treisprezecelea lui Hupa, al paisprezecelea lui
Ieșebeab, **14** Al cincisprezecelea lui Bilga, al șaisprezecelea lui

Imer, **15** Al șaptesprezecelea lui Hezir, al optsprezecelea lui
Afses, **16** Al nouăsprezecelea lui Petahia, al douăzecilea lui
Iehezechel, **17** Al douăzeci și unulea lui Iachin, al douăzeci și
doilea lui Gamul, **18** Al douăzeci și treilea lui Delaia, al douăzeci
și patrulea lui Maazia. **19** Aceasta era ordinea lor în serviciul
lor, pentru a intra în casa DOMNULUI, conform rânduielii lor,
prin mâna lui Aaron, tatăl lor, precum DOMNUL Dumnezeul
lui Israel îi poruncise. **20** Și restul fiilor lui Levi au fost aceștia,
dintre fiii lui Amram: Șubael; dintre fiii lui Șubael: Iehdia. **21**
Referitor la Rehabia, dintre fiii lui Rehabia, întâiul a fostIșia. **22**
Dintre ițehariți: Șelomot; dintre fiii lui Șelomot: Iahat. **23** Și fiii
lui Hebron: Ieriia, întâiul; Amaria, al doilea; Iahaziel, al treilea;
Iecameam, al patrulea. **24** Dintre fiii lui Uziel: Mica; dintre fiii lui
Mica: Șamir. **25** Fratele lui Mica a fostIșia; dintre fiii luiIșia:
Zaharia. **26** Fiii lui Merari au fost Mahli și Muși; fiii lui Iaazia:
Beno. **27** Fiii lui Merari prin Iaazia: Beno și Șoham și Zacur și
Ibri. **28** Din Mahli a ieșit Eleazar, care nu a avut fii. **29** Referitor la
Chiș, fiul lui Chiș a fost Ierahmeel. **30** De asemenea fiii lui Muși:
Mahli și Eder și Ierimot. Aceștia au fost fiii leviților după casa
părinților lor. **31** Aceștia de asemenea au aruncat sorți împreună
cu frații lor, fiii lui Aaron, în prezența împăratului David și a lui
Țadoc și a lui Ahimelec și a mai marelui părinților preoților și
leviților, părinții mai mari împreună cu frații lor mai tineri.

25 Mai mult, David și căpeteniile oștirii au pus deoparte pentru
serviciu pe fiii lui Asaf și ai lui Heman și ai lui Iedutun, care să
profețească cu harpe, cu psalterioane și cu chimvale; și numărul
lucrătorilor conform serviciului lor era, **2** Dintre fiii lui Asaf: Zacur
și Iosif și Netania și Așareela, fiii lui Asaf sub mâinile lui Asaf,
care au profețit conform ordinului împăratului. **3** Din Iedutun, fiii

lui Iedutun: Ghedalia și Zeri și Ieșaia, Hașabia și Matitia, șase,
sub mâinile tatălui lor Iedutun, care a profețit cu harpă, pentru
a da mulțumiri și a lăuda pe DOMNUL. **4** Din Heman, fiii lui
Heman: Buchia, Matania, Uziel, Șebuel și Ierimot, Hanania,
Hanani, Eliata, Ghidalti și Romamti-Ezer, Ioșbecașa, Maloti,
Hotir și Mahaziot; **5** Toți aceștia erau fiii lui Heman, văzătorul
împăratului în cuvintele lui Dumnezeu, a căror serviciu era să
ridice cornul. Și Dumnezeu i-a dat lui Heman paisprezece fii și
trei fiice. **6** Toți aceștia erau sub mâinile tatălui lor pentru cântare
în casa DOMNULUI, cu chimvale, psalterioane și harpe, pentru
serviciul casei lui Dumnezeu, conform ordinului împăratului
pentru Asaf, Iedutun și Heman. **7** Astfel numărul lor, cu frații lor
care erau instruiți în cântările DOMNULUI, toți care erau iscusiți,
era de două sute optzeci și opt. **8** Și au aruncat sorți, pentru
fiecare serviciu, și cei mari și cei mici și învățătorul și elevul. **9** Și
primul sorț a ieșit pentru Asaf lui Iosif; al doilea lui Ghedalia,
care cu frații săi și fiii săi erau doisprezece; **10** Al treilea lui
Zacur, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **11** Al patrulea lui
Ițeri, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **12** Al cincilea lui
Netania, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **13** Al șaselea lui
Buchia, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **14** Al șaptelea
lui Iesareela, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **15** Al
optulea lui Ieșaia, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **16** Al
nouălea lui Matania, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **17** Al
zecelea lui Șimei, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **18** Al
unsprezecelea lui Azareel, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece;
19 Al doisprezecelea lui Hașabia, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; **20** Al treisprezecelea lui Șubael, el, fiii săi și frații
săi, erau doisprezece; **21** Al paisprezecelea lui Matitia, el, fiii săi

și frații săi, erau doisprezece; **22** Al cincisprezecelea lui Ieremot,
el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **23** Al șaisprezecelea
lui Hanania, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **24** Al
șaptesprezecelea lui Ioșbecașa, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; **25** Al optsprezecelea lui Hanani, el, fiii săi și frații
săi, erau doisprezece; **26** Al nouăsprezecelea lui Maloti, el, fiii
săi și frații săi, erau doisprezece; **27** Al douăzecilea lui Eliata, el,
fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **28** Al douăzeci și unulea lui
Hotir, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **29** Al douăzeci și
doilea lui Ghidalti, el, fiii săi și frații săi, erau doisprezece; **30**
Al douăzeci și treilea lui Mahaziot, el, fiii săi și frații săi, erau
doisprezece; **31** Al douăzeci și patrulea lui Romamti-Ezer, el, fiii
săi și frații săi, erau doisprezece;

26 Referitor la cetele portarilor, dintre coreiți era Meșelemia, fiul
lui Core, dintre fiii lui Asaf. **2** Și fiii lui Meșelemia erau: Zaharia,
întâiul născut; Iediael, al doilea; Zebadia, al treilea; Iatniel, al
patrulea; **3** Elam, al cincilea; Iohanan, al șaselea; Elioenai al
șaptelea. **4** Mai mult, fiii lui Obed-Edom erau: Șemaia, întâiul
născut; Iozabad, al doilea; Ioah, al treilea; și Sacar, al patrulea;
și Natanael, al cincilea; **5** Amiel, al șaselea; Isahar, al șaptelea;
Peultai, al optulea, fiindcă Dumnezeu l-a binecuvântat. **6** De
asemenea fiilor lui Șemaia li s-au născut fii, care au condus
în toată casa tatălui lor: fiindcă erau războinici viteji. **7** Fiii lui
Șemaia: Otni și Refael și Obed și Elzabad, a căror frați erau
bărbați tari: Elihu și Semachiah. **8** Toți aceștia dintre fiii lui Obed-
Edom: ei și fiii lor și frații lor, bărbați capabili și cu tărie pentru
serviciu, erau șaizeci și doi din Obed-Edom. **9** Și Meșelemia
a avut fii și frați, bărbați tari, optsprezece. **10** De asemenea
Hosa, dintre copiii lui Merari, a avut fii; mai marele Șimri, (căci

deși nu a fost întâiul născut, totuși tatăl său l-a făcut să fie mai
marele); **11** Hilchia, al doilea; Tebalia, al treilea; Zaharia, al
patrulea: toți fiii și frații lui Hosa au fost treisprezece. **12** Dintre
aceștia au fost cetele portarilor, între bărbații de seamă, având
servicii unii în fața celorlalți, pentru a servi în casa DOMNULUI.
13 Și au aruncat sorți, și cei mici și cei mari, conform casei
părinților lor, pentru fiecare poartă. **14** Și sorțul spre est i-a
căzut lui Șelemia. Apoi pentru Zaharia, fiul său, un sfătuitor
înțelept, au aruncat sorți; și sorțul său a ieșit spre nord. **15**
Lui Obed-Edom spre sud; iar fiilor lui, casa lui Asupim. **16** Lui
Șupim și lui Hosa sorțul a ieșit spre vest, cu poarta Șalechet,
pe calea urcușului, serviciu lângă serviciu. **17** Spre est erau
șase leviți, spre nord patru într-o zi, spre sud patru într-o zi și
spre Asupim doi și doi. **18** La Parbar spre vest, patru la calea
largă și doi la Parbar. **19** Acestea sunt cetele portarilor dintre
fiii lui Core și dintre fiii lui Merari. **20** Și dintre leviți, Ahiia era
peste tezaurele casei lui Dumnezeu și peste tezaurele lucrurilor
dedicate. **21** Referitor la fiii lui Laadan, fiii gherșonitului Laadan,
mai marii părinți, din Laadan gherșonitul era Iehieli. **22** Fiii lui
Iehieli: Zetam și Ioel, fratele său, care era peste tezaurele casei
DOMNULUI. **23** Dintre amramiți și iițehariți, hebroniți și uzieliți;
24 Și Șebuel, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, era conducător
al tezaurelor. **25** Și frații săi prin Eliezer: Rehabia, fiul său; și
Ieșaia, fiul său; și Ioram, fiul său; și Zicri, fiul său; și Șelomit, fiul
său. **26** Acest Șelomit și frații săi erau peste toate tezaurele
lucrurilor dedicate, pe care împăratul David și mai marii părinți,
căpeteniile peste mii și sute și căpeteniile oștirii, le-au dedicat.
27 O parte din prăzile câștigate în bătălii le-au dedicat pentru a
întreține casa DOMNULUI. **28** Și tot ceea ce Samuel, văzătorul,

și Saul, fiul lui Chiș, și Abner, fiul lui Ner, și Ioab, fiul Țeruiei, au
dedicat și oricine dedicase ceva, era sub mâna lui Șelomit și a
fraților săi. **29** Dintre ițehariți: Chenania și fiii săi erau pentru
afacerile din afară, peste Israel, ca administratori și judecători.
30 Și dintre hebroniți, Hașabia și frații săi, bărbați viteji, o mie
șapte sute, erau conducători printre cei din Israel, pe partea
aceasta a Iordanului spre vest, în toată lucrarea DOMNULUI și
în serviciul împăratului. **31** Printre hebroniți a fost Ieriia, mai
marele printre hebroniți, conform generațiilor părinților lor. În
al patruzecilea an al domniei lui David au fost căutați și s-au
găsit printre ei, războinici viteji la Iaezerul Galaadului. **32** Și frații
săi, bărbați viteji, erau două mii șapte sute părinți mai mari, pe
care împăratul David i-a făcut conducători peste rubeniți, gadiți
și jumătate din tribul lui Manase, pentru orice lucru referitor la
Dumnezeu și la afacerile împăratului.

27 Și copiii lui Israel, după numărul lor, adică părinții mai mari
și căpeteniile peste mii și sute și administratorii lor care au
servit pe împărat în orice lucru al rândurilor, care au intrat și au
ieșit, lună de lună, în toate lunile anului, în fiecare rând erau
douăzeci și patru de mii. **2** Peste primul rând pentru luna întâi
era Iașobeam, fiul lui Zabdiel. Și în rândul lui erau douăzeci și
patru de mii. **3** Mai marele tuturor căpeteniilor oștirii a fost, în
prima lună, dintre copiii lui Pereț. **4** Și peste rândul lunii a doua a
fost Dodai ahohitul. Și din rândul lui a fost, de asemenea, Miclot,
conducătorul; în rândul lui, de asemenea, au fost douăzeci și
patru de mii. **5** A treia căpetenie a oștirii pentru a treia lună
a fost Benaia, fiul lui Iehoiada, un mare preot. Și în rândul lui
au fost douăzeci și patru de mii. **6** Acesta este acel Benaia,
războinic între cei treizeci și peste cei treizeci. Și în rândul lui a

fost Amizadab, fiul său. **7** A patra căpetenie, pentru luna a patra,
a fost Asael, fratele lui Ioab; și Zebadia, fiul lui după el. Și în
rândul lui au fost douăzeci și patru de mii. **8** A cincea căpetenie,
pentru luna a cincea, a fost Șamehut izrahitul. Și în rândul lui au
fost douăzeci și patru de mii. **9** A șasea căpetenie, pentru luna a
șasea, a fost Ira, fiul lui Icheș din Tecoa. Și în rândul lui au fost
douăzeci și patru de mii. **10** A șaptea căpetenie, pentru luna
a șaptea, a fost Haleț pelonitul, dintre copiii lui Efraim. Și în
rândul lui au fost douăzeci și patru de mii. **11** A opta căpetenie,
pentru luna a opta, a fost Sibecai hușatitul, dintre zerahiți. Și în
rândul lui au fost douăzeci și patru de mii. **12** A noua căpetenie,
pentru luna a noua, a fost Abiezer din Anatot, dintre beniamiți.
Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii. **13** A zecea
căpetenie, pentru luna a zecea, a fost Maharai netofatitul, dintre
zerahiți. Și în rândul lui au fost douăzeci și patru de mii. **14**
A unsprezecea căpetenie, pentru luna a unsprezecea, a fost
Benaia piratonitul, dintre copiii lui Efraim. Și în rândul lui au fost
douăzeci și patru de mii. **15** A douăsprezecea căpetenie, pentru
luna a douăsprezecea, a fost Heldai netofatitul, din Otniel. Și în
rândul lui au fost douăzeci și patru de mii. **16** Mai mult, peste
triburile lui Israel, conducătorul rubeniților a fost: Eliezer, fiul lui
Zicri; dintre simeoniți: Șefatia, fiul lui Maaca; **17** Dintre leviți:
Hașabia, fiul lui Chemuel; dintre aaroniți: Țadoc; **18** Din Iuda:
Elihu, unul din frații lui David; din Isahar: Omri fiul lui Mihail;
19 Din Zabulon:Ișemaia, fiul lui Obadia; din Neftali: Ierimot,
fiul lui Azriel; **20** Dintre copiii lui Efraim: Hoșea, fiul lui Azazia;
din jumătatea tribului lui Manase: Ioel, fiul lui Pedaia; **21** Din
jumătatea tribului lui Manase, în Galaad: Ido, fiul lui Zaharia;
din Beniamin: Iaasiel, fiul lui Abner; **22** Din Dan: Azareel, fiul

lui Ieroham. Aceștia au fost prinții triburilor lui Israel. **23** Dar
David nu a luat numărul lor de la vârsta de douăzeci de ani
în jos; deoarece DOMNUL spusese că va înmulți pe Israel ca
stelele cerurilor. **24** Ioab, fiul Țeruiei, a început să numere, dar
nu a terminat, deoarece acolo a fost furia DOMNULUI asupra lui
Israel, și numărul nu a fost pus la socoteala cronicilor împăratului
David. **25** Și peste tezaurele împăratului a fost Azmavet, fiul
lui Adiel; și peste cămările din câmpuri, în cetăți și în sate și
în cetățui, a fost Ionatan, fiul lui Ozia; **26** Și peste muncitorii
câmpului, pentru aratul pământului a fost Ezri, fiul lui Chelub; **27**
Și peste vii a fost Șimei ramatitul; peste înmulțirea viilor pentru
beciurile de vin, a fost Zabdi șipmitul; **28** Și peste măslini și
sicomori, care erau în lunci, a fost Baal-Hanan din Gheder; și
peste beciurile de untdelemn a fost Ioaș; **29** Și peste cirezile
care au păscut în Saron a fost Șitrai saronitul; și peste cirezile
care erau în văi a fost Șafat, fiul lui Adlai; **30** Peste cămile de
asemenea a fost Obil ismaelitul; și peste măgari a fost Iehdia din
Meronot; **31** Și peste turme a fost Iaziz hagarenitul. Toți aceștia
au fost administratorii averii împăratului David. **32** De asemenea
Ionatan, unchiul lui David, a fost sfătuitor, un înțelept și un scrib;
și Iehiel, fiul lui Hacmoni, a fost cu fiii împăratului; **33** Și Ahitofel
a fost sfătuitorul împăratului; și Hușai architul a fost tovarășul
împăratului; **34** Și după Ahitofel a fost Iehoiada, fiul lui Benaia, și
Abiatar; și generalul armatei împăratului a fost Ioab.

28 Și David a adunat pe toți prinții lui Israel, prinții triburilor
și căpeteniile cetelor care au servit împăratului pe rând și
căpeteniile peste mii și căpeteniile peste sute și administratorii
peste toată averea și stăpânirea împăratului și a fiilor lui, cu
ofițerii și cu războinicii și cu toți vitejii, la Ierusalim. **2** Atunci

împăratul David s-a ridicat în picioare și a spus: Ascultați-mă,
frații mei și poporul meu: Cât despre mine, am avut în inima mea
să construiesc o casă de odihnă pentru chivotul legământului
DOMNULUI și pentru sprijinul piciorului Dumnezeului nostru și
am făcut pregătiri pentru construcție; **3** Dar Dumnezeu mi-a
spus: Să nu construiești o casă pentru numele meu, deoarece ai
fost un bărbat de război și ai vărsat sânge. **4** Totuși, DOMNUL
Dumnezeul lui Israel m-a ales pe mine înaintea întregii case a
tatălui meu să fiu împărat peste Israel pentru totdeauna, fiindcă
l-a ales pe Iuda să fie conducătorul; și din casa lui Iuda, casa
tatălui meu; și printre fiii tatălui meu m-a plăcut pe mine pentru a
mă face împărat peste tot Israelul; **5** Și dintre fiii mei, (fiindcă
DOMNUL mi-a dat mulți fii), l-a ales pe Solomon, fiul meu, să
șadă pe tronul împărăției DOMNULUI, peste Israel. **6** Și mi-a
spus: Solomon, fiul tău, el va construi casa mea și curțile mele,
căci l-am ales să fie fiul meu și eu voi fi tatăl său. **7** Mai mult,
voi întemeia împărăția sa pentru totdeauna, dacă va rămâne
statornic să împlinească poruncile mele și judecățile mele, ca
în această zi. **8** Și de aceea în fața ochilor întregului Israel,
adunarea DOMNULUI; și în auzul Dumnezeului nostru, să păziți
și să căutați toate poruncile DOMNULUI Dumnezeul vostru, ca
să stăpâniți această țară bună și să o lăsați ca moștenire pentru
copiii voștri după voi, pentru totdeauna. **9** Și tu, Solomon, fiul
meu, să cunoști pe Dumnezeul tatălui tău și să îl servești cu o
inimă desăvârșită și cu o minte binevoitoare, fiindcă DOMNUL
cercetează toate inimile și înțelege toate închipuirile gândurilor,
dacă îl cauți, se va lăsa găsit de tine; dar dacă îl părăsești, te va
lepăda pentru totdeauna. **10** Ia seama acum, fiindcă DOMNUL
te-a ales să construiești o casă pentru sanctuar, fii tare și fă

aceasta. **11** Atunci David i-a dat lui Solomon, fiul său, modelul
porticului și a caselor acestuia și a trezoreriilor acestora și a
cămărilor superioare ale acestora și a curților interioare ale
acestora și a locului scaunului milei, **12** Și modelul a tot ceea
ce a avut prin duhul, a curților casei DOMNULUI și a tuturor
cămărilor de jur împrejur, ale trezoreriilor casei lui Dumnezeu
și a trezoreriilor lucrurilor dedicate; **13** De asemenea pentru
rândurile preoților și leviților și pentru toată lucrarea serviciului
casei DOMNULUI și pentru toate vasele serviciului în casa
DOMNULUI. **14** A dat, din aur, cântărit, pentru lucruri din aur,
pentru toate uneltele oricărui fel de serviciu; argint de asemenea
pentru toate uneltele de argint, cântărit, pentru toate uneltele
de orice fel de serviciu; **15** Chiar greutatea pentru sfeșnicele
de aur și pentru lămpile lor de aur, cântărit, pentru fiecare
sfeșnic și pentru lămpile acestuia; și pentru sfeșnicele de argint,
cântărit, deopotrivă pentru sfeșnic și de asemenea pentru lămpile
acestuia, conform folosirii fiecărui sfeșnic. **16** Și cântărit a dat
aur pentru mesele pâinii punerii înainte, pentru fiecare masă; și
la fel argint pentru mesele de argint; **17** De asemenea aur pur
pentru cârligele de carne și boluri și cupe; și pentru vasele aurite
a dat aur cântărit pentru fiecare vas; și la fel argint, cântărit,
pentru fiecare vas de argint; **18** Și pentru altarul tămâierii, aurul
curat, cântărit; și aur pentru modelul carului heruvimilor, care își
întindeau aripile și acopereau chivotul legământului DOMNULUI.
19 Toate acestea, a spus David, DOMNUL m-a făcut să le înțeleg
în scris, prin mâna lui asupra mea, toate lucrările acestui model.
20 Și David i-a spus lui Solomon, fiul său: Fii tare și încurajează-
te și fă acest lucru, nu te teme, nici nu te descuraja, fiindcă
DOMNUL Dumnezeu, Dumnezeul meu, va fi cu tine; el nu te va

lăsa, nici nu te va părăsi, până când vei fi terminat toată lucrarea
pentru serviciul casei DOMNULUI. **21** Și, iată, rândurile preoților
și leviților, ei vor fi cu tine pentru tot serviciul casei lui Dumnezeu;
și vor fi cu tine pentru tot felul de meșteșuguri, fiecare bărbat
iscusit și binevoitor, pentru fiecare fel de serviciu; de asemenea
prinții și tot poporul va fi în întregime la porunca ta.

29 Mai mult, împăratul David a spus întregii adunări: Solomon,
fiul meu, pe care Dumnezeu singur l-a ales, este încă tânăr și
plăpând și lucrarea este măreață, căci palatul nu este pentru
om, ci pentru DOMNUL Dumnezeu. **2** Acum am pregătit, cu
toată puterea mea pentru casa Dumnezeului meu, aurul pentru
lucrurile din aur și argintul pentru lucrurile din argint și arama
pentru lucrurile din aramă, fierul pentru lucrurile din fier și
lemn pentru lucrurile din lemn; pietre de onix și pietre să fie
montate, pietre strălucitoare și de diverse culori și tot felul de
pietre prețioase și pietre de marmură în abundență. **3** Mai
mult, deoarece mi-am pus dragostea pentru casa Dumnezeului
meu, am dat din propria mea avere, din aur și argint, casei
Dumnezeului meu, peste și deasupra a tot ceea ce am pregătit
pentru casa sfântă, **4** Trei mii de talanți de aur, de aur din Ofir și
șapte mii de talanți de argint curat, pentru a îmbrăca zidurile
caselor în întregime; **5** Aurul pentru lucrurile de aur și argintul
pentru lucrurile de argint și pentru tot felul de lucrări, să fie
făcute de mâinile meșteșugarilor. Și cine voiește să își consacre
serviciul în această zi, DOMNULUI? **6** Atunci mai marii părinți
și prinții triburilor lui Israel și căpeteniile a mii și a sute, cu
conducătorii lucrării împăratului, s-au oferit de bunăvoie, **7** Și au
dat pentru serviciul casei lui Dumnezeu: aur, cinci mii de talanți
și zece mii de drahme și argint, zece mii de talanți și aramă,

optsprezece mii de talanți și o sută de mii de talanți de fier. **8** Și la
cei la care s-au găsit pietre prețioase, le-au dat la tezaurul casei
DOMNULUI, prin mâna lui Iehiel gherșonitul. **9** Atunci poporul s-
a bucurat pentru că au dat de bunăvoie, deoarece cu o inimă
desăvârșită le-au oferit de bunăvoie DOMNULUI; și împăratul
David de asemenea s-a bucurat cu mare bucurie. **10** De aceea
David a binecuvântat pe DOMNUL înaintea întregii adunări;
și David a spus: Binecuvântat fii tu, DOMNUL Dumnezeul
lui Israel, tatăl nostru, pentru totdeauna și întotdeauna. **11** A
ta, DOAMNE, este măreția și puterea și gloria și victoria și
maiestatea, fiindcă tot ce este în cer și pe pământ este al tău;
a ta este împărăția, DOAMNE și tu ești preamărit ca și cap
deasupra tuturor. **12** Deopotrivă bogății și onoare vin din tine și
tu domnești peste toate; și în mâna ta este putere și tărie; și
în mâna ta stă să faci lucruri mari și să dai tărie tuturor. **13** Și
de aceea, Dumnezeul nostru, îți mulțumim și lăudăm numele
tău glorios. **14** Dar cine sunt eu și ce este poporul meu, ca
să fim în stare să îți oferim de bunăvoie în acest fel? Căci
toate lucrurile vin din tine și din al tău ți-am dat noi. **15** Fiindcă
suntem străini înaintea ta și locuitori temporari, precum au fost
toți părinții noștri. Zilele noastre pe pământ sunt ca o umbră și
nu este nimeni să rămână. **16** DOAMNE Dumnezeul nostru,
toată această avere pe care am pregătit-o pentru a-ți construi o
casă pentru numele tău sfânt, vine din mâna ta și este tot a ta.
17 Cunosc de asemenea, Dumnezeul meu, că tu încerci inima și
ai plăcere în integritate. Cât despre mine, în integritatea inimii
mele, am oferit de bunăvoie toate aceste lucruri; și acum am
văzut cu bucurie poporul tău, care este prezent aici, că ți-au
oferit de bunăvoie. **18** DOAMNE Dumnezeul lui Avraam, Isaac

și al lui Israel, părinții noștri, ține aceasta pentru totdeauna în
închipuirea gândurilor inimii poporului tău și pregătește inima lui
pentru tine; **19** Și dă-i lui Solomon, fiul meu, o inimă desăvârșită,
să țină poruncile tale, mărturiile tale, statutele tale și să facă
toate aceste lucruri și să construiască palatul, pentru care
am făcut pregătiri. **20** Și David a spus întregii adunări: Acum
binecuvântați pe DOMNUL Dumnezeul vostru. Și toată adunarea
a binecuvântat pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor; și și-au
plecat capetele și s-au închinat DOMNULUI și împăratului. **21**
Și au înjunghiat sacrificii DOMNULUI și au adus oferiri arse
DOMNULUI, a doua zi după acea zi, o mie de tauri, o mie de
berbeci și o mie de miei, cu oferirile lor de băutură și sacrificii
din abundență pentru tot Israelul; **22** Și au mâncat și au băut
înaintea DOMNULUI în acea zi cu mare veselie. Și l-au făcut
pe Solomon, fiul lui David, împărat a doua oară și l-au uns
pentru DOMNUL să fie mai marele guvernator, și pe Țadoc să
fie preot. **23** Atunci Solomon a șezut pe tronul DOMNULUI, ca
împărat în locul tatălui său David, și a prosperat; și tot Israelul a
ascultat de el. **24** Și toți prinții și războinicii și de asemenea
toți fiii împăratului David, s-au supus împăratului Solomon. **25**
Și DOMNUL a preamărit pe Solomon, peste măsură, în ochii
întregului Israel și i-a dăruit o astfel de maiestate împărătească
ce nu mai fusese peste vreun împărat înaintea lui, în Israel. **26**
Astfel David, fiul lui Isai, a domnit peste tot Israelul. **27** Și timpul
cât a domnit peste Israel a fost de patruzeci de ani; șapte ani a
domnit în Hebron și treizeci și trei de ani a domnit în Ierusalim.
28 Și a murit la o bătrânețe frumoasă, plin de zile, bogății și
onoare; și Solomon, fiul său, a domnit în locul său. **29** Și faptele
împăratului David, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt

scrise în cartea lui Samuel, văzătorul, și în cartea profetului
Natan și în cartea lui Gad, văzătorul, **30** Cu toată domnia lui și
puterea lui și timpurile care au trecut peste el și peste Israel și
peste toate împărățiile țărilor.

2 Cronici

1 Și Solomon, fiul lui David, s-a întărit în împărăția sa, DOMNUL
Dumnezeul lui a fost cu el și l-a preamărit peste măsură. **2**
Atunci Solomon a vorbit întregului Israel, căpeteniilor peste mii și
peste sute și judecătorilor și fiecărui guvernator în tot Israelul,
mai marilor dintre părinți. **3** Astfel Solomon și toată adunarea cu
el, au mers la înălțimea care era la Gabaon, fiindcă acolo era
tabernacolul întâlnirii lui Dumnezeu, pe care Moise, servitorul
DOMNULUI, îl făcuse în pustiu. **4** Dar chivotul lui Dumnezeu l-a
adus David de la Chiriat-Iearim la locul pregătit de David pentru
el, căci a înălțat un cort pentru el la Ierusalim. **5** Mai mult, altarul
de aramă, pe care Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, îl făcuse, l-a
pus înaintea tabernacolului DOMNULUI; și Solomon și adunarea
l-a cercetat. **6** Și Solomon s-a urcat acolo la altarul de aramă
înaintea DOMNULUI, care era la tabernacolul întâlnirii, și a oferit
o mie de ofrande arse pe el. **7** În acea noapte Dumnezeu i s-a
arătat lui Solomon și i-a spus: Cere ce dorești să îți dau. **8** Și
Solomon i-a spus lui Dumnezeu: Ai arătat mare milă tatălui meu
David, și m-ai făcut să domnesc în locul lui. **9** Și, DOAMNE
Dumnezeule, să fie întemeiată, promisiunea ta către David,
căci m-ai făcut împărat peste un popor numeros ca țărâna
pământului. **10** Dă-mi acum înțelepciune și cunoaștere, ca să ies
și să intru înaintea acestui popor, fiindcă cine poate judeca acest
popor al tău, care este atât de mare? **11** Și Dumnezeu i-a spus
lui Solomon: Deoarece aceasta a fost în inima ta și nu ai cerut
bogății, avere, sau onoare, nici viața dușmanilor tăi, nici nu ai
cerut viață lungă, ci ai cerut înțelepciune și cunoaștere pentru
tine însuți, ca să judeci poporul meu, peste care te-am făcut
împărat; **12** Înțelepciune și cunoaștere îți este dăruită; și îți voi

da bogății și avere și onoare, așa cum nu au avut niciunul dintre
împărații care au fost înaintea ta, nici nu va avea la fel vreunul
după tine. **13** Atunci Solomon a venit de la înălțimea care era la
Gabaon, de dinaintea tabernacolului întâlnirii, la Ierusalim; și a
domnit peste Israel. **14** Și Solomon a adunat care și călăreți; și a
avut o mie patru sute de care și douăsprezece mii de călăreți, pe
care i-a pus în cetățile pentru care și cu împăratul, la Ierusalim.
15 Și împăratul a făcut argintul și aurul la Ierusalim la fel ca
pietrele, și cedrii i-a făcut ca pe sicomorii care sunt în vale,
din abundență. **16** Și Solomon a avut cai aduși din Egipt și in
împletit, comercianții împăratului primeau inul împletit cu un preț.
17 Și au mers și au adus din Egipt un car pentru șase sute de
șekeli de argint și un cal pentru o sută cincizeci; și astfel au
adus ei cai pentru toți împărații hititilor și pentru împărații Siriei,
prin mijloacele lor.

2 Și Solomon a hotărât să construiască o casă pentru numele
DOMNULUI și o casă pentru împărăția sa. **2** Și Solomon a
numărat șaptezeci de mii de bărbați să poarte sarcini și optzeci
de mii să cioplească piatră la munte și trei mii șase sute să
îi supravegheze. **3** Și Solomon a trimis la Hiram, împăratul
Tirului, spunând: Așa cum te-ai purtat cu David, tatăl meu, și i-ai
trimis cedri să își construiască o casă în care să locuiască, tot
astfel poartă-te cu mine. **4** Iată, eu construiesc o casă numelui
DOMNULUI Dumnezeul meu, să i–o dedic lui și să ard înaintea
lui tămâie dulce și pentru pâinile punerii înainte neîncetat și
pentru ofrande arse dimineața și seara, în sabate și la lunile noi
și la sărbătorile solemne ale DOMNULUI Dumnezeul nostru.
Aceasta este o rânduială pentru totdeauna pentru Israel. **5**
Și casa pe care o construiesc este mare, fiindcă mare este

Dumnezeul nostru, peste toți dumnezeii. **6** Dar cine este în stare
să îi construiască o casă, văzând că cerul și cerul cerurilor nu
pot să îl cuprindă? cine sunt eu atunci să îi construiesc o casă,
în afară doar de a arde sacrificiu înaintea lui? **7** Trimite-mi de
aceea un bărbat iscusit să muncească cu aur și cu argint și cu
aramă și cu fier și cu purpură și cu stacojiu și cu albastru și
care știe să cioplească împreună cu oamenii iscusiți care sunt
cu mine în Iuda și în Ierusalim, de care David, tatăl meu, s-a
îngrijit să mi-i dea. **8** Trimite-mi de asemenea cedri, brazi și
santal din Liban, căci cunosc că servitorii tăi știu să taie lemnărie
în Liban; și, iată, servitorii mei vor fi cu servitorii tăi, **9** Și să
îmi pregătească lemnărie din abundență, căci casa pe care mă
pregătesc să o construiesc va fi minunată și mare. **10** Și, iată,
voi da servitorilor tăi, tăietorii care taie lemnărie, douăzeci de mii
de măsuri de grâu bătut, douăzeci de mii de măsuri de orz și
douăzeci de mii de bați de vin și douăzeci de mii de bați de
untdelemn. **11** Atunci Hiram, împăratul Tirului, i-a răspuns într-
un înscris, pe care l-a trimis la Solomon: Pentru că DOMNUL
a iubit pe poporul său, te-a făcut împărat peste ei. **12** Hiram
a mai spus: Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel,
care a făcut cerul și pământul, care i-a dat împăratului David un
fiu înțelept, umplut cu chibzuință și înțelegere, care să poată
construi o casă pentru DOMNUL și o casă pentru împărăția sa.
13 Și acum, ți-am trimis un bărbat iscusit, umplut cu înțelegere,
de-al tatălui meu, Hiram, **14** Fiul unei femei dintre fiicele lui Dan,
și tatăl său a fost un bărbat din Tir, iscusit în lucrarea cu aur
și cu argint și cu aramă și cu fier și cu piatră și cu lemnărie
și cu purpură și cu albastru și cu in subțire și cu stacojiu, de
asemenea să cioplească orice fel de cioplitură și să conceapă

orice plan care i se va da, cu oamenii tăi iscusiți și cu oamenii
iscusiți ai domnului meu David, tatăl tău. **15** Și, de aceea, grâul
și orzul, untdelemnul și vinul, despre care domnul meu a vorbit,
să îl trimită servitorilor săi; **16** Și vom tăia lemn din Liban, cât de
mult ai nevoie; și ți-l vom aduce pe plute, pe mare, la Iafo; și tu îl
vei duce până la Ierusalim. **17** Și Solomon a numărat pe toți
străinii care erau în țara lui Israel, după numărătoarea cu care
David, tatăl său, i-a numărat; și s-au găsit o sută cincizeci și trei
de mii șase sute. **18** Și a pus pe șaptezeci de mii dintre ei să fie
purtători de sarcini și optzeci de mii să fie cioplitori, la munte, și
trei mii șase sute supraveghetori, să pună poporul la muncă.

3 Atunci Solomon a început construirea casei DOMNULUI la
Ierusalim, pe muntele Moria, unde DOMNUL i s-a arătat lui
David, tatăl său, în locul pe care David l-a pregătit în aria lui
Ornan iebusitul. **2** Și a început să construiască în a doua zi a
lunii a doua, în al patrulea an al domniei lui. **3** Și în acestea
Solomon a fost instruit pentru construirea casei lui Dumnezeu:
lungimea în coți, după prima măsură, era șaizeci de coți și
lățimea douăzeci de coți; **4** Și porticul care era în fața casei,
lungimea acestuia era conform lățimii casei, douăzeci de coți și
înălțimea era o sută douăzeci; și l-a placat cu aur pur. **5** Și casa
mai mare a căptușit-o cu brad, pe care l-a placat cu aur pur și a
pus peste el palmieri și lanțuri. **6** Și a împodobit casa cu pietre
prețioase, pentru frumusețe; și aurul era aur din Parvaim. **7**
Și a placat de asemenea casa, bârnele, stâlpii și zidurile ei și
ușile ei, cu aur; și a cioplit heruvimi pe pereți. **8** Și a făcut casa
preasfântă, lungimea ei fiind conform lățimii casei, douăzeci
de coți și lățimea ei douăzeci de coți; și a placat-o cu aur pur,
ridicându-se la șase sute de talanți. **9** Și greutatea cuielor era de

cincizeci de șekeli de aur. Și a placat camerele de sus cu aur.
10 Și în casa preasfântă a făcut doi heruvimi din lucrare cioplită
și i-a placat cu aur. **11** Și aripile heruvimilor aveau lungimea
de douăzeci de coți: o aripă a unui heruvim avea cinci coți,
ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă avea de asemenea cinci
coți, ajungând la aripa celuilalt heruvim. **12** Și o aripă a celuilalt
heruvim avea cinci coți, ajungând la zidul casei, și cealaltă aripă
avea cinci coți de asemenea, atingând aripa celuilalt heruvim. **13**
Aripile acestor heruvimi erau întinse douăzeci de coți și stăteau
în picioare și fețele lor erau spre înăuntru. **14** Și a făcut vălul din
albastru și purpură și stacojiu și in subțire și a lucrat heruvimi pe
el. **15** De asemenea a făcut înaintea casei doi stâlpi înalți de
treizeci și cinci de coți, și capitelul care era pe capătul de sus al
fiecăruia, era de cinci coți. **16** Și a făcut lanțuri, ca în oracol, și
le-a pus pe capitelurile stâlpilor; și a făcut o sută de rodii și le-a
pus pe lanțuri. **17** Și a ridicat stâlpii înaintea templului, unul pe
dreapta și celălalt pe stânga; și a pus numele celui din dreapta,
Iachin, și numele celui din stânga, Boaz.

4 Mai mult, a făcut un altar de aramă, lungimea lui de douăzeci
de coți și lățimea lui de douăzeci de coți și înălțimea lui de zece
coți. **2** De asemenea a făcut o mare turnată de zece coți de la
margine la margine, rotundă împrejur și înălțimea ei era de cinci
coți; și o linie de treizeci de coți o înconjura de jur împrejur. **3**
Și sub ea era asemănarea unor boi, care o înconjurau de jur
împrejur: zece pe lungimea unui cot, înconjurând marea de jur
împrejur. Două rânduri de boi au fost turnate când a fost turnată
marea. **4** Stătea pe doisprezece boi, trei privind spre nord și trei
privind spre vest și trei privind spre sud și trei privind spre est; și
marea era așezată deasupra pe ei și toate părțile dinapoi ale lor

erau înăuntru. **5** Și grosimea ei era un lat de palmă și marginea
ei ca lucrarea unei margini de cupă, cu flori de crin; și primea și
ținea trei mii de bați. **6** A făcut de asemenea zece spălătoare
și a pus cinci pe dreapta și cinci pe stânga, pentru spălare în
ele; și spălau în ele acele lucruri pe care le aduceau pentru
ofranda arsă; dar marea era pentru preoți, ca să se spele în
ea. **7** Și a făcut zece sfeșnice de aur conform formei lor și le-a
așezat în templu, cinci în dreapta și cinci în stânga. **8** A făcut de
asemenea zece mese și le-a pus în templu, cinci în dreapta și
cinci în stânga. Și a făcut o sută de vase de aur. **9** Mai mult, a
făcut curtea preoților și curtea mare și uși pentru curte și a placat
ușile lor cu aramă. **10** Și a așezat marea în partea dreaptă, spre
est, în partea de sud. **11** Și Hiram a făcut oalele și lopețile și
vasele. Și Hiram a terminat lucrarea pe care trebuia să o facă
pentru împăratul Solomon, pentru casa lui Dumnezeu; **12** Adică,
cei doi stâlpi și globurile și capitelurile care erau pe capul celor
doi stâlpi și cele două rețele care să acopere cele două globuri
ale capitelurilor care erau pe capul stâlpilor; **13** Și patru sute de
rodii pe cele două rețele; două rânduri de rodii pe fiecare rețea,
pentru a acoperi cele două globuri ale capitelurilor care erau pe
stâlpi. **14** A făcut de asemenea postamente și spălătoare a făcut
pe postamente; **15** O mare și doisprezece boi sub ea. **16** Oalele
de asemenea și lopețile și cârligele de carne și toate uneltele lor,
le-a făcut Hiram, maestrul său, împăratului Solomon, pentru casa
DOMNULUI, din aramă strălucitoare. **17** În câmpia din Iordan
împăratul le-a turnat, în pământul argilos între Sucot și Țeredata.
18 Astfel Solomon a făcut toate aceste vase în mare număr,
fiindcă greutatea aramei nu a putut fi socotită. **19** Și Solomon
a făcut toate vasele care erau pentru casa lui Dumnezeu, de

asemenea altarul de aur și mesele pe care erau pâinile punerii
înainte; **20** Mai mult, sfeșnicele cu lămpile lor, pe care trebuiau
să ardă după obiceiul lor, înaintea oracolului, din aur pur; **21**
Și florile și lămpile și mucările, le-a făcut din aur, și acestea
din aur în întregime curat; **22** Și cuțitele și vasele și lingurile și
cenușarele, din aur pur; și intrarea casei, ușile interioare ale ei
pentru locul preasfânt și ușile casei templului, erau din aur.

5 Astfel toată munca pe care Solomon a făcut-o pentru casa
DOMNULUI a fost terminată; și Solomon a adus toate lucrurile
pe care David, tatăl său, le dedicase; și argintul și aurul și toate
uneltele, le-a pus printre tezaurele casei lui Dumnezeu. **2** Atunci
Solomon a adunat pe bătrânii lui Israel și pe toți capii triburilor,
pe mai marii părinților copiilor lui Israel, la Ierusalim, să aducă
chivotul legământului DOMNULUI din cetatea lui David, care este
Sion. **3** De aceea toți bărbații lui Israel s-au adunat la împărat
în sărbătoarea care era în luna a șaptea. **4** Și toți bătrânii lui
Israel au venit, și leviții au luat chivotul. **5** Și au adus chivotul și
tabernacolul întâlnirii și vasele sfinte care erau în tabernacol; pe
acestea, preoții și leviții le-au adus. **6** De asemenea împăratul
Solomon și toată adunarea lui Israel care s-a adunat la el
înaintea chivotului, au sacrificat oi și boi, care nu puteau fi
numărați din cauza numărului lor. **7** Și preoții au adus chivotul
legământului DOMNULUI la locul lui, la oracolul casei, în locul
preasfânt, sub aripile heruvimilor, **8** Căci heruvimii își întindeau
aripile peste locul chivotului și heruvimii acopereau chivotul
și drugii lui pe deasupra. **9** Și au tras drugii chivotului, încât
capetele drugilor se vedeau afară din chivot înaintea oracolului,
dar nu se vedeau din afară. Și astfel este până astăzi. **10** Nu era
nimic în chivot în afară de cele două table pe care Moise le-a

pus înăuntru, la Horeb, când DOMNUL a făcut un legământ cu
copiii lui Israel, când ei au ieșit din Egipt. **11** Și s-a întâmplat,
când preoții ieșiseră din locul preasfânt (căci toți preoții care
erau prezenți erau sfințiți și nu au așteptat atunci la rând; **12** De
asemenea leviții care erau cântăreți, cu toți ai lui Asaf, ai lui
Heman, ai lui Iedutun, cu fiii lor și frații lor, fiind înveșmântați
în in alb, având chimvale și psalterioane și harpe, au stat în
picioare în partea de est a altarului și cu ei o sută douăzeci de
preoți care sunau din trâmbițe;) **13** Da, s-a întâmplat că, în timp
ce trâmbițașii și cântăreții erau ca unul, făcând să se audă un
singur sunet de laudă și mulțumire DOMNULUI, și când și-au
înălțat vocea cu trâmbițe și chimvale și instrumente de muzică și
au lăudat pe DOMNUL, spunând: Fiindcă este bun, că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna: atunci casa, casa DOMNULUI,
s-a umplut cu un nor; **14** Astfel încât preoții nu puteau sta să
servească din cauza norului, fiindcă gloria DOMNULUI umpluse
casa lui Dumnezeu.

6 Atunci Solomon a zis: DOMNUL a spus că va locui în întuneric
gros. **2** Dar am construit o casă de locuit pentru tine și un
loc pentru locuința ta pentru totdeauna. **3** Și împăratul și-a
întors fața și a binecuvântat întreaga adunare a lui Israel; și
toată adunarea lui Israel stătea în picioare. **4** Și el a spus:
Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel, care cu mâinile
lui a împlinit ceea ce a vorbit cu gura lui, tatălui meu, David,
spunând: **5** Din ziua în care am scos poporul meu din țara
Egiptului nu am ales nicio cetate dintre toate triburile lui Israel, în
care să construiesc o casă, ca numele meu să fie acolo; nici
nu am ales vreun bărbat să fie conducător peste poporul meu
Israel, **6** Dar am ales Ierusalimul, ca numele meu să fie acolo;

și am ales pe David să fie peste poporul meu, Israel. **7** Și a
fost în inima tatălui meu, David, să construiască o casă pentru
numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **8** Dar DOMNUL i-a
spus lui David, tatăl meu: Deși a fost în inima ta să construiești o
casă pentru numele meu, ai făcut bine în aceea că a fost în
inima ta; **9** Totuși, nu tu vei construi casa, ci fiul tău care va
ieși din coapsele tale; el va construi casa pentru numele meu.
10 Domnul de aceea a împlinit cuvântul său pe care l-a vorbit,
fiindcă am fost ridicat în locul tatălui meu, David, și sunt pus pe
tronul lui Israel, precum DOMNUL a promis, și am construit casa
pentru numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **11** Și în ea am
pus chivotul, în care este legământul DOMNULUI, pe care l-a
făcut cu copiii lui Israel. **12** Și a stat în picioare înaintea altarului
DOMNULUI în prezența întregii adunări a lui Israel și și-a întins
mâinile; **13** Fiindcă Solomon făcuse o schelă de aramă, lungă
de cinci coți și largă de cinci coți și înaltă de trei coți și a așezat-
o în mijlocul curții; și a stat în picioare pe ea și a îngenuncheat,
pe genunchi, înaintea întregii adunări a lui Israel și și-a întins
mâinile spre cer, **14** Și a spus: DOAMNE Dumnezeul lui Israel,
nu este Dumnezeu ca tine, nici în cer, nici pe pământ, care ține
legământul și arată milă servitorilor lui, cei care umblă înaintea
ta cu toată inima lor; **15** Tu care ai ținut cu servitorul tău David,
tatăl meu, ceea ce i-ai promis; și ai vorbit cu gura ta și ai împlinit
cu mâna ta, precum este în această zi. **16** Acum, de aceea,
DOAMNE Dumnezeul lui Israel, ține cu servitorul tău David, tatăl
meu, ceea ce i-ai promis, spunând: Nu va lipsi bărbat din fața
ochilor mei care să șadă pe tronul lui Israel; numai copiii tăi să ia
seama la calea lor să umble în legea mea, precum ai umblat
tu înaintea mea. **17** Și acum, DOAMNE Dumnezeul lui Israel,

să fie adeverit cuvântul tău, pe care l-ai vorbit servitorului tău,
David. **18** Dar va locui Dumnezeu într-adevăr cu oamenii pe
pământ? Iată, cerul și cerul cerurilor nu te pot cuprinde; cu atât
mai puțin această casă pe care am construit-o! **19** De aceea
privește cu plăcere la rugăciunea servitorului tău și la cererea
lui, DOAMNE Dumnezeul meu, pentru a da ascultare strigătului
și rugăminții, pe care servitorul tău o cere înaintea ta; **20** Ca
ochii tăi să fie deschiși peste această casă, zi și noapte, peste
locul peste care tu ai spus că voiești să pui numele tău acolo,
pentru a da ascultare la rugăciunea pe care servitorul tău o cere
spre acest loc. **21** Dă ascultare de aceea cererilor servitorului
tău și poporului tău Israel, pe care le vor face spre acest loc;
ascultă din această locuință a ta, din cer; și, ascultând, iartă. **22**
Dacă un om păcătuiește împotriva aproapelui său un jurământ
este pus peste el, să îl facă să jure, și jurământul vine înaintea
altarului tău în această casă, **23** Atunci ascultă din cer și fă
și judecă pe servitorii tăi, răsplătind pe cel stricat, întorcând
calea lui asupra propriului său cap; și declarând drept pe cel
drept, dându-i conform dreptății lui. **24** Și dacă poporul tău Israel
este pus la ce este mai rău înaintea dușmanului, pentru că au
păcătuit împotriva ta, și se vor întoarce și vor mărturisi numele
tău și se vor ruga și vor face cerere înaintea ta în această
casă, **25** Atunci ascultă din ceruri și iartă păcatul poporului tău
Israel și adu-i din nou în țara pe care le-ai dat-o lor și părinților
lor. **26** Când cerul va fi închis și nu va fi ploaie, pentru că au
păcătuit împotriva ta, dacă se vor ruga spre acest loc și vor
mărturisi numele tău și se vor întoarce de la păcatul lor, când îi
vei chinui, **27** Atunci ascultă din cer și iartă păcatul servitorilor tăi
și a poporului tău Israel, când îi vei fi învățat calea cea bună, în

care ar trebuie să umble; și trimite ploaie peste țara ta, pe care
ai dat-o poporului tău ca moștenire. **28** Dacă este foamete în
țară, dacă este ciumă, dacă este tăciune în grâu sau mană,
lăcuste sau omizi, dacă dușmanii lor îi asediază în cetățile țării
lor, orice plagă sau orice boală ar fi, **29** Orice rugăciune sau
cerere va fi făcută de vreun om, sau de tot poporul tău Israel,
când fiecare va cunoaște propria sa plagă și propria sa durere și
își va întinde mâinile în această casă, **30** Atunci ascult-o din
cer, locuința ta, și iartă și întoarce fiecărui om conform tuturor
căilor lui, omul, a cărui inimă o cunoști; (fiindcă doar tu cunoști
inimile copiilor oamenilor), **31** Ca ei să se teamă de tine, să
umble în căile tale, cât trăiesc în țara pe care ai dat-o părinților
lor. **32** Mai mult, referitor la străin, care nu este din poporul tău
Israel, ci este venit dintr-o țară îndepărtată de dragul numelui tău
măreț și a mâinii tale puternice și a brațului tău întins, dacă vin
și se roagă în această casă, **33** Atunci ascultă tu din ceruri,
din locuința ta, și fă conform cu tot ceea ce străinul cere de la
tine, ca tot poporul pământului să cunoască numele tău și să se
teamă de tine, precum face poporul tău, Israel, și să știe că
această casă pe care am construit-o este numită după numele
tău. **34** Dacă poporul tău iese la război împotriva dușmanilor lor
pe calea pe care îi vei trimite, iar ei se roagă ție spre această
cetate pe care ai ales-o și spre casa pe care am construit-o
pentru numele tău, **35** Atunci ascultă din ceruri rugăciunea lor și
cererile lor și susține cauza lor. **36** Dacă păcătuiesc împotriva ta,
(fiindcă nu este om care să nu păcătuiască) și tu te mânii pe ei
și îi dai înaintea dușmanilor lor, iar ei îi duc în captivitate într-o
țară îndepărtată sau apropiată; **37** Totuși, dacă își vor întoarce
inima în țara în care sunt duși captivi și se vor întoarce și ți se

vor ruga în țara captivității lor, spunând: Am păcătuit, am făcut
nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune; **38** Dacă se întorc la
tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în țara captivității lor, în
care i-au dus captivi, și se roagă spre țara lor, pe care ai dat-o
părinților lor și spre cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe
care am construit-o pentru numele tău, **39** Ascultă din ceruri, din
locuința ta, rugăciunea lor și cererile lor și susține cauza lor
și iartă pe poporul tău care a păcătuit împotriva ta. **40** Acum,
Dumnezeul meu, să fie ochii tăi deschiși, te implor, și să dea
ascultare urechile tale la rugăciunea care este făcută în acest
loc. **41** Și acum, ridică-te, DOAMNE Dumnezeule, la locul tău
de odihnă și la chivotul tăriei tale; să fie îmbrăcați preoții tăi,
DOAMNE Dumnezeule, cu salvare, și să se bucure sfinții tăi în
bunătate. **42** DOAMNE Dumnezeule, nu îți întoarce fața de la
unsul tău, amintește-ți de îndurările lui David, servitorul tău.

7 Și, când Solomon a sfârșit rugăciunea, focul s-a coborât din
cer și a mistuit ofranda arsă și sacrificiile; și gloria DOMNULUI a
umplut casa. **2** Și preoții nu au putut intra în casa DOMNULUI,
deoarece gloria DOMNULUI umpluse casa DOMNULUI. **3** Și
când toți copiii lui Israel au văzut cum focul a coborât, și au văzut
gloria DOMNULUI asupra casei, s-au plecat cu fața la pământ
pe pavaj și s-au închinat și au lăudat pe DOMNUL, spunând:
Fiindcă el este bun; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
4 Atunci împăratul și tot poporul au oferit sacrificii înaintea
DOMNULUI. **5** Și împăratul Solomon a adus un sacrificiu de
douăzeci și două de mii de boi și o sută douăzeci de mii de oi;
astfel împăratul și tot poporul au dedicat casa lui Dumnezeu.
6 Și preoții au stat în serviciile lor; leviții de asemenea cu
instrumentele muzicale ale DOMNULUI, pe care împăratul David

le-a făcut ca să laude pe DOMNUL, deoarece mila lui dăinuiește
pentru totdeauna, cu cântarea de laudă a lui David în mâna lor;
și preoții au sunat trâmbițele înaintea lor și tot Israelul a stat în
picioare. **7** Mai mult, Solomon a sfințit mijlocul curții care era
înaintea casei DOMNULUI, căci acolo a adus el ofrande arse și
grăsimea ofrandelor de pace, deoarece altarul de aramă pe care
Solomon îl făcuse nu era în stare să primească ofrandele arse și
darurile de mâncare și grăsimea. **8** Tot atunci, Solomon a ținut
sărbătoarea șapte zile, și tot Israelul împreună cu el, o foarte
mare adunare, de la intrarea Hamatului până la râul Egiptului.
9 Și în a opta zi au făcut o adunare solemnă, fiindcă au ținut
dedicarea altarului șapte zile, și sărbătoarea șapte zile. **10** Și în a
douăzeci și treia zi a lunii a șaptea el a trimis poporul la corturile
lor, veseli și voioși în inimă pentru bunătatea pe care DOMNUL
a arătat-o lui David și lui Solomon și lui Israel, poporul său. **11**
Astfel Solomon a terminat casa DOMNULUI și casa împăratului;
și tot ce a intrat în inima lui Solomon să facă în casa DOMNULUI
și în propria casă, a făcut cu prosperitate. **12** Și DOMNUL i s-a
arătat lui Solomon noaptea și i-a spus: Am auzit rugăciunea ta și
am ales acest loc pentru mine însumi, drept casă de sacrificii. **13**
Dacă voi închide cerul ca să nu fie ploaie, sau dacă voi porunci
lăcustelor să mănânce țara, sau dacă voi trimite ciumă printre
poporul meu, **14** Dacă poporul meu, care este chemat după
numele meu, se va umili și se va ruga și va căuta fața mea
și se va abate de la căile lui rele, atunci voi asculta din cer și
îi voi ierta păcatul și îi voi vindeca țara. **15** Și ochii mei vor fi
deschiși și urechile mele atente la rugăciunea care este făcută
în acest loc. **16** Fiindcă acum am ales să sfințesc această casă,
ca numele meu să fie acolo pentru totdeauna; și ochii mei și

inima mea să fie acolo în toate zilele. **17** Și cât despre tine, dacă
vei voi să umbli înaintea mea, precum a umblat tatăl tău, David,
și să faci conform cu tot ceea ce ți-am poruncit și să fi atent la
statutele mele și la judecățile mele, **18** Atunci voi întemeia tronul
împărăției tale, precum am încheiat legământ cu David, tatăl tău,
spunând: Nu îți va lipsi un bărbat să fie conducător în Israel. **19**
Dar dacă te întorci și părăsești statutele și poruncile mele, pe
care le-am pus înaintea ta și vei merge și vei servi alți dumnezei
și te vei închina lor, **20** Atunci îi voi smulge din rădăcini din țara
mea pe care le-am dat-o; și această casă, pe care am sfințit-o
pentru numele meu, o voi arunca din fața mea și o voi face să
fie un proverb și o zicătoare printre toate națiunile. **21** Și această
casă, cât este de înaltă, va fi o înmărmurire pentru fiecare om ce
trece pe lângă ea, astfel încât va spune: De ce a făcut DOMNUL
astfel acestei țări și acestei case? **22** Și i se va răspunde: Pentru
că au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor, care i-a scos
din țara Egiptului, și s-au lipit de alți dumnezei și li s-au închinat
și le-au servit: de aceea a adus el tot acest rău peste ei.

8 Și s-a întâmplat, la sfârșitul a douăzeci de ani, în care Solomon
construise casa DOMNULUI și propria lui casă, **2** Că cetățile, pe
care Hiram le întorsese lui Solomon, Solomon le-a construit și a
făcut pe copiii lui Israel să locuiască acolo. **3** Și Solomon a mers
la Hamat-Țoba și a luat-o. **4** Și a construit Tadmorul în pustiu și
toate cetățile de provizie, pe care le-a construit în Hamat. **5**
De asemenea a construit Bet-Horonul superior și Bet-Horonul
inferior, cetăți întărite, cu ziduri, porți și drugi; **6** Și Baalat și
toate cetățile de provizii, pe care Solomon le-a avut, și toate
cetățile de care și cetățile de călăreți și tot ceea ce Solomon a
dorit să construiască în Ierusalim și în Liban și prin toată țara

stăpânirii lui. **7** Cât despre tot poporul care era rămas dintre
hitiți și amoriți și periziți și hiviți și iebusiți, care nu erau din
Israel, **8** Ci dintre copiii lor, care erau rămași după ei în țară, pe
care copiii lui Israel nu i-au nimicit, pe ei Solomon i-a făcut să
plătească tribut până în această zi. **9** Dar dintre copiii lui Israel,
Solomon nu a făcut servitori pentru munca lui, ci ei erau bărbați
de război și mai marii căpeteniilor lui și căpeteniile carelor și
călăreților lui. **10** Și aceștia erau mai marii ofițerilor lui Solomon,
două sute cincizeci, care aveau conducerea peste popor. **11** Și
Solomon a adus pe fiica lui Faraon, din cetatea lui David, la
casa pe care o construise pentru ea, căci a spus: Soția mea
nu va locui în casa lui David, împăratul lui Israel, deoarece
locurile în care chivotul DOMNULUI a venit, sunt sfinte. **12**
Atunci Solomon a adus ofrande arse DOMNULUI pe altarul
DOMNULUI, pe care îl construise înaintea porticului, **13** După
măsură hotărâtă, zi de zi, sacrificând conform poruncilor lui
Moise, în sabate și la lunile noi și la sărbătorile solemne, de trei
ori pe an, în sărbătoarea azimei și sărbătoarea săptămânilor și
în sărbătoarea corturilor. **14** Și a numit, conform ordinului lui
David, tatăl său, rândurile preoților la serviciul lor și pe leviți la
sarcinile lor, să laude și să servească înaintea preoților, precum
cerea datoria fiecărei zile; portarii de asemenea la rândurile
lor la fiecare poartă, fiindcă astfel poruncise David, omul lui
Dumnezeu. **15** Și ei nu s-au depărtat de porunca împăratului,
dată preoților și leviților, referitoare la orice lucru, sau referitoare
la tezaure. **16** Și toată munca lui Solomon era pregătită până la
ziua temeliei casei DOMNULUI și până când a fost terminată.
Astfel casa DOMNULUI a fost desăvârșită. **17** Atunci Solomon
a mers la Eţ̦ion-Gheber și la Elot, la malul mării, în țara lui

Edom. **18** Și Hiram i-a trimis, prin mâinile servitorilor săi, corăbii
și servitori care aveau cunoașterea mării; și au mers cu servitorii
lui Solomon la Ofir și au luat de acolo patru sute cincizeci de
talanți de aur și i-au adus împăratului Solomon.

9 Și când împărăteasa din Seba a auzit de faima lui Solomon, a
venit la Ierusalim să îl încerce pe Solomon cu întrebări grele,
cu o mare suită și cămile care purtau mirodenii și aur din
abundență și pietre prețioase; și când a ajuns la Solomon, a
vorbit îndeaproape cu el despre tot ce era în inima ei. **2** Și
Solomon i-a răspuns la toate întrebările ei; și nu era nimic ascuns
de Solomon pe care el să nu i-l spună. **3** Și când împărăteasa
din Seba a văzut înțelepciunea lui Solomon și casa pe care a
construit-o, **4** Și mâncarea de la masa lui și așezarea servitorilor
lui și atenția servitorilor lui și îmbrăcămintea lor, de asemenea
pe paharnicii săi și îmbrăcămintea lor, și urcarea prin care se
urca la casa DOMNULUI, nu a mai fost suflare în ea. **5** Și ea a
spus împăratului: Este adevărat cuvântul pe care l-am auzit
în țara mea despre faptele tale și despre înțelepciunea ta; **6**
Totuși nu am crezut cuvintele lor, până când am venit și ochii
mei au văzut; și, iată, nu mi s-a spus nici jumătate din măreția
înțelepciunii tale, fiindcă întreci faima pe care am auzit-o. **7**
Ferice de oamenii tăi și ferice de acești servitori ai tăi, care stau
continuu înaintea ta și aud înțelepciunea ta. **8** Binecuvântat fie
DOMNUL Dumnezeul tău, care a găsit plăcere în tine să te pună
pe tronul lui, pentru a fi împărat pentru DOMNUL Dumnezeul tău;
deoarece Dumnezeul tău a iubit pe Israel, pentru a-i întemeia
pentru totdeauna, de aceea te-a făcut împărat peste ei, să faci
judecată și dreptate. **9** Și i-a dat împăratului o sută douăzeci
de talanți de aur și din mirodenii o mare abundență și pietre

prețioase; și nu erau mirodenii ca cele date împăratului Solomon
de împărăteasa din Seba. **10** Și de asemenea servitorii lui Hiram
și servitorii lui Solomon, care au adus aur din Ofir, au adus
lemn de santal și pietre prețioase. **11** Și împăratul a făcut din
lemn de santal terase pentru casa DOMNULUI și pentru palatul
împăratului și harpe și psalterioane pentru cântăreți; și nu au
mai fost văzute astfel de lucruri în țara lui Iuda. **12** Și împăratul
Solomon a dat împărătesei din Seba tot ce a dorit, orice a cerut,
în afară de ceea ce ea a adus împăratului. Astfel ea s-a întors și
a plecat în țara ei, ea și servitorii ei. **13** Și greutatea aurului care
venea la Solomon într-un an era de șase sute șaizeci și șase
de talanți de aur, **14** În afară de ceea ce aduceau negustorii și
comercianții. Și toți împărații Arabiei și guvernatorii țării aduceau
aur și argint lui Solomon. **15** Și împăratul Solomon a făcut două
sute de paveze de aur bătut; șase sute de șekeli de aur bătut au
intrat într-o pavăză. **16** Și trei sute de scuturi a făcut din aur
bătut; trei sute de șekeli de aur au intrat într-un scut. Și împăratul
le-a pus în casa pădurii din Liban. **17** Mai mult, împăratul a făcut
un mare tron din fildeș și l-a placat cu aur pur. **18** Și erau șase
trepte până la tron, cu un sprijin de aur pentru picior, care erau
prinse de tron, și rezemători de fiecare parte a locului de ședere
și doi lei stând în picioare lângă rezemători; **19** Și doisprezece
lei au stat în picioare acolo pe amândouă părțile, pe cele șase
trepte. Nu era ceva asemănător în nicio împărăție. **20** Și toate
vasele de băutură ale împăratului Solomon erau din aur și toate
vasele casei din pădurea Libanului erau din aur pur, niciunul nu
era din argint, deoarece acesta era socotit de nimic în zilele lui
Solomon. **21** Deoarece corăbiile împăratului mergeau la Tarsis
cu servitorii lui Hiram, o dată la fiecare trei ani veneau corăbii

din Tarsis, aducând aur și argint, fildeș și maimuțe și păuni. **22**
Și împăratul Solomon a întrecut pe toți împărații pământului
în bogății și înțelepciune. **23** Și toți împărații pământului au
căutat prezența lui Solomon, să îi audă înțelepciunea, pe care
Dumnezeu a pus-o în inima lui. **24** Iar ei au adus, fiecare om,
darul său, vase de argint și vase de aur și îmbrăcăminte, armură
și mirodenii, cai și catâri, o măsură an de an. **25** Și Solomon
avea patru mii de iesle pentru cai și care și douăsprezece mii de
călăreți, pe care i-a așezat în cetățile pentru care și cu împăratul,
la Ierusalim. **26** Și a domnit peste toți împărații, de la râu până la
țara filistenilor și la granița Egiptului. **27** Și împăratul a făcut
argintul în Ierusalim ca pietrele, și cedrii i-a făcut ca sicomorii
care sunt în câmpiile joase, din abundență. **28** Și i-au adus lui
Solomon cai din Egipt și din toate țările. **29** Și restul faptelor lui
Solomon, cele dintâi și cele din urmă, nu sunt ele scrise în cartea
profetului Natan, și în profația lui Ahiia șilonitul, și în viziunile lui
Ido, văzătorul despre Ieroboam, fiul lui Nebat? **30** Și Solomon a
domnit patruzeci de ani în Ierusalim, peste tot Israelul. **31** Și
Solomon a adormit cu părinții lui și a fost îngropat în cetatea lui
David, tatăl său; și Roboam, fiul său, a domnit în locul său.

10 Și Roboam a mers la Sihem, căci la Sihem venise tot
Israelul să îl facă împărat. **2** Și s-a întâmplat, când a auzit
aceasta Ieroboam, fiul lui Nebat, care era în Egipt, unde fugise
din prezența împăratului Solomon, că Ieroboam s-a întors din
Egipt. **3** Și au trimis și l-au chemat. Astfel Ieroboam și tot Israelul
au venit și au vorbit lui Roboam, spunând: **4** Tatăl tău a făcut
jugul nostru apăsător; acum, de aceea, ușurează puțin acest
serviciu apăsător al tatălui tău și jugul său greu pe care l-a
pus peste noi și îți vom servi. **5** Iar el le-a spus: Veniți din nou

la mine după trei zile. Și poporul s-a depărtat. **6** Și împăratul
Roboam a ținut sfat cu bătrânii care au stat în picioare înaintea
lui Solomon, tatăl său, în timp ce el încă trăia, spunând: Ce sfat
îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui popor? **7** Iar ei i-au
vorbit, spunând: Dacă ești bun cu acest popor și le vei plăcea și
le vei vorbi cuvinte bune, ei vor fi servitorii tăi pentru totdeauna.
8 Dar el a părăsit sfatul pe care bătrânii i l-au dat și a ținut sfat
cu tinerii care au crescut cu el, care au stat înaintea lui. **9** Și le-
a spus: Ce sfat îmi dați ca să mă întorc să răspund acestui
popor, care mi-a vorbit, spunând: Ușurează puțin jugul pe care
tatăl tău l-a pus peste noi? **10** Și tinerii care au fost crescuți
cu el i-au vorbit, spunând: Astfel să răspunzi poporului care
ți-a vorbit, zicând: Tatăl tău ne-a făcut jugul greu, dar tu fă-l
puțin mai ușor pentru noi; astfel să le spui: Degetul meu mic
va fi mai gros decât coapsele tatălui meu. **11** Și acum, dacă
tatăl meu a pus un jug greu peste voi, eu voi pune mai mult
peste jugul vostru; tatăl meu v-a pedepsit cu bice, dar eu vă voi
pedepsi cu scorpioni. **12** Astfel Ieroboam și tot poporul au venit
la Roboam în a treia zi, precum a cerut împăratul, spunând:
Veniți din nou la mine în a treia zi. **13** Și împăratul le-a răspuns
cu asprime; și împăratul Roboam a părăsit sfatul bătrânilor, **14**
Și le-a răspuns după sfatul tinerilor, spunând: Tatăl meu v-a
făcut jugul greu, dar eu voi adăuga la acesta; tatăl meu v-a
pedepsit cu bice, dar eu vă voi pedepsi cu scorpioni. **15** Astfel
împăratul nu a dat ascultare poporului, căci răzvrătirea era de la
Dumnezeu, ca să își împlinească DOMNUL cuvântul pe care l-a
vorbit prin mâna lui Ahiia șilonitul, lui Ieroboam, fiul lui Nebat. **16**
Și când tot Israelul a văzut că împăratul a refuzat să le dea
ascultare, poporul a răspuns împăratului, spunând: Ce parte

avem noi în David? Și nu avem nicio moștenire în fiul lui Isai;
fiecare bărbat la corturile voastre, Israele; și acum, David, vezi-
ți de propria ta casă. Astfel tot Israelul a mers la corturile lor.
17 Dar cât despre copiii lui Israel care au locuit în cetățile lui
Iuda, Roboam a domnit peste ei. **18** Atunci împăratul Roboam a
trimis pe Hadoram, care era peste taxă; și copiii lui Israel l-au
împroșcat cu pietre, încât a murit. Dar împăratul Roboam s-a
grăbit să îl i-a în carul său, să fugă la Ierusalim. **19** Și Israel s-a
răzvrătit împotriva casei lui David până în această zi.

11 Și când Roboam a venit la Ierusalim, a strâns din casa lui
Iuda și a lui Beniamin, o sută optzeci de mii de bărbați aleși,
care erau războinici, să lupte împotriva lui Israel, ca să aducă
împărăția înapoi la Roboam. **2** Dar cuvântul DOMNULUI a
venit la Șemaia, omul lui Dumnezeu, spunând: **3** Vorbește lui
Roboam, fiul lui Solomon, împăratul lui Iuda, și întregului Israel în
Iuda și Beniamin, zicând: **4** Astfel spune DOMNUL: Să nu urcați,
nici să nu luptați împotriva fraților voștri: întoarceți-vă, fiecare
om, la casa lui, fiindcă acest lucru este făcut de mine. Și ei au
ascultat de cuvintele DOMNULUI, și s-au întors de la a merge
împotriva lui Ieroboam. **5** Și Roboam a locuit în Ierusalim și a
construit cetăți de apărare în Iuda. **6** A construit chiar Betleem
și Etam și Tecoa, **7** Și Bet-Țur și Soco și Adulam, **8** Și Gat și
Mareșa și Zif, **9** Și Adoraim și Lachis și Azeca, **10** Și Țoreea și
Aialon și Hebron, care sunt în Iuda și Beniamin, cetăți întărite.
11 Și a fortificat întăriturile și a pus căpetenii în ele și provizii de
mâncare și de untdelemn și vin. **12** Și în fiecare cetate a pus
scuturi și sulițe și le-a făcut peste măsură de tari, având pe Iuda
și pe Beniamin de partea sa. **13** Și preoții și leviții, care erau
în tot Israelul, au venit la el din toate hotarele lor, **14** Fiindcă

leviții și-au părăsit împrejurimile și toate stăpânirile lor și au venit
la Iuda și Ierusalim, căci Ieroboam și fiii lui îi alungaseră din
îndeplinirea serviciului preoțesc pentru DOMNUL; **15** Și a rânduit
preoți pentru înălțimi și pentru draci și pentru vițeii pe care i-a
făcut. **16** Și, după ei, din toate triburile lui Israel, aceia care au
pus în inima lor să caute pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel, au
venit la Ierusalim să sacrifice DOMNULUI Dumnezeului părinților
lor. **17** Astfel ei au întărit împărăția lui Iuda și au întărit pe
Roboam, fiul lui Solomon, trei ani, căci trei ani au umblat în calea
lui David și Solomon. **18** Și Roboam și-a luat pe Mahalat, fiica lui
Ierimot, fiul lui David, ca soție, și pe Abihail, fiica lui Eliab, fiul
lui Isai, **19** Care i-a născut copii: pe Ieuș și pe Șemaria și pe
Zaham. **20** Și după ea a luat pe Maaca, fiica lui Absalom, care
i-a născut pe Abiia și pe Atai și pe Ziza și pe Șelomit. **21** Și
Roboam a iubit pe Maaca, fiica lui Absalom, mai presus de toate
soțiile și concubinele lui (căci a luat optsprezece soții și șaizeci
de concubine; și a născut douăzeci și opt de fii și șaizeci de
fiice). **22** Și Roboam l-a făcut pe Abiia, fiul Maachei, mai marele,
să fie conducător între frații lui, căci s-a gândit să îl facă împărat.
23 Și s-a purtat cu înțelepciune și a împrăștiat pe toți copiii lui prin
toate țările lui Iuda și Beniamin, până la fiecare cetate întărită, și
le-a dat hrană din abundență. Și a dorit o mulțime de soții.

12 Și s-a întâmplat, când Roboam și-a întemeiat împărăția și
s-a întărit, că a părăsit legea DOMNULUI și tot Israelul împreună
cu el. **2** Și s-a întâmplat, în al cincilea an al împăratului Roboam,
că Șișac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva Ierusalimului,
deoarece ei au încălcat legea împotriva DOMNULUI, **3** Cu trei
sute de care și șaizeci de mii de călăreți; și poporul care a venit
cu el din Egipt era fără număr: lubimii, suchiemii și etiopienii. **4**

Și el a luat cetățile apărate care au aparținut de Iuda și a venit
la Ierusalim. **5** Atunci a venit profetul Șemaia la Roboam și
la prinții lui Iuda, care s-au adunat la Ierusalim din cauza lui
Șișac și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: M-ați părăsit și de
aceea v-am lăsat și eu în mâna lui Șișac. **6** La aceasta prinții
lui Israel și împăratul s-au umilit și au spus: DOMNUL este
drept. **7** Și când DOMNUL a văzut că ei s-au umilit, cuvântul
DOMNULUI a venit la Șemaia, spunând: Ei s-au umilit; de aceea
nu îi voi nimici, ci le voi dărui puțină eliberare; și furia mea nu va
fi turnată peste Ierusalim prin mâna lui Șișac. **8** Totuși, vor fi
servitorii lui, ca să cunoască lucrarea mea și lucrarea împărăților
țărilor. **9** Astfel Șișac, împăratul Egiptului, s-a ridicat împotriva
Ierusalimului și a dus tezaurele casei DOMNULUI și tezaurele
casei împăratului; a luat totul; a dus de asemenea scuturile de
aur pe care Solomon le făcuse, **10** În schimbul cărora împăratul
Roboam făcuse scuturi de aramă și le-a încredințat în mâinile
mai marelui gărzii, care păzea intrarea la casa împăratului. **11** Și
oricând împăratul intra în casa DOMNULUI, garda venea și le
purta, iar apoi le aducea din nou în camera de gardă. **12** Și când
el s-a umilit, furia DOMNULUI s-a întors de la el, ca să nu îl
nimicească cu totul; și de asemenea în Iuda lucrurile au mers
bine. **13** Astfel împăratul Roboam s-a întărit în Ierusalim și a
domnit, căci Roboam era în vârstă de patruzeci și unu de ani
când a început să domnească și a domnit șaptesprezece ani la
Ierusalim, cetatea pe care DOMNUL a ales-o dintre toate triburile
lui Israel, pentru a-și pune numele acolo. Și numele mamei lui
era Naama, o amonită. **14** Și el a făcut ce este rău, deoarece
nu și-a pregătit inima să caute pe DOMNUL. **15** Și faptele lui
Roboam, cele dintâi și cele din urmă, nu sunt ele scrise în cartea

profetului Șemaia și a lui Ido, văzătorul referitor la genealogii?
Și au fost războaie între Roboam și Ieroboam continuu. **16** Și
Roboam a adormit cu părinții săi și a fost îngropat în cetatea lui
David; și Abiia, fiul său, a domnit în locul lui.

13 În al optsprezecelea an al împăratului Ieroboam a început să
domnească Abiia peste Iuda. **2** Și a domnit trei ani în Ierusalim.
Și numele mamei lui era Micaia, fiica lui Uriel, din Ghibea. Și a
fost război între Abiia și Ieroboam. **3** Și Abiia s-a desfășurat
pentru bătălie cu o armată de războinici, patru sute de mii de
bărbați aleși; Ieroboam de asemenea s-a desfășurat pentru
bătălie împotriva lui cu opt sute de mii de bărbați aleși, războinici
viteji. **4** Și Abiia s-a ridicat în picioare pe muntele Țemaraim,
care este în muntele Efraim, și a spus: Ascultă-mă Ieroboam, tu
și tot Israelul; **5** Nu ar trebui să știți că DOMNUL Dumnezeul lui
Israel i-a dat pentru totdeauna împărăția peste Israel lui David,
lui și fiilor lui printr-un legământ de sare? **6** Totuși Ieroboam, fiul
lui Nebat, servitorul lui Solomon, fiul lui David, s-a ridicat și s-a
răzvrătit împotriva domnului său. **7** Și s-au adunat la el bărbați
de nimic, copiii lui Belial, și s-au întărit împotriva lui Roboam,
fiul lui Solomon, când Roboam era tânăr și fraged la inimă și
nu li s-a putut împotrivi. **8** Și acum voi credeți că vă împotriviți
împărăției DOMNULUI din mâna fiilor lui David; și sunteți o mare
mulțime și sunt cu voi viței de aur, pe care Ieroboam vi i-a făcut
ca dumnezei. **9** Nu ați alungat voi pe preoții DOMNULUI, fiii lui
Aaron, și pe leviți și v-ați făcut preoți după felul națiunilor altor
țări? Astfel încât oricine vine să se consacre cu un taur tânăr și
șapte berbeci, poate fi preot al celor care nu sunt dumnezei. **10**
Dar cât despre noi, DOMNUL este Dumnezeul nostru și noi nu
l-am părăsit; și preoții, care servesc DOMNULUI, sunt fiii lui

Aaron și leviții îndeplinesc serviciul lor: **11** Și ei ard DOMNULUI
în fiecare dimineață și în fiecare seară sacrificii arse și tămâie
dulce; pâinile punerii înainte de asemenea le pun ei în ordine
pe masa cea pură, și sfeșnicul de aur cu lămpile lui, să ardă
în fiecare seară, fiindcă noi păstrăm însărcinarea DOMNULUI
Dumnezeul nostru, dar voi l-ați părăsit. **12** Și, iată, Dumnezeu
însuși este cu noi ca și căpetenia noastră și preoții lui cu trâmbițe
răsunătoare să sune alarma împotriva voastră. Copii ai lui Israel,
nu luptați împotriva DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri,
fiindcă nu veți prospera. **13** Dar Ieroboam a pus oameni la pândă
să vină din spatele lor, astfel ei erau înaintea lui Iuda și oamenii
de la pândă erau în spatele lor. **14** Și când Iuda s-a uitat înapoi,
iată, bătălia era înainte și înapoi; și au strigat către DOMNUL și
preoții au sunat cu trâmbițe. **15** Atunci bărbații lui Iuda au strigat,
și pe când bărbații din Iuda strigau, s-a întâmplat, că Dumnezeu
a lovit pe Ieroboam și pe tot Israelul înaintea lui Abiia și Iuda. **16**
Și copiii lui Israel au fugit dinaintea lui Iuda și Dumnezeu i-a dat
în mâna lor. **17** Și Abiia și poporul său i-au ucis cu un mare
măcel; astfel au căzut uciși din Israel cinci sute de mii de bărbați
aleși. **18** Astfel copiii lui Israel au fost supuși de acea dată și
copiii lui Iuda au învins, deoarece s-au încrezut în DOMNUL
Dumnezeul părinților lor. **19** Și Abiia l-a urmărit pe Ieroboam și a
luat cetăți de la el: Betel cu orașele ei și Ieșana cu orașele ei și
Efron cu orașele ei. **20** Și Ieroboam nu a mai avut putere în
zilele lui Abiia; și DOMNUL l-a lovit și el a murit. **21** Dar Abiia s-a
întărit și s-a căsătorit cu paisprezece soții și a născut douăzeci și
doi de fii și șaisprezece fiice. **22** Și restul faptelor lui Abiia și
căile lui și spusele lui, sunt scrise în istoria profetului Ido.

14 Astfel Abiia a adormit cu părinții săi și l-au îngropat în
cetatea lui David; și Asa, fiul său, a domnit în locul său. În zilele
lui, țara a fost liniștită zece ani. **2** Și Asa a făcut ceea ce era
bine și drept în ochii DOMNULUI Dumnezeul său, **3** Căci a
îndepărtat altarele dumnezeilor străini și înălțimile și a spart
statuile și a retezat dumbrăvile; **4** Și a poruncit lui Iuda să caute
pe DOMNUL Dumnezeul părinților lor și să împlinească legea și
porunca. **5** De asemenea a îndepărtat înălțimile și idolii din toate
cetățile lui Iuda, și împărăția a fost liniștită înaintea lui. **6** Și a
construit cetăți întărite în Iuda, căci țara avea odihnă și nu a avut
război în acei ani, căci DOMNUL îi dăduse odihnă. **7** De aceea
el a spus lui Iuda: Să construim aceste cetăți și să facem în jurul
lor ziduri și turnuri, porți și drugi, cât timp țara este încă înaintea
noastră, pentru că noi am căutat pe Dumnezeul nostru, l-am
căutat și el ne-a dat odihnă de fiecare parte. Astfel au construit
și au prosperat. **8** Și Asa a avut o armată care purta paveze și
suliițe, din Iuda, trei sute de mii, și din Beniamin, cei care purtau
scuturi și trăgeau cu arcul, două sute optzeci de mii, toți aceștia
erau războinici viteji. **9** Și a ieșit împotriva lor Zerah etiopianul,
cu o oștire de o mie de mii și trei sute de care; și au venit la
Mareșa. **10** Atunci Asa a ieșit împotriva lui și s-a desfășurat
pentru bătălie în valea din Zefata, la Mareșa. **11** Și Asa a strigat
către DOMNUL Dumnezeul său și a spus: DOAMNE, nu este
nimic pentru tine să ajuți, fie cu mulți, fie cu cei fără putere;
ajută-ne, DOAMNE Dumnezeul nostru, fiindcă ne încredem în
tine și în numele tău mergem noi împotriva acestei mulțimi.
DOAMNE, tu ești Dumnezeul nostru, nu lăsa pe om să învingă
împotriva ta. **12** Astfel DOMNUL a lovit pe etiopieni înaintea
lui Asa și înaintea lui Iuda, și etiopienii au fugit. **13** Și Asa și

poporul care era cu el i-au urmărit până la Gherar; și mulți dintre
etiopieni au fost doborâți, încât nu și-au mai recăpătat puterea,
fiindcă au fost nimiciți înaintea DOMNULUI și înaintea oștirii
sale; iar ei au dus multă pradă. **14** Și au lovit toate cetățile din
jurul Gherarului, fiindcă frica de DOMNUL a venit peste ei; și
au prădat toate cetățile, căci era foarte multă pradă în ele. **15**
Au lovit de asemenea corturile vitelor și au dus oi și cămile din
abundență și s-au întors la Ierusalim.

15 Și Duhul lui Dumnezeu a venit peste Azaria, fiul lui Oded; **2**
Și el a ieșit să îl întâmpine pe Asa și i-a spus: Ascultați-mă,
Asa și tot Iuda și Beniamin! DOMNUL este cu voi, cât timp
sunteți cu el; și dacă îl căutați, el va fi găsit de voi; dar dacă îl
părăsiți, el vă va părăsi. **3** Și pentru o lungă perioadă, Israel a
fost fără adevăratul Dumnezeu și fără un preot învățător și fără
lege. **4** Dar când ei, în necazul lor, s-au întors către DOMNUL
Dumnezeul lui Israel și l-au căutat, el a fost găsit de ei. **5** Și în
acele timpuri nu era pace cu cel care ieșea, nici cu cel care
intra, ci mari chinuiri erau peste toți locuitorii țărilor. **6** Și națiune
era distrusă de națiune și cetate de cetate, fiindcă Dumnezeu
îi chinuia cu toată restriștea. **7** Fiți tari de aceea și nu lăsați
mâinile voastre să slăbească, pentru că munca voastră va fi
răsplătită. **8** Și când Asa a auzit aceste cuvinte și profeția
profetului Oded, a prins curaj și a înlăturat idolii scârboși din
toată țara lui Iuda și Beniamin și din cetățile pe care le luase
de la muntele Efraim și a înnoit altarul DOMNULUI, care era
înaintea porticului DOMNULUI. **9** Și a strâns pe tot Iuda și pe
Beniamin și pe străinii care erau cu ei din Efraim și din Manase
și din Simeon, căci au trecut din abundență la el din Israel, când
au văzut că DOMNUL Dumnezeul lui era cu el. **10** Astfel s-au

adunat la Ierusalim în luna a treia, în al cincisprezecelea an al
domniei lui Asa. **11** Și au sacrificat DOMNULUI în acea zi din
prada pe care au adus-o: șapte sute de boi și șapte mii de oi.
12 Și au intrat în legământ să caute pe DOMNUL Dumnezeul
părinților lor cu toată inima lor și cu tot sufletul lor, **13** Și oricine
nu va voi să caute pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel să fie
dat la moarte, fie mare, fie mic, fie bărbat, fie femeie. **14** Și au
jurat DOMNULUI cu voce tare și cu strigăt și cu trâmbițe și
corni. **15** Și tot Iuda s-a bucurat la jurământ, fiindcă juraseră cu
toată inima lor și l-au căutat cu întreaga lor dorință; și el a fost
găsit de ei și DOMNUL le-a dat odihnă de jur împrejur. **16** Și
de asemenea referitor la Maaca, mama împăratului Asa, el a
îndepărtat-o de a fi împărătească, deoarece ea își făcuse un idol
într-o dumbravă; și Asa i-a tăiat în bucăți idolul și l-a călcat în
picioare și l-a ars la pârâul Chedronului. **17** Dar înălțimile nu
au fost îndepărtate din Israel, cu toate acestea inima lui Asa a
fost desăvârșită în toate zilele lui. **18** Și el a adus în casa lui
Dumnezeu lucrurile pe care tatăl său le-a dedicat și pe care el
însuși le dedicase, argint și aur și vase. **19** Și nu a mai fost
război până în al treizeci și cincilea an al domniei lui Asa.

16 În al treizeci și șaselea an al domniei lui Asa, Baașa,
împăratul lui Israel, s-a ridicat împotriva lui Iuda și a construit
Rama, pentru a nu lăsa pe nimeni să iasă sau să intre la Asa,
împăratul lui Iuda. **2** Atunci Asa a adus argint și aur din tezaurele
casei DOMNULUI și din casa împăratului și i-a trimis lui Ben-
Hadad, împăratul Siriei, care locuia la Damasc, spunând: **3** Să
fie alianță între mine și tine, precum a fost între tatăl meu și tatăl
tău; iată, ți-am trimis argint și aur; du-te, rupe înțelegerea cu
Baașa, împăratul lui Israel, ca să se depărteze de mine. **4** Și

Ben-Hadad a dat ascultare împăratului Asa și a trimis căpeteniile
armatelor lui împotriva cetăților lui Israel; și au lovit Ion și Dan
și Abel-Maim și toate cetățile de provizii din Neftali. **5** Și s-a
întâmplat, când Baașa a auzit aceasta, că a oprit construirea
Ramei și a încetat munca lui. **6** Atunci împăratul Asa a luat pe
tot Iuda și au dus pietrele din Rama și lemnăria ei, cu care
Baașa construia; și a construit cu acestea, Gheba și Miţpa. **7** Și
în acel timp, Hanani, văzătorul, a venit la Asa, împăratul lui Iuda,
și i-a spus: Deoarece te-ai bizuit pe împăratul Siriei și nu te-ai
bizuit pe DOMNUL Dumnezeul tău, de aceea a scăpat oastea
împăratului Siriei din mâna ta. **8** Nu au fost etiopienii și lubimii o
oaste uriașă, cu foarte multe care și călăreți? Totuși, pentru că
te-ai bizuit pe DOMNUL, el i-a dat în mâna ta. **9** Fiindcă ochii
DOMNULUI aleargă încoace și încolo pe tot pământul, pentru a
se arăta puternic de partea celor a căror inimă este desăvârșită
spre el. În aceasta te-ai purtat prostește, de aceea de acum
înainte vei avea războaie. **10** Atunci Asa s-a înfuriat pe văzător
și l-a pus în casa butucilor, fiindcă era înfuriat pe el din cauza
acestui lucru. Și Asa a oprimat câțiva oameni în același timp. **11**
Și, iată, faptele lui Asa, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt
scrise în cartea împăraților lui Iuda și Israel. **12** Și Asa, în al
treizeci și nouălea an al domniei lui, a fost bolnav de picioare,
până când boala lui a fost peste măsură de mare, totuși în boala
lui nu a căutat pe DOMNUL, ci pe medici. **13** Și Asa a adormit
cu părinții lui și a murit în al patruzeci și unulea an al domniei lui.
14 Și l-au îngropat în propriile lui morminte, pe care și le făcuse
în cetatea lui David, și l-au pus în patul umplut cu arome dulci și
diverse feluri de mirodenii, pregătite prin arta parfumierului; și ei
au făcut o mare ardere pentru el.

17 Și Iosafat, fiul său, a domnit în locul său și s-a întărit
împotriva lui Israel. **2** Și a pus trupe în toate cetățile întărite
din Iuda și a pus garnizoane în țara lui Iuda și în cetățile lui
Efraim, pe care Asa, tatăl său, le luase. **3** Și DOMNUL a fost cu
Iosafat, deoarece a umblat în căile dintâi ale tatălui său, David,
și nu a căutat pe Baali, **4** Ci l-a căutat pe DOMNUL Dumnezeul
tatălui său și a umblat în poruncile lui și nu după faptele lui
Israel. **5** De aceea DOMNUL a întemeiat împărăția în mâna
lui și tot Iuda a adus lui Iosafat daruri; și el a avut bogății și
onoare din abundență. **6** Și inima lui a fost înălțată în căile
DOMNULUI; mai mult, a îndepărtat înălțimile și dumbrăvile din
Iuda. **7** De asemenea, în al treilea an al domniei lui, a trimis
după prinții săi: Ben-Hail și Obadia și Zaharia și Natanael și
Micaia, pentru a învăța poporul în cetățile lui Iuda. **8** Și cu ei a
trimis leviți: pe Șemaia și pe Netania și pe Zebadia și pe Asael și
pe Șemiramot și pe Ionatan și pe Adonia și pe Tobia și pe Tob-
Adonia, leviții; și cu ei pe Elișama și pe Ioram, preoții. **9** Și ei au
învățat poporul în Iuda și au avut cartea legii DOMNULUI cu ei
și au mers prin toate cetățile lui Iuda și au învățat poporul. **10** Și
frica DOMNULUI a căzut peste toate împărățiile țărilor în jurul lui
Iuda, astfel încât nu au făcut război împotriva lui Iosafat. **11**
De asemenea câțiva dintre filisteni au adus lui Iosafat daruri și
tribut de argint; și arabii i-au adus turme, șapte mii șapte sute de
berbeci și șapte mii șapte sute de țapi. **12** Și Iosafat s-a înălțat
mult peste măsură; și a construit cetățui în Iuda și cetăți de
provizii. **13** Și a avut multe afaceri în cetățile lui Iuda; și bărbații
de război, războinicii viteji, erau în Ierusalim. **14** Și acesta este
numărul lor, conform casei părinților lor: Din Iuda, căpeteniile
peste mii: Adna, mai marele, și cu el războinici viteji, trei sute de

mii. **15** Și lângă el era căpetenia Iohanan și cu el două sute
optzeci de mii. **16** Și lângă el era Amasia, fiul lui Zicri, care de
bunăvoie s-a oferit DOMNULUI; și cu el două sute de mii de
războinici viteji. **17** Și din Beniamin: Eliada, un războinic viteaz,
și cu el bărbați înarmați cu arc și scut, două sute de mii. **18** Și
lângă el era Iozabad și cu el o sută optzeci de mii, gata pregătiți
pentru război. **19** Aceștia au servit împăratului, în afară de aceia
pe care împăratul i-a pus în cetățile întărite prin tot Iuda.

18 Și Iosafat a avut bogății și onoare din abundență și s-a
încuscrit cu Ahab. **2** Și după un anumit număr de ani, a coborât
la Ahab, în Samaria. Și Ahab a înjunghiat oi și boi din abundență
pentru el și pentru poporul care era cu el și l-a convins să se
urce cu el la Ramot-Galaad. **3** Și Ahab, împăratul lui Israel, i-a
spus lui Iosafat, împăratul lui Iuda: Voiești să mergi cu mine
la Ramot-Galaad? Și el i-a răspuns: Eu sunt precum ești tu și
poporul meu ca poporul tău; și vom fi cu tine în război. **4** Și
Iosafat i-a spus împăratului lui Israel: Cercetează, te rog, din
cuvântul DOMNULUI astăzi. **5** De aceea împăratul lui Israel
a adunat patru sute dintre profeți și le-a spus: Să mergem la
Ramot-Galaad în bătălie, sau să îl las în pace? Iar ei au spus:
Urcă-te, fiindcă Dumnezeu îl va da în mâna împăratului. **6** Dar
Iosafat a spus: Nu este aici un alt profet al DOMNULUI, ca să
cercetăm de la el? **7** Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat:
Mai este un om, prin care am putea cerceta de la DOMNUL, dar
îl urăsc, fiindcă niciodată nu îmi profețește bine, ci întotdeauna
rău: acesta este Micaia, fiul lui Imla. Și Iosafat a spus: Să nu
spună împăratul astfel. **8** Și împăratul lui Israel a chemat pe unul
dintre ofițerii lui și a spus: Adu repede pe Micaia, fiul lui Imla. **9**
Și împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, au șezut

fiecare pe tronul lui, îmbrăcați în robele lor, și au șezut într-un
loc deschis, la intrarea porții Samariei; și toți profeții profețeau
înaintea lor. **10** Și Zedechia, fiul lui Chenaana, își făcuse coarne
de fier și spunea: Astfel spune DOMNUL: Cu acestea tu vei
împunge Siria până vor fi nimiciți. **11** Și toți profeții au profețit
astfel, spunând: Urcă-te la Ramot-Galaad și prosperă, fiindcă
DOMNUL îl va da în mâna împăratului. **12** Și mesagerul care
a mers să cheme pe Micaia i-a spus, zicând: Iată, cuvintele
profeților vestesc bine împăratului o singură înțelegere; să fie
cuvântul tău de aceea, te rog, ca al unuia dintre ei și vorbește
de bine. **13** Și Micaia a spus: Precum DOMNUL trăiește, ceea
ce îmi spune Dumnezeul meu, voi vorbi aceea, negreșit. **14** Și
când a venit la împărat, împăratul i-a spus: Micaia, să mergem
la Ramot-Galaad la bătălie, sau să aștept? Și el a spus: Urcați-
vă și prosperați și ei vor fi dați în mâna voastră. **15** Și împăratul
i-a spus: De câte ori să te conjur să îmi spui doar adevărul în
numele DOMNULUI? **16** Atunci el a spus: Am văzut tot Israelul
împrăștiat pe munți, ca oi care nu au păstor, și DOMNUL a spus:
Aceștia nu au stăpân; să se întoarcă fiecare om la casa lui în
pace. **17** Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat: Nu ți-am spus
că nu îmi va profeți bine, ci rău? **18** Din nou el a spus: De aceea
ascultă cuvântul DOMNULUI: Am văzut pe DOMNUL șezând pe
tronul lui și toată oștirea cerului stând în picioare la dreapta lui și
la stânga lui. **19** Și DOMNUL a spus: Cine va ademeni pe Ahab,
împăratul lui Israel, ca să se urce și să cadă la Ramot-Galaad?
Și unul a vorbit spunând în acest fel și un altul spunând altfel. **20**
Atunci a ieșit un duh și a stat în picioare înaintea DOMNULUI și
a spus: Eu îl voi ademeni. Și DOMNUL i-a spus: Cu ce? **21** Și el
a spus: Voi ieși și voi fi un duh mincinos în gura tuturor profeților

lui. Și DOMNUL a spus: Tu îl vei ademeni și vei învinge de
asemenea; ieși și fă astfel. **22** Și acum, iată, DOMNUL a pus
un duh mincinos în gura acestor profeți ai tăi și DOMNUL a
vorbit rău împotriva ta. **23** Atunci Zedechia, fiul lui Chenaana, s-
a apropiat și a lovit pe Micaia peste obraz și a spus: Pe ce cale
a ieșit Duhul DOMNULUI de la mine pentru a-ți vorbi ție? **24** Și
Micaia a spus: Iată, vei vedea în acea zi când vei intra în camera
dinăuntru să te ascunzi. **25** Atunci împăratul lui Israel a spus:
Luați-l pe Micaia și duceți-l înapoi la Amon, guvernatorul cetății,
și la Ioas, fiul împăratului; **26** Și spuneți: Astfel spune împăratul:
Puneți pe acesta în închisoare și hrăniți-l cu pâinea chinuirii și cu
apa chinuirii, până când mă voi întoarce în pace. **27** Și Micaia a
spus: Dacă te vei întoarce negreșit în pace, atunci DOMNUL nu
a vorbit prin mine. Și a spus: Dați ascultare, voi, tot poporul. **28**
Astfel împăratul lui Israel și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-au urcat
la Ramot-Galaad. **29** Și împăratul lui Israel i-a spus lui Iosafat:
Îmi voi schimba hainele ca să nu fiu recunoscut și voi merge la
bătălie, dar tu îmbracă robele tale. Astfel împăratul lui Israel și-a
schimbat hainele ca să nu fie recunoscut și amândoi au mers la
bătălie. **30** Și împăratul Asiriei poruncise căpeteniilor carelor care
erau cu el, spunând: Nu vă luptați cu mici sau mari, în afară de
împăratul lui Israel. **31** Și s-a întâmplat, când căpeteniile carelor
l-au văzut pe Iosafat, că au spus: Este împăratul lui Israel. De
aceea l-au încercuit să se lupte, dar Iosafat a strigat și DOMNUL
l-a ajutat; și Dumnezeu i-a ademenit să se depărteze de el. **32**
Fiindcă s-a întâmplat, atunci când căpeteniile carelor și-au dat
seama că nu era împăratul lui Israel, că s-au întors de la a-l mai
urmări. **33** Și un anumit om a tras cu arcul la întâmplare și l-a
lovit pe împăratul lui Israel între încheieturile armurii, de aceea el

a spus conducătorului carului său: Întoarce-ți mâna, ca să mă
scoți afară din oaste, căci sunt rănit. **34** Și bătălia a crescut
în acea zi, totuși împăratul lui Israel a stat drept în carul său
împotriva sirienilor până seara; iar pe la apusul soarelui a murit.

19 Și Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a întors la casa lui, în pace,
în Ierusalim. **2** Și Iehu, fiul lui Hanani, văzătorul, a ieșit să îl
întâmpine și a spus împăratului Iosafat: Este drept să ajuți pe cei
neevlavioși și să îi iubești pe cei care urăsc pe DOMNUL? De
aceea este furie peste tine dinaintea DOMNULUI. **3** Totuși s-au
găsit lucruri bune în tine, în aceea că ai îndepărtat dumbrăvile
din țară și ți-ai pregătit inima să cauți pe Dumnezeu. **4** Și
Iosafat a locuit la Ierusalim și a ieșit din nou prin poporul de la
Beer-Șeba la muntele Efraim și i-a adus înapoi la DOMNUL
Dumnezeul părinților lor. **5** Și a așezat judecători în țară prin
toate cetățile întărite din Iuda, cetate de cetate, **6** Și a spus
judecătorilor: Luați seama ce faceți, fiindcă nu judecați pentru
om, ci pentru DOMNUL, care este cu voi în judecată. **7** De
aceea acum, să fie frica de DOMNUL peste voi; luați seama și
faceți aceasta, căci nu este nelegiuire cu DOMNUL Dumnezeul
nostru, nici căutare la fața omului, nici primire de daruri. **8** Mai
mult, Iosafat a așezat în Ierusalim dintre leviți și preoți și dintre
mai marii părinților lui Israel, pentru judecata DOMNULUI și
pentru certe, când s-au întors la Ierusalim. **9** Și le-a poruncit,
spunând: Astfel să faceți în frică de DOMNUL, cu credincioșie și
cu o inimă desăvârșită. **10** Și orice cauză va veni la voi dintre
frații voștri care locuiesc în cetățile lor, între sânge și sânge, între
lege și poruncă, statute și judecăți, să îi avertizați să nu încalce
legea împotriva DOMNULUI și astfel furie să vină peste voi și
peste frații voștri; faceți aceasta și nu veți încălca legea. **11** Și,

iată, Amaria, mai marele preot, este peste voi în toate treburile
DOMNULUI; și Zebadia, fiul lui Ismael, conducătorul casei lui
Iuda, pentru toate treburile împăratului; de asemenea leviții vor fi
administratori pentru voi. Purtați-vă curajos și DOMNUL va fi cu
cel bun.

20 Și s-a întâmplat de asemenea după aceasta, că au venit
copiii lui Moab și copiii lui Amon și cu ei alții în afară de amoniți,
împotriva lui Iosafat, la bătălie. **2** Atunci au venit câțiva care i-au
spus lui Iosafat, zicând: Vine o mare mulțime împotriva ta, de
dincolo de mare, de partea aceasta a Siriei; și, iată, ei sunt în
Hațațon-Tamar, care este En-Ghedi. **3** Și Iosafat s-a temut și s-a
pus să caute pe DOMNUL și a proclamat un post prin tot Iuda. **4**
Și Iuda s-a strâns împreună să ceară ajutor de la DOMNUL,
din toate cetățile lui Iuda au venit să caute pe DOMNUL. **5** Și
Iosafat a stat în picioare în adunarea lui Iuda și Ierusalim, în
casa DOMNULUI, înaintea curții noi, **6** Și a spus: DOAMNE
Dumnezeul părinților noștri, nu ești tu Dumnezeu în cer? Și nu
domnești peste toate împărățiile păgânilor? Și nu este în mâna
ta putere și tărie, astfel încât nimeni nu este în stare să ți se
împotrivească? **7** Nu ești tu Dumnezeul nostru, care ai alungat
pe locuitorii acestei țări dinaintea poporului tău, Israel, și ai dat-o
seminței lui Avraam, prietenul tău, pentru totdeauna? **8** Și au
locuit în ea și ți-au construit în ea un sanctuar pentru numele
tău, spunând: **9** Când răul vine peste noi, ca sabia, judecata sau
ciuma sau foametea, dacă noi stăm înaintea acestei case și în
prezența ta (fiindcă numele tău este în această casă) și strigăm
către tine în nenorocirea noastră, atunci tu vei asculta și vei
ajuta. **10** Și acum, iată, copiii lui Amon și ai lui Moab și ai celor
din muntele Seir, împotriva cărora nu ai lăsat pe Israel să lupte

când au ieșit din țara Egiptului, ci s-au abătut de la ei și nu i-
au nimicit; **11** Iată, spun, cum ne răsplătesc, să vină și să ne
arunce din stăpânirea ta, pe care ne-ai dat-o să o moștenim. **12**
O Dumnezeul nostru, nu îi vei judeca? Fiindcă nu avem putere
împotriva acestei mari cete care vine împotriva noastră; nici nu
știm ce să facem, dar ochii noștri sunt la tine. **13** Și tot Iuda a
stat în picioare înaintea DOMNULUI, cu micuții lor, soțiile lor și
copiii lor. **14** Atunci a venit Duhul DOMNULUI în mijlocul adunării
peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul
lui Matania, un levit dintre fiii lui Asaf; **15** Și el a spus: Dați
ascultare, tot Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului și tu, împărate
Iosafat. Astfel vă spune DOMNUL: Nu vă înfricoșați, nici nu
vă descurajați din cauza acestei mari mulțimi, fiindcă bătălia
nu este a voastră, ci a lui Dumnezeu. **16** Mâine să coborâți
împotriva lor; iată, ei urcă urcușul din Țiț; și îi veți găsi la capătul
pârâului, înaintea pustiului lui Ieruel. **17** Nu va fi nevoie să luptați
în această bătălie; așezați-vă, stați liniștiți și vedeți salvarea
DOMNULUI pe care v-o va da; O, Iuda și Ierusalim, nu vă
temeți, nici nu vă descurajați; mâine ieșiți împotriva lor, fiindcă
DOMNUL va fi cu voi. **18** Și Iosafat și-a plecat capul cu fața la
pământ; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului au căzut înaintea
DOMNULUI, închinându-se DOMNULUI. **19** Și leviții, dintre
copiii chehatiților și dintre copiii coreiților, au stat în picioare să
laude pe DOMNUL Dumnezeul lui Israel cu voce tare. **20** Și s-
au ridicat devreme dimineața și au ieșit în pustiul din Tecoa;
și cum au ieșit, Iosafat a stat în picioare și a spus: Ascultați-
mă, Iuda și voi locuitori ai Ierusalimului; Credeți în DOMNUL
Dumnezeul vostru, astfel veți fi voi întemeiați; credeți pe profeții
lui, astfel veți prospera. **21** Și după ce s-a sfătuit cu poporul, a

rânduit cântăreți DOMNULUI și pe cei care să laude frumusețea
sfinteniei; și pe când ieșeau înaintea armatei, spuneau: Lăudați
pe DOMNUL, fiindcă mila lui dăinuiește pentru totdeauna. **22** Și
când au început să cânte și să laude, DOMNUL a pus pânde
împotriva copiilor lui Amon, lui Moab și a celor din muntele Seir,
care veniseră împotriva lui Iuda; și au fost loviți. **23** Căci copiii lui
Amon și ai lui Moab s-au ridicat împotriva locuitorilor muntelui
Seir, să îi ucidă și să îi nimicească în întregime; și când au
terminat cu locuitorii din Seir, fiecare a ajutat pentru a nimici pe
altul. **24** Și când Iuda a venit spre turnul de veghe în pustiu, s-au
uitat la mulțime și, iată, ei erau trupuri moarte căzute la pământ
și nimeni nu a scăpat. **25** Și când Iosafat și poporul său au venit
să ia prada de la ei, au găsit printre ei din abundență, deopotrivă
bogății la trupurile moarte și bijuterii prețioase, pe care le-au
smuls de pe ei, mai mult decât puteau duce și au fost trei zile în
strângerea prăzii, atât era de multă. **26** Și în a patra zi s-au
adunat în valea lui Beraca, pentru că acolo au binecuvântat pe
DOMNUL, de aceea numele acelui loc este chemat: Valea lui
Beraca, până în această zi. **27** Apoi s-au întors, fiecare om din
Iuda și Ierusalim și Iosafat în fruntea lor, să meargă din nou la
Ierusalim cu bucurie, fiindcă DOMNUL îi făcuse să se bucure de
dușmanii lor. **28** Și au venit la Ierusalim cu psalterioane și harpe
și trâmbițe până la casa DOMNULUI. **29** Și frica de DOMNUL
era în toate împărățiile acestor țări, când au auzit că DOMNUL
a luptat împotriva dușmanilor lui Israel. **30** Astfel împărăția lui
Iosafat era liniștită, pentru că Dumnezeul lui i-a dat odihnă de jur
împrejur. **31** Și Iosafat a domnit peste Iuda și era în vârstă de
treizeci și cinci de ani când a început să domnească; și a domnit
douăzeci și cinci de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era

Azuba, fiica lui Șilhi. **32** Și a umblat în calea lui Asa, tatăl său, și
nu s-a depărtat de ea, făcând ceea ce era drept înaintea ochilor
DOMNULUI. **33** Totuși, înălțimile nu au fost îndepărtate, căci
poporul încă nu și-a îndreptat inima către Dumnezeul părinților
lor. **34** Și restul faptelor lui Iosafat, cele dintâi și cele din urmă,
iată, sunt scrise în cartea lui Iehu, fiul lui Hanani, care este
menționat în cartea împăraților lui Israel. **35** Și, după aceasta,
Iosafat, împăratul lui Iuda, s-a alăturat lui Ahazia, împăratul lui
Israel, care s-a purtat foarte stricat; **36** Și s-a alăturat lui pentru
a face corăbii ca să meargă la Tarsis; și au făcut corăbiile în
Ețion-Gheber. **37** Atunci Eliezer, fiul lui Dodava, din Mareșa, a
profețit împotriva lui Iosafat, spunând: Deoarece te-ai alăturat lui
Ahazia, DOMNUL a frânt lucrările tale. Și corăbiile au fost frânte,
încât nu au fost în stare să meargă la Tarsis.

21 Și Iosafat a adormit cu părinții săi și a fost îngropat cu
părinții săi în cetatea lui David. Și Ioram, fiul său, a domnit în
locul său. **2** Și a avut frați, pe fiii lui Iosafat: Azaria și Iehiel și
Zaharia și Azaria și Mihail și Șefatia, toți aceștia au fost fiii lui
Iosafat, împăratul lui Israel. **3** Și tatăl lor le-a dat daruri mari
de argint și de aur și de lucruri prețioase, cu cetăți întărite în
Iuda, dar împărăția i-a dat-o lui Ioram, deoarece el era întâiul
născut. **4** Și când Ioram a fost înălțat la împărăția tatălui său, el
s-a întărit și a ucis pe toți frații săi cu sabia și de asemenea pe
câțiva dintre prinții lui Israel. **5** Ioram era în vârstă de treizeci și
doi de ani când a început să domnească și a domnit opt ani în
Ierusalim. **6** Și a umblat în calea împăraților lui Israel, cum a
făcut casa lui Ahab, căci o avea pe fiica lui Ahab de soție; și a
lucrat ceea ce era rău în ochii DOMNULUI. **7** Totuși DOMNUL a
refuzat să distrugă casa lui David, din cauza legământului pe

care l-a făcut cu David și precum a promis să dea o lumină lui și
fiilor lui pentru totdeauna. **8** În zilele lui, edomiții s-au răzvrătit
de sub stăpânirea lui Iuda și și-au pus un împărat peste ei. **9**
Atunci Ioram a ieșit cu prinții săi și toate carele lui cu el; și s-a
ridicat noaptea și a lovit pe edomiții care îl încercuiseră și pe
căpeteniile carelor. **10** Astfel edomiții s-au răzvrătit de sub mâna
lui Iuda până în această zi. În același timp de asemenea Libna
s-a răzvrătit de sub mâna lui, pentru că el a părăsit pe DOMNUL
Dumnezeul părinților săi. **11** Mai mult, a făcut înălțimi în munții
lui Iuda și a făcut pe locuitorii Ierusalimului să curvească și a
constrâns și pe Iuda să facă la fel. **12** Și a venit o scriere la el de
la profetul Ilie, spunând: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul
lui David, tatăl tău: Pentru că nu ai umblat în căile lui Iosafat,
tatăl tău, nici în căile lui Asa, împăratul lui Iuda, **13** Ci ai umblat
în calea împăraților lui Israel și ai făcut pe Iuda și pe locuitorii
Ierusalimului să curvească după curviile casei lui Ahab; și de
asemenea ai ucis pe frații tăi din casa tatălui tău, care erau
mai buni decât tine, **14** Iată, cu o mare plagă va lovi DOMNUL
poporul tău și copiii tăi și soțiile tale și toate bunurile tale; **15**
Și tu vei cădea în boală cumplită, o boală de măruntaie, până
când, din cauza bolii, măruntaiele tale vor cădea zi de zi. **16** Mai
mult, DOMNUL a stârnit împotriva lui Ioram, duhul filistenilor și
al arabilor, care erau aproape de etiopieni; **17** Și s-au urcat în
Iuda și au năvălit în ea și au dus toată averea care s-a găsit în
casa împăratului și pe fiii lui de asemenea și pe soțiile lui, astfel
încât nu i-a fost lăsat niciun fiu, în afară de Ioahaz, cel mai tânăr
dintre fiii săi. **18** Și, după toate acestea, DOMNUL l-a lovit în
măruntaiele lui cu o boală fără vindecare. **19** Și s-a întâmplat că,
după un timp, la sfârșitul a doi ani, măruntaiele lui au căzut din

cauza bolii lui, astfel a murit de boli cumplite. Și poporul său nu a
făcut ardere pentru el, ca arderea pentru părinții lui. **20** A fost în
vârstă de treizeci și doi de ani când a început să domnească și a
domnit în Ierusalim opt ani și a plecat fără să fie dorit. Totuși l-au
îngropat în cetatea lui David, dar nu în mormântul împăraților.

22 Și locuitorii Ierusalimului l-au făcut pe Ahazia, cel mai tânăr
fiu al său, împărat în locul său, fiindcă ceata care a venit cu
arabii în tabără au ucis pe toți cei mai în vârstă. Astfel a domnit
Ahazia, fiul lui Ioram, împăratul lui Iuda. **2** Ahazia a fost în vârstă
de patruzeci și doi de ani când a început să domnească și a
domnit un an în Ierusalim. Și numele mamei lui era Atalia, fiica
lui Omri. **3** El de asemenea a umblat în căile casei lui Ahab,
fiindcă mama lui i-a dat sfat să facă rău. **4** De aceea, a făcut ce
este rău înaintea ochilor DOMNULUI precum a făcut casa lui
Ahab, fiindcă ei i-au dat sfat după moartea tatălui său, spre
nimicirea lui. **5** A umblat de asemenea după sfatul lor și a mers
cu Ioram, fiul lui Ahab, împăratul lui Israel, să se războiască
împotriva lui Hazael, împăratul Siriei, la Ramot-Galaad, și sirienii
l-au lovit pe Ioram. **6** Și s-a întors să fie vindecat în Izreel din
cauza rănilor care i-au fost făcute la Rama, când a luptat cu
Hazael, împăratul Siriei. Și Azaria, fiul lui Ioram, împăratul lui
Iuda, a coborât să îl vadă pe Ioram, fiul lui Ahab, la Izreel, pentru
că era bolnav. **7** Și nimicirea lui Ahazia, venind la Ioram, era de
la Dumnezeu, deoarece când a venit, a ieșit cu Ioram împotriva
lui Iehu, fiul lui Nimși, pe care DOMNUL l-a uns pentru a stârpi
casa lui Ahab. **8** Și s-a întâmplat, pe când Iehu făcea judecată
asupra casei lui Ahab și a găsit pe prinții lui Iuda și pe fiii fraților
lui Ahazia, care au servit lui Ahazia, că i-a ucis. **9** Și a căutat pe
Ahazia și l-au prins (pentru că era ascuns în Samaria) și l-au

adus la Iehu; și după ce l-au ucis, l-au îngropat, deoarece, au
spus ei, este fiul lui Iosafat, care a căutat pe DOMNUL cu toată
inima lui. Astfel casa lui Ahazia nu a mai avut putere să țină
împărăția. **10** Dar când Atalia, mama lui Ahazia, a văzut că fiul ei
era mort, s-a ridicat și a nimicit toată sămânța împărătească
din casa lui Iuda. **11** Dar Ioșabeat, fiica împăratului, a luat pe
Ioas, fiul lui Ahazia, și l-a luat pe furiș dintre fiii împăratului care
au fost uciși și l-a pus pe el și pe dădaca lui într-o cameră de
dormit. Astfel Ioșabeat, fiica împăratului Ioram, soția preotului
Iehoiada (căci era sora lui Ahazia) l-a ascuns de Atalia, astfel că
ea nu l-a ucis. **12** Și el a fost cu ei ascuns în casa lui Dumnezeu,
șase ani; și Atalia a domnit peste țară.

23 Și în al șaptelea an, Iehoiada s-a întărit și a luat pe
căpeteniile peste sute, pe Azaria, fiul lui Ieroham, și pe Ismael,
fiul lui Iohanan, și pe Azaria, fiul lui Obed, și pe Maaseia, fiul lui
Adaia, și pe Elișafat, fiul lui Zicri, în legământ cu el. **2** Și au
străbătut Iuda și au adunat pe leviții din toate cetățile lui Iuda
și pe mai marii părinților lui Israel și au venit la Ierusalim. **3**
Și toată adunarea a făcut un legământ cu împăratul în casa
lui Dumnezeu. Și le-a spus: Iată, fiul împăratului va domni,
precum DOMNUL a spus despre fiii lui David. **4** Acesta este
lucrul pe care să îl faceți: O treime dintre voi, care intră în sabat,
dintre preoți și dintre leviți, să fie portari la uși; **5** Și o treime
să fie la casa împăratului; și o treime la poarta temeliei; și tot
poporul să fie în curțile casei DOMNULUI. **6** Dar să nu lăsați pe
nimeni să intre în casa DOMNULUI, în afară de preoți și de
cei dintre leviți care servesc; ei să intre, fiindcă sunt sfinți; dar
tot poporul să păzească cele de păzit ale DOMNULUI. **7** Și
leviții să înconjoare pe împărat de jur împrejur, fiecare om cu

armele lui în mână; și oricine altcineva intră în casă, să fie dat la
moarte; dar voi să fiți cu împăratul când intră și când iese. **8**
Astfel leviții și tot Iuda au făcut conform cu toate lucrurile pe care
preotul Iehoiada le-a poruncit și fiecare a luat pe oamenii lui
care trebuiau să intre în sabat, cu cei care trebuiau să iasă în
sabat, fiindcă preotul Iehoiada nu a dat drumul rândurilor. **9**
Mai mult, preotul Iehoiada a dat căpeteniilor peste sute, suliițe
și paveze și scuturi, care au fost ale împăratului David, care
erau în casa lui Dumnezeu. **10** Și a pus tot poporul, fiecare om
având arma lui în mână, din partea dreaptă a templului la partea
stângă a templului, de-a lungul altarului și al templului, de jur
împrejurul împăratului. **11** Atunci au scos pe fiul împăratului și
i-au pus coroana și i-au dat mărturia și l-au făcut împărat. Și
Iehoiada și fiii lui l-au uns și au spus: Trăiască împăratul! **12**
Și când Atalia a auzit zgomotul poporului alergând și lăudând
pe împărat, a venit la popor în casa DOMNULUI; **13** Și s-a
uitat și, iată, împăratul stătea în picioare lângă stâlpul lui, la
intrare, și prinții și trâmbițele erau lângă împărat; și tot poporul
țării se bucura și suna din trâmbițe, de asemenea cântăreții
cu instrumente de muzică și cei care învățau pe alții să cânte
laudă. Atunci Atalia și-a rupt hainele și a spus: Trădare! Trădare!
14 Și preotul Iehoiada a adus căpeteniile peste sute care erau
puși peste oaste și le-a spus: Scoateți-o afară dintre rânduri,
și oricine o urmează, să fie ucis cu sabia. Fiindcă preotul a
spus: Nu o ucideți în casa DOMNULUI. **15** Astfel au pus mâinile
pe ea și când ea a ajuns la intrarea Porții Calului, lângă casa
împăratului, au ucis-o acolo. **16** Și Iehoiada a făcut un legământ
între el și tot poporul și împărat, că vor fi poporul DOMNULUI.
17 Atunci tot poporul a intrat în casa lui Baal și au dărâmat-o și i-

au spart în bucăți altarele și idolii și au ucis pe Matan, preotul lui
Baal, înaintea altarelor. **18** De asemenea Iehoiada a rânduit
serviciile casei DOMNULUI în mâna preoților, leviții, pe care
David i-a împărțit în casa DOMNULUI, să aducă ofrande arse
DOMNULUI, precum este scris în legea lui Moise, cu bucurie
și cu cântare, după rânduiala lui David. **19** Și a pus portarii la
porțile casei DOMNULUI, ca nimic ce era necurat în orice lucru,
să nu intre. **20** Și a luat pe căpeteniile peste sute și pe nobili și
pe guvernatorii poporului și pe tot poporul țării și a coborât pe
împărat din casa DOMNULUI; și au venit prin Poarta Înaltă în
casa împăratului și l-au pus pe împărat pe tronul împărăției.
21 Și după ce au ucis pe Atalia cu sabia, tot poporul țării s-a
bucurat și cetatea a fost liniștită.

24 Ioas a fost în vârstă de șapte ani când a început să
domnească și a domnit patruzeci de ani în Ierusalim. Și numele
mamei lui a fost Țibia, din Beer-Șeba. **2** Și Ioas a făcut ceea ce
era drept înaintea ochilor DOMNULUI toate zilele vieții preotului
Iehoiada. **3** Și Iehoiada i-a luat două soții și el a născut fii și
fiice. **4** Și s-a întâmplat după aceasta, că Ioas a vrut să repare
casa DOMNULUI. **5** Și a adunat pe preoți și pe leviți și le-a
spus: Ieșiți la cetățile lui Iuda și adunați din tot Israelul, bani
pentru a repara casa Dumnezeului vostru din an în an, grăbiți-
vă în acest lucru. Totuși leviții nu s-au grăbit în aceasta. **6** Și
împăratul a chemat pe Iehoiada, mai marele preot, și i-a spus:
De ce nu ai cerut de la leviți să aducă din Iuda și din Ierusalim
darea, conform poruncii lui Moise, servitorul DOMNULUI și a
adunării lui Israel, pentru tabernacolul mărturiei? **7** Fiindcă fiii
lui Atalia, acea femeie stricată, au spart casa lui Dumnezeu și
de asemenea toate lucrurile dedicate casei DOMNULUI le-au

întrebuințat pentru Baali. **8** Și la porunca împăratului au făcut o
ladă și au pus-o afară, la poarta casei DOMNULUI. **9** Și au făcut
o proclamație prin Iuda și Ierusalim, să aducă DOMNULUI darea
pe care Moise, servitorul lui Dumnezeu, a pus-o peste Israel, în
pustiu. **10** Și toți prinții și tot poporul s-a bucurat și au adus și
au aruncat în ladă până s-a umplut. **11** Și s-a întâmplat, când
lada a fost adusă în visteria împăratului prin mâna leviților și
când au văzut că acolo erau mulți bani, că scribul împăratului
și ofițerul marelui preot au venit și au golit lada și au luat-o și
au dus-o din nou la locul ei. Astfel au făcut ei zi de zi și au
adunat mulți bani din abundență. **12** Și împăratul și Iehoiada i-
au dat celor care făceau lucrarea serviciului casei DOMNULUI
și au angajat zidari și tâmplari să repare casa DOMNULUI și
de asemenea celor care au lucrat cu fier și aramă să repare
casa DOMNULUI. **13** Astfel lucrătorii au lucrat și lucrarea a
fost desăvârșită de ei și au pus casa lui Dumnezeu în ordine
și au întărit-o. **14** Și după ce au terminat-o, au adus înaintea
împăratului și a lui Iehoiada restul de bani, din care s-au făcut
vase pentru casa DOMNULUI, vase pentru servire și pentru a
oferi în întregime și linguri și vase de aur și argint. Și au adus
continuu ofrande arse în casa DOMNULUI, în toate zilele lui
Iehoiada. **15** Dar Iehoiada a îmbătrânit și a fost plin de zile când
a murit; era în vârstă de o sută treizeci de ani când a murit. **16**
Și l-au îngropat în cetatea lui David, printre împărați, deoarece
făcuse bine în Israel, deopotrivă spre Dumnezeu și spre casa lui.
17 Și, după moartea lui Iehoiada, au venit prinții lui Iuda și s-au
prosternat împăratului. Atunci împăratul le-a dat ascultare. **18** Și
au părăsit casa DOMNULUI Dumnezeul părinților lor și au servit
dumbrăvilor și idolilor: și furie a venit peste Iuda și Ierusalim

pentru această fărădelege a lor. **19** Totuși el a trimis profeți la ei,
să îi aducă din nou la DOMNUL; și au mărturisit împotriva lor,
dar au refuzat să deschidă urechea. **20** Și Duhul lui Dumnezeu a
venit peste Zaharia, fiul preotului Iehoiada, care a stat în picioare
deasupra poporului și le-a spus: Astfel spune DOMNUL: De ce
încălcați poruncile DOMNULUI, ca să nu prosperați? Pentru că
ați părăsit pe DOMNUL, el de asemenea v-a părăsit. **21** Și ei
au uneltit împotriva lui și l-au împroșcat cu pietre la porunca
împăratului, în curtea casei DOMNULUI. **22** Astfel împăratul Ioas
nu și-a amintit de binele pe care Iehoiada, tatăl lui, i l-a făcut, ci
a ucis pe fiul lui. Și când a murit, a spus: DOMNUL a văzut
aceasta și va cere socoteală. **23** Și s-a întâmplat la sfârșitul
anului, că oastea Siriei s-a urcat împotriva lui; și au venit la Iuda
și Ierusalim și au nimicit pe toți prinții poporului dintre popor
și au trimis toată prada de la ei la împăratul Damascului. **24**
Fiindcă armata sirienilor a venit cu o mică ceată și DOMNUL
a dat o mare oaste în mâna lor, deoarece ei au părăsit pe
DOMNUL Dumnezeul părinților lor. Astfel ei au făcut judecată
împotriva lui Ioas. **25** Și după ce s-au îndepărtat de la el, (căci l-
au lăsat în boli cumplite) propriii lui servitori au uneltit împotriva
lui pentru sângele fiilor preotului Iehoiada și l-au ucis în patul
său și el a murit; și l-au îngropat în cetatea lui David, dar nu l-au
îngropat în mormintele împăraților. **26** Și aceștia sunt cei care au
uneltit împotriva lui: Zabad, fiul Șimeatei, o amonită, și Iozabad,
fiul Șimritei, o moabită. **27** Și, referitor la fiii lui și la mărimea
poverilor puse peste el și la repararea casei lui Dumnezeu, iată,
ele sunt scrise în istoria cărții împăraților. Și Amația, fiul lui, a
domnit în locul lui.

25 Amația era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a
început să domnească; și a domnit douăzeci și nouă de ani în
Ierusalim. Și numele mamei lui era Ioadan, din Ierusalim. **2**
Și el a făcut ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, dar nu
cu o inimă desăvârșită. **3** Și s-a întâmplat, când împărăția i-a
fost întemeiată, că a ucis pe servitorii care l-au ucis pe tatăl lui,
împăratul. **4** Dar nu a ucis pe copiii lor, ci a făcut precum este
scris în lege, în cartea lui Moise, unde DOMNUL a poruncit,
spunând: Părinții să nu moară pentru copii, nici copiii să nu
moară pentru părinți, ci fiecare om să moară pentru propriul
lui păcat. **5** Mai mult, Amația a adunat pe Iuda la un loc și i-a
făcut căpetenii peste mii și căpetenii peste sute, conform cu
casele părinților lor, prin tot Iuda și Beniamin; și i-a numărat de
la douăzeci de ani în sus și i-a găsit trei sute de mii de bărbați
aleși, în stare să meargă la război, care să poată mânui suliță și
scut. **6** A angajat de asemenea o sută de mii de războinici viteji
din Israel pentru o sută de talanți de argint. **7** Dar a venit un om
al lui Dumnezeu la el, spunând: Împărate, nu lăsa armata lui
Israel să meargă cu tine, fiindcă DOMNUL nu este cu Israel,
și, cu atât mai puțin cu toți copiii lui Efraim. **8** Dar dacă vei
merge, fă-o, fii tare pentru bătălie; Dumnezeu te va face să cazi
înaintea dușmanului, fiindcă Dumnezeu are putere să ajute și să
doboare. **9** Și Amația a spus omului lui Dumnezeu: Dar ce să
facem pentru cei o sută de talanți pe care i-am dat armatei lui
Israel? Și omul lui Dumnezeu a răspuns: DOMNUL este în stare
să îți dea mult mai mult decât aceasta. **10** Atunci Amația i-a
pus deoparte, adică, armata care a venit la el din Efraim, să
meargă înapoi acasă; de aceea mânia lor s-a aprins foarte tare
împotriva lui Iuda și s-au întors acasă, arzând de mânie. **11** Și

Amația s-a întărit și a condus poporul său și a mers în valea
sării și a lovit dintre copiii lui Seir, zece mii. **12** Și pe alți zece mii
rămași în viață i-au dus în captivitate copiii lui Iuda și i-au adus
pe vârful stâncii și i-au aruncat jos de pe vârful stâncii, încât
toți au fost sfărâmați în bucăți. **13** Dar soldații armatei pe care
Amația i-a trimis înapoi, ca să nu meargă cu el la bătălie, au
căzut peste cetățile lui Iuda, de la Samaria chiar până la Bet-
Horon, și au lovit trei mii dintre ei și au luat multă pradă. **14** Și s-
a întâmplat, după ce Amația a venit de la măcelul edomiților, că
a adus dumnezeii copiilor lui Seir și i-a pus să fie dumnezeii lui
și s-a prosternat înaintea lor și le-a ars tămâie. **15** De aceea
mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva lui Amația și a trimis
la el un profet, care i-a spus: De ce ai căutat după dumnezeii
poporului, care nu pot elibera pe propriul lor popor din mâna ta?
16 Și s-a întâmplat, precum vorbea cu el, că împăratul i-a spus:
Ești tu rânduit pentru a sfătui pe împărat? Lasă-mă! De ce să fii
lovit? Atunci profetul l-a lăsat și a spus: Știu că Dumnezeu a
hotărât să te nimicească, pentru că ai făcut aceasta, nedând
ascultare sfatului meu. **17** Atunci Amația, împăratul lui Iuda, a
făcut sfat și a trimis la Ioas, fiul lui Ioahaz, fiul lui Iehu, împăratul
lui Israel, spunând: Vino, să ne vedem unul pe altul la față. **18** Și
Ioas, împăratul lui Israel, a trimis la Amația, împăratul lui Iuda,
spunând: Ciulinul care era în Liban a trimis la cedrul care era în
Liban, spunând: Dă pe fiica ta de soție fiului meu; și a trecut
o fiară a câmpului, care era în Liban, și a călcat în picioare
ciulinul. **19** Tu spui: Iată, am lovit pe edomiți; și inima ta te-a
înălțat la fălire; rămâi acum acasă; de ce să te amesteci spre
vătămarea ta, ca să cazi tu și Iuda cu tine? **20** Dar Amația a
refuzat să asculte, fiindcă a venit de la Dumnezeu, ca să îi dea

în mâna dușmanilor lor, deoarece au căutat după dumnezeii lui
Edom. **21** Astfel Ioas, împăratul lui Israel, s-a urcat; și s-au văzut
unul pe altul la față, deopotrivă el și Amația, împăratul lui Iuda,
la Bet-Șemeș, care aparține de Iuda. **22** Și Iuda a fost pus la
ce este mai rău înaintea lui Israel și au fugit fiecare bărbat la
cortul său. **23** Și Ioas, împăratul lui Israel, a luat pe Amația,
împăratul lui Iuda, fiul lui Ioas, fiul lui Ioahaz, la Bet-Șemeș
și l-a adus la Ierusalim și a dărâmat zidul Ierusalimului, de la
Poarta lui Efraim la poarta colțului, patru sute de coți. **24** Și a
luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au găsit în casa lui
Dumnezeu cu Obed-Edom și tezaurele casei împăratului, de
asemenea ostaticii, și s-a întors în Samaria. **25** Și Amația, fiul
lui Ioas, împăratul lui Iuda, a trăit după moartea lui Ioas, fiul
lui Ioahaz, împăratul lui Israel, cincisprezece ani. **26** Și restul
faptelor lui Amația, cele dintâi și cele din urmă, iată, nu sunt ele
scrise în cartea împăraților lui Iuda și ai lui Israel? **27** Și, de
când Amația s-a întors de la a urma pe DOMNUL, ei au făcut o
uneltire împotriva lui la Ierusalim; și el a fugit la Lachis, dar ei au
trimis la Lachis, după el, și l-au ucis acolo. **28** Și l-au adus pe cai
și l-au îngropat cu părinții lui, în cetatea lui Iuda.

26 Atunci tot poporul din Iuda a luat pe Ozia, care era în vârstă
de șaisprezece ani și l-au făcut împărat în locul tatălui său,
Amația. **2** El a construit cetatea Elot și a dat-o înapoi lui Iuda,
după ce împăratul a adormit cu părinții lui. **3** Ozia era în vârstă
de șaisprezece ani când a început să domnească și a domnit
cincizeci și doi de ani în Ierusalim. Și numele mamei lui era
Iecolia, din Ierusalim. **4** Și el a făcut ceea ce era drept înaintea
ochilor DOMNULUI, conform cu tot ceea ce a făcut Amația,
tatăl său. **5** Și a căutat pe Dumnezeu în zilele lui Zaharia, care

avea înțelegere în viziunile lui Dumnezeu, cât timp a căutat pe
DOMNUL, Dumnezeu l-a făcut să prospere. **6** Și a ieșit și s-a
războit împotriva filistenilor și a dărâmat zidul din Gat și zidul din
Iabnei și zidul din Asdod și a construit cetăți lângă Asdod și
printre filisteni. **7** Și Dumnezeu l-a ajutat împotriva filistenilor și
împotriva arabilor, care au locuit la Gur-Baal, și a mehunimilor. **8**
Și amoniții au dat daruri lui Ozia; și numele lui s-a răspândit
departe până la intrarea în Egipt, fiindcă s-a întărit peste măsură.
9 Mai mult, Ozia a construit turnuri în Ierusalim la poarta colțului
și la poarta văii și la întorsura zidului și le-a fortificat. **10** De
asemenea a construit turnuri în pustiu și a săpat multe fântâni,
fiindcă avea multe vite, deopotrivă în țara de jos și în câmpii,
de asemenea agricultori și vieri în munți și în Carmel, fiindcă
iubea agricultura. **11** Mai mult, Ozia a avut o oștire de războinici,
care ieșeau la război în cete, conform cu numărul socotirii lor
prin mâna lui Ieiel, scribul, și a lui Maaseia, conducătorul, sub
mâna lui Hanania, una dintre căpeteniile împăratului. **12** Întregul
număr al mai marilor părinților al războinicilor viteji era două
mii șase sute. **13** Și sub mâna lor era o armată de trei sute
șapte mii cinci sute, care făceau război cu mare putere, pentru a
ajuta pe împărat împotriva dușmanului. **14** Și Ozia a pregătit
pentru ei în toată oștirea: scuturi și suliițe și coifuri și armuri și
arcuri și praștii pentru a arunca pietre. **15** Și a făcut în Ierusalim
mașini, inventate de bărbați iscusiți, să fie în turnuri și peste
fortificații, să tragă săgeți și pietre mari cu ele. Și numele lui s-a
răspândit foarte departe, fiindcă a fost ajutat minunat, până a
ajuns tare. **16** Dar după ce a ajuns tare, inima lui s-a înălțat
spre nimicirea lui, căci a încălcat legea împotriva DOMNULUI
Dumnezeul său și a intrat în templul DOMNULUI să ardă tămâie

pe altarul tămâiei. **17** Și preotul Azaria a intrat după el; și cu el
au intrat optzeci de preoți ai DOMNULUI, bărbați viteji; **18** Și s-
au împotrivit împăratului Ozia și i-au spus: Nu ție ți se cuvine
să arzi tămâie DOMNULUI, ci preoților, fiii lui Aaron, care sunt
consacrați să ardă tămâie; ieși din sanctuar, fiindcă ai încălcat
legea; și nu va fi pentru onoarea ta de la DOMNUL Dumnezeu.
19 Atunci Ozia s-a înfuriat și avea o tămâietoare în mâna lui
pentru a arde tămâie; și, în timp ce era furios pe preoți, lepra s-a
ridicat pe fruntea lui înaintea preoților în casa DOMNULUI, lângă
altarul tămâiei. **20** Și Azaria, mai marele preot, și toți preoții, s-
au uitat la el și, iată, era lepros pe frunte și l-au grăbit să iasă
afară de acolo, da, el însuși s-a grăbit să iasă afară, pentru că
DOMNUL l-a lovit. **21** Și împăratul Ozia a fost un lepros până
în ziua morții lui și a locuit într-o casă aparte, fiindcă era un
lepros, căci a fost îndepărtat de la casa DOMNULUI; și Iotam,
fiul său, a fost peste casa împăratului, judecând poporul țării. **22**
Și restul faptelor lui Ozia, cele dintâi și cele din urmă, le-a scris
profetul Isaia, fiul lui Amoț. **23** Astfel Ozia a adormit cu părinții
lui și l-au îngropat cu părinții lui în câmpul de înmormântare
care aparținea împărăților, fiindcă au spus: El este un lepros; și
Iotam, fiul său, a domnit în locul său.

27 Iotam era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a
început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim.
Și numele mamei lui era Ierușa, fiica lui Țadoc. **2** Și el a făcut
ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, conform cu
tot ceea ce Ozia, tatăl lui, a făcut; totuși nu a intrat în templul
DOMNULUI. Și totuși poporul s-a purtat corupt. **3** El a construit
poarta înaltă a casei DOMNULUI și pe zidul din Ofel a construit
mult. **4** Mai mult, a construit cetăți în munții din Iuda și în păduri

a construit cetățui și turnuri. **5** S-a luptat de asemenea cu
împăratul amoniților și i-a învins. Și copiii lui Amon i-au dat
în același an o sută de talanți de argint și zece mii de măsuri
de grâu și zece mii de orz. Tot atât i-au plătit copiii lui Amon,
deopotrivă în al doilea an și în al treilea. **6** Astfel Iotam a devenit
puternic, deoarece și-a îndreptat căile înaintea DOMNULUI
Dumnezeul său. **7** Și restul faptelor lui Iotam și toate războaiele
lui și căile lui, iată, ele sunt scrise în cartea împăraților lui Israel
și Iuda. **8** Era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a
început să domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim.
9 Și Iotam a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în cetatea lui
David; și Ahaz, fiul său, a domnit în locul său.

28 Ahaz era în vârstă de douăzeci de ani când a început să
domnească și a domnit șaisprezece ani în Ierusalim, dar el nu a
făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI, precum
David, tatăl său, **2** Fiindcă a umblat în căile împăraților lui Israel
și a făcut de asemenea chipuri turnate pentru Baali. **3** Mai mult,
a ars tămâie în valea fiului lui Hinom și a ars pe copiii lui în
foc, după urâciunea păgânilor pe care DOMNUL i-a aruncat
din fața copiilor lui Israel. **4** A sacrificat de asemenea și a ars
tămâie pe înălțimi și pe dealuri și sub fiecare pom verde. **5** De
aceea DOMNUL Dumnezeul său l-a dat în mâna împăratului
Siriei; și ei l-au lovit și au dus o mare mulțime de captivi și i-au
adus la Damasc. Și a fost de asemenea dat în mâna împăratului
lui Israel, care l-a lovit cu un mare măcel. **6** Și Pecah, fiul lui
Remalia, a ucis în Iuda, într-o singură zi, o sută douăzeci de mii,
toți bărbați viteji, pentru că ei au părăsit pe DOMNUL Dumnezeul
părinților lor. **7** Și Zicri, un războinic din Efraim, l-a ucis pe
Maaseia, fiul împăratului, și pe Azricam, guvernatorul casei, și

pe Elcana, care era lângă împărat. **8** Și copiii lui Israel au dus
captivi dintre frații lor două sute de mii: femei, fii și fiice și au dus
de asemenea multă pradă de la ei și au adus prada în Samaria.
9 Dar un profet al DOMNULUI era acolo, al cărui nume era
Oded, și a ieșit înaintea oștirii care a venit la Samaria și le-a
spus: Iată, pentru că DOMNUL Dumnezeul părinților voștri s-a
înfuriat pe Iuda, el i-a dat în mâna voastră și i-ați ucis într-o
turbare care ajunge până la cer. **10** Și acum sunteți hotărâți
să țineți pe copiii lui Iuda și ai Ierusalimului ca robi și roabe
pentru voi, dar nu sunt la voi, chiar la voi, păcate împotriva
DOMNULUI Dumnezeul vostru? **11** Și ascultați-mă de aceea
și eliberați din nou pe captivii pe care i-ați luat captivi dintre
frații voștri, pentru că furia înverșunată a DOMNULUI este peste
voi. **12** Atunci, anumiți capi ai copiilor lui Efraim: Azaria, fiul lui
Iohanan, Berechia, fiul lui Meșilemot, și Iehizchia, fiul lui Șalum,
și Amasa, fiul lui Hadlai, s-au ridicat împotriva celor care au
venit de la război, **13** Și le-au spus: Nu veți aduce pe captivi
aici; fiindcă deși am adus ofense împotriva DOMNULUI deja,
sunteți hotărâți să adăugați mai mult la păcatele noastre și la
fărădelegea noastră, fiindcă fărădelegea noastră este mare și
este furie înverșunată împotriva lui Israel. **14** Astfel soldații au
lăsat pe captivi și prada înaintea prinților și a întregii adunări. **15**
Și bărbații care au fost rânduiți pe nume s-au ridicat și au luat pe
captivi, și cu prada au îmbrăcat pe toți cei care erau goi printre
ei și i-au înveșmântat și i-au încălțat și le-au dat să mănânce
și să bea și i-au uns și i-au dus pe toți cei slabi dintre ei pe
măgari și i-au adus la Ierihon, cetatea palmierilor, la frații lor,
apoi s-au întors în Samaria. **16** În acel timp împăratul Ahaz a
trimis veste împăraților din Asiria să îl ajute. **17** Fiindcă din nou

edomiții au venit să lovească Iuda și au dus captivi. **18** Filistenii
de asemenea au invadat cetățile țării de jos și partea de sud a
lui Iuda și au luat cetatea Bet-Șemeș și Aialon și Ghederot și
Soco cu satele ei și Timna cu satele ei, Ghimzo de asemenea cu
satele ei, și au locuit acolo. **19** Fiindcă DOMNUL a înjosit pe Iuda
din cauza lui Ahaz, împăratul lui Israel, fiindcă el a dezbrăcat pe
Iuda și a încălcat mult legea împotriva DOMNULUI. **20** Și Tilgat-
Pilneser, împăratul Asiriei, a venit la el și l-a strâmtorat, și nu l-a
întărit. **21** Cu toate că Ahaz a luat o porție din casa DOMNULUI
și din casa împăratului și a prinților și a dat-o împăratului Asiriei,
totuși el nu l-a ajutat. **22** Și în timpul strâmtorării lui a încălcat
legea și mai mult împotriva DOMNULUI, acest împărat Ahaz. **23**
Fiindcă a sacrificat dumnezeilor Damascului, care l-a lovit, iar el
a spus: Pentru că dumnezeii împăraților Siriei îi ajută, le voi
sacrifica lor, ca să mă ajute. Dar ei au fost ruina lui și a întregului
Israel. **24** Și Ahaz a adunat vasele casei lui Dumnezeu și a
tăiat în bucăți vasele casei lui Dumnezeu și a închis ușile casei
DOMNULUI și și-a făcut altare în fiecare colț al Ierusalimului.
25 Și în fiecare cetate din Iuda a făcut înălțimi, să ardă tămâie
altor dumnezei și a provocat la mânie pe DOMNUL Dumnezeul
părinților lui. **26** Și restul faptelor lui și toate căile lui, cele dintâi
și cele din urmă, iată, sunt scrise în cartea împăraților lui Iuda și
Israel. **27** Și Ahaz a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în
cetate, în Ierusalim, dar nu l-au dus în mormintele împăraților lui
Israel; și Ezechia, fiul său, a domnit în locul lui.

29 Ezechia era în vârstă de douăzeci și cinci de ani când a
început să domnească și a domnit douăzeci și nouă de ani în
Ierusalim. Și numele mamei lui era Abiia, fiica lui Zaharia. **2**
Și el a făcut ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI,

conform cu tot ceea ce făcuse tatăl său, David. **3** În primul an al
domniei lui, în prima lună, a deschis ușile casei DOMNULUI și
le-a reparat. **4** Și a adus preoții și leviții și i-a adunat în strada
spre est, **5** Și le-a spus: Ascultați-mă leviților, sfințiți-vă acum și
sfințiți casa DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri și scoateți
murdăria din locul sfânt. **6** Căci părinții voștri au încălcat legea și
au făcut ceea ce era rău în ochii DOMNULUI Dumnezeul nostru
și l-au părăsit și și-au întors fețele de la locuința DOMNULUI și
și-au întors spatele. **7** De asemenea ei au închis ușile porticului
și au stins lămpile și nu au ars tămâie nici nu au oferit ofrande
arse Dumnezeului lui Israel, în locul sfânt. **8** De aceea furia
DOMNULUI a fost peste Iuda și Ierusalim și i-a dat necazului,
înmărmuririi și șuierării, precum vedeți cu ochii voștri. **9** Căci iată,
părinții noștri au căzut prin sabie și fiii noștri și fiicele noastre
și soțiile noastre sunt în captivitate pentru aceasta. **10** Și este
în inima mea să fac un legământ cu DOMNUL Dumnezeul lui
Israel, ca furia lui înverșunată să se întoarcă de la noi. **11** Fiii
mei, nu stați acum nepăsători, fiindcă DOMNUL v-a ales să stați
în picioare înaintea lui, să îi serviți și să îi fiți servitori și să ardeți
tămâie. **12** Atunci leviții s-au ridicat: Mahat, fiul lui Amasai, și Ioel,
fiul lui Azaria, dintre fiii chehatiților; și dintre fiii lui Merari: Chiș,
fiul lui Abdi, și Azaria, fiul lui Iehaleleel; și din Gherșon: Ioah, fiul
lui Zima, și Eden, fiul lui Ioah; **13** Și dintre fiii lui Elițafan: Șimri și
Ieiel; și dintre fiii lui Asaf: Zaharia și Matania; **14** Și dintre fiii lui
Heman: Iehiel și Șimei; și dintre fiii lui Iedutun: Șemaia și Uziel.
15 Și au adunat pe frații lor și s-au sfințit și au venit, conform
poruncii împăratului, prin cuvintele DOMNULUI, să curețe casa
DOMNULUI. **16** Și preoții au intrat în partea interioară a casei
DOMNULUI, să o curețe; și au scos afară toată necurăția pe care

au găsit-o în templul DOMNULUI, în curtea casei DOMNULUI.
Și leviții au luat-o pentru a o duce afară la pârâul Chedron. **17** Și
ei au început să sfințească în ziua întâi a lunii întâi; și în a opta
zi a lunii au venit la porticul DOMNULUI, astfel au sfințit casa
DOMNULUI în opt zile; și în a șaisprezecea zi a lunii întâi au
terminat. **18** Atunci au mers la împăratul Ezechia și au spus:
Am curățat toată casa DOMNULUI și altarul ofrandei arse, cu
toate vasele lui, masa pâinii punerii înainte, cu toate vasele ei.
19 Mai mult, toate vasele, pe care împăratul Ahaz, în domnia
lui, le-a aruncat în fărădelegea lui, le-am pregătit și sfințit și,
iată, ele sunt înaintea altarului DOMNULUI. **20** Atunci împăratul
Ezechia s-a ridicat devreme și a strâns pe conducătorii cetății și
a urcat la casa DOMNULUI. **21** Și au adus șapte tauri și șapte
berbeci și șapte miei și șapte țapi, pentru o ofrandă de păcat
pentru împărăție și pentru sanctuar și pentru Iuda. Și a poruncit
preoților, fiii lui Aaron, să îi ofere pe altarul DOMNULUI. **22** Astfel
au ucis taurii, și preoții au primit sângele și l-au stropit pe altar; la
fel, după ce au ucis berbecii, au stropit sângele pe altar; au ucis
de asemenea mieii și au stropit sângele pe altar. **23** Și au adus
țapii pentru ofranda de păcat înaintea împăratului și a adunării;
și au pus mâinile lor peste ei, **24** Și preoții i-au ucis și au făcut
împăcare cu sângele lor pe altar, să facă o ispășire pentru
întregul Israel, fiindcă împăratul a poruncit ca ofranda arsă și
ofranda pentru păcat să fie făcută pentru întregul Israel. **25** Și a
pus pe leviți în casa DOMNULUI cu chimvale, cu psalterioane
și cu harpe, conform poruncii lui David și a lui Gad, văzătorul
împăratului, și a profetului Natan, fiindcă astfel era porunca
DOMNULUI prin profeții lui. **26** Și leviții au stat în picioare cu
instrumentele lui David, și preoții cu trâmbițele. **27** Și Ezechia a

poruncit să fie adusă ofrandă arsă pe altar. Și când ofranda
arsă a început, cântarea DOMNULUI a început de asemenea
cu trâmbițe și cu instrumentele rânduite de David, împăratul
lui Israel. **28** Și toată adunarea s-a închinat și cântăreții au
cântat și trâmbițașii au sunat, și toate acestea au continuat până
la terminarea ofrandei arse. **29** Și când au terminat ofranda,
împăratul și toți cei care erau prezenți cu el s-au prosternat și s-
au închinat. **30** Mai mult, împăratul Ezechia și prinții au poruncit
leviților să cânte laudă DOMNULUI cu cuvintele lui David și ale
lui Asaf, văzătorul. Și au cântat laude cu veselie și și-au plecat
capetele și s-au închinat. **31** Atunci Ezechia a răspuns și a zis:
Acum v-ați sfințit DOMNULUI, apropiați-vă și aduceți sacrificii și
ofrande de mulțumire în casa DOMNULUI. Și adunarea a adus
sacrificii și ofrande de mulțumire; și atâția câți au avut o inimă
binevoitoare au adus ofrande arse. **32** Și numărul ofrandelor
arse, pe care adunarea le-a adus, a fost de șaptezeci de tauri,
o sută de berbeci și două sute de miei, toate acestea au fost
pentru ofrandă arsă DOMNULUI. **33** Și lucrurile sfințite erau
șase sute de boi și trei mii de oi. **34** Dar preoții erau prea puțini,
astfel încât nu puteau să jupoaie toate ofrandele arse, de aceea
frații lor, leviții, i-au ajutat până când munca s-a terminat și până
când ceilalți preoți s-au sfințit; fiindcă leviții erau mai integri
în inimă să se sfințească, decât preoții. **35** Și de asemenea
ofrandele arse erau din abundență, cu grăsimea ofrandelor de
pace și a darurilor de băutură pentru fiecare ofrandă arsă. Astfel
serviciul casei DOMNULUI a fost pus în ordine. **36** Și Ezechia s-
a bucurat împreună cu tot poporul, că Dumnezeu a pregătit
poporul, fiindcă lucrul a fost făcut îndată.

30 Și Ezechia a trimis în tot Israelul și Iuda și a scris scrisori
de asemenea lui Efraim și lui Manase, ca să vină la casa
DOMNULUI, la Ierusalim, să țină paștele pentru DOMNUL
Dumnezeul lui Israel. **2** Fiindcă împăratul ținuse sfat împreună
cu prinții lui și toată adunarea în Ierusalim, să țină paștele în a
doua lună. **3** Fiindcă nu îl puteau ține în acel timp, pentru că
preoții nu se sfințiseră destul, nici poporul nu se adunase la
Ierusalim. **4** Și acest lucru a plăcut împăratului și întregii adunări.
5 Astfel au întemeiat o hotărâre să vestească în tot Israelul,
de la Beer-Șeba chiar până la Dan, să vină să țină paștele
pentru DOMNUL Dumnezeul lui Israel, la Ierusalim, fiindcă nu îl
făcuseră de mult timp în acest fel precum era scris. **6** Astfel
alergătorii au mers cu scrisorile de la împărat și prinții lui prin
tot Israelul și Iuda și au spus conform poruncii împăratului: Voi
copii ai lui Israel, întoarceți-vă din nou la DOMNUL Dumnezeul
lui Avraam, Isaac și Israel, și el se va întoarce la rămășița
voastră, care a scăpat din mâna împăraților Asiriei. **7** Și nu
fiți ca părinții voștri și ca frații voștri, care au încălcat legea
împotriva DOMNULUI Dumnezeul părinților voștri, pe care de
aceea i-a dat pustiirii, precum vedeți. **8** Și nu fiți îndărătnici,
cum au fost părinții voștri, ci supuneți-vă DOMNULUI și intrați în
sanctuarul său, pe care l-a sfințit pentru totdeauna; și serviți
DOMNULUI Dumnezeul vostru, pentru ca înverșunarea furiei lui
să se întoarcă de la voi. **9** Căci dacă vă întoarceți din nou la
DOMNUL, frații voștri și copiii voștri vor găsi mângâiere înaintea
celor care i-au adus în captivitate, astfel ca ei să se întoarcă în
această țară, căci DOMNUL Dumnezeul vostru este cu har și
milostiv și nu își va întoarce fața de la voi, dacă vă întoarceți la
el. **10** Astfel alergătorii au trecut din cetate în cetate prin țara

lui Efraim și a lui Manase chiar până la Zabulon, dar au râs
de ei în batjocură și i-au batjocorit. **11** Totuși unii din Așer și
Manase și din Zabulon s-au umilit și au venit la Ierusalim. **12**
De asemenea în Iuda, planul mâinii lui Dumnezeu a fost să le
dea o singură inimă pentru a împlini porunca împăratului și a
prinților, prin cuvântul DOMNULUI. **13** Și mult popor s-a adunat
la Ierusalim pentru a ține sărbătoarea azimelor în a doua lună;
era o foarte mare adunare. **14** Și s-au ridicat și au îndepărtat
altarele care erau în Ierusalim și toate altarele pentru tămâie le-
au îndepărtat și le-au aruncat în pârâul Chedron. **15** Atunci au
înjunghiat paștele în a paisprezecea zi a lunii a doua, și preoții și
leviții s-au rușinat și s-au sfințit și au adus ofrandele arse în
casa DOMNULUI. **16** Și au stat în picioare în locul lor, după
felul lor, conform legii lui Moise, omul lui Dumnezeu; preoții au
stropit sângele pe care l-au primit din mâna leviților. **17** Fiindcă
erau mulți în adunare care nu erau sfințiți, de aceea leviții aveau
porunca să înjunghie paștele pentru fiecare ce nu era curat, să îi
sfințească pentru DOMNUL. **18** Fiindcă o mulțime de oameni:
mulți din Efraim și Manase, Isahar și Zabulon, nu se curățaseră,
totuși au mâncat paștele în alt fel decât era scris. Dar Ezechia s-
a rugat pentru ei, spunând: DOMNUL cel bun să ierte pe fiecare
19 Ce își pregătește inima să caute pe Dumnezeu, DOMNUL
Dumnezeul părinților lui, chiar dacă nu este curățat conform
curățirii sanctuarului. **20** Și DOMNUL a dat ascultare lui Ezechia
și a vindecat poporul. **21** Și copiii lui Israel care erau prezenți
la Ierusalim au ținut sărbătoarea azimelor șapte zile, cu mare
veselie; și leviții și preoții au lăudat pe DOMNUL zi de zi, cântând
cu instrumente puternice DOMNULUI. **22** Și Ezechia a vorbit
cu mângâiere inimii tuturor leviților care învățau pe alții buna

cunoaștere a DOMNULUI; și au mâncat în toată sărbătoarea
de șapte zile, aducând ofrande de pace și făcând mărturisire
DOMNULUI Dumnezeul părinților lor. **23** Și întreaga adunare a
ținut sfat să țină alte șapte zile; și au ținut alte șapte zile cu
veselie. **24** Fiindcă Ezechia împăratul lui Iuda a dat adunării
o mie de tauri și șapte mii de oi; și prinții au dat adunării o
mie de tauri și zece mii de oi; și un mare număr de preoți s-au
sfințit. **25** Și toată adunarea lui Iuda, cu toți preoții și leviții și
toată adunarea care a venit din Israel și străinii care au venit din
țara lui Israel și care locuiau în Iuda, s-au bucurat. **26** Astfel a
fost o mare bucurie în Ierusalim, căci din timpul lui Solomon,
fiul lui David, împăratul lui Israel, nu a fost ceva asemănător în
Ierusalim. **27** Atunci preoții și leviții s-au ridicat și au binecuvântat
poporul; și vocea lor s-a auzit și rugăciunea lor s-a ridicat la
locul lui sfânt de locuit, la cer.

31 Și, când toate acestea au fost terminate, tot Israelul, care
era prezent, a plecat la cetățile lui Iuda și a spart idolii în bucăți
și a retezat dumbrăvile și a dărâmat înălțimile și altarele din
tot Iuda și Beniamin, de asemenea în Efraim și în Manase,
până când le-au distrus în întregime pe toate. Apoi toți copiii lui
Israel s-au întors, fiecare om la stăpânirea lui, în propriile lor
cetăți. **2** Și Ezechia a numit rândurile preoților și leviților după
rândurile lor, fiecare om conform serviciului său, preoții și leviții
pentru ofrande arse și ofrande de pace, să servească și să
aducă mulțumiri și să laude în porțile taberelor DOMNULUI. **3** A
rânduit de asemenea porția împăratului din averea lui pentru
ofrande arse, adică, pentru ofrandele de dimineață și de seară și
ofrandele pentru sabate și pentru lunile noi și pentru sărbătorile
rânduite, precum este scris în legea DOMNULUI. **4** Mai mult,

el a poruncit poporului, care locuia în Ierusalim, să dea porția
preoților și leviților, ca să fie încurajați în legea DOMNULUI. **5** Și
imediat ce a ieșit porunca, copiii lui Israel au adus din abundență
primele roade din grâne, vin și untdelemn și miere și din tot
venitul câmpului; și zeciuiala tuturor lucrurilor au adus-o din
abundență. **6** Și copiii lui Israel și Iuda, care locuiau în cetățile
lui Iuda, de asemenea au adus zeciuiala din boi și oi și zeciuiala
din lucrurile sfinte, sfințite DOMNULUI Dumnezeul lor, și le-au
așezat în grămezi. **7** În a treia lună au început să pună temelia
grămezilor și le-au terminat în a șaptea lună. **8** Și când Ezechia
și prinții au venit și au văzut grămezile, au binecuvântat pe
DOMNUL și pe poporul său, Israel. **9** Atunci Ezechia a întrebat
pe prinți și pe leviți referitor la grămezi. **10** Și Azaria, mai marele
preot din casa lui Țadoc, i-a răspuns și a zis: De când poporul a
început să aducă ofrande în casa DOMNULUI, am avut destul
să mâncăm și a rămas mult, fiindcă DOMNUL a binecuvântat pe
poporul său; și ceea ce a rămas este această mare bogăție. **11**
Atunci Ezechia a poruncit să pregătească, în casa DOMNULUI,
cămări; și ei le-au pregătit, **12** Și au adus ofrandele și zeciuielile
și lucrurile dedicate cu credincioșie, peste care Conania, levitul,
era conducător, iar Șimei, fratele său, era al doilea. **13** Și Iehiel și
Azazia și Nahat și Asael și Ierimot și Iozabad și Eliel și Ismachia
și Mahat și Benaia, erau supraveghetori sub mâna lui Conania și
Șimei, fratele său, la porunca împăratului Ezechia și a lui Azaria,
conducătorul casei lui Dumnezeu. **14** Și Core, fiul lui Imna,
levitul, portarul spre est, era peste ofrandele de bunăvoie ale lui
Dumnezeu, pentru a distribui darurile DOMNULUI și lucrurile
preasfinte. **15** Și sub mâna lui erau Eden și Miniamin și Ieșua și
Șemaia, Amaria și Șecania, în cetățile preoților, în serviciul lor

de încredere, ca să dea fraților lor după cete, celui mai mare,
ca și celui mai mic, **16** În afară de cei de parte bărbătească
înscriși în genealogie, de la vârsta de trei ani în sus, tuturor celor
care intrau în casa Domnului, după datoria cerută de fiecare zi,
pentru serviciul lor, în îndatoririle lor, după cetele lor; **17** Tot așa
preoților înscriși după casele lor părintești, și leviților, de la vârsta
de douăzeci de ani în sus, în îndatoririle lor, după cetele lor; **18**
Și tuturor pruncilor lor, soțiilor lor, și fiilor lor, și fiicelor lor, întregii
adunări a celor înscriși în genealogie, pentru că în credincioșia
lor s-au sfințit pe ei înșiși, ca să fie sfinți. **19** Și pentru fiii lui
Aaron, preoții, care erau în ținuturile din împrejurimile cetăților
lor, în fiecare cetate erau bărbați chemați pe nume, ca să dea
porții tuturor celor de parte bărbătească dintre preoți și tuturor
care erau socotiți în genealogii, printre leviți. **20** Și astfel a făcut
Ezechia prin tot Iuda și a lucrat ceea ce era bun și drept înaintea
DOMNULUI Dumnezeul său. **21** Și în fiecare lucrare pe care a
început-o în serviciul casei lui Dumnezeu, și în lege și în porunci,
pentru a căuta pe Dumnezeul său, a făcut-o cu toată inima sa și
a prosperat.

32 După aceste lucruri și întemeierea lor, Sanherib, împăratul
Asiriei, a venit și a intrat în Iuda și a așezat tabăra împotriva
cetăților întărite și se hotărî a le lua pentru el însuși. **2** Și când
Ezechia a văzut că Sanherib a venit și că era hotărât să lupte
împotriva Ierusalimului, **3** A ținut sfat cu prinții lui și războinicii lui
să oprească apele izvoarelor care erau în afara cetății, și ei l-au
ajutat. **4** Astfel s-a adunat mult popor, care a oprit toate izvoarele
și pârâul care trecea prin mijlocul țării, spunând: De ce să vină
împăratul Asiriei și să găsească multă apă? **5** De asemenea s-a
întărit și a construit tot zidul care era dărâmat și l-a ridicat până

la turnuri și un alt zid în afară și a reparat Milo în cetatea lui
David și a făcut lănci și scuturi în abundență. **6** Și a așezat
căpetenii de război peste popor și i-a adunat la el în strada porții
cetății și le-a vorbit inimilor, spunând: **7** Fiți tari și curajoși, nu
vă temeți nici nu vă descurajați din cauza împăratului Asiriei,
nici din cauza întregii mulțimi care este cu el, fiindcă sunt mai
mulți cu noi decât cu el; **8** Cu el este un braț de carne, dar cu
noi este DOMNUL Dumnezeul nostru să ne ajute și să lupte
bătăliile noastre. Și poporul s-a sprijinit pe cuvintele lui Ezechia,
împăratul lui Iuda. **9** După aceasta, Sanherib, împăratul Asiriei, a
trimis pe servitorii lui la Ierusalim, (dar el însuși a asediat Lachis
și toată puterea lui cu el), la Ezechia, împăratul lui Iuda, și la tot
Iuda care era la Ierusalim, spunând: **10** Astfel spune Sanherib,
împăratul Asiriei: În ce vă încredeți, că stați asediați în Ierusalim?
11 Nu v-a convins Ezechia să vă dați morții prin foame și sete,
spunând: DOMNUL Dumnezeul nostru ne va elibera din mâna
împăratului Asiriei? **12** Nu a îndepărtat același Ezechia înălțimile
și altarele lui și a poruncit lui Iuda și Ierusalimului, spunând: Vă
veți închina înaintea unui singur altar și veți arde tămâie pe el?
13 Nu știți ce am făcut eu și părinții mei tuturor popoarelor din
alte țări? Au fost dumnezeii națiunilor acelor țări în stare în vreun
fel să elibereze țările lor din mâna mea? **14** Cine a fost în stare,
printre toți dumnezeii acelor națiuni pe care părinții mei le-au
nimicit în întregime, să elibereze poporul lui din mâna mea, încât
Dumnezeul vostru să fie în stare să vă elibereze din mâna mea?
15 Și acum nu lăsați pe Ezechia să vă înșele sau să vă convingă
în acest fel, nici să nu îl credeți, fiindcă niciun dumnezeu al
vreunei națiuni sau împărății nu a fost în stare să elibereze
pe poporul său din mâna mea și din mâna părinților mei, cu

cât mai puțin Dumnezeul vostru vă va elibera din mâna mea!
16 Și servitorii lui au vorbit și mai mult împotriva DOMNULUI
Dumnezeu și împotriva servitorului său, Ezechia. **17** El a scris
de asemenea scrisori să defaime pe DOMNUL Dumnezeul lui
Israel și să vorbească împotriva lui, spunând: Precum dumnezeii
națiunilor altor țări nu au eliberat poporul lor din mâna mea, tot
astfel Dumnezeul lui Ezechia nu va elibera pe poporul său din
mâna mea. **18** Atunci au strigat cu voce tare în limba evreilor
către poporul din Ierusalim care era pe zid, să îi înspăimânte și
să îi tulbure, ca să poată lua cetatea. **19** Și au vorbit împotriva
Dumnezeului Ierusalimului, ca împotriva dumnezeilor oamenilor
pământului, cei făcuți prin lucrarea mâinilor omului. **20** Și din
această cauză împăratul Ezechia și profetul Isaia, fiul lui Amoț, s-
au rugat și au strigat către cer. **21** Și DOMNUL a trimis un înger,
care a stârpit pe toți războinicii viteji și conducătorii și căpeteniile
din tabăra împăratului Asiriei. Astfel el s-a întors cu rușine pe
față în propria lui țară. Și când a intrat în casa dumnezeului
său, cei care au ieșit din propriile lui adâncuri l-au ucis acolo cu
sabia. **22** Astfel DOMNUL a salvat pe Ezechia și pe locuitorii
Ierusalimului din mâna lui Sanherib, împăratul Asiriei, și din
mâna tuturor celorlalți și i-a călăuzit de fiecare parte. **23** Și mulți
au adus ofrande DOMNULUI la Ierusalim și daruri lui Ezechia,
împăratul lui Iuda, astfel încât el a fost preamărit înaintea ochilor
tuturor națiunilor de atunci înainte. **24** În acele zile Ezechia era
bolnav de moarte și s-a rugat DOMNULUI, iar el i-a vorbit și i-a
dat un semn. **25** Dar Ezechia nu a răsplătit conform bunătății
făcute lui, fiindcă inima lui s-a înălțat; de aceea a fost furie
asupra lui și asupra lui Iuda și Ierusalimului. **26** Totuși Ezechia s-
a umilit pentru mândria din inima lui, deopotrivă el și locuitorii

Ierusalimului, astfel încât furia DOMNULUI nu a venit asupra lor
în zilele lui Ezechia. **27** Și Ezechia a avut foarte multe bogăţii și
onoare; și și-a făcut tezaure pentru argint și pentru aur și pentru
pietre prețioase și pentru mirodenii și pentru scuturi și pentru tot
felul de bijuterii de dorit; **28** Depozite de asemenea pentru venitul
din grâne și vin și untdelemn, și iesle pentru tot felul de animale
și îngrădituri pentru turme. **29** Mai mult, și-a făcut cetăți și averi
de turme și cirezi din abundență: fiindcă Dumnezeu i-a dat foarte
multă bogăție. **30** Și Ezechia, el însuși, a oprit cursul superior
al apei Ghihon și l-a adus drept în jos spre partea de vest a
cetății lui David. Și Ezechia a prosperat în toate lucrările lui. **31**
Totuși în privința ambasadorilor prinților Babilonului, care au
trimis la el să întrebe despre minunea care a fost făcută în țară,
Dumnezeu l-a părăsit, să îl încerce, ca să cunoască tot ceea ce
era în inima lui. **32** Și restul faptelor lui Ezechia și bunătatea lui,
iată, sunt scrise în viziunea profetului Isaia, fiul lui Amoţ, și în
cartea împărăților lui Iuda și Israel. **33** Și Ezechia a adormit cu
părinții săi și l-au îngropat în cel mai însemnat dintre mormintele
fiilor lui David; și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului l-au onorat la
moartea lui. Și Manase, fiul său, a domnit în locul său.

33 Manase era în vârstă de doisprezece ani când a început să
domnească și a domnit cincizeci și cinci de ani în Ierusalim, **2**
Dar a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI, după
urâciunile păgânilor, pe care DOMNUL i-a alungat dinaintea
copiilor lui Israel. **3** Fiindcă a construit din nou înălțimile pe
care Ezechia, tatăl său, le dărâmase și a ridicat altare pentru
Baali și a pus idoli în dumbrăvi și s-a închinat întregii oștiri a
cerului și le-a servit. **4** De asemenea a construit altare în casa
DOMNULUI, despre care DOMNUL a spus: În Ierusalim va fi

numele meu pentru totdeauna. **5** Și a construit altare pentru
toată oștirea cerului în cele două curți ale casei DOMNULUI. **6**
Și a făcut pe copiii lui să treacă prin foc în valea fiului lui Hinom,
de asemenea a dat atenție timpurilor și a folosit descântări și a
folosit vrăjitorie și a lucrat cu un demon și cu vrăjitori, a lucrat
mult rău înaintea ochilor DOMNULUI, pentru a-l provoca la
mânie. **7** Și a pus un chip cioplit, idolul pe care l-a făcut, în casa
lui Dumnezeu, despre care Dumnezeu i-a spus lui David și lui
Solomon, fiul său: În această casă și în Ierusalim, pe care l-am
ales înaintea tuturor triburilor lui Israel, îmi voi pune numele
pentru totdeauna, **8** Și nu voi mai îndepărta piciorul lui Israel
din țara pe care am rânduit-o pentru părinții voștri; numai să
ia seama să facă tot ceea ce le-am poruncit, conform întregii
legi și a statutelor și rânduielilor date prin mâna lui Moise. **9**
Astfel Manase a făcut pe Iuda și pe locuitorii Ierusalimului să
rătăcească și să facă mai rău decât păgânii, pe care DOMNUL i-
a nimicit înaintea copiilor lui Israel. **10** Și DOMNUL i-a vorbit lui
Manase și poporului său, dar ei au refuzat să dea ascultare.
11 De aceea DOMNUL a adus asupra lor pe căpeteniile oștirii
împăratului Asiriei, care l-au luat pe Manase dintre spini și l-
au legat cu lanțuri și l-au dus în Babilon. **12** Și când a fost în
necaz a căutat pe DOMNUL Dumnezeul său și s-a umilit mult
înaintea Dumnezeului părinților lui, **13** Și i s-a rugat, iar el s-
a lăsat înduplecat de el și a auzit cererile lui și l-a adus din
nou la Ierusalim în împărăția sa. Atunci Manase a cunoscut că
DOMNUL, el este Dumnezeu. **14** Și după aceasta a construit un
zid în afara cetății lui David, pe partea de vest a Ghihonului, în
vale, chiar la intrarea Porții Peștelui și a încercuit Ofelul și i-a
ridicat o foarte mare înălțime și a pus căpetenii de război în toate

cetățile întărite din Iuda. **15** Și a îndepărtat dumnezeii străini și
idolul din casa DOMNULUI și toate altarele pe care le-a construit
în muntele casei DOMNULUI și în Ierusalim și le-a aruncat afară
din cetate. **16** Și a reparat altarul DOMNULUI și a sacrificat
pe el ofrande de pace și ofrande de mulțumire și a poruncit lui
Iuda să servească DOMNULUI Dumnezeul lui Israel. **17** Cu
toate acestea poporul a sacrificat încă pe înălțimi, dar numai
DOMNULUI Dumnezeului lor. **18** Și restul faptelor lui Manase și
rugăciunea lui către Dumnezeul său și cuvintele văzătorilor care
i-au vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeul lui Israel, iată,
sunt scrise în cartea împăraților lui Israel. **19** Rugăciunea lui de
asemenea și cum Dumnezeu s-a lăsat înduplecat de el și tot
păcatul lui și fărădelegea lui și locurile pe care a construit înălțimi
și a pus idoli în dumbrăvi și chipuri cioplite, înainte să fie umilit,
iată, sunt scrise printre spusele văzătorilor. **20** Astfel Manase
a adormit cu părinții lui și l-au îngropat în propria lui casă; și
Amon, fiul său, a domnit în locul său. **21** Amon era în vârstă
de douăzeci și doi de ani când a început să domnească și a
domnit doi ani în Ierusalim. **22** Dar el a făcut rău înaintea ochilor
DOMNULUI, precum a făcut Manase, tatăl său, fiindcă Amon a
sacrificat tuturor chipurilor cioplite pe care Manase, tatăl său, le-
a făcut și le-a servit; **23** Și nu s-a umilit înaintea DOMNULUI,
precum se umilise tatăl său, Manase; ci Amon a încălcat legea
din ce în ce mai mult. **24** Și servitorii lui s-au răzvrătit împotriva
lui și l-au ucis în propria lui casă. **25** Dar poporul țării i-a ucis pe
toți cei care s-au răzvrătit împotriva împăratului Amon; și poporul
țării l-a făcut pe fiul său, Iosia, împărat în locul său.

34 Iosia era în vârstă de opt ani când a început să domnească
și a domnit în Ierusalim treizeci și unu de ani. **2** Și a făcut

ceea ce era drept înaintea ochilor DOMNULUI și a umblat în
căile tatălui său, David, și nu s-a abătut nici l-a dreapta, nici
la stânga. **3** Fiindcă în al optulea an al domniei lui, în timp ce
era încă tânăr, a început să caute pe Dumnezeul tatălui său,
David; și în al doisprezecelea an a început să curețe Iuda și
Ierusalimul de înălțimi și de dumbrăvi și de chipuri cioplite și de
chipuri turnate. **4** Și au dărâmat altarele Baalilor în prezența sa,
și le-a retezat chipurile care erau deasupra lor; și dumbrăvile
și chipurile cioplite și chipurile turnate le-a spart în bucăți și
le-a făcut praf și le-a împrăștiat pe mormintele celor care le
sacrificaseră lor. **5** Și a ars oasele preoților pe altarele lor și
a curățat Iuda și Ierusalimul. **6** Și astfel a făcut în cetățile lui
Manase și Efraim și Simeon, chiar până la Neftali, cu armele lor
de jur împrejur. **7** Și după ce a dărâmat altarele și dumbrăvile și
a prefăcut chipurile cioplite în praf și a retezat toți idolii din toată
țara lui Israel, s-a întors în Ierusalim. **8** Și, în al optsprezecelea
an al domniei lui, după ce a curățat țara și casa, a trimis pe
Șafan, fiul lui Ațalia, și pe Maaseia, guvernatorul cetății, și pe
Ioah, fiul lui Ioahaz, cronicarul, să repare casa DOMNULUI
Dumnezeul său. **9** Și când au venit la Hilchia, marele preot,
au dat banii care au fost aduși în casa lui Dumnezeu, banii
pe care leviții, care păzeau ușile, i-au adunat din mâna lui
Manase și Efraim și din toată rămășița lui Israel și din tot Iuda și
Beniamin; și s-au întors la Ierusalim. **10** Și i-au pus în mâna
lucrătorilor care aveau supravegherea casei DOMNULUI și i-au
dat lucrătorilor care lucrau în casa DOMNULUI, să întărească
și să repare casa; **11** I-au dat tâmplarilor și constructorilor, ca
să cumpere piatră tăiată, și lemnărie pentru încheieturi și să
pună podele caselor pe care împărații lui Iuda le-au distrus.

12 Și bărbații au lucrat cu credincioșie, și supraveghetorii lor
erau leviții Iahat și Obadia, fiii lui Merari; și Zaharia și Meșulam,
dintre fiii chehatiților, pentru a înainta lucrul; și alții dintre leviți,
toți care cunoșteau instrumentele de muzică. **13** De asemenea
ei erau peste purtătorii de poveri și erau supraveghetori ai
tuturor celor care făceau lucrarea oricărui serviciu; și dintre
leviți erau scribi și administratori și portari. **14** Și când au adus
banii care au fost aduși în casa DOMNULUI, preotul Hilchia a
găsit o carte a legii DOMNULUI, dată de Moise. **15** Și Hilchia a
răspuns și a zis lui Șafan, scribul: Am găsit cartea legii în casa
DOMNULUI. Și Hilchia a dat cartea lui Șafan. **16** Și Șafan a
dus împăratului cartea și a adus înapoi cuvântul împăratului,
spunând: Tot ce a fost încredințat servitorilor tăi, să facă. **17** Și
au adunat banii care s-au găsit în casa DOMNULUI și i-au dat în
mâna supraveghetorilor și în mâna lucrătorilor. **18** Atunci Șafan,
scribul, a spus împăratului, zicând: Preotul Hilchia mi-a dat o
carte. Și Șafan a citit-o înaintea împăratului. **19** Și s-a întâmplat,
când împăratul a auzit cuvintele legii, că și-a sfâșiat hainele. **20**
Și împăratul a poruncit lui Hilchia și lui Ahicam, fiul lui Șafan;
și lui Abdon, fiul lui Mica; și lui Șafan, scribul; și lui Asaia, un
servitor al împăratului, spunând: **21** Duceți-vă și cercetați de la
DOMNUL pentru mine și pentru cei ce au rămas în Israel și în
Iuda, referitor la cuvintele cărții care a fost găsită: fiindcă mare
este furia DOMNULUI turnată asupra noastră, deoarece părinții
noștri nu au ținut cuvântul DOMNULUI, să facă după tot ce este
scris în această carte. **22** Și Hilchia și cei pe care împăratul
îi rânduise, au mers la profetesa Hulda, soția lui Șalum, fiul
lui Ticva, fiul lui Hasra, păzitorul garderobei (acum ea locuia
în Ierusalim în școala profeților); și i-au vorbit în felul acela.

23 Și ea le-a răspuns: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui
Israel: Spuneți bărbatului care v-a trimis la mine: **24** Astfel spune
DOMNUL: Iată, voi aduce răul peste acest loc și peste locuitorii
lui, toate blestemele care sunt scrise în cartea pe care au citito înaintea împăratului lui Iuda; **25** Pentru că m-au părăsit și
au ars tămâie altor dumnezei, ca să mă provoace la mânie cu
toate lucrările mâinilor lor, de aceea furia mea va fi turnată peste
acest loc și nu se va stinge. **26** Și cât despre împăratul lui Iuda,
care a trimis să cerceteze de la DOMNUL, astfel să îi spuneți:
Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel referitor la cuvintele
pe care le-ai auzit: **27** Pentru că inima ta s-a înmuiat și te-ai
umilit înaintea lui Dumnezeu când ai auzit cuvintele lui împotriva
acestui loc și împotriva locuitorilor lui și te-ai umilit înaintea mea
și ți-ai sfâșiat hainele și ai plâns înaintea mea, chiar eu însumi
te-am auzit, spune DOMNUL. **28** Iată, te voi aduna la părinții tăi
și vei fi adunat la mormântul tău în pace și nu vor vedea ochii tăi
tot răul care îl voi aduce peste acest loc și peste locuitorii lui.
Astfel ei au adus înapoi cuvânt împăratului. **29** Atunci împăratul a
trimis și a adunat pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului. **30** Și
împăratul a plâns în casa DOMNULUI, el și toți bărbații lui Iuda
și locuitorii Ierusalimului și preoții și leviții și tot poporul, mari și
mici; și el a citit în urechile lor toate cuvintele cărții legământului
care s-a găsit în casa DOMNULUI. **31** Și împăratul a stat în
picioare în locul său și a făcut un legământ înaintea DOMNULUI,
să umble după DOMNUL și să țină poruncile lui și mărturiile lui și
statutele lui, cu toată inima lui și cu tot sufletul lui, să împlinească
toate cuvintele legământului scrise în această carte. **32** Și a făcut
ca toți cei care erau prezenți în Ierusalim și în Beniamin să stea
în picioare la acesta. Și locuitorii Ierusalimului au făcut conform

legământului lui Dumnezeu, Dumnezeul părinților lor. **33** Și Iosia
a îndepărtat toate urâciunile din toate țările care aparțineau de
copiii lui Israel și a făcut pe toți cei care erau prezenți în Israel
să servească, să servească pe DOMNUL Dumnezeul lor. Și
în toate zilele lui nu s-au depărtat de la a urma pe DOMNUL,
Dumnezeul părinților lor.

35 Mai mult, Iosia a ținut paștele DOMNULUI în Ierusalim; și
au înjunghiat paștele în a paisprezecea zi a lunii întâi. **2** Și a
așezat preoții în sarcinile lor și i-a încurajat în serviciul casei
DOMNULUI. **3** Și a spus leviților care învățau pe tot Israelul,
care erau sfinți DOMNULUI: Puneți chivotul sfânt în casa pe
care Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, a construit-
o; aceasta să nu fie o povară pe umerii voștri, serviți acum
DOMNULUI Dumnezeul vostru și poporului său Israel, **4** Și
pregătiți-vă după casele părinților voștri, după rândurile voastre,
conform cu scrierea lui David, împăratul lui Israel, și conform cu
scrierea lui Solomon, fiul său. **5** Și stați în picioare în locul sfânt
după cetele caselor părintești ale fraților voștri ale poporului și
după ceata caselor leviților. **6** Astfel să înjunghiați paștele și
să vă sfințiți și să pregătiți pe frații voștri, ca ei să facă după
cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise. **7** Și Iosia a dat
poporului miei și iezi din turmă, toți pentru ofrandele de paște,
pentru toți cei prezenți, până la numărul de treizeci de mii și trei
mii de tauri, aceștia erau din averea împăratului. **8** Și prinții
lui au dat de bunăvoie poporului, preoților și leviților: Hilchia și
Zaharia și Iehiel, conducători ai casei lui Dumnezeu, au dat
preoților pentru ofrandele de paște două mii șase sute de viței și
trei sute de boi. **9** Conania de asemenea și Șemaia și Natanael,
frații săi, și Hașabia și Ieiel și Iozabad, mai marii leviților, au

dat leviților pentru ofrandele de paște cinci mii de viței și cinci
sute de boi. **10** Astfel serviciul a fost pregătit și preoții au stat în
picioare la locul lor și leviții în rândurile lor, conform poruncii
împăratului. **11** Și au înjunghiat paștele și preoții au stropit
sângele din mâinile lor și leviții le-au jupuit. **12** Și au îndepărtat
ofrandele arse, ca să dea conform cu cetele familiilor poporului,
pentru a oferi DOMNULUI, precum este scris în cartea lui Moise.
Și tot așa au făcut cu boii. **13** Și au prăjit paștele cu foc, conform
cu rânduiala, dar celelalte ofrande sfinte le-au fiert în oale și în
căldări și în tigăi și le-au împărțit în grabă la tot poporul. **14**
Și după aceasta au pregătit pentru ei și pentru preoți, fiindcă
preoții, fiii lui Aaron, au fost ocupați cu aducerea ofrandelor arse
și cu grăsimea, până noaptea; de aceea leviții au pregătit pentru
ei și pentru preoți, fiii lui Aaron. **15** Și cântăreții, fiii lui Asaf,
erau la locul lor, conform poruncii lui David și Asaf și Heman
și Iedutun, văzătorul împăratului; și portarii așteptau la fiecare
poartă; nu se depărtau din serviciul lor, fiindcă frații lor, leviții,
pregăteau pentru ei. **16** Astfel, tot serviciul DOMNULUI a fost
pregătit în aceeași zi, pentru a ține paștele și pentru a aduce
ofrande arse pe altarul DOMNULUI, conform poruncii împăratului
Iosia. **17** Și copiii lui Israel, care erau prezenți, au ținut paștele în
acel timp și sărbătoarea azimelor șapte zile. **18** Și nu a fost
ținut paște ca acela din zilele profetului Samuel; niciunul dintre
toți împărații lui Israel nu au ținut un astfel de paște, precum a
ținut Iosia; și preoții și leviții și tot Iuda și Israelul, care au fost
prezenți, și locuitorii Ierusalimului. **19** Acest paște a fost ținut în
al optsprezecelea an al domniei lui Iosia. **20** După toate acestea,
după ce Iosia a pregătit templul, Neco, împăratul Egiptului, a
urcat să lupte împotriva Carchemișului, la Eufrat; și Iosia a ieșit

împotriva lui. **21** Dar el a trimis ambasadori la el, spunând: Ce
am eu a face cu tine, tu împărat al lui Iuda? Eu nu vin împotriva
ta în această zi, ci împotriva casei cu care am război, fiindcă
Dumnezeu mi-a poruncit să mă grăbesc, ferește-te să te opui lui
Dumnezeu, care este cu mine, ca să nu te nimicească. **22** Cu
toate acestea Iosia a refuzat să își întoarcă fața de la el, ci s-
a deghizat, ca să lupte cu el; și nu a dat ascultare cuvintelor
lui Neco, din gura lui Dumnezeu, și a venit să lupte în valea
Meghido. **23** Și arcașii au tras spre împăratul Iosia; și împăratul
a spus servitorilor lui: Luați-mă deoparte, fiindcă sunt grav rănit.
24 Și servitorii lui l-au scos din car și l-au pus în al doilea car
pe care îl avea; și l-au adus la Ierusalim și el a murit și a fost
îngropat într-unul dintre mormintele părinților săi. Și tot Iuda și
Ierusalimul au jelit pentru Iosia. **25** Și Ieremia a plâns pentru Iosia
și toți cântăreții și cântărețele au vorbit despre Iosia în plângerile
lor până în această zi și le-au făcut o rânduială în Israel, și,
iată, ele sunt scrise în plângeri. **26** Și restul faptelor lui Iosia și
bunătatea lui, conform cu cele scrise în legea DOMNULUI, **27** Și
faptele lui, cele dintâi și cele din urmă, iată, ele sunt scrise în
cartea împăraților lui Israel și Iuda.

36 Atunci poporul țării a luat pe Ioahaz, fiu lui Iosia, și l-a
făcut împărat, în locul tatălui său, în Ierusalim. **2** Ioahaz era în
vârstă de douăzeci și trei de ani când a început să domnească
și a domnit trei luni în Ierusalim. **3** Și împăratul Egiptului l-a
dat jos la Ierusalim și a condamnat țara la o sută de talanți
de argint și un talant de aur. **4** Și împăratul Egiptului a făcut
pe Eliachim, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim și
i-a schimbat numele în Ioiachim. Și Neco a luat pe Ioahaz,
fratele său, și l-a dus în Egipt. **5** Ioiachim era în vârstă de

douăzeci și cinci de ani când a început să domnească și a
domnit unsprezece ani în Ierusalim; și el a făcut ceea ce era
rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul său. **6** Împotriva
lui a urcat Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și l-a legat în
lanțuri, pentru a-l duce la Babilon. **7** Și Nebucadnețar a dus din
vasele casei DOMNULUI la Babilon și le-a pus în templul său la
Babilon. **8** Și restul faptelor lui Ioiachim și urâciunile lui pe care
le-a făcut și ceea ce s-a găsit împotriva lui, iată, sunt scrise în
cartea împăraților lui Israel și Iuda; și Ioiachin, fiul său, a domnit
în locul său. **9** Ioiachin era în vârstă de opt ani când a început
să domnească și a domnit trei luni și zece zile în Ierusalim;
și a făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI. **10** Și
când anul s-a terminat, împăratul Nebucadnețar a trimis și l-a
adus la Babilon, cu vasele bune ale casei DOMNULUI și a făcut
pe Zedechia, fratele său, împărat peste Iuda și Ierusalim. **11**
Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a început
să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim. **12** Și a
făcut ceea ce era rău înaintea ochilor DOMNULUI Dumnezeul
său și nu s-a umilit înaintea profetului Ieremia, care vorbea din
gura DOMNULUI. **13** Și el de asemenea s-a răzvrătit împotriva
împăratului Nebucadnețar, care l-a făcut să jure pe Dumnezeu;
dar și-a înțepenit gâtul și și-a împietrit inima pentru a nu se
întoarce la DOMNUL Dumnezeul lui Israel. **14** Mai mult, toți mai
marii preoților au călcat foarte mult legea, după toate urâciunile
păgânilor; și au spurcat casa DOMNULUI, pe care el o sfințise în
Ierusalim. **15** Și DOMNUL Dumnezeul părinților lor a trimis la ei
prin mesagerii lui, ridicându-i devreme și trimițându-i, deoarece a
avut milă de poporul său și de locuința lui, **16** Dar ei au batjocorit
pe mesagerii lui Dumnezeu și au disprețuit cuvintele lui și au

înșelat pe profeții lui, până când furia DOMNULUI a izbucnit
împotriva poporului său și nu a mai fost nicio vindecare. **17** De
aceea el a adus asupra lor pe împăratul caldeilor, care a ucis pe
tinerii lor cu sabia în casa sanctuarului lor și nu a avut milă de
tânăr sau de tânără, de bătrân, sau de cel care se apleca de
bătrânețe, el i-a dat pe toți în mâna lui. **18** Și toate vasele casei
lui Dumnezeu, mari și mici, și tezaurele casei DOMNULUI și
tezaurele împăratului și a prinților lui, toate acestea el le-a adus
în Babilon. **19** Și au ars casa lui Dumnezeu și au dărâmat zidul
Ierusalimului și au ars toate palatele cu foc și au distrus toate
vasele bune din ele. **20** Și pe cei care au scăpat de sabie i-a dus
la Babilon, unde i-au fost servitori lui și fiilor lui, până la domnia
împăratului Persiei, **21** Pentru a împlini cuvântul DOMNULUI
prin gura lui Ieremia, până când țara s-a bucurat de sabatele
ei, fiindcă atât cât a fost pustie a ținut sabatul, pentru a împlini
șaptezeci de ani. **22** Și în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei,
ca să se împlinească cuvântul DOMNULUI, vorbit prin gura lui
Ieremia, DOMNUL a stârnit duhul lui Cirus, împăratul Persiei,
încât a vestit prin toată împărăția sa și a pus de asemenea în
scris, zicând: **23** Astfel spune Cirus, împăratul Persiei: Toate
împărățiile pământului mi le-a dat mie DOMNUL Dumnezeu; și
mi-a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care este
în Iuda. Cine este printre voi din tot poporul său? DOMNUL
Dumnezeul său fie cu el și să se urce la Ierusalim.

Ezra

1 Şi, în anul întâi al lui Cirus, împăratul Persiei, ca să fie împlinit
cuvântul DOMNULUI rostit prin gura lui Ieremia, DOMNUL
a stârnit duhul lui Cirus împăratul Persiei, încât el a făcut o
proclamaţie în toată împărăţia sa şi a pus-o de asemenea în
scris, spunând: **2** Astfel zice Cirus, împăratul Persiei: DOMNUL
Dumnezeul cerului mi-a dat toate împărăţiile pământului; şi mi-
a poruncit să îi construiesc o casă în Ierusalim, care este în
Iuda. **3** Cine este dintre voi din tot poporul său? Dumnezeul său
să fie cu el şi să se urce la Ierusalim, care este în Iuda, şi să
construiască acolo casa DOMNULUI Dumnezeului lui Israel (el
este Dumnezeul), care este în Ierusalim. **4** Şi pe oricine rămâne,
în orice loc unde el locuieşte temporar, oamenii locului să îl
ajute cu argint şi cu aur şi cu bunuri şi cu animale, în afară
de darul de bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu care este în
Ierusalim. **5** Atunci s-au ridicat mai marii părinţilor lui Iuda şi lui
Beniamin şi preoţii şi leviţii, împreună cu toţi aceia al căror duh
Dumnezeu îl ridicase, pentru a se urca să construiască acolo
casa DOMNULUI care este în Ierusalim. **6** Și toți din împrejurul
lor le-au întărit mâinile cu vase de argint, cu aur, cu bunuri şi
cu animale şi cu lucruri preţioase, în afară de tot ce era oferit
de bunăvoie. **7** De asemenea împăratul Cirus a scos vasele
casei DOMNULUI, pe care Nebucadneţar le-a scos din Ierusalim
şi le-a pus în casa dumnezeilor săi; **8** Chiar pe acelea Cirus,
împăratul Persiei, le-a scos prin mâna lui Mitredat trezorierul,
şi le-a numărat lui Şeşbaţar, prinţul lui Iuda. **9** Şi acesta este
numărul lor: treizeci de platouri de aur, o mie de platouri de
argint, douăzeci şi nouă de cuţite, **10** Treizeci de oale de aur,
oale de argint de al doilea fel patru sute zece şi alte vase o mie.

11 Toate vasele de aur şi de argint erau cinci mii patru sute. Pe
toate acestea Şeşbaţar le-a adus cu cei din captivitate care au
fost aduşi din Babilon la Ierusalim.

2 Şi aceştia sunt copiii provinciei care s-au urcat din captivitate,
dintre aceia care fuseseră duşi, pe care Nebucadneţar, împăratul
Babilonului, îi dusese în Babilon şi care s-au întors în Ierusalim
şi în Iuda, fiecare la cetatea sa; 2 Care au venit cu Zorobabel:
Ieşua, Neemia, Seraia, Reelaia, Mardoheu, Bilşan, Mispar,
Bigvai, Rehum, Baana. Numărul bărbaţilor poporului lui Israel:
3 Copiii lui Pareoş, două mii o sută şaptezeci şi doi. 4 Copiii
lui Şefatia, trei sute şaptezeci şi doi. 5 Copiii lui Arah, şapte
sute şaptezeci şi cinci. 6 Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii
lui Ieşua şi Ioab, două mii opt sute doisprezece. 7 Copiii lui
Elam, o mie două sute cincizeci şi patru. 8 Copiii lui Zatu, nouă
sute patruzeci şi cinci. 9 Copiii lui Zacai, şapte sute şaizeci. 10
Copiii lui Bani, şase sute patruzeci şi doi. 11 Copiii lui Bebai,
şase sute douăzeci şi trei. 12 Copiii lui Azgad, o mie două sute
douăzeci şi doi. 13 Copiii lui Adonicam, şase sute şaizeci şi
şase. 14 Copiii lui Bigvai, două mii cincizeci şi şase. 15 Copiii lui
Adin, patru sute cincizeci şi patru. 16 Copiii lui Ater din Ezechia,
nouăzeci şi opt. 17 Copiii lui Beţai, trei sute douăzeci şi trei. 18
Copiii lui Iora, o sută doisprezece. 19 Copiii lui Haşum, două
sute douăzeci şi trei. 20 Copiii lui Ghibar, nouăzeci şi cinci. 21
Copiii Betleemului, o sută douăzeci şi trei. 22 Bărbaţii din Netofa,
cincizeci şi şase. 23 Bărbaţii din Anatot, o sută douăzeci şi opt.
24 Copiii Azmavetului, patruzeci şi doi. 25 Copiii Chiriat-Arimului,
ai Chefirei şi ai Beerotului, şapte sute patruzeci şi trei. 26 Copiii
Ramei şi ai Ghebei, şase sute douăzeci şi unu. 27 Bărbaţii din
Micmas, o sută douăzeci şi doi. 28 Bărbaţii din Betel şi Ai, două

sute douăzeci şi trei. **29** Copiii lui Nebo, cincizeci şi doi. **30** Copiii
lui Magbiş, o sută cincizeci şi şase. **31** Copiii celuilalt Elam, o
mie două sute cincizeci şi patru. **32** Copiii lui Harim, trei sute
douăzeci. **33** Copiii lui Lod, Hadid şi Ono, şapte sute douăzeci şi
cinci. **34** Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci şi cinci. **35** Copiii
lui Senaa, trei mii şase sute treizeci. **36** Preoţii: copiii lui Iedaia,
din casa lui Ieşua, nouă sute şaptezeci şi trei. **37** Copiii lui Imer,
o mie cincizeci şi doi. **38** Copiii lui Paşhur, o mie două sute
patruzeci şi şapte. **39** Copiii lui Harim, o mie şaptesprezece.
40 Leviţii: Copiii lui Ieşua şi Cadmiel, dintre copiii lui Hodavia,
şaptezeci şi patru. **41** Cântăreţii: copiii lui Asaf, o sută douăzeci
şi opt. **42** Copiii portarilor: copiii lui Şalum, copiii lui Ater, copiii
lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii lui Şobai, în
total o sută treizeci şi nouă. **43** Netinimii: copiii lui Ţiha, copiii lui
Hasufa, copiii lui Tabaot, **44** Copiii lui Cheros, copiii lui Siaha,
copiii lui Padon, **45** Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui
Acub, **46** Copiii lui Hagab, copiii lui Şalmai, copiii lui Hanan, **47**
Copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar, copiii lui Reaia, **48** Copiii lui
Reţin, copiii lui Necoda, copiii lui Gazam, **49** Copiii lui Uza, copiii
lui Paseah, copiii lui Besai, **50** Copiii lui Asna, copiii lui Meunim,
copiii lui Nefusim, **51** Copiii lui Bacbuc, copiii lui Hacufa, copiii lui
Harhur, **52** Copiii lui Baţlut, copiii lui Mehida, copiii lui Harşa, **53**
Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui Tamah, **54** Copiii lui
Neţiah, copiii lui Hatifa. **55** Copiii servitorilor lui Solomon: copiii
lui Sotai, copiii lui Hasoferet, copiii lui Peruda, **56** Copiii lui Iaala,
copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel, **57** Copiii lui Şefatia, copiii lui
Hatil, copiii lui Pocheret-Haţebaim, copiii lui Ami. **58** Toţi netinimii
şi copiii servitorilor lui Solomon erau trei sute nouăzeci şi doi. **59**
Şi aceştia au fost cei care s-au urcat de la Tel-Melah, Tel-Harşa,

Cherub, Adan şi Imer; dar ei nu au putut arăta casa tatălui lor şi
sămânţa lor, dacă ei erau din Israel: **60** Copiii lui Delaia, copiii lui
Tobia, copiii lui Necoda, şase sute cincizeci şi doi. **61** Şi dintre
copiii preoţilor: copiii lui Habaia, copiii lui Coţ, copiii lui Barzilai;
cel care a luat de soţie pe o fiică a lui Barzilai galaaditul şi s-a
numit după numele lor; **62** Aceştia şi-au căutat înregistrarea
printre cei care au fost număraţi prin genealogie, dar nu au fost
găsiţi; de aceea au fost ei, ca întinaţi, îndepărtaţi din preoţie. **63**
Şi Tirşata le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până
când nu se va ridica un preot cu Urim şi cu Tumim. **64** Întreaga
adunare împreună era patruzeci şi două de mii trei sute şaizeci,
65 În afară de servitorii lor şi servitoarele lor, al căror număr era
şapte mii trei sute treizeci şi şapte, erau de asemenea printre
ei două sute de cântăreţi şi cântăreţe. **66** Caii lor erau şapte
sute treizeci şi şase; catârii lor, două sute patruzeci şi cinci; **67**
Cămilele lor, patru sute treizeci şi cinci; măgarii lor, şase mii
şapte sute douăzeci. **68** Şi unii dintre mai marii părinţilor, când
au ajuns în casa DOMNULUI, care este în Ierusalim, au oferit de
bunăvoie pentru casa lui Dumnezeu pentru a o ridica pe locul ei;
69 Au dat după posibilităţile lor, în tezaurul lucrării, şaizeci şi unu
de mii de drahme de aur şi cinci mii de mine de argint şi o sută
de haine preoţeşti. **70** Astfel preoţii şi leviţii şi unii din popor
şi cântăreţii şi portarii şi netinimii au locuit în cetăţile lor şi tot
Israelul în cetăţile lor.

3 Şi când a venit luna a şaptea şi copiii lui Israel erau în cetăţi,
poporul s-a adunat, ca un singur om, la Ierusalim. **2** Atunci a stat
în picioare Ieşua, fiul lui Ioţadac, şi fraţii săi, preoţii, şi Zorobabel,
fiul lui Şealtiel, şi fraţii săi şi au zidit altarul Dumnezeului lui Israel,
pentru a aduce pe el ofrande arse, precum este scris în legea

lui Moise, omul lui Dumnezeu. **3** Şi au pus altarul pe temelia
lui, pentru că teama era peste ei din cauza popoarelor acelor
ţări; şi au adus pe el ofrande arse DOMNULUI, ofrande arse în
fiecare dimineaţă şi seară. **4** Au ţinut de asemenea sărbătoarea
corturilor, precum este scris şi au adus ofrandele arse zilnice la
număr, conform obiceiului, după cum cerea datoria fiecărei zile;
5 Şi după aceea au adus ofranda arsă neîncetat, deopotrivă
a lunilor noi şi ale tuturor sărbătorilor rânduite DOMNULUI,
care erau sfinţite, şi ale celor ce aduceau cu voia un dar de
bunăvoie DOMNULUI. **6** Din ziua întâi a lunii a şaptea au început
ei să ofere ofrande arse DOMNULUI. Dar temelia templului
DOMNULUI nu fusese încă pusă. **7** Au dat bani de asemenea
zidarilor şi tâmplarilor; şi mâncare şi băutură şi untdelemn, celor
din Sidon şi celor din Tir, pentru a aduce cedri din Liban la
marea din Iafo, conform permisiunii pe care o aveau de la Cirus,
împăratul Persiei. **8** Şi în anul al doilea al venirii lor la casa lui
Dumnezeu în Ierusalim, în luna a doua, au început lucrarea
Zorobabel, fiul lui Şealtiel şi Ieşua fiul lui Ioţadac, şi rămăşiţa
fraţilor lor, preoţii şi leviţii şi toţi cei care ieşiseră din captivitate la
Ierusalim; şi au rânduit pe leviţii de la vârsta de douăzeci de ani
în sus [să supravegheze] înaintarea lucrării casei DOMNULUI. **9**
Atunci Ieşua cu fiii săi şi fraţii săi, Cadmiel şi fiii săi, fiii lui Iuda,
au stat împreună să [supravegheze] înaintarea celor ce făceau
lucrarea în casa lui Dumnezeu; fiii lui Henadad, împreună cu fiii
lor şi fraţii lor, leviţii. **10** Şi când constructorii au pus temelia
templului DOMNULUI, ei au aşezat pe preoţi în îmbrăcămintea
lor cu trâmbiţe şi pe leviţi, fiii lui Asaf, cu chimvale, pentru a
lăuda pe DOMNUL, după rânduiala lui David, împăratul lui Israel.
11 Şi cântau împreună răspunzându-şi unii altora, lăudând şi

dând mulţumiri DOMNULUI: Pentru că este bun, pentru că mila
lui dăinuieşte pentru totdeauna faţă de Israel. Şi tot poporul a
strigat cu un strigăt mare, când au lăudat pe DOMNUL, pentru
că temelia casei DOMNULUI fusese pusă. 12 Dar mulţi dintre
preoţii şi leviţii şi mai marii părinţilor, bărbaţi în vârstă, care
văzuseră casa dintâi, când temelia acestei case a fost pusă
înaintea ochilor lor au plâns cu voce tare; şi mulţi strigau tare
de bucurie; 13 Astfel încât poporul nu putea deosebi zgomotul
strigătului de bucurie de zgomotul plânsului poporului; căci
poporul striga cu strigăt mare şi zgomotul se auzea de departe.

4 Şi, când potrivnicii lui Iuda şi Beniamin au auzit că copiii
captivităţii au început să construiască templul pentru DOMNUL
Dumnezeul lui Israel; 2 Atunci au venit la Zorobabel şi la mai
marele părinţilor şi le-au spus: Lăsaţi-ne să construim cu voi,
căci noi căutăm pe Dumnezeul vostru, ca şi voi; şi îi sacrificăm
din zilele lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, care ne-a adus aici.
3 Dar Zorobabel şi Ieşua şi ceilalţi mai mari dintre părinţi ai
lui Israel, le-au spus: Voi nu aveţi nimic a face cu noi pentru
a construi o casă Dumnezeului nostru; ci noi înşine împreună
vom construi DOMNULUI Dumnezeului lui Israel, precum ne-a
poruncit împăratul Cirus, împăratul Persiei. 4 Atunci poporul ţării
a slăbit mâinile poporului lui Iuda şi i-a tulburat la construire. 5 Şi
au angajat sfătuitori împotriva lor, pentru a le zădărnici scopul, în
toate zilele lui Cirus, împăratul Persiei, chiar până la împărăţia
lui Darius, împăratul Persiei. 6 Şi sub domnia lui Ahaşveroş, la
începutul domniei lui, au scris o acuzaţie împotriva locuitorilor
lui Iuda şi ai Ierusalimului. 7 Şi în zilele lui Artaxerxes au scris
Bişlam, Mitredat, Tabeel şi restul tovarăşilor lor, lui Artaxerxes,
împăratul Persiei; şi scrierea din scrisoare era scrisă în limba

siriană şi tradusă în limba siriană. **8** Rehum, cancelarul, şi
Şimşai, scribul, au scris o scrisoare împotriva Ierusalimului lui
Artaxerxes, împăratul, în acest fel; **9** Atunci au scris Rehum,
cancelarul, şi Şimşai, scribul, şi restul tovarăşilor lor; dinaiţii,
afarsatchiţii, tarpeliţii, afarsiţii, archeviţii, babilonienii, susanchiţii,
dehaviţii şi elamiţii, **10** Şi restul naţiunilor pe care marele şi
nobilul Osnapar le-a adus şi le-a aşezat în cetăţile Samariei şi
restul care sunt de partea aceasta a râului, în acest timp. **11**
Aceasta este copia scrisorii pe care i-au trimis-o, lui Artaxerxes,
împăratul; Servitorii tăi, bărbaţii de această parte a râului, în
acest timp. **12** Să fie cunoscut împăratului, că iudeii care s-au
urcat de la tine la noi, au venit la Ierusalim, construind cetatea
cea răzvrătită şi rea şi au ridicat zidurile ei şi repară temeliile. **13**
Să fie cunoscut acum împăratului, că, dacă această cetate este
construită şi zidurile sunt ridicate din nou, atunci ei nu vor plăti
taxă, tribut şi vamă şi astfel tu vei păgubi veniturile împăraţilor.
14 Acum, deoarece avem întreţinere de la palatul împăratului şi
nu a fost cuvenit pentru noi să privim dezonorarea împăratului,
de aceea am trimis şi am făcut aceasta cunoscută împăratului;
15 Ca să se cerceteze în cartea cronicilor părinţilor tăi: astfel vei
găsi tu în cartea cronicilor şi vei şti că această cetate este o
cetate răzvrătită şi vătămătoare împăraţilor şi provinciilor şi că
au făcut răscoală în ea din timpuri vechi; din această cauză a
fost această cetate distrusă. **16** Facem cunoscut împăratului că,
dacă această cetate este construită din nou și zidurile ei sunt
ridicate, prin aceasta nu vei avea nicio parte dincoace de râu.
17 Atunci împăratul a trimis un răspuns lui Rehum, cancelarul,
şi lui Şimşai, scribul, şi restului tovarăşilor lor care locuiau în
Samaria şi în restul locurilor de dincoace de râu: Pace, mai ales

în acest timp. **18** Scrisoarea pe care ne-aţi trimis-o a fost clar
cităţă înaintea mea. **19** Şi am poruncit şi s-a făcut cercetare şi s-
a găsit că această cetate din timpurile vechi a făcut insurecţie
împotriva împăraţilor şi că s-a făcut în ea răzvrătire şi răscoală.
20 Au fost împăraţi puternici de asemenea peste Ierusalim, care
au domnit peste toate ţinuturile de dincoace de râu; şi li s-a plătit
taxă, tribut şi vamă. **21** Daţi acum poruncă să facă pe aceşti
oameni să înceteze şi această cetate să nu fie construită, până
va fi dată o altă poruncă din partea mea. **22** Luaţi seama acum
să nu greşiţi în a face aceasta: de ce să crească paguba spre
vătămarea împăraţilor? **23** Şi, când copia scrisorii împăratului
Artaxerxes a fost citită înaintea lui Rehum şi a lui Şimşai, scribul,
şi a tovarăşilor lor, ei s-au urcat în grabă la Ierusalim la iudei, şi
i-au făcut să înceteze, prin forţă şi putere. **24** Atunci a încetat
lucrarea casei lui Dumnezeu care este în Ierusalim. Astfel, a
încetat până în anul al doilea al domniei lui Darius împăratul
Persiei.

5 Atunci profeţii: Hagai, profetul, şi Zaharia, fiul lui Ido, au profeţit
iudeilor care erau în Iuda şi Ierusalim în numele Dumnezeului lui
Israel, chiar lor. **2** Atunci s-au ridicat Zorobabel fiul lui Şealtiel şi
Ieşua fiul lui Ioţadac şi au început construirea casei lui Dumnezeu
care este în Ierusalim; şi cu ei erau profeţii lui Dumnezeu,
ajutându-i. **3** În acelaşi timp au venit la ei Tatnai, guvernator
de partea aceasta a râului, şi Şetar-Boznai şi tovarăşii lor şi
astfel le-au spus: Cine v-a poruncit să construiţi această casă şi
să ridicaţi acest zid? **4** Atunci noi le-am spus astfel: Care sunt
numele oamenilor care fac această construcţie? **5** Dar ochiul
Dumnezeului lor era asupra bătrânilor iudeilor, încât nu i-au
putut face să înceteze până când lucrul nu a ajuns la Darius; şi

atunci au întors răspuns prin scrisoare referitor la aceasta. **6**
Copia scrisorii pe care Tatnai, guvernatorul de partea aceasta a
râului, şi Şetar-Boznai şi tovarăşii săi afarsachiţii, care erau de
partea aceasta a râului, au trimis-o împăratului Darius: **7** Ei
i-au trimis o scrisoare, în care era scris astfel: Către Darius,
împăratul, toată pacea. **8** Să fie cunoscut împăratului că noi
am mers în provincia Iudea, la casa marelui Dumnezeu, care
se construieşte cu pietre mari, şi se pune lemnărie în pereţi şi
lucrarea aceasta continuă rapid şi prosperă în mâinile lor. **9**
Atunci noi am întrebat pe acei bătrâni şi le-am spus astfel: Cine
v-a poruncit să construiţi această casă şi să ridicaţi aceste ziduri?
10 I-am întrebat şi de numele lor, ca să îţi facem cunoscut, ca să
scriem numele oamenilor care erau mai marii lor. **11** Şi astfel ne-
au întors răspuns, zicând: Noi suntem servitorii Dumnezeului
cerului şi pământului şi construim casa care a fost construită cu
aceşti mulţi ani în urmă; pe care un mare împărat al lui Israel
a construit-o şi a ridicat-o. **12** Dar, după ce părinţii noştri l-au
provocat pe Dumnezeul cerului la furie, el i-a dat în mâna lui
Nebucadneţar, împăratul Babilonului, caldeeanul, care a distrus
această casă şi a dus poporul în Babilon. **13** Dar în anul întâi al
lui Cirus împăratul Babilonului acelaşi împărat Cirus a dat o
hotărâre să se construiască această casă a lui Dumnezeu. **14** Şi
de asemenea vasele de aur şi de argint ale casei lui Dumnezeu,
pe care Nebucadneţar le luase din templul care era în Ierusalim
şi le adusese în templul din Babilon, pe acelea, Cirus, împăratul,
le-a luat din templul din Babilon şi ele au fost date unuia a
cărui nume era Şeşbaţar, pe care îl făcuse guvernator; **15** Şi
i-a spus: Ia aceste vase, mergi, du-le în templul care este în
Ierusalim şi să fie construită casa lui Dumnezeu pe locul lui.

16 Atunci a venit acelaşi Şeşbaţar şi a pus temelia casei lui
Dumnezeu care este în Ierusalim; şi de atunci chiar până acum
ea a fost în construcţie şi încă nu este terminată. **17** Şi de aceea,
dacă i se pare bine împăratului, să fie făcută cercetare în casa
tezaurului împăratului, care este acolo în Babilon, dacă este
astfel, că o hotărâre a fost luată de către Cirus, împăratul, să se
construiască această casă a lui Dumnezeu în Ierusalim şi să
trimită dorinţa împăratului referitor la acest lucru.

6 Atunci Darius, împăratul, a dat o hotărâre, şi a fost făcută
cercetare în casa sulurilor, unde erau adunate tezaurele în
Babilon. **2** Şi s-a găsit la Ahmeta, în palatul care este în provincia
mezilor, un sul, şi în el era o înregistrare astfel scrisă: **3** În anul
întâi al împăratului Cirus, acelaşi împărat, Cirus, a dat o hotărâre
referitor la casa lui Dumnezeu în Ierusalim: Să fie construită
casa, locul unde ei au oferit sacrificii; şi să fie întărite temeliile
ei; înălţimea ei de şaizeci de coţi şi lăţimea ei de şaizeci de
coţi; **4** Cu trei rânduri de pietre mari şi un rând de lemnărie
nouă; şi cheltuielile să fie date din casa împăratului; **5** Şi de
asemenea vasele de aur şi de argint ale casei lui Dumnezeu, pe
care Nebucadneţar le-a scos din templul care este în Ierusalim
şi le-a adus în Babilon, să fie date înapoi şi aduse înapoi la
templul care este în Ierusalim, fiecare la locul lui şi să le pună în
casa lui Dumnezeu. **6** De aceea, Tatnai, guvernator de dincolo
de râu, Şetar-Boznai şi tovarăşii voştri afarsachiţi, care sunt
dincolo de râu, staţi deoparte; **7** Lăsaţi în pace lucrarea acestei
case a lui Dumnezeu; guvernatorul iudeilor şi bătrânii iudeilor să
construiască această casă a lui Dumnezeu pe locul lui. **8** Mai
mult, eu dau o hotărâre despre ce să le faceţi bătrânilor acestor
iudei pentru construirea acestei case a lui Dumnezeu; ca din

bunurile împăratului, din tributul de dincolo de râu, să fie date
îndată cheltuielile acestor oameni, ca să nu fie împiedicaţi. **9** Şi
de ceea ce au nevoie, deopotrivă tauri tineri şi berbeci şi miei
pentru ofrandele arse ale Dumnezeului cerului, grâu, sare, vin şi
untdelemn, conform cu rânduiala preoţilor care sunt în Ierusalim,
să li se dea zi de zi negreşit; **10** Ca ei să aducă sacrificii de
arome dulci Dumnezeului cerului şi să se roage pentru viaţa
împăratului şi a fiilor săi. **11** De asemenea eu am dat o hotărâre,
ca oricine va schimba acest cuvânt, să fie scoasă din casă
lemnăria şi fiind ridicată, să fie acesta spânzurat de ea; şi să fie
făcută casa lui un morman de balegă pentru aceasta. **12** Şi
Dumnezeul care a făcut ca numele său să locuiască acolo să
nimicească pe toţi împăraţii şi popoarele, care îşi vor întinde
mâna să schimbe şi să distrugă această casă a lui Dumnezeu
care este în Ierusalim. Eu Darius am dat această hotărâre; să fie
împlinit în grabă. **13** Atunci Tatnai, guvernatorul de această parte
a râului, Şetar-Boznai şi tovarăşii lor, repede au făcut astfel,
conform cu ceea ce Darius, împăratul, trimisese. **14** Şi bătrânii
iudeilor au construit şi au prosperat prin profeţirea lui Hagai,
profetul, şi a lui Zaharia fiul lui Ido. Şi au construit şi au terminat-
o, conform cu porunca Dumnezeului lui Israel şi conform poruncii
lui Cirus şi a lui Darius şi a lui Artaxerxes, împăratul Persiei. **15**
Şi această casă a fost terminată în ziua a treia a lunii Adar, care
era în anul al şaselea al domniei lui Darius, împăratul. **16** Şi
copiii lui Israel, preoţii şi leviţii şi restul copiilor captivităţii, au
ţinut dedicarea acestei case a lui Dumnezeu cu bucurie, **17** Şi
au oferit la dedicarea acestei case a lui Dumnezeu o sută de
tauri, două sute de berbeci, patru sute de miei; şi ca sacrificiu
pentru păcat pentru tot Israelul, doisprezece ţapi, conform cu

numărul triburilor lui Israel. **18** Şi au pus pe preoţi în cetele lor şi
pe leviţi în rândurile lor, pentru serviciul lui Dumnezeu care este
în Ierusalim; precum este scris în cartea lui Moise. **19** Şi copiii
captivităţii au ţinut paştele în a paisprezecea zi a lunii întâi. **20**
Pentru că preoţii şi leviţii s-au purificat împreună, toţi erau puri
şi au înjunghiat mielul de paşte pentru toţi copiii captivităţii şi
pentru fraţii lor preoţii şi pentru ei înşişi. **21** Şi copiii lui Israel care
se întorseseră din captivitate şi toţi aceia care se separaseră pe
ei înşişi de murdăria păgânilor ţării, pentru a-l căuta pe DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, au mâncat, **22** Şi au ţinut sărbătoarea
azimelor şapte zile cu bucurie, pentru că DOMNUL îi făcuse plini
de bucurie şi întorsese inima împăratului Asiriei spre ei, pentru a
le întări mâinile în lucrarea casei lui Dumnezeu, Dumnezeul lui
Israel.

7 Acum, după aceste lucruri, pe timpul domniei lui Artaxerxes,
împăratul Persiei, Ezra fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui
Hilchia, **2** Fiul lui Şalum, fiul lui Ţadoc, fiul lui Ahitub, **3** Fiul lui
Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot, **4** Fiul lui Zerahia, fiul lui
Uzi, fiul lui Buchi, **5** Fiul lui Abişua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar,
fiul lui Aaron, marele preot; **6** Acest Ezra s-a urcat din Babilon;
şi el era un scrib iscusit în legea lui Moise, pe care DOMNUL
Dumnezeul lui Israel o dăduse; şi împăratul i-a împlinit toată
cererea, conform cu mâna DOMNULUI Dumnezeului său care
era asupra lui. **7** Şi s-au urcat câţiva dintre copiii lui Israel şi
dintre preoţi şi leviţi şi cântăreţi şi portari şi netinimi la Ierusalim,
în anul al şaptelea al lui Artaxerxes, împăratul. **8** Şi Ezra a venit
la Ierusalim în luna a cincea, care era în anul al şaptelea al
împăratului. **9** Pentru că în ziua întâi a lunii întâi a început el
să se urce din Babilon şi în ziua întâi a lunii a cincea a ajuns

la Ierusalim, conform cu mâna cea bună a Dumnezeului său
care era asupra lui. **10** Fiindcă Ezra îşi pregătise inima să caute
legea DOMNULUI şi să o împlinească şi să înveţe în Israel
statute şi judecăţi. **11** Acum, aceasta este copia scrisorii pe care
împăratul Artaxerxes i-a dat-o lui Ezra, preotul, scribul, un scrib
al cuvintelor poruncilor DOMNULUI şi al statutelor lui pentru
Israel. **12** Artaxerxes, împărat al împăraţilor, către Ezra preotul,
un scrib al legii Dumnezeului cerului, pace desăvârşită în acest
timp. **13** Dau o hotărâre, ca toţi cei din poporul lui Israel şi dintre
preoţii lui şi leviţi din domeniul meu, care doresc din propria lor
voinţă să urce la Ierusalim, să meargă cu tine. **14** Pentru că tu
eşti trimis de împărat şi de cei şapte sfătuitori ai lui, să cercetezi
referitor la Iuda şi Ierusalim, conform cu legea Dumnezeului tău
care este în mâna ta; **15** Şi să duci argintul şi aurul, pe care
împăratul şi sfătuitorii lui l-au oferit de bunăvoie Dumnezeului lui
Israel, a cărui locuinţă este în Ierusalim, **16** Şi tot argintul şi aurul
pe care îl poţi găsi în toată provincia Babilonului, cu darul de
bunăvoie al poporului şi al preoţilor, care oferă de bunăvoie
pentru casa Dumnezeului lor care este în Ierusalim; **17** Ca tu să
cumperi repede cu aceşti bani tauri, berbeci, miei, cu darurile lor
de mâncare şi darurile lor de băutură şi să le oferi pe altarul
casei Dumnezeului vostru care este în Ierusalim. **18** Şi orice ţi se
va părea bine, ţie şi fraţilor tăi, pentru a face cu restul argintului
şi al aurului, aceea faceţi după voia Dumnezeului vostru. **19**
Vasele de asemenea care îţi sunt date pentru serviciul casei
Dumnezeului tău, să le dai înaintea Dumnezeului Ierusalimului.
20 Şi orice va mai fi nevoie pentru casa Dumnezeului tău, ce vei
avea ocazia să dăruieşti, dăruieşte aceasta din casa tezaurului
împăratului. **21** Şi eu, chiar eu, împăratul Artaxerxes, dau o

hotărâre tuturor trezorierilor care sunt dincolo de râu, ca orice va
cere de la voi, preotul Ezra, scribul legii Dumnezeului cerului,
să fie făcut repede, **22** Până la o sută de talanţi de argint şi o
sută de măsuri de grâu şi o sută de baţi de vin şi o sută de
baţi de untdelemn şi sare fără să se ţină seama. **23** Orice este
poruncit de Dumnezeul cerului, să fie făcut cu hărnicie pentru
casa Dumnezeului cerului, pentru că de ce să fie furie împotriva
domeniului împăratului şi a fiilor săi? **24** De asemenea vă facem
cunoscut, că referitor la oricare dintre preoţi şi leviţi, cântăreţi,
portari, netinimi, sau servitori ai acestei case a lui Dumnezeu, nu
va fi legiuit să impuneţi taxă, tribut sau vamă asupra lor. **25** Şi tu,
Ezra, după înţelepciunea Dumnezeului tău, care este în mâna
ta, pune magistraţi şi judecători, care să judece tot poporul care
este dincolo de râu, pe toţi cei care cunosc legile Dumnezeului
tău; şi învăţaţi pe cei care nu le cunosc. **26** Şi oricine nu va
împlini legea Dumnezeului tău şi legea împăratului, judecata
să fie executată repede asupra lui, fie spre moarte, sau spre
alungare, sau spre confiscarea bunurilor, sau spre închisoare.
27 Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul părinţilor noştri, care a
pus un astfel de lucru ca acesta în inima împăratului, pentru a
înfrumuseţa casa DOMNULUI care este în Ierusalim; **28** Şi şi-a
întins mila asupra mea înaintea împăratului şi a sfătuitorilor lui şi
înaintea tuturor prinţilor puternici ai împăratului. Şi eu am fost
întărit când mâna DOMNULUI Dumnezeului meu era peste mine
şi am adunat din Israel bărbaţi de seamă să se urce cu mine.

8 Aceştia sunt acum mai marii părinţilor lor şi aceasta este
genealogia celor care s-au urcat cu mine din Babilon, în
timpul domniei lui Artaxerxes, împăratul: **2** Dintre fiii lui Fineas,
Gherşom; dintre fiii lui Itamar, Daniel; dintre fiii lui David, Hatuş.

3 Dintre fiii lui Şecania, dintre fiii lui Pareoş, Zaharia; şi cu el erau
număraţi prin genealogia celor de parte bărbătească, o sută
cincizeci. **4** Dintre fiii lui Pahat-Moab, Elioenai, fiul lui Zerahia, şi
cu el două sute, de parte bărbătească. **5** Dintre fiii lui Şecania,
fiul lui Iahaziel, şi cu el trei sute, de parte bărbătească. **6** De
asemenea dintre fiii lui Adin, Ebed, fiul lui Ionatan, şi cu el
cincizeci, de parte bărbătească. **7** Şi dintre fiii lui Elam, Isaia,
fiul Ataliei, şi cu el şaptezeci, de parte bărbătească. **8** Şi dintre
fiii lui Şefatia, Zebadia, fiul lui Mihail, şi cu el optzeci, de parte
bărbătească. **9** Dintre fiii lui Ioab, Obadia, fiul lui Iehiel, şi cu
el două sute optsprezece, de parte bărbătească. **10** Şi dintre
fiii lui Şelomit, fiul lui Iosifia, şi cu el o sută şaizeci, de parte
bărbătească. **11** Şi dintre fiii lui Bebai, Zaharia, fiul lui Bebai, şi
cu el douăzeci şi opt, de parte bărbătească. **12** Şi dintre fiii lui
Azgad, Iohanan, fiul lui Hacatan şi cu el o sută zece, de parte
bărbătească. **13** Şi dintre cei din urmă fii ai lui Adonicam, ale
căror nume sunt acestea: Elifelet, Ieiel şi Şemaia şi cu ei şaizeci,
de parte bărbătească. **14** De asemenea dintre fiii lui Bigvai,
Utai şi Zabuda şi cu ei şaptezeci, de parte bărbătească. **15** Şi i-
am adunat la râul care curge spre Ahava; şi acolo am locuit
trei zile în corturi; şi am privit asupra poporului şi preoţilor şi
nu am găsit acolo pe niciunul dintre fiii lui Levi. **16** Atunci am
trimis după Eliezer, după Ariel, după Şemaia şi după Elnatan şi
după Iarib şi după Elnatan şi după Natan şi după Zaharia şi
după Meşulam, bărbaţi de seamă; de asemenea după Ioiarib şi
după Elnatan, oameni ai priceperii. **17** Şi i-am trimis cu poruncă
la Ido mai marele din locul Casifia şi le-am spus ce ar trebui
să îi spună lui Ido şi fraţilor săi netinimii, din locul Casifia, ca
să ne aducă servitori pentru casa Dumnezeului nostru. **18** Şi

prin mâna cea bună a Dumnezeului nostru peste noi ei ne-au
adus pe un om al înţelegerii dintre fiii lui Mahli, fiul lui Levi, fiul
lui Israel; şi pe Şerebia, cu fiii săi şi cu fraţii săi, optsprezece;
19 Şi pe Haşabia şi cu el pe Isaia dintre fiii lui Merari, fraţii săi
şi fiii lor, douăzeci; **20** De asemenea dintre netinimi, pe care
David şi prinţii îi rânduiseră pentru serviciul leviţilor, două sute
douăzeci de netinimi; toţi au fost numiţi pe nume. **21** Atunci eu
am proclamat un post acolo, la râul Ahava, ca să ne chinuim
înaintea Dumnezeului nostru, pentru a căuta la el o cale dreaptă
pentru noi şi pentru micuţii noştri şi pentru toată averea noastră.
22 Pentru că mi-era ruşine să cer de la împărat o ceată înarmată
de soldaţi şi de călăreţi, pentru a ne ajuta pe cale împotriva
duşmanului; deoarece noi vorbisem împăratului, spunând: Mâna
Dumnezeului nostru este spre bine peste toţi aceia care îl
caută; dar puterea lui şi furia lui sunt împotriva tuturor celor
care îl părăsesc. **23** Astfel că am postit şi l-am implorat pe
Dumnezeul nostru pentru aceasta; şi el a fost înduplecat de noi.
24 Atunci am despărţit doisprezece dintre mai marii preoţilor:
pe Şerebia, pe Haşabia şi pe zece dintre fraţii lor cu ei, **25** Şi
le-am cântărit argintul şi aurul şi vasele, ofranda pentru casa
Dumnezeului nostru, pe care împăratul şi sfătuitorii săi şi domnii
săi şi tot Israelul acolo prezent, îl oferiseră; **26** Am cântărit în
mâna lor şase sute cincizeci de talanţi de argint şi o sută de
talanţi de vase de argint şi o sută de talanţi de aur; **27** De
asemenea douăzeci de oale de aur de o mie de drahme; şi două
vase de aramă fină, preţioasă ca aurul. **28** Şi le-am spus: Voi
sunteţi sfinţi pentru DOMNUL; vasele de asemenea sunt sfinte;
şi argintul şi aurul sunt un dar de bunăvoie pentru DOMNUL
Dumnezeul părinţilor voştri. **29** Vegheaţi şi păziţi-le, până le veţi

cântări înaintea mai marilor preoţilor şi ai leviţilor şi înaintea mai
marilor dintre părinţii lui Israel, la Ierusalim, în camerele casei
DOMNULUI. **30** Astfel, preoţii şi leviţii au luat greutatea argintului
şi a aurului şi a vaselor, pentru a le aduce la Ierusalim în casa
Dumnezeului nostru. **31** Apoi noi am plecat de la râul Ahava în a
douăsprezecea zi a lunii întâi, pentru a merge la Ierusalim; şi
mâna Dumnezeului nostru era peste noi şi ne-a scăpat din mâna
duşmanului şi a celor care pândeau pe cale. **32** Şi am ajuns la
Ierusalim şi am rămas acolo trei zile. **33** Şi în ziua a patra au fost
cântărite argintul şi aurul şi vasele în casa Dumnezeului nostru
prin mâna lui Meremot fiul preotului Urie; şi cu el era Eleazar, fiul
lui Fineas; şi cu ei era Iozabad, fiul lui Ieşua şi Noadia, fiul lui
Binui, toţi leviţi; **34** După numărul şi după greutatea fiecăreia; şi
toată greutatea a fost scrisă în acel timp. **35** De asemenea copiii
acelora care fuseseră duşi, care ieşiseră din captivitate au oferit
ofrande arse Dumnezeului lui Israel, doisprezece tauri pentru tot
Israelul, nouăzeci şi şase de berbeci, şaptezeci şi şapte de miei,
doisprezece ţapi ca ofrandă pentru păcat: toată aceasta era o
ofrandă arsă DOMNULUI. **36** Şi împuternicirile împăratului le-au
dat căpeteniilor împăratului şi guvernatorilor de partea aceasta a
râului; şi ei au sprijinit pe popor şi casa lui Dumnezeu.

9 Şi după ce aceste lucruri s-au terminat, prinţii au venit la
mine, spunând: Poporul lui Israel şi preoţii şi leviţii nu s-au
separat de popoarele ţărilor, ci au făcut conform cu urâciunile
lor, ale canaaniţilor, ale hitiţilor, ale pereziţilor, ale iebusiţilor,
ale amoniţilor, ale moabiţilor, ale egiptenilor şi ale amoriţilor.
2 Pentru că au luat dintre fiicele lor pentru ei înşişi şi pentru
fiii lor; astfel încât sămânţa sfântă s-a amestecat cu popoarele
acestor ţări; da, mâna prinţilor şi a conducătorilor a fost cea

dintâi în această fărădelege. **3** Şi când am auzit acest lucru,
mi-am rupt haina şi mantaua şi mi-am smuls perii din cap şi
din barbă şi m-am aşezat înmărmurit. **4** Atunci s-au adunat la
mine toţi cei care tremurau la cuvintele Dumnezeului lui Israel,
din cauza fărădelegii celor care fuseseră duşi în captivitate;
şi am şezut înmărmurit până la sacrificiul de seară. **5** Şi la
sacrificiul de seară m-am ridicat din tristeţea mea; şi după ce
mi-am rupt haina şi mantaua, am căzut pe genunchi şi mi-am
întins mâinile către DOMNUL Dumnezeul meu. **6** Şi am spus:
O Dumnezeul meu, roşesc şi îmi este ruşine să îmi ridic faţa
către tine, Dumnezeul meu, pentru că nelegiuirile noastre s-au
înmulţit până peste capetele noastre şi fărădelegea noastră a
crescut până la ceruri. **7** Din zilele părinţilor noştri am fost într-o
mare fărădelege până în această zi; şi din cauza nelegiuirilor
noastre am fost noi, împăraţii noştri şi preoţii noştri, daţi în mâna
împăraţilor ţărilor, sabiei, captivităţii, şi prăzii, şi ruşinii feţei,
precum este în această zi. **8** Şi acum pentru scurt timp [s-]a
arătat har de la DOMNUL Dumnezeul nostru, pentru a ne lăsa o
rămăşiţă să scape şi să ne dea un piron în locul său sfânt, ca
Dumnezeul nostru să ne lumineze ochii şi să ne dea puţină
înviorare în robia noastră. **9** Pentru că noi eram robi; totuşi
Dumnezeul nostru nu ne-a părăsit în robia noastră, ci şi-a întins
milă spre noi înaintea feţei împăraţilor Persiei, pentru a ne da
înviorare, ca să ridicăm casa Dumnezeului nostru şi să reparăm
pustiirile ei şi să ne dea un zid în Iuda şi în Ierusalim. **10** Şi
acum, Dumnezeul nostru, ce să spunem noi după aceasta?
Pentru că am părăsit poruncile tale, **11** Pe care le-ai poruncit
prin servitorii tăi, profeţii, spunând: Ţara în care mergeţi pentru a
o stăpâni, este o ţară necurată prin murdăria popoarelor ţărilor,

prin urâciunile lor, care au umplut-o de la o margine la alta prin
necurăţia lor. **12** De aceea acum să nu daţi pe fiicele voastre
fiilor lor, nici să nu luaţi pe fiicele lor pentru fiii voştri, nici să
nu căutaţi vreodată pacea lor sau bogăţia lor; ca să fiţi tari şi
să mâncaţi bunătatea ţării şi să o lăsaţi ca moştenire copiilor
voştri pentru totdeauna. **13** Şi, după toate câte au venit asupra
noastră pentru faptele noastre rele şi pentru fărădelegea noastră
mare, văzând că tu Dumnezeul nostru ne-ai pedepsit mai puţin
decât merită nelegiuirile noastre şi ne-ai dat o astfel de eliberare
ca aceasta; **14** Să călcăm noi din nou poruncile tale şi să ne
încuscrim cu popoarele acestor urâciuni? Nu te vei mânia pe
noi până ne vei mistui, astfel încât să nu fie nicio rămăşiţă nici
scăpare? **15** DOAMNE Dumnezeul lui Israel, tu eşti drept, pentru
că noi rămânem un popor scăpat, precum este în această zi;
iată, noi suntem înaintea ta în fărădelegile noastre, pentru că nu
putem sta în picioare înaintea ta din această cauză.

10 Acum, după ce Ezra s-a rugat şi a mărturisit, plângând şi
aruncându-se jos înaintea casei lui Dumnezeu, s-a strâns la el
din Israel o foarte mare adunare de bărbaţi şi femei şi copii,
pentru că poporul plângea foarte tare. **2** Şi Şecania, fiul lui
Iehiel, unul dintre fiii lui Elam, a răspuns şi i-a zis lui Ezra: Noi
am încălcat legea împotriva Dumnezeului nostru şi am luat soţii
străine din poporul ţării; totuşi acum este speranţă în Israel
în această privinţă. **3** De aceea acum, să facem legământ cu
Dumnezeul nostru de a pune deoparte toate soţiile şi pe cei
care sunt născuţi din ele, conform cu sfatul domnului meu şi al
acelora care tremură la porunca Dumnezeului nostru; şi să se
facă după lege. **4** Ridică-te, pentru că acest lucru îţi aparţine;
noi de asemenea vom fi cu tine; încurajează-te şi fă-o. **5** Atunci

s-a ridicat Ezra şi a făcut pe mai marii preoţilor, pe leviţi şi pe tot
Israelul să jure că vor face conform cu acest cuvânt. Şi ei au
jurat. **6** Atunci Ezra s-a ridicat dinaintea casei lui Dumnezeu şi a
mers în camera lui Iohanan, fiul lui Eliaşib; şi după ce a intrat
acolo nu a mâncat pâine nici nu a băut apă, pentru că jelea din
cauza încălcării legii celor care fuseseră duşi în captivitate. **7** Şi
au proclamat în tot Iuda şi Ierusalim către toţi copiii captivităţii,
să se adune la Ierusalim; **8** Şi oricine va refuza să vină în trei
zile, conform cu sfatul prinţilor şi al bătrânilor, toată averea lui
va fi confiscată, iar el însuşi separat de adunarea celor care
au fost duşi în captivitate. **9** Atunci toţi bărbaţii lui Iuda şi ai lui
Beniamin s-au adunat la Ierusalim în trei zile. Era luna a noua,
în a douăzecea zi a lunii; şi tot poporul şedea în strada casei
lui Dumnezeu, tremurând din cauza acestui lucru şi din cauza
ploii mari. **10** Şi preotul Ezra a stat în picioare şi le-a spus: Aţi
încălcat legea şi aţi luat soţii străine, ca să măriţi fărădelegea lui
Israel. **11** De aceea acum, mărturisiţi DOMNULUI Dumnezeul
părinţilor voştri şi faceţi voia lui; şi separaţi-vă de poporul ţării şi
de soţiile străine. **12** Atunci toată adunarea a răspuns şi a zis
cu voce tare: Precum ai spus, astfel trebuie să facem. **13** Dar
poporul este mult şi este un timp de multă ploaie şi nu putem sta
în picioare afară, nici nu este aceasta o lucrare de o zi sau două:
pentru că suntem mulţi care am încălcat legea în acest lucru.
14 Să se ridice acum în picioare conducătorii noştri ai întregii
adunări şi toţi câţi au luat soţii străine în cetăţile noastre să vină
la timpuri hotărâte şi cu ei bătrânii fiecărei cetăţi şi judecătorii ei,
până când furia înverşunată a Dumnezeului nostru pentru acest
lucru se va întoarce de la noi. **15** Numai Ionatan fiul lui Asael şi
Iahzia fiul lui Ticva au fost folosiţi în aceasta; şi Meşulam şi

Şabtai levitul i-au ajutat. **16** Şi copiii captivităţii au făcut astfel. Şi
preotul Ezra, cu unii dintre mai marii dintre părinţi, după casa
părinţilor lor şi toţi dintre ei după numele lor, au fost separaţi şi
au şezut jos în ziua întâi a lunii a zecea pentru a examina acest
lucru. **17** Şi au terminat cu toţi bărbaţii care luaseră soţii străine,
până în ziua întâi a lunii întâi. **18** Şi printre fiii preoţilor au fost
găsiţi unii care luaseră soţii străine: mai ales, dintre fiii lui Ieşua
fiul lui Ioţadac şi fraţii săi; Maaseia şi Eliezer şi Iarib şi Ghedalia.
19 Şi ei şi-au dat mâinile că vor pune deoparte pe soţiile lor; şi
fiind vinovaţi, ei au oferit un berbec din turmă pentru fărădelegea
lor. **20** Şi dintre fiii lui Imer: Hanani şi Zebadia. **21** Şi dintre fiii lui
Harim: Maaseia şi Ilie şi Şemaia şi Iehiel şi Ozia. **22** Şi dintre
fiii lui Paşhur: Elioenai, Maaseia, Ismael, Netaneel, Iozabad
şi Eleasa. **23** De asemenea dintre leviţi: Iozabad şi Şimei şi
Chelaia (acelaşi este Chelita), Petahia, Iuda şi Eliezer. **24** Dintre
cântăreţi de asemenea: Eliaşib; şi dintre portari: Şalum şi Telem
şi Uri. **25** Mai mult, din Israel; dintre fiii lui Pareoş: Ramia şi Iziia
şi Malchia şi Miiamin şi Eleazar şi Malchia şi Benaia. **26** Şi dintre
fiii lui Elam: Matania, Zaharia şi Iehiel şi Abdi şi Ierimot şi Ilie. **27**
Şi dintre fiii lui Zatu: Elioenai, Eliaşib, Matania şi Ierimot şi Zabad
şi Aziza. **28** Şi dintre fiii lui Bebai: Iohanan, Hanania, Zabai şi
Atlai. **29** Şi dintre fiii lui Bani: Meşulam, Maluc şi Adaia, Iaşub şi
Şeal şi Ramot. **30** Şi dintre fiii lui Pahat-Moab: Adna şi Chelal,
Benaia, Maaseia, Matania, Beţaleel şi Binui şi Manase. **31** Şi
dintre fiii lui Harim: Eliezer, Işia, Malchia, Şemaia, Simeon, **32**
Beniamin, Maluc şi Şemaria. **33** Dintre fiii lui Haşum: Matenai,
Matata, Zabad, Elifelet, Ieremai, Manase şi Şimei. **34** Dintre
fiii lui Bani: Maadai, Amram şi Uel, **35** Benaia, Bedia, Cheluh,
36 Vania, Meremot, Eliaşib, **37** Matania, Matenai şi Iaasau, **38**

Şi Bani şi Binui, Şimei, **39** Şi Şelemia şi Natan şi Adaia, **40**
Macnadebai, Şaşai, Şarai, **41** Azareel şi Şelemia, Şemaria,
42 Şalum, Amaria şi Iosif. **43** Dintre fiii lui Nebo: Ieiel, Matitia,
Zabad, Zebina, Iadau şi Ioel, Benaia. **44** Toţi aceştia luaseră soţii
străine; şi unii dintre ei au avut soţii prin care au avut copii.

Neemia

1 Cuvintele lui Neemia, fiul lui Hacalia. Și s-a întâmplat în luna
Chisleu, în anul al douăzecilea, când eram în palatul Susa, **2**
Că Hanani, unul dintre frații mei, a venit, el și anumiți bărbați
din Iuda; și i-am întrebat referitor la iudeii care scăpaseră,
care rămăseseră din captivitate și referitor la Ierusalim. **3** Și
ei mi-au spus: Rămășița care a rămas din captivitate acolo în
provincie este în mare necaz și ocară; zidul Ierusalimului de
asemenea este dărâmat și porțile lui sunt arse cu foc. **4** Și s-a
întâmplat, după ce am auzit aceste cuvinte, că am șezut jos
și am plâns și am jelit câteva zile și am postit și m-am rugat
înaintea Dumnezeului cerului, **5** Și am spus: Te implor, DOAMNE
Dumnezeul cerului, Dumnezeul cel mare și înfricoșător, care ține
legământul și mila față de cei care îl iubesc și păzesc poruncile
lui; **6** Să fie acum urechea ta atentă și ochii tăi deschiși, ca
să auzi rugăciunea servitorului tău, cu care mă rog înaintea
ta acum, zi și noapte, pentru copiii lui Israel, servitorii tăi, și
mărturisesc păcatele copiilor lui Israel, pe care noi le-am păcătuit
împotriva ta; deopotrivă eu și casa tatălui meu am păcătuit. **7**
Ne-am purtat foarte corupt împotriva ta și nu am păzit poruncile,
nici statutele, nici judecățile, pe care le-ai poruncit servitorului
tău Moise. **8** Amintește-ți, te implor, de cuvântul pe care l-ai
poruncit servitorului tău Moise, spunând: Dacă încălcați legea,
vă voi împrăștia printre națiuni; **9** Dar dacă vă întoarceți la mine
și păziți poruncile mele și le faceți; chiar dacă ar fi dintre voi
aruncați până la marginea cea mai îndepărtată a cerului, totuși îi
voi aduna de acolo și îi voi aduce în locul pe care l-am ales
pentru a pune numele meu acolo. **10** Și aceștia sunt servitorii tăi
și poporul tău, pe care l-ai răscumpărat prin marea ta putere

și prin mâna ta cea tare. **11** DOAMNE, te implor, să fie acum
urechea ta atentă la rugăciunea servitorului tău și la rugăciunea
servitorilor tăi, care doresc să se teamă de numele tău; și fă, te
rog, să prospere servitorul tău în această zi și dăruiește-i milă
înaintea ochilor acestui bărbat. Pentru că eu am fost paharnicul
împăratului.

2 Și s-a întâmplat în luna Nisan, în anul al douăzecilea al
împăratului Artaxerxes, că era vin înaintea lui; și am luat vinul și
l-am dat împăratului. Și, nu fusesem mai înainte trist în prezența
lui. **2** De aceea împăratul mi-a spus: De ce este înfățișarea ta
tristă, văzând că nu ești bolnav? Aceasta nu este nimic altceva
decât tristețe a inimii. Atunci m-am înfricoșat foarte tare, **3** Și am
spus împăratului: Veșnic să trăiască împăratul, de ce să nu fie
înfățișarea mea tristă, când cetatea, locul mormintelor părinților
mei, șade risipită și porțile ei au fost mistuite de foc? **4** Atunci
împăratul mi-a spus: Ce cauți? Astfel, m-am rugat Dumnezeului
cerului. **5** Și am spus împăratului: Dacă place împăratului și dacă
servitorul tău ar găsi favoare înaintea feței tale, să mă trimiți în
Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, să o construiesc. **6** Și
împăratul mi-a spus (împărăteasa de asemenea ședea lângă el):
Cât de lungă va fi călătoria ta? Și când te vei întoarce? Astfel a
făcut plăcere împăratului să mă trimită; și i-am hotărât un timp.
7 Mai mult, am spus împăratului: Dacă ar place împăratului, să
mi se dea scrisori către guvernatorii de dincolo de râu, ca să
mă lase să trec până voi ajunge în Iuda; **8** Și o scrisoare către
Asaf păzitorul pădurii împăratului, ca să îmi dea lemnăria să fac
bârne pentru porțile palatului care aparținea de casă, și pentru
zidul cetății și pentru casa în care voi intra. Și împăratul mi-
a dat, conform cu mâna cea bună a Dumnezeului meu peste

mine. **9** Atunci am mers la guvernatorii de dincolo de râu și le-
am dat scrisorile împăratului. Și împăratul trimisese căpetenii
ale armatei și călăreți cu mine. **10** Când Sanbalat horonitul și
Tobia, servitorul, amonitul, au auzit de aceasta, i-a mâhnit foarte
tare că a venit un om să caute bunăstarea copiilor lui Israel. **11**
Astfel, eu am venit la Ierusalim și am stat acolo trei zile. **12**
Și m-am sculat noaptea, eu și câțiva bărbați cu mine; nici nu
am spus vreunui om ce pusese Dumnezeul meu în inima mea
pentru a face la Ierusalim; nici nu era acolo vreun animal cu
mine, în afară de animalul pe care călăream. **13** Și am ieșit
noaptea pe poarta văii, chiar prin fața fântânii dragonului și spre
poarta bălegarului și am văzut zidurile Ierusalimului care erau
dărâmate și porțile lui mistuite de foc. **14** Atunci am mers la
poarta fântânii și la scăldătoarea împăratului; dar nu era loc
pentru animalul care era sub mine să treacă. **15** Atunci am
urcat eu noaptea pe lângă pârâu și am văzut zidul și m-am
dus înapoi și am intrat pe poarta văii și m-am întors. **16** Și
conducătorii nu știau unde mersesem, sau ce făcusem; nici nu
spusesem încă aceasta iudeilor, nici preoților, nici nobililor, nici
conducătorilor, nici celorlalți care făceau lucrarea. **17** Atunci le-
am spus: Voi vedeți nenorocirea în care suntem, cum Ierusalimul
șade risipit și porțile lui sunt arse cu foc; veniți și să construim
zidul Ierusalimului, ca să nu mai fim de ocară. **18** Atunci le-
am spus despre mâna Dumnezeului meu care fusese bună
peste mine; și de asemenea de cuvintele împăratului pe care
mi le spusese. Iar ei au spus: Să ne ridicăm și să construim.
Astfel, și-au întărit mâinile pentru această lucrare bună. **19** Dar
când Sanbalat horonitul și Tobia, servitorul, amonitul, și Gheșem
arabul, au auzit aceasta, au râs de noi în batjocură și ne-au

disprețuit și au spus: Ce este acest lucru pe care îl faceți? Vă
răzvrătiți împotriva împăratului? **20** Atunci le-am răspuns și le-
am zis: Dumnezeul cerului, el ne va face să prosperăm; de
aceea noi, servitorii săi, ne vom ridica și vom construi; dar voi nu
aveți nici parte, nici drept, nici amintire în Ierusalim.

3 Atunci Eliașib, marele preot, s-a ridicat împreună cu frații
săi, preoții, și au construit Poarta Oilor; au sfințit-o și i-au pus
ușile; chiar până la turnul lui Meea au sfințit-o, până la turnul
lui Hananeel. **2** Și lângă el au construit bărbații din Ierihon. Și
lângă ei a construit Zacur, fiul lui Imri. **3** Dar Poarta Peștilor au
construit-o fiii lui Hasenaai, care de asemenea i-au pus bârnele
și i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei. **4** Și lângă ei a
reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț. Și lângă ei a reparat
Meșulam, fiul lui Berechia, fiul lui Meșezabeel. Și lângă ei a
reparat Țadoc, fiul lui Baana. **5** Și lângă ei au reparat tecoatiții;
dar nobilii lor nu și-au pus gâturile la lucrarea DOMNULUI lor. **6**
Mai mult, poarta cea veche au reparat-o Ioiada, fiul lui Paseah și
Meșulam, fiul lui Besodia; ei i-au așezat bârnele și i-au pus ușile
și încuietorile ei și zăvoarele ei. **7** Și lângă ei au reparat Melatia
gabaonitul și Iadon meronotitul, bărbații din Gabaon și din Mițpa,
până la scaunul guvernatorului din partea aceasta a râului. **8**
Lângă el a reparat Uziel, fiul lui Harhaia, dintre aurari. Lângă el
de asemenea a reparat Hanania, fiul unuia dintre parfumieri,
și au fortificat Ierusalimul până la zidul cel lat. **9** Și lângă ei
a reparat Refaia, fiul lui Hur, conducătorul peste o jumătate
din Ierusalim. **10** Și lângă ei a reparat Iedaia, fiul lui Harumaf,
chiar în dreptul casei lui. Și lângă el a reparat Hatuș, fiul lui
Hașabnia. **11** Malchiia, fiul lui Harim și Hașub, fiul lui Pahat-
Moab, au reparat cealaltă bucată și turnul cuptoarelor. **12** Și

lângă el a reparat Șalum, fiul lui Haloheș, conducătorul peste o
jumătate de parte din Ierusalim, el și fiicele lui. **13** Poarta văii
au reparat-o Hanun și locuitorii din Zanoah; ei au construit-o și
i-au pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei și o mie de coți
de zid până la poarta bălegarului. **14** Dar poarta bălegarului a
reparat-o Malchiia, fiul lui Recab, conducătorul peste o parte din
Bet-Hacherem; el a construit-o și i-a pus ușile, încuietorile ei
și zăvoarele ei. **15** Dar poarta fântânii a reparat-o Șalun, fiul
lui Col-Hoze, conducătorul unei părți din Mițpa; el a construit-
o și a acoperit-o și i-a pus ușile, încuietorile ei și zăvoarele ei
și zidul scăldătorii din Șiloa lângă grădina împăratului și până
la treptele care coboară din cetatea lui David. **16** După el a
reparat Neemia, fiul lui Azbuc, conducătorul peste o jumătate din
Bet-Țur, până la locul din fața mormintelor lui David și până la
scăldătoarea care fusese făcută și până la casa războinicilor.
17 După el au reparat leviții: Rehum, fiul lui Bani. Lângă el a
reparat Hașabia conducătorul peste o jumătate de parte din
Cheila, în partea lui. **18** După el au reparat frații lor: Bavai,
fiul lui Henadad, conducătorul peste o jumătate din Cheila. **19**
Și, lângă el, a reparat Ezer, fiul lui Ieșua, conducătorul peste
Mițpa, o altă bucată în dreptul urcușului la casa armelor, la cotul
zidului. **20** După el Baruc, fiul lui Zabai, a reparat cu zel cealaltă
bucată, de la cotul zidului până la ușa casei lui Eliașib, marele
preot. **21** După el a reparat Meremot, fiul lui Urie, fiul lui Hacoț, o
altă bucată, de la ușa casei lui Eliașib până la capătul casei lui
Eliașib. **22** Și după el au reparat preoții, bărbații câmpiei. **23**
După ei au reparat Beniamin și Hașub în fața casei lor. După
el a reparat Azaria, fiul lui Maaseia, fiul lui Anania lângă casa
lui. **24** După el a reparat Binui, fiul lui Henadad o altă bucată,

de la casa lui Azaria până la cotul zidului, chiar până la colț.
25 Palal, fiul lui Uzai, a reparat în dreptul cotului zidului și al
turnului care iese în afară din casa împăratului, care era lângă
curtea închisorii. După el a reparat Pedaia, fiul lui Pareoș. **26**
Mai mult, netinimii locuiau în Ofel, până la locul din dreptul porții
apei spre est și până la turnul care iese în afară. **27** După ei
tecoatiții au reparat o altă bucată, din dreptul marelui turn, care
iese în afară, până la zidul lui Ofel. **28** Deasupra porții cailor au
reparat preoții, fiecare în dreptul casei lui. **29** După ei a reparat
Țadoc, fiul lui Imer, în dreptul casei lui. După el a reparat de
asemenea Șemaia, fiul lui Șecania, păzitorul porții de est. **30**
După el au reparat Hanania, fiul lui Șelemia, și Hanun al șaselea
fiu al lui Țalaf, o altă bucată. După el a reparat Meșulam, fiul lui
Berechia, în dreptul camerei lui. **31** După el a reparat Malchiia,
fiul aurarului, până la locul netinimilor și al comercianților, în
dreptul porții Mifcad și până la urcușul colțului. **32** Și între urcușul
colțului, la poarta oilor, au reparat aurarii și comercianții.

4 Dar s-a întâmplat că, atunci când Sanbalat a auzit că noi am
construit zidul, s-a înfuriat și s-a aprins mult și a batjocorit pe
iudei. **2** Și a vorbit înaintea fraților săi și a armatei Samariei și a
spus: Ce fac acești iudei slabi? Se vor întări ei? Vor sacrifica ei?
Vor termina ei într-o zi? Vor reînvia ei pietrele din grămezile de
moloz care sunt arse? **3** Și Tobia amonitul era lângă el și a
spus: Ceea ce ei construiesc dacă doar o vulpe s-ar urca, ar
dărâma zidul lor de piatră. **4** Auzi, Dumnezeul nostru, pentru că
suntem disprețuiți; și întoarce ocara lor asupra capului lor și dă-i
ca pradă în țara captivității; **5** Și nu acoperi nelegiuirea lor și să
nu fie șters păcatul lor dinaintea ta, pentru că ei te-au provocat
la mânie înaintea celor care construiesc. **6** Astfel am construit

noi zidul; și tot zidul a fost îmbinat până la jumătatea lui, pentru
că poporul avea inimă să muncească. **7** Dar s-a întâmplat, când
au auzit Sanbalat și Tobia și arabii și amoniții și asdodiții că
zidurile Ierusalimului erau ridicate și că spărturile începeau să fie
astupate, că s-au înfuriat foarte tare, **8** Și au uneltit toți împreună
să vină și să lupte împotriva Ierusalimului și să îl împiedice. **9**
Totuși noi ne-am făcut rugăciunea către Dumnezeul nostru și am
pus o gardă împotriva lor zi și noapte, din cauza lor. **10** Și Iuda a
spus: Puterea purtătorilor de poveri este slăbită și este mult
moloz; astfel încât nu suntem în stare să construim zidul. **11** Și
potrivnicii noștri au spus: Nu vor ști, nici nu vor vedea, până vom
ajunge în mijlocul lor și îi vom ucide și vom face ca lucrarea
să înceteze. **12** Și s-a întâmplat că, atunci când iudeii, care
locuiau lângă ei, au venit, ne-au spus de zece ori: Oriunde vă
veți întoarce, ei vor fi peste voi. **13** De aceea am pus în locurile
mai de jos în spatele zidului și în locurile mai înalte, chiar eu am
așezat poporul după familiile lor cu săbiile lor, cu sulițele lor și cu
arcurile lor. **14** Și m-am uitat și m-am ridicat și am spus nobililor
și conducătorilor și restului poporului: Nu vă temeți de ei; amintiți-
vă de DOMNUL, care este mare și înfricoșător, și luptați pentru
frații voștri, fiii voștri și fiicele voastre, soțiile voastre și casele
voastre. **15** Și s-a întâmplat, când dușmanii noștri au auzit că ni
s-a făcut cunoscut și că Dumnezeu făcuse sfatul lor de nimic,
că noi ne-am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea sa. **16** Și
s-a întâmplat, de atunci înainte, că jumătate din servitorii mei
lucrau în lucrare și cealaltă jumătate din ei purtau deopotrivă
sulițele, scuturile și arcurile și armurile; și conducătorii erau în
spatele întregii case a lui Iuda. **17** Cei care construiau zidul
și cei care purtau poveri, cu cei care încărcau, fiecare cu o

mână lucra în lucrare și cu cealaltă ținea o armă. **18** Deoarece
cei care construiau, fiecare își avea sabia lui încinsă la șold și
astfel construia. Și cel care suna din trâmbiță era lângă mine.
19 Și am spus nobililor și conducătorilor și restului poporului:
Lucrarea este mare și întinsă și noi suntem împrăștiați pe zid,
departe unul de altul. **20** Oriunde veți auzi sunetul trâmbiței, să
vă adunați într-acolo la noi; Dumnezeul nostru va lupta pentru
noi. **21** Astfel noi munceam în lucrare; și jumătate din ei purtau
sulițele de la ridicarea dimineții până când stelele apăreau. **22**
Tot astfel în acel timp am spus poporului: Fiecare cu servitorul
său să găzduiască în Ierusalim, ca noaptea să ne fie gardă, și
ziua să muncească. **23** Astfel nici eu, nici frații mei, nici servitorii
mei, nici bărbații de gardă care mă urmau, niciunul dintre noi nu
ne-am dezbrăcat de hainele noastre, fiecare se dezbrăca doar
pentru spălare.

5 Și a fost un strigăt mare al poporului și al soțiilor lor împotriva
fraților lor iudei. **2** Fiindcă erau unii care spuneau: Noi, fiii noștri
și fiicele noastre, suntem mulți; de aceea trebuie să luăm grâne
pentru ei, ca să mâncăm și să trăim. **3** Erau de asemenea unii
care spuneau: Noi am ipotecat pământurile noastre, viile noastre
și casele noastre, ca să cumpărăm grâne, din cauza foametei. **4**
Erau de asemenea alții care spuneau: Noi am împrumutat bani
pentru tributul împăratului și aceasta pe pământurile noastre și
viile noastre. **5** Totuși acum carnea noastră este precum carnea
fraților noștri, copiii noștri precum copiii lor; și, iată, noi ducem
în robie pe fiii noștri și pe fiicele noastre ca să fie servitori și
unele dintre fiicele noastre sunt duse deja în robie; și nu este în
puterea noastră să le răscumpărăm, pentru că alți oameni au
pământurile și viile noastre. **6** Și m-am mâniat foarte tare când

am auzit strigătul lor și aceste cuvinte. **7** Și m-am sfătuit cu mine
însumi și am mustrat pe nobili și pe conducători și le-am spus:
Voi stoarceți camătă fiecare de la fratele său. Și am adunat o
mare adunare împotriva lor. **8** Și le-am spus: Noi, după abilitatea
noastră, am răscumpărat pe frații noștri iudei, care erau vânduți
păgânilor; și voi să vindeți chiar pe frații voștri? Sau să ne fie ei
vânduți? Atunci ei au tăcut și nu au găsit nimic să răspundă.
9 De asemenea am spus: Nu este bine ceea ce faceți; nu ar
trebui să umblați în teama de Dumnezeul nostru din cauza ocării
păgânilor, dușmanii noștri? **10** Eu de asemenea și frații mei și
servitorii mei, am putea să stoarcem de la ei bani și grâne; vă
rog, să lăsăm această camătă. **11** Dați-le înapoi, vă rog, chiar
în această zi pământurile lor, viile lor, grădinile lor de măslini
și casele lor, de asemenea a suta parte din bani și din grâne,
vinul și untdelemnul pe care l-ați stors de la ei. **12** Atunci ei au
spus: Le vom da înapoi și nu vom cere nimic de la ei; astfel
vom face precum spui. Atunci am chemat preoții și am luat un
jurământ de la ei, că vor face conform cu această promisiune.
13 De asemenea mi-am scuturat poala și am spus: Astfel să
scuture Dumnezeu pe fiecare om din casa lui și din munca
lui, care nu împlinește această promisiune, chiar astfel să fie
scuturat și golit. Și toată adunarea a spus: Amin, și au lăudat pe
DOMNUL. Și poporul a făcut conform cu această promisiune. **14**
Mai mult, de când am fost rânduit să fiu guvernatorul lor în țara
lui Iuda, din anul al douăzecilea până în anul al treizeci și doilea
al împăratului Artaxerxes, adică, doisprezece ani, eu și frații
mei nu am mâncat pâinea guvernatorului. **15** Dar guvernatorii
dinainte, care fuseseră înaintea mea, împovărau poporul și
luaseră de la ei pâine și vin, în afară de cei patruzeci de șekeli

de argint; da, chiar și servitorii lor stăpâneau peste popor; dar
eu nu am făcut astfel, din cauza fricii de Dumnezeu. **16** Da,
de asemenea am continuat în lucrarea acestui zid și nu am
cumpărat vreun pământ; și toți servitorii mei erau adunați acolo
la lucru. **17** Mai mult, erau la masa mea o sută cincizeci dintre
iudei și conducători, în afară de cei care veneau la noi dintre
păgânii care erau în jurul nostru. **18** Acum, ceea ce era pregătit
pentru mine zilnic era un bou și șase oi alese; de asemenea
păsări erau pregătite pentru mine și o dată la zece zile tot felul
de vinuri; totuși, pentru toate acestea eu nu am cerut pâinea
guvernatorului, pentru că robia era grea asupra acestui popor.
19 Gândește-te la mine, Dumnezeul meu, spre bine, conform cu
tot ce am făcut pentru acest popor.

6 Și s-a întâmplat, când Sanbalat și Tobia și Gheșem arabul,
și ceilalți dușmani ai noștri au auzit că eu construisem zidul
și că nu mai era spărtură rămasă în el (deși în acel timp nu
pusesem ușile la porți), **2** Că Sanbalat și Gheșem au trimis
la mine, spunând: Vino, să ne întâlnim împreună în unul din
satele din câmpia Ono. Dar ei gândeau să îmi facă ticăloșie. **3**
Și le-am trimis mesageri, spunând: Eu fac o lucrare mare astfel
încât nu pot să cobor; de ce să înceteze lucrarea, în timp ce o
părăsesc și cobor la voi? **4** Totuși ei au trimis la mine de patru
ori în felul acesta; și eu le-am răspuns în același fel. **5** Atunci
a trimis Sanbalat pe servitorul său la mine, în felul acesta a
cincea oară cu o scrisoare deschisă în mâna sa; **6** În care era
scris: Se aude printre păgâni, și Gașmu spune aceasta, că tu și
iudeii gândiți să vă răzvrătiți; din care cauză tu construiești zidul;
ca tu să fii împăratul lor, conform acestor cuvinte. **7** Și tu de
asemenea ai rânduit profeți să predice despre tine la Ierusalim,

spunând: Este un împărat în Iuda; și acum se va face cunoscut
împăratului conform acestor cuvinte. Vino de aceea acum și să
ne sfătuim împreună. **8** Atunci am trimis la el, spunând: Nu sunt
făcute astfel de lucruri precum spui, ci tu le inventezi din inima
ta. **9** Pentru că toți ne-au înfricoșat, spunând: Mâinile lor vor fi
slăbite de la lucrare și aceasta nu se va face. De aceea acum, O
Dumnezeule, întărește mâinile mele. **10** După aceasta eu am
mers la casa lui Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel, care
era închis; și el a spus: Să ne întâlnim în casa lui Dumnezeu,
înăuntrul templului, și să închidem ușile templului, pentru că ei
vor veni să te ucidă: da, noaptea vor veni ei să te ucidă. **11**
Și eu am spus: Ar trebui un astfel de om ca mine să fugă? Și
cine, fiind precum sunt eu, ar intra în templu pentru a-și salva
viața? Nu voi intra. **12** Și, iată, am priceput că Dumnezeu nu
îl trimisese; ci că el a vestit această profeție împotriva mea;
fiindcă Tobia și Sanbalat îl angajaseră. **13** Pentru aceasta a fost
el angajat, ca să mă înfrice și să fac astfel și să păcătuiesc, și
ca ei să poată avea ceva de spus pentru o purtare rea, ca să
mă poată ocărî. **14** Dumnezeul meu, gândește-te la Tobia și la
Sanbalat conform cu aceste lucrări ale lor și la profetesa Noadia
și la restul profeților, care voiau să mă înfricoșeze. **15** Astfel
zidul a fost terminat în a douăzeci și cincea zi a lunii Elul, în
cincizeci și două de zile. **16** Și s-a întâmplat că, atunci când toți
dușmanii noștri au auzit despre aceasta și toți păgânii care erau
în jurul nostru au văzut aceste lucruri, ei au fost mult doborâți în
propriii lor ochi; fiindcă au priceput că această lucrare era făcută
de la Dumnezeul nostru. **17** Mai mult, în acele zile, nobilii lui
Iuda au trimis multe scrisori la Tobia și scrisorile de la Tobia
veneau la ei. **18** Pentru că erau mulți în Iuda jurați lui, deoarece

el era ginerele lui Șecania, fiul lui Arah; și fiul său, Iohanan,
luase pe fiica lui Meșulam, fiul lui Berechia. **19** De asemenea ei
făceau cunoscute, înaintea mea, faptele lui bune, și rosteau
cuvintele mele către el. Și Tobia trimitea scrisori pentru a mă
înfricoșa.

7 Și s-a întâmplat, după ce zidul a fost construit și eu am așezat
ușile și portarii și cântăreții și leviții au fost rânduiți, **2** Că am
dat fratelui meu Hanani și lui Hanania, conducătorul palatului,
sarcina asupra Ierusalimului: pentru că era om credincios și se
temea de Dumnezeu mai mult decât alții. **3** Și le-am spus: Să nu
fie porțile Ierusalimului deschise până soarele nu va fi arzător; și
în timp ce ei stau acolo, să închidă ușile și să le zăvorască; și să
rânduiască gărzi dintre locuitorii Ierusalimului, fiecare la garda lui
și fiecare să fie în dreptul casei lui. **4** Și cetatea era întinsă și
mare, dar poporul era puțin în ea și casele nu erau construite. **5**
Și Dumnezeul meu a pus în inima mea să adun pe nobili și
pe conducători și pe popor, ca să fie socotiți prin genealogie.
Și am găsit un registru al genealogiei celor care se urcaseră
întâi și am găsit scris în el, **6** Aceștia sunt copiii provinciei,
care s-au urcat din captivitate, dintre cei care fuseseră duși în
captivitate, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a dus,
și care s-au întors la Ierusalim și în Iuda, fiecare la cetatea lui; **7**
Care au venit cu Zorobabel, Ieșua, Neemia, Azaria, Raamia,
Nahamani, Mardoheu, Bilșan, Misperet, Bigvai, Nehum, Baana.
Numărul, spun eu, al bărbaților poporului lui Israel era acesta:
8 Copiii lui Pareoș, două mii o sută șaptezeci și doi. **9** Copiii
lui Șefatia, trei sute șaptezeci și doi. **10** Copiii lui Arah, șase
sute cincizeci și doi. **11** Copiii lui Pahat-Moab, dintre copiii lui
Ieșua și ai lui Ioab, două mii opt sute optsprezece. **12** Copiii lui

Elam, o mie două sute cincizeci și patru. **13** Copiii lui Zatu, opt
sute patruzeci și cinci. **14** Copiii lui Zacai, șapte sute șaizeci. **15**
Copiii lui Binui, șase sute patruzeci și opt. **16** Copiii lui Bebai,
șase sute douăzeci și opt. **17** Copiii lui Azgad, două mii trei sute
douăzeci și doi. **18** Copiii lui Adonicam, șase sute șaizeci și
șapte. **19** Copiii lui Bigvai, două mii șaizeci și șapte. **20** Copiii lui
Adin, șase sute cincizeci și cinci. **21** Copiii lui Ater din Ezechia,
nouăzeci și opt. **22** Copiii lui Hașum, trei sute douăzeci și opt. **23**
Copiii lui Bețai, trei sute douăzeci și patru. **24** Copiii lui Harif, o
sută doisprezece. **25** Copiii lui Gabaon, nouăzeci și cinci. **26**
Bărbații din Betleem și Netofa, o sută optzeci și opt. **27** Bărbații
din Anatot, o sută douăzeci și opt. **28** Bărbații din Bet-Azmavet,
patruzeci și doi. **29** Bărbații din Chiriat-Iearim, Chefira și Beerot,
șapte sute patruzeci și trei. **30** Bărbații din Rama și din Gheba,
șase sute douăzeci și unu. **31** Bărbații din Micmas, o sută
douăzeci și doi. **32** Bărbații din Betel și din Ai, o sută douăzeci și
trei. **33** Bărbații celuilalt Nebo, cincizeci și doi. **34** Copiii celuilalt
Elam, o mie două sute cincizeci și patru. **35** Copiii lui Harim, trei
sute douăzeci. **36** Copiii Ierihonului, trei sute patruzeci și cinci.
37 Copiii lui Lod, ai lui Hadid și ai lui Ono, șapte sute douăzeci și
unu. **38** Copiii lui Sena, trei mii nouă sute treizeci. **39** Preoții:
copiii lui Iedaia, din casa lui Ieșua, nouă sute șaptezeci și trei.
40 Copiii lui Imer, o mie cincizeci și doi. **41** Copiii lui Pașhur, o
mie două sute patruzeci și șapte. **42** Copiii lui Harim, o mie
șaptesprezece. **43** Leviții: copiii lui Ieșua, ai lui Cadmiel și dintre
copiii lui Hodva, șaptezeci și patru. **44** Cântăreții: copiii lui Asaf,
o sută patruzeci și opt. **45** Portarii: copiii lui Șalum, copiii lui
Ater, copiii lui Talmon, copiii lui Acub, copiii lui Hatita, copiii lui
Șobai, o sută treizeci și opt. **46** Netinimii: copiii lui Țiha, copiii

lui Hasufa, copiii lui Tabaot. **47** Copiii lui Cheros, copiii lui Sia,
copiii lui Padon, **48** Copiii lui Lebana, copiii lui Hagaba, copiii lui
Șalmai, **49** Copiii lui Hanan, copiii lui Ghidel, copiii lui Gahar, **50**
Copiii lui Reaia, copiii lui Rețin, copiii lui Necoda, **51** Copiii lui
Gazam, copiii lui Uza, copiii lui Paseah, **52** Copiii lui Besai, copiii
lui Meunim, copiii lui Nefișesim, **53** Copiii lui Bacbuc, copiii lui
Hacufa, copiii lui Harhur, **54** Copiii lui Bațlit, copiii lui Mehida,
copiii lui Harșa, **55** Copiii lui Barcos, copiii lui Sisera, copiii lui
Tamah, **56** Copiii lui Nețiah, copiii lui Hatifa. **57** Copiii servitorilor
lui Solomon: copiii lui Sotai, copiii lui Soferet, copiii lui Perida, **58**
Copiii lui Iaala, copiii lui Darcon, copiii lui Ghidel, **59** Copiii lui
Șefatia, copiii lui Hatil, copiii lui Pocheret-Hațebaim, copiii lui
Amon. **60** Toți netinimii și copiii servitorilor lui Solomon, erau trei
sute nouăzeci și doi. **61** Și aceștia au fost cei care au urcat de
asemenea de la Tel-Melah, Tel-Harșa, Cherub, Adon și Imer;
dar ei nu au putut arăta casa tatălui lor, nici sămânța lor, dacă
erau din Israel. **62** Copiii lui Delaia, copiii lui Tobia, copiii lui
Necoda, șase sute patruzeci și doi. **63** Și dintre preoți: Copiii
lui Hobaia, copiii lui Hacoț, copiii lui Barzilai, care a luat pe
una dintre fiicele lui Barzilai galaaditul, de soție, și a fost numit
după numele lor. **64** Aceștia și-au căutat înregistrarea printre cei
care au fost socotiți prin genealogie, dar ea nu s-a găsit; de
aceea au fost îndepărtați din preoție, ca întinați. **65** Și Tirșata
le-a spus să nu mănânce din lucrurile preasfinte, până nu va
sta în picioare un preot cu Urim și Tumim. **66** Toată adunarea
împreună era de patruzeci și două de mii trei sute șaizeci, **67** În
afară de servitorii lor și de servitoarele lor, dintre care erau șapte
mii trei sute treizeci și șapte; și aveau două sute patruzeci și
cinci de cântăreți și cântărețe. **68** Caii lor, șapte sute treizeci și

șase; catârii lor, două sute patruzeci și cinci; **69** Cămilele lor,
patru sute treizeci și cinci; șase mii șapte sute douăzeci de
măgari. **70** Și unii dintre mai marii părinților au dat pentru lucrare.
Tirșata a dat pentru tezaur o mie de drahme de aur, cincizeci de
oale, cinci sute treizeci de haine preoțești. **71** Și unii dintre mai
marii părinților au dat pentru tezaurul lucrării douăzeci de mii de
drahme de aur și două mii două sute de mine de argint. **72** Și
ceea ce restul poporului a dat a fost douăzeci de mii de drahme
de aur și două mii două sute de mine de argint și șaizeci și șapte
de haine preoțești. **73** Astfel preoții și leviții și portarii și cântăreții
și unii din popor și netinimii și tot Israelul au locuit în cetățile lor;
și când a venit luna a șaptea, copiii lui Israel erau în cetățile lor.

8 Și tot poporul s-a adunat ca un singur om, în strada, care era
în fața porții apelor; și ei i-au vorbit lui Ezra, scribul, să aducă el
cartea legii lui Moise, pe care DOMNUL o poruncise lui Israel. **2**
Și Ezra, preotul, a adus legea înaintea adunării, atât a bărbaților
cât și a femeilor și a tuturor celor care puteau auzi cu înțelegere,
în cea dintâi zi a lunii a șaptea. **3** Și a citit din ea în fața străzii
care era înaintea porții apelor de dimineață până la amiază,
înaintea bărbaților și a femeilor și a celor care puteau înțelege; și
urechile întregului popor erau atente la cartea legii. **4** Și Ezra,
scribul, stătea în picioare pe o platformă de lemn, pe care o
făcuseră pentru această ocazie; și lângă el stăteau în picioare
Matitia și Șema și Anaia și Urie și Hilchia și Maaseia, la dreapta
lui; și la stânga lui Pedaia și Mișael și Malchiia și Hașum și
Hașbadana, Zaharia și Meșulam. **5** Și Ezra a deschis cartea
înaintea ochilor întregului popor; (pentru că el era deasupra
întregului popor;) și, când a deschis-o, tot poporul s-a ridicat
în picioare; **6** Și Ezra a binecuvântat pe DOMNUL, pe marele

Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns: Amin, Amin, ridicându-și
mâinile; și și-au plecat capetele și s-au închinat DOMNULUI cu
fețele lor la pământ. **7** De asemenea Ieșua și Bani și Șerebia,
Iamin, Acub, Șabetai, Hodiia, Maaseia, Chelita, Azaria, Iozabad,
Hanan, Pelaia și leviții au făcut pe popor să înțeleagă legea; și
poporul stătea în picioare la locul său. **8** Astfel ei citeau lămurit
în cartea legii lui Dumnezeu, și îi dădeau înțelesul și îi făceau
să înțeleagă citirea. **9** Și Neemia, care este Tirșata, și Ezra,
preotul și scribul, și leviții care învățau poporul, au spus către tot
poporul: Această zi este sfântă pentru DOMNUL Dumnezeul
vostru, nu jeliți, nici nu plângeți. Pentru că tot poporul plângea,
când au auzit cuvintele legii. **10** Atunci el le-a spus: Duceți-vă,
mâncați grăsimea și beți dulceața și trimiteți porții la cei pentru
care nimic nu este pregătit, pentru că această zi este sfântă
pentru DOMNUL nostru; și să nu vă pară rău, pentru că bucuria
DOMNULUI este tăria voastră. **11** Și leviții au liniștit tot poporul,
spunând: Tăceți, pentru că ziua este sfântă; și nu fiți mâhniți.
12 Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea și să trimită
porții și să facă mare bucurie, pentru că înțeleseseră cuvintele
care le fuseseră vestite. **13** Și a doua zi s-au adunat mai marii
părinților întregului popor, preoții și leviții, la Ezra, scribul, pentru
a înțelege cuvintele legii. **14** Și au găsit scris în legea pe care
DOMNUL o poruncise prin Moise, copiilor lui Israel, că trebuie
să locuiască în colibe la sărbătoarea lunii a șaptea; **15** Și că
trebuie să vestească și să facă cunoscut în toate cetățile lor
și în Ierusalim, spunând: Ieșiți la munte și aduceți ramuri de
măslin și ramuri de pin și ramuri de mirt și ramuri de palmier
și ramuri de copaci stufoși, pentru a face colibe, precum este
scris. **16** Astfel poporul a ieșit și le-a adus și și-au făcut colibe,

fiecare pe acoperișul casei lui și în curțile lor și în curțile casei lui
Dumnezeu și în strada porții apelor și în strada porții lui Efraim.
17 Și toată adunarea celor care se întorseseră din captivitate și-
au făcut colibe și au șezut în colibe, pentru că din zilele lui Ieșua,
fiul lui Nun, până în acea zi copiii lui Israel nu făcuseră astfel. Și
a fost foarte mare veselie. 18 De asemenea zi de zi, din ziua
întâi până în ultima zi, el a citit în cartea legii lui Dumnezeu. Și
au ținut sărbătoarea șapte zile; și în a opta zi a fost o adunare
solemnă, conform rânduielii.

9 Și în ziua a douăzeci și patra a acestei luni copiii lui Israel s-
au adunat cu postire și cu pânze de sac și cu țărână asupra lor.
2 Și sămânța lui Israel s-a separat de toți străinii și au stat în
picioare și au mărturisit păcatele lor și nelegiuirile părinților lor. 3
Și s-au ridicat pe locul lor și au citit în cartea legii DOMNULUI
Dumnezeului lor, o a patra parte din zi; și o altă a patra parte
au mărturisit și s-au închinat DOMNULUI Dumnezeului lor. 4
Atunci au stat în picioare pe trepte, dintre leviți: Ieșua și Bani,
Cadmiel, Șebania, Buni, Șerebia, Bani și Chenani și au strigat
cu o voce tare către DOMNUL Dumnezeul lor. 5 Atunci leviții
Ieșua și Cadmiel, Bani, Hașabnia, Șerebia, Hodiia, Șebania
și Petahia au spus: Ridicați-vă în picioare și binecuvântați pe
DOMNUL Dumnezeul vostru pentru totdeauna și întotdeauna; și
binecuvântat să fie numele tău glorios, care este înălțat mai
presus de orice binecuvântare și laudă. 6 Tu, chiar tu, ești singur
DOMN; tu ai făcut cerul, cerul cerurilor, cu toată oștirea lor,
pământul și toate lucrurile care sunt pe el, mările și tot ce este în
ele și tu le păstrezi pe toate; și oștirea cerului ți se închină ție.
7 Tu ești DOMNUL Dumnezeu, care l-ai ales pe Avram și l-ai
scos din Urul caldeilor, și i-ai dat numele Avraam; 8 Și i-ai găsit

inima credincioasă înaintea ta și ai făcut un legământ cu el că îi
vei da țara canaaniților, a hititilor, a amoriților și a pereziților
și a iebusiților și a ghirgasiților, că o vei da, spun eu, seminței
sale și ți-ai împlinit cuvintele tale, pentru că ești drept; **9** Și ai
văzut necazul părinților noștri în Egipt și ai auzit strigătul lor la
Marea Roșie; **10** Și ai arătat semne și minuni asupra lui Faraon
și asupra tuturor servitorilor săi și asupra întregului popor al țării
sale, pentru că ai cunoscut că s-au purtat cu mândrie împotriva
lor. Astfel ți-ai făcut un nume, precum este în această zi. **11** Și ai
despărțit marea înaintea lor, astfel ei au mers prin mijlocul mării
pe uscat; și pe persecutorii lor i-ai aruncat în adâncuri, ca pe o
piatră în ape puternice. **12** Mai mult, tu i-ai condus ziua printr-un
stâlp de nor; și noaptea printr-un stâlp de foc, pentru a le da
lumină pe calea pe care trebuiau să meargă. **13** Tu ai coborât
de asemenea pe muntele Sinai și ai vorbit cu ei din cer, și le-ai
dat judecăți drepte și legi adevărate, statute bune și porunci; **14**
Și le-ai făcut cunoscut sabatul tău sfânt și le-ai poruncit prin
mâna lui Moise, servitorul tău, precepte, statute și legi; **15** Și le-
ai dat pâine din cer pentru foamea lor și ai scos apă pentru
ei din stâncă, pentru setea lor și le-ai promis că vor intra să
stăpânească țara pe care ai jurat că le-o vei da. **16** Dar ei și
părinții noștri s-au purtat cu mândrie și și-au înțepenit gâturile
și nu au dat ascultare poruncilor tale, **17** Și au refuzat să dea
ascultare, nici nu și-au amintit de minunile tale pe care le-ai
făcut printre ei; ci și-au înțepenit gâturile și în răzvrătirea lor
au rânduit o căpetenie pentru a se întoarce la robia lor; dar tu
ești un Dumnezeu gata să ierte, plin de har și milostiv, încet la
mânie și de o mare bunătate, și nu i-ai părăsit. **18** Da, când și-
au făcut un vițel turnat și au spus: Acesta este Dumnezeul tău

care te-a scos din Egipt și au făcut mari batjocuri; **19** Totuși,
tu, în îndurările tale cele multe, nu i-ai părăsit în pustie; stâlpul
de nor nu s-a depărtat de ei ziua, pentru a-i conduce pe cale;
nici stâlpul de foc noaptea, pentru a le arăta lumină și calea pe
care trebuiau să meargă. **20** Le-ai dat de asemenea duhul tău
cel bun pentru a-i instrui, și nu le-ai oprit mana ta de la gura
lor și le-ai dat apă pentru setea lor. **21** Da, patruzeci de ani i-
ai hrănit în pustie; astfel încât nu le-a lipsit nimic; hainele lor
nu s-au învechit și picioarele lor nu s-au umflat. **22** Mai mult,
le-ai dat împărății și națiuni și i-ai împărțit în ținuturi; astfel, ei
au stăpânit țara lui Sihon și țara împăratului Hesbonului și țara
lui Og, împăratul Basanului. **23** Pe copiii lor de asemenea i-ai
înmulțit ca stelele cerului și i-ai adus în țara pe care ai promis-o
părinților lor, că vor intra să o stăpânească. **24** Astfel copiii au
intrat și au stăpânit țara și tu ai supus înaintea lor pe locuitorii
țării, pe canaaniți, și i-ai dat în mâinile lor, cu împărații lor și pe
popoarele țării, ca să le poată face precum au voit. **25** Și ei au
luat cetăți întărite și un pământ gras și au stăpânit case pline de
toate bunătățile, fântâni săpate, vii și grădini de măslini și pomi
roditori în abundență; astfel ei au mâncat și s-au săturat și s-au
îngrășat și s-au desfătat în marea ta bunătate. **26** Totuși au fost
neascultători și s-au răzvrătit împotriva ta și au aruncat legea ta
în spatele lor și au ucis pe profeții tăi care au mărturisit împotriva
lor pentru a-i întoarce la tine și au făcut mari batjocuri. **27** De
aceea i-ai dat în mâna dușmanilor lor, care i-au chinuit; și în
timpul tulburării lor, când au strigat către tine, tu i-ai auzit din cer;
și conform cu îndurările tale cele multe le-ai dat salvatori, care
i-au salvat din mâna dușmanilor lor. **28** Dar după ce au avut
odihnă, din nou au făcut ce este rău înaintea ta; de aceea i-ai

lăsat în mâna dușmanilor lor, astfel încât ei au avut stăpânire
asupra lor; totuși când s-au întors și au strigat către tine, tu i-ai
auzit din cer; și de multe ori i-ai eliberat conform îndurărilor tale;
29 Și ai mărturisit împotriva lor, ca să îi întorci înapoi la legea ta;
totuși s-au purtat cu mândrie și nu au dat ascultare poruncilor
tale, ci au păcătuit împotriva judecăților tale (pe care dacă un om
le face, va trăi în ele); și și-au retras umărul și și-au înțepenit
gâtul și au refuzat să asculte. **30** Totuși mulți ani i-ai răbdat și
ai mărturisit împotriva lor prin duhul tău în profeții tăi; totuși
ei au refuzat să își plece urechea; de aceea i-ai dat în mâna
popoarelor țărilor. **31** Totuși de dragul marilor tale îndurări tu nu
i-ai mistuit în întregime, nici nu i-ai părăsit, pentru că tu ești un
Dumnezeu plin de har și milostiv. **32** De aceea acum, Dumnezeul
nostru, marele, puternicul și înfricoșătorul Dumnezeu, care ții
legământul și mila, să nu pară mic, înaintea ta, tot acest necaz,
care a venit asupra noastră, asupra împărații noștri, asupra
prinților noștri și asupra preoților noștri și asupra profeților noștri
și asupra părinților noștri și asupra întregului tău popor, din
timpul împărații Asiriei până în această zi. **33** Dar totuși tu ești
just în tot ce a venit asupra noastră, pentru că tu ai lucrat drept,
dar noi am lucrat cu stricăciune; **34** Nici împărații noștri, prinții
noștri, preoții noștri, nici părinții noștri nu au ținut legea ta, nici
nu au dat ascultare poruncilor tale și mărturiilor tale, cu care ai
mărturisit împotriva lor. **35** Fiindcă ei nu ți-au servit în împărăția
lor și în marea ta bunătate pe care le-ai dat-o și în țara cea
întinsă și grasă pe care ai dat-o înaintea lor, nici nu s-au întors
de la lucrările lor rele. **36** Iată, noi suntem servitori în această zi;
și în țara pe care ai dat-o părinților noștri să mănânce rodul ei
și bunătățile ei, iată, noi suntem servitori în ea; **37** Și aceasta

dă mult venit împăraților pe care i-ai pus peste noi din cauza
păcatelor noastre; de asemenea ei au stăpânire peste trupurile
noastre și peste vitele noastre după plăcerea lor și noi suntem
în mare strâmtorare. **38** Și pentru toate acestea noi facem un
legământ statornic și îl scriem; și prinții noștri, leviții și preoții
noștri îl sigilează.

10 Acum, cei care l-au sigilat au fost: Neemia Tirșata, fiul
lui Hacalia, și Zedechia, **2** Seraia, Azaria, Ieremia, **3** Pașhur,
Amaria, Malchiia, **4** Hatuș, Șebania, Maluc, **5** Harim, Meremot,
Obadia, **6** Daniel, Ghineton, Baruc, **7** Meșulam, Abiia, Miiamin,
8 Maazia, Bilgai, Șemaia: aceștia au fost preoții. **9** Și leviții:
deopotrivă Ieșua, fiul lui Azania, Binui dintre copiii lui Henadad,
Cadmiel; **10** Și frații lor: Șebania, Hodiia, Chelita, Pelaia, Hanan,
11 Mica, Rehob, Hașabia, **12** Zacur, Șerebia, Șebania, **13** Hodiia,
Bani, Beninu. **14** Mai marii poporului: Pareoș, Pahat-Moab,
Elam, Zatu, Bani, **15** Buni, Azgad, Bebai, **16** Adoniia, Bigvai,
Adin, **17** Ater, Ezchiia, Azur, **18** Hodiia, Hașum, Bețai, **19** Harif,
Anatot, Nebai, **20** Magpiaș, Meșulam, Hezir, **21** Meșezabeel,
Țadoc, Iadua, **22** Pelatia, Hanan, Anaia, **23** Hoșea, Hanania,
Hașub, **24** Haloheș, Pilha, Șobec, **25** Rehum, Hașabna, Maaseia,
26 Și Ahiia, Hanan, Anan, **27** Maluc, Harim, Baana. **28** Și
restul poporului, preoții, leviții, portarii, cântăreții, netinimii și
toți cei care se separaseră de popoarele țărilor pentru legea lui
Dumnezeu, soțiile lor, fiii lor și fiicele lor, oricine avea cunoștință
și avea înțelegere; **29** S-au alipit de frații lor, nobilii lor și au intrat
într-un blestem și într-un jurământ, pentru a umbla în legea lui
Dumnezeu, care a fost dată prin Moise servitorul lui Dumnezeu
și pentru a ține și a împlini toate poruncile DOMNULUI Domnul
nostru și judecățile lui și statutele lui; **30** Și că noi nu vom da

pe fiicele noastre popoarelor țării, nici nu vom lua pe fiicele lor
pentru fiii noștri; **31** Și dacă popoarele țării vor aduce mărfuri sau
orice fel de alimente în ziua sabatului pentru a vinde, că noi nu
vom cumpăra de la ei în sabat, sau în ziua sfântă; și că vom lăsa
al șaptelea an și luarea oricărei datorii. **32** De asemenea am
făcut rânduieli pentru noi, pentru a da anual a treia parte dintr-
un șekel pentru serviciul casei Dumnezeului nostru; **33** Pentru
pâinile punerii înainte și pentru darul de mâncare neîncetat și
pentru ofranda arsă neîncetat a sabatelor, a lunilor noi, pentru
sărbătorile rânduite și pentru lucrurile sfinte și pentru ofrandele
pentru păcat pentru a face ispășire pentru Israel și pentru toată
lucrarea casei Dumnezeului nostru. **34** Și am aruncat sorții
între preoți, leviți și popor, pentru darul lemnelor, de a-l aduce
la casa Dumnezeului nostru, după casele părinților noștri, la
timpuri rânduite an de an, ca să ardă pe altarul DOMNULUI
Dumnezeului nostru, precum este scris în lege; **35** Și să aducem
cele dintâi roade ale pământului nostru și cele dintâi roade ale
tuturor fructelor din toți pomii an de an la casa DOMNULUI; **36**
De asemenea pe întâii născuți ai fiilor noștri și ai vitelor noastre,
precum este scris în lege și pe întâii născuți ai cirezilor noastre
și ai turmelor noastre, pentru a-i aduce la casa Dumnezeului
nostru, la preoții care servesc în casa Dumnezeului nostru; **37** Și
ca să aducem cele dintâi roade ale aluatului nostru și ofrandele
noastre și rodul a tot felul de pomi, din vin și din untdelemn,
la preoți, în camerele casei Dumnezeului nostru; și zeciuielile
pământului nostru leviților, ca ei, leviții, să poată avea zeciuielile
în toate cetățile aratului nostru. **38** Și preotul, fiul lui Aaron, să fie
cu leviții când leviții iau zeciuieli; și leviții să aducă zeciuiala
zeciuielilor la casa Dumnezeului nostru, în camere, la casa

tezaurului. **39** Căci copiii lui Israel și copiii lui Levi vor aduce
darul din grâne, din vin nou și din untdelemn, în camere, unde
sunt vasele sanctuarului și preoții care servesc și portarii și
cântăreții; și nu vom părăsi casa Dumnezeului nostru.

11 Și conducătorii poporului locuiau la Ierusalim; restul poporului
de asemenea au aruncat sorți, pentru a aduce pe unul din zece
să locuiască în Ierusalim cetatea sfântă și nouă părți să locuiască
în alte cetăți. **2** Și poporul a binecuvântat pe toți oamenii, care s-
au oferit de bunăvoie să locuiască la Ierusalim. **3** Acum, aceștia
sunt mai marii provinciei care au locuit în Ierusalim; dar în cetățile
lui Iuda au locuit fiecare în stăpânirea sa în cetățile lor, adică,
Israel, preoții, și leviții și netinimii și copiii servitorilor lui Solomon.
4 Și la Ierusalim au locuit anumiți dintre copiii lui Iuda și dintre
copiii lui Beniamin. Dintre copiii lui Iuda: Ataia, fiul lui Ozia, fiul
lui Zaharia, fiul lui Amaria, fiul lui Șefatia, fiul lui Mahalaleel,
dintre copiii lui Pereț; **5** Și Maaseia, fiul lui Baruc, fiul lui Col-
Hoze, fiul lui Hazaia, fiul lui Adaia, fiul lui Ioiarib, fiul lui Zaharia,
fiul lui Șiloni. **6** Toți fiii lui Pereț care au locuit la Ierusalim erau
patru sute șaizeci și opt de bărbați viteji. **7** Și aceștia sunt fiii lui
Beniamin: Salu, fiul lui Meșulam, fiul lui Ioed, fiul lui Pedaia, fiul
lui Colaia, fiul lui Maaseia, fiul lui Itiel, fiul lui Isaia. **8** Și după el,
Gabai, Salai, nouă sute douăzeci și opt. **9** Și Ioel, fiul lui Zicri era
supraveghetorul lor: și Iuda, fiul lui Hasenuac era al doilea peste
cetate. **10** Dintre preoți: Iedaia, fiul lui Ioiarib, Iachin. **11** Seraia,
fiul lui Hilchia, fiul lui Meșulam, fiul lui Țadoc, fiul lui Meraiot, fiul
lui Ahitub, era supraveghetorul casei lui Dumnezeu. **12** Și frații
lor care făceau serviciul casei erau opt sute douăzeci și doi; și
Adaia, fiul lui Ioroham, fiul lui Pelalia, fiul lui Amți, fiul lui Zaharia,
fiul lui Pașhur, fiul lui Malchiia, **13** Și frații lui, mai marii părinților:

două sute patruzeci și doi; și Amașai, fiul lui Azareel, fiul lui
Ahzai, fiul lui Meșilemot, fiul lui Imer, **14** Și frații lor, războinici
viteji, o sută douăzeci și opt; și supraveghetorul lor era Zabdiel,
fiul unuia dintre bărbații de vază. **15** De asemenea dintre leviți:
Șemaia, fiul lui Hașub, fiul lui Azricam, fiul lui Hașabia, fiul lui
Buni; **16** Și Șabetai și Iozabad, dintre mai marii leviților, aveau
supravegherea lucrării de afară a casei lui Dumnezeu. **17** Și
Matania, fiul lui Mica, fiul lui Zabdi, fiul lui Asaf, era întâiul pentru
a începe mulțumirea în rugăciune; și Bacbuchia al doilea printre
frații săi și Abda, fiul lui Șamua, fiul lui Galal, fiul lui Iedutun. **18**
Toți leviții în sfânta cetate erau două sute optzeci și patru. **19**
Mai mult, portarii, Acub, Talmon și frații lor care păzeau porțile,
erau o sută șaptezeci și doi. **20** Și rămășița lui Israel, a preoților
și a leviților, erau în toate cetățile lui Iuda, fiecare în moștenirea
sa. **21** Dar netinimii locuiau în Ofel; și Țiha și Ghișpa erau peste
netinimi. **22** De asemenea supraveghetorul leviților la Ierusalim
era Uzi, fiul lui Bani, fiul lui Hașabia, fiul lui Matania, fiul lui
Mica. Dintre fiii lui Asaf, cântăreții erau peste lucrarea casei lui
Dumnezeu. **23** Căci porunca împăratului referitor la ei, era ca o
anumită porție să fie pentru cântăreți, datorată pentru fiecare
zi. **24** Și Petahia, fiul lui Meșezabeel, dintre fiii lui Zerah, fiul
lui Iuda, era la mâna împăratului în toate lucrurile referitoare
la popor. **25** Și pentru sate, cu câmpurile lor, unii dintre copiii
lui Iuda au locuit la Chiriat-Arba și în satele ei și la Dibon și
în satele ei și la Iecabțeel și în satele ei, **26** Și la Ieșua și la
Molada și la Bet-Palet, **27** Și la Hațar-Șual și la Beer-Șeba și
în satele ei, **28** Și la Țiclag și la Mecona și în satele ei, **29** Și
la En-Rimon și la Țoreea la Iarmut, **30** Zanoah, Adulam și în
satele lor, la Lachis și în câmpurile ei, la Azeca și în satele ei.

Și au locuit de la Beer-Șeba până la valea lui Hinom. **31** De
asemenea copiii lui Beniamin de la Gheba au locuit la Micmas și
Aiia și Betel și în satele lor, **32** Și la Anatot, Nob, Anania, **33**
Hațor, Rama, Ghitaim, **34** Hadid, Țeboim, Nebalat, **35** Lod și
Ono, valea meșteșugarilor. **36** Și dintre leviți, unele cete locuiau
în Iuda și unele în Beniamin.

12 Și aceștia sunt preoții și leviții care s-au urcat cu Zorobabel,
fiul lui Șealtiel, și Ieșua: Seraia, Ieremia, Ezra, **2** Amaria, Maluc,
Hatuș, **3** Șecania, Rehum, Meremot, **4** Ido, Ghineto, Abiia, **5**
Miiamin, Maadia, Bilga, **6** Șemaia și Ioiarib, Iedaia, **7** Salu,
Amoc, Hilchia, Iedaia. Aceștia erau mai marii preoților și ai
fraților lor în zilele lui Ieșua. **8** Mai mult, leviții: Ieșua, Binui,
Cadmiel, Șerebia, Iuda și Matania, care era peste aducerea de
mulțumiri, el și frații lui. **9** De asemenea Bacbuchia și Uni, frații
lor, erau unii în fața celorlalți, în gărzi. **10** Și Ieșua a născut pe
Ioiachim, Ioiachim de asemenea a născut pe Eliașib și Eliașib a
născut pe Ioiada, **11** Și Ioiada a născut pe Ionatan și Ionatan a
născut pe Iadua. **12** Și în zilele lui Ioiachim, erau preoți, mai
marii părinților: al lui Seraia, Meraia; al lui Ieremia, Hanania; **13**
Al lui Ezra, Meșulam; al lui Amaria, Iohanan; **14** Al lui Melicu,
Ionatan; al lui Șebania, Iosif; **15** Al lui Harim, Adna; al lui Meraiot,
Helcai; **16** Al lui Ido, Zaharia; al lui Ghineton, Meșulam; **17** Al lui
Abiia, Zicri; al lui Miniamin, al lui Moadia, Piltai; **18** Al lui Bilga,
Șamua; al lui Șemaia, Ionatan; **19** Și al lui Ioiarib, Matenai; al lui
Iedaia, Uzi; **20** Al lui Salai, Calai; al lui Amoc, Eber; **21** Al lui
Hilchia, Hașabia; al lui Iedaia, Netaneel. **22** Leviții în zilele lui
Eliașib, Ioiada și Iohanan și Iadua, erau înregistrați mai marii
părinților; de asemenea preoții, în timpul domniei lui Darius
persanul. **23** Fiii lui Levi, mai marii părinților, au fost înscriși în

cartea cronicilor, până în zilele lui Iohanan, fiul lui Eliașib. **24** Și
mai marii leviților: Hașabia, Șerebia și Ieșua, fiul lui Cadmiel, cu
frații lor stând față în față, ca să laude și să aducă mulțumiri,
conform cu porunca lui David omul lui Dumnezeu, gardă cu
gardă, față în față. **25** Matania și Bacbuchia, Obadia, Meșulam,
Talmon, Acub, erau portari, făcând de gardă la pragurile porților.
26 Aceștia erau în zilele lui Ioiachim, fiul lui Ieșua, fiul lui Iotadac
și în zilele lui Neemia guvernatorul și ale preotului Ezra, scribul.
27 Și la dedicarea zidului Ierusalimului ei au căutat pe leviți din
toate locurile lor, pentru a-i aduce la Ierusalim, pentru a ține
dedicarea cu veselie, deopotrivă cu mulțumiri și cu cântare,
cu chimvale, psalterioane și cu harpe. **28** Și fiii cântăreților s-
au adunat, deopotrivă din câmpia din jurul Ierusalimului și din
satele lui Netofati; **29** De asemenea de la casa Ghilgalului, și din
câmpurile Ghebei și Azmavetului; căci cântăreții își construiseră
sate de jur împrejurul Ierusalimului. **30** Și preoții și leviții s-au
purificat și au purificat poporul și porțile și zidul. **31** Atunci am
urcat pe prinții lui Iuda pe zid și am rânduit două mari cete dintre
cei care aduceau mulțumiri, din care una în dreapta pe zidul spre
poarta bălegarului; **32** Și după ei mergeau Hoșaia și jumătate
din prinții lui Iuda, **33** Și Azaria, Ezra și Meșulam, **34** Iuda și
Beniamin și Șemaia și Ieremia, **35** Și anumiți dintre fiii preoților
cu trâmbițe; adică, Zaharia, fiul lui Ionatan, fiul lui Șemaia, fiul
lui Matania, fiul lui Micaia, fiul lui Zacur, fiul lui Asaf; **36** Și
frații săi: Șemaia și Azareel, Milalai, Ghilalai, Maai, Netaneel și
Iuda, Hanani, cu instrumentele muzicale ale lui David, omul lui
Dumnezeu, și scribul Ezra înaintea lor. **37** Și la poarta fântânii,
care era în fața lor, ei s-au urcat pe treptele cetății lui David, la
urcarea zidului, deasupra casei lui David, chiar până la poarta

apelor spre est. **38** Și cealaltă ceată a lor, care aducea mulțumiri,
a mers în fața lor și eu după ei și jumătate din popor pe zid, de
dincolo de turnul cuptoarelor chiar până la zidul cel lat; **39** Și
pe deasupra porții lui Efraim și pe deasupra porții vechi și pe
deasupra porții peștilor și a turnului lui Hananeel și a turnului
lui Meea, chiar până la poarta oilor; și au stat în picioare pe
loc la poarta închisorii. **40** Astfel au stat în picioare cele două
cete ale celor care aduceau mulțumiri în casa lui Dumnezeu și
eu și jumătate din conducători cu mine; **41** Și preoții: Eliachim,
Maaseia, Miniamin, Micaia, Elioenai, Zaharia și Hanania cu
trâmbițe; **42** Și Maaseia și Șemaia și Eleazar și Uzi și Iohanan și
Malchiia și Elam și Ezer. Și cântăreții au cântat tare, cu Izrahia,
supraveghetorul lor. **43** De asemenea în acea zi ei au oferit
sacrificii mari și s-au bucurat, pentru că Dumnezeu îi făcuse să
se bucure cu mare bucurie; soțiile de asemenea și copiii s-au
bucurat; astfel încât bucuria Ierusalimului se auzea până foarte
departe. **44** Și în acel timp au fost unii rânduiți peste camerele
tezaurelor, pentru ofrande, pentru cele dintâi roade și pentru
zeciuieli, pentru a aduna în ele din câmpurile cetăților porțiile legii
pentru preoți și leviți, pentru că Iuda se bucura de preoții și de
leviții care serveau. **45** Și deopotrivă cântăreții și portarii țineau
serviciul Dumnezeului lor și serviciul curățirii conform cu porunca
lui David și a fiului său, Solomon, **46** Căci în zilele lui David și ale
lui Asaf din vechime au fost mai mari ai cântăreților și cântări de
laudă și mulțumiri pentru Dumnezeu. **47** Și tot Israelul, în zilele
lui Zorobabel și în zilele lui Neemia, a dat porțiile cântăreților și
portarilor, în fiecare zi porția lui; și sfințeau lucruri sfinte pentru
leviți; și leviții le sfințeau pentru copiii lui Aaron.

13 În acea zi s-a citit în cartea lui Moise în auzul poporului;
și în ea s-a găsit scris că amonitul și moabitul nu trebuie să
intre în adunarea lui Dumnezeu pentru totdeauna; **2** Pentru
că nu au întâmpinat pe copiii lui Israel cu pâine și cu apă, ci
au angajat pe Balaam împotriva lor, ca să îi blesteme; totuși
Dumnezeul nostru a întors blestemul în binecuvântare. **3** Și s-a
întâmplat, după ce ei au auzit legea, că au separat din Israel
toată mulțimea amestecată. **4** Și înainte de aceasta, preotul
Eliașib, având supraveghere peste camera casei Dumnezeului
nostru, era aliat cu Tobia; **5** Și pregătise pentru el o cameră
mare, unde înainte ei puneau darurile de mâncare, tămâia și
vasele și zeciuiala din grâne, vinul nou și untdelemnul, care
erau poruncite să fie date leviților și cântăreților și portarilor,
și ofrandele preoților. **6** Dar în tot acest timp eu nu eram în
Ierusalim, pentru că în anul al treizeci și doilea al lui Artaxerxes,
împăratul Babilonului, am venit la împărat și după câteva zile am
obținut permisiune de la împărat; **7** Și am venit la Ierusalim și am
înțeles răul pe care Eliașib îl făcuse pentru Tobia, pregătindu-i o
cameră în curțile casei lui Dumnezeu. **8** Și m-a mâhnit foarte
mult; de aceea am aruncat toate lucrurile gospodărești ale lui
Tobia afară din cameră. **9** Atunci am poruncit și ei au curățit
camerele; și am adus din nou înapoi vasele casei lui Dumnezeu,
cu darurile de mâncare și tămâia. **10** Și am priceput că porțiile
leviților nu le fuseseră date; deoarece leviții și cântăreții, care
făceau lucrarea, fugiseră fiecare la câmpul său. **11** Atunci m-
am certat cu conducătorii și am spus: De ce este casa lui
Dumnezeu părăsită? Și i-am adunat și i-am pus la locul lor. **12**
Atunci a adus tot Iuda zeciuiala din grâne și din vinul nou și din
untdelemn la trezorerie. **13** Și am făcut trezorieri peste tezaure,

pe preotul Șelemia și pe scribul Țadoc și dintre leviți, pe Pedaia;
și lângă ei era Hanan, fiul lui Zacur, fiul lui Matania, pentru că
erau socotiți credincioși, și serviciul lor era să distribuie fraților
lor. **14** Amintește-ți de mine, O Dumnezeul meu, referitor la
aceasta, și nu șterge faptele mele bune pe care le-am făcut
pentru casa Dumnezeului meu și pentru servirile ei. **15** În acele
zile am văzut în Iuda pe unii călcând teascurile de vin în sabat
și aducând snopi și încărcând măgari; și de asemenea, vin,
struguri și smochine și tot felul de poveri, pe care le aduceau la
Ierusalim în ziua sabatului; și am mărturisit împotriva lor în ziua
când vindeau merindele. **16** Acolo locuiau de asemenea oameni
din Tir, care aduceau pește și tot felul de mărfuri și le vindeau în
sabat copiilor lui Iuda și în Ierusalim. **17** Atunci m-am certat
cu nobilii lui Iuda și le-am spus: Ce lucru rău este acesta pe
care îl faceți, pângărind ziua sabatului? **18** Nu au făcut părinții
voștri astfel și nu a adus Dumnezeul nostru tot acest rău asupra
noastră și asupra acestei cetăți? Totuși voi aduceți mai multă
furie asupra lui Israel, pângărind sabatul. **19** Și s-a întâmplat,
că atunci când la porțile Ierusalimului începea să fie întuneric
înaintea sabatului, am poruncit ca porțile să fie închise și am
poruncit ca ele să nu fie deschise până după sabat; și pe unii
dintre servitorii mei i-am pus la porți, ca să nu fie adusă nicio
povară în ziua sabatului. **20** Astfel comercianții și vânzătorii de
tot felul de mărfuri petreceau noaptea afară din Ierusalim o dată
sau de două ori. **21** Atunci am mărturisit împotriva lor și le-am
spus: De ce petreceți noaptea lângă zid? Dacă faceți astfel din
nou, voi pune mâinile pe voi. Din acel timp nu au mai venit în
sabat. **22** Și am poruncit leviților să se curețe și să vină și să
păzească porțile, pentru a sfinți ziua sabatului. Amintește-ți de

mine, O Dumnezeul meu, referitor și la aceasta, și cruță-mă
conform cu măreția milei tale. **23** În acele zile de asemenea am
văzut iudei care s-au căsătorit cu femei din Asdod, din Amon
și din Moab; **24** Și copiii lor vorbeau pe jumătate în vorbirea
lui Asdod și nu puteau vorbi în limba iudaică, ci conform limbii
fiecărui popor. **25** Și m-am certat cu ei și i-am blestemat și i-am
lovit pe unii dintre ei și le-am smuls părul și i-am pus să jure
pe Dumnezeu, spunând: Voi să nu dați pe fiicele voastre fiilor
lor, nici să nu luați pe fiicele lor pentru fiii voștri sau pentru voi
înșivă. **26** Nu a păcătuit Solomon, împăratul lui Israel, prin aceste
lucruri? Totuși printre multe națiuni, nu a fost împărat asemenea
lui, care a fost preaiubit de Dumnezeul lui și Dumnezeu l-a făcut
împărat peste tot Israelul; totuși chiar și pe el, femeile străine, l-
au făcut să păcătuiască. **27** Să vă dăm noi atunci ascultare
pentru a face tot acest mare rău, pentru a călca legea împotriva
Dumnezeului nostru căsătorindu-ne cu femei străine? **28** Și
unul dintre fiii lui Ioiada, fiul lui Eliașib, marele preot, era ginere
lui Sanbalat horonitul; de aceea l-am alungat de la mine. **29**
Amintește-ți de ei, O Dumnezeul meu, pentru că au spurcat
preoția și legământul preoției și al leviților. **30** Astfel i-am curățit
de toți străinii și am rânduit serviciile preoților și ale leviților, pe
fiecare în serviciul lui; **31** Și pentru darul de lemne la timpuri
rânduite și pentru cele dintâi roade. Amintește-ți de mine, O
Dumnezeul meu, spre bine.

Esther

1 Şi s-a întâmplat în zilele lui Ahaşveroş, (Ahaşveroş care
împărăţea din India până în Etiopia, peste o sută două zeci şi
şapte de provincii); **2** Că în acele zile, când împăratul Ahaşveroş
a şezut pe tronul împărăţiei sale, care era în palatul Susa, **3**
În al treilea an al domniei sale, el a făcut un ospăţ pentru toţi
prinţii lui şi servitorii lui; puterea Persiei şi a Mediei, nobilii şi
prinţii provinciilor fiind înaintea lui: **4** Când el a arătat bogăţiile
împărăţiei sale glorioase şi onoarea măreţei sale maiestăţi multe
zile: o sută optzeci de zile. **5** Şi când s-au sfârşit aceste zile,
împăratul a făcut un ospăţ pentru toţi oamenii prezenţi la palatul
Susa, deopotrivă pentru mari şi mici, şapte zile, în curtea grădinii
palatului împăratului. **6** Erau acolo draperii albe, verzi şi albastre,
întinse cu funii de in subţire şi purpură, prinse de inele de argint
şi coloane de marmură; paturile erau din aur şi argint pe un pavaj
de marmură roşie şi albastră şi albă şi neagră. **7** Şi le dădeau de
băut în vase de aur, (vasele fiind diferite unele de altele,) şi vin
împărătesc din abundenţă, conform stării împăratului. **8** Şi băutul
era conform legii; nimeni nu obliga; fiindcă împăratul rânduise
tuturor ofiţerilor casei sale să facă conform cu plăcerea fiecăruia.
9 De asemenea împărăteasa Vaşti a dat un ospăţ pentru femeile
din casa împărătească a împăratului Ahaşveroş. **10** În ziua a
şaptea, când inima împăratului era veselă cu vin, el a poruncit
lui Mehuman, lui Bizta, lui Harbona, lui Bigta şi lui Abagta, lui
Zetar şi lui Carcas, celor şapte fameni care serveau în prezenţa
împăratului Ahaşveroş, **11** Să o aducă pe împărăteasa Vaşti
înaintea împăratului cu coroana împărătească, pentru a arăta
oamenilor şi prinţilor frumuseţea ei, fiindcă ea era plăcută la
vedere. **12** Dar împărăteasa Vaşti a refuzat să vină la porunca

împăratului dată prin fameni; de aceea împăratul s-a înfuriat
foarte mult şi mânia lui ardea în el. **13** Atunci împăratul a spus
înţelepţilor, care cunoşteau timpurile, (fiindcă aşa era obiceiul
împăratului cu toţi cei ce cunoşteau lege şi judecată; **14** Şi lângă
el erau Carşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena şi
Memucan, cei şapte prinţi ai Persiei şi ai Mediei, care vedeau
faţa împăratului şi care stăteau în locul dintâi în împărăţie).
15 Ce să facem împărătesei Vaşti conform legii, pentru că ea
nu a împlinit porunca împăratului Ahaşveroş dată prin fameni.
16 Şi Memucan a răspuns înaintea împăratului şi a prinţilor:
Împărăteasa Vaşti a făcut rău nu doar împăratului, ci şi prinţilor
şi tuturor oamenilor din toate provinciile împăratului Ahaşveroş.
17 Fiindcă fapta împărătesei va fi cunoscută tuturor femeilor,
astfel că ele îşi vor dispreţui soţii în ochii lor, când se va spune:
Împăratul Ahaşveroş a poruncit împărătesei Vaşti să fie adusă
înaintea lui, dar ea nu a venit. **18** Tot aşa prinţesele Persiei şi ale
Mediei, care au auzit despre fapta împărătesei, vor spune la
fel în această zi tuturor prinţilor împăratului. Astfel se va ridica
prea mult dispreţ şi furie. **19** Dacă face plăcere împăratului, să
iasă o poruncă împărătească de la el, şi să fie scrisă între legile
persanilor şi ale mezilor, ca să nu fie schimbată: Că Vaşti să nu
mai intre înaintea împăratului Ahaşveroş; şi împăratul să dea
statutul ei împărătesc alteia mai bună decât ea. **20** Şi după ce
hotărârea împăratului pe care o va da el va fi făcută cunoscută
prin toată împărăţia lui, (fiindcă este mare,) toate soţiile vor da
onoare soţilor lor, deopotrivă celor mari şi celor mici. **21** Şi spusa
a plăcut împăratului şi prinţilor; şi împăratul a făcut conform
cuvântului lui Memucan; **22** Şi a trimis scrisori în toate provinciile
împăratului, în fiecare provincie conform scrisului ei şi fiecărui

popor după limba lui, că fiecare bărbat să stăpânească în casa
lui şi că aceasta să fie răspândită conform limbii fiecărui popor.

2 După aceste lucruri, când furia împăratului Ahaşveroş s-a
potolit, el şi-a amintit de Vaşti şi ceea ce ea a făcut şi ce s-
a hotărât împotriva ei. **2** Atunci servitorii împăratului care îl
serveau i-au spus: Să se caute fecioare tinere şi plăcute pentru
împărat. **3** Şi împăratul să rânduiască ofiţeri în toate provinciile
împărăţiei sale, pentru ca ei să adune toate fecioarele tinere şi
plăcute la palatul Susa, în casa femeilor, sub îngrijirea lui Hegai,
famenul împăratului, păzitorul femeilor; şi să le fie date lucrurile
lor pentru curăţire. **4** Şi tânăra care va plăcea împăratului să fie
împărătească în locul lui Vaşti. Şi aceasta a plăcut împăratului;
şi a făcut astfel. **5** Şi era în palatul Susa un anumit iudeu,
al cărui nume era Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Şimei, fiul lui
Chiş, un beniamit; **6** Care a fost adus din Ierusalim odată cu
captivitatea care a fost adusă cu Ieconia împăratul lui Iuda,
pe care i-a adus Nebucadneţar împăratul Babilonului. **7** Şi el
a crescut-o pe Hadasa, care este Estera, fiica unchiului său;
fiindcă ea nu avea nici tată nici mamă, şi tânăra era plăcută şi
frumoasă; pe ea Mardoheu a luat-o să fie fiica lui după ce tatăl
şi mama ei au murit. **8** Şi s-a întâmplat, când s-a auzit porunca
şi hotărârea împăratului, şi când multe tinere au fost adunate la
palatul Susa, sub îngrijirea lui Hegai, că şi Estera a fost adusă în
casa împăratului, sub îngrijirea lui Hegai, păzitorul femeilor. **9** Şi
tânăra i-a plăcut şi a obţinut bunătate din partea lui; iar el în
grabă i-a dat lucrurile pentru curăţire, împreună cu lucrurile ei şi
şapte tinere, care se cuvenea să îi fie date din casa împăratului;
şi el a mutat-o pe ea şi pe tinerele ei în cel mai bun loc în casa
femeilor. **10** Estera nu şi-a arătat nici poporul nici rudenia; fiindcă

Mardoheu i-a poruncit să nu şi-o arate. **11** Şi Mardoheu se plimba
zilnic pe dinaintea curţii casei femeilor, să afle starea Esterei
şi ce se face cu ea. **12** Şi când venea rândul fiecărei tinere
să intre la împăratul Ahaşveroş, după ce a stat douăsprezece
luni, conform obiceiului femeilor, (fiindcă astfel se împlineau
zilele purificării lor, adică, şase luni cu untdelemn de smirnă,
şi şase luni cu arome dulci şi cu alte lucruri pentru purificarea
femeilor). **13** Şi astfel venea fiecare tânără la împărat; tot ceea
ce îşi dorea i se dădea să ia cu ea din casa femeilor în casa
împăratului. **14** Mergea seara şi se întorcea dimineaţa în a doua
casă a femeilor, sub îngrijirea lui Şaaşgaz, famenul împăratului,
care păzea concubinele; ea nu mai intra la împărat decât dacă
împăratului i-a plăcut de ea şi era chemată pe nume. **15** Şi când
a venit rândul Esterei, fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu care
o luase la el ca fiica lui, să intre la împărat, nu a cerut nimic
decât ceea ce Hegai, famenul împăratului, păzitorul femeilor,
a rânduit. Şi Estera a obţinut favoare înaintea vederii tuturor
celor ce o priveau. **16** Astfel Estera a fost luată la împăratul
Ahaşveroş în casa lui împărătească în luna a zecea, care este
luna Tebet, în al şaptelea an al domniei lui. **17** Şi împăratul a
iubit-o pe Estera mai mult decât pe toate femeile, iar ea a obţinut
har şi favoare înaintea vederii lui mai mult decât toate fecioarele;
astfel că el i-a pus coroana împărătească pe cap şi a făcut-
o împărătească în locul lui Vaşti. **18** Apoi împăratul a făcut un
ospăţ mare tuturor prinţilor lui şi servitorilor lui, adică ospăţul
Esterei; şi a dat o scutire provinciilor şi a dat daruri conform
cu starea împăratului. **19** Şi când fecioarele au fost adunate a
doua oară, atunci Mardoheu a stat la poarta împăratului. **20**
Estera nu şi-a fost arătat încă nici rudenia nici poporul, precum îi

poruncise Mardoheu, pentru că Estera a împlinit porunca lui
Mardoheu, ca şi atunci când ea creştea lângă el. **21** În acele zile,
când Mardoheu stătea în poarta împăratului, doi dintre famenii
împăratului, Bigtan şi Tereş, dintre aceia care păzeau uşa, s-au
înfuriat şi au căutat să pună mâna pe împăratul Ahaşveroş.
22 Şi acest lucru a fost cunoscut de Mardoheu, care l-a spus
împărătesei Estera; iar Estera a adus aceasta la cunoştinţa
împăratului în numele lui Mardoheu. **23** Şi după ce s-a făcut
cercetarea acestui lucru, s-a aflat ca adevărat; astfel amândoi au
fost spânzuraţi de un copac; iar aceasta a fost scrisă în cartea
cronicilor înaintea împăratului.

3 După aceste lucruri împăratul Ahaşveroş l-a promovat pe
Haman, fiul lui Hamedata agaghitul şi l-a avansat şi i-a aşezat
tronul peste toţi prinţii care erau cu el. **2** Şi toţi servitorii
împăratului care erau la poarta împăratului, îngenuncheau şi se
plecau lui Haman, pentru că astfel a poruncit împăratul referitor
la el. Dar Mardoheu nu îngenunchea nici nu i se pleca. **3** Atunci
servitorii împăratului, care erau la poarta împăratului, i-au spus
lui Mardoheu: De ce încalci tu porunca împăratului? **4** Şi s-a
întâmplat, după ce i-au vorbit zilnic, iar el nu le-a dat ascultare,
că ei i-au spus lui Haman să vadă dacă faptele lui Mardoheu ar
continua, pentru că el le spusese că este iudeu. **5** Şi când a văzut
Haman că Mardoheu nu îngenunchea, nici nu i se pleca, atunci
Haman s-a umplut de furie. **6** Şi s-a gândit ca fiind de dispreţ a
pune mâinile doar pe Mardoheu, căci ei i-au arătat poporul lui
Mardoheu; astfel că Haman a căutat să îi nimicească pe toţi iudeii
care erau în toată împărăţia lui Ahaşveroş, poporul lui Mardoheu.
7 În prima lună, adică, luna Nisan, în al doisprezecelea an al
împăratului Ahaşveroş, au aruncat Pur, adică sorţul, înaintea lui

Haman, din zi în zi şi din lună în lună, până în a douăsprezecea,
adică luna Adar. **8** Şi Haman a spus împăratului Ahaşveroş:
Este un anumit popor împrăştiat şi răspândit printre oamenii din
toate provinciile împărăţiei tale; şi legile lor sunt diferite de legile
tuturor popoarelor; şi nici nu ţin legile împăratului, de aceea nu
este spre folosul împăratului să îi lase în pace. **9** Dacă face
plăcere împăratului, să se scrie ca ei să fie nimiciţi; şi eu voi plăti
zece mii de talanţi de argint în mâinile celor însărcinaţi cu acest
lucru, pentru a-i aduce în trezoreria împăratului. **10** Şi împăratul
şi-a luat inelul de pe mână, şi l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata
agaghitul, duşmanul iudeilor. **11** Şi împăratul i-a spus lui Haman:
Îţi este dat argintul şi oamenii de asemenea, pentru a face cu ei
cum ţi se pare bine. **12** Apoi în a treisprezecea zi a lunii întâi au
fost chemaţi scribii împăratului, şi s-a scris conform cu tot ceea
ce Haman a poruncit satrapilor şi guvernatorilor care erau peste
fiecare provincie, şi conducătorilor fiecărui popor din fiecare
provincie conform cu scrierea lor, şi tuturor oamenilor după limba
lor; în numele împăratului Ahaşveroş s-a scris şi sigilat cu inelul
împăratului. **13** Şi au fost trimise scrisori prin alergători în toate
provinciile împăratului, pentru a nimici, a ucide, şi a face să piară
toţi iudeii, deopotrivă tineri şi bătrâni, copilaşi şi femei, într-o
singură zi, în ziua a treisprezecea, a lunii a douăsprezecea, care
este luna Adar, şi să prade averile lor. **14** Pentru ca porunca să
fie dată în fiecare provincie, o copie a înscrisului a fost adusă
la cunoştinţa tuturor popoarelor, ca să fie gata pentru acea zi.
15 Alergătorii au ieşit, fiind grăbiţi de porunca împăratului, şi
hotărârea a fost dată în palatul Susa. Şi împăratul şi Haman s-
au aşezat să bea; dar cetatea Susa era derutată.

4 Când Mardoheu a priceput tot ce s-a făcut, Mardoheu şi-a
sfâşiat hainele şi s-a îmbrăcat în pânză de sac cu cenuşă, şi
a ieşit în mijlocul cetăţii, şi a plâns tare şi cu amărăciune. **2**
Şi a venit până în faţa porţii împăratului, căci nimeni nu putea
intra pe poarta împăratului îmbrăcat cu pânză de sac. **3** Şi
în fiecare provincie, oriunde ajungea porunca împăratului şi
hotărârea sa, a fost mare jale printre iudei, şi post şi plâns
şi strigăte; şi mulţi zăceau în pânză de sac şi cenuşă. **4** Şi
servitoarele Esterei şi famenii ei au venit şi i-au spus aceasta.
Atunci împărăteasa a fost foarte mâhnită; şi a trimis haine să îl
îmbrace pe Mardoheu, şi să îi ia pânza de sac de pe el, dar
el nu a primit. **5** Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul dintre
famenii împăratului, pe care l-a rânduit să aibă grijă de ea, şi i-a
dat o poruncă pentru Mardoheu, să afle ce este şi de ce. **6**
Astfel Hatac a mers la Mardoheu până în piaţa cetăţii, care era
înaintea porţii împăratului. **7** Şi Mardoheu i-a spus tot ceea ce i
s-a întâmplat, şi despre suma de bani pe care Haman a promis
să o plătească trezoreriilor împăratului pentru iudei, pentru a-i
nimici. **8** De asemenea i-a dat copia înscrisului hotărârii, dată în
Susa pentru a-i nimici, pentru a fi arătată Esterei, şi să îi spună
şi să îi poruncească să intre la împărat, să îl roage şi să facă
cerere înaintea lui pentru poporul ei. **9** Şi Hatac a venit şi a
spus Esterei cuvintele lui Mardoheu. **10** Estera a vorbit din nou
lui Hatac şi i-a dat porunca pentru Mardoheu. **11** Toţi servitorii
împăratului şi oamenii din provinciile împăratului, ştiu că oricine,
fie bărbat, fie femeie, care va intra la împărat în curtea dinăuntru,
fără să fie chemat, este o singură lege a împăratului, să fie ucis,
cu excepţia celui căruia împăratul îi întinde sceptrul său aurit, ca
el să trăiască; iar eu nu am fost chemată la împărat în aceste

treizeci de zile. **12** Şi i-au spus lui Mardoheu cuvintele Esterei.
13 Atunci Mardoheu i-a poruncit să răspundă Esterei: Nu gândi
în tine însuţi că numai tu vei scăpa în casa împăratului dintre toţi
iudeii. **14** Căci dacă tu vei tăcea cu totul în acest timp, ajutorul
şi eliberarea iudeilor se va ridica din altă parte; dar tu şi casa
tatălui tău veţi fi nimiciţi; şi cine ştie dacă nu ai venit la împărăţie
tocmai pentru un timp ca acesta? **15** Apoi Estera le-a cerut
să ducă acest răspuns înapoi lui Mardoheu. **16** Du-te, adună
toţi iudeii care se află în Susa şi postiţi pentru mine, şi nici nu
mâncaţi nici nu beţi trei zile, noapte sau zi; de asemenea eu şi
servitoarele mele vom posti la fel; şi astfel voi merge la împărat,
ceea ce nu este conform legii: şi dacă voi pieri, voi pieri. **17** Şi
Mardoheu a plecat pe drumul lui, şi a făcut conform cu tot ceea
ce Estera i-a poruncit.

5 Şi s-a întâmplat în a treia zi, că Estera s-a îmbrăcat cu haina
împărătească şi a stat în picioare în curtea interioară a casei
împăratului, în dreptul casei împăratului; şi împăratul şedea pe
tronul său împărătesc în casa împărătească, în faţa porţii casei.
2 Şi a fost astfel, când împăratul a văzut-o pe împărăteasa
Estera stând în picioare în curte, că ea a obţinut favoare în
ochii lui; şi împăratul i-a întins Esterei sceptrul de aur din mâna
lui. Şi Estera s-a apropiat şi a atins vârful sceptrului. **3** Atunci
împăratul i-a spus: Ce doreşti împărătească Estera? Şi care este
cererea ta? Ţi se va da chiar jumătate din împărăţie. **4** Şi Estera
a răspuns: Dacă ar face plăcere împăratului, să vină astăzi
împăratul şi Haman la ospăţul pe care i l-am pregătit. **5** Atunci
împăratul a spus: Grăbeşte-l pe Haman pentru a face ce a zis
Estera. Şi împăratul şi Haman au venit la ospăţul pe care Estera
l-a pregătit. **6** Şi împăratul a spus Esterei la ospăţul vinului: Care

este rugămintea ta, şi ţi se va da? Şi care este cererea ta? Se
va îndeplini până la jumătate din împărăţie. **7** Atunci Estera a
răspuns şi a zis: Rugămintea şi cererea mea este: **8** Daca am
găsit favoare în ochii împăratului şi dacă face plăcere împăratului
să facă după rugămintea mea şi să împlinească cererea mea, să
vină împăratul şi Haman la ospăţul pe care îl voi pregăti pentru
ei, şi voi face mâine conform spusei împăratului. **9** Şi în acea zi
Haman a plecat bucuros şi cu inimă veselă, dar când Haman a
văzut pe Mardoheu la poarta împăratului, că nu s-a ridicat, nici
nu s-a mişcat pentru el, s-a umplut de indignare împotriva lui
Mardoheu. **10** Cu toate acestea Haman s-a stăpânit; şi când a
ajuns acasă a trimis şi şi-a chemat prietenii şi pe Zereş, soţia lui.
11 Şi Haman le-a spus despre gloria bogăţiilor lui şi de mulţimea
copiilor săi şi toate lucrurile în care împăratul l-a promovat, şi
cum l-a avansat deasupra prinţilor şi servitorilor împăratului. **12**
Haman a continuat spunând: Da, împărăteasa Estera nu a lăsat
niciun alt om decât pe mine să intre cu împăratul la ospăţul pe
care ea l-a pregătit; şi mâine sunt de asemenea invitat la ea cu
împăratul. **13** Totuşi toate acestea nu îmi folosesc la nimic, cât
timp îl văd pe Mardoheu, iudeul, şezând la poarta împăratului.
14 Atunci Zereş, soţia lui, şi toţi prietenii lui, i-au spus: Să se facă
o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coţi şi mâine să vorbeşti
cu împăratul ca Mardoheu să fie spânzurat de ea; apoi să mergi
voios cu împăratul la ospăţ. Şi acest lucru a plăcut lui Haman; şi
a pus să se facă spânzurătoarea.

6 În acea noapte împăratul nu a putut să doarmă şi a poruncit
să fie adusă cartea de scriere a cronicilor; şi ele au fost citite
înaintea împăratului. **2** Şi s-a găsit scris că Mardoheu a spus
despre Bigtana şi Tereş, doi dintre famenii împăratului, păzitorii

uşii, care au căutat să pună mâna pe împăratul Ahaşveroş. **3** Şi
împăratul a spus: Ce onoare şi demnitate s-a făcut lui Mardoheu
pentru aceasta? Atunci servitorii împăratului care îi serveau i-au
spus: Nu i s-a făcut nimic. **4** Şi împăratul a spus: Cine este în
curte? Iar Haman intrase în curtea dinafară a casei împăratului,
pentru a vorbi cu împăratul să îl spânzure pe Mardoheu de
spânzurătoarea pregătită pentru el. **5** Şi servitorii împăratului i-
au spus: Iată, Haman stă în picioare în curte. Şi împăratul a
zis: Lăsaţi-l să intre. **6** Aşa că Haman a intrat. Şi împăratul i-
a spus: Ce să se facă bărbatului pe care împăratul doreşte
să îl onoreze? Şi Haman s-a gândit în inima lui: Cui ar dori
împăratul să dea mai mult onoare decât mie? **7** Şi Haman a
răspuns împăratului: Pentru bărbatul pe care împăratul doreşte
să îl onoreze, **8** Să fie adus veşmântul împărătesc pe care
împăratul obişnuieşte a-l îmbrăca şi calul pe care împăratul
călăreşte, şi pe cap să i se pună coroana împărătească; **9** Şi
acest veşmânt şi cal să fie puse în mâna unuia dintre cei mai
nobili prinţi, ca ei să îmbrace cu acestea pe bărbatul pe care
împăratul doreşte să îl onoreze, şi să îl poarte călare prin piaţa
cetăţii şi să vestească înaintea lui: Astfel se va face bărbatului
pe care împăratul doreşte să îl onoreze! **10** Atunci împăratul i-a
spus lui Haman: Grăbeşte-te şi ia veşmântul şi calul precum ai
spus, şi fă chiar aşa lui Mardoheu, iudeul, care stă la poarta
împăratului; să nu lipsească nimic din tot ce ai zis. **11** Apoi
Haman a luat veşmântul şi calul şi l-a îmbrăcat pe Mardoheu, şi
l-a purtat călare prin piaţa cetăţii şi a vestit înaintea lui: Astfel se
va face bărbatului pe care împăratul doreşte să îl onoreze! **12**
Şi Mardoheu s-a întors la poarta împăratului. Dar Haman s-a
grăbit la casa lui jelind, şi cu capul acoperit. **13** Şi Haman i-a

spus lui Zereş, soţiei sale, şi tuturor prietenilor săi tot ce i se
întâmplase. Atunci înţelepţii lui şi Zereş, soţia lui, i-au spus:
Dacă Mardoheu este din sămânţa iudeilor, înaintea cărora ai
început să cazi, nu vei învinge împotriva lui, ci cu siguranţă vei
cădea înaintea lui. **14** Şi în timp ce ei încă vorbeau cu el, au
venit famenii împăratului şi s-au grăbit să ducă pe Haman la
ospăţul pe care Estera l-a pregătit.

7 Astfel împăratul şi Haman au venit să se ospăteze cu
împărăteasa Estera. **2** Şi împăratul a spus din nou Esterei a
doua zi la ospăţul vinului: Care este rugămintea ta, împărătească
Estera? Şi îţi va fi dată: şi care este cererea ta? Şi se va
îndeplini, până la jumătate din împărăţie. **3** Atunci împărăteasa
Estera a răspuns şi a zis: Dacă am găsit favoare în ochii tăi,
împărate, şi dacă face plăcere împăratului, să mi se dea viaţa
la rugămintea mea, şi poporul meu la cererea mea: **4** Fiindcă
suntem vânduţi, eu şi poporul meu, pentru a fi nimiciţi, pentru a
fi ucişi, şi pentru a pieri. Dar dacă am fi fost vânduţi ca robi
şi roabe, aş fi tăcut, cu toate acestea duşmanul nu ar putea
compensa pierderea împăratului. **5** Atunci împăratul Ahaşveroş
a răspuns şi i-a zis împărătesei Estera: Cine este el şi unde este
cel care îndrăzneşte în inima lui să facă astfel? **6** Şi Estera a
spus: Potrivnicul şi duşmanul este acest stricat Haman. Atunci
Haman s-a temut înaintea împăratului şi a împărătesei. **7** Şi
împăratul, ridicându-se de la ospăţul vinului în furia sa, a mers în
grădina palatului: şi Haman s-a ridicat în picioare să îşi ceară
viaţa de la împărăteasa Estera; fiindcă a văzut că răul a fost
hotărât împotriva lui de către împărat. **8** Atunci împăratul s-a
întors din grădina palatului la locul ospăţului vinului; şi Haman
era căzut peste patul unde era Estera. Atunci împăratul a spus:

Să mai şi forţeze el pe împărătească în faţa mea în casă? Precum
a ieşit cuvântul din gura împăratului i-au acoperit faţa lui Haman.
9 Şi Harbona, unul dintre fameni, a spus înaintea împăratului:
Iată, de asemenea, spânzurătoarea de cincizeci de coţi înălţime,
pe care Haman a făcut-o pentru Mardoheu, care a vorbit pentru
binele împăratului, se află în casa lui Haman. Atunci împăratul a
spus: Spânzuraţi-l de ea. **10** Astfel ei au spânzurat pe Haman
de spânzurătoarea pregătită pentru Mardoheu. Atunci furia
împăratului s-a potolit.

8 În acea zi împăratul Ahaşveroş a dat casa lui Haman,
duşmanul iudeilor, împărătesei Estera. Şi Mardoheu a venit
înaintea împăratului; fiindcă Estera spusese ce îi era ei. **2** Şi
împăratul şi-a scos inelul, pe care îl luase de la Haman şi l-a
dat lui Mardoheu. Şi Estera a pus pe Mardoheu peste casa lui
Haman. **3** Şi Estera a vorbit încă o dată înaintea împăratului şi a
căzut la picioarele lui şi l-a implorat cu lacrimi să îndepărteze
ticăloşia lui Haman agaghitul şi planul lui pe care l-a plănuit
împotriva iudeilor. **4** Atunci împăratul a întins sceptrul de aur spre
Estera. Astfel Estera s-a ridicat şi a stat în faţa împăratului. **5** Şi
a spus: Dacă face plăcere împăratului şi dacă am găsit favoare
înaintea vederii lui şi acest lucru pare drept înaintea împăratului
şi eu sunt plăcută în ochii lui, să se scrie pentru a revoca
scrisorile plănuite de Haman fiul lui Hamedata agaghitul, pe care
le-a scris pentru a nimici pe iudeii care sunt în toate provinciile
împăratului: **6** Căci cum aş putea îndura să văd răul care va veni
peste poporul meu? Sau cum aş putea îndura să văd nimicirea
rudeniei mele? **7** Atunci împăratul Ahaşveroş a spus împărătesei
Estera şi iudeului Mardoheu. Iată, i-am dat Esterei casa lui
Haman, şi pe el l-au spânzurat de spânzurătoare, pentru că

şi-a întins mâna împotriva iudeilor. **8** Scrieţi de asemenea în
favoarea iudeilor, cum vă place, în numele împăratului şi sigilaţi-l
cu inelul împăratului: căci înscrisul scris în numele împăratului şi
sigilat cu inelul împăratului, nimeni nu îl poate revoca. **9** Atunci
au fost chemaţi scribii împăratului în acel timp în a treia lună,
care este luna Sivan, în a douăzeci şi treia zi a ei şi a fost scris
conform cu tot ce a poruncit Mardoheu iudeilor şi locotenenţilor
şi prefecţilor şi conducătorilor provinciilor care sunt din India
până în Etiopia, o sută douăzeci şi şapte de provincii, fiecărei
provincii conform scrierii ei şi fiecărui popor după limba lui şi
iudeilor conform scrierii lor şi conform limbii lor. **10** Şi a scris în
numele împăratului Ahaşveroş şi l-a sigilat cu inelul împăratului
şi a trimis scrisori prin alergători călări, şi călăreţi pe catâri,
cămile şi dromaderi tineri: **11** Prin care împăratul a dat iudeilor
care erau în fiecare cetate să se adune şi să îşi apere viaţa,
pentru a nimici, pentru a ucide, şi pentru a face să piară, orice
putere a oamenilor şi a provinciei care i-ar asalta, deopotrivă
micuţi şi femei şi să prade averile lor, **12** Într-o singură zi în toate
provinciile împăratului Ahaşveroş, adică, în a treisprezecea zi a
lunii a douăsprezecea, care este luna Adar. **13** Copia înscrisului
poruncii dată fiecărei provincii a fost publicată tuturor popoarelor
ca iudeii să fie gata în acea zi să se răzbune pe duşmanii lor. **14**
Astfel alergătorii care au călărit pe catâri şi cămile au ieşit, fiind
grăbiţi şi presaţi de porunca împăratului. Şi hotărârea a fost dată
la palatul Susa. **15** Şi Mardoheu a ieşit din prezenţa împăratului
în veştmânt împărătesc albastru şi alb, şi cu o mare coroană din
aur, şi cu o haină de in subţire şi purpură: şi cetatea Susa s-a
bucurat şi s-a veselit. **16** Iudeii au avut strălucire şi veselie şi
bucurie şi onoare. **17** Şi în fiecare provincie şi în fiecare cetate,

oriunde au ajuns porunca împăratului şi hotărârea lui, iudeii au
avut bucurie şi veselie, ospăţ şi zi bună. Şi mulţi dintre oamenii
ţării au devenit iudei; fiindcă teama de iudei a căzut asupra lor.
9 Astfel în a douăsprezecea lună, care este luna Adar, în a
treisprezecea zi a ei, când porunca împăratului şi hotărârea
lui urmau să se ducă la îndeplinire, în ziua când duşmanii
iudeilor au sperat să aibă stăpânire asupra lor (dar s-a întâmplat
dimpotrivă, că iudeii au stăpânit asupra celor care i-au urât), **2**
Iudeii s-au adunat în cetăţile lor, în toate provinciile împăratului
Ahaşveroş, ca să pună mâna pe cei care căutau vătămarea lor.
Şi nimeni nu le putea sta împotrivă, fiindcă teama de ei a căzut
asupra tuturor. **3** Şi toţi conducătorii provinciilor şi locotenenţii şi
prefecţii şi ofiţerii împăratului, au ajutat pe iudei, pentru că teama
de Mardoheu a căzut asupra lor. **4** Fiindcă Mardoheu era mare
în casa împăratului, şi faima lui s-a răspândit în toate provinciile,
pentru că acest Mardoheu a devenit din ce în ce mai mare. **5**
Astfel iudeii au lovit pe toţi duşmanii lor cu lovitură de sabie, şi
măcel şi distrugere şi au făcut ce au dorit celor ce i-au urât. **6** Şi
în palatul Susa, iudeii au ucis şi au nimicit cinci sute de bărbaţi.
7 Şi au ucis pe Parşandata şi pe Dalfon şi pe Aspata, **8** Şi pe
Porata şi pe Adalia şi pe Aridata, **9** Şi pe Parmaşta şi pe Arisai
şi pe Aridai şi pe Vajezata, **10** Cei zece fii ai lui Haman, fiul lui
Hamedata, duşmanul iudeilor, dar nu şi-au pus mâna pe pradă.
11 În acea zi numărul celor ucişi în palatul Susa a fost adus
înaintea împăratului. **12** Şi împăratul a spus împărătesei Estera:
Iudeii au ucis şi au nimicit cinci sute de bărbaţi în palatul Susa şi
pe cei zece fii ai lui Haman. Ce au făcut în celelalte provincii
ale împăratului? Acum care este rugămintea ta? Spune şi îţi
va fi împlinită. Şi care este cererea ta mai departe? Şi se va

face. **13** Atunci Estera a spus: Dacă face plăcere împăratului,
să fie dat iudeilor care sunt în Susa să facă şi mâine conform
hotărârii de astăzi şi să spânzure de spânzurătoare pe cei zece
fii ai lui Haman. **14** Şi împăratul a poruncit să se facă astfel. Şi
hotărârea s-a dat în Susa. Şi au spânzurat pe cei zece fii ai lui
Haman. **15** Căci iudeii care erau în Susa s-au adunat şi în ziua a
paisprezecea a lunii Adar şi au ucis trei sute de bărbaţi în Susa;
dar nu şi-au pus mâna pe pradă. **16** Şi ceilalţi iudei care erau în
provinciile împăratului s-au adunat şi şi-au apărat viaţa şi au
avut odihnă din partea duşmanilor lor şi au ucis şaptezeci şi
cinci de mii dintre duşmanii lor, dar nu şi-au pus mâna pe pradă,
17 În ziua a treisprezecea a lunii Adar; şi în a paisprezecea zi a
ei s-au odihnit şi au făcut-o zi de ospăţ şi veselie. **18** Dar iudeii
care erau în Susa s-au adunat în a treisprezecea zi a lunii şi în a
paisprezecea zi a ei; şi în a cincisprezecea zi a ei s-au odihnit şi
au făcut-o zi de ospăţ şi veselie. **19** De aceea iudeii din sate,
care au locuit în aşezări neîmprejmuite, au făcut din ziua a
paisprezecea a lunii Adar o zi de veselie şi de ospăţ şi zi bună şi
de trimitere de porţii de mâncare unii altora. **20** Şi Mardoheu
a scris aceste lucruri şi a trimis scrisori la toţi iudeii care erau
în toate provinciile împăratului Ahaşveroş, deopotrivă celor de
aproape şi de departe, **21** Pentru a stabili printre ei să ţină ziua
a paisprezecea a lunii Adar şi ziua a cincisprezecea a ei, anual,
22 Ca zilele în care iudeii s-au odihnit din partea duşmanilor lor
şi luna în care li s-a prefăcut întristarea lor în bucurie şi jelirea
lor într-o zi bună; ca să le facă zile de ospăţ şi bucurie şi de
trimitere de porţii de mâncare unii altora şi de daruri celor săraci.
23 Şi iudeii au acceptat să facă ceea ce au început, şi ceea ce
le-a scris Mardoheu. **24** Pentru că Haman, fiul lui Hamedata

agaghitul, duşmanul tuturor iudeilor, a plănuit împotriva iudeilor
ca să îi nimicească şi a aruncat Pur, adică, sorţul, pentru a-i
mistui şi pentru a-i nimici. **25** Dar când Estera a venit înaintea
împăratului, el a poruncit prin scrisori ca planul lui rău, pe care l-
a plănuit împotriva iudeilor, să se întoarcă asupra capului său, şi
el şi fiii lui să fie spânzuraţi pe spânzurătoare; **26** De aceea au
numit aceste zile Purim, după numele Pur. De aceea, datorită
tuturor cuvintelor scrisorii acesteia, şi a ceea ce au văzut în acest
lucru, şi pentru ceea ce li s-a întâmplat, **27** Iudeii au rânduit şi au
luat asupra lor, şi asupra seminţei lor, şi asupra tuturor celor ce li
s-au alipit, să nu neglijeze să ţină aceste două zile conform
scrierii lor şi conform timpului lor hotărât, în fiecare an; **28** Şi că
aceste zile să fie amintite şi ţinute din generaţie în generaţie, în
fiecare familie, în fiecare provincie şi în fiecare cetate. Şi că
aceste zile ale Purimului să nu lipsească din mijlocul iudeilor,
nici să nu se şteargă amintirea lor din sămânţa lor. **29** Atunci
împărăteasa Estera, fiica lui Abihail şi Mardoheu iudeul, au scris
cu toată autoritatea, pentru a confirma această a doua scrisoare
a Purimului. **30** Iar el a trimis scrisorile tuturor iudeilor, şi celor o
sută douăzeci şi şapte de provincii ale împărăţiei lui Ahaşveroş,
cu aceste cuvinte de pace şi adevăr, **31** Pentru a confirma
aceste zile ale Purimului la timpul lor hotărât, după cum le-a
poruncit Mardoheu iudeul şi împărăteasa Estera, şi după cum au
hotărât pentru ei şi pentru sămânţa lor, lucrurile posturilor şi a
strigătului lor. **32** Şi hotărârea Esterei a confirmat aceste lucruri
despre Purim şi a fost scris în carte.

10 Şi împăratul Ahaşveroş a aşezat un tribut asupra ţării şi
asupra insulelor mării. **2** Şi toate faptele puterii lui, şi ale tăriei lui,
şi declaraţia măreţiei lui Mardoheu, la care l-a avansat împăratul,

nu sunt scrise ele în cartea cronicilor împăraţilor Mediei şi ai
Persiei? **3** Căci Mardoheu, iudeul, a fost primul după împăratul
Ahaşveroş, şi mare printre iudei, şi primit de mulţimea fraţilor
săi, căutând bunăstarea poporului său, şi vorbind pace către
toată sămânţa sa.

Iov

1 A fost un om în țara Uț, al cărui nume era Iov; și acel om era
desăvârșit și integru și unul care se temea de Dumnezeu și
evita răul. **2** Și i s-au născut șapte fii și trei fiice. **3** Averea lui
de asemenea era șapte mii de oi și trei mii de cămile și cinci
sute de perechi de boi și cinci sute de măgărițe și o gospodărie
foarte mare, astfel încât acest om era cel mai mare dintre toți
oamenii din est. **4** Și fiii lui mergeau și dădeau ospețe în casele
lor, fiecare la ziua lui; și trimiteau și chemau pe cele trei surori
ale lor să mănânce și să bea cu ei. **5** Și se întâmpla, când zilele
ospețelor treceau, că Iov trimitea și îi sfințea și se ridica devreme
dimineața și aducea ofrande arse conform numărului lor, al
tuturor, pentru că Iov spunea: Poate că fiii mei au păcătuit și au
blestemat pe Dumnezeu în inimile lor. Astfel făcea Iov continuu.
6 Și a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se prezinte
înaintea DOMNULUI; și Satan a venit de asemenea printre ei. **7**
Și DOMNUL i-a spus lui Satan: De unde vii? Atunci Satan a
răspuns DOMNULUI și a zis: De la cutreierarea pământului și de
la umblarea în sus și în jos pe acesta. **8** Și DOMNUL i-a spus lui
Satan: Ai luat aminte la servitorul meu Iov, că nu este niciunul
asemenea lui pe pământ, un om desăvârșit și integru, unul care
se teme de Dumnezeu și evită răul? **9** Atunci Satan a răspuns
DOMNULUI și a zis: Se teme Iov de Dumnezeu degeaba? **10**
Nu l-ai îngrădit pe el și casa lui și tot ce are de jur împrejur? Tu
ai binecuvântat lucrarea mâinilor sale și averea lui s-a înmulțit în
țară. **11** Dar întinde-ți mâna acum și atinge tot ce are el și te va
blestema în față. **12** Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Iată, tot ce
are el este în puterea ta; numai asupra lui să nu îți întinzi mâna.
Astfel Satan a plecat din prezența DOMNULUI. **13** Și a fost o zi

când fiii săi și fiicele sale mâncau și beau vin în casa fratelui
lor mai mare. **14** Și a venit un mesager la Iov și a spus: Boii
arau și măgărițele pășteau lângă ei; **15** Și sabeenii au căzut
asupra lor și i-au luat; da, au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și
doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea. **16** În timp ce el
încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Focul lui
Dumnezeu a căzut din cer și a ars oile și servitorii și i-a mistuit;
și doar eu singur am scăpat ca să îți aduc vestea. **17** În timp ce
el încă vorbea, a venit de asemenea un altul și a spus: Caldeenii
au făcut trei cete și au căzut asupra cămilelor și le-au dus, da, și
au ucis servitorii cu tăișul sabiei; și doar eu singur am scăpat
ca să îți aduc vestea. **18** În timp ce el încă vorbea, a venit de
asemenea un altul și a spus: Fiii tăi și fiicele tale mâncau și
beau vin în casa fratelui lor mai mare, **19** Și, iată, a venit un
vânt mare dinspre pustie și a lovit cele patru colțuri ale casei și
ea a căzut peste tineri și ei sunt morți; și doar eu singur am
scăpat ca să îți aduc vestea. **20** Atunci Iov s-a ridicat și și-a rupt
mantaua și și-a ras capul și a căzut la pământ și s-a închinat, **21**
Și a spus: Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol mă voi
întoarce acolo: DOMNUL a dat și DOMNUL a luat; binecuvântat
fie numele DOMNULUI. **22** În toate acestea Iov nu a păcătuit,
nici nu l-a acuzat pe Dumnezeu prostește.

2 Din nou a fost o zi când fiii lui Dumnezeu au venit să se
prezinte înaintea DOMNULUI și Satan a venit de asemenea
printre ei să se prezinte înaintea DOMNULUI. **2** Și DOMNUL i-a
spus lui Satan: De unde vii? Și Satan a răspuns DOMNULUI și a
zis: De la cutreierarea pământului și de la umblarea în sus și în
jos pe acesta. **3** Și DOMNUL i-a spus lui Satan: Ai luat aminte la
servitorul meu Iov, că nu este niciunul asemenea lui pe pământ,

un om desăvârșit și integru, unul care se teme de Dumnezeu și
evită răul? Și totuși el își ține strâns integritatea, cu toate că mă
stârnești împotriva lui, să îl nimicesc fără motiv. **4** Și Satan a
răspuns DOMNULUI și a zis: Piele pentru piele, da, tot ce are un
om, va da pentru viața lui. **5** Dar întinde-ți mâna acum și atinge-i
osul și carnea și te va blestema în față. **6** Și DOMNUL i-a spus
lui Satan: Iată, el este în mâna ta, numai cruță-i viața. **7** Astfel a
plecat Satan din prezența DOMNULUI și a lovit pe Iov cu ulcere
aspre de la talpa piciorului până în creștetul său. **8** Și el și-a
luat un ciob ca să se scarpine cu el; și a șezut în cenușă. **9**
Atunci soția lui i-a spus: Încă îți păstrezi integritatea? Blestemă
pe Dumnezeu și mori. **10** Dar el i-a spus: Tu vorbești precum
vorbește una dintre femeile proaste. Ce? Să primim binele din
mâna lui Dumnezeu și să nu primim răul? În toată aceasta Iov
nu a păcătuit cu buzele sale. **11** Și când cei trei prieteni ai lui
Iov au auzit despre tot acest rău ce a venit peste el, au venit
fiecare de la locul lui; Elifaz temanitul și Bildad șuhitul și Țofar
naamatitul; căci se înțeleseseră împreună să vină să jelească cu
el și să îl mângâie. **12** Și când și-au ridicat ochii de departe și nu
l-au cunoscut și-au ridicat vocile și au plâns; și și-au rupt fiecare
mantaua lui și au împrăștiat țărână spre cer, peste capetele lor.
13 Astfel au șezut cu el pe pământ șapte zile și șapte nopți și
niciunul nu i-a vorbit un cuvânt, pentru că au văzut că mâhnirea
lui era foarte mare.

3 După aceasta, Iov și-a deschis gura și și-a blestemat ziua. **2**
Și Iov a vorbit și a spus: **3** Să piară ziua în care m-am născut
și noaptea în care a fost spus: Un copil de parte bărbătească
este conceput. **4** Să fie acea zi întuneric; Dumnezeu să nu îi
dea atenție din înalt și să nu strălucească lumina peste ea. **5**

Să o întineze întunericul și umbra morții; să locuiască un nor
peste ea; să o înspăimânte întunecimea zilei. **6** Cât despre acea
noapte, întunericul să o apuce; să nu fie alăturată zilelor anului,
să nu vină la numărul lunilor. **7** Iată, acea noapte să fie solitară,
nicio voce de bucurie să nu intre în ea. **8** Să o blesteme cei
ce blestemă ziua, care sunt gata să își înalțe jelirea. **9** Stelele
amurgului acesteia să fie întuneric; să caute lumină, dar să nu
găsească; nici să nu vadă răsăritul zilei, **10** Pentru că nu a închis
ușile pântecelui mamei mele, nici nu a ascuns întristare de la
ochii mei. **11** De ce nu am murit eu din pântece? De ce nu mi-
am dat eu duhul când am ieșit din pântece? **12** De ce m-au
întâmpinat genunchii? Sau sânii ca să îi sug? **13** Căci acum
aș zace și aș tăcea, aș dormi, atunci aș fi avut odihnă, **14** Cu
împărați și sfătuitori ai pământului, care și-au zidit locuri pustii;
15 Sau cu prinți care au avut aur, care și-au umplut casele cu
argint; **16** Sau ca o naștere ascunsă, nelatimp, nu aș mai fi fost;
ca prunci care nu au văzut niciodată lumina. **17** Acolo cei stricați
încetează a tulbura; și acolo cei obosiți au odihnă. **18** Acolo
prizonierii se odihnesc împreună; nu aud vocea opresorului. **19**
Cei mici și cei mari sunt acolo; și servitorul este liber de stăpânul
lui. **20** Pentru ce se dă lumină celui în nefericire și viață celui
amărât în suflet, **21** Care tânjesc după moarte, dar ea nu vine; și
sapă după ea mai mult decât după tezaure ascunse; **22** Care se
bucură peste măsură și se veselesc când pot găsi mormântul?
23 De ce se dă lumină unui om a cărui cale este ascunsă și pe
care Dumnezeu l-a îngrădit? **24** Căci suspinul meu vine înainte
să mănânc și răcnetele mele sunt turnate ca apele. **25** Pentru că
lucrul de care m-am temut foarte mult a venit asupra mea și de

ceea ce m-am temut m-a ajuns. **26** Nu am avut nici siguranță,
nici odihnă, nici tăcere; totuși tulburarea a venit asupra mea.

4 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis: **2** Dacă încercăm să
vorbim îndeaproape cu tine, vei fi mâhnit? Dar cine se poate opri
de la a vorbi? **3** Iată, tu ai instruit pe mulți și ai întărit mâinile
slabe. **4** Cuvintele tale au susținut pe cel ce cădea și ai întărit
genunchii slabi. **5** Dar acum aceasta a venit peste tine și leșini;
te atinge și ești tulburat. **6** Nu este aceasta teama ta, încrederea
ta, speranța ta și integritatea căilor tale? **7** Amintește-ți, te
rog, cine a pierit vreodată, fiind nevinovat? Sau unde au fost
stârpiți cei drepți? **8** După cum am văzut, cei ce ară nelegiuire și
seamănă stricăciune, seceră aceleași lucruri. **9** Prin pufnirea lui
Dumnezeu ei pier și prin suflarea nărilor sale sunt mistuiți. **10**
Răcnetul leului și vocea leului feroce și dinții leilor tineri, sunt
frânte. **11** Leul bătrân piere din lipsă de pradă și puii leoaicei tari
sunt împrăștiați peste tot. **12** Acum un lucru mi-a fost adus în
ascuns și urechea mea a primit puțin din acesta. **13** În gândurile
din viziunile nopții, când somn adânc cade peste oameni, **14**
Teamă a venit asupra mea și cutremur, care a făcut toate oasele
mele să tremure. **15** Atunci un duh a trecut înaintea feței mele;
părul cărnii mele s-a zbârlit; **16** A stat pe loc, dar nu i-am putut
distinge forma; o imagine a fost înaintea ochilor mei, era liniște
și am auzit o voce, spunând: **17** Să fie omul muritor mai drept
decât Dumnezeu? Să fie un om mai pur decât făcătorul său? **18**
Iată, el nu și-a pus încrederea în servitorii săi; și pe îngerii săi i-a
acuzat de nebunie. **19** Cu cât mai puțin în cei ce locuiesc în
case de lut, a căror temelie este în țărână, care sunt zdrobite
înaintea moliei? **20** Ei sunt nimiciți de dimineața până seara, ei

pier pentru totdeauna fără ca cineva să ia aminte. **21** Nu va
dispărea măreția care este în ei? Ei mor, chiar fără înțelepciune.

5 Cheamă acum, dacă este vreunul să îți răspundă; și la care
dintre sfinți te vei întoarce? **2** Căci furia omoară pe nebun și
invidia ucide pe cel prost. **3** Am văzut pe cel nebun prinzând
rădăcină, dar dintr-odată i-am blestemat locuința. **4** Copiii
lui sunt departe de siguranță și sunt zdrobiți la poartă și nu
este vreunul să îi elibereze. **5** Al cărui seceriș îl mănâncă cel
flămând și îl ia chiar dintre spini, iar tâlharul le înghite averea.
6 Deși nenorocirea nu iese din țărână, nici necazul nu răsare
din pământ; **7** Totuși omul se naște pentru necaz, precum
scânteile zboară în sus. **8** Eu aș căuta spre Dumnezeu și i-aș
încredința cauza mea lui Dumnezeu, **9** Care face lucruri mari și
de nepătruns, lucruri minunate fără număr; **10** Care dă ploaie
peste pământ și trimite ape peste câmpuri; **11** Pentru a așeza în
înalt pe cei umili; și cei ce jelesc să fie înălțați la siguranță. **12** El
zădărnicește planurile celor vicleni, astfel că mâinile lor nu își
pot împlini planul. **13** El prinde pe înțelepți în vicleniile lor, și
sfatul celor perverși este dat peste cap. **14** Ei se întâlnesc cu
întunericul în timpul zilei și bâjbâie în miezul zilei precum în
noapte. **15** Dar el salvează pe cel sărac de sabie, de gura lor
și de mâna celui puternic. **16** Astfel cel sărac are speranță și
nelegiuirea își oprește gura. **17** Iată, fericit este omul pe care
Dumnezeu îl corectează, de aceea nu disprețui disciplinarea
celui Atotputernic; **18** Căci el face să doară, și tot el leagă rănile;
el rănește și tot mâinile lui vindecă. **19** El te va elibera în șase
necazuri; da, în șapte nu te va atinge niciun rău. **20** În foamete
te va răscumpăra de la moarte, și în război de la puterea sabiei.
21 Vei fi ascuns de biciuirea limbii și nu te vei teme de nimicire

când vine. **22** De nimicire și foamete vei râde; și nu te vei teme
de fiarele pământului. **23** Pentru că vei fi în alianță cu pietrele
câmpului și fiarele câmpului vor fi în pace cu tine. **24** Și vei
cunoaște că al tău cort va fi în pace; și îți vei cerceta locuința și
nu vei păcătui. **25** Vei cunoaște de asemenea că sămânța ta
va fi mare și urmașii tăi ca iarba pământului. **26** Vei ajunge la
mormântul tău la o vârstă deplină, precum un snop de grâu
strâns la timpul lui. **27** Iată, aceasta, noi am cercetat-o, așa este;
ascult-o și cunoaște-o pentru binele tău.

6 Dar Iov a răspuns și a zis: **2** De ar fi fost cântărită în întregime
mâhnirea mea și nenorocirea mea pusă în balanță împreună! **3**
Căci acum ar fi mai grea decât nisipul mării; de aceea cuvintele
mele sunt înghițite. **4** Fiindcă săgețile celui Atotputernic sunt în
mine, otrava lor îmi bea duhul, terorile lui Dumnezeu se așază în
rând împotriva mea. **5** Rage măgarul sălbatic când are iarbă?
Sau mugește boul peste nutrețul lui? **6** Se poate mânca fără
sare ceea ce este fără gust? Sau este vreun gust în albușul unui
ou? **7** Lucrurile pe care sufletul meu a refuzat să le atingă sunt
ca hrana care mă întristează. **8** O, de aș avea cererea mea
împlinită și de mi-ar da Dumnezeu lucrul pentru care tânjesc!
9 Chiar de i-ar plăcea lui Dumnezeu să mă nimicească, de
și-ar dezlănțui mâna și m-ar stârpi! **10** Atunci totuși aș avea
mângâiere; da, m-aș împietri în întristare, să nu cruțe, pentru că
nu am ascuns cuvintele Celui Sfânt. **11** Ce este puterea mea ca
eu să sper? Și ce este sfârșitul meu ca să îmi prelungesc viața?
12 Este puterea mea puterea pietrelor? Sau este carnea mea din
aramă? **13** Nu este ajutorul meu în mine? Și este înțelepciunea
cu totul alungată de la mine? **14** Celui ce este nenorocit, milă ar
trebui arătată de prietenul său; dar el părăsește teama de cel

Atotputernic. **15** Fraţii mei au lucrat înşelător ca un pârâu şi
ei trec precum curgerea pâraielor, **16** Care sunt negricioase
din cauza gheţii şi în care zăpada este ascunsă; **17** În timp ce
se încălzesc, ele dispar; când este arşiţă ele sunt mistuite din
locul lor. **18** Cărările drumului lor sunt abătute; merg spre nimic
şi pier. **19** Trupele din Tema s-au uitat, caravanele din Seba
i-au aşteptat. **20** Ei au fost încurcaţi deoarece au sperat; au
venit acolo şi au fost ruşinaţi. **21** Pentru că acum sunteţi nimic;
vedeţi doborârea mea şi vă temeţi. **22** Am spus eu: Aduceţi-mi!
Sau: Daţi o răsplată pentru mine din averea voastră? **23** Sau:
Eliberaţi-mă din mâna duşmanului meu? Sau: Răscumpăraţi-mă
din mâna celor puternici? **24** Învaţă-mă şi îmi voi ţine limba; şi fă-
mă să înţeleg unde am greşit. **25** Cât de puternice sunt cuvintele
drepte! Dar ce mustră certarea voastră? **26** Vă închipuiţi că
mustraţi cuvintele şi vorbirile unuia disperat, care sunt ca vântul?
27 Da, voi copleşiţi pe cel fără tată şi săpaţi o groapă pentru
prietenul vostru. **28** De aceea acum mulţumiţi-vă, priviţi-mă,
pentru că vă este evident dacă mint. **29** Întoarceţi-vă, vă rog, să
nu fie aceasta nelegiuire; da, întoarceţi-vă din nou, dreptatea
mea este în aceasta. **30** Este nelegiuire în limba mea? Nu poate
gustul meu discerne lucruri perverse?

7 Nu este un timp rânduit omului pe pământ? Nu sunt de
asemenea zilele lui ca zilele unui angajat? **2** Precum un
servitor cu ardoare doreşte umbra şi cum un angajat aşteaptă
răsplata muncii sale, **3** Aşa sunt eu făcut să moştenesc luni
de deşertăciune; şi nopţi obositoare îmi sunt rânduite. **4** Când
mă culc, eu spun: Când mă voi ridica şi noaptea să fi trecut?
Şi sunt sătul de răsuciri până la răsăritul zilei. **5** Carnea mea
este îmbrăcată cu viermi şi bulgări de ţărână; pielea mea este

crăpată și a devenit dezgustătoare. **6** Zilele mele sunt mai iuți
decât suveica țesătorului și sunt petrecute fără speranță. **7**
Amintește-ți că viața mea este vânt, ochiul meu nu va mai vedea
binele. **8** Ochiul celui ce m-a văzut nu mă va mai vedea, ochii
tăi sunt peste mine și eu nu mai sunt. **9** Precum norul este
mistuit și se împrăștie, tot așa cel ce coboară în mormânt nu va
mai urca. **(Sheol h7585)** **10** Nu se va mai întoarce la casa lui,
nici locul lui nu îl va mai cunoaște. **11** De aceea nu îmi voi
înfrâna gura; voi vorbi în chinul duhului meu, mă voi plânge în
amărăciunea sufletului meu. **12** Sunt eu o mare sau o balenă,
de ai pus o gardă peste mine? **13** Când spun: Patul meu mă va
mângâia, culcușul meu îmi va ușura plângerea; **14** Atunci tu mă
înspăimânți cu vise și mă îngrozești prin viziuni, **15** Astfel că
sufletul meu alege strangulare și moarte mai degrabă decât
viața mea. **16** Sunt scârbit de ea; nu voi trăi întotdeauna; lasă-
mă în pace, căci zilele mele sunt deșertăciune. **17** Ce este omul
să îl preamărești? Și să îți apleci inima peste el? **18** Și să îl
cercetezi în fiecare dimineață și să îl încerci în fiecare clipă? **19**
Cât timp nu te vei depărta de mine, nici nu mă vei lăsa în pace
până ce îmi voi fi înghițit scuipatul? **20** Am păcătuit, ce să îți fac,
păzitorule de oameni? De ce m-ai pus ca semn împotriva ta,
astfel încât sunt o povară pentru mine însumi? **21** Și de ce nu
îmi ierți fărădelegea și nu îmi iei nelegiuirea? Căci acum voi
dormi în țărână; și mă vei căuta dimineața, dar nu voi mai fi.

8 A tunci Bildad șuhitul a răspuns și a zis: **2** Cât vei mai
vorbi aceste lucruri? Și cât timp vor fi cuvintele gurii tale ca
un vânt puternic? **3** Pervertește Dumnezeu judecata? Sau
pervertește Atotputernicul dreptatea? **4** Dacă ai tăi copii au
păcătuit împotriva lui și el i-a lepădat pentru fărădelegea lor; **5**

Dacă ai căuta pe Dumnezeu din timp și ți-ai îndrepta cererea
către cel Atotputernic, **6** Dacă ai fi fost pur și integru, cu adevărat
el s-ar trezi acum pentru tine și ar face să prospere locuința
dreptății tale. **7** Deși începutul tău a fost mic, totuși sfârșitul
tău de pe urmă va crește mult. **8** Căci întreabă, te rog, despre
generația trecută și pregătește-te pentru cercetarea despre
părinții lor; **9** Pentru că noi suntem doar de ieri și nu știm nimic,
fiindcă zilele noastre pe pământ sunt o umbră; **10** Nu te vor
învăța ei și nu îți vor spune și nu vor rosti cuvinte din inima lor?
11 Poate crește papura fără mlaștină? Poate irisul crește fără
apă? **12** Pe când este încă verde și netăiat, se ofilește înaintea
oricărei alte ierburi. **13** Astfel sunt cărările tuturor celor ce uită pe
Dumnezeu; și speranța fățarnicului va pieri, **14** A cărui speranță
va fi retezată și a cărui încredere va fi pânză de păianjen. **15**
Se va sprijini de casa lui, dar ea nu va sta în picioare; o va
ține strâns, dar nu va dura. **16** El este verde înaintea soarelui
și ramura lui se întinde în grădina sa. **17** Rădăcinile lui sunt
înfășurate în jurul movilei și vede locul pietrelor. **18** Dacă îl
nimicește din locul său, atunci acesta îl va nega, spunând:
Nu te-am văzut. **19** Iată, aceasta este bucuria căii sale, și din
pământ alții vor crește. **20** Iată, Dumnezeu nu va lepăda un
om desăvârșit, nici nu îi va ajuta pe făcătorii de rău, **21** Până
ce umple gura ta cu râset și buzele tale cu bucurie. **22** Cei ce
te urăsc vor fi îmbrăcați cu rușine, și locuința celor stricați va
ajunge de nimic.

9 Atunci Iov a răspuns și a zis: **2** Cu adevărat știu că așa este,
dar cum ar fi un om drept cu Dumnezeu? **3** Dacă se va certa
cu el, nu îi poate răspunde una dintr-o mie. **4** El este înțelept
în inimă și puternic în tărie; cine a prosperat împietrindu-se

împotriva lui? **5** Care mută munții și ei nu știu, care îi răstoarnă
în mânia sa. **6** Care clatină pământul din locul lui și stâlpii săi
se cutremură. **7** Care poruncește soarelui iar el nu răsare;
și sigilează stelele. **8** Care singur întinde cerurile și calcă pe
valurile mării. **9** Care face Ursa, Orionul și Pleiadele și încăperile
sudului. **10** Care face lucruri mari, peste putință a fi socotite, da,
și minuni fără număr. **11** Iată, el merge pe lângă mine și eu nu îl
văd; trece de asemenea pe lângă mine, dar nu îl percep. **12**
Iată, el ia, cine îl poate împiedica? Cine îi va spune: Ce faci? **13**
Dacă Dumnezeu nu își va retrage mânia, ajutoarele mândre se
încovoaie sub el. **14** Cu cât mai puțin să îi răspund și să îmi aleg
cuvintele [să mă judec] cu el? **15** Căruia, deși am fost drept,
totuși nu i-aș răspunde, ci aș face cerere către judecătorul meu.
16 Dacă l-aș fi chemat, iar el mi-ar fi răspuns, totuși nu aș crede
că a dat ascultare vocii mele. **17** Căci mă frânge cu o furtună și
îmi înmulțește rănile fără motiv. **18** Nu îmi va permite să îmi trag
suflarea, ci mă umple cu amărăciune. **19** Dacă vorbesc despre
putere, iată, el este puternic; și despre judecată, cine îmi va
rândui un timp să pledez? **20** Dacă mă declar drept, propria mea
gură mă va condamna; dacă spun: Sunt desăvârșit, aceasta
mă va dovedi de asemenea pervers. **21** Chiar dacă eu aș fi
desăvârșit, totuși nu mi-aș cunoaște sufletul, mi-aș disprețui
viața. **22** Acesta este un lucru, de aceea l-am spus: El nimicește
pe cel desăvârșit și pe cel stricat. **23** Dacă biciul ucide dintr-
odată, el va râde la încercarea celui nevinovat. **24** Pământul
este dat în mâna celor stricați; el acoperă fețele judecătorilor
acestuia; dacă nu, unde și cine este el? **25** Acum zilele mele
sunt mai iuți decât un alergător; ele zboară și nu văd nimic
bun. **26** Au trecut precum corăbiile iuți, precum acvila care se

grăbește la pradă. **27** Dacă spun: Voi uita plângerea mea, îmi
voi părăsi întristarea și mă voi mângâia; **28** Mi-e teamă de toate
întristările mele, știu că nu mă vei considera nevinovat. **29** Dacă
sunt stricat, de ce muncesc în zadar? **30** Dacă mă spăl cu apă
din zăpadă și îmi curăț mâinile ca niciodată, **31** Totuși mă vei
scufunda în șanț și propriile mele haine mă vor detesta. **32**
Pentru că nu este om cum sunt eu, ca să îi răspund și să venim
împreună la judecată. **33** Între noi nu este arbitru, să își pună
mâna peste amândoi. **34** Să își ia toiagul de la mine și să nu mă
îngrozească spaima lui; **35** Atunci aș vorbi și nu m-aș teme de
el; dar nu este așa cu mine.

10 Sufletul mi s-a obosit de viață; îmi voi lăsa plângerea asupra
mea; voi vorbi în amărăciunea sufletului meu. **2** Îi voi spune
lui Dumnezeu: Nu mă condamna; arată-mi pentru ce te cerți
cu mine. **3** Este bine ca tu să oprimi, să disprețuiești lucrarea
mâinilor tale și să strălucești peste sfatul celor stricați? **4** Ai tu
ochi de carne? Sau vezi tu cum vede omul? **5** Sunt zilele tale
precum zilele omului? Sunt anii tăi precum zilele omului, **6** Să
cauți nelegiuirea mea și să cercetezi păcatul meu? **7** Tu știi că
nu sunt stricat; și nu este nimeni care să scape din mâna ta. **8**
Mâinile tale m-au făcut și m-au modelat de jur împrejur; totuși
mă nimicești. **9** Amintește-ți, te implor, că m-ai făcut precum
lutul; și mă vei aduce înapoi în țărână? **10** Nu m-ai turnat precum
laptele și nu m-ai închegat ca brânza? **11** M-ai îmbrăcat cu
piele și carne și m-ai îngrădit cu oase și tendoane. **12** Mi-ai
dat viață și favoare și cercetarea ta mi-a păstrat duhul. **13** Și
aceste lucruri le-ai ascuns în inima ta, știu că aceasta este
în tine. **14** Dacă păcătuiesc, atunci mă însemnezi și nu mă
vei achita de nelegiuirea mea. **15** Dacă sunt stricat, vai mie;

și dacă sunt drept, totuși nu îmi voi înălța capul. Sunt plin de
confuzie; de aceea privește nenorocirea mea, **16** Pentru că
ea se mărește. Mă vânezi ca un leu feroce; și din nou te arăți
minunat asupra mea. **17** Îți înnoiești martorii împotriva mea
și îți mărești indignarea asupra mea; schimbări și război sunt
împotriva mea. **18** Pentru ce m-ai scos din pântece? O, de mi-aș
fi dat duhul și niciun ochi să nu mă fi văzut! **19** Trebuia să fiu ca
și cum nu aș fi fost; trebuia să fiu purtat din pântece la mormânt.
20 Nu sunt zilele mele puține? Încetează și lasă-mă în pace ca
să am puțină mângâiere. **21** Înainte să merg acolo de unde nu
mă voi întoarce, în țara întunericului și umbra morții; **22** O țară a
întunericului, ca însăși întunericul; și a umbrei morții, fără nicio
ordine, și unde lumina este ca întunericul.

11 Atunci a răspuns Țofar naamatitul și a zis: **2** Nu ar trebui să
se răspundă mulțimii de cuvinte? Și ar trebui să fie declarat
drept un om plin de vorbire? **3** Ar trebui minciunile tale să facă
pe oameni să tacă? Și când tu batjocorești, nu te va face niciun
om de rușine? **4** Pentru că ai spus: Doctrina mea este pură
și eu sunt curat în ochii tăi. **5** Dar de ar vorbi Dumnezeu și
și-ar deschide buzele împotriva ta; **6** Și de ți-ar arăta tainele
înțelepciunii, că ele sunt dublul a ceea ce este! Să știi de aceea
că Dumnezeu îți cere mai puțin decât merită nelegiuirea ta. **7**
Poți tu prin cercetare să găsești pe Dumnezeu? Poți afla până la
desăvârșire pe cel Atotputernic? **8** Este la fel de înaltă ca cerul;
ce poți tu face? Mai adâncă decât iadul; ce poți tu cunoaște?
(Sheol h7585) **9** Măsura ei este mai lungă decât pământul și
mai largă decât marea. **10** Dacă el retează și închide, sau
adună, atunci cine îl poate împiedica? **11** Pentru că el cunoaște
oamenii deșerți și vede stricăciunea; nu va lua el aminte la

ea? **12** Căci omul deșert ar fi înțelept, deși omul se naște ca
mânzul unei măgărițe sălbatice. **13** Dacă îți pregătești inima și îți
întinzi mâinile spre el, **14** Dacă este nelegiuire în mâna ta, pune-
o departe și să nu locuiască stricăciunea în corturile tale. **15**
Fiindcă atunci îți vei ridica fața fără pată; da, vei fi neclintit și nu
te vei teme; **16** Deoarece îți vei uita nefericirea și ți-o vei aminti
ca ape care trec; **17** Și vârsta ta va fi mai senină ca miezul zilei;
vei străluci, vei fi ca dimineața. **18** Și vei fi în siguranță, pentru
că este speranță; da, vei săpa împrejurul tău și te vei odihni
în siguranță. **19** De asemenea te vei culca și nimeni nu te va
înspăimânta; da, mulți te vor implora. **20** Dar ochii celor stricați
se vor sfârși și nu vor scăpa și speranța lor va fi darea duhului.

12 Și Iov a răspuns și a zis: **2** Fără îndoială că voi sunteți
poporul și înțelepciunea va muri odată cu voi. **3** Dar eu am
înțelegere la fel ca voi; nu vă sunt inferior; da, cine nu știe lucruri
ca acestea? **4** Sunt ca unul batjocorit de aproapele său, care
cheamă pe Dumnezeu și el îi răspunde, cel drept și integru
este de râs în batjocură. **5** Cel ce este gata să alunece cu
picioarele sale este ca o lampă disprețuită în gândul celui ce
este în tihnă. **6** Corturile jefuitorilor prosperă și cei ce provoacă
pe Dumnezeu sunt în siguranță, în a căror mână Dumnezeu
aduce din abundență. **7** Dar întreabă acum fiarele și ele te vor
învăța; și păsările cerului și ele îți vor spune; **8** Sau vorbește
pământului și el te va învăța, și peștii mării îți vor istorisi. **9** Cine
nu știe în toate acestea că mâna DOMNULUI a lucrat aceasta?
10 În a cărui mână este sufletul fiecărei viețuitoare și suflarea
întregii omeniri. **11** Nu încearcă urechea cuvintele? Și nu gustă
gura mâncarea sa? **12** Înțelepciune este la cei foarte bătrâni;
și înțelegere în lungimea zilelor. **13** La el este înțelepciune și

tărie, el are sfat și înțelegere. **14** Iată, el dărâmă și nu poate fi
construit din nou; el închide un om și nu poate fi deschidere.
15 Iată, el reține apele și ele seacă; de asemenea le trimite și
ele răstoarnă pământul. **16** La el este tărie și înțelepciune; cel
înșelat și înșelătorul sunt ai lui. **17** El duce pe sfătuitori ca pradă
și face pe judecători nebuni. **18** El dezleagă legătura împăraților
și încinge coapsele lor cu un brâu. **19** El duce pe prinți ca pradă
și răstoarnă pe cel puternic. **20** El îndepărtează vorbirea celor
de încredere și ia înțelegerea celor bătrâni. **21** El varsă dispreț
peste prinți și slăbește tăria celor puternici. **22** El descoperă
lucruri adânci din întuneric și scoate la lumină umbra morții.
23 El mărește națiunile și le distruge; el lărgește națiunile și le
strâmtorează din nou. **24** El ia inima mai marilor popoarelor
pământului și îi face să rătăcească într-o pustie fără drum. **25** Ei
bâjbâie fără lumină în întuneric și el îi face să șovăie ca un om
beat.

13 Iată, ochiul meu le-a văzut toate acestea, urechea mea
a auzit și le-a înțeles. **2** Ce cunoașteți voi, cunosc și eu; nu
vă sunt inferior. **3** Cu siguranță aș vorbi celui Atotputernic și
doresc să mă judec cu Dumnezeu. **4** Dar voi sunteți făuritori de
minciuni, toți sunteți doctori de nimic. **5** O, de ați tăcea de tot!
Aceasta v-ar fi înțelepciunea. **6** Auziți acum întâmpinarea mea și
dați ascultare la pledoariile buzelor mele. **7** Veți vorbi stricat
pentru Dumnezeu? Și veți vorbi înșelător pentru el? **8** Veți fi
părtinitorii lui? Vă veți lupta de partea lui Dumnezeu? **9** Este
bine ca el să vă cerceteze? Sau așa cum un om batjocorește
pe altul, îl batjocoriți pe el? **10** El cu siguranță vă va mustra,
dacă părtiniți în ascuns. **11** Nu vă va înfrica măreția lui? Și nu
va cădea peste voi groaza lui? **12** Amintirile voastre sunt ca

cenușa, trupurile voastre ca trupuri de lut. **13** Tăceți, lăsați-mă în
pace, ca să vorbesc și să vină peste mine ce va veni. **14** Pentru
ce să îmi iau carnea în dinți și să îmi pun viața în mâna mea?
15 Chiar dacă m-ar ucide, totuși mă voi încrede în el; dar îmi
voi apăra căile înaintea lui. **16** El de asemenea va fi salvarea
mea, căci un fățarnic nu va veni înaintea lui. **17** Cu urechile
voastre, ascultați cu atenție cuvântul meu și vorbirea mea. **18**
Priviți acum, mi-am rânduit cauza; știu că voi fi declarat drept. **19**
Cine este cel ce se va certa cu mine? Pentru că acum, dacă îmi
țin limba, îmi voi da duhul. **20** Numai două lucruri nu îmi face;
atunci nu mă voi ascunde de tine. **21** Retrage-ți mâna de la mine
și să nu mă înspăimânte groaza ta. **22** Atunci cheamă și voi
răspunde; sau lasă-mă să vorbesc iar tu răspunde-mi. **23** Cât
de multe sunt nelegiuirile și păcatele mele? Fă-mă să cunosc
fărădelegea mea și păcatul meu. **24** Pentru ce îți ascunzi fața și
mă socotești ca dușmanul tău? **25** Vei zdrobi o frunză purtată
încoace și încolo? Și vei urmări tu miriștea uscată? **26** Căci
tu scrii lucruri amare împotriva mea și mă faci să moștenesc
nelegiuirile tinereții mele. **27** De asemenea îmi pui picioarele în
butuci și privești îndeaproape la toate cărările mele; tu pui o
urmă pe călcâiele picioarelor mele. **28** Și el, ca un lucru putred,
se mistuie, ca o haină mâncată de molii.

14 Omul născut din femeie are zile puține și este plin de
tulburare. **2** Răsare asemenea unei flori și este retezat; el fuge
de asemenea ca o umbră și nu rămâne. **3** Și îți deschizi ochii
asupra unuia ca acesta și mă aduci în judecată cu tine? **4**
Cine poate aduce un lucru curat dintr-unul necurat? Niciunul.
5 Văzând că zilele îi sunt hotărâte, numărul lunilor sale sunt
cu tine; tu i-ai rânduit hotarele lui ca el să nu le poată trece; **6**

Întoarce-te de la el, ca să se odihnească, până ce va împlini, ca
un angajat, ziua sa. **7** Căci este speranță pentru un pom, dacă
este tăiat, că va răsări din nou și că ramura lui tânără nu va
înceta. **8** Deși rădăcina lui îmbătrânește în pământ și trunchiul
lui moare în pământ, **9** Totuși prin mirosul apei, el va înmuguri și
va da lăstari ca o plantă. **10** Dar omul moare și se risipește; și
omul își dă duhul și unde este el? **11** Precum apele dispar din
mare și potopul seacă și se usucă, **12** Astfel omul se culcă și nu
se ridică, până când cerurile nu vor mai fi, ei nu se vor trezi,
nici nu vor fi sculați din somnul lor. **13** O, de m-ai ascunde în
mormânt, de m-ai ține în taină, până îți va trece furia; de mi-ai
rândui un timp cuvenit și să îți amintești de mine! **(Sheol h7585)** **14**
Dacă un om moare, va trăi el din nou? Voi aștepta toate zilele
timpului meu rânduit, până când vine schimbarea mea. **15** Tu
vei chema și îți voi răspunde; vei avea dorință pentru lucrarea
mâinilor tale. **16** Căci acum îmi numeri pașii; nu veghezi tu
asupra păcatului meu? **17** Fărădelegea mea este sigilată într-un
sac și îmi coși nelegiuirea. **18** Și, cu siguranță, muntele căzând
ajunge de nimic și stânca este mutată din locul ei. **19** Apele
tocesc pietrele; tu speli din țărâna pământului lucrurile care cresc
și distrugi speranța omului. **20** Îl învingi pentru totdeauna și el
trece; îi schimbi înfățișarea și îl trimiți departe. **21** Fiii lui ajung la
onoare și el nu știe; sunt înjosiți, dar el nu pricepe aceasta. **22**
Dar carnea lui pe el va avea durere și sufletul său în el va jeli.

15 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis: **2** Ar trebui să
rostească un om înțelept cunoaștere deșartă și să își umple
pântecele cu vântul de est? **3** Ar trebui să apere el cu o
vorbire nefolositoare, sau cu vorbiri cu care nu poate face nimic
bun? **4** Da, tu lepezi teama și oprești rugăciunea dinaintea

lui Dumnezeu. **5** Căci gura ta îți rostește nelegiuirea și alegi
limba celor vicleni. **6** Propria ta gură te condamnă și nu eu; da,
propriile tale buze aduc mărturie împotriva ta. **7** Ești tu primul
om ce s-a născut? Sau ai fost făcut înaintea dealurilor? **8** Ai
auzit tu taina lui Dumnezeu? Și oprești tu înțelepciunea pentru
tine? **9** Ce cunoști tu, ce noi nu cunoaștem? Ce înțelegi tu, ce
nu este în noi? **10** Cu noi sunt deopotrivă cei cărunți și cei foarte
bătrâni, mult mai bătrâni decât tatăl tău. **11** Sunt mângâierile lui
Dumnezeu mici pentru tine? Este vreo taină pentru tine? **12** De
ce te poartă departe inima ta? Și spre ce clipesc ochii tăi, **13** De
îți întorci duhul împotriva lui Dumnezeu și lași astfel de vorbe să
iasă din gura ta? **14** Ce este omul ca să fie curat? Și cel născut
din femeie, ca să fie drept? **15** Iată, el nu își pune încrederea
în sfinții săi; da, cerurile nu sunt curate în ochii săi. **16** Cu cât
mai scârbos și murdar este omul care bea nelegiuirea ca apa?
17 Îți voi arăta, ascultă-mă; și ceea ce am văzut voi vesti. **18**
Ceea ce înțelepții au istorisit de la părinții lor și nu au ascuns; **19**
Cărora lor singuri pământul le-a fost dat și niciun străin nu a
trecut printre ei. **20** Cel stricat se tăvălește în durere toate zilele
sale și numărul anilor este ascuns opresorului. **21** Un zgomot
înspăimântător este în urechile lui, în prosperitate distrugătorul
va veni peste el. **22** El nu crede că se va reîntoarce din întuneric
și este așteptat de sabie. **23** El rătăcește departe pentru pâine,
spunând: Unde este? El știe că ziua întunericului este gata la
îndemâna lui. **24** Necaz și chin îl vor înspăimânta; îl vor învinge
ca un împărat gata de bătălie. **25** Căci își întinde mâna împotriva
lui Dumnezeu și se întărește împotriva celui Atotputernic. **26** El
aleargă peste el, chiar pe gâtul lui, peste întăriturile groase ale
scuturilor lui; **27** Deoarece își acoperă fața cu grăsimea lui și

face cute de grăsime pe coapsele lui. **28** Și locuiește în cetăți
pustii și în case pe care nimeni nu le locuiește, care sunt gata să
devină mormane [de pietre]. **29** El nu va fi bogat, nici averea sa
nu va rămâne, nici nu va prelungi desăvârșirea ei pe pământ. **30**
Nu se va depărta de întuneric; flacăra va usca ramurile sale și
prin răsuflarea gurii sale se va duce el. **31** Să nu se încreadă cel
înșelat în deșertăciune, fiindcă deșertăciunea va fi recompensa
lui. **32** Ea se va împlini înaintea timpului său și ramura lui nu va
fi verde. **33** Își va scutura strugurele necopt precum vița și își va
lepăda floarea precum măslinul. **34** Căci adunarea fățarnicilor va
fi pustiită și focul va mistui corturile mituirii. **35** Ei concep ticăloșie
și aduc deșertăciune și pântecele lor pregătește înșelăciune.

16 Atunci Iov a răspuns și a zis: **2** Am auzit multe astfel de
lucruri, mângâietori răi sunteți voi toți. **3** Vor avea cuvintele
zadarnice un sfârșit? Sau ce te încurajează de răspunzi? **4**
Aș putea vorbi de asemenea precum faceți voi, dacă sufletul
vostru ar fi în locul sufletului meu, aș putea îngrămădi cuvinte
împotriva voastră și mi-aș clătina capul spre voi. **5** Dar v-aș
întări cu gura mea și mișcarea buzelor mele ar retrage mâhnirea
voastră. **6** Deși vorbesc, mâhnirea mea nu se retrage, iar dacă
mă feresc cu ce sunt ușurat? **7** Dar acum el m-a obosit, tu ai
pustiit pe toți ai mei. **8** Și m-ai umplut cu riduri, ceea ce este o
mărturie împotriva mea; și slăbiciunea, ridicându-se în mine,
aduce mărturie feței mele. **9** Mă sfâșie în furia sa, cel ce mă
urăște; scrâșnește din dinții săi asupra mea; dușmanul meu își
ascute ochii asupra mea. **10** Au stat cu gurile căscate asupra
mea; m-au lovit ocărâtor peste obraz; s-au adunat împotriva
mea. **11** Dumnezeu m-a dat celor neevlavioși și m-a dat în
mâinile celor stricați. **12** Eram în tihnă, dar el m-a frânt în bucăți;

de asemenea m-a luat de gât și m-a rupt în bucăți și m-a făcut
ținta lui. **13** Arcașii lui mă încercuiesc, îmi despică rărunchii în
bucăți și nu cruță; îmi varsă fierea pe pământ. **14** Mă frânge cu
spărtură peste spărtură, aleargă peste mine ca un uriaș. **15** Mi-
am cusut haină de sac peste pielea mea și mi-am întinat cornul
în țărână. **16** Fața mea este murdărită de plânset și pe pleoapele
mele este umbra morții; **17** Deși nu este pentru vreo nedreptate
în mâinile mele; de asemenea rugăciunea mea este pură. **18**
Pământule, nu-mi acoperi sângele; și să nu își găsească loc
strigătul meu. **19** De asemenea acum, iată, martorul meu este în
cer și mărturia mea este în înalt. **20** Prietenii mei mă batjocoresc,
dar ochiul meu varsă lacrimi spre Dumnezeu. **21** O, de ar pleda
cineva pentru un om cu Dumnezeu, precum pledează un om
pentru aproapele său! **22** Încă puțini ani să vină, atunci voi
merge pe calea de pe care nu mă voi întoarce.

17 Suflarea mi se strică, zilele mele se sting, mormintele sunt
gata pentru mine. **2** Nu sunt batjocoritori în jurul meu? Și nu
rămâne ochiul meu în provocarea lor? **3** Depune acum, fii tu
însuți garanție pentru mine; cine este cel ce va bate palma cu
mine? **4** Fiindcă ai ascuns inima lor de la înțelegere, de aceea
nu îi vei înălța. **5** Cel ce vorbește lingușitor prietenilor săi, chiar
ochii copiilor săi se vor sfârși. **6** El m-a făcut de asemenea o
zicătoare pentru oameni; și înainte eram ca o tamburină. **7**
Ochiul meu de asemenea este slab din cauza întristării și toate
membrele mele sunt ca o umbră. **8** Cei integri vor fi înmărmuriți
de aceasta și cel nevinovat se va ridica împotriva fățarnicului.
9 Cel drept de asemenea își va ține calea și cel ce are mâini
curate va fi tot mai tare. **10** Dar cât despre voi toți, întoarceți-vă
acum și veniți, căci nu pot găsi un înțelept printre voi. **11** Zilele

mele au trecut, scopurile mele sunt frânte, la fel gândurile inimii
mele. **12** Ei schimbă noaptea în zi; lumina este de scurtă durată
din cauza întunericului. **13** Dacă aștept, mormântul este casa
mea; mi-am făcut patul în întuneric; **(Sheol h7585)** **14** Am spus
putrezirii: Tu ești tatăl meu; viermelui: Tu ești mama mea și sora
mea. **15** Și unde este acum speranța mea? Cât despre speranța
mea, cine o va vedea? **16** Ei vor coborî la grilajele gropii, când
odihna noastră împreună este în țărână. **(Sheol h7585)**

18 Atunci a răspuns Bildad șuhitul și a zis: **2** Cât timp va trece
până vei pune capăt vorbelor? Fă semn și apoi vom vorbi.
3 Pentru ce suntem socotiți ca fiare și considerați nemernici
înaintea ta? **4** El însuși se sfâșie în mânia sa; va fi pământul
părăsit pentru tine? Și va fi stânca mutată din locul său? **5** Da,
lumina celui stricat va fi stinsă și scânteia focului său nu va
străluci. **6** Lumina va fi întuneric în cortul său și candela sa va fi
stinsă cu el. **7** Pașii tăriei lui vor fi strâmtorați și propriul său sfat
îl va trânti. **8** Fiindcă este aruncat într-o plasă prin propriile sale
picioare și calcă pe o cursă. **9** Lațul îl va prinde de călcâi și
tâlharul îl va învinge. **10** Cursa îi este întinsă în pământ și o
capcană pentru el pe cale. **11** Terori îl vor înspăimânta de fiecare
parte și îl vor pune pe fugă. **12** Puterea lui va fi înfometată și
nimicire va fi gata lângă el. **13** Aceasta va mânca tăria pielii lui;
întâiul născut al morții îi va mânca tăria. **14** Încrederea sa va fi
dezrădăcinată din cortul său și aceasta îl va aduce la împăratul
terorilor. **15** Se va locui în cortul său deoarece nu este al său;
pucioasă va fi împrăștiată peste locuința sa. **16** Rădăcinile lui
vor fi uscate dedesubt și deasupra, ramura lui va fi retezată.
17 Amintirea sa va pieri de pe pământ și nu va avea un nume
în stradă. **18** Va fi dus de la lumină în întuneric și alungat din

lume. **19** El nu va avea nici fiu, nici nepot printre oamenii săi,
nici cineva să rămână în locuințele lui. **20** Cei ce vin după el vor
fi înmărmuriți la ziua lui, așa cum au fost îngroziți cei dinainte.
21 Cu adevărat astfel sunt locuințele celui stricat și acesta este
locul celui ce nu cunoaște pe Dumnezeu.

19 Atunci Iov a răspuns și a zis: **2** Până când îmi veți chinui
sufletul și mă veți rupe în bucăți prin cuvinte? **3** De zece ori m-
ați ocărât; nu vă este rușine că vă faceți străini față de mine? **4**
Și dacă într-adevăr am greșit, greșeala mea rămâne cu mine.
5 Dacă într-adevăr vă veți preamări împotriva mea și îmi veți
folosi ocara pentru a pleda împotriva mea, **6** Să știți acum că
Dumnezeu m-a doborât și m-a încercuit cu plasa lui. **7** Iată,
eu strig din cauza răului, dar nu sunt ascultat; strig tare, dar
nu este judecată. **8** Mi-a îngrădit calea ca să nu pot trece și a
așezat întuneric în căile mele. **9** M-a dezbrăcat de gloria mea
și a luat coroana de pe capul meu. **10** M-a distrus de fiecare
parte și sunt dus; și speranța mea el a mutat-o din loc ca pe
un pom. **11** El de asemenea și-a aprins furia împotriva mea și
mă socotește ca pe unul dintre dușmanii săi. **12** Trupele lui se
adună și își înalță calea împotriva mea și își așază tabăra în jurul
cortului meu. **13** A pus pe frații mei departe de mine și cunoscuții
mei sunt într-adevăr înstrăinați de mine. **14** Rudele mele m-au
părăsit și prietenii mei apropiați m-au uitat. **15** Cei ce locuiesc în
casa mea și servitoarele mele, mă socotesc un străin, sunt un
înstrăinat în ochii lor. **16** L-am chemat pe servitorul meu și nu mi-
a răspuns; l-am implorat cu gura mea. **17** Respirația mea este
străină soției mele, deși am cerut de dragul copiilor propriului
meu trup. **18** Da, pruncii m-au disprețuit; m-am ridicat, iar ei au
vorbit împotriva mea. **19** Toți prietenii mei intimi m-au detestat; și

cei pe care i-am iubit s-au întors împotriva mea. **20** Osul mi se
lipește de pielea și de carnea mea, iar eu am scăpat doar cu
pielea dinților mei. **21** Aveți milă de mine, aveţi milă de mine,
voi prietenii mei; căci mâna lui Dumnezeu m-a atins. **22** De ce
mă persecutați ca Dumnezeu și nu vă săturați cu carnea mea?
23 De s-ar fi scris cuvintele mele acum! De s-ar fi tipărit într-o
carte! **24** De s-ar fi gravat cu un toc de fier și plumb în stâncă
pentru totdeauna! **25** Pentru că eu știu că răscumpărătorul meu
trăiește și va sta în picioare pe pământ în ziua de pe urmă; **26** Și
după ce această piele a mea se distruge, totuși în carnea mea
voi vedea pe Dumnezeu, **27** Pe care îl voi vedea pentru mine
însumi și ochii mei vor privi și nu un altul, deși rărunchii mei se
mistuie înăuntrul meu. **28** Dar voi ar trebui să spuneți: De ce îl
persecutăm? Văzând că rădăcina acestui lucru este găsită în
mine. **29** Temeți-vă de sabie, căci furia aduce pedepsele sabiei,
ca să știți că este o judecată.

20 Atunci a răspuns Țofar naamatitul și a zis: **2** De aceea mă
fac gândurile mele să răspund și pentru aceasta mă grăbesc. **3**
Am auzit mustrarea ocării mele și duhul înțelegerii mele mă face
să răspund. **4** Nu știi aceasta din vechime, de când a fost pus
omul pe pământ, **5** Că triumfarea celui stricat este scurtă și
bucuria fățarnicului este doar pentru un moment? **6** Deși măreția
lui se ridică la ceruri și capul său atinge norii, **7** Totuși va pieri
pentru totdeauna asemenea propriului său gunoi; cei ce l-au
văzut vor spune: Unde este el? **8** El va zbura ca un vis și nu va fi
găsit; da, va fi alungat precum o viziune a nopții. **9** De asemenea
ochiul care l-a văzut nu îl va mai vedea; nici locul său nu îl va
mai privi. **10** Copiii lui vor căuta să mulțumească pe sărac și
mâinile lui vor înapoia averile lor. **11** Oasele lui sunt pline de

păcatul tinereții sale, care se va culca cu el în țărână. **12** Deși
stricăciunea este dulce în gura lui, deși el o ascunde sub limba
sa, **13** Deși o cruță și nu o părăsește, ci o ține înăuntrul gurii
sale; **14** Totuși mâncarea lui în pântecele său este preschimbată,
este veninul aspidelor înăuntrul lui. **15** A înghițit bogății și le va
vomita din nou; Dumnezeu le va arunca afară din stomacul său.
16 El va suge otrava aspidelor; limba viperei îl va ucide. **17** El nu
va vedea râurile, potopurile, pâraiele de miere și unt. **18** El va da
înapoi rodul muncii sale și nu îl va înghiți, conform cu averea sa
va fi restituirea și el nu se va bucura în aceasta. **19** Pentru că a
oprimat [și] a părăsit pe sărac, pentru [că] el cu violență a luat o
casă pe care nu a zidit-o; **20** Cu siguranță nu va simți liniște în
stomacul său, el nu va salva din ceea ce a dorit. **21** Nimic din
mâncarea lui nu va rămâne; de aceea niciun om nu va îngriji de
bunurile lui. **22** În plinătatea abundenței sale va fi în strâmtorări,
fiecare mână a celor stricați va veni peste el. **23** Când este gata
să își umple stomacul, Dumnezeu va arunca aprinderea furiei
sale asupra lui și va ploua cu ea asupra lui în timp ce mănâncă.
24 El va fugi de arma de fier și arcul de oțel îl va străpunge.
25 Este scoasă și îi iese din trup; da, sabia scânteietoare iese
din fierea lui, groazele sunt asupra lui. **26** Tot întunericul se va
ascunde în locurile lui tainice, un foc neațâțat îl va mistui; îi va
merge rău celui care este lăsat în cortul lui. **27** Cerul va arăta
nelegiuirea lui, și pământul se va ridica împotriva lui. **28** Venitul
casei lui se va depărta și bunurile sale se vor scurge în ziua
furiei lui. **29** Aceasta este partea de la Dumnezeu unui om stricat
și moștenirea rânduită lui de Dumnezeu.

21 Dar Iov a răspuns și a zis: **2** Ascultați cu atenție vorbirea
mea și să fie aceasta mângâierile voastre. **3** Permiteți-mi să

vorbesc; și după ce vorbesc să batjocoriți. **4** Cât despre mine,
este plângerea mea către om? Și dacă ar fi așa, de ce să nu
fie duhul meu tulburat? **5** Însemnați-mă și uimiți-vă și puneți-
vă mâna la gură. **6** Chiar când îmi amintesc, mă tem, și un
tremur cuprinde carnea mea. **7** Pentru ce trăiesc cei stricați,
îmbătrânesc și sunt tari în putere? **8** Sămânța lor este întemeiată,
înaintea feței lor împreună cu ei și urmașii lor înaintea ochilor lor.
9 Casele lor sunt ferite de teamă, iar toiagul lui Dumnezeu nu
este asupra lor. **10** Taurul lor prăsește și nu dă greș; vaca lor fată
și nu își leapădă vițelul. **11** Ei își trimit înainte micuții asemenea
unei turme și copiii lor dansează. **12** Iau tamburina și harpa și se
bucură la sunetul instrumentului de suflat. **13** Își petrec zilele în
bogăție și într-o clipă coboară în mormânt. **(Sheol h7585)** **14** De
aceea ei îi spun lui Dumnezeu: Pleacă de la noi, căci nu dorim
cunoașterea căilor tale. **15** Ce este cel Atotputernic să îi servim?
Și ce folos avem dacă ne rugăm lui? **16** Iată, binele lor nu este
în mâna lor; sfatul celor stricați este departe de mine. **17** Cât de
des se stinge candela celor stricați! Și cât de des vine nimicirea
lor peste ei! Dumnezeu împarte întristări în mânia lui. **18** Ei
sunt ca miriștea înaintea vântului și ca pleava pe care furtuna
o poartă departe. **19** Dumnezeu îngrămădește nelegiuirea lui
pentru copiii lui; îl răsplătește și el o va ști. **20** Ochii lui vor vedea
nimicirea lui și va bea din furia celui Atotputernic. **21** Căci ce
plăcere are el în casa lui după el, când numărul lunilor sale
este tăiat în mijlocul lor? **22** Va învăța cineva pe Dumnezeu
cunoaștere, văzând că el judecă pe cei înălțați? **23** Unul moare
în deplinătatea tăriei sale, fiind întru-totul tihnit și în pace. **24**
Sânii lui sunt plini de lapte și oasele lui sunt îmbibate cu măduvă.
25 Și un altul moare în amărăciunea sufletului său și niciodată nu

mănâncă cu plăcere. **26** Ei se vor culca toți în țărână și viermii îi
vor acoperi. **27** Iată, eu cunosc gândurile voastre și planurile pe
care voi pe nedrept vi le închipuiți împotriva mea. **28** Pentru că
spuneți: Unde este casa prințului? Și unde sunt locurile de locuit
ale celor stricați? **29** Nu ați întrebat pe cei ce merg pe cale? Și
nu știți semnele lor, **30** Că cel stricat este rezervat zilei nimicirii?
Vor fi duși înainte până la ziua furiei. **31** Cine va declara calea
sa feței lui? Și cine îi va răsplăti pentru ce a făcut? **32** Totuși el
va fi adus la groapă și va rămâne în mormânt. **33** Brazdele văii îi
vor fi dulci și fiecare om va urma după el, așa ca nenumărați
înainte de el. **34** Cum dar mă mângâiați în zadar, văzând că în
răspunsurile voastre rămâne falsitate?

22 Atunci Elifaz temanitul a răspuns și a zis: **2** Poate un om să
fie de folos lui Dumnezeu, așa cum cel ce este înțelept își este
de folos lui însuși? **3** Este vreo plăcere pentru cel Atotputernic în
aceea că ești drept? Sau are el câștig în aceea că îți faci căile
desăvârșite? **4** Te va mustra el de frica ta? Va intra cu tine la
judecată? **5** Nu este stricăciunea ta mare și nelegiuirile tale
infinite? **6** Pentru că ai luat fără motiv o garanție de la fratele tău
și ai despuiat pe cei goi de hainele lor. **7** Nu ai dat apă celui
obosit să bea și ai oprit pâinea de la cel flămând. **8** Dar omul
puternic, a avut pământul; și cel demn de cinste a locuit pe
acesta. **9** Ai alungat văduvele fără nimic și brațele celor fără
tată au fost frânte. **10** De aceea capcane sunt împrejurul tău și
teamă năprasnică te tulbură; **11** Sau întuneric, încât nu poți
vedea; și abundență de ape te acoperă. **12** Nu este Dumnezeu
în înaltul cerului? Și iată, înălțimea stelelor, cât de sus sunt ele!
13 Iar tu spui: Cum știe Dumnezeu? Poate el să judece prin
norul întunecos? **14** Nori groși îi sunt acoperământ și el nu vede;

și umblă pe rotocolul cerului. **15** Ai însemnat calea cea veche
pe care oameni stricați au călcat-o în picioare? **16** Care a fost
stârpită nelatimp, a cărei temelie a fost inundată cu un potop; **17**
Care au spus lui Dumnezeu: Pleacă de la noi; și ce poate face
cel Atotputernic pentru ei? **18** Totuși el a umplut casele lor cu
bunătăți, dar sfatul celor stricați este departe de mine. **19** Cei
drepți văd aceasta și se veselesc; și cei nevinovați au râs de
ei în batjocură. **20** Iată, averea noastră nu este stârpită, dar
rămășița lor o mistuie focul. **21** Fă-te cunoscut cu el și fii în pace,
prin aceasta binele va veni la tine. **22** Primește, te rog, legea din
gura lui și strânge cuvintele lui în inima ta. **23** Dacă te întorci la
cel Atotputernic, vei fi zidit, vei pune departe nelegiuirea de la
corturile tale. **24** Atunci vei strânge aur precum țărâna și aurul
din Ofir precum pietrele pâraielor. **25** Da, cel Atotputernic va
fi apărarea ta și vei avea destul argint. **26** Căci atunci te vei
desfăta în cel Atotputernic și îți vei ridica fața spre Dumnezeu.
27 Te vei ruga lui și el te va asculta și îți vei împlini promisiunile.
28 De asemenea vei hotărî un lucru și îți va fi întemeiat; și lumina
va străluci pe căile tale. **29** Când oamenii sunt doborâți, atunci
vei spune: Va fi înălțare; și el va salva pe cel înjosit. **30** El va
elibera insula celui nevinovat și ea este eliberată prin puritatea
mâinilor tale.

23 Atunci Iov a răspuns și a zis: **2** Chiar astăzi plângerea mea
este amară; lovitura mea este mai grea decât geamătul meu. **3**
O, de aș ști unde să îl găsesc, să vin la scaunul său! **4** Mi-aș
rândui cauza înaintea lui și mi-aș umple gura cu argumente. **5**
Aș cunoaște cuvintele care mi le-ar răspunde și aș înțelege
ceea ce mi-ar spune. **6** Va pleda el împotriva mea cu marea
lui putere? Nu; ci ar pune tărie în mine. **7** Acolo cel drept s-

ar contrazice cu el; astfel aș fi eliberat pentru totdeauna de
judecătorul meu. **8** Iată, merg înainte, dar el nu este acolo; și
înapoi, dar nu îl pot percepe; **9** La stânga, unde el lucrează, dar
nu îl văd; se ascunde la dreapta, ca să nu îl văd; **10** Dar el
cunoaște calea pe care o urmez; după ce mă va încerca, voi
ieși ca aurul. **11** Piciorul meu s-a ținut de pașii lui; am păstrat
calea lui și nu m-am abătut. **12** Nici nu am dat înapoi de la
porunca buzelor lui; am stimat cuvintele gurii sale mai mult decât
mâncarea necesară mie. **13** Dar el ține de una și cine îl poate
întoarce? Și ce dorește sufletul său, chiar aceea face. **14** Căci el
împlinește lucrul care îmi este rânduit; și multe asemenea lucruri
sunt cu el. **15** De aceea sunt tulburat în prezența lui; când iau
aminte, mă tem de el. **16** Fiindcă Dumnezeu îmi înmoaie inima
și cel Atotputernic mă tulbură; **17** Pentru că nu am fost stârpit
dinaintea întunericului, nici nu a ascuns întunericul de fața mea.

24 De ce, văzând că timpurile nu sunt ascunse de cel
Atotputernic, nu văd zilele lui cei ce îl cunosc? **2** Unii mută
pietrele de hotar; ei cu violență iau turme și pășunea lor. **3** Ei
alungă măgarul celor fără tată, iau boul văduvei drept garanție.
4 Ei abat pe nevoiaș de pe cale; săracii pământului se ascund
împreună. **5** Iată, asemenea măgarilor sălbatici în pustie, ei
merg înainte să își facă lucrarea; sculându-se din timp pentru o
pradă, pustia aduce hrană pentru ei și pentru copiii lor. **6** Ei își
culeg fiecare nutrețul său în câmp și adună recolta viei celor
stricați. **7** Ei fac pe cei goi să găzduiască fără haină, încât nu
au acoperământ pe frig. **8** Ei sunt uzi de aversele de ploaie
ale munților și îmbrățișează stânca din lipsa unui adăpost. **9** Ei
smulg pe cel fără tată de la piept și iau garanție de la sărac. **10** Îl
fac să meargă gol, fără haină, și iau snopul de la cel flămând. **11**

Ei fac ulei înăuntrul zidurilor lor și calcă teascurile lor de vin și
suferă de sete. **12** Oamenii din cetate gem și sufletul celui rănit
țipă; totuși Dumnezeu nu le pune la socoteală nebunia. **13** Ei
sunt dintre cei care se revoltă împotriva luminii, ei nu cunosc
căile ei, nici nu locuiesc în cărările ei. **14** Ucigașul, ridicându-
se odată cu lumina, ucide pe sărac și pe nevoiaș și în timpul
nopții este ca un hoț. **15** De asemenea ochiul celui adulter
așteaptă amurgul, spunând: Niciun ochi nu mă va vedea; și
își deghizează fața. **16** În întuneric ei sparg casele pe care le-
au însemnat pentru ei în timpul zilei; ei nu cunosc lumina. **17**
Căci dimineața este pentru ei întocmai ca umbra morții, dacă
cineva îi cunoaște, ei sunt în terorile umbrei morții. **18** El este
iute ca apele; partea lor este blestemată pe pământ; nu privește
calea viilor. **19** Secetă și arșiță mistuie apele zăpezilor; la fel
mormântul celor care au păcătuit. **(Sheol h7585)** **20** Pântecul îl
va uita; viermele se va înfrupta din el; nu va mai fi amintit; și
stricăciunea va fi frântă ca un pom. **21** El se poartă rău cu cea
stearpă care nu naște și nu face bine văduvei. **22** El atrage de
asemenea pe cel puternic cu puterea sa; se ridică și niciun om
nu este sigur de viață. **23** Deși îi este dat să fie în siguranță
acolo unde se odihnește, totuși ochii lui sunt peste căile lor. **24**
Ei sunt înălțați pentru puțin timp, dar apoi sunt înjosiți; sunt scoși
de pe cale ca toți ceilalți și retezați ca vârfurile spicelor. **25** Și
dacă nu este așa acum, cine mă va face mincinos și va face
vorbirea mea fără valoare?

25 Atunci a răspuns Bildad șuhitul și a zis: **2** Stăpânire și
teamă sunt cu el, el face pace în locurile sale înalte. **3** Este
vreun număr al armatelor sale? Și peste cine nu se ridică lumina
lui? **4** Cum poate fi un om declarat drept înaintea lui Dumnezeu?

Sau cum poate fi curat cel născut din femeie? **5** Iată, nici luna
nu strălucește; da, stelele nu sunt pure în ochii săi. **6** Cu cât mai
puțin omul, care este un vierme, și fiul omului, care este un
vierme!

26 Dar Iov a răspuns și a zis: **2** Cum ai ajutat tu pe cel fără
putere? Cum salvezi tu brațul fără tărie? **3** Cum ai sfătuit tu pe
cel fără înțelepciune? Și cum ai făcut cunoscut din abundență
înțelepciunea așa cum este? **4** Către cine ai rostit cuvinte? Și al
cui duh a venit din tine? **5** Lucruri moarte sunt formate de sub
ape și locuitorii acestora. **6** Iadul este despuiat înaintea lui și
distrugerea nu are acoperitoare. **(Sheol h7585)** **7** El întinde nordul
peste gol și atârnă pământul de nimic. **8** El leagă apele în norii
săi groși și norul nu se rupe sub ele. **9** El ține în ascuns fața
tronului său și întinde norul său peste acesta. **10** El a încercuit
apele cu legături, până ce ziua și noaptea se sfârșesc. **11** Stâlpii
cerului tremură și sunt uimiți la mustrarea lui. **12** El împarte
marea cu puterea sa și prin înțelegerea sa el străpunge pe cel
mândru. **13** Prin duhul său el a împodobit cerurile; mâna sa a
format șarpele strâmb. **14** Iată, acestea sunt părțile căilor lui, dar
ce mică este partea auzită despre el? Și tunetul puterii sale cine
îl poate înțelege?

27 Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus: **2** Cum
Dumnezeu trăiește, care mi-a luat judecata; și cel Atotputernic,
care mi-a chinuit sufletul, **3** Cât timp suflarea mea este în mine
și duhul lui Dumnezeu este în nările mele, **4** Buzele mele nu
vor vorbi stricăciune, nici limba mea nu va rosti înșelăciune. **5**
Nicidecum să vă declar drepți; până ce mor nu îmi voi îndepărta
integritatea de la mine. **6** Dreptatea mea o țin strâns și nu îi voi
da drumul; inima mea nu mă va ocărî cât timp trăiesc. **7** Să fie

dușmanul meu ca cel stricat și cel ce se ridică împotriva mea ca
cel nedrept. **8** Căci care este speranța fățarnicului, deși el a
câștigat, când Dumnezeu îi ia sufletul? **9** Va asculta Dumnezeu
strigătul lui când vine necazul peste el? **10** Se va desfăta în cel
Atotputernic? Va chema întotdeauna pe Dumnezeu? **11** Vă voi
învăța prin mâna lui Dumnezeu, ceea ce este la cel Atotputernic
eu nu voi ascunde. **12** Iată, voi toți ați văzut-o; de ce atunci
sunteți cu totul deșerți? **13** Aceasta este partea de la Dumnezeu
a unui om stricat și moștenirea opresorilor, pe care o vor primi
de la cel Atotputernic. **14** De s-ar înmulți copiii săi, ar fi pentru
sabie; și urmașii lui nu vor fi săturați cu pâine. **15** Cei ce rămân
din el vor fi îngropați în moarte și văduvele lui nu vor plânge.
16 Deși îngrămădește argint ca țărâna și pregătește haine ca
lutul, **17** El le poate pregăti, dar cel drept le va îmbrăca și cel
nevinovat va împărți argintul. **18** El își zidește casa ca o molie și
ca pe o colibă pe care paznicul o face. **19** Bogatul se va culca,
dar nu va fi adunat; își deschide ochii și nu mai este. **20** Terori îl
apucă precum apele, o furtună îl fură noaptea. **21** Îl ia vântul de
est și se duce; și ca o furtună îl spulberă din locul său. **22** Pentru
că Dumnezeu va arunca asupra lui și nu va cruța; ar dori să
fugă din mâna lui. **23** Vor bate din palme către el și îl vor șuiera
din locul lui.

28 Cu siguranță este o vână pentru argint și un loc pentru
aur, unde ei îl purifică. **2** Fierul este luat din pământ și arama
este topită [din] piatră. **3** El pune o margine întunericului și
cercetează toată desăvârșirea, pietrele întunericului și umbra
morții. **4** Potopul izbucnește de la locuitor; apele uitate de picior
sunt uscate, îndepărtate de la oameni. **5** Cât despre pământ, din
el iese pâinea și dedesubt acesta este întors ca focul. **6** Pietrele

lui sunt locul safirelor și are praf de aur. **7** Este o cărare pe care
nicio pasăre nu o cunoaște și pe care ochiul vulturului nu a văzut-
o; **8** Puii leului nu au călcat-o, leul feroce nu a trecut pe lângă
ea. **9** Își pune mâna pe stâncă, răstoarnă munții din rădăcini. **10**
El taie râuri printre stânci; și ochiul lui vede fiecare lucru prețios.
11 El stăvilește potopurile de la revărsare; și ce este ascuns
scoate la lumină. **12** Dar unde se va găsi înțelepciunea? Și unde
este locul înțelegerii? **13** Omul nu cunoaște prețul ei și nu se
găsește în țara celor vii. **14** Adâncul spune: Nu este în mine;
și marea spune: Nu este cu mine. **15** Nu poate fi obținută cu
aur, nici argintul nu va fi cântărit ca preț al ei. **16** Nu poate fi
prețuită cu aurul Ofirului, cu prețiosul onix, sau safirul. **17** Aurul
și cristalul nu o pot egala; și schimbarea ei nu va fi pe bijuterii
din aur pur. **18** Nu se va aminti despre coral sau perle, pentru că
prețul înțelepciunii este peste cel al rubinelor. **19** Topazul din
Etiopia nu o va egala, nici nu va fi prețuită cu aur pur. **20** De
unde vine atunci înțelepciunea? Și unde este locul înțelegerii?
21 Văzând că este ascunsă de ochii tuturor celor vii și ascunsă
de păsările cerului. **22** Distrugerea și moartea spun: Am auzit cu
urechile noastre de faima ei. **23** Dumnezeu îi înțelege calea și îi
cunoaște locul; **24** Pentru că el privește la marginile pământului
și vede sub întregul cer; **25** Pentru a face o măsură de greutate
vânturilor; și cântărește apele cu măsura. **26** Când a dat o
hotărâre pentru ploaie și o cale pentru fulgerul tunetului, **27**
Atunci a văzut-o și a vestit-o; el a pregătit-o, da, și a cercetat-
o. **28** Și omului i-a spus: Iată, teama de Domnul, aceasta este
înțelepciune; și a pleca de la rău este înțelegere.

29 Mai mult, Iov și-a continuat parabola și a spus: **2** O, de aș fi
ca în lunile trecute, ca în zilele când Dumnezeu mă păstra; **3**

Când candela lui strălucea peste capul meu și când prin lumina
lui umblam prin întuneric; **4** Cum eram în zilele tinereții mele,
când taina lui Dumnezeu era peste cortul meu; **5** Când cel
Atotputernic mai era cu mine, când copiii mei erau în jurul meu;
6 Când îmi spălam pașii cu unt și stânca îmi revărsa râuri de
untdelemn; **7** Când ieșeam la poartă, trecând prin cetate, când
îmi pregăteam scaunul meu în stradă! **8** Tinerii mă vedeau și
se ascundeau; și bătrânii se ridicau și stăteau în picioare. **9**
Prinții își opreau vorbirea și își puneau mâna la gura. **10** Nobilii
își rețineau vocea și limba li se lipea de cerul gurii. **11** Când
urechea mă auzea, mă binecuvânta; și când ochiul mă vedea,
îmi aducea mărturie; **12** Pentru că am eliberat pe cel sărac
care striga și pe cel fără tată și pe cel ce nu avea pe nimeni să
îl ajute. **13** Binecuvântarea celui ce era gata să piară venea
peste mine și făceam inima văduvei să cânte de bucurie. **14**
Mă îmbrăcam cu dreptate și ea mă înveșmânta; judecata mea
era ca o robă și o diademă. **15** Eram ochi celui orb și picioare
pentru șchiop. **16** [Eram] tată celor săraci; și cauza pe care nu o
cunoșteam, am cercetat-o în amănunțime. **17** Și am frânt fălcile
celui stricat și am smuls prada din dinții lui. **18** Atunci am spus:
Voi muri în cuibul meu și voi înmulți zilele mele precum nisipul.
19 Rădăcina mea era întinsă lângă ape și roua se așeza toată
noaptea pe ramura mea. **20** Gloria mea era proaspătă în mine și
arcul meu era înnoit în mâna mea. **21** Mă ascultau oamenii și
așteptau și tăceau la sfatul meu. **22** După cuvântarea mea nu
mai vorbeau; și vorbirea mea picura peste ei. **23** Și mă așteptau
ca pe ploaie; și își deschideau larg gura ca după ploaia târzie.
24 [Dacă] râdeam de ei, nu credeau; și lumina înfățișării mele nu
o doborau. **25** Le alegeam calea și ședeam drept mai mare

conducător și locuiam ca un împărat în armată, ca unul care
mângâie pe cei ce jelesc.

30 Dar acum cei ce sunt mai tineri decât mine mă iau în
derâdere, pe ai căror părinți i-aș fi disprețuit încât să îi așez cu
câinii turmei mele. **2** Da, la ce mi-ar folosi tăria mâinilor lor, în cei
care bătrânețea a pierit? **3** Singuri, din lipsă și foamete, fugind
în pustie de mult pustiită și secătuită. **4** Care taie nalbă de pe
lângă tufișuri și rădăcini de ienupăr ca hrană a lor. **5** Ei au fost
alungați dintre oameni, (care au strigat după ei ca după un hoț);
6 Ca să locuiască în coastele văilor, în peșteri ale pământului și
în stânci. **7** Printre tufișuri au zbierat; sub urzici s-au adunat.
8 Erau copii de nebuni, da, copii de oameni josnici; erau mai
ticăloși decât pământul. **9** Și acum sunt cântecul lor, da, sunt
zicătoarea lor. **10** Ei mă detestă, fug departe de mine și nu se
abțin să mă scuipe în față. **11** Pentru că mi-a dezlegat frânghia
și m-a chinuit, ei de asemenea și-au dat frâu liber înaintea mea.
12 Tinerii se ridică peste dreapta mea; ei îmi împing deoparte
picioarele și își ridică împotriva mea căile nimicirii lor. **13** Ei îmi
distrug cărarea, profită de nenorocirea mea, nu au ajutor. **14**
Au venit peste mine ca apele printr-o spărtură largă, în pustiire
s-au rostogolit peste mine. **15** Terori s-au întors asupra mea,
ei îmi urmăresc sufletul ca vântul; și bunăstarea mea trece ca
un nor. **16** Și acum sufletul meu este turnat peste mine; zilele
nenorocirii m-au apucat. **17** Oasele îmi sunt străpunse în mine
pe timpul nopții și tendoanele mele nu au odihnă. **18** Prin marea
forță a bolii mele este îmbrăcămintea mea schimbată, mă leagă
împrejur ca gulerul cămășii mele. **19** El m-a aruncat în mocirlă și
am devenit ca țărâna și cenușa. **20** Strig către tine și nu mă
asculți; mă ridic în picioare și nu iei aminte la mine. **21** Ai devenit

crud față de mine, cu mâna ta puternică mi te opui. **22** Tu mă
ridici spre vânt, mă faci să călăresc pe el și îmi topești ființa. **23**
Fiindcă știu că mă vei aduce la moarte și la casa rânduită pentru
toți cei vii. **24** Totuși el nu își va întinde mâna spre mormânt,
deși ei strigă la nimicirea lui. **25** Nu am plâns pentru cel ce era
în necaz? Nu a fost sufletul meu întristat pentru cel sărac? **26**
Când căutam binele, atunci răul a venit; și când am așteptat
lumina, a venit întunericul. **27** Adâncurile mele fierbeau și nu se
odihneau; zilele necazului mă întâmpinau. **28** Umblam jelind,
fără soare; m-am ridicat în picioare și am strigat în adunare.
29 Sunt frate dragonilor și însoțitor bufnițelor. **30** Pielea mi se
înnegrește pe mine și oasele mi se ard de arșiță. **31** Harpa de
asemenea mi s-a prefăcut în jelire și instrumentul meu de suflat
în vocea celor ce plâng.

31 Am făcut un legământ cu ochii mei; de ce atunci să mă
gândesc la o tânără? **2** Căci ce este partea de la Dumnezeu de
sus și ce moștenire de la cel Atotputernic din înalt? **3** Nu este
nimicire pentru cel stricat? Și o pedeapsă neobișnuită lucrătorilor
nelegiuirii? **4** Nu vede el căile mele și nu numără toți pașii mei?
5 Dacă am umblat în deșertăciune, sau dacă piciorul meu s-a
grăbit la înșelăciune, **6** Să fiu cântărit într-o balanță dreaptă, ca
Dumnezeu să îmi cunoască integritatea. **7** Dacă mi s-a abătut
pasul de pe cale și inima mea mi-a urmat ochii și dacă vreo pată
s-a lipit de mâinile mele, **8** Atunci să seamăn și să mănânce altul;
da, să fie dezrădăcinați urmașii mei. **9** Dacă inima mea a fost
înșelată de vreo femeie, sau dacă am pândit la ușa aproapelui
meu, **10** Atunci să macine soția mea pentru altul și alții să se
aplece peste ea. **11** Căci aceasta este o crimă odioasă; da, este
o nelegiuire [c]e trebuie pedepsită de judecători. **12** Pentru că

este un foc ce mistuie până la nimicire și care ar dezrădăcina tot
venitul meu. **13** Dacă am disprețuit cauza servitorului meu sau
a servitoarei mele, când s-au certat cu mine; **14** Ce voi face
atunci când Dumnezeu se ridică? Și când cercetează, ce îi voi
răspunde? **15** Cel care m-a făcut pe mine în pântece, nu l-a
făcut și pe el? Și nu unul ne-a format în pântece? **16** Dacă am
împiedicat pe săraci de la dorința lor, sau am făcut ochii văduvei
să se sfârșească; **17** Sau am mâncat bucata mea singur și cel
fără tată nu a mâncat din ea; **18** (Căci din tinerețea mea el a
fost crescut cu mine, precum cu un tată; și am îndrumat-o din
pântecele mamei mele); **19** Dacă am văzut pe cineva pierind
din lipsă de haină, sau vreun sărac fără învelitoare, **20** Dacă
coapsele lui nu m-au binecuvântat și dacă el nu a fost încălzit cu
lâna oilor mele, **21** Dacă mi-am ridicat mâna împotriva celui fără
tată, când am văzut ajutorul meu în poartă, **22** Să îmi cadă brațul
din umărul meu și brațul să îmi fie frânt din os. **23** Căci nimicirea
de la Dumnezeu mi-a fost teroare și din cauza înălțimii lui nu am
putut îndura. **24** Dacă am făcut aurul speranța mea, sau am
spus aurului pur: Tu ești încrederea mea; **25** Dacă m-am bucurat
că bogăția mea era mare și că mâna mea a obținut mult, **26**
Dacă am privit soarele când acesta strălucea, sau luna umblând
în strălucire, **27** Și inima mea a fost în ascuns ademenită, sau
gura mea mi-a sărutat mâna, **28** Și aceasta ar fi nelegiuire [ce
trebuie] pedepsită de judecător; fiindcă aș fi negat pe Dumnezeu
de sus. **29** Dacă m-am bucurat la nimicirea celui ce m-a urât,
sau m-am înălțat când răul l-a găsit, **30** Nici nu am permis
ca gura mea să păcătuiască prin a dori un blestem sufletului
său. **31** Dacă bărbații cortului meu nu au spus: O, de am fi
avut din carnea lui, nu putem fi săturați! **32** Străinul nu a rămas

noaptea în stradă, ci am deschis ușile mele călătorului. **33** Dacă
am acoperit fărădelegile mele precum Adam, prin ascunderea
nelegiuirii mele în sânul meu; **34** M-am temut de o mare mulțime,
sau disprețul familiilor m-a îngrozit, încât să tac și să nu ies
afară pe ușă? **35** O, de m-ar asculta cineva! Iată, dorința mea
este ca cel Atotputernic să îmi răspundă și potrivnicul meu să fi
scris o carte. **36** Cu siguranță aș lua-o pe umărul meu și mi-aș
lega-o ca pe o coroană. **37** I-aș spune numărul pașilor mei;
ca un prinț m-aș apropia de el. **38** Dacă pământul meu strigă
împotriva mea, sau dacă brazdele [lui] în același fel se plâng, **39**
Dacă i-am mâncat roadele fără bani, sau am făcut pe proprietarii
lui să își piardă viața, **40** Să crească ciulini în loc de grâu și
neghine în loc de orz. Cuvintele lui Iov s-au terminat.

32 Astfel acești trei bărbați au încetat să îi răspundă lui Iov,
pentru că el era drept în proprii ochi. **2** Atunci s-a aprins furia lui
Elihu, fiul lui Barachel buzitul, din rudenia lui Ram, împotriva
lui Iov s-a aprins furia lui, fiindcă el s-a declarat drept pe sine
însuși mai degrabă decât pe Dumnezeu. **3** De asemenea furia
lui s-a aprins împotriva celor trei prieteni ai lui, pentru că nu
au găsit răspuns și totuși l-au condamnat pe Iov. **4** Și Elihu a
așteptat până ce Iov a vorbit, pentru că ei erau mai bătrâni
decât el. **5** Când Elihu a văzut că nu mai era răspuns în gura
acestor trei bărbați, atunci furia lui s-a aprins. **6** Și Elihu, fiul lui
Barachel buzitul, a răspuns și a zis: Eu sunt tânăr și voi sunteți
foarte bătrâni, de aceea m-am temut și nu am cutezat să vă
arăt opinia mea. **7** Am spus: Zilele să vorbească și mulțimea
de ani să învețe înțelepciune. **8** Dar este un duh în om și
insuflarea celui Atotputernic le dă înțelegere. **9** Marii bărbați nu
sunt întotdeauna înțelepți, nici cei bătrâni nu înțeleg judecata. **10**

De aceea am spus: Dați-mi ascultare; și voi arăta opinia mea. **11**
Iată, am așteptat după cuvintele voastre; am deschis urechea la
argumentele voastre, în timp ce ați cercetat ce să spuneți. **12**
Da, v-am dat atenție și, iată, nu a fost niciunul dintre voi care să
îl fi convins pe Iov, sau care să fi răspuns cuvintelor sale; **13** Ca
nu cumva să spuneți: Noi am găsit înțelepciune; Dumnezeu îl
trântește, nu omul. **14** Acum el nu a îndreptat cuvintele sale
împotriva mea, nici nu îi voi răspunde cu vorbirile voastre. **15**
Ei au fost uimiți, nu au mai răspuns, au părăsit vorbirea. **16**
Când am așteptat (căci nu vorbeau, ci stăteau liniștiți și nu mai
răspundeau); **17** Am spus: Voi răspunde și partea mea, de
asemenea voi arăta opinia mea. **18** Căci sunt plin de cuvinte,
duhul dinăuntrul meu mă constrânge. **19** Iată, pântecul meu este
ca vinul care nu are ieșire; este gata să pleznească precum
burdufurile noi. **20** Voi vorbi ca să mă înviorez; îmi voi deschide
buzele și voi răspunde. **21** Nu mă lăsați, vă rog, să părtinesc fața
vreunui om, nici nu mă lăsați să dau titluri lingușitoare omului.
22 Căci nu știu să dau titluri lingușitoare; făcând astfel, făcătorul
meu m-ar lua curând.

33 Pentru aceasta, Iov, te rog, ascultă vorbirile mele și dă
ascultare la toate cuvintele mele. **2** Iată acum mi-am deschis
gura, limba mea a vorbit în gura mea. **3** Cuvintele mele vor
ieși din integritatea inimii mele și buzele mele vor rosti clar
cunoaștere. **4** Duhul lui Dumnezeu m-a făcut și suflarea celui
Atotputernic mi-a dat viață. **5** Dacă îmi poți răspunde, rânduiește-
ți cuvintele înaintea mea și stai în picioare. **6** Iată, eu sunt
conform dorinței tale în locul lui Dumnezeu, am fost de asemenea
format din lut. **7** Iată, teroarea mea nu te va înspăimânta, nici
mâna mea nu va fi grea asupra ta. **8** Cu siguranță ai vorbit

în auzul meu și am auzit vocea cuvintelor tale, spunând: **9**
Sunt curat, fără nelegiuire, eu sunt nevinovat; nici nu este
fărădelege în mine. **10** Iată, el găsește ocazii împotriva mea, mă
socotește drept dușmanul său. **11** Îmi pune picioarele în butuci,
însemnează toate cărările mele. **12** Iată, în aceasta nu ești
drept; îți voi răspunde, că Dumnezeu este mai mare decât omul.
13 De ce te lupți împotriva lui? Pentru că el nu dă socoteală
de niciunul dintre lucrurile lui. **14** Căci Dumnezeu vorbește o
dată, da, de două ori, totuși omul nu ia seama. **15** Într-un vis,
într-o viziune a nopții, când somn adânc cade peste oameni,
în dormiri în pat, **16** Atunci el deschide urechile oamenilor și
sigilează instruirea lor. **17** Ca să întoarcă pe om de la scopul
lui și să ascundă mândria de om. **18** El oprește sufletul lui de
la groapă și viața lui de la pierirea prin sabie. **19** El este de
asemenea pedepsit cu durere pe patul său și mulțimea oaselor
sale cu durere puternică, **20** Astfel încât viața lui detestă pâinea
și sufletul lui mâncarea aleasă. **21** Carnea sa este mistuită, așa
încât nu poate fi văzută; și oasele sale care nu se vedeau îi ies
în afară. **22** Da, sufletul lui se apropie de mormânt și viața lui de
nimicitori. **23** Dacă ar fi un mesager cu el, un interpret, unul între
o mie, să îi arate omului integritatea lui, **24** Atunci el este cu har
spre el și spune: Eliberează-l din coborârea spre groapă; am
găsit o răscumpărare. **25** Carnea lui va fi mai proaspătă ca a
unui copil, se va întoarce la zilele tinereții sale; **26** El se va ruga
lui Dumnezeu, iar el îi va arăta favoare, iar el îi va vedea fața cu
bucurie; căci el va reda omului dreptatea sa. **27** El privește la
oameni și dacă cineva spune: Am păcătuit și am pervertit ceea
ce era drept și nu mi-a folosit, **28** El va elibera sufletul lui de la
mersul în groapă și viața lui va vedea lumina. **29** Iată, toate

acestea le lucrează Dumnezeu adeseori cu omul, **30** Pentru a-i
aduce înapoi sufletul de la groapă, să fie iluminat cu lumina
celor vii. **31** Ia aminte, Iov, dă-mi ascultare, taci și voi vorbi. **32**
Dacă ai ceva de spus, răspunde-mi, vorbește, căci doresc să te
declar drept. **33** Dacă nu, dă-mi ascultare, taci și te voi învăța
înțelepciune.

34 Mai departe, Elihu a răspuns și a zis: **2** Ascultați cuvintele
mele, voi înțelepților; și aplecați urechea spre mine, voi care
aveți cunoaștere. **3** Căci urechea încearcă cuvinte, precum gura
gustă mâncare. **4** Să ne alegem judecată, să cunoaștem între
noi ce este bun. **5** Fiindcă Iov a spus: Sunt drept și Dumnezeu
mi-a luat judecata. **6** Să mint eu împotriva dreptului meu? Rana
mea este incurabilă, fără nelegiuire. **7** Ce bărbat este asemenea
lui Iov, care bea batjocură ca apa? **8** Care merge [și] se însoțește
cu lucrătorii nelegiuirii și umblă cu oameni stricați. **9** Căci a spus:
Nu folosește la nimic unui bărbat să se desfete cu Dumnezeu.
10 De aceea dați-mi ascultare, voi oameni ai înțelegerii, departe
de Dumnezeu să facă stricăciune; și de cel Atotputernic, să
facă nelegiuire. **11** Căci el va întoarce omului după lucrarea sa
și va face pe fiecare om să găsească conform căilor sale. **12**
Da, cu siguranță Dumnezeu nu va lucra cu stricăciune, nici cel
Atotputernic nu va perverti judecata. **13** Cine i-a dat poruncă
asupra pământului? Sau cine a aranjat întreaga lume? **14** Dacă
își pune inima asupra omului, dacă adună la el duhul său și
suflarea sa, **15** Toată făptura va pieri împreună și omul se va
întoarce înapoi la țărână. **16** Dacă ai acum înțelegere, ascultă
aceasta, dă ascultare la vocea cuvintelor mele. **17** Va guverna
cel ce urăște dreptatea? Și vei condamna tu pe cel mai drept?
18 Este potrivit să spui unui împărat: Ești stricat? Și prinților:

Sunteți neevlavioși? **19** Cu cât mai puțin celui ce nu părtinește
pe prinți, nici nu dă atenție celui bogat mai mult decât celui
sărac? Căci toți sunt lucrarea mâinilor sale. **20** Într-o clipă vor
muri și poporul va fi tulburat la miezul nopții și va trece și cel
tare va fi luat fără mână. **21** Pentru că ochii lui sunt peste căile
omului și el vede toate umblările lui. **22** Nu este întuneric, nici
umbră a morții, unde lucrătorii nelegiuirii să se ascundă. **23**
Fiindcă nu va pune peste om mai mult decât ce este drept; ca el
să intre la judecată cu Dumnezeu. **24** Va rupe în bucăți viteji fără
număr și va așeza pe alții în locul lor. **25** De aceea el le cunoaște
faptele și îi răstoarnă în timpul nopții, astfel că sunt nimiciți. **26** Îi
lovește ca pe oamenii stricați în văzul celorlalți, **27** Fiindcă s-au
întors de la el și au refuzat să ia aminte la oricare dintre căile
sale, **28** Astfel că ei fac strigătul săracului să ajungă la el, iar el
aude strigătul celui nenorocit. **29** Când dă liniște, cine poate face
tulburare? Și când își ascunde fața, cine îl poate privi? Fie că
este împotriva unei națiuni, sau doar împotriva unui om; **30** Ca
să nu domnească omul fățarnic, ca nu cumva poporul să fie
prins în laț. **31** Negreșit este potrivit a spune lui Dumnezeu: Am
purtat pedeapsă, nu mă voi poticni; **32** Învață-mă ce nu văd;
dacă am făcut nelegiuire, nu mă voi mai poticni. **33** Este aceasta
conform minții tale? El o va răsplăti, fie că refuzi, fie că o alegi;
și nu eu; de aceea vorbește ceea ce cunoști. **34** Să îmi spună
oamenii cu înțelegere și să îmi dea ascultare un bărbat înțelept.
35 Iov a vorbit fără cunoaștere și cuvintele sale au fost fără
înțelepciune. **36** Dorința mea este ca Iov să fie încercat până la
capăt din cauza răspunsurilor lui de partea celor stricați. **37**
Fiindcă adaugă rebeliune la păcatul său, bate din palme printre
noi și își înmulțește cuvintele împotriva lui Dumnezeu.

35 Elihu a vorbit în continuare și a spus: **2** Gândești că este
drept ce ai spus: Dreptatea mea este mai multă decât a lui
Dumnezeu? **3** Pentru că ai spus: Ce avantaj va fi pentru tine?
Și: Ce folos voi avea, dacă voi fi curățat de păcatul meu? **4** Îți
voi răspunde ție și însoțitorilor tăi cu tine. **5** Privește la ceruri
și vezi; și privește norii care sunt mai sus decât tine. **6** Dacă
păcătuiești, ce faci tu împotriva lui? Sau dacă fărădelegile tale s-
au înmulțit, ce îi faci lui? **7** Dacă ești drept, ce îi dai lui? Sau ce
primește el din mâna ta? **8** Stricăciunea ta poate răni un om
ca tine; și dreptatea ta poate ajuta fiului omului. **9** Din cauza
mulțimii oprimărilor ei fac pe cel oprimat să strige, ei strigă din
cauza brațului celui tare. **10** Dar nimeni nu spune: Unde este
Dumnezeu, făcătorul meu, care dă cântece în noapte; **11** Care
ne învață mai mult decât pe fiarele pământului și ne face mai
înțelepți decât păsările cerului? **12** Acolo ei strigă, dar nimeni nu
răspunde, din cauza mândriei oamenilor răi. **13** Cu siguranță
Dumnezeu nu va asculta deșertăciune, nici nu o va privi cel
Atotputernic. **14** Deși spui că nu îl vei vedea, totuși judecată este
înaintea lui; de aceea încrede-te în el. **15** Dar acum, deoarece
nu este astfel, el a cercetat în mânia lui; totuși nu o cunoaște
până la capăt; **16** De aceea Iov își deschide gura în zadar și
înmulțește cuvinte fără cunoaștere.

36 Elihu de asemenea a continuat și a spus: **2** Permite-
mi încă puțin și îți voi arăta că mai [am] să vorbesc pentru
Dumnezeu. **3** Îmi voi aduce cunoașterea de departe și voi atribui
dreptate Făcătorului meu. **4** Căci cu adevărat cuvintele mele nu
vor fi false, cel desăvârșit în cunoaștere este cu tine. **5** Iată,
Dumnezeu este puternic și nu disprețuiește pe nimeni, el este
puternic în tărie și în înțelepciune. **6** El nu păstrează viața celui

stricat, ci dă dreptate celor săraci. **7** El nu își ia ochii de la cei
drepți, ci ei sunt pe tron cu împărați; da, el îi întemeiază pentru
totdeauna, iar ei sunt înălțați. **8** Și dacă sunt legați în cătușe și
sunt ținuți în funii ale nenorocirii, **9** Atunci le arată lucrarea lor și
fărădelegile lor pe care le-au întrecut. **10** El de asemenea le
deschide urechea la disciplină și le poruncește să se întoarcă de
la nelegiuire. **11** Dacă ei ascultă de el și îl servesc, își vor petrece
zilele în prosperitate și anii lor în plăceri. **12** Dar dacă nu ascultă
de el, vor pieri prin sabie și vor muri fără cunoaștere. **13** Dar
fățarnicii în inimă îngrămădesc furie, ei nu strigă când îi leagă.
14 Ei mor la tinerețe și viața lor este printre cei necurați. **15** El
eliberează pe cel sărac în nenorocirea lui și le deschide urechile
în oprimare. **16** Chiar așa te-ar fi mutat dintr-un loc strâmt într-
unul larg, unde nu este strâmtorare și ceea ce ar fi pus pe masa
ta ar fi plin de grăsime. **17** Dar ai împlinit judecata celui stricat,
judecată și justiție te apucă. **18** Pentru că este furie, ferește-te ca
nu cumva el să te ia cu lovitura lui, atunci o mare răscumpărare
nu te va elibera. **19** Va prețui el bogățiile tale? Nu, nici aur, nici
toate forțele tăriei. **20** Nu dori noaptea, când oamenii sunt stârpiți
din locul lor. **21** Fii atent, nu privi nelegiuirea, pentru că aceasta
ai ales mai degrabă decât nenorocire. **22** Iată, Dumnezeu înalță
prin puterea sa, cine învață ca el? **23** Cine i-a rânduit calea sa?
Sau cine poate spune: Tu ai lucrat nelegiuire? **24** Amintește-
ți să îi preamărești lucrarea, pe care oamenii o privesc. **25**
Fiecare o poate vedea; omul o poate privi de departe. **26** Iată,
Dumnezeu este mare și nu îl cunoaștem, nici numărul anilor săi
nu poate fi cercetat. **27** Pentru că el micșorează picăturile de
apă; ele toarnă ploaie după aburul lor, **28** Pe care norii o picură
și o răspândesc abundent peste om. **29** De asemenea poate

cineva înțelege răspândirile norilor, sau zgomotul tabernacolului
său? **30** Iată, el întinde lumina lui peste acesta și acoperă fundul
mării. **31** Fiindcă prin ei judecă el pe oameni; el dă mâncare din
abundență. **32** Cu nori el acoperă lumina și îi poruncește să
nu lumineze prin norul din mijloc. **33** Tunetul lor arată despre
aceasta, vitele de asemenea arată cu privire la abur.

37 La aceasta de asemenea inima mea tremură și sare din
locul ei. **2** Ascultă cu atenție vuietul vocii sale și sunetul ce iese
din gura lui. **3** El îl conduce sub întregul cer și fulgerul lui până
la marginile pământului. **4** După acesta răcnește o voce, el
tună cu vocea maiestății sale; și nu le va opri când se aude
vocea sa. **5** Dumnezeu tună uimitor cu vocea sa; face lucruri
mari pe care nu le înțelegem. **6** Pentru că el spune zăpezii: Fii
pe pământ; la fel ploii mărunte și ploii mari a tăriei sale. **7** El
sigilează mâna fiecărui om, ca toți oamenii să cunoască lucrarea
lui. **8** Atunci fiarele intră în vizuini și rămân în locurile lor. **9** Din
sud vine vârtejul de vânt, și frigul din nord. **10** Prin suflarea lui
Dumnezeu este dată bruma; și lățimea apelor este strâmtată. **11**
De asemenea prin udare el obosește norul gros, el împrăștie
norul său luminos; **12** Și norul este întors de jur împrejur prin
sfaturile lui, ca ei să facă orice le poruncește peste fața lumii, pe
pământ. **13** El face ca acesta să vină, fie pentru disciplinare,
fie pentru pământul său, fie pentru milă. **14** Dă ascultare la
aceasta, Iov, stai liniștit și ia aminte la minunatele lucrări ale
lui Dumnezeu. **15** Știi tu când Dumnezeu i-a aranjat și a făcut
lumina norului său să strălucească? **16** Știi tu cumpănirea norilor,
minunatele lucrări ale celui care este desăvârșit în cunoaștere?
17 Cum ți se încălzesc hainele când el liniștește pământul prin
vântul de sud? **18** Ai întins împreună cu el cerul, care este tare

și ca o oglindă turnată? **19** Învață-ne ce să îi spunem; căci nu
ne putem rândui vorbirea din cauza întunericului. **20** I se va
spune că eu vorbesc? Dacă un om vorbește, cu siguranță va fi
înghițit. **21** Și acum oamenii nu văd lumina strălucitoare din nori,
dar vântul trece și îi curăță. **22** Vreme bună vine din nord; cu
Dumnezeu este înspăimântătoare maiestate. **23** Dar cât despre
cel Atotputernic, nu îl putem afla, el este măreț în putere și în
judecată și în abundență a dreptății; el nu va chinui. **24** De aceea
oamenii se tem de el, el nu părtinește pe niciunul dintre înțelepții
în inimă.

38 Atunci DOMNUL i-a răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a
zis: **2** Cine este acesta care întunecă sfatul prin cuvinte fără
cunoaștere? **3** Încinge-ți acum coapsele ca un bărbat; eu te voi
întreba iar tu răspunde-mi. **4** Unde erai tu când așezam temeliile
pământului? Spune, dacă ai înțelegere. **5** Cine a pus măsurile
acestuia, dacă știi; sau cine a întins frânghia peste el? **6** Pe ce
sunt temeliile lui legate; sau cine i-a pus piatra unghiulară a
temeliei, **7** Când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui
Dumnezeu strigau de bucurie? **8** Sau cine a închis marea cu
porți, când a izbucnit, de parcă ar fi ieșit din pântece? **9** Când i-
am făcut norul veșmânt și întunericul gros fașă pentru ea, **10** Și
am spart pentru ea locul meu hotărât și am pus drugi și porți, **11**
Și am spus: Până aici să vii, dar nu mai departe; și aici să fie
oprite mândrele tale valuri? **12** Ai poruncit tu dimineții în zilele
tale; și ai făcut răsăritul să își cunoască locul, **13** Ca să apuce
marginile pământului; și cei stricați să fie scuturați de pe el? **14**
Este întors ca lutul în sigiliu; și ei stau în picioare ca un veșmânt.
15 Și celor răi lumina le este oprită și brațul înalt va fi frânt. **16**
Ai intrat tu în izvoarele mării? Sau te-ai plimbat în căutarea

adâncului? **17** Ți-au fost porțile morții deschise? Sau ai văzut
tu porțile umbrei morții? **18** Ai priceput tu lățimea pământului?
Spune dacă le cunoști pe toate. **19** Unde este calea pe care
locuiește lumina? Și cât despre întuneric, unde este locul lui, **20**
Ca să îl duci la hotarul lui și să cunoști cărările spre casa lui? **21**
Îl cunoști tu, deoarece erai deja născut? Sau deoarece numărul
zilelor tale este mare? **22** Ai intrat tu în tezaurele zăpezii? Sau
ai văzut tu tezaurele grindinii, **23** Pe care am păstrat-o pentru
timpul tulburării, pentru ziua de bătălie și război? **24** Pe ce cale
este lumina împărțită, care împrăștie vântul de est pe pământ?
25 Cine a împărțit o albie pentru torent, sau o cale pentru fulgerul
tunetului, **26** Să îl facă să plouă peste pământ, unde nu este
nimeni, în pustie, în care nu este om; **27** Să sature pământul
pustiit și secătuit și să facă mugurele verdeții să răsară? **28** Are
ploaia tată, sau cine a născut picăturile de rouă? **29** Din al cui
pântece a venit gheața și chiciura cerului cine a născut-o? **30**
Apele sunt ascunse precum cu o piatră și fața adâncului este
înghețată. **31** Poți tu lega dulcile influențe ale Pleiadelor, sau
poți dezlega legăturile Orionului? **32** Poți scoate Mazarotul la
timpul său? Sau poți conduce Arcturus cu fiii săi? **33** Cunoști tu
rânduielile cerului, poți așeza domnia lui pe pământ? **34** Îți poți
ridica vocea până la nori, ca mulțime de ape să te acopere? **35**
Poți trimite fulgere, ca să meargă și să îți spună: Iată-ne? **36**
Cine a pus înțelepciune în rărunchi, sau cine a dat înțelegere
inimii? **37** Cine poate număra norii în înțelepciune, sau cine poate
opri burdufurile cerului, **38** Când țărâna crește spre împietrire
și bulgării de pământ se lipesc strâns împreună? **39** Vei vâna
prada pentru leu, sau vei sătura pofta leilor tineri, **40** Când se
culcă în vizuinile lor și rămân în adăpost pentru a sta la pândă?

41 Cine se îngrijește să dea corbului mâncarea sa? Când puii săi
strigă către Dumnezeu ei rătăcesc din lipsă de mâncare.

39 Cunoști timpul când nasc caprele sălbatice de stâncă?
Sau poți însemna când fată căprioarele? 2 Poți număra lunile
împlinite de ele, sau știi timpul când ele nasc? 3 Ele se apleacă,
își nasc puii, își leapădă întristările. 4 Puii lor arată bine, cresc
cu grâne; pleacă și nu se mai întorc la ele. 5 Cine a trimis
liber măgarul sălbatic, sau cine a dezlegat legăturile măgarului
sălbatic? 6 Căruia i-am făcut pustia casă și ținutul sterp locuințele
lui. 7 El batjocorește mulțimea din cetate și nu ia aminte la
strigătul celui ce [îl] mână. 8 Lanțul munților este pășunea lui și
caută fiecare verdeață. 9 Va voi unicornul să te servească, sau
să rămână lângă ieslea ta? 10 Poți lega unicornul cu frânghia lui
în brazdă, sau va grăpa el văile după tine? 11 Te vei încrede în
el, deoarece tăria lui este mare, sau îi vei lăsa munca ta? 12
Îl vei crede, că îți va aduce acasă sămânța și o va aduna în
grânarul tău? 13 Ai dat tu păunului aripile frumoase, sau aripi și
pene struțului? 14 Care își lasă ouăle în pământ și le încălzește
în țărână, 15 Și uită că piciorul le poate zdrobi, sau că fiara
sălbatică le poate sparge. 16 Ea se împietrește împotriva puilor
ei, ca și cum nu ar fi ai ei; munca ei este în zadar, fără de teamă;
17 Căci Dumnezeu a lipsit-o de înțelepciune și nu i-a împărțit
înțelegere. 18 În timp ce se ridică în înalt, ea batjocorește calul
și pe călărețul său. 19 Ai dat tu calului tărie, i-ai îmbrăcat gâtul
cu tunet? 20 Îl poți înspăimânta ca pe o lăcustă? Gloria nărilor
lui este teribilă. 21 El bate din copite în vale și se bucură în tăria
lui; el merge să îi întâlnească pe cei înarmați. 22 Batjocorește
frica și nu se înspăimântă; nici nu întoarce spatele dinaintea
sabiei. 23 Tolba zăngănește lovindu-se de el, sulița lucitoare

și scutul. **24** El înghite pământul cu înverșunare și furie; și nu
crede că [este] sunetul trâmbiței. **25** El spune printre trâmbițe:
Ha, ha; și miroase bătălia de departe, tunetul căpeteniilor și
strigătul luptei. **26** Zboară șoimul prin înțelepciunea ta [și] își
întinde aripile spre sud? **27** Se înalță acvila la porunca ta și își
face cuibul în înalt? **28** Ea locuiește și rămâne pe stâncă, pe
vârful stâncii și pe întăritură. **29** De acolo ea caută prada și ochii
ei privesc departe. **30** Puii ei de asemenea sug sânge; și unde
sunt cei uciși, acolo este și ea.

40 Și DOMNUL i-a mai răspuns lui Iov și a zis: **2** Îl va instrui
pe cel Atotputernic cel ce se ceartă cu el? Cel ce mustră pe
Dumnezeu, să îi răspundă. **3** Atunci Iov a răspuns DOMNULUI
și a zis: **4** Iată, sunt un nemernic; ce să îți răspund? Îmi voi pune
mâna la gură. **5** O dată am vorbit; dar nu voi mai răspunde; da,
de două ori, dar nu voi mai continua. **6** Atunci DOMNUL i-a
răspuns lui Iov din vârtejul de vânt și a zis: **7** Încinge-ți acum
coapsele ca un bărbat; eu te voi întreba iar tu răspunde-mi. **8**
Vei anula și judecata mea? Mă vei condamna ca să poți fi drept?
9 Ai tu braț asemenea lui Dumnezeu? Sau poți tuna cu o voce
asemenea lui? **10** Înfrumusețează-te cu maiestate și măreție; și
înveșmântează-te cu glorie și frumusețe. **11** Aruncă departe
turbarea furiei tale și privește pe fiecare om mândru și doboară-i.
12 Uită-te la fiecare om mândru și umilește-l; și calcă în picioare
pe cei stricați la locul lor. **13** Ascunde-i împreună în țărână
și înfășoară-le fețele în tăinuire. **14** Atunci îți voi mărturisi că
dreapta ta te poate salva. **15** Iată acum behemotul, pe care l-am
făcut cu tine; el mănâncă iarbă ca un bou. **16** Iată acum, tăria lui
este în coapsele lui și forța lui este în buricul pântecelui său. **17**
Își mișcă coada asemenea unui cedru; tendoanele coapselor lui

sunt înfășurate împreună. **18** Oasele lui sunt ca bucăți tari de
aramă; oasele lui sunt asemenea drugilor de fier. **19** El este
întâiul căilor lui Dumnezeu; Făcătorul lui îi apropie sabia. **20** Cu
siguranță munții îi aduc mâncare, unde toate animalele câmpiei
se joacă. **21** Se întinde sub copacii umbroși, la adăpostul trestiei
și al mlaștinilor. **22** Copacii umbroși îl acoperă cu umbra lor;
sălciile pârâului îl înconjoară. **23** Iată, bea un râu și nu se
grăbește; se încrede că poate seca Iordanul în gura sa. **24** El îl
ia la ochi; nasul lui străpunge prin capcane.

41 Poți trage afară leviatanul cu un cârlig, sau limba lui cu
o frânghie ce o lași jos? **2** Poți pune un cârlig în nasul lui,
sau să găurești falca lui cu o țeapă? **3** Își va înmulți el multe
cereri către tine, îți va vorbi blând? **4** Va face el un legământ cu
tine? Îl vei lua ca servitor pentru totdeauna? **5** Te vei juca cu el
precum cu o pasăre? Sau îl vei lega pentru servitoarele tale?
6 Vor face însoțitorii un banchet din el? Îl vor împărți printre
comercianți? **7** Îi poți umple pielea cu țepușe de fier? Sau capul
lui cu harpoane? **8** Așază-ți mâna peste el, amintește-ți bătălia,
nu fă mai mult. **9** Iată, speranța referitoare la el este zadarnică,
nu va fi cineva trântit doar la vederea lui? **10** Nimeni nu este așa
de înverșunat încât să îndrăznească să îl stârnească; cine este
atunci în stare să stea în picioare înaintea mea? **11** Cine m-a
întâmpinat, ca să îi răsplătesc? Tot de sub întregul cer este al
meu. **12** Nu îi voi ascunde părțile, nici puterea lui, nici frumusețea
rânduirii lui. **13** Cine poate descoperi fața veșmântului său,
sau cine poate veni la el cu frâul său dublu? **14** Cine poate
deschide ușile feței lui? Dinții lui sunt grozavi de jur împrejur. **15**
Solzii îi sunt mândria, închiși împreună asemenea unui sigiliu
strâns. **16** Atât de aproape unul de celălalt, încât aerul nu poate

intra printre ei. **17** Ei sunt alăturați, strâns unul de celălalt, se
lipesc împreună, încât nu pot fi separați. **18** Prin strănuturile
lui o lumină strălucește și ochii lui sunt asemenea pleoapelor
dimineții. **19** Din gura lui ies lămpi arzătoare și scântei de foc sar
afară. **20** Din nările lui iese fum, ca dintr-o oală sau căldare ce
fierbe. **21** Suflarea lui aprinde cărbuni și o flacără iese din gura
lui. **22** În gâtul lui rămâne tărie și întristarea se preface în bucurie
înaintea lui. **23** Straturile cărnii sale sunt alipite împreună, ele
sunt ferme în ele însele; nu pot fi mișcate. **24** Inima lui este la fel
de fermă ca o piatră; da, așa de tare ca o bucată din piatra de
jos a morii. **25** Când se ridică, cei puternici se tem, ei se purifică
din cauza distrugerii. **26** Sabia celui ce îl lovește nu ține, nici
sulița, nici lancea, nici tunica de zale. **27** El consideră fierul ca
paiul și arama ca lemnul putred. **28** Săgeata nu îl pune pe fugă;
pietrele de prașie sunt prefăcute de el în mirișe. **29** Lăncile sunt
socotite ca mirișe, el râde la scuturarea suliței. **30** Pietre ascuțite
sunt sub el; el împrăștie lucruri ascuțite peste mlaștină. **31** El
face adâncul să fiarbă ca o oală; el face marea asemenea unui
vas de unsoare. **32** El face după el să strălucească o cărare;
cineva ar gândi că adâncul este cărunt. **33** Pe pământ nu este
nimic asemenea lui, făcut să nu aibă frică. **34** El privește toate
lucrurile înalte; este împărat peste toți copiii mândriei.

42 Atunci Iov i-a răspuns DOMNULUI și a zis: **2** Știu că poți
face totul și că niciun gând nu poate fi ținut de la tine. **3** Cine
este cel ce ascunde sfatul fără cunoaștere? De aceea am spus
ce nu am înțeles; lucruri prea minunate pentru mine, pe care nu
le-am cunoscut. **4** Ascultă, te implor și voi vorbi; eu te voi întreba
iar tu răspunde-mi. **5** Am auzit de tine prin auzul urechii, dar
acum ochiul meu te vede. **6** De aceea mă detest și mă pocăiesc

în țărână și cenușă. **7** Și a fost astfel că, după ce DOMNUL
i-a vorbit aceste cuvinte lui Iov, DOMNUL i-a spus lui Elifaz
temanitul: Furia mea s-a aprins împotriva ta și împotriva celor
doi prieteni ai tăi, pentru că nu ați vorbit despre mine ce este
drept, precum servitorul meu Iov. **8** De aceea acum, luați șapte
tauri și șapte berbeci și mergeți la servitorul meu Iov și oferiți
pentru voi ofrandă arsă; și servitorul meu Iov se va ruga pentru
voi, fiindcă pe el îl voi primi; ca nu cumva să mă port cu voi după
nebunia voastră, în aceea că nu ați vorbit despre mine ce este
drept, precum servitorul meu Iov. **9** Atunci Elifaz temanitul și
Bildad șuhitul și Țofar naamatitul au mers și au făcut după cum
le-a poruncit DOMNUL, și DOMNUL de asemenea a primit pe
Iov. **10** Și DOMNUL a înlăturat captivitatea lui Iov când s-a rugat
pentru prietenii săi; și DOMNUL i-a dat lui Iov de două ori mai
mult decât a avut înainte. **11** Atunci au venit acolo la el toți frații
lui și toate surorile lui și toți cei ce erau dintre cunoscuții lui mai
înainte și au mâncat pâine cu el în casa lui; și l-au deplâns și l-
au mângâiat pentru tot răul pe care DOMNUL îl adusese peste
el; fiecare de asemenea i-a dat o monedă și fiecare un cercel de
aur. **12** Astfel că DOMNUL a binecuvântat ultima parte a vieții lui
Iov, mai mult decât începutul lui, pentru că a avut paisprezece
mii de oi și șase mii de cămile și o mie de perechi de boi de jug
și o mie de măgărițe. **13** El de asemenea a avut șapte fii și trei
fiice. **14** Și a pus primei, numele Iemima; și celei de a doua,
numele Cheția; și celei de a treia, numele Cherenhapuc. **15** Și în
toată țara nu se găseau femei așa frumoase ca fiicele lui Iov; și
tatăl lor le-a dat moștenire printre frații lor. **16** După aceasta Iov
a trăit o sută și patruzeci de ani și a văzut pe fiii lui și pe fiii fiilor

lui, până la a patra generație. **17** Astfel a murit Iov, bătrân și plin
de zile.

Psalmii

1 Binecuvântat este omul care nu umblă în sfatul celor
neevlavioși, nici nu stă în calea păcătoșilor, nici nu șade
în scaunul batjocoritorilor. **2** Ci desfătarea lui este în legea
DOMNULUI; și zi și noapte meditează în legea lui. **3** Și va fi ca
un pom sădit lângă râurile de apă, care își dă rodul la timpul
său; frunza sa de asemenea nu se va veșteji; și tot ce face
va prospera. **4** Nu tot așa sunt cei neevlavioși; ci ei sunt ca
pleava pe care o spulberă vântul. **5** De aceea cei neevlavioși nu
vor rămâne în picioare la judecată, nici păcătoșii în adunarea
celor drepți. **6** Fiindcă DOMNUL cunoaște calea celor drepți; dar
calea celor neevlavioși va pieri.

2 Pentru ce se înfurie păgânii și își închipuie popoarele
deșertăciune? **2** Împărații pământului se ridică și conducătorii țin
sfat împreună împotriva DOMNULUI și împotriva unsului său,
spunând: **3** Să le rupem în bucăți legăturile și să le aruncăm
funiile de la noi. **4** Cel ce șade în ceruri va râde; Domnul îi va
lua în derâdere. **5** Apoi le va vorbi în furia lui și îi va chinui în
aprinderea sa. **6** Totuși, eu mi-am înălțat pe împăratul peste
muntele meu sfânt al Sionului. **7** Voi vesti hotărârea, DOMNUL
mi-a spus: Tu ești Fiul meu; astăzi te-am născut. **8** Cere-mi și îți
voi da păgânii drept moștenire și cele mai îndepărtate margini
ale pământului drept stăpânire. **9** Tu îi vei zdrobi cu un toiag de
fier și îi vei sparge în bucăți ca pe vasul unui olar. **10** De aceea
fiți înțelepți împăraților; instruiți-vă voi judecători ai pământului.
11 Serviți DOMNULUI cu teamă și bucurați-vă tremurând. **12**
Sărutați pe Fiul ca să nu se mânie și să pieriți pe cale, când
furia lui abia s-a aprins. Binecuvântați sunt toți cei ce își pun
încrederea în el.

3 Un Psalm al lui David, când a fugit de Absalom, fiul său.
DOAMNE, cât s-au înmulțit cei ce mă tulbură! Mulți sunt cei ce
se ridică împotriva mea. **2** Mulți spun despre sufletul meu: Nu
este ajutor pentru el la Dumnezeu. (Selah) **3** Dar tu, DOAMNE,
ești un scut pentru mine; gloria mea și cel ce îmi înalță capul. **4**
Cu vocea mea am strigat către DOMNUL și el m-a auzit din
muntele său sfânt. (Selah) **5** M-am culcat și am dormit; m-am
trezit, căci DOMNUL m-a susținut. **6** Nu mă voi teme de zecile
de mii de oameni, care s-au desfășurat împotriva mea de jur
împrejur. **7** Ridică-te, DOAMNE, salvează-mă Dumnezeul meu,
căci ai lovit pe toți dușmanii mei peste obraz, ai zdrobit dinții
celor neevlavioși. **8** A DOMNULUI este salvarea; binecuvântarea
ta este peste poporul tău. (Selah)

4 Mai marelui muzician pe instrument cu coarde, un psalm al lui
David. Ascultă-mă când strig, Dumnezeul dreptății mele; din
strâmtorare m-ai lărgit; ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.
2 Voi, fii ai oamenilor, până când veți întoarce gloria mea în
rușine? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?
(Selah) **3** Dar să știți că DOMNUL a pus deoparte pentru el
pe cel evlavios; DOMNUL va auzi când voi striga către el. **4**
Cutremurați-vă în uimire și nu păcătuiți; cugetați în inima voastră
pe patul vostru și tăceți. (Selah) **5** Oferiți sacrificiile dreptății și
puneți-vă încrederea în DOMNUL. **6** Sunt mulți cei care spun:
Cine ne va arăta bunătate? DOAMNE, înalță peste noi lumina
înfățișării tale. **7** Tu ai pus veselie în inima mea, mai mult decât
atunci când grânele lor și vinul lor le-au sporit. **8** Deopotrivă mă
voi culca în pace și voi dormi, fiindcă tu, DOAMNE, numai tu mă
faci să locuiesc în siguranță.

5 Mai marelui muzician pe instrumente de suflat, un psalm al lui
David. Deschide urechea la cuvintele mele, DOAMNE, ia aminte
la meditația mea. **2** Dă ascultare vocii strigătului meu, Împăratul
meu și Dumnezeul meu, fiindcă ție mă voi ruga. **3** Dimineața îmi
vei auzi vocea, DOAMNE; dimineața îmi voi îndrepta rugăciunea
spre tine și voi privi în sus. **4** Căci tu nu ești un Dumnezeu
care are plăcere în stricăciune, nici răul nu va locui cu tine. **5**
Nebunii nu vor sta în picioare înaintea ochilor tăi, tu îi urăști pe
toți lucrătorii nelegiuirii. **6** Vei nimici pe cei ce vorbesc minciună;
DOMNUL va detesta pe omul sângeros și înșelător. **7** Dar cât
despre mine, eu voi intra în casa ta în mulțimea milei tale și în
teama ta mă voi închina spre templul tău sfânt. **8** Condu-mă,
DOAMNE, în dreptatea ta din cauza dușmanilor mei; fă dreaptă
calea ta înaintea feței mele. **9** Căci nu este credincioșie în gura
lor; lăuntrul lor este adevărată stricăciune, gâtlejul lor este un
mormânt deschis; ei lingușesc cu limba lor. **10** Nimicește-i,
Dumnezeule; lasă-i să cadă prin propriile lor sfaturi; aruncă-
i afară în mulțimea fărădelegilor lor, pentru că s-au răzvrătit
împotriva ta. **11** Dar să se bucure toți cei ce își pun încrederea
în tine; să strige de bucurie întotdeauna, pentru că îi aperi; de
asemenea, să se bucure în tine cei ce iubesc numele tău. **12**
Căci tu, DOAMNE, vei binecuvânta pe cel drept; cu favoare îl vei
înconjura ca și cu un scut.

6 Mai marelui muzician, pe instrument cu coarde și lăută,
un psalm al lui David. DOAMNE, nu mă mustra în mânia
ta, nici nu mă pedepsi în nemulțumirea ta încinsă. **2** Ai milă
de mine, DOAMNE, pentru că sunt slab; DOAMNE, vindecă-
mă, pentru că oasele mele sunt chinuite. **3** Sufletul meu, de
asemenea, este chinuit grozav; dar tu, DOAMNE, până când?

4 Întoarce-te, DOAMNE, eliberează-mi sufletul; salvează-mă
datorită îndurărilor tale. **5** Căci în moarte nu este amintire despre
tine; cine îți va da mulțumiri în mormânt? **(Sheol h7585)** **6** Mă
obosește geamătul meu; toată noaptea îmi inund patul, îmi ud
divanul cu lacrimi. **7** Ochiul meu este mistuit din cauza mâhnirii,
îmbătrânește din cauza tuturor dușmanilor mei. **8** Plecați de la
mine voi toți lucrătorii nelegiuirii, căci DOMNUL a auzit vocea
plângerii mele. **9** DOMNUL a auzit cererea mea; DOMNUL va
primi rugăciunea mea. **10** Toți dușmanii mei să fie rușinați și
chinuiți grozav; să se întoarcă și să fie rușinați dintr-o dată.

7 Un poem al lui David, pe care l-a cântat DOMNULUI, referitor
la cuvintele lui Cuș beniamitul. DOAMNE, Dumnezeul meu, în
tine îmi pun încrederea, salvează-mă de toți cei ce mă persecută
și eliberează-mă, **2** Ca nu cumva el să îmi sfâșie sufletul ca
un leu, rupându-l în bucăți, în timp ce nimeni nu mă scapă. **3**
DOAMNE, Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este
nelegiuire în mâinile mele, **4** Dacă am răsplătit cu rău celui ce
era în pace cu mine, (da, am eliberat pe cel ce fără motiv este
dușmanul meu), **5** Dușmanul să persecute sufletul meu și să îl
ia; da, să calce în picioare viața mea pe pământ și să culce
onoarea mea în țărână. (Selah) **6** Ridică-te, DOAMNE, în mânia
ta, înalță-te din cauza furiei dușmanilor mei și trezește-te pentru
mine la judecata pe care ai poruncit-o. **7** Astfel te va înconjura
adunarea popoarelor; de aceea din cauza lor întoarce-te în
înalt. **8** DOMNUL va judeca popoarele; judecă-mă, DOAMNE,
conform dreptății mele și conform integrității mele care este în
mine. **9** Să se sfârșească răutatea celor stricați; dar întemeiază-
l pe cel drept, căci Dumnezeul cel drept încearcă inimile și
rărunchii. **10** Apărarea mea vine de la Dumnezeu, care salvează

pe cei integri în inimă. **11** Dumnezeu judecă pe cel drept și
pe cel stricat Dumnezeu este mânios în fiecare zi. **12** Dacă
nu se întoarce, își va ascuți sabia; el și-a încordat arcul și l-a
pregătit. **13** A pregătit de asemenea pentru el uneltele morții;
își rânduiește săgețile împotriva persecutorilor. **14** Iată, el este
în travaliu pentru nelegiuire și a conceput ticăloșie și a născut
falsitate. **15** A făcut o groapă și a săpat-o; și a căzut în șanțul pe
care l-a făcut. **16** Ticăloșia lui se va întoarce asupra propriului
său cap și lucrarea lui violentă se va coborî asupra propriului
său creștet. **17** Voi lăuda pe DOMNUL conform dreptății lui și voi
cânta laudă numelui DOMNULUI preaînalt.

8 Mai marelui muzician pe harpă, un psalm al lui David.
DOAMNE, Domnul nostru, cât de măreț este numele tău în tot
pământul! Tu care ai pus gloria ta deasupra cerurilor. **2** Din gura
pruncilor și a sugarilor ți-ai rânduit tărie, datorită dușmanilor tăi,
ca să amuțești pe dușman și pe răzbunător. **3** Când privesc
cerurile tale, lucrarea degetelor tale, luna și stelele, pe care le-ai
rânduit; **4** Ce este omul, să îți amintești de el, și fiul omului să îl
cercetezi? **5** Fiindcă l-ai făcut cu puțin mai prejos decât îngerii și
l-ai încoronat cu glorie și onoare. **6** L-ai făcut să domnească
peste lucrările mâinilor tale; ai pus toate sub picioarele lui; **7**
Toate oile și toți boii, da, și animalele câmpului; **8** Păsările cerului
și peștii mării și orice străbate cărările mărilor. **9** DOAMNE,
Domnul nostru, cât de măreț este numele tău pe tot pământul!

9 Mai marelui muzician, conform melodiei mutlaben, un psalm
al lui David. Te voi lăuda, DOAMNE, cu întreaga mea inimă; voi
istorisi toate lucrările tale minunate. **2** Mă voi veseli și mă voi
bucura în tine; voi cânta laudă numelui tău, O, tu, cel Preaînalt.
3 După ce dușmanii mei vor da înapoi, vor cădea și vor pieri la

prezența ta, **4** Pentru că ai susținut dreptul meu și cauza mea; ai
șezut pe tron, judecând drept. **5** Ai mustrat păgânii, ai nimicit pe
cei stricați, le-ai șters numele pentru totdeauna și întotdeauna.
6 O, dușmanule! Distrugerile s-au sfârșit pentru totdeauna; ai
distrus cetăți și amintirea lor a pierit cu ele. **7** Dar DOMNUL va
dăinui pentru totdeauna; și-a pregătit tronul său pentru judecată.
8 Și va judeca lumea în dreptate, în integritate va administra
judecată popoarelor. **9** DOMNUL va fi de asemenea un loc de
scăpare pentru cel oprimat, un loc de scăpare în timpuri de
necaz. **10** Și cei ce cunosc numele tău își vor pune încrederea
în tine, pentru că tu, DOAMNE, nu ai părăsit pe cei ce te caută.
11 Cântați laude DOMNULUI care locuiește în Sion; vestiți între
popoare facerile lui. **12** Când cercetează vărsarea de sânge, își
amintește de ei, el nu uită strigătul celui umil. **13** Ai milă de
mine, DOAMNE, privește tulburarea mea din partea celor ce mă
urăsc, tu, care mă ridici de la porțile morții, **14** Ca să istorisesc
toată lauda ta în porțile fiicei Sionului; mă voi bucura în salvarea
ta. **15** Păgânii sunt scufundați în groapa pe care au făcut-o;
piciorul le este prins în plasa pe care au ascuns-o. **16** DOMNUL
este cunoscut prin judecata pe care o face; cel stricat este prins
în lucrarea propriilor mâini. (Higaion, Selah) **17** Cei stricați vor fi
întorși în iad împreună cu toate națiunile care uită pe Dumnezeu.
(Sheol h7585) **18** Căci cei nevoiași nu vor fi uitați întotdeauna;
speranța celor săraci nu va pieri pentru totdeauna. **19** Ridică-te,
DOAMNE, să nu învingă omul; să fie judecați păgânii înaintea
ta. **20** Umple-i de groază, DOAMNE, ca națiunile să știe că ele
însele sunt doar oameni. (Selah)

10 De ce stai departe, DOAMNE? De ce te ascunzi în timpuri
de necaz? **2** Cel stricat, în mândria lui, persecută pe sărac, să

fie ei prinși în planurile pe care și le-au închipuit. **3** Fiindcă cel
stricat se fălește cu dorința inimii lui și binecuvântează pe cel
lacom, pe care DOMNUL îl detestă. **4** Cel stricat, prin mândria
înfățișării sale, refuză să caute pe Dumnezeu; Dumnezeu nu este
în toate gândurile sale. **5** Căile lui sunt întotdeauna apăsătoare;
judecățile tale sunt cu mult deasupra și în afara vederii lui; cât
despre toți dușmanii lui, el pufnește către ei. **6** A spus în inima
lui: Nu mă voi clătina, pentru că niciodată nu voi fi în restriște. **7**
Gura lui este plină de blestem și înșelăciune și fraudă; sub limba
lui este ticăloșie și deșertăciune. **8** El șade în locurile de pândă
ale satelor, în locurile tainice îl ucide pe cel nevinovat; ochii săi
sunt ațintiți pe ascuns împotriva celui sărac. **9** Stă la pândă în
taină, ca un leu în vizuina lui; stă la pândă să prindă pe sărac; îl
prinde pe sărac după ce îl conduce în plasa lui. **10** Se tupilează
și se umilește, ca cel sărac să cadă prin puternicii lui. **11** El a
spus în inima lui: Dumnezeu a uitat, își ascunde fața, niciodată
nu va vedea aceasta. **12** Ridică-te DOAMNE; ridică-ți mâna
Dumnezeule, nu uita pe cei umili. **13** Pentru ce disprețuiește cel
stricat pe Dumnezeu? El a spus în inima lui: Nu îmi vei cere
socoteală. **14** Ai văzut aceasta, fiindcă privești ticăloșie și ciudă
pentru a răsplăti cu mâna ta; cel sărac ți se încredințează, tu ești
ajutorul celui fără tată. **15** Frânge brațul celui stricat și pe cel rău,
caută stricăciunea lui până nu o găsești deloc. **16** DOMNUL este
Împărat pentru totdeauna și întotdeauna; păgânii au pierit din
țara lui. **17** DOAMNE, tu ai auzit dorința celor umili, vei pregăti
inima lor, vei face urechea ta să audă, **18** Pentru a judeca pe cel
fără tată și pe cel oprimat, ca omul de pe pământ să nu mai
oprime.

11 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. În DOMNUL îmi
pun încrederea; cum spuneți voi sufletului meu: Fugi ca o pasăre
la muntele vostru? **2** Căci, iată, cei stricați își încordează arcul,
își pregătesc săgeata pe coardă, ca să poată trage în ascuns
spre cei integri în inimă. **3** Dacă temeliile sunt distruse, ce poate
face cel drept? **4** DOMNUL este în templul său sfânt, tronul
DOMNULUI este în cer; ochii lui privesc, pleoapele lui încearcă
pe copiii oamenilor. **5** DOMNUL încearcă pe cel drept, dar pe cel
stricat și pe cel ce iubește violența, sufletul lui îi urăște. **6** Peste
cei stricați el va ploua cu capcane, foc și pucioasă și o groaznică
furtună, aceasta va fi partea paharului lor. **7** Căci DOMNUL cel
drept iubește dreptatea, înfățișarea lui privește pe cei integri.

12 Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, un
psalm al lui David. Ajută DOAMNE, fiindcă cel evlavios se
duce, fiindcă dispar cei credincioși dintre copiii oamenilor. **2** Ei
vorbesc deșertăciune, fiecare cu aproapele său, ei vorbesc cu
buze lingușitoare și cu o inimă prefăcută. **3** DOMNUL va stârpi
toate buzele lingușitoare și limba care vorbește lucruri trufașe,
4 Ei care au spus: Cu limba noastră vom învinge și buzele
noastre sunt ale noastre; cine este domn peste noi? **5** Din cauza
oprimării celor săraci, din cauza oftatului celor nevoiași, mă voi
ridica acum, spune DOMNUL; îl voi pune la loc sigur față de cel
ce pufnește la el. **6** Cuvintele DOMNULUI sunt cuvinte pure, ca
argintul curățat într-un cuptor de pământ, purificat de șapte ori.
7 Tu le vei ține, DOAMNE, tu le vei păstra din această generație
pentru totdeauna. **8** Cei stricați umblă pretutindeni, când cei mai
ticăloși oameni sunt înălțați.

13 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Până când vei
uita de mine, DOAMNE? Pentru totdeauna? Până când îți vei

ascunde fața de mine? **2** Până când voi ține sfat în sufletul meu,
având zilnic întristare în inima mea? Până când va fi înălțat
peste mine dușmanul meu? **3** Ia aminte și ascultă-mă, DOAMNE
Dumnezeul meu; luminează-mi ochii, ca nu cumva să dorm
somnul morții; **4** Ca nu cumva să spună dușmanul meu: L-am
învins, și cei ce mă tulbură să se bucure când sunt clătinat. **5** Dar
m-am încrezut în mila ta, inima mea se va bucura în salvarea ta.
6 Voi cânta DOMNULUI, pentru că mi-a făcut mult bine.

14 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Nebunul a
spus în inima lui: Nu este Dumnezeu. Sunt corupți și au făcut
fapte scârboase, niciunul nu face binele. **2** DOMNUL a privit din
cer peste copiii oamenilor, să vadă dacă sunt unii care înțeleg
și caută pe Dumnezeu. **3** Toți s-au abătut, toți împreună s-au
murdărit, nu este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.
4 Nu au cunoaștere toți lucrătorii nelegiuirii? Care mănâncă pe
poporul meu precum mănâncă pâine, și care nu cheamă pe
DOMNUL. **5** Acolo au fost în mare frică, fiindcă Dumnezeu este
în mijlocul generației celui drept. **6** Ați făcut de rușine sfatul celui
sărac, pentru că DOMNUL este locul lui de scăpare. **7** O, dacă
salvarea lui Israel ar veni din Sion! Când DOMNUL aduce înapoi
pe captivii poporului său, Iacob se va bucura și Israel se va
veseli.

15 Un psalm al lui David. DOAMNE, cine va sta în tabernacolul
tău? Cine va locui pe muntele tău sfânt? **2** Cel ce umblă cu
integritate și lucrează dreptate și vorbește adevărul în inima sa.
3 Cel ce nu defăimează cu limba sa, nici nu face rău aproapelui
său, nici nu aduce ocară asupra aproapelui său. **4** În ochii lui
un nemernic este disprețuit, dar onorează pe cei ce se tem de
DOMNUL. Cel ce jură spre propria lui vătămare și nu schimbă

jurământul. **5** Cel ce nu își dă banii cu camătă, nici nu ia mită
împotriva celui nevinovat. Cel ce face acestea nu se va clătina
niciodată.

16 Un poem al lui David. Păstrează-mă, Dumnezeule, fiindcă în
tine îmi pun încrederea. **2** O, sufletul meu, tu ai spus DOMNULUI:
Tu ești Domnul meu, bunătatea mea nu ajunge până la tine, **3** Ci
până la sfinții care sunt pe pământ și până la cei nobili, în care
este toată desfătarea mea. **4** Întristările le vor fi înmulțite celor
ce se grăbesc după un alt dumnezeu, ofrandele lor de băutură
de sânge nu le voi oferi, nici nu voi lua numele lor pe buzele
mele. **5** DOMNUL este partea moștenirii mele și a paharului
meu; tu susții sorțul meu. **6** Frânghiile de măsurat mi-au căzut
în locuri plăcute; da, am o moștenire bună. **7** Voi binecuvânta
pe DOMNUL, care m-a sfătuit; rărunchii mei de asemenea mă
învață în timpurile nopții. **8** Am pus pe DOMNUL totdeauna
înaintea mea, pentru că el este la dreapta mea, nu mă voi
clătina. **9** De aceea inima mea se veselește și gloria mea se
bucură; carnea mea de asemenea se va odihni în speranță. **10**
Fiindcă nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe Sfântul
tău să vadă putrezirea. **(Sheol h7585)** **11** Îmi vei arăta cărarea
vieții; în prezența ta este plinătatea bucuriei; la dreapta ta se află
plăceri pentru totdeauna.

17 O rugăciune a lui David. Ascultă dreptatea, DOAMNE, dă
atenție strigătului meu, deschide urechea la rugăciunea mea,
care nu se înalță de pe buze prefăcute. **2** Din prezența ta să
vină judecata mea; să privească ochii tăi lucrurile echitabile. **3**
Mi-ai examinat inima, m-ai cercetat noaptea, m-ai încercat și nu
vei găsi nimic; am hotărât ca gura mea să nu calce legea ta.
4 Referitor la faptele oamenilor, prin cuvântul buzelor tale m-

am păzit de cărările nimicitorului. **5** Sprijină umbletele mele în
cărările tale să nu alunece pașii piciorului meu. **6** Te-am chemat,
pentru că mă vei asculta, Dumnezeule; apleacă urechea ta spre
mine și ascultă vorbirea mea. **7** Arată-ți minunata bunătate
iubitoare, tu, care salvezi prin mâna ta dreaptă pe cei ce își pun
încrederea în tine, de cei ce se ridică împotriva lor. **8** Ține-mă
ca pe lumina ochiului, ascunde-mă sub umbra aripilor tale, **9**
Ascunde-mă de cei stricați care mă oprimă, de dușmanii mei de
moarte, care mă încercuiesc. **10** Ei sunt închiși în propria lor
grăsime; cu gura lor vorbesc trufaș. **11** Acum ne-au încercuit
pașii noștri; și-au ațintit ochii, aplecându-se la pământ, **12**
Asemenea unui leu lacom de prada lui și precum un leu tânăr
pândind în locuri tainice. **13** Ridică-te, DOAMNE, dezamăgește-
l, aruncă-l jos, eliberează sufletul meu de cel stricat, care este
sabia ta, **14** De oamenii care sunt mâna ta, DOAMNE, de
oamenii lumii, care își au partea în această viață și a căror
pântece îl umpli cu comoara ta ascunsă; ei sunt plini de copii și
își lasă restul averii la pruncii lor. **15** Cât despre mine, îți voi privi
fața în dreptate; mă voi sătura, când mă trezesc, cu chipul tău.

18 Mai marelui muzician, un psalm al lui David, servitorul
DOMNULUI, care a spus DOMNULUI cuvintele acestei cântări în
ziua în care DOMNUL l-a eliberat din mâna tuturor dușmanilor săi
și din mâna lui Saul, și a spus: Te voi iubi, DOAMNE, tăria mea.
2 DOMNUL este stânca mea și fortăreața mea și eliberatorul
meu; Dumnezeul meu, tăria mea, în care mă voi încrede; pavăza
mea și cornul salvării mele și turnul meu înalt. **3** Voi chema pe
DOMNUL, care este demn de laudă, astfel voi fi salvat din mâna
dușmanilor mei. **4** Întristările morții m-au încercuit și potopurile
de oameni neevlavioși m-au înspăimântat. **5** Întristările iadului

m-au încercuit, capcanele morții m-au întâmpinat. **(Sheol h7585)** **6**
În strâmtorarea mea l-am chemat pe DOMNUL și am strigat
către Dumnezeul meu; el mi-a auzit vocea din templul său
și strigătul meu a ajuns înaintea lui, în urechile lui. **7** Atunci
pământul s-a zguduit și s-a cutremurat, temeliile munților de
asemenea s-au mișcat și s-au zguduit, pentru că s-a înfuriat.
8 Un fum s-a înălțat din nările lui și foc mistuia din gura lui,
cărbuni s-au aprins prin el. **9** El de asemenea a aplecat cerurile
și a coborât, și întuneric era sub picioarele lui. **10** Și călărea
pe un heruvim și zbura; da, el zbura pe aripile vântului. **11** A
făcut întunericul locul lui tainic, cortul lui de jur împrejurul lui
erau ape întunecoase și nori groși ai cerurilor. **12** La strălucirea
dinaintea sa, norii lui groși au trecut; grindină și cărbuni de foc.
13 DOMNUL de asemenea a tunat în ceruri și cel Preaînalt a dat
drumul vocii sale; grindină și cărbuni de foc. **14** Da, și-a trimis
săgețile și i-a împrăștiat; și a aruncat fulgere și i-a învins. **15**
Atunci s-au văzut albiile apelor și temeliile lumii s-au dezgolit
la mustrarea ta, DOAMNE, la pufnirea suflării nărilor tale. **16**
El a trimis din înalt, m-a luat, m-a scos din multe ape. **17** M-a
eliberat de dușmanul meu puternic și de cei ce m-au urât, fiindcă
erau prea puternici pentru mine. **18** M-au întâmpinat în ziua
nenorocirii mele, dar DOMNUL a fost sprijinul meu. **19** M-a dus
de asemenea într-un loc larg; m-a eliberat, pentru că a găsit
plăcere în mine. **20** DOMNUL m-a răsplătit conform dreptății
mele, mi-a întors conform curăției mâinilor mele. **21** Pentru că
am ținut căile DOMNULUI și nu m-am abătut cu stricăciune de
la Dumnezeul meu. **22** Pentru că toate judecățile lui au fost
înaintea mea și statutele lui, nu le-am pus deoparte de la mine.
23 Am fost de asemenea integru înaintea lui și m-am păzit de

nelegiuirea mea. **24** De aceea DOMNUL mi-a întors conform
dreptății mele, conform curăției mâinilor mele înaintea ochilor
săi. **25** Cu cel milos te vei arăta milos, cu un om integru te vei
arăta integru. **26** Cu cel pur te vei arăta pur și cu cel pervers
te vei arăta pervers. **27** Fiindcă vei salva poporul chinuit, dar
vei înjosi priviri trufașe. **28** Fiindcă vei aprinde candela mea,
DOMNUL Dumnezeul meu îmi va lumina întunericul. **29** Căci cu
tine am alergat asupra unei cete și cu Dumnezeul meu am sărit
peste zid. **30** Cât despre Dumnezeu, calea lui este desăvârșită,
cuvântul DOMNULUI este încercat; el este o pavăză pentru toți
cei ce se încred în el. **31** Căci cine este Dumnezeu în afară
de DOMNUL? Și cine este o stâncă în afară de Dumnezeul
nostru? **32** Dumnezeu este cel ce mă încinge cu tărie și îmi face
calea desăvârșită. **33** El îmi face picioarele ca ale căprioarei
și mă așază pe locurile mele înalte. **34** Îmi deprinde mâinile
la război, ca brațele mele să frângă un arc de oțel. **35** Tu de
asemenea mi-ai dat scutul salvării tale și mâna ta dreaptă m-a
ținut sus și bunătatea ta m-a făcut mare. **36** Mi-ai lărgit pașii sub
mine, încât picioarele mele nu au alunecat. **37** Am urmărit pe
dușmanii mei și i-am ajuns și nu m-am întors înapoi până ce nu
au fost mistuiți. **38** I-am rănit încât nu erau în stare să se ridice;
sunt căzuți sub picioarele mele. **39** Fiindcă m-ai încins cu tărie
pentru bătălie, ai supus sub mine pe cei ce s-au ridicat împotriva
mea. **40** Mi-ai dat de asemenea gâturile dușmanilor mei, ca să îi
nimicesc pe cei ce mă urăsc. **41** Au strigat, dar nu era nimeni să
îi salveze, către DOMNUL, dar nu le-a răspuns. **42** Atunci i-am
pisat mărunt ca țărâna înaintea vântului, i-am aruncat precum
pământul pe străzi. **43** M-ai scăpat de luptele poporului; și m-ai
făcut capul păgânilor, un popor pe care nu l-am cunoscut mă va

servi. **44** Imediat ce aud de mine, vor asculta de mine, străinii
mi se vor supune. **45** Străinii se vor ofili și de teamă vor ieși
din locurile lor închise. **46** DOMNUL trăiește; și binecuvântată
fie stânca mea; și să fie înălțat Dumnezeul salvării mele. **47**
Dumnezeu este cel ce îmi face dreptate și supune popoarele
sub mine. **48** Mă scoate din mâna dușmanilor mei, da, tu mă
înalți deasupra celor ce se ridică împotriva mea; m-ai eliberat
din mâna omului violent. **49** De aceea îți voi aduce mulțumiri,
DOAMNE, printre păgâni, și voi cânta laude numelui tău. **50**
Mare eliberare dă împăratului său; și arată milă unsului său, lui
David și seminței lui, pentru totdeauna.

19 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Cerurile vestesc
gloria lui Dumnezeu și întinderea cerului arată lucrarea mâinilor
sale. **2** O zi rostește altei zile această cuvântare și o noapte arată
această cunoaștere altei nopți. **3** Nu este nici cuvântare nici
limbaj unde sunetul lor să nu fie auzit. **4** Coarda lor a străbătut
tot pământul și cuvintele lor până la marginea lumii. În ele a
așezat un tabernacol soarelui, **5** Care iese din încăperea sa ca
un mire și se bucură de asemenea ca un viteaz care aleargă o
cursă. **6** Ieșirea lui este de la marginea cerului și circuitul lui
până la marginile acestuia și nu este nimic ascuns de arșița
lui. **7** Legea DOMNULUI este desăvârșită, convertind sufletul;
mărturia DOMNULUI este sigură, înțelepțind pe cel simplu. **8**
Statutele DOMNULUI sunt drepte, bucurând inima; porunca
DOMNULUI este pură, luminând ochii. **9** Teama de DOMNUL
este curată, dăinuind pentru totdeauna; judecățile DOMNULUI
sunt adevărate și drepte în întregime. **10** Mai de dorit sunt ele
decât aurul, da, decât mult aur pur; mai dulci decât mierea, chiar
decât picurul din faguri. **11** Mai mult, prin ele este servitorul tău

avertizat; și în ținerea lor este mare răsplată. **12** Cine își poate
înțelege greșelile? Curăță-mă de greșeli tainice. **13** Oprește
de asemenea pe servitorul tău de la păcate îngâmfate; nu le
lăsa să domnească asupra mea, atunci voi fi integru și voi fi
nevinovat de marea fărădelege. **14** Fie cuvintele gurii mele și
meditația inimii mele bine primite înaintea feței tale, DOAMNE,
tăria mea și răscumpărătorul meu.

20 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. DOMNUL să te
asculte în ziua tulburării, numele Dumnezeului lui Iacob să te
apere. **2** Să îți trimită ajutor din sanctuar și să te întărească din
Sion; **3** Să își amintească toate ofrandele tale și să îți primească
sacrificiul ars. (Selah) **4** Să îți dea conform inimii tale și să
împlinească tot sfatul tău. **5** Ne vom bucura în salvarea ta și în
numele Dumnezeului nostru vom înălța steagurile, DOMNUL
să împlinească toate cererile tale. **6** Acum știu că DOMNUL
salvează pe unsul său, îl va asculta din cerul său sfânt cu
puterea salvatoare a dreptei sale. **7** Unii se încred în care și unii
în cai, dar noi ne vom aminti numele DOMNULUI Dumnezeul
nostru. **8** Ei sunt doborâți și căzuți, dar noi suntem ridicați și
stăm drept în picioare. **9** Salvează, DOAMNE; să ne audă
împăratul când chemăm.

21 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Împăratul
se va bucura în puterea ta, DOAMNE; și cât de mult se va
bucura în salvarea ta! **2** Tu i-ai dat dorința inimii sale și nu ai
refuzat cererea buzelor sale. (Selah) **3** Fiindcă îl întâmpini cu
binecuvântările bunătății; pui o coroană de aur pur pe capul lui.
4 A cerut viață de la tine și i-ai dat-o: lungime a zilelor pentru
totdeauna și întotdeauna. **5** Gloria lui este mare în salvarea ta,
onoare și maiestate ai pus peste el. **6** Fiindcă l-ai făcut cel mai

binecuvântat pentru totdeauna; l-ai înveselit peste măsură cu
înfățișarea ta. 7 Pentru că împăratul se încrede în DOMNUL și
prin mila celui Preaînalt nu se va clătina. 8 Mâna ta va găsi pe
toți dușmanii tăi; dreapta ta va găsi pe cei ce te urăsc. 9 Îi vei
face ca un cuptor încins în timpul mâniei tale; DOMNUL îi va
înghiți în furia lui și focul îi va mistui. 10 Vei distruge rodul lor de
pe pământ și sămânța lor de printre copiii oamenilor. 11 Pentru
că au vrut să facă răul împotriva ta; au închipuit un plan viclean
pe care nu sunt în stare să îl îndeplinească. 12 De aceea îi vei
face să întoarcă spatele când vei pregăti săgețile pe corzile tale
împotriva feței lor. 13 Fii înălțat, DOAMNE, în puterea ta; astfel
noi vom cânta și vom lăuda puterea ta.

22 Mai marelui muzician, „Căprioara Dimineții," un psalm al lui
David. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?
De ce ești așa departe de a mă ajuta și de cuvintele răcnetului
meu? 2 Dumnezeul meu! Strig ziua, dar nu asculți; și noaptea,
și nu tac. 3 Dar tu ești sfânt, tu, care locuiești în laudele lui
Israel. 4 Părinții noștri s-au încrezut în tine; s-au încrezut și i-ai
scăpat. 5 Au strigat către tine și au fost eliberați, s-au încrezut în
tine și nu au fost făcuți de rușine. 6 Dar eu sunt vierme și nu
om; de ocara oamenilor și disprețuit de popor. 7 Toți cei ce mă
văd râd de mine în batjocură, își țuguie buza, clatină din cap,
spunând: 8 S-a încrezut în DOMNUL că îl va scăpa; să îl scape,
văzând că a găsit plăcere în el. 9 Dar tu ești cel ce m-ai scos
din pântece, m-ai făcut să sper când eram pe sânii mamei mele.
10 Din pântece am fost aruncat asupra ta, tu ești Dumnezeul
meu din pântecele mamei mele. 11 Nu sta departe de mine,
fiindcă tulburarea este aproape, pentru că nu este nimeni să
ajute. 12 Mulți tauri m-au încercuit; tauri puternici din Basan m-

au înconjurat. **13** Și-au deschis gura împotriva mea, ca un leu
care sfâșie și răcnește. **14** Sunt turnat ca apa și toate oasele
mele sunt scrântite, inima mea este ca ceara, este topită în
mijlocul adâncurilor mele. **15** Puterea mea este uscată ca un
ciob și limba mi se lipește de fălcile mele și m-ai adus în țărâna
morții. **16** Căci câini m-au încercuit; adunarea celor stricați m-a
încercuit, mi-au străpuns mâinile și picioarele. **17** Pot număra
toate oasele mele, ei mă privesc și se holbează la mine. **18** Își
împart hainele mele între ei și aruncă sorți pe cămașa mea. **19**
Dar nu te depărta de mine DOAMNE, puterea mea, grăbește-te
să mă ajuți. **20** Scapă-mi sufletul de sabie, pe preaiubitul meu
din puterea câinelui. **21** Salvează-mă din gura leului, fiindcă m-ai
auzit din coarnele unicornilor. **22** Voi vesti numele tău fraților
mei, te voi lăuda în mijlocul adunării. **23** Lăudați-l, voi care vă
temeți de DOMNUL; glorificați-l, voi toată sămânța lui Iacob și
temeți-vă de el, voi toată sămânța lui Israel. **24** Fiindcă el nu a
disprețuit, nici nu a detestat nenorocirea celui nenorocit, nici
nu și-a ascuns fața de el, ci când a strigat către el, a ascultat.
25 În marea adunare lauda mea va fi despre tine, voi împlini
promisiunile mele în fața celor ce se tem de el. **26** Cei blânzi vor
mânca și se vor sătura; vor lăuda pe DOMNUL cei ce îl caută;
inima ta va trăi pentru totdeauna. **27** Toate marginile lumii își
vor aminti și se vor întoarce către DOMNUL și toate familiile
națiunilor se vor închina înaintea ta. **28** Pentru că împărăția este
a DOMNULUI și el este guvernatorul peste națiuni. **29** Toți cei
grași pe pământ vor mânca și se vor închina, toți cei ce coboară
în țărână se vor pleca înaintea lui și nimeni nu își poate ține în
viață sufletul. **30** O sămânță îi va servi, îi va fi socotită Domnului

ca generație. **31** Ei vor veni și vor vesti dreptatea lui unui popor
ce se va naște, că el a făcut aceasta.

23 Un psalm al lui David. DOMNUL este păstorul meu, nu voi
duce lipsă de nimic. **2** El mă culcă în pășuni verzi, mă conduce
lângă ape liniștite. **3** El îmi înviorează sufletul, mă conduce în
cărările dreptății din cauza numelui său. **4** Chiar dacă umblu
prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de niciun rău, căci tu
ești cu mine; toiagul tău și nuiaua ta, ele mă mângâie. **5** Tu
întinzi masa înaintea mea în fața dușmanilor mei; îmi ungi capul
cu untdelemn; și paharul meu se revarsă. **6** Da, bunătatea și
îndurarea mă vor urma în toate zilele vieții mele și voi locui în
casa DOMNULUI pentru totdeauna.

24 Un psalm al lui David. AL DOMNULUI este pământul și
plinătatea lui, lumea și cei ce locuiesc în ea. **2** Fiindcă l-a fondat
peste mări și l-a întemeiat peste potopuri. **3** Cine va urca la
muntele DOMNULUI? Sau cine se va ridica la locul său sfânt?
4 Cel ce are mâini nevinovate și o inimă pură; cel ce nu și-
a înălțat sufletul spre deșertăciune, nici nu a jurat înșelător.
5 El va primi binecuvântare de la DOMNUL și dreptate de la
Dumnezeul salvării sale. **6** Aceasta este generația celor care îl
caută, care caută fața ta, Iacob. (Selah) **7** Înălțați-vă capetele
voastre, porților; și fiți înălțate, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei
va intra. **8** Cine este acest Împărat al gloriei? DOMNUL puternic
și tare, DOMNUL tare în bătălie. **9** Înălțați-vă capetele voastre,
porților; înălțați-le, voi uși veșnice; și Împăratul gloriei va intra.
10 Cine este acest Împărat al gloriei? DOMNUL oștirilor, el este
Împăratul gloriei. (Selah)

25 Un psalm al lui David. La tine, DOAMNE, îmi înalț sufletul.
2 Dumnezeul meu, în tine mă încred: să nu fiu făcut de rușine,

să nu triumfe dușmanii mei asupra mea. **3** Da, nu lăsa pe
niciunul dintre cei ce te așteaptă să fie făcut de rușine, să
fie făcuți de rușine cei ce calcă legea, fără motiv. **4** Arată-mi
căile tale, DOAMNE; învață-mă cărările tale. **5** Condu-mă în
adevărul tău și învață-mă, căci tu ești Dumnezeul salvării mele;
pe tine te aștept toată ziua. **6** Amintește-ți, DOAMNE, îndurările
tale blânde și bunătatea ta iubitoare, pentru că ele au fost din
totdeauna. **7** Nu îți aminti păcatele tinereții mele, nici fărădelegile
mele: amintește-ți de mine conform milei tale, datorită bunătății
tale, DOAMNE. **8** Bun și integru este DOMNUL; de aceea îi
va învăța pe păcătoși pe cale. **9** Pe cei umili îi va conduce în
judecată; și pe cei umili îi va învăța calea sa. **10** Toate cărările
DOMNULUI sunt milă și adevăr pentru cei ce țin legământul
său și mărturiile sale. **11** Datorită numelui tău, DOAMNE, iartă
nelegiuirea mea, fiindcă ea este mare. **12** Cine este omul care
se teme de DOMNUL? Pe el îl va învăța calea pe care să o
aleagă. **13** Sufletul lui va locui în tihnă; și sămânța lui va moșteni
pământul. **14** Taina DOMNULUI este cu cei ce se tem de el; și le
va arăta legământul său. **15** Ochii mei sunt întotdeauna către
DOMNUL, fiindcă îmi va smulge picioarele din ochiurile plasei.
16 Întoarce-te spre mine și ai milă de mine, fiindcă sunt pustiit și
nenorocit. **17** Tulburările inimii mele sunt mărite; scoate-mă din
strâmtorările mele. **18** Privește la nenorocirea mea și la durerea
mea și iartă toate păcatele mele. **19** Privește la dușmanii mei,
fiindcă sunt mulți și mă urăsc cu ură crudă. **20** Păstrează-mi
sufletul și eliberează-mă, să nu fiu făcut de rușine, fiindcă în tine
mă încred. **21** Fie ca integritatea și cinstea să mă păstreze,
pentru că eu te aștept. **22** Răscumpără pe Israel, Dumnezeule,
din toate tulburările lui.

26 Un psalm al lui David. Judecă-mă, DOAMNE, pentru că
am umblat în integritatea mea, m-am încrezut de asemenea
în DOMNUL; de aceea nu voi aluneca. **2** Examinează-mă,
DOAMNE și încearcă-mă; cercetează rărunchii mei și inima
mea. **3** Pentru că bunătatea ta iubitoare este înaintea ochilor
mei și am umblat în adevărul tău. **4** Nu am șezut cu persoane
deșarte, nici nu voi merge cu cei perfizi. **5** Am urât adunarea
făcătorilor de rău; și nu voi ședea cu cei stricați. **6** Îmi voi spăla
mâinile în nevinovăție, astfel voi înconjura altarul tău, DOAMNE,
7 Ca să proclam cu vocea mulțumirii și să istorisesc despre toate
lucrările tale minunate. **8** DOAMNE, am iubit locuința casei
tale și locul unde locuiește onoarea ta. **9** Nu îmi pune sufletul
împreună cu păcătoșii, nici viața mea cu oamenii sângeroși, **10**
În mâinile cărora este ticăloșie și mâna lor dreaptă este plină de
mite. **11** Dar cât despre mine, voi umbla în integritatea mea;
răscumpără-mă și fii milostiv cu mine. **12** Piciorul meu stă pe un
loc neted; în adunări voi binecuvânta pe DOMNUL.

27 Un psalm al lui David. DOMNUL este lumina mea și salvarea
mea; de cine să mă tem? DOMNUL este puterea vieții mele; de
cine să mă înspăimânt? **2** Când cei stricați, dușmanii mei și
potrivnicii mei, au venit peste mine ca să îmi mănânce carnea,
s-au împiedicat și au căzut. **3** Chiar dacă o armată ar tăbărî
împotriva mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă s-ar
ridica război împotriva mea, în aceasta voi fi eu încrezător. **4**
Un lucru am dorit de la DOMNUL, pe acesta îl voi căuta: să
locuiesc în casa DOMNULUI toate zilele vieții mele, să privesc
frumusețea DOMNULUI și să aduc cerere în templul său. **5**
Fiindcă în timp de tulburare el mă va ascunde în cortul lui, în
tăinicia tabernacolului său mă va ascunde el; mă va așeza pe o

stâncă. **6** Și acum capul meu va fi înălțat deasupra dușmanilor
mei dimprejurul meu; de aceea voi oferi în tabernacolul său
sacrificii de bucurie; voi cânta, da, voi cânta laude DOMNULUI.
7 Ascultă, DOAMNE, când strig cu vocea mea; ai milă de mine și
răspunde-mi. **8** Când ai spus: Căutați fața mea; inima mea ți-a
spus: Fața ta, DOAMNE, o voi căuta. **9** Nu îți ascunde fața de
mine; nu înlătura pe servitorul tău în mânia ta; ai fost ajutorul
meu; nu pleca de la mine, nici nu mă părăsi, Dumnezeul salvării
mele. **10** Când tatăl meu și mama mea mă părăsesc, atunci
DOMNUL mă va lua. **11** Învață-mă calea ta, DOAMNE, și condu-
mă pe o cărare netedă, din cauza dușmanilor mei. **12** Nu mă da
la voia dușmanilor mei, fiindcă martori falși se ridică împotriva
mea și cei care suflă cruzime. **13** Aș fi leșinat, dacă nu aș fi
crezut că voi vedea bunătatea DOMNULUI în țara celor vii. **14**
Așteaptă pe DOMNUL; încurajează-te și el îți va întări inima;
așteaptă, spun eu, pe DOMNUL.

28 Un psalm al lui David. Către tine voi striga, DOAMNE,
stânca mea; nu tăcea față de mine; ca nu cumva, dacă taci
față de mine, să devin asemenea celor ce coboară în groapă.
2 Ascultă vocea cererilor mele, când strig către tine, când îmi
ridic mâinile spre oracolul tău sfânt. **3** Nu mă trage la o parte
împreună cu cei stricați și cu lucrătorii nelegiuirii, care vorbesc
cu pace vecinilor lor, dar ticăloșie este în inimile lor. **4** Dă-le
conform faptelor lor și conform stricăciunii sforțărilor lor, dă-le
după lucrarea mâinilor lor; întoarce-le după ceea ce merită. **5**
Pentru că nu iau aminte la lucrările DOMNULUI, nici la lucrul
mâinilor sale, el îi va nimici și nu îi va edifica. **6** Binecuvântat
fie DOMNUL, pentru că el a ascultat vocea cererilor mele.
7 DOMNUL este puterea mea și scutul meu; inima mea s-a

încrezut în el și sunt ajutat; de aceea inima mea tresaltă de
bucurie; și cu cântarea mea îl voi lăuda. **8** DOMNUL este puterea
lor și el este puterea salvatoare a unsului său. **9** Salvează pe
poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; de asemenea
paște-i și înalță-i pentru totdeauna.

29 Un psalm al lui David. Dați DOMNULUI, voi cei tari,
dați DOMNULUI glorie și putere. **2** Dați DOMNULUI gloria
datorată numelui său; închinați-vă DOMNULUI în frumusețea
sfințeniei. **3** Vocea DOMNULUI este peste ape; Dumnezeul
gloriei tună; DOMNUL este peste multe ape. **4** Vocea DOMNULUI
este puternică; vocea DOMNULUI este plină de maiestate.
5 Vocea DOMNULUI sfărâmă cedrii; da, DOMNUL sfărâmă
cedrii Libanului. **6** El îi face de asemenea să salte ca un vițel;
Libanul și Sirionul ca un tânăr unicorn. **7** Vocea DOMNULUI
despică flăcările focului. **8** Vocea DOMNULUI cutremură pustia;
DOMNUL cutremură pustia Cades. **9** Vocea DOMNULUI face
cerboaicele să fete și dezgolește pădurile, și în templul lui fiecare
vorbește despre gloria sa. **10** DOMNUL șade peste potop; da,
DOMNUL șade Împărat pentru totdeauna. **11** DOMNUL va da
putere poporului său; DOMNUL va binecuvânta pe poporul său
cu pace.

30 Un psalm și cântare la dedicarea casei lui David. Te voi
preamări, DOAMNE, fiindcă m-ai înălțat și nu i-ai lăsat pe
dușmanii mei să se bucure de mine. **2** DOAMNE Dumnezeul
meu, am strigat către tine și m-ai vindecat. **3** DOAMNE, ai
ridicat sufletul meu din mormânt; m-ai ținut în viață, ca să nu
cobor în groapă. **(Sheol h7585)** **4** Cântați DOMNULUI, voi, sfinți ai
lui, și aduceți mulțumiri la amintirea sfințeniei sale. **5** Fiindcă
mânia lui durează doar o clipă; în favoarea lui este viață; poate

plânsul durează o noapte, dar bucurie vine dimineața. **6** Și în
prosperitatea mea am spus: Niciodată nu mă voi clătina. **7**
DOAMNE, prin favoarea ta ai întărit muntele meu cu putere;
ți-ai ascuns fața și am fost tulburat. **8** Am strigat către tine,
DOAMNE; și către DOMNUL am făcut cerere. **9** Ce folos este în
sângele meu, când cobor în groapă? Te va lăuda țărâna? Va
vesti ea adevărul tău? **10** Ascultă, DOAMNE, și ai milă de mine;
DOAMNE, fii ajutorul meu. **11** Mi-ai schimbat jalea în dans; mi-ai
dezlegat pânza de sac și m-ai încins cu veselie. **12** Pentru ca
gloria mea să îți cânte laudă și să nu tacă. DOAMNE Dumnezeul
meu, îți voi aduce mulțumiri pentru totdeauna.

31 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. În tine,
DOAMNE, îmi pun încrederea; să nu fiu niciodată dat de rușine,
eliberează-mă în dreptatea ta. **2** Apleacă-ți urechea la mine;
eliberează-mă repede, fii stânca mea tare și o casă întărită
pentru a mă salva. **3** Pentru că tu ești stânca mea și fortăreața
mea; de aceea, pentru numele tău condu-mă și călăuzește-mă.
4 Trage-mă afară din plasa pe care ei în ascuns mi-au întins-o,
pentru că tu ești puterea mea. **5** În mâna ta încredințez duhul
meu, tu m-ai răscumpărat, DOAMNE Dumnezeul adevărului. **6**
Am urât pe cei ce iau aminte la deșertăciuni mincinoase, dar mă
încred în DOMNUL. **7** Voi fi vesel și mă voi bucura în mila ta,
fiindcă ai luat aminte la tulburarea mea; mi-ai cunoscut sufletul
chiar în nenorociri. **8** Și nu m-ai închis în mâna dușmanului;
mi-ai pus picioarele la loc larg. **9** Ai milă de mine, DOAMNE,
fiindcă sunt în necaz; și cu mâhnire este mistuit ochiul meu,
sufletul meu și pântecele meu. **10** Căci viața mi se consumă în
întristare și anii mei în suspin, puterea mea eșuează din cauza
nelegiuirii mele și oasele mi s-au mistuit. **11** Am fost o ocară

printre toți dușmanii mei, dar mai ales printre vecinii mei, și o
groază printre cunoscuții mei; cei ce mă vedeau afară fugeau
de mine. **12** Sunt uitat ca un mort, șters din amintire, sunt ca
un vas spart. **13** Fiindcă am auzit defăimarea multora, groază
era de fiecare parte, când au ținut sfat împreună împotriva
mea, au plănuit să îmi ia viața. **14** Dar m-am încrezut în tine,
DOAMNE; am spus: Tu ești Dumnezeul meu. **15** În mâna ta
sunt timpurile mele, eliberează-mă din mâna dușmanilor mei și
de cei ce mă persecută. **16** Fă să strălucească fața ta peste
servitorul tău, salvează-mă datorită îndurărilor tale. **17** DOAMNE,
nu mă lăsa să fiu făcut de rușine, fiindcă te-am chemat, să
fie făcuți de rușine cei stricați și să tacă în mormânt. **(Sheol
h7585)** **18** Să fie amuțite buzele mincinoase, care vorbesc lucruri
apăsătoare cu mândrie și dispreț împotriva celui drept. **19** Ce
mare este bunătatea ta, pe care ai păstrat-o pentru cei ce se
tem de tine; pe care ai lucrat-o pentru cei ce se încred în tine
înaintea fiilor oamenilor! **20** Îi vei ascunde de mândria omului în
tăinicia prezenței tale, tu îi vei ține în ascuns într-un cort, de
la cearta limbilor. **21** Binecuvântat fie DOMNUL, fiindcă mi-a
arătat minunata lui bunătate într-o cetate tare. **22** Și am spus în
graba mea: Sunt stârpit dinaintea ochilor tăi, totuși ai auzit vocea
cererilor mele când am strigat către tine. **23** Iubiți pe DOMNUL,
voi toți sfinții lui, fiindcă DOMNUL păstrează pe cei credincioși și
răsplătește din plin pe înfăptuitorul mândru. **24** Încurajați-vă și el
vă va întări inima, voi toți care sperați în DOMNUL.

32 Un psalm al lui David, „Maschil.” Binecuvântat este cel a
cărui fărădelege este iertată, al cărui păcat este acoperit. **2**
Binecuvântat este omul căruia DOMNUL nu îi impută nelegiuirea
și în al cărui duh nu este viclenie. **3** Când tăceam, oasele mele

îmbătrâneau prin răcnetul meu cât era ziua de lungă. **4** Căci zi
și noapte mâna ta era grea asupra mea, seva mi s-a schimbat
în seceta verii. (Selah) **5** Atunci mi-am recunoscut păcatul în
fața ta și nu mi-am ascuns nelegiuirea. Am spus: Voi mărturisi
DOMNULUI fărădelegile mele; și tu ai iertat nelegiuirea păcatului
meu. (Selah) **6** De aceea fiecare om evlavios să se roage către
tine când poți fi găsit; cu siguranță, în potopul marilor ape,
acestea nu se vor apropia de el. **7** Tu ești ascunzișul meu; mă
vei păzi de restrițte; mă vei înconjura cu cântări de eliberare.
(Selah) **8** Eu te voi instrui și te voi învăța în calea pe care trebuie
să mergi, te voi călăuzi cu ochiul meu. **9** Nu fiți ca un cal sau
un catâr, fără înțelegere; a căror gură trebuie ținută cu zăbală
și frâu, ca să nu se apropie de tine. **10** Multe întristări vor fi
pentru cel stricat, dar mila îl va înconjura pe cel ce se încrede
în DOMNUL. **11** Veseliți-vă în DOMNUL și bucurați-vă, voi cei
drepți; și strigați de bucurie, voi toți cei integri în inimă.

33 Bucurați-vă în DOMNUL, voi cei drepți, căci laudă este
cuvenită celor integri. **2** Lăudați pe DOMNUL cu harpa, cântați-
i cu psalterionul și un instrument cu zece coarde. **3** Cântați-
i o cântare nouă; cântați la instrument cu măiestrie și sunet
tare. **4** Căci cuvântul DOMNULUI este drept; și toate lucrările
lui sunt făcute în adevăr. **5** El iubește dreptatea și judecata,
pământul este plin de bunătatea DOMNULUI. **6** Prin cuvântul
DOMNULUI au fost cerurile făcute; și toată oștirea lor prin
suflarea gurii sale. **7** El adună apele mării ca pe un morman,
el îngrămădește adâncurile în cămări. **8** Tot pământul să se
teamă de DOMNUL, toți locuitorii lumii să se cutremure în uimire
înaintea lui. **9** Căci el a vorbit și s-a făcut; el a poruncit și a
rămas neclintit. **10** DOMNUL face de nimic sfatul păgânilor,

el face fără efect planurile oamenilor. **11** Sfatul DOMNULUI
rămâne pentru totdeauna, gândurile inimii lui din generație în
generație. **12** Binecuvântată este națiunea al cărei Dumnezeu
este DOMNUL; și poporul pe care l-a ales pentru moștenirea sa.
13 DOMNUL se uită din cer; el privește pe toți fiii oamenilor. **14**
Din locul locuinței sale privește peste toți locuitorii pământului.
15 El le întocmește inimile la fel; el ia aminte la toate faptele lor.
16 Niciun împărat nu este salvat prin mulțimea unei oștiri; un
viteaz nu este salvat prin multă putere. **17** Un cal este un lucru
deșert pentru siguranță, nici nu va elibera pe cineva prin marea
sa putere. **18** Iată, ochiul DOMNULUI este peste cei ce se tem
de el, peste cei ce speră în mila lui, **19** Pentru a scăpa sufletul
lor de la moarte și pentru a-i ține în viață pe timp de foamete. **20**
Sufletul nostru așteaptă pe DOMNUL, el este ajutorul nostru și
scutul nostru. **21** Da, inima noastră se va bucura în el, pentru că
ne-am încrezut în numele lui sfânt. **22** Mila ta, DOAMNE, să fie
peste noi, după cum sperăm în tine.

34 Un psalm al lui David, când și-a schimbat purtarea față de
Abimelec, care l-a alungat, iar el a plecat. Voi binecuvânta pe
DOMNUL întotdeauna, lauda lui va fi continuu în gura mea.
2 Sufletul meu se va făli în DOMNUL, cei umili vor asculta și
se vor veseli. **3** Preamăriți pe DOMNUL împreună cu mine, și
împreună să înălțăm numele lui. **4** Am căutat pe DOMNUL și
el m-a ascultat și m-a eliberat de toate temerile mele. **5** Ei au
privit către el și au fost luminați, și fețele lor nu au fost făcute de
rușine. **6** Săracul a strigat și DOMNUL l-a ascultat și l-a salvat
din toate tulburările lui. **7** Îngerul DOMNULUI își așază tabăra
de jur împrejurul celor ce se tem de el și îi eliberează. **8** Gustați
și vedeți că DOMNUL este bun; binecuvântat este omul care se

încrede în el. **9** Temeți-vă de DOMNUL, voi sfinții lui, pentru că
nimic nu le lipsește celor ce se tem de el. **10** Leii tineri duc lipsă
și le este foame, dar cei ce caută pe DOMNUL nu vor duce
lipsă de niciun bine. **11** Veniți, voi copii, dați-mi ascultare, vă voi
învăța teama de DOMNUL. **12** Cine este omul care dorește viața
și iubește zile multe, ca să vadă binele? **13** Păzește-ți limba de
la rău, și buzele tale de la a vorbi viclenie. **14** Pleacă de la rău și
fă binele; caută pacea și urmărește-o. **15** Ochii DOMNULUI sunt
peste cei drepți și urechile lui sunt deschise la strigătul lor. **16**
Fața DOMNULUI este împotriva celor ce fac răul, pentru a stârpi
amintirea lor de pe pământ. **17** Cei drepți strigă și DOMNUL
ascultă și îi eliberează din toate tulburările lor. **18** DOMNUL
este aproape de cei cu o inimă frântă și salvează pe cei cu un
duh căit. **19** Multe sunt nenorocirile celui drept, dar DOMNUL îl
eliberează din toate. **20** El păzește toate oasele lui, niciunul
din ele nu este frânt. **21** Răul îl va ucide pe cel stricat și cei
ce urăsc pe cel drept vor fi pustiiți. **22** DOMNUL răscumpără
sufletul servitorilor săi și niciunul dintre cei ce se încred în el nu
va fi pustiit.

35 Un psalm al lui David. Pledează în cauza mea, DOAMNE,
cu cei ce se ceartă cu mine, luptă-te împotriva celor ce luptă
împotriva mea. **2** Apucă scut și platoșă și ridică-te în ajutorul
meu. **3** Scoate de asemenea lancea și închide calea înaintea
celor ce mă persecută; spune sufletului meu: Eu sunt salvarea
ta. **4** Să fie încurcați și dați de rușine cei ce îmi caută sufletul; să
fie întorși înapoi și încurcați cei ce plănuiesc vătămarea mea. **5**
Să fie ca pleava înaintea vântului și îngerul DOMNULUI să îi
urmărească. **6** Să le fie calea întunecoasă și alunecoasă, și
îngerul DOMNULUI să îi persecute. **7** Fiindcă fără motiv și-au

ascuns plasa pentru mine într-o groapă, pe care fără motiv au
săpat-o pentru sufletul meu. **8** Distrugere să vină peste el pe
neașteptate; și plasa lui, pe care a ascuns-o, să îl prindă pe el
însuși; să cadă în acea distrugere. **9** Și sufletul meu se va veseli
în DOMNUL, se va bucura în salvarea lui. **10** Toate oasele mele
vor spune: DOAMNE, cine este asemenea ție, care eliberezi pe
cel sărac de cel ce este prea puternic pentru el, da, pe cel sărac
și pe cel nevoiaș de cel ce îl pradă? **11** Martori falși s-au ridicat;
mi-au pus în sarcină lucruri pe care nu le-am știut. **12** Mi-au
răsplătit cu rău pentru bine spre prădarea sufletului meu. **13** Dar
cât despre mine, când au fost bolnavi, haina mea a fost pânză
de sac, mi-am umilit sufletul cu postire; și rugăciunea mea s-a
întors la sânul meu. **14** M-am purtat ca și cu prietenul sau fratele
meu, m-am prosternat adânc, ca unul ce își jelește mama. **15**
Dar în restriștea mea ei s-au bucurat și s-au strâns împreună,
da, cei josnici s-au adunat împotriva mea, iar eu nu am știut;
m-au sfâșiat și nu au încetat. **16** Cu batjocoritori fățarnici în
ospețe și-au scrâșnit din dinți asupra mea. **17** Doamne, până
când vei privi? Scapă-mi sufletul de nimicirile lor, pe preaiubitul
meu de lei. **18** Îți voi aduce mulțumiri în adunarea cea mare,
te voi lăuda printre mulți oameni. **19** Nu lăsa dușmanii mei să
se bucure pe nedrept de mine, nici nu îi lăsa să clipească cu
ochiul pe cei ce mă urăsc fără motiv. **20** Pentru că ei nu vorbesc
pace, ci plănuiesc lucruri înșelătoare împotriva celor liniștiți în
țară. **21** Da, și-au deschis larg gura împotriva mea și au spus:
Aha, aha, ochiul nostru a văzut. **22** Ai văzut, DOAMNE, nu
tăcea, Doamne, nu sta departe de mine. **23** Ridică-te și trezește-
te pentru judecata mea, pentru cauza mea, Dumnezeul meu
și Domnul meu. **24** Judecă-mă, DOAMNE Dumnezeul meu,

conform dreptății tale; și să nu se bucure de mine. **25** Să nu
spună în inimile lor: Ah, astfel ne-ar plăcea; să nu spună: L-am
înghițit. **26** Să fie rușinați și încurcați împreună cei ce se bucură
la vătămarea mea, să fie îmbrăcați cu rușine și dezonoare cei
ce se preamăresc împotriva mea. **27** Să se veselească și să
strige de bucurie cei ce se desfată în cauza mea dreaptă; da,
să spună ei continuu: DOMNUL să fie preamărit, el care are
plăcere în prosperitatea servitorului său. **28** Și limba mea va
vorbi despre dreptatea ta și despre lauda ta toată ziua.

36 Mai marelui muzician, un psalm al lui David, servitorul
DOMNULUI. Fărădelegea celui stricat spune înăuntrul inimii
mele, că nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lui. **2**
Pentru că el se flatează în propriii lui ochi, până când nelegiuirea
lui se arată demnă de ură. **3** Cuvintele gurii lui sunt nelegiuire
și înșelătorie, el a încetat a fi înțelept și a face bine. **4** El
plănuiește ticăloșie pe patul său; se așază pe o cale care nu
este bună; el nu detestă răul. **5** Mila ta, DOAMNE, este în ceruri;
și credincioșia ta ajunge până la nori. **6** Dreptatea ta este ca
munții cei mari; judecățile tale sunt un mare adânc; DOAMNE, tu
păstrezi pe om și pe animal. **7** Cât de măreață este bunătatea ta
iubitoare, Dumnezeule! De aceea copiii oamenilor se încred sub
umbra aripilor tale. **8** Ei se vor sătura din plin din grăsimea casei
tale; și le dai să bea din râul desfătărilor tale. **9** Căci la tine este
fântâna vieții, în lumina ta vom vedea lumină. **10** O, prelungește
bunătatea ta iubitoare celor ce te cunosc și dreptatea ta celor
integri în inimă. **11** Nu lăsa piciorul mândriei să vină împotriva
mea și nu lăsa mâna celor stricați să mă alunge. **12** Acolo sunt
căzuți lucrătorii nelegiuirii, sunt aruncați jos și nu vor fi în stare
să se ridice.

37 Un psalm al lui David. Nu te îngrijora din cauza făcătorilor
de rău, nici nu fi invidios împotriva lucrătorilor nelegiuirii. **2** Căci
degrabă vor fi cosiți ca iarba și se vor ofili ca iarba verde. **3**
Încrede-te în DOMNUL și fă binele; astfel vei locui în țară și într-
adevăr vei fi hrănit. **4** Desfată-te de asemenea în DOMNUL și el
îți va da dorințele inimii tale. **5** Încredințează DOMNULUI calea
ta și încrede-te de asemenea în el, iar el o va înfăptui. **6** Și
va aduce dreptatea ta ca lumina și judecata ta ca și amiaza.
7 Odihnește-te în DOMNUL și așteaptă-l cu răbdare; nu te
îngrijora din cauza celui ce prosperă pe calea sa, din cauza
omului care înfăptuiește planuri stricate. **8** Oprește-te de la
mânie și părăsește furia, nu te îngrijora în vreun fel pentru a
face rău. **9** Pentru că făcătorii de rău vor fi stârpiți, dar cei
ce așteaptă pe DOMNUL, ei vor moșteni pământul. **10** Căci
încă puțin timp și cel rău nu va mai fi, da, cu atenție vei lua
aminte la locul lui și nu va mai fi. **11** Dar cei blânzi vor moșteni
pământul și se vor desfăta în abundența păcii. **12** Cel stricat
unelteşte împotriva celui drept și își scrâșnește din dinți asupra
lui. **13** Domnul va râde de el, fiindcă vede că ziua lui vine. **14**
Cei stricați au scos sabia și și-au încordat arcurile, pentru a
doborî pe cel sărac și nevoiaș și pentru a ucide pe cei ce au
o purtare integră. **15** Sabia lor va intra în propria lor inimă și
arcurile lor vor fi frânte. **16** Puținul pe care un om drept îl are
este mai bun decât bogățiile multor stricați. **17** Pentru că brațele
celor stricați vor fi frânte, dar DOMNUL susține pe cei drepți. **18**
DOMNUL cunoaște zilele celor integri și moștenirea lor va fi
pentru totdeauna. **19** Ei nu vor fi făcuți de rușine în timpul cel rău
și în zilele foametei vor fi săturați. **20** Dar cei stricați vor pieri și
dușmanii DOMNULUI vor fi ca grăsimea mieilor, se vor mistui; în

fum se vor mistui. **21** Cel stricat împrumută și nu plătește înapoi,
dar cel drept arată milă și dă. **22** Fiindcă toți cei binecuvântați de
el vor moșteni pământul; și cei ce sunt blestemați de el vor fi
stârpiți. **23** Pașii omului bun sunt rânduiți de DOMNUL și își
găsește plăcere în calea lui. **24** Deși cade, el nu va fi doborât de
tot, pentru că DOMNUL îl susține cu mâna lui. **25** Am fost tânăr
și acum am îmbătrânit; totuși nu am văzut pe cel drept părăsit,
nici sămânța lui cerșind pâine. **26** El este totdeauna milos și
împrumută; și sămânța lui este binecuvântată. **27** Pleacă de la
rău și fă binele; și rămâi pentru totdeauna. **28** Căci DOMNUL
iubește judecata și nu părăsește pe sfinții săi; ei sunt păstrați
pentru totdeauna, dar sămânța celor stricați va fi stârpită. **29**
Cei drepți vor moșteni țara și vor locui în ea pentru totdeauna.
30 Gura celui drept spune înțelepciune și limba lui vorbește
judecată. **31** Legea Dumnezeului său este în inima lui; niciunul
din pașii lui nu va aluneca. **32** Cel stricat pândește pe cel drept
și caută să îl ucidă. **33** DOMNUL nu îl va lăsa în mâna lui, nici
nu îl va condamna când este judecat. **34** Așteaptă pe DOMNUL
și ține calea lui, iar el te va înălța pentru a moșteni țara, când cei
stricați sunt stârpiți, vei privi aceasta. **35** Am văzut pe cel stricat
în mare putere și întinzându-se ca un dafin verde. **36** Totuși a
trecut și, iată, el nu mai este, da, l-am căutat, dar nu a putut fi
găsit. **37** Însemnează pe cel desăvârșit și privește pe cel integru,
fiindcă sfârșitul acelui om este pace. **38** Dar călcătorii de lege
vor fi nimiciți împreună, sfârșitul celor stricați va fi stârpit. **39** Dar
salvarea celor drepți este a DOMNULUI, el este puterea lor în
timpul tulburării. **40** Și DOMNUL îi va ajuta și îi va elibera; îi va
elibera de cei stricați și îi va salva pentru că se încred în el.

38 Un psalm al lui David, să aducă în amintire. DOAMNE,
nu mă mustra în furia ta, nici nu mă pedepsi în nemulțumirea
ta încinsă. **2** Fiindcă săgețile tale se înfig adânc în mine și
mâna ta mă apasă tare. **3** Nu este sănătate în carnea mea
din cauza mâniei tale; nici nu este odihnă în oasele mele din
cauza păcatului meu. **4** Fiindcă nelegiuirile mele au ajuns până
peste capul meu, ca o povară mare, ele sunt prea grele pentru
mine. **5** Rănile mele put și sunt putrede din cauza nechibzuinței
mele. **6** Sunt tulburat; sunt foarte încovoiat; umblu jelind toată
ziua. **7** Căci șalele mele sunt pline cu o boală scârboasă și nu
este sănătate în carnea mea. **8** Sunt slab și foarte zdrobit, am
răcnit din cauza neliniștii inimii mele. **9** Doamne, toată dorința
mea este înaintea ta; și geamătul meu nu este ascuns de tine.
10 Inima mea palpită, puterea mea mă părăsește, cât despre
lumina ochilor mei, s-a dus și aceasta de la mine. **11** Admiratorii
mei și prietenii mei se țin departe de rana mea; și rudele mele
stau departe. **12** De asemenea cei ce îmi caută viața îmi pun
capcane; și cei ce urmăresc vătămarea mea vorbesc lucruri
răutăcioase și cugetă înșelătorii cât este ziua de lungă. **13** Dar
eu, ca un surd, nu am auzit; și am fost ca un mut care nu își
deschide gura. **14** Astfel am fost ca un om care nu aude și în a
cărui gură nu sunt reproșuri. **15** Căci în tine, DOAMNE, sper eu,
vei auzi, Doamne Dumnezeul meu. **16** Fiindcă am spus: Ascultă-
mă, ca nu cumva ei să se bucure de mine, când piciorul meu
alunecă, ei se preamăresc împotriva mea. **17** Fiindcă eu sunt
gata să șchiopătez și întristarea mea este continuu înaintea
mea. **18** Căci îmi voi vesti nelegiuirea; îmi va părea rău pentru
păcatul meu. **19** Dar dușmanii mei sunt plini de viață și sunt
puternici și cei ce mă urăsc pe nedrept s-au înmulțit. **20** Cei

ce de asemenea întorc rău pentru bine sunt potrivnicii mei;
deoarece eu urmăresc binele. **21** Nu mă părăsi, DOAMNE;
Dumnezeul meu, nu sta departe de mine. **22** Grăbește-te să mă
ajuți, Doamne, salvarea mea.

39 Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui David.
Am spus: Voi lua seama la căile mele, ca să nu păcătuiesc cu
limba mea, îmi voi ține gura cu un frâu, cât timp cel stricat este
înaintea mea. **2** Am fost mut în tăcere, am tăcut referitor la bine;
și durerea mea a fost stârnită. **3** Îmi era inima fierbinte în mine;
focul ardea în timp ce meditam, atunci am vorbit cu limba mea,
4 DOAMNE, fă-mă să cunosc sfârșitul meu și măsura zilelor
mele, care este aceasta; ca să știu cât de trecător sunt. **5** Iată,
mi-ai făcut zilele cât un lat de palmă; și vârsta mea este ca nimic
înaintea ta; cu adevărat fiecare om, în starea lui cea mai bună,
este întru totul deșertăciune. (Selah) **6** Cu siguranță fiecare
umblă într-un spectacol deșert, cu siguranță ei sunt neliniștiți în
zadar; el îngrămădește bogății și nu știe cine le va strânge. **7** Și
acum, Doamne, ce să aștept? Speranța mea este în tine. **8**
Eliberează-mă de toate fărădelegile mele, nu mă face ocara
prostului. **9** Am fost mut, nu mi-am deschis gura, deoarece tu ai
făcut aceasta. **10** Îndepărtează lovitura ta de mine, sunt mistuit
de lovitura mâinii tale. **11** Când cu mustrări tu corectezi pe om
pentru nelegiuire, faci ca frumusețea lui să se mistuie ca o molie;
cu adevărat fiecare om este deșertăciune. (Selah) **12** Ascultă
rugăciunea mea, DOAMNE, și deschide urechea la strigătul
meu; nu tăcea la lacrimile mele, pentru că eu sunt străin și un
locuitor temporar înaintea ta, precum au fost toți părinții mei. **13**
Cruță-mă, ca să îmi regăsesc puterea, înainte de a mă duce de
aici și a nu mai fi.

40 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Am așteptat cu
răbdare pe DOMNUL; și el s-a aplecat spre mine și a ascultat
strigătul meu. **2** M-a scos de asemenea din groapa pieirii, din
noroiul mocirlos și mi-a așezat picioarele pe stâncă și mi-a
întemeiat umbletele. **3** Și mi-a pus în gura o cântare nouă, laudă
Dumnezeului nostru, mulți vor vedea aceasta și se vor teme și
se vor încrede în DOMNUL. **4** Binecuvântat este omul care face
pe DOMNUL încrederea sa și nu dă atenție celor mândri, nici
celor ce se abat spre minciuni. **5** DOAMNE Dumnezeul meu,
multe sunt lucrările tale minunate pe care le-ai făcut, și gândurile
tale care sunt îndreptate spre noi, acestea nu îți pot fi înșirate;
dacă aș dori să le vestesc și să vorbesc despre ele, sunt mai
multe decât pot fi numărate. **6** Sacrificiu și ofrandă nu ai dorit;
urechile mele le-ai deschis, ofrandă arsă și ofrandă pentru păcat
nu ai cerut. **7** Atunci am spus: Iată, eu vin, în sulul cărții este
scris despre mine, **8** Îmi place să fac voia ta, Dumnezeul meu;
da, legea ta este înăuntrul inimii mele. **9** Am predicat dreptatea
în adunarea cea mare, iată, nu mi-am înfrânat buzele; DOAMNE,
tu știi aceasta. **10** Nu am ascuns dreptatea ta înăuntrul inimii
mele; am vestit credincioșia ta și salvarea ta, nu am ascuns
bunătatea ta iubitoare și adevărul tău de adunarea cea mare. **11**
Nu opri îndurările tale blânde de la mine, DOAMNE, bunătatea
ta iubitoare și adevărul tău să mă păstreze continuu. **12** Fiindcă
nenumărate rele m-au înconjurat, nelegiuirile mele m-au prins,
astfel încât nu mai sunt în stare să privesc în sus; ele sunt
mai multe decât perii capului meu, de aceea inima mea mă
părăsește. **13** Fii mulțumit, DOAMNE, să mă eliberezi, DOAMNE,
grăbește-te să mă ajuți. **14** Să fie rușinați și încurcați toți cei ce
îmi caută sufletul pentru a-l nimici; să fie împinși înapoi și dați de

rușine cei ce îmi doresc răul. **15** Să fie pustiiți ca o răsplată a
rușinii lor cei ce îmi spun: Aha, aha. **16** Să se veselească și să
se bucure în tine toți cei ce te caută, să spună continuu cei care
iubesc salvarea ta: DOMNUL fie preamărit. **17** Dar eu sunt sărac
și nevoiaș; totuși Domnul se gândește la mine; tu ești ajutorul
meu și eliberatorul meu; nu întârzia, Dumnezeul meu.

41 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Binecuvântat
este cel ce ia aminte la sărac, DOMNUL îl va scăpa în timp de
tulburare. **2** DOMNUL îl va păstra și îl va ține în viață; și el va fi
binecuvântat pe pământ și nu îl vei da la voia dușmanilor lui. **3**
DOMNUL îl va întări pe patul de suferință, îi vei face tot patul în
boala lui. **4** Am spus: DOAMNE, fii milostiv cu mine, vindecă-mi
sufletul, pentru că am păcătuit împotriva ta. **5** Dușmanii mei
vorbesc rău despre mine: Când va muri el și numele lui va pieri?
6 Și dacă vine să mă vadă, vorbește deșertăciune, inima lui își
strânge nelegiuire; când iese afară, el spune aceasta. **7** Toți
cei ce mă urăsc șoptesc împreună împotriva mea, împotriva
mea plănuiesc ei vătămarea mea. **8** O boală rea, spun ei, se
lipește tare de el, și acum că zace nu se va mai ridica. **9** Da,
chiar și prietenul meu apropiat, în care m-am încrezut, care
a mâncat din pâinea mea și-a ridicat călcâiul împotriva mea.
10 Dar tu, DOAMNE, fii milostiv cu mine și ridică-mă, ca să le
răsplătesc. **11** Prin aceasta știu că îmi arăți favoare: pentru că
dușmanul meu nu triumfă asupra mea. **12** Și cât despre mine,
tu mă susții în a mea integritate și mă așezi înaintea feței tale
pentru totdeauna. **13** Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui
Israel din veșnicie și pentru veșnicie. Amin și Amin.

42 Mai marelui muzician, „Maschil”, pentru fiii lui Core. Cum
tânjește căpriorul după apa pâraielor, așa tânjește sufletul

meu după tine, Dumnezeule. **2** Sufletul meu însetează după
Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu, când voi veni și mă voi
arăta înaintea lui Dumnezeu? **3** Lacrimile mele au fost mâncarea
mea zi și noapte, în timp ce ei îmi spun continuu: Unde este
Dumnezeul tău? **4** Când îmi amintesc acestea, îmi vărs sufletul
în mine, fiindcă m-am dus cu mulțimea, am mers cu ei la casa
lui Dumnezeu, cu vocea bucuriei și a laudei, cu o mulțime ce
ținea sărbătoare. **5** De ce ești doborât, sufletul meu? Și de ce
ești neliniștit în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă îl voi lăuda
pentru ajutorul înfățișării sale. **6** Dumnezeul meu, sufletul îmi
este doborât în mine, de aceea îmi voi aminti de tine din țara
Iordanului și din piscurile Hermoniților, din dealul Mițar. **7** Adânc
strigă către adânc la sunetul vârtejurilor tale de apă, toate valurile
tale și talazurile tale au trecut peste mine. **8** Totuși DOMNUL va
porunci bunătatea sa iubitoare în timpul zilei și noaptea cântarea
lui va fi cu mine și rugăciunea mea spre Dumnezeul vieții mele.
9 Voi spune lui Dumnezeu stânca mea: De ce m-ai uitat? De ce
umblu jelind sub oprimarea dușmanului? **10** Precum cu o sabie
în oasele mele dușmanii mei mă ocărăsc, în timp ce îmi spun
zilnic: Unde este Dumnezeul tău? **11** De ce ești doborât, sufletul
meu? Și de ce ești neliniștit în mine? Speră în Dumnezeu, căci
încă îl voi lăuda, pe el, care este sănătatea înfățișării mele și
Dumnezeul meu.

43 Judecă-mă, Dumnezeule, și pledează în cauza mea
împotriva unei națiuni neevlavioase; O, eliberează-mă de omul
înșelător și nedrept. **2** Pentru că tu ești Dumnezeul puterii mele,
de ce mă lepezi? De ce umblu jelind sub oprimarea dușmanului?
3 O, trimite lumina ta și adevărul tău să mă conducă; ele să mă
ducă la muntele tău cel sfânt și la tabernacolele tale. **4** Atunci

voi merge la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeul meu cu multă
veselie; da, cu harpă te voi lăuda, Dumnezeule, Dumnezeul
meu. **5** De ce ești doborât, sufletul meu? Și de ce ești neliniștit
în mine? Speră în Dumnezeu, căci încă eu îl voi lăuda, pe el,
sănătatea înfățișării mele și Dumnezeul meu.

44 Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core, „Maschil.” Noi
am auzit cu urechile noastre, Dumnezeule, părinții noștri ne-au
spus ce lucrare ai făcut în zilele lor, în timpurile din vechime. **2**
Cum ai alungat pe păgâni cu mâna ta și i-ai sădit; cum ai chinuit
popoarele și le-ai alungat. **3** Căci nu prin sabia lor au luat țara în
stăpânire, nici brațul lor nu i-a salvat, ci dreapta ta și brațul tău și
lumina înfățișării tale, deoarece le-ai arătat favoare. **4** Tu ești
Împăratul meu, Dumnezeule; poruncește eliberări pentru Iacob.
5 Prin tine vom împunge pe dușmanii noștri, prin numele tău îi
vom călca în picioare pe cei ce se ridică împotriva noastră. **6**
Căci nu mă voi încrede în arcul meu, nici sabia mea nu mă va
salva. **7** Ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri și i-ai făcut de
rușine pe cei ce ne urau. **8** Cu Dumnezeu ne fălim cât este ziua
de lungă și lăudăm numele tău pentru totdeauna. (Selah) **9**
Dar tu ne-ai lepădat și ne-ai făcut de rușine și nu mergi înainte
cu armatele noastre. **10** Ne-ai făcut să dăm înapoi dinaintea
dușmanului și cei ce ne urăsc pradă pentru ei. **11** Ne-ai dat ca
oi pentru a fi mâncare; și ne-ai împrăștiat printre păgâni. **12**
Vinzi poporul tău pentru nimic și nu te îmbogățești prin prețul
lor. **13** Ne faci de ocară pentru vecinii noștri, o batjocură și un
lucru de râs pentru cei din jurul nostru. **14** Ne faci o zicătoare
printre păgâni, o clătinare de cap printre popoare. **15** Confuzia
mea este tot timpul înaintea mea și rușinea feței mele m-a
acoperit, **16** Din cauza vocii celui ce ocărăște și blasfemiază, din

cauza dușmanului și a răzbunătorului. **17** Toate acestea au venit
peste noi; totuși nu te-am uitat, nici nu ne-am purtat înșelător în
legământul tău. **18** Inima noastră nu s-a întors înapoi, nici pașii
noștri nu s-au abătut de la calea ta, **19** Deși ne-ai zdrobit în
locuința dragonilor și ne-ai acoperit cu umbra morții. **20** Dacă
noi am uitat numele Dumnezeului nostru, sau am întins mâinile
noastre spre un dumnezeu străin, **21** Nu va cerceta Dumnezeu
aceasta? Căci el cunoaște tainele inimii. **22** Da, datorită ție
suntem uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru
măcel. **23** Trezește-te; de ce dormi, Doamne? Ridică-te, nu
ne lepăda pentru totdeauna. **24** De ce îți ascunzi fața și uiți
nenorocirea noastră și oprimarea noastră? **25** Căci sufletul
nostru este prosternat până în țărână, pântecul nostru se lipește
de pământ. **26** Ridică-te în ajutorul nostru și răscumpără-ne
datorită îndurărilor tale.

45 Mai marelui muzician pe trâmbiță, pentru fiii lui Core,
„Maschil," O cântare despre iubiri. Inima mea revarsă o lucrare
bună; vorbesc despre lucrurile pe care le-am făcut referitor la
împărat, limba mea este tocul unui scriitor iscusit. **2** Tu ești mai
frumos decât copiii oamenilor, har este turnat pe buzele tale,
de aceea Dumnezeu te-a binecuvântat pentru totdeauna. **3**
Încinge-ți sabia la coapsă, viteazule, cu gloria ta și maiestatea
ta. **4** Și în maiestatea ta călărește cu prosperitate datorită
adevărului și blândeții și dreptății; și mâna ta dreaptă te va
învăța lucruri înfricoșătoare. **5** Săgețile tale sunt ascuțite în inima
dușmanilor împăratului; prin ele cad oamenii sub tine. **6** Tronul
tău, Dumnezeule, este pentru totdeauna și întotdeauna, sceptrul
împărăției tale este un sceptru drept. **7** Tu iubești dreptatea și
urăști stricăciunea, de aceea Dumnezeu, chiar Dumnezeul tău,

te-a uns cu untdelemnul veseliei mai presus de tovarășii tăi. **8**
Toate hainele tale miros a smirnă și arome de aloe și casia,
din palatele de fildeș, prin care acestea te-au înveselit. **9** Fiice
de împărați erau printre femeile tale de onoare, la dreapta ta
împărăteasa a stat în picioare în aur de Ofir. **10** Dă ascultare,
fiică, și privește și apleacă-ți urechea; și uită de asemenea
poporul tău și casa tatălui tău. **11** Astfel împăratul va dori mult
frumusețea ta, pentru că el este Domnul tău; și lui închină-te. **12**
Și fiica Tirului va fi acolo cu un dar; chiar cei bogați din popor vor
căuta favoarea ta. **13** Fiica împăratului este cu totul glorioasă
înăuntru, haina ei este din aur brodat. **14** Ea va fi adusă la
împărat în haine țesute la gherghef, fecioarele, însoțitoarele
ei care o urmează, vor fi aduse la tine. **15** Ele vor fi aduse
cu veselie și bucurie, vor intra în palatul împăratului. **16** În
locul părinților tăi vor fi copiii tăi, pe care să îi faci prinți pe tot
pământul. **17** Voi face ca numele tău să fie amintit din generație
în generație, de aceea poporul te va lăuda pentru totdeauna și
întotdeauna.

46 Mai marelui muzician, pentru fiii lui Core. O cântare, „Pentru
Fecioare.” Dumnezeu este adăpostul și puterea noastră, un
ajutor care nu lipsește niciodată în timp de necaz. **2** De aceea
nu ne vom teme, chiar dacă s-ar muta pământul și munții ar fi
duși în mijlocul mării. **3** Chiar dacă ar urla apele sale și ar fi în
clocot, chiar dacă munții s-ar zgudui cu umflarea lor. (Selah) **4**
Este un râu, ale cărui pâraie vor înveseli cetatea lui Dumnezeu,
locul sfânt al tabernacolelor celui Preaînalt. **5** Dumnezeu este
în mijlocul ei; ea nu se va clătina; Dumnezeu o va ajuta, de
la revărsatul zorilor. **6** Păgânii s-au înfuriat, împărățiile au fost
clătinate; el și-a înălțat vocea, pământul s-a topit. **7** DOMNUL

oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacob este locul nostru de
scăpare. (Selah) **8** Veniți, priviți lucrările DOMNULUI, ce pustiiri
a făcut pe pământ. **9** El face războaiele să înceteze până la
marginea pământului; el frânge arcul și retează sulița în bucăți;
el arde carul în foc. **10** Liniștiți-vă și cunoașteți că eu sunt
Dumnezeu, voi fi înălțat printre păgâni, voi fi înălțat pe pământ.
11 DOMNUL oștirilor este cu noi; Dumnezeul lui Iacob este locul
nostru de scăpare. (Selah)

47 Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core. Bateți
din palme toate popoarele; strigați către Dumnezeu cu vocea
triumfului. **2** Pentru că DOMNUL cel preaînalt este înfricoșător;
un mare Împărat peste tot pământul. **3** Va supune popoarele sub
noi și națiunile sub picioarele noastre. **4** Va alege moștenirea
noastră pentru noi, maiestatea lui Iacob, pe care l-a iubit.
(Selah) **5** Dumnezeu s-a urcat cu un strigăt, DOMNUL cu
sunetul unei trâmbițe. **6** Cântați laude lui Dumnezeu, cântați
laude, cântați laude Împăratului nostru, cântați laude. **7** Pentru
că Dumnezeu este Împăratul întregului pământ, cântați laude cu
înțelegere. **8** Dumnezeu domnește peste păgâni, Dumnezeu
șade pe tronul sfințeniei sale. **9** Prinții popoarelor s-au adunat,
poporul Dumnezeului lui Avraam, fiindcă scuturile pământului
aparțin lui Dumnezeu, el este mult înălțat.

48 O cântare și psalm pentru fiii lui Core. Mare este DOMNUL
și măreț pentru a fi lăudat în cetatea Dumnezeului nostru,
în muntele sfințeniei sale. **2** Frumoasă în înălțime, bucuria
întregului pământ, este muntele Sion, pe părțile de nord, cetatea
marelui Împărat. **3** Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un
loc de scăpare. **4** Căci iată, împărații s-au adunat, au trecut
împreună. **5** Au văzut-o și astfel s-au minunat; s-au tulburat și

au fugit departe. **6** Acolo i-a apucat frică și durere, ca a unei
femei în travaliu. **7** Tu frângi corăbiile din Tarsis cu un vânt
din est. **8** După cum am auzit, astfel am văzut noi în cetatea
DOMNULUI oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru, Dumnezeu
o va întemeia pentru totdeauna. (Selah) **9** Ne-am gândit la
bunătatea ta iubitoare, Dumnezeule, în mijlocul templului tău. **10**
Conform numelui tău, Dumnezeule, astfel este lauda ta până la
marginile pământului, mâna ta dreaptă este plină de dreptate.
11 Să se bucure muntele Sion, să se veselească fiicele lui
Iuda datorită judecăților tale. **12** Străbateți Sionul și mergeți de
jur împrejurul lui, numărați turnurile lui. **13** Luați bine aminte
la fortificațiile lui, priviți cu atenție palatele lui, ca să povestiți
generației următoare. **14** Căci acest Dumnezeu este Dumnezeul
nostru pentru totdeauna și întotdeauna, el va fi călăuza noastră
chiar până la moarte.

49 Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core. Ascultați
aceasta toate popoarele; deschideți urechea toți locuitorii lumii,
2 Deopotrivă cei de rând și cei înălțați, bogați și săraci împreună.
3 Gura mea va vorbi despre înțelepciune și meditația inimii mele
va fi cu pricepere. **4** Îmi voi apleca urechea la parabolă, voi
deschide vorba mea adâncă pe harpă. **5** Pentru ce m-aș teme în
zilele răului, când nelegiuirea călcâielor mele mă va înconjura? **6**
Cei ce se încred în averea lor și se fălesc cu mulțimea bogățiilor
lor; **7** Nimeni nu poate în niciun fel răscumpăra pe fratele său,
nici să dea lui Dumnezeu răscumpărare pentru el, **8** (Fiindcă
răscumpărarea sufletului lor este prețioasă și încetează pentru
totdeauna), **9** Ca totuși să trăiască pentru totdeauna și să nu
vadă putrezire. **10** Pentru că el vede că oameni înțelepți mor, la
fel prostul și neghiobul pier și își lasă averea altora. **11** Gândul

lor lăuntric este că le vor dăinui casele pentru totdeauna și
locuințele lor din generație în generație; își numesc pământurile
după numele lor. **12** Cu toate acestea omul onorat nu dăinuiește,
este ca animalele care pier. **13** Această cale a lor este nebunia
lor, totuși posteritatea lor le aprobă spusele. (Selah) **14** Sunt
puși în mormânt ca oile; moartea se va hrăni din ei; și cei integri
vor domni asupra lor dimineața; și frumusețea lor se va mistui în
mormântul care este locuința lor. **(Sheol h7585)** **15** Dar Dumnezeu
va răscumpăra sufletul meu din puterea mormântului, căci el mă
va primi. (Selah) **(Sheol h7585)** **16** Nu te teme când cineva se
îmbogățește, când crește gloria casei sale; **17** Căci nu va duce
nimic cu el când moare, gloria sa nu va coborî după el. **18** Deși
în timp ce a trăit și-a binecuvântat sufletul, și oamenii te vor
lăuda când îți faci bine, **19** El va merge la generația părinților
săi; ei nu vor vedea niciodată lumină. **20** Omul în onoare și fără
înțelegere este ca animalele care pier.

50 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeul cel puternic, DOMNUL,
a vorbit și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până
la apusul lui. **2** Dumnezeu a strălucit din Sion, desăvârșirea
frumuseții. **3** Dumnezeul nostru va veni și nu va tăcea, un foc
va mistui înaintea lui și va fi o mare furtună împrejurul lui. **4**
De sus va striga către ceruri și către pământ, ca să judece pe
poporul său. **5** Strângeți pe sfinții mei la mine; cei ce au făcut un
legământ cu mine prin sacrificiu. **6** Și cerurile vor vesti dreptatea
lui, căci Dumnezeu însuși este judecător. (Selah) **7** Ascultă
poporul meu și voi vorbi; ascultă Israel și voi aduce mărturie
împotriva ta: Eu sunt Dumnezeu, chiar Dumnezeul tău. **8** Nu
te voi mustra pentru sacrificiile tale, sau pentru ofrandele tale
arse, ce au fost continuu înaintea mea. **9** Nu voi lua niciun taur

din casa ta, nici țapi din staulele tale. **10** Căci fiecare animal al
pădurii este al meu și vitele de pe o mie de dealuri. **11** Cunosc
toate păsările munților; și fiarele sălbatice ale câmpului sunt ale
mele. **12** Dacă aș fi flămând, nu ți-aș spune ție: fiindcă lumea și
plinătatea ei este a mea. **13** Voi mânca eu carnea taurilor, sau
voi bea sângele țapilor? **14** Oferă mulțumiri lui Dumnezeu; și
împlinește-ți promisiunile față de Cel Preaînalt, **15** Și cheamă-
mă în ziua tulburării, eu te voi elibera și tu mă vei glorifica.
16 Dar celui stricat, Dumnezeu îi spune: Ce ai tu ca să faci
cunoscute statutele mele, sau să iei legământul meu în gura ta?
17 Văzând că urăști instruirea și arunci cuvintele mele înapoia ta.
18 Când ai văzut un hoț, te-ai învoit cu el și ai fost părtaș cu
adulterii. **19** Îți dai gura la rău și limba ta urzește înșelătorie. **20**
Șezi și vorbești împotriva fratelui tău; defăimezi pe fiul mamei
tale. **21** Ai făcut acestea iar eu am tăcut; te-ai gândit că am fost
întru totul ca tine, dar te voi mustra și voi pune lucrurile în ordine
înaintea ochilor tăi. **22** Acum luați aminte la aceasta, voi, care
uitați pe Dumnezeu, ca să nu vă sfâșii și să nu fie nimeni să
vă elibereze. **23** Oricine oferă laudă mă glorifică; și celui ce își
rânduiește purtarea îi voi arăta salvarea lui Dumnezeu.

51 Mai marelui muzician, un psalm al lui David, când profetul
Natan a venit la el, după ce David intrase la Batșeba. Ai milă de
mine, Dumnezeule, conform bunătății tale iubitoare, conform
mulțimii îndurărilor tale blânde șterge fărădelegile mele. **2** Spală-
mă pe deplin de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu.
3 Căci îmi recunosc fărădelegile și păcatul meu este totdeauna
înaintea mea. **4** Împotriva ta, numai împotriva ta, am păcătuit și
am făcut acest rău înaintea ochilor tăi, ca să fii declarat drept
când vorbești și să fii pur când judeci. **5** Iată, am fost format

în nelegiuire; și în păcat m-a conceput mama mea. **6** Iată, tu dorești adevărul în părțile dinăuntru și în partea ascunsă mă
vei face să cunosc înțelepciune. **7** Curăță-mă cu isop și voi fi
curat, spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada. **8** Fă-mă să aud
bucurie și veselie, ca oasele pe care tu le-ai rupt să se bucure.
9 Ascunde-ți fața de la păcatele mele și șterge toate nelegiuirile
mele. **10** Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule; și
înnoiește un duh drept în mine. **11** Nu mă lepăda din prezența ta
și nu lua duhul tău sfânt de la mine. **12** Dă-mi iarăși bucuria
salvării tale și susține-mă cu duhul tău binevoitor. **13** Atunci voi
învăța pe călcătorii de lege căile tale; și păcătoșii se vor întoarce
la tine. **14** Eliberează-mă de vinovăția sângelui, Dumnezeule,
Dumnezeul salvării mele, și limba mea va cânta dreptatea ta. **15**
Doamne, deschide-mi buzele și gura mea va vesti lauda ta. **16**
Fiindcă tu nu dorești sacrificiu, pe care de altfel l-aș fi dat; tu nu
te desfeți în ofrandă arsă. **17** Sacrificiile plăcute lui Dumnezeu
sunt un duh frânt, tu nu vei disprețui o inimă frântă și căită,
Dumnezeule. **18** Fă bine Sionului în plăcerea ta bună, zidește
zidurile Ierusalimului. **19** Atunci vei găsi plăcere în sacrificiile
dreptății, în ofrandă arsă și în ofrandă arsă în întregime, atunci
vor oferi ei tauri pe altarul tău.

52 Mai marelui muzician, „Maschil," Un psalm al lui David,
când Doeg edomitul a venit și a anunțat pe Saul și i-a spus:
David a venit la casa lui Ahimelec. De ce te fălești în ticăloșie,
viteazule? Bunătatea lui Dumnezeu dăinuiește continuu. **2** Limba
ta plănuiește ticăloșii ca un brici ascuțit, lucrând înșelător. **3**
Iubești răul mai mult decât binele și minciuna mai mult decât
vorbirea dreptății. (Selah) **4** Iubești toate cuvintele devoratoare,
tu, limbă înșelătoare. **5** Dumnezeu te va nimici în același fel

pentru totdeauna, te va duce departe și te va smulge din locuința
ta și te va dezrădăcina din țara celor vii. (Selah) **6** Cei drepți de
asemenea vor vedea și se vor teme și vor râde de el, **7** Iată,
acesta este bărbatul care nu a făcut din Dumnezeu puterea
lui, ci s-a încrezut în abundența bogățiilor sale și s-a întărit în
stricăciunea sa. **8** Dar eu sunt ca un măslin verde în casa lui
Dumnezeu; mă încred în mila lui Dumnezeu pentru totdeauna și
întotdeauna. **9** Te voi lăuda pentru totdeauna, pentru că ai făcut
aceasta, și voi aștepta numele tău, pentru că este bun înaintea
sfinților tăi.

53 Mai marelui muzician, „Mahalat, Maschil," Un psalm al lui
David. Nebunul a spus în inima lui: Nu este Dumnezeu. Corupți
sunt ei și au făcut nelegiuiri scârboase, nu este niciunul care
face binele. **2** Dumnezeu a privit din cer peste copiii oamenilor,
să vadă dacă este vreunul care să înțeleagă, care să caute pe
Dumnezeu. **3** Fiecare a mers înapoi, toți împreună au devenit
murdari; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar. **4**
Nu au lucrătorii nelegiuirii cunoaștere? Cei care mănâncă pe
poporul meu cum mănâncă pâine nu au chemat pe Dumnezeu.
5 Acolo unde nu era spaimă, au fost ei în mare spaimă, fiindcă
Dumnezeu a împrăștiat oasele celui ce așază tabăra împotriva
ta, tu i-ai făcut de rușine pentru că Dumnezeu i-a disprețuit.
6 O, de ar veni salvarea lui Israel din Sion! Când Dumnezeu
aduce înapoi pe poporul său din captivitate, Iacob se va bucura
și Israel se va veseli.

54 Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, „Maschil,"
Un psalm al lui David, când zifiții au venit și i-au spus lui
Saul: Nu se ascunde David la noi? Salvează-mă, Dumnezeule,
prin numele tău și judecă-mă prin puterea ta. **2** Ascultă-mi

rugăciunea, Dumnezeule; deschide urechea la cuvintele gurii
mele. **3** Căci niște străini s-au ridicat împotriva mea și opresori
îmi caută sufletul, ei nu au așezat pe Dumnezeu înaintea lor.
(Selah) **4** Iată, Dumnezeu este ajutorul meu, Domnul este cu cei
ce îmi susțin sufletul. **5** Va întoarce răul asupra dușmanilor mei,
stârpește-i în adevărul tău. **6** De bunăvoie îți voi sacrifica ție; voi
lăuda numele tău, DOAMNE, fiindcă este bun. **7** Căci el m-a
eliberat din toată tulburarea și ochiul meu și-a văzut dorința
împlinită asupra dușmanilor mei.

55 Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, „Maschil”,
un psalm al lui David. Deschide urechea la rugăciunea mea,
Dumnezeule; și nu te ascunde de cererea mea. **2** Dă-mi atenție
și ascultă-mă; jelesc în plângerea mea și fac zgomot, **3** Din
cauza vocii dușmanului, din cauza oprimării celui stricat, căci ei
aruncă nelegiuire peste mine și cu furie mă urăsc. **4** Inima mea
este adânc îndurerată în mine și terorile morții au căzut peste
mine. **5** Groază și cutremur au venit peste mine și oroare m-a
copleșit. **6** Și am spus: O, de aș avea aripi ca un porumbel!
Fiindcă aș zbura și aș găsi odihnă. **7** Iată, aș fugi departe și
aș rămâne în pustie. (Selah) **8** Mi-aș grăbi scăparea de vijelia
violentă și de furtună. **9** Nimicește, Doamne, și împarte limbile
lor, căci am văzut violență și ceartă în cetate. **10** Zi și noapte
umblă în jurul acesteia pe zidurile ei, de asemenea ticăloșie
și întristare sunt în mijlocul ei. **11** Stricăciune este în mijlocul
ei, viclenia și înșelăciunea nu se depărtează de străzile ei. **12**
Pentru că nu un dușman m-a ocărât, lucru ce l-aș fi îndurat; nici
nu s-a preamărit împotriva mea cel ce m-a urât, căci m-aș fi
ascuns de el, **13** Ci ai fost tu, un om, egalul meu, călăuza mea și
cunoscutul meu. **14** Noi am ținut sfaturi dulci împreună și am

umblat la casa lui Dumnezeu împreună. **15** Să îi apuce moartea
și să coboare de vii în iad, căci stricăciune este în locuințele lor
și în mijlocul lor. **(Sheol h7585)** **16** Cât despre mine, voi chema pe
Dumnezeu; și DOMNUL mă va salva. **17** Seara și dimineața și la
amiază, mă voi ruga și voi striga, iar el îmi va asculta vocea. **18**
El mi-a eliberat cu pace sufletul din bătălia care a fost împotriva
mea, căci au fost mulți cu mine. **19** Dumnezeu va asculta și
îi va chinui, el, care dăinuiește din vechime. (Selah) Pentru
că nu sunt schimbări în ei, nu se tem de Dumnezeu. **20** Și-a
întins mâinile împotriva celor care sunt în pace cu el, și-a rupt
legământul. **21** Cuvintele gurii lui au fost mai alunecoase ca
untul, dar război era în inima lui, cuvintele lui au fost mai moi ca
untdelemnul, totuși ele erau săbii scoase. **22** Aruncă-ți sarcina
asupra DOMNULUI și el te va susține, nu va lăsa niciodată ca
cel drept să fie clătinat. **23** Dar tu, Dumnezeule, îi vei coborî în
groapa nimicirii, oamenii sângeroși și înșelători nu vor trăi nici
jumătate din zilele lor; dar eu mă voi încrede în tine.

56 Mai marelui muzician, „Ionatelemrecokim," Mictam al lui
David, când filistenii l-au prins în Gat. Fii milostiv cu mine,
Dumnezeule, căci omul m-ar înghiți; el mă oprimă, luptând zilnic.
2 Dușmanii mei m-ar înghiți zilnic, căci mulți luptă împotriva mea,
O cel Preaînalt. **3** Când sunt înspăimântat, mă voi încrede în
tine. **4** În Dumnezeu voi lăuda cuvântul lui, în Dumnezeu mi-am
pus încrederea; nu mă voi teme de ce îmi poate face carnea. **5**
În fiecare zi ei denaturează cuvintele mele, toate gândurile lor
sunt împotriva mea spre rău. **6** Ei se adună, se ascund, îmi
pândesc pașii, în timp ce îmi așteaptă sufletul. **7** Vor scăpa ei
prin nelegiuire? În mânia ta doboară poporul, Dumnezeule. **8** Tu
istorisești rătăcirile mele, pune lacrimile mele în burduful tău, nu

sunt ele în cartea ta? **9** Dușmanii mei se vor întoarce înapoi
când strig către tine, aceasta știu; căci Dumnezeu este de partea
mea. **10** În Dumnezeu voi lăuda cuvântul lui, în DOMNUL voi
lăuda cuvântul lui. **11** În Dumnezeu mi-am pus încrederea, nu
mă voi teme de ce îmi poate face omul. **12** Jurămintele tale sunt
asupra mea, Dumnezeule, îți voi întoarce laude. **13** Fiindcă mi-ai
salvat sufletul de la moarte, nu vei salva de la cădere picioarele
mele ca să umblu înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii?

57 Mai marelui muzician, „Altaschit," Mictam al lui David, când
a fugit de Saul în peșteră. Fii milostiv cu mine, Dumnezeule, fii
milostiv cu mine, căci sufletul meu se încrede în tine, da, la
umbra aripilor tale îmi voi face locul de scăpare, până când
vor trece aceste nenorociri. **2** Voi striga către Dumnezeul cel
preaînalt, către Dumnezeul care îmi împlinește toate. **3** Va
trimite din cer și mă va salva din ocara celui ce m-ar înghiți.
(Selah) Dumnezeu va trimite înainte mila sa și adevărul său. **4**
Sufletul meu este printre lei și mă culc printre cei în flăcări, fiii
oamenilor, a căror dinți sunt sulițe și săgeți, și limba lor este o
sabie ascuțită. **5** Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor; fie
gloria ta deasupra întregului pământ. **6** Ei au pregătit o plasă
pentru pașii mei; sufletul mi s-a încovoiat, au săpat o groapă
înaintea mea, în mijlocul căreia au căzut ei înșiși. (Selah) **7**
Inima mea este hotărâtă, Dumnezeule, inima mea este hotărâtă,
voi cânta și voi lăuda. **8** Trezește-te gloria mea; trezește-te
psalterion și harpă, mă voi trezi devreme. **9** Te voi lăuda,
Doamne, printre popoare, îți voi cânta printre națiuni. **10** Căci
mila ta este mare până la ceruri și adevărul tău până la nori. **11**
Fii înălțat, Dumnezeule, deasupra cerurilor, fie gloria ta deasupra
întregului pământ.

58 Mai marelui muzician, „Altaschit,” Mictam al lui David.
Vorbiți dreptate cu adevărat, adunare? Judecați voi drept, fii ai
oamenilor? **2** Dimpotrivă, în inimă lucrați stricăciune; cântăriți
violența mâinilor voastre pe pământ. **3** Cei răi sunt înstrăinați din
pântece, ei rătăcesc imediat ce sunt născuți, vorbind minciuni. **4**
Otrava lor este ca otrava unui șarpe, ei sunt ca vipera surdă
care își astupă urechea; **5** Care nu va da ascultare vocii
fermecătorilor, care niciodată nu au fermecat mai iscusit. **6** Rupe
dinții lor, Dumnezeule, în gura lor, zdrobește marii dinți ai leilor
tineri, DOAMNE. **7** Să se topească precum apele care curg
continuu, când își încordează arcul să își arunce săgețile, să fie
ei ca tăiați în bucăți. **8** Ca un melc care se topește, să treacă
fiecare, asemenea unei nașteri nelatimp a unei femei, ei să nu
vadă soarele. **9** Înainte ca oalele voastre să simtă spinii, el îi va
lua precum cu un vârtej de vânt, deopotrivă vii și în furia lui. **10**
Cel drept se va bucura când va vedea răzbunarea, își va spăla
picioarele în sângele celui stricat. **11** Astfel încât omul va spune:
Cu adevărat este o răsplată pentru cel drept, cu adevărat el este
un Dumnezeu care judecă pe pământ.

59 Mai marelui muzician, „Altaschit,” Mictam al lui David; când
Saul a trimis și ei au pândit casa, pentru a-l ucide. Eliberează-
mă de dușmanii mei, Dumnezeul meu; apără-mă de cei ce se
ridică împotriva mea. **2** Eliberează-mă de lucrătorii nelegiuirii și
salvează-mă de oamenii sângeroși. **3** Căci iată, ei îmi pândesc
sufletul, cei tari se adună împotriva mea; nu pentru fărădelegea
mea, nici pentru păcatul meu, DOAMNE. **4** Ei aleargă și se
pregătesc fără să am vreo vină, ridică-te să mă ajuți și privește.
5 Tu de aceea, DOAMNE Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui
Israel, trezește-te și cercetează pe toți păgânii, nu fi milostiv cu

niciun stricat călcător de lege. (Selah) **6** Se întorc pe înserat,
latră ca un câine și înconjoară cetăți. **7** Privește, ei râgâie cu
gura lor, săbii sunt pe buzele lor, căci cine aude, spun ei? **8** Dar
tu, DOAMNE, vei râde de ei; vei lua pe toți păgânii în derâdere.
9 Datorită puterii lui te voi aștepta, căci Dumnezeu este apărarea
mea. **10** Dumnezeul milei mele mă va întâmpina, Dumnezeu
mă va lăsa să îmi văd dorința împlinită asupra dușmanilor mei.
11 Nu îi ucide, ca nu cumva poporul meu să uite, împrăștie-i
prin puterea ta și doboară-i, Doamne scutul nostru. **12** Datorită
păcatului gurii lor și cuvintelor buzelor lor, și datorită blestemului
și minciunii pe care ei le vorbesc, să fie prinși în mândria lor. **13**
Mistuie-i în furia ta, mistuie-i, ca ei să nu mai fie și să știe că
Dumnezeu stăpânește în Iacob până la marginile pământului.
(Selah) **14** Și să se întoarcă pe înserat și să latre ca un câine și
să înconjoare cetatea. **15** Să rătăcească în sus și în jos după
mâncare și să poarte pică dacă nu sunt sătui. **16** Dar eu voi
cânta despre puterea ta; da, dimineața, voi cânta despre mila
ta, căci ai fost apărarea mea și locul meu de scăpare în ziua
tulburării mele. **17** Puterea mea, ție îți voi cânta, căci Dumnezeu
este apărarea mea și Dumnezeul milei mele.

60 Mai marelui muzician, ca și „Crinul Mărturiei," Mictam al lui
David, pentru a fi învățat; când s-a luptat cu Aramnaharaim și cu
Aramțoba, când Ioab s-a întors și a lovit douăsprezece mii din
Edom în valea sării. Dumnezeule, ne-ai lepădat, ne-ai împrăștiat,
ai fost nemulțumit; întoarce-te din nou spre noi. **2** Ai cutremurat
pământul; l-ai despicat, vindecă-i spărturile, căci se zguduie. **3**
Ai arătat poporului tău lucruri grele, ne-ai făcut să bem vinul
înmărmuririi. **4** Ai dat un steag celor ce se tem de tine, ca să îl
înalțe pentru adevăr. (Selah) **5** Ca preaiubiții tăi să fie eliberați,

salvează cu dreapta ta, și ascultă-mă. **6** Dumnezeu a vorbit în
sfințenia lui, mă voi bucura, voi împărți Sihemul și voi măsura
valea Sucotului. **7** Galaadul este al meu și Manase este al
meu; Efraim de asemenea este puterea capului meu; Iuda este
legiuitorul meu. **8** Moab este vasul meu pentru spălare; peste
Edom îmi voi arunca sandala, Filistia, triumfă tu din cauza mea.
9 Cine mă va duce în cetatea cea tare? Cine mă va conduce
în Edom? **10** Nu voiești tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat?
Și tu, Dumnezeule, care nu ai ieșit cu armatele noastre? **11**
Dă-ne ajutor în timp de tulburare, fiindcă zadarnic este ajutorul
omului. **12** Prin Dumnezeu vom lucra vitejește, căci el va călca
în picioare pe dușmanii noștri.

61 Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, un psalm
al lui David. Ascultă strigătul meu, Dumnezeule; dă atenție la
rugăciunea mea. **2** De la marginea pământului voi striga către
tine, când inima îmi este copleșită, condu-mă la stânca ce este
mai înaltă decât mine. **3** Căci ai fost un adăpost pentru mine și
un turn tare înaintea dușmanului. **4** Voi locui în tabernacolul
tău pentru totdeauna, mă voi încrede în adăpostul aripilor tale.
(Selah) **5** Căci tu, Dumnezeule, ai ascultat promisiunile mele,
mi-ai dat moștenirea celor ce se tem de numele tău. **6** Vei
prelungi viața împăratului și anii lui ca multe generații. **7** Va
locui înaintea lui Dumnezeu pentru totdeauna, pregătește milă și
adevăr, care să îl păstreze. **8** Astfel voi cânta laude numelui tău
pentru totdeauna, ca zi de zi să împlinesc promisiunile mele.

62 Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui David.
Cu adevărat sufletul meu așteaptă pe Dumnezeu, de la el vine
salvarea mea. **2** Numai el este stânca mea și salvarea mea; el
este apărarea mea; nu mă voi clătina tare. **3** Cât timp veți plănui

ticăloșie împotriva unui om? Voi toți veți fi uciși, veți fi ca un
zid încovoiat și un gard surpat. **4** Ei se sfătuiesc numai să îl
doboare din înălțimea lui, se desfată în minciuni; binecuvântează
cu gura lor, dar blestemă înăuntru. (Selah) **5** Așteaptă numai
pe Dumnezeu, sufletul meu; căci speranța mea vine de la el.
6 Doar el este stânca mea și salvarea mea; el este apărarea
mea; nu mă voi clătina. **7** În Dumnezeu este salvarea mea și
gloria mea; stânca puterii mele și locul meu de scăpare este în
Dumnezeu. **8** Încredeți-vă în el tot timpul; voi popoarelor turnați-
vă inima înaintea lui, Dumnezeu este un loc de scăpare pentru
noi. (Selah) **9** Cu siguranță cei de rând sunt deșertăciune și cei
mari sunt minciună, puși în balanță, ei împreună sunt mai ușori
ca deșertăciunea. **10** Nu vă încredeți în oprimare și nu deveniți
deșerți în jefuire; dacă bogățiile cresc, nu îți apleca inima asupra
lor. **11** Dumnezeu a vorbit o dată; de două ori am auzit aceasta:
că puterea aparține lui Dumnezeu. **12** De asemenea, Doamne,
ție îți aparține mila, căci tu răsplătești fiecărui om conform lucrării
sale.

63 Un psalm al lui David, când a fost în pustia lui Iuda.
Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu; devreme te voi căuta,
îmi însetează sufletul după tine, îmi tânjește carnea după tine
într-o țară uscată și însetată, fără apă; **2** Ca să văd puterea
ta și gloria ta, așa cum te-am văzut în sanctuar. **3** Pentru că
bunătatea ta iubitoare este mai bună decât viața, buzele mele
te vor lăuda. **4** Astfel te voi lăuda cât timp trăiesc, în numele
tău îmi voi ridica mâinile. **5** Sufletul meu va fi săturat ca și cu
măduvă și grăsime; și gura mea te va lăuda cu buze bucuroase,
6 Când îmi amintesc de tine pe patul meu și meditez la tine în
gărzile de noapte. **7** Pentru că ai fost ajutorul meu, de aceea la

umbra aripilor tale mă voi bucura. **8** Sufletul meu se lipește tare
de tine, dreapta ta mă susține. **9** Dar cei ce îmi caută sufletul să
îl nimicească, vor merge în părțile de jos ale pământului. **10** Vor
fi dați puterii sabiei, vor fi o porție pentru vulpi. **11** Dar împăratul
se va bucura în Dumnezeu; oricine jură pe el se va lăuda, dar
gura celor ce vorbesc minciuni va fi astupată.

64 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Ascultă vocea
mea, Dumnezeule, în rugăciunea mea; păzește-mi viața de
teama de dușman. **2** Ascunde-mă de sfatul tainic al celor stricați,
de răzvrătirea lucrătorilor nelegiuirii. **3** Care își ascut limba ca pe
o sabie și își încordează arcurile să își tragă săgețile, cuvinte
amare, **4** Ca ei să tragă în taină spre cel desăvârșit, dintr-o dată
trag spre el și nu se tem. **5** Se încurajează într-un lucru rău,
se sfătuiesc să pună capcane în ascuns; ei spun: Cine le va
vedea? **6** Ei cercetează nelegiuiri; fac o cercetare amănunțită,
adânc este deopotrivă gândul lăuntric și inima fiecăruia. **7** Dar
Dumnezeu va trage spre ei cu o săgeată; dintr-o dată vor fi
răniți. **8** Astfel vor face limba lor să cadă asupra lor, toți cei ce îi
văd vor fugi. **9** Și toți oamenii se vor teme și vor vesti lucrarea
lui Dumnezeu, căci cu înțelepciune vor lua aminte la înfăptuirea
lui. **10** Cel drept se va veseli în DOMNUL și se va încrede în el;
și toți cei integri în inimă se vor lăuda.

65 Mai marelui muzician, un psalm și o cântare a lui David.
Laudă te așteaptă în Sion Dumnezeule, și ție îți va fi împlinită
promisiunea. **2** Tu cel care asculți rugăciunea, toată făptura
va veni la tine. **3** Nelegiuiri mă stăpânesc, tu vei îndepărta
fărădelegile noastre. **4** Binecuvântat este omul pe care tu îl
alegi și ți-l apropii, ca să locuiască în curțile tale; ne vom sătura
cu bunătatea casei tale, sfântul tău templu. **5** În dreptate ne

vei răspunde prin lucruri înfricoșătoare, Dumnezeul salvării
noastre, care ești încrederea tuturor marginilor pământului și a
celor ce sunt departe pe mare. **6** Care prin tăria lui întemeiază
munții, fiind încins cu putere, **7** Care liniștește zgomotul mărilor,
zgomotul valurilor lor și tumultul popoarelor. **8** De asemenea cei
ce locuiesc în cele mai îndepărtate părți se tem de semnele tale,
tu faci ca ieșirile dimineții și ale serii să se bucure. **9** Tu cercetezi
pământul și îl uzi, îl îmbogățești mult cu râul lui Dumnezeu, care
este plin de apă, tu le pregătești oamenilor grâne, după ce astfel
te-ai îngrijit de el. **10** Tu adăpi brazdele lui, îi așezi bulgării; îl
înmoi cu ploi, îi binecuvântezi încolțirea. **11** Tu încoronezi anul
cu bunătatea ta și cărările tale picură grăsime. **12** Ele picură
peste pășunile pustiei și colinele se bucură de fiecare parte.
13 Pășunile sunt îmbrăcate cu turme; văile de asemenea sunt
acoperite cu grâne; da, ele strigă de bucurie și cântă.

66 Mai marelui muzician, o cântare sau un psalm. Înălțați sunet
de bucurie către Dumnezeu, tot pământul. **2** Cântați onoarea
numelui său, faceți glorioasă lauda lui. **3** Spuneți lui Dumnezeu:
Ce înfricoșător ești tu în lucrările tale! Prin măreția puterii tale
dușmanii tăi ți se vor supune. **4** Tot pământul ți se va închina
și îți va cânta; ei vor cânta numelui tău. (Selah) **5** Veniți și
vedeți lucrările lui Dumnezeu, el este înfricoșător în faptele
lui față de fiii oamenilor. **6** El a prefăcut marea în uscat, au
trecut prin potop cu piciorul; acolo ne-am bucurat în el. **7** El
stăpânește prin puterea lui pentru totdeauna; ochii lui privesc
națiunile, să nu se înalțe cei răzvrătiți. (Selah) **8** Binecuvântați
pe Dumnezeul nostru, oamenilor, și faceți să fie auzită vocea
laudei lui, **9** El care ține sufletul nostru în viață și nu lasă să
se clatine picioarele noastre. **10** Căci tu, Dumnezeule, ne-ai

încercat, ne-ai purificat, așa cum se purifică argintul. **11** Ne-
ai adus în plasă; ai pus necaz peste coapsele noastre. **12** Ai
făcut ca oamenii să călărească peste capetele noastre; am mers
prin foc și prin apă, dar tu ne-ai adus într-un loc bogat. **13** Voi
intra în casa ta cu ofrande arse, îmi voi împlini promisiunile față
de tine, **14** Pe care buzele mele le-au rostit și gura mea le-a
vorbit, când am fost în necaz. **15** Îți voi aduce sacrificii arse de
vite îngrășate, cu tămâia berbecilor; voi aduce tauri împreună
cu țapi. (Selah) **16** Veniți și ascultați, voi toți care vă temeți de
Dumnezeu și voi vesti ce a făcut el pentru sufletul meu. **17** Către
el am strigat cu gura mea și el a fost preamărit cu limba mea. **18**
Dacă iau aminte la nelegiuire în inima mea, Domnul nu mă va
asculta. **19** Dar, într-adevăr, Dumnezeu m-a auzit; a dat atenție
la vocea rugăciunii mele. **20** Binecuvântat fie Dumnezeu, care
nu a respins rugăciunea mea, nici mila lui de la mine.

67 Mai marelui muzician pe instrumente cu coarde, un psalm
sau o cântare. Dumnezeu să fie milostiv cu noi și să ne
binecuvânteze; și să facă să strălucească fața lui peste noi;
(Selah) **2** Ca să fie cunoscută calea ta pe pământ, sănătatea
ta salvatoare printre toate națiunile. **3** Să te laude popoarele,
Dumnezeule; să te laude toate popoarele. **4** Să se veselească
națiunile și să cânte de bucurie, căci vei judeca popoarele cu
dreptate și vei guverna națiunile pe pământ. (Selah) **5** Să te
laude popoarele, Dumnezeule; să te laude toate popoarele. **6**
Atunci pământul își va da venitul și Dumnezeu, Dumnezeul
nostru, ne va binecuvânta. **7** Dumnezeu ne va binecuvânta; și
toate marginile pământului se vor teme de el.

68 Mai marelui muzician, un psalm sau o cântare a lui David.
Să se ridice Dumnezeu, să fie împrăștiați dușmanii lui, de

asemenea să fugă dinaintea lui cei ce îl urăsc. **2** Alungă-i,
precum este alungat fumul; precum se topește ceara înaintea
focului, așa să piară cei stricați în prezența lui Dumnezeu. **3** Dar
cei drepți să se veselească; să se bucure înaintea lui Dumnezeu,
da, să se bucure peste măsură. **4** Cântați lui Dumnezeu, cântați
laude numelui său, preaînălțați pe cel ce călărește peste ceruri
prin numele său IAH și bucurați-vă înaintea lui. **5** Dumnezeu,
în locuința lui sfântă, este tată celor fără tată și judecător al
văduvelor. **6** Dumnezeu așază pe cei singuri în familii, el scoate
afară pe cei legați cu lanțuri; dar cei răzvrătiți locuiesc într-un
loc uscat. **7** Dumnezeule, când ai mers înaintea poporului tău,
când ai mărșăluit prin pustie, (Selah) **8** Pământul s-a cutremurat
și cerurile au picurat în prezența lui Dumnezeu, însuși Sinai
s-a clătinat înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel. **9**
Tu, Dumnezeule ai trimis o ploaie abundentă, prin care ți-ai
întărit moștenirea, când a fost obosită. **10** Adunarea ta a locuit
în ea; tu, Dumnezeule, ai pregătit din bunătatea ta pentru cei
săraci. **11** Domnul a dat cuvântul, mare a fost oștirea celor
ce l-au proclamat. **12** Împărații armatelor au fugit iute și cea
care a zăbovit acasă a împărțit prada. **13** Deși ați stat întinși
printre oale, totuși veți fi ca aripile unui porumbel acoperite cu
argint și penele lui cu aur galben. **14** Când cel Atotputernic
a împrăștiat împărați în ea, era alb ca zăpada în Țalmon. **15**
Muntele lui Dumnezeu este ca muntele Basanului; un munte
înalt ca muntele Basanului. **16** De ce săriți, voi munți înalți?
Acesta este muntele în care Dumnezeu dorește să locuiască;
da, DOMNUL va locui în el pentru totdeauna. **17** Carele lui
Dumnezeu sunt douăzeci de mii, chiar mii de îngeri, Domnul
este printre ele, ca în Sinai, în locul sfânt. **18** Te-ai urcat în

înălțime, ai dus în captivitate captivitatea, ai primit daruri pentru
oameni; da, și pentru cei răzvrătiți, ca DOMNUL Dumnezeu să
locuiască printre ei. **19** Binecuvântat fie Domnul, care zilnic ne
încarcă cu binecuvântări, Dumnezeul salvării noastre. (Selah) **20**
Dumnezeul nostru este Dumnezeul salvării; și lui DUMNEZEU
Domnul îi aparțin ieșirile din moarte. **21** Dar Dumnezeu va răni
capul dușmanilor săi și creștetul păros al unui astfel de om care
merge continuu în fărădelegile lui. **22** Domnul a spus: Voi aduce
din nou din Basan, voi aduce poporul meu din nou din adâncurile
mării, **23** Ca piciorul tău să fie înmuiat în sângele dușmanilor tăi
și limba câinilor tăi în același sânge. **24** Ei au văzut umblările
tale, Dumnezeule; umblările Dumnezeului meu, Împăratul meu,
în sanctuar. **25** Cântăreții au mers înainte, instrumentiștii după
ei; printre ei, fecioarele cântând cu tamburine. **26** Binecuvântați
pe Dumnezeu în adunări, pe Domnul, din fântâna lui Israel. **27**
Acolo este micul Beniamin cu conducătorul lor, prinții lui Iuda și
consiliul lor, prinții lui Zabulon și prinții lui Naftali. **28** Dumnezeul
tău a rânduit puterea ta; Întărește, Dumnezeule, ce ai făcut
pentru noi. **29** Datorită templului tău la Ierusalim, împărați îți vor
aduce daruri. **30** Mustră ceata de lăncieri, mulțimea taurilor, cu
viteii poporului, până când fiecare se va supune cu bucăți de
argint, împrăștie pe oamenii care își găsesc plăcerea în război.
31 Prinți vor ieși din Egipt; în curând Etiopia își va întinde mâinile
spre Dumnezeu. **32** Cântați lui Dumnezeu, voi împărății ale
pământului; cântați laude Domnului, (Selah) **33** Celui ce călărește
pe cerurile cerurilor, care au fost din vechime, iată, el își trimite
vocea, o voce puternică. **34** Atribuiți lui Dumnezeu tărie, măreția
lui este peste Israel și tăria lui în nori. **35** Dumnezeule, tu ești

înfricoșător din locurile tale sfinte, Dumnezeul lui Israel este cel
ce dă tărie și putere poporului său. Binecuvântat fie Dumnezeu.

69 Mai marelui muzician, pe trâmbiță, un psalm al lui David.
Salvează-mă, Dumnezeule, căci apele mi-au intrat până la suflet.
2 Mă scufund în adânc noroi, unde nu este sprijin, am ajuns în
ape adânci, unde potopurile mă acoperă. **3** Am obosit de a mai
striga, mi s-a uscat gâtul, ochii mei se sfârșesc în timp ce aștept
pe Dumnezeul meu. **4** Cei ce mă urăsc fără motiv sunt mai
mulți decât perii capului meu, cei ce m-ar nimici, fiind dușmanii
mei pe nedrept, sunt puternici: atunci am dat înapoi ce nu am
luat. **5** Dumnezeule, tu cunoști nechibzuința mea; și păcatele
mele nu sunt ascunse de tine. **6** Să nu fie rușinați cei ce te
așteaptă, Doamne DUMNEZEUL oștirilor, să nu fie încurcați din
cauza mea cei ce te caută, Dumnezeul lui Israel. **7** Deoarece
pentru tine am purtat ocară; rușine mi-a acoperit fața. **8** Am
devenit un străin fraților mei și un înstrăinat copiilor mamei mele.
9 Pentru că zelul casei tale m-a mâncat; și ocările celor ce te-
au ocărât au căzut peste mine. **10** Când am plâns și mi-am
disciplinat sufletul cu postire, aceasta a fost pentru ocara mea.
11 Pânza de sac am făcut-o de asemenea îmbrăcămintea mea;
și am devenit un proverb pentru ei. **12** Cei ce stau în poartă
vorbesc împotriva mea; și eu am fost cântarea bețivilor. **13** Dar
cât despre mine, rugăciunea mea este către tine, DOAMNE, la
timpul potrivit ascultă-mă în adevărul salvării tale, Dumnezeule,
în mulțimea milei tale. **14** Scapă-mă din noroi și nu mă lăsa
să mă scufund, să fiu scăpat de cei ce mă urăsc și din apele
adânci! **15** Nu lăsa potopul de ape să mă acopere, nici nu lăsa
adâncul să mă înghită și nu lăsa groapa să își închidă gura peste
mine. **16** Ascultă-mă, DOAMNE, căci bunătatea ta iubitoare este

bună, conform cu mulțimea îndurărilor tale blânde întoarce-te
spre mine, **17** Și nu îți ascunde fața de servitorul tău, căci sunt
în necaz, ascultă-mă repede. **18** Aproprie-te de sufletul meu
și răscumpără-l, eliberează-mă, din cauza dușmanilor mei. **19**
Tu ai cunoscut ocara mea și rușinea mea și dezonoarea mea,
potrivnicii mei sunt toți înaintea ta. **20** Ocara mi-a frânt inima; și
sunt plin de disperare și am căutat pe cineva să aibă milă, dar
nu s-a găsit nimeni, și mângâietori, dar nu am găsit pe nimeni.
21 Mi-au dat de asemenea fiere ca mâncare și în setea mea mi-
au dat oțet să beau. **22** Să devină masa o cursă înaintea lor și
ceea ce ar fi fost pentru bunăstarea lor, să le fie o capcană. **23**
Să li se întunece ochii, pentru ca să nu vadă; și fă rărunchii
lor să tremure continuu. **24** Revarsă-ți indignarea peste ei și
furioasa ta mânie să îi apuce. **25** Să le fie pustii locuințele; și
nimeni să nu locuiască în corturile lor. **26** Fiindcă ei persecută
pe cel pe care tu l-ai lovit; și vorbesc spre mâhnirea celor pe
care i-ai rănit. **27** Adaugă nelegiuire nelegiuirii lor și nu îi lăsa
să intre în dreptatea ta. **28** Să fie numele lor șterse din cartea
celor vii și să nu fie scrișii cu drepții. **29** Dar eu sunt sărac și
întristat, salvarea ta, Dumnezeule, să mă așeze în înalt! **30** Voi
lăuda numele lui Dumnezeu cu o cântare și îl voi preamări cu
mulțumire. **31** Aceasta de asemenea îi va plăcea DOMNULUI
mai mult decât un bou sau un taur care are coarne și copite. **32**
Cel umil va vedea aceasta și se va veseli; și inima voastră va
trăi, cei ce căutați pe Dumnezeu. **33** Pentru că DOMNUL ascultă
pe cel sărac și nu disprețuiește pe prizonierii săi. **34** Cerul și
pământul să îl laude, mările și fiecare lucru care se mișcă în ele!
35 Căci Dumnezeu va salva Sionul și va zidi cetățile lui Iuda, ca
ei să locuiască acolo și să îl stăpânească. **36** De asemenea

sămânța servitorilor săi îl va moșteni și cei ce iubesc numele lui
vor locui în el.

70 Mai marelui muzician, un psalm al lui David, pentru a aduce
în amintire. Grăbește-te, Dumnezeule, să mă eliberezi; grăbește-
te să mă ajuți, DOAMNE. **2** Să fie rușinați și încurcați cei ce
îmi caută sufletul, să fie întorși cu spatele și încurcați cei ce
doresc vătămarea mea! **3** Să fie întorși înapoi ca o recompensă
a rușinii lor cei ce spun: Aha, aha! **4** Să se bucure toți cei ce te
caută și să se veselească în tine și să spună continuu cei ce
iubesc salvarea ta: Dumnezeu să fie preamărit. **5** Dar eu sunt
sărac și nevoiaș, grăbește-te la mine, Dumnezeule, tu ajutorul
meu și scăparea mea; DOAMNE, nu întârzia.

71 În tine, DOAMNE, îmi pun încrederea, să nu fiu dat niciodată
de rușine! **2** Eliberează-mă în dreptatea ta și lasă-mă să scap,
apleacă-ți urechea spre mine și salvează-mă. **3** Fii tu locuința
mea tare, la care să alerg întotdeauna; ai dat poruncă să mă
salvezi, căci tu ești stânca mea și fortăreața mea. **4** Eliberează-
mă, Dumnezeul meu, din mâna celui stricat, din mâna omului
nedrept și crud. **5** Căci tu ești speranța mea și încrederea mea
Doamne Dumnezeule, din tinerețea mea. **6** Prin tine am fost
sprijinit din pântece, tu ești cel ce m-ai scos din adâncurile
mamei mele; lauda mea va fi întotdeauna despre tine. **7** Sunt de
minune pentru mulți; dar tu ești locul meu puternic de scăpare. **8**
Toată ziua să se umple gura mea cu lauda ta și cu onoarea
ta. **9** Nu mă lepăda în timpul bătrâneții; nu mă părăsi când
puterea mea încetează. **10** Căci dușmanii mei vorbesc împotriva
mea; și cei ce îmi pândesc sufletul se sfătuiesc împreună, **11**
Spunând: Dumnezeu l-a părăsit, persecutați-l și luați-l, căci nu
este nimeni să îl elibereze. **12** Dumnezeule, nu sta departe de

mine; Dumnezeul meu, grăbește-te în ajutorul meu. **13** Să fie
încurcați și mistuiți potrivnicii sufletului meu; să fie acoperiți cu
ocară și dezonoare cei ce îmi caută vătămarea! **14** Dar voi
spera continuu și îți voi aduce tot mai mult laudă. **15** Toată ziua
gura mea va arăta dreptatea ta și salvarea ta, fiindcă nu știu
numărul lor. **16** Voi merge în puterea Domnului DUMNEZEU, voi
aminti despre dreptatea ta, doar a ta. **17** Dumnezeule, tu m-
ai învățat din tinerețea mea și până acum am vestit lucrările
tale minunate. **18** Acum de asemenea când sunt bătrân și
încărunțit, Dumnezeule, nu mă părăsi; până când voi arăta tăria
ta acestei generații și puterea ta fiecăruia ce vine. **19** Dreptatea
ta, Dumnezeule, de asemenea este foarte înaltă, tu care ai făcut
lucruri mărețe; Dumnezeule, cine este ca tine! **20** Tu, care mi-
ai arătat tulburări mari și aspre, îmi vei da viață din nou și mă
vei scoate din nou din adâncurile pământului. **21** Îmi vei crește
măreția și mă vei mângâia din toate părțile. **22** Eu te voi lăuda
de asemenea cu psalterionul, adevărul tău, Dumnezeul meu, ție
îți voi cânta cu harpa, Cel Sfânt al lui Israel. **23** Buzele mele
se vor bucura mult când îți cânt; și sufletul meu, pe care tu l-
ai răscumpărat. **24** Limba mea de asemenea va vorbi despre
dreptatea ta cât este ziua de lungă, pentru că ei sunt încurcați,
pentru că sunt dați de rușine, cei ce îmi caută vătămarea.

72 Un psalm pentru Solomon. Dă împăratului judecățile tale,
Dumnezeule, și dreptatea ta fiului împăratului. **2** El va judeca
poporul tău cu dreptate și pe săracii tăi cu judecată. **3** Munții și
dealurile mici vor aduce pace poporului, prin dreptate. **4** El va
judeca pe săracii poporului, va salva pe copiii celui nevoiaș și va
rupe în bucăți pe opresor. **5** Ei se vor teme de tine cât timp
soarele și luna dăinuiește, din generație în generație. **6** El va

coborî ca ploaia peste iarba cosită, ca ploile ce adapă pământul.
7 În zilele lui cel drept va înflori; și abundență de pace atât timp
cât luna dăinuiește. **8** El va stăpâni de asemenea de la mare la
mare și de la râu până la marginile pământului. **9** Cei ce locuiesc
în pustie se vor pleca înaintea lui; și dușmanii lui vor linge țărâna.
10 Împărații din Tarsis și din insule vor aduce daruri, împărații
din Seba și Saba vor oferi daruri. **11** Da, toți împărații se vor
prosterna înaintea lui, toate națiunile îl vor servi. **12** Pentru că va
elibera pe cel nevoiaș când strigă, pe cel sărac de asemenea și
pe cel ce nu are ajutor. **13** Va cruța pe cel sărac și nevoiaș și
va salva sufletele celor nevoiași. **14** Le va răscumpăra sufletul
din înșelăciune și violență și prețios va fi sângele lor înaintea
ochilor săi. **15** Și el va trăi și i se va da din aurul din Seba,
rugăciune de asemenea va fi făcută pentru el neîncetat; și zilnic
va fi el lăudat. **16** Va fi o mână plină de grâne pe pământ pe
vârful munților; rodul lor se va legăna ca Libanul și cei din cetate
vor înflori ca iarba pământului. **17** Numele lui va dăinui pentru
totdeauna, numele lui va dăinui tot atât cât soarele; și oamenii
vor fi binecuvântați în el, toate națiunile îl vor numi binecuvântat.
18 Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel,
care face doar lucruri minunate. **19** Și binecuvântat fie numele
lui glorios pentru totdeauna și să fie umplut întreg pământul cu
gloria lui. Amin și Amin. **20** Rugăciunile lui David, fiul lui Isai, s-
au sfârșit.

73 Un psalm al lui Asaf. Cu adevărat Dumnezeu este bun cu
Israel, cu cei cu inimă curată. **2** Dar cât despre mine, picioarele
mele aproape m-au lăsat, pașii mei aproape au alunecat. **3** Căci
am fost invidios pe cei nebuni, când am văzut prosperitatea celor
stricați. **4** Căci nu sunt legături în moartea lor, ci tăria lor este

fermă. **5** Ei nu sunt în necaz ca alți oameni, nici nu sunt loviți cu
plăgi ca alți oameni. **6** De aceea mândria îi înconjoară ca un lanț;
violența îi acoperă ca o haină. **7** Ochii lor se bulbucă cu grăsime;
au mai mult decât inima și-ar dori. **8** Sunt corupți și vorbesc
stricat despre oprimare, vorbesc trufaș. **9** Își înalță gura împotriva
cerurilor și limba lor cutreieră pământul. **10** De aceea poporul lui
se întoarce aici; și apele plinătății le sunt stoarse. **11** Și ei spun:
Cum știe Dumnezeu? Și este cunoaștere în cel Preaînalt? **12**
Iată, aceștia sunt neevlavioșii, care prosperă în lume; ei cresc în
bogății. **13** Într-adevăr, mi-am curățat inima în zadar și mi-am
spălat mâinile în nevinovăție. **14** Căci, cât era ziua de lungă am
fost lovit cu plăgi și pedepsit în fiecare dimineață. **15** Dacă spun:
Voi vorbi astfel; iată, aș ofensa generația copiilor tăi. **16** Când m-
am gândit să înțeleg aceasta, a fost prea dureros pentru mine,
17 Până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu: atunci am
înțeles sfârșitul lor. **18** Cu siguranță i-ai pus în locuri alunecoase;
i-ai trântit în nimicire. **19** Cum sunt ei duși la pustiire, ca într-o
clipă! Sunt complet mistuiți cu terori. **20** Ca un vis când cineva
se trezește, astfel, Doamne, când te trezești, vei disprețui chipul
lor. **21** Astfel inima mea a fost mâhnită și am fost înțepat în
rărunchii mei. **22** Așa neghiob eram și ignorant; eram ca un
dobitoc înaintea ta. **23** Cu toate acestea sunt neîncetat cu tine;
tu m-ai ținut de mâna mea dreaptă. **24** Mă vei călăuzi cu sfatul
tău și după aceea mă vei primi în glorie. **25** Pe cine am eu în cer
decât pe tine? Și afară de tine nu este nimeni pe pământ pe
care să îl doresc. **26** Carnea mea și inima mea eșuează, dar
Dumnezeu este tăria inimii mele și porția mea pentru totdeauna.
27 Căci, iată, cei ce sunt departe de tine vor pieri; ai nimicit pe
toți cei ce merg de la tine, curvind. **28** Dar este bine pentru mine

să mă apropii de Dumnezeu; mi-am pus încrederea în Domnul
DUMNEZEU, ca să vestesc toate lucrările tale.

74 Maschil al lui Asaf. Dumnezeule, de ce ne-ai lepădat pentru
totdeauna? De ce fumegă mânia ta împotriva oilor pășunii
tale? **2** Amintește-ți de adunarea ta, pe care ai cumpărat-o din
vechime; toiagul moștenirii tale, pe care l-ai răscumpărat; acest
munte Sion, în care ai locuit. **3** Ridică-ți picioarele spre pustiirile
eterne, spre tot ce dușmanul a lucrat cu răutate în sanctuar. **4**
Dușmanii tăi răcnesc în mijlocul adunărilor tale; și-au ridicat
însemnele ca semne. **5** Un bărbat a fost faimos după cum a
ridicat topoare peste copacii groși. **6** Dar acum ei zdrobesc
lucrarea lui sculptată dintr-o dată, cu topoare și ciocane. **7** Au
aruncat foc în sanctuarul tău, au spurcat, dărâmând la pământ
locuința numelui tău. **8** Au spus în inimile lor: Să îi nimicim pe toți!
Ei au ars toate sinagogile lui Dumnezeu din țară. **9** Noi nu vedem
semnele noastre, nu mai este niciun profet; nici nu este printre
noi vreunul care știe până când. **10** Cât timp, Dumnezeule, va
ocărî potrivnicul? Va blasfemia dușmanul numele tău pentru
totdeauna? **11** De ce îți retragi mâna, mâna ta dreaptă? Scoate-
o din sânul tău. **12** Căci Dumnezeu este Împăratul meu din
vechime, lucrând salvare în mijlocul pământului. **13** Ai despărțit
marea prin tăria ta, ai zdrobit capetele dragonilor în ape. **14** Ai
zdrobit în bucăți capetele leviatanului și l-ai dat să fie mâncare
oamenilor ce locuiesc în pustie. **15** Ai despicat fântâna și potopul;
ai secat râuri puternice. **16** Ziua este a ta, noaptea de asemenea
este a ta; ai pregătit lumina și soarele. **17** Ai așezat toate
granițele pământului, ai făcut vară și iarnă. **18** Amintește-ți că
dușmanul a ocărât, DOAMNE, și că poporul prost a blasfemiat
numele tău. **19** Nu da sufletul turturelei tale mulțimii celor stricați,

nu uita adunarea săracilor tăi pentru totdeauna. **20** Respectă
legământul, căci locurile întunecate ale pământului sunt pline de
locuințele cruzimii. **21** Nu lăsa pe cel oprimat să se întoarcă
rușinat; cel sărac și nevoiaș să laude numele tău. **22** Ridică-te,
Dumnezeule, pledează în cauza ta; amintește-ți cum omul nebun
te ocărăște zilnic. **23** Nu uita vocea dușmanilor tăi, tumultul
acelora ce se ridică împotriva ta crește continuu.

75 Mai marelui muzician, Altaschit, un psalm sau o cântare a
lui Asaf. Ție Dumnezeule, îți aducem mulțumiri, ție îți aducem
mulțumiri; lucrările tale minunate vestesc că numele tău este
aproape. **2** Când voi primi adunarea voi judeca cu integritate.
3 Pământul și toți locuitorii lui sunt topiți; eu susțin stâlpii lui.
(Selah) **4** Am spus celor nebuni: Nu lucrați nebunește; și celor
stricați: Nu înălțați cornul; **5** Nu vă înălțați cornul pe înălțime,
nu vorbiți cu un gât îndărătnic. **6** Căci înălțarea nu vine nici
de la est, nici de la vest, nici de la sud. **7** Ci Dumnezeu este
judecătorul; el coboară pe unul și înalță pe altul. **8** Căci în
mâna DOMNULUI este un pahar și vinul este roșu; este plin de
amestec și el toarnă din același; dar drojdiile lui, toți stricații
pământului le vor stoarce și le vor bea. **9** Dar eu voi vesti pentru
totdeauna; voi cânta laude Dumnezeului lui Iacob. **10** Toate
coarnele celor stricați de asemenea le voi stârpi, dar coarnele
celor drepți vor fi înălțate.

76 Mai marelui muzician pe un instrument cu coarde, un psalm
sau o cântare a lui Asaf. Dumnezeu este cunoscut în Iuda,
numele lui este mare în Israel. **2** De asemenea în Salem este
tabernacolul lui și locuința lui în Sion. **3** Acolo a rupt el săgețile
arcului, scutul și sabia și bătălia. (Selah) **4** Tu ești mai glorios
și mai măreț decât munții de pradă. **5** Cei cu inima tare sunt

prădați, și-au dormit somnul și niciunul din bărbații viteji nu și-a
găsit mâinile. **6** La mustrarea ta, Dumnezeul lui Iacob, deopotrivă
carul și calul sunt aruncați într-un somn de moarte. **7** Tu, chiar
tu ești de temut și cine poate sta înaintea feței tale când ești
mânios? **8** Ai făcut să se audă judecata din cer; pământul s-a
temut și s-a liniștit, **9** Când Dumnezeu s-a ridicat la judecată
ca să salveze pe toți cei blânzi ai pământului. (Selah) **10** Cu
siguranță furia omului te va lăuda; rămășița furiei o vei înfrâna.
11 Promite și împlinește DOMNULUI Dumnezeul tău; toți cei din
jurul lui să îi aducă daruri celui care ar trebui să fie temut. **12**
El va stârpi duhul prinților, el este înfricoșător pentru împărații
pământului.

77 Mai marelui muzician, lui Iedutun, un psalm al lui Asaf.
Am strigat către Dumnezeu cu vocea mea, către Dumnezeu
cu vocea mea; și el a deschis urechea spre mine. **2** În ziua
tulburării mele am căutat pe Domnul, rana mea a curs neîncetat
în noapte; sufletul meu a refuzat să fie mângâiat. **3** Mi-am amintit
de Dumnezeu și am fost tulburat, m-am plâns și duhul meu a fost
copleșit. (Selah) **4** Tu îmi ții ochii veghind, sunt atât de tulburat
încât nu pot vorbi. **5** Am luat aminte la zilele din vechime, anii
timpurilor vechi. **6** Îmi amintesc cântarea mea în noapte, cuget
în inima mea; și duhul meu a făcut o cercetare amănunțită. **7** Va
lepăda Domnul pentru totdeauna? Și nu va mai fi el binevoitor?
8 A dispărut mila lui pentru totdeauna? Încetează promisiunea
lui pentru totdeauna? **9** A uitat Dumnezeu să arate bunătate?
A închis el în mânie îndurările sale blânde? (Selah) **10** Și am
spus: Aceasta este neputința mea; dar îmi voi aminti anii mâinii
drepte a celui Preaînalt. **11** Îmi voi aminti lucrările DOMNULUI,
cu siguranță îmi voi aminti minunile tale din vechime. **12** Voi

medita de asemenea la toată lucrarea ta și voi vorbi despre
facerile tale. **13** Calea ta, Dumnezeule, este în sanctuar, cine
este un Dumnezeu atât de mare ca Dumnezeul nostru? **14** Tu
ești Dumnezeul care face minuni, tu ți-ai vestit puterea printre
popoare. **15** Cu brațul tău ți-ai răscumpărat poporul, fiii lui Iacob
și Iosif. (Selah) **16** Apele te-au văzut, Dumnezeule, apele te-au
văzut; s-au temut, adâncurile de asemenea s-au tulburat. **17**
Norii au revărsat apă, cerurile au trimis un sunet; săgețile tale de
asemenea au mers departe. **18** Vocea tunetului tău a fost în cer,
fulgerele au luminat lumea, pământul a tremurat și s-a zguduit.
19 Calea ta este în mare și cărarea ta în apele mari și urmele
pașilor tăi nu sunt cunoscute. **20** Ți-ai condus poporul ca pe o
turmă prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

78 Maschil al lui Asaf. Deschide urechea, poporul meu, la
legea mea, aplecați-vă urechile la cuvintele gurii mele. **2** Îmi voi
deschide gura în parabolă, voi rosti vorbe adânci din vechime, **3**
Pe care noi le-am auzit și le-am cunoscut și pe care părinții
noștri ni le-au spus. **4** Nu le vom ascunde de copiii lor, arătând
generației care vine laudele DOMNULUI și puterea lui și lucrările
lui minunate pe care le-a făcut. **5** Fiindcă el a întemeiat o
mărturie în Iacob și a rânduit o lege în Israel, pe care a poruncit-o
părinților noștri, ca ei să le vestească copiilor lor, **6** Ca generația
care vine să le cunoască, chiar copiii care se vor naște; ei
se vor ridica și le vor vesti copiilor lor, **7** Ca ei să își pună
speranța în Dumnezeu și să nu uite lucrările lui Dumnezeu, ci
să țină poruncile lui, **8** Și să nu fie ca părinții lor, o generație
încăpățânată și răzvrătită, o generație care nu și-a îndreptat
inima și al cărei duh nu a fost neclintit cu Dumnezeu. **9** Copiii lui
Efraim, înarmați și purtând arcuri, au dat înapoi în ziua bătăliei.

10 Nu au ținut legământul lui Dumnezeu și au refuzat să umble
în legea lui; **11** Și au uitat lucrările lui și minunile lui pe care li le-
a arătat. **12** Lucruri minunate a făcut el înaintea părinților lor, în
țara Egiptului, în câmpia Țoanului. **13** A despărțit marea și i-a
făcut să treacă prin ea; și a făcut apele să stea ca o movilă.
14 De asemenea în timpul zilei i-a condus cu un nor și toată
noaptea cu o lumină a focului. **15** A despicat stâncile în pustie și
le-a dat să bea ca din marile adâncuri. **16** De asemenea a scos
izvoare din stâncă și a făcut apele să curgă asemenea râurilor.
17 Iar ei au păcătuit încă și mai mult împotriva lui, provocându-l
pe cel Preaînalt în pustie. **18** Și au ispitit pe Dumnezeu în inima
lor, cerând carne pentru pofta lor. **19** Da, au vorbit împotriva
lui Dumnezeu, au spus: Poate să întindă Dumnezeu o masă
în pustie? **20** Iată, el a lovit stânca, astfel că apele au țâșnit
și izvoarele au inundat; poate el să dea și pâine? Poate face
rost de carne pentru poporul său? **21** De aceea DOMNUL a
auzit și s-a înfuriat, așa că un foc a fost aprins împotriva lui
Iacob și mânie de asemenea s-a ridicat împotriva lui Israel, **22**
Deoarece nu au crezut în Dumnezeu și nu s-au încrezut în
salvarea lui, **23** Deși a poruncit norilor de deasupra și a deschis
ușile cerului, **24** Și a plouat mană peste ei, pentru a mânca și le-
a dat din grânele cerului. **25** Omul a mâncat mâncarea îngerilor,
le-a trimis mâncare pe săturate. **26** El a făcut ca un vânt de
est să bată în cer și prin puterea lui a adus vântul de sud. **27**
De asemenea el a plouat carne peste ei ca țărâna și păsări
cu pene ca nisipul mării. **28** Și le-a lăsat să cadă în mijlocul
taberei lor, în jurul locuințelor lor. **29** Așa că au mâncat și au
fost bine săturați, căci le-a dat după propria lor poftă; **30** Nu s-
au abătut de la pofta lor. Dar pe când le era mâncarea încă

în gură, **31** Furia lui Dumnezeu a venit peste ei și a ucis pe
cei mai grași dintre ei și a doborât pe cei aleși ai lui Israel.
32 Totuși au mai păcătuit și nu au crezut, în ciuda lucrărilor
lui minunate. **33** De aceea a mistuit zilele lor în deșertăciune
și anii lor în tulburare. **34** Când i-a ucis, atunci l-au căutat și
s-au întors și l-au căutat devreme pe Dumnezeu. **35** Și și-au
amintit că Dumnezeu era stânca lor și Dumnezeul cel Preaînalt,
răscumpărătorul lor. **36** Cu toate acestea l-au linguşit cu gura lor
și l-au mințit cu limbile lor. **37** Pentru că inima lor nu era dreaptă
cu el, nici nu au fost neclintiți în legământul lui. **38** Dar el, fiind
plin de compasiune, le-a iertat nelegiuirea și nu i-a nimicit, da,
de multe ori și-a întors mânia și nu și-a stârnit toată furia. **39**
Căci și-a amintit că erau doar carne; un vânt care trece și nu se
mai întoarce. **40** Cât de des l-au provocat în pustie și l-au mâhnit
în pustietate. **41** Da, s-au întors înapoi și au ispitit pe Dumnezeu
și au limitat pe Sfântul lui Israel. **42** Nu și-au amintit de mâna lui,
nici ziua când i-a eliberat de dușman. **43** Cum a făcut semnele
lui în Egipt și minunile lui în câmpia Țoanului. **44** Și a prefăcut
râurile lor în sânge; și potopurile lor, ca să nu le poată bea. **45**
A trimis diferite feluri de muște printre ei, care i-au mâncat; și
broaște, care i-au nimicit. **46** El a dat averea lor omidei și munca
lor lăcustei. **47** Le-a distrus viile cu grindină și sicomorii lor cu
brumă. **48** De asemenea pe vitele lor le-a dat grindinei și turmele
lor trăsnetelor încinse. **49** A aruncat asupra lor înverșunarea
mâniei sale, furie și indignare și tulburare, trimițând îngeri răi
printre ei. **50** A deschis o cale mâniei sale, nu a cruțat sufletul lor
de la moarte, ci a dat viața lor ciumei. **51** Și a lovit pe toți întâii
născuți în Egipt; măreția puterii lor în corturile lui Ham. **52** Dar
pe poporul său l-a făcut să meargă înainte, ca oile, și i-a condus

în pustie ca pe o turmă. **53** Și i-a condus în siguranță, așa că
nu s-au temut, ci marea a acoperit pe dușmanii lor. **54** Și i-a
adus la granița sanctuarului său, chiar la acest munte, pe care
dreapta lui l-a cumpărat. **55** De asemenea a alungat pe păgâni
dinaintea lor și le-a împărțit cu frânghia o moștenire și a făcut
ca triburile lui Israel să locuiască în corturile lor. **56** Totuși au
ispitit și au provocat pe Dumnezeul cel preaînalt și nu au ținut
mărturiile lui. **57** Ci s-au întors înapoi și s-au purtat necredincios
ca părinții lor; s-au abătut asemenea unui arc înșelător. **58**
Fiindcă l-au provocat la mânie cu înălțimile lor și l-au împins la
gelozie cu chipurile lor cioplite. **59** Când Dumnezeu a auzit, s-a
înfuriat, și a detestat foarte mult pe Israel. **60** Așa că a părăsit
tabernacolul din Șilo, cortul pe care l-a pus printre oameni. **61** Și
i-a dat puterea în captivitate și gloria sa în mâna dușmanului. **62**
De asemenea a dat pe poporul său sabiei; și s-a înfuriat pe
moștenirea sa. **63** Focul a mistuit pe tinerii lor; și tinerele lor nu
au fost date în căsătorie. **64** Preoții lor au căzut prin sabie; și
văduvele lor nu au bocit. **65** Atunci Domnul s-a trezit ca unul din
somn și ca un bărbat tare ce strigă din cauza vinului. **66** Și a lovit
pe dușmanii săi în părțile dinapoi; i-a pus într-o ocară eternă. **67**
Mai mult, a refuzat cortul lui Iosif și nu a ales tribul lui Efraim, **68**
Ci a ales tribul lui Iuda, muntele Sion pe care l-a iubit. **69** Și și-a
construit sanctuarul asemenea palatelor înalte, ca pământul pe
care l-a întemeiat pentru totdeauna. **70** A ales de asemenea
pe David, servitorul lui, și l-a luat de la staulele oilor; **71** De la
a urma oile care alăptau l-a adus să pască pe Iacob, poporul
lui, și pe Israel, moștenirea lui. **72** Astfel i-a păscut conform cu
integritatea inimii sale și i-a condus prin iscusința mâinilor sale.

79 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeule, păgânii au intrat în
moștenirea ta; templul tău cel sfânt l-au pângărit; au făcut
Ierusalimul ruine. **2** Trupurile moarte ale servitorilor tăi le-au
dat să fie hrană pentru păsările cerului, carnea sfinților tăi
pentru fiarele pământului. **3** Le-au vărsat sângele ca apa în
jurul Ierusalimului; și nu a fost nimeni să îi îngroape. **4** Noi
am devenit de ocară pentru vecinii noștri, o batjocură și un
lucru de râs pentru cei ce sunt împrejurul nostru. **5** Până când,
DOAMNE? Vei fi mânios pentru totdeauna? Va arde gelozia
ta ca un foc? **6** Revarsă-ți mânia peste păgânii ce nu te-au
cunoscut și peste împărățiile ce nu au chemat numele tău. **7**
Fiindcă au mâncat pe Iacob și i-au pustiit locuința. **8** Nu îți
aminti împotriva noastră de nelegiuirile dinainte; să ne întâmpine
degrabă îndurările tale blânde, căci suntem foarte înjosiți. **9**
Ajută-ne, Dumnezeul salvării noastre, pentru gloria numelui tău,
și scapă-ne și îndepărtează păcatele noastre, pentru numele
tău. **10** De ce să spună păgânii: Unde este Dumnezeul lor?
Să fie el cunoscut printre păgâni, înaintea ochilor noștri, prin
răzbunarea sângelui vărsat al servitorilor tăi. **11** Să ajungă
geamătul prizonierului înaintea ta; conform măreției puterii tale
păstrează pe cei ce sunt rânduiți să moară. **12** Și întoarce
vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor, ocara lor, cu care te-au
ocărât, Doamne. **13** Așa că noi, poporul tău și oile pășunii tale,
îți vom aduce mulțumiri pentru totdeauna, vom vesti lauda ta din
generație în generație.

80 Mai marelui muzician ca și „Crinul Mărturiei”, Un psalm al lui
Asaf. Deschide urechea Păstorul lui Israel, tu, care conduci pe
Iosif ca pe o turmă; tu, care locuiești între heruvimi, strălucește!
2 Stârnește-ți puterea înaintea lui Efraim și Beniamin și Manase

și vino, salvează-ne. **3** Întoarce-ne, Dumnezeule, și fă să
strălucească fața ta; și vom fi salvați. **4** DOAMNE Dumnezeul
oștirilor, până când te vei mânia pe rugăciunea poporului tău? **5**
Tu îi hrănești cu pâinea lacrimilor; și din plin le dai lacrimi să
bea. **6** Ne faci o ceartă pentru vecinii noștri și dușmanii noștri
râd între ei. **7** Întoarce-ne din nou, Dumnezeul oștirilor, și fă să
strălucească fața ta și vom fi salvați. **8** Ai adus o viță din Egipt,
ai alungat păgânii și ai sădit-o. **9** Ai pregătit un loc înaintea ei și
ai făcut-o să prindă rădăcini adânci și a umplut țara. **10** Dealurile
au fost acoperite cu umbra ei și crengile ei erau ca cedrii cei
mari. **11** Ea și-a trimis crengile până la mare și ramurile ei până
la râu. **12** De ce i-ai dărâmat îngrăditurile, astfel că toți care
trec pe cale o smulg? **13** Mistrețul din pădure o pustiește, și
fiara câmpului o mănâncă. **14** Te implorăm Dumnezeul oștirilor,
întoarce-te, privește din cer și vezi și cercetează această viță; **15**
Și via pe care dreapta ta a sădit-o și ramura ce ai întărit-o pentru
tine, **16** Este arsă cu foc, este retezată, ei pier la mustrarea
înfățișării tale. **17** Fie mâna ta peste omul dreptei tale, peste fiul
omului pe care l-ai întărit pentru tine. **18** Astfel nu vom da înapoi
de la tine; dă-ne viață și vom chema numele tău. **19** Întoarce-ne
din nou, DOAMNE, Dumnezeul oștirilor, fă să strălucească fața
ta; și vom fi salvați.

81 Mai marelui muzician, pe o harpă ghitită, un psalm al lui
Asaf. Cântați tare lui Dumnezeu, tăria noastră; înălțați sunet de
bucurie către Dumnezeul lui Iacob. **2** Înălțați un psalm și aduceți
tamburina, plăcuta harpă cu psalterionul. **3** Sunați trâmbița la
luna nouă, la timpul rânduit, în ziua solemnei noastre sărbători. **4**
Căci acesta a fost un statut pentru Israel și o lege a Dumnezeului
lui Iacob. **5** El a rânduit aceasta în Iosif ca mărturie, când a ieșit

traversând țara Egiptului, unde eu am auzit o limbă pe care
nu am înțeles-o. **6** Am îndepărtat povara de pe umărul său,
mâinile lui au scăpat de coșuri. **7** Ai chemat în tulburare și te-am
eliberat; ți-am răspuns în locul tainic al tunetului, te-am încercat
la apele din Meriba. (Selah) **8** Ascultă, poporul meu, și îți voi
mărturisi; Israele, dacă îmi vei da ascultare, **9** Să nu fie niciun
dumnezeu străin în tine; nici să nu te închini vreunui dumnezeu
străin. **10** Eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care te-a adus
din țara Egiptului, deschide-ți gura larg și o voi umple. **11** Dar
poporul meu a refuzat să dea ascultare vocii mele; și Israel m-a
refuzat. **12** Așa că i-am dat poftei inimilor lor și au umblat în
propriile lor sfaturi. **13** O, dacă poporul meu mi-ar fi dat ascultare
și Israel ar fi umblat în căile mele! **14** Îndată aș fi supus pe
dușmanii lor și mi-aș fi întors mâna împotriva potrivnicilor lor. **15**
Cei ce îl urăsc pe DOMNUL i s-ar fi supus, iar timpul lor ar fi
dăinuit pentru totdeauna. **16** El i-ar fi hrănit de asemenea cu
grăsimea grâului, și te-aș fi săturat cu miere din stâncă.

82 Un psalm al lui Asaf. Dumnezeu stă în picioare în adunarea
celor puternici; el judecă printre dumnezei. **2** Până când veți
judeca nedrept și veți părtini pe cei stricați? (Selah) **3** Apărați
pe sărac și pe cei fără tată, faceți dreptate celui nenorocit și
nevoiaș. **4** Eliberați pe cel sărac și pe cel nevoiaș, scăpați-i din
mâna celui stricat. **5** Ei nu știu, nici nu vor înțelege; umblă înainte
în întuneric, toate fundațiile pământului sunt strămutate. **6** Eu
am spus: Sunteți dumnezei; și toți sunteți fii ai celui Preaînalt. **7**
Dar veți muri ca oameni și veți cădea ca unul dintre prinți. **8**
Ridică-te, Dumnezeule, judecă pământul, căci vei moșteni toate
națiunile.

83 O cântare sau un psalm a lui Asaf. Nu păstra tăcere,
Dumnezeule, nu tăcea și nu te liniști, Dumnezeule. **2** Căci, iată,
dușmanii tăi fac tumult și cei ce te urăsc au înălțat capul. **3** Au
ținut sfat viclean împotriva poporului tău și s-au înțeles împotriva
celor ascunși ai tăi. **4** Ei au spus: Veniți să îi stârpim din a fi o
națiune, ca numele lui Israel să nu mai fie în amintire. **5** Căci s-
au înțeles împreună într-un singur acord, sunt aliați împotriva
ta, **6** Corturile din Edom și ismaeliții; din Moab și hagarenii; **7**
Ghebal și Amon și Amalec; filistenii cu locuitorii Tirului; **8** Așur
de asemenea li s-a alăturat, au dat ajutor copiilor lui Lot. (Selah)
9 Fă-le ca madianiților; ca lui Sisera, ca lui Iabin, la pârâul din
Chison, **10** Care au pierit la Endor, au devenit ca balega pentru
pământ. **11** Fă-i pe nobilii lor ca pe Oreb și ca pe Zeeb, da, pe
toți prinții lor ca pe Zebah și ca pe Țalmuna, **12** Care au spus:
Să luăm în stăpânire casele lui Dumnezeu. **13** Dumnezeul meu,
fă-i ca o roată; ca paiele înaintea vântului. **14** Așa cum focul
arde o pădure și așa cum flacăra aprinde munții, **15** Așa să îi
persecuți cu furtuna ta și să îi înspăimânți cu vijelia ta. **16** Umple
fețele lor cu rușine, ca să caute numele tău, DOAMNE. **17** Să fie
încurcați și tulburați pentru totdeauna; da, să fie dați de rușine
și să piară, **18** Ca să știe că tu, singurul al cărui nume este
IEHOVA, ești cel preaînalt peste tot pământul.

84 Mai marelui muzician pe o harpă ghitită, un psalm pentru
fiii lui Core. Cât de iubite sunt tabernacolele tale, DOAMNE al
oștirilor! **2** Sufletul meu tânjește, da, chiar leșină după curțile
DOMNULUI, inima mea și carnea mea strigă după Dumnezeul
cel viu. **3** Da, vrabia și-a găsit o casă și rândunica un cuib pentru
ea, unde să își culce puii; Ah! altarele tale, DOAMNE al oștirilor,
Împăratul meu și Dumnezeul meu. **4** Binecuvântați sunt cei

ce locuiesc în casa ta, ei te vor lăuda fără încetare. (Selah)
5 Binecuvântat este omul a cărui tărie este în tine; în inima
lor, căile sunt croite. **6** Trecând prin valea Baca, ei o prefac în
fântână; ploile de asemenea umplu iazurile. **7** Ei merg din tărie
în tărie, toți se arată înaintea lui Dumnezeu în Sion. **8** DOAMNE
Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea, deschide urechea,
Dumnezeul lui Iacob. (Selah) **9** Dumnezeule, scutul nostru,
privește, și uită-te la fața unsului tău. **10** Căci o zi în curțile
tale este mai bună decât o mie. Mai bine să fiu ușier în casa
Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile stricăciunii. **11**
Căci DOMNUL Dumnezeu este un soare și un scut; DOMNUL
va da har și glorie, nu va opri niciun bine celor ce umblă cu
integritate. **12** DOAMNE al oștirilor, binecuvântat este omul care
se încrede în tine.

85 Mai marelui muzician, un psalm pentru fiii lui Core. DOAMNE,
tu ai fost binevoitor cu țara ta, ai adus înapoi pe captivii lui Iacob.
2 Ai iertat nelegiuirea poporului tău, ai acoperit tot păcatul lor.
(Selah) **3** Ți-ai abătut toată furia, te-ai întors de la înverșunarea
mâniei tale. **4** Întoarce-ne, Dumnezeul salvării noastre, și fă să
înceteze mânia ta față de noi. **5** Te vei mânia pe noi pentru
totdeauna? Îți vei prelungi mânia din generație în generație?
6 Nu ne vei înviora din nou, ca poporul tău să se bucure în
tine? **7** Arată-ne mila ta, DOAMNE, și dă-ne salvarea ta. **8** Voi
asculta ce va vorbi Dumnezeu DOMNUL, căci va vorbi pace
poporului său și sfinților săi, dar nu îi lăsa să se întoarcă din nou
la nebunie. **9** Cu siguranță salvarea lui este aproape de cei ce
se tem de el, ca gloria să locuiască în țara noastră. **10** Mila
și adevărul s-au întâlnit; dreptatea și pacea s-au sărutat. **11**
Adevărul va țâșni din pământ și dreptatea va privi din cer. **12** Da,

DOMNUL va da ce este bun; și țara noastră își va da venitul. **13** Dreptatea va merge înaintea lui; și ne va așeza pe calea pașilor săi.

86 O rugăciune a lui David. Apleacă-ți urechea, DOAMNE, ascultă-mă, căci sunt sărac și nevoiaș. **2** Păstrează-mi sufletul, pentru că sunt sfânt, tu, Dumnezeul meu, salvează pe servitorul tău care se încrede în tine. **3** Fii milostiv cu mine, Doamne, căci zilnic strig către tine. **4** Bucură sufletul servitorului tău, fiindcă spre tine, Doamne, îmi înalț sufletul. **5** Căci tu, Doamne, ești bun și gata să ierți și plin de milă pentru toți cei ce te cheamă. **6** Deschide urechea, DOAMNE, la rugăciunea mea; și dă atenție vocii cererilor mele. **7** În ziua tulburării mele te voi chema, fiindcă tu îmi vei răspunde. **8** Printre dumnezei nu este niciunul ca tine, Doamne; nici nu sunt lucrări ca lucrările tale. **9** Toate națiunile făcute de tine vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne; și vor glorifica numele tău. **10** Căci tu ești mare și faci lucruri minunate, tu singur ești Dumnezeu. **11** Învață-mă calea ta, DOAMNE, și voi umbla în adevărul tău; fă-mi inima neîmpărțită pentru a se teme de numele tău. **12** Te voi lăuda cu toată inima mea, Doamne, Dumnezeul meu, și voi glorifica numele tău pentru totdeauna. **13** Căci mare este mila ta către mine; și mi-ai eliberat sufletul din cel mai de jos iad. **(Sheol h7585)** **14** Cei mândri s-au ridicat împotriva mea, Dumnezeule, și adunările celor violenți mi-au căutat sufletul; iar ei nu te-au pus înaintea lor. **15** Dar tu, Doamne, ești un Dumnezeu cu har și plin de compasiune, îndelung răbdător și abundent în milă și adevăr. **16** Întoarce-te spre mine și ai milă de mine; dă puterea ta servitorului tău și salvează pe fiul roabei tale. **17** Arată-mi un

semn spre bine, ca să îl vadă cei ce mă urăsc și să fie rușinați,
pentru că tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

87 Un psalm sau o cântare pentru fiii lui Core. Temelia lui
este în munții sfinți. **2** DOMNUL iubește porțile Sionului mai
mult decât toate locuințele lui Iacob. **3** Lucruri glorioase sunt
vorbite despre tine, cetatea lui Dumnezeu. (Selah) **4** Voi aminti
despre Rahab și Babilon celor ce mă cunosc, iată, Filistia și
Tirul, cu Etiopia; acesta s-a născut acolo. **5** Și despre Sion
se va spune: Acesta și acela s-a născut în ea, și însuși cel
preaînalt o va întemeia. **6** DOMNUL va număra, când va înscrie
poporul, că acesta s-a născut acolo. (Selah) **7** Tot așa cântăreții
și instrumentiștii vor fi acolo, toate izvoarele mele sunt în tine.

88 O cântare sau un psalm pentru fiii lui Core, mai marelui
muzician, „Mahalat Leanot”, Maschil al lui Heman ezrahitul.
DOAMNE Dumnezeul salvării mele, am strigat zi și noapte
înaintea ta, **2** Să ajungă rugăciunea mea înaintea ta, apleacă-ți
urechea la strigătul meu, **3** Fiindcă sufletul meu este plin de
tulburări și viața mea se apropie de mormânt. **(Sheol h7585)** **4**
Sunt socotit cu cei ce coboară în groapă, sunt ca un om fără
putere, **5** Liber printre morți, asemenea celor întinși în mormânt,
de care nu îți mai amintești, iar ei sunt stârpiți de mâna ta. **6**
M-ai pus în groapa cea mai de jos, în întuneric, în adâncuri.
7 Furia ta apasă greu peste mine, și tu m-ai chinuit cu toate
valurile tale. (Selah) **8** Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de mine;
m-ai făcut urâciune pentru ei, sunt închis și nu pot ieși. **9** Ochiul
meu jelește din cauza nenorocirii, DOAMNE, te-am chemat
zilnic, mi-am întins mâinile spre tine. **10** Vei arăta tu minuni
celor morți? Se vor ridica morții să te laude? (Selah) **11** Va fi
bunătatea ta iubitoare vestită în mormânt? Sau credincioșia

ta în nimicire? **12** Vor fi minunile tale cunoscute în întuneric
și dreptatea ta în țara uitării? **13** Dar spre tine am strigat eu,
DOAMNE; și dimineața rugăciunea mea te va întâmpina. **14**
DOAMNE, de ce îmi lepezi tu sufletul? De ce îți ascunzi fața de
la mine? **15** Eu sunt nenorocit și gata să mor din tinerețe, în timp
ce sufăr terorile tale sunt buimăcit. **16** Furia ta înverșunată trece
peste mine; spaimele tale m-au stârpit. **17** Au venit în jurul meu
zilnic ca apa; m-au încercuit împreună. **18** Pe iubit și pe prieten
l-ai îndepărtat de mine și pe cunoscuții mei în întuneric.

89 Maschil al lui Etan ezrahitul. Voi cânta îndurările DOMNULUI
pentru totdeauna, din generație în generație voi face cunoscută
credincioșia ta cu gura mea. **2** Căci am spus: Mila va fi zidită
pentru totdeauna, credincioșia ta o vei întemeia chiar în ceruri. **3**
Am făcut legământ cu alesul meu, i-am jurat lui David, servitorul
meu, **4** Sămânța ta o voi întemeia pentru totdeauna și îți voi
zidi tronul din generație în generație. (Selah) **5** Și cerurile vor
lăuda minunile tale, DOAMNE, credincioșia ta de asemenea în
adunarea sfinților. **6** Pentru că cine din cer poate fi comparat
cu DOMNUL? Cine dintre fiii celor tari poate fi asemănat cu
DOMNUL? **7** Dumnezeu este foarte de temut în adunarea sfinților
și respectat de toți cei din jurul lui. **8** DOAMNE Dumnezeul
oștirilor, cine este DOMN puternic asemenea ție? Sau cine este
asemenea credincioșiei tale dimprejurul tău? **9** Tu stăpânești
furia mării, când valurile ei se ridică, tu le liniștești. **10** Ai rupt
Rahabul în bucăți, ca pe unul care este ucis; ai împrăștiat pe
dușmanii tăi cu brațul tău puternic. **11** Cerurile sunt ale tale,
pământul de asemenea este al tău, cât despre lume și plinătatea
ei, tu le-ai fondat. **12** Nordul și sudul, tu le-ai creat, Taborul și
Hermonul se vor bucura în numele tău. **13** Tu ai un braț tare,

puternică este mâna ta și înaltă este dreapta ta. **14** Dreptatea și
judecata sunt locuința tronului tău, mila și adevărul vor merge
înaintea feței tale. **15** Binecuvântat este poporul care cunoaște
sunetul bucuriei, ei vor umbla, DOAMNE, în lumina înfățișării
tale. **16** În numele tău se vor bucura toată ziua și în dreptatea ta
vor fi înălțați. **17** Căci tu ești gloria puterii lor și în favoarea ta
cornul nostru va fi înălțat. **18** Pentru că DOMNUL este apărarea
noastră; și Sfântul lui Israel este al nostru împărat. **19** Atunci ai
vorbit în viziune sfântului tău și ai spus: Am fost ajutor unuia
tare; am înălțat pe unul ales din popor. **20** Am găsit pe David,
servitorul meu; cu untdelemnul meu sfânt l-am uns, **21** El, cu
care mâna mea va fi întemeiată, brațul meu de asemenea îl va
întări. **22** Dușmanul nu va stoarce de la el, nici fiul stricăciunii nu
îl va chinui. **23** Și voi înfrânge pe dușmanii lui înaintea feței sale
și voi lovi cu plăgi pe cei ce îl urăsc. **24** Dar credincioșia mea și
mila mea vor fi cu el și în numele meu va fi cornul lui înălțat. **25**
Voi pune mâna lui de asemenea în mare și mâna lui dreaptă în
râuri. **26** El va striga către mine: Tu ești tatăl meu, Dumnezeul
meu și stânca salvării mele. **27** Eu, de asemenea, îl voi face
întâiul meu născut și mai înalt decât împărații pământului. **28**
Mila mea o voi păstra pentru el pentru totdeauna, și legământul
meu va fi neclintit cu el. **29** Sămânța lui de asemenea o voi face
să continue întotdeauna și tronul lui precum zilele cerurilor. **30**
Dacă copiii lui părăsesc legea mea și nu umblă în judecățile
mele, **31** Dacă strică statutele mele și nu țin poruncile mele, **32**
Atunci voi pedepsi fărădelegea lor cu nuiaua și nelegiuirea lor cu
lovituri. **33** Cu toate acestea bunătatea mea iubitoare nu mi-
o voi retrage cu totul de la el, nici nu voi permite să eșueze
credincioșia mea. **34** Nu voi rupe legământul meu, nici nu voi

schimba ce a ieșit de pe buzele mele. **35** O dată am jurat prin
sfințenia mea că nu voi minți pe David. **36** Sămânța lui va dăinui
pentru totdeauna și tronul lui, ca soarele, înaintea mea. **37** Ca
luna va fi întemeiat pentru totdeauna și ca un martor credincios
în ceruri. (Selah) **38** Dar tu ai lepădat și ai detestat, te-ai înfuriat
pe unsul tău. **39** Ai anulat legământul servitorului tău, i-ai întinat
coroana, aruncând-o la pământ. **40** Ai dărâmat toate gardurile
lui; ai adus întăriturile lui la ruină. **41** Toți cei ce trec pe lângă
cale îl pradă, el este o ocară pentru vecinii lui. **42** Ai înălțat
dreapta potrivnicilor lui; ai făcut pe toți dușmanii lui să se bucure.
43 Tu, de asemenea, ai întors tăișul sabiei lui și nu l-ai susținut
în bătălie. **44** Ai făcut să înceteze gloria lui și ai aruncat tronul
lui la pământ. **45** Ai scurtat zilele tinereții sale, l-ai acoperit cu
rușine. (Selah) **46** Până când, DOAMNE? Te vei ascunde pentru
totdeauna? Va arde furia ta ca un foc? **47** Amintește-ți ce scurt
este timpul meu. Oare în zadar ai făcut pe toți fiii oamenilor?
48 Ce om trăiește și nu va vedea moartea? Își va elibera el
sufletul din mâna mormântului? (Selah) **(Sheol h7585)** **49** Doamne,
unde sunt bunătățile tale iubitoare de mai înainte, pe care le-ai
jurat lui David în adevărul tău? **50** Amintește-ți, Doamne, ocara
servitorilor tăi; că port în sânul meu ocara tuturor oamenilor tari;
51 Ocara cu care dușmanii tăi au ocărât, DOAMNE; cu care au
ocărât pașii unsului tău. **52** Binecuvântat fie DOMNUL pentru
totdeauna. Amin și Amin.

90 O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu. Doamne, ai
fost locuința noastră în toate generațiile. **2** Înainte ca munții să
se nască, sau chiar înainte să fi format pământul și lumea, chiar
din veșnicie în veșnicie, tu ești Dumnezeu. **3** Tu întorci pe om la
nimicire și spui: Întoarceți-vă, copiii oamenilor. **4** Căci o mie de

ani în ochii tăi sunt ca ziua de ieri care a trecut, și ca o gardă
în noapte. **5** Îi porți precum cu un potop; ei sunt ca un somn,
dimineața sunt ca iarba care crește; **6** Dimineața, înflorește și
crește; seara este tăiată, și se ofilește. **7** Căci suntem mistuiți
prin mânia ta și prin furia ta suntem tulburați. **8** Ai pus nelegiuirile
noastre înaintea ta, păcatele noastre tainice în lumina înfățișării
tale. **9** Căci toate zilele noastre sunt duse în furia ta, ne petrecem
anii ca o poveste spusă. **10** Zilele anilor noștri sunt șaptezeci de
ani; și dacă din cauza puterii ar fi optzeci de ani, totuși puterea
lor este muncă și întristare, căci trece repede și noi zburăm.
11 Cine cunoaște puterea mâniei tale? Potrivit cu temerea de
tine, așa este furia ta. **12** De aceea învață-ne să ne numărăm
zilele, ca să ne dedicăm inimile la înțelepciune. **13** Întoarce-te,
DOAMNE, până când? Și pocăiește-te referitor la servitorii tăi.
14 Satură-ne la revărsatul zorilor cu mila ta, ca să ne bucurăm și
să ne veselim toate zilele noastre. **15** Veselește-ne tot atât câte
zile ne-ai chinuit și câți ani am văzut răul. **16** Să se arate lucrarea
ta servitorilor tăi și gloria ta copiilor lor. **17** Și să fie asupra
noastră frumusețea DOMNULUI Dumnezeul nostru și întemeiază
lucrarea mâinilor noastre asupra noastră; da, lucrarea mâinilor
noastre, întemeiaz-o.

91 Cel ce locuiește în locul tainic al celui Preaînalt va trăi la
umbra celui Atotputernic. **2** Voi spune despre DOMNUL: El
este locul meu de scăpare și fortăreața mea, Dumnezeul meu;
în el mă voi încrede. **3** Cu adevărat el te va elibera din lațul
păsărarului și din ciuma vătămătoare. **4** El te va acoperi cu
penele sale și sub aripile lui te vei adăposti, adevărul lui îți
va fi scut și platoșă. **5** Nu te vei înspăimânta de teroarea din
timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua. **6** Nici de ciuma

care umblă în întuneric, nici de distrugerea care pustiește la
amiază. 7 O mie vor cădea lângă tine și zece mii la dreapta ta,
dar de tine nu se va apropia. 8 Doar vei privi cu ochii tăi și vei
vedea răsplata celor stricați. 9 Deoarece l-ai făcut pe DOMNUL
locuința ta, pe cel Preaînalt, locul tău de scăpare, 10 Nu ți se va
întâmpla nimic rău, nici plagă nu se va apropia de locuința ta.
11 Pentru că el va porunci îngerilor săi referitor la tine, să te
păzească în toate căile tale. 12 Ei pe mâini te vor purta, ca să
nu îți lovești piciorul de vreo piatră. 13 Vei călca pe leu și viperă,
pe leul tânăr și pe dragon îi vei călca în picioare. 14 Pentru că
și-a pus dragostea în mine, de aceea îl voi scăpa, îl voi așeza în
înalt, deoarece a cunoscut numele meu. 15 Mă va chema și îi
voi răspunde, voi fi cu el în tulburare; îl voi elibera și îl voi onora.
16 Cu viață lungă îl voi sătura și îi voi arăta salvarea mea.

92 Un psalm sau o cântare pentru ziua de sabat. Este un lucru
bun să aduci mulțumiri DOMNULUI și să cânți laude numelui
tău, cel Preaînalt, 2 Să se arate bunătatea ta iubitoare dimineața
și credincioșia ta în fiecare noapte; 3 Pe un instrument cu zece
coarde și pe psalterion, pe harpa cu sunet solemn. 4 Pentru
că tu, DOAMNE, m-ai înveselit prin lucrarea ta, voi triumfa în
lucrările mâinilor tale. 5 DOAMNE, cât de mari sunt lucrările tale!
Și gândurile tale sunt foarte adânci. 6 Un om neghiob nu știe;
niciun prost nu înțelege aceasta. 7 Când cel stricat răsare ca
iarba și când toți lucrătorii nelegiuirii înfloresc, este pentru a
fi nimiciți pentru totdeauna, 8 Dar tu, DOAMNE, ești cel mai
înalt pentru totdeauna. 9 Căci, iată, dușmanii tăi, DOAMNE,
căci, iată, dușmanii tăi vor pieri; toți lucrătorii nelegiuirii vor fi
împrăștiați. 10 Dar tu vei înălța cornul meu ca al unicornului, voi
fi uns cu untdelemn proaspăt. 11 Ochiul meu de asemenea va

vedea dorința mea împlinită asupra dușmanilor mei și urechile
mele vor auzi dorința mea împlinită asupra celor stricați ce se
ridică împotriva mea. 12 Cel drept va înflori ca palmierul, va
crește ca un cedru în Liban. 13 Cei sădiți în casa DOMNULUI
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru. 14 Ei vor aduce rod și la
bătrânețe; vor fi grași și înfloritori; 15 Ca să arate că DOMNUL
este integru; el este stânca mea și nu este nedreptate în el.

93 DOMNUL domnește, el este îmbrăcat cu maiestate;
DOMNUL este îmbrăcat cu putere, cu care s-a încins el însuși;
lumea de asemenea este întemeiată, ca să nu fie mișcată. 2
Tronul tău este întemeiat din vechime, tu ești din eternitate. 3
Potopurile au înălțat, DOAMNE, potopurile și-au înălțat vocile;
potopurile își înalță valurile. 4 DOMNUL, în înalt, este mai
puternic decât zgomotul multor ape, da, decât puternicele valuri
ale mării. 5 Mărturiile tale sunt cu totul sigure, sfințenie se cuvine
casei tale, DOAMNE, pentru totdeauna.

94 DOAMNE Dumnezeu, căruia răzbunarea îi aparține;
Dumnezeule, căruia răzbunarea îi aparține, arată-te. 2 Înalță-te,
tu judecător al pământului, întoarce o răsplată celui mândru. 3
DOAMNE, până când cei răi, până când cei stricați vor triumfa?
4 Până când vor rosti și vor vorbi lucruri grele? Și toți lucrătorii
nelegiuirii se vor făli? 5 Ei rup în bucăți poporul tău, DOAMNE,
și nenorocesc moștenirea ta. 6 Ei ucid văduva și străinul și ucid
pe cei fără tată. 7 Totuși ei spun: DOMNUL nu va vedea, nici
Dumnezeul lui Iacob nu va lua aminte. 8 Înțelegeți, voi neghiobilor
printre oameni și proștilor, când veți fi înțelepți? 9 Cel ce a sădit
urechea, nu va auzi? Cel ce a format ochiul, nu va vedea? 10
Cel ce pedepsește păgânii, nu va corecta? Cel ce învață pe om
cunoaștere, nu va cunoaște? 11 DOMNUL cunoaște gândurile

omului, că ele sunt deșertăciune. **12** Binecuvântat este omul pe
care tu îl disciplinezi, DOAMNE, și îl înveți din legea ta; **13** Ca să
îi dai odihnă de la zilele de restrişte, până ce groapa va fi săpată
pentru cel stricat. **14** Căci DOMNUL nu va lepăda pe poporul
său, nici nu va părăsi moștenirea sa. **15** Ci judecată se va
întoarce la dreptate și toți cei integri în inimă o vor urma. **16** Cine
se va ridica pentru mine împotriva făcătorilor de rău? Sau cine
va sta în picioare pentru mine împotriva lucrătorilor nelegiuirii?
17 De nu ar fi fost DOMNUL ajutorul meu, sufletul meu aproape
că ar fi locuit în tăcere. **18** Când am spus: Piciorul meu alunecă;
mila ta, DOAMNE, m-a susținut. **19** În mulțimea gândurilor mele
dinăuntrul meu, mângâierile tale îmi desfată sufletul. **20** Va avea
tronul nelegiuirii părtășie cu tine, care urzește ticăloșie printr-o
lege? **21** Ei se adună împreună împotriva sufletului celui drept și
condamnă sângele nevinovat. **22** Dar DOMNUL este apărarea
mea; și Dumnezeul meu este stânca locului meu de scăpare. **23**
Și el va aduce peste ei propria lor nelegiuire și îi va stârpi în
propria lor stricăciune; da, DOMNUL Dumnezeul nostru îi va
stârpi.

95 Veniți să cântăm DOMNULUI, să înălțăm sunet de bucurie
stâncii salvării noastre. **2** Să venim înaintea lui cu mulțumire
și să îi înălțăm sunet de bucurie cu psalmi. **3** Căci DOMNUL
este un Dumnezeu mare și un Împărat mare deasupra tuturor
dumnezeilor. **4** În mâna lui sunt adâncurile pământului; puterea
dealurilor este de asemenea a lui. **5** Marea este a lui și el a
făcut-o, și mâinile lui au format uscatul. **6** Veniți să ne închinăm
și să ne prosternăm, să îngenunchem înaintea DOMNULUI,
făcătorul nostru. **7** Pentru că el este Dumnezeul nostru; și noi
suntem poporul pășunii sale și oile mâinii sale. Astăzi dacă îi veți

auzi vocea, **8** Nu vă împietriți inimile, ca în provocare și ca în
ziua ispitirii în pustie, **9** Când părinții voștri m-au ispitit, m-au
încercat și au văzut lucrarea mea. **10** Patruzeci de ani această
generație m-a mâhnit și am spus: Acesta este un popor care se
rătăcește în inima lor și nu au cunoscut căile mele. **11** Lor le-am
jurat în furia mea că nu vor intra în odihna mea.

96 Cântați DOMNULUI o cântare nouă, cântați DOMNULUI,
tot pământul. **2** Cântați DOMNULUI, binecuvântați numele lui;
arătați salvarea lui zi de zi. **3** Vestiți gloria lui printre păgâni,
minunile lui printre toate popoarele. **4** Pentru că DOMNUL este
mare și demn de a fi mult lăudat, el este de temut deasupra
tuturor dumnezeilor. **5** Căci toți dumnezeii națiunilor sunt idoli,
dar DOMNUL a făcut cerurile. **6** Onoare și maiestate sunt
înaintea lui, putere și frumusețe sunt în sanctuarul său. **7** Dați
DOMNULUI, voi familii de popoare, dați DOMNULUI glorie și
putere. **8** Dați DOMNULUI gloria datorată numelui său, aduceți
ofrandă și veniți în curțile lui. **9** O, închinați-vă DOMNULUI
în frumusețea sfințeniei, temeți-vă înaintea lui, tot pământul.
10 Spuneți printre păgâni că DOMNUL domnește, lumea de
asemenea va fi întemeiată astfel că nu va fi clătinată, el va
judeca poporul cu dreptate. **11** Să se bucure cerurile și să se
veselească pământul; să urle marea și plinătatea ei. **12** Să se
bucure câmpul și tot ce este în el, atunci toți copacii pădurii se
vor bucura, **13** Înaintea DOMNULUI, căci el vine, căci el vine să
judece pământul, el va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu
adevărul său.

97 DOMNUL domnește; să se bucure pământul; să se
veselească mulțimea insulelor. **2** Nori și întuneric sunt de jur
împrejurul lui, dreptate și judecată sunt locuința tronului său.

3 Un foc merge înaintea lui și arde pe dușmanii lui de jur
împrejur. **4** Fulgerele lui au luminat lumea, pământul a văzut și a
tremurat. **5** Dealurile s-au topit ca ceara în prezența DOMNULUI,
în prezența Domnului întregului pământ. **6** Cerurile vestesc
dreptatea lui și toate popoarele văd gloria sa. **7** Încurcați fie
toți cei ce servesc chipurilor cioplite, cei ce se fălesc cu idoli,
închinați-vă lui, voi, toți dumnezeii. **8** Sionul a auzit și s-a veselit;
și fiicele lui Iuda s-au bucurat pentru judecățile tale, DOAMNE. **9**
Pentru că tu, DOAMNE, ești înalt deasupra întregului pământ, tu
ești înălțat mult deasupra tuturor dumnezeilor. **10** Voi, care iubiți
pe DOMNUL, urâți răul; el păstrează sufletele sfinților săi; îi
eliberează din mâna celor stricați. **11** Lumină este semănată
pentru cel drept și veselie pentru cel integru în inimă. **12** Bucurați-
vă în DOMNUL, voi cei drepți, și aduceți mulțumire la amintirea
sfinteniei sale.

98 Un psalm. Cântați DOMNULUI o cântare nouă, căci a
făcut lucruri minunate, dreapta sa și brațul său sfânt, i-au adus
victoria. **2** DOMNUL a făcut cunoscută salvarea sa, dreptatea
lui a arătat-o pe față înaintea ochilor păgânilor. **3** Și-a amintit
mila sa și adevărul său față de casa lui Israel, toate marginile
pământului au văzut salvarea Dumnezeului nostru. **4** Înălțați
sunet de bucurie către DOMNUL, tot pământul, înălțați sunet
tare și bucurați-vă și cântați laudă. **5** Cântați DOMNULUI cu
harpa, cu harpa și cu vocea unui psalm. **6** Cu trâmbițe și sunet
de corn înălțați sunet de bucurie înaintea DOMNULUI, Împăratul.
7 Să urle marea și plinătatea ei, lumea și locuitorii ei. **8** Să
bată din palme potopurile, să cânte de bucurie munții împreună
9 Înaintea DOMNULUI, căci el vine să judece pământul, cu
dreptate va judeca el lumea și popoarele cu echitate.

99 DOMNUL domnește; să tremure popoarele; el șade între
heruvimi; să se cutremure pământul. **2** DOMNUL este mare
în Sion; și el este înalt deasupra tuturor popoarelor. **3** Să
laude ei numele tău mare și înfricoșător, căci el este sfânt. **4**
Puterea împăratului de asemenea iubește judecata; tu întemeiezi
echitate, faci judecată și dreptate în Iacob. **5** Înălțați pe DOMNUL
Dumnezeul nostru și închinați-vă înaintea sprijinului piciorului
său, căci el este sfânt. **6** Moise și Aaron printre preoții lui și
Samuel printre cei ce cheamă numele lui; ei au chemat pe
DOMNUL și el le-a răspuns. **7** Le-a vorbit într-un stâlp de nor, ei
au ținut mărturiile lui și rânduiala pe care le-a dat-o. **8** Tu le-
ai răspuns, DOAMNE Dumnezeul nostru, ai fost pentru ei un
Dumnezeu iertător, deși te-ai răzbunat asupra faptelor lor. **9**
Înălțați pe DOMNUL Dumnezeul nostru și închinați-vă la muntele
său sfânt, căci DOMNUL Dumnezeul nostru este sfânt.

100 Un psalm de laudă. Înălțați sunet de bucurie către
DOMNUL, tot pământul. **2** Serviți DOMNULUI cu veselie, veniți
cu cântare înaintea prezenței lui. **3** Să știți că el, DOMNUL,
este Dumnezeu; el este cel ce ne-a făcut și nu noi înșine;
suntem poporul său și oile pășunii sale. **4** Intrați pe porțile lui cu
mulțumire și în curțile lui cu laudă, mulțumiți-i și binecuvântați-i
numele. **5** Pentru că DOMNUL este bun; mila lui este veșnică; și
adevărul lui dăinuiește din generație în generație.

101 Un psalm al lui David. Despre milă și judecată voi cânta;
ție, DOAMNE, îți voi cânta. **2** Mă voi purta cu înțelepciune pe o
cale desăvârșită. Când vei veni la mine? Voi umbla înăuntrul
casei mele cu o inimă desăvârșită. **3** Nu voi pune niciun lucru
stricat înaintea ochilor mei, urăsc lucrarea celor ce se abat;
ea nu se va lipi de mine. **4** O inimă perversă se va depărta

de la mine, nu voi cunoaște o persoană stricată. **5** Pe oricine
defăimează pe ascuns pe aproapele său îl voi stârpi, pe cel
ce are o privire trufașă și o inimă mândră nu îl voi suferi. **6**
Ochii mei vor fi peste cei credincioși din țară, ca să locuiască cu
mine; cel ce umblă pe o cale desăvârșită, acela mă va servi. **7**
Cel ce lucrează înșelăciune nu va locui înăuntrul casei mele,
cel ce spune minciuni nu va rămâne înaintea ochilor mei. **8**
La revărsatul zorilor voi nimici pe toți stricații din țară, ca să
stârpesc pe toți înfăptuitorii stricați din cetatea DOMNULUI.

102 O rugăciune a celui nenorocit, când este copleșit și își
revarsă plângerea înaintea DOMNULUI. Ascultă-mi rugăciunea,
DOAMNE, și să ajungă strigătul meu până la tine. **2** Nu îți
ascunde fața de la mine în ziua tulburării; apleacă-ți urechea
spre mine, în ziua când chem, răspunde-mi repede. **3** Căci zilele
mele sunt mistuite ca fumul și oasele mele sunt arse ca un
tăciune. **4** Inima mea este lovită și uscată precum iarba, încât uit
să îmi mănânc pâinea. **5** Din cauza vocii geamătului meu oasele
mi se lipesc de pielea mea. **6** Sunt ca un pelican în pustie, sunt
ca o bufniță a deșertului. **7** Veghez și sunt ca o vrabie singură
pe acoperișul casei. **8** Dușmanii mei mă ocărăsc toată ziua;
și cei furioși pe mine jură împotriva mea. **9** Căci am mâncat
cenușa ca pâinea și mi-am amestecat băutura cu plâns, **10** Din
cauza indignării tale și a furiei tale, căci tu m-ai ridicat și m-ai
aruncat jos. **11** Zilele mele sunt ca o umbră care se lungește; și
eu sunt uscat precum iarba. **12** Dar tu, DOAMNE, vei dăinui
pentru totdeauna; și amintirea ta din generație în generație. **13**
Tu te vei ridica și vei avea milă de Sion, căci a venit timpul să îi
arăți favoare, da, timpul rânduit a venit. **14** Fiindcă servitorii tăi
au plăcere în pietrele sale și arată favoare țărânii lui. **15** Astfel

păgânii se vor teme de numele DOMNULUI și toți împărații
pământului de gloria ta. **16** Când va zidi DOMNUL Sionul, el
se va arăta în gloria sa. **17** Va lua aminte la rugăciunea celor
lipsiți și nu va disprețui rugăciunea lor. **18** Aceasta se va scrie
pentru generația ce vine, și poporul care va fi creat va lăuda pe
DOMNUL. **19** Pentru că a privit în jos din înaltul sanctuarului
său; din cer a privit DOMNUL pământul, **20** Pentru a asculta
geamătul prizonierului, pentru a dezlega pe cei ce sunt rânduiți
la moarte. **21** Pentru a vesti numele DOMNULUI în Sion și lauda
lui în Ierusalim, **22** Când popoarele și împărățiile se vor aduna,
pentru a servi DOMNULUI. **23** El mi-a slăbit puterea pe cale; mi-
a scurtat zilele. **24** Am spus: Dumnezeul meu, nu mă lua în
mijlocul zilelor mele; anii tăi sunt din generație în generație.
25 Din vechime tu ai pus temelia pământului, și cerurile sunt
lucrarea mâinilor tale. **26** Ele vor pieri, dar tu vei dăinui, da, toate
se vor învechi precum o haină; ca pe un veșmânt le vei schimba
și vor fi schimbate; **27** Dar tu ești același și anii tăi nu vor avea
sfârșit. **28** Copiii servitorilor tăi vor dăinui, și sămânța lor va fi
întemeiată, înaintea ta.

103 Un psalm al lui David. Binecuvântează pe DOMNUL,
sufletul meu și tot ce este înăuntrul meu, să binecuvânteze
numele lui sfânt. **2** Binecuvântează pe DOMNUL, sufletul
meu, și nu uita niciuna din binefacerile lui, **3** El, care iartă
toate nelegiuirile tale, care vindecă toate bolile tale, **4** Care îți
răscumpără viața de la groapă, care te încoronează cu bunătate
iubitoare și îndurări blânde, **5** Care îți satură gura cu bunătăți;
așa că tinerețea ta este înnoită precum a acvilei. **6** DOMNUL
face dreptate și judecată pentru toți cei oprimați. **7** El a făcut
cunoscute căile sale lui Moise, faptele sale copiilor lui Israel. **8**

DOMNUL este milos și cu har, încet la mânie și plin de milă. **9** El
nu va certa continuu, nici nu își va ține mânia pentru totdeauna.
10 El nu s-a purtat cu noi după păcatele noastre; nici nu ne-a
răsplătit conform nelegiuirilor noastre. **11** Căci așa cum cerul
este înalt deasupra pământului, atât de mare este mila lui spre
cei ce se tem de el. **12** Cât de departe este răsăritul de apus,
atât de departe a mutat el fărădelegile noastre de la noi. **13**
Precum un tată se îndură de copiii săi, așa se îndură DOMNUL
de cei ce se tem de el. **14** Căci el știe urzeala noastră; își
amintește că noi suntem țărână. **15** Cât despre om, zilele lui
sunt ca iarba, ca o floare din câmp, așa înflorește el. **16** Căci
vântul trece peste ea și aceasta s-a dus; și locul ei nu va mai fi
cunoscut. **17** Dar mila DOMNULUI este din veșnicie în veșnicie
peste cei ce se tem de el, și dreptatea lui la copiii copiilor lor, **18**
Pentru cei ce țin legământul său și își amintesc poruncile lui
pentru a le împlini. **19** DOMNUL a pregătit tronul său în ceruri;
și împărăția lui stăpânește peste toate. **20** Binecuvântați pe
DOMNUL, voi îngerii lui, tari în putere, care împliniți poruncile
lui, dând ascultare vocii cuvintelor sale. **21** Binecuvântați pe
DOMNUL, voi toate oștirile sale, voi servitori ai lui, care faceți
voia lui. **22** Binecuvântați pe DOMNUL, toate lucrările lui în toate
locurile stăpânirii lui; binecuvântează pe DOMNUL, suflete al
meu.

104 Binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu. DOAMNE
Dumnezeul meu, tu ești foarte mare; tu ești îmbrăcat cu onoare
și maiestate. **2** Cel care se acoperă cu lumină precum cu o
haină, cel care întinde cerurile ca pe o perdea, **3** Cel care pune
bârnele cămărilor lui în ape, cel care face din nori carul său; cel
care umblă pe aripile vântului; **4** Cel care face îngerii lui duhuri;

pe servitorii lui un foc arzând; **5** Care a pus fundațiile pământului,
ca să nu fie clintit niciodată. **6** Tu l-ai acoperit cu adâncul precum
cu o haină, apele au stat deasupra munților. **7** La mustrarea ta
ele au fugit; la vocea tunetului tău au plecat în grabă. **8** Ele urcă
pe munți; coboară pe văi spre locul pe care tu l-ai întemeiat
pentru ele. **9** Ai așezat un hotar ca ele să nu treacă peste el, ca
să nu se întoarcă din nou să acopere pământul. **10** El trimite
izvoarele în văile care aleargă printre dealuri. **11** Ele adapă
fiecare fiară a câmpului, măgarii sălbatici își astâmpără setea.
12 Prin ele păsările cerului, care cântă printre ramuri, își vor avea
locuințele. **13** El adapă dealurile din cămările lui, pământul este
săturat cu rodul lucrărilor tale. **14** El face să crească iarba pentru
vite și verdeață pentru folosul omului, ca să aducă hrană din
pământ; **15** Și vin, care face inima omului veselă, și untdelemn
pentru a face fața lui să strălucească și pâine care întărește
inima omului. **16** Copacii DOMNULUI sunt plini de sevă; cedrii
Libanului, pe care i-a sădit, **17** Unde păsările își fac cuiburile; cât
despre barză, brazii sunt casa ei. **18** Dealurile înalte sunt un loc
de scăpare pentru caprele sălbatice; și stâncile pentru iepuri.
19 El a rânduit luna pentru anotimpuri, soarele își cunoaște
apusul. **20** Tu faci întuneric și este noapte, în care toate fiarele
pădurii se furișează. **21** Leii tineri răcnesc după prada lor și își
caută hrana de la Dumnezeu. **22** Soarele răsare, ei se adună
și se culcă în vizuinile lor. **23** Omul iese la lucrarea lui și la
munca lui până seara. **24** DOAMNE, cât de multe sunt lucrările
tale! În înțelepciune le-ai făcut pe toate, pământul este plin de
bogățiile tale. **25** Așa este această măreață și largă mare, în
care sunt nenumărate lucruri furișându-se, deopotrivă fiare mici
și mari. **26** Acolo merg corăbiile, acolo este acel leviatan, tu l-

ai făcut să se joace în ea. **27** Acestea toate te așteptă, ca să
le dai hrana la timpul cuvenit. **28** Ce le dai, ele adună, tu îți
deschizi mâna, ele se umplă cu bunătăți. **29** Îți ascunzi fața, ele
se tulbură; le iei suflarea, ele mor și se întorc în țărâna lor. **30**
Trimiți duhul tău, ele sunt create și înnoiești fața pământului. **31**
Gloria DOMNULUI va dăinui pentru totdeauna, DOMNUL se va
bucura în lucrările lui. **32** El se uită pe pământ și acesta tremură,
atinge dealurile și ele fumegă. **33** Voi cânta DOMNULUI cât timp
trăiesc, voi cânta laudă Dumnezeului meu cât timp voi fi. **34**
Meditația mea despre el va fi dulce, mă voi veseli în DOMNUL.
35 Să fie mistuiți păcătoșii de pe pământ și să nu mai fie cei
stricați. Binecuvântează pe DOMNUL, suflete al meu. Lăudați pe
DOMNUL.

105 Aduceți mulțumiri DOMNULUI; chemați numele lui, faceți
cunoscute faptele lui printre popoare. **2** Cântați-i, cântați-i psalmi,
vorbiți despre toate lucrările lui minunate. **3** Lăudați-vă în sfântul
său nume, să se bucure inima celor ce caută pe DOMNUL. **4**
Căutați pe DOMNUL și puterea lui, căutați fața lui întotdeauna.
5 Amintiți-vă lucrările lui minunate pe care le-a făcut, minunile lui
și judecățile gurii sale, **6** Voi, sămânță a lui Avraam, servitorul
lui, copii ai lui Iacob, aleșii lui. **7** El este DOMNUL Dumnezeul
nostru, judecățile lui sunt pe tot pământul. **8** El și-a amintit
legământul său pentru totdeauna, cuvântul care l-a poruncit la o
mie de generații. **9** Legământ pe care l-a făcut cu Avraam și
jurământul său lui Isaac; **10** Și a confirmat același legământ lui
Iacob ca lege, și lui Israel ca legământ veșnic, **11** Spunând: Ție
îți voi da țara Canaanului, sorțul moștenirii tale; **12** Când au
fost doar puțini oameni la număr; da, foarte puțini și străini în
ea. **13** Când au mers de la o națiune la alta, de la o împărăție

la alt popor; **14** El nu a permis niciunui om să le facă rău;
da, a mustrat împărați pentru ei, **15** Spunând: Nu atingeți pe
unșii mei și nu faceți rău profeților mei. **16** Mai mult, a chemat
foamete peste țară, a frânt tot toiagul pâinii. **17** A trimis un om
înaintea lor, pe Iosif, care a fost vândut ca servitor, **18** Ale cărui
picioare le-au rănit cu cătușe, fiind pus în fiare, **19** Până la timpul
când cuvântul său a venit, cuvântul DOMNULUI l-a încercat.
20 Împăratul, stăpânul poporului, a trimis și l-a dezlegat și l-a
eliberat. **21** L-a făcut domn al casei sale și stăpân peste toată
averea sa, **22** Pentru a lega pe prinții lui după plăcerea sa și a
învăța pe bătrânii săi înțelepciune. **23** Israel de asemenea a
venit în Egipt; și Iacob a locuit temporar în țara lui Ham. **24** Și el
a înmulțit mult pe poporul lui; și i-a făcut mai puternici decât
pe dușmanii lor. **25** A întors inima lor pentru a urî pe poporul
său, ca să se poarte cu viclenie cu servitorii săi. **26** A trimis
pe Moise, servitorul său; și pe Aaron, pe care l-a ales. **27** Ei
au arătat semnele lui printre ei și minuni în țara lui Ham. **28** El
a trimis întunecime și a făcut-o întuneric; și nu s-au răzvrătit
împotriva cuvântului său. **29** Le-a prefăcut apele în sânge și le-a
ucis peștii. **30** Pământul lor a adus broaște din abundență, în
încăperile împăraților lor. **31** El a vorbit și au venit multe feluri de
muște și păduchi în toate ținuturile lor. **32** Le-a dat grindină ca
ploaie și flăcări de foc în țara lor. **33** A lovit de asemenea viile lor
și smochinii lor și a rupt copacii din ținuturile lor. **34** El a vorbit și
lăcustele și omizile au venit fără număr, **35** Și au mâncat toată
verdeața în țara lor și au mâncat rodul pământului lor. **36** A lovit
de asemenea toți întâii născuți în țara lor, măreția întregii lor
puteri. **37** De asemenea i-a scos afară cu argint și aur; și nu a
fost nimeni fără vlagă printre triburile lor. **38** Egiptul s-a veselit la

plecarea lor, căci spaima de ei a căzut asupra lor. **39** El a întins
un nor ca acoperitoare și foc pentru a da lumină în timpul nopții.
40 Poporul a cerut și el a adus prepelițe și i-a săturat cu pâinea
cerului. **41** El a deschis stânca și apele au țâșnit; ele au alergat
în locurile uscate ca un râu. **42** Căci și-a amintit promisiunea
sa sfântă și de Avraam servitorul său. **43** Și și-a adus afară
poporul cu bucurie și pe aleșii săi cu veselie; **44** Și le-a dat țările
păgânilor și au moștenit munca popoarelor; **45** Ca să păzească
statutele lui și să țină legile lui. Lăudați pe DOMNUL.

106 Lăudați pe DOMNUL. Aduceți mulțumiri DOMNULUI,
pentru că este bun, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **2**
Cine poate rosti faptele puternice ale DOMNULUI? Cine poate
arăta toată lauda sa? **3** Binecuvântați sunt cei ce țin judecata și
cel ce face dreptate tot timpul. **4** Amintește-ți de mine, DOAMNE,
cu favoarea pe care o porți poporului tău, cercetează-mă cu
salvarea ta, **5** Ca să văd binele aleșilor tăi, să mă bucur în
veselia națiunii tale, să mă laud cu moștenirea ta. **6** Noi am
păcătuit împreună cu părinții noștri, am făcut nelegiuire, am
lucrat cu stricăciune. **7** Părinții noștri nu au înțeles minunile
tale în Egipt; nu și-au amintit mulțimea îndurărilor tale, ci te-au
provocat la mare, la Marea Roșie. **8** Cu toate acestea el i-a
salvat pentru numele său, ca să facă puterea lui mare să fie
cunoscută. **9** A mustrat Marea Roșie de asemenea și a secat,
astfel i-a condus prin adâncuri, ca prin pustie. **10** Și i-a salvat din
mâna celui ce îi ura și i-a răscumpărat din mâna dușmanului.
11 Și apele au acoperit pe dușmanii lor, niciunul dintre ei nu a
rămas. **12** Atunci au crezut cuvintele sale; au cântat lauda lui. **13**
Dar i-au uitat curând lucrările; nu i-au așteptat sfatul, **14** Ci au
poftit peste măsură în pustie și au ispitit pe Dumnezeu în pustie.

15 Iar el le-a dat ce au cerut, dar a trimis slăbiciune în sufletul lor.
16 De asemenea l-au invidiat pe Moise în tabără și pe Aaron,
sfântul DOMNULUI. **17** Pământul s-a deschis și a înghițit pe
Datan și a acoperit ceata lui Abiram. **18** Și un foc s-a aprins în
ceata lor; flacăra a ars pe cei stricați. **19** Ei au făcut un vițel în
Horeb și s-au închinat chipului turnat. **20** Astfel au schimbat
gloria lor cu chipul unui bou care mănâncă iarbă. **21** L-au uitat
pe Dumnezeu, salvatorul lor, care a făcut lucruri mari în Egipt,
22 Lucrări minunate în țara lui Ham și lucruri înfricoșătoare lângă
Marea Roșie. **23** De aceea a spus că i-ar nimici, de nu ar fi
stat în picioare Moise, alesul său, înaintea lui în spărtură, ca
să abată furia lui, ca nu cumva să îi nimicească. **24** Da, au
disprețuit țara plăcută, nu au crezut cuvântul său, **25** Ci au cârtit
în corturile lor și nu au dat ascultare vocii DOMNULUI. **26** De
aceea și-a înălțat mâna împotriva lor, ca să îi doboare în pustie,
27 Pentru a doborî de asemenea sămânța lor printre națiuni și
pentru a-i împrăștia prin țări. **28** Ei înșiși s-au alipit de Baal-Peor
și au mâncat sacrificiile morților. **29** Astfel l-au provocat la mânie
cu faptele lor și plaga a izbucnit peste ei. **30** Atunci Fineas s-a
ridicat în picioare și a făcut judecată și plaga s-a oprit. **31** Și
aceasta i s-a socotit dreptate din generație în generație, până în
veșnicie. **32** L-au mâniat de asemenea la apele certei, așa că i-
a mers rău lui Moise datorită lor, **33** Deoarece i-au provocat
duhul, astfel că a vorbit nechibzuit cu buzele sale. **34** Nu au
nimicit națiunile, referitor la care DOMNUL le-a poruncit, **35** Ci
s-au amestecat printre păgâni și le-au învățat lucrările. **36** Și
au servit idolilor lor, care au fost o capcană pentru ei. **37** Da,
au sacrificat dracilor pe fiii lor și pe fiicele lor, **38** Și au vărsat
sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fiicelor lor, pe care i-au

sacrificat idolilor Canaanului; și țara a fost profanată cu sânge.
39 Astfel s-au pângărit cu propriile fapte și au curvit cu propriile
lor născociri. **40** De aceea s-a aprins furia DOMNULUI împotriva
poporului său, într-atât că a detestat propria lui moștenire. **41**
Și i-a dat în mâna păgânilor; și cei ce i-au urât au condus
asupra lor. **42** Dușmanii lor de asemenea i-au oprimat și au fost
supuși sub mâinile lor. **43** De multe ori el i-a eliberat, dar ei l-au
provocat cu sfatul lor și au fost înjosiți pentru nelegiuirea lor.
44 Cu toate acestea el a dat atenție nenorocirii lor, când le-a
ascultat strigătul, **45** Și pentru ei și-a amintit de legământul său
și s-a pocăit conform mulțimii îndurărilor sale. **46** El i-a făcut să
găsească milă la toți cei ce i-au dus captivi. **47** Salvează-ne,
DOAMNE Dumnezeul nostru, și adună-ne dintre păgâni, ca să
dăm mulțumiri numelui tău sfânt și să triumfăm în lauda ta. **48**
Binecuvântat fie DOMNUL Dumnezeul lui Israel din veșnicie în
veșnicie, și tot poporul să spună: Amin. Lăudați pe DOMNUL.

107 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este bun, că
a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **2** Așa să spună cei
răscumpărați ai DOMNULUI, pe care el i-a răscumpărat din
mâna dușmanului; **3** Și i-a adunat din țări, de la răsărit și de
la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi. **4** Ei au rătăcit în
pustie pe o cale neumblată, nu au găsit nicio cetate în care
să locuiască. **5** Înfometați și însetați, sufletul lor a leșinat în
ei. **6** Atunci în tulburarea lor au strigat către DOMNUL și el i-a
eliberat din strâmtorările lor. **7** Și i-a condus pe drumul drept, ca
să meargă la o cetate de locuit. **8** O, de ar lăuda oamenii pe
DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele lui lucrări
pentru copiii oamenilor. **9** Căci el satură sufletul care tânjește și
umple sufletul flămând cu bunătate. **10** Cei care șed în întuneric

și în umbra morții sunt legați în nenorocire și în fier, **11** Pentru că
s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit
sfatul celui Preaînalt; **12** De aceea le-a umilit inima cu muncă; au
căzut și nu a fost nimeni să îi ajute. **13** Atunci în tulburarea lor
au strigat către DOMNUL și el i-a salvat din strâmtorările lor. **14**
I-a adus din întuneric și din umbra morții și a rupt legăturile lor în
bucăți. **15** O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea
lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor. **16**
Căci el a frânt porțile de aramă și a tăiat zăvoarele de fier
în bucăți. **17** Nebunii, din cauza fărădelegii lor și din cauza
nelegiuirilor lor, sunt nenorociți. **18** Sufletul lor detestă tot felul de
mâncare și se apropie de porțile morții. **19** Atunci în tulburarea
lor strigă către DOMNUL, iar el îi salvează din strâmtorările lor.
20 A trimis cuvântul lui și i-a vindecat și i-a eliberat din nimicirile
lor. **21** O, de ar lăuda oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea
lui și pentru minunatele lui lucrări pentru copiii oamenilor. **22**
Să aducă sacrificii de mulțumiri și să vestească lucrările lui cu
bucurie. **23** Cei ce coboară la mare în corăbii, care fac comerț
pe ape mari, **24** Aceștia văd lucrările DOMNULUI și minunile lui
în adânc. **25** Pentru că el poruncește și ridică vântul furtunos,
care înalță valurile mării. **26** Se ridică spre cer, coboară din nou
spre adâncuri, sufletul lor se topește din cauza tulburării. **27** Ei
se clatină încoace și încolo și șovăie ca un om beat și sunt la
capătul înțelepciunii lor. **28** Atunci în tulburarea lor strigă către
DOMNUL, iar el îi scoate din strâmtorările lor. **29** El furtuna o
face liniște, așa că valurile ei se alină. **30** Atunci ei se veselesc că
s-au liniștit, iar el îi conduce la limanul lor dorit. **31** O, de ar lăuda
oamenii pe DOMNUL pentru bunătatea lui și pentru minunatele
lui lucrări pentru copiii oamenilor. **32** Să îl înalțe în adunarea

poporului și să îl laude în sfatul bătrânilor. **33** El preface râurile
în pustie și izvoarele de apă în uscăciune; **34** Un pământ roditor
îl preface în pământ sterp, pentru stricăciunea celor ce locuiesc
în el. **35** El schimbă pustia în apă stătătoare și pământul uscat în
izvoare de apă. **36** Și acolo face pe cei flămânzi să locuiască,
pentru ca ei să zidească o cetate de locuit, **37** Și să semene
câmpuri și să sădească vii, care să aducă roadele venitului. **38**
El de asemenea îi binecuvântează, astfel că se înmulțesc foarte
mult; și nu lasă vitele lor să se împuțineze. **39** Din nou, ei sunt
împuținați și înjosiți prin oprimare, nenorocire și întristare. **40**
El varsă dispreț peste prinți și îi face să rătăcească în pustie,
unde nu este nicio cale. **41** Totuși din nenorocire el așază pe cel
sărac în înalt și îi face familii ca o turmă. **42** Cei drepți vor vedea
aceasta și se vor bucura și toată nelegiuirea își va închide gura.
43 Oricine este înțelept și va lua seama la aceste lucruri, aceia
vor înțelege bunătatea iubitoare a DOMNULUI.

108 O cântare sau psalm al lui David. Dumnezeule, inima mea
este hotărâtă; voi cânta și voi da laudă, chiar cu gloria mea. **2**
Trezește-te, psalterion și harpă, eu însumi mă voi trezi devreme.
3 Te voi lăuda, DOAMNE, printre popoare și îți voi cânta laude
printre națiuni. **4** Căci mila ta este mare deasupra cerurilor, și
adevărul tău ajunge până la nori. **5** Fii înălțat, Dumnezeule,
deasupra cerurilor, și gloria ta deasupra întregului pământ; **6** Ca
preaiubiții tăi să fie eliberați, salvează cu dreapta ta și răspunde-
mi. **7** Dumnezeu a vorbit în sfințenia sa; mă voi bucura, voi
împărți Sihemul și voi măsura valea Sucot. **8** Galaadul este al
meu; Manase este al meu; Efraim de asemenea este puterea
capului meu; Iuda este legiuitorul meu. **9** Moab este vasul meu
pentru spălare; peste Edom îmi voi arunca sandala; peste Filistia

voi triumfa. **10** Cine mă va duce în cetatea cea tare? Cine
mă va conduce în Edom? **11** Nu voiești tu, Dumnezeule, care
ne-ai lepădat? Și nu voiești tu, Dumnezeule, să mergi înainte
cu oștirile noastre? **12** Dă-ne ajutor în timpul tulburării, fiindcă
zadarnic este ajutorul omului. **13** Prin Dumnezeu vom lucra
vitejește, căci el va călca în picioare pe dușmanii noștri.

109 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Nu tăcea,
Dumnezeul laudei mele, **2** Pentru că gura celui stricat și gura
celui înșelător sunt deschise împotriva mea, au vorbit împotriva
mea cu o limbă mincinoasă. **3** M-au încercuit de asemenea cu
vorbe de ură și au luptat împotriva mea fără motiv. **4** Pentru
dragostea mea sunt ei potrivnicii mei, dar eu mă dedic rugăciunii.
5 Și mi-au răsplătit cu rău pentru bine și ură pentru dragostea
mea. **6** Pune peste el un om stricat și să stea în picioare
Satan la dreapta lui. **7** Când va fi judecat, să fie condamnat
și rugăciunea lui să devină păcat. **8** Zilele lui să fie puține; și
un altul să îi ia serviciul. **9** Copiii lui să fie fără tată și soția lui
văduvă. **10** Copiii lui să fie continuu vagabonzi și să cerșească,
să își caute de asemenea pâinea departe de locurile lor pustiite.
11 Jecmănitorul să apuce tot ce are el; și lasă străinii să prade
munca lui. **12** Să nu fie acolo niciunul să întindă mila spre
el, nici să nu fie cineva să arate favoare pentru copiii lui fără
tată. **13** Posteritatea lui să fie stârpită; și în generația următoare
numele lor să fie șters. **14** Nelegiuirea părinților lui să fie amintită
înaintea DOMNULUI; și să nu se șteargă păcatul mamei sale. **15**
Să fie înaintea DOMNULUI continuu, ca să stârpească amintirea
lor de pe pământ. **16** Pentru că nu și-a amintit să arate milă, ci a
persecutat pe sărac și pe nevoiaș, ca să ucidă pe cel cu inima
frântă. **17** Cum a iubit el blestemarea, astfel să vină aceasta

la el; cum nu și-a găsit plăcere în binecuvântare, astfel să se
depărteze aceasta de el. **18** Cum s-a îmbrăcat cu blestemare
precum cu haina lui, astfel să vină aceasta în adâncurile lui
ca apa, și în oasele lui ca untdelemnul. **19** Să îi fie ca o haină
care îl acoperă și ca un brâu cu care este încins continuu.
20 Să fie aceasta răsplata potrivnicilor mei de la DOMNUL și
a celor ce vorbesc rău împotriva sufletului meu. **21** Dar tu,
DUMNEZEULE Domnul, lucrează pentru mine datorită numelui
tău, pentru că mila ta este bună, salvează-mă. **22** Căci eu sunt
sărac și nevoiaș, și inima mea este rănită înăuntrul meu. **23**
Am trecut ca umbra când aceasta se lungește, sunt aruncat
în sus și în jos ca lăcusta. **24** Genunchii mei se clatină de
postire și carnea mea hămesește de grăsime. **25** Am devenit de
asemenea ocară pentru ei, când s-au uitat la mine și-au clătinat
capetele. **26** Ajută-mă, DOAMNE Dumnezeul meu, salvează-mă
conform milei tale, **27** Ca ei să știe că aceasta este mâna ta; că
tu, DOAMNE, ai făcut aceasta. **28** Lasă-i să blesteme, dar tu
binecuvântează; când ei se ridică, să fie rușinați; dar servitorul
tău să se bucure. **29** Potrivnicii mei să se îmbrace cu rușine și
să se acopere cu propria lor confuzie, precum cu o manta. **30**
Voi lăuda foarte mult pe DOMNUL cu gura mea; da, îl voi lăuda
în mijlocul mulțimii. **31** Pentru că va sta în picioare la dreapta
celui sărac, pentru a-l salva de cei ce îi condamnă sufletul.

110 Un psalm al lui David. DOMNUL a spus Domnului meu:
Șezi la dreapta mea, până voi face pe dușmanii tăi sprijin
al piciorului tău. **2** DOMNUL va trimite toiagul tăriei tale din
Sion, domnește în mijlocul dușmanilor tăi. **3** Poporul tău va
fi binevoitor în ziua puterii tale; în frumusețile sfinteniei din
pântecele dimineții, tu ai roua tinereții tale. **4** DOMNUL a jurat și

nu se va pocăi: Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala
lui Melchisedec. **5** Domnul, la dreapta ta, va străpunge împărați
în ziua furiei sale. **6** Va judeca printre păgâni, va umple locurile
cu trupurile moarte; va răni capetele peste multe țări. **7** Va bea
din pârâul de pe cale, de aceea va înălța capul.

111 Lăudați pe DOMNUL. Voi lăuda pe DOMNUL cu întreaga
mea inimă în sfatul celor integri și în adunare. **2** Lucrările
DOMNULUI sunt mari, căutate de toți cei ce au plăcere în ele. **3**
Lucrarea lui este demnă de cinste și glorioasă; și dreptatea lui
dăinuiește pentru totdeauna. **4** El a făcut ca lucrările lui minunate
să fie amintite; DOMNUL este cu har și plin de compasiune.
5 El a dat mâncare celor ce se tem de el; întotdeauna își va
aminti legământul său. **6** El a arătat poporului său puterea
lucrărilor sale, ca să le dea moștenirea păgânilor. **7** Lucrările
mâinilor sale sunt adevăr și judecată; toate poruncile sale sunt
sigure. **8** Ele stau tari pentru totdeauna și întotdeauna și sunt
făcute în adevăr și integritate. **9** A trimis răscumpărare poporului
său, el a poruncit legământul său pentru totdeauna, sfânt și
înfricoșător este numele său. **10** Teama de DOMNUL este
începutul înțelepciunii, o bună înțelegere au toți cei ce împlinesc
poruncile lui, lauda lui dăinuiește pentru totdeauna.

112 Lăudați pe DOMNUL. Binecuvântat este omul care se
teme de DOMNUL, care își găsește mult plăcerea în poruncile
lui. **2** Sămânța lui va fi tare pe pământ, generația celor integri va
fi binecuvântată. **3** Avere și bogății vor fi în casa lui, și dreptatea
lui dăinuiește pentru totdeauna. **4** Celor integri le răsare lumină
în întuneric, el este cu har și plin de compasiune și drept. **5** Un
om bun arată favoare și împrumută, el se îngrijește de lucrurile
lui cu discernământ. **6** Cu siguranță nu se va clătina niciodată,

cel drept va fi în amintire pentru totdeauna. 7 Nu se va teme de
veștile rele, inima lui este hotărâtă, încrezându-se în DOMNUL.
8 Inima lui este întemeiată, el nu se va teme, până ce își va
vedea dorința împlinită asupra dușmanilor săi. 9 El a împrăștiat,
a dat săracului; dreptatea lui dăinuiește pentru totdeauna; cornul
lui va fi înălțat cu onoare. 10 Cel stricat va vedea și se va mâhni;
își va scrâșni dinții și se va topi, dorința celor stricați va pieri.

113 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați, voi, servitori ai DOMNULUI,
lăudați numele DOMNULUI. 2 Binecuvântat fie numele
DOMNULUI de acum înainte și pentru totdeauna. 3 De la
răsăritul soarelui până la apusul lui, numele DOMNULUI fie
lăudat. 4 DOMNUL este înalt deasupra tuturor națiunilor și
gloria lui deasupra cerurilor. 5 Cine este asemenea DOMNULUI
Dumnezeul nostru, care locuiește în înalt, 6 Care se umilește să
privească în cer și pe pământ! 7 El ridică pe sărac din țărână și
înalță pe nevoiaș din mormanul de balegă, 8 Ca să îl așeze
cu prinții, cu prinții poporului său. 9 El face ca femeia stearpă
să țină casa și să fie o mamă bucuroasă a copiilor. Lăudați pe
DOMNUL.

114 Când Israel a ieșit din Egipt, casa lui Iacob dintr-un popor
cu o limbă străină, 2 Iuda a fost sanctuarul său și Israel locul
stăpânirii lui. 3 Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors
înapoi. 4 Munții au săltat ca berbecii și colinele ca mieii. 5 Ce te-
a supărat pe tine, mare, de ai fugit? Pe tine, Iordane, de te-ai
întors înapoi? 6 Voi, munți, că ați săltat ca berbecii, și voi coline,
ca mieii? 7 Cutremură-te pământule, în prezența Domnului, în
prezența Dumnezeului lui Iacob, 8 Care a prefăcut stânca în
apă stătătoare, cremenea în fântână de ape.

115 Nu nouă, DOAMNE, nu nouă, ci numelui tău dă glorie,
pentru mila ta și pentru adevărul tău. **2** De ce să spună păgânii:
Unde este acum Dumnezeul lor? **3** Dar Dumnezeul nostru este
în ceruri, el a făcut tot ce i-a plăcut. **4** Idolii lor sunt argint și
aur, lucrarea mâinilor oamenilor. **5** Au guri, dar nu vorbesc;
au ochi, dar nu văd; **6** Au urechi, dar nu aud; au nări, dar nu
miros; **7** Au mâini, dar nu ating; au picioare, dar nu umblă; nici
nu vorbesc prin gâtul lor. **8** Cei ce îi fac sunt asemenea lor; și
fiecare ce se încrede în ei. **9** Israele, încrede-te în DOMNUL, el
este ajutorul lor și scutul lor. **10** Casă a lui Aaron, încrede-te în
DOMNUL, el este ajutorul lor și scutul lor. **11** Voi care vă temeți
de DOMNUL, încredeți-vă în DOMNUL, el este ajutorul lor și
scutul lor. **12** DOMNUL și-a amintit de noi, el ne va binecuvânta;
va binecuvânta casa lui Israel; va binecuvânta casa lui Aaron. **13**
Va binecuvânta pe cei ce se tem de DOMNUL, pe cei mici și pe
cei mari. **14** DOMNUL vă va înmulți continuu, pe voi și pe copiii
voștri. **15** Voi sunteți binecuvântați ai DOMNULUI care a făcut
cerul și pământul. **16** Cerul, chiar cerurile, sunt ale DOMNULUI,
dar pământul l-a dat copiilor oamenilor. **17** Morții nu laudă pe
DOMNUL, nici vreunul ce coboară la tăcere. **18** Dar noi vom
binecuvânta pe DOMNUL de acum înainte și pentru totdeauna.
Lăudați pe DOMNUL.

116 Iubesc pe DOMNUL, pentru că a auzit vocea mea și
cererile mele. **2** Pentru că și-a aplecat urechea spre mine, de
aceea îl voi chema cât timp voi trăi. **3** Întristările morții m-au
încercuit și durerile iadului m-au prins, am găsit tulburare și
întristare. **(Sheol h7585)** **4** Atunci am chemat numele DOMNULUI;
DOAMNE, te implor, eliberează sufletul meu. **5** Cu har este
DOMNUL și drept; da, Dumnezeul nostru este milostiv. **6**

DOMNUL păstrează pe cel simplu; am fost înjosit și el m-a
ajutat. 7 Întoarce-te la odihna ta, suflete al meu, căci DOMNUL
ți-a făcut mult bine. 8 Căci mi-ai eliberat sufletul de moarte, ochii
mei de lacrimi și picioarele mele de cădere. 9 Voi umbla înaintea
DOMNULUI în țara celor vii. 10 Am crezut, de aceea am vorbit;
am fost foarte nenorocit. 11 Am spus în graba mea: Toți oamenii
sunt mincinoși. 12 Ce voi întoarce DOMNULUI pentru toate
binefacerile lui către mine? 13 Voi lua paharul salvării și voi
chema numele DOMNULUI. 14 Îmi voi îndeplini promisiunile
față de DOMNUL, acum, în prezența întregului său popor. 15
Prețioasă este în ochii DOMNULUI moartea sfinților săi. 16
DOAMNE, cu adevărat eu sunt servitorul tău; eu sunt servitorul
tău și fiul roabei tale; tu ai dezlegat legăturile mele. 17 Ție îți voi
aduce sacrificiul de mulțumire și voi chema numele DOMNULUI.
18 Îmi voi îndeplini promisiunile față de DOMNUL, acum, în
prezența întregului său popor, 19 În curțile casei DOMNULUI, în
mijlocul tău, Ierusalime. Lăudați pe Domnul.

117 Lăudați pe DOMNUL, toate națiunile, lăudați-l toate
popoarele. 2 Pentru că bunătatea lui milostivă este mare față de
noi și adevărul DOMNULUI dăinuiește pentru totdeauna. Lăudați
pe DOMNUL.

118 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, pentru că este bun, că a
lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 2 Să spună Israel acum,
că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 3 Să spună casa lui
Aaron acum, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. 4 Să
spună cei ce se tem de DOMNUL acum, că a lui milă dăinuiește
pentru totdeauna. 5 În strâmtorare am chemat pe DOMNUL;
DOMNUL mi-a răspuns și m-a așezat la loc larg. 6 DOMNUL
este de partea mea; nu mă voi teme; ce îmi poate face omul?

7 DOMNUL îmi ține partea cu cei ce mă ajută, de aceea îmi
voi vedea dorința împlinită asupra celor ce mă urăsc. **8** Este
mai bine a te încrede în DOMNUL, decât a-ți pune încrederea
în om. **9** Este mai bine a te încrede în DOMNUL, decât a-ți
pune încrederea în prinți. **10** Toate națiunile m-au încercuit, dar
în numele DOMNULUI le voi nimici. **11** M-au încercuit; da, m-
au încercuit, dar în numele DOMNULUI le voi nimici. **12** M-au
încercuit ca niște albine; sunt stinse ca focul de spini, pentru
că în numele DOMNULUI le voi nimici. **13** Tu m-ai împins cu
asprime ca să cad, dar DOMNUL m-a ajutat. **14** DOMNUL
este puterea și cântarea mea și a devenit salvarea mea. **15**
Vocea bucuriei și a salvării este în corturile celor drepți, dreapta
DOMNULUI lucrează vitejește. **16** Dreapta DOMNULUI este
înălțată, dreapta DOMNULUI lucrează vitejește. **17** Nu voi muri,
ci voi trăi și voi vesti lucrările DOMNULUI. **18** DOMNUL m-a
disciplinat cu asprime, dar nu m-a dat morții. **19** Deschideți-mi
porțile dreptății, voi intra pe ele și voi lăuda pe DOMNUL, **20**
Această poartă a DOMNULUI, pe care cei drepți vor intra. **21** Te
voi lăuda, căci m-ai ascultat și ai devenit salvarea mea. **22** Piatra
pe care zidarii au respins-o a devenit capul colțului temeliei. **23**
DOMNUL a făcut aceasta; și este minunat în ochii noștri. **24**
Aceasta este ziua pe care DOMNUL a făcut-o; ne vom bucura și
ne vom veseli în ea. **25** Salvează acum, te implor, DOAMNE;
DOAMNE, te implor, trimite acum prosperitate. **26** Binecuvântat
fie cel ce vine în numele DOMNULUI; v-am binecuvântat din
casa DOMNULUI. **27** Dumnezeu este DOMNUL, care ne-a
arătat lumină; legați sacrificiul cu frânghii, de coarnele altarului.
28 Tu ești Dumnezeul meu și te voi lăuda, ești Dumnezeul meu,

te voi înălța. **29** Aduceți mulțumiri DOMNULUI, că este bun, că a
lui milă dăinuiește pentru totdeauna.

119 ALEF Binecuvântați sunt cei neîntinați pe cale, care umblă
în legea DOMNULUI. **2** Binecuvântați sunt cei ce țin mărturiile
lui și îl caută cu întreaga inimă. **3** Ei de asemenea nu fac
nelegiuire, ei umblă în căile lui. **4** Tu ne-ai poruncit să ținem
stăruitor preceptele tale. **5** O, de ar fi fost căile mele rânduite să
țină statutele tale! **6** Atunci nu mă voi rușina când voi respecta
toate poruncile tale. **7** Te voi lăuda cu o inimă dreaptă, după ce
voi învăța judecățile tale drepte. **8** Voi ține statutele tale, nu mă
părăsi de tot. BET **9** Cu ce își va curăți un tânăr calea? Ținând
seama la ea conform cuvântului tău. **10** Cu întreaga mea inimă
te-am căutat, nu mă lăsa să rătăcesc de la poruncile tale. **11**
Cuvântul tău l-am ascuns în inima mea, ca să nu păcătuiesc
împotriva ta. **12** Binecuvântat ești tu, DOAMNE, învață-mă
statutele tale. **13** Cu buzele mele am vestit toate judecățile
gurii tale. **14** M-am bucurat în calea mărturiilor tale, cât în toate
bogățiile. **15** Voi medita la preceptele tale și voi lua seama la
căile tale. **16** Mă voi desfăta în statutele tale, nu voi uita cuvântul
tău. GIMEL **17** Fă mult bine servitorului tău, ca să trăiesc și să
țin cuvântul tău. **18** Deschide-mi ochii să văd lucrurile minunate
din legea ta. **19** Eu sunt străin pe pământ, nu ascunde poruncile
tale de mine. **20** Sufletul meu se frânge de dorința pe care o
are pentru judecățile tale tot timpul. **21** Tu ai mustrat pe cei
mândri, care sunt blestemați, care rătăcesc de la poruncile tale.
22 Îndepărtează de mine ocara și disprețul, fiindcă am păzit
mărturiile tale. **23** Prinți de asemenea au șezut și au vorbit
împotriva mea, dar servitorul tău a meditat la statutele tale. **24**
Mărturiile tale de asemenea sunt desfătarea mea și sfătuitorii

mei. DALET **25** Sufletul meu se lipește de țărână, dă-mi viață
conform cuvântului tău. **26** Eu am vestit căile mele și tu m-ai
ascultat, învață-mă statutele tale. **27** Fă-mă să înțeleg calea
preceptelor tale, astfel voi vorbi despre minunatele tale lucrări.
28 Sufletul meu se topește de întristare, întărește-mă conform
cuvântului tău. **29** Îndepărtează de la mine calea minciunii și dă-
mi cu har legea ta. **30** Eu am ales calea adevărului, am pus
judecățile tale înaintea mea. **31** M-am lipit de mărturiile tale,
DOAMNE, nu mă da de rușine. **32** Voi alerga pe calea poruncilor
tale, când îmi vei lărgi inima. HE **33** Învață-mă, DOAMNE, calea
statutelor tale și o voi ține până la sfârșit. **34** Dă-mi înțelegere și
voi ține legea ta; da, o voi păzi cu întreaga mea inimă. **35** Fă-
mă să merg pe cărarea poruncilor tale, căci în ea îmi găsesc
plăcere. **36** Apleacă-mi inima la mărturiile tale și nu la poftire. **37**
Abate ochii mei de la a privi deșertăciune; și dă-mi viață pe calea
ta. **38** Întemeiază cuvântul tău servitorului tău, care este devotat
temerii de tine. **39** Abate ocara mea de care mă tem, fiindcă
judecățile tale sunt bune. **40** Iată, am tânjit după preceptele tale,
dă-mi viață în dreptatea ta. VAV **41** Lasă de asemenea îndurările
tale și salvarea ta să vină la mine, DOAMNE, conform cuvântului
tău. **42** Astfel voi avea cu ce să răspund celui ce mă ocărăște,
căci mă încred în cuvântul tău. **43** Și nu lua cuvântul adevărului
cu totul din gura mea, pentru că am sperat în judecățile tale. **44**
Astfel voi ține legea ta continuu pentru totdeauna și întotdeauna.
45 Și voi umbla în libertate, căci eu caut preceptele tale. **46** Voi
vorbi despre mărturiile tale de asemenea în fața împăraților și
nu mă voi rușina. **47** Și mă voi desfăta în poruncile tale, pe
care le-am iubit. **48** Mâinile mele de asemenea le voi înălța spre
poruncile tale, pe care le-am iubit; și voi medita la statutele tale.

ZAYIN **49** Amintește servitorului tău cuvântul, în care m-ai făcut
să sper. **50** Acesta îmi este mângâierea în necazul meu, căci
cuvântul tău mi-a dat viață. **51** Cei mândri m-au luat mult în
derâdere, totuși nu m-am abătut de la legea ta. **52** Mi-am amintit
de judecățile tale din vechime, DOAMNE, și m-am mângâiat. **53**
Groaza m-a cuprins din cauza celor stricați care părăsesc legea
ta. **54** Statutele tale au fost cântările mele în casa călătoriei
mele. **55** Noaptea mi-am amintit de numele tău, DOAMNE, și am
ținut legea ta. **56** Aceasta am avut, pentru că am ținut preceptele
tale. HET **57** Tu ești partea mea, DOAMNE, am spus că voi
ține cuvintele tale. **58** Am implorat favoarea ta cu întreaga mea
inimă, fii milostiv față de mine conform cuvântului tău. **59** M-am
gândit la căile mele și mi-am întors picioarele spre mărturiile
tale. **60** M-am grăbit și nu am întârziat să țin poruncile tale. **61**
Cetele celor stricați m-au jefuit, dar eu nu am uitat legea ta.
62 La miezul nopții mă voi scula să îți aduc mulțumiri datorită
judecăților tale drepte. **63** Sunt tovarăș tuturor celor ce se tem
de tine și celor ce țin preceptele tale. **64** Pământul, DOAMNE,
este plin de mila ta, învață-mă statutele tale. TET **65** Tu te-
ai purtat bine cu servitorul tău, DOAMNE, conform cuvântului
tău. **66** Învață-mă judecată bună și cunoaștere, căci am crezut
poruncile tale. **67** Înainte să fiu chinuit am rătăcit, dar acum am
ținut cuvântul tău. **68** Tu ești bun și faci bine; învață-mă statutele
tale. **69** Cei mândri au născocit o minciună împotriva mea, dar
voi ține preceptele tale cu întreaga mea inimă. **70** Inima lor este
grasă ca unsoarea; dar eu mă desfăt în legea ta. **71** Este bine
pentru mine că am fost chinuit, ca să învăț statutele tale. **72**
Legea gurii tale este mai bună pentru mine decât mii de bucăți
de aur și argint. IOD **73** Mâinile tale m-au făcut și m-au modelat,

dă-mi înțelegere, ca să învăț poruncile tale. **74** Cei ce se tem de
tine se vor veseli când mă vor vedea, deoarece am sperat în
cuvântul tău. **75** Știu, DOAMNE, că judecățile tale sunt drepte
și că tu în credincioșie m-ai chinuit. **76** Fie, te rog, bunătatea
ta milostivă mângâierea mea, conform cuvântului tău față de
servitorul tău. **77** Să vină la mine îndurările tale blânde, ca să
trăiesc, fiindcă legea ta este desfătarea mea. **78** Rușinați fie
cei mândri, căci s-au purtat pervers cu mine fără motiv, dar eu
voi medita la preceptele tale. **79** Să se întoarcă la mine cei ce
se tem de tine și cei ce au cunoscut mărturiile tale. **80** Inima
mea să fie desăvârșită în statutele tale, ca să nu mă rușinez.
CAF **81** Sufletul meu se sfârșește după salvarea ta, dar eu sper
în cuvântul tău. **82** Ochii mei se sfârșesc după cuvântul tău,
spunând: Când mă vei mângâia? **83** Căci am devenit ca un
burduf în fum; totuși eu nu uit statutele tale. **84** Cât de multe sunt
zilele servitorului tău? Când vei face judecată asupra celor ce mă
persecută? **85** Pentru mine au săpat gropi cei mândri, care nu
sunt după legea ta. **86** Toate poruncile tale sunt credincioase, ei
mă persecută pe nedrept; ajută-mă. **87** Aproape că m-au mistuit
de pe pământ; dar eu nu am părăsit preceptele tale. **88** Dă-mi
viață după bunătatea ta iubitoare; astfel voi ține mărturia gurii
tale. LAMED **89** Pentru totdeauna, DOAMNE, cuvântul tău este
întemeiat în cer. **90** Credincioșia ta este spre toate generațiile, tu
ai întemeiat pământul și el dăinuiește. **91** Ei dăinuiesc până
astăzi conform rânduielilor tale, căci toți sunt servitorii tăi. **92**
Dacă legea ta nu ar fi fost desfătările mele, atunci aș fi pierit
în necazul meu. **93** Nu voi uita niciodată preceptele tale, căci
cu ele mi-ai dat viață. **94** Eu sunt al tău, salvează-mă, fiindcă
am căutat preceptele tale. **95** Cei stricați m-au așteptat pentru

a mă nimici, dar eu voi lua aminte la mărturiile tale. **96** Am
văzut un sfârșit a toată perfecțiunea, dar porunca ta este foarte
întinsă. MEM **97** Cât de mult iubesc legea ta! Ea este meditația
mea toată ziua. **98** Prin poruncile tale m-ai făcut mai înțelept
decât dușmanii mei, căci ele sunt totdeauna cu mine. **99** Am
mai multă înțelegere decât toți învățătorii mei, fiindcă mărturiile
tale sunt meditația mea. **100** Înțeleg mai mult decât bătrânii,
pentru că eu țin preceptele tale. **101** Mi-am înfrânat picioarele
de la fiecare cale rea, ca să țin cuvântul tău. **102** Nu m-am
depărtat de judecățile tale, pentru că tu m-ai învățat. **103** Cât
de dulci sunt cuvintele tale pentru cerul gurii mele! Mai dulci
decât mierea pentru gura mea! **104** Prin preceptele tale obțin
înțelegere, de aceea urăsc toată calea mincinoasă. NUN **105**
Cuvântul tău este o lampă pentru picioarele mele și o lumină
pentru cărarea mea. **106** Am jurat că voi ține judecățile tale
drepte și le voi împlini. **107** Sunt foarte nenorocit; dă-mi viață,
DOAMNE, conform cuvântului tău. **108** Te implor, DOAMNE,
primește ofrandele de bunăvoie ale gurii mele și învață-mă
judecățile tale. **109** Sufletul meu este continuu în mâna mea,
totuși eu nu uit legea ta. **110** Cei stricați mi-au întins o capcană,
totuși nu m-am rătăcit de la preceptele tale. **111** Mărturiile tale
le-am luat ca pe o moștenire pentru totdeauna, fiindcă ele
sunt bucuria inimii mele. **112** Mi-am aplecat inima să împlinesc
statutele tale întotdeauna, până la sfârșit. SAMEC **113** Urăsc
gândurile deșarte, dar iubesc legea ta. **114** Tu ești ascunzișul
meu și scutul meu, eu sper în cuvântul tău. **115** Plecați de la
mine, voi făcători de rău, căci voi ține poruncile Dumnezeului
meu. **116** Susține-mă conform cuvântului tău, ca să trăiesc; și
nu mă lăsa să fiu făcut de rușine datorită speranței mele. **117**

Susține-mă și voi fi în siguranță și voi respecta statutele tale
continuu. **118** Tu ai călcat în picioare pe toți cei ce rătăcesc de
la statutele tale, pentru că înșelătoria lor este falsitate. **119** Tu
pui deoparte precum zgura pe toți cei stricați ai pământului, de
aceea eu iubesc mărturiile tale. **120** Carnea mea tremură de
teama de tine; și mă tem de judecățile tale. AYIN **121** Eu am
făcut judecată și justiție; nu mă lăsa la voia opresorilor mei.
122 Fii garant pentru servitorul tău pentru bine, nu lăsa pe cei
mândri să mă oprime. **123** Ochii mei se sfârșesc după salvarea
ta și după cuvântul dreptății tale. **124** Poartă-te cu servitorul
tău conform milei tale și învață-mă statutele tale. **125** Eu sunt
servitorul tău; dă-mi înțelegere, ca să cunosc mărturiile tale. **126**
Este timpul să lucrezi, DOAMNE, pentru că ei au făcut legea ta
fără efect. **127** De aceea iubesc poruncile tale mai mult decât
aurul; da, mai mult decât aurul pur. **128** De aceea socotesc toate
preceptele tale ca fiind drepte; și urăsc toată calea mincinoasă.
PE **129** Mărturiile tale sunt minunate, de aceea sufletul meu le
ține. **130** Intrarea cuvintelor tale dă lumină; ea dă înțelegere celui
simplu. **131** Mi-am deschis gura și am sorbit, căci am tânjit după
poruncile tale. **132** Uită-te la mine și fii milostiv cu mine, așa cum
ai obișnuit să faci celor ce iubesc numele tău. **133** Rânduiește-
mi pașii în cuvântul tău și nicio nelegiuire să nu domnească
asupra mea. **134** Eliberează-mă de oprimarea omului, astfel
voi ține preceptele tale. **135** Fă să strălucească fața ta peste
servitorul tău; și învață-mă statutele tale. **136** Râuri de ape curg
din ochii mei, pentru că ei nu țin legea ta. ȚADI **137** Drept ești tu,
DOAMNE, și integre sunt judecățile tale. **138** Mărturiile tale,
pe care le-ai poruncit, sunt drepte și foarte credincioase. **139**
Zelul meu m-a mistuit, pentru că dușmanii mei au uitat cuvintele

tale. **140** Cuvântul tău este foarte pur, de aceea servitorul tău îl
iubește. **141** Eu sunt mic și disprețuit, totuși nu uit preceptele
tale. **142** Dreptatea ta este o dreptate veșnică și legea ta este
adevărul. **143** Tulburare și chin m-au cuprins, totuși poruncile tale
sunt desfătările mele. **144** Dreptatea mărturiilor tale este veșnică,
dă-mi înțelegere și voi trăi. KOF **145** Am strigat cu întreaga
mea inimă; ascultă-mă, DOAMNE, eu voi ține statutele tale.
146 Am strigat către tine; salvează-mă și voi ține mărturiile tale.
147 Am întâmpinat răsăritul dimineții și am strigat, am sperat
în cuvântul tău. **148** Ochii mei întâmpină gărzile nopții, ca să
meditez la cuvântul tău. **149** Ascultă-mi vocea conform bunătății
tale iubitoare, DOAMNE, dă-mi viață conform judecății tale. **150**
Se apropie cei ce urmăresc ticăloșie, ei sunt departe de legea
ta. **151** Tu ești aproape, DOAMNE; și toate poruncile tale sunt
adevăr. **152** Referitor la mărturiile tale, am știut din vechime că
tu le-ai fondat pentru totdeauna. REȘ **153** Ia aminte la necazul
meu și eliberează-mă, căci nu uit legea ta. **154** Pledează în
cauza mea și eliberează-mă, dă-mi viață conform cuvântului
tău. **155** Salvarea este departe de cei stricați, căci ei nu caută
statutele tale. **156** Mari sunt îndurările tale blânde, DOAMNE, dă-
mi viață conform judecăților tale. **157** Mulți sunt persecutorii mei
și dușmanii mei; totuși nu mă abat de la mărturiile tale. **158** Am
privit pe călcătorii de lege și m-am mâhnit, pentru că nu au ținut
cuvântul tău. **159** Vezi cât iubesc preceptele tale, dă-mi viață,
DOAMNE, conform bunătății tale iubitoare. **160** Cuvântul tău
este adevărat de la început și fiecare din judecățile tale drepte
dăinuiește pentru totdeauna. ȘIN **161** Prinți m-au persecutat
fără motiv, dar inima mea se cutremură la cuvântul tău. **162** Mă
bucur la cuvântul tău, ca unul ce găsește mare pradă. **163** Urăsc

și detest minciuna, dar iubesc legea ta. **164** De șapte ori pe
zi te laud datorită judecăților tale drepte. **165** Multă pace au
cei ce iubesc legea ta și nimic nu îi va poticni. **166** DOAMNE,
eu am sperat în salvarea ta și am împlinit poruncile tale. **167**
Sufletul meu a ținut mărturiile tale și le iubesc peste măsură.
168 Am ținut preceptele tale și mărturiile tale, căci toate căile
mele sunt înaintea ta. TAV **169** Să se apropie strigătul meu
înaintea ta, DOAMNE, dă-mi înțelegere conform cuvântului tău.
170 Să ajungă cererea mea înaintea ta, eliberează-mă conform
cuvântului tău. **171** Buzele mele vor rosti laudă, când mă vei
învăța statutele tale. **172** Limba mea va vorbi despre cuvântul
tău, pentru că toate poruncile tale sunt dreptate. **173** Mâna ta să
mă ajute, pentru că am ales preceptele tale. **174** Am tânjit după
salvarea ta, DOAMNE, și legea ta este desfătarea mea. **175**
Lasă sufletul meu să trăiască și te va lăuda; și lasă judecățile
tale să mă ajute. **176** Am rătăcit ca o oaie pierdută; caută pe
servitorul tău, pentru că nu uit poruncile tale.

120 O cântare a treptelor. În strâmtorarea mea am strigat către
DOMNUL și el m-a ascultat. **2** Scapă-mi sufletul, DOAMNE, de
buzele mincinoase și de limba înșelătoare. **3** Ce ți se va da?
Sau ce ți se va face, limbă mincinoasă? **4** Săgeți ascuțite ale
celui tare, cu cărbuni de ienupăr. **5** Vai mie, că locuiesc temporar
în Meșec, că locuiesc în corturile Chedarului. **6** Sufletul meu a
locuit mult cu cel ce urăște pacea. **7** Eu sunt pentru pace, dar
când vorbesc eu, ei sunt pentru război.

121 O cântare a treptelor. Îmi ridic ochii spre munți, de unde
îmi vine ajutorul. **2** Ajutorul îmi vine de la DOMNUL, care a făcut
cerul și pământul. **3** El nu va lăsa să ți se clatine piciorul, cel ce
te păzește nu va dormita. **4** Iată, cel ce păzește pe Israel nu

va dormita, nici nu va dormi. **5** DOMNUL este păzitorul tău,
DOMNUL este umbra ta peste dreapta ta. **6** Soarele nu te va
lovi ziua, nici luna noaptea. **7** DOMNUL te va păstra de la tot
răul, îți va păstra sufletul. **8** DOMNUL va păstra ieșirea ta și
intrarea ta, de acum înainte și pentru totdeauna.

122 O cântare a treptelor, a lui David. M-am veselit când mi-au
spus: Să mergem la casa DOMNULUI. **2** Picioarele noastre vor
sta înăuntrul porților tale, Ierusalime. **3** Ierusalimul este zidit ca o
cetate strâns unită împreună. **4** Căci acolo urcă triburile, triburile
DOMNULUI, la mărturia lui Israel, pentru a aduce mulțumiri
numelui DOMNULUI. **5** Căci acolo sunt așezate tronuri de
judecată, tronurile casei lui David. **6** Rugați-vă pentru pacea
Ierusalimului; vor prospera cei ce te iubesc. **7** Pace fie înăuntrul
zidurilor tale și prosperitate înăuntrul palatelor tale. **8** Pentru
frații și însoțitorii mei, voi spune acum: Pace fie înăuntrul tău. **9**
Datorită casei DOMNULUI Dumnezeul nostru voi căuta binele
tău.

123 O cântare a treptelor. Spre tine îmi ridic ochii, tu, care
locuiești în ceruri. **2** Iată, precum ochii servitorilor privesc la
mâna stăpânilor lor și precum ochii servitoarei la mâna stăpânei
ei, astfel ochii noștri așteaptă pe DOMNUL Dumnezeul nostru,
până când va avea milă de noi. **3** Ai milă de noi, DOAMNE, ai
milă de noi, pentru că suntem umpluți peste măsură cu dispreț.
4 Sufletul nostru este umplut peste măsură cu batjocura celor ce
sunt în tihnă și cu disprețul celor mândri.

124 O cântare a treptelor, a lui David. De nu ar fi fost DOMNUL
de partea noastră, să spună Israel; **2** De nu ar fi fost DOMNUL
de partea noastră, când oameni s-au ridicat împotriva noastră, **3**
Atunci ei ne-ar fi înghițit de vii, când furia lor s-a aprins împotriva

noastră; 4 Atunci apele ne-ar fi copleșit, pârâul ar fi trecut peste
sufletul nostru; 5 Atunci apele umflate ar fi trecut peste sufletul
nostru. 6 Binecuvântat fie DOMNUL, care nu ne-a dat ca pradă
pentru dinții lor. 7 Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din plasa
păsărarilor, plasa s-a rupt și noi am scăpat. 8 Ajutorul nostru
este în numele DOMNULUI, care a făcut cerul și pământul.

125 O cântare a treptelor. Cei ce se încred în DOMNUL
sunt ca muntele Sion, care nu se clatină, ci dăinuiește pentru
totdeauna. 2 Ca munții împrejurul Ierusalimului, astfel este
DOMNUL împrejurul poporului său de acum înainte și pentru
totdeauna. 3 Căci toiagul celui stricat nu se va odihni în partea
celor drepți, ca nu cumva cei drepți să își întindă mâinile spre
nelegiuire. 4 Fă bine, DOAMNE, celor buni și celor integri în
inimile lor. 5 Cât despre cei ce se abat spre căile lor strâmbe,
DOMNUL îi va conduce cu lucrătorii nelegiuirii, dar peste Israel
va fi pace.

126 O cântare a treptelor. Când DOMNUL a adus înapoi din
captivitate pe cei ai Sionului, eram asemenea celor ce visează.
2 Atunci gura noastră s-a umplut cu râs și limba noastră cu
cântare; atunci au spus cei dintre păgâni: DOMNUL a făcut
lucruri mari pentru ei. 3 DOMNUL a făcut lucruri mari pentru noi,
de aceea suntem veseli. 4 Adu înapoi pe ai noștri din captivitate,
DOAMNE, ca râurile în sud. 5 Cei ce seamănă cu lacrimi vor
secera cu bucurie. 6 Cel ce merge înainte plângând, purtând
sămânță prețioasă, se va întoarce fără îndoială cu bucurie,
aducându-și snopii.

127 O cântare a treptelor, pentru Solomon. Dacă nu zidește
DOMNUL casa, în zadar muncesc cei ce o zidesc; dacă nu
păzește DOMNUL cetatea, în zadar veghează paznicul. 2 Este

deșert pentru voi a vă scula devreme, a sta până târziu, a mânca
pâinea întristărilor, pentru că el dă somn preaiubitului său. 3
Iată, copiii sunt o moștenire de la DOMNUL și rodul pântecelui
este răsplata sa. 4 Ca săgețile în mâna viteazului, astfel sunt
copiii tinereții. 5 Ferice de omul care își umple tolba cu ei, ei nu
se vor rușina ci vor vorbi cu dușmanii la poartă.

128 O cântare a treptelor. Binecuvântat este oricine se teme
de DOMNUL și umblă în căile lui. 2 Căci vei mânca din munca
mâinilor tale: vei fi fericit și îți va fi bine. 3 Soția ta va fi ca o
viță roditoare lângă marginile casei tale, copiii tăi ca ramuri de
măslin în jurul mesei tale. 4 Iată, astfel va fi binecuvântat omul
care se teme de DOMNUL. 5 DOMNUL te va binecuvânta din
Sion; și vei vedea binele Ierusalimului toate zilele vieții tale. 6
Da, vei vedea pe copiii copiilor tăi și pace peste Israel.

129 O cântare a treptelor. De multe ori m-au chinuit din
tinerețea mea, să spună acum Israel: 2 De multe ori m-au chinuit
din tinerețea mea, totuși nu m-au învins. 3 Plugarii au arat pe
spatele meu, și-au lungit brazdele. 4 DOMNUL este drept, el a
tăiat în bucăți frânghiile celor stricați. 5 Să fie încurcați și întorși
înapoi toți cei ce urăsc Sionul. 6 Să fie pe acoperișul casei ca
iarba, care se ofilește înainte de a crește, 7 Cu care cosașul
nu își umple mâna, nici sânul său cel ce leagă snopii. 8 Nici
trecătorii nu spun: Binecuvântarea DOMNULUI fie peste voi; vă
binecuvântăm în numele DOMNULUI.

130 O cântare a treptelor, a lui David. Din adâncuri am strigat
către tine, DOAMNE. 2 Doamne, dă ascultare vocii mele; urechile
tale să fie atente la vocea cererilor mele. 3 Dacă tu, DOAMNE,
ai însemna nelegiuirile, Doamne, cine ar sta în picioare? 4 Dar
la tine este iertare, ca să fii de temut. 5 Eu aștept pe DOMNUL,

sufletul meu așteaptă și eu sper în cuvântul lui. **6** Sufletul meu
așteaptă pe Domnul mai mult decât străjerii venirea dimineții, da,
decât străjerii venirea dimineții. **7** Să spere Israel în DOMNUL,
căci la DOMNUL este milă și la el este multă răscumpărare. **8** Și
va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

131 O cântare a treptelor, a lui David. DOAMNE, inima mea
nu este trufașă, nici ochii mei îngâmfați, nici nu mă deprind cu
lucruri mari, nici cu cele prea înalte pentru mine. **2** Cu adevărat
m-am purtat bine și m-am liniștit, ca un copil care este înțărcat de
mama lui. Sufletul meu este întocmai ca un copil înțărcat. **3** Să
spere Israel în DOMNUL, de acum înainte și pentru totdeauna.

132 O cântare a treptelor. DOAMNE, amintește-ți de David și
de toate nenorocirile lui; **2** Cum i-a promis el DOMNULUI și a
făcut o promisiune puternicului Dumnezeu al lui Iacob; **3** Cu
siguranță nu voi intra în tabernacolul casei mele, nici nu voi
urca în patul meu; **4** Nu voi da somn ochilor mei, sau ațipeală
pleoapelor mele, **5** Până ce voi găsi un loc pentru DOMNUL, o
locuință pentru puternicul Dumnezeu al lui Iacob. **6** Iată, am
auzit despre aceasta la Efrata, noi am găsit aceasta în câmpurile
pădurii. **7** Vom intra în tabernacolele sale, ne vom închina
înaintea sprijinului piciorului său. **8** Ridică-te, DOAMNE, la
odihna ta, tu, și chivotul puterii tale. **9** Să fie îmbrăcați preoții tăi
cu dreptate și să strige sfinții tăi de bucurie. **10** Pentru servitorul
tău David, nu întoarce fața unsului tău. **11** DOMNUL a jurat
lui David în adevăr; nu se va întoarce de la aceasta: Din rodul
trupului tău voi așeza pe tronul tău. **12** Dacă ai tăi copii vor ține
legământul meu și mărturia mea ce îi voi învăța, copiii lor de
asemenea vor ședea pe tronul tău pentru totdeauna. **13** Fiindcă
DOMNUL a ales Sionul; l-a dorit ca locuință a lui. **14** Acesta

este odihna mea pentru totdeauna, aici voi locui, căci am dorit
aceasta. **15** Mult voi binecuvânta merindea lui, voi sătura pe
săracii lui cu pâine. **16** De asemenea îi voi îmbrăca preoții cu
salvare, și sfinții lui vor striga tare de bucurie. **17** Acolo voi face
cornul lui David să înmugurească, am rânduit o lampă pentru
unsul meu. **18** Cu rușine îi voi îmbrăca pe dușmanii lui, dar
coroana lui va înflori peste el.

133 O cântare a treptelor, a lui David. Iată, ce bine și ce
plăcut este să locuiască frații împreună în unitate! **2** Este ca
untdelemnul, prețios pe cap, care a curs în jos pe barbă, (pe
barba lui Aaron), care a curs până la poalele hainelor lui; **3** Ca
roua Hermonului și ca roua care a coborât pe munții Sionului;
căci acolo DOMNUL a poruncit binecuvântarea, viață pentru
totdeauna.

134 O cântare a treptelor. Iată, binecuvântați pe DOMNUL, toți
servitorii DOMNULUI, care stați noaptea în casa DOMNULUI. **2**
Ridicați-vă mâinile în sanctuar și binecuvântați pe DOMNUL. **3**
DOMNUL care a făcut cerul și pământul să te binecuvânteze din
Sion.

135 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați numele DOMNULUI; lăudați-
l servitori ai DOMNULUI. **2** Voi care stați în casa DOMNULUI, în
curțile casei Dumnezeului nostru, **3** Lăudați pe DOMNUL, pentru
că DOMNUL este bun; cântați laude numelui său, pentru că este
plăcut. **4** Pentru că DOMNUL l-a ales pe Iacob pentru el însuși și
Israelul pentru tezaurul lui deosebit. **5** Căci știu că DOMNUL este
mare și că DOMNUL nostru este mai presus de toți dumnezeii. **6**
Tot ce i-a plăcut DOMNULUI, aceea a făcut în cer și pe pământ,
în mări și în toate locurile adânci. **7** El face aburii să se ridice de
la marginile pământului; el face fulgere pentru ploaie; el aduce

vântul din trezoreriile sale. **8** El care a lovit pe întâii născuți
ai Egiptului, deopotrivă ai omului și ai vitei. **9** El care a trimis
semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, asupra lui Faraon și
asupra tuturor servitorilor lui. **10** El care a lovit națiuni mari și a
ucis împărați puternici; **11** Pe Sihon, împăratul amoriților, și pe
Og, împăratul Basanului, și toate împărățiile Canaanului, **12** Și a
dat țara lor ca moștenire, o moștenire lui Israel, poporul său. **13**
Numele tău, DOAMNE, dăinuiește pentru totdeauna; și amintirea
ta, DOAMNE, din generație în generație. **14** Fiindcă DOMNUL
va judeca poporul său și se va pocăi referitor la servitorii săi. **15**
Idolii păgânilor sunt argint și aur, lucrarea mâinilor oamenilor. **16**
Au guri, dar nu vorbesc; au ochi, dar nu văd; **17** Au urechi, dar
nu aud; nici nu este vreo suflare în gurile lor. **18** Cei ce îi fac
sunt asemenea lor; așa este fiecare ce se încrede în ei. **19**
Binecuvântați pe DOMNUL, casă a lui Israel; binecuvântați pe
DOMNUL, casă a lui Aaron; **20** Binecuvântați pe DOMNUL, casă
a lui Levi; voi, care vă temeți de DOMNUL, binecuvântați pe
DOMNUL. **21** Binecuvântat fie din Sion DOMNUL, care locuiește
la Ierusalim. Lăudați pe DOMNUL.

136 Aduceți mulțumiri DOMNULUI, căci este bun, că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. **2** Aduceți mulțumiri Dumnezeului
dumnezeilor, că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **3** Aduceți
mulțumiri Domnului domnilor, că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna. **4** Lui, care singur face mari minuni; că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. **5** Lui, care prin înțelepciune a făcut
cerurile; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **6** Lui, care a
întins pământul deasupra apelor; că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna. **7** Lui, care a făcut mari luminători; că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. **8** Soarele să stăpânească ziua;

că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **9** Luna și stelele să
stăpânească noaptea; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
10 Lui, care a lovit Egiptul în întâii lor născuți; că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna; **11** Și a scos pe Israel dintre ei; că a
lui milă dăinuiește pentru totdeauna; **12** Cu mână puternică și cu
braț întins; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **13** Lui, care
a despărțit Marea Roșie în două; că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna. **14** Și a făcut pe Israel să treacă prin mijlocul acesteia;
că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **15** Dar a doborât pe
Faraon și oștirea lui în Marea Roșie; că a lui milă dăinuiește
pentru totdeauna. **16** Lui, care și-a condus poporul prin pustie;
că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **17** Lui, care a lovit
împărați mari; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **18** Și a
ucis împărați faimoși; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
19 Pe Sihon, împăratul Amoriților; că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna; **20** Și pe Og, împăratul Basanului; că a lui milă
dăinuiește pentru totdeauna. **21** Și a dat țara lor ca moștenire;
că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **22** Ca moștenire lui
Israel, servitorul său; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna.
23 El, care și-a amintit de noi în starea noastră înjosită; că a lui
milă dăinuiește pentru totdeauna. **24** Și ne-a răscumpărat de la
dușmanii noștri; că a lui milă dăinuiește pentru totdeauna. **25** El,
care dă hrană la toată făptura; că a lui milă dăinuiește pentru
totdeauna. **26** Aduceți mulțumiri Dumnezeului cerului, că a lui
milă dăinuiește pentru totdeauna.

137 Lângă râurile Babilonului, acolo ne-am așezat, da, am
plâns când ne-am amintit de Sion. **2** Ne-am atârnat harpele
noastre în sălcii în mijlocul lor. **3** Pentru că acolo cei ce ne-au
dus în captivitate ne cereau cântare; și cei ce ne-au risipit, ne

cereau bucurie, spunând: Cântați-ne din cântările Sionului. **4**
Cum să cântăm noi cântarea DOMNULUI într-o țară străină? **5**
Dacă te voi uita, Ierusalime, dreapta mea să uite iscusința ei. **6**
Dacă nu îmi voi aminti de tine, să mi se lipească limba de cerul
gurii mele; dacă nu voi înălța Ierusalimul mai presus de bucuria
mea dintâi. **7** Amintește-ți, DOAMNE, de copiii Edomului în ziua
Ierusalimului; ei care au spus: Radeți-l, radeți-l, până la temeliile
sale. **8** Fiică a Babilonului, sortită nimicirii; ferice de cel ce îți
răsplătește așa cum ne-ai făcut tu nouă. **9** Ferice de cel ce ia și
zdrobește pe micuții tăi de pietre.

138 Un psalm al lui David. Te voi lăuda cu întreaga mea inimă;
înaintea dumnezeilor îți voi cânta laudă. **2** Mă voi închina spre
templul tău sfânt și voi lăuda numele tău pentru bunătatea ta
iubitoare și pentru adevărul tău, pentru că ai preamărit cuvântul
tău mai presus de tot numele tău. **3** În ziua când am strigat mi-ai
răspuns și m-ai întărit cu tărie în sufletul meu. **4** Toți împărații
pământului te vor lăuda, DOAMNE, când vor auzi cuvintele gurii
tale. **5** Da, vor cânta în căile DOMNULUI, căci mare este gloria
DOMNULUI. **6** Deși DOMNUL este înălțat, totuși respectă pe cei
umili, dar pe cei mândri îi cunoaște de departe. **7** Deși umblu în
mijlocul tulburării, mă vei înviora; îți vei întinde mâna împotriva
furiei dușmanilor mei, și dreapta ta mă va salva. **8** DOMNUL
va desăvârși ceea ce este pentru mine; mila ta, DOAMNE,
dăinuiește pentru totdeauna; nu părăsi lucrările propriilor tale
mâini.

139 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. DOAMNE, tu
m-ai cercetat și m-ai cunoscut. **2** Tu știi când mă așez și când
mă ridic, de departe îmi pricepi gândul. **3** Îmi cercetezi cărarea și
culcarea și cunoști toate căile mele. **4** Căci încă nu este cuvânt

pe limba mea, dar, iată, DOAMNE, tu îl cunoști în întregime. **5**
Tu m-ai înconjurat pe dinapoi și pe dinainte și ți-ai pus mâna
peste mine. **6** O astfel de cunoaștere este prea minunată pentru
mine; este înaltă, nu pot ajunge până la ea. **7** Unde să mă duc
de la duhul tău? Sau unde să fug de la prezența ta? **8** Dacă
mă urc în cer, tu ești acolo; dacă îmi fac patul în iad, iată, tu
ești acolo. **(Sheol h7585)** **9** Dacă iau aripile zorilor să locuiesc
la marginile cele mai îndepărtate ale mării, **10** Chiar și acolo
mâna ta mă va conduce și dreapta ta mă va susține. **11** Dacă
spun: Negreșit întunericul mă va acoperi, atunci noaptea va fi
lumină în jurul meu. **12** Da, întunericul nu se ascunde de tine; și
noaptea strălucește ca ziua; întunericul și lumina sunt amândouă
la fel pentru tine. **13** Fiindcă mi-ai întocmit rărunchii; tu m-ai
acoperit în pântecele mamei mele. **14** Te voi lăuda, pentru că m-
ai făcut în mod înfricoșător și admirabil; minunate sunt lucrările
tale; și sufletul meu o știe foarte bine. **15** Oasele mele nu au
fost ascunse de tine, când am fost făcut în tăinicie și țesut ca o
broderie în părțile cele mai de jos ale pământului. **16** Ochii tăi m-
au văzut când nu eram decât un făt neformat; și în cartea ta au
fost scrise toate membrele mele, care continuu au fost modelate,
când încă niciunul dintre ele nu era. **17** Cât de prețioase îmi sunt
gândurile tale, Dumnezeule! Cât de mare este numărul lor! **18**
Dacă le-aș număra, ele sunt mai multe la număr decât nisipul;
când mă trezesc, sunt tot cu tine. **19** Da, vei ucide pe cel stricat,
Dumnezeule; de aceea plecați de la mine, oamenilor sângeroși.
20 Pentru că ei vorbesc stricat împotriva ta și dușmanii tăi iau
numele tău în deșert. **21** Nu îi urăsc eu, DOAMNE, pe cei ce
te urăsc? Și nu mă mâhnesc pe cei ce se ridică împotriva ta?
22 Îi urăsc cu o ură desăvârșită, îi socotesc dușmanii mei. **23**

Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima; încearcă-
mă și cunoaște-mi gândurile; **24** Și vezi dacă este vreo cale
stricată în mine și condu-mă pe calea veșnică.

140 Mai marelui muzician, un psalm al lui David. Scapă-mă,
DOAMNE, de omul rău; păzește-mă de omul violent, **2** Care își
închipuie ticăloșii în inimă; continuu se adună pentru război.
3 Și-au ascuțit limbile ca un șarpe; veninul viperei este sub
buzele lor. (Selah) **4** Păzește-mă, DOAMNE, de mâinile celui
stricat; protejează-mă de omul violent, de cei care au plănuit să
doboare umbletele mele. **5** Cei mândri mi-au ascuns o capcană
și funii; au întins o plasă pe cale; mi-au pus curse. (Selah) **6** Eu
i-am spus DOMNULUI: Tu ești Dumnezeul meu, ascultă vocea
cererilor mele, DOAMNE. **7** DUMNEZEULE, Doamne, tăria
salvării mele, mi-ai acoperit capul în ziua bătăliei. **8** Nu împlini,
DOAMNE, dorințele celui stricat; nu duce mai departe planul
lui stricat, pentru a nu se înălța. (Selah) **9** Cât despre capul
celor ce mă înconjoară, să îi acopere ticăloșia propriilor lor buze.
10 Să cadă cărbuni aprinși peste ei; să fie aruncați în foc; în
gropi adânci, ca să nu se ridice din nou. **11** Nu lăsa pe bărbatul
vorbitor de rău să fie întemeiat pe pământ; răul va vâna pe omul
violent pentru a-l doborî. **12** Știu că DOMNUL va susține cauza
celui nenorocit și dreptul celor săraci. **13** Da, cei drepți vor aduce
mulțumiri numelui tău; cei integri vor locui în prezența ta.

141 Un psalm al lui David. DOAMNE, strig către tine, grăbește-
te înspre mine; deschide urechea la vocea mea, când strig către
tine. **2** Să se îndrepte rugăciunea mea înaintea ta ca tămâia; și
înălțarea mâinilor mele ca sacrificiul de seară. **3** Pune o gardă,
DOAMNE, înaintea gurii mele; păzește ușa buzelor mele. **4**
Nu înclina inima mea la niciun lucru rău, pentru a face fapte

stricate cu oameni care lucrează nelegiuire, și nu mă lăsa să
mănânc din lucrurile lor plăcute. **5** Să mă lovească cel drept, va
fi bunătate; și să mă mustre, va fi untdelemn ales, care nu îmi va
sparge capul; căci rugăciunea mea de asemenea va fi continuă
în nenorocirile lor. **6** Când judecătorii lor vor fi doborâți în locuri
stâncoase, vor auzi cuvintele mele, căci ele sunt dulci. **7** Oasele
noastre sunt împrăștiate la gura mormântului, ca și când cineva
taie și despică lemne pe pământ. **(Sheol h7585)** **8** Dar ochii mei
sunt spre tine, DUMNEZEULE, Doamne; în tine este încrederea
mea; nu lăsa sufletul meu pustiit. **9** Păzește-mă de capcanele pe
care le-au pus pentru mine și de cursele lucrătorilor nelegiuirii.
10 Să cadă cei stricați în propriile lor plase, în timp ce eu deodată
scap.

142 Maschil al lui David; când era în peșteră: o rugăciune. Cu
vocea mea am strigat către DOMNUL; cu vocea mea mi-am
făcut cererea către DOMNUL. **2** Mi-am vărsat plângerea înaintea
lui; am arătat înaintea lui tulburarea mea. **3** Când duhul meu a
fost copleșit înăuntrul meu, atunci ai cunoscut cărarea mea. În
calea pe care am umblat, ei au pus pe ascuns o capcană pentru
mine. **4** M-am uitat la dreapta mea și am privit, dar nu a fost
niciun om care să mă cunoască, mi-a lipsit locul de scăpare;
nimeni nu s-a îngrijit de sufletul meu. **5** Am strigat către tine,
DOAMNE, am spus: Tu ești locul meu de scăpare și partea mea
în țara celor vii. **6** Dă atenție strigătului meu, pentru că am fost
foarte înjosit, eliberează-mă de persecutorii mei, căci sunt mai
puternici decât mine. **7** Scoate sufletul meu din închisoare, ca
să laud numele tău, cei drepți mă vor înconjura, căci îmi vei face
mult bine.

143 Un psalm al lui David. Ascultă rugăciunea mea, DOAMNE,
deschide urechea la cererile mele, răspunde-mi în credincioșia
și în dreptatea ta. **2** Și nu intra la judecată cu servitorul tău,
pentru că înaintea ta niciun om viu nu va fi declarat drept. **3**
Pentru că dușmanul mi-a persecutat sufletul; mi-a doborât viața
la pământ; m-a făcut să locuiesc în întuneric, ca pe cei ce sunt
demult morți. **4** De aceea este duhul meu copleșit înăuntrul meu;
inima îmi este pustie în mine. **5** Îmi amintesc zilele din vechime;
meditez la toate lucrările tale; cuget la lucrarea mâinilor tale. **6**
Îmi întind mâinile spre tine, sufletul meu însetează după tine, ca
un pământ însetat. (Selah) **7** Grăbește să mă asculți, DOAMNE,
duhul meu se sfârșește, nu îți ascunde fața de la mine, ca nu
cumva să fiu asemenea celor ce coboară în groapă. **8** Fă-mă
să aud bunătatea ta iubitoare dimineața, pentru că în tine mă
încred; fă-mă să cunosc calea în care ar trebui să umblu, căci
îmi înalț sufletul spre tine. **9** Scapă-mă, DOAMNE, de dușmanii
mei, eu fug la tine pentru a mă ascunde. **10** Învață-mă să fac
voia ta, pentru că tu ești Dumnezeul meu, duhul tău este bun;
condu-mă în țara integrității. **11** Dă-mi viață, DOAMNE, pentru
numele tău, pentru dreptatea ta scoate-mi sufletul din tulburare.
12 Și în mila ta stârpește pe dușmanii mei și nimicește-i pe toți
cei ce îmi chinuiesc sufletul, căci eu sunt servitorul tău.

144 Un psalm al lui David. Binecuvântat fie DOMNUL, tăria
mea, care îmi deprinde mâinile la război și degetele mele la
luptă. **2** Bunătatea mea și fortăreața mea; turnul meu înalt și
eliberatorul meu; scutul meu și cel în care mă încred, care îmi
supune poporul sub mine. **3** DOAMNE, ce este omul, ca să iei
cunoștință de el! Sau fiul omului, ca să ții seama de el! **4** Omul
este asemănător deșertăciunii, zilele lui sunt ca o umbră care

trece. **5** DOAMNE pleacă-ți cerurile și coboară; atinge munții
și vor fumega. **6** Aruncă fulger și împrăștie-i, trage săgețile
tale și nimicește-i. **7** Întinde-ți mâna din înălțime; scapă-mă
și eliberează-mă din ape mari, din mâna copiilor străini, **8** A
căror gură vorbește deșertăciune și dreapta lor este o dreaptă
a falsității. **9** Dumnezeule, eu îți voi cânta o cântare nouă, pe
psalterion și pe un instrument cu zece coarde îți voi cânta laude.
10 El dă salvare împăraților, el eliberează pe David, servitorul
său, de sabia care rănește. **11** Scapă-mă și eliberează-mă din
mâna copiilor străini, a căror gură vorbește deșertăciune și
dreapta lor este o dreaptă a falsității; **12** Pentru ca fiii noștri să
fie ca plante ce cresc în tinerețea lor; fiicele noastre să fie ca
pietre unghiulare, lustruite în asemănarea unui palat; **13** Ca
grânarele noastre să fie pline, dând tot felul de provizii; ca oile
noastre să nască mii și zeci de mii în străzile noastre; **14** Ca boii
noștri să fie tari să muncească; să nu fie nicio ruptură, nicio
ieșire; ca să nu fie plângere în străzile noastre. **15** Ferice de
acel popor, care este astfel; da, ferice de acel popor, al cărui
Dumnezeu este DOMNUL.

145 Psalmul de laudă al lui David. Te voi preamări, Dumnezeul
meu, împărate! Și voi binecuvânta numele tău pentru totdeauna
și întotdeauna. **2** În fiecare zi te voi binecuvânta; și voi lăuda
numele tău pentru totdeauna și întotdeauna. **3** Mare este
DOMNUL și demn de a fi mult lăudat; și măreția sa este de
nepătruns. **4** O generație va lăuda lucrările tale alteia și va vesti
faptele tale puternice. **5** Voi vorbi despre glorioasa onoare a
maiestății tale și despre lucrările tale minunate. **6** Și oamenii vor
vorbi despre puterea înfricoșătoarelor tale fapte și eu voi vesti
măreția ta. **7** Ei vor rosti mult amintirea marii tale bunătăți și vor

cânta despre dreptatea ta. **8** DOMNUL este cu har și plin de
compasiune, încet la mânie și mare în milă. **9** DOMNUL este
bun cu toți și îndurările lui blânde sunt peste toate lucrările sale.
10 Toate lucrările tale te vor lăuda, DOAMNE; și sfinții tăi te vor
binecuvânta. **11** Ei vor vorbi despre gloria împărăției tale și vor
istorisi puterea ta, **12** Pentru a face cunoscute fiilor oamenilor
faptele lui puternice și maiestatea glorioasă a împărăției sale. **13**
Împărăția ta este o împărăție veșnică și stăpânirea ta dăinuiește
din generație în generație. **14** DOMNUL susține pe toți cei ce cad
și ridică pe toți cei ce sunt încovoiați. **15** Ochii tuturor te așteaptă;
și tu le dai mâncarea la timpul cuvenit. **16** Tu îți deschizi mâna
și saturi dorința fiecărui lucru viu. **17** DOMNUL este drept în
toate căile sale și sfânt în toate lucrările sale. **18** DOMNUL este
aproape de toți cei ce îl cheamă, de toți cei ce îl cheamă în
adevăr. **19** El va împlini dorința celor ce se tem de el, el de
asemenea va asculta strigătul lor și îi va salva. **20** DOMNUL
păstrează pe toți cei ce îl iubesc, dar pe toți stricații îi va nimici.
21 Gura mea va vorbi lauda DOMNULUI; și să binecuvânteze
toată făptura numele lui sfânt pentru totdeauna și întotdeauna.

146 Lăudați pe DOMNUL. Laudă pe DOMNUL, suflete al
meu. **2** Cât timp trăiesc voi lăuda pe DOMNUL, voi cânta laude
Dumnezeului meu cât voi fi. **3** Nu vă puneți încrederea în prinți,
nici în fiul omului, în care nu este ajutor. **4** Suflarea lui iese, el
se întoarce în pământul lui; chiar în ziua aceea gândurile lui
pier. **5** Ferice de cel ce are pe Dumnezeul lui Iacob ca ajutor
al său, a cărui speranță este în DOMNUL Dumnezeul său; **6**
Care a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ea, care
ține adevărul pentru totdeauna. **7** Care face judecată pentru cei
oprimați, care dă mâncare celor flămânzi. DOMNUL dezleagă

prizonierii; **8** DOMNUL deschide ochii orbilor, DOMNUL ridică
pe cei încovoiați; DOMNUL iubește pe cei drepți; **9** DOMNUL
păzește pe străini; el ușurează pe cel fără tată și pe văduvă,
dar calea celor stricați o răstoarnă. **10** DOMNUL va domni
pentru totdeauna, chiar Dumnezeul tău, Sioane, din generație în
generație. Lăudați pe DOMNUL.

147 Lăudați pe DOMNUL, pentru că este bine a cânta laude
Dumnezeului nostru, pentru că este plăcut; și lauda este cuvenită.
2 DOMNUL zidește Ierusalimul, adună pe proscrișii lui Israel.
3 El vindecă pe cei cu inima frântă și le leagă rănile. **4** El
socotește numărul stelelor, el le cheamă pe toate pe numele lor.
5 Mare este Domnul nostru și mare în putere, înțelegerea lui
este infinită. **6** DOMNUL înalță pe cei umili, el aruncă pe cei
stricați la pământ. **7** Cântați DOMNULUI cu mulțumire; cântați
laudă pe harpă, Dumnezeului nostru, **8** Care acoperă cerul cu
nori, care pregătește ploaie pentru pământ, care face să crească
iarbă pe munți. **9** Dă vitei mâncarea ei și corbilor tineri care
strigă. **10** El nu găsește plăcere în tăria calului, el nu are plăcere
în picioarele unui om. **11** DOMNUL își găsește plăcerea în cei ce
se tem de el, în cei ce speră în mila lui. **12** Laudă pe DOMNUL,
Ierusalime; laudă pe Dumnezeul tău, Sioane. **13** Căci el a întărit
zăvoarele porților tale; el a binecuvântat pe copiii tăi în mijlocul
tău. **14** El dă pace între granițele tale și te satură cu grăsimea
grâului. **15** El trimite porunca lui pe pământ, cuvântul lui aleargă
foarte repede. **16** El dă zăpadă ca lâna, el împrăștie bruma ca
cenușa. **17** El își aruncă gheața ca îmbucături, cine poate sta
înaintea frigului său? **18** El trimite cuvântul său și le topește, el
face ca vânturile sale să sufle și apele curg. **19** El arată cuvântul
său lui Iacob, statutele sale și judecățile sale lui Israel. **20** El nu

s-a purtat astfel cu nicio națiune; iar judecățile sale, ei nu le-au cunoscut. Lăudați pe DOMNUL.

148 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați pe DOMNUL voi cei din ceruri, lăudați-I în înălțimi. **2** Lăudați-I toți îngerii lui, lăudați-I toate oștirile lui. **3** Lăudați-I soare și lună, lăudați-I toate stelele luminii. **4** Lăudați-I ceruri ale cerurilor și ape care sunteți deasupra cerurilor. **5** Să laude numele DOMNULUI, pentru că el a poruncit și au fost create. **6** El de asemenea le-a întemeiat pentru totdeauna și întotdeauna, a dat o hotărâre care nu va trece. **7** De pe pământ lăudați pe DOMNUL, voi dragoni și toate adâncurile, **8** Foc și grindină, zăpadă și abur, vârtej de vânt care împlinești cuvântul său, **9** Munți și toate dealurile, pomi roditori și toți cedrii, **10** Fiare și toate vitele; târâtoare și păsări zburătoare; **11** Împărați ai pământului și toate popoarele, prinți și toți judecătorii pământului, **12** Deopotrivă tineri și tinere, bătrâni și copii; **13** Să laude numele DOMNULUI, pentru că doar numele lui este măreț; gloria lui este deasupra pământului și a cerului. **14** El de asemenea înalță cornul poporului său, lauda tuturor sfinților săi, a copiilor lui Israel, un popor aproape de el. Lăudați pe DOMNUL.

149 Lăudați pe DOMNUL. Cântați DOMNULUI o cântare nouă, și lauda lui în adunarea sfinților. **2** Să se bucure Israel în cel ce l-a făcut; să se bucure copiii Sionului în Împăratul lor. **3** Să laude numele lui cu dans, să îi cânte laude cu tamburina și harpa. **4** Căci DOMNUL își găsește plăcerea în popor, va înfrumuseța pe cei umili cu salvare. **5** Să se bucure sfinții în glorie, să cânte cu voce tare în paturile lor. **6** Să fie laudele înalte ale lui Dumnezeu în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor, **7** Pentru a împlini răzbunare asupra păgânilor și pedepse asupra

popoarelor. **8** Să lege pe împărații lor cu lanțuri și pe nobilii lor
cu cătușe de fier; **9** Pentru a împlini judecata scrisă împotriva
lor; această onoare o au toți sfinții lui. Lăudați pe DOMNUL.

150 Lăudați pe DOMNUL. Lăudați pe Dumnezeu în sanctuarul
său, lăudați-l în întinderea cerului puterii sale. **2** Lăudați-l pentru
puternicele sale fapte, lăudați-l conform alesei sale măreții. **3**
Lăudați-l cu sunetul trâmbiței, lăudați-l cu psalterionul și harpa. **4**
Lăudați-l cu tamburină și dans, lăudați-l cu instrumente cu coarde
și instrumente de suflat. **5** Lăudați-l pe chimvale răsunătoare,
lăudați-l pe chimvale înalt răsunătoare. **6** Să laude pe DOMNUL
fiecare lucru ce are suflare. Lăudați pe DOMNUL.

Proverbe

1 Proverbele lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel; **2**
Pentru a cunoaște înțelepciunea și instruirea; pentru a pricepe
cuvintele înțelegerii; **3** Pentru a primi instruirea înțelepciunii, a
dreptății și a judecății și a echității; **4** Pentru a da agerime celor
simpli, tânărului, cunoaștere și discernământ. **5** Un înțelept va
asculta și își va crește învățătura, și un om al priceperii va obține
sfaturi înțelepte; **6** Pentru a înțelege un proverb și interpretarea
lui, cuvintele înțelepților și vorbele lor adânci. **7** Teama de
DOMNUL este începutul cunoașterii; dar nebunii disprețuiesc
înțelepciunea și instruirea. **8** Fiul meu, ascultă instruirea tatălui
tău și nu părăsi legea mamei tale; **9** Fiindcă ele vor fi o podoabă
de har pentru capul tău și lănțișoare în jurul gâtului tău. **10** Fiul
meu, dacă păcătoșii te ademenesc, nu te învoi! **11** Dacă ei spun:
Vino cu noi, să stăm la pândă pentru a vărsa sânge, să pândim
în ascuns și fără motiv pe cel nevinovat; **12** Să îi înghițim de
vii precum mormântul; și în întregime, ca pe cei ce coboară
în groapă; **(Sheol h7585)** **13** Vom găsi toate averile prețioase,
ne vom umple casele cu pradă; **14** Aruncă-ți sorțul printre noi;
să avem toți o singură pungă; **15** Fiul meu, nu umbla cu ei pe
cale; oprește-ți piciorul de la cărarea lor; **16** Căci picioarele lor
aleargă la rău și se grăbesc să verse sânge. **17** Cu siguranță în
zadar este întinsă plasa înaintea ochilor oricărei păsări. **18** Și ei
stau la pândă pentru a vărsa propriul lor sânge; pândesc în
ascuns propriile lor vieți. **19** Astfel sunt căile fiecărui om lacom
de câștig, lăcomie care ia viața celor ce o au. **20** Înțelepciunea
strigă afară; își înalță vocea pe străzi; **21** Ea strigă în piața de
adunare a mulțimii, în pragurile porților; își rostește cuvintele ei
în cetate, spunând: **22** Până când simplilor, veți iubi simplitatea

și batjocoritorii se vor desfăta în batjocurile lor și proștii vor urî
cunoașterea? **23** Întoarceți-vă la mustrarea mea; iată, voi turna
duhul meu peste voi, vă voi face cunoscute cuvintele mele.
24 Deoarece v-am chemat și ați refuzat; mi-am întins mâna și
nimeni nu a dat atenție; **25** Dar ați făcut de nimic tot sfatul meu
și ați refuzat mustrarea mea; **26** Și eu voi râde la nenorocirea
voastră; îmi voi bate joc când vine spaima voastră; **27** Când vine
spaima voastră ca pustiirea și nimicirea voastră vine ca un vârtej
de vânt; când vine strâmtorarea și chinul peste voi, **28** Atunci mă
vor chema, dar voi refuza să răspund; devreme mă vor căuta,
dar nu mă vor găsi, **29** Pentru că au urât cunoașterea și nu au
ales teama de DOMNUL; **30** Au refuzat sfatul meu, au disprețuit
întreaga mea mustrare. **31** De aceea vor mânca din rodul căii lor
și vor fi îndestulați cu propriile lor planuri. **32** Fiindcă abaterea de
pe cale a celor simpli îi va ucide și prosperitatea proștilor îi va
nimici. **33** Dar oricine îmi dă ascultare va locui în siguranță și va
fi liniștit față de teama de rău.

2 Fiul meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei ascunde
poruncile mele în tine, **2** Astfel încât îți apleci urechea la
înțelepciune și îți dedici inima înțelegerii, **3** Da, dacă strigi după
cunoaștere și îți înalți vocea pentru înțelegere, **4** Dacă o cauți
precum argintul și o cercetezi ca pe tezaure ascunse, **5** Atunci
vei înțelege teama de DOMNUL și vei găsi cunoașterea lui
Dumnezeu. **6** Fiindcă DOMNUL dă înțelepciune; din gura lui vin
cunoaștere și înțelegere. **7** El strânge înțelepciune sănătoasă
pentru cel drept; este un scut celor ce umblă cu integritate. **8** El
păzește cărările judecății și păstrează calea sfinților săi. **9** Atunci
vei înțelege dreptatea și judecata și echitatea, da, fiecare cărare
bună. **10** Când înțelepciunea intră în inima ta și cunoașterea

este plăcută sufletului tău, **11** Atunci discernerea te va păstra,
înțelegerea te va păzi, **12** Pentru a te scăpa de calea omului rău,
de omul care vorbește lucruri perverse; **13** De cel care lasă
cărările integrității pentru a umbla pe căile întunericului; **14** Care
se bucură să facă răul și se desfată în perversitatea celui stricat;
15 Ale căror căi sunt strâmbe și perverși în cărările lor; **16** Pentru
a te elibera de femeia străină, chiar de străina care lingușește
prin cuvintele ei; **17** Care părăsește pe călăuza tinereții ei și uită
legământul Dumnezeului ei, **18** Deoarece casa ei se apleacă
spre moarte și cărările ei spre cei morți. **19** Niciunul dintre cei ce
merg la ea nu se mai întoarce, nici cărările vieții nu apucă. **20**
Ca să umbli pe calea celor buni și să ții cărările celor drepți.
21 Fiindcă toți cei integri vor locui în țară și cei desăvârșiți vor
rămâne în ea. **22** Dar cei stricați vor fi stârpiți de pe pământ și
călcătorii [de lege] vor fi dezrădăcinați din el.

3 Fiul meu, nu uita legea mea, ci inima ta să păzească poruncile
mele; **2** Fiindcă ele vor adăuga zilelor tale lungime și ani de
viață și pace. **3** Să nu te părăsească mila și adevărul; leagă-le
în jurul gâtului tău; scrie-le pe tăblia inimii tale; **4** Astfel vei găsi
favoare și bună înțelegere în ochii lui Dumnezeu și a oamenilor.
5 Încrede-te în DOMNUL cu toată inima ta și nu te sprijini pe
propria ta înțelegere. **6** Recunoaște-l în toate căile tale și el îți va
îndrepta cărările. **7** Nu fi înțelept în ochii tăi; teme-te de DOMNUL
și depărtează-te de rău. **8** Va fi sănătate buricului tău și măduvă
oaselor tale. **9** Onorează pe DOMNUL cu averea ta și cu primele
roade din tot venitul tău; **10** Astfel vor fi umplute hambarele tale
cu abundență și teascurile tale vor da pe dinafară cu vin nou. **11**
Fiul meu, nu disprețui disciplinarea DOMNULUI, nici nu obosi la
îndreptarea lui, **12** Fiindcă DOMNUL îndreaptă pe cine iubește,

precum un tată pe fiul în care își găsește plăcere. **13** Fericit este
omul care găsește înțelepciune și omul care obține înțelegere.
14 Căci comerțul cu ea este mai bun decât comerțul cu argint,
iar câștigul ei decât aurul fin. **15** Ea este mai prețioasă decât
rubinele și toate lucrurile pe care le dorești nu sunt de comparat
cu ea. **16** În mâna ei dreaptă se află lungimea zilelor și în stânga
ei sunt bogățiile și onoarea. **17** Căile ei sunt căi plăcute și toate
cărările ei sunt pace. **18** Ea este un pom al vieții pentru cei ce
o țin strâns și fericit este cel care o păstrează. **19** DOMNUL
prin înțelepciune a fondat pământul, prin înțelegere a întemeiat
cerurile. **20** Prin cunoașterea lui sunt despicate adâncurile și
norii picură roua. **21** Fiul meu, să nu se depărteze ele de ochii
tăi! Păzește înțelepciunea sănătoasă și discernerea; **22** Astfel
ele vor fi viață sufletului tău și grație gâtului tău. **23** Atunci vei
umbla în siguranță pe calea ta și piciorul tău nu se va poticni. **24**
Când te culci, nu te vei teme; da, te vei culca și somnul tău va fi
dulce. **25** Nu te teme de spaima năprasnică, nici de pustiirea
celor stricați când vine. **26** Fiindcă DOMNUL va fi încrederea
ta și îți va păstra piciorul să nu fie prins. **27** Nu opri binele de
la cei cărora li se cuvine, când stă în puterea mâinii tale să o
faci. **28** Nu spune vecinului tău: Du-te și revino, și mâine îți voi
da; când ai lângă tine ce îi trebuie. **29** Nu plănui răul împotriva
vecinului tău, văzând că el trăiește în siguranță lângă tine. **30** Nu
te certa fără motiv cu un om, dacă nu ți-a făcut niciun rău. **31** Nu
invidia pe opresor și nu alege niciuna din căile lui. **32** Fiindcă cel
pervers este urâciune pentru DOMNUL, dar taina lui este cu
cei drepți. **33** Blestemul DOMNULUI este în casa celui stricat,
dar el binecuvântează locuința celor drepți. **34** Într-adevăr, el

batjocorește pe batjocoritori, dar dă har celor umili. **35** Cei
înțelepți vor moșteni glorie, dar rușinea va fi înălțarea proștilor.

4 Ascultați, copiilor, instruirea unui tată și dați atenție pentru a
cunoaște înțelegerea. **2** Nu părăsiți legea mea, pentru că eu vă
dau doctrină bună. **3** Pentru că eram fiul tatălui meu, plăpând și
singurul [iubit] înaintea mamei mele. **4** El, de asemenea, m-a
învățat și mi-a spus: Să păstreze inima ta cuvintele mele, ține
poruncile mele și vei trăi. **5** Obține înțelepciune, obține înțelegere;
nu uita, nici nu te abate de la cuvintele gurii mele. **6** Nu o părăsi,
și ea te va păstra; iubește-o, și ea te va păzi. **7** Înțelepciunea
este lucrul de căpătâi; de aceea, obține înțelepciune; și cu toate
cele obținute, obține înțelegere. **8** Înalț-o, și ea te va înălța; te va
onora când o îmbrățișezi. **9** Ea va da capului tău o podoabă
de har, îți va aduce o coroană de glorie. **10** Ascultă, fiul meu,
și primește spusele mele; și mulți vor fi anii vieții tale. **11** Te-
am învățat despre calea înțelepciunii, te-am condus pe cărări
drepte. **12** Când umbli, pașii tăi nu vor fi strâmtorați; și când
alergi nu te vei poticni. **13** Ține strâns de instruire; nu o lăsa
să plece; păzește-o, fiindcă ea este viața ta. **14** Nu intra în
cărarea celor stricați și nu te duce pe calea celor răi. **15** Evit-o,
nu trece nici măcar pe lângă ea, întoarce-te de la ea și treci mai
departe. **16** Fiindcă ei nu dorm, fără să fi făcut vreo ticăloșie; și
somnul le este luat dacă nu fac pe cineva să cadă. **17** Fiindcă
ei mănâncă pâinea stricăciunii și beau vinul violenței. **18** Dar
cărarea celor drepți este ca lumina strălucitoare, care strălucește
tot mai mult până în ziua desăvârșită. **19** Calea celor stricați
este ca întunericul; ei nu știu în ce se poticnesc. **20** Fiul meu,
dă atenție cuvintelor mele; apleacă-ți urechea la spusele mele.
21 Să nu se depărteze de ochii tăi; păstrează-le în mijlocul

inimii tale. **22** Fiindcă ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și
sănătate pentru toată carnea lor. **23** Păzește-ți inima cu toată
silința, fiindcă din ea sunt ieșirile vieții. **24** Alungă de la tine o
gură perversă și îndepărtează buze perverse de la tine. **25** Să
privească ochii tăi înainte, iar pleoapele tale să privească drept
în fața ta. **26** Cumpănește cărarea pașilor tăi și toate căile tale
să fie întemeiate. **27** Nu te întoarce nici la dreapta nici la stânga;
îndepărtează-ți piciorul de la rău.

5 Fiul meu, dă atenție la înțelepciunea mea și apleacă-ți urechea
la înțelegerea mea, **2** Ca să iei aminte la discernere și ca
buzele tale să păzească cunoașterea. **3** Fiindcă buzele femeii
străine picură ca fagurele și gura ei este mai alunecoasă decât
untdelemnul; **4** Dar sfârșitul ei este amar ca pelinul, ascuțit ca o
sabie cu două tăișuri. **5** Picioarele ei merg jos la moarte, pașii ei
apucă spre iad. **(Sheol h7585)** **6** Ca nu cumva să cumpănești
cărarea vieții, căile ei sunt schimbătoare, ca să nu le poți
cunoaște. **7** De aceea ascultați-mă acum copiilor și nu vă
depărtați de cuvintele gurii mele! **8** Mută-ți calea departe de
ea și nu te apropia de ușa casei ei, **9** Ca nu cumva să dai
onoarea ta altora și anii tăi celui crud, **10** Ca nu cumva să fie
îndestulați străinii cu bogăția ta și ostenelile tale să fie în casa
unui străin, **11** Și la urmă să jelești, când carnea ta și trupul
tău sunt mistuite, **12** Și să spui: Cum de am urât instruirea
și inima mea a disprețuit mustrarea; **13** Și nu am ascultat de
vocea învățătorilor mei, nici nu mi-am aplecat urechea la cei
ce m-au instruit! **14** Am fost aproape în fiecare rău în mijlocul
mulțimii și al adunării. **15** Bea apă din propriul tău izvor și
ape curgătoare din propria ta fântână. **16** Izvoarele tale să se
reverse departe și râuri de ape să fie pe străzi. **17** Să fie numai

ale tale și nu ale străinilor care sunt cu tine. **18** Fântâna ta
să fie binecuvântată; și bucură-te cu soția tinereții tale. **19** Ca
cerboaica drăgăstoasă să fie ea și o căprioară plăcută; să te
sature tot timpul sânii ei; și fii întotdeauna îmbătat de dragostea
ei. **20** Și de ce ai dori tu, fiul meu, să fii îmbătat de o femeie
străină și să îmbrățișezi sânul unei străine? **21** Căci căile omului
sunt înaintea ochilor DOMNULUI și el cumpănește toate cărările
lui. **22** Propriile lui nelegiuiri îl vor prinde pe cel stricat și va fi
ținut cu funiile păcatelor sale. **23** El va muri fără instruire și în
măreția nechibzuinței sale se va rătăci.

6 Fiul meu, dacă te pui garant pentru prietenul tău, dacă ai
bătut palma cu un străin, **2** Ești prins în capcană prin cuvintele
gurii tale, prin cuvintele gurii tale ești prins! **3** Fă aceasta acum,
fiul meu, și eliberează-te când ajungi în mâna prietenului tău;
du-te, umilește-te și întărește-l pe prietenul tău. **4** Nu da somn
ochilor tăi, nici ațipire pleoapelor tale. **5** Eliberează-te precum
o căprioară din mâna vânătorului și ca o pasăre din mâna
păsărarului. **6** Du-te la furnică, leneșule; ia aminte la căile ei și fii
înțelept; **7** Ea, care, neavând nici călăuză, nici supraveghetor,
nici stăpân, **8** Își face rost de mâncare în timpul verii și își
strânge mâncarea în timpul secerișului. **9** Cât timp vei dormi,
leneșule? Când te vei trezi din somnul tău? **10** Încă puțin somn,
puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru a dormi; **11**
Așa va veni sărăcia ta ca un călător și lipsa ta ca un om înarmat.
12 Un om rău, un om stricat, umblă cu o gură perversă. **13** El
clipește din ochii lui, vorbește cu picioarele lui, învață pe alții cu
degetele lui; **14** Perversitate este în inima lui, unelteşte ticăloșie
necontenit, seamănă discordie. **15** De aceea nenorocirea lui va
veni dintr-odată; dintr-odată va fi zdrobit fără remediu. **16** Aceste

șase lucruri le urăște DOMNUL; da, șapte sunt urâciune pentru
el: **17** O privire trufașă, o limbă mincinoasă și mâini care varsă
sânge nevinovat, **18** O inimă care unelteşte planuri stricate,
picioare care sunt iuți să alerge la ticăloșie, **19** Un martor fals
care vântură minciuni și cel ce seamănă discordie între frați. **20**
Fiul meu, păzește porunca tatălui tău și nu părăsi legea mamei
tale; **21** Prinde-le continuu peste inima ta și leagă-le în jurul
gâtului tău. **22** Când mergi, te va conduce; când dormi, te va
ține; și când te trezești, va vorbi cu tine. **23** Fiindcă porunca este
o lampă și legea este lumină; și mustrările instruirii sunt calea
vieții; **24** Ca să te țină departe de femeia rea, de lingușeala limbii
femeii străine. **25** Nu pofti frumusețea ei în inima ta nici să nu te
prindă cu pleoapele ei. **26** Căci printr-o femeie curvă va ajunge
un bărbat la o bucată de pâine; și femeia adulteră va vâna viața
prețioasă. **27** Poate un bărbat să ia foc în sânul lui și hainele să
nu îi fie arse? **28** Poate cineva să meargă pe cărbuni încinși
și picioarele să nu îi fie arse? **29** Așa și cel ce intră la soția
aproapelui său; oricine se atinge de ea nu este nevinovat. **30**
Oamenii nu disprețuiesc un hoț, dacă fură pentru a-și sătura
sufletul când este flămând; **31** Dar dacă este găsit, va da înapoi
de șapte ori; va da toată averea casei sale. **32** Dar oricine comite
adulter cu o femeie, îi lipsește înțelegerea; cel ce face aceasta
își nimicește sufletul. **33** Va obține rană și dezonoare și ocara lui
nu va fi ștearsă. **34** Fiindcă gelozia este turbarea unui bărbat; de
aceea nu va cruța în ziua răzbunării. **35** Nu va lua aminte la nicio
răscumpărare nici nu va fi mulțumit, deși tu dai multe daruri.

7 Fiul meu, ține cuvintele mele și strânge cu tine poruncile
mele. **2** Ține poruncile mele și vei trăi; și legea mea ca lumina
ochilor tăi. **3** Leagă-le împrejurul degetelor tale, scrie-le pe tăblia

inimii tale. **4** Spune înțelepciunii: Tu ești sora mea; și numește
înțelegerea, ruda ta; **5** Ca ele să te țină departe de femeia
străină, de străina care lingușește cu vorbele ei. **6** Căci de
la fereastra casei mele am privit prin deschizătura mea, **7** Și
am văzut printre cei simpli, am deosebit printre tineri un tânăr
lipsit de înțelegere, **8** Trecând strada aproape de colțul ei; și
el mergea pe calea spre casa ei, **9** În amurg, în seara zilei,
în negrul și întunericul nopții; **10** Și, iată, l-a întâlnit o femeie
cu îmbrăcămintea unei curve și cu inima vicleană. **11** (Ea este
gălăgioasă și încăpățânată; picioarele nu îi stau în casă; **12**
Acum afară, acum pe străzi și pândește la fiecare colț). **13** Așa l-
a prins și l-a sărutat și cu o față nerușinată i-a spus: **14** Am
ofrande de pace cu mine; astăzi mi-am împlinit promisiunile. **15**
De aceea am ieșit să te întâlnesc, din timp am căutat fața ta și
te-am găsit. **16** Mi-am așternut patul cu cuverturi, cu tapițerii, cu
in subțire din Egipt. **17** Mi-am parfumat patul cu smirnă, aloe și
scorțișoară. **18** Vino să ne umplem cu iubire până dimineață, să
ne desfătăm cu iubiri. **19** Pentru că soțul nu este acasă, a plecat
într-o călătorie lungă; **20** A luat o pungă de bani cu el și va veni
acasă la ziua stabilită. **21** Cu vorbirea ei măgulitoare l-a făcut să
cedeze, cu lingușeala buzelor ei l-a forțat. **22** El merge deodată
după ea, cum merge un bou la măcelărie, sau ca un nebun la
disciplinarea în butuci, **23** Până ce o săgeată îi străpunge ficatul,
precum o pasăre se grăbește la capcană și nu știe că aceasta o
va costa viața. **24** De aceea dați-mi acum ascultare, copii, și dați
atenție cuvintelor gurii mele. **25** Să nu se abată inima ta spre
căile ei, nu te rătăci în cărările ei. **26** Fiindcă ea a doborât mulți
răniți; da, mulți bărbați puternici au fost uciși de ea. **27** Casa ei

este calea spre iad, mergând în jos la cămările morții. **(Sheol h7585)**

8 Nu strigă înțelepciunea? Și înțelegerea nu își ridică vocea? **2** Ea stă în picioare pe vârful locurilor înalte, la răspântiile cărărilor. **3** Strigă la porți, la intrarea cetății, la venire înaintea ușilor. **4** Vouă vă strig oamenilor; și vocea mea este spre fiii omului. **5** Voi, cei simpli, înțelegeți înțelepciunea; și voi, proștilor, fiți cu o inimă înțelegătoare. **6** Ascultați, căci voi vorbi despre lucruri mărețe, și deschiderea buzelor mele va fi cu lucruri drepte. **7** Fiindcă gura mea va vorbi adevăr, iar stricăciunea este urâciune buzelor mele. **8** Toate cuvintele gurii mele sunt în dreptate și nu este nimic pervers sau răsucit în ele. **9** Toate sunt lămurite pentru cel ce înțelege și drepte pentru cei ce găsesc cunoașterea. **10** Primește instruirea mea, și nu argint; și cunoaștere, mai degrabă decât aur ales. **11** Fiindcă înțelepciunea este mai bună decât rubinele; și toate lucrurile care pot fi dorite nu pot fi comparate cu ea. **12** Eu, înțelepciunea, locuiesc cu chibzuința și aflu cunoaștere din invenții ingenioase. **13** Teama de DOMNUL este să urăști răul; eu urăsc mândria și aroganța și calea rea și gura perversă. **14** Sfatul este al meu și înțelepciunea sănătoasă; eu sunt înțelegerea; eu am putere. **15** Prin mine domnesc împărați și prinți hotărăsc dreptate. **16** Prin mine conduc prinți și nobili, toți judecătorii de pe pământ. **17** Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc, și cei ce mă caută din timp mă vor găsi. **18** Bogății și onoare sunt cu mine, da, bogății durabile și dreptatea. **19** Rodul meu este mai bun decât aurul, da, decât aur curat, și câștigul meu decât argint ales. **20** Eu conduc pe calea dreptății, în mijlocul cărărilor judecății, **21** Pentru a face pe cei ce mă iubesc să moștenească avere; și le voi umple tezaurele. **22** DOMNUL mă

avea în începutul căii sale, înaintea lucrărilor sale din vechime.
23 Din eternitate am fost înălțată, de la început, înainte de a
fi pământul. **24** Când nu erau adâncuri, am fost adusă, când
nu erau izvoare abundând cu ape. **25** Înainte ca munții să fie
așezați, am fost adusă, înainte să fie dealurile; **26** Pe când el
încă nu făcuse pământul, nici câmpiile, nici cele mai înalte părți
ale țărânei lumii. **27** Când el pregătea cerurile, eu eram acolo;
când trăgea un cerc pe fața adâncului, **28** Când întemeia norii
deasupra, când întărea izvoarele adâncurilor, **29** Când a dat
mării hotărârea sa, ca apele să nu treacă peste porunca lui,
când a rânduit fundațiile pământului, **30** Atunci eram lângă el, ca
unul ridicat cu el; și îi eram zi de zi desfătarea, bucurându-mă
tot timpul înaintea lui; **31** Bucurându-mă în părțile de locuit ale
pământului său; și desfătările mele erau cu fiii oamenilor. **32**
De aceea acum dați-mi ascultare, copiilor, căci binecuvântați
sunt cei ce țin căile mele. **33** Ascultați instruirea și fiți înțelepți
și nu o refuzați. **34** Binecuvântat este omul care mă ascultă,
veghind zilnic la porțile mele, așteptând la stâlpii ușilor mele. **35**
Fiindcă oricine mă găsește, găsește viață și va obține favoarea
DOMNULUI. **36** Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își face
rău propriului suflet; toți cei ce mă urăsc iubesc moartea.

9 Înțelepciunea și-a zidit casa, și-a dăltuit cele șapte coloane;
2 Și-a înjunghiat animalele, și-a amestecat vinul, și-a pregătit
și masa. **3** Și-a trimis înainte servitoarele; ea strigă în locurile
cele mai înalte ale cetății: **4** Oricine este simplu, să se abată
aici; și celui ce îi lipsește înțelegere îi spune: **5** Vino, mănâncă
din pâinea mea și bea din vinul pe care l-am amestecat. **6**
Părăsește pe nebuni și vei trăi; și mergi pe calea înțelegerii. **7**
Cel ce mustră un batjocoritor își aduce rușine; și cel ce ceartă un

om stricat își aduce lui însuși o pată. **8** Nu mustra un batjocoritor,
ca nu cumva să te urască; ceartă un om înțelept și te va iubi.
9 Dă învățătură unui om înțelept și el va fi tot mai înțelept;
învață un om drept și el va crește în învățătură. **10** Teama de
DOMNUL este începutul înțelepciunii, și cunoașterea celui sfânt
este înțelegere. **11** Fiindcă prin mine zilele tale vor fi înmulțite și
ani vor fi adăugați vieții tale. **12** Dacă ești înțelept, pentru tine
însuți ești înțelept; dar dacă batjocorești, singur o vei purta. **13**
O femeie nechibzuită este gălăgioasă; ea este proastă și nu
știe nimic. **14** Fiindcă ea șade la ușa casei ei, pe un scaun, în
locurile înalte ale cetății, **15** Ca să cheme trecători care merg
drept pe căile lor; **16** Orice simplu, să se abată pe aici; și celui
ce îi lipsește înțelegerea, îi spune: **17** Apele furate sunt dulci și
pâinea mâncată în taină este plăcută. **18** Dar el nu știe că acolo
sunt morții și oaspeții ei sunt în adâncurile iadului. **(Sheol h7585)**
10 Proverbele lui Solomon. Un fiu înțelept îl înveselește pe
tată, dar un fiu prost este întristarea mamei sale. **2** Tezaurele
stricăciunii nu folosesc la nimic, dar dreptatea eliberează de
la moarte. **3** DOMNUL nu va permite ca sufletul celui drept
să înfometeze, dar el leapădă averea celor stricați. **4** Cel ce
lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celui harnic
îmbogățește. **5** Cel ce adună în timpul verii este un fiu înțelept,
dar cel ce doarme la seceriș este un fiu care aduce rușine. **6**
Binecuvântări sunt peste capul celui drept, dar violența umple
gura celor stricați. **7** Amintirea celui drept este binecuvântată,
dar numele celor stricați va putrezi. **8** Cel înțelept în inimă va
primi porunci, dar nebunul trăncănitor va cădea. **9** Cel ce umblă
cu integritate umblă în siguranță, dar cel ce își pervertește căile
va fi cunoscut. **10** Cel ce clipește din ochi provoacă întristare,

dar un nebun trăncănitor va cădea. **11** Gura celui drept este
fântână de viață, dar violența umple gura celui stricat. **12** Ura
stârnește certuri, dar dragostea acoperă toate păcatele. **13** În
buzele celui ce are înțelegere se găsește înțelepciune, dar o nuia
este pentru spatele celui lipsit de înțelegere. **14** Înțelepții strâng
cunoaștere, dar gura celui nebun este aproape de nimicire.
15 Averea bogatului este cetatea lui tare; nimicirea săracilor
este sărăcia lor. **16** Munca celui drept tinde la viață; rodul celui
stricat la păcat. **17** Cel ce ține instruirea este pe calea vieții, dar
cel ce refuză mustrarea rătăcește. **18** Cel ce ascunde ură cu
buze mincinoase și rostește o calomnie, este un prost. **19** În
mulțimea cuvintelor nu lipsește păcatul, dar cel ce își înfrânează
buzele este înțelept. **20** Limba celor drepți este ca argint ales;
inima celor stricați are puțină valoare. **21** Buzele celui drept
hrănesc pe mulți, dar cei nebuni mor din lipsă de înțelepciune.
22 Binecuvântarea DOMNULUI îmbogățește și el nu adaugă
nicio mâhnire cu ea. **23** Pentru un prost, a face ticăloșie este ca
un joc, dar un om al înțelegerii are înțelepciune. **24** Teama celui
stricat va veni peste el, dar dorința celor drepți va fi îndeplinită.
25 Așa cum trece vârtejul de vânt, așa nu mai este cel stricat;
dar cel drept este o fundație veșnică. **26** Ca oțet pentru dinți și
ca fum pentru ochi, așa este cel leneș pentru cei ce îl trimit. **27**
Teama de DOMNUL prelungește zilele, dar anii celor stricați vor
fi scurtați. **28** Speranța celor drepți va fi bucurie, dar așteptarea
celor stricați va pieri. **29** Calea DOMNULUI este putere pentru
cel integru, dar nimicire este pentru lucrătorii nelegiuirii. **30** Cel
drept nu va fi niciodată clintit din loc, dar cei stricați nu vor locui
pământul. **31** Gura celui drept duce mai departe înțelepciune, dar

limba perversă va fi tăiată. **32** Buzele celui drept cunosc ceea ce
este bine primit, dar gura celor stricați vorbește perversitate.

11 O balanță înșelătoare este urâciune pentru DOMNUL, dar
o greutate întreagă este desfătarea lui. **2** Când vine mândria,
atunci vine rușinea; dar cu cei umili este înțelepciunea. **3**
Integritatea celor drepți îi va călăuzi, dar perversitatea călcătorilor
[de lege] îi va nimici. **4** Averea nu folosește în ziua furiei, dar
dreptatea eliberează de la moarte. **5** Dreptatea celui desăvârșit
îi va îndrepta calea, dar cel stricat va cădea prin propria lui
stricăciune. **6** Dreptatea celor integri îi va elibera, dar călcătorii
[de lege] vor fi prinși în răutatea lor. **7** Când un om stricat moare,
așteptarea lui va pieri; și speranța celor nedrepți piere. **8** Cel
drept este eliberat din tulburare, iar în locul lui vine cel stricat. **9**
Un fățarnic nimicește pe aproapele său cu gura sa, dar prin
cunoaștere cei drepți vor fi eliberați. **10** Când le merge bine celor
drepți, cetatea se bucură, și când pier cei stricați, sunt strigăte.
11 Prin binecuvântarea celor integri este înălțată cetatea, dar prin
gura celor stricați este doborâtă. **12** Cel lipsit de înțelepciune
disprețuiește pe aproapele său, dar un om al înțelegerii tace.
13 Un bârfitor dezvăluie taine, dar cel al unui duh credincios
ascunde lucrul. **14** Unde nu este sfat, poporul cade; dar în
mulțimea sfătuitorilor este siguranță. **15** Cel care este garant
pentru un străin, va suferi rău pentru aceasta; și cel ce urăște
a fi garanție este în siguranță. **16** O femeie cu har păstrează
onoarea, și cei puternici păstrează bogății. **17** Omul milos face
bine sufletului său, dar cel crud își tulbură propria sa carne. **18**
Cel stricat lucrează o lucrare înșelătoare, dar celui ce seamănă
dreptate îi va veni o răsplată sigură. **19** Așa cum dreptatea
tinde la viață, tot așa, cel ce urmărește răul îl urmărește pentru

propria lui moarte. **20** Cei ai unei inimi perverse sunt urâciune
pentru DOMNUL, dar cei integri în căile lor sunt desfătarea lui.
21 Deși sunt mână în mână, cei stricați nu vor fi nepedepsiți; dar
sămânța celor drepți va fi eliberată. **22** Ca o bijuterie de aur în
râtul unui porc, așa este o femeie frumoasă fără discernământ.
23 Dorința celor drepți nu este decât bună, dar așteptarea celor
stricați este furie. **24** Este unul care împrăștie și totuși are mai
mult; și este cel care păstrează mai mult decât este potrivit, dar
tinde la sărăcie. **25** Sufletul darnic va fi îngrășat, și cel ce adapă
va fi și el adăpat. **26** Pe cel ce oprește grânele, pe acela îl va
blestema poporul; dar binecuvântare va fi peste capul celui ce
le vinde. **27** Cel ce caută stăruitor binele procură favoare, dar
cel ce caută ticăloșie, aceasta va veni peste el. **28** Cel ce se
încrede în bogățiile lui va cădea, dar cel drept va înverzi ca o
ramură. **29** Cel ce își tulbură casa va moșteni vânt; și nebunul
va fi servitor al celui înțelept în inimă. **30** Rodul celui drept este
un pom al vieții, și cel ce câștigă suflete este înțelept. **31** Iată,
cel drept va fi recompensat pe pământ; cu atât mai mult cel
stricat și cel păcătos.

12 Oricine iubește instruirea iubește cunoașterea, dar cel ce
urăște mustrarea este neghiob. **2** Un om bun obține favoarea
DOMNULUI, dar pe un om al planurilor stricate el îl va condamna.
3 Un om nu va fi întemeiat prin stricăciune, dar rădăcina celor
drepți nu va fi mutată. **4** O femeie virtuoasă este o coroană
pentru soțul ei, dar cea care îl face de rușine este ca putregaiul
în oasele lui. **5** Gândurile celor drepți sunt drepte, dar sfaturile
celor stricați sunt înșelăciune. **6** Cuvintele celor stricați sunt
pentru a pândi pentru sânge, dar gura celor integri îi va elibera.
7 Cei stricați sunt doborâți și nu mai sunt, dar casa celor drepți va

sta în picioare. **8** Un om va fi lăudat după înțelepciunea sa, dar
cel cu o inimă perversă va fi disprețuit. **9** Cel ce este disprețuit
și are un servitor este mai bun decât cel ce își dă onoare și îi
lipsește pâinea. **10** Un om drept dă atenție vieții animalului său,
dar îndurările blânde ale celor stricați sunt crude. **11** Cel ce își
ară pământul va fi săturat cu pâine, dar cel ce urmează persoane
de nimic este lipsit de înțelegere. **12** Cel stricat dorește prada
oamenilor răi, dar rădăcina celor drepți rodește. **13** Cel stricat
este prins în capcană prin fărădelegea buzelor sale, dar cel drept
va ieși din tulburare. **14** Un om va fi săturat cu bine prin rodul
gurii sale, și recompensa mâinilor omului îi va fi restituită. **15**
Calea unui nebun este dreaptă în propriii lui ochi, dar cel ce dă
ascultare sfatului este înțelept. **16** Furia unui nebun este imediat
cunoscută, dar un om chibzuit acoperă rușinea. **17** Cel ce spune
adevăr declară dreptate, dar un martor fals, înșelăciune. **18** Este
unul care vorbește ca străpungerile unei săbii, dar limba celor
înțelepți este sănătate. **19** Buza adevărului va fi întemeiată,
pentru totdeauna, dar o limbă mincinoasă este numai pentru
o clipă. **20** Înșelăciune este în inima celor ce plănuiesc răul,
dar a sfătuitorilor păcii este bucuria. **21** Niciun rău nu se va
întâmpla celui drept, dar cei stricați vor fi umpluți cu ticăloșii. **22**
Buze mincinoase sunt urâciune pentru DOMNUL, dar cei ce
lucrează după adevăr sunt desfătarea lui. **23** Un om chibzuit
ascunde cunoaștere, dar inima proștilor vestește nechibzuință.
24 Mâna celor harnici va conduce, dar cel leneș va fi sub tribut.
25 Întristarea din inima omului o face să se aplece, dar un cuvânt
bun face inima veselă. **26** Cel drept este nespus mai bun decât
vecinul său, dar calea celor stricați îi amăgește. **27** Leneșul nu

își frige vânatul, dar averea omului harnic este prețioasă. **28** În
calea dreptății este viață, și în cărarea ei nu este moarte.

13 Un fiu înțelept ascultă instruirea tatălui său, dar un
batjocoritor nu ascultă mustrarea. **2** Un om va mânca ce este
bun prin rodul gurii sale, dar sufletul călcătorilor [de lege] va
mânca violență. **3** Cel ce își păzește gura își păstrează viața,
dar cel ce își deschide larg buzele va avea distrugere. **4** Sufletul
celui leneș dorește și nu are nimic; dar sufletul celor harnici va fi
îngrășat. **5** Un om drept urăște minciuna, dar un om stricat este
scârbos și ajunge de rușine. **6** Dreptatea păzește pe cel integru
în calea sa, dar stricăciunea răstoarnă pe păcătos. **7** Este unul
care face pe bogatul, totuși nu are nimic; este unul care face pe
săracul, totuși are mari bogății. **8** Răscumpărarea vieții unui
om sunt bogățiile sale, dar săracul nu ascultă mustrarea. **9**
Lumina celor drepți se bucură, dar lampa celor stricați va fi
stinsă. **10** Numai prin mândrie vine cearta, dar înțelepciunea
este cu cei bine sfătuiți. **11** Averea obținută prin deșertăciune va
fi micșorată, dar cel ce adună prin muncă va crește. **12** Speranța
amânată face inima bolnavă, dar când vine dorința, ea este
un pom al vieții. **13** Oricine disprețuiește cuvântul va fi nimicit,
dar cel ce se teme de poruncă va fi răsplătit. **14** Legea celui
înțelept este un izvor al vieții, pentru a depărta de capcanele
morții. **15** Buna înțelegere dă favoare, dar calea călcătorilor [de
lege] este grea. **16** Fiecare om chibzuit lucrează cu cunoaștere,
dar un prost își dă pe față nechibzuința. **17** Un mesager stricat
cade în ticăloșie, dar un ambasador credincios este sănătate. **18**
Sărăcie și rușine vor fi pentru cel ce refuză instruirea, dar cel ce
dă atenție mustrării va fi onorat. **19** Dorința împlinită este dulce
pentru suflet, dar este urâciune pentru proști să se depărteze

de rău. **20** Cel ce umblă cu oameni înțelepți va fi înțelept,
dar un însoțitor al proștilor va fi nimicit. **21** Răul urmărește pe
păcătoși, dar cei drepți vor fi răsplătiți cu bine. **22** Un om bun
lasă o moștenire copiilor copiilor săi, dar averea păcătosului
este păstrată pentru cel drept. **23** Mâncare multă este în arătura
celui sărac, dar este unul nimicit din lipsă de judecată. **24** Cel
care cruță nuiaua sa își urăște fiul, dar cel care îl iubește, îl
disciplinează la timp. **25** Cel drept mănâncă până la săturarea
sufletului său, dar pântecele celor stricați va duce lipsă.

14 Fiecare femeie înțeleaptă își zidește casa, dar nechibzuita
o dărâmă cu mâinile ei. **2** Cel ce umblă în integritatea lui se
teme de DOMNUL, dar cel ce este pervers în căile sale îl
disprețuiește. **3** În gura celui nebun este un toiag al mândriei,
dar buzele celor înțelepți îi vor păstra. **4** Unde nu sunt boi, ieslea
este curată; dar mult câștig este prin tăria boului. **5** Un martor
credincios nu minte, dar un martor fals vântură minciuni. **6** Un
batjocoritor caută înțelepciunea și nu o găsește, dar cunoașterea
este ușoară pentru cel ce înțelege. **7** Pleacă din prezența
unui om prost, când nu găsești în el buzele cunoașterii. **8**
Înțelepciunea celui chibzuit este să cunoască propria sa cale,
dar nechibzuința proștilor este înșelăciune. **9** Nebunii iau în râs
păcatul, dar printre drepți este favoare. **10** Inima își cunoaște
propria ei amărăciune, și un străin nu se amestecă în bucuria
ei. **11** Casa celor stricați va fi dărâmată, dar tabernacolul celor
integri va înflori. **12** Este o cale care i se pare dreaptă unui
om, dar sfârșitul ei sunt căile morții. **13** Chiar în râs inima este
plină de durere, și sfârșitul acelei veselii este întristare. **14** Cel
care decade în inimă va fi umplut cu propriile sale căi, și un
om bun va fi umplut din el însuși. **15** Cel simplu crede fiecare

cuvânt, dar omul chibzuit se uită bine la umblarea lui. **16** Un
om înțelept se teme și se depărtează de rău, dar prostul se
înfurie și este încrezător. **17** Cel care repede se mânie lucrează
nechibzuit, și un bărbat al planurilor stricate este urât de alții.
18 Cei simpli moștenesc nechibzuință, dar cei chibzuiți sunt
încoronați cu cunoaștere. **19** Cei răi se apleacă în fața celor
buni, și cei stricați la porțile celui drept. **20** Cel sărac este urât
chiar de aproapele său, dar cel bogat are mulți prieteni. **21** Cel
ce disprețuiește pe aproapele său păcătuiește, dar cel ce are
milă de săraci, fericit este. **22** Nu rătăcesc cei ce plănuiesc răul?
Dar milă și adevăr vor fi cu cei ce plănuiesc binele. **23** În toată
munca este câștig, dar vorbăria buzelor duce numai la lipsă.
24 Coroana celor înțelepți este bogăția lor, dar nechibzuința
proștilor este nechibzuință. **25** Un martor adevărat eliberează
suflete, dar un martor înșelător vântură minciuni. **26** În teama de
DOMNUL este încredere puternică, și copiii lui vor avea un loc
de scăpare. **27** Teama de DOMNUL este un izvor de viață, ca
să depărteze de capcanele morții. **28** În mulțimea poporului
stă onoarea împăratului, dar în lipsa poporului este nimicirea
prințului. **29** Cel încet la furie este omul unei mari înțelegeri,
dar cel al unui duh nerăbdător înalță nechibzuință. **30** O inimă
sănătoasă este viața cărnii, dar invidia este putregaiul oaselor.
31 Cel ce oprimă pe sărac ocărește pe Făcătorul său, dar cel ce
îl onorează are milă de sărac. **32** Cel stricat este alungat în
stricăciunea lui, dar cel drept are speranță în moartea sa. **33**
Înțelepciunea se odihnește în inima celui ce are înțelegere, dar
ce este în mijlocul proștilor este făcut cunoscut. **34** Dreptatea
înalță o națiune, dar păcatul este ocară pentru orice popor. **35**

Favoarea împăratului este îndreptată spre un servitor înțelept,
dar furia lui este împotriva celui ce aduce rușinea.

15 Un răspuns blând înlătură furia, dar cuvintele apăsătoare
întărâtă mânia. **2** Limba înțelepților folosește corect cunoașterea,
dar gura proștilor revarsă nechibzuință. **3** Ochii DOMNULUI sunt
în fiecare loc, privind răul și binele. **4** O limbă sănătoasă este
un pom al vieții, dar perversitate în ea este o spărtură în duh.
5 Un nebun disprețuiește instruirea tatălui său, dar cel ce dă
atenție mustrării este chibzuit. **6** În casa celui drept este mult
tezaur, dar în veniturile celui stricat este tulburare. **7** Buzele
celor înțelepți răspândesc cunoaștere, dar inima proștilor nu face
la fel. **8** Sacrificiul celor stricați este urâciune pentru DOMNUL,
dar rugăciunea celor integri este desfătarea lui. **9** Calea celui
stricat este urâciune pentru DOMNUL, dar el iubește pe cel ce
urmează dreptatea. **10** Disciplinarea este apăsătoare pentru cel
ce părăsește calea, iar cel ce urăște mustrarea va muri. **11** Iad și
distrugere sunt înaintea DOMNULUI; cu cât mai mult sunt atunci
inimile copiilor oamenilor. **(Sheol h7585)** **12** Un batjocoritor nu
iubește pe cel care îl mustră, nici nu se va duce la cei înțelepți.
13 O inimă veselă face înfățișarea voioasă, dar prin întristarea
inimii duhul este frânt. **14** Inima celui ce are înțelegere caută
cunoaștere, dar gura proștilor se hrănește din nechibzuință. **15**
Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu o inimă veselă
are un ospăț neîncetat. **16** Mai bine puțin, cu teamă de DOMNUL,
decât mare tezaur cu tulburare. **17** Mai bine o masă cu verdețuri
unde este iubire, decât boul legat la iesle și ura cu el. **18** Un om
furios stârnește certuri, dar cel încet la mânie liniștește cearta.
19 Calea leneșului este ca o îngrăditură de spini, dar calea celor
drepți este netezită. **20** Un fiu înțelept face veselie tatălui, dar

un om prost disprețuiește pe mama sa. **21** Nechibzuința este
bucurie pentru cel lipsit de înțelepciune, dar un om al înțelegerii
umblă cu integritate. **22** Fără sfat, scopurile sunt dezamăgite,
dar în mulțimea sfătuitorilor sunt ele întemeiate. **23** Un om are
bucurie prin răspunsul gurii sale; și ce bun este un cuvânt spus
la timpul potrivit! **24** Pentru cel înțelept calea vieții este deasupra,
ca el să se depărteze de iadul de dedesubt. **(Sheol h7585)** **25**
DOMNUL va dărâma casa celui mândru, dar el va întemeia
hotarul văduvei. **26** Gândurile celor stricați sunt urâciune pentru
DOMNUL, dar cuvintele celor puri sunt cuvinte plăcute. **27** Cel
lacom de câștig își tulbură casa, dar cel ce urăște mitele, va trăi.
28 Inima celui drept studiază ca să răspundă, dar gura celor
stricați revarsă lucruri rele. **29** DOMNUL este departe de cei
stricați, dar el ascultă rugăciunea celor drepți. **30** Lumina ochilor
bucură inima, și o veste bună îngrașă oasele. **31** Urechea care
ascultă mustrarea vieții locuiește printre cei înțelepți. **32** Cel ce
refuză instruirea își disprețuiește propriul său suflet, dar cel ce
ascultă mustrarea obține înțelegere. **33** Teama de DOMNUL
este instruirea înțelepciunii, și înaintea onoarei este umilința.

16 Pregătirile inimii în om și răspunsul limbii sunt de la
DOMNUL. **2** Toate căile unui om sunt curate în proprii lui ochi,
dar DOMNUL cântărește duhurile. **3** Încredințează lucrările tale
DOMNULUI și gândurile tale vor fi întemeiate. **4** DOMNUL a
făcut pentru el însuși toate lucrurile; da, chiar pe cel stricat
pentru ziua răului. **5** Fiecare om îngâmfat în inimă este urâciune
pentru DOMNUL; deși merge mână în mână, el nu va rămâne
nepedepsit. **6** Prin milă și adevăr nelegiuirea este îndepărtată, și
prin teama de DOMNUL oamenii se depărtează de rău. **7** Când
căile unui om îi plac DOMNULUI, el face chiar pe dușmanii lui

să fie în pace cu el. **8** Mai bine puțin cu dreptate, decât venituri
mari fără dreptate. **9** Inima unui om plănuiește calea lui, dar
DOMNUL îi conduce pașii. **10** O hotărâre divină este pe buzele
împăratului; gura lui nu încalcă legea în judecată. **11** O greutate
și o balanță dreaptă sunt ale DOMNULUI; toate greutățile din
pungă sunt lucrarea lui. **12** Pentru împărați este urâciune să
comită stricăciune, pentru că tronul este întemeiat prin dreptate.
13 Buzele drepte sunt desfătarea împăraților și ei iubesc pe acela
care vorbește drept. **14** Furia unui împărat este ca mesagerii
morții, dar un om înțelept o va potoli. **15** În lumina înfățișării
împăratului este viață; și favoarea lui este ca un nor de ploaie
de primăvară. **16** Cu cât este mai bine a obține înțelepciune
decât aur! Și a obține înțelegere mai de ales decât argint! **17**
Calea largă a celor integri este să se depărteze de rău; cel
ce își păzește calea își păstrează sufletul. **18** Mândria merge
înaintea distrugerii și un duh îngâmfat înaintea căderii. **19** Mai
bine să ai un duh umil cu cei de jos, decât să împarți prada cu
cei mândri. **20** Cel ce se comportă cu înțelepciune într-un lucru
va găsi binele; și oricine se încrede în DOMNUL este fericit. **21**
Cel înțelept în inimă se va numi chibzuit; și dulceața buzelor
adaugă învățătură. **22** Înțelegerea este un izvor de viață pentru
cel ce o are, dar instruirea nechibzuiților este nechibzuință. **23**
Inima celui înțelept îi face gura chibzuită și adaugă învățătură
buzelor sale. **24** Cuvintele plăcute sunt ca un fagure de miere,
dulci pentru suflet și sănătate pentru oase. **25** Este o cale care i
se pare dreaptă unui om, dar sfârșitul ei sunt căile morții. **26**
Cel ce muncește, muncește pentru el însuși, fiindcă gura lui
poftește aceasta de la el. **27** Un om neevlavios sapă să scoată
răul la iveală și pe buzele sale este ca un foc arzător. **28** Un om

pervers seamănă ceartă, și un șoptitor desparte prieteni buni. **29**
Un om violent ademenește pe aproapele său și îl conduce pe
calea care nu este bună. **30** El își închide ochii ca să unelteasca
lucruri perverse; mișcându-și buzele duce răul la împlinire. **31**
Capul cărunt este o coroană a gloriei, dacă este găsit pe calea
dreptății. **32** Cel încet la mânie este mai bun decât cel tare, și
cel ce își stăpânește duhul, decât cel ce ia o cetate. **33** Sorțul
este aruncat în poală, dar întregul verdict al acestuia este al
DOMNULUI.

17 Mai bine o bucată de pâine uscată și liniște cu ea, decât
o casă plină de carnea sacrificiilor cu ceartă. **2** Un servitor
înțelept va conduce peste un fiu care aduce rușine și va avea
parte de moștenire între frați. **3** Creuzetul este pentru argint și
cuptorul pentru aur, dar DOMNUL încearcă inimile. **4** Un făptuitor
al stricăciunii dă atenție buzelor înșelătoare, și un mincinos
deschide urechea la o limbă rea. **5** Oricine batjocorește pe sărac
ocărăște pe Făcătorul său, și cel care se bucură la dezastre nu
va rămâne nepedepsit. **6** Copiii copiilor sunt coroana bătrânilor
și gloria copiilor sunt părinții lor. **7** Prostului nu i se potrivește o
vorbire aleasă; cu atât mai puțin buze mincinoase unui prinț.
8 Un dar este asemenea unei pietre prețioase în ochii celui
ce îl are; oriîncotro se întoarce, prosperă. **9** Cel ce acoperă o
fărădelege caută iubire, dar cel ce tot repetă un lucru separă
prieteni buni. **10** O mustrare își găsește loc mult mai adânc la
un om înțelept, decât o sută de lovituri la un prost. **11** Un om
care face rău caută numai rebeliune; de aceea împotriva lui
va fi trimis un mesager crud. **12** Mai bine să întâlnească un
om o ursoaică jefuită de puii ei, decât un prost în nechibzuința
lui. **13** Oricine răsplătește cu rău pentru bine, răul nu se va

depărta de casa lui. **14** Începutul certei este ca atunci când
cineva dă drumul la ape; de aceea părăsește cearta înainte să fii
amestecat în ea. **15** Cel ce declară drept pe cel stricat și cel ce
condamnă pe cel drept, chiar amândoi sunt urâciune pentru
DOMNUL. **16** La ce folosește un preț în mâna unui prost pentru
a obține înțelepciune, văzând că nu are inimă pentru aceasta?
17 Un prieten iubește în toate timpurile, și un frate este născut
pentru timpuri de restrişte. **18** Un om lipsit de înțelegere bate
palma și devine garant în prezența prietenilor săi. **19** Cel ce
iubește cearta iubește fărădelegea, și cel ce își înalță poarta
caută distrugere. **20** Cel ce are o inimă perversă nu găsește
niciun bine, și cel ce are o limbă perversă cade în ticăloșie. **21**
Cel ce dă naștere unui prost face aceasta spre întristarea lui, și
tatăl unui nebun nu are bucurie. **22** O inimă veselă face bine ca
un medicament, dar un duh frânt usucă oasele. **23** Un om stricat
ia un dar din sân ca să strice căile judecății. **24** Înțelepciune
este înaintea celui ce are înțelegere, dar ochii unui prost sunt
ațintiți la marginile pământului. **25** Un fiu prost este o mâhnire
pentru tatăl său și amărăciune pentru cea care l-a născut. **26**
De asemenea să pedepsești pe cel drept nu este bine, nici să
lovești pe prinți pentru echitate. **27** Cel ce are cunoaștere își
cruță cuvintele, și un om al înțelegerii are un duh ales. **28** Chiar
un nebun este considerat înțelept când își ține gura, și cel ce își
închide buzele ca om chibzuit.

18 Prin dorință un om, separându-se, caută și se amestecă
cu toată înțelepciunea. **2** Un prost nu își găsește plăcerea în
înțelegere, ci în descoperirea inimii sale. **3** Când vine cel stricat
vine și disprețul, și cu mârșăvia, ocara. **4** Cuvintele gurii unui
om sunt ca ape adânci, iar izvorul înțelepciunii ca un pârâu

revărsat. **5** Nu este bine a părtini persoana celui stricat, [nu
este bine] a doborî pe cel drept în judecată. **6** Buzele prostului
intră în ceartă și gura lui cere lovituri. **7** Gura unui prost îi este
nimicire și buzele lui sunt capcana sufletului său. **8** Vorbele unui
bârfitor sunt ca rănile și coboară în părțile cele mai adânci ale
pântecelui. **9** Cel care de asemenea lenevește în lucrul său
este frate cu cel care risipește mult. **10** Numele DOMNULUI
este un turn puternic; cel drept aleargă înăuntrul lui și este în
siguranță. **11** Averea bogatului este cetatea lui tare și ca un zid
înalt în îngâmfarea lui. **12** Înainte de nimicire, inima omului este
îngâmfată; și înaintea onoarei, este umilință. **13** Cel ce răspunde
la un lucru înainte să îl audă, aceasta este prostie și rușine
pentru el. **14** Duhul unui om îi va sprijini neputința, dar cine poate
purta un duh rănit? **15** Inima celui chibzuit obține cunoaștere și
urechea celui înțelept caută cunoaștere. **16** Darul unui om îi face
loc și îl aduce înaintea oamenilor însemnați. **17** Primul în propria
sa cauză pare drept, dar vine aproapele său și îl cercetează. **18**
Sorțul face să înceteze certurile și separă între cei puternici.
19 Un frate ofensat este mai greu de câștigat decât o cetate
tare, și certurile lor sunt ca zăbrelele unui castel. **20** Pântecele
unui om va fi săturat cu rodul gurii sale; și cu câștigul buzelor
sale se va îndestula. **21** Moarte și viață sunt în puterea limbii, și
cei ce o iubesc vor mânca din rodul ei. **22** Oricine găsește o
soție găsește un lucru bun și obține favoare de la DOMNUL. **23**
Săracul folosește rugăminți, dar cel bogat răspunde cu asprime.
24 Un om care are prieteni trebuie să se arate el însuși prietenos;
și este un prieten care se lipește mai aproape ca un frate.

19 Mai bine săracul care umblă în integritatea lui, decât cel
pervers în buzele lui și este un prost. **2** De asemenea, nu este

bine ca sufletul să fie lipsit de cunoaștere; și cel ce se grăbește cu
picioarele sale păcătuiește. **3** Nechibzuința omului îi pervertește
calea, și inima sa se înfurie împotriva DOMNULUI. **4** Averea face
mulți prieteni, dar săracul este separat de aproapele său. **5** Un
martor fals nu va rămâne nepedepsit și cel ce vântură minciuni
nu va scăpa. **6** Mulți vor implora favoarea prințului, și fiecare om
este prietenul celui ce dă daruri. **7** Toți frații celui sărac îl urăsc;
cu cât mai mult se îndepărtează prietenii lui de el? El îi urmărește
cu vorbe, totuși ei îi lipsesc. **8** Cel ce obține înțelepciune își
iubește propriul suflet; cel ce păstrează înțelegerea va găsi
binele. **9** Un martor fals nu va rămâne nepedepsit și cel ce
vântură minciuni va pieri. **10** Desfătarea nu este potrivită pentru
un prost; cu atât mai puțin pentru un servitor să aibă conducere
peste prinți. **11** Discernământul unui om amână mânia sa; și este
gloria lui să treacă cu vederea o fărădelege. **12** Furia împăratului
este ca răgetul leului, dar favoarea lui este ca roua peste iarbă.
13 Un fiu prost este nenorocirea tatălui său, și certurile soției
sunt picurare neîncetată. **14** Casa și averile sunt moștenirea
părinților, și o soție chibzuită este de la DOMNUL. **15** Lenevia te
aruncă într-un somn adânc, și un suflet trândav va suferi foame.
16 Cel ce păstrează porunca își păstrează propriul suflet, dar cel
care își disprețuiește căile va muri. **17** Cel ce are milă de sărac
împrumută DOMNULUI, și ceea ce el a dat, el îi va plăti din nou.
18 Disciplinează pe fiul tău cât este speranță și nu lăsa sufletul
tău să cedeze din cauza plânsului său. **19** Un om al unei mari
furii va suferi pedeapsă; deoarece, dacă îl eliberezi, totuși va
trebui să o faci din nou. **20** Ascultă sfatul și primește instruirea,
ca să fii înțelept la sfârșitul tău. **21** Multe sunt planurile în inima
unui om; totuși sfatul DOMNULUI, acela va sta în picioare. **22**

Dorința unui om este bunătatea sa, și un om sărac este mai
bun decât un mincinos. **23** Teama de DOMNUL tinde la viață,
și cel ce o are va trăi satisfăcut; nu va fi vizitat de rău. **24** Un
leneș își ascunde mâna în sân și nici măcar nu și-o duce la
gură din nou. **25** Lovește pe batjocoritor și cel simplu va lua
seama; și mustră pe unul ce are înțelegere și el va înțelege
cunoașterea. **26** Cel ce jefuiește pe tată și își alungă mama, este
un fiu care face rușine și aduce ocară. **27** Încetează, fiul meu,
să asculți instruirea care te abate de la cuvintele cunoașterii.
28 Un martor neevlavios batjocorește judecata, și gura celui
stricat mănâncă nelegiuire. **29** Judecăți sunt pregătite pentru
batjocoritori și lovituri pentru spatele proștilor.

20 Vinul este un batjocoritor, băutura tare este zgomotoasă;
și oricine este înșelat cu ele nu este înțelept. **2** Spaima unui
împărat este ca răgetul unui leu; oricine îl provoacă la mânie
păcătuiește împotriva propriului suflet. **3** Este onoare pentru
un om să se oprească de la ceartă, dar fiecare nebun se va
amesteca. **4** Cel leneș nu va ara din cauza frigului; de aceea va
cerși la seceriș și nu va avea nimic. **5** Sfatul în inima omului este
ca apa adâncă, dar un om al înțelegerii îl va scoate afară. **6** Cei
mai mulți oameni vor vesti fiecare propria bunătate, dar cine
poate găsi un om credincios? **7** Cel drept umblă în integritatea
sa; copiii lui sunt binecuvântați după el. **8** Un împărat care șade
pe tronul de judecată risipește tot răul cu ochii săi. **9** Cine poate
spune: Mi-am curățit inima, sunt purificat de păcatul meu? **10**
Greutăți diferite și măsuri diferite, amândouă sunt același fel de
urâciune pentru DOMNUL. **11** Chiar un copil este cunoscut prin
faptele sale, dacă lucrarea sa este pură și dacă este dreaptă. **12**
Urechea care aude și ochiul care vede, DOMNUL le-a făcut

chiar pe amândouă. **13** Nu iubi somnul, ca nu cumva să ajungi
la sărăcie; deschide-ți ochii și te vei sătura cu pâine. **14** Rău!
Rău! spune cumpărătorul, dar după ce pleacă pe calea sa,
atunci se fălește. **15** Este aur și o mulțime de rubine, dar buzele
cunoașterii sunt bijuterie de preț. **16** Ia-i haina celui care este
garant pentru un străin și ia o garanție de la el pentru o femeie
străină. **17** Pâinea înșelăciunii este dulce pentru un om, dar
după aceea gura i se va umple cu pietriș. **18** Fiecare scop este
întemeiat prin sfat; și cu sfat bun fă război. **19** Cel ce umblă ca
un bârfitor dezvăluie taine; de aceea nu te amesteca cu cel ce
flatează cu buzele sale. **20** Oricine înjură pe tatăl său, sau pe
mama sa, lampa lui va fi stinsă în negrul întunericului. **21** O
moștenire poate fi obținută în grabă la început, dar sfârșitul ei nu
va fi binecuvântat. **22** Nu spune: Voi răsplăti răul! Ci așteaptă pe
DOMNUL și el te va salva. **23** Greutăți diferite sunt urâciune
pentru DOMNUL, și o balanță înșelătoare nu este bună. **24**
Umbletele omului sunt de la DOMNUL; cum poate atunci un om
să înțeleagă propria cale? **25** Este o cursă pentru omul care
mănâncă ceea ce este sfânt și după promisiuni face cercetare.
26 Un împărat înțelept risipește pe cei stricați și trece cu roata
peste ei. **27** Duhul omului este candela DOMNULUI, cercetând
toate părțile adânci ale pântecelui. **28** Mila și adevărul păstrează
pe împărat, și tronul său este susținut prin milă. **29** Gloria tinerilor
este puterea lor, și frumusețea bătrânilor este părul cărunt. **30**
Învinețirea unei răni curăță de rău; la fel și loviturile, părțile
ascunse ale pântecelui.

21 Inima împăratului este în mâna DOMNULUI, precum râurile
de ape: el o întoarce oriîncotro voiește. **2** Fiecare cale a omului
este dreaptă în propriii ochi, dar DOMNUL cumpănește inimile.

3 A face dreptate și judecată este pentru DOMNUL mai bine
primit decât sacrificiul. **4** O privire măreață și o inimă mândră
și arătura celui stricat, sunt păcat. **5** Gândurile celui harnic
tind doar la abundență dar ale fiecăruia care este pripit doar la
lipsă. **6** Obținerea de tezaure printr-o limbă mincinoasă este o
deșertăciune aruncată încolo și încoace de cei ce caută moartea.
7 Jaful celor stricați îi va nimici, pentru că refuză să facă judecată.
8 Calea omului este perversă și sucită, dar cât despre cel pur,
lucrarea lui este dreaptă. **9** Mai bine este să locuiești într-un colț
al acoperișului casei, decât cu o femeie arțăgoasă într-o casă
largă. **10** Sufletul celui stricat dorește răul; aproapele său nu
găsește favoare în ochii lui. **11** Când batjocoritorul este pedepsit,
cel simplu este făcut înțelept; și când cel înțelept este instruit,
primește cunoaștere. **12** Omul drept cu înțelepciune ia aminte la
casa celui stricat, dar Dumnezeu răstoarnă pe cei stricați din
cauza stricăciunii lor. **13** Oricine își astupă urechile la strigătul
săracului, va striga și el, dar nu va fi ascultat. **14** Un dar dat în
taină potolește mânia, și o răsplată în sân, furia aprinsă. **15**
Este bucurie pentru cel drept să facă judecată, dar nimicire va fi
celor ce lucrează nelegiuire. **16** Omul care rătăcește în afara căii
înțelegerii va rămâne în adunarea celor morți. **17** Cel ce iubește
plăcerea va fi un om sărac; cel ce iubește vinul și untdelemnul
nu va fi bogat. **18** Cel stricat va fi o răscumpărare pentru cel
drept și călcătorul de lege pentru cel integru. **19** Mai bine este să
locuiești în pustie, decât cu o femeie certăreață și mânioasă. **20**
Este un tezaur de dorit și untdelemn în locuința înțeleptului,
dar un om prost le cheltuiește complet. **21** Cel ce urmează
dreptate și milă găsește viață, dreptate și onoare. **22** Un om
înțelept escaladează cetatea celui tare și dărâmă tăria încrederii

ei. **23** Oricine își ține gura sa și limba sa, își ține sufletul lui de la
tulburare. **24** Batjocoritor mândru și îngâmfat este numele lui,
al celui ce lucrează în furie mândră. **25** Dorința celui leneș îl
ucide, fiindcă mâinile lui refuză să muncească. **26** El dorește
cu lăcomie cât este ziua de lungă, dar cel drept dă și nu se
zgârcește. **27** Sacrificiul celui stricat este urâciune; cu cât mai
mult când îl aduce cu o minte stricată? **28** Un martor fals va
pieri, dar omul care ascultă vorbește statornic. **29** Un om stricat
își înăspreește fața, dar cel integru își conduce calea. **30** Nu este
nici înțelepciune, nici înțelegere, nici sfat împotriva DOMNULUI.
31 Calul este pregătit pentru ziua bătăliei, dar siguranța este a
DOMNULUI.

22 Un nume bun este mai de ales decât mari bogății și favoare
binevoitoare mai bine decât aur și argint. **2** Cel bogat și cel sărac
se întâlnesc; DOMNUL este făcătorul lor al tuturor. **3** Un om
chibzuit prevede răul și se ascunde, dar simplii merg înainte și
sunt pedepsiți. **4** Prin umilință și teama de DOMNUL sunt bogății
și onoare și viață. **5** Spini și capcane sunt în calea celui pervers;
cel ce își păstrează sufletul va fi departe de ele. **6** Educă un
copil pe calea pe care ar trebui să meargă, și când ajunge bătrân
nu se va depărta de ea. **7** Bogatul stăpânește peste sărac și cel
ce ia cu împrumut este servitor al celui ce dă cu împrumut. **8**
Cel ce seamănă nelegiuire va secera deșertăciune, și nuiaua
mâniei sale se va sfârși. **9** Cel ce are un ochi mărinimos va
fi binecuvântat, fiindcă dă săracului din pâinea lui. **10** Alungă
batjocoritorul și cearta se va duce; da, discordia și ocara vor
înceta. **11** Cel ce iubește puritatea inimii, pentru harul buzelor
sale împăratul îi va fi prieten. **12** Ochii DOMNULUI păstrează
cunoașterea și el răstoarnă cuvintele călcătorului de lege. **13**

Leneșul spune: Este un leu afară, voi fi ucis pe străzi. **14** Gura
femeilor străine este o groapă adâncă; cel ce este detestat de
DOMNUL va cădea în ea. **15** Nechibzuința este legată în inima
unui copil, dar nuiaua disciplinării o va alunga departe de la el.
16 Cel ce oprimă pe sărac ca să își mărească bogățiile și cel ce
dă celui bogat, vor ajunge cu siguranță la lipsă. **17** Apleacă-
ți urechea și ascultă cuvintele celui înțelept și dedică-ți inima
cunoașterii mele. **18** Fiindcă este un lucru plăcut dacă le ții
înăuntrul tău; ele vor fi întru totul potrivite pe buzele tale. **19** Eu
ți-am făcut cunoscută astăzi, tocmai ție, pentru ca încrederea ta
să fie în DOMNUL. **20** Nu ți-am scris lucruri alese în sfaturi și
cunoaștere, **21** Ca să îți fac cunoscută certitudinea cuvintelor
adevărului, ca să răspunzi cu cuvintele adevărului acelora ce
trimit la tine? **22** Nu jefui pe sărac, pentru că el este sărac; nici
nu asupri pe cel nenorocit la poartă, **23** Fiindcă DOMNUL va
pleda în cauza lor și va prăda sufletul acelora ce i-au prădat.
24 Nu te împrieteni cu un om mânios și nu merge împreună
cu un om furios, **25** Ca nu cumva să înveți căile lui și să obții
o capcană pentru sufletul tău. **26** Nu fi unul dintre cei ce bat
palma, sau din cei care sunt garanți pentru datorii. **27** Dacă nu ai
nimic de plătit, de ce să ia patul tău de sub tine? **28** Nu scoate
vechea piatră de hotar, pe care părinții tăi au pus-o. **29** Vezi
tu un om harnic în ocupația lui? El va sta în picioare înaintea
împăraților; nu va sta în picioare înaintea celor neînsemnați.

23 Când te așezi să mănânci cu un conducător, cu atenție ia
aminte la ce este înaintea ta; **2** Și pune un cuțit la gâtul tău, dacă
ești un om dedat apetitului. **3** Nu dori delicatesele lui, fiindcă ele
sunt mâncare înșelătoare. **4** Nu munci ca să fii bogat; oprește-te
de la propria ta înțelepciune. **5** Îți vei aținti ochii asupra a ceva

ce nu este? Fiindcă bogățiile cu siguranță își fac aripi; ele zboară
departe ca o acvilă spre cer. **6** Nu mânca pâinea aceluia ce
are un ochi rău, nici nu dori delicatesele lui, **7** Fiindcă așa cum
gândește în inima lui, așa este el; Mănâncă și bea, îți spune el;
dar inima lui nu este cu tine. **8** Bucata pe care ai mâncat-o, o
vei vărsa și îți vei pierde cuvintele dulci. **9** Nu vorbi în urechile
unui prost, fiindcă va disprețui înțelepciunea cuvintelor tale. **10**
Nu scoate pietrele vechi de hotar și nu intra în câmpurile celor
fără tată, **11** Fiindcă răscumpărătorul lor este puternic; va pleda
împotriva ta în cauza lor. **12** Dedică-ți inima instruirii și urechile
tale cuvintelor cunoașterii. **13** Nu cruța copilul de la disciplinare,
fiindcă dacă îl bați cu nuiaua, nu va muri. **14** Bate-l cu nuiaua și îi
vei elibera sufletul din iad. **(Sheol h7585)** **15** Fiul meu, dacă inima
ta este înțeleaptă, inima mea se va bucura, chiar a mea. **16** Da,
rărunchii mei se vor bucura când buzele tale spun lucruri drepte.
17 Să nu invidieze inima ta pe păcătoși, ci rămâi în teama de
DOMNUL cât este ziua de lungă. **18** Căci cu siguranță este un
viitor și așteptarea ta nu va fi stârpită. **19** Ascultă fiul meu și fii
înțelept și călăuzește-ți inima pe cale. **20** Nu fi printre băutorii de
vin, printre destrăbălații mâncători de carne; **21** Fiindcă bețivul și
mâncăciosul vor ajunge la sărăcie; și somnolența va îmbrăca pe
un om în zdrențe. **22** Dă ascultare tatălui tău care te-a născut
și nu disprețui pe mama ta când este bătrână. **23** Cumpără
adevărul și nu îl vinde; de asemenea înțelepciunea și instruirea
și înțelegerea. **24** Tatăl celui drept se va bucura mult, și cel ce
naște un copil înțelept va avea bucurie de la el. **25** Tatăl tău și
mama ta vor fi veseli, și cea care te-a născut se va bucura. **26**
Fiul meu, dă-mi inima ta și lasă-ți ochii să observe căile mele. **27**
Fiindcă o curvă este un șanț adânc, și o femeie străină este o

groapă strâmtă. **28** De asemenea ea pândește ca după pradă și
înmulțește pe călcătorii de lege între oameni. **29** Cine are vaiet?
Cine are întristări? Cine are certuri? Cine are bolboroseli? Cine
are răni fără motiv? Cine are roșeața ochilor? **30** Cei ce adastă
îndelung la vin, cei ce se duc să caute vinul amestecat. **31** Nu te
uita la vin când este roșu, când își arată culoarea în pahar, când
se mișcă singur. **32** La urmă mușcă precum un șarpe și înțeapă
ca o viperă. **33** Ochii tăi vor privi femei străine și inima ta va rosti
lucruri perverse. **34** Da, vei fi ca acela ce se întinde în mijlocul
mării, sau ca acela ce se întinde în vârful unui catarg. **35** M-au
lovit, vei spune tu, și nu am fost rănit; m-au bătut și nu am simțit;
când mă voi trezi? Îl voi căuta din nou.

24 Nu invidia pe oamenii răi, nici nu dori să fii cu ei. **2** Fiindcă
inima lor studiază nimicirea și buzele lor vorbesc ticăloșie. **3**
Prin înțelepciune este zidită o casă; și prin înțelegere este
întemeiată; **4** Și prin cunoaștere vor fi încăperile umplute cu
toate averile prețioase și plăcute. **5** Un om înțelept este puternic;
da, un om al cunoașterii mărește puterea. **6** Căci prin sfat
înțelept îți vei purta războiul, și în mulțimea sfătuitorilor este
siguranță. **7** Înțelepciunea este prea înaltă pentru un nebun;
el nu își deschide gura la poartă. **8** Cel ce plănuiește să facă
răul va fi numit o persoană ticăloasă. **9** Gândul la nechibzuință
este păcat, și batjocoritorul este urâciune pentru oameni. **10**
Dacă leșini în ziua de restriște, puterea ta este mică. **11** Dacă
te abții să eliberezi pe cei duși la moarte și pe aceia ce sunt
gata să fie uciși, **12** Dacă spui: Iată, noi nu am știut aceasta; nu
ia aminte el, cel ce cumpănește inimile? Și cel ce îți păzește
sufletul, nu știe aceasta? Și nu va întoarce fiecărui om conform
faptelor sale? **13** Fiul meu, mănâncă miere, pentru că este bună;

și fagurele care este dulce pentru cerul gurii tale; **14** Așa va fi
cunoașterea înțelepciunii pentru sufletul tău; după ce ai găsit-o,
atunci va fi o răsplată și așteptarea ta nu va fi stârpită. **15** Nu
pândi stricatule, împotriva locuinței celui drept; nu jefui locul
lui de odihnă; **16** Fiindcă un om drept cade de șapte ori și se
ridică din nou, dar cel stricat va cădea în ticăloșie. **17** Nu te
bucura când dușmanul tău cade și nu lăsa să se veselească
inima ta când el se poticnește, **18** Ca nu cumva DOMNUL să
vadă și să nu îi placă și să își întoarcă furia de la el. **19** Nu te
îngrijora din cauza celor răi, nici nu fi invidios pe cei stricați, **20**
Deoarece pentru cel rău nu va fi nicio răsplată; candela celui
stricat va fi stinsă. **21** Fiul meu, teme-te de DOMNUL și de
împărat; și nu te amesteca cu cei ce sunt dedați schimbării,
22 Căci nenorocirea lor va veni dintr-o dată și cine știe ruina
amândurora? **23** Acestea aparțin de asemenea înțeleptului. Nu
este bine să părtinești oamenii la judecată. **24** Cel ce spune
celui stricat: Tu ești drept; pe el îl va blestema poporul, națiunile
îl vor detesta; **25** Dar celor ce îl mustră va fi desfătare și o bună
binecuvântare va veni peste ei. **26** Fiecare va săruta buzele
celui ce dă un răspuns drept. **27** Pregătește-ți lucrarea de afară
și potrivește-ți-o la câmp, și după aceea zidește-ți casa. **28** Nu fi
martor fără motiv împotriva aproapelui tău; și nu înșela cu buzele
tale. **29** Nu spune: Îi voi face cum mi-a făcut; îi voi întoarce
omului conform faptelor sale. **30** Am trecut pe lângă câmpul
leneșului și pe lângă via omului lipsit de înțelegere, **31** Și, iată,
peste tot crescuseră spini, și mărăcini acoperiseră suprafața
ei și zidul ei de piatră a fost dărâmat. **32** Atunci am văzut și
cu grijă am luat aminte; m-am uitat la acestea și am primit
instruire. **33** Încă puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a

mâinilor pentru a dormi; **34** Așa va veni sărăcia ta ca unul care
călătorește și lipsa ta ca un om înarmat.

25 Acestea sunt de asemenea proverbe ale lui Solomon, pe
care bărbații lui Ezechia, împăratul lui Iuda, le-au transcris. **2**
Este gloria lui Dumnezeu să ascundă un lucru, dar onoarea
împăraților este să cerceteze un lucru. **3** Cerul pentru înălțime,
pământul pentru adâncime și inima împăraților este de nepătruns.
4 Îndepărtează zgura de pe argint și argintarului îi va ieși un vas.
5 Înlătură pe cel stricat dinaintea împăratului și tronul lui va fi
întemeiat în dreptate. **6** Nu te semeți în prezența împăratului și
nu sta în picioare în locul celor mari; **7** Fiindcă mai bine este să ți
se spună: Vino aici sus; decât să fii înjosit în prezența prințului pe
care ochii tăi l-au văzut. **8** Nu te grăbi să te arunci la ceartă, ca
nu cumva în cele din urmă să nu știi ce să faci, când aproapele
tău te face de rușine. **9** Dezbate cauza ta cu aproapele tău și nu
dezvălui o taină altuia, **10** Ca nu cumva să te facă de rușine cel
ce îl aude și dezonoarea ta să nu o poți înlătura. **11** Un cuvânt
spus la timp potrivit, este ca mere de aur încrustate în argint. **12**
Ca un cercel de aur și ca o podoabă de aur pur, așa este un
mustrător înțelept asupra urechii ascultătoare. **13** Ca răceala
zăpezii în timpul secerișului, așa este un mesager credincios
pentru cei ce îl trimit, fiindcă răcorește sufletul stăpânilor lui.
14 Oricine se fălește cu un dar fals este ca norii și vântul fără
ploaie. **15** Prin îndelungă răbdare este un prinț convins și o limbă
blândă zdrobește osul. **16** Ai găsit miere? Mănâncă atât cât să îți
fie de ajuns, ca nu cumva să te saturi de aceasta și să o vomiți.
17 Retrage-ți piciorul din casa aproapelui tău, ca nu cumva
să se sature de tine și să te urască. **18** Un om care aduce o
mărturie falsă împotriva aproapelui său este un baros și o sabie

și o săgeată ascuțită. **19** Încrederea într-un om necredincios
în timp de tulburare este ca un dinte rupt și un picior scrântit.
20 Ca cel ce îți scoate haina pe vreme rece și ca oțetul pe
silitră, așa este cel ce cântă cântece unei inimi îndurerate. **21**
Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i să mănânce pâine; și
dacă este însetat, dă-i să bea apă; **22** Fiindcă vei îngrămădi
cărbuni încinși pe capul lui și DOMNUL te va răsplăti. **23** Vântul
de nord alungă ploaia; tot așa [alungă] o înfățișare mânioasă
limba calomniatoare. **24** Mai bine să locuiești într-un colț al
acoperișului casei, decât cu o femeie arțăgoasă și într-o casă
largă. **25** Ca ape reci pentru un suflet însetat, așa este o veste
bună dintr-o țară îndepărtată. **26** Un om drept, căzând înaintea
celui stricat, este ca o fântână tulburată și ca un izvor spurcat. **27**
Nu este bine să mănânci multă miere; așa și pentru oameni să
caute propria lor glorie nu este glorie. **28** Cel ce nu are stăpânire
peste propriul său duh, este ca o cetate dărâmată, fără ziduri.

26 Ca zăpada vara și ploaia la seceriș, așa și onoarea nu
este potrivită pentru un prost. **2** Cum rătăcește pasărea, cum
zboară rândunica, tot așa nu va veni blestemul neîntemeiat. **3**
Un bici pentru cal, un frâu pentru măgar și o nuia pentru spatele
prostului. **4** Nu răspunde unui prost conform nechibzuinței
lui, ca nu cumva și tu să fii asemenea lui. **5** Răspunde unui
prost conform nechibzuinței lui, ca nu cumva să fie înțelept în
îngâmfarea lui. **6** Cel ce trimite un mesaj prin mâna unui prost,
retează picioarele și bea pagubă. **7** Picioarele șchiopului nu
sunt egale; așa este o parabolă în gura proștilor. **8** Precum cel
ce pune o piatră în praștie, așa este cel ce dă onoare unui
prost. **9** Precum un spin străpunge mâna bețivului, așa este o
parabolă în gura proștilor. **10** Dumnezeul cel mare care a făcut

toate lucrurile răsplătește deopotrivă prostului și răsplătește
călcătorilor de lege. **11** Cum se întoarce un câine la vărsătura
lui, așa se întoarce un prost la nechibzuința lui. **12** Vezi un om
înțelept în îngâmfarea lui? Este mai multă speranță pentru un
prost decât pentru el. **13** Leneșul spune: Este un leu pe cale; un
leu este pe străzi. **14** Cum se răsucește ușa pe balamalele ei,
tot așa și leneșul pe patul său. **15** Leneșul își ascunde mâna în
sân; îl mâhnește să o mai ducă din nou la gură. **16** Leneșul
este mai înțelept în îngâmfarea lui decât șapte bărbați care pot
întoarce un motiv. **17** Cel ce trece alăturea și se amestecă în
cearta care nu îi aparține, este ca unul care apucă un câine
de urechi. **18** Precum un nebun care aruncă tăciuni, săgeți și
moarte, **19** Așa este cel ce înșală pe aproapele său și spune: Nu
glumesc doar? **20** Unde nu este lemn, focul se stinge; tot așa,
unde nu este bârfitor, cearta încetează. **21** Precum cărbuni [sunt]
pentru cărbuni aprinși și lemn pentru foc, așa este un bărbat
certăreț pentru aprinderea certei. **22** Cuvintele unui bârfitor sunt
ca rănile și coboară în părțile cele mai adânci ale pântecelui. **23**
Buze arzătoare și o inimă stricată sunt ca un ciob acoperit cu
zgura argintului. **24** Cel ce urăște se preface cu buzele sale și
strânge înșelăciune înăuntrul său; **25** Când vorbește amabil, să
nu îl crezi, fiindcă sunt șapte urâciuni în inima lui. **26** Cel a cărui
ură este acoperită prin înșelătorie, stricăciunea lui va fi arătată
înaintea întregii adunări. **27** Oricine sapă o groapă va cădea în
ea; și cel ce rostogolește o piatră, aceasta se va întoarce asupra
lui. **28** O limbă mincinoasă urăște pe cei nenorociți prin ea, și o
gură lingușitoare lucrează ruină.

27 Nu te făli cu ziua de mâine, fiindcă nu știi ce poate aduce o
zi. **2** Altul să te laude și nu gura ta; un străin și nu buzele tale.

3 O piatră este grea și nisipul este greu, dar furia nebunului
este mai grea decât amândouă. **4** Furia este crudă și mânia
cumplită, dar cine este în stare să stea în picioare în fața invidiei?
5 Mustrarea pe față este mai bună decât iubirea tainică. **6**
Credincioase sunt rănile unui prieten, dar sărutările unui dușman
sunt înșelătoare. **7** Sufletul sătul se scârbește de un fagure,
dar pentru sufletul flămând fiecare lucru amar este dulce. **8**
Precum o pasăre ce rătăcește de la cuibul ei, așa este un om
ce rătăcește de la locul lui. **9** Untdelemnul și parfumul bucură
inima; așa face dulceața prietenului unui om prin sfat inimos. **10**
Nu părăsi pe prietenul tău și nici pe prietenul tatălui tău; nici nu
intra în casa fratelui tău în ziua nenorocirii tale; fiindcă mai bun
este un vecin aproape, decât un frate îndepărtat. **11** Fiul meu,
fii înțelept și înveselește-mi inima, ca să răspund celui ce mă
ocărăște. **12** Un om chibzuit prevede răul și se ascunde, dar
simplii merg înainte și sunt pedepsiți. **13** Ia-i haina celui care este
garant pentru un străin; și ia o garanție de la el pentru o femeie
străină. **14** Cel ce binecuvântează pe prietenul său cu voce tare,
sculându-se devreme de dimineață, aceasta i se va considera
un blestem. **15** O picurare neîncetată într-o zi foarte ploioasă și
o femeie certăreață sunt la fel. **16** Oricine o ascunde, ascunde
vântul și untdelemnul din mâna lui dreaptă, care se trădează. **17**
Fier ascute fier; tot așa un om ascute înfățișarea prietenului său.
18 Oricine ține smochinul va mânca din rodul lui; tot așa cel
ce îngrijește pe stăpânul său va fi onorat. **19** Precum în apă,
fața răspunde feței, tot așa inima omului răspunde omului. **20**
Iadul și nimicirea nu sunt pline niciodată; tot așa, ochii omului
nu sunt săturați niciodată. **(Sheol h7585)** **21** Precum creuzetul
pentru argint și cuptorul pentru aur, așa este un om, laudei sale.

22 Chiar dacă ai pisa un nebun în piuă printre grăunțe cu un
pisălog, totuși nechibzuința lui nu se va depărta de el. **23** Fii
atent ca să cunoști starea turmelor tale și privește bine cirezile
tale. **24** Deoarece bogățiile nu sunt pentru totdeauna; și coroana
durează din generație în generație? **25** Fânul se arată și iarba
nouă apare și ierburile munților sunt strânse. **26** Mieii sunt pentru
îmbrăcămintea ta și caprele sunt prețul câmpului. **27** Și vei avea
destul lapte de capră pentru mâncarea ta, pentru mâncarea
casei tale și pentru întreținerea servitoarelor tale.

28 Cel stricat fuge când nu îl urmărește nimeni, dar cei drepți
sunt cutezători ca un leu. **2** Din cauza fărădelegii unei țări sunt
mulți prinți în ea, dar printr-un om al priceperii și cunoașterii,
starea țării va fi prelungită. **3** Un om sărac care asuprește pe
sărac este ca o ploaie torențială care nu lasă mâncare. **4** Cei ce
părăsesc legea laudă pe cei stricați, dar cei ce țin legea se luptă
cu ei. **5** Oamenii răi nu înțeleg judecata, dar cei ce caută pe
DOMNUL înțeleg totul. **6** Mai bun este săracul care umblă în
integritatea lui, decât cel care este pervers în căile lui, deși este
bogat. **7** Oricine ține legea este un fiu înțelept, dar cel ce este un
însoțitor al celor destrăbălați rușinează pe tatăl său. **8** Cel ce prin
camătă și câștig nedrept își mărește averea, o va aduna pentru
cel ce se va milostivi de săraci. **9** Cel ce își întoarce urechea
de la auzirea legii, chiar [și] rugăciunea lui va fi urâciune. **10**
Oricine duce pe cei drepți în rătăcire pe o cale rea, va cădea el
însuși în propria lui groapă; dar cei integri vor avea în posesiune
lucruri bune. **11** Omul bogat este înțelept în îngâmfarea lui, dar
săracul care are înțelegere îl cercetează. **12** Când cei drepți se
bucură este o mare glorie, dar când cei stricați se ridică, omul se
ascunde. **13** Cel ce își acoperă păcatele nu va prospera, dar

oricine le mărturisește și se lasă de ele va primi milă. **14** Fericit
este omul care se teme întotdeauna, dar cel ce își împietrește
inima va cădea în ticăloșie. **15** Precum un leu care rage și un
urs căutând pradă, așa este un conducător stricat peste poporul
sărac. **16** Prințul care duce lipsă de înțelegere este și un mare
opresor, dar cel ce urăște lăcomia își va lungi zilele. **17** Un om
care varsă violent sângele oricărei persoane va fugi la groapă;
să nu îl oprească nimeni. **18** Oricine umblă cu integritate va fi
salvat, dar cel pervers în căile lui va cădea fără întârziere. **19** Cel
ce își ară pământul va avea multă pâine, dar cel ce se duce după
oameni de nimic va avea destulă sărăcie. **20** Un om credincios
va abunda cu binecuvântări, dar cel ce se grăbește să fie bogat
nu va fi nevinovat. **21** Nu este bine să părtinești oamenii; chiar
pentru o bucată de pâine acel om va călca legea. **22** Cel ce se
grăbește să se îmbogățească are un ochi rău și nu ia aminte că
sărăcia va veni peste el. **23** Cel care mustră un om la sfârșit va
găsi mai multă favoare decât cel ce lingușește cu limba. **24**
Oricine jefuiește pe tatăl său sau pe mama sa și spune: Nu
este fărădelege; același este însoțitorul unui nimicitor. **25** Cel
mândru în inimă stârnește ceartă, dar cel ce își pune încrederea
în DOMNUL va fi îngrășat. **26** Cel ce se încrede în propria inimă
este un prost, dar oricine umblă cu înțelepciune va fi eliberat. **27**
Cel ce dă săracului nu va duce lipsă, dar cel ce își acoperă ochii
va avea multe blesteme. **28** Când cei stricați se înalță, oamenii
se ascund; dar când pier cei răi, cei drepți se înmulțesc.

29 Cel care, fiind deseori mustrat, își înțepenește gâtul, va
fi nimicit dintr-o dată și fără remediu. **2** Când cei drepți sunt
în autoritate, poporul se bucură; dar când cel stricat conduce,
poporul jelește. **3** Oricine iubește înțelepciunea bucură pe tatăl

său, dar cel ce se însoțește cu curvele își cheltuiește averea. **4**
Prin judecată împăratul întemeiază țara, dar cel ce primește
daruri o dărâmă. **5** Un om care lingușește pe vecinul său întinde
o cursă pentru picioarele sale. **6** În fărădelegea unui om rău se
află o capcană, dar cel drept cântă și se bucură. **7** Cel drept
ia aminte la cauza săracului, dar cel stricat dă atenție să nu o
cunoască. **8** Oamenii batjocoritori aduc o cetate în capcană, dar
oamenii înțelepți întorc furia. **9** Dacă un om înțelept se ceartă
cu un om nebun, fie că se înfurie, fie că râde, nu este odihnă.
10 Cei setoși de sânge urăsc pe cel integru, dar cei drepți îi
caută sufletul. **11** Un prost își rostește toată mintea, dar un om
înțelept o păstrează până mai târziu. **12** Dacă un conducător dă
ascultare la minciuni, toți servitorii lui sunt stricați. **13** Săracul și
omul înșelător se întâlnesc, dar DOMNUL le luminează ochii la
amândoi. **14** Împăratul care cu credincioșie judecă pe sărac
va avea tronul lui întemeiat pentru totdeauna. **15** Nuiaua și
mustrarea dau înțelepciune, dar un copil lăsat de capul lui o
face de rușine pe mama lui. **16** Când cei stricați se înmulțesc,
crește fărădelegea, dar cei drepți vor vedea căderea lor. **17**
Corectează pe fiul tău și îți va da odihnă; da, el va da desfătare
sufletului tău. **18** Unde nu este viziune poporul piere, dar cel
ce ține legea, fericit este el. **19** Un servitor nu va fi corectat
prin cuvinte, căci deși înțelege nu va răspunde. **20** Vezi tu pe
un om pripit în vorbele lui? Este mai multă speranță pentru un
prost decât pentru el. **21** Cel ce cu grijă crește pe servitorul său
din copilărie, el îi va deveni fiu de-a lungul timpului. **22** Un om
mânios stârnește ceartă și un om furios abundă în fărădelege.
23 Mândria unui om îl va înjosi, dar onoarea îl va sprijini pe cel
umil în duh. **24** Cel ce este partener cu un hoț își urăște propriul

suflet; aude blestemul și nu îl dă pe față. **25** Teama de om
aduce o capcană, dar oricine își pune încrederea în DOMNUL
va fi în siguranță. **26** Mulți caută favoarea conducătorului, dar
judecata fiecărui om vine de la DOMNUL. **27** Un om nedrept
este o urâciune pentru cel drept, și cel integru pe cale este
urâciune pentru cel stricat.

30 Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache, profeția; omul i-a vorbit lui
Itiel, chiar lui Itiel și lui Ucal; **2** Cu siguranță, eu sunt mai neghiob
decât oricare om și nu am înțelegerea unui om. **3** Nici nu am
învățat înțelepciune, nici nu am cunoașterea celui sfânt. **4** Cine
a urcat în cer, sau a coborât? Cine a strâns vântul în pumnii săi?
Cine a legat apele într-o manta? Cine a întemeiat toate marginile
pământului? Care este numele lui și care este numele fiului său,
dacă poți spune? **5** Fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este pur; el
este un scut pentru cei ce își pun încrederea în el. **6** Nu adăuga
la cuvintele lui, ca nu cumva să te mustre și să fii găsit mincinos.
7 Două lucruri am cerut de la tine; nu mi le refuza înainte să
mor; **8** Îndepărtează de la mine deșertăciune și minciuni, nu îmi
da nici sărăcie, nici bogăție; hrănește-mă cu mâncare potrivită
mie, **9** Ca nu cumva să fiu sătul și să te neg și să spun: Cine
este DOMNUL? Sau ca nu cumva să fiu sărac și să fur și să
iau numele Dumnezeului meu în deșert. **10** Nu acuza pe un
servitor stăpânului său, ca nu cumva să te blesteme și să fii
găsit vinovat. **11** Este o generație care blestemă pe tatăl lor și
nu binecuvântează pe mama lor. **12** Este o generație care este
pură în propriii ochi și totuși nu este spălată de murdăria lor. **13**
Este o generație, cât de îngâmfați sunt ochii lor! Și pleoapele lor
sunt înălțate. **14** Este o generație a căror dinți sunt ca săbiile
și a căror colți sunt ca niște cuțite, ca să mănânce pe sărac

de pe fața pământului și pe nevoiaș din mijlocul oamenilor. **15**
Lipitoarea are două fiice care strigă: Dă, dă! Sunt trei lucruri
care nu sunt niciodată săturate, da, patru sunt lucrurile care nu
spun: Este destul: **16** Mormântul și pântecele sterp și pământul
care nu este umplut cu apă și focul care nu spune: Este destul!
(Sheol h7585) **17** Ochiul care își bate joc de tată și disprețuiește
ascultarea de mama sa, corbii din vale îl vor smulge și acvilele
tinere îl vor mânca. **18** Sunt trei lucruri prea minunate pentru
mine, da, patru lucruri pe care nu le cunosc: **19** Calea unei
acvile în văzduh [și] calea unui șarpe pe stâncă [și] calea unei
corăbii în mijlocul mării și calea unui bărbat cu o tânără. **20**
Astfel este calea unei femei adultere: mănâncă, își șterge gura
și spune: Nu am făcut nicio stricăciune. **21** Pentru trei lucruri
pământul este neliniștit și pentru patru nu mai poate suporta:
22 Pentru un rob când domnește și un prost când este săturat
cu mâncare, **23** Pentru o femeie odioasă când se căsătorește;
și o roabă ce este moștenitoarea stăpânei ei. **24** Patru lucruri
sunt mici pe pământ, dar sunt foarte înțelepte: **25** Furnicile sunt
un popor fără putere, totuși își pregătesc mâncarea în timpul
verii; **26** Iepurii de stâncă sunt doar un popor firav, totuși își fac
locuințele în stânci; **27** Lăcustele nu au împărat, totuși merg
înainte în cete; **28** Păianjenul se agață cu mâinile lui și este în
palatele împăraților. **29** Trei sunt lucrurile care merg bine, da,
patru sunt frumoase în umblarea lor: **30** Un leu care este cel mai
puternic între fiare și nu se dă înapoi în fața niciuneia; **31** Un
ogar, de asemenea un țap și un împărat, împotriva căruia nu
este răzvrătire. **32** Dacă ai lucrat prostește în a te înălța, sau
dacă ai plănuit răul, acoperă-ți gura cu mâna. **33** Cu siguranță

baterea laptelui aduce unt și răsucirea nasului aduce sânge; tot
așa forțarea furiei aduce ceartă.

31 Cuvintele împăratului Lemuel, profația pe care mama lui l-
a învățat. **2** Ce, fiul meu? Și ce, fiul pântecelui meu? Și ce,
fiul promisiunilor mele? **3** Nu da vigoarea ta femeilor, nici căile
tale aceleia ce distruge împărați. **4** Nu este pentru împărați,
O Lemuel, nu este pentru împărați să bea vin, nici pentru
prinți băutura tare; **5** Ca nu cumva să bea și să uite legea și
să pervertească judecata oricăruia dintre cei nenorociți. **6** Dă
băutură tare aceluia ce stă să piară și vin acelora cu o inimă
îndurerată. **7** Lasă-l să bea și să își uite sărăcia și să nu își
mai amintească de nefericirea lui. **8** Deschide-ți gura pentru cel
mut în cauza tuturor acelora ce sunt rânduiți pentru nimicire.
9 Deschide-ți gura, judecă cu dreptate și pledează în cauza
celui sărac și nevoiaș. **10** Cine poate găsi o femeie virtuoasă?
Fiindcă prețul ei este mult peste cel al rubinelor. **11** Inima soțului
ei se încrede în ea, așa încât el nu va avea nevoie de pradă.
12 Ea îi va face bine și nu rău în toate zilele vieții ei. **13** Ea
caută lână și in și lucrează cu plăcere cu mâinile ei. **14** Ea este
precum corăbiile comercianților; de departe își aduce mâncarea.
15 Ea se trezește când este încă noapte și dă mâncare casei
ei și o porție servitoarelor. **16** Ea are în considerare un câmp
și îl cumpără; cu rodul mâinilor ei sădește o vie. **17** Ea își
încinge șalele cu putere și își întărește brațele. **18** Ea pricepe
că produsele ei sunt bune; candela ei nu se stinge în noapte.
19 Ea își pune mâinile pe furcă și mâinile ei țin fusul. **20** Ea
își întinde mâna spre cel sărac; da, își întinde mâinile spre cel
nevoiaș. **21** Ea nu se teme de zăpadă pentru casa ei, fiindcă toți
ai casei ei sunt îmbrăcați cu stacojiu. **22** Ea își face singură

cuverturi; îmbrăcămintea ei este mătase și purpură. **23** Soțul ei
este cunoscut la porți, când șade printre bătrânii țării. **24** Ea face
stofe fine de in și le vinde; și dă comerciantului brâie. **25** Putere
și onoare sunt îmbrăcămintea ei și ea se va bucura de ziua
care vine. **26** Ea își deschide gura cu înțelepciune și pe limba ei
se află legea bunătății. **27** Ea veghează căile celor din casa
ei și nu mănâncă pâinea trândăviei. **28** Copiii ei se ridică și o
numesc binecuvântată; soțul ei la fel și o laudă: **29** Multe fiice s-
au purtat virtuos, dar tu le întreci pe toate. **30** Favoarea este
înșelătoare și frumusețea este deșartă, dar o femeie care se
teme de DOMNUL va fi lăudată. **31** Dă-i din rodul mâinilor ei și
să o laude la porți propriile ei fapte.

Eclesiastul

1 Cuvintele Predicatorului, fiul lui David, împărat în Ierusalim. **2**
Deșertăciunea deșertăciunilor, spune Predicatorul: deșertăciunea
deșertăciunilor; totul este deșertăciune. **3** Ce folos are un om din
toată munca lui pe care o face sub soare? **4** O generație trece și
altă generație vine, dar pământul rămâne pentru totdeauna. **5**
Soarele de asemenea răsare și soarele apune și se grăbește
spre locul său de unde a răsărit. **6** Vântul merge spre sud și se
întoarce spre nord; se învârtește continuu, și vântul se întoarce
din nou conform rotirilor sale. **7** Toate râurile curg în mare, totuși
marea nu se umple; la locul de unde râurile vin, într-acolo se
întorc din nou. **8** Toate lucrurile sunt în osteneală; omul nu o
poate rosti; ochiul nu se satură a vedea, nici urechea nu se
umple cu auzire. **9** Ce a fost, aceea va mai fi; și ce s-a făcut,
se va mai face; și nu este nimic nou sub soare. **10** Este ceva
despre care s-ar putea spune: Vezi, acesta este nou? Era deja
în vechimea care a fost înainte de noi. **11** Nu este amintire
a lucrurilor dinainte; nici nu va fi vreo amintire a lucrurilor ce
vor veni la cei ce vor veni după. **12** Eu, Predicatorul, am fost
împărat peste Israel în Ierusalim. **13** Și mi-am pus inima să caut
și să cercetez prin înțelepciune toate câte sunt făcute sub cer;
această osteneală grea a dat-o Dumnezeu fiilor oamenilor ca
să fie umiliți prin ea. **14** Eu am văzut toate lucrările făcute sub
soare; și, iată, totul este deșertăciune și chinuire a duhului. **15**
Ce este strâmb nu poate fi îndreptat, și ce lipsește nu poate fi
numărat. **16** Am vorbit îndeaproape cu inima mea, spunând:
Iată, am ajuns mare și am obținut mai multă înțelepciune decât
toți cei ce au fost înainte de mine în Ierusalim; da, inima mea
a văzut înțelepciune și cunoaștere din abundență. **17** Și mi-

am pus inima să cunosc înțelepciunea și să cunosc nebunia și
prostia; am priceput că aceasta de asemenea este chinuire a
duhului. **18** Căci în multă înțelepciune este multă mâhnire, și cel
ce mărește cunoașterea mărește întristarea.

2 Am spus în inima mea: Du-te acum, te voi încerca cu veselie,
de aceea bucură-te de plăcere; și, iată, aceasta de asemenea
este deșertăciune. **2** Am spus despre râs: Este nebun; și despre
veselie: Ce face aceasta? **3** Am căutat în inima mea să mă
dedau vinului, totuși deprinzându-mi inima cu înțelepciune; și
să apuc prostia, până voi vedea ce este acel bine pe care fiii
oamenilor ar trebui să îl facă sub cer toate zilele vieții lor. **4** Mi-
am făcut lucrări mari, mi-am construit case, mi-am sădit vii, **5**
Mi-am făcut grădini și livezi și am sădit în ele pomi de toate
felurile [de] fructe; **6** Mi-am făcut iazuri de apă, ca să ud cu ele
pădurea ce aduce pomi; **7** Am dobândit servitori și servitoare și
mi s-au născut servitori în casă; de asemenea am avut mari
turme de vite mari și mici mai mult decât toți cei ce au fost în
Ierusalim înainte de mine; **8** Mi-am adunat de asemenea argint
și aur și tezaurul deosebit al împăraților și al provinciilor; mi-
am dobândit cântăreți și cântărețe și desfătările fiilor oamenilor,
instrumente muzicale și acelea de toate felurile. **9** Astfel am fost
mare și i-am întrecut pe toți cei ce au fost înainte de mine în
Ierusalim; de asemenea înțelepciunea mea a rămas cu mine. **10**
Și orice au dorit ochii mei nu le-am refuzat, nu mi-am oprit inima
de la nicio bucurie; fiindcă inima mi s-a bucurat în toată munca
mea; și aceasta mi-a fost partea mea din toată munca. **11** Atunci
m-am uitat la toate lucrările pe care mâinile mele le-au lucrat și
la osteneala cu care m-am ostenit ca să o fac, și iată, totul era
deșertăciune și chinuire a duhului și nu era niciun folos sub

soare. **12** Și m-am întors să privesc înțelepciunea și nebunia și
prostia; căci ce poate face omul care vine după împărat? Chiar
ceea ce s-a făcut deja. **13** Atunci am văzut că înțelepciunea
întrece prostia, precum lumina întrece întunericul. **14** Ochii
înțeleptului sunt în capul său, dar prostul umblă în întuneric; și
tot eu am priceput că aceeași întâmplare se întâmplă tuturor. **15**
Atunci am spus în inima mea: Așa cum se întâmplă prostului, la
fel mi se întâmplă și mie; și de ce am fost atunci mai înțelept?
Apoi am spus în inima mea că și aceasta este deșertăciune. **16**
Căci nu este amintire pentru totdeauna a înțeleptului mai mult
decât a prostului; văzând că ceea ce este acum, în zilele ce
vin vor fi toate uitate. Și cum moare înțeleptul? Ca și prostul.
17 De aceea am urât viața, pentru că lucrarea ce se face sub
soare este apăsătoare pentru mine, căci totul este deșertăciune
și chinuire a duhului. **18** Da, am urât toată munca mea pe
care am făcut-o sub soare, pentru că o voi lăsa omului ce va
fi după mine. **19** Și cine știe dacă el va fi înțelept, sau prost?
Totuși va avea stăpânire peste toată munca mea în care am
muncit și în care m-am arătat înțelept sub soare. Și aceasta este
deșertăciune. **20** De aceea am ajuns să îmi fac inima să dispere
de toată munca pe care am făcut-o sub soare. **21** Pentru că
este un om a cărui muncă este în înțelepciune și în cunoaștere
și în echitate; totuși unui om care nu a muncit în acestea va
lăsa el aceasta ca partea lui. Și aceasta este deșertăciune și
un mare rău. **22** Căci ce are omul din toată munca sa și din
chinuirea inimii sale, în care el a muncit sub soare? **23** Căci
toate zilele sale sunt întristări, iar osteneala lui, mâhnire; da,
inima lui nu își ia odihnă noaptea. Și aceasta este deșertăciune.
24 Nu este nimic mai bun pentru un om, decât să mănânce și să

bea și să își facă sufletul să se bucure de binele din munca lui.
Și aceasta am văzut că era din mâna lui Dumnezeu. **25** Pentru
că cine poate mânca, sau cine altul se poate grăbi mai mult
decât mine? **26** Pentru că Dumnezeu dă unui om ce este bun în
ochii săi, înțelepciune și cunoaștere și bucurie; dar celui păcătos
îi dă osteneala să adune și să îngrămădească, pentru ca el să
dea celui ce este bun înaintea lui Dumnezeu. Și aceasta este
deșertăciune și chinuire a duhului.

3 Pentru fiecare lucru este un sezon și un timp pentru fiecare
scop sub cer. **2** Un timp pentru a se naște și un timp pentru a
muri; un timp pentru a sădi și un timp pentru a smulge ce este
sădit; **3** Un timp pentru a ucide și un timp pentru a vindeca;
un timp pentru a dărâma și un timp pentru a zidi; **4** Un timp
pentru a plânge și un timp pentru a râde; un timp pentru a jeli
și un timp pentru a dansa; **5** Un timp pentru a arunca pietre
și un timp pentru a aduna pietre; un timp pentru a îmbrățișa
și un timp pentru a se înfrâna de la îmbrățișare; **6** Un timp
pentru a obține și un timp pentru a pierde; un timp pentru a
ține și un timp pentru a arunca; **7** Un timp pentru a rupe și un
timp pentru a coase; un timp pentru a păstra tăcere și un timp
pentru a vorbi; **8** Un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî; un
timp pentru război și un timp pentru pace. **9** Ce folos are cel ce
lucrează în ceea ce muncește? **10** Eu am văzut osteneala pe
care Dumnezeu a dat-o fiilor oamenilor pentru a fi umiliți prin ea.
11 El a făcut fiecare lucru frumos la timpul lui; de asemenea
a așezat lumea în inima lor, așa că nimeni nu poate cuprinde
lucrarea pe care Dumnezeu o face de la început până la sfârșit.
12 Știu că nu este nimic bun în ei, decât pentru cineva să se
bucure și să facă bine în viața sa. **13** Și de asemenea ca orice

om să mănânce și să bea și să se bucure de binele din toată
munca lui, ea este darul lui Dumnezeu. **14** Știu că orice face
Dumnezeu va fi pentru totdeauna, nimic nu poate fi adăugat la
aceasta nici ceva luat de la ea; și Dumnezeu face aceasta, ca
oamenii să se teamă înaintea lui. **15** Ceea ce a fost este acum,
și ceea ce va fi a fost deja; și Dumnezeu cere ceea ce a trecut.
16 Și, mai mult, eu am văzut sub soare locul judecății, și acolo
era stricăciune; și locul dreptății, și acolo era nelegiuire. **17** Am
spus în inima mea: Dumnezeu va judeca pe cel drept și pe cel
stricat, pentru că este un timp acolo pentru fiecare scop și pentru
fiecare lucrare. **18** Am spus în inima mea, referitor la starea fiilor
oamenilor, ca Dumnezeu să le facă cunoscut și ca ei să vadă
că sunt animale. **19** Căci ceea ce se întâmplă fiilor oamenilor
se întâmplă și animalelor; un singur lucru li se întâmplă: cum
moare unul, așa moare și celălalt; da, au toți o suflare; așa că
omul nu are întâietate față de un animal, pentru că totul este
deșertăciune. **20** Toți merg într-un singur loc; toți sunt din țărână
și toți se întorc din nou în țărână. **21** Cine cunoaște duhul omului
care merge în sus și duhul animalului care merge jos în pământ?
22 De aceea am priceput că nu este nimic mai bun, decât ca un
om să se bucure în propriile lucrări; căci aceasta este partea lui;
căci cine îl va aduce să vadă ce va fi după el?

4 Astfel m-am întors și am luat în considerare toate oprimările
făcute sub soare; și iată, lacrimile celor oprimați și nu au avut
mângâietor; și de partea opresorilor lor era putere; dar ei nu
au avut mângâietor. **2** De aceea am lăudat pe morții care sunt
deja morți, mai mult decât pe viii care sunt încă vii. **3** Da, mai
bine decât amândoi este cel care încă nu este, care încă nu
a văzut lucrarea rea făcută sub soare. **4** Din nou, am luat în

considerare toată osteneala și fiecare lucrare dreaptă, pentru
aceasta un om este invidiat de aproapele său. Aceasta este
de asemenea deșertăciune și chinuire a duhului. **5** Prostul își
încrucișează mâinile și își mănâncă propria carne. **6** Mai bine
este o mână plină, cu liniște, decât amândouă mâinile pline,
dar cu osteneală și chinuire a duhului. **7** Atunci m-am întors
și am văzut deșertăciune sub soare. **8** Este unul singur și nu
este un al doilea; da, el nu are nici copil, nici frate, totuși nu
este sfârșit la toată munca lui, nici nu se satură ochiul lui cu
bogății, nici nu spune: Pentru cine muncesc eu și îmi văduvesc
sufletul de bine? Aceasta este de asemenea deșertăciune, da,
este osteneală grea. **9** Doi sunt mai buni decât unul, pentru că
au o bună răsplată pentru munca lor. **10** Căci dacă ar cădea
se ridică unul pe altul; dar vai celui ce este singur când cade,
pentru că el nu are pe un altul să îl ridice. **11** Din nou, dacă doi
se culcă împreună, le este cald; dar cum poate unul singur să
se încălzească? **12** Și dacă cineva îl învinge pe unul, doi i se
vor împotrivi; și o frânghie împletită în trei nu se rupe repede.
13 Mai bine este un copil sărac și înțelept decât un împărat
bătrân și prost, care refuză să se mai lase avertizat. **14** Căci din
închisoare el iese să domnească; după cum la fel cel născut în
împărăția sa devine sărac. **15** Am luat în considerare pe toți cei
vii care umblă sub soare, împreună cu al doilea copil care se va
ridica în locul lui. **16** Fără sfârșit este tot poporul și toți ce au fost
înaintea lor; de asemenea cei ce vor veni mai pe urmă nu se
vor bucura de el. Cu adevărat și aceasta este deșertăciune și
chinuire a duhului.

5 Păzește-ți piciorul când mergi în casa lui Dumnezeu și
pregătește-te mai bine să asculți decât să aduci sacrificiul

proștilor, pentru că ei nu iau în considerare că fac rău. **2** Nu fi
pripit cu gura ta și nu îți lăsa inima să se grăbească să rostească
vreun lucru înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în
cer și tu pe pământ; de aceea cuvintele tale să fie puține. **3**
Pentru că visul vine din mulțimea treburilor, și vocea unui prost
se cunoaște prin mulțimea cuvintelor. **4** Când faci o promisiune
lui Dumnezeu, nu întârzia să o împlinești, fiindcă el nu are
plăcere în proști; împlinește ce ai promis. **5** Mai bine este să
nu promiți, decât să promiți și să nu împlinești. **6** Nu permite
gurii tale să îți provoace carnea să păcătuiască, nici nu spune
înaintea îngerului, că aceasta a fost o eroare, pentru ce să se
mânie Dumnezeu la vocea ta și să distrugă lucrarea mâinilor
tale? **7** Căci în mulțimea viselor și în multe cuvinte sunt de
asemenea multe deșertăciuni; dar teme-te de Dumnezeu. **8**
Dacă vezi oprimarea săracului și pervertirea violentă a judecății
și justiției într-o provincie, nu te mira de acest lucru, pentru că
cel ce este mai înalt decât cel mai înalt dă atenție; și este mai
înalt decât ei. **9** Mai mult, folosul pământului este pentru toți;
împăratul însuși este servit din ale câmpului. **10** Cel ce iubește
argintul nu se va sătura cu argint, nici cel ce iubește abundența,
cu creștere; aceasta este de asemenea deșertăciune. **11** Când
bunurile cresc, se înmulțesc cei ce le mănâncă; și ce este
mai de folos pentru proprietarii lor, decât să [îi] privească pe
aceștia cu ochii lor. **12** Somnul unui muncitor este dulce, fie că
mănâncă puțin sau mult; dar abundența celui bogat nu îl va lăsa
să doarmă. **13** Este un rău aspru pe care l-am văzut sub soare,
adică, bogății păstrate spre vătămarea celor ce le stăpânesc. **14**
Dar acele bogății pier printr-o osteneală rea; iar el naște un fiu și
nu este nimic în mâna lui. **15** Așa cum a ieșit din pântecele

mamei lui, gol, se va întoarce pentru a merge precum a venit
și nu va lua nimic din munca lui pe care să o ducă în mâna
lui. **16** Și acesta de asemenea este un rău dureros, că în toate
privințele așa cum el a venit, astfel va merge; și ce folos are cel
ce a muncit pentru vânt? **17** Și în toate zilele lui mănâncă în
întuneric, și are multă întristare și furie în boala lui. **18** Iată, ce
am văzut este bine și frumos: ca omul să mănânce și să bea și
să se bucure de binele din toată munca sa, pe care o ia sub
soare, în toate zilele vieții sale pe care Dumnezeu i-o dă, pentru
că aceasta este partea lui. **19** Fiecare om de asemenea căruia
Dumnezeu i-a dat bogății și avere și i-a dat putere să mănânce
din ele și să își ia partea lui și să se bucure în munca lui; acesta
este darul lui Dumnezeu. **20** Pentru că el nu își va aminti mult
zilele vieții sale, pentru că Dumnezeu îi răspunde în bucuria
inimii sale.

6 Este un rău pe care l-am văzut sub soare și acesta este
obișnuit printre oameni: **2** Un om căruia Dumnezeu i-a dat bogății,
avere și onoare, încât nu îi lipsește nimic pentru sufletul său din
tot ce dorește, totuși Dumnezeu nu îi dă putere să mănânce
din ele, ci un străin le mănâncă; aceasta este deșertăciune și
aceasta este o boală rea. **3** Dacă un om naște o sută de copii și
trăiește mulți ani, încât zilele anilor lui sunt multe iar sufletul lui
nu s-a săturat cu bine și de asemenea nu are îngropare, eu
spun, că un făt lepădat este mai bun decât el. **4** Pentru că el
vine cu deșertăciune și pleacă în întuneric și numele lui va fi
acoperit cu întuneric. **5** Mai mult, el nu a văzut soarele, nici nu a
cunoscut vreun lucru; acesta are mai multă odihnă decât celălalt.
6 Da, chiar dacă de două ori ar trăi o mie de ani, totuși nu ar
vedea niciun bine; nu merg toți în același loc? **7** Toată munca

omului este pentru gura lui și totuși pofta nu se satură. **8** Căci ce
are înțeleptul mai mult decât prostul? Ce are săracul, care știe
să umble înaintea celor vii? **9** Mai bună este vederea ochilor
decât rătăcirea dorinței; aceasta este de asemenea deșertăciune
și chinuire a duhului. **10** Ceea ce a fost, deja a primit un nume,
și se știe că este om; nici nu se va certa cu cel ce este mai
tare decât el. **11** Văzând că sunt multe lucruri care înmulțesc
deșertăciunea, cu ce este omul mai bun? **12** Căci cine cunoaște
ce este bine pentru om în această viață, în toate zilele vieții
sale deșerte pe care el le petrece ca o umbră? Căci cine poate
spune unui om ce va fi după el sub soare?

7 Un nume bun este mai bun decât untdelemnul prețios, și ziua
morții decât ziua nașterii. **2** Este mai bine să mergi la casa
de jelire, decât să mergi la casa ospățului, întrucât acela este
sfârșitul tuturor oamenilor; și cel viu își pune la inimă [lucrul
acesta]. **3** Întristarea [este] mai bună decât râsul, pentru că prin
întristarea înfățișării inima este făcută mai bună. **4** Inima celui
înțelept este în casa jelirii, dar inima celor proști este în casa
veseliei. **5** Mai bine este pentru un om să asculte mustrarea
înțeleptului, decât să asculte cântarea proștilor. **6** Căci ca
trosnetul spinilor sub o oală, așa este râsul prostului, aceasta
de asemenea este deșertăciune. **7** Cu adevărat oprimarea îl
înnebunește pe înțelept, și o mită distruge inima. **8** Mai bun este
sfârșitul unui lucru decât începutul lui; și cel răbdător în duh este
mai bun decât cel mândru în duh. **9** Nu fi grăbit în duhul tău să
te mânii, pentru că mânia se odihnește în sânul proștilor. **10** Nu
spune: Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât
acestea? Pentru că nu din înțelepciune cercetezi despre aceasta.
11 Înțelepciunea este bună cu o moștenire și prin aceasta este

folos pentru cei ce văd soarele. **12** Pentru că înțelepciunea este
o apărare și banii sunt o apărare, dar măreția cunoașterii este
că înțelepciunea dă viață celor ce o au. **13** Ia în considerare
lucrarea lui Dumnezeu, pentru că cine poate face drept ceea
ce el a făcut strâmb? **14** Bucură-te în ziua prosperității, dar ia
seama în ziua restriștii; Dumnezeu de asemenea le-a pus față
în față, cu intenția ca omul să nu găsească nimic după el. **15**
Toate lucrurile le-am văzut în zilele deșertăciunii mele; este un
om drept care piere în dreptatea lui și este un om stricat care
își prelungește viața în stricăciunea sa. **16** Nu fi drept peste
măsură, nici nu te face peste măsură de înțelept; de ce să te
nimicești pe tine însuți? **17** Nu fi peste măsură de stricat, nici nu
fi prost, de ce să mori înaintea timpului tău? **18** Este bine să
apuci aceasta; da, de asemenea de la aceasta nu îți retrage
mâna, pentru că cel ce se teme de Dumnezeu va ieși din toate.
19 Înțelepciunea întărește pe cel înțelept mai mult decât zece
oameni tari care sunt în cetate. **20** Pentru că nu este un om
drept pe pământ, care să facă bine și să nu păcătuiască. **21**
De asemenea nu da atenție la toate cuvintele vorbite, ca nu
cumva să auzi pe servitorul tău blestemându-te. **22** Pentru că
adeseori de asemenea inima ta cunoaște că tu însuți într-un
mod asemănător ai blestemat pe alții. **23** Toate acestea le-am
dovedit prin înțelepciune; am spus: Voi fi înțelept; dar aceasta a
fost departe de mine. **24** Ceea ce este departe și foarte adânc,
cine o poate descoperi? **25** Mi-am dedicat inima să cunosc și
să cercetez și să descopăr înțelepciune și motivul lucrurilor
și să cunosc stricăciunea prostiei, chiar a nechibzuinței [și] a
nebuniei; **26** Și găsesc mai amară decât moartea pe femeia a
cărei inimă este capcane și plase, și mâinile ei cătușe; oricine

place lui Dumnezeu va scăpa de ea, dar păcătosul va fi luat de
ea. **27** Iată, aceasta am găsit, spune predicatorul, socotind una
câte una, ca să aflu socoteala; **28** Ceea ce totuși sufletul meu
caută, dar nu găsesc, un om între o mie am găsit; dar o femeie
printre toate acelea nu am găsit. **29** Iată, numai aceasta am
găsit, că Dumnezeu a făcut pe om integru, dar ei au umblat
după multe născociri.

8 Cine este ca înțeleptul? Și cine cunoaște interpretarea unui
lucru? Înțelepciunea unui om îi face fața să strălucească, și
cutezanța feței lui va fi schimbată. **2** Eu te sfătuiesc să ții
poruncile împăratului, și aceasta în privința jurământului lui
Dumnezeu. **3** Nu te grăbi să pleci dinaintea lui; nu stărui într-un
lucru rău, fiindcă el face orice îi place. **4** Unde este cuvântul
unui împărat, este putere; și cine îi va spune: Ce faci? **5** Oricine
ține porunca nu va simți vreun lucru rău, și inima unui înțelept
discerne deopotrivă timpul și judecata. **6** Deoarece pentru fiecare
scop este un timp și o judecată, de aceea nenorocirea omului
este mare asupra lui. **7** Fiindcă nu știe ceea ce va fi, căci cine îi
poate spune când va fi? **8** Nu este om care să aibă stăpânire
asupra duhului să păstreze duhul; nici nu are putere în ziua
morții și nu este eliberare în acel război; nici stricăciunea nu va
elibera pe cei ce îi sunt dați ei. **9** Toate acestea le-am văzut
și mi-am dedicat inima fiecărei lucrări ce se face sub soare,
este un timp în care un om stăpânește peste altul spre propria
vătămare. **10** Și astfel am văzut pe cei stricați îngropați, care au
venit și au plecat din locul cel sfânt și au fost uitați în cetatea în
care ei au făcut așa, aceasta este de asemenea deșertăciune.
11 Pentru că sentința împotriva unei lucrări rele nu se execută în
grabă, de aceea inima fiilor oamenilor este deplin așezată în ei

pentru a face rău. **12** Deși un păcătos face rău de o sută de ori
și zilele lui sunt prelungite, totuși eu știu cu siguranță că le va fi
bine celor ce se tem de Dumnezeu, care se tem înaintea lui, **13**
Dar nu îi va fi bine celui stricat, nici nu își va prelungi zilele, care
sunt ca o umbră, pentru că el nu se teme înaintea lui Dumnezeu.
14 Este o deșertăciune făcută pe pământ: că sunt drepți, cărora li
se întâmplă conform lucrării celor stricați; și sunt stricați, cărora li
se întâmplă conform lucrării celor drepți; am spus că și aceasta
este deșertăciune. **15** Atunci am lăudat veselia, pentru că un om
nu are ceva mai bun sub soare, decât să mănânce și să bea și
să fie fericit, pentru că aceasta va rămâne cu el din munca lui în
zilele vieții sale, pe care Dumnezeu i le dă sub soare. **16** Când
mi-am dedicat inima să cunosc înțelepciunea și să văd lucrarea
făcută pe pământ; (fiindcă de asemenea nici zi nici noapte nu
vede somn cu ochii lui), **17** Atunci am privit toată lucrarea lui
Dumnezeu, că un om nu poate afla lucrarea ce este făcută sub
soare, deși un om se ostenește să o caute, nu o va găsi; da, mai
mult, oricât ar gândi un înțelept pentru a o cunoaște, nu va fi în
stare să o găsească.

9 Fiindcă toate acestea le-am pus la inima mea ca să vestesc
toate acestea, că [toți] cei drepți și cei înțelepți și lucrările lor,
sunt în mâna lui Dumnezeu; nimeni nu cunoaște nici dragoste
nici ură prin tot ce este înaintea lor. **2** Toate lucrurile devin la fel
pentru toți; este o singură întâmplare pentru cel drept și pentru
cel stricat, pentru cel bun și cel curat și pentru cel necurat și
pentru cel ce sacrifică și pentru cel ce nu sacrifică, cum este
cel bun, așa este cel păcătos; și cel ce jură, ca cel ce se teme
de jurământ. **3** Acesta este un rău printre toate lucrurile care
sunt făcute sub soare, că este o singură întâmplare pentru toți;

da, de asemenea inima fiilor oamenilor este plină de rău, și
nebunie este în inima lor cât timp trăiesc, și după aceea ei merg
la morți. **4** Deoarece este speranță pentru cel unit cu toți cei vii;
căci un câine viu este mai bun decât un leu mort. **5** Pentru că
toți cei vii știu că vor muri, dar morții nu știu nimic, nici nu mai au
vreo răsplată, fiindcă amintirea lor este uitată. **6** De asemenea
dragostea lor și ura lor și invidia lor, acum a pierit; nici nu mai au
vreo parte niciodată din toate câte se fac sub soare. **7** Mergi pe
calea ta, mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți vinul cu inimă
fericită; căci lui Dumnezeu îi plac de acum lucrările tale. **8** Să
fie hainele tale totdeauna albe și capului tău să nu îi lipsească
untdelemnul. **9** Trăiește bucuros cu soția pe care o iubești toate
zilele vieții deșertăciunii tale, pe care el ți le-a dat sub soare,
toate zilele deșertăciunii tale, fiindcă aceasta este partea ta în
viață și în munca ta pe care o faci sub soare. **10** Orice găsește
mâna ta să facă, fă cu toată tăria ta; fiindcă nu este nici lucrare,
nici plan, nici cunoaștere, nici înțelepciune, în mormântul în care
mergi. **(Sheol h7585)** **11** M-am întors și am văzut sub soare, că
alergarea nu este pentru cei iuți, nici bătălia pentru cei puternici,
nici chiar pâinea pentru cei înțelepți, nici bogățiile pentru cei ai
priceperii, nici favoarea pentru cei iscusiți; ci timpul și șansa îi
ajung pe toți. **12** Pentru că omul de asemenea nu își cunoaște
timpul; precum peștii ce sunt prinși într-o plasă rea și ca păsările
ce sunt prinse în laț, tot așa sunt fiii oamenilor prinși într-un timp
rău, când cade dintr-odată asupra lor. **13** Această înțelepciune
am văzut-o de asemenea sub soare și mi s-a păr[ut] mare; **14**
Era o mică cetate și puțini oameni în ea; și a venit un împărat
mare împotriva ei și a asediat-o și a zidit fortificații mari împotriva
ei; **15** Și s-a găsit în ea un bărbat sărac, înțelept; și el, prin

înțelepciunea lui, a scăpat cetatea; totuși nimeni nu și-a amintit
de acel bărbat sărac. **16** Atunci am spus: Înțelepciunea este mai
bună decât puterea, cu toate acestea înțelepciunea săracului
este disprețuită și cuvintele lui nu sunt ascultate. **17** Cuvintele
înțelepților [sunt] ascultate în tăcere mai mult decât strigătul celui
ce domnește printre proști. **18** Înțelepciunea este mai bună decât
armele de război, dar un singur păcătos distruge mult bine.

10 Muștele moarte fac untdelemnul parfumierului să trimită o
aromă împuțită; tot așa îi face o mică prostie celui însemnat
pentru înțelepciune și onoare. **2** Inima unui înțelept este la
dreapta lui, dar inima prostului la stânga lui. **3** Da, de asemenea,
când cel ce este prost umblă pe cale, îi lipsește înțelepciunea și
el spune tuturor că este prost. **4** Dacă duhul stăpânului se ridică
împotriva ta, nu îți părăsi locul, căci cedarea alină ofense mari. **5**
Este un rău pe care l-am văzut sub soare, ca pe o eroare [care]
iese de la stăpân; **6** Prostia este așezată în mare demnitate
și cei bogați șed într-un loc jos. **7** Am văzut servitori pe cai și
prinți umblând ca servitori pe pământ. **8** Cel ce sapă o groapă
va cădea în ea; și pe oricine sparge un gard, îl va mușca un
șarpe. **9** Oricine îndepărtează pietre va fi rănit de ele, și cel
ce despică lemne va fi în pericol prin ele. **10** Dacă fierul este
tocit și el nu ascute tăișul, atunci trebuie să pună mai multă
putere; dar înțelepciunea este de folos pentru a îndrepta. **11** Cu
adevărat șarpele va mușca fără fermecare, și un guraliv nu este
mai bun. **12** Cuvintele gurii unui om înțelept sunt cu har, dar
buzele unui prost îl vor înghiți. **13** Începutul cuvintelor gurii sale
este prostie, și sfârșitul vorbirii sale este nebunie răutăcioasă. **14**
Un prost de asemenea este plin de cuvinte, un om nu poate
spune ce va fi; și ce va fi după el, cine îi poate spune? **15** Munca

prostului obosește pe fiecare dintre ei, pentru că el nu știe cum
să meargă la cetate. **16** Vai ție, țară, când împăratul tău este un
copil și prinții tăi mănâncă dimineața! **17** Binecuvântată ești tu,
țară, când împăratul tău este fiul nobililor și prinții tăi mănâncă la
timpul cuvenit, pentru putere și nu pentru beție! **18** Prin multă
lene clădirea se degradează, și prin trândăvia mâinilor, casa se
prăbușește. **19** Ospățul se face pentru râs și vinul înveselește,
dar banii răspund la toate. **20** Nu blestema pe împărat, nici chiar
în gândul tău; și nu blestema pe bogat în camera ta de culcare,
pentru că o pasăre a cerului va purta vocea și o înaripată va
spune acest lucru.

11 Aruncă-ți pâinea pe ape, căci o vei găsi după multe zile. **2**
Dă o porție la șapte și de asemenea la opt, pentru că nu știi
ce rău va fi pe pământ. **3** Dacă norii sunt plini de ploaie, ei se
golesc pe pământ; și dacă pomul cade spre sud, sau spre nord,
în locul în care pomul cade, acolo va fi. **4** Cel ce dă atenție
vântului nu va semăna și cel ce se uită la nori nu va secera. **5**
Așa cum nu știi care este calea duhului, nici cum cresc oasele în
pântecele celei însărcinate, tot așa nu știi lucrările lui Dumnezeu
care le face pe toate. **6** Dimineața seamănă-ți sămânța și seara
nu îți opri mâna, căci nu știi dacă va prospera fie aceasta sau
aceea, sau dacă amândouă vor fi deopotrivă bune. **7** Într-adevăr
lumina este dulce și este un lucru plăcut pentru ochi să privească
soarele; **8** Dar dacă un om trăiește mulți ani și se bucură în toți
aceștia, totuși să își amintească zilele de întuneric, căci vor fi
multe. Tot ce vine este deșertăciune. **9** Bucură-te, tinere, în
tinerețea ta și lasă-ți inima să te înveselească în zilele tinereții
tale și umblă în căile inimii tale și în vederea ochilor tăi; dar să știi
că, pentru toate acestea, Dumnezeu te va aduce la judecată. **10**

De aceea îndepărtează întristarea din inima ta și pune deoparte
răul din carnea ta, căci copilăria și tinerețea sunt deșertăciune.

12 Amintește-ți acum de Creatorul tău în zilele tinereții tale,
înainte să vină zilele cele rele și să se apropie anii când vei
spune: Nu am nicio plăcere în ei. **2** Înainte să se întunece
soarele, sau lumina, sau luna, sau stelele, și de a se întoarce
norii după ploaie. **3** În ziua când păzitorii casei tremură și cei
puternici se încovoaie, și măcinătorii încetează fiindcă sunt
puțini, și cei ce se uită prin ferestre se întunecă, **4** Și se vor
închide ușile dinspre străzi, când slăbește sunetul măcinatului,
și el se va ridica la cântatul păsării și toate fiicele muzicii vor
fi înjosite; **5** De asemenea le va fi frică de orice înălțime, și
spaimele vor fi pe cale și migdalul va înflori și lăcusta va fi o
povară și dorința va eșua, pentru că omul merge la căminul său
veșnic și bocitorii merg pe străzi; **6** Înainte ca funia de argint să
fie dezlegată, sau vasul de aur să fie spart, sau ulciorul spart la
fântână, sau roata spartă la izvor. **7** Atunci țărâna se va întoarce
în pământ așa cum a fost, și duhul se va întoarce la Dumnezeu,
care l-a dat. **8** Deșertăciunea deșertăciunilor, spune predicatorul;
totul este deșertăciune. **9** Și mai mult, pentru că predicatorul a
fost înțelept, a mai învățat pe popor cunoaștere; da, el a judecat
bine și a căutat și a pus în ordine multe proverbe. **10** Predicatorul
a căutat să afle cuvinte bine primite; și ceea ce s-a scris este
integru, cuvinte ale adevărului. **11** Cuvintele înțeleptului sunt
ca țepușe și ca piroane înfipte de maeștrii adunărilor, date de
un singur păstor. **12** Și, mai mult, fiul meu, fii avertizat prin
acestea; în facerea multor cărți nu este sfârșit, și mult studiu
este oboseală pentru carne. **13** Să ascultăm concluzia tuturor
celor spuse: Teme-te de Dumnezeu și ține poruncile lui, căci

aceasta este întreaga datorie a omului. **14** Fiindcă Dumnezeu va
aduce fiecare lucrare la judecată, cu fiecare lucru tainic, fie bun,
fie rău.

Cântarea lui Solomon

1 Cântarea Cântărilor, care este a lui Solomon. **2** Să mă sărute
cu sărutările gurii sale! Căci mai bună este dragostea ta decât
vinul. **3** Pentru că aromele miresmelor tale sunt plăcute, numele
tău este ca mireasmă turnată, de aceea te iubesc fecioarele.
4 Trage-mă după tine! Vom alerga; împăratul m-a adus în
camerele lui, ne vom veseli şi ne vom bucura în tine, ne vom
aminti iubirea ta mai mult decât vinul; cei integri te iubesc. **5** Eu
sunt neagră, dar [sunt] frumoasă, fiice ale Ierusalimului, ca şi
corturile Chedarului, ca perdelele lui Solomon. **6** Nu vă uitaţi la
mine că sunt neagră, pentru că soarele m-a privit; copiii mamei
mele s-au mâniat pe mine; m-au făcut păzitoarea viilor, dar via
mea nu am păzit-o. **7** Spune-mi, tu, cel pe care sufletul meu îl
iubește, unde te hrănești, unde [îți] odihnești [turma] la amiază?
Căci de ce aş fi ca una care se abate pe la turmele însoţitorilor
tăi? **8** Dacă nu ştii, tu cea mai frumoasă dintre femei, mergi pe
urmele turmei şi paşte-ţi iezii pe lângă corturile păstorilor. **9**
Te-am asemănat, iubita mea, cu nişte cai la carele lui Faraon.
10 Frumoşi sunt obrajii tăi cu rânduri de bijuterii, gâtul tău cu
lănţişoare din aur. **11** Îţi vom face şiraguri de aur cu ţinte de
argint. **12** În timp ce împăratul şade la masa lui, nardul meu îşi
trimite mirosul. **13** Un mănunchi de mir îmi este preaiubitul meu;
el se va întinde toată noaptea între sânii mei. **14** Preaiubitul
meu îmi este ca un ciorchine de camfor în viile din En-Ghedi.
15 Iată, eşti frumoasă, iubita mea; iată, eşti frumoasă; ai ochii
porumbiţei. **16** Iată, eşti frumos, preaiubitul meu, da, plăcut; de
asemenea patul nostru este verde. **17** Bârnele casei noastre
sunt cedrul, şi bolţile noastre din brad.

2 Eu sunt trandafirul din Saron şi crinul văilor. **2** Ca şi crinul
printre spini, astfel este iubita mea printre fiice. **3** Ca şi mărul
printre copacii pădurii, astfel este preaiubitul meu printre fii.
M-am aşezat sub umbra lui cu mare desfătare şi rodul lui a
fost dulce pentru cerul gurii mele. **4** El m-a adus la casa de
ospăţ şi steagul lui peste mine a fost dragoste. **5** Întăriţi-mă cu
ulcioare, înviorăţi-mă cu mere, căci sunt bolnavă de dragoste. **6**
Mâna lui stângă este sub capul meu şi mâna lui dreaptă mă
îmbrăţişează. **7** Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele
şi pe cerboaicele câmpului, nu stârniţi, nici nu treziţi iubirea
mea, până când el doreşte. **8** Vocea preaiubitului meu! Iată, el
vine sărind peste munţi, săltând peste dealuri. **9** Preaiubitul
meu este ca o căprioară sau un căprior tânăr; iată, el stă în
picioare în spatele zidului nostru, se uită la ferestre, arătându-se
printre zăbrele. **10** Preaiubitul meu a vorbit şi mi-a spus: Ridică-
te, iubita mea, frumoasa mea şi vino departe. **11** Căci, iată,
iarna a trecut, ploaia s-a terminat şi s-a dus; **12** Florile se arată
pe pământ; timpul cântării păsărilor a venit şi vocea turturicii
se aude pe pământul nostru; **13** Smochinul îşi dă smochinele
verzi şi viile în floare dau un miros bun. Ridică-te, iubita mea,
frumoasa mea, şi vino departe. **14** Porumbiţa mea, ce stai în
crăpăturile stâncii, în ascunzătorile treptelor, lasă-mă să îţi văd
înfăţişarea, lasă-mă să îţi aud vocea; căci vocea ta este dulce şi
înfăţişarea ta este frumoasă. **15** Prindeţi-ne vulpile, vulpile mici,
care strică viile, căci viile noastre sunt în floare. **16** Preaiubitul
meu este al meu şi eu sunt a lui; el paşte printre crini. **17** Până
când ziua se revarsă şi umbrele fug, întoarce-te preaiubitul meu
şi fii ca o căprioară sau un căprior tânăr peste munţii Beterului.

3 Noaptea, în patul meu, l-am căutat pe cel pe care sufletul
meu îl iubeşte; l-am căutat dar nu l-am găsit. **2** Mă voi ridica
acum şi voi cutreiera cetatea pe străzi; şi pe căile largi îl voi
căuta pe cel pe care sufletul meu îl iubeşte; l-am căutat, dar nu
l-am găsit. **3** Paznicii care cutreieră cetatea m-au găsit; lor le-am
spus: L-aţi văzut pe cel pe care îl iubeşte sufletul meu? **4** Am
trecut doar puţin de ei şi l-am găsit pe cel pe care îl iubeşte
sufletul meu; l-am apucat şi nu l-am lăsat să plece, până când
nu l-am adus în casa mamei mele şi în camera celei care m-a
conceput. **5** Vă conjur, fiice ale Ierusalimului, pe căprioarele
şi pe cerboaicele câmpului, nu stârniţi, nici nu treziţi iubirea
mea, până când îi place lui. **6** Cine este acesta care vine din
pustie ca nişte coloane de fum, parfumat cu mir şi tămâie, cu
toate fardurile comerciantului? **7** Iată, patul lui, care este al lui
Solomon; şaizeci de viteji sunt în jurul lui, dintre cei viteji din
Israel. **8** Ei toţi sunt înarmaţi cu săbii, fiind deprinşi la război;
fiecare bărbat îşi are sabia la coapsă, de teama din noapte. **9**
Împăratul Solomon şi-a făcut un car din lemnul Libanului. **10**
El i-a făcut stâlpii din argint, baza lui din aur, acoperitoarea
lui din purpură, mijlocul lui fiind ţesut cu iubire, pentru fiicele
Ierusalimului. **11** Mergeţi înainte, fiice ale Sionului, şi priviți-l pe
împăratul Solomon cu coroana cu care mama lui l-a încoronat în
ziua logodirilor lui şi în ziua veseliei inimii lui.

4 Iată, tu eşti frumoasă, iubita mea; iată, tu eşti frumoasă; tu ai
ochii porumbiţei între şuviţele tale; părul tău este ca o turmă
de capre, care se arată din muntele Galaad. **2** Dinţii tăi sunt
ca o turmă de oi tunse, venite de la scăldare, toate cu miei
gemeni şi niciuna nu este stearpă între ele. **3** Buzele tale sunt
ca o aţă de stacojiu şi vorbirea ta frumoasă; tâmplele tale sunt

ca o bucată de rodie între şuviţele tale. **4** Gâtul tău este ca
turnul lui David, zidit pentru a fi casa de arme, în care atârnă o
mie de paveze, toate scuturi de războinici. **5** Cei doi sâni ai
tăi, ca două căprioare tinere ce sunt gemene, ce pasc printre
crini. **6** Până când ziua se revarsă şi umbrele fug, mă voi
duce la muntele de mir şi la dealul de tămâie. **7** Tu toată eşti
frumoasă, iubita mea; nu este pată în tine. **8** Vino cu mine din
Liban, mireaso, cu mine din Liban; priveşte din vârful Amanei,
din vârful Şenirului şi Hermonului, din vizuinile leilor, din munţii
leoparzilor. **9** Mi-ai răpit inima, sora mea, mireaso; mi-ai răpit
inima cu unul din ochii tăi, cu un lănţişor al gâtului tău. **10** Cât
de frumoasă este iubirea ta, sora mea, mireaso! Cu cât mai
bună este dragostea ta decât vinul! Şi mirosul miresmelor tale
decât toate mirodeniile! **11** Buzele tale, mireaso, picură [precum]
fagurele; miere şi lapte sunt sub limba ta; şi mirosul hainelor tale
este ca mirosul Libanului. **12** O grădină îngrădită este sora mea,
mireasa mea, un izvor închis, o fântână sigilată. **13** Lăstarii tăi
sunt o livadă de rodii, cu fructe plăcute; camfor, cu nard, **14** Nard
şi şofran, trestie mirositoare şi scorţişoară, cu toţi copacii de
tămâie, mir şi aloe, cu toate mirodeniile cele mai alese; **15** O
fântână a grădinilor, un izvor al apelor vii şi pâraie din Liban. **16**
Trezeşte-te, vântule de nord; şi vino, sudule; suflă peste grădina
mea, ca mirodeniile ei să curgă. Să vină preaiubitul meu în
grădina lui şi să mănânce roadele ei plăcute.

5 Am venit în grădina mea, sora mea, mireasa mea; mi-am
adunat mirul cu mirodenia mea; mi-am mâncat fagurele cu
mierea mea; mi-am băut vinul cu laptele meu; mâncaţi, prieteni;
beţi, da, beţi din abundenţă, preaiubiţilor. **2** Dorm, dar inima mi
se trezeşte: este vocea preaiubitului meu care bate, spunând:

Deschide-mi, sora mea, iubirea mea, porumbiţa mea, neîntinata
mea, căci capul îmi este plin cu rouă şi şuviţele mele cu picăturile
nopţii. **3** Mi-am scos haina; cum să o îmbrac? Mi-am spălat
picioarele; cum să le întinez? **4** Preaiubitul meu şi-a băgat mâna
prin gaura uşii şi lăuntrul mi-a fost cuprins de dor după el. **5**
M-am ridicat să deschid preaiubitului meu; şi mâinile mele au
picurat mir şi degetele mele mir dulce mirositor, pe mânerele
încuietorii. **6** Am deschis iubitului meu, dar preaiubitul meu se
retrăsese, plecase; sufletul meu se sfârşea când el vorbea, l-am
căutat, dar nu l-am găsit; l-am chemat, dar nu mi-a dat niciun
răspuns. **7** Păzitorii care cutreierau cetatea m-au găsit, m-au
lovit, m-au rănit; paznicii zidurilor mi-au luat vălul. **8** Vă conjur,
fiice ale Ierusalimului, dacă îl găsiţi pe preaiubitul meu, să îi
spuneţi că sunt bolnavă de dragoste. **9** Cu ce este preaiubitul
tău mai mult decât alt preaiubit, tu, cea mai frumoasă dintre
femei? Cu ce este preaiubitul tău mai mult decât alt preaiubit, ca
să ne conjuri astfel? **10** Preaiubitul meu este alb şi rumen, cel
dintâi dintre zece mii. **11** Capul lui este ca aurul cel mai pur,
şuviţele lui sunt dese şi negre cum este corbul. **12** Ochii lui sunt
ca ochii porumbiţelor lângă râurile de ape, spălaţi cu lapte şi
potrivit aşezaţi. **13** Obrajii lui sunt ca un pat de miresme, ca flori
dulci; buzele lui precum crini, picurând mir dulce mirositor. **14**
Mâinile lui sunt ca inele din aur montate cu beril; pântecele lui
este ca fildeş strălucitor placat cu safire. **15** Picioarele lui sunt ca
nişte coloane de marmură, montate pe postamente din aur pur,
înfăţişarea lui este ca Libanul, măreaţă ca cedrii. **16** Gura lui este
dulceaţă; da, el este cu totul de iubit. Acesta este preaiubitul
meu şi acesta este prietenul meu, fiice ale Ierusalimului.

6 Unde s-a dus preaiubitul tău, tu, cea mai frumoasă printre
femei? Unde s-a abătut preaiubitul tău? Ca să îl căutăm împreună
cu tine. **2** Preaiubitul meu s-a coborât în grădina lui, la paturile
de miresme, să pască [turmă] în grădini şi să adune crini. **3** Eu
sunt a preaiubitului meu şi preaiubitul meu este al meu; el paşte
[turmă] printre crini. **4** Tu eşti minunată, iubita mea, ca Tirţa,
frumoasă ca Ierusalimul, înfricoşătoare ca o armată cu steaguri.
5 Întoarce-ţi ochii de la mine, căci m-au cucerit; părul tău este ca
o turmă de capre care se arată din Galaad. **6** Dinţii tăi sunt ca
o turmă de oi, venite de la scăldare, toate cu miei gemeni şi
niciuna nu este stearpă între ele. **7** Ca o bucată de rodie sunt
tâmplele tale între şuviţele tale. **8** Sunt şaizeci de împărătese şi
optzeci de concubine şi fecioare fără număr. **9** Porumbiţa mea,
neîntinata mea este [doar] una; ea este singură la mama ei, ea
este alegerea dintâi a celei ce a născut-o. Fiicele au văzut-o şi
au binecuvântat-o; da, împărătesele şi concubinele şi ele au
lăudat-o. **10** Cine este ea, care se iveşte ca dimineaţa, frumoasă
ca luna, senină ca soarele şi înfricoşătoare ca o armată cu
steaguri? **11** Am coborât în grădina nucilor, să văd fructele văii
[şi] să văd dacă viţa a înflorit şi rodiile au înmugurit. **12** Înainte
de a-mi da seama, sufletul meu m-a făcut precum carele lui
Aminadib. **13** Întoarce-te, întoarce-te, Sulamito! Întoarce-te,
întoarce-te, ca să te privim! Ce veţi vedea în Sulamita? Cum ar
fi jocul a două armate.

7 Cât de minunate sunt picioarele tale cu sandale, fiică de prinţ!
Rotunjimile coapselor tale sunt ca bijuterii, lucrarea mâinilor unui
meşteşugar iscusit. **2** Buricul tău este ca o cupă rotundă, căruia
nu îi lipseşte licoarea; pântecele tău o movilă de grâu înconjurată
cu crini. **3** Cei doi sâni ai tăi sunt ca două căprioare tinere

ce sunt gemene. **4** Gâtul tău este ca un turn de fildeş; ochii
tăi precum iazurile în Hesbon, de lângă poarta Batrabimului;
nasul tău este ca turnul Libanului care priveşte spre Damasc. **5**
Capul tău, peste tine, este precum Carmelul, şi părul capului
tău ca purpura; împăratul este ţinut în galeriile tale. **6** Cât de
frumoasă şi cât de plăcută eşti tu, iubirea mea, pentru desfătări!
7 Această statură a ta este ca un palmier şi sânii tăi ca ciorchini
de struguri. **8** Am spus: Mă voi urca în palmier, îi voi apuca
crengile; acum de asemenea sânii tăi vor fi ca ciorchinii viţei şi
mirosul feţei tale ca mere; **9** Şi cerul gurii tale, pentru preaiubitul
meu, ca cel mai bun vin care curge cu dulceaţă, făcând buzele
celor adormiţi să vorbească. **10** Eu sunt a preaiubitului meu şi
dorinţa lui este spre mine. **11** Vino, preaiubitul meu, să mergem
în câmp; să găzduim în sate. **12** Să ne urcăm devreme la vii; să
vedem dacă viţa înfloreşte, dacă floarea strugurilor se arată
şi dacă rodiile înmuguresc; acolo îţi voi da iubirile mele. **13**
Mandragorele răspândesc miros şi la porţile noastre sunt tot
felul de fructe plăcute, noi şi vechi, pe care le-am păstrat pentru
tine, preaiubitul meu.

8 O, de ai fi fost ca fratele meu, care a supt sânii mamei mele!
Când te-aş găsi afară, te-aş săruta; da, nu aş fi dispreţuită. **2**
Te-aş conduce şi te-aş aduce în casa mamei mele, care m-ar
învăţa: Te-aş face să bei din vinul înmiresmat din sucul rodiei
mele. **3** Mâna lui stângă să fie sub capul meu şi mâna lui dreaptă
să mă îmbrățișeze. **4** Vă poruncesc fiicelor Ierusalimului, nu
stârniţi nici nu treziţi iubirea mea, până când îi place lui. **5** Cine
este aceasta care vine din pustie, sprijinindu-se pe preaiubitul
ei? Te-am ridicat de sub măr; acolo mama ta te-a adus pe lume;
acolo te-a adus pe lume cea care te-a născut. **6** Pune-mă ca un

sigiliu pe inima ta, ca un sigiliu pe braţul tău; căci dragostea
este puternică precum moartea; gelozia este crudă precum
mormântul; cărbunii ei sunt cărbuni de foc, cu o flacără foarte
fierbinte. **(Sheol h7585)** **7** Multe ape nu pot stinge dragostea, nici
potopurile nu o pot îneca; dacă un om şi-ar da toată averea
casei lui pentru dragoste, ar fi în întregime dispreţuită. **8** Avem o
soră mică ce nu are sâni; ce vom face pentru sora noastră în
ziua când se va vorbi pentru ea? **9** Dacă ea ar fi zid, am zidi
peste ea un palat din argint; şi dacă ar fi uşă, am închide-o cu
scânduri de cedru. **10** Eu sunt zid şi sânii mei ca turnuri; atunci
am fost în ochii lui ca una care a găsit favoare. **11** Solomon a
avut o vie la Baal-Hamon; el a arendat via unor păzitori; fiecare
trebuia să aducă pentru rodul acesteia o mie de arginţi. **12** Via
mea, care este a mea, este înaintea mea; o mie să fie pentru
tine, Solomon, iar două sute pentru cei ce păzesc rodul ei. **13** Tu
care locuieşti în grădini, însoţitorii dau ascultare vocii tale; fă-
mă să o aud. **14** Grăbeşte-te, preaiubitul meu, şi fii precum o
căprioară sau un tânăr căprior pe munţii de mirodenii.

Isaia

1 Viziunea lui Isaia, fiul lui Amoţ, pe care a văzut-o referitor
la Iuda şi Ierusalim în zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz şi Ezechia,
împăraţi ai lui Iuda. **2** Ascultaţi cerurilor, şi deschide urechea
pământule, căci DOMNUL a vorbit: Am hrănit şi am crescut copii
şi ei s-au răzvrătit împotriva mea. **3** Boul îşi cunoaşte stăpânul şi
măgarul ieslea stăpânului, dar Israel nu mă cunoaşte, poporul
meu nu ia aminte. **4** Ah, naţiune păcătoasă, popor împovărat cu
nelegiuire, sămânţă de făcători de rău, copii corupători; ei au
părăsit pe DOMNUL, l-au provocat pe Cel Sfânt al lui Israel la
mânie, au plecat întorcându-şi spatele. **5** De ce să mai fiţi loviţi?
Vă veţi răzvrăti tot mai mult; tot capul este bolnav şi toată inima
leşinată. **6** Din talpa piciorului până la cap nu este sănătate în
el; ci răni şi vânătăi şi răni ce putrezesc; ele nu au fost închise,
nici legate, nici înmuiate cu untdelemn. **7** Ţara voastră este
pustiită, cetăţile voastre arse cu foc; pământul vostru, străini
îl mănâncă în prezenţa voastră şi este pustiit, ca doborât de
străini. **8** Şi fiica Sionului este lăsată ca un cort în vie, ca o
colibă într-o grădină de castraveţi, ca o cetate asediată. **9** Dacă
DOMNUL oştirilor nu ne-ar fi lăsat o rămăşiţă foarte mică, am fi
fost ca Sodoma şi am fi fost ca Gomora. **10** Ascultaţi cuvântul
DOMNULUI, voi conducători ai Sodomei; deschideţi urechea la
legea Dumnezeului nostru, voi popor al Gomorei. **11** Ce îmi este
mulţimea sacrificiilor voastre? spune DOMNUL; Sunt sătul de
ofrandele arse din berbeci şi de grăsimea vitelor îngrăşate; şi nu
mă desfăt în sângele taurilor sau al mieilor sau al ţapilor. **12**
Când veniţi să vă arătaţi înaintea mea, cine a cerut aceasta
din mâna voastră, ca să îmi călcaţi curţile? **13** Nu mai aduceţi
daruri deşarte; tămâia este o urâciune pentru mine; lunile noi şi

sabatele, chemarea adunărilor, nu le pot suporta; este nelegiuire,
chiar adunarea solemnă. **14** Sufletul meu urăşte lunile voastre
noi şi sărbătorile voastre rânduite; ele sunt tulburare pentru
mine; am obosit a le purta. **15** Şi când vă întindeţi mâinile,
îmi voi ascunde ochii de voi, da, când faceţi multe rugăciuni,
nu voi asculta; mâinile vă sunt pline de sânge. **16** Spălaţi-vă,
curăţiţi-vă; puneţi deoparte facerile voastre de rău din faţa ochilor
mei; încetaţi să faceţi răul; **17** Învăţaţi să faceţi binele; căutaţi
judecata, uşuraţi pe oprimat, judecaţi pe cel fără tată, pledaţi
pentru văduvă. **18** Veniţi acum să ne judecăm, spune DOMNUL,
de sunt păcatele voastre ca stacojiul, vor fi albe ca zăpada; de
sunt roşii precum carminul, vor fi ca lâna. **19** Dacă veţi fi voitori
şi ascultători, veţi mânca bunătatea pământului, **20** Dar dacă
veţi refuza şi vă veţi răzvrăti, veţi fi mâncaţi de sabie; căci gura
DOMNULUI a vorbit. **21** Cum a devenit cetatea credincioasă
o curvă! Era plină de judecată; găzduia dreptatea în ea, dar
acum găzduiesc ucigaşi. **22** Argintul tău a devenit zgură, vinul
tău amestecat cu apă; **23** Prinţii tăi sunt răzvrătiţi şi însoţitori ai
hoţilor; fiecare iubeşte daruri şi urmăreşte răsplăţi; ei nu judecă
pe cel fără tată, nici cauza văduvei nu ajunge la ei. **24** De aceea
spune Domnul, DOMNUL oştirilor, Cel puternic al lui Israel: Ah,
mă voi uşura de potrivnicii mei şi mă voi răzbuna pe duşmanii
mei; **25** Şi îmi voi întoarce mâna asupra ta şi îţi voi îndepărta
zgura cu puritate şi îţi voi lua tot cositorul; **26** Şi îţi voi restaura
judecătorii ca prima dată şi sfătuitorii tăi ca la început; după
aceasta vei fi numită Cetatea dreptăţii, cetatea credincioasă. **27**
Sionul va fi răscumpărat cu judecată şi convertiţii lui cu dreptate.
28 Şi nimicirea călcătorilor de lege şi a păcătoşilor va fi împreună
şi cei ce părăsesc pe DOMNUL vor fi mistuiţi. **29** Fiindcă vor fi

ruşinaţi de stejarii pe care i-aţi dorit şi veţi fi încurcaţi de grădinile
pe care le-aţi ales. **30** Fiindcă veţi fi ca un stejar a cărui frunză
se ofileşte şi ca o grădină ce nu are apă. **31** Şi cel tare va fi
ca un câlţ şi făcătorul lui ca o scânteie şi vor arde amândoi
împreună şi nimeni nu îi va stinge.

2 Cuvântul pe care Isaia, fiul lui Amoţ, l-a văzut referitor la
Iuda şi Ierusalim. **2** Şi se va întâmpla în zilele de pe urmă, că
muntele casei DOMNULUI va fi întemeiat pe vârful munţilor şi va
fi înălţat peste dealuri; şi toate naţiunile vor curge spre el. **3**
Şi mulţi oameni vor merge şi vor spune: Veniţi, şi să urcăm la
muntele DOMNULUI, la casa Dumnezeului lui Iacob, şi el ne
va învăţa despre căile lui, noi vom merge pe cărările lui, căci
din Sion va ieşi legea şi din Ierusalim cuvântul DOMNULUI.
4 Şi el va judeca între naţiuni şi va mustra mulţi oameni; şi
îşi vor bate din săbii fiare de plug şi din suliţele lor, prăjini de
curăţat pomi; nu va ridica naţiune sabie împotriva altei naţiuni,
nici nu vor mai învăţa războiul. **5** Casă a lui Iacob, veniţi şi
să umblăm în lumina DOMNULUI. **6** De aceea ai părăsit pe
poporul tău, pe casa lui Iacob, fiindcă sunt umpluţi de ceea ce
vine din est şi sunt ghicitori ca filistenii şi se complac în copiii
străinilor. **7** Ţara lor de asemenea este plină de aur şi argint,
şi nu este sfârşit al tezaurelor lor; ţara lor este de asemenea
plină de cai, şi nu este sfârşit al carelor lor; **8** Ţara lor este de
asemenea plină de idoli; se închină la lucrarea propriilor mâini,
pe care degetele lor au făcut-o; **9** Şi omul de rând se îndoaie şi
bărbatul de vază se umileşte; de aceea nu îi ierta! **10** Intră în
stâncă şi ascunde-te în ţărână, de frica DOMNULUI şi de gloria
maiestăţii lui. **11** Privirile îngâmfate ale omului vor fi umilite şi
trufia oamenilor va fi aplecată şi numai DOMNUL va fi înălţat în

acea zi. **12** Căci ziua DOMNULUI oştirilor va fi peste fiecare ce
este mândru şi îngâmfat şi peste fiecare ce este înălţat, şi îl va
înjosi; **13** Şi peste toţi cedrii Libanului, care sunt înalţi şi înălţaţi
şi peste toţi stejarii Basanului, **14** Şi peste toţi munţii înalţi şi
peste toate dealurile înălţate, **15** Şi peste fiecare turn înalt şi
peste fiecare zid întărit, **16** Şi peste toate corăbiile Tarsisului şi
peste toate imaginile plăcute. **17** Şi îngâmfarea omului va fi
încovoiată, şi trufia oamenilor va fi înjosită şi numai DOMNUL va
fi înălţat în acea zi. **18** Şi pe idoli el îi va aboli în întregime. **19** Şi
vor intra în găurile stâncilor şi în peşterile pământului, de frica
DOMNULUI şi de gloria maiestăţii lui, când se va ridica el să
scuture înfricoşător pământul. **20** În acea zi un om îşi va arunca
idolii de argint şi idolii de aur, care şi i-au făcut fiecare pentru el
însuşi să se închine, cârtiţelor şi liliecilor; **21** Pentru a merge în
crăpăturile stâncilor şi în vârfurile stâncilor zdrenţuite, de frica
DOMNULUI şi de gloria maiestăţii lui, când se va ridica el să
scuture înfricoşător pământul. **22** Părăsiţi omul a cărui suflare
este în nările lui, căci în ce este el socotit de încredere?

3 Căci, iată, Domnul, DOMNUL oştirilor, îndepărtează de
Ierusalim şi de Iuda susţinerea şi toiagul, întreaga susţinere a
pâinii şi întreaga susţinere a apei, **2** Pe cel viteaz şi pe bărbatul
de război, pe judecător şi pe profet şi pe chibzuit şi pe bătrân,
3 Pe căpetenia a cincizeci şi pe omul demn de cinste şi pe
sfătuitor şi pe meşteşugarul iscusit şi pe oratorul elocvent. **4** Şi le
voi da copii ca prinţi şi prunci vor stăpâni peste ei. **5** Şi poporul
va fi oprimat, fiecare de un altul şi fiecare de vecinul lui; copilul
se va comporta cu mândrie împotriva celui bătrân şi cel josnic
împotriva celui demn de cinste. **6** Când un om va apuca pe
fratele său, din casa tatălui său, îi va spune: Ai îmbrăcăminte, fii

conducătorul nostru şi fie această ruină sub mâna ta; **7** În acea
zi el va jura, spunând: Nu voi fi vindecător, căci în casa mea nu
este nici pâine, nici îmbrăcăminte, nu mă face conducător al
poporului. **8** Fiindcă Ierusalimul este ruinat şi Iuda este căzut,
căci limba lor şi facerile lor sunt împotriva DOMNULUI, pentru a
provoca ochii gloriei lui. **9** Arătarea înfăţişării lor mărturiseşte
împotriva lor; şi ei rostesc păcatul ca Sodoma, nu îl ascund. Vai
sufletului lor! căci şi-au făcut rău lor înşişi. **10** Spuneţi-i celui
drept, că îi va fi bine, căci ei vor mânca rodul facerilor lor. **11** Vai
celui stricat! îi va fi rău, căci i se va da răsplata mâinilor lui. **12**
Cât despre poporul meu, copiii sunt opresorii lor şi femei conduc
peste ei. Poporul meu, cei ce te conduc te fac să rătăceşti şi
distrug calea potecilor tale. **13** DOMNUL se ridică în picioare să
pledeze şi stă în picioare să judece poporul. **14** DOMNUL va
intra la judecată cu bătrânii poporului său şi cu prinţii acestuia,
căci aţi mâncat via; prada săracului este în casele voastre.
15 Ce înseamnă aceasta că îmi zdrobiţi poporul în bucăţi şi
măcinaţi feţele săracilor? spune Domnul DUMNEZEUL oştirilor.
16 Mai mult, DOMNUL spune: Pentru că fiicele Sionului sunt
trufaşe şi umblă cu gâturi întinse şi ochi depravaţi, umblând
şi păşind mărunţel în mersul lor şi zornăind cu picioarele lor,
17 De aceea Domnul va lovi cu râie coroana capului fiicelor
Sionului şi DOMNUL va dezgoli părţile lor intime. **18** În acea
zi Domnul va lua frumuseţea podoabelor lor zornăitoare de la
picioarele lor şi învelitorile lor şi tiarele lor rotunde ca luna. **19**
Lanţurile şi brăţările şi eşarfele, **20** Bonetele şi podoabele pentru
picioare şi panglicile pentru cap şi tablele şi cerceii, **21** Inelele
şi bijuteriile pentru nas, **22** Costumele preţioase de haine şi
mantiile şi şalurile şi ondulatoarele, **23** Oglinzile şi inul subţire şi

glugile şi vălurile. **24** Şi se va întâmpla, că în loc de miros dulce
va fi putoare; şi în loc de brâu, o sfâşietură; şi în loc de păr bine
aranjat, o chelie; şi în loc de corsaj, un brâu de pânză de sac; şi
un semn de înfierare în loc de frumuseţe. **25** Bărbaţii tăi vor
cădea prin sabie şi puternicii tăi în război. **26** Şi porţile ei vor
plânge şi vor jeli; şi ea, pustiită, va şedea la pământ.

4 Şi în acea zi, şapte femei vor apuca un bărbat, spunând:
Vom mânca propria noastră pâine şi vom purta propriile noastre
haine, lasă-ne doar să fim numite cu numele tău, pentru a
îndepărta ocara noastră. **2** În acea zi, lăstarul DOMNULUI va fi
minunat şi glorios şi rodul pământului măreţ şi frumos pentru cei
din Israel care vor fi scăpat. **3** Şi se va întâmpla, că cel lăsat în
Sion şi cel rămas în Ierusalim, va fi numit sfânt, oricine este
scris printre cei vii în Ierusalim; **4** Când Domnul va fi spălat
murdăria fiicelor Sionului şi va fi curăţat sângele Ierusalimului
din mijlocul acestuia prin duhul judecăţii şi prin duhul arderii. **5**
Şi DOMNUL va crea peste fiecare locuinţă a muntelui Sion şi
peste adunările lui, un nor şi fum ziua, şi strălucirea unui foc
arzând noaptea, fiindcă peste toată gloria va fi o adăpostire. **6** Şi
va fi un cort pentru umbră în timpul zilei împotriva căldurii, şi loc
de scăpare şi adăpost împotriva furtunii şi ploii.

5 Voi cânta preaiubitului meu o cântare a iubitului meu despre
via lui. Preaiubitul meu are o vie pe un deal foarte roditor; **2** Şi el
a îngrădit-o şi i-a adunat pietrele şi a sădit-o cu cea mai aleasă
viţă şi a construit un turn în mijlocul ei şi de asemenea a făcut
o presă de vin în ea; şi s-a aşteptat să aducă struguri, dar a
adus struguri sălbatici. **3** Şi acum, voi locuitori ai Ierusalimului
şi bărbaţi ai lui Iuda, judecaţi, vă rog, între mine şi via mea.
4 Ce se putea face mai mult viei mele iar eu nu i-am făcut?

De ce, când am aşteptat să aducă struguri, a adus struguri
sălbatici? **5** Şi acum, ascultaţi, vă voi spune ce voi face viei
mele: Îi voi lua îngrăditura şi va fi mâncată; şi îi voi surpa zidul
şi va fi călcată în picioare; **6** Şi o voi lăsa pustiită, nu va fi
curăţată, nici săpată şi vor veni mărăcini şi spini, de asemenea
voi porunci norilor să nu mai dea ploaie peste ea. **7** Căci via
DOMNULUI oştirilor este casa lui Israel şi bărbaţii lui Iuda sunt
planta desfătării lui, şi el a căutat judecată, dar iată, oprimare;
dreptate, dar iată, un strigăt. **8** Vai celor ce alătură casă la casă,
care aşază câmp cu câmp, până nu mai este loc, ca ei să fie
puşi singuri în mijlocul pământului! **9** În urechile mele a spus
DOMNUL oştirilor: Cu adevărat multe case vor fi pustiite, cele
mari şi frumoase, vor fi fără locuitori. **10** Da, zece acri de vie
vor produce un bat şi sămânţa unui homer va da o efă. **11** Vai
celor care se ridică devreme dimineaţa, ca să urmeze băutură
tare, care continuă până noaptea, până vinul îi aprinde! **12** Şi
harpa şi viola, tamburina şi fluierul şi vinul sunt în ospeţele lor,
dar ei nu iau aminte la lucrarea DOMNULUI şi nu iau aminte
la lucrarea mâinilor lui. **13** De aceea poporul meu este dus în
captivitate, deoarece nu are cunoaştere; şi bărbaţii lui demni
de cinste sunt înfometaţi şi mulţimile lui uscate de sete. **14** De
aceea iadul s-a lărgit pe sine şi şi-a deschis gura fără măsură, şi
gloria lor şi mulţimea lor şi fastul lor şi cel ce se bucură, vor
coborî în el. **(Sheol h7585)** **15** Şi omul rău va fi doborât şi viteazul
va fi umilit şi ochii celor îngâmfaţi vor fi umiliţi; **16** Dar DOMNUL
oştirilor va fi înălţat în judecată şi Dumnezeu care este sfânt va
fi sfinţit în dreptate. **17** Atunci mieii vor paşte după felul lor şi
locurile pustiite ale celor graşi le vor mânca străinii. **18** Vai celor
care trag nedreptate cu funiile vanităţii, şi păcat de parcă ar fi

cu frânghia unei căruţe; **19** Care spun: Să se grăbească şi să
iuţească lucrarea lui, ca să o vedem; şi să se apropie şi să vină
sfatul Celui Sfânt al lui Israel, ca să îl cunoaştem! **20** Vai celor ce
numesc răul bine şi binele rău, care pun întuneric pentru lumină
şi lumină pentru întuneric, care pun amar pentru dulce şi dulce
pentru amar! **21** Vai celor înţelepţi în proprii ochi şi chibzuiţi
în propria lor vedere! **22** Vai celor tari la băut vin şi bărbaţi ai
tăriei la amestecat băutură tare, **23** Care declară drept pe cel
stricat pentru răsplată şi îndepărtează dreptatea celui drept de
la el! **24** De aceea aşa cum focul mistuie mirişteа şi flacăra
consumă pleava, tot aşa rădăcina lor va fi ca putreziciunea şi
înflorirea lor se va înălţa precum praful, deoarece au aruncat
legea DOMNULUI oştirilor şi au dispreţuit cuvântul Celui Sfânt al
lui Israel. **25** De aceea se aprinde mânia DOMNULUI împotriva
poporului său, şi el şi-a întins mâna împotriva lor şi i-a lovit şi
dealurile au tremurat şi trupurile lor moarte au fost sfâşiate în
mijlocul străzilor. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci
mâna lui este încă întinsă. **26** Şi el va ridica un însemn naţiunilor
de departe şi le va şuiera de la marginea pământului şi, iată, ei
vor veni degrabă cu iuţeală; **27** Nimeni dintre ei nu va obosi nici
nu se va poticni; nimeni nu va moţăi nici nu va dormi; nici brâul
coapselor lor nu va fi desfăcut, nici şiretul sandalelor lor nu va fi
rupt; **28** Ei ale căror săgeţi sunt ascuţite şi toate arcurile lor
încordate, copitele cailor lor vor fi socotite ca şi cremene şi roţile
lor ca un vârtej de vânt; **29** Răcnetul lor va fi ca al unui leu, vor
răcni ca leii tineri; da, vor răcni şi vor prinde prada şi o vor duce
în siguranţă şi nimeni nu o va elibera. **30** Şi în acea zi ei vor urla
împotriva lor ca urletul mării; şi dacă cineva priveşte spre ţară,

iată, întuneric şi întristare, şi lumina este întunecată în cerurile
acesteia.

6 În anul în care împăratul Ozia a murit am văzut de asemenea
pe Domnul şezând pe un tron, înalt şi ridicat, şi trena lui a umplut
templul. **2** Deasupra stăteau serafimii, fiecare avea şase aripi;
cu două îşi acoperea faţa şi cu două îşi acoperea picioarele
şi cu două zbura. **3** Şi unul striga către altul şi spunea: Sfânt,
sfânt, sfânt este DOMNUL oştirilor, întregul pământ este plin de
gloria sa. **4** Şi stâlpii uşii se mişcau la vocea celui care striga
şi s-a umplut casa cu fum. **5** Atunci am spus: Vai mie! Căci
sunt stârpit, pentru că sunt un om cu buze necurate şi locuiesc
în mijlocul unui popor cu buze necurate, fiindcă ochii mei au
văzut pe Împăratul, pe DOMNUL oştirilor. **6** Atunci unul dintre
serafimi a zburat la mine, având în mâna lui un cărbune aprins,
pe care îl luase cu cleştii de pe altar; **7** Şi l-a aşezat pe gura
mea şi a spus: Iată, acesta ţi-a atins buzele; şi nelegiuirea ta
este înlăturată şi păcatul tău îndepărtat. **8** De asemenea am
auzit vocea Domnului, spunând: Pe cine să trimit şi cine va
merge pentru noi? Atunci am spus: Iată-mă, trimite-mă. **9** Iar el
a spus: Du-te şi spune acestui popor: Auziţi, într-adevăr, dar
nu înţelegeţi; şi priviţi, într-adevăr, dar nu pricepeţi. **10** Îngraşă
inima acestui popor şi îngreunează-le urechile şi închide-le ochii,
ca să nu vadă cu ochii lor şi să nu audă cu urechile lor şi să
nu înţeleagă cu inima lor şi să se întoarcă şi să fie vindecaţi.
11 Atunci am spus: Doamne, până când? Iar el a răspuns:
Până când cetăţile vor rămâne pustiite, fără locuitori, şi casele,
fără oameni, şi pământul complet pustiit, **12** Şi DOMNUL va fi
îndepărtat pe oameni şi va fi o mare părăsire în mijlocul ţării. **13**
Dar totuşi în aceasta va rămâne o zecime şi ea se va întoarce şi

va fi mâncată ca un ulm şi ca un stejar a căror viaţă este în ei,
când îşi scutură frunzele; [tot astfel] sămânţa sfântă va fi viaţa
acesteia.

7 Şi s-a întâmplat în zilele lui Ahaz, fiul lui Iota, fiul lui Ozia,
împăratul lui Iuda, că Rezin, împăratul Siriei, şi Peca, fiul lui
Remalia, împăratul Israelului, s-au urcat la Ierusalim să se
războiască împotriva lui, dar nu l-au învins. **2** Şi s-a spus
casei lui David, zicând: Siria s-a unit cu Efraim. Şi inima lui şi
inima poporului său a fost mişcată, precum copacii pădurii sunt
mişcaţi de vânt. **3** Atunci DOMNUL i-a spus lui Isaia: Du-te
înainte acum să întâlneşti pe Ahaz, tu şi Şear-Iaşub, fiul tău,
la marginea apeductului iazului superior, pe drumul mare al
câmpului înălbitorului; **4** Şi spune-i: Ia seama şi linişteşte-te; nu
te teme, nici nu fi cu inima slabă din cauza celor două cozi ai
acestor tăciuni care fumegă, din cauza mâniei înverşunate a lui
Rezin cu Siria şi a fiului lui Remalia. **5** Pentru că Siria, Efraim şi
fiul lui Remalia au ţinut sfat rău împotriva ta, spunând: **6** Să ne
urcăm împotriva lui Iuda şi să îl chinuim şi să ne facem în el o
spărtură şi să aşezăm un împărat în mijlocul lui, adică pe fiul lui
Tabeal; **7** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Nu va rămâne în
picioare, nici nu se va întâmpla. **8** Deoarece capul Siriei este
Damascul şi capul Damascului este Rezin; şi în şaizeci şi cinci
de ani Efraim va fi frânt, încât nu va fi un popor. **9** Şi capul lui
Efraim este Samaria şi capul Samariei este fiul lui Remalia.
Dacă nu veţi crede, cu siguranţă nu veţi fi întemeiaţi. **10** Mai
mult, DOMNUL a vorbit din nou lui Ahaz, spunând: **11** Cere
semn de la DOMNUL Dumnezeul tău; cere-l, fie în adânc, fie în
înălţimea de deasupra. **(Sheol h7585)** **12** Dar Ahaz a spus: Nu
cer, nici nu îl ispitesc pe DOMNUL. **13** Iar el a spus: Ascultaţi

acum, casa lui David. Este un lucru mic pentru voi să obosiţi
oamenii, dar veţi obosi şi pe Dumnezeul meu? **14** De aceea
Domnul însuşi vă va da un semn: Iată, o fecioară va rămâne
însărcinată şi va naşte un fiu şi îi va pune numele, Emanuel.
15 El va mânca unt şi miere, pentru a şti să refuze răul şi să
aleagă binele. **16** Căci înainte ca pruncul să ştie să refuze răul
şi să aleagă binele, ţara pe care tu o deteşti va fi părăsită de
amândoi împăraţii ei. **17** DOMNUL va aduce asupra ta şi asupra
poporului tău şi asupra casei tatălui tău, zile ce nu au mai venit,
din ziua în care Efraim a plecat din Iuda; [adică] pe împăratul
Asiriei. **18** Şi se va întâmpla, în acea zi, că DOMNUL va şuiera
după musca care este în cea mai îndepărtată parte a râurilor
Egiptului şi după albina ce este în ţara Asiriei. **19** Şi vor veni şi
toate se vor odihni în văile pustiite şi în crăpăturile stâncilor şi
pe toţi spinii şi pe toate tufişurile. **20** În aceeaşi zi Domnul va
rade cu o lamă angajată, adică cu cei de dincolo de râu, cu
împăratul Asiriei, capul şi părul picioarelor şi de asemenea va
mistui barba. **21** Şi se va întâmpla, în acea zi, că un om va hrăni
o viţea şi două oi; **22** Şi se va întâmpla din cauza abundenţei de
lapte pe care îl vor da, că el va mânca unt, căci unt şi miere vor
mânca toţi cei ce rămân în ţară. **23** Şi se va întâmpla, în acea zi,
că fiecare loc unde erau o mie de vii pentru o mie de arginţi, va
fi [acoperit de] mărăcini şi spini. **24** Cu săgeţi şi cu arcuri vor
veni acolo, pentru că toată ţara va deveni mărăcini şi spini. **25** Şi
pe toate dealurile, care vor fi săpate cu cazmaua, acolo nu vor
veni de frica mărăcinilor şi a spinilor, ci vor fi [un loc] unde vor
trimite boi şi unde vor călca oile.

8 Mai mult, DOMNUL mi-a spus: Ia-ţi un pergament mare şi
scrie pe el cu condeiul unui om, referitor la Maher–Şalal-Haş-

Baz. **2** Şi mi-am luat martori credincioşi ca mărturie, pe preotul
Urie şi Zaharia, fiul lui Ieberechia. **3** Şi am mers la profetesă; şi
ea a rămas însărcinată şi a născut un fiu. Atunci DOMNUL mi-a
spus: Pune-i numele Maher–Şalal-Haş-Baz. **4** Căci înainte ca
pruncul să aibă ştiinţa de a striga: Tatăl meu! şi: Mama mea!
bogăţiile Damascului şi prada Samariei vor fi luate dinaintea
împăratului Asiriei. **5** DOMNUL mi-a vorbit din nou, spunând: **6**
Întrucât acest popor refuză apele din Şiloa, care curg încet, şi se
bucură în Rezin şi în fiul lui Remalia, **7** Iată, că acum Domnul
aduce peste ei apele puternice şi multe ale râului, pe împăratul
Asiriei şi toată gloria lui; şi el va veni peste toate canalele lui
şi va trece peste toate malurile lui; **8** Şi va trece prin Iuda; va
inunda şi se va revărsa, va ajunge până la gât; şi întinderea
aripilor lui va umple lăţimea ţării tale, Emanuele. **9** Împrieteniţi-
vă popoarelor şi veţi fi sparte în bucăţi; şi deschideţi urechea,
toţi cei din ţările îndepărtate; încingeţi-vă şi veţi fi sparţi în bucăţi;
încingeţi-vă şi veţi fi sparţi în bucăţi. **10** Ţineţi sfat împreună şi va
fi nimicit; vorbiţi cuvântul şi nu va rezista, căci Dumnezeu este
cu noi. **11** Fiindcă DOMNUL mi-a vorbit astfel cu o mână tare şi
m-a instruit să nu merg pe calea acestui popor, zicând: **12** Nu
spuneţi: O uneltire, tuturor [cărora] acest popor va spune: O
uneltire; nici să nu vă temeţi de teama lui, nici nu vă înfricoşaţi.
13 Sfinţiţi pe însuşi DOMNUL oştirilor; şi el [să fie] teama voastră
şi el [să fie] groaza voastră. **14** Şi va fi pentru sanctuar, dar
şi piatră de cădere şi stâncă de poticnire ambelor case ale lui
Israel, un laţ şi o cursă locuitorilor Ierusalimului. **15** Şi mulţi dintre
ei se vor poticni şi vor cădea şi vor fi frânţi şi vor fi prinşi în
capcană şi vor fi luaţi. **16** Leagă mărturia, sigilează legea printre
discipolii mei. **17** Şi voi aştepta pe DOMNUL, care îşi ascunde

faţa de casa lui Iacob, şi îl voi căuta. **18** Iată, eu şi copiii pe care
DOMNUL mi i-a dat, suntem pentru a fi însemne şi minuni în
Israel, de la DOMNUL oştirilor care locuieşte în muntele Sion. **19**
Şi când vă vor spune: Căutaţi la cei care au demoni şi la vrăjitorii
care şoptesc şi care bolborosesc; nu ar trebui un popor să caute
pe Dumnezeul lui? [Să meargă] la cei morţi pentru cei vii? **20** La
lege şi la mărturie; dacă ei nu vorbesc conform acestui cuvânt,
este pentru că nu au lumină în ei. **21** Şi vor trece prin aceasta
greu apăsaţi şi flămânzi; şi se va întâmpla, când vor flămânzi, că
se vor îngrijora şi vor blestema pe împăratul lor şi pe Dumnezeul
lor privind în sus. **22** Şi vor privi spre pământ; şi, iată, tulburare
şi întuneric, întunecime a chinului! Şi vor fi alungaţi în întuneric.

9 Totuşi întunericul nu va fi precum în chinuirea ei, când mai
înainte el a chinuit uşor ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali, iar
apoi a chinuit-o apăsător pe calea mării, dincolo de Iordan, în
Galileea naţiunilor. **2** Poporul care umbla în întuneric a văzut
o mare lumină; peste cei ce locuiesc în ţara umbrei morţii, a
strălucit lumina. **3** Tu ai înmulţit naţiunea şi nu ai mărit bucuria;
ei se bucură înaintea ta conform bucuriei de la seceriş şi cum
se bucură oamenii când împart prada. **4** Fiindcă ai frânt jugul
poverii lui şi toiagul umărului său şi nuiaua opresorului său, ca
în ziua lui Madian. **5** Căci fiecare bătălie a războinicului este
cu tumult şi haine tăvălite în sânge, care vor fi pentru ardere,
mâncare pentru foc. **6** Căci un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a
dat, şi domnia va fi pe umărul lui şi îi va fi pus numele Minunat,
Sfătuitor, Dumnezeul puternic, Tatăl veşnic, Prinţul Păcii. **7**
Nu se va sfârşi mărirea domniei şi păcii lui, peste tronul lui
David şi peste împărăţia sa, pentru a o rândui şi a o întemeia
cu judecată şi cu dreptate de acum înainte pentru totdeauna.

Zelul DOMNULUI oştirilor va face aceasta. **8** Domnul a trimis
un cuvânt la Iacob şi acesta s-a aşezat uşor peste Israel. **9** Şi
tot poporul va cunoaşte, până la Efraim şi locuitorii Samariei,
care spun în mândria şi tăria inimii: **10** Cărămizile au căzut,
dar vom construi cu pietre cioplite; sicomorii sunt tăiaţi, dar îi
vom schimba cu cedri. **11** De aceea DOMNUL va aşeza pe
potrivnicii lui Rezin împotriva lui şi va uni pe duşmanii lui; **12**
Sirienii înainte şi filistenii în spate; şi vor mânca pe Israel cu
gură deschisă. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna
lui este încă întinsă. **13** Căci poporul nu se întoarce la cel ce l-a
lovit, nici nu caută pe DOMNUL oştirilor. **14** De aceea DOMNUL
va tăia din Israel cap şi coadă, ramură şi papură, într-o singură
zi. **15** Pe bătrânul şi pe cel demn de cinste, el este capul; şi pe
profetul care învaţă [pe alţii] minciuni, el este coada. **16** Căci
conducătorii acestui popor îl fac să rătăcească; şi cei conduşi de
ei sunt nimiciţi. **17** De aceea Domnul nu va avea bucurie în
tinerii lui, nici nu va avea milă de cei fără tată şi de văduve,
căci fiecare este un făţarnic şi un făcător de rău şi fiecare gură
vorbeşte nebunie. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci
mâna lui este încă întinsă. **18** Căci stricăciunea arde ca focul, va
mânca mărăcinii şi spinii şi va aprinde desişurile pădurii şi se
vor ridica precum înălţarea fumului. **19** Prin furia DOMNULUI
oştirilor este ţara întunecată şi poporul va fi ca mâncare pentru
foc, nimeni nu va cruţa pe fratele său. **20** Şi el va răpi în dreapta
şi tot va fi flămând; şi va mânca în stânga şi tot nu se va sătura;
fiecare om se va hrăni cu carnea propriului braţ: **21** Manase pe
Efraim; şi Efraim pe Manase; şi ei împreună vor fi împotriva lui
Iuda. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors, ci mâna lui este
încă întinsă.

10 Vai celor care rostesc hotărâri nedrepte şi care scriu
chinuirea pe care au poruncit-o, **2** Pentru a abate pe nevoiaş de
la judecată şi pentru a lua dreptatea de la cel sărac al poporului
meu, ca văduvele să fie prada lor şi ca ei să jefuiască pe cei fără
tată! **3** Şi ce veţi face în ziua cercetării şi în pustiirea care va veni
de departe? La cine veţi fugi pentru ajutor? Şi unde veţi lăsa
gloria voastră? **4** Fără mine ei se vor prosterna sub prizonieri şi
vor cădea sub cei ucişi. Cu toate acestea mânia lui nu s-a întors,
ci mâna lui este încă întinsă. **5** Vai Asirianule, nuiaua mâniei
mele şi toiagul din mâna lor este indignarea mea. **6** Îl voi trimite
împotriva unei naţiuni făţarnice şi împotriva poporului furiei mele
îi voi da poruncă, să ia prada şi să ia jaful şi să îi calce ca
pe noroiul străzilor. **7** Totuşi el nu doreşte astfel, nici inima lui
nu gândeşte astfel, dar în inima lui este să nimicească şi să
stârpească nu puţine naţiuni. **8** Căci el spune: Nu sunt prinţii
mei cu toţii împăraţi? **9** Nu este Calno precum Carchemişul?
Nu este Hamatul precum Arpadul? Nu este Samaria precum
Damascul? **10** După cum mâna mea a găsit împărăţia idolilor
şi chipurile lor cioplite le-au întrecut pe cele din Ierusalim şi
din Samaria; **11** Cum am făcut Samariei şi idolilor ei, nu voi
face tot astfel Ierusalimului şi idolilor săi? **12** De aceea se va
întâmpla, când Domnul îşi va împlini întreaga lui lucrare pe
muntele Sion şi asupra Ierusalimului, că voi pedepsi rodul inimii
tari a împăratului Asiriei şi gloria privirilor lui trufaşe. **13** Căci el
spune: Prin tăria mâinii mele am făcut-o şi prin înţelepciunea
mea, căci sunt chibzuit şi am îndepărtat graniţele popoarelor şi
am jefuit tezaurele lor şi am doborât pe locuitori ca un viteaz. **14**
Şi mâna mea a găsit bogăţiile popoarelor ca pe un cuib; şi ca
unul ce strânge ouă părăsite, am adunat eu tot pământul; şi

nu a fost nimeni să mişte aripa sau să îşi deschidă gura sau
să ciripească. **15** Se va făli toporul împotriva celui ce taie cu
el? Sau fierăstrăul se va mări împotriva celui care îl scutură?
De parcă nuiaua ar trebui să scuture împotriva celor care o
ridică, sau toiagul s-ar ridica, de parcă nu ar fi lemn. **16** De
aceea Domnul, Domnul oştirilor, va trimite slăbiciune printre cei
graşi ai lui; şi sub gloria lui el va aprinde o ardere ca arderea
unui foc. **17** Şi lumina lui Israel va fi ca un foc şi Cel Sfânt
ca o flacără şi va arde şi va mistui spinii şi mărăcinii lui într-o
[singură] zi; **18** Şi va mistui gloria pădurii lui şi din câmpul lui
roditor, deopotrivă suflet şi trup şi vor fi ca atunci când leşină
un purtător de steag. **19** Şi restul copacilor pădurii lui vor fi
puţini, încât un copil îi va putea scrie. **20** Şi se va întâmpla în
acea zi, că rămăşiţa lui Israel şi cei scăpaţi ai casei lui Iacob,
nu se vor mai rezema pe cel ce i-a lovit, ci se vor rezema pe
DOMNUL, pe Cel Sfânt al lui Israel, în adevăr. **21** Rămăşiţa,
adică rămăşiţa lui Iacob, se va întoarce la puternicul Dumnezeu.
22 Fiindcă deşi poporul tău Israel este ca nisipul mării, totuşi o
rămăşiţă din el se va întoarce; mistuirea hotărâtă se va revărsa
cu dreptate. **23** Căci Domnul DUMNEZEUL oştirilor va face o
mistuire, da, hotărâtă, în mijlocul întregii ţări. **24** De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEUL oştirilor: Poporul meu care locuieşti
în Sion, nu te teme de asirian, te va lovi cu o nuia şi îşi va ridica
toiagul împotriva ta în felul Egiptului. **25** Căci încă foarte puţin
timp şi indignarea va înceta; şi mânia mea va înceta în nimicirea
lor. **26** Şi DOMNUL oştirilor va stârni un bici pentru el conform
măcelului lui Madian la stânca Oreb, şi precum toiagul său a
fost peste mare, la fel îl va ridica în felul Egiptului. **27** Şi se va
întâmpla în acea zi că povara lui va fi luată de pe umărul tău şi

jugul său de pe gâtul tău şi jugul va fi distrus din cauza ungerii.
28 El a ajuns la Aiat, a trecut la Migron; la Micmaş îşi lasă carele;
29 Au trecut prin trecătoare, au făcut popas la Gheba; Rama
este înspăimântată; Ghibea lui Saul a fugit. **30** Înalţă-ţi vocea,
fiica Galimului, fă-o să fie auzită până în Lais, săracă Anatot.
31 Madmena a fugit; locuitorii Ghebimului se adună să fugă.
32 Totuşi în acea zi va rămâne la Nob; îşi va scutura mâna
împotriva muntelui fiicei Sionului, dealul Ierusalimului. **33** Iată,
Domnul, DOMNUL oştirilor, va reteza ramura cu teroare şi cei
înalţi de statură vor fi tăiaţi şi cei trufaşi vor fi umiliţi. **34** Şi va tăia
desişurile pădurii cu fier şi Libanul va cădea printr-unul puternic.

11 Şi va ieşi un toiag din tulpina lui Isai şi un Lăstar va creşte
din rădăcinile lui; **2** Şi duhul DOMNULUI se va odihni peste el,
duhul înţelepciunii şi al înţelegerii, duh de sfătuire şi de putere,
duhul cunoaşterii şi al temerii de DOMNUL; **3** Şi îl va face ager
în înţelegere în teama de DOMNUL, şi el nu va judeca după
vederea ochilor săi, nici nu va mustra conform auzului urechilor
sale, **4** Ci cu dreptate va judeca pe săraci şi va mustra cu
echitate pentru cei blânzi ai pământului şi va lovi pământul cu
nuiaua gurii lui şi cu suflarea buzelor sale va ucide pe cel stricat.
5 Şi dreptatea va fi brâul coapselor sale şi credincioşia va fi
brâul rărunchilor săi. **6** Şi lupul va locui cu mielul şi leopardul
se va culca lângă ied; şi viţelul şi leul tânăr şi vitele îngrăşate
împreună; şi un copilaş îi va conduce. **7** Şi vaca şi ursul vor
paşte, micuţii lor se vor culca împreună, şi leul va mânca paie ca
boul. **8** Şi sugarul se va juca la vizuina aspidei şi copilul înţărcat
îşi va întinde mâna în vizuina năpârcii. **9** Ei nu vor răni, nici nu
vor distruge pe tot muntele meu sfânt, fiindcă pământul va fi plin
de cunoaşterea DOMNULUI, precum apele acoperă marea. **10**

Şi în acea zi va fi o rădăcină a lui Isai care va sta ca un însemn
al popoarelor; la acesta vor căuta neamurile şi odihna lui va fi
glorioasă. **11** Şi se va întâmpla, în acea zi, că Domnul îşi va
întinde mâna din nou, a doua oară, pentru a recupera rămăşiţa
poporului său, care va fi rămas, din Asiria şi din Egipt şi din
Patros şi din Cuş şi din Elam şi din Şinar şi din Hamat şi din
insulele mării. **12** Şi va înălţa un însemn pentru naţiuni şi va
aduna pe proscrişii lui Israel şi va aduna pe cei răspândiţi ai lui
Iuda din cele patru colţuri ale pământului. **13** Şi invidia lui Efraim
se va depărta şi potrivnicii lui Iuda vor fi stârpiţi; Efraim nu va
invidia pe Iuda şi Iuda nu va chinui pe Efraim. **14** Ci ei vor zbura
pe umerii filistenilor spre vest; îi vor prăda împreună pe cei din
est, vor pune mâna pe Edom şi Moab; şi copiii lui Amon vor
asculta de ei. **15** Şi DOMNUL va distruge cu desăvârşire limba
mării egiptene; şi prin vântul lui puternic îşi va scutura mâna
peste râu şi îl va lovi în cele şapte pâraie şi va face ca oamenii
să îl treacă cu încălţăminte uscată. **16** Şi va fi un drum mare
pentru rămăşiţa poporului său care va rămâne din Asiria, aşa
cum i-a fost lui Israel în ziua urcării lui din ţara Egiptului.

12 Şi în acea zi vei spune: DOAMNE, te voi lăuda; deşi te-ai
mâniat pe mine, mânia ta s-a întors şi m-ai mângâiat. **2** Iată,
Dumnezeu este salvarea mea; mă voi încrede şi nu mă voi
teme, fiindcă DOMNUL IEHOVA este tăria şi cântarea mea; el a
devenit de asemenea salvarea mea. **3** De aceea cu bucurie veţi
scoate apă din fântânile salvării. **4** Şi în acea zi veţi spune:
Lăudaţi pe DOMNUL, chemaţi numele său, vestiţi facerile lui
printre popoare, daţi de ştire că numele lui este înălţat. **5** Cântaţi
DOMNULUI, căci a făcut lucruri măreţe, aceasta este cunoscută

pe tot pământul. 6 Strigă şi chiuie, locuitor al Sionului, căci mare
este Cel Sfânt al lui Israel în mijlocul tău.

13 Povara Babilonului, pe care Isaia, fiul lui Amoţ, a văzut-
o. 2 Ridicaţi un steag pe muntele înalt, înălţaţi vocea către
ei, scuturaţi mâna, ca ei să intre pe porţile nobililor. 3 Am
poruncit celor sfinţiţi ai mei, am chemat de asemenea pe cei
tari ai mei pentru furia mea, [adică] pe cei ce se bucură în
înălţimea mea. 4 Zgomotul unei mulţimi în munţi, ca al unui popor
mare; un zgomot tumultuos al împărăţiilor naţiunilor adunate
împreună: DOMNUL oştirilor adună armata pentru bătălie. 5 Ei
vin dintr-o ţară îndepărtată, de la marginea cerului, DOMNUL şi
armele indignării lui, pentru a nimici toată ţara. 6 Urlaţi, căci
ziua DOMNULUI este aproape; va veni ca o nimicire de la cel
Atotputernic. 7 De aceea toate mâinile vor slăbi şi inima fiecărui
om se va topi; 8 Şi vor fi înspăimântaţi; junghiuri şi întristări îi vor
apuca; vor fi în durere ca o femeie în travaliu; se vor uimi unul
pe altul; feţele lor vor fi ca flăcările. 9 Iată, ziua DOMNULUI
vine, crudă, deopotrivă cu furie şi mânie înverşunată, pentru
a lăsa ţara pustiită, iar el îi va nimici pe păcătoşii din ea. 10
Fiindcă stelele cerului şi constelaţiile acestuia nu îşi vor da
lumina, soarele va fi întunecat în mersul lui şi luna nu va face ca
lumina ei să strălucească. 11 Şi voi pedepsi lumea pentru răul
oamenilor şi pe cei stricaţi pentru nelegiuirea lor; şi voi face ca
aroganţa celor mândri să înceteze şi voi doborî trufia tiranilor. 12
Voi face pe om mai preţios decât aurul fin, pe om mai preţios
decât lingoul de aur din Ofir. 13 De aceea voi scutura cerurile şi
pământul se va clinti din locul său, în furia DOMNULUI oştirilor şi
în ziua mâniei lui înverşunate. 14 Şi va fi ca o căprioară urmărită
şi ca o oaie pe care nimeni nu o ia; fiecare se va întoarce la

poporul său şi va fugi fiecare în propria ţară. **15** Fiecare ce
este găsit va fi străpuns; şi fiecare ce li se alătură va cădea
prin sabie. **16** Copiii lor de asemenea vor fi zdrobiţi în bucăţi
înaintea ochilor lor; casele lor vor fi prădate şi soţiile lor violate.
17 Iată, voi stârni împotriva lor pe mezi, care nu vor lua aminte la
argint; şi cât despre aur, nu se vor desfăta în el. **18** Arcurile lor
de asemenea vor zdrobi pe tineri în bucăţi; şi nu vor avea milă
de rodul pântecelui; ochiul lor nu va cruţa copiii. **19** Şi Babilonul,
gloria împărăţiilor, frumuseţea maiestăţii caldeilor, va fi ca atunci
când Dumnezeu a dărâmat Sodoma şi Gomora. **20** Acesta nu va
fi locuit niciodată, nici nu va fi locuit din generaţie în generaţie,
nici arabul nu îşi va înălţa cortul acolo; nici păstorii nu îşi vor
face staul acolo. **21** Ci fiare sălbatice ale deşertului se vor culca
acolo; şi casele lor vor fi pline de creaturi jalnice; şi bufniţe vor
locui acolo şi satiri vor dansa acolo. **22** Şi fiarele sălbatice ale
insulelor vor ţipa în casele lor pustii şi dragoni în palatele lor
plăcute şi timpul lui este aproape să vină şi zilele lui nu vor fi
prelungite.

14 Căci DOMNUL va avea milă de Iacob şi totuşi va alege pe
Israel şi îi va pune în propria lor ţară şi străinii le vor fi alăturaţi şi
se vor lipi de casa lui Iacob. **2** Şi poporul îi va lua şi îi va duce
la locul lor şi casa lui Israel îi va stăpâni în ţara DOMNULUI
ca servitori şi roabe şi îi vor lua captivi, pe cei ai căror captivi
au fost; şi vor domni peste opresorii lor. **3** Şi se va întâmpla
în ziua când DOMNUL îţi va da odihnă din întristarea ta şi din
teama ta şi din robia grea în care ai fost făcut să serveşti, **4** Că
vei duce acest proverb împotriva împăratului Babilonului şi vei
spune: Cum a încetat opresorul! Oraşul de aur s-a sfârşit! **5**
DOMNUL a frânt toiagul celor stricaţi şi sceptrul conducătorilor.

6 Cel ce a lovit pe popor în furie cu o lovitură neîncetată, cel
ce a condus naţiunile în mânie este persecutat [şi] nimeni nu
împiedică aceasta. **7** Întregul pământ este în odihnă, este liniştit;
ei izbucnesc în cântare. **8** Da, brazii [şi] cedrii Libanului se
bucură de tine, spunând: De când eşti doborât niciun tăietor
nu s-a urcat împotriva noastră. **9** Iadul de dedesubt s-a mutat
pentru tine, să te întâmpine la venirea ta; stârneşte pe morţi
pentru tine, chiar pe cei mai de seamă ai pământului; a ridicat
de pe tronurile lor pe toţi împăraţii naţiunilor. **(Sheol h7585)** **10** Toţi
îţi vor vorbi şi îţi vor spune: Ai devenit de asemenea slab ca
noi, ai devenit asemenea nouă? **11** Fastul tău este coborât în
mormânt, de asemenea şi zgomotul violelor tale; viermele s-a
răspândit sub tine şi viermii te acoperă. **(Sheol h7585)** **12** Cum ai
căzut din cer, Lucifer, fiu al dimineţii, cum eşti retezat la pământ,
cel care ai slăbit naţiunile! **13** Fiindcă ai spus în inima ta: Eu
mă voi înălţa la cer, îmi voi ridica tronul deasupra stelelor lui
Dumnezeu, voi şedea de asemenea pe muntele adunării, în
părţile de nord; **14** Eu mă voi înălţa deasupra înălţimilor norilor,
voi fi ca Cel Preaînalt. **15** Totuşi vei fi coborât în iad, la marginile
gropii. **(Sheol h7585)** **16** Cei care te văd se vor uita atent la tine [şi]
vor lua aminte la tine, spunând: Este acesta bărbatul care a făcut
pământul să se cutremure, care a scuturat împărăţii, **17** Care a
făcut lumea ca un pustiu şi a distrus cetăţile acesteia, care nu a
deschis casa prizonierilor lui? **18** Toţi împăraţii naţiunilor, toţi zac
în glorie, fiecare în propria-i casă. **19** Dar tu eşti aruncat din
mormântul tău ca un lăstar urâcios şi ca hainele celor ucişi,
străpunşi de sabie, care coboară la pietrele gropii, ca un trup mort
călcat în picioare. **20** Nu le vei fi alăturat la îngropare, deoarece
ţi-ai distrus ţara [şi] ţi-ai ucis poporul, sămânţa făcătorilor de

rău nu va fi niciodată renumită. **21** Pregăteşte măcel pentru
copiii lui din cauza nelegiuirii părinţilor lor, ca ei să nu se ridice,
nici să nu stăpânească ţara, nici să nu umple faţa lumii cu
cetăţi. **22** Fiindcă mă voi ridica împotriva lor, spune DOMNUL
oştirilor, şi voi stârpi din Babilon numele şi rămăşiţa şi fiu şi
nepot, spune DOMNUL. **23** Îl voi face de asemenea o stăpânire
pentru bâtlan şi iazuri de apă şi îl voi mătura cu mătura nimicirii,
spune DOMNUL oştirilor. **24** DOMNUL oştirilor a jurat, spunând:
Da, precum am gândit, astfel se va întâmpla; şi cum am hotărât,
astfel va rămâne; **25** Că voi frânge pe asirian în ţara mea şi pe
munţii mei îl voi călca în picioare, atunci jugul lui se va depărta
de ei şi povara lui se va depărta de pe umerii lor. **26** Acesta este
planul hotărât asupra întregului pământ; şi aceasta este mâna
întinsă peste toate naţiunile. **27** Căci DOMNUL oştirilor a hotărât
şi cine va anula? Şi mâna lui este întinsă şi cine o va întoarce?
28 În anul în care împăratul Ahaz a murit a fost această povară.
29 Nu te bucura, întreagă Palestină, fiindcă nuiaua celui ce te-a
lovit este frântă, căci din rădăcina şarpelui va ieşi o năpârcă şi
rodul ei va fi un şarpe zburător înfocat. **30** Şi întâiul născut al
săracului va mânca şi cel nevoiaş se va întinde în siguranţă; şi
îţi voi ucide rădăcina cu foamete, iar el îţi va ucide rămăşiţa. **31**
Urlă poartă; strigă cetate; tu întreagă Palestină, eşti topită; căci
va veni un fum din nord şi nimeni nu va fi singur la timpurile lui
hotărâte. **32** Ce va răspunde atunci cineva mesagerilor naţiunii?
Că DOMNUL a întemeiat Sionul şi cei săraci ai poporului său se
vor încrede în acesta.

15 Povara Moabului. Deoarece în noapte, Arul Moabului este
risipit şi adus la tăcere; deoarece în noapte, Chirul Moabului
este risipit [şi] adus la tăcere. **2** El s-a urcat la Bajit şi la Dibon,

locurile înalte, pentru a plânge; Moabul va urla pentru Nebo
şi pentru Medeba, pe toate capetele lor va fi chelie şi fiecare
barbă tăiată. **3** Se vor încinge cu pânză de sac pe străzile lor; pe
acoperişurile caselor lor şi pe străzile lor fiecare va urla, căzând
de plâns. **4** Şi Hesbonul va striga, şi Elealeul: vocea lor va fi
auzită [până] la Iahaţ, de aceea soldaţii înarmaţi ai Moabului vor
striga; viaţa îi va fi apăsătoare. **5** Inima mea va striga pentru
Moab; fugarii ei vor fugi la Ţoar, o viţea de trei ani; căci suişul
Luhitului cu plâns îl vor urca, pentru că pe calea Horonaimului
vor ridica un strigăt al distrugerii. **6** Fiindcă apele Nimrimului vor
fi pustiite, căci paiul este ofilit, iarba nu mai este, nu este nimic
verde. **7** De aceea averea pe care au dobândit-o şi cea pe care
au strâns-o, o vor duce la pârâul sălciilor. **8** Căci strigătul a mers
de jur împrejurul graniţelor Moabului; urletul acestuia la Eglaim
şi urletul lui la Beer-Elim. **9** Căci apele Dimonului vor fi pline de
sânge; căci voi aduce mai mult asupra Dimonului, lei asupra
celui ce scapă din Moab şi asupra rămăşiţei ţării.

16 Trimiteţi mielul la conducătorul ţării, de la Sela până la
pustiu, la muntele fiicei Sionului. **2** Căci, precum o pasăre
rătăcitoare aruncată din cuib, la fel fiicele Moabului vor fi la
vadurile Arnonului. **3** Ţine sfat, fă judecată; fă umbra ta ca
noaptea în mijlocul amiezii; ascunde proscrişii; nu da pe faţă pe
cel ce rătăceşte. **4** Să locuiască proscrişii mei cu tine, Moab;
fii adăpost pentru ei din faţa jefuitorului, căci jecmănitorul a
ajuns la capăt, jefuitorul încetează, opresorii sunt mistuiţi din
ţară. **5** Şi în milă va fi tronul întemeiat; şi el va şedea pe acesta
în adevăr, în cortul lui David, judecând şi căutând judecată şi
grăbind dreptatea. **6** Noi am auzit de mândria Moabului; este
foarte mândru, [de asemenea] de aroganţa lui şi mândria lui

şi furia lui, dar minciunile lui nu se vor împlini. **7** De aceea
Moab va urla pentru Moab, fiecare va urla, pentru temeliile Chir-
Haresetului veţi jeli; cu siguranţă sunt loviţi. **8** Căci câmpurile
Hesbonului [şi] via Sibmei lâncezesc, domnii păgânilor au frânt
viţele alese ale acesteia, au ajuns până la Iaezer, au rătăcit
prin pustiu; ramurile ei sunt întinse, au trecut peste mare. **9**
De aceea voi plânge cu plângerea Iaezerului, via Sibmei, te
voi uda cu lacrimile mele, Hesbonule şi Elealeule, căci a căzut
strigătul pentru fructele tale de vară şi pentru secerişul tău. **10**
Şi veselia şi bucuria din câmpul roditor este luată; şi în vii nu
va fi cântare, nici nu va fi strigăt, vierii nu vor mai presa vin
în teascurile lor; am făcut să înceteze strigătul recoltei lor. **11**
De aceea adâncurile mele vor suna ca o harpă pentru Moab şi
părţile mele ascunse pentru Chir-Hares. **12** Şi se va întâmpla,
când se va vedea că Moab este obosit pe locul înalt, că el va
veni la sanctuarul său să se roage, dar nu va învinge. **13** Acesta
este cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit de atunci referitor la
Moab. **14** Dar acum DOMNUL a vorbit, spunând: În trei ani, ca
anii unui angajat, gloria Moabului va fi dispreţuită, cu toată acea
mare mulţime; şi rămăşiţa va fi foarte mică şi slabă.

17 Povara Damascului. Iată, Damascul este oprită de a mai fi
cetate şi va fi un morman de ruine. **2** Cetăţile Aroerului sunt
părăsite, ele vor fi pentru turme, care se vor culca şi nimeni nu
le va speria. **3** Fortăreaţa de asemenea va înceta din Efraim şi
împărăţia din Damasc şi rămăşiţa Siriei; vor fi ca gloria copiilor lui
Israel, spune DOMNUL oştirilor. **4** Şi în acea zi se va întâmpla,
că gloria lui Iacob va fi subţiată, şi grăsimea cărnii lui va slăbi.
5 Şi va fi ca atunci când secerătorul adună grânele şi seceră
spicele cu braţul său; şi va fi ca cel care strânge spice în valea

Refaimului. **6** Totuşi struguri de cules vor fi lăsaţi în ea, ca
scuturarea unui măslin, două sau trei boabe pe vârful celei mai
înalte crengi, patru sau cinci pe cele mai roditoare ramuri ale
acestuia, spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel. **7** În acea zi
un om se va uita la Făcătorul său şi ochii lui vor avea respect
pentru Cel Sfânt al lui Israel. **8** Şi nu se va uita la altare, lucrarea
mâinilor sale, nici nu va respecta ceea ce degetele sale au
făcut, fie dumbrăvile, fie chipurile. **9** În acea zi cetăţile lui tari
vor fi ca o creangă părăsită şi ca cea mai înaltă ramură, pe
care au părăsit-o din cauza copiilor lui Israel, şi va fi pustiire. **10**
Deoarece ai uitat pe Dumnezeul salvării tale şi nu ţi-ai amintit de
stânca tăriei tale, de aceea vei sădi plante plăcute şi le vei pune
cu mlădiţe străine: **11** Ziua vei face a ta plantă să crească şi
dimineaţa vei face a ta sămânţă să înflorească, dar recolta va fi
un morman în ziua de mâhnire şi de întristare disperată. **12** Vai
de mulţimea multor popoare, ce fac zgomot precum zgomotul
mărilor; şi de tumultul naţiunilor, ce fac tumult precum tumultul
unor ape puternice! **13** Naţiunile se vor revărsa ca tumultul
multor ape, dar Dumnezeu le va mustra şi ele vor fugi departe şi
vor fi alungate ca pleava munţilor înaintea vântului şi ca praful
adunat înaintea vârtejului de vânt. **14** Şi, iată, tulburare spre
seară; şi înaintea dimineţii el nu mai este. Aceasta este porţia
celor ce ne pradă şi partea celor ce ne jefuiesc.

18 Vai ţării care umbreşte cu aripi, care este dincolo de râurile
Etiopiei, **2** Care trimite ambasadori pe mare chiar în vase de
papură pe ape, spunând: Duceţi-vă, voi, mesageri iuţi, la o
naţiune împrăştiată, şi despuiată, la un popor înfricoşător de la
începutul lui până acum; o naţiune măsurată şi călcată, pe a
cărei ţară râurile au prădat-o! **3** Voi toţi locuitori ai lumii şi locuitori

pe pământ, priviţi, când el înalţă un însemn pe munţi; şi ascultaţi
când suflă în trâmbiţă. **4** Fiindcă astfel mi-a spus DOMNUL: Mă
voi odihni şi din locuinţa mea voi lua aminte ca o arşiţă peste
ierburi [şi] ca un nor de rouă în căldura secerişului. **5** Căci înainte
de seceriş, când înflorirea s-a terminat şi agurida se coace în
floare, el va reteza de asemenea lăstarii cu prăjini de curăţat
pomi şi va lua şi va tăia ramurile. **6** Ei vor fi lăsaţi păsărilor
munţilor şi fiarelor pământului; şi păsările vor cuibări peste ei şi
toate fiarele pământului vor ierna peste ei. **7** În acel timp va fi
adus un dar DOMNULUI oştirilor dintr-un popor împrăştiat şi
despuiat şi dintr-un popor înfricoşător de la începutul lor până
acum; o naţiune măsurată şi călcată în picioare, pe a cărei ţară
râurile au prădat-o, până la locul numelui DOMNULUI oştirilor,
muntele Sion.

19 Povara Egiptului. Iată, Domnul călăreşte pe un nor iute şi
va veni în Egipt şi idolii Egiptului vor fi clintiţi la prezenţa lui şi
inima Egiptului se va topi în mijlocul acestuia. **2** Şi voi stârni
pe egipteni împotriva egiptenilor şi vor lupta fiecare împotriva
fratelui său şi fiecare împotriva aproapelui său; cetate împotriva
cetăţii [şi] împărăţie împotriva împărăţiei. **3** Şi duhul Egiptului va
leşina în mijlocul acestuia; şi voi distruge sfatul lui, şi ei vor căuta
la idoli şi la fermecători şi la cei care au demoni şi la vrăjitori. **4**
Şi pe egipteni îi voi da în mâna unui domn crud; şi un împărat
aspru va stăpâni peste ei, spune Domnul, DOMNUL oştirilor. **5**
Şi apele vor lipsi din mare şi râul va fi risipit şi uscat. **6** Şi ei vor
întoarce râurile departe; şi pâraiele de apărare vor fi golite şi
uscate, trestiile şi stuful se vor ofili. **7** Trestiile de hârtie lângă
pâraie, la gura pâraielor, şi fiecare lucru semănat lângă pâraie
se va ofili, va fi alungat şi nu va mai fi. **8** Pescarii de asemenea

vor jeli şi toţi cei ce cârligul îl aruncă în pâraie vor plânge, şi
cei ce întind plase peste apă vor lâncezi. **9** Mai mult, cei care
lucrează cu in subţire şi cei care ţes împletituri vor fi încurcaţi.
10 Şi vor fi zdrobiţi în hotărârile lor, toţi cei ce fac stăvilare şi
iazuri pentru peşte. **11** Cu siguranţă prinţii din Ţoan sunt nebuni,
sfatul sfătuitorilor înţelepţi ai lui Faraon a devenit neghiob, cum
îi spuneţi voi lui Faraon: Eu sunt fiul înţeleptului, fiul vechilor
împăraţi? **12** Unde sunt ei? Unde sunt înţelepţii tăi? Şi să îţi
spună ei acum şi să cunoască ce a hotărât DOMNUL oştirilor
asupra Egiptului. **13** Prinţii din Ţoan au înnebunit, prinţii din
Nof sunt înşelaţi, ei au amăgit de asemenea Egiptul, sprijinul
triburilor acestora. **14** DOMNUL a amestecat un duh pervers în
mijlocul acestora, iar ei au făcut Egiptul să rătăcească în fiecare
lucrare a lui, ca un om beat care şovăie în voma lui. **15** Nici nu
va fi vreo lucrare pentru Egipt, pe care capul sau coada, ramura
sau papura, să o facă. **16** În acea zi Egiptul va fi asemenea
femeilor şi se va înspăimânta şi se va teme de scuturarea mâinii
DOMNULUI oştirilor, pe care o scutură peste el. **17** Şi ţara lui
Iuda va fi o teroare pentru Egipt. Oricine vorbeşte despre ea
se va înspăimânta în el însuşi, din cauza sfatului DOMNULUI
oştirilor, pe care l-a hotărât împotriva lui. **18** În acea zi, cinci
cetăţi din ţara Egiptului vor vorbi limba lui Canaan şi vor jura
DOMNULUI oştirilor; una va fi numită Cetatea Distrugerii. **19** În
acea zi, va fi un altar pentru DOMNUL în mijlocul ţării Egiptului
şi un stâlp la graniţa acestuia, pentru DOMNUL. **20** Şi va fi ca un
semn şi ca un martor pentru DOMNUL oştirilor în ţara Egiptului,
căci ei vor striga către DOMNUL din cauza opresorilor şi el le va
trimite un salvator, unul mare, iar el îi va elibera. **21** Şi DOMNUL
va fi cunoscut Egiptului şi egiptenii vor cunoaşte pe DOMNUL în

acea zi şi vor face sacrificiu şi vor aduce un dar; da, vor face o
promisiune DOMNULUI şi o vor împlini. **22** Şi DOMNUL va lovi
Egiptul, îl va lovi şi îl va vindeca şi se vor întoarce la DOMNUL,
iar el se va lăsa înduplecat de ei şi îi va vindeca. **23** În acea zi
va fi un drum mare din Egipt în Asiria şi asirienii vor veni în Egipt
şi egiptenii în Asiria şi egiptenii vor servi cu asirienii. **24** În acea
zi Israel va fi al treilea cu Egiptul şi cu Asiria, o binecuvântare în
mijlocul ţării, **25** Pe care DOMNUL oştirilor o va binecuvânta,
spunând: Binecuvântat fii Egipt, poporul meu, şi Asiria, lucrarea
mâinilor mele, şi Israel, moştenirea mea.

20 În anul în care Tartan a venit la Asdod, (când Sargon,
împăratul Asiriei, l-a trimis) şi a luptat împotriva Asdodului şi l-a
luat; **2** În acelaşi timp DOMNUL a vorbit prin Isaia, fiul lui Amoţ,
spunând: Du-te şi dezleagă pânza de sac de pe coapsele tale şi
dă-ţi jos sandala din picior. Şi el a făcut astfel, umblând gol şi
desculţ. **3** Şi DOMNUL a spus: Aşa cum servitorul meu Isaia a
umblat gol şi desculţ trei ani ca un semn şi o minune peste Egipt
şi peste Etiopia, **4** La fel împăratul Asiriei îi va duce pe egipteni
prizonieri şi pe etiopieni captivi, tineri şi bătrâni, goi şi desculţi,
chiar cu fesele lor descoperite, spre ruşinea Egiptului. **5** Şi vor fi
înspăimântaţi şi ruşinaţi de Etiopia, aşteptarea lor, şi de Egipt,
gloria lor. **6** Şi locuitorul acestei insule va spune în acea zi: Iată,
astfel este speranţa noastră, la care fugim pentru ajutor, pentru
a fi eliberaţi de împăratul Asiriei, şi cum vom scăpa?

21 Povara deşertului mării. Precum trec vârtejurile de vânt din
sud, la fel vine din deşert, dintr-o ţară înfricoşătoare. **2** O viziune
apăsătoare îmi este arătată; cel perfid se poartă cu perfidie
şi prădătorul pradă. Urcă-te, Elame, asediază tu Medio! Am
făcut să înceteze tot suspinul lor. **3** De aceea coapsele mele

sunt umplute cu durere; junghiuri m-au apucat, ca junghiurile
unei femei care [suferă] durerile naşterii; am fost încovoiat la
auzirea ei; am fost descurajat la vederea ei. **4** Inima mea a
tânjit, groaza m-a înspăimântat; el mi-a prefăcut în frică noaptea
plăcerii mele. **5** Pregătiţi masa, vegheaţi în turnul de veghere,
mâncaţi, beţi; ridicaţi-vă, prinţilor, şi ungeţi scutul. **6** Fiindcă
astfel mi-a spus Domnul: Du-te, pune un paznic, să vestească
ce vede. **7** Iar el a văzut un car cu doi călăreţi, un car cu măgari
[şi] un car cu cămile; şi le-a dat bine ascultare, cu multă atenţie;
8 Şi a strigat: Un leu, Domnul meu, stau continuu în turnul de
veghere în timpul zilei şi sunt pus în postul meu nopţi întregi; **9**
Şi, iată, se apropie un car cu bărbaţi, cu doi călăreţi. Iar el a
răspuns şi a zis: Babilonul a căzut, a căzut; şi toate chipurile
cioplite ale dumnezeilor lui le-a zdrobit la pământ. **10** Treieratul
meu şi grânele ariei mele, ceea ce am auzit de la DOMNUL
oştirilor, Dumnezeul lui Israel, v-am vestit! **11** Povara lui Duma.
Mă cheamă din Seir: Paznicule, cât din noapte? Paznicule, cât
din noapte? **12** Paznicul a spus: Dimineaţa vine şi de asemenea
noaptea; dacă veţi cerceta, cercetaţi; întoarceţi-vă, veniţi. **13**
Povara asupra Arabiei. În pădurea Arabiei veţi poposi, voi,
caravane din Dedanim. **14** Locuitorii ţării Tema au adus apă
celui însetat, l-au întâmpinat cu pâinea lor pe cel care fugea. **15**
Căci ei au fugit de săbii, de sabia scoasă şi de arcul încordat şi
de apăsarea războiului. **16** Fiindcă astfel mi-a spus Domnul:
Mai puţin de un an, conform anilor unui angajat, şi toată gloria
Chedarului se va sfârşi; **17** Şi rămăşiţa numărului de arcaşi,
războinici ai copiilor Chedarului, va fi micşorată, căci DOMNUL
Dumnezeul lui Israel a vorbit.

22 Povara văii viziunii: Ce este cu tine acum, că te-ai urcat cu
totul pe acoperişurile caselor? **2** Tu, cea plină de gălăgie, cetate
tumultuoasă, cetate voioasă; ucişii tăi nu sunt ucişi cu sabia, nici
morţi în bătălie. **3** Toţi conducătorii tăi au fugit împreună, sunt
legaţi de arcaşi; toţi cei găsiţi în tine, care au fugit de departe,
sunt legaţi împreună. **4** De aceea am spus: Întoarceţi privirea
de la mine; voi plânge amar, nu vă osteniţi să mă mângâiaţi,
din cauza prădării fiicei poporului meu. **5** Fiindcă este o zi de
tulburare şi de călcare în picioare şi de nedumerire de la Domnul
DUMNEZEUL oştirilor în valea viziunii, dărâmând zidurile, şi de
strigăt către munţi. **6** Şi Elam a purtat tolba, cu care de bărbaţi
şi călăreţi, şi Chirul a dezvelit scutul. **7** Şi se va întâmpla că
cele mai alese văi ale tale vor fi pline de care; şi călăreţii se vor
aşeza în rând la poartă. **8** Iar el a descoperit ascunzătoarea lui
Iuda şi tu te-ai uitat în acea zi la armura casei din pădure. **9** Voi
aţi văzut de asemenea spărturile cetăţii lui David, că sunt multe;
şi aţi adunat apele iazului inferior. **10** Şi aţi numărat casele
Ierusalimului şi aţi dărâmat casele pentru a fortifica zidul. **11** Aţi
făcut de asemenea un şanţ între cele două ziduri pentru apa din
iazul vechi; dar nu v-aţi uitat la făcătorul acestuia, nici nu aţi avut
respect pentru cel care l-a modelat cu mult timp în urmă. **12** Şi
în acea zi Domnul DUMNEZEUL oştirilor a chemat la plâns şi la
jelit şi la pleşuvie şi la încingere cu pânză de sac; **13** Şi, iată,
bucurie şi veselie, junghiere de boi şi tăiere de oi, mâncare de
carne şi băut de vin; să mâncăm şi să bem, căci mâine vom
muri. **14** Şi mi-a fost revelat în urechile mele de către DOMNUL
oştirilor: Cu siguranţă această nelegiuire nu va fi îndepărtată de
la voi până când muriţi, spune Domnul DUMNEZEUL oştirilor. **15**
Astfel spune Domnul DUMNEZEUL oştirilor: Du-te, intră la acest

trezorier, la Şebna, care este peste casă şi spune: **16** Ce ai aici?
Şi pe cine ai aici că ţi-ai săpat un mormânt aici, ca cel care îşi
sapă un mormânt sus [şi] îşi ciopleşte o locuinţă pentru el în
stâncă? **17** Iată, DOMNUL te va duce departe cu o captivitate
puternică şi cu siguranţă te va acoperi. **18** Negreşit te va întoarce
cu violenţă şi te va arunca precum o minge într-o ţară mare;
acolo vei muri şi acolo carele gloriei tale vor fi ruşinea casei
domnului tău. **19** Şi te voi alunga din poziţia ta şi din starea ta el
te va trage jos. **20** Şi se va întâmpla, în acea zi, că voi chema pe
servitorul meu Eliachim, fiul lui Hilchia, **21** Şi îl voi îmbrăca cu
roba ta şi îl voi întări cu brâul tău şi voi încredinţa domnia ta în
mâna lui, şi el va fi tată locuitorilor Ierusalimului şi casei lui Iuda.
22 Şi cheia casei lui David o voi pune pe umărul lui; astfel el va
deschide şi nimeni nu va închide; şi va închide şi nimeni nu va
deschide. **23** Şi îl voi fixa ca pe un cui într-un loc sigur; şi el
va fi ca un tron glorios în casa tatălui său. **24** Şi ei vor atârna
pe el toată gloria casei tatălui său, copiii şi urmaşele, toate
vasele mici, de la vasele paharelor, până la toate vasele de felul
ulcioarelor. **25** În acea zi, spune DOMNUL oştirilor, cuiul fixat în
locul sigur va fi îndepărtat şi va fi retezat şi va cădea; şi povara
care a fost pe acesta va fi stârpită, fiindcă DOMNUL a vorbit.

23 Povara Tirului. Urlaţi, corăbii ale Tarsisului; fiindcă este
risipit, încât nu este casă, nici intrare, din ţara Chitim li s-a
arătat. **2** Tăceţi, voi locuitori ai insulei, pe care comercianţii
Sidonului, care trec peste mare, te-au umplut. **3** Şi prin ape
mari sămânţa Sihorului, secerişul râului, este venitul lui; şi
este un târg de naţiuni. **4** Fii ruşinat, Sidonule; căci marea a
vorbit, tăria mării, spunând: Nu am durerile naşterii, nici nu nasc
copii, nici nu hrănesc tineri, nici nu cresc fecioare. **5** Ca şi la

mărturia referitoare la Egipt, la fel vor fi îndureraţi adânc la
mărturia Tirului. **6** Treceţi în Tarsis; urlaţi, locuitori ai insulei. **7**
Este aceasta cetatea voastră bucuroasă, a cărei obârşie este
din zilele de demult? Propriile picioare o vor purta departe să
locuiască temporar. **8** Cine a ţinut acest sfat împotriva Tirului,
cetatea cea încoronată, a cărei comercianţi sunt prinţi, a cărei
negustori sunt cei demni de cinste ai pământului? **9** DOMNUL
oştirilor a hotărât aceasta, să întineze mândria întregii glorii şi să
aducă în dispreţ pe toţi cei demni de cinste ai pământului. **10**
Treci prin ţara ta ca un râu, fiica Tarsisului; nu mai este putere. **11**
El şi-a întins mâna asupra mării, a scuturat împărăţiile; DOMNUL
a dat poruncă împotriva cetăţii negustoreşti, pentru a-i distruge
întăriturile. **12** Şi a spus: Nu te vei mai bucura, fecioară oprimată,
fiică a Sidonului; ridică-te, treci în Chitim; acolo de asemenea nu
vei avea odihnă. **13** Iată, ţara caldeilor; acest popor nu era, până
când asirienii nu l-au întemeiat pentru cei care locuiesc în pustiu;
i-au aşezat turnurile, i-au ridicat palatele; iar el a adus-o la ruină.
14 Urlaţi, corăbii ale Tarsisului, căci puterea voastră este risipită.
15 Şi se va întâmpla, în acea zi, că Tirul va fi uitat şaptezeci de
ani, conform zilelor unui împărat, după sfârşitul a şaptezeci de
ani va cânta Tirul ca o curvă. **16** Ia o harpă, cutreieră cetatea,
tu curvă care ai fost uitată; cântă melodie dulce, cântă multe
cântece, ca să fi amintită. **17** Şi se va întâmpla după sfârşitul a
şaptezeci de ani, că DOMNUL va cerceta Tirul, iar ea se va
întoarce la câştigul ei şi va curvi cu toate împărăţiile lumii de
pe faţa pământului. **18** Şi marfa şi câştigul ei va fi sfinţenie
DOMNULUI; nu va fi nici tezaurizată, nici strânsă; fiindcă marfa
ei va fi pentru cei ce locuiesc înaintea DOMNULUI, pentru a
mânca de ajuns şi pentru îmbrăcăminte durabilă.

24 Iată, Domnul goleşte pământul şi îl risipeşte şi îl răstoarnă
şi împrăştie departe pe locuitorii acestuia. **2** Şi va fi,
precum poporului, aşa şi preotului; precum servitorului, aşa şi
stăpânului său; precum servitoarei, aşa şi stăpânei ei; precum
cumpărătorului, aşa şi vânzătorului; precum creditorului, aşa
şi debitorului; precum celui ce ia camătă, aşa şi celui ce îi dă
cu camătă. **3** Ţara va fi golită de tot şi prădată în întregime,
căci DOMNUL a vorbit acest cuvânt. **4** Pământul jeleşte şi se
veştejeşte, lumea tânjeşte şi se veştejeşte, trufaşii pământului
tânjesc. **5** Pământul este de asemenea întinat sub locuitorii
acestuia, fiindcă au încălcat legile, au schimbat rânduiala, au rupt
legământul veşnic. **6** De aceea blestemul a mâncat pământul şi
cei ce locuiesc pe el sunt pustiiţi; de aceea locuitorii pământului
sunt arşi şi puţini oameni rămaşi. **7** Vinul nou jeleşte, via
tânjeşte, toţi cei cu inimă veselă oftează. **8** Bucuria tamburinelor
încetează, zgomotul celor care se bucură se sfârşeşte, bucuria
harpei încetează. **9** Ei nu vor bea vin cu o cântare; băutura tare
va fi amară celor ce o beau. **10** Cetatea pustiirii este zdrobită;
fiecare casă este închisă, încât nimeni să nu intre. **11** Se strigă
pe străzi pentru vin; toată bucuria este întunecată, veselia ţării
s-a dus. **12** În cetate a rămas pustiire şi poarta este lovită cu
distrugere. **13** Când va fi astfel în mijlocul ţării printre oameni, va
fi ca scuturarea unui măslin [şi] precum strugurii culeşi după ce
recoltarea este gata. **14** Îşi vor înălţa vocea, vor cânta pentru
maiestatea DOMNULUI, vor striga tare dinspre mare. **15** De
aceea glorificaţi pe DOMNUL în focuri, numele DOMNULUI
Dumnezeul lui Israel în insulele mării. **16** Din partea cea mai
îndepărtată a pământului noi am auzit cântece, glorie celui drept.
Dar eu am spus: Slăbiciunea mea, slăbiciunea mea, vai mie! Cei

perfizi s-au purtat perfid; da, cei perfizi s-au purtat foarte perfid.
17 Frica şi groapa şi cursa sunt asupra ta, locuitor al pământului.
18 Şi se va întâmpla, că cel ce fuge de zgomotul fricii va cădea
în groapă; şi cel ce iese din mijlocul gropii va fi prins în cursă,
căci ferestrele de sus sunt deschise şi fundaţiile pământului se
clatină. **19** Pământul este zdrobit de tot, pământul este dizolvat
în întregime, pământul este mişcat peste măsură. **20** Pământul
se va clătina încoace şi încolo ca un beţiv şi va fi îndepărtat
ca o colibă; şi fărădelegea acestuia va fi grea asupra lui; şi va
cădea şi nu se va mai ridica. **21** Şi se va întâmpla, în acea
zi, că DOMNUL va pedepsi oştirea celor înalţi din înalt şi pe
împăraţii pământului peste pământ. **22** Şi vor fi adunaţi precum
prizonierii sunt adunaţi în groapă şi vor fi închişi în închisoare şi
după multe zile vor fi cercetaţi. **23** Atunci luna va fi încurcată şi
soarele ruşinat, când DOMNUL oştirilor va domni în muntele
Sion şi în Ierusalim şi glorios înaintea bătrânilor lui.

25 DOAMNE, tu eşti Dumnezeul meu; te voi înălţa, voi lăuda
numele tău, căci ai făcut lucruri minunate; sfaturile tale din
vechime sunt credincioşie şi adevăr. **2** Fiindcă dintr-o cetate
ai făcut o movilă; dintr-o cetate apărată, o ruină, un palat al
străinilor să nu mai fie cetate; nu va fi niciodată construită. **3** De
aceea poporul cel tare te va glorifica, cetatea naţiunilor tirane se
va teme de tine. **4** Fiindcă ai fost putere pentru sărac, putere
pentru nevoiaş în strâmtorarea lui, şi un loc de scăpare împotriva
furtunii, umbră în faţa căldurii, când explozia tiranilor este ca o
furtună împotriva zidului. **5** Vei înjosi zgomotul străinilor, precum
căldura într-un loc uscat; căldura împreună cu umbra unui nor;
ramura tiranilor va fi umilită. **6** Şi în acest munte DOMNUL
oştirilor va face tuturor popoarelor un ospăţ al lucrurilor grase, un

ospăţ al vinurilor pe drojdii, al lucrurilor grase pline de măduvă,
al vinurilor pe drojdii bine rafinate. **7** Şi el va distruge în acest
munte faţa acoperitorii aruncată peste toate popoarele şi vălul
întins peste toate naţiunile. **8** El va înghiţi moartea în victorie; şi
Domnul DUMNEZEU va şterge lacrimile de pe toate feţele; şi
mustrarea poporului său o va lua de pe tot pământul, fiindcă
DOMNUL a vorbit. **9** Şi se va spune în acea zi: Iată, acesta
este Dumnezeul nostru; noi l-am aşteptat şi el ne va salva,
acesta este DOMNUL; l-am aşteptat, ne vom veseli şi ne vom
bucura în salvarea lui. **10** Fiindcă în acest munte se va odihni
mâna DOMNULUI şi Moab va fi călcat sub el, precum paiele
sunt călcate pentru mormanul de balegă. **11** Şi îşi va întinde
înainte mâinile sale în mijlocul lor, precum cel care înoată îşi
întinde înainte mâinile pentru a înota şi va înjosi mândria lor
împreună cu prăzile mâinilor lor. **12** Şi fortăreaţa fortului înalt al
zidurilor tale, el o va înjosi, o va aşeza şi o va doborî la pământ,
în ţărână.

26 În acea zi se va cânta această cântare în ţara lui Iuda:
Avem o cetate tare; salvare va rândui Dumnezeu pentru ziduri şi
fortificaţii. **2** Deschideţi porţile, ca naţiunea cea dreaptă care ţine
adevărul să intre. **3** Tu îl vei ţine în desăvârşită pace, pe cel
a cărui minte este fixată asupra ta, pentru că el se încrede în
tine. **4** Încredeţi-vă în DOMNUL pentru totdeauna, fiindcă în
DOMNUL IEHOVA este tărie veşnică, **5** Fiindcă el înjoseşte
pe cei ce locuiesc în înălţime; cetatea îngâmfată o umileşte;
o umileşte până la pământ; o aduce în ţărână. **6** Piciorul o
va călca, picioarele săracilor şi paşii celor nevoiaşi. **7** Calea
celui drept este integritate; tu, cel mai integru, cântăreşti calea
celui drept. **8** Da, pe calea judecăţilor tale, Doamne, te-am

aşteptat; dorinţa sufletului nostru este pentru numele tău şi
pentru amintirea ta. **9** Cu sufletul meu te-am dorit în noapte;
da, cu duhul meu din mine te voi căuta devreme, deoarece
când judecăţile tale sunt pe pământ, locuitorii lumii vor învăţa
dreptatea. **10** Să fie arătată favoare celui stricat, totuşi el nu va
învăţa dreptatea; în ţara integrităţii el se va purta nedrept şi nu
va privi maiestatea DOMNULUI. **11** DOAMNE, când mâna ta se
înalţă, ei nu vor vedea; ci vor vedea şi vor fi ruşinaţi de invidia lor
faţă de popor; da, focul duşmanilor tăi îi va mistui. **12** DOAMNE,
tu vei rândui pace pentru noi; căci de asemenea ai lucrat toate
faptele noastre în noi. **13** DOAMNE Dumnezeul nostru, alţi
domni în afară de tine au avut stăpânire asupra noastră; dar
numai prin tine vom aminti despre numele tău. **14** Ei sunt morţi,
nu vor trăi; sunt decedaţi, nu se vor mai ridica; de aceea tu i-ai
cercetat şi i-ai nimicit şi ai făcut toată amintirea lor să piară. **15**
Tu ai înmulţit naţiunea, O DOAMNE, ai înmulţit naţiunea, tu eşti
glorificat, ai mutat-o departe până la toate marginile pământului.
16 DOAMNE, în tulburare te-au cercetat, au turnat o rugăciune
când pedeapsa ta a fost asupra lor. **17** Ca o femeie însărcinată,
care se apropie de timpul ei de a naşte, este în durere şi strigă
în junghiurile ei, astfel am fost noi în ochii tăi, DOAMNE. **18** Am
fost însărcinaţi, am fost în durere şi parcă am fi născut vânt; nu
am lucrat nicio eliberare pe pământ, nici nu au căzut locuitorii
lumii. **19** Morţii tăi vor trăi, împreună cu trupul meu mort se
vor ridica ei. Treziţi-vă şi cântaţi, voi care locuiţi în ţărână; căci
roua ta este ca roua ierburilor şi pământul va da afară pe cei
morţi. **20** Vino, poporul meu, intră în încăperile tale şi închide-ţi
uşile după tine, ascunde-te ca pentru puţin timp, până când
indignarea va fi trecut. **21** Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul

său să pedepsească pe locuitorii pământului pentru nelegiuirea
lor; pământul de asemenea îşi va arăta sângele şi nu va mai
acoperi pe ucişii lui.
27 În acea zi, DOMNUL cu sabia lui apăsătoare şi mare şi
puternică va pedepsi leviatanul, şarpele străpungător, chiar
leviatanul, acel şarpe strâmb; şi va ucide dragonul care este în
mare. **2** În acea zi cântaţi-i: Vie cu vin roşu. **3** Eu, DOMNUL, o
păzesc; o voi uda în fiecare clipă; ca nimeni să nu o vatăme,
o voi ţine noapte şi zi. **4** Furie nu este în mine; cine va pune
mărăcinii şi spinii împotriva mea în bătălie? Eu aş trece prin ei, i-
aş arde în întregime. **5** Sau, să îmi apuce tăria, ca să facă pace
cu mine, da el va face pace cu mine. **6** El îi va face pe cei care
vin din Iacob să prindă rădăcină; Israel va înflori şi înmuguri şi
va umple faţa lumii cu rod. **7** L-a lovit el, aşa cum a lovit pe cei
ce l-au lovit? Sau este el ucis conform măcelăririi celor ce sunt
ucişi de el? **8** Tu te vei certa cu ea cu măsură când se întinde; el
opreşte vântul său aspru în ziua vântului de est. **9** De aceea
prin aceasta va fi nelegiuirea lui Iacob îndepărtată; şi acesta
este tot rodul pentru a înlătura păcatul lui; când el face toate
pietrele altarului ca pietre de var care sunt sfărâmate în bucăţi,
dumbrăvile şi chipurile nu vor sta în picioare. **10** Totuşi cetatea
apărată va fi pustiită [şi] locuinţa părăsită şi lăsată asemenea
unui pustiu, acolo va paşte viţelul şi acolo se va culca şi va
mistui ramurile acesteia. **11** Când crengile acesteia se ofilesc,
vor fi rupte, femeile vor veni [şi] le vor da foc, căci este un popor
fără înţelegere; de aceea cel ce i-a făcut nu va avea milă de ei şi
cel ce i-a format nu le va arăta favoare. **12** Şi se va întâmpla,
în acea zi, că DOMNUL va treiera de la canalul râului până la
pârâul Egiptului şi veţi fi adunaţi unul câte unul, voi copiii lui

Israel. **13** Şi se va întâmpla, în acea zi, că marea trâmbiţă va
suna şi cei care erau gata să piară în ţara Asiriei şi proscrişii din
ţara Egiptului, vor veni şi se vor închina DOMNULUI în muntele
sfânt, la Ierusalim.

28 Vai coroanei mândriei, beţivilor lui Efraim, a cărei frumuseţe
glorioasă este o floare ce se vestejeşte, care este pe capul văilor
grase ale celor ce sunt învinşi de vin! **2** Iată, Domnul are pe
unul puternic şi tare, care, ca o vijelie de grindină şi o furtună
distrugătoare, ca un potop de ape puternice ce se revarsă, o
va doborî la pământ cu mâna. **3** Coroana mândriei, beţivii lui
Efraim, va fi călcată în picioare, **4** Şi frumuseţea glorioasă, care
este pe capul văii grase, va fi o floare ce se vestejeşte şi ca un
rod timpuriu înaintea verii; pe care cel care îl priveşte, văzându[-
l], îl mănâncă până îl mai are în mână. **5** În acea zi DOMNUL
oştirilor îi va fi o coroană de glorie şi o diademă de frumuseţe
pentru rămăşiţa poporului său, **6** Şi duh de judecată pentru
cel ce şade la judecată şi tărie pentru cei ce împing bătălia
înapoi la poartă. **7** Dar ei de asemenea au rătăcit prin vin şi
prin băutură tare sunt abătuţi de pe cale; preotul şi profetul au
rătăcit prin băutură tare, sunt înghiţiţi de vin, sunt abătuţi de
pe cale prin băutură tare; rătăcesc în viziune, se poticnesc în
judecată. **8** Căci toate mesele sunt pline de vomă şi murdărie,
încât nu este loc curat. **9** Pe cine va învăţa el cunoaştere? şi
pe cine va face să înţeleagă doctrină? [P]e [cei] înţărcaţi de
lapte [şi] luaţi de la sâni. **10** Fiindcă precept trebuie să fie peste
precept, precept peste precept; rând peste rând, rând peste
rând; aici puţin şi acolo puţin; **11** Căci cu buze bâlbâite şi o altă
limbă va vorbi el acestui popor. **12** Căruia i-a spus: Aceasta
este odihna cu care să faceţi pe cel obosit să se odihnească; şi

aceasta este răcorirea; totuşi ei au refuzat să asculte. **13** Dar
cuvântul DOMNULUI le-a fost precept peste precept, precept
peste precept; rând peste rând, rând peste rând; aici puţin [şi]
acolo puţin; ca ei să meargă şi să cadă pe spate şi să fie frânţi şi
prinşi şi luaţi. **14** De aceea ascultaţi cuvântul DOMNULUI, voi
oameni batjocoritori, care domniţi peste acest popor care este în
Ierusalim. **15** Fiindcă aţi spus: Am făcut legământ cu moartea şi
cu iadul avem o înţelegere; când va trece urgia copleşitoare nu
va veni la noi; căci din minciuni ne-am făcut un loc de scăpare şi
ne-am ascuns sub falsitate; **(Sheol h7585)** **16** De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu pun în Sion, ca temelie, o
piatră, o piatră încercată, o preţioasă piatră unghiulară, o temelie
sigură; cel ce crede nu se va grăbi. **17** Şi voi pune judecată în
frânghia de măsurat şi dreptate în firul cu plumb; şi grindina
va mătura locul de scăpare al minciunilor şi apele vor inunda
ascunzişul. **18** Şi legământul vostru cu moartea va fi anulat şi
înţelegerea voastră cu iadul nu va rămâne în picioare; când va
trece urgia copleşitoare, veţi fi călcaţi de ea. **(Sheol h7585)** **19** De
câte ori trece, vă va lua; căci dimineaţă de dimineaţă va trece,
ziua şi noaptea; şi va fi o chinuire doar ca să înţelegeţi mărturia.
20 Fiindcă patul este mai scurt decât se poate întinde în el un
om; şi acoperitoarea mai îngustă decât să se poată înveli în ea.
21 Căci DOMNUL se va ridica precum în muntele Peraţim, se va
înfuria ca în valea Gabaonului, ca să îşi facă lucrarea, lucrarea
lui străină; şi să împlinească fapta lui, fapta lui neobişnuită. **22**
Acum de aceea nu fiţi batjocoritori, ca nu cumva să vă fie întărite
legăturile; căci am auzit de la Domnul DUMNEZEUL oştirilor
o mistuire, hotărâtă peste tot pământul. **23** Plecaţi urechea şi
ascultaţi-mi vocea; luaţi seama şi ascultaţi vorbirea mea. **24** Ară

plugarul toată ziua pentru a semăna? Deschide el şi sparge
brazdele pământului său? **25** Când a îndreptat faţa acestuia,
nu aruncă departe măzărichile şi nu împrăştie chimenul şi nu
aruncă grâul în rânduri şi orzul rânduit şi alacul la locul lor? **26**
Fiindcă Dumnezeul lui îl instruieşte spre discernere şi îl învaţă.
27 Căci măzărichile nu se vântură cu o unealtă ascuţită, nici
roată de căruţ nu se întoarce peste chimen, ci măzărichile sunt
bătute cu un toiag şi chimenul cu o nuia. **28** Grânele de pâine
sunt măcinate, deoarece nu le va vântura pentru totdeauna;
nici nu le va sfărâma cu roata carului său, nici nu le va măcina
cu călăreţii lui. **29** Aceasta de asemenea vine de la DOMNUL
oştirilor, care este minunat în sfat [şi] măreţ în lucrare.

29 Vai lui Ariel, lui Ariel, cetatea unde a locuit David! Adăugaţi
an la an, lăsaţi sărbătorile să îşi înjunghie [animalele] sacrificiilor
lor. **2** Totuşi voi strâmtora pe Ariel şi va fi jelire şi întristare şi îmi
va fi ca Ariel. **3** Şi voi aşeza tabăra împotriva ta de jur împrejur
şi te voi asedia cu un munte şi voi ridica fortăreţe împotriva ta. **4**
Şi vei fi înjosit [şi] vei vorbi din pământ şi vorbirea ta va fi de
jos din ţărână şi vocea ta va fi ca a unuia care are demon, din
pământ şi vorbirea ta va şopti din ţărână. **5** Mai mult, mulţimea
străinilor tăi va fi ca ţărâna măruntă şi mulţimea tiranilor va fi
ca pleava care trece, da, va fi într-o clipă, dintr-odată. **6** Vei
fi cercetat de DOMNUL oştirilor cu tunet şi cutremur şi mare
zgomot, cu furtună şi vijelie şi flacăra focului mistuitor. **7** Şi
mulţimea tuturor naţiunilor care luptă împotriva lui Ariel, chiar toţi
cei ce luptă împotriva ei şi a întăriturilor ei şi care o tulbură,
va fi ca visul unei viziuni de noapte. **8** Va fi ca atunci când un
flămând visează şi, iată, mănâncă; dar se trezeşte şi sufletul său
este gol; sau ca atunci când un însetat visează şi, iată, bea; dar

se trezeşte şi, iată, este leşinat şi sufletul său pofteşte, astfel va
fi mulţimea tuturor naţiunilor care luptă împotriva muntelui Sion.
9 Opriţi-vă şi minunaţi-vă; ţipaţi şi strigaţi, ei sunt beţi, dar nu
de vin; şovăie, dar nu de băutură tare. **10** Fiindcă DOMNUL
a turnat peste voi duhul unui somn adânc şi v-a închis ochii,
pe profeţii şi conducătorii voştri, pe văzători i-a acoperit. **11** Şi
viziunea tuturor v-a devenit precum cuvintele unei cărţi sigilate,
dată unui învăţat, spunând: Citeşte-o, te rog; iar el spune: Nu
pot, fiindcă este sigilată; **12** Şi cartea este dată unui neînvăţat,
spunând: Citeşte-o, te rog; iar el spune: Nu sunt învăţat. **13**
De aceea Domnul a spus: Întrucât acest popor se apropie de
mine cu gura lor şi cu buzele lor mă onorează, [totuşi] şi-au
depărtat inima de mine şi temerea lor faţă de mine este învăţată
printr-un precept omenesc; **14** De aceea, iată, voi continua
să fac o lucrare minunată în mijlocul acestui popor, o lucrare
minunată şi o minune; fiindcă înţelepciunea înţelepţilor lor va
pieri şi înţelegerea celor chibzuiţi ai lui va fi ascunsă. **15** Vai
celor ce merg adânc pentru a-şi ascunde sfatul de DOMNUL şi
faptele lor sunt în întuneric şi spun: Cine ne vede? Şi: Cine ne
cunoaşte? **16** Cu siguranţă perversitatea voastră va fi socotită ca
lutul olarului; căci va spune lucrarea despre cel care a făcut-o:
Nu el m-a făcut? Sau lucrul alcătuit va spune despre cel care l-a
alcătuit: Nu a avut înţelegere? **17** Nu este decât foarte puţin timp
şi Libanul se va schimba într-un câmp roditor şi câmpul roditor
va fi socotit ca o pădure. **18** Şi în acea zi surzii vor auzi cuvintele
cărţii şi ochii orbilor vor vedea din întunecime şi din întuneric. **19**
Cei blânzi de asemenea îşi vor creşte bucuria în DOMNUL şi cei
săraci între oameni se vor bucura în Cel Sfânt al lui Israel. **20**
Fiindcă tiranul este făcut de nimic şi batjocoritorul este mistuit şi

toţi care caută să vadă nelegiuirea sunt stârpiţi, **21** Care fac pe
om vinovat pentru un cuvânt şi pun o capcană pentru cel care
mustră la poartă şi abat pe cel drept pentru un lucru de nimic.
22 De aceea astfel spune DOMNUL, care a răscumpărat pe
Avraam, referitor la casa lui Iacob: Iacob nu va fi acum ruşinat,
nici nu-i va păli acum faţa. **23** Dar când îşi va vedea copiii,
lucrarea mâinilor mele, în mijlocul lui, ei vor sfinţi numele meu şi
vor sfinţi pe Cel Sfânt al lui Iacob şi se vor teme de Dumnezeul
lui Israel. **24** De asemenea cei care au rătăcit în duh, vor ajunge
la cunoştinţa înţelegerii şi cei care au cârtit vor învăţa doctrină.

30 Vai copiilor răzvrătiţi, spune DOMNUL, care primesc sfat,
dar nu de la mine; şi care se acoperă cu o acoperitoare, dar nu
din duhul meu, pentru a adăuga păcat la păcat. **2** Care umblă
să coboare în Egipt şi nu au întrebat de gura mea; pentru a
se întări în tăria lui Faraon şi pentru a se încrede în umbra
Egiptului! **3** De aceea tăria lui Faraon va fi ruşinea voastră şi
încrederea în umbra Egiptului confuzia voastră. **4** Căci prinţii
lui au fost la Ţoan şi ambasadorii lui au venit la Hanes. **5** Toţi
au fost ruşinaţi de un popor care nu le-a folosit, nici nu sunt
de ajutor nici de folos, ci o ruşine şi, de asemenea, ocară. **6**
Povara fiarelor sudului: în ţara tulburării şi chinului, de unde
vin leul tânăr şi bătrân, vipera şi şarpele zburător înfocat, îşi
vor căra bogăţiile pe umerii măgarilor tineri şi tezaurele lor pe
cocoaşele cămilelor, la un popor care nu le va fi de folos. **7**
Fiindcă egiptenii vor ajuta în zadar şi fără folos, de aceea am
strigat referitor la aceasta: Tăria lor este să stea liniştiţi! **8** Du-te
acum, scrie aceasta înaintea lor pe o tăbliţă şi noteaz-o într-o
carte, ca să fie pentru timpul ce va veni, pentru totdeauna şi
întotdeauna, **9** [Scrie] că acesta este un popor răzvrătit, copii

mincinoşi, copii ce nu vor asculta legea DOMNULUI, **10** Care
spun văzătorilor: Să nu vedeţi; şi profeţilor: Să nu ne profeţiţi
lucruri drepte, vorbiţi-ne lucruri măgulitoare, profeţiţi înşelăciuni,
11 Ieşiţi de pe cale, abateţi-vă de pe cărare, faceţi-l pe Cel Sfânt
al lui Israel să plece din faţa noastră. **12** De aceea astfel spune
Cel Sfânt al lui Israel: Pentru că dispreţuiţi acest cuvânt şi vă
încredeţi în oprimare şi perversiune şi rămâneţi în aceasta, **13**
De aceea această nelegiuire vă va fi ca o spărtură gata să cadă,
lărgindu-se într-un zid înalt, a cărui prăbuşire vine într-o clipă,
dintr-odată. **14** Iar el îl va sfărâma ca spargerea vasului olarului
care este spart în bucăţi; nu va cruţa, astfel încât nu se va găsi
în plesnirea acestuia o bucată pentru a lua foc din vatră, sau
pentru a lua apă din groapă. **15** Fiindcă astfel spune Domnul
DUMNEZEU, Cel Sfânt al lui Israel: În întoarcere şi odihnă veţi fi
salvaţi; în linişte şi în încredere va fi tăria voastră; şi aţi refuzat.
16 Dar aţi spus: Nu; ci vom fugi călare pe cai; de aceea veţi fugi;
şi: Vom călări pe cei iuţi; de aceea cei ce vă vor urmări vor fi iuţi.
17 O mie vor fugi la mustrarea unuia; veţi fugi la mustrarea a
cinci, până când veţi fi lăsaţi ca un far pe vârful unui munte şi ca
un însemn pe un deal. **18** Şi de aceea DOMNUL va aştepta,
ca să aibă har fața de voi şi de aceea va fi înălţat, ca să aibă
milă de voi, fiindcă DOMNUL este un Dumnezeu al judecăţii;
binecuvântaţi sunt toţi cei care îl aşteaptă. **19** Fiindcă poporul
va locui în Sion, la Ierusalim, tu nu vei mai plânge; el va avea
mult har către tine la vocea strigătului tău; când îl va auzi, îţi va
răspunde. **20** Şi, deşi Domnul îţi dă pâinea în restrişte şi apa în
necaz, totuşi învăţătorii tăi nu vor mai fi înlăturaţi într-un colţ, ci
ochii tăi îi vor vedea pe învăţătorii tăi. **21** Şi urechile tale vor auzi
un cuvânt în urma ta, spunând: Aceasta este calea, umblaţi în

ea, când vă întoarceţi la dreapta şi când vă întoarceţi la stânga.
22 Veţi pângări de asemenea acoperitoarea chipurilor voastre
cioplite din argint şi ornamentul chipurilor voastre turnate din
aur, aruncă-i precum o zdreanţă murdară; spune-i: Du-te de
aici. **23** Atunci va da ploaie seminţei tale, cu care să semeni
pământul; şi pâine din venitul pământului, şi acesta va fi gras şi
roditor; în acea zi vitele tale vor paşte în păşuni largi. **24** Boii
de asemenea şi măgarii tineri care ară pământul vor mânca
nutreţ curat, vânturat cu lopata şi cu furca. **25** Şi vor fi peste
fiecare munte înalt şi peste fiecare deal înalt, râuri şi pâraie de
ape, în ziua marelui măcel, când turnurile vor cădea. **26** Mai
mult, lumina lunii va fi ca lumina soarelui şi lumina soarelui va
fi înşeptită, ca lumina a şapte zile, în ziua în care DOMNUL
leagă spărtura poporului său şi vindecă lovitura rănii lui. **27** Iată,
numele DOMNULUI vine de departe, arzând în mânia lui şi
povara lui este grea; buzele lui sunt pline de indignare şi limba
lui [este] ca un foc mistuitor, **28** Şi suflarea lui, ca pârâu ce
inundă, va ajunge la mijlocul gâtului, pentru a cerne naţiunile cu
sita zădărniciei şi [va fi] un frâu în fălcile poporului, făcându-l să
rătăcească. **29** Veţi avea un cântec, ca în noaptea când este
ţinută o solemnitate sfântă; şi veselie a inimii, ca atunci când
unul merge cu fluier pentru a veni la muntele DOMNULUI, la Cel
tare al lui Israel. **30** Şi DOMNUL va face vocea lui glorioasă să
fie auzită şi va arăta aşezarea braţului său cu indignarea mâniei
lui şi cu flacăra unui foc mistuitor, cu împrăştiere şi vijelie şi
pietre de grindină. **31** Căci prin vocea DOMNULUI vor fi bătuţi
asirienii, care au lovit cu o nuia. **32** Şi în fiecare loc pe unde va
trece toiagul înrădăcinat, pe care DOMNUL îl va pune peste el,
va trece cu tamburine şi harpe; şi în bătălii ale cutremurării va

lupta el cu acesta. **33** Căci Tofetul este rânduit din vechime; da,
pentru împărat este pregătit; el [l]-a făcut adânc şi larg; grămada
lui este foc şi mult lemn; suflarea DOMNULUI o aprinde ca un
râu de pucioasă.

31 Vai celor ce coboară în Egipt pentru ajutor şi se sprijină
pe cai şi se încred în care, pentru că sunt multe, şi în călăreţi,
pentru că sunt foarte tari, dar nu privesc la Cel Sfânt al lui Israel,
nici nu caută pe DOMNUL! **2** Şi totuşi el este înţelept şi va
aduce răul şi nu îşi va retrage cuvintele, ci se va ridica împotriva
casei făcătorilor de rău şi împotriva ajutorului celor ce lucrează
nelegiuire. **3** Dar egiptenii sunt oameni şi nu Dumnezeu; şi
caii lor carne şi nu duh. Când DOMNUL îşi va întinde mâna,
deopotrivă cel care ajută va cădea şi cel care este ajutat se va
poticni şi toţi vor pieri împreună. **4** Fiindcă astfel mi-a vorbit
DOMNUL: Ca leul şi leul tânăr ce răcneşte la prada sa, când o
mulţime de păstori este chemată împotriva lui, nu îi va fi teamă
de vocea lor, nici nu se va înjosi din cauza zgomotului lor, astfel
DOMNUL oştirilor va coborî să lupte pentru muntele Sion şi
pentru dealul acestuia. **5** Precum păsările care zboară, astfel va
apăra DOMNUL oştirilor Ierusalimul; apărându-l, de asemenea îl
va elibera; şi, trecând pe deasupra, îl va păstra. **6** Întoarceţi-vă
către cel împotriva căruia copiii lui Israel s-au răzvrătit atât de
mult. **7** Fiindcă în acea zi fiecare om îşi va arunca idolii din
argint şi idolii lui din aur, pe care propriile voastre mâini vi i-au
făcut pentru păcat. **8** Atunci va cădea asirianul prin sabie, nu
printr-un viteaz; şi sabia îl va mânca, dar nu a unui om rău; şi el
va fugi de sabie şi tinerii lui vor fi învinşi. **9** Şi de frică va trece
spre întăritura lui şi prinţii lui se vor teme de însemn, spune
DOMNUL, a cărui foc este în Sion şi al cărui cuptor în Ierusalim.

32 Iată, un împărat va domni cu dreptate şi prinţii vor conduce
cu judecată. **2** Şi un om va fi ca un ascunziş împotriva vântului
şi un adăpost împotriva vijeliei; ca râurile de apă într-un loc
uscat, ca umbra unei mari stânci într-o ţară însetată. **3** Şi ochii
celor care văd nu vor fi slabi şi urechile celor care aud vor
da ascultare. **4** De asemenea inima celor pripiţi va înţelege
cunoaşterea, şi limba bâlbâiţilor va fi gata să vorbească deschis.
5 Nemernicul nu va mai fi numit darnic, nici despre zgârcit nu se
va spune că este mărinimos. **6** Căci nemernicul va vorbi ticăloşie
şi inima lui va lucra nelegiuire, pentru a practica făţărnicie şi
pentru a rosti falsitate împotriva DOMNULUI, pentru a goli
sufletul celui flămând, şi va face băutura celui însetat să se
sfârşească. **7** De asemenea instrumentele zgârcitului sunt rele;
el plănuieşte planuri stricate pentru a nimici pe cei săraci prin
cuvinte mincinoase, chiar când nevoiaşul vorbeşte drept. **8** Dar
cel darnic plănuieşte lucruri darnice; şi prin lucruri darnice va sta
el în picioare. **9** Ridicaţi-vă femei fără grijă; ascultaţi-mi vocea,
fiice nepăsătoare; plecaţi urechea la vorbirea mea. **10** Multe zile
şi mulţi ani veţi fi tulburate, femei nepăsătoare, fiindcă recolta
strugurilor va înceta, culesul nu va veni. **11** Tremuraţi, femei
fără grijă; tulburaţi-vă, voi, cele nepăsătoare; dezbrăcaţi-vă şi
dezgoliţi-vă şi încingeţi pânză de sac peste coapsele voastre. **12**
Vor plânge pentru sâni, pentru câmpurile plăcute, pentru via
roditoare, **13** Peste ţara poporului meu vor veni spini şi mărăcini;
da, peste toate casele de bucurie în cetatea bucuroasă; **14**
Pentru că palatele vor fi părăsite; mulţimea cetăţii va fi părăsită;
fortăreţele şi turnurile vor fi ca vizuini pentru totdeauna, o bucurie
a măgarilor sălbatici, o păşune a turmelor; **15** Până când duhul
va fi turnat de sus peste noi şi pustiul va fi un câmp roditor şi

câmpul roditor socotit ca pădure. **16** Atunci judecata va locui în
pustiu şi dreptatea va rămâne în câmpul roditor. **17** Şi lucrarea
dreptăţii va fi pace; şi lucrarea dreptăţii linişte şi asigurare pentru
totdeauna. **18** Şi poporul meu va locui într-o locuinţă paşnică şi
în case sigure şi în locuri de odihnă liniştite; **19** Când va ploua cu
grindină, coborând peste pădure; şi cetatea va fi jos într-un loc
de jos. **20** Binecuvântaţi sunteţi voi, care semănaţi lângă toate
apele, care trimiteţi acolo picioarele boului şi ale măgarului.

33 Vai ţie care prazi fără să fi prădat; şi te porţi cu perfidie
fără ca ei să se fi purtat cu perfidie cu tine! Când vei înceta să
prazi, vei fi prădat; şi când vei pune capăt purtării perfide, se vor
purta cu perfidie cu tine. **2** DOAMNE, fii cu har fața de noi, te-
am aşteptat, fii tu braţul lor în fiecare dimineaţă, de asemenea
salvarea noastră în timp de tulburare. **3** La zgomotul tumultului,
poporul a fugit; la înălţarea ta, naţiunile au fost împrăştiate. **4** Şi
prada ta va fi adunată precum adunarea omizilor; ca alergarea
încolo şi încoace a lăcustelor va alerga el peste ei. **5** DOMNUL
este înălţat, căci locuieşte în înalt; el a umplut Sionul cu judecată
şi dreptate. **6** Şi înţelepciune şi cunoaştere vor fi statornicia
timpurilor tale [şi] tăria salvării, frica de DOMNUL este tezaurul
lui. **7** Iată, vitejii lor vor plânge afară; ambasadorii păcii vor
plânge amarnic. **8** Drumurile mari stau risipite, călătorul nu
mai este; a rupt legământul, a dispreţuit cetăţile, nu dă atenţie
nimănui. **9** Pământul jeleşte şi tânjeşte; Libanul este ruşinat
şi retezat; Saronul este ca un pustiu; şi Basanul şi Carmelul
îşi scutură [fructele]. **10** Acum mă voi scula, spune DOMNUL;
acum voi fi înălţat; acum mă voi ridica. **11** Veţi concepe pleavă,
veţi naşte mirişte, suflarea voastră, ca focul, vă va mistui. **12**
Şi poporul va fi ca arderile varului, ca spini tăiaţi vor fi arşi în

foc. **13** Voi cei de departe ascultaţi ce am făcut; şi voi cei de
aproape recunoaşteţi puterea mea. **14** Păcătoşii în Sion sunt
înspăimântaţi; teama i-a surprins pe făţarnici. Cine dintre noi
va locui cu focul mistuitor? Cine dintre noi va locui cu arderi
veşnice? **15** Cel ce umblă cu dreptate şi vorbeşte cu integritate;
cel ce dispreţuieşte câştigul oprimărilor, care îşi scutură mâinile
de la ţinerea mitelor, care îşi astupă urechile de la auzirea
sângelui şi îşi închide ochii de la vederea răului; **16** El va locui
pe înălţime, locul lui de apărare va fi întăriturile stâncilor, i se
va da pâine, apele îi vor fi asigurate. **17** Ochii tăi vor vedea
pe împărat în frumuseţea lui; vor privi ţara care este foarte
departe. **18** Inima ta va medita la teroare. Unde este scribul?
Unde este colectorul tributului? Unde este cel ce a numărat
turnurile? **19** Nu vei vedea un popor aspru, un popor cu o vorbire
mai adâncă decât poţi pricepe; cu o limbă bâlbâită, pe care
nu o înţelegi. **20** Priveşte Sionul, cetatea sărbătorilor noastre,
ochii tăi vor vedea Ierusalimul, o locuinţă liniştită, un cort ce nu
va fi desfăcut; niciunul dintre cuiele acestuia nu va fi vreodată
mutat, nici vreuna din corzile lui nu va fi ruptă. **21** Dar acolo
DOMNUL glorios ne va fi un loc de râuri largi şi pâraie, în
care nu vor merge galere cu vâsle, nici corabia măreaţă nu va
trece. **22** Fiindcă DOMNUL este judecătorul nostru, DOMNUL
este legiuitorul nostru, DOMNUL este împăratul nostru; el ne
va salva. **23** Frânghiile tale sunt dezlegate; nu puteau întări
bine catargul lor, nu puteau întinde pânza; atunci prada unui jaf
mare va fi împărţită; cei şchiopi iau prada. **24** Şi locuitorul nu va
spune: Sunt bolnav; poporului care locuieşte în ea îi va fi iertată
nelegiuirea.

34 Apropiaţi-vă naţiunilor, să ascultaţi; şi daţi ascultare
popoarelor; să asculte pământul şi tot ce este pe el, lumea şi
toate lucrurile care ies din ea. **2** Căci indignarea DOMNULUI
este peste toate naţiunile şi furia lui peste toate armatele lor, el
le-a nimicit în întregime, le-a dat măcelului. **3** Şi cei ucişi ai lor
vor fi lepădaţi şi putoarea lor va urca din trupurile lor moarte şi
munţii se vor topi de sângele lor. **4** Şi toată oştirea cerului se va
dizolva şi cerurile se vor răsuci ca un sul şi toată oştirea lor va
cădea precum frunza cade de pe viţă şi ca o [smochină] care
cade din smochin. **5** Fiindcă sabia mea va fi îmbăiată, în cer;
iată, va coborî asupra Idumeei şi asupra poporului blestemului
meu, la judecată. **6** Sabia DOMNULUI este umplută cu sânge,
este îngrăşată cu grăsime [şi] cu sângele mieilor şi caprelor, cu
grăsimea rinichilor berbecilor, fiindcă DOMNUL are un sacrificiu
în Boţra şi un mare măcel în ţara Idumeei. **7** Şi unicornii vor
coborî cu ei şi tăuraşii cu taurii; şi ţara lor va fi înmuiată cu sânge
şi ţărâna lor îngrăşată cu grăsime. **8** Fiindcă este ziua răzbunării
DOMNULUI [şi] anul răsplăţilor pentru cearta Sionului. **9** Şi
pâraiele acesteia vor fi prefăcute în smoală şi ţărâna acesteia în
pucioasă şi ţara acestuia va deveni smoală încinsă. **10** Nu va fi
stinsă nici noapte, nici zi; fumul acesteia se va înălţa pentru
totdeauna, din generaţie în generaţie va sta risipită; nimeni nu va
trece prin ea pentru totdeauna şi întotdeauna. **11** Ci cormoranul
şi şoimul o vor stăpâni; de asemenea bufniţa şi corbul vor locui
în ea şi va întinde peste ea frânghia încurcăturii şi pietrele
goliciunii. **12** Vor chema pe nobilii acesteia la împărăţie, dar
nimeni nu va fi acolo şi toţi prinţii ei vor fi nimic. **13** Şi spini vor
ieşi în palatele ei, urzici şi mărăcini în fortăreţele acesteia; şi va fi
locuinţă dragonilor [şi] o curte pentru bufniţe. **14** Fiarele sălbatice

ale deşertului se vor întâlni de asemenea cu fiarele sălbatice ale
insulei şi satirul va striga tovarăşului său; striga se va odihni de
asemenea acolo şi îşi va găsi un loc de odihnă. **15** Acolo bufniţa
mare îşi va face cuibul şi va oua şi va avea pui şi va aduna sub
umbra ei, acolo de asemenea vulturii se vor aduna fiecare cu
perechea sa. **16** Căutaţi în cartea DOMNULUI şi citiţi, niciuna
dintre acestea nu va greşi, niciuneia nu îi va lipsi perechea, căci
gura mea a poruncit, şi duhul său le-a adunat. **17** Şi a aruncat
sorţul pentru ei şi mâna lui le-a împărţit cu o frânghie; o vor
stăpâni pentru totdeauna, din generaţie în generaţie vor locui în
ea.

35 Pustiul şi locul uscat se vor veseli pentru ei; şi deşertul
se va bucura şi va înflori ca trandafirul. **2** Va înflori mult şi se
va bucura cu bucurie şi cântare, gloria Libanului îi va fi dată,
măreţia Carmelului şi a Saronului, vor vedea gloria DOMNULUI
[şi] măreţia Dumnezeului nostru. **3** Întăriţi mâinile slabe şi
îndreptaţi genunchii care se clatină. **4** Spuneţi-le celor cu inimă
temătoare: Fiţi tari, nu vă temeţi; iată, Dumnezeul vostru va veni
[cu] răzbunare, Dumnezeu va veni cu o răsplătire; va veni şi vă
va salva. **5** Atunci ochii orbilor vor fi deschişi şi urechile surzilor
vor fi destupate. **6** Atunci şchiopul va sări ca un cerb şi limba
mutului va cânta, căci ape vor ţâşni în pustiu şi pâraie în deşert.
7 Şi pământul uscat va deveni iaz şi ţara însetată izvoare de
apă; în locuinţa dragonilor, unde fiecare se întinde, va fi iarbă cu
trestii şi papură. **8** Şi va fi acolo un drum mare şi o cale, şi va fi
numită Calea Sfinţeniei; cei necuraţi nu vor trece pe ea, ci va fi
pentru cei sfinţi; trecătorii, chiar nebuni, nu se vor rătăci [în ea].
9 Niciun leu nu va fi acolo, nici vreo fiară răpitoare nu se va urca
pe ea, nu se va găsi acolo, dar cei răscumpăraţi vor umbla pe

ea, **10** Şi răscumpăraţii DOMNULUI se vor întoarce şi vor veni în
Sion cu cântece şi bucurie veşnică pe capetele lor, bucurie şi
veselie vor căpăta, iar întristarea şi vaietul vor fugi.

36 Şi s-a întâmplat în al paisprezecelea an al împăratului
Ezechia, că Sanherib, împăratul Asiriei, s-a ridicat împotriva
tuturor cetăţilor apărate ale lui Iuda şi le-a luat. **2** Şi împăratul
Asiriei a trimis pe Rabşache din Lachis la Ierusalim, la împăratul
Ezechia, cu o mare armată. Şi el a stat în picioare lângă apeductul
iazului superior pe drumul mare al câmpului înălbitorului. **3**
Atunci au venit la el Eliachim, fiul lui Hilchia, care era peste
casă; şi Şebna, scribul, şi Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul. **4** Şi
Rabşache le-a spus: Spuneţi-i acum lui Ezechia: Astfel spune
marele împărat, împăratul Asiriei: Ce este această încredere
în care te încrezi? **5** Eu zic, tu spui (dar ele sunt doar vorbe
deşarte): Eu am sfat şi tărie pentru război. Şi în cine te încrezi,
de te-ai răzvrătit împotriva mea? **6** Iată, tu te încrezi în toiagul
acestei trestii frânte, în Egipt, pe care dacă un om se sprijină
îi va intra în mână şi i-o va străpunge; astfel este Faraon,
împăratul Egiptului, pentru toţi cei care se încred în el. **7** Iar
dacă îmi spui: Ne încredem în DOMNUL Dumnezeul nostru, nu
este el acela, a cărui înălţimi şi ale cărui altare Ezechia le-a
îndepărtat şi a spus lui Iuda şi Ierusalimului: Înaintea acestui
altar să vă închinaţi? **8** De aceea acum, te rog, dă garanţii
stăpânului meu, împăratul Asiriei, şi îţi voi da două mii de cai,
dacă eşti în stare, din partea ta, să pui călăreţi pe ei. **9** Cum vei
întoarce atunci faţa unei căpetenii dintre cei mai mici servitori
ai stăpânului meu şi îţi pui încrederea în Egipt pentru care
şi călăreţi? **10** Şi fără DOMNUL am urcat eu acum împotriva
acestei ţări pentru a o distruge? DOMNUL mi-a spus: Urcă-te

împotriva acestei ţări şi distruge-o. **11** Atunci Eliachim şi Şebna
şi Ioah au spus lui Rabşache: Vorbeşte, te rog, servitorilor tăi în
limba siriană, fiindcă o înţelegem; şi nu ne vorbi în limba iudeilor
în urechile poporului care este pe zid. **12** Dar Rabşache le-a
spus: M-a trimis stăpânul meu la stăpânul tău şi la tine, pentru a
spune aceste cuvinte? Nu la oamenii care stau pe zid, ca să îşi
mănânce propriile lor fecale şi să îşi bea propria lor urină cu voi?
13 Atunci Rabşache s-a ridicat în picioare şi a strigat cu voce tare
în limba iudeilor şi a spus: Ascultaţi cuvintele marelui împărat,
împăratul Asiriei. **14** Astfel spune împăratul: Să nu vă înşele
Ezechia, fiindcă nu va fi în stare să vă scape. **15** Nici nu lăsaţi
pe Ezechia să vă facă să vă puneţi încrederea în DOMNUL,
spunând: DOMNUL ne va scăpa, într-adevăr, şi această cetate
nu va fi dată în mâna împăratului Asiriei. **16** Nu daţi ascultare lui
Ezechia, fiindcă astfel spune împăratul Asiriei: Faceţi pace cu
mine, aducându-mi un dar şi ieşiţi la mine; şi mâncaţi fiecare
din viţa lui şi fiecare din smochinul lui, beţi fiecare din apele
izvorului său; **17** Până voi veni şi vă voi lua într-o ţară ca ţara
voastră, o ţară a grânelor şi a vinului, o ţară a pâinii şi a viilor. **18**
Aveţi grijă să nu vă convingă Ezechia, spunând: DOMNUL ne va
scăpa. A scăpat vreunul din dumnezeii naţiunilor ţara lui din
mâna împăratului Asiriei? **19** Unde sunt dumnezeii Hamatului şi
Arpadului? Unde sunt dumnezeii Sefarvaimului? Au scăpat ei
Samaria din mâna mea? **20** Cine sunt aceia dintre toţi dumnezeii
acestor ţări, care au scăpat ţara lor din mâna mea, ca DOMNUL
să scape Ierusalimul din mâna mea? **21** Dar ei au tăcut şi nu i-
au răspuns niciun cuvânt, fiindcă porunca spusă de împărat era:
Să nu îi răspundeţi. **22** Atunci Eliachim, fiul lui Hilchia, care era
peste casă, şi Şebna, scribul, şi Ioah, fiul lui Asaf, cronicarul, au

venit la Ezechia cu hainele sfâşiate şi i-au spus cuvintele lui
Rabşache.

37 Şi s-a întâmplat, când împăratul Ezechia a auzit aceasta, că
şi-a sfâşiat hainele şi s-a acoperit cu pânză de sac şi a intrat în
casa DOMNULUI. **2** Şi a trimis pe Eliachim, care era peste casă
şi pe Şebna, scribul, şi pe bătrânii preoţilor, acoperiţi cu pânză
de sac, la profetul Isaia, fiul lui Amoţ. **3** Şi ei i-au spus: Astfel
spune Ezechia: Această zi este o zi de tulburare şi de mustrare
şi de blasfemie, deoarece copiii au ajuns la naştere şi nu este
putere pentru a naşte. **4** Poate că DOMNUL Dumnezeul tău va
auzi cuvintele lui Rabşache, pe care l-a trimis împăratul Asiriei,
stăpânul său, să ocărască pe Dumnezeul cel viu; şi va mustra
cuvintele pe care DOMNUL Dumnezeul tău le-a auzit; de aceea
înalţă rugăciunea ta pentru rămăşiţa care a rămas. **5** Astfel
servitorii împăratului Ezechia au venit la Isaia. **6** Şi Isaia le-a
spus: Astfel să spuneţi stăpânului vostru: Astfel spune DOMNUL:
Nu te teme de cuvintele pe care le-ai auzit, cu care servitorii
împăratului Asiriei m-au blasfemiat. **7** Iată, voi trimite o pufnire
peste el şi va auzi un zvon şi se va întoarce în ţara sa; şi îl voi
face să cadă prin sabie în ţara sa. **8** Astfel, Rabşache s-a întors
şi l-a găsit pe împăratul Asiriei războindu-se împotriva Libnei,
pentru că auzise că plecase din Lachis. **9** Şi a auzit spunând
referitor la Tirhaca, împăratul Etiopiei: A ieşit să facă război cu
tine. Şi când a auzit, a trimis mesageri la Ezechia, spunând: **10**
Astfel să vorbiţi lui Ezechia, împăratul lui Iuda, spunând: Să nu
te înşele Dumnezeul tău în care te încrezi, spunând: Ierusalimul
nu va fi dat în mâna împăratului Asiriei. **11** Iată, ai auzit ce au
făcut împăraţii Asiriei tuturor ţărilor, distrugându-le în întregime;
şi vei fi tu scăpat? **12** I-au scăpat dumnezeii naţiunilor pe cei

pe care i-au nimicit părinţii mei, precum Gozanul şi Haranul şi
Reţeful şi pe copiii Edenului care erau în Telasar? **13** Unde este
împăratul Hamatului şi împăratul Arpadului şi împăratul cetăţii
lui Sefarvaim, Henei şi Ivei? **14** Şi Ezechia a primit scrisoarea
din mâna mesagerilor şi a citit-o; şi Ezechia s-a urcat la casa
DOMNULUI şi a întins-o înaintea DOMNULUI. **15** Şi Ezechia
s-a rugat către DOMNUL, spunând: **16** DOAMNE al oştirilor,
Dumnezeul lui Israel, tu care locuieşti între heruvimi, tu, numai
tu, eşti Dumnezeu al tuturor împărăţiilor pământului, tu ai făcut
cerul şi pământul. **17** Pleacă-ţi urechea, DOAMNE, şi ascultă;
deschide-ţi ochii, DOAMNE, şi vezi, şi ascultă toate cuvintele lui
Sanherib, care a trimis să ocărască pe Dumnezeul cel viu. **18** În
adevăr, DOAMNE, împăraţii Asiriei au risipit toate naţiunile şi
ţările lor, **19** Şi au aruncat dumnezeii lor în foc, fiindcă ei nu
erau dumnezei, ci lucrarea mâinilor oamenilor, lemn şi piatră,
de aceea i-au nimicit. **20** Acum, DOAMNE Dumnezeul nostru,
salvează-ne din mâna lui, ca să cunoască toate împărăţiile
pământului că tu, numai tu eşti DOMNUL. **21** Atunci Isaia, fiul
lui Amoţ, a trimis la Ezechia, spunând: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Pentru că te-ai rugat către mine împotriva
lui Sanherib, împăratul Asiriei, **22** Acesta este cuvântul pe care
DOMNUL l-a spus referitor la el: Fecioara, fiica Sionului, te-a
dispreţuit [şi] a râs de tine în batjocură; fiica Ierusalimului şi-a
scuturat capul spre tine. **23** Pe cine ai ocărât şi ai blasfemiat tu?
Şi împotriva cui ţi-ai înălţat vocea şi ţi-ai ridicat ochii în înalt?
Împotriva Celui Sfânt al lui Israel. **24** Prin servitorii tăi ai ocărât
pe Domnul şi ai spus: Prin mulţimea carelor mele m-am urcat pe
înălţimea munţilor, pe coastele Libanului; şi voi reteza cedrii înalţi
ai acestuia şi brazii săi cei aleşi; şi voi intra în înălţimea graniţei

lui [şi] în pădurea Carmelului său. **25** Am săpat şi am băut apă; şi
cu talpa picioarelor mele am secat toate râurile locurilor asediate.
26 Nu ai auzit tu că de demult am făcut aceasta, şi că din timpuri
vechi am întocmit-o? Acum am împlinit-o, ca tu să risipeşti cetăţi
apărate în mormane de ruine. **27** De aceea locuitorii lor au avut
mică putere, au fost descurajaţi şi încurcaţi, au fost ca iarba
câmpului şi ca planta verde, ca iarba de pe acoperişurile caselor
şi ca grâne prăjite înainte să fi crescut. **28** Dar îţi cunosc locuinţa
şi ieşirea şi intrarea şi furia împotriva mea. **29** Deoarece furia ta
împotriva mea şi tumultul tău s-au ridicat la urechile mele, de
aceea voi pune cârligul meu în nasul tău şi frâul meu în buzele
tale şi te voi întoarce pe calea pe care ai venit. **30** Şi acesta îţi
va fi semn: Veţi mânca în acest an ceea ce creşte de la sine; şi
în al doilea an ceea ce răsare din acestea, şi în al treilea an să
semănaţi şi să seceraţi şi să sădiţi vii şi să mâncaţi din rodul
lor. **31** Şi rămăşiţa care a scăpat din casa lui Iuda va prinde
din nou rădăcină în jos şi va avea rod în sus, **32** Fiindcă din
Ierusalim va ieşi o rămăşiţă şi din muntele Sion cei care vor
scăpa, zelul DOMNULUI oştirilor va face aceasta. **33** De aceea,
astfel spune DOMNUL referitor la împăratul Asiriei: El nu va intra
în această cetate, nici nu va trage vreo săgeată acolo, nici nu va
veni înaintea ei cu scuturi, nici nu va ridica întăritură împotriva
ei. **34** Pe calea pe care a venit, pe aceeaşi se va întoarce şi nu
va intra în această cetate, spune DOMNUL. **35** Fiindcă eu voi
apăra această cetate pentru a o salva pentru mine şi pentru
servitorul meu David. **36** Atunci îngerul DOMNULUI a ieşit şi a
lovit în tabăra asirienilor o sută optzeci şi cinci de mii; şi când s-
au ridicat devreme dimineaţa, iată, toţi erau trupuri moarte. **37**
Astfel Sanherib, împăratul Asiriei, a plecat şi a mers şi s-a întors

şi a locuit la Ninive. **38** Şi s-a întâmplat, pe când el se închina în
casa lui Nisroc, dumnezeul său, că Adramelec şi Şareţer, fiii săi,
l-au lovit cu sabia; şi au scăpat în ţara Armeniei, şi Esar-Hadon,
fiul său, a domnit în locul lui.

38 În acele zile Ezechia era bolnav de moarte. Şi profetul Isaia,
fiul lui Amoţ, a venit la el şi i-a spus: Astfel spune DOMNUL:
Pune-ţi casa în ordine, fiindcă vei muri şi nu vei trăi. **2** Atunci
Ezechia şi-a întors faţa la perete şi s-a rugat DOMNULUI, **3** Şi a
spus: Aminteşte-ţi, DOAMNE, te implor, cum am umblat înaintea
ta în adevăr şi cu o inimă desăvârşită şi am făcut ce este bine
înaintea ochilor tăi. Şi Ezechia a plâns mult. **4** Atunci cuvântul
DOMNULUI a venit la Isaia, spunând: **5** Du-te şi spune-i lui
Ezechia: Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui David, tatăl
tău: Am auzit rugăciunea ta, am văzut lacrimile tale; iată, voi
adăuga zilelor tale cincisprezece ani. **6** Şi te voi scăpa, pe
tine şi această cetate, din mâna împăratului Asiriei şi voi apăra
această cetate. **7** Şi acesta îţi va fi un semn de la DOMNUL, că
DOMNUL va face lucrul pe care l-a spus; **8** Iată, voi aduce din
nou umbra treptelor, care a coborât în cadranul solar al lui Ahaz,
zece trepte înapoi. Astfel soarele s-a întors zece trepte; trepte
prin care coborâse. **9** Scrierea lui Ezechia, împăratul lui Iuda,
când a fost bolnav şi s-a vindecat de boala lui: **10** Am spus la
stârpirea zilelor mele, voi merge la porţile mormântului, sunt
lipsit de restul anilor mei. **(Sheol h7585)** **11** Am spus: Nu voi vedea
pe DOMNUL, pe DOMNUL în ţara celor vii, nu voi mai privi pe
om cu locuitorii lumii. **12** Vârsta mea s-a depărtat şi a plecat de
la mine precum cortul păstorului, mi-am tăiat viaţa ca un ţesător,
el mă va stârpi cu boală grea, din zi până în noapte îmi vei pune
capăt. **13** Am recunoscut până dimineaţa, precum un leu, aşa

îmi va frânge el toate oasele mele, din zi până în noapte îmi
vei pune capăt. **14** Ca un cocor sau o rândunică, astfel am
ciripit; am jelit ca un porumbel, ochii mei se sfârşesc, uitându-se
în sus; DOAMNE, sunt oprimat, luptă-te pentru mine. **15** Ce
voi spune? Mi-a vorbit deopotrivă şi el însuşi a făcut aceasta,
voi merge uşor toţi anii mei în amărăciunea sufletului meu. **16**
Doamne, prin aceste lucruri trăiesc oamenii şi în toate aceste
lucruri este viaţa duhului meu, astfel mă vei însănătoşi şi îmi
vei da viaţă. **17** Iată, pentru pace am avut mare amărăciune,
dar tu în dragoste mi-ai scăpat sufletul din groapa putrezirii,
fiindcă ai aruncat toate păcatele mele în spatele tău. **18** Căci
mormântul nu te poate lăuda, moartea nu te poate sărbătorii, cei
care coboară în groapă nu pot spera în adevărul tău. **(Sheol
h7585)** **19** Cel viu, cel viu te va lăuda, aşa cum [fac] eu în această
zi, tatăl va face cunoscut adevărul tău copiilor. **20** DOMNUL a
fost gata să mă salveze, de aceea noi vom cânta cântecele
mele pe instrumente cu coarde toate zilele vieţii noastre în casa
DOMNULUI. **21** Şi Isaia a spus: Să se ia o turtă de smochine şi
să o întindă peste ulcer şi se va însănătoşi. **22** Ezechia a mai
spus: Care este semnul că mă voi ridica la casa DOMNULUI?

39 În acel timp, Merodac-Baladan, fiul lui Baladan, împăratul
Babilonului, a trimis scrisori şi un dar lui Ezechia, fiindcă auzise
că fusese bolnav şi s-a însănătoşit. **2** Şi Ezechia s-a veselit
pentru ele şi le-a arătat casa lucrurilor lui preţioase, argintul şi
aurul şi mirodeniile şi untdelemnul preţios şi toată casa armelor
lui şi tot ceea ce s-a găsit în tezaurele lui, nu a fost nimic în casa
lui, nici în tot locul stăpânirii lui, ce Ezechia să nu le arate. **3**
Atunci profetul Isaia a venit la împăratul Ezechia şi i-a spus: Ce
au spus aceşti bărbaţi? Şi de unde au venit ei la tine? Şi Ezechia

a spus: Au venit la mine dintr-o ţară îndepărtată, din Babilon. **4**
Atunci el a spus: Ce au văzut în casa ta? Şi Ezechia a răspuns:
Au văzut tot ce este în casa mea, nu este nimic dintre tezaurele
mele pe care să nu le fi arătat. **5** Atunci Isaia a spus lui Ezechia:
Ascultă cuvântul DOMNULUI oştirilor: **6** Iată, vin zilele, că tot
ce este în casa ta şi tot [ce] părinţii tăi au pus în tezaure până
în această zi, va fi dus în Babilon, nimic nu va fi lăsat, spune
DOMNUL. **7** Şi vor lua dintre fiii tăi care vor ieşi din tine, pe care
îi vei naşte, şi vor fi fameni în palatul împăratului Babilonului. **8**
Atunci Ezechia a spus lui Isaia: Bun este cuvântul DOMNULUI
pe care l-ai spus. El a mai spus: Căci va fi pace şi adevăr în
zilele mele.

40 Mângâiaţi-vă, mângâiaţi-vă poporul meu, spune Dumnezeul
vostru. **2** Vorbiţi cu mângâiere [inimii] Ierusalimului şi strigaţi-i,
că războiul ei s-a împlinit, că nelegiuirea ei este iertată, fiindcă
a primit dublu din mâna DOMNULUI pentru toate păcatele ei.
3 Vocea celui ce strigă în pustiu: Pregătiţi calea DOMNULUI,
faceţi în pustie un drum mare şi drept pentru Dumnezeul nostru.
4 Fiecare vale va fi înălţată şi fiecare munte şi deal va fi coborât,
şi cea strâmbă va fi îndreptată şi locurile colţuroase, netede, **5**
Şi gloria DOMNULUI va fi revelată şi toată făptura va vedea
împreună, fiindcă gura DOMNULUI a spus-o. **6** Vocea a spus:
Strigă. Iar el a spus: Ce să strig? Toată făptura este iarbă şi
toată frumuseţea acesteia este ca floarea câmpului, **7** Iarba
se ofileşte, floarea se vestejeşte, pentru că duhul DOMNULUI
suflă peste ea, cu siguranţă poporul este iarbă. **8** Iarba se
ofileşte, floarea se vestejeşte, dar cuvântul Dumnezeului nostru
va rămâne pentru totdeauna. **9** O, Sion, care aduci veşti bune,
ridică-te la muntele înalt; Ierusalime, care aduci veşti bune,

înalţă-ţi vocea cu tărie; înalţ-o, nu te teme; spune cetăţilor din
Iuda: Iată-l pe Dumnezeul vostru! **10** Iată, Domnul DUMNEZEU
va veni cu mână tare şi braţul său va stăpâni pentru el, iată,
răsplata lui este cu el şi lucrarea lui înaintea lui. **11** Îşi va paşte
turma ca un păstor, el va aduna mieii cu braţul său şi îi va purta
în sânul său [şi] va conduce uşurel pe cele ce alăptează. **12**
Cine a măsurat apele în căuşul palmei sale şi a măsurat cerul cu
palma şi a cuprins ţărâna pământului într-o măsură şi a cântărit
munţii în cântare şi dealurile într-o balanţă? **13** Cine a îndrumat
duhul DOMNULUI, sau l-a învăţat ca sfătuitor al lui? **14** De la
cine a luat sfat şi cine l-a instruit şi l-a învăţat în cărarea judecăţii
şi l-a învăţat cunoaştere şi i-a arătat calea înţelegerii? **15** Iată,
naţiunile sunt ca o picătură dintr-o găleată şi sunt socotite ca
praful mărunt al balanţei; iată, el ia insulele ca pe un lucru foarte
mic. **16** Şi Libanul nu este de ajuns pentru a arde, nici fiarele
acestuia nu sunt de ajuns pentru o ofrandă arsă. **17** Toate
naţiunile înaintea lui sunt ca nimic; şi sunt socotite pentru el
mai puţin decât nimic şi deşertăciune. **18** Cu cine atunci veţi
asemăna pe Dumnezeu? Sau cu ce asemănare îl veţi compara?
19 Lucrătorul topeşte un chip cioplit şi aurarul îl acoperă cu aur şi
toarnă lănţişoare de argint. **20** Cel ce este atât de sărac încât nu
are un dar, alege un lemn ce nu va putrezi; îşi caută un lucrător
iscusit să pregătească un chip cioplit, ce nu va fi mutat. **21** Nu
aţi cunoscut? Nu aţi auzit? Nu vi s-a spus de la început? Nu aţi
înţeles de la întemeierea pământului? **22** El este cel ce şade pe
rotocolul pământului şi locuitorii acestuia sunt ca greieri; el este
cel ce întinde cerurile ca pe o perdea şi le întinde ca pe un cort
de locuit, **23** Care nimiceşte prinţii; pe judecătorii pământului
el îi face deşertăciune. **24** Da, ei nu vor fi sădiţi; da, nu vor fi

semănaţi; da, tulpina lor nu va prinde rădăcină în pământ, iar el
de asemenea va sufla peste ei şi se vor ofili şi vârtejul de vânt îi
va duce ca pe paie. **25** Cu cine mă veţi asemăna, sau cu cine
voi fi egal? spune Cel Sfânt. **26** Ridicaţi-vă ochii în înalt şi priviţi
cine a creat aceste lucruri, el, care aduce oştirea lor după număr,
el le cheamă pe toate pe nume prin măreţia puterii sale, fiindcă
este tare în putere; niciuna dintre ele nu se sfârşeşte. **27** De ce
spui tu, Iacobe, şi vorbeşti, Israele: Calea mea este ascunsă de
DOMNUL şi judecata mea a trecut de la Dumnezeul meu? **28**
Nu ai cunoscut? Nu ai auzit, că Dumnezeul veşnic, DOMNUL,
Creatorul marginilor pământului, nu leşină, nici nu oboseşte? Nu
este cercetare a înţelegerii lui. **29** El dă putere celui leşinat; şi
celor fără putere le creşte tăria. **30** Chiar tinerii vor leşina şi vor
obosi şi bărbaţi tineri vor cădea de tot, **31** Dar cei ce aşteaptă
pe DOMNUL îşi vor înnoi tăria; se vor ridica cu aripi precum
acvilele; vor alerga şi nu vor obosi; vor umbla şi nu vor leşina.

41 Tăceţi înaintea mea, insule; şi să [îşi] înnoiască poporul
tăria, să se apropie; să vorbească atunci, să ne apropiem
împreună la judecată. **2** Cine a ridicat pe cel drept din est, l-a
chemat la piciorul său, i-a dat naţiunile înaintea lui şi l-a făcut să
conducă peste împăraţi? I-a dat ca praf sabiei lui [şi] ca paie
alungate arcului său. **3** I-a urmărit [şi] a trecut în siguranţă, pe
calea neumblată de picioarele lui. **4** Cine a lucrat-o şi a făcut-
o, chemând generaţiile de la început? Eu, DOMNUL, sunt cel
dintâi şi cel din urmă; Eu sunt el. **5** Insulele au văzut şi s-au
temut; marginile pământului s-au înspăimântat, s-au apropiat şi
au venit. **6** Ei au ajutat fiecare pe aproapele său; şi fiecare a
spus fratelui său: Încurajează-te. **7** Astfel tâmplarul a încurajat
pe aurar [şi] cel care finisează cu ciocanul pe cel care a lovit

nicovala, spunând: Este gata pentru sudură şi l-a fixat în cuie, să
nu fie mişcat. **8** Dar tu, Israel, eşti servitorul meu, Iacob, cel pe
care l-am ales, sămânţa lui Avraam, prietenul meu. **9** Tu, cel
pe care l-am luat de la marginile pământului şi te-am chemat
dintre cei mai de seamă bărbaţi ai acestuia şi ţi-am spus: Tu eşti
servitorul meu; te-am ales şi nu te-am lepădat. **10** Nu te teme,
căci eu sunt cu tine; nu te descuraja căci eu sunt Dumnezeul
tău; te voi întări; da, te voi ajuta; da, te voi susţine cu dreapta
dreptăţii mele. **11** Iată, toţi cei care s-au aprins împotriva ta vor fi
ruşinaţi şi încurcaţi, vor fi ca nimic; şi cei care se luptă cu tine
vor pieri. **12** Îi vei căuta şi nu îi vei găsi, pe cei care s-au certat
cu tine, cei care se războiesc împotriva ta vor fi ca nimic şi ca
un lucru de nimic. **13** Fiindcă eu, DOMNUL Dumnezeul tău, îţi
voi ţine mâna dreaptă, spunându-ţi: Nu te teme; te voi ajuta.
14 Nu te teme, tu, vierme Iacob [şi] voi bărbaţi ai lui Israel; te
voi ajuta, spune DOMNUL şi răscumpărătorul tău, Cel Sfânt
al lui Israel. **15** Iată, te voi face o unealtă de vânturat nouă
şi ascuţită cu dinţi, vei vântura munţii şi îi vei pisa mărunt şi
vei face dealurile ca pleava. **16** Le vei vântura şi vântul le va
duce şi vârtejul de vânt le va împrăştia, iar tu te vei bucura în
DOMNUL [şi] te vei făli în Cel Sfânt al lui Israel. **17** Când săracii
şi nevoiaşii caută apă şi nu este şi limba lor se sfârşeşte de
sete, eu, DOMNUL, îi voi asculta; eu, Dumnezeul lui Israel, nu îi
voi părăsi. **18** Voi deschide râuri în locuri înalte şi fântâni în
mijlocul văilor, din pustiu voi face un iaz de apă; şi pământul
uscat, izvoare de apă. **19** Voi sădi în pustiu cedrul, salcâmul şi
mirtul şi măslinul; voi pune în pustiu împreună bradul şi pinul şi
merişorul, **20** Să vadă şi să ştie şi să ia aminte şi să înţeleagă
împreună, că mâna DOMNULUI a făcut aceasta şi Cel Sfânt al

lui Israel l-a creat. **21** Arătaţi cauza voastră, spune DOMNUL;
aduceţi [argumentele] voastre puternice, spune Împăratul lui
Iacob. **22** Să le aducă înainte şi să ne arate ce se va întâmpla,
să arate lucrurile dinainte, ce sunt ele, să luăm aminte la ele şi
să cunoaştem sfârşitul lor; sau vestiţi-ne lucrurile ce vor veni. **23**
Arătaţi lucrurile ce vor veni pe urmă, să cunoaştem că voi sunteţi
dumnezei; da, faceţi bine, sau faceţi rău, ca să ne descurajăm şi
să le privim împreună. **24** Iată, voi sunteţi de nimic şi lucrarea
voastră de nimic, o urâciune este cel care vă alege. **25** Am ridicat
pe unul din nord şi va veni, de la răsăritul soarelui va chema el
numele meu; şi va veni peste prinţi ca peste mortar şi precum
olarul calcă în picioare lutul. **26** Cine a vestit de la început, ca să
ştim? Şi înainte de timp, ca să spunem: El este drept, da, nu
este nimeni care arată, da, nu este nimeni care vesteşte, da, nu
este nimeni care aude cuvintele voastre. **27** Cel dintâi va spune
Sionului: Iată, iată-i; şi voi da Ierusalimului pe unul care aduce
veşti bune. **28** Fiindcă am privit şi nu a fost vreun om, nici chiar
printre ei; şi nu a fost vreun sfătuitor, care, când i-am întrebat, să
poată răspunde vreun cuvânt. **29** Iată, ei sunt toţi deşertăciune;
faptele lor sunt nimic, chipurile lor turnate sunt vânt şi confuzie.

42 Iată, pe servitorul meu pe care îl înalţ, alesul meu, în care
sufletul meu se desfată; am pus duhul meu peste el, el va
aduce judecată neamurilor. **2** El nu va striga, nici nu îşi va ridica
vocea, nici nu va face ca vocea lui să fie auzită în stradă. **3** O
trestie frântă el nu o va rupe şi inul fumegând nu îl va stinge, va
aduce judecata la adevăr. **4** Nu va slăbi nici nu se va descuraja
până ce nu va fi aşezat judecata pe pământ; şi insulele vor
aştepta legea lui. **5** Astfel spune Dumnezeu DOMNUL, cel ce
a creat cerurile şi le-a întins; cel ce a desfăşurat pământul şi

ceea ce vine din el; cel ce dă suflare oamenilor pe acesta şi
duh celor ce umblă pe el: **6** Eu, DOMNUL, te-am chemat în
dreptate şi te voi ţine de mână şi te voi ţine şi te voi da ca un
legământ al poporului, ca o lumină a neamurilor, **7** Pentru a
deschide ochii orbi, pentru a scoate prizonierii din închisoare [şi]
pe cei care şed în întuneric, afară din casa închisorii. **8** Eu sunt
DOMNUL, acesta este numele meu, şi gloria mea nu o voi da
altuia, nici lauda mea chipurilor cioplite. **9** Iată, cele dintâi s-au
întâmplat şi lucruri noi vestesc, vă spun despre ele înainte să
răsară. **10** Cântaţi DOMNULUI o cântare nouă [şi] lauda lui de la
marginea pământului, voi care coborâţi la mare şi tot ceea ce
este în ea, insulele şi locuitorii acestora. **11** Pustiul şi cetăţile
acestuia să îşi ridice vocea lor, satele locuite din Chedar, să
cânte locuitorii stâncii, să strige de pe vârful munţilor. **12** Să
dea glorie DOMNULUI şi să vestească lauda lui în insule. **13**
DOMNUL va înainta ca un viteaz, va stârni gelozie ca un bărbat
de război, el va striga, da, va răcni; va învinge pe duşmanii săi.
14 Mult timp am tăcut; am fost liniştit [şi] m-am stăpânit, acum
voi striga precum o femeie în travaliu; voi distruge şi voi mânca
îndată. **15** Voi risipi munţii şi dealurile şi voi usca toate ierburile
lor; şi râurile le voi face insule şi voi usca iazurile. **16** Şi voi
aduce orbii pe o cale ce nu au cunoscut-o; îi voi conduce pe căi
ce nu le-au cunoscut, voi face întunericul lumină înaintea lor şi
voi îndrepta lucrurile strâmbe. Aceste lucruri le voi face şi nu îi
voi părăsi. **17** Ei vor fi întorşi înapoi, vor fi foarte ruşinaţi cei ce
se încred în chipuri cioplite, care spun chipurilor turnate: Voi
sunteţi dumnezeii noştri. **18** Auziţi surzilor; şi priviţi orbilor, ca să
vedeţi. **19** Cine este orb în afară de servitorul meu? Sau surd,
ca mesagerul meu pe care l-am trimis? Cine este orb ca cel

desăvârşit şi orb ca servitorul DOMNULUI? **20** Deşi vezi multe
lucruri, totuşi nu iei seama [de ele]; deşi deschide urechile, totuşi
el nu aude. **21** DOMNUL se desfată de dragul dreptăţii lui; el va
preamări legea şi o va face demnă de cinste. **22** Dar acesta este
un popor jefuit şi prădat; toţi sunt prinşi în găuri şi sunt ascunşi
în casele închisorii, sunt ca pradă şi nimeni nu [îi] eliberează;
[sunt] jefuiţi şi nimeni nu spune: Restauraţi. **23** Cine dintre voi va
pleca urechea la aceasta? Cine va da ascultare şi va auzi pentru
timpul ce va veni? **24** Cine a dat pe Iacob ca jefuire şi pe Israel
tâlharilor? Nu DOMNUL, acela împotriva căruia noi am păcătuit?
Fiindcă refuză să umble în căile lui şi nu au ascultat de legea
lui. **25** De aceea el a turnat asupra lui furia mâniei sale şi tăria
bătăliei şi i-a dat foc de jur împrejur, totuşi el nu şi-a dat seama;
şi l-a ars, totuşi nu a pus la inimă.

43 Dar acum, astfel spune DOMNUL care te-a creat, Iacobe,
şi cel care te-a format, Israele: Nu te teme, fiindcă te-am
răscumpărat, te-am chemat pe nume, eşti al meu. **2** Când
vei trece prin ape, eu voi fi cu tine, şi prin râuri, ele nu te vor
inunda; când vei umbla prin foc, nu vei fi ars; nici flacăra nu se
va aprinde pe tine. **3** Fiindcă eu sunt DOMNUL Dumnezeul
tău, Cel Sfânt al lui Israel, Salvatorul tău; am dat Egiptul ca
răscumpărare a ta, Etiopia şi Seba pentru tine. **4** Căci ai fost
preţios înaintea ochilor mei, ai fost demn de cinste şi te-am iubit,
de aceea voi da oameni pentru tine şi popoare pentru viaţa ta. **5**
Nu te teme, căci eu sunt cu tine: Voi aduce sămânţa ta din est şi
te voi aduna din vest; **6** Voi spune nordului: Renunţă; şi sudului:
Nu reţine; adu pe fiii mei de departe şi pe fiicele mele de la
marginile pământului; **7** Pe fiecare ce este chemat cu numele
meu, fiindcă l-am creat pentru gloria mea, l-am format; da, eu l-

am făcut. **8** Aduceţi poporul orb care are ochi şi pe surzii care
au urechi. **9** Să se strângă toate naţiunile şi să se adune toate
popoarele, cine dintre ei poate vesti aceasta şi să ne arate
lucrurile din urmă? Să îşi aducă martorii lor, ca să fie declaraţi
drepţi, sau să audă şi să spună: Este Adevăr. **10** Voi sunteţi
martorii mei, spune DOMNUL, şi servitorul meu pe care l-am
ales, ca să mă cunoaşteţi şi să mă credeţi şi să înţelegeţi că
eu sunt el: Înaintea mea nu a fost format niciun Dumnezeu,
nici nu va fi după mine. **11** Eu, chiar eu, sunt DOMNUL; şi în
afară de mine nu este salvator. **12** Am vestit şi am salvat şi am
arătat, când nu era dumnezeu străin printre voi, de aceea voi
sunteţi martorii mei, spune DOMNUL, că eu sunt Dumnezeu. **13**
Da, înainte ca ziua să fie, eu sunt el; şi nu este nimeni care să
scape din mâna mea, voi face [lucrare] şi cine i se va împotrivi?
14 Astfel spune DOMNUL, răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al
lui Israel: De dragul vostru am trimis în Babilon şi am doborât
pe toţi nobilii lor şi pe caldeeni, al căror strigăt este în corăbii.
15 Eu sunt DOMNUL, Cel Sfânt al vostru, creatorul lui Israel,
Împăratul vostru. **16** Astfel spune DOMNUL, care face o cale
prin mare şi o cărare în apele puternice; **17** Care aduce carul şi
calul, armata şi puterea; se vor culca împreună şi nu se vor
[mai] ridica, au dispărut de tot, sunt stinşi precum câlţii. **18** Nu
vă amintiţi lucrurile dinainte, nici nu luaţi aminte la lucrurile din
vechime. **19** Iată, voi face un lucru nou; acum se va ivi; să nu
cunoaşteţi voi aceasta? Voi face o cale în pustiu [şi] râuri în locul
secetos. **20** Fiara câmpului mă va onora, dragonii şi bufniţele,
pentru că eu dau ape în pustiu [şi] râuri în deşert, pentru a da de
băut poporului meu, alesul meu. **21** Pe acest popor l-am format
pentru mine; vor arăta lauda mea. **22** Dar tu nu m-ai chemat,

Iacobe, ci te-ai obosit de mine, Israele. **23** Nu mi-ai adus viţeii
ofrandei tale arse, nici nu m-ai onorat cu sacrificiile tale. Nu
te-am făcut să serveşti cu o ofrandă, nici nu te-am obosit cu
tămâie. **24** Nu mi-ai cumpărat cu bani trestie dulce de zahăr, nici
nu m-ai umplut cu grăsimea sacrificiilor tale, ci m-ai făcut să
servesc cu păcatele tale, m-ai obosit cu nelegiuirile tale. **25** Eu,
chiar eu, sunt cel care am şters fărădelegile tale de dragul meu
şi nu îmi voi aminti păcatele tale. **26** Adu-mi aminte, să pledăm
împreună; vesteşte, ca să poţi fi declarat drept. **27** Tatăl tău
dintâi a păcătuit şi învăţătorii tăi au încălcat legea împotriva
mea. **28** De aceea am spurcat pe prinţii sanctuarului şi l-am dat
pe Iacob blestemului şi pe Israel ocărilor.

44 Totuşi acum, ascultă, Iacobe, servitorul meu, şi Israele, pe
care l-am ales, **2** Astfel spune DOMNUL care te-a făcut şi te-
a format din pântece, care te va ajuta: Nu te teme, Iacobe,
servitorul meu; şi tu, Ieşurun, pe care l-am ales. **3** Fiindcă voi
turna apă peste cel însetat şi potopurile pe pământ uscat, voi
turna duhul meu peste sămânţa ta şi binecuvântarea mea peste
urmaşii tăi, **4** Şi ei vor ţâşni ca din iarbă, ca sălcii lângă cursuri
de apă. **5** Unul va spune: Eu sunt al DOMNULUI; şi un altul se
va chema pe sine prin numele lui Iacob; şi un altul va subscrie
cu mâna DOMNULUI şi se va numi prin numele lui Israel. **6**
Astfel spune DOMNUL, Împăratul lui Israel şi răscumpărătorul
său, DOMNUL oştirilor: Eu sunt cel dintâi şi eu sunt cel din
urmă; şi în afară de mine nu este alt Dumnezeu. **7** Şi cine
poate, ca mine, să cheme şi să vestească şi să înşire în ordine
aceste lucruri înaintea mea, de când am rânduit poporul din
vechime? Şi lucrurile ce vin şi cele ce vor veni, să le arate lor. **8**
Nu vă temeţi, nici nu vă înfricaţi, nu ţi-am spus de atunci şi nu ţi-

am vestit aceasta? Voi sunteţi chiar martorii mei. Este vreun
Dumnezeu în afară de mine? Da, nu este alt Dumnezeu; eu
nu cunosc vreunul. **9** Cei care fac un chip cioplit sunt cu toţii
deşertăciune; şi lucrurile lor poftite nu le vor fi de folos; şi ei sunt
propriii lor martori; nu văd, nici nu cunosc, ca să se ruşineze. **10**
Cine a format un dumnezeu, sau a turnat un chip cioplit care
nu este de niciun folos? **11** Iată, toţi tovarăşii lui se vor ruşina;
şi lucrătorii sunt dintre oameni; să se adune toţi, să se ridice
în picioare; totuşi se vor teme [şi] se vor ruşina împreună. **12**
Fierarul cu cleştii deopotrivă lucrează în cărbuni şi îl modelează
cu ciocane şi îl lucrează cu tăria braţelor lui; dar flămânzeşte şi
nu mai are putere, nu bea apă şi slăbeşte. **13** Tâmplarul îşi
întinde liniarul; el înseamnă cu o linie; îl potriveşte cu rindele şi îl
înseamnă cu compasul şi îl face după chipul unui om, conform
frumuseţii unui om, ca să rămână în casă. **14** Îşi taie cedri şi ia
chiparosul şi stejarul, pe care îi întăreşte pentru el printre copacii
pădurii, sădeşte un frasin şi ploaia îl hrăneşte. **15** Atunci îi va
folosi omului pentru ars, fiindcă el va lua din acesta şi se va
încălzi; da, îl aprinde şi coace pâine; da, el face un dumnezeu şi
i se închină; el face un chip cioplit şi se pleacă înaintea lui. **16** El
arde o parte din acesta în foc; cu o parte din el mănâncă apoi
carne; prăjeşte friptură şi se satură, da, se încălzeşte şi spune:
Aha, mi-e cald, am văzut focul. **17** Şi din rămăşiţa acestuia face
un dumnezeu, chipul lui cioplit, se pleacă înaintea lui şi i se
închină şi se roagă acestuia şi spune: Eliberează-mă, fiindcă tu
eşti dumnezeul meu. **18** Ei nu au cunoscut nici nu au înţeles,
fiindcă el le-a închis ochii, ca să nu vadă; şi inimile lor, ca
să nu înţeleagă. **19** Şi nimeni nu pune la inimă, nu este nici
cunoaştere nici înţelegere pentru a spune: Am ars o parte din el

în foc; da, de asemenea am copt pâine pe cărbunii acestuia; am
prăjit carne şi am mâncat-o, şi voi face din rămăşiţa acestuia
o urâciune? Voi cădea în faţa unui butuc de lemn? **20** El se
hrăneşte cu cenuşă, o inimă înşelată l-a abătut, încât nu îşi poate
elibera sufletul, nici nu spune: Nu este o minciună în dreapta
mea? **21** Aminteşte-ţi acestea, Iacobe şi Israele, fiindcă tu eşti
servitorul meu, eu te-am format; tu eşti servitorul meu, Israele,
nu vei fi uitat de mine. **22** Am şters fărădelegile tale ca pe un nor
gros, şi păcatele tale ca pe un nor, întoarce-te la mine, fiindcă
te-am răscumpărat. **23** Cântaţi, voi ceruri, fiindcă DOMNUL a
făcut aceasta; strigaţi, voi adâncimi ale pământului, izbucniţi
în cântare, voi munţi, pădure şi fiecare copac din ea, fiindcă
DOMNUL a răscumpărat pe Iacob şi s-a glorificat în Israel.
24 Astfel spune DOMNUL, răscumpărătorul tău şi cel ce te-a
format din pântece: Eu sunt DOMNUL care face toate lucrurile;
care întinde singur cerurile; prin mine însumi aştern pământul;
25 Eu sunt cel ce zădărniceşte semnele mincinoşilor şi îi face
nebuni pe ghicitori; care întoarce pe înţelepţi înapoi şi prosteşte
cunoaşterea lor; **26** Care întăreşte cuvântul servitorului său şi
împlineşte sfatul mesagerilor lui; care spune Ierusalimului: Vei fi
locuit; şi cetăţilor lui Iuda: Veţi fi zidite şi voi ridica dărâmăturile
acestora; **27** Care spune adâncului: Usucă-te şi voi usca râurile;
28 Care spune despre Cirus: El este păstorul meu şi va împlini
toată plăcerea mea, chiar spunând Ierusalimului: Tu vei fi zidit; şi
templului: Temelia ta va fi pusă.

45 Astfel spune DOMNUL unsului său, lui Cirus, a cărui dreaptă
am ţinut-o, pentru a supune naţiuni înaintea lui; şi voi dezlega
coapsele împăraţilor, pentru a deschide înaintea lui cele două
porţi părăsite; şi porţile nu vor fi închise; **2** Voi merge înaintea ta

şi locurile strâmbe le voi îndrepta, voi sparge în bucăţi porţile de
aramă şi voi tăia în două drugii de fier, **3** Şi îţi voi da tezaurele
întunericului şi bogăţiile ascunse ale locurilor tainice, ca să ştii
că eu, DOMNUL, care te chem pe nume, sunt Dumnezeul lui
Israel. **4** De dragul lui Iacob, servitorul meu, şi Israel, alesul meu,
te-am chemat chiar pe numele tău, ţi-am dat [încă] un nume,
deşi nu m-ai cunoscut. **5** Eu sunt DOMNUL şi nu este altul, nu
este Dumnezeu în afară de mine, te-am încins, deşi nu m-ai
cunoscut, **6** Ca ei să ştie de la ridicarea soarelui şi de la vest, că
nu este nimeni în afară de mine. Eu sunt DOMNUL şi nu este
altul. **7** Eu formez lumina şi creez întuneric, fac pace şi creez
rău, eu DOMNUL fac toate acestea. **8** Picuraţi voi ceruri de
deasupra şi cerurile să toarne dreptate; să se deschidă pământul
şi ele să aducă salvare şi dreptatea să răsară împreună; eu,
DOMNUL, am creat aceasta. **9** Vai celui ce se luptă cu Făcătorul
său! Să se lupte ciobul cu cioburile pământului. Va spune lutul
celui ce îl modelează: Ce faci? sau lucrarea ta: Nu are mâini?
10 Vai celui ce spune tatălui său: Ce naşti tu? sau femeii: Ce
ai adus pe lume? **11** Astfel spune DOMNUL, Cel Sfânt al lui
Israel şi Făcătorul său: Întrebaţi-mă despre lucruri ce vor veni
referitor la fiii mei şi referitor la lucrarea mâinilor mele să îmi
porunciţi. **12** Am făcut pământul şi am creat omul pe acesta;
eu, mâinile mele, au întins cerurile şi întregii lor oştiri i-am
poruncit. **13** L-am ridicat în dreptate şi voi îndruma toate căile
lui, el va construi cetatea mea şi va da drumul captivilor mei, nu
pentru preţ nici pentru răsplată, spune DOMNUL oştirilor. **14**
Astfel spune DOMNUL: Munca Egiptului şi marfa Etiopiei şi a
sabeenilor, bărbaţi de statură înaltă, vor veni peste tine şi vor fi
ai tăi, vor veni după tine; în lanţuri vor veni şi ţi se vor pleca,

îţi vor aduce cereri, spunând: Cu siguranţă Dumnezeu este în
tine; şi nu este altul, nu este alt Dumnezeu. **15** Cu adevărat
tu eşti un Dumnezeu care te ascunzi, O Dumnezeul lui Israel,
Salvatorul. **16** Ei vor fi ruşinaţi şi de asemenea încurcaţi, cu toţii;
vor merge spre încurcare toţi făcătorii de idoli. **17** Dar Israel va fi
salvat în DOMNUL cu o salvare veşnică, voi nu veţi fi ruşinaţi,
nici încurcaţi pentru totdeauna şi întotdeauna. **18** Fiindcă astfel
spune DOMNUL care a creat cerurile; Dumnezeu însuşi care
a format pământul şi l-a făcut; el l-a întemeiat, nu l-a creat în
zadar, l-a format pentru a fi locuit: Eu sunt DOMNUL; şi nu
este altul. **19** Nu am vorbit în taină, într-un loc întunecos al
pământului. Nu am spus seminţei lui Iacob: Voi mă căutaţi în
zadar, eu, DOMNUL, vorbesc dreptate, vestesc lucruri drepte.
20 Adunaţi-vă şi veniţi; apropiaţi-vă împreună, voi, care aţi scăpat
dintre naţiuni; nu au cunoaştere cei care înalţă lemnul chipului
lor cioplit şi se roagă unui dumnezeu care nu poate salva. **21**
Spuneţi şi aduceţi-i aproape; da, să facă sfat împreună, cine a
vestit aceasta din vechime? Cine a spus aceasta de atunci?
Oare nu eu, DOMNUL? Şi nu este alt Dumnezeu în afară de
mine; un Dumnezeu drept şi un Salvator; nu este altul în afară de
mine. **22** Priviţi la mine şi fiţi salvaţi, toate marginile pământului,
fiindcă eu sunt Dumnezeu şi nu este altul. **23** Am jurat pe mine
însumi, cuvântul a ieşit din gura mea în dreptate şi nu se va
întoarce: Căci fiecare genunchi mi se va pleca, fiecare limbă va
jura. **24** Cu siguranţă, unul va spune: În DOMNUL am dreptate
şi tărie, la el vor veni oameni; şi toţi cei aprinşi împotriva lui vor fi
ruşinaţi. **25** În DOMNUL va fi declarată dreaptă şi se va glorifica
toată sămânţa lui Israel.

46 Bel se îndoaie, Nebo se apleacă, idolii lor au fost puşi pe
animale şi pe vite; căruţele voastre au fost greu încărcate; ele
sunt o povară pentru vita obosită. **2** Ei se apleacă, se îndoaie
împreună; nu pot salva povara, ci ei înşişi sunt duşi în captivitate.
3 Dă-mi ascultare, casă a lui Iacob şi toată rămăşiţa casei lui
Israel, voi cei duşi de mine de la naştere şi purtaţi din pântece, **4**
Şi chiar până la bătrâneţea voastră eu sunt el; şi până la peri
albi vă voi purta, eu v-am făcut şi vă voi susţine; chiar eu vă voi
purta şi vă voi salva. **5** Cu cine mă veţi asemăna şi mă veţi face
egal şi mă veţi compara, pentru a fi asemănători? **6** Varsă mult
aur din pungă şi cântăresc argint în balanţă şi angajează un
aurar; iar el îl face un dumnezeu, ei se pleacă, da, se închină. **7**
Îl poartă pe umăr, îl duc şi îl aşază la locul lui şi el stă acolo; din
locul lui nu se va mişca, da, cineva va striga la el, totuşi nu îi
poate răspunde, nici să îl salveze din tulburarea lui. **8** Amintiţi-
vă aceasta şi arătaţi-vă bărbaţi; aduceţi-vă din nou aminte voi
călcătorilor [de lege]. **9** Amintiţi-vă lucrurile din vechime, fiindcă
eu sunt Dumnezeu şi nu este altul; eu sunt Dumnezeu şi nu este
nimeni ca mine, **10** Vestind sfârşitul de la început şi din vechime
lucrurile care nu sunt încă făcute, spunând: Sfatul meu va sta în
picioare şi voi împlini toată plăcerea mea; **11** Chemând o pasăre
răpitoare din est, pe bărbatul care împlineşte sfatul meu dintr-
o ţară îndepărtată; da, am vorbit aceasta, şi o voi face să se
întâmple; am hotărât şi voi împlini. **12** Daţi-mi ascultare, voi cei
cu inimă tare, care sunteţi departe de dreptate; **13** Eu apropii
dreptatea mea; nu va fi departe şi salvarea mea nu va întârzia;
şi voi pune salvare în Sion pentru Israel, gloria mea.

47 Coboară şi şezi în ţărână, fiică fecioară a Babilonului, şezi
pe pământ; nu este tron, fiică a caldeilor, căci nu te vei mai numi

plăpândă şi delicată. **2** Ia pietrele de moară şi macină făină,
descoperă-ţi şuviţele, dezgoleşte-ţi piciorul, descoperă-ţi coapsa,
treci râurile. **3** Goliciunea ta va fi descoperită, da, ruşinea ta va
fi văzută; mă voi răzbuna şi nu te voi întâlni ca un om. **4** Cât
despre răscumpărătorul nostru, DOMNUL oştirilor este numele
său, Cel Sfânt al lui Israel. **5** Şezi tăcută şi du-te în întuneric,
fiică a caldeilor, fiindcă nu te vei mai numi: Doamna împărăţiilor.
6 M-am înfuriat pe poporul meu, am pângărit moştenirea mea şi
i-am dat în mâna ta; iar tu nu le-ai arătat milă, peste cei bătrâni
ai apăsat foarte mult jugul tău. **7** Şi tu spui: Voi fi o doamnă
pentru totdeauna, astfel nu ţi-ai pus acestea la inimă, nici nu ţi-ai
amintit sfârşitul acesteia. **8** De aceea ascultă acum, cea dedată
plăcerilor, care locuieşti fără grijă, care spui în inima ta: Eu sunt
şi nu este alta în afară de mine, nu voi şedea ca o văduvă, nici
nu voi cunoaşte pierderea de copii; **9** Dar aceste două lucruri
vor veni la tine într-o clipă, într-o singură zi, pierderea de copii
şi văduvia; vor veni peste tine în desăvârşirea lor din cauza
mulţimii vrăjitoriilor tale şi pentru marele număr al farmecelor
tale. **10** Fiindcă te-ai încrezut în stricăciunea ta, ai spus: Nimeni
nu mă vede. Înţelepciunea şi cunoaşterea ta te-au pervertit; şi ai
spus în inima ta: Eu sunt şi nu este alta în afară de mine. **11** De
aceea răul va veni peste tine; nu vei şti de unde se ridică, şi
nenorocirea va cădea peste tine; nu vei fi în stare să o dai jos, şi
dintr-odată va veni peste tine pustiire pe care nu ai cunoscut-o.
12 Stai acum cu farmecele tale şi cu mulţimea vrăjitoriilor tale,
în care ai ostenit din tinereţea ta; dacă astfel vei trage vreun
folos, dacă astfel vei putea învinge. **13** Eşti obosită de mulţimea
sfaturilor tale. Să se ridice în picioare acum astrologii, privitorii
la stele, prezicătorii după lună şi să te salveze de cele ce vor

veni peste tine. **14** Iată, vor fi ca mirişte; focul îi va arde; nu se
vor elibera din puterea flăcării, nu va fi cărbune la care să se
încălzească, nici foc pentru a sta înaintea lui. **15** Astfel îţi vor fi
aceia cu care te-ai ostenit, comercianţii din tinereţea ta; se va
duce fiecare la ale lui; nimeni nu te va salva.

48 Ascultaţi aceasta, casă a lui Iacob, care sunteţi numiţi după
numele lui Israel şi aţi ieşit din apele lui Iuda, care juraţi pe
numele DOMNULUI şi amintiţi despre Dumnezeul lui Israel,
dar nu în adevăr, nici în dreptate. **2** Fiindcă se numesc pe ei
înşişi după cetatea sfântă şi se sprijină pe Dumnezeul lui Israel;
DOMNUL oştirilor este numele său. **3** Am vestit de la început
lucrurile din vechime; şi au ieşit din gura mea şi le-am arătat;
le-am făcut dintr-odată şi s-au întâmplat. **4** Deoarece am ştiut
că tu eşti încăpăţânat şi gâtul tău este un tendon de fier şi
sprânceana ta de aramă; **5** Ţi-am vestit de la început; înainte să
se fi întâmplat ţi-am arătat, ca nu cumva să spui: Idolul meu le-a
făcut şi chipul meu cioplit şi chipul meu turnat le-a poruncit.
6 Tu ai auzit; priveşte toate acestea; şi refuzaţi să [le] vestiţi?
Ţi-am arătat lucruri noi din acest timp, chiar lucruri ascunse
şi nu le-ai cunoscut. **7** Acum sunt create şi nu de la început;
chiar înaintea zilei acesteia nu le-ai auzit; ca nu cumva să spui:
Iată, le-am ştiut. **8** Da, nu le-ai auzit; da, nu le-ai cunoscut; da,
din acel timp când urechea ta nu a fost deschisă, fiindcă am
ştiut că te vei purta foarte perfid şi din pântece ai fost numit un
încălcător [de lege]. **9** De dragul numelui meu îmi voi amâna
mânia şi pentru lauda mea mă voi abţine pentru tine, ca să nu te
stârpesc. **10** Iată, te-am curăţat, dar nu cu argint; te-am ales în
cuptorul de necaz. **11** De dragul meu, chiar de dragul meu, o voi
face, căci cum să fie numele meu murdărit? Şi nu voi da gloria

mea altuia. **12** Daţi-mi ascultare, Iacob şi Israel, cei chemaţi ai
mei; eu sunt el; eu sunt cel dintâi, şi cel de pe urmă. **13** Mâna
mea de asemenea a întemeiat pământul şi dreapta mea a întins
cerurile, când le chem, ele se ridică în picioare împreună. **14** Voi
toţi, adunaţi-vă şi ascultaţi; cine dintre ei a vestit aceste lucruri?
DOMNUL l-a iubit, el îşi va împlini plăcerea asupra Babilonului şi
braţul său va fi asupra caldeenilor. **15** Eu, chiar eu, am vorbit;
da, l-am chemat, l-am adus şi îşi va face calea prosperă. **16**
Apropiaţi-vă de mine, ascultaţi aceasta; nu am vorbit în taină de
la început; de când au fost aceste lucruri, eu sunt acolo; şi acum
Domnul DUMNEZEU şi Duhul său m-a trimis. **17** Astfel spune
DOMNUL, Răscumpărătorul tău, Cel Sfânt al lui Israel: Eu sunt
DOMNUL Dumnezeul tău care te învaţă ce îţi este de folos, care
te duce pe calea pe care trebuie să mergi. **18** O de ai fi dat
ascultare poruncilor mele! Atunci pacea ta ar fi fost ca un râu şi
dreptatea ta ca valurile mării; **19** Sămânţa ta de asemenea ar fi
fost ca nisipul şi urmaşii adâncurilor tale ca pietrişul acesteia;
numele său nu trebuia nici stârpit, nici nimicit dinaintea mea. **20**
Ieşiţi din Babilon, fugiţi de caldei, vestiţi cu o voce de cântare,
spuneţi aceasta, rostiţi aceasta până la capătul pământului;
spuneţi: DOMNUL a răscumpărat pe servitorul său Iacob. **21** Şi
ei nu au însetat când el i-a condus prin pustiuri, a făcut apele să
curgă din stâncă pentru ei, a despicat de asemenea stânca
şi apele au ţâşnit. **22** Nu este pace pentru cei stricaţi, spune
DOMNUL.

49 Ascultaţi-mă insule; şi daţi ascultare, voi popoare de departe;
DOMNUL m-a chemat din pântece; din adâncurile mamei mele a
amintit de numele meu. **2** Şi mi-a făcut gura ca o sabie ascuţită;
în umbra mâinii lui m-a ascuns şi m-a făcut o săgeată lustruită;

în tolba lui m-a ascuns; **3** Şi mi-a spus: Israele, tu eşti servitorul
meu în care voi fi glorificat. **4** Atunci am spus: Am ostenit în
zadar, mi-am cheltuit puterea pentru nimic şi în zadar, totuşi
judecata mea este la DOMNUL şi lucrarea mea la Dumnezeul
meu. **5** Şi acum, spune DOMNUL care m-a format din pântece
să fiu servitorul său, să aduc pe Iacob din nou la el: Deşi
Israel nu este adunat, totuşi voi fi glorios în ochii DOMNULUI şi
Dumnezeul meu va fi tăria mea. **6** Iar el a spus: Este un lucru
uşor să fii servitorul meu pentru a ridica triburile lui Iacob şi a
restaura pe cei păstraţi ai lui Israel, de asemenea te voi da ca
o lumină neamurilor, ca să fii salvarea mea până la capătul
pământului. **7** Astfel spune DOMNUL, Răscumpărătorul lui Israel
[şi] Cel Sfânt al său, celui pe care omul îl dispreţuieşte, celui pe
care naţiunea îl detestă, unui servitor al conducătorilor: Împăraţi
vor vedea şi se vor ridica, prinţi de asemenea se vor închina,
datorită DOMNULUI care este credincios [şi] Celui Sfânt al lui
Israel, iar el te va alege pe tine. **8** Astfel spune DOMNUL: La
timpul îndurării te-am auzit, şi în ziua salvării te-am ajutat; şi te
voi păstra şi te voi da ca legământ al poporului, pentru a întemeia
pământul, să faci să moştenească moştenirile pustiite; **9** Ca
să spui prizonierilor: Mergeţi înainte; celor ce sunt în întuneric:
Arătaţi-vă. Vor paşte pe lângă drumuri şi păşunile lor vor fi în
toate locurile înalte. **10** Nu vor flămânzi nici nu vor înseta; nici
căldura nici soarele nu îi vor lovi, căci cel ce are milă de ei îi va
conduce, pe lângă izvoarele de apă îi va călăuzi. **11** Şi toţi munţii
mei îi voi face o cale şi drumurile mele mari vor fi înălţate. **12**
Iată, aceştia vor veni de departe; şi, iată, aceştia din nord şi din
vest şi aceştia din ţara lui Sinim. **13** Cântaţi, cerurilor; şi bucură-
te, pământule; şi izbucniţi în cântare, munţilor, fiindcă DOMNUL

a mângâiat poporul lui şi va avea milă de cei nenorociţi ai lui. **14**
Dar Sionul a spus: DOMNUL m-a părăsit şi Domnul meu m-a
uitat. **15** Poate o femeie să îşi uite copilul sugar, încât să nu
aibă milă de fiul pântecelui ei? Da, ei pot uita, totuşi eu nu te
voi uita. **16** Iată, te-am gravat pe palmele mâinii mele; zidurile
tale sunt întotdeauna înaintea mea. **17** Copiii tăi se vor grăbi;
nimicitorii tăi şi cei ce te-au risipit vor pleca de la tine. **18** Ridică-
ţi ochii de jur împrejur şi priveşte, toţi aceştia se adună [şi] vin
la tine. Precum eu trăiesc, spune DOMNUL, cu siguranţă te
vei înveşmânta cu ei toţi, precum cu un ornament şi îi vei lega
de tine, precum o mireasă. **19** Fiindcă locurile tale risipite şi
pustiite şi ţara nimicirii tale, vor fi acum prea înguste din cauza
locuitorilor şi cei ce te-au înghiţit vor fi departe. **20** Copiii pe care
îi vei avea, după ce i-ai pierdut pe ceilalţi, vor spune din nou în
urechile tale: Locul este prea strâmt pentru mine, dă-mi loc ca
să locuiesc. **21** Atunci vei spune în inima ta: Cine mi-a născut
pe aceştia, văzând că mi-am pierdut copiii şi sunt pustiită, o
captivă şi mişcându-mă încoace şi încolo? Şi cine i-a crescut pe
aceştia? Iată, am fost lăsată singură; aceştia, unde au fost? **22**
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, îmi voi înălţa mâna
către neamuri şi voi ridica steagul meu către popor şi ei îţi vor
aduce fiii pe braţe şi fiicele tale vor fi purtate pe umeri. **23** Şi
împăraţi vor fi părinţii tăi îngrijitori şi împărătesele lor mamele
tale îngrijitoare, ţi se vor prosterna cu faţa la pământ şi vor
linge praful piciorului tău; şi vei cunoaşte că eu sunt DOMNUL,
fiindcă nu vor fi ruşinaţi cei ce mă aşteaptă. **24** Va fi luată prada
de la cel puternic, sau captivul legiuit eliberat? **25** Dar astfel
spune DOMNUL: Chiar captivii celui puternic vor fi duşi şi prada
tiranului va fi eliberată, căci mă voi certa cu cel ce se ceartă cu

tine şi îţi voi salva copiii. **26** Şi voi hrăni pe cei ce te oprimă cu
propria lor carne; şi se vor îmbăta cu propriul sânge, precum cu
vin dulce, şi toată făptura va cunoaşte că eu, DOMNUL, sunt
Salvatorul tău şi Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob.

50 Astfel spune DOMNUL: Unde este cartea divorţului mamei
tale, pe care am pus-o deoparte? Sau căruia dintre creditorii mei
te-am vândut? Iată, pentru nelegiuirile voastre v-aţi vândut şi
pentru fărădelegile voastre este mama voastră pusă deoparte. **2**
De ce, atunci când am venit, nu era nimeni? Când am chemat,
nu era nimeni să răspundă? Este mâna mea scurtată de tot,
încât să nu poată răscumpăra, sau nu am putere să eliberez?
Iată, la mustrarea mea usuc marea, fac râurile un pustiu, peştii
lor put, deoarece nu este apă şi mor de sete. **3** Eu îmbrac
cerurile în negru şi fac pânza de sac acoperitoarea lor. **4** Domnul
DUMNEZEU mi-a dat limba învăţatului, să ştiu cum să vorbesc
un cuvânt, la timp, celui obosit; el îmi trezeşte dimineaţă de
dimineaţă, îmi trezeşte urechea să asculte ca cel învăţat. **5**
Domnul DUMNEZEU mi-a deschis urechea şi nu m-am răzvrătit,
nici nu m-am întors înapoi. **6** Mi-am dat spatele celor ce lovesc
şi obrajii celor care au smuls părul, nu mi-am ascuns faţa de la
ruşine şi scuipare. **7** Fiindcă Domnul DUMNEZEU mă va ajuta;
de aceea nu voi fi încurcat, de aceea mi-am făcut faţa precum
cremenea şi ştiu că nu voi fi ruşinat. **8** [Cel] ce mă declară drept
este aproape; cine se va certa cu mine? Să ne ridicăm împreună
în picioare, cine este potrivnicul meu? Să se apropie de mine. **9**
Iată, Domnul DUMNEZEU mă va ajuta; cine este cel ce mă
va condamna? Iată, se vor învechi toţi ca o haină, molia îi va
mânca. **10** Cine printre voi se teme de DOMNUL, care ascultă
de vocea servitorului său, care umblă în întuneric şi nu are

lumină? Să se încreadă în numele DOMNULUI şi să se sprijine
pe Dumnezeul lui. **11** Iată, voi toţi care aprindeţi un foc, care
vă înconjuraţi cu scântei, umblaţi în lumina focului vostru şi în
scânteile pe care le-aţi aprins. Aceasta veţi avea din mâna mea;
vă veţi întinde în întristare.

51 Daţi-mi ascultare, voi care urmaţi dreptatea, voi care căutaţi
pe DOMNUL, priviţi la stânca din care sunteţi ciopliţi şi la gaura
gropii din care sunteţi săpaţi. **2** Priviţi la Avraam tatăl vostru şi la
Sara care v-a născut, fiindcă l-am chemat doar pe el şi l-am
binecuvântat şi l-am înmulţit. **3** Fiindcă DOMNUL va mângâia
Sionul, v-a mângâia toate locurile ei risipite; şi va face pustiul
ei ca Edenul şi deşertul ei ca grădina DOMNULUI; bucurie şi
veselie se vor găsi acolo, mulţumire şi vocea melodiei. **4** Dă-mi
ascultare, poporul meu; şi pleacă urechea la mine, naţiunea
mea, fiindcă o lege va ieşi din mine şi voi face să se odihnească
judecata mea ca o lumină a poporului. **5** Dreptatea mea este
aproape; salvarea mea a ieşit şi braţele mele vor judeca poporul;
insulele mă vor aştepta şi în braţul meu se vor încrede. **6**
Ridicaţi-vă ochii spre ceruri şi priviţi la pământul de dedesubt,
fiindcă cerurile vor dispare ca fumul şi pământul va îmbătrâni ca
un veşmânt şi cei ce locuiesc pe el vor muri în acelaşi fel, dar
salvarea mea va fi pentru totdeauna şi dreptatea mea nu va
fi abolită. **7** Daţi-mi ascultare, voi care cunoaşteţi dreptatea,
poporul în a cărui inimă este legea mea; nu vă temeţi de ocara
oamenilor, nici nu vă fie frică de dispreţuirile lor. **8** Fiindcă molia
ca pe un veşmânt îi va mânca şi îi va mânca viermele ca pe o
lână, dar dreptatea mea va fi pentru totdeauna şi salvarea mea
din generaţie în generaţie. **9** Trezeşte-te, trezeşte-te, îmbracă-
te cu tărie, braţ al DOMNULUI; trezeşte-te, ca în zilele de

demult, în generaţiile din vechime. Nu eşti tu cel care a tăiat
pe Rahab [şi] a rănit dragonul? **10** Nu eşti tu acela care ai
uscat marea, apele marelui adânc; care ai făcut [din] adâncurile
mării o cale de trecere pentru cei răscumpăraţi? **11** De aceea
răscumpăraţii DOMNULUI se vor întoarce şi vor veni cu cântare
în Sion; şi bucurie veşnică va fi peste capul lor, vor căpăta
veselie şi bucurie, iar tristeţea şi jelirea vor fugi. **12** Eu, eu sunt
cel care te mângâie; cine eşti tu, să îţi fie frică de un om care
va muri şi de fiul omului care va fi făcut ca iarba; **13** Şi uiţi
pe DOMNUL, făcătorul tău, care a întins cerurile şi a aşezat
temeliile pământului; şi te-ai temut continuu în fiecare zi din
cauza furiei opresorului, ca şi cum ar fi fost gata să distrugă? Şi
unde [este] furia opresorului? **14** Captivul din exil se grăbeşte
să fie dezlegat şi să nu moară în groapă, nici pâinea să nu îi
se sfârşească. **15** Dar eu sunt DOMNUL Dumnezeul tău, care
a despărţit marea, a cărei valuri au urlat, DOMNUL oştirilor
este numele său. **16** Şi am pus cuvintele mele în gura ta şi
te-am acoperit în umbra mâinii mele, ca să sădesc cerurile
şi să pun temeliile pământului şi să spun Sionului: Tu eşti
poporul meu. **17** Trezeşte-te, trezeşte-te, ridică-te în picioare,
Ierusalime, care ai băut din mâna DOMNULUI paharul furiei lui;
ai băut drojdiile paharului cutremurării şi le-ai stors. **18** Nu este
nimeni să o călăuzească printre toţi fiii pe care i-a născut; nici
să o ia de mână dintre toţi fiii pe care i-a crescut. **19** Aceste
două lucruri au venit la tine; cui îi va părea rău pentru tine?
Pustiirea şi distrugerea şi foametea şi sabia; prin cine să te
mângâi? **20** Fiii tăi au leşinat, zac la capătul tuturor străzilor, ca
un taur sălbatic într-o plasă, sunt plini de furia DOMNULUI, de
mustrarea Dumnezeului tău. **21** Ascultă acum, tu cel nenorocit şi

îmbătat, dar nu cu vin, **22** Astfel spune Domnul tău DOMNUL şi
Dumnezeul tău care pledează în cauza poporului său: Iată, am
luat din mâna ta paharul cutremurării, drojdiile paharului furiei
mele; nu îl vei mai bea; **23** Ci îl voi pune în mâna celor ce te
nenorocesc, care au spus sufletului tău: Prosternă-te, să trecem
peste tine, iar tu ţi-ai aşternut trupul ca pământul şi ca strada,
pentru cei ce au trecut pe deasupra.

52 Trezeşte-te, trezeşte-te; îmbracă-ţi tăria, Sioane; îmbracă-te
cu hainele tale frumoase, Ierusalime, cetate sfântă, fiindcă de
acum înainte nu vor mai veni în tine cei necircumcişi şi necuraţi.
2 Scutură-te de praf; ridică-te [şi] şezi jos, Ierusalime, dezleagă-
te de legăturile gâtului tău, tu, cea captivă, fiică a Sionului. **3**
Fiindcă astfel spune DOMNUL: V-aţi vândut pentru nimic; şi
veţi fi răscumpăraţi fără bani. **4** Fiindcă astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Poporul meu a coborât înainte în Egipt pentru a
locui temporar acolo; şi asirianul l-a oprimat fără motiv. **5** De
aceea acum, ce am eu [de făcut] aici, spune DOMNUL, când
poporul meu este luat pentru nimic? Cei ce conduc peste ei îi
fac să urle, spune DOMNUL; şi numele meu este blasfemiat
continuu în fiecare zi. **6** De aceea poporul meu va cunoaşte
numele meu, de aceea vor cunoaşte în acea zi că eu sunt
cel care vorbeşte, iată-mă. **7** Cât de frumoase sunt pe munţi
picioarele celui ce aduce veşti bune, care anunţă pace; care
aduce veştile bune ale [facerii] binelui, care rosteşte salvarea;
care spune Sionului: Dumnezeul tău domneşte! **8** Paznicii tăi vor
ridica vocea; cu vocea vor cânta împreună, fiindcă vor vedea
ochi către ochi, când DOMNUL va aduce din nou Sionul. **9**
Izbucniţi de bucurie, cântaţi împreună, voi locuri risipite ale
Ierusalimului, căci DOMNUL a mângâiat pe poporul său, a

răscumpărat Ierusalimul. **10** DOMNUL şi-a dezgolit braţul sfânt
în ochii tuturor naţiunilor; şi toate marginile pământului vor vedea
salvarea Dumnezeului nostru. **11** Plecaţi, plecaţi, ieşiţi de aici, nu
atingeţi nimic necurat; ieşiţi de acolo; fiţi curaţi, cei care purtaţi
vasele DOMNULUI. **12** Fiindcă nu veţi ieşi cu grabă, nici nu
veţi merge în zbor, căci DOMNUL va merge înaintea voastră; şi
Dumnezeul lui Israel va fi ariergarda voastră. **13** Iată, servitorul
meu se va purta cu chibzuinţă, va fi înălţat şi preamărit şi va
fi foarte sus. **14** Cât de mulţi au fost înmărmuriţi de tine; atât
de desfigurată i-a fost faţa, mai mult decât a oricărui om, şi
înfăţişarea lui mai mult decât a fiilor oamenilor; **15** Astfel el va
stropi multe naţiuni; înaintea lui împăraţii îşi vor închide gurile,
fiindcă vor vedea ceea ce nu li s-a spus; şi vor lua aminte la
ceea ce nu au auzit.

53 Cine a crezut vestea noastră şi cui i s-a arătat braţul
DOMNULUI? **2** Fiindcă el va creşte înaintea lui ca un lăstar şi ca
o rădăcină dintr-un pământ uscat, nu va avea nici formă nici
frumuseţe; şi când îl vom vedea, nu va avea frumuseţe ca să
îl dorim. **3** El este dispreţuit şi respins de oameni; un om al
întristărilor şi obişnuit cu mâhnirea, şi ne-am ascuns de el cum
ne-am ascunde feţele, a fost dispreţuit şi noi nu l-am preţuit. **4**
Cu adevărat el a purtat mâhnirile noastre şi a luat asupra lui
întristările noastre, totuşi l-am socotit bătut, lovit de Dumnezeu
şi chinuit. **5** Dar el a fost rănit pentru fărădelegile noastre,
zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa păcii noastre a fost
asupra lui; şi prin loviturile lui suntem vindecaţi. **6** Noi toţi ca oi
am rătăcit; ne-am întors fiecare la propria cale; şi DOMNUL
a aşezat pe el nelegiuirea noastră a tuturor. **7** A fost oprimat
şi a fost chinuit, totuşi nu şi-a deschis gura, este adus ca un

miel la măcel, ca o oaie mută înaintea tunzătorilor, astfel nu şi-a
deschis gura. **8** A fost luat de la închisoare şi de la judecată, şi
cine va vesti generaţia lui? Fiindcă a fost stârpit din ţara celor
vii, pentru fărădelegea poporului meu a fost el lovit. **9** Şi în
moartea lui şi-a rânduit mormântul cu cei stricaţi şi cu cei bogaţi,
pentru că nu făcuse nimic violent, nici nu era vreo înşelăciune în
gura lui. **10** Totuşi DOMNULUI i-a plăcut să îl zdrobească; l-a
supus suferinţei; când tu îi vei face sufletul o ofrandă pentru
păcat, el va vedea sămânţa lui, îşi va prelungi zilele şi plăcerea
DOMNULUI va prospera în mâna lui. **11** Va vedea din rodul
ostenelii sufletului său şi va fi satisfăcut, prin cunoaşterea lui,
servitorul meu cel drept va declara drepţi pe cei mulţi; şi el va
lua asupra lui nelegiuirile lor. **12** De aceea îi voi da partea lui cu
cei mari şi va împărţi prada cu cei puternici, pentru că şi-a turnat
sufletul până la moarte şi a fost numărat cu călcătorii [de lege]; şi
a purtat păcatul multora şi a mijlocit pentru călcătorii [de lege].

54 Cântă, stearpo, tu care nu ai născut; izbucneşte în cântare
şi strigă tare, tu care nu ai avut durerile naşterii, fiindcă mai
mulţi sunt copiii celei pustiite decât copiii celei măritate, spune
DOMNUL. **2** Lărgeşte locul cortului tău şi să întindă ei perdelele
locuinţelor tale, nu cruţa, lungeşte-ţi funiile şi întăreşte-ţi cuiele;
3 Fiindcă te vei întinde în dreapta şi în stânga; şi sămânţa ta va
moşteni neamurile şi va face cetăţile pustiite să fie locuite. **4** Nu
te teme, căci nu vei fi ruşinată, nici nu vei fi încurcată; fiindcă nu
vei fi dată de ruşine, pentru că vei uita ruşinea tinereţii tale şi nu
îţi vei mai aminti ocara văduviei tale. **5** Fiindcă Făcătorul tău este
soţul tău; DOMNUL oştirilor este numele său; şi Răscumpărătorul
tău, Cel Sfânt al lui Israel; Dumnezeul întregului pământ va fi el
numit. **6** Căci DOMNUL te-a chemat ca pe o femeie părăsită

şi mâhnită în duh şi o soţie a tinereţii, când ai fost refuzată,
spune Dumnezeul tău. **7** Pentru puţin timp te-am părăsit, dar
cu îndurări mari te voi aduna. **8** Într-o fărâmă de furie mi-am
ascuns faţa de tine pentru o clipă, dar cu bunătate veşnică voi
avea milă de tine, spune DOMNUL, Răscumpărătorul tău. **9**
Fiindcă aceasta este ca apele lui Noe pentru mine, căci aşa cum
am jurat că apele lui Noe nu vor mai trece peste pământ, tot
astfel am jurat că nu mă voi mai înfuria pe tine, nici nu te voi mai
mustra. **10** Căci munţii se vor depărta şi dealurile vor fi mutate,
dar bunătatea mea nu se va depărta de tine, nici legământul
păcii mele nu va fi mutat, spune DOMNUL, care are milă de tine.
11 Tu, cea chinuită, aruncată de furtună [şi] nemângâiată, iată,
voi pune pietrele tale cu frumoase culori şi voi pune temeliile tale
cu safire. **12** Şi voi face ferestrele tale din agate şi porţile tale din
rubine şi toate graniţele tale din pietre plăcute. **13** Şi toţi copiii tăi
vor fi discipoli ai DOMNULUI; şi mare va fi pacea copiilor tăi. **14**
În dreptate vei fi întemeiată; de oprimare vei fi departe, pentru
că nu te vei teme; şi de groază, fiindcă nu se va apropia de
tine. **15** Iată, cu siguranţă ei se vor aduna, dar aceasta nu va
fi de la mine, oricine se va aduna împotriva ta va cădea din
cauza ta. **16** Iată, eu l-am creat pe fierar care suflă cărbunii în
foc şi care aduce o unealtă pentru munca lui; şi l-am creat pe
risipitorul pentru a distruge. **17** Nicio armă formată împotriva ta
nu va prospera; şi fiecare limbă ce se va ridica împotriva ta în
judecată o vei condamna. Aceasta este moştenirea servitorilor
DOMNULUI şi dreptatea lor este de la mine, spune DOMNUL.

55 Voi, toţi cei însetaţi, veniţi la ape, şi cel ce nu are bani, veniţi,
cumpăraţi şi mâncaţi; da, veniţi, cumpăraţi vin şi lapte fără bani
şi fără preţ. **2** Pentru ce cheltuiţi bani pentru ce nu este pâine?

Şi osteneala voastră pentru ceea ce nu satură? Daţi-mi atent
ascultare şi mâncaţi ceea ce este bun şi să se desfete sufletul
vostru în grăsime. **3** Plecaţi-vă urechile şi veniţi la mine, ascultaţi
şi sufletul vostru va trăi; iar eu voi face un legământ veşnic cu
voi, conform îndurărilor sigure ale lui David. **4** Iată, l-am dat ca
martor poporului, un conducător şi comandant poporului. **5** Iată,
vei chema o naţiune pe care nu o cunoşti, şi naţiuni care nu te-
au cunoscut vor alerga la tine datorită DOMNULUI Dumnezeului
tău şi pentru Cel Sfânt al lui Israel, căci el te-a glorificat. **6**
Căutaţi pe DOMNUL cât mai poate fi găsit, chemaţi-l cât mai
este aproape; **7** Să îşi părăsească cel stricat calea şi omul
nedrept gândurile lui, şi să se întoarcă la DOMNUL, iar el va
avea milă de el; şi la Dumnezeul nostru, căci el îşi înmulţeşte
iertarea. **8** Fiindcă gândurile mele nu sunt gândurile tale, nici
căile tale nu sunt căile mele, spune DOMNUL. **9** Căci aşa [cum]
cerurile sunt mai sus decât pământul, tot aşa căile mele sunt
mai înalte decât căile voastre şi gândurile mele decât gândurile
voastre. **10** Căci aşa cum coboară ploaia şi zăpada din cer şi nu
se întoarce acolo, ci udă pământul şi îl face să încolţească şi să
înmugurească, pentru a da sămânţă semănătorului şi pâine
celui ce mănâncă, **11** Tot aşa va fi cuvântul meu care iese din
gura mea, nu se va întoarce la mine gol, ci va împlini ceea ce
îmi place şi va prospera în lucrul la care l-am trimis. **12** Fiindcă
veţi ieşi cu bucurie şi veţi fi conduşi cu pace, munţii şi dealurile
vor izbucni înaintea voastră în cântare şi toţi copacii câmpului
vor bate din palme. **13** În loc de spin va răsări bradul şi în loc de
mărăcine va răsări pomul de mirt şi va fi DOMNULUI ca nume,
ca un semn veşnic care nu va fi stârpit.

56 Astfel spune DOMNUL: Păziţi judecata şi faceţi dreptate,
fiindcă salvarea mea este aproape să vină şi dreptatea mea să
fie revelată. **2** Binecuvântat este omul care face aceasta şi fiul
omului care se ţine de aceasta; care ţine sabatul ca să nu îl
spurce şi îşi ţine mâna de la a face vreun rău. **3** Nu lăsa pe fiul
străinului, care s-a alăturat DOMNULUI, să vorbească, spunând:
DOMNUL m-a separat în întregime de poporul lui; nici nu lăsa
pe famen să spună: Iată, eu sunt un pom uscat. **4** Fiindcă astfel
spune DOMNUL, famenilor ce ţin sabatele mele şi aleg lucrurile
care îmi plac mie şi apucă legământul meu; **5** Lor le voi da în
casa mea şi în înăuntrul zidurilor mele un loc şi un nume mai
bun decât al fiilor şi al fiicelor, le voi da un nume veşnic, ce
nu va fi stârpit. **6** De asemenea fiii străinului, care se alătură
DOMNULUI, pentru a-l servi şi pentru a iubi numele DOMNULUI,
pentru a fi servitorii lui, oricine ţine sabatul ca să nu îl spurce şi
apucă legământul meu; **7** Chiar pe ei îi voi aduce la muntele
meu sfânt şi îi voi bucura în casa mea de rugăciune, ofrandele
lor arse şi sacrificiile lor vor fi primite pe altarul meu; căci casa
mea se va numi casă de rugăciune pentru toate popoarele. **8**
Domnul DUMNEZEU care adună pe proscrişii lui Israel spune:
Voi aduna încă şi pe alţii la el, pe lângă cei adunaţi la el. **9** Voi,
toate fiarele câmpului, veniţi să mâncaţi, da, voi, toate fiarele
din pădure. **10** Paznicii lui sunt orbi, sunt toţi neştiutori, ei sunt
toţi câini muţi, nu pot lătra, dormind, stând întinşi, iubind să
dormiteze. **11** Da, sunt câini lacomi care nu pot avea niciodată
destul şi sunt păstori care nu pot înţelege, toţi privesc la propria
cale, fiecare la câştigul său, din partea sa. **12** Veniţi, spun ei, voi
aduce vin şi ne vom umple cu băutură tare; şi mâine va fi ca
astăzi [şi] mult mai abundent.

57 Cel drept piere şi nimeni nu pune aceasta la inimă, şi
oameni miloşi sunt luaţi, fără ca nimeni să ia aminte că cel drept
este luat de la răul ce vine. **2** El va intra în pace, ei se vor odihni
în paturile lor, fiecare umblând în integritatea lui. **3** Dar apropiaţi-
vă aici, voi, fii ai vrăjitoarei, sămânţă a adulterului şi a curvei. **4**
De cine vă bateţi voi joc? Împotriva cui lărgiţi gura [şi] scoateţi
limba? Nu sunteţi copii ai fărădelegii, o sămânţă a falsităţii, **5**
Aprinzându-vă cu idoli sub fiecare pom verde, ucigând copiii în
văile de sub coastele stâncilor? **6** Printre pietrele netede ale
pârâului este partea ta; ele, ele sunt sorţul tău, lor le-ai turnat
un dar de băutură, ai adus un dar de mâncare. Să primesc eu
mângâiere în acestea? **7** Pe un munte îngâmfat şi înalt ţi-ai
aşezat patul, chiar până acolo ai mers să aduci sacrificiu. **8** De
asemenea în spatele uşilor şi al stâlpilor ţi-ai aşezat amintirea,
căci te-ai descoperit altuia [şi] nu mie şi te-ai urcat, ţi-ai lărgit
patul şi ţi-ai făcut un legământ cu ei; ai iubit patul lor unde l-
ai văzut. **9** Şi ai mers la împărat cu untdelemn şi ai înmulţit
miresmele tale şi ai trimis mesagerii tăi departe şi te-ai înjosit
chiar până la iad. **(Sheol h7585)** **10** Ai obosit de măreția căilor tale;
totuşi nu ai spus: Nu este speranţă; ai găsit viaţa mâinii tale; de
aceea nu te-ai mâhnit. **11** Şi de cine te-ai temut sau înfricat, că ai
minţit şi nu ţi-ai amintit de mine, nici nu ai pus aceasta la inimă?
Nu am tăcut încă din vechime, iar tu nu te-ai temut de mine? **12**
Voi vesti dreptatea ta şi faptele tale, deoarece nu îţi vor folosi. **13**
Când strigi, să te elibereze mulţimile tale; dar vântul le va duce
pe toate; zădărnicia le va lua, dar cel ce îşi pune încrederea în
mine va stăpâni pământul şi va moşteni muntele meu sfânt; **14**
Şi va spune: Înălţaţi, înălţaţi, pregătiţi calea, îndepărtaţi piatra de
poticnire din calea poporului meu. **15** Fiindcă astfel spune Cel

înalt şi preaînalt care locuieşte în eternitate, al cărui nume este
Sfânt: Eu locuiesc în locul înalt şi sfânt cu cel care de asemenea
este al unui duh căit şi umil, pentru a înviora duhul celui umil
şi pentru a înviora inima celor căiţi. **16** Căci nu mă voi certa
pentru totdeauna, nici nu voi fi totdeauna furios, fiindcă duhul ar
lipsi dinaintea mea şi sufletele pe care le-am făcut. **17** Pentru
nelegiuirea lăcomiei lui m-am înfuriat şi l-am lovit, m-am ascuns
şi m-am înfuriat, iar el a continuat cu perversitate pe calea inimii
lui. **18** Am văzut căile lui şi îl voi vindeca, de asemenea îl voi
conduce şi îi voi restaura mângâieri, lui şi jelitorilor lui. **19** Eu
creez rodul buzelor. Pace, pace celui ce este departe şi celui
ce este aproape, spune DOMNUL; şi îl voi vindeca. **20** Dar
cei stricaţi sunt ca marea tulburată, când nu se poate odihni,
ale cărei ape aruncă noroi şi pământ. **21** Nu este pace, spune
Dumnezeul meu, celui stricat.

58 Strigă tare, nu cruţa, ridică-ţi vocea ca o trâmbiţă şi arată
poporului meu fărădelegea lor şi casei lui Iacob păcatele lor. **2**
Totuşi ei mă caută zilnic şi se desfată să cunoască ale mele
căi, ca o naţiune care a făcut dreptate şi nu a părăsit rânduiala
Dumnezeului lor, ei cer de la mine rânduielile dreptăţii; se desfată
în a se apropia de Dumnezeu. **3** Pentru ce am postit, spun
ei, şi tu nu vezi? Pentru ce ne-am chinuit sufletul, şi tu nu iei
la cunoştinţă? Iată, în ziua postului vostru voi găsiţi plăcere
şi stoarceţi de [la servitorii voştri] toate muncile datorate. **4**
Iată, postiţi pentru ceartă şi polemică şi pentru a lovi cu pumnul
stricăciunii, nu postiți ca astăzi pentru a vă face vocea auzită în
înalt. **5** Este acesta postul pe care eu l-am ales? O zi pentru om
[ca] să îşi chinuiască sufletul? Este pentru a-şi pleca al său cap
ca o trestie şi a-şi întinde pânză de sac şi cenuşă sub el? Vei

numi aceasta un post şi o zi bine primită pentru DOMNUL? **6** Nu
este acesta postul pe care l-am ales eu? A dezlega legăturile
stricăciunii, a desface sarcinile grele şi a lăsa pe oprimaţi să
meargă liberi şi să frângeţi fiecare jug? **7** Nu este a împărţi
pâinea ta celui flămând şi să aduci la casa ta pe săracii care
sunt lepădaţi? Când vezi pe cel gol, să îl acoperi; şi să nu te
ascunzi de propria ta carne? **8** Atunci lumina ta va izbucni ca
dimineaţa şi sănătatea ta va creşte repede şi dreptatea ta va
merge înaintea ta; gloria DOMNULUI va fi ariergarda ta. **9** Atunci
vei chema şi DOMNUL va răspunde; vei striga, iar el va spune:
Sunt aici. Dacă iei din mijlocul tău jugul, arătarea cu degetul şi
vorbirea zadarnică, **10** Şi dacă îţi întinzi sufletul spre cel flămând
şi saturi sufletul chinuit, atunci lumina ta se va ridica în întuneric
şi întunecimea ta va fi ca amiaza; **11** Şi DOMNUL te va călăuzi
continuu şi va sătura sufletul tău chiar în secetă şi va îngrăşa
oasele tale; şi vei fi ca o grădină udată şi ca un izvor de apă, ale
cărui ape nu lipsesc. **12** Şi cei care vor ieși din tine vor reconstrui
locurile vechi, risipite, vei ridica temeliile multor generaţii; şi vei fi
numit: Reparatorul spărturii, Restauratorul cărărilor de locuit. **13**
Dacă îţi întorci piciorul de la sabat, de la a-ţi face plăcerea în
ziua mea sfântă, şi vei chema sabatul o desfătare, sabatul sfânt
al DOMNULUI, demn de cinste, şi îl vei cinsti, nefăcând propriile
tale căi, nici găsind propria plăcere, nici vorbind propriile tale
cuvinte, **14** Atunci te vei desfăta în DOMNUL; şi te voi face să
călăreşti peste locurile înalte ale pământului şi te voi hrăni cu
moştenirea tatălui tău, Iacob, căci gura DOMNULUI a vorbit
aceasta.

59 Iată, mâna DOMNULUI nu s-a scurtat, încât să nu poată
salva, nici urechea lui nu s-a îngreunat, încât să nu poată

auzi; **2** Ci nelegiuirile voastre au făcut o despărţire între voi
şi Dumnezeul vostru şi păcatele voastre au ascuns faţa lui de
voi, ca să nu asculte. **3** Fiindcă mâinile vă sunt întinate cu
sânge şi degetele voastre cu nelegiuire; buzele voastre au vorbit
minciuni, limba voastră a bolborosit perversitate. **4** Nimeni nu
strigă după dreptate, nimeni nu pledează pentru adevăr, ei se
încred în deşertăciune şi vorbesc minciuni; concep ticăloşie şi
nasc nelegiuire. **5** Clocesc ouă de năpârcă şi ţes pânză de
păianjen, cel ce mănâncă ouăle lor moare şi dacă se striveşte
unul, iese o viperă. **6** Pânzele lor nu vor deveni veşminte, nici nu
se vor acoperi cu faptele lor, faptele lor sunt fapte ale nelegiuirii
şi actul de violenţă este în mâinile lor. **7** Picioarele lor aleargă la
rău şi se grăbesc să verse sânge nevinovat, gândurile lor sunt
gânduri ale nelegiuirii; risipire şi nimicire sunt pe cărările lor. **8**
Calea păcii ei nu o cunosc; şi nu este judecată în umbletele lor,
şi-au făcut cărări strâmbe, oricine umblă în ele nu va cunoaşte
pace. **9** De aceea judecata este departe de noi, şi dreptatea
nu ne ajunge, aşteptăm lumină, dar iată, întuneric; strălucire,
dar umblăm în întunecime. **10** Bâjbâim căutând zidul ca orbii
şi bâjbâim ca şi cum nu am avea ochi, ne poticnim la amiază
ca noaptea; suntem în locuri pustiite ca morţi. **11** Răcnim toţi
ca urşii şi jelim mult ca porumbeii, căutăm judecata, dar nu
este niciuna; salvarea, dar este departe de noi. **12** Fiindcă
fărădelegile noastre s-au înmulţit înaintea ta şi păcatele noastre
mărturisesc împotriva noastră, căci fărădelegile noastre sunt cu
noi; şi cât despre nelegiuirile noastre, le cunoaştem; **13** Făcând
fărădelege şi minţind împotriva DOMNULUI şi îndepărtându-ne
de Dumnezeul nostru, vorbind asuprire şi răzvrătire, concepând
şi rostind din inimă cuvintele minciunii. **14** Şi judecata s-a întors

înapoi şi dreptatea stă departe, căci adevărul a căzut în stradă
şi echitatea nu poate intra. **15** Da, adevărul lipseşte; şi cel ce
se depărtează de rău se face pe sine o pradă, şi DOMNUL
a văzut aceasta şi nu i-a plăcut că nu este judecată. **16** Şi a
văzut că nu este om şi s-a minunat că nu este mijlocitor, de
aceea braţul său i-a adus salvare; şi dreptatea lui, ea l-a sprijinit.
17 Căci a îmbrăcat dreptatea ca pe un pieptar şi şi-a pus pe
cap un coif al salvării; şi a îmbrăcat veşmintele răzbunării ca
îmbrăcăminte şi a fost acoperit cu zel precum cu o mantie. **18**
Conform faptelor lor, astfel va răsplăti el, furie potrivnicilor săi,
recompensă duşmanilor săi; insulelor le va răsplăti fapta lor. **19**
Astfel cei de la apus se vor teme de numele DOMNULUI, şi de
gloria lui cei de la răsăritul soarelui. Când duşmanul va intra ca
un potop, Duhul DOMNULUI va ridica un steag împotriva lui. **20**
Şi Răscumpărătorul va veni în Sion şi la cei din Iacob care se
vor întoarce de la fărădelege, spune DOMNUL. **21** Cât despre
mine, acesta este legământul meu cu ei, spune DOMNUL: Duhul
meu care este peste tine şi cuvintele mele pe care le-am pus în
gura ta, nu se vor depărta de gura ta, nici din gura seminţei tale,
nici din gura seminţei seminţei tale, spune DOMNUL, de acum şi
pentru totdeauna.

60 Ridică-te, străluceşte, căci lumina ta a venit şi gloria
DOMNULUI a răsărit peste tine. **2** Căci, iată, întunericul va
acoperi pământul şi întunericul gros poporul; dar DOMNUL va
răsări peste tine şi gloria lui va fi văzută peste tine. **3** Şi neamurile
vor veni la lumina ta şi împăraţii la strălucirea răsăritului tău. **4**
Ridică-ţi ochii de jur împrejur şi priveşte, toţi se adună împreună,
ei vin la tine, fiii tăi vor veni de departe şi fetele tale vor fi îngrijite
lângă tine. **5** Atunci vei vedea şi vei curge de bucurie şi inima

ta se va teme şi se va lărgi; deoarece plinătatea mării se va
întoarce spre tine, forţele neamurilor vor veni la tine. **6** Mulţimea
cămilelor te va acoperi, dromaderii din Madian şi Efa; toţi cei
din Seba vor veni, vor aduce aur şi tămâie; şi vor vesti laudele
DOMNULUI. **7** Toate turmele Chedarului se vor aduna la tine,
berbecii Nebaiotului îţi vor servi, se vor urca pe altarul meu şi vor
fi bine primiţi, iar casa gloriei mele eu o voi glorifica. **8** Cine sunt
aceştia care zboară ca un nor şi ca porumbeii la porumbarele
lor? **9** Da, insulele mă vor aştepta şi mai întâi [vor fi] corăbiile
din Tarsis, pentru a aduce pe fiii tăi de departe, argintul şi aurul
lor cu ei, pentru numele DOMNULUI Dumnezeul tău şi al Celui
Sfânt al lui Israel, deoarece el te-a glorificat. **10** Şi fiii străinilor
vor construi zidurile tale şi împăraţii lor îţi vor servi, căci în furia
mea te-am lovit, dar în bunăvoinţa mea am avut milă de tine.
11 De aceea porţile tale vor fi deschise totdeauna; nu vor fi
închise nici ziua, nici noaptea; ca să se aducă la tine tăriile
neamurilor şi să fie aduşi împăraţii lor. **12** Fiindcă naţiunea şi
împărăţia care nu îţi va servi, va pieri; da, acele naţiuni vor fi în
întregime risipite. **13** Gloria Libanului va veni la tine, bradul, pinul
şi merişorul împreună, pentru a înfrumuseţa locul sanctuarului
meu; şi voi face glorios locul picioarelor mele. **14** De asemenea
fiii celor care te-au chinuit vor veni, plecându-se înaintea ta; şi
toţi cei ce te-au dispreţuit se vor prosterna la tălpile picioarelor
tale; şi te vor numi: Cetatea DOMNULUI, Sionul Celui Sfânt al lui
Israel. **15** Deşi ai fost părăsită şi urâtă, astfel încât nimeni nu a
trecut prin tine, te voi face o maiestate eternă, o bucurie a multor
generaţii. **16** De asemenea vei suge laptele neamurilor şi vei
suge sânul împăraţilor şi vei cunoaşte că eu, DOMNUL, sunt
salvatorul tău şi Răscumpărătorul tău, Cel puternic al lui Iacob.

17 Pentru aramă eu voi aduce aur, şi pentru aur voi aduce argint,
şi pentru lemn, aramă, şi pentru pietre, fier; de asemenea voi
face pe ofiţerii tăi pace şi pe colectorii de taxe, dreptate. **18**
Violenţă nu va mai fi auzită în ţara ta, nici risipire nici distrugere
între graniţele tale; dar tu vei numi zidurile tale Salvare, şi porţile
tale Laudă. **19** Soarele nu îți va mai da lumina ziua, nici luna nu
îți va da lumina prin strălucire, ci DOMNUL îţi va fi o lumină
veşnică, şi Dumnezeul tău, gloria ta. **20** Soarele tău nu va mai
apune; nici luna ta nu se va retrage, fiindcă DOMNUL va fi a
ta veşnică lumină şi zilele jelirii tale se vor sfârşi. **21** Poporul
tău de asemenea, ei toţi vor fi drepţi, vor moşteni ţara pentru
totdeauna, lăstarul sădirii mele, lucrarea mâinilor mele, ca eu să
fiu glorificat. **22** Puţinul va deveni o mie şi unul tânăr o naţiune
tare; eu, DOMNUL, voi grăbi aceasta la timpul ei.

61 Duhul Domnului DUMNEZEU este peste mine, deoarece
DOMNUL m-a uns să predic veşti bune celor blânzi; el m-a trimis
să leg pe cei cu inima zdrobită, să vestesc libertate captivilor
şi deschiderea închisorii celor ce sunt legaţi. **2** Să vestesc
anul de îndurare al DOMNULUI şi ziua răzbunării Dumnezeului
nostru; să mângâi pe toţi cei care jelesc. **3** Să rânduiesc celor ce
jelesc în Sion, să le dau frumuseţe în locul cenuşii, untdelemnul
bucuriei în locul jelirii, îmbrăcămintea de laudă în locul duhului
de apăsare; să fie numiţi pomi ai dreptăţii, sadul DOMNULUI, ca
el să fie glorificat. **4** Iar ei vor rezidi vechile ruine, vor ridica din
nou pustiirile de altădată şi vor repara cetăţile risipite, pustiirile
multor generaţii. **5** Şi străini vor sta şi vor paşte turmele tale şi fiii
celor străini vor fi plugarii voştri şi vierii voştri. **6** Dar voi veţi fi
numiţi Preoţi ai DOMNULUI, oamenii vă vor numi Servitori ai
Dumnezeului nostru, veţi mânca bogăţiile neamurilor şi în gloria

lor vă veţi făli. **7** În locul ruşinii voastre veţi primi dublu; şi în
locul ocării se vor bucura în partea lor, de aceea în ţara lor ei vor
stăpâni o parte dublă, bucurie veşnică vor avea. **8** Fiindcă eu,
DOMNUL, iubesc judecata, urăsc jaful pentru ofranda arsă; şi
voi conduce lucrarea lor în adevăr şi voi face un legământ veşnic
cu ei. **9** Şi sămânţa lor va fi cunoscută printre neamuri şi urmaşii
lor printre popoare, toţi cei ce îi văd îi vor recunoaşte, că ei sunt
sămânţa pe care DOMNUL a binecuvântat-o. **10** Mă voi bucura
mult în DOMNUL, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu;
căci m-a îmbrăcat cu veşmintele salvării, m-a acoperit cu roba
dreptăţii, ca un mire ce se împodobeşte cu ornamente şi ca
o mireasă ce se înfrumuseţează cu bijuterii. **11** Căci precum
pământul aduce mugurul său şi precum grădina face lucrurile ce
sunt semănate în ea să răsară, astfel Domnul DUMNEZEU va
face dreptatea şi lauda să răsară înaintea tuturor naţiunilor.

62 De dragul Sionului nu voi tăcea şi de dragul Ierusalimului nu
mă voi odihni, până când dreptatea acestuia va ieşi ca strălucirea
şi salvarea acestuia ca o lampă ce arde. **2** Şi neamurile vor
vedea dreptatea ta şi toţi împăraţii, gloria ta, şi vei fi numită cu un
nume nou, pe care gura DOMNULUI îl va rosti. **3** De asemenea
vei fi o coroană de glorie în mâna DOMNULUI şi o diademă
împărătească în mâna Dumnezeului tău. **4** Nu vei mai fi numită
Părăsită; nici ţara ta nu va mai fi numită Pustiită, ci vei fi numită
Hefţiba, şi ţara ta Beula; fiindcă DOMNUL se desfată în tine şi
ţara ta va fi căsătorită. **5** Căci precum un tânăr se căsătoreşte
cu o fecioară, tot astfel fiii tăi se vor căsători cu tine, şi precum
mirele se bucură de mireasă, tot astfel Dumnezeul tău se va
bucura de tine. **6** Am aşezat paznici pe zidurile tale, Ierusalime,
care niciodată nu vor tăcea nici zi nici noapte, voi, care amintiţi

despre DOMNUL, nu păstraţi tăcere, **7** Şi nu îi daţi odihnă, până
când va întemeia Ierusalimul şi îl va face de laudă pe pământ. **8**
DOMNUL a jurat pe dreapta sa şi pe braţul tăriei lui: Negreşit,
nu îţi voi mai da grânele să fie mâncare pentru duşmanii tăi; şi
fiii străinului nu vor mai bea vinul tău, pentru care ai ostenit, **9** Ci
cei care l-au adunat îl vor mânca şi vor lăuda pe DOMNUL; şi
cei ce l-au strâns îl vor bea în curţile sfinţeniei mele. **10** Treceţi,
treceţi pe porţi; pregătiţi calea poporului; înălţaţi, înălţaţi drumul
mare; scoateţi pietrele; ridicaţi un steag pentru popor. **11** Iată,
DOMNUL a vestit până la marginea lumii: Spuneţi fiicei Sionului:
Iată, salvarea ta vine; iată, răsplata lui este cu el şi lucrarea lui
înaintea lui. **12** Iar ei îi vor numi: Poporul sfânt, Răscumpăraţii
DOMNULUI, şi tu te vei numi: Căutată, O cetate nepărăsită.

63 Cine este acesta care vine din Edom, cu veşminte vopsite
din Boţra? Acesta care este glorios în haina lui, călătorind în
măreţia tăriei lui? Eu cel ce vorbesc în dreptate, puternic pentru
a salva. **2** Pentru ce îţi este haina roşie şi veşmintele tale ca cel
ce calcă în teasc? **3** Am călcat singur în teasc; şi din popor nu a
fost nimeni cu mine, căci îi voi călca în mânia mea şi îi voi călca
în picioare în furia mea; şi sângele lor va fi stropit pe veşmintele
mele şi îmi voi întina toate hainele. **4** Fiindcă ziua răzbunării
este în inima mea şi anul răscumpăraţilor mei este aproape. **5** Şi
am privit şi nu a fost nimeni să ajute; şi m-am minunat că nu a
fost nimeni să susţină, de aceea braţul meu mi-a adus salvare;
şi furia mea, ea m-a susţinut. **6** Şi voi călca poporul în mânia
mea şi îi voi îmbăta în furia mea şi voi doborî tăria lor la pământ.
7 Voi aminti despre bunătatea iubitoare a DOMNULUI şi laudele
DOMNULUI, conform cu tot ce a aşezat DOMNUL peste noi
şi marea bunătate către casa lui Israel, pe care el a aşezat-o

asupra lor conform îndurărilor lui şi conform mulţimii bunătăţilor
lui iubitoare. **8** Fiindcă el a spus: Cu siguranţă ei sunt poporul
meu, copii ce nu vor minţi, astfel el a fost Salvatorul lor. **9** În
toată nenorocirea lor el a fost nenorocit şi îngerul dinaintea feţei
lui i-a salvat, în dragostea lui şi în mila lui i-a răscumpărat; şi i-
a dus şi i-a purtat în toate zilele din vechime. **10** Dar ei s-au
răzvrătit şi au chinuit Duhul său sfânt, de aceea s-a întors pentru
a fi duşmanul lor şi a luptat împotriva lor. **11** Atunci şi-a amintit
zilele din vechime, de Moise şi poporul său, spunând: Unde este
cel care i-a adus din mare cu păstorul turmei lui? Unde este
cel care a pus Duhul său sfânt în el? **12** Care i-a condus prin
dreapta lui Moise cu braţul său glorios, despărţind apa înaintea
lor, pentru a-şi face un nume veşnic? **13** Care i-a condus prin
adânc, ca pe un cal în pustiu, ca ei să nu se poticnească? **14** Ca
o fiară ce coboară în vale, Duhul DOMNULUI l-a făcut să se
odihnească, astfel ai condus pe poporul tău, pentru a-ţi face un
nume glorios. **15** Uită-te în jos din cer şi priveşte din locuinţa
sfinţeniei tale şi a gloriei tale, unde este zelul şi tăria ta, fiorul
adâncurilor şi a îndurărilor tale către mine? Sunt ele împiedicate?
16 Fără îndoială tu eşti tatăl nostru, deşi dacă Avraam nu știe
despre noi şi Israel nu ne recunoaşte, tu, DOAMNE, eşti tatăl
nostru, răscumpărătorul nostru; numele tău este din veşnicie. **17**
DOAMNE, de ce ne-ai făcut să rătăcim de la căile tale şi ne-ai
împietrit inima de la frica de tine? Întoarce, de dragul servitorului
tău, triburile moştenirii tale. **18** Poporul sfinţeniei tale l-a stăpânit
doar puţin timp, potrivnicii noştri au călcat sanctuarul tău. **19** Noi
suntem ai tăi, niciodată nu ai condus peste ei; nu s-au numit
după numele tău.

64 Ah, de ai voi să rupi cerurile, de ai voi să cobori, ca munţii
să curgă înaintea feţei tale. **2** Ca atunci când focul ce topeşte
arde, focul face apele să fiarbă, pentru a face numele tău
cunoscut potrivnicilor tăi, ca naţiunile să tremure înaintea feţei
tale! **3** Când ai făcut lucruri înfricoşătoare pe care nu le-am
căutat, ai coborât, munţii au curs înaintea feţei tale. **4** Căci de la
începutul lumii oamenii nu au auzit, nici nu au dat ascultare, nici
ochiul nu a văzut, Dumnezeule, în afară de tine, ce a pregătit
pentru cel ce îl aşteaptă. **5** Tu întâmpini pe cel ce se bucură şi
lucrează dreptate, pe cei ce îşi amintesc de tine în cărările tale;
iată, eşti furios; căci am păcătuit; [dar] în ele este stăruinţă şi
noi vom fi salvaţi. **6** Dar noi suntem toţi ca un lucru necurat
şi toate faptele noastre drepte sunt precum zdrenţe murdare;
şi toţi ne ofilim ca o frunză; şi nelegiuirile noastre, ca vântul,
ne-au dus. **7** Şi nu este nimeni care să cheme numele tău,
care să se trezească pentru a te apuca, fiindcă ţi-ai ascuns faţa
de noi şi ne-ai mistuit, din cauza nelegiuirilor noastre. **8** Dar
acum, DOAMNE, tu eşti tatăl nostru; noi suntem lutul, iar tu
olarul nostru; şi noi toţi suntem lucrarea mâinii tale. **9** Nu te
înfuria peste măsură, DOAMNE, nici nu îţi aminti nelegiuirea
pentru totdeauna, iată, priveşte, te implorăm, noi suntem toţi
poporul tău. **10** Cetăţile tale sfinte sunt un pustiu, Sionul este
un pustiu, Ierusalimul o pustiire. **11** Casa noastră sfântă şi
minunată, unde părinţii noştri te-au lăudat, este arsă cu foc, şi
toate lucrurile noastre sunt risipite. **12** Te vei opri de la aceste
lucruri, DOAMNE? Vei tăcea şi ne vei nenoroci peste măsură?

65 Sunt căutat de cei ce nu au întrebat de mine; am fost
găsit de cei ce nu mă căutau; am spus: Iată-mă, iată-mă, unei
naţiuni care nu a fost chemată după numele meu. **2** Mi-am

întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă
într-o cale care nu era bună, după propriile lor gânduri; **3** Un
popor ce mă provoacă la mânie continuu chiar în faţa mea; care
sacrifică în grădini şi arde tămâie pe altare de cărămidă; **4** Care
rămâne printre morminte şi găzduieşte în cavouri, mâncând
carne de porc şi zeamă de urâciuni este [în] vasele lor; **5** Ei,
care spun: Stai singur, nu te apropia de mine, căci sunt mai
sfânt decât tine. Aceştia sunt un fum în nările mele, un foc ce
arde toată ziua. **6** Iată, este scris înaintea mea, nu voi păstra
tăcere, ci voi răsplăti, voi răsplăti în sânul lor, **7** Nelegiuirile
voastre şi nelegiuirile tuturor părinţilor voştri, spune DOMNUL,
care au ars tămâie pe munţi şi m-au blasfemiat pe dealuri, de
aceea le voi măsura în sân lucrarea lor din trecut. **8** Astfel
spune DOMNUL: Precum vinul nou se găseşte în ciorchine,
precum unul spune: Nu îl nimici; căci o binecuvântare este
în el; tot astfel voi face de dragul servitorilor mei, ca să nu îi
nimicesc pe toţi. **9** Şi voi scoate o sămânţă din Iacob şi din
Iuda un moştenitor al munţilor mei, şi aleşii mei vor moşteni
aceasta şi servitorii mei vor locui acolo. **10** Şi Saronul va fi un
staul pentru turme şi valea lui Acor un loc pentru vite să se
întindă, pentru poporul ce m-a căutat. **11** Dar voi sunteţi cei
care părăsesc pe DOMNUL, care uită muntele meu sfânt, care
pregătesc o masă pentru ceata aceea şi care turnaţi darul de
băutură acelui număr. **12** De aceea vă voi număra pentru sabie
şi vă veţi apleca cu toţii la măcel, deoarece când am chemat,
nu aţi răspuns; când am vorbit, nu aţi auzit; ci aţi făcut rău în
ochii mei şi aţi ales aceea în care nu m-am desfătat. **13** De
aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, servitorii mei
vor mânca, dar voi veţi flămânzi; iată, servitorii mei vor bea,

dar voi veţi înseta; iată, servitorii mei se vor bucura, dar voi vă
veţi ruşina; **14** Iată, servitorii mei vor cânta de bucuria inimii,
dar voi veţi plânge de tristeţea inimii şi veţi urla de chinuirea
duhului. **15** Şi veţi lăsa numele vostru ca un blestem aleşilor
mei, fiindcă Domnul DUMNEZEU te va ucide şi va da servitorilor
săi alt nume, **16** Așa că cel ce se binecuvântează pe pământ
se va binecuvânta în Dumnezeul adevărului; şi cel ce jură pe
pământ va jura pe Dumnezeul adevărului; deoarece tulburările
trecute sunt uitate şi pentru că ei sunt ascunşi de la ochii mei.
17 Căci, iată, eu fac noi ceruri şi un nou pământ, şi cele dinainte
nu vor mai fi amintite, nici nu vor mai veni în minte. **18** Dar
veseliţi-vă şi bucuraţi-vă pentru totdeauna în ceea ce fac; căci,
iată, fac Ierusalimul o bucurie şi poporul ei, o veselie. **19** Şi mă
voi bucura în [cetatea] Ierusalimului şi mă voi veseli în poporul
meu, şi vocea plângerii nu va mai fi auzită în ea, nici vocea
plânsului. **20** Nu va mai fi acolo un prunc cu zile puţine, nici
bătrân care să nu îşi împlinească zilele, căci cine va muri în
vârstă de o sută de ani va fi copil; dar păcătosul, în vârstă de o
sută de ani, va fi blestemat. **21** Iar ei vor construi case şi le vor
locui; şi vor sădi vii şi vor mânca rodul lor. **22** Nu vor construi şi
un altul să locuiască; nu vor sădi şi un altul să mănânce, căci
precum zilele unui arbore sunt zilele poporului meu şi aleşii mei
se vor bucura mult de lucrarea mâinilor lor. **23** Nu vor osteni
în zadar, nici nu vor naşte pentru necaz; fiindcă sunt sămânţa
binecuvântaţilor DOMNULUI şi urmaşii lor cu ei. **24** Şi se va
întâmpla, că înainte ca ei să cheme, eu voi răspunde; şi în timp
ce ei încă vorbesc, eu voi auzi. **25** Lupul şi mielul vor paşte
împreună şi leul va mânca paie ca boul, şi ţărână va fi mâncarea

şarpelui. Nu vor face rău nici nu vor nimici în tot muntele meu
sfânt, spune DOMNUL.

66 Astfel spune DOMNUL: Cerul este tronul meu şi pământul
este sprijinul picioarelor mele, unde este casa pe care voi mi-o
construiţi? Şi unde este locul odihnei mele? **2** Căci toate acele
lucruri mâna mea le-a făcut şi toate acele lucruri au fost, spune
DOMNUL, dar la acest om mă voi uita, chiar la cel care este
sărac şi cu un duh căit şi tremură la cuvântul meu. **3** Cel care
ucide un bou este precum ar ucide un om; cel ce sacrifică un
miel, precum ar reteza gâtul unui câine; cel ce aduce un dar,
precum ar fi adus sânge de porc; cel ce arde tămâie, precum ar
fi binecuvântat un idol. Da, ei și-au ales propriile căi şi sufletul li
se desfată în urâciunile lor. **4** De asemenea voi alege amăgirile
lor şi voi aduce temerile lor peste ei; deoarece când am chemat,
nimeni nu a răspuns; când am vorbit, nu au auzit, ci au făcut rău
înaintea ochilor mei şi au ales aceea în care nu mă desfăt. **5**
Ascultaţi cuvântul DOMNULUI, voi ce tremuraţi la cuvântul său:
Fraţii voştri care v-au urât, care vă leapădă de dragul numelui
meu, au spus: Să fie DOMNUL glorificat şi el se va arăta spre
bucuria voastră; dar ei vor fi ruşinaţi. **6** O voce a zgomotului din
cetate, o voce din templu, o voce a DOMNULUI ce întoarce
răsplată duşmanilor lui. **7** Înainte ca ea să aibă durerile naşterii,
a născut; înainte să fi venit durerea ei, a dat naştere unui copil
de parte bărbătească. **8** Cine a auzit un astfel de lucru? Cine a
văzut astfel de lucruri? Va fi făcut pământul să nască totul într-o
singură zi? Sau o naţiune va fi născută deodată? Căci imediat ce
Sionul a avut durerile naşterii, şi-a născut copiii. **9** Voi aduce la
momentul naşterii şi nu voi face să nască? spune DOMNUL; voi
face să nască şi apoi să închid pântecele? spune Dumnezeul

tău. **10** Bucuraţi-vă cu cetatea Ierusalimului şi veseliţi-vă cu ea,
toţi cei ce o iubiţi, bucuraţi-vă cu bucurie împreună cu ea, toţi cei
care jeliţi pentru ea, **11** Ca să sugeţi şi să fiţi săturaţi cu sânii
mângâierilor ei; ca să mulgeţi şi să fiţi desfătaţi cu plinătatea
gloriei sale. **12** Fiindcă astfel spune DOMNUL: Iată, voi întinde
pace spre ea ca un râu şi gloria neamurilor ca un pârâu revărsat,
atunci veţi suge, veţi fi purtaţi pe braţele ei şi dezmierdaţi pe
genunchii ei. **13** Ca pe unul pe care mama lui îl mângâie, la
fel vă voi mângâia şi eu; şi veţi fi mângâiaţi în Ierusalim. **14**
Şi când vedeţi aceasta, inima voastră se va bucura şi oasele
voastre vor înflori ca iarba, şi mâna DOMNULUI va fi cunoscută
de toţi servitorii lui şi indignarea lui de toţi duşmanii săi. **15** Căci,
iată, DOMNUL va veni cu foc şi cu carele lui ca un vârtej de
vânt, să întoarcă mânia lui cu furie şi mustrarea lui cu flăcări de
foc. **16** Fiindcă DOMNUL se va judeca, prin foc şi prin sabia lui,
cu orice făptură; şi cei ucişi de DOMNUL vor fi mulţi. **17** Cei
ce se sfinţesc şi se purifică în grădinile din spatele unui copac
[care este] în mijloc, mâncând carne de porc şi urâciunea şi
şoarecele, vor fi mistuiţi împreună, spune DOMNUL. **18** Căci eu
cunosc faptele şi gândurile lor, se va întâmpla, că voi aduna
toate naţiunile şi limbile; iar ele vor veni şi vor vedea gloria
mea. **19** Şi voi pune un semn printre ei şi voi trimite pe cei ce
scapă de ei, la toate naţiunile, la Tarsis, Pul şi Lud, pe cei ce
încordează arcul, la Tubal şi Iavan, la insulele de departe, care
nu au auzit de faima mea, nici nu au văzut gloria mea; şi vor
vesti gloria mea printre neamuri. **20** Iar ei vor aduce pe toţi
fraţii voştri ca ofrandă DOMNULUI din toate naţiunile pe cai
şi în care şi pe tărgi şi pe catâri şi pe animale iuţi, la muntele
meu sfânt Ierusalim, spune DOMNUL, precum copiii lui Israel

aduc o ofrandă într-un vas curat în casa DOMNULUI. **21** Şi de
asemenea voi lua dintre ei ca preoţi şi ca leviţi, spune DOMNUL.
22 Căci precum cerurile noi şi pământul nou, pe care le voi face,
vor rămâne înaintea mea, spune DOMNUL, tot astfel sămânţa şi
numele vostru vor rămâne. **23** Şi se va întâmpla, că de la o lună
nouă la alta şi de la un sabat la altul, toată făptura va veni să se
închine înaintea mea, spune DOMNUL. **24** Şi vor ieşi şi vor privi
peste trupurile moarte ale oamenilor care au încălcat [legea]
împotriva mea, căci viermele lor nu va muri, nici focul lor nu se
va stinge; şi vor fi de dispreţ pentru toată făptura.

Ieremia

1 Cuvintele lui Ieremia, fiul lui Hilchia, dintre preoții care erau în
Anatot în țara lui Beniamin; **2** Către care cuvântul DOMNULUI a
venit în zilele lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui Iuda, în al
treisprezecelea an al domniei lui. **3** S-a întâmplat de asemenea
în zilele lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, până la
sfârșitul anului al unsprezecelea al lui Zedechia, fiul lui Iosia,
împăratul lui Iuda, până la ducerea Ierusalimului în captivitate
în luna a cincea. **4** Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: **5** Înainte de a te forma în pântece te-am
cunoscut; și înainte să fi ieșit tu din pântece te-am sfințit și te-am
rânduit profet către națiuni. **6** Atunci am spus eu: Ah, Doamne
DUMNEZEULE! Iată, eu nu pot vorbi, pentru că sunt copil. **7** Dar
DOMNUL mi-a spus: Nu spune: Sunt copil, pentru că vei merge
la toți aceia la care te voi trimite și vei vorbi orice îți voi porunci.
8 Nu te teme de fețele lor, pentru că eu sunt cu tine pentru a te
elibera, spune DOMNUL. **9** Atunci DOMNUL și-a întins mâna și
mi-a atins gura. Și DOMNUL mi-a spus: Iată, am pus cuvintele
mele în gura ta. **10** Vezi, în această zi te-am pus peste națiuni și
peste împărății, pentru a dezrădăcina și a dărâma și a distruge
și a surpa, pentru a zidi și pentru a sădi. **11** Mai mult, cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: Ieremia, ce vezi? Iar eu
am spus: Văd un toiag de migdal. **12** Atunci DOMNUL mi-a
spus: Ai văzut bine, pentru că voi grăbi cuvântul meu pentru a-l
împlini. **13** Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară,
spunând: Ce vezi? Iar eu am spus: Văd un cazan fierbând; și
fața lui este spre nord. **14** Atunci DOMNUL mi-a spus: Din nord
va izbucni un rău peste toți locuitorii țării. **15** Pentru că, iată, voi
chema toate familiile împărățiilor nordului, spune DOMNUL; și

vor veni și fiecare își va așeza tronul său la intrarea porților
Ierusalimului și împotriva tuturor zidurilor lui de jur împrejur, și
împotriva tuturor cetăților lui Iuda. **16** Și voi rosti judecățile mele
împotriva lor referitor la toată răutatea lor, ei care m-au părăsit și
au ars tămâie altor dumnezei și s-au închinat înaintea lucrărilor
mâinilor lor. **17** Tu, de aceea, încinge-ți coapsele și ridică-te și
vorbește-le tot ce îți poruncesc; nu te descuraja din cauza fețelor
lor, ca nu cumva să te cobor înaintea lor. **18** Fiindcă, iată, te-am
făcut în această zi o cetate apărată și un stâlp de fier și ziduri
de aramă împotriva întregii țări, împotriva împăraților lui Iuda,
împotriva prinților lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului
țării. **19** Și vor lupta împotriva ta; dar nu te vor învinge, pentru că
eu sunt cu tine, spune DOMNUL, pentru a te elibera.

2 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2**
Mergi și strigă în urechile Ierusalimului, spunând: Astfel spune
DOMNUL: Îmi amintesc de tine, de bunătatea tinereții tale, de
dragostea din timpul logodirii tale, când m-ai urmat în pustie,
într-o țară nesemănată. **3** Sfânt era Israel pentru DOMNUL și
primele roade ale venitului său; toți cei care îl mănâncă vor fi
vinovați; răul va veni peste ei, spune DOMNUL. **4** Ascultați
cuvântul DOMNULUI, voi, casă a lui Iacob și toate familiile
casei lui Israel: **5** Astfel spune DOMNUL: Ce nelegiuire au găsit
părinții voștri în mine, că s-au depărtat de mine și au mers după
deșertăciune și au devenit deșerți? **6** Nici nu au spus: Unde este
DOMNUL care ne-a scos din țara Egiptului, care ne-a condus
prin pustie, printr-o țară de deșerturi și de gropi, printr-o țară
a secetei și a umbrei morții, printr-o țară prin care nu trecuse
nimeni și unde nu locuise niciun om? **7** Și v-am adus într-o țară
roditoare, pentru a mânca rodul ei și bunătatea ei; dar când ați

intrat, ați întinat țara mea și ați făcut moștenirea mea o urâciune.
8 Preoții nu au spus: Unde este DOMNUL? Și cei care mânuiau
legea nu m-au cunoscut; păstorii de asemenea au încălcat legea
împotriva mea și profeții au profețit prin Baal și au umblat după
lucruri care nu sunt de folos. **9** De aceea vă voi implora încă,
spune DOMNUL, și pe copiii copiilor voștri îi voi implora. **10** De
aceea treceți peste insulele Chitimului și vedeți; și trimiteți la
Chedar și luați aminte cu atenție și vedeți dacă este un astfel de
lucru. **11** Și-a schimbat vreo națiune dumnezeii ei, care totuși nu
sunt dumnezei? Dar poporul meu și-a schimbat gloria pentru
ceea ce nu este de folos. **12** Fiți înmărmurite, voi cerurilor, la
aceasta, și înfricoșați-vă, faceți-vă ca pustiul, spune DOMNUL.
13 Căci poporul meu a făcut două rele; m-au părăsit, izvorul
apelor vii și și-au săpat fântâni, fântâni crăpate, care nu pot ține
apă. **14** Este Israel un servitor? Este el un sclav născut în casă?
De ce este el jefuit? **15** Leii tineri au răcnit împotriva lui, și au
strigat și i-au risipit țara; cetățile lui sunt arse și fără locuitori. **16**
De asemenea copiii lui Nof și ai lui Tahpanes ți-au spart creștetul
capului. **17** Nu ți-ai făcut singur aceasta, în aceea că ai părăsit
pe DOMNUL Dumnezeul tău, în timp ce el te conducea pe cale?
18 Și acum ce ai tu a face pe calea Egiptului, să bei apele din
Șihor? Sau ce ai tu a face pe calea Asiriei, să bei apele râului?
19 Propria ta stricăciune te va corecta și decăderile tale te vor
mustra; să știi de aceea și vezi că este un rău și amar că l-ai
părăsit pe DOMNUL Dumnezeul tău și că frica mea nu este în
tine, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor. **20** Pentru că din
vechime ți-am rupt jugul și ți-am rupt legăturile; iar tu ai spus: Nu
voi călca legea; când pe fiecare deal înalt și sub fiecare copac
verde te plimbi, curvind. **21** Totuși eu te sădisem ca viță nobilă, o

sămânță cu totul bună; cum atunci te-ai schimbat față de mine
în planta stricată a unei vițe străine? **22** Căci chiar dacă te-ai
spăla cu silitră și ai folosi mult săpun, totuși nelegiuirea ta este
însemnată înaintea mea, spune DOMNUL Dumnezeu. **23** Cum
poți spune: Nu sunt întinată, nu am mers după Baali? Privește-ți
calea în vale, cunoaște ce ai făcut: tu ești o dromaderă iute
care își încrucișează căile; **24** Măgăriță sălbatică obișnuită cu
pustia, care adulmecă vântul după plăcerea ei; cine o abate în
aprinderea ei? Toți cei care o caută nu se vor obosi; o vor găsi
în luna ei. **25** Ferește-ți piciorul de la a fi desculț și gâtul tău de
la sete; dar tu ai spus: Nu este speranță, nu, pentru că am iubit
străini și după ei voi merge. **26** Precum hoțul se rușinează când
este găsit, tot astfel se rușinează casa lui Israel: ei, împărații lor,
prinții lor și preoții lor și profeții lor, **27** Spunând unui trunchi: Tu
ești tatăl meu; și unei pietre: Tu m-ai născut, pentru că ei și-au
întors spatele la mine și nu fața; dar în timpul tulburării lor vor
spune: Ridică-te și salvează-ne. **28** Dar unde sunt dumnezeii tăi
pe care ți i-ai făcut? Să se ridice ei, dacă pot să te salveze în
timpul tulburării tale; căci conform numărului cetăților tale sunt
dumnezeii tăi, Iuda! **29** Pentru ce vă certați cu mine? Toți ați
încălcat legea împotriva mea, spune DOMNUL. **30** În zadar am
lovit pe copiii voștri; nu au acceptat nicio disciplinare; propria
voastră sabie i-a mâncat pe profeții voștri ca un leu nimicitor. **31**
Voi, această generație, vedeți cuvântul DOMNULUI. Am fost
eu un pustiu pentru Israel? O țară a întunericului? Pentru ce
spune poporul meu: Noi suntem domni; nu vom mai veni la tine?
32 Poate o fecioară să își uite podoabele ei, sau o mireasă,
îmbrăcămintea ei? Totuși, de zile fără număr, poporul meu m-a
uitat. **33** De ce îți îmbunătățești calea pentru a căuta dragoste?

De aceea ai învățat și pe cei stricați căile tale. **34** De asemenea
în poalele hainelor tale este găsit sângele sufletelor săracilor
nevinovați; nu am aflat aceasta prin căutare tainică ci pe toate
acestea s-a găsit. **35** Totuși tu spui: Pentru că sunt nevinovată,
cu siguranță mânia lui se va întoarce de la mine. Iată, te voi
certa, pentru că spui: Nu am păcătuit. **36** De ce alergi încoace și
încolo atât de mult pentru a-ți schimba calea? De asemenea te
vei rușina de Egipt, precum te-ai rușinat de Asiria. **37** Da, tu vei
ieși de la el și mâinile tale vor fi pe capul tău, pentru că DOMNUL
a respins pe cei în care te încrezi și nu vei prospera în ei.

3 Ei spun: Dacă un bărbat își lasă soția și ea pleacă de la el și
devine a altui bărbat, se va întoarce el din nou la ea? Nu va
fi țara aceea mult întinată? Dar tu ai făcut pe curva cu mulți
apropiați; totuși întoarce-te la mine, spune DOMNUL. **2** Ridică-ți
ochii spre înălțimi și vezi unde nu te-ai culcat cu cineva. Pe
căi ai șezut pentru ei, precum arabul în pustie; și ai întinat țara
cu curviile tale și cu stricăciunea ta. **3** De aceea ploile au fost
oprite și nu a fost ploaie târzie; și tu ai avut fruntea unei curve, ai
refuzat să te rușinezi. **4** Nu vrei de acum să strigi către mine:
Tatăl meu, tu ești călăuza tinereții mele? **5** Își va reține el mânia
pentru totdeauna? O va ține el până la sfârșit? Iată, ai vorbit
și ai făcut lucruri rele cât ai putut. **6** DOMNUL mi-a spus de
asemenea în zilele împăratului Iosia: Ai văzut ceea ce a făcut
Israelul decăzut? S-a urcat pe fiecare munte înalt și sub fiecare
copac verde și acolo a făcut pe curva. **7** Și am spus după ce a
făcut toate aceste lucruri: Întoarce-te la mine. Dar nu s-a întors.
Și perfida ei soră, Iuda, a văzut aceasta. **8** Și am văzut că,
după ce pentru toate motivele prin care Israelul decăzut a comis
adulter, am alungat-o și i-am dat un act de divorț; totuși perfida

ei soră, Iuda, nu s-a temut, ci a mers și de asemenea a făcut pe
curva. **9** Și s-a întâmplat prin ușurința curviei ei, că a întinat
țara și a comis adulter cu pietre și cu trunchiuri. **10** Și cu toate
acestea perfida ei soră, Iuda, nu s-a întors la mine cu toată
inima ei, ci cu prefăcătorie, spune DOMNUL. **11** Și DOMNUL mi-
a spus: Israelul decăzut s-a declarat drept mai mult decât perfida
lui soră, Iuda. **12** Du-te și vestește aceste cuvinte spre nord și
spune: Întoarce-te, tu Israele decăzut, spune DOMNUL; și nu voi
face ca mânia mea să cadă peste voi, pentru că sunt milostiv,
spune DOMNUL și nu voi ține mânie pentru totdeauna. **13**
Numai să îți recunoști nelegiuirea, că ai încălcat legea împotriva
DOMNULUI Dumnezeului tău și ți-ai împrăștiat căile către străini
sub fiecare copac verde, și voi nu ați ascultat de vocea mea,
spune DOMNUL. **14** Întoarceți-vă, voi copii decăzuți, spune
DOMNUL, pentru că sunt căsătorit cu voi; și vă voi lua pe unul
dintr-o cetate și pe doi dintr-o familie și vă voi aduce în Sion; **15**
Și vă voi da păstori conform cu inima mea care vă vor paște
cu înțelegere și cunoștință. **16** Și se va întâmpla, când vă veți
înmulți și veți crește în țară, în acele zile, spune DOMNUL, că ei
nu vor mai spune: Chivotul legământului DOMNULUI; nici nu le
va veni în minte, nici nu își vor aminti de el; nici nu îl vor cerceta;
nici nu se va mai face aceasta. **17** În acel timp ei vor numi
Ierusalimul tronul DOMNULUI; și toate națiunile se vor aduna la
el, pentru numele DOMNULUI, la Ierusalim; și nu vor mai umbla
după închipuirea inimii lor rele. **18** În acele zile casa lui Iuda va
umbla cu casa lui Israel și ei vor veni împreună din țara de la
nord în țara pe care am dat-o ca moștenire părinților voștri. **19**
Dar eu am spus: Cum să te pun printre copii și să îți dau o țară
plăcută, o moștenire frumoasă a oștirilor națiunilor? Și am mai

spus: Mă vei numi: Tatăl meu; și nu te vei întoarce de la mine.
20 Cu adevărat precum o soție cu perfidie se depărtează de soțul
ei, tot astfel v-ați purtat voi cu perfidie cu mine, casă a lui Israel,
spune DOMNUL. **21** O voce s-a auzit pe înălțimi, plâns și cereri
ale copiilor lui Israel, pentru că și-au pervertit calea și l-au uitat
pe DOMNUL Dumnezeul lor. **22** Întoarceți-vă, voi copii decăzuți,
eu vă voi vindeca decăderile. Iată, noi venim la tine, pentru că tu
ești DOMNUL Dumnezeul nostru. **23** Cu adevărat în zadar se
așteaptă salvare de la dealuri și de la mulțimea munților. Cu
adevărat în DOMNUL Dumnezeul nostru este salvarea lui Israel.
24 Fiindcă rușinea a mistuit munca părinților noștri din tinerețea
noastră: turmele lor și cirezile lor, pe fiii lor și pe fiicele lor. **25** Noi
zăcem în rușinea noastră și ocara noastră ne acoperă, pentru că
am păcătuit împotriva DOMNULUI Dumnezeul nostru, noi și
părinții noștri, din tinerețea noastră și până în această zi și nu
am ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeul nostru.

4 Dacă te vei întoarce, Israele, spune DOMNUL, întoarce-te la
mine; și dacă vei îndepărta urâciunile tale dinaintea vederii mele,
atunci nu te vei mai clinti. **2** Și vei jura: DOMNUL trăiește, în
adevăr, în judecată și în dreptate; și națiunile se vor binecuvânta
în el și în el se vor făli. **3** Pentru că astfel spune DOMNUL
către bărbații lui Iuda și către Ierusalim: Deșteleniți-vă pământul
înțelenit și nu semănați printre spini. **4** Circumcideți-vă pentru
DOMNUL și îndepărtați prepuțurile inimii voastre, voi bărbați
ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului; ca nu cumva furia mea,
ca un foc, să izbucnească și să ardă astfel încât nimeni să nu
o poată stinge, din cauza facerilor voastre de rău. **5** Vestiți în
Iuda și faceți cunoscut în Ierusalim și spuneți: Sunați trâmbița
în țară; strigați, strângeți-vă împreună și spuneți: Adunați-vă

și să intrăm în cetățile apărate. **6** Înălțați steagul spre Sion;
retrageți-vă, nu vă opriți, pentru că voi aduce răul de la nord și
o mare nimicire. **7** Leul s-a ridicat din desișul lui și nimicitorul
neamurilor este pe drum; el a ieșit din locul său ca să îți prefacă
țara în pustiu; și cetățile tale vor fi risipite, fără vreun locuitor. **8**
Pentru aceasta, încingeți-vă cu pânză de sac, plângeți și urlați,
pentru că mânia înverșunată a DOMNULUI nu s-a abătut de la
noi. **9** Și se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, că inima
împăratului va pieri și de asemenea inima prinților; și preoții
vor fi înmărmuriți și profeții se vor minuna. **10** Atunci am spus:
Ah, Doamne DUMNEZEULE! Cu adevărat ai înșelat mult pe
acest popor și Ierusalimul, spunând: Veți avea pace; cu toate că
sabia ajunge până la suflet. **11** În acel timp se va spune acestui
popor și Ierusalimului: Un vânt uscat din înălțimile din pustie
spre fiica poporului meu, nu ca să vânture, nici ca să curețe, **12**
Chiar un vânt puternic din acele locuri va veni la mine: acum
de asemenea, voi rosti judecăți împotriva lor. **13** Iată, el se va
înălța ca norii și carele lui vor fi ca un vârtej de vânt; caii lui sunt
mai iuți decât acvilele. Vai nouă! pentru că suntem jefuiți. **14**
Ierusalime, spală-ți inima de stricăciune, ca să fii salvat. Până
când vor găzdui în tine gândurile tale deșarte? **15** Pentru că o
voce face cunoscută din Dan și face să se audă nenorocirea din
muntele Efraim. **16** Dați de știre națiunilor; iată, faceți să se audă
împotriva Ierusalimului, că paznici vin dintr-o țară îndepărtată și
își înalță vocea împotriva cetăților lui Iuda. **17** Precum paznicii
unui ogor, sunt ei împotriva lui de jur împrejur, pentru că el
s-a răzvrătit împotriva mea, spune DOMNUL. **18** Calea ta și
facerile tale ți-au adus aceste lucruri asupra ta; aceasta este
stricăciunea ta; deoarece este amară, deoarece ajunge până la

inima ta. **19** Adâncurile mele! Adâncurile mele! Sunt îndurerat
chiar în inima mea; inima mea vuiește în mine; nu pot să tac,
deoarece tu ai auzit; suflete al meu, sunetul trâmbiței, alarma de
război! **20** Nimicire peste nimicire se strigă, pentru că toată țara
este prădată; dintr-odată corturile mele sunt prădate și într-o
clipă, covoarele mele. **21** Până când voi vedea steagul și voi
auzi sunetul trâmbiței? **22** Pentru că poporul meu este nebun,
ei nu m-au cunoscut; sunt copii prostuți și nu au înțelegere;
sunt înțelepți pentru a face răul, dar pentru a face binele nu au
cunoaștere. **23** Am privit pământul și, iată, era fără formă și
gol; și cerurile, nici ele nu aveau lumină. **24** Am privit munții și,
iată, tremurau; și toate dealurile se mișcau ușor. **25** Am privit și,
iată, nu era niciun om; și toate păsările cerurilor fugiseră. **26**
Am privit și, iată, locul roditor era o pustie și toate cetățile lui
erau dărâmate la prezența DOMNULUI și înaintea mâniei sale
înverșunate. **27** Pentru că astfel a spus DOMNUL: Toată țara
va fi pustiită; totuși nu o voi mistui deplin. **28** Pentru aceasta
pământul va jeli și cerurile de deasupra vor fi negre, pentru că
eu am vorbit aceasta, am hotărât-o și nu mă voi pocăi, nici nu
mă voi întoarce înapoi de la ea. **29** Întreaga cetate va fugi de
vuietul călăreților și arcașilor; ei vor intra în desișuri și se vor
cățăra pe stânci: fiecare cetate va fi părăsită și niciun om nu va
locui în ele. **30** Și după ce ești prădată, ce vei face? Chiar dacă
te îmbraci cu stacojiu, chiar dacă te împodobești cu podoabe de
aur, chiar dacă îți vei mări ochii cu vopsea, în zadar te vei face
frumoasă: iubiții tăi te vor disprețui, îți vor căuta viața. **31** Pentru
că am auzit o voce ca a unei femei în durerile nașterii și chinul
ca a celei care naște pe întâiul ei născut, vocea fiicei Sionului,

care se tânguie, care își întinde mâinile, spunând: Vai mie acum!
Pentru că sufletul meu este obosit din cauza ucigașilor.

5 Alergați încoace și încolo pe străzile Ierusalimului și vedeți
acum și aflați și căutați în piețele lui, dacă puteți găsi un om,
dacă este vreunul care face judecată, care caută adevărul; și îl
voi ierta. **2** Și deși ei spun: DOMNUL trăiește; cu siguranță ei
jură fals. **3** DOAMNE, nu sunt ochii tăi asupra adevărului? tu
i-ai lovit, dar ei nu sunt mâhniți; i-ai mistuit, dar ei au refuzat
să primească disciplinarea; și-au făcut fețele mai tari decât o
stâncă, au refuzat să se întoarcă. **4** De aceea eu am spus:
Într-adevăr, aceștia sunt săraci și sunt nebuni, pentru că nu
cunosc calea DOMNULUI, nici judecata Dumnezeului lor. **5**
Mă voi duce la oamenii însemnați și le voi vorbi, pentru că ei
au cunoscut calea DOMNULUI și judecata Dumnezeului lor;
dar aceștia au rupt cu totul jugul și au rupt legăturile. **6** Pentru
aceea, un leu din pădure îi va ucide și un lup al înserărilor îi va
prăda, un leopard va pândi cetățile lor; oricine iese de acolo
va fi sfâșiat în bucăți; deoarece fărădelegile lor sunt multe și
decăderile lor sunt înmulțite. **7** Cum să te iert pentru aceasta?
Copiii tăi m-au părăsit și au jurat pe cei care nu sunt dumnezei;
când eu i-am hrănit pe deplin, atunci au comis adulter și s-au
adunat în cete la casele curvelor. **8** Ei au fost precum cai hrăniți
dimineața; fiecare a nechezat după soția aproapelui său. **9** Să
nu cercetez eu pentru aceste lucruri? spune DOMNUL; și să nu
fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca aceasta? **10** Urcați-
vă pe zidurile lui și distrugeți; dar să nu mistuiți deplin; luați-i
crenelurile, pentru că ele nu sunt ale DOMNULUI. **11** Căci casa
lui Israel și casa lui Iuda s-au purtat foarte perfid împotriva mea,
spune DOMNUL. **12** Ei au negat pe DOMNUL și au spus: Nu

este el; nici nu va veni răul asupra noastră; nici nu vom vedea
sabie sau foamete; **13** Iar profeții vor deveni vânt și cuvântul nu
este în ei; astfel li se va face. **14** Pentru aceea astfel spune
DOMNUL Dumnezeul oștirilor: Deoarece voi vorbiți acest cuvânt,
iată, voi face cuvintele mele în gura ta să fie foc și pe acest
popor să fie lemne, și îi va mistui. **15** Iată, casă a lui Israel, de
departe voi aduce o națiune asupra voastră, spune DOMNUL;
aceasta este o națiune puternică, este o națiune străveche, o
națiune a cărei limbă nu o cunoști, nici nu înțelegi ce spun ei. **16**
Tolba lor este un mormânt deschis, ei sunt toți războinici. **17** Și
ei îți vor mânca secerișul și pâinea, pe care fiii tăi și fiicele tale
ar trebui să le mănânce; îți vor mânca turmele și cirezile; îți
vor mânca viile și smochinii; ei îți vor sărăci cu sabia cetățile
tale întărite, în care te încrezi. **18** Totuși în acele zile, spune
DOMNUL, nu vă voi mistui deplin. **19** Și se va întâmpla, când
veți spune: Pentru ce ne face DOMNUL Dumnezeul nostru toate
acestea? atunci să le răspundeți: La fel cum voi m-ați părăsit și
ați servit unor dumnezei străini în țara voastră, tot astfel veți servi
unor străini într-o țară care nu este a voastră. **20** Vestiți aceasta
casei lui Iacob și faceți să se audă aceasta în Iuda, spunând:
21 Ascultați acum aceasta, voi popor nebun și fără înțelegere;
care aveți ochi și nu vedeți, care aveți urechi și nu auziți; **22** Nu
vă temeți de mine? Spune DOMNUL; nu tremurați în prezența
mea, cel care am pus nisipul drept graniță mării printr-o hotărâre
veșnică, încât aceasta nu poate trece peste ea; și deși valurile ei
se aruncă, totuși nu o pot învinge; deși răcnesc, totuși nu pot
trece peste ea? **23** Dar acest popor are o inimă îndărătnică
și răzvrătită; ei s-au abătut și au plecat. **24** Nici nu spun ei în
inima lor: Să ne temem acum de DOMNUL Dumnezeul nostru,

care dă ploaie deopotrivă timpurie și târzie, la timpul său; el ne
păstrează săptămânile rânduite ale secerișului. **25** Nelegiuirile
voastre au îndepărtat aceste lucruri și păcatele voastre au oprit
lucrurile bune de la voi. **26** Pentru că în poporul meu se găsesc
oameni stricați; ei stau la pândă, precum cel care pune curse; ei
pun o capcană, ei prind oameni. **27** Precum o colivie plină de
păsări, astfel casele lor sunt pline de înșelăciune; de aceea au
devenit mari și s-au îmbogățit. **28** S-au îngrășat și strălucesc;
da, întrec faptele celor stricați; cauza celui fără tată, această
cauză ei nu o judecă, totuși ei prosperă; și dreptul celor nevoiași
ei nu îl judecă. **29** Să nu cercetez eu pentru aceste lucruri?
spune DOMNUL, să nu fie sufletul meu răzbunat pe o națiune ca
aceasta? **30** Un lucru uimitor și groaznic este comis în țară; **31**
Profeții profețesc fals și preoții stăpânesc prin mijloacele lor și
poporul meu iubește aceasta; și ce veți face la sfârșit?

6 Voi copii ai lui Beniamin, adunați-vă pentru a fugi din mijlocul
Ierusalimului și sunați trâmbița în Tecoa și înălțați un semn de
foc în Bet-Hacherem, pentru că din nord apare răul și o mare
nimicire. **2** Am asemănat pe fiica Sionului cu o femeie frumoasă
și delicată. **3** Păstorii cu turmele lor vor veni la ea; își vor înălța
corturile împotriva ei de jur împrejur; vor paște fiecare în locul
lui. **4** Pregătiți război împotriva ei; ridicați-vă și să ne urcăm la
amiază. Vai nouă! pentru că ziua pleacă, pentru că umbrele serii
se întind. **5** Ridicați-vă, să ne urcăm noaptea și să îi distrugem
palatele. **6** Pentru că astfel a spus DOMNUL oștirilor: Retezați
copaci și aruncați un val de pământ împotriva Ierusalimului;
aceasta este cetatea de cercetat; ea este în întregime oprimată
în mijlocul ei. **7** Precum fântâna își varsă apele, tot astfel ea își
varsă stricăciunea: violență și jefuire se aud în ea; înaintea mea

se află continuu mâhnire și răni. **8** Instruiește-te, Ierusalime, ca
nu cumva sufletul meu să se depărteze de tine; ca nu cumva
să te fac pustiu, o țară nelocuită. **9** Astfel spune DOMNUL
oștirilor: Ei vor culege în întregime rămășița lui Israel ca pe o
vie; întoarce-ți înapoi mâna la coșuri, ca un culegător. **10** Cui
să îi vorbesc și pe cine să avertizez, ca ei să asculte? Iată,
urechea lor este necircumcisă și nu pot să dea ascultare; iată,
cuvântul DOMNULUI este pentru ei o ocară; nu au desfătare în
el. **11** De aceea sunt plin de furia DOMNULUI; sunt obosit de
ținerea ei; o voi turna asupra copiilor de afară și asupra adunării
împreună a tinerilor; căci și soțul cu soția vor fi luați, cel bătrân
cu cel sătul de zile. **12** Și casele lor vor fi trecute în mâna altora,
împreună cu câmpurile și soțiile lor, pentru că îmi voi întinde
mâna asupra locuitorilor țării, spune DOMNUL. **13** Pentru că de
la cel mai mic al lor până la cel mai mare al lor fiecare este
dedat la poftire; și de la profet până la preot fiecare tratează
cu falsitate. **14** Ei au vindecat de asemenea vătămarea fiicei
poporului meu cu ușurătate, spunând: Pace, pace; când nu este
pace. **15** Au fost ei rușinați că au comis urâciune? Nu, nu au
fost deloc rușinați, nici nu puteau să roșească; de aceea ei
vor cădea printre cei care cad; la timpul când îi cercetez vor
fi doborâți, spune DOMNUL. **16** Astfel spune DOMNUL: Stați
pe căi și vedeți și întrebați de cărările cele vechi, unde este
calea bună; și umblați în ea și veți găsi odihnă pentru sufletele
voastre. Dar ei au spus: Refuzăm să umblăm în ea. **17** De
asemenea am pus paznici peste voi, spunând: Dați ascultare la
sunetul trâmbiței. Dar ei au spus: Refuzăm să dăm ascultare.
18 De aceea ascultați, voi națiunilor; și cunoaște, tu adunare,
ce este printre ei. **19** Ascultă, pământule; iată, voi aduce răul

asupra acestui popor, rodul gândurilor lor, pentru că nu au dat
ascultare la cuvintele mele, nici la legea mea, ci au respins-o.
20 Pentru ce vine la mine tămâie din Seba și trestia dulce de
zahăr dintr-o țară îndepărtată? Ofrandele voastre arse nu sunt
bine primite, nici sacrificiile voastre nu îmi sunt dulci. **21** De
aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi pune pietre de poticnire
înaintea acestui popor, și părinții și fiii împreună vor cădea peste
ele; vecinul și prietenul lui vor pieri. **22** Astfel spune DOMNUL:
Iată, un popor vine din țara de nord și o națiune mare va fi
ridicată de la marginile pământului. **23** Ei vor apuca arcul și
sulița; ei sunt cruzi și nu au milă; vocea lor răcnește ca marea; și
călăresc pe cai, desfășurați ca bărbați pentru război împotriva
ta, fiică a Sionului. **24** Noi am auzit de faima lor, mâinile noastre
slăbesc, chinul ne-a apucat și durere, ca a unei femei la naștere.
25 Nu ieșiți la câmp, nici nu umblați pe cale, pentru că sabia
dușmanului și frica este de fiecare parte. **26** Fiică a poporului
meu, încinge-te cu pânză de sac și tăvălește-te în cenușă;
jelește, ca pentru singurul fiu, cea mai amară plângere, pentru
că prădătorul va veni dintr-odată asupra noastră. **27** Eu te-am
pus ca un turn și o fortăreață în poporul meu, ca să le cunoști și
să le încerci calea. **28** Ei sunt toți răzvrătiți apăsători, umblând
cu defăimări, ei sunt aramă și fier; ei sunt toți corupători. **29**
Foalele sunt arse, plumbul este mistuit de foc; topitorul topește
în zadar; căci cei stricați nu sunt smulși. **30** Argint lepădat vor fi
numiți [de oameni], pentru că DOMNUL i-a lepădat.

7 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând: **2**
Stai în picioare la poarta casei DOMNULUI și vestește acolo
acest cuvânt și spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi toți
cei din Iuda care intrați pe aceste porți pentru a vă închina

DOMNULUI. **3** Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui
Israel: Îndreptați-vă căile și lucrările voastre și vă voi face să
locuiți în acest loc. **4** Nu vă încredeți în cuvinte mincinoase,
spunând: Templul DOMNULUI, Templul DOMNULUI, Templul
DOMNULUI sunt acestea. **5** Căci dacă vă veți îndrepta în
întregime căile și lucrările voastre, dacă veți face în întregime
judecată între om și aproapele său; **6** Dacă nu veți oprima pe
străin, pe cel fără tată și pe văduvă și nu veți vărsa sânge
nevinovat în acest loc, nici nu veți umbla după alți dumnezei
spre vătămarea voastră; **7** Atunci vă voi face să locuiți în acest
loc, în țara pe care am dat-o părinților voștri, pentru totdeauna și
întotdeauna. **8** Iată, voi vă încredeți în cuvinte mincinoase, care
nu sunt de folos. **9** Veți fura, veți ucide și veți comite adulter și
veți jura fals și veți arde tămâie lui Baal și veți umbla după alți
dumnezei pe care nu îi cunoașteți, **10** Și veți veni să stați în
picioare înaintea mea în această casă, care este numită după
numele meu și veți spune: Suntem eliberați! pentru a face toate
aceste urâciuni? **11** A devenit această casă, numită după numele
meu, o peșteră de tâlhari în ochii voștri? Iată, chiar eu am văzut
aceasta, spune DOMNUL. **12** Dar mergeți acum la locul meu
care era în Șilo, unde mi-am pus numele la început, și vedeți
ce i-am făcut din cauza stricăciunii poporului meu Israel. **13** Și
acum, pentru că ați făcut toate aceste lucrări, spune DOMNUL și
v-am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind, dar nu ați ascultat,
și v-am chemat, dar nu ați răspuns; **14** De aceea, voi face
acestei case, care este numită după numele meu, în care vă
încredeți, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri,
precum i-am făcut lui Șilo. **15** Și vă voi alunga dinaintea feței
mele, precum i-am alungat pe toți frații voștri, pe toată sămânța

lui Efraim. **16** De aceea nu te ruga pentru acest popor, nici nu
ridica strigăt nici rugăciune pentru ei, nici nu mijloci către mine:
pentru că nu te voi asculta. **17** Nu vezi tu ce fac ei în cetățile
lui Iuda și pe străzile Ierusalimului? **18** Copiii adună lemne și
părinții aprind focul și femeile își frământă aluatul, pentru a face
turte împărătesei cerului și pentru a turna ofrande de băutură
altor dumnezei, ca să mă mânie. **19** Ei pe mine mă mânie?
spune DOMNUL; nu se provoacă pe ei înșiși spre rușinea fețelor
lor? **20** De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Iată, mânia
mea și furia mea vor fi turnate asupra acestui loc, asupra omului
și asupra animalului și asupra copacilor câmpului și asupra
rodului pământului; și va arde și nu se va stinge. **21** Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Puneți ofrandele voastre
la sacrificiile voastre și mâncați carne. **22** Pentru că nu referitor
la ofrande arse sau la sacrificii am vorbit părinților voștri, sau le-
am poruncit în ziua în care i-am scos din țara Egiptului; **23** Ci
acest lucru le-am poruncit, spunând: Ascultați de vocea mea
și eu voi fi Dumnezeul vostru și voi veți fi poporul meu; și să
umblați în toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să vă fie
bine. **24** Dar ei nu au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea,
ci au umblat în sfaturile și în închipuirea inimii lor rele; și au
mers înapoi, nu înainte. **25** Din ziua în care părinții voștri au
ieșit din țara Egiptului până în această zi am trimis chiar pe toți
servitorii mei profeții, zilnic ridicându-mă devreme și trimițându-i;
26 Totuși ei nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea,
ci și-au împietrit gâtul; ei au făcut mai rău decât părinții lor. **27**
De aceea le vei vorbi toate aceste cuvinte iar ei nu îți vor da
ascultare; de asemenea tu îi vei chema iar ei nu îți vor răspunde.
28 Dar tu să le spui: Aceasta este o națiune care nu ascultă de

vocea DOMNULUI Dumnezeului ei, nici nu primește corectare;
adevărul a pierit și este stârpit din gura lor. **29** Taie-ți părul,
Ierusalime, și aruncă-l departe și înalță o plângere pe înălțimi,
pentru că DOMNUL a respins și a părăsit generația furiei sale.
30 Deoarece copiii lui Iuda au făcut ce este rău înaintea feței
mele, spune DOMNUL; și-au pus urâciunile lor în casa, numită
după numele meu, pentru a o întina. **31** Și au zidit înălțimile
Tofetului, care este valea fiului lui Hinom, pentru a-i arde pe
fiii lor și pe fiicele lor în foc, ceea ce nu le-am poruncit, nici
nu a ajuns la inima mea. **32** De aceea iată, vin zilele, spune
DOMNUL, că nu va mai fi numit, Tofet, nici valea fiului lui Hinom,
ci valea măcelului; fiindcă vor îngropa în Tofet până nu va mai fi
loc. **33** Și trupurile moarte ale acestui popor vor fi hrană pentru
păsările cerului și pentru fiarele pământului; și nimeni nu le va
speria. **34** Atunci voi face să înceteze din cetățile lui Iuda și de
pe străzile Ierusalimului vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea
mirelui și vocea miresei, pentru că țara va fi pustiită.

8 În acel timp, spune DOMNUL, vor scoate oasele împăraților
lui Iuda și oasele prinților lui și oasele preoților și oasele profeților
și oasele locuitorilor Ierusalimului, din mormintele lor; **2** Și le vor
întinde înaintea soarelui și a lunii și a întregii oștiri a cerului, pe
care le-au iubit și cărora le-au servit și după care au umblat și
pe care le-au căutat și cărora li s-au închinat; nu vor fi adunate
nici nu vor fi îngropate; vor fi ca balegă pe fața pământului. **3** Și
moartea va fi aleasă, mai degrabă decât viața, de toată rămășița
celor care rămân din această familie rea, de cei care rămân în
toate locurile unde îi vor fi alungat, spune DOMNUL oștirilor. **4**
Mai mult, tu să le spui: Astfel spune DOMNUL: Vor cădea ei și
nu se vor ridica? Se va abate el și nu se va întoarce? **5** De ce

atunci, acest popor al Ierusalimului, a decăzut printr-o continuă
decădere? Ei țin tare înșelăciunea, refuză să se întoarcă. **6** Eu
am dat ascultare și am auzit, dar ei nu au vorbit drept; nimeni nu
s-a pocăit de stricăciunea lui, spunând: Ce am făcut? Fiecare s-
a întors la alergarea lui, precum calul se aruncă în bătălie. **7**
Da, barza în cer cunoaște timpurile ei rânduite; și turturica și
cocorul și rândunica păzesc timpul venirii lor; dar poporul meu
nu cunoaște judecata DOMNULUI. **8** Cum ziceți: Noi suntem
înțelepți și legea DOMNULUI este cu noi? Iată, într-adevăr, în
zadar a făcut-o; tocul scribilor este în zadar. **9** Înțelepții sunt
rușinați, ei sunt descurajați și prinși; iată, au respins cuvântul
DOMNULUI; și ce înțelepciune este în ei? **10** De aceea voi da pe
soțiile lor altora și câmpurile lor celor care le vor moșteni, pentru
că fiecare, de la cel mai mic până la cel mai mare, este dedat la
lăcomie, de la profet până la preot, fiecare se poartă fals. **11**
Fiindcă au vindecat vătămarea fiicei poporului meu cu ușurătate,
spunând: Pace, pace! când nu este pace. **12** Au fost ei rușinați
că au comis urâciune? Nu, nu au fost deloc rușinați, nici nu
puteau să roșească; de aceea ei vor cădea printre cei care cad;
la timpul când îi cercetez vor fi doborâți, spune DOMNUL. **13** Îi
voi mistui într-adevăr, spune DOMNUL; nu vor fi struguri în viță,
nici smochine în smochin și frunza se va ofili; și lucrurile pe care
le-am dat lor vor trece de la ei. **14** De ce ședem liniștiți? Adunați-
vă și să intrăm în cetățile apărate și să tăcem acolo, pentru că
DOMNUL Dumnezeul nostru ne-a amuțit și ne-a dat apă cu
fiere să bem, pentru că am păcătuit împotriva DOMNULUI. **15**
Am căutat pacea, dar nimic bun nu a venit; și am căutat un
timp de sănătate dar, iată, tulburare. **16** Pufăitul cailor lui s-a
auzit din Dan; toată țara a tremurat la sunetul nechezatului celor

puternici ai lui; fiindcă au venit și au mâncat țara și tot ce este
în ea; cetatea și pe cei care locuiau în ea. **17** Căci, iată, voi
trimite printre voi șerpi, năpârci, ce nu vor fi fermecate și vă
vor mușca, spune DOMNUL. **18** Când mă mângâi împotriva
întristării mele, îmi este leșinată inima în mine. **19** Iată, vocea
strigătului fiicei poporului meu din cauza celor care locuiesc într-
o țară îndepărtată: Nu este DOMNUL în Sion? Nu este împăratul
lui în Sion? De ce m-au mâniat cu chipurile lor cioplite și cu
deșertăciuni străine? **20** Secerișul a trecut, vara s-a sfârșit și noi
nu suntem salvați. **21** Pentru vătămarea fiicei poporului meu
sunt eu vătămat; sunt negru; m-a apucat înmărmurirea. **22** Nu
este balsam în Galaad? Nu este un doctor acolo? De ce atunci,
nu se face vindecare fiicei poporului meu?

9 De s-ar preface în ape, capul meu, și o fântână de lacrimi,
ochii mei, ca să plâng zi și noapte pentru cei uciși ai fiicei
poporului meu! **2** De aș fi avut în pustie un loc de găzduire
pentru călători; ca să las pe poporul meu și să plec de la ei!
Pentru că ei toți sunt adulteri, o adunare de oameni perfizi. **3**
Și ei își încordează limbile, arcul lor de minciuni; dar nu sunt
viteji pentru adevărul de pe pământ, pentru că merg din rău în
rău și nu mă cunosc, spune DOMNUL. **4** Luați bine seama,
fiecare la aproapele său, și să nu vă încredeți în niciun frate,
pentru că fiecare frate va piedica mult și fiecare prieten va umbla
cu defăimări. **5** Și fiecare va înșela pe aproapele său și nu va
vorbi adevărul; și-au învățat limba să vorbească minciuni și se
obosesc ca să facă nelegiuire. **6** Locuința ta este în mijlocul
înșelăciunii; prin înșelăciune ei refuză să mă cunoască, spune
DOMNUL. **7** De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, îi voi
topi și îi voi încerca, pentru că ce altceva aș putea face pentru

fiica poporului meu? **8** Limba lor este precum o săgeată trasă,
vorbește înșelăciune; unul vorbește pașnic cu gura lui aproapelui
său, dar în inima lui el își întinde cursa. **9** Să nu îi cercetez
eu pentru acestea? spune DOMNUL; să nu fie sufletul meu
răzbunat pe o națiune ca aceasta? **10** Pentru munți voi ridica
plânset și bocet; și o plângere pentru locuințele pustiei, deoarece
sunt arse de tot, încât nimeni nu poate trece prin ele; nici nu se
poate auzi vocea vitelor; deopotrivă pasărea cerurilor și fiara au
fugit; s-au dus. **11** Și eu voi face Ierusalimul ruine și o vizuină de
dragoni; și voi face cetățile lui Iuda un pustiu, fără vreun locuitor.
12 Cine este omul înțelept, ca să înțeleagă aceasta? Și cui i-a
vorbit gura DOMNULUI, ca să vestească aceasta, pentru ce a
pierit țara și a ars ca o pustie, încât nimeni nu trece prin ea? **13**
Și DOMNUL spune: Deoarece ei au părăsit legea mea pe care
am pus-o înaintea lor, și nu au ascultat de vocea mea, nici nu
au umblat în aceasta; **14** Ci au umblat după închipuirea inimii
lor proprii și după Baali precum i-au învățat părinții lor; **15** De
aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Iată, voi hrăni acest popor cu pelin și le voi da să bea apă cu
fiere. **16** Îi voi împrăștia printre păgâni, pe care nici ei nici părinții
lor nu i-au cunoscut; și voi trimite o sabie după ei, până îi voi
fi mistuit. **17** Astfel spune DOMNUL oștirilor: Luați aminte și
chemați femeile care jelesc, și ele să vină; și trimiteți după femei
iscusite, și ele să vină; **18** Și să se grăbească ele și să înalțe
un bocet pentru noi, ca din ochii noștri să curgă lacrimi și din
pleoapele noastre să țâșnească ape. **19** Fiindcă o voce de jale
se aude din Sion: Cum suntem prădați! Suntem foarte încurcați,
deoarece am părăsit țara, deoarece locuințele noastre ne-au
lepădat. **20** Totuși ascultați cuvântul DOMNULUI, voi femeilor, și

să primească urechea voastră cuvântul gurii lui și învățați-le pe
fiicele voastre bocetul și fiecare, pe vecina ei, plângerea. **21**
Pentru că moartea s-a urcat prin ferestrele noastre și a intrat în
palatele noastre, pentru a-i stârpi pe copiii de afară și pe tinerii
de pe străzi. **22** Vorbește: Astfel spune DOMNUL: Chiar trupurile
moarte ale oamenilor vor cădea ca balega pe câmpul deschis și
ca snopul după secerător și nimeni nu le va aduna. **23** Astfel
spune DOMNUL: Să nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea
lui, nici cel puternic să nu se fălească cu puterea lui, bogatul
să nu se fălească în bogățiile lui; **24** Ci cel ce se fălește să se
fălească cu aceasta: că înțelege și că mă cunoaște, că eu sunt
DOMNUL, care lucrez cu bunătate iubitoare, care fac judecată și
dreptate pe pământ, pentru că în acestea mă desfătez, spune
DOMNUL. **25** Iată, vin zilele, spune DOMNUL, că îi voi pedepsi
pe toți cei circumciși împreună cu cei necircumciși; **26** Egiptul
și Iuda și Edom și copiii lui Amon și Moab și toți cei din cele
mai îndepărtate colțuri, care locuiesc în pustie, pentru că toate
aceste națiuni sunt necircumcise și toată casa lui Israel este
necircumcisă în inimă.

10 Ascultați cuvântul pe care DOMNUL vi-l vorbește, casă a lui
Israel; **2** Astfel spune DOMNUL: Nu învățați calea păgânilor
și nu vă descurajați la semnele cerurilor, pentru că păgânii
sunt îngroziți de ele. **3** Pentru că obiceiurile popoarelor sunt
deșertăciune, pentru că unul taie un copac din pădure, lucrarea
mâinilor meșteșugarului, cu securea. **4** Ei îl împodobesc cu
argint și cu aur; îl fixează cu cuie și cu ciocane, ca să nu se
miște. **5** Ei sunt drepți ca un palmier, dar nu vorbesc; trebuie să
fie cărați, deoarece nu pot merge singuri. Nu vă temeți de ei;
căci nu pot face rău și nici nu este în puterea lor să facă bine.

6 Deoarece nu este nimeni asemenea ție, DOAMNE; tu ești
mare și numele tău este mare în putere. **7** Cine nu s-ar teme de
tine, Împărate al națiunilor? Pentru că ție ți se cuvine teama;
deoarece printre toți înțelepții națiunilor și în toate împărățiile lor,
nu este nimeni asemenea ție. **8** Dar ei sunt cu toții neghiobi și
nebuni; trunchiul este o doctrină a deșertăciunilor. **9** Argintul
întins în plăci este adus din Tarsis și aurul din Ufaz, lucrarea
meșteșugarului și a mâinilor topitorului; albastru și purpuriu este
îmbrăcămintea lor; toate sunt lucrarea celor iscusiți. **10** Dar
DOMNUL este adevăratul Dumnezeu, el este Dumnezeul cel viu
și un împărat veșnic; la furia lui pământul se va cutremura și
națiunile nu vor fi în stare să suporte indignarea lui. **11** Astfel să
le spuneți: Dumnezeii care nu au făcut cerurile și pământul,
ei, chiar ei, vor pieri de pe pământ și de sub aceste ceruri. **12**
El a făcut pământul prin puterea lui, el a întemeiat lumea prin
înțelepciunea lui și a întins cerurile prin discernământul lui. **13**
Când își înalță vocea, o mulțime de ape sunt în ceruri, și el face
aburii să se înalțe de la marginile pământului; el face fulgere
împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurele lui. **14** Fiecare
este neghiob în cunoaștere; fiecare topitor este încurcat de
chipul cioplit; căci chipul lui turnat este falsitate și nu este suflare
în ele. **15** Sunt deșertăciune și lucrarea înșelătoriilor; vor pieri în
timpul cercetării lor. **16** Partea lui Iacob nu este ca ei, pentru că
el este făuritorul a toate lucrurile; și Israel este toiagul moștenirii
lui: DOMNUL oștirilor este numele lui. **17** Strânge-ți lucrurile
tale din țară, locuitor al fortăreței. **18** Pentru că astfel spune
DOMNUL: Iată, de data aceasta voi azvârli pe locuitorii țării și
îi voi strâmtora, ca ei să afle cum este. **19** Vai mie din cauza
vătămării mele! Rana mea este apăsătoare; dar eu am spus: Cu

adevărat aceasta este o durere și trebuie să o sufăr. **20** Cortul
meu este prădat și toate frânghiile mele sunt rupte; copiii mei
au ieșit de la mine și nu mai sunt; nu mai este nimeni să îmi
întindă cortul și să îmi ridice perdele. **21** Pentru că păstorii au
devenit neghiobi și nu l-au căutat pe DOMNUL; de aceea nu vor
prospera și toate turmele lor vor fi împrăștiate. **22** Iată, zgomotul
unui zvon a venit și o mare răscoală din țara de nord, ca să
prefacă cetățile lui Iuda într-un pustiu și o vizuină de dragoni. **23**
DOAMNE, știu că nu în om este calea sa; nu ține de omul care
umblă să își îndrepte pașii săi. **24** Corectează-mă, DOAMNE,
dar cu judecată, nu în mânia ta, ca nu cumva să mă nimicești.
25 Toarnă-ți furia asupra păgânilor care nu te cunosc și asupra
familiilor care nu cheamă numele tău, pentru că l-au mâncat pe
Iacob și l-au înghițit și l-au mistuit și i-au pustiit locuința.

11 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
2 Ascultați cuvintele acestui legământ și vorbiți bărbaților lui Iuda
și locuitorilor Ierusalimului; **3** Și spune-le: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Blestemat fie omul care nu ascultă de
cuvintele acestui legământ, **4** Pe care l-am poruncit părinților
voștri în ziua în care i-am scos din țara Egiptului, din cuptorul de
fier, spunând: Ascultați de vocea mea și faceți-le, conform cu
toate cele ce vă poruncesc, astfel veți fi poporul meu și eu voi fi
Dumnezeul vostru; **5** Ca să împlinesc jurământul pe care l-am
jurat părinților voștri, să le dau o țară în care curge lapte și miere,
precum este în această zi. Atunci am răspuns și am spus: Așa
să fie, DOAMNE. **6** Atunci DOMNUL mi-a spus: Vestește toate
aceste cuvinte în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului,
spunând: Ascultați cuvintele acestui legământ și faceți-le. **7**
Pentru că i-am avertizat cu stăruință pe părinții voștri în ziua în

care i-am scos din țara Egiptului, până în această zi, sculându-
mă devreme și avertizându-i, spunând: Ascultați de vocea mea.
8 Totuși ei nu au ascultat de mine, nici nu și-au plecat urechea,
ci fiecare a umblat în închipuirea inimii lui rele; de aceea voi
aduce asupra lor toate cuvintele acestui legământ, pe care li le-
am poruncit să le facă; dar nu le-au făcut. **9** Și DOMNUL mi-
a spus: S-a găsit o uneltire printre bărbații lui Iuda și printre
locuitorii Ierusalimului. **10** Ei s-au întors la nelegiuirile strămoșilor
lor, care au refuzat să asculte cuvintele mele; și au mers după
alți dumnezei, pentru a le servi; casa lui Israel și casa lui Iuda au
rupt legământul meu pe care l-am făcut cu părinții lor. **11** De
aceea astfel spune DOMNUL: Iată, voi aduce asupra lor răul de
care nu vor fi în stare să scape; și chiar dacă vor striga către
mine, eu nu le voi da ascultare. **12** Atunci cetățile lui Iuda și
locuitorii Ierusalimului vor merge și vor striga către dumnezeii
cărora le oferă tămâie; dar nicidecum ei nu îi vor salva în timpul
tulburării lor. **13** Căci conform cu numărul cetăților tale au fost
dumnezeii tăi, Iudo; și conform cu numărul străzilor Ierusalimului
ați ridicat voi altare acelui lucru rușinos, altare pentru a arde
tămâie lui Baal. **14** De aceea tu nu te ruga pentru acest popor,
nici nu înălța strigăt sau rugăciune pentru ei, pentru că nu îi voi
asculta în timpul în care vor striga către mine din cauza tulburării
lor. **15** Ce are preaiubita mea a face în casa mea, văzând că
ea a lucrat cu desfrânare cu mulți și carnea cea sfântă este
luată de la tine? Când faci răul, atunci te bucuri. **16** DOMNUL
ți-a pus numele: Un măslin verde, frumos și cu rod plăcut; cu
zgomotul unui mare tumult el a aprins focul peste el și ramurile
lui sunt rupte. **17** Pentru că DOMNUL oștirilor, care te-a sădit, a
pronunțat răul împotriva ta, datorită răutății casei lui Israel și

casei lui Iuda, pe care au făcut-o împotriva lor înșiși, pentru
a mă provoca la mânie prin oferirea de tămâie lui Baal. **18** Și
DOMNUL mi-a dat cunoașterea acesteia, și eu știu; atunci mi-ai
arătat faptele lor. **19** Dar eu eram ca un miel sau un bou care
este adus la măcelărire; și nu am știut că ei plănuiau planuri
împotriva mea, spunând: Să distrugem pomul cu rodul lui și să îl
stârpim din țara celor vii, ca numele lui să nu mai fie amintit. **20**
Dar tu, DOAMNE al oștirilor, care judeci cu dreptate, care încerci
rărunchii și inima, lasă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor,
pentru că ție ți-am descoperit cauza mea. **21** De aceea astfel
spune DOMNUL despre bărbații din Anatot, care îți caută viața,
spunând: Să nu profețești în numele DOMNULUI, ca să nu mori
de mâna noastră; **22** De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor:
Iată, eu îi voi pedepsi; tinerii vor muri de sabie; fiii lor și fiicele lor
vor muri de foamete; **23** Și nu va fi nici[o] rămășiță din ei, pentru
că voi aduce răul peste bărbații din Anatot, în anul cercetării lor.

12 Drept ești tu, DOAMNE, mă cert cu tine; totuși lasă-mă să
vorbesc cu tine despre judecățile tale; Pentru ce prosperă calea
celor stricați? Pentru ce sunt fericiți toți cei care se poartă foarte
perfid? **2** Tu i-ai sădit, da, au prins rădăcină: cresc, da, ei aduc
rod; tu ești aproape în gura lor și departe de rărunchii lor. **3**
Dar tu, DOAMNE, mă cunoști; tu m-ai văzut și mi-ai încercat
inima față de tine; trage-i afară ca pe oi pentru măcelărire și
pregătește-i pentru ziua măcelului. **4** Cât timp va jeli țara și se
vor ofili ierburile de pe fiecare câmp, din cauza stricăciunii celor
care locuiesc în ea? Fiarele și păsările sunt mistuite, pentru
că ei au spus: El nu va vedea ultimul nostru sfârșit. **5** Dacă
ai alergat cu pedeștrii și ei te-au obosit, atunci cum poți tu să
te întreci cu caii? Și dacă în țara păcii, în care te încrezi, ei

te-au obosit, atunci cum vei face când se umflă Iordanul? **6**
Deoarece chiar frații tăi și casa tatălui tău, chiar ei s-au purtat cu
perfidie cu tine; da, au chemat o mulțime după tine; să nu îi
crezi când îți vorbesc cuvinte frumoase. **7** Mi-am părăsit casa,
mi-am lăsat moștenirea; am dat-o pe preaiubita sufletului meu
în mâna dușmanilor ei. **8** Moștenirea mea este pentru mine
ca un leu în pădure; strigă împotriva mea: de aceea am urât-
o. **9** Moștenirea mea este pentru mine ca o pasăre pestriță,
păsările de jur împrejur sunt împotriva ei; Veniți, adunați pe toate
fiarele câmpului, veniți să mâncați. **10** Mulți păstori au distrus
via mea, au călcat în picioare partea mea, au făcut din partea
mea plăcută o pustie părăsită. **11** Ei au pustiit-o, și fiind pustiită,
aceasta jelește înaintea mea; toată țara este pustiită, pentru
că nimeni nu o pune la inimă. **12** Prădătorii au venit pe toate
înălțimile, prin pustie, pentru că sabia DOMNULUI va nimici de
la o margine a țării până la cealaltă margine a țării: nicio carne
nu va avea pace. **13** Ei au semănat grâu dar vor secera spini; s-
au supus durerii dar nu le va folosi; și vor fi rușinați de veniturile
voastre din cauza mâniei înverșunate a DOMNULUI. **14** Astfel
spune DOMNUL împotriva tuturor vecinilor mei cei răi, care se
ating de moștenirea pe care am dat-o poporului meu Israel să o
moștenească: Iată, îi voi smulge din țara lor și voi smulge casa
lui Iuda din mijlocul lor. **15** Și se va întâmpla, după ce îi voi fi
smuls că mă voi întoarce și voi avea milă de ei și îi voi aduce
înapoi, pe fiecare om la moștenirea lui și pe fiecare om în țara
lui. **16** Și se va întâmpla, dacă vor învăța cu toată atenția căile
poporului meu, ca să jure pe numele meu: DOMNUL trăiește;
precum au învățat pe poporul meu să jure pe Baal; atunci vor fi
zidiți în mijlocul poporului meu. **17** Dar dacă nu vor asculta de

mine, voi smulge în întregime și voi nimici acea națiune, spune
DOMNUL.

13 Astfel îmi spune DOMNUL: Du-te și ia-ți un brâu de in și
pune-l pe coapsele tale, dar să nu îl pui în apă. **2** Astfel, am luat
un brâu conform cuvântului DOMNULUI, și l-am pus pe coapsele
mele. **3** Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine a doua oară,
spunând: **4** Ia brâul pe care l-ai luat, care este pe coapsele
tale, și ridică-te, du-te la Eufrat și ascunde-l acolo în crăpătura
stâncii. **5** Astfel, am mers și l-am ascuns lângă Eufrat, precum
DOMNUL mi-a poruncit. **6** Și s-a întâmplat după multe zile, că
DOMNUL mi-a spus: Ridică-te, du-te la Eufrat și ia de acolo
brâul, despre care ți-am poruncit să îl ascunzi acolo. **7** Atunci
am mers la Eufrat și am săpat și am luat brâul din locul în care l-
am ascuns; și, iată, brâul era stricat, nu era bun de nimic. **8**
Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **9** Astfel
spune DOMNUL: În felul acesta voi strica mândria lui Iuda și
mândria cea mare a Ierusalimului. **10** Acest popor rău, care
refuză să asculte cuvintele mele, care umblă după închipuirea
inimii lor și umblă după alți dumnezei, pentru a le servi și pentru
a li se închina, va fi ca acest brâu, care nu este bun de nimic. **11**
Căci precum brâul se lipește de coapsele unui om, astfel am
lipit de mine toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, spune
DOMNUL; ca să îmi fie popor și nume și ca laudă și glorie; dar
ei au refuzat să asculte. **12** De aceea tu să le vorbești acest
cuvânt: Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Fiecare
burduf va fi umplut cu vin; și ei îți vor spune: Nu știm noi, fără
îndoială, că fiecare burduf va fi umplut cu vin? **13** Atunci tu să le
spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, voi umple pe toți locuitorii
acestei țări, chiar pe împărații care șed pe tronul lui David și pe

preoți și pe profeți și pe toți locuitorii Ierusalimului, cu beție. **14**
Și îi voi zdrobi pe unul de altul, chiar pe părinți și pe fii împreună,
spune DOMNUL; nu mă voi îndura, nici nu voi cruța, nici nu voi
avea milă, ci îi voi nimici. **15** Ascultați și aplecați urechea, nu fiți
mândri, pentru că DOMNUL a vorbit. **16** Dați glorie DOMNULUI
Dumnezeului vostru, înainte ca el să aducă întunericul și înainte
ca picioarele voastre să se poticnească de munții întunecați, și,
în timp ce căutați lumină, el o schimbă în umbra morții și o face
întuneric gros. **17** Dar dacă nu veți asculta aceasta, sufletul
meu va plânge în locuri tainice pentru mândria voastră; și ochiul
meu va plânge amar și îi vor curge lacrimi, pentru că turma
DOMNULUI este dusă în captivitate. **18** Spune împăratului și
împărătesei: Umiliți-vă, așezați-vă, pentru că principatele voastre
vor cădea, coroana gloriei voastre. **19** Cetățile sudului vor fi
închise și nimeni nu le va deschide; Iuda va fi dus captiv cu totul,
va fi dus captiv în întregime. **20** Ridicați-vă ochii și priviți la cei
care vin din nord; unde este turma care ți-a fost dată, frumoasa
ta turmă? **21** Ce vei spune când el te va pedepsi? Pentru că i-
ai învățat să fie căpetenii și ca mai mari peste tine; nu te vor
cuprinde întristări, ca pe o femeie în durerile nașterii? **22** Și
dacă tu spui în inima ta: Pentru ce au venit aceste lucruri asupra
mea? Pentru mărimea nelegiuirii tale au fost descoperite poalele
tale și călcâiele tale au fost dezgolite. **23** Poate etiopianul să
își schimbe pielea, sau leopardul petele lui? Atunci ați putea
să faceți bine, și voi care sunteți obișnuiți să faceți rău. **24** De
aceea îi voi împrăștia ca paiul care trece cu vântul pustiei. **25**
Acesta este sorțul tău, partea măsurilor tale de la mine, spune
DOMNUL, pentru că m-ai uitat și te-ai încrezut în falsitate. **26** De
aceea îți voi descoperi eu poalele tale peste fața ta și ți se va

vedea rușinea. **27** Am văzut adulterele tale și nechezăturile tale,
desfrânările curviei tale și urâciunile tale pe dealuri și pe câmp.
Vai ție, Ierusalime! Nu vei fi tu curățit? Când se va întâmpla?

14 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Ieremia referitor la
secetă. **2** Iuda jelește și porțile acestuia lâncezesc; ele sunt
negre până la pământ; și strigătul Ierusalimului s-a înălțat. **3** Și
nobilii lor au trimis pe cei mici ai lor la ape; ei au ajuns la gropi și
nu au găsit apă; s-au întors cu vasele lor goale; au fost rușinați
și încurcați și și-au acoperit capetele. **4** Pentru că pământul
este crăpat, pentru că nu a fost ploaie pe pământ, plugarii s-au
rușinat, și-au acoperit capetele. **5** Da, cerboaica a născut în
câmp și și-a părăsit puii, pentru că nu era iarbă. **6** Și măgarii
sălbatici au stat pe înălțimi, au adulmecat vântul ca dragonii;
ochii li s-au sfârșit, pentru că nu era iarbă. **7** DOAMNE, deși
nelegiuirile noastre mărturisesc împotriva noastră, fă tu aceasta
pentru numele tău, pentru că decăderile noastre sunt multe; noi
am păcătuit împotriva ta. **8** O, speranța lui Israel, salvatorul
acestuia în timp de tulburare, de ce să fii tu ca un străin în țară
și ca un călător care se abate să găzduiască pentru o noapte? **9**
De ce să fii ca un om înmărmurit, ca un bărbat puternic care nu
poate salva? Totuși tu, DOAMNE, ești în mijlocul nostru și noi ne
numim după numele tău; nu ne lăsa. **10** Astfel spune DOMNUL
către acest popor: Bine le-a plăcut să rătăcească, nu și-au oprit
picioarele, de aceea DOMNUL nu îi primește; își va aminti acum
nelegiuirea lor și va cerceta păcatele lor. **11** Atunci DOMNUL mi-
a spus: Nu te ruga pentru acest popor pentru binele lor. **12** Când
vor posti nu le voi asculta strigătul; și când ei aduc ofrandă arsă
și un dar, nu le voi primi; ci îi voi mistui cu sabie și cu foamete și
cu ciumă. **13** Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată,

profeții le spun: Nu veți vedea sabia, nici nu veți avea foamete;
ci vă voi da pace sigură în acest loc. **14** Atunci DOMNUL mi-a
spus: Profeții profețesc minciuni în numele meu; nu eu i-am
trimis, nici nu le-am poruncit, nici nu le-am vorbit; ei vă profețesc
o viziune falsă și ghicire și un lucru de nimic și înșelăciunea
inimii lor. **15** De aceea astfel spune DOMNUL referitor la profeții
care profețesc în numele meu și pe care eu nu i-am trimis, totuși
ei spun: Nu va fi sabie și foamete în această țară. Prin sabie
și foamete vor fi acei profeți mistuiți. **16** Și poporul către care
ei profețesc va fi aruncat pe străzile Ierusalimului din cauza
foametei și a sabiei; și nu vor avea pe nimeni să îi îngroape
pe ei, pe soțiile lor, pe fiii lor sau pe fiicele lor, pentru că voi
vărsa stricăciunea lor asupra lor. **17** De aceea tu să le spui
acest cuvânt: Ochii mei să curgă cu lacrimi noapte și zi și să nu
înceteze, pentru că fiica fecioară a poporului meu este zdrobită
cu o mare spărtură, cu o lovitură foarte apăsătoare. **18** Dacă
ies la câmp, atunci, iată, pe cei uciși cu sabia! Și dacă intru în
cetate, atunci, iată, pe cei care sunt bolnavi de foamete! Da,
deopotrivă profetul și preotul vor merge într-o țară pe care nu o
cunosc. **19** Ai respins tu în întregime pe Iuda? a detestat sufletul
tău Sionul? De ce ne-ai lovit și nu este vindecare pentru noi?
Am căutat pace și nu este nici[un] bine; și un timp de vindecare
și, iată, tulburare! **20** Recunoaștem, DOAMNE, stricăciunea
noastră și nelegiuirea părinților noștri, pentru că noi am păcătuit
împotriva ta. **21** Nu ne detesta, pentru numele tău, nu dezonora
tronul gloriei tale; amintește-ți, nu rupe legământul tău cu noi. **22**
Sunt printre deșertăciunile neamurilor vreunii care pot să dea
ploaie? Sau pot cerurile să dea averse de ploi? Nu ești tu acela,

DOAMNE Dumnezeul nostru? De aceea noi te vom aștepta,
pentru că tu ai făcut toate acestea.

15 Atunci DOMNUL mi-a spus: Chiar dacă Moise și Samuel ar
sta în picioare înaintea mea, totuși mintea mea nu ar putea fi
spre acest popor; alungă-i de la fața mea și lasă-i să plece.
2 Și se va întâmpla, dacă îți vor spune: Încotro să mergem?
atunci tu să le spui: Astfel spune DOMNUL; Cei care sunt pentru
moarte, la moarte; și cei care sunt pentru sabie, la sabie; și cei
care sunt pentru foamete, la foamete; și cei care sunt pentru
captivitate, în captivitate. **3** Și voi rândui asupra lor patru feluri
de pedepse, spune DOMNUL: sabia ca să ucidă, și câinii ca să
sfâșie, și păsările cerului și fiarele pământului ca să mănânce și
să nimicească. **4** Și îi voi da să fie împrăștiați în toate împărățiile
pământului, din cauza lui Manase fiul lui Ezechia împăratul lui
Iuda, pentru ceea ce a făcut în Ierusalim. **5** Fiindcă cine va
avea milă de tine, Ierusalime? Sau cine te va jeli? Sau cine se
va abate pentru a te întreba ce mai faci? **6** Tu m-ai părăsit,
spune DOMNUL, ai mers înapoi; de aceea îmi voi întinde mâna
împotriva ta și te voi nimici; m-am săturat de pocăință. **7** Și îi
voi vântura cu o furcă la porțile țării; îi voi văduvi de copii, voi
nimici poporul meu: deoarece ei nu s-au întors de la căile lor. **8**
Văduvele lor mi s-au înmulțit mai mult decât nisipul mărilor; am
adus asupra lor, împotriva mamei tinerilor, un prădător la amiază;
l-am făcut să cadă asupra lor dintr-odată și terori asupra cetății.
9 Cea care a născut șapte, lâncezește; și-a dat duhul; soarele
ei a apus pe când era încă ziuă; a fost rușinată și încurcată;
și rămășița lor o voi da sabiei înaintea dușmanilor lor, spune
DOMNUL. **10** Vai mie, mama mea, că m-ai născut un om al certei
și un om al luptei pentru tot pământul! Nici nu am împrumutat cu

camătă, nici nu am împrumutat de la oameni cu camătă; totuși
fiecare dintre ei mă blestemă. **11** DOMNUL a spus: Cu adevărat
va fi bine pentru rămășița ta; cu adevărat voi face ca dușmanul
să se poarte bine cu tine în timpul răului și în timpul nenorocirii.
12 Se va frânge fierul? fierul de la nord și arama? **13** Averea ta și
tezaurele tale le voi da ca pradă fără preț; și aceasta pentru
toate păcatele tale, chiar în toate granițele tale. **14** Și te voi
face să treci cu dușmanii tăi într-o țară pe care nu o cunoști,
pentru că în mânia mea s-a aprins un foc ce va arde peste voi.
15 DOAMNE, tu știi; amintește-ți de mine și cercetează-mă și
răzbună-mă de persecutorii mei; pentru îndelunga ta răbdare, nu
mă lua; știi că pentru tine am suferit mustrare. **16** Cuvintele tale
au fost găsite și eu le-am mâncat; și cuvântul tău a fost pentru
mine veselia și bucuria inimii mele, pentru că eu sunt chemat
după numele tău, DOAMNE Dumnezeul oștirilor. **17** Eu nu am
șezut în adunarea batjocoritorilor, nici nu m-am bucurat; am
șezut singur din cauza mâinii tale, pentru că m-ai umplut cu
indignare. **18** De ce este durerea mea neîncetată și rana mea
incurabilă și refuză să fie vindecată? Vei fi tu în întregime pentru
mine ca un mincinos și ca ape care lipsesc? **19** De aceea astfel
spune DOMNUL: Dacă te întorci, atunci te voi aduce înapoi și
vei sta în picioare înaintea mea; și dacă scoți ce este prețios din
ce este nemernic, vei fi precum gura mea; să se întoarcă ei la
tine, dar tu să nu te întorci la ei. **20** Și te voi face pentru acest
popor un zid întărit de aramă; și ei vor lupta împotriva ta, dar nu
te vor învinge, pentru că eu sunt cu tine pentru a te salva și a te
elibera, spune DOMNUL. **21** Și te voi elibera din mâna celor
stricați și te voi răscumpăra din mâna tiranilor.

16 Cuvântul DOMNULUI a venit de asemenea la mine,
spunând: **2** Să nu îți iei o soție, nici să nu ai fii sau fiice în acest
loc. **3** Pentru că astfel spune DOMNUL referitor la fiii și referitor
la fiicele care s-au născut în acest loc și referitor la mamele
lor care i-au născut și referitor la părinții lor care i-au născut în
această țară: **4** Vor muri de morți apăsătoare; nu vor fi plânși;
nici nu vor fi îngropați; ci vor fi ca balega pe fața pământului și
vor fi mistuiți de sabie și de foamete; și trupurile lor moarte vor fi
hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului. **5**
Pentru că astfel spune DOMNUL: Nu intra în casa de jelire,
nici nu merge să îi plângi sau să îi jelești, pentru că am luat
pacea mea de la acest popor, spune DOMNUL, chiar bunătatea
iubitoare și îndurările. **6** Deopotrivă cei mari și cei mici vor muri
în această țară; ei nu vor fi îngropați, nici oamenii nu vor plânge
pentru ei, nici nu se vor tăia, nici nu se vor face cheli pentru ei;
7 Nici nu se vor sfâșia oamenii pentru ei în jale, ca să îi mângâie
pentru cel mort; nici nu le vor da oamenii paharul mângâierii să
bea pentru tatăl lor sau pentru mama lor. **8** De asemenea să nu
intri în casa de ospăț, pentru a ședea cu ei să mănânci și să bei.
9 Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Iată, voi face să înceteze din acest loc, în ochii voștri și în zilele
voastre, vocea veseliei și vocea bucuriei, vocea mirelui și vocea
miresei. **10** Și se va întâmpla, când vei arăta acestui popor
toate aceste cuvinte și ei îți vor spune: Pentru ce a pronunțat
DOMNUL tot acest mare rău împotriva noastră? Sau care este
nelegiuirea noastră? Sau care este păcatul nostru pe care l-am
făcut împotriva DOMNULUI Dumnezeului nostru? **11** Atunci tu să
le spui: Deoarece părinții voștri m-au părăsit, spune DOMNUL,
și au umblat după alți dumnezei și le-au servit și li s-au închinat

și m-au părăsit și nu au păzit legea mea; **12** Și voi ați făcut mai
rău decât părinții voștri; fiindcă, iată, voi umblați fiecare după
închipuirea inimii lui rele, ca să nu îmi dea ascultare; **13** De
aceea vă voi arunca afară din această țară, într-o țară pe care
nu o cunoașteți, nici voi nici părinții voștri; și veți servi altor
dumnezei zi și noapte, acolo unde nu vă voi arăta favoare. **14**
De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că nu va mai fi spus:
DOMNUL trăiește, cel care i-a scos pe copiii lui Israel din țara
Egiptului; **15** Ci, DOMNUL trăiește, cel care i-a scos pe copiii lui
Israel din țara de la nord și din toate țările în care i-a alungat,
și îi voi aduce din nou în țara lor pe care am dat-o părinților
lor. **16** Iată, voi trimite după mulți pescari, spune DOMNUL, și
ei îi vor pescui; și după aceea voi trimite după mulți vânători
și ei îi vor vâna de pe orice munte și de pe orice deal și din
găurile stâncilor. **17** Pentru că ochii mei sunt asupra tuturor
căilor lor; ele nu sunt ascunse de la fața mea, nici nelegiuirea
lor nu este ascunsă dinaintea ochilor mei. **18** Și mai întâi le
voi răsplăti dublu nelegiuirea lor și păcatul lor, pentru că mi-au
întinat țara, au umplut moștenirea mea cu trupurile moarte ale
lucrurilor lor detestabile și urâcioase. **19** DOAMNE, puterea mea
și fortăreața mea și adăpostul meu în ziua nenorocirii, neamurile
vor veni la tine de la marginile pământului și vor spune: Cu
adevărat părinții noștri au moștenit minciuni, deșertăciune și
lucruri care nu folosesc la nimic. **20** Își va face un om dumnezei
pentru el însuși, și ei nu sunt dumnezei? **21** De aceea, iată, de
data aceasta îi voi face să cunoască, îi voi face să cunoască
mâna mea și puterea mea; și vor cunoaște că numele meu este
DOMNUL.

17 Păcatul lui Iuda este scris cu un toc de fier și cu vârful unui
diamant; este gravat pe tăblița inimii lor și pe coarnele altarelor
voastre; **2** În timp ce copiii lor își amintesc de altarele lor și
de altarele lor lângă copacii verzi de pe dealurile înalte. **3** O,
muntele meu în câmp, eu voi da averea ta și toate tezaurele tale
ca pradă, și înălțimile tale pentru păcat, în toate granițele tale. **4**
Și tu, chiar tu însuți, vei renunța la moștenirea ta pe care ți-o
dădusem; și te voi face să servești dușmanilor tăi în țara pe care
nu o cunoști, pentru că ați aprins în mânia mea un foc, ce va
arde pentru totdeauna. **5** Astfel spune DOMNUL: Blestemat fie
omul care se încrede în om și care își face carnea braț al său și
a cărui inimă se depărtează de DOMNUL. **6** Fiindcă el va fi
ca un rug într-un loc uscat, și nu va vedea când vine binele;
ci va locui în locurile arse ale pustiei, într-un pământ sărat și
nelocuit. **7** Binecuvântat este omul care se încrede în DOMNUL
și a cărui speranță este DOMNUL. **8** Pentru că el va fi ca un
copac sădit lângă ape și care își întinde rădăcinile lângă râu și
nu va vedea când vine arșița, ci frunza lui va fi verde; și nu se va
îngrijora în anul de secetă, nici nu va înceta de la a da rod.
9 Inima [este] mai înșelătoare decât toate și este nespus de
stricată: cine o poate cunoaște? **10** Eu DOMNUL cercetez inima,
eu încerc rărunchii, ca să dau fiecărui om conform căilor lui și
conform rodului facerilor sale. **11** Precum potârnichea clocește
ouă pe care nu le-a făcut, astfel cel care obține bogății, dar nu
pe drept, le va lăsa la jumătatea zilelor lui și la sfârșitul lui va
fi un nebun. **12** Un tron înalt glorios de la început este locul
sanctuarului nostru. **13** DOAMNE, speranța lui Israel, toți cei
care te părăsesc vor fi rușinați, și cei care se depărtează de
mine vor fi scrișI pe pământ, pentru că l-au părăsit pe DOMNUL,

fântâna apelor vii. **14** Vindecă-mă, DOAMNE, și voi fi vindecat;
salvează-mă, și voi fi salvat, pentru că tu ești lauda mea. **15**
Iată, ei îmi spun: Unde este cuvântul DOMNULUI? Să vină
acum. **16** Cât despre mine, eu nu m-am grăbit să încetez a fi un
păstor care te urmează; nici nu am dorit eu ziua cea jalnică;
tu știi; ceea ce a ieșit de pe buzele mele a fost drept înaintea
ta. **17** Nu fi o teroare pentru mine: tu ești speranța mea în ziua
răului. **18** Să fie încurcați cei care mă persecută, dar nu mă
lăsa să fiu eu încurcat; să fie ei descurajați, dar să nu fiu eu
descurajat; adu asupra lor ziua răului și nimicește-i cu o dublă
nimicire. **19** Astfel mi-a spus DOMNUL: Du-te și stai în picioare
la poarta copiilor poporului, prin care împărații lui Iuda intră
și prin care ei ies afară, și la toate porțile Ierusalimului; **20** Și
spune-le: Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi împărați ai lui Iuda
și tot Iuda și toți locuitorii Ierusalimului, care intrați pe aceste
porți; **21** Astfel spune DOMNUL: Luați seama la voi înșivă și
nu purtați nicio povară în ziua sabatului, nici nu o aduceți pe
porțile Ierusalimului; **22** Nici nu scoateți vreo povară din casele
voastre în ziua sabatului, nici nu faceți vreo lucrare, ci sfințiți
ziua sabatului, precum am poruncit părinților voștri. **23** Dar ei nu
au făcut ce am poruncit, nici nu și-au plecat urechea, ci și-au
înțepenit gâtul, ca să nu audă, nici să nu primească instruire. **24**
Și se va întâmpla, spune DOMNUL, dacă îmi veți da ascultare
cu atenție, să nu aduceți vreo povară pe porțile acestei cetăți
în ziua sabatului, ci să sfințiți ziua sabatului, pentru a nu face
nicio lucrare în ea; **25** Atunci vor intra pe porțile cetății acesteia
împărați și prinți șezând pe tronul lui David, stând în care și
pe cai, ei și prinții lor, bărbații lui Iuda și locuitorii Ierusalimului;
și această cetate va rămâne pentru totdeauna. **26** Și ei vor

veni din cetățile lui Iuda și din locurile de lângă Ierusalim și
din țara lui Beniamin și de la câmpie și din munți și de la sud,
aducând ofrande arse și sacrificii și daruri de mâncare și tămâie
și aducând sacrificii de laudă în casa DOMNULUI. **27** Dar dacă
nu îmi veți da ascultare pentru a sfinți ziua sabatului și a nu
purta vreo povară, chiar intrând pe porțile Ierusalimului în ziua
sabatului; atunci voi aprinde un foc la porțile lui care va mistui
palatele Ierusalimului și nu va fi stins.

18 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând:
2 Ridică-te și coboară la casa olarului și acolo te voi face să auzi
cuvintele mele. **3** Atunci am coborât la casa olarului și, iată, el
făcea o lucrare pe roți. **4** Și vasul pe care l-a făcut din lut s-
a stricat în mâna olarului; astfel, el l-a făcut din nou, alt vas,
precum i s-a părut bine olarului să îl facă. **5** Atunci cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: **6** Casă a lui Israel, nu pot
eu face cu voi ca acest olar? spune DOMNUL. Iată, precum lutul
este în mâna olarului, tot astfel sunteți voi în mâna mea, casă a
lui Israel. **7** În momentul când voi vorbi referitor la o națiune
și referitor la o împărăție, pentru a o smulge și a o surpa și a
o nimici; **8** Dacă acea națiune, împotriva căreia am vorbit, se
întoarce de la răutatea ei, și eu mă voi pocăi de răul pe care l-
am gândit să i-l fac. **9** Și în momentul când voi vorbi referitor la
o națiune și referitor la o împărăție, pentru a o zidi și pentru a o
sădi; **10** Dacă aceasta face răul înaintea ochilor mei, încât nu
ascultă de vocea mea, atunci și eu mă voi pocăi de binele pe
care am spus că i-l voi face. **11** De aceea acum du-te, vorbește
bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului, spunând: Astfel
spune DOMNUL: Iată, eu pregătesc răul împotriva voastră și
plănuiesc un plan împotriva voastră; întoarceți-vă acum, fiecare

de la calea lui rea, și îndreptați-vă căile și facerile. **12** Dar ei au
spus: Nu este speranță; ci noi vom umbla după propriile noastre
planuri și vom face fiecare după închipuirea inimii lui rele. **13** De
aceea, astfel spune DOMNUL: Întrebați acum printre păgâni:
Cine a auzit astfel de lucruri? Fecioara lui Israel a făcut un lucru
groaznic. **14** Va părăsi cineva zăpada Libanului, care vine din
stânca mare a câmpului? Sau apele curgătoare reci care vin
dintr-un alt loc vor fi uitate? **15** Pentru că poporul meu m-a uitat,
ei au ars tămâie deșertăciunii care i-au făcut să se poticnească
pe căile lor de la cărările străvechi, pentru a umbla pe cărări,
pe o cale neumblată; **16** Pentru a face țara lor pustie și a o
face o șuierare continuă; oricine trece prin ea va fi înmărmurit
și va clătina din cap. **17** Eu îi voi împrăștia ca un vânt din est
dinaintea dușmanului; le voi arăta spatele, și nu fața, în ziua
nenorocirii lor. **18** Atunci au spus ei: Veniți și să plănuim planuri
împotriva lui Ieremia, pentru că legea nu va pieri de la preot,
nici sfatul de la înțelept, nici cuvântul de la profet. Veniți și să îl
lovim cu limba și să nu luăm seama la niciunul dintre cuvintele
lui. **19** Ia seama la mine, DOAMNE, și dă ascultare vocii celor
ce se ceartă cu mine. **20** Va fi răul răsplătit în locul binelui?
Pentru că ei au săpat o groapă sufletului meu. Amintește-ți că
am stat în picioare înaintea ta pentru a vorbi bine pentru ei și
pentru a întoarce furia ta de la ei. **21** De aceea dă-i pe copiii
lor foametei și revarsă sângele lor prin forța sabiei; și soțiile
lor să fie văduvite de copiii lor și să fie văduve; și să fie dați la
moarte bărbații lor, tinerii lor să fie uciși de sabie în bătălie. **22**
Să se audă un strigăt din casele lor, când vei aduce dintr-odată
o armată peste ei, pentru că au săpat o groapă pentru a mă
lua și au ascuns capcane pentru picioarele mele. **23** Totuși,

DOAMNE, tu cunoști tot sfatul lor împotriva mea pentru a mă
ucide; nu ierta nelegiuirea lor, nici nu le șterge păcatul dinaintea
feței tale, ci să fie doborâți înaintea ta; poartă-te astfel cu ei în
timpul mâniei tale.

19 Astfel spune DOMNUL: Du-te și ia un urcior de lut de la olar
și ia dintre bătrânii poporului și dintre bătrânii preoților; **2** Și
ieși la valea fiului lui Hinom, care este la intrarea porții de est
și vestește acolo cuvintele pe care ți le voi zice, **3** Și spune:
Ascultați cuvântul DOMNULUI, împărați ai lui Iuda și locuitori
ai Ierusalimului: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul
lui Israel: Iată, voi aduce asupra acestui loc, răul, de care îi
vor țiui urechile oricui aude. **4** Pentru că ei m-au părăsit și au
înstrăinat acest loc și au ars tămâie în el, altor dumnezei, pe
care nici ei nici părinții lor nu i-au cunoscut, nici împărații lui
Iuda, și au umplut acest loc cu sângele celor nevinovați; **5**
Au zidit de asemenea înălțimi lui Baal, ca să îi ardă pe fiii lor
cu foc ca ofrande arse lui Baal, ceea ce eu nu am poruncit,
nici nu am vorbit, nici nu mi-a venit în minte; **6** De aceea,
iată, vin zilele, spune DOMNUL, când acest loc nu va mai fi
numit Tofet, nici valea fiului lui Hinom, ci Valea măcelului. **7**
Și voi zădărnici sfatul lui Iuda și al Ierusalimului în acest loc;
și îi voi face să cadă prin sabie înaintea dușmanilor lor și prin
mâinile celor ce le caută viețile; și trupurile lor moarte le voi da
ca hrană pentru păsările cerului și pentru fiarele pământului.
8 Și voi face această cetate pustie și un motiv de șuierare:
oricine trece prin ea va fi înmărmurit și va șuiera din cauza
tuturor plăgilor ei. **9** Și îi voi face să mănânce carnea fiilor lor și
carnea fiicelor lor și vor mânca fiecare carnea prietenului său în
asediul și în strâmtorarea cu care îi vor strâmtora dușmanii lor și

cei care le caută viața. **10** Atunci să spargi urciorul înaintea
ochilor oamenilor care merg cu tine, **11** Și să le spui: Astfel
spune DOMNUL oștirilor: Astfel voi zdrobi acest popor și această
cetate, precum cineva sparge un vas al olarului, care nu mai
poate fi întregit; și ei îi vor îngropa în Tofet, până când nu va
mai fi loc de îngropare. **12** Astfel voi face acestui loc, spune
DOMNUL și locuitorilor lui, și voi face chiar această cetate
precum Tofetul; **13** Și casele Ierusalimului și casele împăraților
lui Iuda vor fi întinate ca locul Tofetului, din cauza tuturor caselor
pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie întregii oștiri a cerului și
au turnat daruri de băutură altor dumnezei. **14** Atunci a venit
Ieremia din Tofet, unde îl trimisese DOMNUL să profețească; și
a stat în picioare în curtea casei DOMNULUI; și a spus întregului
popor: **15** Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Iată, voi aduce asupra acestei cetăți și asupra tuturor orașelor
ei tot răul pe care l-am pronunțat împotriva ei, pentru că și-au
împietrit gâturile, ca să nu asculte cuvintele mele.

20 Și Pașhur, fiul lui Imer, preotul, care era de asemenea
marele guvernator al casei DOMNULUI, a auzit că Ieremia a
profețit aceste lucruri. **2** Atunci Pașhur l-a lovit pe Ieremia,
profetul, și l-a pus în butucii care erau la poarta înaltă a lui
Beniamin, care era lângă casa DOMNULUI. **3** Și s-a întâmplat
a doua zi, că Pașhur l-a scos pe Ieremia din butuci. Atunci
Ieremia i-a spus: DOMNUL nu ți-a pus numele Pașhur, ci Magor-
Misabib. **4** Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, te voi face
o teroare pentru tine însuți și pentru toți prietenii tăi: și ei vor
cădea prin sabia dușmanilor lor și ochii tăi vor privi aceasta; și
voi da pe tot Iuda în mâna împăratului Babilonului și el îi va
duce captivi în Babilon și îi va ucide cu sabia. **5** Mai mult, eu voi

da toată tăria acestei cetăți și toată munca ei și toate lucrurile prețioase ale ei și toate tezaurele împăraților lui Iuda le voi da
în mâna dușmanilor lor, care îi vor prăda și îi vor lua și îi vor
duce în Babilon. **6** Și tu, Pașhur, și toți cei ce locuiesc în casa
ta veți merge în captivitate; și tu vei veni în Babilon și acolo
vei muri și acolo vei fi îngropat, tu și toți prietenii tăi, cărora le-
ai profețit minciuni. **7** DOAMNE, tu m-ai înșelat și eu am fost
înșelat; tu ești mai tare decât mine și ai învins; zilnic, eu sunt un
lucru de râs, fiecare mă batjocorește. **8** Pentru că de când am
vorbit, am strigat, am strigat violență și pradă; căci cuvântul
DOMNULUI a fost făcut o ocară pentru mine și, zilnic, un lucru
de râs. **9** Atunci am spus: Nu voi aminti despre el, nici nu voi
mai vorbi în numele lui. Dar cuvântul lui a fost în inima mea ca
un foc arzând, închis în oasele mele, și am obosit purtându-l
și nu mai puteam. **10** Pentru că am auzit defăimarea multora,
frică de fiecare parte. Vestiți, spun ei, și noi o vom vesti. Toți
cunoscuții mei au căutat șchiopătarea mea, spunând: Poate că
va fi ademenit și îl vom învinge și ne vom răzbuna pe el. **11**
Dar DOMNUL este cu mine ca un viteaz puternic; de aceea
persecutorii mei se vor poticni și nu vor învinge; ei vor fi foarte
rușinați, pentru că nu vor prospera; disprețuirea lor veșnică nu
va fi niciodată uitată. **12** Dar, DOAMNE al oștirilor, tu care încerci
pe cel drept și vezi rărunchii și inima, lasă-mă să văd răzbunarea
ta asupra lor, pentru că ție ți-am arătat cauza mea. **13** Cântați
DOMNULUI, lăudați pe DOMNUL, pentru că el a eliberat sufletul
celui sărac din mâna făcătorilor de rău. **14** Blestemată fie ziua în
care am fost născut; să nu fie binecuvântată ziua în care mama
mea m-a născut. **15** Blestemat fie omul care a adus vești tatălui
meu, spunând: Un copil de parte bărbătească ți s-a născut;

înveselindu-l. **16** Și acel om să fie ca cetățile pe care DOMNUL
le-a dărâmat și nu s-au pocăit. Și să audă el plânset dimineața
și strigare la amiază; **17** Pentru că nu m-a ucis din pântece; și
mama mea mi-ar fi fost mormântul și pântecele ei însărcinat
întotdeauna cu mine. **18** Pentru ce am ieșit din pântece, ca
să văd osteneală și întristare, ca zilele mele să fie mistuite cu
rușine?

21 Cuvântul care a venit la Ieremia, de la DOMNUL, când
împăratul Zedechia a trimis la el pe Pașhur fiul lui Malchiia și pe
Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, spunând: **2** Întreabă, te rog,
pe DOMNUL pentru noi, pentru că Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, face război împotriva noastră; poate că DOMNUL
se va purta cu noi conform cu toate lucrările lui minunate, ca
Nebucadnețar să plece de la noi. **3** Atunci Ieremia le-a spus:
Astfel să îi spuneți lui Zedechia: **4** Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Iată, voi întoarce înapoi armele de război
care sunt în mâinile voastre, cu care luptați împotriva împăratului
Babilonului și împotriva caldeenilor care vă asediază în afara
zidului; și le voi aduna în mijlocul acestei cetăți. **5** Și eu însumi
voi lupta împotriva voastră cu o mână întinsă și cu un braț
puternic, în mânie și în furie și în mare indignare. **6** Și voi lovi pe
locuitorii acestei cetăți, deopotrivă pe om și pe animal; aceștia
vor muri de o ciumă cumplită. **7** Și după aceea, spune DOMNUL,
îl voi da pe Zedechia, împăratul lui Iuda, și pe servitorii lui și pe
popor și pe cei care au rămas în această cetate după ciumă,
după sabie și după foamete, în mâna lui Nebucadnețar împăratul
Babilonului, și în mâna dușmanilor lor și în mâna celor ce le
caută viața; și el îi va lovi cu tăișul sabiei: nu îi va cruța, nici nu
va avea îndurare, nici nu va avea milă. **8** Și acestui popor să îi

spui: Astfel spune DOMNUL: Iată, pun înaintea voastră calea
vieții și calea morții. 9 Cel ce rămâne în această cetate va muri
de sabie și de foamete și de ciumă; dar cel care iese și se predă
caldeenilor care vă asediază va trăi și viața lui îi va fi drept pradă.
10 Pentru că mi-am îndreptat fața împotriva acestei cetăți pentru
rău și nu pentru bine, spune DOMNUL: ea va fi dată în mâna
împăratului Babilonului și el o va arde cu foc. 11 Și referitor la
casa împăratului lui Iuda, spune: Ascultați cuvântul DOMNULUI:
12 Casă a lui David, astfel spune DOMNUL: Faceți judecată
dimineața și eliberați-l pe cel prădat, din mâna opresorului, ca
nu cumva furia mea să izbucnească precum un foc și să ardă
astfel încât să nu fie nimeni să îl poată stinge, din cauza răutății
facerilor voastre. 13 Iată, eu sunt împotriva ta, locuitoare a văii și
stâncă mare a câmpului, spune DOMNUL; care spuneți: Cine
va coborî împotriva noastră? Sau, cine va intra în locuințele
noastre? 14 Dar eu vă voi pedepsi conform cu rodul facerilor
voastre, spune DOMNUL; și voi aprinde un foc în pădurea lui și
acesta va mistui toate lucrurile de jur împrejurul lui.

22 Astfel spune DOMNUL: Coboară la casa împăratului lui Iuda
și vorbește acolo acest cuvânt, 2 Și spune: Ascultă cuvântul
DOMNULUI, împărate al lui Iuda, care șezi pe tronul lui David, tu
și servitorii tăi și poporul tău care intrați pe porțile acestea; 3
Astfel spune DOMNUL: Faceți judecată și dreptate și eliberați pe
cel prădat din mâna opresorului și nu nedreptățiți, nu asupriți pe
străin, pe cel fără tată, nici pe văduvă, nici nu vărsați sânge
nevinovat în acest loc. 4 Căci dacă veți împlini, cu adevărat,
acest lucru, atunci vor intra pe porțile casei acesteia împărați
șezând pe tronul lui David, stând în care și călărind pe cai, el și
servitorii lui și poporul lui. 5 Dar dacă nu veți asculta aceste

cuvinte, jur pe mine însumi, spune DOMNUL, că această casă
va deveni o pustiire. **6** Pentru că astfel spune DOMNUL casei
împăratului lui Iuda: Tu îmi ești Galaad și capul Libanului; totuși
cu adevărat te voi face o pustie și cetăți fără locuitori. **7** Și voi
pregăti nimicitori împotriva ta, pe fiecare cu armele lui, și vor tăia
cedrii tăi aleși și îi vor arunca în foc. **8** Și multe națiuni vor trece
pe lângă această cetate și vor spune, fiecare om aproapelui său:
Pentru ce a făcut DOMNUL astfel acestei mari cetăți? **9** Atunci
ei vor răspunde: Pentru că au părăsit legământul DOMNULUI
Dumnezeului lor și s-au închinat altor dumnezei și le-au servit.
10 Nu plângeți pe cel mort, nici nu îl jeliți; ci plângeți tare pentru
cel care se duce, pentru că nu se va mai întoarce, nici nu va mai
vedea țara lui de naștere. **11** Pentru că astfel spune DOMNUL,
referitor la Șalum, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, care a domnit
în locul lui Iosia tatăl său, care a ieșit din acest loc: Nu se va
mai întoarce aici; **12** Ci va muri în locul în care l-au dus captiv
și nu va mai vedea această țară. **13** Vai celui care își zidește
casa prin nedreptate și camerele lui pe nedrept; care folosește
serviciul aproapelui său fără plată și nu îi dă pentru munca lui;
14 Care spune: Îmi voi zidi o casă largă și camere încăpătoare și
își taie ferestre; și aceasta este căptușită cu cedru și vopsită
cu roșu aprins. **15** Vei domni tu, pentru că te închizi în cedru?
Nu a mâncat și a băut tatăl tău și nu a făcut el judecată și
dreptate? Și apoi i-a fost bine? **16** El a judecat cauza săracului și
a nevoiașului; atunci îi era bine; nu a făcut toate acestea pentru
a mă cunoaște? spune DOMNUL. **17** Dar ochii tăi și inima ta nu
sunt decât pentru lăcomia ta și pentru a vărsa sânge nevinovat
și pentru oprimare și pentru a face violență. **18** De aceea astfel
spune DOMNUL referitor la Ioiachim fiul lui Iosia împăratul lui

Iuda: Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah fratele meu! sau:
Ah soră! Ei nu vor plânge pentru el, spunând: Ah doamne! sau:
Ah gloria sa! **19** El va fi îngropat cu îngroparea unui măgar, tras
și aruncat dincolo de porțile Ierusalimului. **20** Urcă în Liban și
strigă; și înalță-ți vocea în Basan și strigă din trecători, pentru că
toți iubiții tăi sunt nimiciți. **21** Ți-am vorbit în prosperitatea ta, dar
tu ai spus: Nu voi asculta. Aceasta a fost calea ta din tinerețea
ta, că nu ai ascultat de vocea mea. **22** Vântul va mânca pe
toți păstorii tăi și iubiții tăi vor merge în captivitate; negreșit,
atunci, vei fi rușinată și încurcată pentru toată stricăciunea ta. **23**
Locuitor al Libanului, care îți faci cuibul în cedri, cât de grațios vei
fi tu când vor veni junghiuri asupra ta; durerea ca a unei femei în
durerile nașterii! **24** Precum eu trăiesc, spune DOMNUL, dacă
însuși Conia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un sigiliu
pe mâna mea dreaptă, totuși te-aș smulge de acolo; **25** Și te voi
da în mâna celor care îți caută viața și în mâna acelora de ale
căror fețe te temi, chiar în mâna lui Nebucadnețar împăratul
Babilonului și în mâna caldeenilor. **26** Și te voi arunca afară, pe
tine și pe mama ta care te-a născut, într-o altă țară, în care nu v-
ați născut și acolo veți muri. **27** Dar în țara în care ei doresc să
se întoarcă, acolo nu se vor întoarce. **28** Este acest bărbat,
Conia, un idol spart și disprețuit? Este el un vas în care nu
este plăcere? Pentru ce sunt ei aruncați, el și sămânța lui, și
sunt aruncați într-o țară pe care nu o cunosc? **29** O pământule,
pământule, pământule, ascultă cuvântul DOMNULUI. **30** Astfel
spune DOMNUL: Înscrieți pe acest om ca fără copii, un om ce
nu va prospera în zilele lui, pentru că niciun om din sămânța
lui nu va prospera, șezând pe tronul lui David și conducând
vreodată în Iuda.

23 Vai de păstorii care nimicesc și împrăștie oile pășunii mele!
spune DOMNUL. **2** De aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul
lui Israel împotriva păstorilor care pasc pe poporul meu: Voi ați
împrăștiat oile turmei mele și le-ați alungat și nu le-ați cercetat;
iată, eu voi cerceta asupra voastră răutatea facerilor voastre,
spune DOMNUL. **3** Și voi aduna rămășița turmei mele din toate
țările unde le-am alungat și le voi aduce din nou la staulele lor;
și ei vor fi roditori și se vor înmulți. **4** Și voi pune păstori peste ei
care îi vor paște; și nu se vor mai teme, nici nu se vor descuraja
și niciunul nu va lipsi, spune DOMNUL. **5** Iată, vin zilele, spune
DOMNUL, când îi voi ridica lui David un Lăstar al Dreptății și un
Împărat va domni și va prospera și va face judecată și dreptate
pe pământ. **6** În zilele lui Iuda va fi salvat și Israel va locui
în siguranță; și acesta este numele lui, prin care va fi numit:
DOMNUL DREPTATEA NOASTRĂ. **7** De aceea, iată, vin zilele,
spune DOMNUL, că nu vor mai spune: DOMNUL trăiește, care
i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului, **8** Ci: DOMNUL
trăiește, care a scos și care a condus sămânța casei lui Israel
din țara de la nord și din toate țările în care îi alungasem; și ei
vor locui în propria lor țară. **9** Inima mea este frântă în mine din
cauza profeților; toate oasele mele tremură; sunt ca un om beat
și ca un om pe care vinul l-a învins, din cauza DOMNULUI și din
cauza cuvintelor sfinteniei lui. **10** Pentru că țara este plină de
adulteri, pentru că din cauza blestemelor țara jelește; locurile
plăcute ale pustiei sunt uscate și alergarea lor este rea și forța
lor nu este dreaptă. **11** Pentru că deopotrivă profetul și preotul
sunt întinați; da, în casa mea am găsit stricăciunea lor, spune
DOMNUL. **12** Pentru aceea, calea lor va fi pentru ei precum căile
alunecoase în întuneric; vor fi alungați și vor cădea pe ea, pentru

că voi aduce răul asupra lor, chiar anul cercetării lor, spune
DOMNUL. **13** Și am văzut nebunie în profeții din Samaria; ei au
profețit prin Baal și au rătăcit pe poporul meu Israel. **14** Am văzut
de asemenea în profeții din Ierusalim un lucru groaznic, ei comit
adulter și umblă în minciuni, ei întăresc de asemenea mâinile
făcătorilor de rău, încât nimeni nu se întoarce de la stricăciunea
lui; ei sunt cu toții pentru mine ca Sodoma și locuitorii lui ca
Gomora. **15** De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la
profeți: Iată, îi voi hrăni cu pelin și îi voi face să bea apă cu fiere,
pentru că de la profeții Ierusalimului pângărirea s-a răspândit în
toată țara. **16** Astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu dați ascultare
la cuvintele profeților care vă profețesc: ei vă fac deșerți; ei
vorbesc o viziune a proprii lor inimi și nu din gura DOMNULUI.
17 Ei încă spun celor care mă disprețuiesc: DOMNUL a spus:
Veți avea pace; și spun fiecăruia care umblă după închipuirea
inimii lui: Niciun rău nu va veni asupra voastră. **18** Fiindcă cine a
stat la sfatul DOMNULUI și a priceput și a auzit cuvântul său?
Cine a însemnat cuvântul său și l-a auzit? **19** Iată, un vârtej
de vânt al DOMNULUI a ieșit în furie, chiar un vârtej de vânt
apăsător; acesta va cădea cu apăsare peste capul celor stricați.
20 Mânia DOMNULUI nu se va întoarce, până nu o va împlini
și până nu vor fi împlinite gândurile inimii sale, în zilele de pe
urmă voi veți lua aminte la aceasta cu înțelegere. **21** Eu nu am
trimis pe acești profeți, totuși ei au alergat; eu nu le-am vorbit,
totuși ei au profețit. **22** Dar dacă ar fi stat în sfatul meu și ar
fi făcut pe poporul meu să asculte cuvintele mele, atunci ei i-
ar fi întors de la calea lor rea și de la răutatea facerilor lor. **23**
Sunt eu un Dumnezeu de aproape, spune DOMNUL și nu un
Dumnezeu de departe? **24** Poate cineva să se ascundă în locuri

tainice ca eu să nu îl văd? spune DOMNUL. Nu umplu eu cerul
și pământul? spune DOMNUL. **25** Am auzit ce au spus profeții,
care profețesc minciuni în numele meu, spunând: Am visat,
am visat. **26** Până când va fi aceasta în inima profeților care
profețesc minciuni? Da, ei sunt profeți ai înșelăciunii propriii lor
inimi; **27** Care gândesc să facă pe poporul meu să uite numele
meu prin visurile lor pe care le spune fiecare om aproapelui
său, precum părinții lor au uitat numele meu pentru numele
lui Baal. **28** Profetul care are un vis, să spună el un vis; și
cel care are cuvântul meu, să vorbească el cuvântul meu cu
credincioșie. Ce este pleava pentru grâu? spune DOMNUL. **29**
Nu este cuvântul meu ca un foc? spune DOMNUL; și ca un
ciocan care sparge stânca în bucăți? **30** De aceea, iată, eu sunt
împotriva profeților, spune DOMNUL, care fură, fiecare de la
aproapele său, cuvintele mele. **31** Iată, spune DOMNUL, eu sunt
împotriva profeților care își folosesc limba și spun: El spune. **32**
Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva celor care profețesc
visuri false și care le spun și fac pe poporul meu să rătăcească
prin minciunile lor și prin ușurința lor; totuși eu nu i-am trimis,
nici nu le-am poruncit; de aceea ei nu vor fi de niciun folos
acestui popor, spune DOMNUL. **33** Și când acest popor, sau un
profet, sau un preot, te va întreba, spunând: Care este povara
DOMNULUI? tu atunci să le spui: Ce povară? Eu chiar vă voi
părăsi, spune DOMNUL. **34** Și cât despre profetul și preotul și
poporul care va spune: Povara DOMNULUI; eu chiar voi pedepsi
pe omul acela și casa lui. **35** Astfel să spuneți fiecare aproapelui
său și fiecare fratelui său: Ce a răspuns DOMNUL? și: Ce a
vorbit DOMNUL? **36** Și povara DOMNULUI să nu o mai amintiți;
căci cuvântul fiecărui om va fi povara lui, pentru că voi ați

pervertit cuvintele Dumnezeului cel viu, ale DOMNULUI oștirilor
Dumnezeul nostru. **37** Astfel să spui profetului: Ce ți-a răspuns
DOMNUL? și: Ce a vorbit DOMNUL? **38** Dar deoarece voi
spuneți: Povara DOMNULUI; de aceea astfel spune DOMNUL:
Pentru că voi spuneți acest cuvânt: Povara DOMNULUI; și eu
am trimis la voi, spunând: Să nu spuneți: Povara DOMNULUI;
39 De aceea, iată, eu, chiar eu, vă voi uita cu totul și vă voi
părăsi și cetatea pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; și
vă voi arunca afară din prezența mea; **40** Și voi aduce o ocară
veșnică asupra voastră, și o rușine veșnică, ce nu vor fi uitate.

24 DOMNUL mi-a arătat și, iată, două coșuri cu smochine erau
puse înaintea templului DOMNULUI, după ce Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, dusese captiv pe Ieconia, fiul lui Ioiachim,
împăratul lui Iuda, și pe prinții lui Iuda, împreună cu tâmplarii și
fierarii din Ierusalim, și îi adusese la Babilon. **2** Un coș avea
smochine foarte bune, ca smochinele coapte întâi; și celălalt coș
avea smochine foarte rele, care nu puteau fi mâncate, de rele ce
erau. **3** Atunci DOMNUL mi-a spus: Ce vezi tu, Ieremia? Și
eu am spus: Smochine; smochinele bune, foarte bune; și cele
rele, foarte rele, care nu pot fi mâncate, de rele ce sunt. **4** Din
nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **5** Astfel
spune DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Ca aceste smochine
bune, astfel îi voi deosebi pe cei duși captivi din Iuda, pe care i-
am trimis din locul acesta în țara caldeenilor, pentru binele lor.
6 Pentru că îmi voi pune ochii asupra lor pentru bine și îi voi
aduce din nou în această țară; și îi voi zidi și nu îi voi surpa; și îi
voi sădi și nu îi voi smulge. **7** Și le voi da o inimă pentru a mă
cunoaște, că eu sunt DOMNUL; și ei vor fi poporul meu și eu voi
fi Dumnezeul lor, pentru că se vor întoarce la mine cu toată

inima lor. **8** Și ca smochinele rele, ce nu pot fi mâncate, de rele
ce sunt ele; într-adevăr astfel spune DOMNUL: Astfel voi da
pe Zedechia împăratul lui Iuda, și pe prinții lui și rămășița din
Ierusalim, care rămâne în această țară și pe cei care locuiesc în
țara Egiptului; **9** Și îi voi da să fie împrăștiați în toate împărățiile
pământului spre vătămarea lor, pentru a fi o ocară și un proverb,
o batjocură și un blestem, în toate locurile în care îi voi alunga.
10 Și voi trimite sabia, foametea și ciuma printre ei, până vor fi
mistuiți din țara pe care le-am dat-o lor și părinților lor.

25 Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la tot poporul lui
Iuda în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul
lui Iuda, care a fost anul întâi al lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului; **2** Cuvânt pe care profetul Ieremia l-a vorbit către tot
poporul lui Iuda și către toți locuitorii Ierusalimului, spunând: **3**
Din anul al treisprezecelea al lui Iosia, fiul lui Amon, împăratul lui
Iuda, chiar până în această zi, al douăzeci și treilea an, cuvântul
DOMNULUI a venit la mine și eu v-am vorbit, ridicându-mă
devreme și vorbind; dar voi nu ați dat ascultare. **4** Și DOMNUL i-
a trimis la voi pe toți servitorii săi, profeții, ridicându-i devreme și
trimițându-i; dar voi nu ați dat ascultare, nici nu v-ați aplecat
urechea să ascultați. **5** Ei au spus: Întoarceți-vă acum, din nou,
fiecare de la calea lui cea rea și de la răutatea facerilor voastre
și locuiți în țara pe care DOMNUL v-a dat-o vouă și părinților
voștri pentru totdeauna și întotdeauna; **6** Și nu mergeți după alți
dumnezei pentru a le servi și a vă închina lor și nu mă provocați
la mânie cu lucrările mâinilor voastre; iar eu nu vă voi vătăma. **7**
Totuși, voi nu mi-ați dat ascultare, spune DOMNUL; ca să mă
provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre spre vătămarea
voastră. **8** De aceea astfel spune DOMNUL oștirilor: Pentru că

nu ați ascultat cuvintele mele, **9** Iată, voi trimite și voi lua toate
familiile din nord, spune DOMNUL, și pe Nebucadnețar împăratul
Babilonului, servitorul meu, și îi voi aduce împotriva acestei țări și
împotriva locuitorilor ei și împotriva tuturor acestor națiuni de jur
împrejur și le voi nimici cu totul și le voi face o înmărmurire și un
motiv de șuierare și pustiiri veșnice. **10** Mai mult, voi lua de la ei
vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea mirelui și vocea miresei,
sunetul pietrelor de moară și lumina lămpii. **11** Și toată această
țară va fi o pustiire și o înmărmurire; și aceste națiuni vor servi
împăratului Babilonului șaptezeci de ani. **12** Și se va întâmpla,
după ce se vor împlini șaptezeci de ani, că voi pedepsi pe
împăratul Babilonului și acea națiune, spune DOMNUL, pentru
nelegiuirea lor și țara caldeenilor și o voi face pustiiri veșnice. **13**
Și voi aduce asupra acelei țări toate cuvintele mele pe care
le-am rostit împotriva ei, tot ce este scris în această carte, pe
care Ieremia a profețit-o împotriva tuturor națiunilor. **14** Pentru
că multe națiuni și împărați mari le vor servi de asemenea; și
eu le voi răsplăti conform cu faptele lor și conform cu lucrările
propriilor mâini. **15** Pentru că astfel îmi spune mie DOMNUL
Dumnezeul lui Israel: Ia paharul vinului acestei furii din mâna
mea și fă toate națiunile la care te voi trimite, să îl bea. **16** Și
ele vor bea și se vor clătina și vor înnebuni din cauza sabiei
pe care o voi trimite printre ele. **17** Atunci am luat paharul din
mâna DOMNULUI și am făcut toate națiunile, la care DOMNUL
m-a trimis, să îl bea; **18** Adică, Ierusalimul și cetățile lui Iuda
și pe împărații lui și pe prinții lui, pentru a-i face o pustiire, o
înmărmurire, o șuierare și un blestem; precum este în această
zi; **19** Pe Faraon împăratul Egiptului și pe servitorii lui și pe prinții
lui și pe tot poporul lui; **20** Și pe tot poporul amestecat și pe

toți împărații din țara Uț și pe toți împărații din țara filistenilor și
Ascalonul și Aza și Ecronul și rămășița Asdodului, **21** Edomul și
Moabul și pe copiii lui Amon, **22** Și pe toți împărații Tirului și pe
toți împărații Sidonului și pe împărații insulelor care sunt dincolo
de mare, **23** Dedanul și Tema și Buzul și pe toți care sunt în
colțurile cele mai îndepărtate, **24** Și pe toți împărații Arabiei și
pe toți împărații poporului amestecat care locuiesc în pustie,
25 Și pe toți împărații din Zimri și pe toți împărații Elamului și
pe toți împărații mezilor, **26** Și pe toți împărații din nord, de
aproape și de departe, pe unul cu altul, și toate împărățiile lumii,
care sunt pe fața pământului; și împăratul Șeșacului va bea
după ei. **27** De aceea tu să le spui: Astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Beți și îmbătați-vă și vărsați și
cădeți și să nu vă mai ridicați, din cauza sabiei pe care o voi
trimite printre voi. **28** Și va fi astfel: dacă ei vor refuza să ia
paharul din mâna ta pentru a bea, atunci să le spui: Astfel spune
DOMNUL oștirilor: Să beți negreșit. **29** Pentru că, iată, eu încep
să aduc răul asupra cetății care se numește după numele meu;
și voi să fiți cu totul nepedepsiți? Nu veți fi nepedepsiți, pentru că
voi chema o sabie asupra tuturor locuitorilor pământului, spune
DOMNUL oștirilor. **30** De aceea profețește împotriva lor toate
aceste cuvinte și spune-le: DOMNUL va răcni din înălțime și
își va înălța vocea din locuința lui sfântă; va răcni cu putere
asupra locuinței lui; el va scoate un strigăt, asemenea celor
care calcă strugurii, împotriva tuturor locuitorilor pământului. **31**
Un zgomot va ajunge până la marginile pământului, pentru că
DOMNUL are o neînțelegere cu națiunile, el, cu orice făptură, se
va judeca; îi va da pe cei stricați sabiei, spune DOMNUL. **32**
Astfel spune DOMNUL oștirilor: Iată, răul va merge de la națiune

la națiune și un mare vârtej de vânt va fi ridicat de la marginile
pământului. **33** Și cei uciși de DOMNUL vor fi în acea zi de
la o margine a pământului chiar până la cealaltă margine a
pământului: ei nu vor fi plânși, nici adunați, nici îngropați; vor fi
balegă pe pământ. **34** Urlați, voi păstori, și strigați; și tăvăliți-
vă în cenușă, voi, stăpâni ai turmei, pentru că zilele măcelului
vostru și ale împrăștierii voastre sunt împlinite; și veți cădea
ca un vas plăcut. **35** Și păstorii nu vor avea cale să fugă, nici
stăpânii turmei să scape. **36** O voce de strigăt a păstorilor și un
urlet al stăpânilor turmei va fi auzit, pentru că DOMNUL le-a
prădat pășunea. **37** Și locuințele pașnice sunt stârpite din cauza
mâniei înverșunate a DOMNULUI. **38** El și-a părăsit adăpostul,
ca un leu, pentru că țara lor este pustiită din cauza înverșunării
opresorului și din cauza înverșunării mâniei sale.

26 La începutul domniei lui Ioiachim fiul lui Iosia, împăratul lui
Iuda, a venit acest cuvânt de la DOMNUL, spunând: **2** Astfel
spune DOMNUL: Stai în picioare în curtea casei DOMNULUI
și vorbește tuturor cetăților lui Iuda care vin să se închine în
casa DOMNULUI, toate cuvintele pe care ți le poruncesc să
le vorbești lor; să nu scazi niciun cuvânt; **3** Și dacă ei vor da
ascultare și se vor întoarce fiecare om de la calea lui rea, atunci
mă voi pocăi de răul pe care plănuiesc să li-l fac din cauza
răutății facerilor lor. **4** Și să le spui: Astfel spune DOMNUL:
Dacă nu îmi veți da ascultare, pentru a umbla în legea mea
pe care am pus-o înaintea voastră, **5** Pentru a da ascultare
cuvintelor servitorilor mei, profeții, pe care i-am trimis la voi,
deopotrivă ridicându-i devreme și trimițându-i, iar voi nu ați dat
ascultare; **6** Atunci voi face această casă ca Șilo și voi face
această cetate un blestem pentru toate națiunile pământului. **7**

Astfel preoții și profeții și tot poporul l-au auzit pe Ieremia vorbind
aceste cuvinte în casa DOMNULUI. **8** Și s-a întâmplat, după ce
Ieremia a terminat de vorbit tot ceea ce DOMNUL îi poruncise
să vorbească întregului popor, că preoții și profeții și tot poporul
l-au apucat, spunând: Vei muri negreșit. **9** De ce ai profețit în
numele DOMNULUI, spunând: Această casă va fi ca Șilo și
această cetate va fi pustiită, fără vreun locuitor? Și tot poporul s-
a adunat împotriva lui Ieremia în casa DOMNULUI. **10** Când
prinții lui Iuda au auzit aceste lucruri, atunci s-au urcat din casa
împăratului la casa DOMNULUI și au șezut la intrarea porții noi
a casei DOMNULUI. **11** Atunci preoții și profeții au vorbit prinților
și întregului popor, spunând: Acest om este demn de moarte
pentru că a profețit împotriva acestei cetăți, precum ați auzit cu
urechile voastre. **12** Atunci Ieremia a vorbit tuturor prinților și
întregului popor, spunând: DOMNUL m-a trimis să profețesc
împotriva acestei case și împotriva acestei cetăți, toate cuvintele
pe care le-ați auzit. **13** De aceea acum, îndreptați-vă căile și
facerile voastre și ascultați de vocea DOMNULUI Dumnezeului
vostru; și DOMNUL se va pocăi de răul pe care el l-a vorbit
împotriva voastră. **14** Cât despre mine, iată, eu sunt în mâna
voastră; faceți cu mine precum vi se pare bine și precum vă este
cuvenit. **15** Dar să știți cu siguranță, că dacă mă dați la moarte,
veți aduce negreșit sânge nevinovat asupra voastră și asupra
acestei cetăți și asupra locuitorilor ei, pentru că, în adevăr,
DOMNUL m-a trimis la voi să vorbesc toate aceste cuvinte în
urechile voastre. **16** Atunci prinții și tot poporul au spus preoților
și profeților: Acest om nu este demn să moară, pentru că el ne-a
vorbit în numele DOMNULUI Dumnezeului nostru. **17** Atunci s-
au ridicat unii dintre bătrânii țării și au vorbit întregii adunări a

poporului, spunând: **18** Mica din Moreșet profețea în zilele lui
Ezechia, împăratul lui Iuda, și a vorbit întregului popor al lui
Iuda, spunând: Astfel spune DOMNUL oștirilor: Sionul va fi arat
ca un câmp și Ierusalimul va deveni mormane și muntele casei
ca înălțimile unei păduri. **19** L-a pus Ezechia, împăratul lui Iuda,
și întregul Iuda, cumva la moarte? Nu s-a temut el de DOMNUL
și a implorat pe DOMNUL și DOMNUL s-a pocăit de răul pe care
îl vorbise împotriva lor? Astfel am face noi un mare rău împotriva
sufletelor noastre. **20** Și a mai fost de asemenea un om care
profețea în numele DOMNULUI: Urie, fiul lui Șemaia, din Chiriat-
Iearim, care a profețit împotriva acestei cetăți și împotriva acestei
țări, conform cu toate cuvintele lui Ieremia; **21** Și când împăratul
Ioiachim, împreună cu toți războinicii lui și toți prinții, au auzit
cuvintele lui, împăratul a căutat să îl dea la moarte; dar când
Urie a auzit aceasta, s-a temut și a fugit și a mers în Egipt; **22** Și
Ioiachim împăratul a trimis oameni în Egipt, adică, pe Elnatan,
fiul lui Acbor, și pe anumiți bărbați, împreună cu el, în Egipt.
23 Și ei l-au scos pe Urie din Egipt și l-au adus la împăratul
Ioiachim, care l-a ucis cu sabia și i-a aruncat trupul său mort în
mormintele oamenilor de rând. **24** Totuși, mâna lui Ahicam, fiul
lui Șafan, a fost cu Ieremia, ca ei să nu îl dea în mâna poporului
pentru a fi dat la moarte.

27 La începutul domniei lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul
lui Iuda a venit acest cuvânt de la DOMNUL la Ieremia,
spunând: **2** Astfel îmi spune DOMNUL: Fă-ți legături și juguri
și pune-le pe gâtul tău, **3** Și trimite-le împăratului Edomului și
împăratului Moabului și împăratului amoniților și împăratului
Tirului și împăratului Sidonului, prin mâna mesagerilor care vin la
Ierusalim la Zedechia, împăratul lui Iuda; **4** Și poruncește-le să

spună stăpânilor lor: Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul
lui Israel: Astfel să spuneți stăpânilor voștri: **5** Eu am făcut
pământul, pe omul și pe animalul care sunt pe pământ, prin
marea mea putere și prin brațul meu întins și l-am dat cui mi s-a
părut cuvenit mie. **6** Și acum am dat eu toate aceste țări în
mâna lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul meu; și
fiarele câmpului i le-am dat, de asemenea, pentru a-l servi. **7**
Și toate națiunile îl vor servi pe el și pe fiul său și pe fiul fiului
său, până când timpul țării lui va veni; și atunci multe națiuni și
împărați mari se vor servi de el. **8** Și se va întâmpla, că națiunea
și împărăția care nu va servi pe acel Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, și care nu își va pune gâtul sub jugul împăratului
Babilonului, pe acea națiune o voi pedepsi, spune DOMNUL,
cu sabia și cu foametea și cu ciuma, până îi voi fi mistuit prin
mâna lui. **9** De aceea să nu dați ascultare profeților voștri, nici
ghicitorilor voștri, nici visătorilor voștri, nici fermecătorilor voștri,
nici vrăjitorilor voștri, care vă vorbesc, spunând: Voi nu veți servi
împăratului Babilonului; **10** Pentru că ei vă profețesc o minciună,
pentru a vă duce departe de țara voastră; și ca eu să vă alung
și să pieriți. **11** Dar pe națiunile care își aduc gâtul sub jugul
împăratului Babilonului și îi vor servi, pe acelea le voi lăsa să
rămână încă în propria lor țară, spune DOMNUL; și o vor ara
și vor locui în ea. **12** I-am vorbit de asemenea lui Zedechia,
împăratul lui Iuda, conform cu toate aceste cuvinte, spunând:
Aduceți-vă gâturile sub jugul împăratului Babilonului și serviți-i lui
și poporului lui, și trăiți. **13** De ce să muriți, tu și poporul tău,
de sabie, de foamete și de ciumă, precum a vorbit DOMNUL
împotriva națiunii care nu îi va servi împăratului Babilonului?
14 De aceea nu dați ascultare la cuvintele profeților care vă

vorbesc, spunând: Voi nu veți servi împăratului Babilonului,
pentru că ei vă profețesc o minciună. **15** Pentru că eu nu i-
am trimis, spune DOMNUL, totuși ei profețesc o minciună în
numele meu; ca eu să vă alung și să pieriți, voi și profeții care vă
profețesc. **16** De asemenea am vorbit preoților și la tot acest
popor, spunând: Astfel spune DOMNUL: Nu dați ascultare la
cuvintele profeților voștri care vă profețesc, spunând: Iată, vasele
casei DOMNULUI vor fi aduse în curând înapoi din Babilon,
pentru că ei vă profețesc o minciună. **17** Nu le dați ascultare;
serviți împăratului Babilonului și trăiți; pentru ce să fie lăsată
această cetate pustiită? **18** Dar dacă ei sunt profeți și dacă
cuvântul DOMNULUI este cu ei, să mijlocească ei acum la
DOMNUL oștirilor, ca vasele lăsate în casa DOMNULUI și în
casa împăratului lui Iuda și la Ierusalim, să nu fie duse la Babilon.
19 Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor referitor la stâlpi și
referitor la mare și referitor la postamente și referitor la restul
vaselor care rămân în această cetate, **20** Pe care Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, nu le-a luat, când a dus captiv pe Ieconia,
fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, de la Ierusalim la Babilon, și
pe toți nobilii lui Iuda și ai Ierusalimului; **21** Da, astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, referitor la vasele care
au fost lăsate în casa DOMNULUI și în casa împăratului lui Iuda
și al Ierusalimului: **22** Ele vor fi duse în Babilon și vor fi acolo
până în ziua când eu le voi cerceta, spune DOMNUL; atunci le
voi scoate și le voi înapoia acestui loc.

28 Și s-a întâmplat în același an, la începutul domniei lui
Zedechia, împăratul lui Iuda, în anul al patrulea, în luna a cincea,
că Hanania, fiul lui Azur, profetul, care era din Gabaon, mi-a
vorbit în casa DOMNULUI, în prezența preoților și a întregului

popor, spunând: **2** Astfel vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeul
lui Israel, spunând: Am zdrobit jugul împăratului Babilonului. **3** În
doi ani întregi voi aduce înapoi în acest loc toate vasele casei
DOMNULUI, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, le-a
luat din acest loc și le-a dus în Babilon. **4** Și voi aduce din nou
în acest loc pe Ieconia, fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, cu
toți captivii din Iuda care au mers în Babilon, spune DOMNUL,
pentru că voi zdrobi jugul împăratului Babilonului. **5** Atunci
profetul Ieremia i-a spus profetului Hanania în prezența preoților
și în prezența întregului popor care stătea în picioare în casa
DOMNULUI, **6** Chiar profetul Ieremia a spus: Amin; DOMNUL
să facă astfel; DOMNUL să împlinească cuvintele tale pe care tu
le-ai profețit, pentru a aduce, din nou, din Babilon, în acest loc,
toate vasele casei DOMNULUI și pe toți cei duși acolo. **7** Totuși,
ascultă acum acest cuvânt pe care îl vorbesc în urechile tale și în
urechile întregului popor; **8** Profeții care au fost înainte de mine
și înainte de tine din vechime au profețit deopotrivă împotriva
multor țări și împotriva a mari împărății, despre război și despre
rău și despre ciumă. **9** Profetul care profețește despre pace,
când cuvântul profetului se va întâmpla, atunci profetul va fi
cunoscut, că, într-adevăr, DOMNUL l-a trimis. **10** Atunci profetul
Hanania a luat jugul de pe gâtul profetului Ieremia și l-a zdrobit.
11 Și Hanania a vorbit în prezența întregului popor, spunând:
Astfel spune DOMNUL: Astfel voi zdrobi jugul lui Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, de pe gâtul tuturor națiunilor înainte să
se împlinească doi ani întregi. Și profetul Ieremia a mers pe
calea sa. **12** Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la profetul
Ieremia, după ce profetul Hanania zdrobise jugul de pe gâtul
profetului Ieremia, spunând: **13** Du-te și spune-i lui Hanania,

zicând: Astfel spune DOMNUL: Tu ai zdrobit jugurile de lemn;
dar vei face în locul lor juguri de fier. **14** Pentru că astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Am pus un jug de
fier pe gâtul tuturor acestor națiuni ca ele să îi servească lui
Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și ele îl vor servi; și i-am
dat, de asemenea, fiarele câmpului. **15** Atunci profetul Ieremia i-
a spus profetului Hanania: Ascultă acum, Hanania; DOMNUL nu
te-a trimis pe tine; ci tu faci pe acest popor să se încreadă într-
o minciună. **16** De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, te voi
arunca de pe fața pământului; anul acesta vei muri negreșit,
pentru că ai învățat pe popor răzvrătire împotriva DOMNULUI.
17 Astfel profetul Hanania a murit în același an în luna a șaptea.

29 Și acestea sunt cuvintele scrisorii pe care profetul Ieremia a
trimis-o de la Ierusalim către rămășița bătrânilor care au fost
duși captivi și către preoți și către profeți și către tot poporul pe
care Nebucadnețar îl dusese captiv de la Ierusalim în Babilon; **2**
(După ce împăratul Ieconia și împărăteasa și famenii, prinții
lui Iuda și ai Ierusalimului, și tâmplarii și fierarii plecaseră din
Ierusalim;) **3** Prin mâna lui Eleasa, fiul lui Șafan, și Ghemaria
fiul lui Hilchia (pe care Zedechia, împăratul lui Iuda îi trimisese la
Babilon la Nebucadnețar, împăratul Babilonului) spunând: **4**
Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, către toți
cei care sunt duși captivi, pe care i-am făcut să fie duși de la
Ierusalim în Babilon: **5** Zidiți-vă case și locuiți în ele; și sădiți
grădini și mâncați rodul lor; **6** Luați-vă soții și nașteți fii și fiice;
și luați soții pentru fiii voștri și dați pe fiicele voastre unor soți,
ca ele să nască fii și fiice; ca să vă înmulțiți acolo și să nu vă
împuținați. **7** Și căutați pacea cetății în care v-am făcut să fiți
duși captivi și rugați-vă DOMNULUI pentru ea, pentru că în

pacea ei veți avea pace. **8** Pentru că astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Să nu vă înșele profeții voștri și
ghicitorii voștri, care sunt în mijlocul vostru, nici nu dați ascultare
la visurile voastre pe care voi le faceți să fie visate. **9** Pentru că
ei vă profețesc fals în numele meu: eu nu i-am trimis, spune
DOMNUL. **10** Pentru că astfel spune DOMNUL: Că după ce
șaptezeci de ani vor fi împliniți la Babilon, vă voi cerceta și
voi împlini cuvântul meu cel bun față de voi, făcându-vă să vă
întoarceți în acest loc. **11** Pentru că eu cunosc gândurile pe
care le gândesc față de voi, spune DOMNUL, gânduri de pace
și nu de răutate, pentru a vă da un sfârșit așteptat. **12** Atunci
mă veți chema și veți merge și mă veți ruga, iar eu vă voi da
ascultare. **13** Și mă veți căuta și mă veți găsi, când mă veți
căuta cu toată inima voastră. **14** Și voi fi găsit de voi, spune
DOMNUL; și mă voi întoarce la captivitatea voastră și vă voi
aduna dintre toate națiunile și din toate locurile în care v-am
alungat, spune DOMNUL; și vă voi aduce din nou în locul de
unde v-am dus captivi. **15** Deoarece ați spus: DOMNUL ne-
a ridicat profeți în Babilon; **16** Să cunoașteți că astfel spune
DOMNUL despre împăratul care șade pe tronul lui David și
despre tot poporul care locuiește în această cetate și despre
frații voștri care nu au mers cu voi în captivitate; **17** Astfel spune
DOMNUL oștirilor: Iată, voi trimite asupra lor sabia, foametea și
ciuma, și îi voi face ca smochine stricate, care nu pot fi mâncate,
de rele ce sunt. **18** Și îi voi persecuta cu sabia, cu foametea
și cu ciuma și îi voi da să fie îndepărtați în toate împărățiile
pământului, pentru a fi un blestem și o înmărmurire și o șuierare
și o ocară printre toate națiunile unde îi voi fi alungat; **19** Pentru
că ei nu au dat ascultare cuvintelor mele, spune DOMNUL, pe

care le-am trimis la ei prin servitorii mei, profeții, ridicându-i
devreme și trimițându-i; dar voi ați refuzat să ascultați, spune
DOMNUL. **20** Ascultați de aceea cuvântul DOMNULUI, voi toți
cei ai captivității, pe care v-am trimis din Ierusalim în Babilon: **21**
Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, despre
Ahab, fiul lui Colaia, și despre Zedechia, fiul lui Maaseia, care vă
profețesc o minciună în numele meu: Iată, îi voi da în mâna lui
Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și el îi va ucide înaintea
ochilor voștri; **22** Și din ei va fi luat un blestem de către toată
captivitatea lui Iuda, care sunt în Babilon, spunând: DOMNUL
să îți facă precum lui Zedechia și precum lui Ahab, pe care
împăratul Babilonului i-a prăjit în foc; **23** Pentru că ei au comis
nebunie în Israel și au comis adulter cu soțiile celor apropiați ai
lor și au vorbit în numele meu cuvinte mincinoase pe care eu nu
le-am poruncit; chiar eu știu și sunt martor, spune DOMNUL. **24**
Astfel să îi vorbești lui Șemaia nehelamitul, spunând: **25** Astfel
vorbește DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând:
Fiindcă ai trimis scrisori în numele tău către tot poporul care este
la Ierusalim și către Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, și către toți
preoții, spunând: **26** DOMNUL te-a făcut pe tine preot în locul lui
Iehoiada preotul ca voi să fiți ofițeri în casa DOMNULUI, pentru
orice om care este nebun și se face pe sine însuși profet, ca să
îl pui în închisoare și în butuci. **27** De aceea acum de ce nu l-
ai mustrat pe Ieremia din Anatot care se face pe sine însuși
profet pentru voi? **28** Pentru că el a trimis la noi în Babilon,
spunând: Această captivitate este lungă; zidiți-vă case și locuiți
în ele și sădiți grădini și mâncați rodul lor. **29** Și Țefania preotul a
citit această scrisoare în urechile profetului Ieremia. **30** Atunci
a venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia, spunând: **31** Trimite

la toți cei captivi, spunând: Astfel spune DOMNUL referitor la
Șemaia, nehelamitul: Fiindcă Șemaia v-a profețit vouă fără
ca eu să îl trimit și v-a făcut să vă încredeți într-o minciună;
32 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, îl voi pedepsi pe
Șemaia, nehelamitul, și sămânța lui; nu va avea vreun bărbat să
locuiască printre poporul acesta; nici nu va vedea binele pe care
îl voi face pentru poporul meu, spune DOMNUL; deoarece el a
învățat pe popor răzvrătire împotriva DOMNULUI.

30 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând: **2**
Astfel vorbește DOMNUL Dumnezeul lui Israel, spunând: Scrie-ți
toate cuvintele pe care ți le-am vorbit, într-o carte. **3** Fiindcă, iată,
vin zilele, spune DOMNUL când mă voi întoarce din nou cu cei
din captivitate ai poporului meu Israel și Iuda, spune DOMNUL;
și îi voi face să se întoarcă în țara pe care am dat-o părinților lor
și ei o vor stăpâni. **4** Și acestea sunt cuvintele pe care DOMNUL
le-a vorbit referitor la Israel și referitor la Iuda. **5** Pentru că astfel
spune DOMNUL: Noi am auzit o voce a cutremurării, a fricii și nu
a păcii. **6** Întrebați acum și vedeți dacă un bărbat are durerile
nașterii? Pentru ce văd pe fiecare bărbat cu mâinile pe coapsele
sale, ca o femeie în durerile nașterii, și toate fețele au devenit
palide? **7** Vai! pentru că acea zi este mare, astfel încât niciuna
nu este asemenea ei; acesta este chiar timpul de tulburare al lui
Iacob; dar el va fi salvat de acest timp. **8** Fiindcă se va întâmpla
în acea zi, spune DOMNUL oștirilor, că voi sfărâma jugul lui de
pe gâtul tău și îți voi rupe legăturile; și străinii nu se vor mai servi
de el; **9** Ci ei vor servi DOMNULUI Dumnezeului lor și lui David
împăratul lor, pe care li-l voi ridica. **10** De aceea nu te teme, tu,
servitorul meu Iacob, spune DOMNUL; nici nu te descuraja,
Israele, pentru că, iată, te voi salva de departe, pe tine și pe

sămânța ta din țara captivității lor; și Iacob se va întoarce și se
va odihni și va fi liniștit, și nimeni nu îl va înspăimânta. **11** Pentru
că eu sunt cu tine, spune DOMNUL, pentru a te salva; deși voi
mistui deplin toate națiunile unde te-am împrăștiat, totuși nu voi
termina de tot cu tine; ci te voi disciplina cu măsură și nu te voi
lăsa cu totul nepedepsit. **12** Pentru că astfel spune DOMNUL:
Vânătaia ta este fără vindecare și rana ta este apăsătoare. **13**
Nu este nimeni să pledeze cauza ta, pentru a-ți lega rana; nu ai
medicamente vindecătoare. **14** Toți iubiții tăi te-au uitat; ei nu te
caută, pentru că te-am rănit cu rana unui dușman, cu pedeapsa
unuia crud, pentru mulțimea nelegiuirilor tale: pentru că păcatele
tale s-au înmulțit. **15** De ce strigi pentru nenorocirea ta? Tristețea
ta este fără vindecare din cauza mulțimii nelegiuirilor tale; ți-am
făcut aceste lucruri pentru că păcatele tale s-au înmulțit. **16** De
aceea toți cei care te mănâncă vor fi mâncați; și toți potrivnicii tăi,
fiecare dintre ei, vor merge în captivitate; și cei ce te jefuiesc vor
fi o jefuire și pe toți cei care te pradă îi voi da ca pradă. **17** Pentru
că îți voi da înapoi sănătatea și te voi vindeca de rănile tale,
spune DOMNUL; deoarece te-au numit Cel Alungat, spunând:
Acesta este Sionul, pe care niciun om nu îl caută. **18** Astfel
spune DOMNUL: Iată, voi întoarce din nou corturile lui Iacob din
captivitate și voi avea milă de locuințele lui; și cetatea va fi zidită
pe propriul ei morman și palatul va rămâne după felul său. **19** Și
din ele vor ieși aducere de mulțumire și vocea celor care se
veselesc; și îi voi înmulți și ei nu vor fi puțini; de asemenea îi voi
glorifica și ei nu vor fi mici. **20** Copiii lor vor fi de asemenea
ca înainte și adunarea lor va fi întemeiată, înaintea mea și voi
pedepsi pe toți cei ce îi oprimă. **21** Și nobilii lor vor ieși din Iacob
și guvernatorul lor va ieși din mijlocul lor; și îl voi face să se

apropie, și el se va apropia de mine, pentru că cine este acesta
care și-a dedicat inima să se apropie de mine? spune DOMNUL.
22 Și voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru. **23**
Iată, vârtejul de vânt al DOMNULUI iese cu furie, un vârtej de
vânt continuu; acesta va cădea cu durere peste capul celor
stricați. **24** Mânia înverșunată a DOMNULUI nu se va întoarce,
până nu va fi făcut aceasta și până nu va fi împlinit planurile
inimii sale; în zilele de pe urmă veți lua aminte la aceasta.

31 Tot atunci, spune DOMNUL, eu voi fi Dumnezeul tuturor
familiilor lui Israel și ei vor fi poporul meu. **2** Astfel spune
DOMNUL: Poporul care a scăpat de sabie a găsit har în pustie;
da, Israel, când eu DOMNUL, am mers să îi dau odihnă. **3**
DOMNUL mi s-a arătat din vechime, spunând: Da, te-am iubit cu
o dragoste veșnică; de aceea cu bunătate iubitoare te-am atras.
4 Te voi zidi din nou și tu vei fi zidită, fecioară a lui Israel; vei fi
din nou împodobită cu tamburinele tale și vei ieși cu dansurile
celor ce se veselesc. **5** Vei mai sădi vii pe munții Samariei: cei
ce sădesc vor sădi și le vor mânca precum lucruri obișnuite. **6**
Căci va fi o zi, când paznicii de pe muntele Efraim vor striga:
Ridicați-vă și să urcăm la Sion, la DOMNUL Dumnezeul nostru.
7 Căci astfel spune DOMNUL: Cântați cu veselie pentru Iacob
și strigați printre mai marii națiunilor; vestiți, lăudați și spuneți:
DOAMNE, salvează poporul tău, rămășița lui Israel. **8** Iată, îi voi
aduce din țara nordului și îi voi aduna din ținuturile pământului
și cu ei, pe orb și pe șchiop, pe femeia însărcinată și pe cea
care suferă durerile nașterii, împreună: o mare adunare se va
întoarce aici. **9** Ei vor veni cu plâns, și cu cereri îi voi conduce; îi
voi face să umble pe lângă râurile de ape, într-o cale dreaptă, pe
care nu se vor poticni, pentru că eu sunt tată lui Israel; și Efraim

este întâiul meu născut. **10** Ascultați cuvântul DOMNULUI, voi națiuni, și faceți-l cunoscut în insulele îndepărtate și spuneți: Cel
care a împrăștiat pe Israel îl va aduna și îl va păstra precum un
păstor face cu turma sa. **11** Pentru că DOMNUL l-a răscumpărat
pe Iacob și l-a răscumpărat din mâna celui mai tare decât
el. **12** De aceea vor veni și vor cânta pe înălțimea Sionului
și vor curge împreună la bunătatea DOMNULUI, la grâu și la
vin și la untdelemn, și la cei tineri din turmă și din cireadă; și
sufletul lor va fi ca o grădină udată; și ei nu se vor mai întrista
vreodată. **13** Atunci se va bucura fecioara în dans, deopotrivă
tinerii și bătrânii împreună; fiindcă voi întoarce jalea lor în bucurie
și îi voi mângâia și îi voi face să se bucure, întorcându-i din
întristarea lor. **14** Și voi sătura sufletul preoților cu grăsime și
poporul meu va fi săturat cu bunătatea mea, spune DOMNUL.
15 Astfel spune DOMNUL: O voce s-a auzit în Rama, tânguire și
plânset amar; Rahela plângea pentru copiii ei, refuzând să fie
mângâiată, pentru copiii ei, pentru că nu mai erau. **16** Astfel
spune DOMNUL: Oprește-ți vocea de la plânset și ochii tăi de la
lacrimi, pentru că lucrarea ta va fi răsplătită, spune DOMNUL;
și ei se vor întoarce înapoi din țara dușmanului. **17** Și este
speranță în sfârșitul tău, spune DOMNUL, că ai tăi copii vor
veni înapoi înăuntrul graniței lor. **18** Am auzit, într-adevăr, pe
Efraim jelindu-se astfel: Tu m-ai pedepsit și eu am fost pedepsit,
ca un taur neobișnuit cu jugul; întoarce-mă și mă voi întoarce,
pentru că tu ești DOMNUL Dumnezeul meu. **19** Într-adevăr,
după ce m-am întors, m-am pocăit; și după ce am fost instruit,
mi-am lovit coapsa; am fost rușinat, da, chiar încurcat, deoarece
am purtat ocara tinereții mele. **20** Este Efraim fiul meu drag?
Este el un copil plăcut? Pentru că de când am vorbit împotriva

lui, neîncetat îmi tot amintesc de el; de aceea mi s-au tulburat
adâncurile pentru el; cu siguranță voi avea milă de el, spune
DOMNUL. **21** Așază-ți semne pe cale, fă-ți grămezi înalte;
îndreaptă-ți inima spre drumul cel mare, drumul pe care ai mers:
întoarce-te din nou, fecioară a lui Israel, întoarce-te din nou la
aceste cetăți ale tale. **22** Până când vei merge încoace și încolo,
tu, fiică decăzută? Pentru că DOMNUL a creat un lucru nou
pe pământ: O femeie va învinge un bărbat. **23** Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Încă odată ei vor folosi
această vorbire în țara lui Iuda și în cetățile lui, când îi voi
întoarce din nou din captivitate: DOMNUL să te binecuvânteze,
pe tine, locuința dreptății și pe tine, muntele sfințeniei. **24** Și
acolo, agricultorii și cei care ies cu turmele, vor locui împreună,
în Iuda și în toate cetățile lui. **25** Pentru că am săturat sufletul
obosit și am umplut fiecare suflet întristat. **26** La aceasta m-am
trezit și am privit; și somnul mi-a fost dulce. **27** Iată, vin zilele,
spune DOMNUL, când voi semăna casa lui Israel și casa lui
Iuda cu sămânță de om și cu sămânță de animal. **28** Și se
va întâmpla, că precum i-am păzit, pentru a smulge și pentru
a dărâma și pentru a surpa și pentru a distruge și pentru a
chinui; tot astfel voi păzi asupra lor pentru a zidi și pentru a
sădi, spune DOMNUL. **29** În acele zile ei nu vor mai spune:
Părinții au mâncat aguridă și dinții copiilor s-au strepezit. **30** Dar
fiecare va muri pentru propria lui nelegiuire; oricărui om care
mănâncă aguridă, i se vor strepezi dinții. **31** Iată, vin zilele, spune
DOMNUL, când voi face un nou legământ cu casa lui Israel și cu
casa lui Iuda: **32** Nu conform cu legământul pe care l-am făcut
cu părinții lor, în ziua în care i-am luat de mână ca să îi scot din
țara Egiptului; legământ al meu pe care ei l-au rupt, deși le eram

soț, spune DOMNUL; **33** Ci acesta va fi legământul pe care îl voi
face cu casa lui Israel: După acele zile, spune DOMNUL, voi
pune legea mea în părțile lor ascunse și o voi scrie în inimile lor;
și eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu. **34** Și nu vor
mai învăța fiecare om pe aproapele său și fiecare om pe fratele
său, spunând: Cunoașteți pe DOMNUL, pentru că toți mă vor
cunoaște, de la cel mai mic al lor și până la cel mai mare al
lor, spune DOMNUL, pentru că voi ierta nelegiuirea lor și nu
îmi voi mai aminti păcatul lor. **35** Astfel spune DOMNUL, care
dă soarele ca lumină ziua și rânduielile lunii și ale stelelor ca
lumină noaptea; care desparte marea când valurile ei răcnesc;
DOMNUL oștirilor este numele său: **36** Dacă acele rânduieli se
depărtează dinaintea mea, spune DOMNUL, atunci sămânța lui
Israel de asemenea va înceta de la a fi o națiune înaintea mea
pentru totdeauna. **37** Astfel spune DOMNUL: Dacă cerul de
deasupra poate fi măsurat și temeliile pământului pot fi cercetate
dedesubt, eu de asemenea voi lepăda toată sămânța lui Israel
pentru tot ce au făcut ei, spune DOMNUL. **38** Iată, vin zilele,
spune DOMNUL, când cetatea va fi zidită pentru DOMNUL, de
la turnul lui Hananeel până la poarta colțului. **39** Și frânghia de
măsurat va ieși încă prin fața ei peste dealul Gareb și se va
întoarce la Goat. **40** Și toată valea trupurilor moarte și a cenușii
și toate câmpurile până la pârâul Chedron, până la colțul porții
cailor spre est, vor fi sfinte pentru DOMNUL: aceasta nu va mai
fi smulsă, nici nu vor mai fi dărâmate pentru totdeauna.

32 Cuvântul, de la DOMNUL, care a venit la Ieremia în anul
al zecelea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, care era anul al
optsprezecelea al lui Nebucadnețar. **2** Fiindcă atunci armata
împăratului Babilonului asedia Ierusalimul; și profetul Ieremia era

închis în curtea închisorii, care era în casa împăratului lui Iuda.
3 Pentru că Zedechia, împăratul lui Iuda, îl închisese, spunând:
Pentru ce profețești tu spunând: Astfel spune DOMNUL: Iată,
voi da această cetate în mâna împăratului Babilonului și el
o va lua; **4** Și Zedechia împăratul lui Iuda nu va scăpa din
mâna caldeenilor, ci va fi cu siguranță dat în mâna împăratului
Babilonului și va vorbi cu el gură către gură și ochii săi vor vedea
ochii lui; **5** Și el îl va duce pe Zedechia la Babilon și acolo va fi
el până când îl voi cerceta, spune DOMNUL; deși o să luptați
cu caldeenii, nu veți prospera. **6** Și Ieremia a spus: Cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând: **7** Iată, Hanameel, fiul lui
Șalum, unchiul tău, va veni la tine, spunând: Cumpără câmpul
meu care este în Anatot, pentru că dreptul de răscumpărare este
al tău ca să îl cumperi. **8** Astfel Hanameel, fiul unchiului meu, a
venit la mine în curtea închisorii conform cuvântului DOMNULUI,
și mi-a spus: Cumpără câmpul meu, te rog, care este în Anatot,
care este în ținutul lui Beniamin, pentru că dreptul de moștenire
este al tău și răscumpărarea este a ta; cumpără-l pentru tine.
Atunci am cunoscut că acesta era cuvântul DOMNULUI. **9** Și am
cumpărat câmpul de la Hanameel, fiul unchiului meu, care este
în Anatot și i-am cântărit banii, șaptesprezece șekeli de argint.
10 Și am semnat dovada și am sigilat-o și am luat martori și i-am
cântărit banii în balanță. **11** Astfel, am luat dovada de cumpărare,
deopotrivă pe cea care era sigilată conform legii și obiceiului; și
pe cea deschisă; **12** Și i-am dat dovada de cumpărare lui Baruc,
fiul lui Neriia, fiul lui Mahseia, înaintea ochilor lui Hanameel, fiul
unchiului meu; și în prezența martorilor care au semnat cartea
de cumpărare, înaintea tuturor iudeilor care ședeau în curtea
închisorii. **13** Și i-am poruncit lui Baruc înaintea lor, spunând:

14 Astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Ia
aceste dovezi, această dovadă de cumpărare, deopotrivă cea
sigilată și această dovadă deschisă; și pune-le într-un vas de
lut, ca ele să se păstreze multe zile. **15** Pentru că astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Case și câmpuri și vii
vor fi stăpânite din nou în această țară. **16** Și, după ce i-am
dat dovada de cumpărare lui Baruc, fiul lui Neriia, m-am rugat
DOMNULUI, spunând: **17** Ah, Doamne DUMNEZEULE! Iată, tu
ai făcut cerul și pământul prin marea ta putere și prin brațul
tău întins și nimic nu este prea greu pentru tine; **18** Tu arăți
bunătate iubitoare la mii și răsplătești nelegiuirea părinților în
sânul copiilor lor după ei: Marele, Atotputernicul Dumnezeu,
DOMNUL oștirilor, este numele lui, **19** Măreț în sfat și puternic în
lucrare; fiindcă ai tăi ochi sunt deschiși asupra tuturor căilor fiilor
oamenilor; pentru a da fiecăruia conform căilor lui și conform
rodului facerilor lui; **20** Care ai făcut semne și minuni în țara
Egiptului, care rămân până în această zi și în Israel și printre
alți oameni; și ți-ai făcut un nume, precum în această zi; **21**
Și ai scos pe poporul tău, Israel, din țara Egiptului, cu semne
și cu minuni și cu o mână tare și cu un braț întins și cu mare
groază; **22** Și le-ai dat această țară, pe care ai jurat părinților lor
că le-o vei da, o țară în care curge lapte și miere; **23** Și ei au
intrat și au stăpânit-o; dar nu au ascultat de vocea ta, nici nu au
umblat în legea ta; nu au făcut nimic din tot ce le-ai poruncit să
facă; de aceea tu ai făcut ca tot acest rău să vină asupra lor; **24**
Iată, valurile de pământ, ei au ajuns până la cetate, să o ia; și
cetatea este dată în mâna caldeenilor, care luptă împotriva ei,
din cauza sabiei și a foametei și a ciumei; și ce ai vorbit s-a
întâmplat; și, iată, tu vezi aceasta. **25** Și tu mi-ai spus, Doamne

DUMNEZEULE: Cumpără câmpul cu bani și ia martori; fiindcă
cetatea este dată în mâna caldeenilor. **26** Atunci a venit cuvântul
DOMNULUI la Ieremia, spunând: **27** Iată, eu sunt DOMNUL
Dumnezeul a toată făptura; este ceva prea greu pentru mine?
28 De aceea astfel spune DOMNUL: Iată, eu dau această cetate
în mâna caldeenilor și în mâna lui Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, și el o va lua. **29** Și caldeenii, care luptă împotriva
acestei cetăți, vor veni și vor pune foc acestei cetăți și o vor arde
împreună cu casele, pe a căror acoperișuri ei au ars tămâie lui
Baal și au turnat daruri de băutură altor dumnezei, pentru a mă
provoca la mânie. **30** Căci copiii lui Israel și copiii lui Iuda au
făcut numai rău înaintea mea din tinerețea lor; căci copiii lui
Israel numai m-au provocat la mânie cu lucrarea mâinilor lor,
spune DOMNUL. **31** Pentru că această cetate a fost pentru
mine ca o provocare a mâniei mele și a furiei mele din ziua în
care au zidit-o până în această zi; ca să o îndepărtez dinaintea
feței mele, **32** Pentru tot răul pe care copiii lui Israel și copiii lui
Iuda, l-au făcut pentru a mă provoca la mânie, ei, împărații lor,
prinții lor, preoții lor și profeții lor și bărbații lui Iuda și locuitorii
Ierusalimului. **33** Și ei și-au întors spre mine spatele, nu fața;
deși i-am învățat, ridicându-mă devreme și învățându-i, totuși ei
nu au dat ascultare pentru a primi instrucțiune. **34** Ci au pus
urâciunile lor în casa care se numește după numele meu, pentru
a o spurca. **35** Și au zidit înălțimile lui Baal, care sunt în valea
fiului lui Hinom, pentru a face pe fiii lor și pe fiicele lor să treacă
prin foc, lui Moloh; ceea ce eu nu le-am poruncit, nici nu a venit
în mintea mea, ca ei să facă această urâciune, să facă pe Iuda
să păcătuiască. **36** Și acum de aceea, astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel referitor la această cetate, despre care voi

spuneți: Va fi dată în mâna împăratului Babilonului prin sabie și
prin foamete și prin ciumă: **37** Iată, îi voi aduna din toate țările
în care i-am alungat în mânia mea și în furia mea și în mare
indignare; și îi voi întoarce în acest loc și îi voi face să locuiască
în siguranță. **38** Și ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul
lor; **39** Și le voi da o singură inimă și o singură cale, ca să se
teamă de mine pentru totdeauna, pentru binele lor și al copiilor
lor după ei; **40** Și voi face un legământ veșnic cu ei, că nu mă
voi întoarce de la ei, pentru a le face bine; și voi pune frica mea
în inimile lor, ca să nu se depărteze de mine. **41** Da, mă voi
bucura de ei pentru a le face bine și îi voi sădi în această țară
într-adevăr cu toată inima mea și cu tot sufletul meu. **42** Pentru
că astfel spune DOMNUL: Precum am adus tot acest mare rău
asupra acestui popor, tot astfel voi aduce asupra lor tot binele pe
care li l-am promis. **43** Și câmpuri se vor cumpăra în această
țară, despre care voi spuneți: Este pustie fără om sau animal;
este dată în mâna caldeenilor. **44** Oamenii vor cumpăra câmpuri
cu bani și vor semna dovezi și le vor sigila și vor lua martori
în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului și
în cetățile lui Iuda și în cetățile munților și în cetățile văii și în
cetățile din sud, pentru că voi face pe cei captivi dintre ei să se
întoarcă, spune DOMNUL.

33 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia a doua
oară, în timp ce el era încă închis în curtea închisorii, spunând:
2 Astfel spune DOMNUL făcătorul acestei cetăți, DOMNUL care
a format-o, pentru a o întemeia; DOMNUL este numele lui:
3 Cheamă-mă și îți voi răspunde și îți voi arăta lucruri mari
și puternice, pe care nu le cunoști. **4** Pentru că astfel spune
DOMNUL, Dumnezeul lui Israel referitor la casele acestei cetăți

și referitor la casele împăraților lui Iuda, care sunt dărâmate prin
valurile de pământ și prin sabie; **5** Ei vin să lupte cu caldeenii,
dar aceasta este pentru a le umple cu trupurile moarte ale
oamenilor pe care i-am ucis în mânia mea și în furia mea și
pentru toți cei a căror stricăciune, mi-am ascuns fața de această
cetate. **6** Iată, îi voi aduce sănătate și vindecare, și îi voi vindeca
și le voi descoperi abundența păcii și adevărului. **7** Și îi voi
face să se întoarcă pe cei captivi ai lui Iuda și pe cei captivi ai
lui Israel și îi voi zidi ca la început. **8** Și îi voi curăți de toată
nelegiuirea lor cu care au păcătuit împotriva mea; și le voi ierta
toate nelegiuirile, prin care au păcătuit împotriva mea și prin
care au încălcat legea împotriva mea. **9** Și aceasta îmi va fi un
nume de bucurie, o laudă și o onoare înaintea tuturor națiunilor
pământului, care vor auzi despre tot binele pe care îl fac pentru
ei; și ei se vor teme și se vor cutremura pentru toată bunătatea
și pentru toată prosperitatea pe care i-o dau. **10** Astfel spune
DOMNUL: Din nou se va auzi în acest loc, despre care voi
spuneți că va fi pustiit, fără om și fără animal, în cetățile lui
Iuda și pe străzile Ierusalimului, care sunt pustii, fără om și fără
locuitor și fără animal, **11** Vocea bucuriei și vocea veseliei, vocea
mirelui și vocea miresei, vocea celor care vor spune: Lăudați
pe DOMNUL oștirilor, pentru că DOMNUL este bun, pentru că
mila lui dăinuiește pentru totdeauna; și a celor care vor aduce
sacrificiul de laudă în casa DOMNULUI. Pentru că voi face să se
întoarcă pe cei captivi ai țării, ca la început, spune DOMNUL.
12 Astfel spune DOMNUL oștirilor: Din nou, în acest loc, care
este pustiit, fără om și fără animal; și în toate cetățile lui, va fi o
locuință de păstori care vor face turmele lor să se odihnească.
13 În cetățile din munți, în cetățile din vale și în cetățile de la sud

și în țara lui Beniamin și în locurile dimprejurul Ierusalimului
și în cetățile lui Iuda vor trece din nou turmele pe sub mâinile
celui care le numără, spune DOMNUL. **14** Iată, vin zilele, spune
DOMNUL, când voi împlini acel lucru bun pe care l-am promis
casei lui Israel și casei lui Iuda. **15** În acele zile și în acel timp
voi face Lăstarul dreptății să crească pentru David; și el va face
judecată și dreptate în țară. **16** În acele zile Iuda va fi salvat și
Ierusalimul va locui în siguranță; și acesta este numele cu care
va fi numit: DOMNUL dreptatea noastră. **17** Pentru că astfel
spune DOMNUL: Lui David nu îi va lipsi niciodată un bărbat să
șadă pe tronul casei lui Israel; **18** Nici preoților, leviților, nu le va
lipsi un bărbat înaintea mea pentru a oferi ofrande arse și pentru
a aprinde daruri de mâncare și pentru a face sacrificii continuu.
19 Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând: **20** Astfel
spune DOMNUL: Dacă puteți să rupeți legământul meu referitor
la ziuă și legământul meu referitor la noapte astfel încât să nu fie
zi și noapte la timpul lor; **21** Atunci poate de asemenea fi rupt
legământul meu cu David, servitorul meu, ca el să nu aibă fiu să
domnească pe tronul lui; și cu leviții, preoții, servitorii mei. **22**
Așa cum oștirea cerului nu poate fi numărată, nici nisipul mării
măsurat; tot astfel voi înmulți sămânța lui David, servitorul meu,
și pe leviții care îmi servesc. **23** Mai mult, cuvântul DOMNULUI a
venit la Ieremia, spunând: **24** Nu ai luat aminte la ceea ce acest
popor a vorbit, spunând: Cele două familii pe care DOMNUL le-a
ales, le-a lepădat el? Astfel, ei au disprețuit pe poporul meu, ca
ei să nu mai fie o națiune înaintea lor. **25** Astfel spune DOMNUL:
Dacă legământul meu nu este nici cu ziua, nici cu noaptea; și
dacă eu nu am rânduit rânduielile cerului și ale pământului; **26**
Atunci voi lepăda eu sămânța lui Iacob și pe David, servitorul

meu, astfel încât să nu iau pe vreunii din sămânța lui să fie
conducători peste sămânța lui Avraam, Isaac și Iacob, pentru că
îi voi face să se întoarcă din captivitate și voi avea milă de ei.

34 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, când
Nebucadnețar, împăratul Babilonului și toată armata lui și toate
împărățiile pământului ale stăpânirii lui și toate popoarele, au
luptat împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui,
spunând: **2** Astfel spune DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Du-te
și vorbește-i lui Zedechia împăratul lui Iuda, și spune-i: Astfel
spune DOMNUL: Iată, voi da această cetate în mâna împăratului
Babilonului și el o va arde cu foc; **3** Și tu nu vei scăpa din
mâna lui, ci, negreșit, vei fi prins și dat în mâna lui; și ochii
tăi vor privi ochii împăratului Babilonului și el va vorbi cu tine
gură către gură și tu vei merge în Babilon. **4** Totuși ascultă
cuvântul DOMNULUI, Zedechia, împărate al lui Iuda: Astfel
spune DOMNUL despre tine: tu nu vei muri de sabie; **5** Ci vei
muri în pace; și cu arderile părinților tăi, a împărații dinainte
care au fost înaintea ta, tot astfel ei vor arde mirodenii pentru
tine; și te vor plânge, spunând: Ah, doamne! pentru că eu am
vestit cuvântul, spune DOMNUL. **6** Atunci profetul Ieremia a
vorbit toate aceste cuvinte lui Zedechia, împăratul lui Iuda,
în Ierusalim, **7** Când armata împăratului Babilonului a luptat
împotriva Ierusalimului și împotriva tuturor cetăților lui Iuda care
au rămas, împotriva Lachisului și împotriva Azechei, pentru că
aceste cetăți apărate au rămas dintre cetățile lui Iuda. **8** Acesta
este cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce
împăratul Zedechia făcuse un legământ cu tot poporul care era
în Ierusalim, pentru a le vesti libertatea; **9** Ca fiecare om să lase
pe servitorul său și fiecare om pe servitoarea sa, fiind un evreu

sau o evreică, să plece liberi; ca nimeni să nu se servească de
ei, adică, de un iudeu, fratele său. **10** Și, când toți prinții și tot
poporul care intrase în legământ, au auzit porunca împăratului,
ca fiecare să lase pe servitorul său și fiecare pe servitoarea sa,
să plece liberi, ca nimeni să nu se mai servească de ei, atunci
au dat ascultare și i-au lăsat să plece. **11** Dar după aceea s-
au întors și i-au făcut pe servitorii și pe servitoarele, pe care îi
lăsaseră să plece liberi, să se întoarcă, și i-au adus în supunere
ca servitori și servitoare. **12** De aceea cuvântul DOMNULUI
a venit la Ieremia de la DOMNUL, spunând: **13** Astfel spune
DOMNUL Dumnezeul lui Israel: Am încheiat un legământ cu
părinții voștri în ziua când i-am scos din țara Egiptului, din casa
robilor, spunând, **14** La sfârșitul a șapte ani, fiecare să lăsați să
plece, pe fratele său, un evreu, care ți s-a fost vândut; și după ce
ți-a servit șase ani, să îl lași să plece liber de la tine; dar părinții
voștri nu mi-au dat ascultare, nici nu și-au plecat urechea. **15** Și
voi v-ați întors acum și ați făcut ce este drept înaintea ochilor
mei, vestind, fiecare, libertatea aproapelui său; și ați încheiat un
legământ înaintea mea în casa care este numită după numele
meu; **16** Dar voi, v-ați întors și ați murdărit numele meu și fiecare,
ați făcut pe servitorul său și fiecare, pe servitoarea sa, cărora le-
ați dat libertate după plăcerea lor, să se întoarcă și i-ați adus în
supunere, să vă fie ca servitori și servitoare. **17** De aceea astfel
spune DOMNUL: Voi nu mi-ați dat ascultare, vestind fiecare,
libertatea fratelui său și fiecare, aproapelui său; iată, eu, spune
DOMNUL, vă vestesc libertatea sabiei, a ciumei și a foametei; și
vă voi da spre apăsare în toate împărățiile pământului. **18** Și
voi da pe oamenii care au călcat legământul meu, care nu au
împlinit cuvintele legământului pe care îl făcuseră înaintea mea,

când au tăiat vițelul în două și au trecut printre părțile lui, **19** Pe
prinții lui Iuda și pe prinții Ierusalimului, pe fameni și pe preoți și
pe tot poporul țării care a trecut printre părțile vițelului; **20** Îi
voi da chiar în mâna dușmanilor lor și în mâna celor care le
caută viața; și trupurile lor moarte vor fi ca hrană pentru păsările
cerului și pentru fiarele pământului. **21** Și pe Zedechia împăratul
lui Iuda și pe prinții lui îi voi da în mâna dușmanilor lor și în
mâna celor care le caută viața și în mâna armatei împăratului
Babilonului care au plecat de la voi. **22** Iată, eu poruncesc,
spune DOMNUL, și îi voi face să se întoarcă la această cetate;
și ei vor lupta împotriva ei și o vor lua și o vor arde cu foc; și voi
face cetățile lui Iuda o pustiire fără vreun locuitor.

35 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL în zilele lui
Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, spunând: **2** Du-te la
casa recabiților și vorbește-le și adu-i în casa DOMNULUI într-
una din camere și dă-le vin să bea. **3** Atunci am luat pe Iaazania,
fiul lui Ieremia, fiul lui Habaținia și pe frații săi și pe toți fiii săi și
toată casa recabiților; **4** Și i-am adus în casa DOMNULUI, în
camera fiilor lui Hanan, fiul lui Igdalia, un om al lui Dumnezeu,
care era lângă camera prinților, care era deasupra camerei lui
Maaseia, fiul lui Șalum, păzitorul ușii; **5** Și am pus, înaintea
fiilor casei recabiților, oale pline cu vin, și pahare, și le-am
spus: Beți vin. **6** Dar ei au spus: Refuzăm să bem vin; fiindcă
Ionadab, fiul lui Recab, tatăl nostru ne-a poruncit, spunând: Să
nu beți vin, nici voi, nici fiii voștri, pentru totdeauna; **7** Nici să
nu zidiți casă, nici să nu semănați sămânță, nici să nu sădiți
vie, nici să nu aveți ceva; ci în toate zilele voastre să locuiți
în corturi; ca să trăiți multe zile în țara unde sunteți străini. **8**
Astfel, noi am ascultat de vocea lui Ionadab fiul lui Recab tatăl

nostru în tot ce ne-a poruncit, ca să nu bem vin în toate zilele
noastre, noi, soțiile noastre, fiii noștri sau fiicele noastre; **9** Nici
nu zidim case pentru noi pentru a le locui; nici nu avem vie,
nici câmp, nici sămânță; **10** Ci am locuit în corturi și am dat
ascultare și am făcut conform cu tot ceea ce Ionadab, tatăl
nostru, ne-a poruncit. **11** Dar s-a întâmplat, când Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, a urcat în țară, că noi am spus: Veniți
și să mergem la Ierusalim de frica armatei caldeenilor și de
frica armatei sirienilor; astfel, noi locuim la Ierusalim. **12** Atunci
cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia, spunând: **13** Astfel
spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Du-te și spune
bărbaților lui Iuda și locuitorilor Ierusalimului: Nu voiți să primiți
instruire pentru a da ascultare cuvintelor mele? spune DOMNUL.
14 Cuvintele lui Ionadab, fiul lui Recab, prin care le-a poruncit
fiilor săi să nu bea vin, sunt împlinite; fiindcă până în această zi
ei nu beau deloc, ci au ascultat de porunca tatălui lor; totuși v-
am vorbit, ridicându-mă devreme și vorbind; dar voi nu mi-ați dat
ascultare. **15** V-am trimis de asemenea pe toți servitorii mei
profeții, ridicându-i devreme și trimițându-i, spunând: Întoarceți-
vă acum, fiecare de la calea lui rea și îndreptați-vă facerile și
nu mergeți după alți dumnezei pentru a le servi și veți locui în
țara pe care v-am dat-o vouă și părinților voștri; dar voi nu v-ați
plecat urechea, nici nu mi-ați dat ascultare. **16** Deoarece fiii lui
Ionadab, fiul lui Recab, au împlinit porunca tatălui lor, pe care el
le-a poruncit-o; dar acest popor nu mi-a dat ascultare; **17** De
aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui
Israel: Iată, voi aduce asupra lui Iuda și asupra tuturor locuitorilor
Ierusalimului, tot răul pe care l-am pronunțat împotriva lor;
deoarece le-am vorbit, dar ei nu au ascultat; și i-am chemat, dar

ei nu au răspuns. **18** Și Ieremia a spus casei recabiților: Astfel
spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Pentru că ați
ascultat de porunca tatălui vostru, Ionadab, și ați păzit toate
preceptele lui și ați făcut conform cu tot ce el v-a poruncit; **19** De
aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
lui Ionadab, fiul lui Recab, nu îi va lipsi un bărbat care să stea
înaintea mea, pentru totdeauna.

36 Și s-a întâmplat în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui
Iosia, împăratul lui Iuda, că acest cuvânt a venit la Ieremia de la
DOMNUL, spunând: **2** Ia-ți un sul de carte și scrie pe el toate
cuvintele pe care ți le-am vorbit împotriva lui Israel și împotriva
lui Iuda și împotriva tuturor națiunilor, din ziua când ți-am vorbit,
din zilele lui Iosia, chiar până în această zi. **3** Poate că va auzi
casa lui Iuda tot răul pe care am de gând să li-l fac; ca să se
întoarcă fiecare de la calea lui rea; ca să le iert nelegiuirea și
păcatul. **4** Atunci Ieremia l-a chemat pe Baruc, fiul lui Neriia; și
Baruc a scris, pe un sul de carte, toate cuvintele DOMNULUI,
pe care el i le spusese, prin gura lui Ieremia. **5** Și Ieremia i-
a poruncit lui Baruc, spunând: Eu sunt închis; nu pot să intru
în casa DOMNULUI; **6** De aceea intră și citește în urechile
poporului, în casa DOMNULUI, în ziua de post, sulul, cuvintele
DOMNULUI, pe care le-ai scris din gura mea; și de asemenea
să le citești în urechile tuturor celor din Iuda, care vin din cetățile
lor. **7** Poate că ei vor prezenta cererea lor înaintea DOMNULUI
și se vor întoarce, fiecare de la calea lui rea, pentru că mare
este mânia și furia pe care DOMNUL a pronunțat-o împotriva
acestui popor. **8** Și Baruc, fiul lui Neriia, a făcut conform cu
toate câte profetul Ieremia îi poruncise, citind din carte, cuvintele
DOMNULUI, în casa DOMNULUI. **9** Și s-a întâmplat în anul

al cincilea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui Iuda, în
luna a noua, că ei au proclamat un post înaintea DOMNULUI
pentru tot poporul din Ierusalim și pentru tot poporul care a
venit din cetățile lui Iuda la Ierusalim. **10** Atunci Baruc a citit din
carte, cuvintele lui Ieremia, în casa DOMNULUI, în camera lui
Ghemaria, fiul lui Șafan, scribul, în curtea superioară, la intrarea
porții noi a casei DOMNULUI, în urechile întregului popor. **11**
Când Micaia, fiul lui Ghemaria, fiul lui Șafan, a auzit, din carte,
toate cuvintele DOMNULUI, **12** Atunci el a coborât în casa
împăratului, în camera scribului; și, iată, toți prinții ședeau acolo,
chiar Elișama, scribul, și Delaia, fiul lui Șemaia, și Elnatan, fiul lui
Acbor, și Ghemaria, fiul lui Șafan, și Zedechia, fiul lui Hanania, și
toți prinții. **13** Atunci Micaia le-a vestit toate cuvintele pe care
le auzise, când Baruc a citit cartea în urechile poporului. **14**
De aceea toți prinții au trimis pe Iehudi, fiul lui Netania, fiul lui
Șelemia, fiul lui Cuși, la Baruc, spunând: Ia în mâna ta sulul
din care ai citit în urechile poporului și vino. Astfel, Baruc, fiul
lui Neriia, a luat sulul în mâna și a venit la ei. **15** Iar ei i-au
spus: Șezi și citește-l în urechile noastre. Astfel, Baruc l-a citit în
urechile lor. **16** Și s-a întâmplat, după ce au auzit toate cuvintele,
că s-au înspăimântat, deopotrivă unul și altul și i-au spus lui
Baruc: Negreșit vom spune împăratului toate aceste cuvinte.
17 Și l-au întrebat pe Baruc, spunând: Spune-ne acum: Cum
ai scris toate aceste cuvinte din gura lui? **18** Atunci Baruc le-
a răspuns: El mi-a zis toate aceste cuvinte cu gura lui și eu
le-am scris cu cerneală în carte. **19** Atunci prinții i-au spus lui
Baruc: Du-te, ascunde-te, tu și Ieremia, și să nu știe nimeni
unde sunteți. **20** Și au mers la împărat în curte, dar au pus sulul
în camera lui Elișama, scribul; și au spus toate cuvintele în

urechile împăratului. **21** Astfel, împăratul l-a trimis pe Iehudi să
aducă sulul; iar el l-a luat din camera lui Elișama, scribul. Și
Iehudi l-a citit în urechile împăratului și în urechile tuturor prinților
care stăteau în picioare lângă împărat. **22** În acel timp împăratul
ședea în casa de iarnă în luna a noua; și acolo era, în vatră, un
foc, arzând înaintea lui. **23** Și s-a întâmplat după ce Iehudi citea
trei sau patru foi, că împăratul le tăia cu cuțitul scribului și le
arunca în focul care era în vatră, până când tot sulul a fost mistuit
în focul care era în vatră. **24** Totuși ei nu s-au înspăimântat, nici
nu și-au rupt hainele, nici împăratul, nici vreunul dintre servitorii
lui care auziseră toate aceste cuvinte. **25** Totuși Elnatan și Delaia
și Ghemaria mijlociseră la împărat să nu ardă sulul; dar el a
refuzat să îi asculte. **26** Iar împăratul a poruncit lui Ierahmeel,
fiul lui Hamelec, și lui Seraia, fiul lui Azriel, și lui Șelemia, fiul lui
Abdeel, să îi prindă pe scribul Baruc și pe profetul Ieremia; dar
DOMNUL i-a ascuns. **27** Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la
Ieremia, după ce împăratul arsese sulul și cuvintele pe care le
scrisese Baruc din gura lui Ieremia, spunând: **28** Ia-ți din nou un
alt sul și scrie pe el toate cuvintele dinainte care fuseseră pe
sulul dintâi, pe care Ioiachim, împăratul lui Iuda, îl arsese. **29** Și
să îi spui lui Ioiachim, împăratul lui Iuda: Astfel spune DOMNUL:
Tu ai ars acest sul, spunând: De ce ai scris pe el, spunând:
Împăratul Babilonului va veni negreșit și va distruge această țară
și va face să dispară din ea om și animal? **30** De aceea astfel
spune DOMNUL despre Ioiachim împăratul lui Iuda: El nu va
avea pe nimeni care să șadă pe tronul lui David; și trupul lui
mort va fi aruncat afară, ziua pentru arșiță și noaptea pentru frig.
31 Și îl voi pedepsi pe el și sămânța lui și pe servitorii lui pentru
nelegiuirea lor; și voi aduce asupra lor și asupra locuitorilor

Ierusalimului și asupra bărbaților lui Iuda tot răul pe care l-am
pronunțat împotriva lor; dar ei nu au dat ascultare. **32** Atunci
Ieremia a luat un alt sul și l-a dat scribului Baruc, fiul lui Neriia;
care a scris în el, din gura lui Ieremia, toate cuvintele cărții pe
care Ioiachim împăratul lui Iuda o arsese în foc; și s-au mai
adăugat pe lângă ele multe cuvinte asemănătoare.

37 Și împăratul Zedechia, fiul lui Iosia, a domnit în locul lui
Ieconia, fiul lui Ioiachim, pe care Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, îl făcuse împărat în țara lui Iuda. **2** Dar nici el, nici
servitorii lui, nici poporul țării, nu au dat ascultare cuvintelor
DOMNULUI pe care el le vorbise prin profetul Ieremia. **3** Și
împăratul Zedechia a trimis pe Iucal, fiul lui Șelemia, și pe
Țefania, fiul lui Maaseia, preotul, la profetul Ieremia, spunând:
Roagă-te acum DOMNULUI Dumnezeului nostru pentru noi.
4 Și Ieremia intra și ieșea în mijlocul poporului, pentru că nu
îl puseseră în închisoare. **5** Atunci armata lui Faraon ieșise
din Egipt; și când caldeenii care asediau Ierusalimul au auzit
veștile despre ei, s-au depărtat de Ierusalim. **6** Atunci a venit
cuvântul DOMNULUI la profetul Ieremia, spunând: **7** Astfel spune
DOMNUL, Dumnezeul lui Israel: Astfel să îi spuneți împăratului
lui Iuda care v-a trimis la mine să mă întrebați: Iată, armata lui
Faraon, care a ieșit să vă ajute, se va întoarce în Egipt, în țara
lor. **8** Și caldeenii vor veni din nou și vor lupta împotriva acestei
cetăți și o vor lua și o vor arde cu foc. **9** Astfel spune DOMNUL:
Nu vă înșelați, spunând: Caldeenii vor pleca cu siguranță de la
noi; fiindcă nu vor pleca. **10** Căci deși ați fi lovit întreaga armată
a caldeenilor care luptă împotriva voastră și ar fi rămas numai
bărbați răniți printre ei, totuși ei s-ar ridica, fiecare din cortul lui,
și ar arde această cetate cu foc. **11** Și s-a întâmplat, după ce

armata caldeenilor s-a împrăștiat din Ierusalim, de frica armatei
lui Faraon, **12** Că Ieremia a ieșit din Ierusalim să meargă în țara
lui Beniamin, pentru a se pierde acolo în popor. **13** Și când a
ajuns la poarta lui Beniamin, era acolo o căpetenie a gărzii, a
cărui nume era Iriia, fiul lui Șelemia, fiul lui Hanania; și el l-a luat
pe profetul Ieremia, spunând: Tu treci la caldeeni. **14** Atunci
Ieremia a spus: Nu este adevărat; nu trec la caldeeni. Dar el nu
i-a dat ascultare; astfel Iriia l-a luat pe Ieremia și l-a adus la
prinți. **15** Și prinții au fost furioși pe Ieremia și l-au lovit și l-au pus
în închisoare, în casa lui Ionatan, scribul, pentru că făcuseră din
ea închisoarea. **16** Atunci Ieremia a intrat în groapă și în celule și
Ieremia a rămas acolo multe zile; **17** Atunci Zedechia împăratul
a trimis și l-a scos afară; și împăratul l-a întrebat în secret, în
casa lui și a spus: Este vreun cuvânt de la DOMNUL? Și Ieremia
a spus: Este; fiindcă, a spus el: Tu vei fi dat în mâna împăratului
Babilonului. **18** Mai mult, Ieremia i-a spus împăratului Zedechia:
Ce ofense am adus eu împotriva ta sau împotriva servitorilor
tăi sau împotriva acestui popor de m-ați pus în închisoare? **19**
Unde sunt profeții voștri care v-au profețit, spunând: Împăratul
Babilonului nu va veni împotriva voastră, nici împotriva acestei
țări? **20** De aceea, ascultă acum, te rog, domnul meu împărate;
să fie cererea mea, te rog, primită înaintea ta; ca să nu faci să
mă întorc la casa lui Ionatan, scribul, ca nu cumva să mor acolo.
21 Atunci împăratul Zedechia a poruncit să îl dea pe Ieremia în
curtea închisorii și să îi dea zilnic o bucată de pâine din strada
brutarilor, până când toată pâinea din cetate se termină. Astfel
Ieremia a rămas în curtea închisorii.

38 Atunci Șefatia, fiul lui Matan, și Ghedalia, fiul lui Pașhur,
și Iucal, fiul lui Șelemia, și Pașhur, fiul lui Malchiia, au auzit

cuvintele pe care Ieremia le vorbise întregului popor, spunând: **2**
Astfel spune DOMNUL: Cel ce rămâne în această cetate va muri
de sabie, de foamete sau de ciumă; dar cel ce iese la caldeeni
va trăi; fiindcă va avea viața lui ca pradă și va trăi. **3** Astfel spune
DOMNUL: Această cetate va fi dată într-adevăr în mâna armatei
împăratului Babilonului, care o va lua. **4** De aceea prinții i-au
spus împăratului: Te implorăm, să fie acest om dat la moarte;
fiindcă astfel el slăbește mâinile războinicilor care rămân în
această cetate și mâinile întregului popor, vorbindu-le astfel de
cuvinte, pentru că acest om nu caută bunăstarea acestui popor,
ci vătămarea. **5** Atunci împăratul Zedechia a spus: Iată, el este în
mâna voastră, pentru că împăratul nu poate face nimic împotriva
voastră. **6** Atunci l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în groapa
lui Malchiia, fiul lui Hamelec, care era în curtea închisorii; și l-au
coborât pe Ieremia cu funii. Și în groapă nu era apă, ci mocirlă;
astfel, Ieremia s-a scufundat în mocirlă. **7** Și când Ebed-Melec,
etiopianul, unul dintre famenii care erau în casa împăratului, a
auzit că l-au pus pe Ieremia în groapă; împăratul șezând atunci
la poarta lui Beniamin; **8** Ebed-Melec a ieșit din casa împăratului
și i-a vorbit împăratului, spunând: **9** Domnul meu, împărate,
acești oameni au făcut rău în tot ceea ce i-au făcut profetului
Ieremia, pe care l-au aruncat în groapă; și va muri de foame în
locul unde este, pentru că nu mai este pâine în cetate. **10** Atunci
împăratul i-a poruncit lui Ebed-Melec, etiopianul, spunând: Ia
de aici treizeci de bărbați cu tine și scoate-l afară pe profetul
Ieremia din groapă, înainte ca el să moară. **11** Astfel Ebed-
Melec i-a luat pe bărbați cu el și a intrat în casa împăratului,
de sub trezorerie, și a luat de acolo petice aruncate și zdrențe
vechi putrezite și le-a coborât cu funii în groapă la Ieremia.

12 Și Ebed-Melec etiopianul i-a spus lui Ieremia: Pune acum
aceste haine vechi aruncate și zdrențe putrezite sub subsuorile
tale, sub funii. Și Ieremia a făcut astfel. **13** Astfel ei l-au tras pe
Ieremia cu frânghii și l-au scos din groapă; și Ieremia a rămas în
curtea închisorii. **14** Atunci împăratul Zedechia a trimis și l-a
adus pe profetul Ieremia la el, la intrarea a treia care este în
casa DOMNULUI; și împăratul i-a spus lui Ieremia: Te voi întreba
un lucru, nu îmi ascunde nimic. **15** Atunci Ieremia i-a spus lui
Zedechia: Dacă îți spun aceasta, nu mă vei da într-adevăr la
moarte? Iar dacă îți dau sfat, nu îmi vei da ascultare. **16** Astfel
Zedechia împăratul i-a jurat în secret lui Ieremia, spunând:
Precum DOMNUL trăiește, care ne-a făcut acest suflet, nu te voi
da la moarte, nici nu te voi da în mâna acestor oameni care îți
caută viața. **17** Atunci Ieremia i-a spus lui Zedechia: Astfel spune
DOMNUL, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă vei
ieși într-adevăr la prinții împăratului Babilonului, atunci sufletul
tău va trăi și această cetate nu va fi arsă cu foc; și vei trăi și
casa ta; **18** Dar dacă nu vei ieși la prinții împăratului Babilonului,
atunci această cetate va fi dată în mâna caldeenilor și ei o vor
arde cu foc, iar tu nu vei scăpa din mâna lor. **19** Și împăratul
Zedechia i-a spus lui Ieremia: Mă tem de iudeii care au trecut
la caldeeni, ca nu cumva ei să mă dea în mâna lor și să mă
batjocorească. **20** Dar Ieremia a spus: Nu te vor da. Te implor,
ascultă de vocea DOMNULUI, pe care ți-o vorbesc; astfel îți va fi
bine și sufletul tău va trăi. **21** Dar dacă refuzi să ieși, acesta
este cuvântul pe care DOMNUL mi l-a arătat: **22** Și, iată, toate
femeile care au rămas în casa împăratului lui Iuda vor fi aduse la
prinții împăratului Babilonului și acele femei vor spune: Prietenii
tăi te-au înșelat și te-au învins; picioarele tale sunt scufundate în

mocirlă și ei sunt întorși înapoi. **23** Astfel ei vor scoate afară pe
toate soțiile tale și pe copiii tăi la caldeeni; și tu nu vei scăpa din
mâna lor, ci vei fi luat prin mâna împăratului Babilonului și vei
face ca această cetate să fie arsă cu foc. **24** Atunci Zedechia i-a
spus lui Ieremia: Să nu știe nimeni despre aceste cuvinte și nu
vei muri. **25** Dar dacă prinții aud că eu am vorbit cu tine și vin
la tine și îți spun: Vestește-ne acum ce i-ai spus împăratului,
nu ascunde aceasta de la noi și nu te vom da la moarte; de
asemenea și ce ți-a spus împăratul; **26** Atunci să le spui: Eu mi-
am prezentat cererea înaintea împăratului, ca să nu mă facă să
mă întorc în casa lui Ionatan, să mor acolo. **27** Atunci au venit
toți prinții la Ieremia și l-au întrebat; și el le-a spus conform cu
toate aceste cuvinte pe care împăratul i le poruncise. Astfel ei au
încetat să vorbească cu el, pentru că lucrul nu a fost înțeles. **28**
Astfel Ieremia a locuit în curtea închisorii până în ziua în care
Ierusalimul a fost luat: și a fost acolo în timp ce Ierusalimul a fost
luat.

39 În anul al nouălea al lui Zedechia, împăratul lui Iuda, în
luna a zecea, a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și
toată armata lui împotriva Ierusalimului și l-au asediat. **2** Și
în anul al unsprezecelea al lui Zedechia, în luna a patra, în a
noua zi a lunii, cetatea a fost spartă. **3** Și toți prinții împăratului
Babilonului au intrat și au șezut la poarta din mijloc, chiar Nergal-
Șarețer, Samgar-Nebu, Sarsechim, Rabsaris, Nergal-Șarețer,
Rabmag, cu toată rămășița prinților împăratului Babilonului. **4** Și
s-a întâmplat, când i-a văzut Zedechia, împăratul lui Iuda, și toți
bărbații de război, că au fugit și au ieșit din cetate noaptea, pe
calea grădinii împăratului, prin poarta dintre cele două ziduri; și
el a ieșit pe calea câmpiei. **5** Dar armata caldeenilor i-a urmărit

și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și după ce l-
au prins, l-au adus la Nebucadnețar, împăratul Babilonului, la
Ribla în țara Hamatului, unde el a dat judecată asupra lui. **6**
Atunci împăratul Babilonului i-a ucis pe fiii lui Zedechia, în Ribla,
înaintea ochilor lui; de asemenea împăratul Babilonului a ucis pe
toți nobilii lui Iuda. **7** Mai mult, el i-a scos ochii lui Zedechia și l-a
legat cu lanțuri, pentru a-l duce în Babilon. **8** Și caldeenii au ars
casa împăratului și casele poporului cu foc și au dărâmat zidurile
Ierusalimului. **9** Atunci Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a dus
captivă în Babilon, rămășița poporului care rămăsese în cetate
și pe cei care fugiseră, care căzuseră în mâinile lui, împreună cu
restul poporului care rămăsese. **10** Dar Nebuzaradan, căpetenia
gărzii, a lăsat dintre cei săraci din popor, care nu aveau nimic,
în țara lui Iuda; și în acel timp le-a dat vii și câmpuri. **11** Și
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a dat poruncă, referitor
la Ieremia, lui Nebuzaradan căpetenia gărzii, spunând: **12** Ia-
l și ai grijă de el și să nu îi faci nicio vătămare; ci să îi faci
precum îți va spune. **13** Astfel Nebuzaradan, căpetenia gărzii, a
trimis, și Nebușazban, Rabsaris și Nergal-Șarețer, Rabmag, și
toți prinții împăratului Babilonului; **14** Chiar ei au trimis și l-au
luat pe Ieremia din curtea închisorii și l-au dat lui Ghedalia, fiul
lui Ahicam, fiul lui Șafan, ca să îl ducă acasă; astfel el a locuit
printre popor. **15** Și cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia,
în timp ce el era închis în curtea închisorii, spunând: **16** Du-te
și vorbește-i lui Ebed-Melec etiopianul, spunând: Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, voi aduce cuvintele
mele asupra acestei cetăți spre rău și nu spre bine; și ele vor fi
împlinite în acea zi înaintea ta. **17** Dar pe tine te voi elibera în
acea zi, spune DOMNUL; și nu vei fi dat în mâna oamenilor de

care te temi. **18** Pentru că te voi elibera într-adevăr și tu nu vei
cădea prin sabie, ci viața ta va fi ca pradă pentru tine; deoarece
ți-ai pus încrederea în mine, spune DOMNUL.

40 Cuvântul care a venit la Ieremia de la DOMNUL, după ce
Nebuzaradan, căpetenia gărzii, îl lăsase să plece din Rama,
când îl luase, el fiind legat în lanțuri printre toți cei care erau
duși captivi din Ierusalim și din Iuda, care erau duși captivi în
Babilon. **2** Și căpetenia gărzii l-a luat pe Ieremia și i-a spus:
DOMNUL Dumnezeul tău a pronunțat acest rău asupra acestui
loc. **3** Și, DOMNUL a adus aceasta și a făcut conform cu ce
a spus, pentru că voi ați păcătuit împotriva DOMNULUI și nu
ați ascultat de vocea lui, de aceea acest lucru a venit asupra
voastră. **4** Și acum, iată, te dezleg în această zi de lanțurile
care erau pe mâna ta. Dacă ți se pare cuvenit să vii cu mine la
Babilon, vino; și ochiul meu va fi asupra ta; dar dacă nu ți se
pare cuvenit să vii cu mine la Babilon, atunci să nu vii; iată,
toată țara este înaintea ta; unde îți pare bine și cuvenit să mergi,
acolo să mergi. **5** Și până el nu se întorsese înapoi, a spus:
Du-te înapoi la Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, pe care
împăratul Babilonului l-a făcut guvernator peste cetățile lui Iuda
și locuiește cu el în mijlocul poporului; sau mergi oriunde ți se
pare cuvenit să mergi. Astfel căpetenia gărzii i-a dat merinde
și o răsplată și l-a lăsat să plece. **6** Atunci Ieremia s-a dus la
Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Miţpa, și a locuit cu el în mijlocul
poporului care era rămas în țară. **7** Și când toate căpeteniile
armatelor, care erau în câmpii, ei și oamenii lor, au auzit că
împăratul Babilonului îl făcuse pe Ghedalia, fiul lui Ahicam,
guvernator în țară și că îi încredințase bărbați și femei și copii și
dintre săracii țării, dintre cei care nu fuseseră duși captivi la

Babilon; **8** Atunci ei au venit la Ghedalia la Mițpa, chiar Ismael,
fiul lui Netania, și Iohanan și Ionatan, fiii lui Careah, și Seraia,
fiul lui Tanhumet, și fiii lui Efai, netofatitul; și Iezania, fiul unui
maacatit, ei și oamenii lor. **9** Și Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui
Șafan, le-a jurat lor și oamenilor lor, spunând: Nu vă temeți să
serviți caldeenilor; locuiți în țară și serviți împăratului Babilonului
și vă va fi bine. **10** Cât despre mine, iată, eu voi locui la Mițpa,
pentru a servi caldeenilor, care vor veni la noi; dar voi adunați
vin și fructe de vară și untdelemn și puneți-le în vasele voastre și
locuiți în cetățile voastre pe care le-ați luat. **11** De asemenea
când toți iudeii care erau în Moab și printre amoniți și în Edom și
care erau în toate țările au auzit că împăratul Babilonului lăsase
o rămășiță din Iuda și că îl pusese peste ei pe Ghedalia, fiul lui
Ahicam, fiul lui Șafan; **12** Toți iudeii s-au întors din toate locurile
unde fuseseră alungați și au venit în țara lui Iuda, la Ghedalia, la
Mițpa și au adunat vin și foarte multe fructe de vară. **13** Mai mult,
Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile armatelor, care erau
în câmpii, au venit la Ghedalia la Mițpa, **14** Și i-au spus: Știi tu
într-adevăr că Baalis, împăratul amoniților, l-a trimis pe Ismael,
fiul lui Netania, să te ucidă? Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a
crezut. **15** Atunci Iohanan, fiul lui Careah, i-a vorbit în ascuns lui
Ghedalia la Mițpa, spunând: Lasă-mă să plec, te rog, și îl voi
ucide pe Ismael, fiul lui Netania, și nimeni nu va ști aceasta;
pentru ce să te ucidă el, ca toți iudeii care s-au adunat la tine să
fie împrăștiați și rămășița lui Iuda să piară? **16** Dar Ghedalia, fiul
lui Ahicam, i-a spus lui Iohanan, fiul lui Careah: Să nu faci acest
lucru, pentru că tu vorbești neadevăr despre Ismael.

41 Și s-a întâmplat în luna a șaptea, că Ismael, fiul lui Netania,
fiul lui Elișama, din sămânța împărătească și prinții împăratului,

și zece bărbați cu el, au venit la Ghedalia, fiul lui Ahicam la
Miţpa; și acolo ei au mâncat pâine împreună în Miţpa. **2** Atunci
s-a ridicat Ismael, fiul lui Netania, și cei zece bărbați care erau
cu el și l-au lovit pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, cu
sabia și l-au ucis, pe cel pe care împăratul Babilonului îl făcuse
guvernator peste țară. **3** Ismael a ucis de asemenea pe toți
iudeii care erau cu el, cu Ghedalia, la Miţpa și pe caldeenii care
se găseau acolo și pe bărbații de război. **4** Și s-a întâmplat
a doua zi după ce el îl ucisese pe Ghedalia și nimeni nu știa
aceasta, **5** Că au venit câțiva din Sihem, din Șilo și din Samaria,
optzeci de bărbați, având bărbile lor rase și hainele lor rupte
și care se tăiaseră, cu ofrande și tămâie în mâna lor, pentru
a le aduce la casa DOMNULUI. **6** Și Ismael, fiul lui Netania,
a ieșit de la Miţpa să îi întâlnească, plângând tot timpul cât
mergea; și s-a întâmplat, pe când i-a întâlnit, că le-a spus: Veniți
la Ghedalia, fiul lui Ahicam. **7** Și s-a întâmplat, după ce ei au
intrat în mijlocul cetății, că Ismael, fiul lui Netania, i-a ucis și i-a
aruncat în mijlocul gropii, el și oamenii care erau cu el. **8** Dar
zece oameni s-au găsit între ei care i-au spus lui Ismael: Nu
ne ucide, pentru că avem ascunse în câmp, provizii de grâu și
de orz și de untdelemn și de miere. Astfel el a încetat și nu i-
a ucis printre frații lor. **9** Și, groapa în care Ismael aruncase
toate trupurile moarte ale oamenilor, pe care îi ucisese din cauza
lui Ghedalia, era aceea pe care împăratul Asa o făcuse de
frica lui Baașa, împăratul lui Israel; și Ismael, fiul lui Netania,
a umplut-o cu cei uciși. **10** Atunci Ismael a dus captivi toată
rămășița poporului care era în Miţpa, pe fiicele împăratului și
pe tot poporul care rămăsese în Miţpa, pe care Nebuzaradan
căpetenia gărzii îi încredințase lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; și

Ismael, fiul lui Netania, i-a dus captivi și s-a depărtat să treacă la
amoniți. **11** Dar când Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile
armatelor care erau cu el, au auzit de tot răul pe care Ismael, fiul
lui Netania, îl făcuse, **12** Atunci ei au luat pe toți bărbații și au
mers să lupte cu Ismael, fiul lui Netania, și l-au găsit aproape
de apele mari care sunt în Gabaon. **13** Și s-a întâmplat, când
tot poporul care era cu Ismael, l-a văzut pe Iohanan, fiul lui
Careah, și pe toate căpeteniile armatelor care erau cu el, că s-
au veselit. **14** Astfel, tot poporul pe care Ismael îl dusese captiv
din Miţpa s-a întors și a venit înapoi și s-a dus la Iohanan, fiul lui
Careah. **15** Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanan cu
opt oameni și a mers la amoniți. **16** Și Iohanan, fiul lui Careah, și
toate căpeteniile armatelor care erau cu el au luat toată rămășița
poporului, pe care au adus-o înapoi de la Ismael, fiul lui Netania,
care venea din Miţpa, după ce îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui
Ahicam: adică pe bărbații viteji războinici și pe femei și pe copii
și pe fameni, pe care i-a adus înapoi din Gabaon; **17** Și s-
au depărtat și au locuit în locuințele din Chimham, care este
lângă Betleem, pentru a merge să intre în Egipt, **18** Din cauza
caldeenilor, pentru că se temeau de ei, pentru că Ismael, fiul
lui Netania, îl ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care
împăratul Babilonului îl făcuse guvernator peste țară.

42 Atunci toate căpeteniile armatelor și Iohanan, fiul lui Careah,
și Iezania, fiul lui Hoșaia, și tot poporul de la cel mai mic până la
cel mai mare, s-au apropiat, **2** Și i-au spus profetului Ieremia: Să
fie, te implorăm, cererea noastră primită înaintea ta și roagă-te
pentru noi DOMNULUI Dumnezeului tău, pentru toată această
rămășiță; (pentru că am rămas doar puțini din mulți, precum
ne văd ochii tăi); **3** Ca DOMNUL Dumnezeul tău să ne arate

calea pe care să umblăm și lucrul pe care să îl facem. **4**
Atunci profetul Ieremia le-a spus: V-am auzit; iată, mă voi ruga
DOMNULUI Dumnezeului vostru conform cuvintelor voastre; și
se va întâmpla, că orice lucru DOMNUL vă va răspunde, eu vi-l
voi vesti; nu voi ascunde nimic de la voi. **5** Atunci ei i-au spus lui
Ieremia: DOMNUL să fie un martor adevărat și credincios între
noi, dacă nu vom face conform cu toate lucrurile pentru care
DOMNUL Dumnezeul tău te va trimite la noi. **6** Fie bine sau fie
rău, noi vom asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeului nostru,
la care te trimitem; ca să ne fie bine, când facem ce poruncește
vocea DOMNULUI Dumnezeului nostru. **7** Și s-a întâmplat că,
după zece zile cuvântul DOMNULUI a venit la Ieremia. **8** Atunci
el l-a chemat pe Iohanan, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile
armatelor care erau cu el și pe tot poporul de la cel mai mic
până la cel mai mare, **9** Și le-a spus: Astfel spune DOMNUL
Dumnezeul lui Israel, la care m-ați trimis să prezint cererea
voastră înaintea lui: **10** Dacă voi veți rămâne în această țară,
atunci eu vă voi zidi și nu vă voi dărâma și vă voi sădi și nu vă
voi smulge, pentru că mă pocăiesc de răul pe care vi l-am făcut.
11 Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă temeți; nu
vă temeți de el, spune DOMNUL, pentru că eu sunt cu voi să vă
salvez și să vă eliberez din mâna lui. **12** Și vă voi arăta mile, ca
el să aibă milă de voi și să vă facă să vă întoarceți în propria
voastră țară. **13** Dar dacă veți spune: Nu vom locui în această
țară, nici nu vom asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeului
vostru, **14** Spunând: Nu; ci vom merge în țara Egiptului, unde
nu vom vedea război, nici nu vom auzi sunet de trâmbiță, nici
nu vom avea foame de pâine; și acolo vom locui; **15** Ascultați
acum cuvântul DOMNULUI, voi rămășiță a lui Iuda: Astfel spune

DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Dacă în întregime vă
veți îndrepta fețele să intrați în Egipt și să mergeți să locuiți
temporar acolo; **16** Atunci se va întâmpla, că sabia, de care
vă temeți, vă va ajunge acolo în țara Egiptului, și foametea,
de care v-ați înspăimântat, vă va urma îndeaproape acolo în
Egipt; și acolo veți muri. **17** Astfel va fi cu toți oamenii care își
îndreaptă fețele să meargă în Egipt să locuiască temporar acolo;
vor muri de sabie, de foamete și de ciumă; și nimeni dintre ei nu
va rămâne nici nu va scăpa de răul pe care îl voi aduce asupra
lor. **18** Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui
Israel: Precum mânia mea și furia mea au fost turnate asupra
locuitorilor Ierusalimului, tot astfel furia mea va fi turnată asupra
voastră, când veți intra în Egipt; și veți fi detestați și veți fi o
înmărmurire și un blestem și o ocară; și nu veți mai vedea acest
loc. **19** DOMNUL a spus referitor la voi, voi rămășiță a lui Iuda:
Nu mergeți în Egipt; să știți într-adevăr că v-am avertizat în
această zi. **20** Pentru că voi v-ați fățărnicit în inimile voastre, când
m-ați trimis la DOMNUL Dumnezeul vostru, spunând: Roagă-te
pentru noi DOMNULUI Dumnezeul nostru; și conform cu toate
câte DOMNUL Dumnezeul nostru va spune, astfel să ne vestești
și noi vom face. **21** Și acum, eu v-am vestit în această zi; dar voi
nu ați făcut ce poruncește vocea DOMNULUI Dumnezeul vostru,
nici vreun lucru pentru care el m-a trimis la voi. **22** De aceea
acum să știți, într-adevăr, că veți muri de sabie, de foamete și de
ciumă, în locul unde doriți să mergeți și să locuiți temporar.

43 Și s-a întâmplat, când Ieremia a terminat de vorbit întregului
popor toate cuvintele DOMNULUI Dumnezeului lor, pentru care
DOMNUL Dumnezeul lor îl trimisese la ei, toate aceste cuvinte,
2 Că Azaria, fiul lui Hoșaia, și Iohanan, fiul lui Careah, și toți

bărbații mândri, a vorbit, spunându-i lui Ieremia: Tu vorbești
mincinos; DOMNUL Dumnezeul nostru nu te-a trimis să spui:
Nu mergeți în Egipt să locuiți temporar acolo; **3** Ci Baruc, fiul
lui Neriia, te pune împotriva noastră, pentru a fi dați în mâna
caldeenilor, ca ei să ne dea la moarte și să ne ducă robi în
Babilon. **4** Astfel Iohanan, fiul lui Careah, și toate căpeteniile
armatelor și tot poporul nu au ascultat de vocea DOMNULUI,
pentru a locui în țara lui Iuda. **5** Ci Iohanan, fiul lui Careah, și
toate căpeteniile armatelor, au luat toată rămășița lui Iuda care
se întorsese din toate națiunile, unde fuseseră alungați, pentru a
locui în țara lui Iuda, **6** Pe bărbați și pe femei și pe copii și pe
fiicele împăratului și pe fiecare persoană pe care Nebuzaradan
căpetenia gărzii o lăsase cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui
Șafan, și pe profetul Ieremia și pe Baruc fiul lui Neriia. **7** Astfel ei
au intrat în țara Egiptului, pentru că nu au ascultat de vocea
DOMNULUI; astfel, ei au ajuns până la Tahpanes. **8** Atunci a
venit cuvântul DOMNULUI la Ieremia în Tahpanes, spunând: **9**
Ia pietre mari în mâna ta și ascunde-le în lut, în cuptorul de
cărămizi, care este la intrarea casei lui Faraon în Tahpanes,
înaintea vederii bărbaților lui Iuda; **10** Și spune-le: Astfel spune
DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată, eu voi trimite și
voi lua pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, servitorul meu,
și voi pune tronul lui deasupra acestor pietre pe care le-am
ascuns; și el își va întinde cortul împărătesc peste ele. **11** Și
după ce va veni el, va lovi țara Egiptului și va da pe cei care sunt
pentru moarte la moarte; și pe cei care sunt pentru captivitate la
captivitate; și pe cei care sunt pentru sabie la sabie. **12** Și voi
aprinde un foc în casele dumnezeilor Egiptului; și el le va arde și
pe ei îi va duce captivi; și el se va înveșmânta cu țara Egiptului,

precum un păstor se îmbracă cu haina lui; și va ieși de acolo în
pace. 13 El va sparge chipurile din Bet-Șemeș, care este în țara
Egiptului; și casele dumnezeilor egiptenilor le va arde cu foc.

44 Cuvântul care a venit la Ieremia referitor la toți iudeii care
locuiau în țara Egiptului, care locuiau la Migdol și la Tahpanes și
la Nof și în ținutul Patros, spunând: 2 Astfel spune DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Ați văzut tot răul pe care l-am adus
asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda; și, iată, în
această zi ele sunt o pustiire și nimeni nu locuiește în ele, 3 Din
cauza stricăciunii lor, pe care au făcut-o pentru a mă provoca la
mânie, în aceea că s-au dus să ardă tămâie și să servească
altor dumnezei, pe care nu i-au cunoscut nici ei, nici voi, nici
părinții voștri. 4 Totuși eu am trimis la voi pe toți servitorii mei
profeții, ridicându-mă devreme și trimițându-i, spunând: Oh, nu
faceți acest lucru scârbos, pe care eu îl urăsc. 5 Dar ei nu au dat
ascultare, nici nu și-au plecat urechea pentru a se întoarce de la
stricăciunea lor, pentru a se opri să ardă tămâie altor dumnezei.
6 Pentru aceea furia mea și mânia mea au fost turnate și s-
au aprins în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului; și ele
sunt risipite și pustiite, precum în această zi. 7 De aceea acum,
astfel spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Pentru ce faceți acest mare rău împotriva sufletelor voastre,
pentru a stârpi dintre voi bărbat și femeie, prunc și sugar, din
Iuda, pentru a nu lăsa pe nimeni să rămână; 8 În aceea că
voi mă provocați la mânie cu lucrările mâinilor voastre, arzând
tămâie altor dumnezei în țara Egiptului, unde ați mers să locuiți,
ca să vă stârpiți și ca să ajungeți un blestem și o ocară printre
toate națiunile pământului? 9 Ați uitat voi stricăciunea părinților
voștri și stricăciunea împăraților lui Iuda și stricăciunea soțiilor

lor și propria voastră stricăciune și stricăciunea soțiilor voastre,
pe care au făcut-o în țara lui Iuda și pe străzile Ierusalimului? **10**
Ei nu s-au umilit nici până în această zi, nici nu s-au temut,
nici nu au umblat în legea mea, nici în statutele mele, pe care
le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri. **11** De
aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel: Iată,
îmi voi întoarce fața împotriva voastră pentru rău și pentru a
stârpi întreaga Iuda. **12** Și voi lua rămășița lui Iuda, care și-
a întors fața pentru a merge în țara Egiptului, pentru a locui
temporar acolo și ei vor fi cu toții mistuiți și vor cădea în țara
Egiptului; vor fi mistuiți prin sabie și prin foamete; vor muri, de la
cel mai mic până la cel mai mare, prin sabie și prin foamete; și
vor fi detestați și o înmărmurire și un blestem și o ocară. **13**
Fiindcă voi pedepsi pe cei care locuiesc în țara Egiptului, precum
am pedepsit Ierusalimul, cu sabie, cu foamete și cu ciumă; **14**
Astfel încât nimeni din rămășița lui Iuda, care a intrat în țara
Egiptului pentru a locui temporar acolo, nu va scăpa nici nu va
rămâne, ca să se poată întoarce în țara lui Iuda, spre care au
dorința de a se întoarce și a locui acolo, pentru că nimeni nu
se va întoarce decât cei care vor scăpa. **15** Atunci toți bărbații
care știau că soțiile lor ardeau tămâie altor dumnezei și toate
femeile care stăteau de față în picioare, o mare mulțime, chiar
tot poporul care locuia în țara Egiptului, în Patros, i-au răspuns
lui Ieremia, spunând: **16** Cât despre cuvântul pe care ni l-ai
vorbit în numele DOMNULUI, nu îți vom da ascultare. **17** Ci vom
face, într-adevăr, orice lucru care iese din gura noastră, pentru a
arde tămâie împărătesei cerului și pentru a-i turna daruri de
băutură, precum am făcut, noi și părinții noștri, împărații noștri
și prinții noștri, în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului,

pentru că atunci aveam multe merinde și eram bine și nu am
văzut niciun rău. **18** Dar de când am încetat să ardem tămâie
împărătesei cerului și să îi turnăm daruri de băutură, ne-au lipsit
toate lucrurile și am fost mistuiți cu sabie și cu foamete. **19** Și
după ce ardeam tămâie împărătesei cerului și îi turnam daruri
de băutură, îi făceam turte pentru a ne închina ei, și îi turnam
daruri de băutură, fără bărbații noștri? **20** Atunci Ieremia a spus
întregului popor, bărbaților și femeilor și întregului popor care
îi dăduse acest răspuns, spunând: **21** Nu de tămâia pe care
ați ars-o în cetățile lui Iuda și pe străzile Ierusalimului, voi și
părinții voștri, împărații voștri și prinții voștri și poporul țării, și-a
amintit DOMNUL și i-a venit în minte? **22** Astfel încât DOMNUL
nu v-a mai putut suferi, din cauza răutății facerilor voastre și
din cauza urâciunilor pe care le-ați făcut; de aceea este țara
voastră o pustiire și o înmărmurire și un blestem, fără locuitor,
precum în această zi. **23** Pentru că voi ați ars tămâie și pentru
că ați păcătuit împotriva DOMNULUI și nu ați ascultat de vocea
DOMNULUI, nici nu ați umblat în legea lui, nici în statutele
lui, nici în mărturiile lui; de aceea acest rău vi s-a întâmplat,
precum în această zi. **24** Mai mult, Ieremia a spus întregului
popor și tuturor femeilor: Ascultați cuvântul DOMNULUI, tot
Iuda, care sunteți în țara Egiptului; **25** Astfel vorbește DOMNUL
oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spunând: Voi și soțiile voastre
ați vorbit deopotrivă cu gura voastră și ați împlinit cu mâinile
voastre, spunând: Vom împlini cu siguranță promisiunile noastre
pe care le-am promis, pentru a arde tămâie împărătesei cerului
și pentru a-i turna daruri de băutură; vă veți împlini într-adevăr
promisiunile și într-adevăr vă veți termina promisiunile. **26** De
aceea ascultați cuvântul DOMNULUI, tot Iuda care locuiți în

țara Egiptului: Iată, eu am jurat prin numele meu mare, spune
DOMNUL, că numele meu nu va mai fi numit în gura niciunui om
din Iuda în toată țara Egiptului, spunând: Domnul DUMNEZEU
trăiește. **27** Iată, voi veghea asupra lor spre rău, și nu spre bine;
și toți bărbații lui Iuda care sunt în țara Egiptului vor fi mistuiți
cu sabie și cu foamete, până va fi un sfârșit al lor. **28** Totuși,
un număr mic ce va scăpa de sabie se vor întoarce din țara
Egiptului în țara lui Iuda și toată rămășița lui Iuda care a mers
în țara Egiptului pentru a locui temporar acolo, va cunoaște
ale cui cuvinte vor sta în picioare, ale mele, sau ale lor. **29** Și
acesta vă va fi un semn, spune DOMNUL, că vă voi pedepsi
în acest loc, ca să știți că cuvintele mele vor sta în picioare
negreșit împotriva voastră spre rău; **30** Astfel spune DOMNUL:
Iată, îl voi da pe Faraon Hofra împăratul Egiptului în mâna
dușmanilor lui și în mâna celor care îi caută viața; precum l-am
dat pe Zedechia, împăratul lui Iuda, în mâna lui Nebucadnețar
împăratul Babilonului, dușmanul său și cel care îi căuta viața.

45 Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a vorbit lui Baruc, fiul
lui Neriia, când a scris aceste cuvinte într-o carte din gura lui
Ieremia, în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul
lui Iuda, spunând: **2** Astfel spune DOMNUL, Dumnezeul lui
Israel, către tine, Baruc: **3** Tu ai spus: Îmi este vai mie acum!
pentru că DOMNUL a adăugat mâhnire la întristarea mea; am
leșinat în suspinul meu și nu găsesc odihnă. **4** Astfel să îi spui:
DOMNUL spune astfel: Iată, ceea ce am zidit voi dărâma și ceea
ce am sădit voi smulge, chiar toată această țară. **5** Și cauți tu
lucruri mari pentru tine? Nu le căuta, pentru că, iată, voi aduce
răul peste toată făptura, spune DOMNUL, dar viața ta ți-o voi da
ca pradă în toate locurile unde mergi.

46 Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia
împotriva neamurilor; **2** Împotriva Egiptului, împotriva armatei lui
Faraon Neco, împăratul Egiptului, care era lângă râul Eufrat în
Carchemiș, pe care Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a lovit-
o în anul al patrulea al lui Ioiachim, fiul lui Iosia, împăratul lui
Iuda. **3** Pregătiți pavăza și scutul și apropiați-vă de bătălie. **4**
Înhămați caii; și încălecați, călăreților, și prezentați-vă cu coifurile
voastre; ascuțiți sulițele și îmbrăcați cămășile de zale. **5** Pentru
ce i-am văzut descurajați și întorși înapoi? Și puternicii lor sunt
doborâți și fug iute și nu privesc înapoi; fiindcă frica era de jur
împrejur, spune DOMNUL. **6** Nu lăsa pe cel iute să fugă, nici pe
bărbatul puternic să scape; ei se vor poticni și vor cădea spre
nord lângă râul Eufrat. **7** Cine este acesta care urcă precum un
potop, ale cărui ape sunt mișcate ca râurile? **8** Egiptul crește
ca un potop și apele lui sunt mișcate ca râurile; și el spune:
mă voi urca și voi acoperi pământul; voi nimici cetatea și pe
locuitorii ei. **9** Urcați-vă, voi cailor; și năvăliți, voi carelor; și
să iasă războinicii; etiopienii și libienii care mânuiesc scutul;
și lidienii care mânuiesc și întind arcul. **10** Pentru că aceasta
este ziua DOMNULUI Dumnezeului oștirilor, o zi a răzbunării,
ca el să se răzbune pe potrivnicii săi; și sabia va mânca și
va fi săturată și îmbătată cu sângele lor, pentru că DOMNUL
Dumnezeul oștirilor are un sacrificiu în ținutul din nord lângă
râul Eufrat. **11** Urcă-te în Galaad și ia balsam, fecioară, fiica
Egiptului; în zadar vei folosi multe medicamente, fiindcă nu vei fi
vindecată. **12** Națiunile au auzit de rușinea ta și strigătul tău
a umplut țara, pentru că viteazul s-a poticnit de cel viteaz și
amândoi au căzut împreună. **13** Cuvântul pe care DOMNUL l-a
vorbit profetului Ieremia, despre cum Nebucadnețar, împăratul

Babilonului, va veni și va lovi țara Egiptului. **14** Vestiți în Egipt și
faceți cunoscut în Migdol și faceți cunoscut în Nof și în Tahpanes;
spuneți: Stai tare și pregătește-te, pentru că sabia va mistui de
jur împrejurul tău. **15** De ce sunt puternicii tăi măturați? Nu au
stat în picioare, pentru că DOMNUL i-a alungat. **16** El a făcut pe
mulți să cadă, da, unul a căzut peste altul; și au spus: Ridicați-
vă și să mergem din nou la poporul nostru și la țara nașterii
noastre, dinaintea sabiei ce oprimă. **17** Ei au strigat acolo:
Faraon împăratul Egiptului este doar un zgomot; el a trecut de
timpul rânduit. **18** Precum eu trăiesc, spune Împăratul, al cărui
nume este DOMNUL oștirilor: Într-adevăr, precum Taborul este
între munți și precum Carmelul lângă mare, astfel va veni el. **19**
Tu fiică locuind în Egipt, pregătește-te să mergi în captivitate,
pentru că Noful va fi risipit și pustiit, fără vreun locuitor. **20**
Egiptul este ca o vițea foarte frumoasă, dar distrugerea vine;
aceasta vine de la nord. **21** De asemenea bărbații lui angajați
sunt în mijlocul lui ca tauri îngrășați, pentru că și ei s-au întors
înapoi și au fugit împreună; ei nu au rezistat, deoarece ziua
nenorocirii lor și timpul cercetării lor a venit peste ei. **22** Vocea lui
va merge ca un șarpe, pentru că vor mărșălui cu o armată și vor
veni împotriva lui cu topoare, ca tăietorii de lemne. **23** Îi vor tăia
pădurea, spune DOMNUL, deși aceasta nu poate fi cercetată,
pentru că sunt mai mulți decât lăcustele și sunt nenumărați. **24**
Fiica Egiptului va fi încurcată; ea va fi dată în mâna poporului
de la nord. **25** DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel, spune:
Iată, voi pedepsi mulțimea din No și pe Faraon și Egiptul, cu
dumnezeii lor și împărații lor; chiar pe Faraon și pe toți cei care
se încred în el; **26** Și îi voi da în mâna celor care le caută viețile
și în mâna lui Nebucadnețar împăratul Babilonului, și în mâna

servitorilor lui; și după aceea va fi locuit, precum în zilele de
demult, spune DOMNUL. 27 Dar nu te teme tu, servitorul meu
Iacob și nu te descuraja, Israele, pentru că, iată, te voi salva de
departe și pe sămânța ta din țara captivității lor; și Iacob se va
întoarce și va fi în odihnă și în tihnă și nimeni nu îl va înfricoșa.
28 Nu te teme, servitorul meu Iacob, spune DOMNUL, pentru că
eu sunt cu tine; deși voi mistui deplin toate națiunile unde te-am
alungat; dar pe tine nu te voi mistui deplin, ci te voi disciplina cu
măsură; totuși nu te voi lăsa nepedepsit.

47 Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul Ieremia
împotriva filistenilor, înainte ca Faraon să fi lovit Gaza. 2 Astfel
spune DOMNUL: Iată, ape se ridică de la nord și vor ajunge ca
un potop care inundă și vor inunda țara și tot ce este în ea:
cetatea și pe cei ce locuiesc în ea; atunci bărbații vor striga și toți
locuitorii țării vor urla. 3 La zgomotul tropăitului copitelor cailor
săi puternici, la uruitul carelor sale și la scârțâitul roților sale,
părinții nu se vor uita înapoi la copiii lor din cauza slăbiciunii
mâinilor; 4 Din cauza zilei care vine să îi prade pe toți filistenii
și să stârpească din Tir și din Sidon orice ajutor care rămâne,
pentru că DOMNUL va prăda pe filisteni, rămășița ținutului din
Caftor. 5 Chelie a venit peste Gaza; Ascalonul este stârpit
împreună cu rămășița văii lor; până când îți vei face tăieturi? 6
Tu, sabie a DOMNULUI, până când nu vei sta liniștită? Pune-te
în teaca ta, odihnește-te și liniștește-te. 7 Cum poate sta liniștită,
văzând că DOMNUL i-a dat o poruncă împotriva Ascalonului și
împotriva țărmului mării? Acolo a rânduit-o el.

48 Împotriva Moabului, astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: Vai lui Nebo, pentru că este prădat;
Chiriataimul este încurcat și luat; Misgabul este încurcat și

descurajat. **2** Nu va mai fi laudă a Moabului; în Hesbon ei au
plănuit răul împotriva lui; veniți să îl stârpim de la a fi o națiune.
De asemenea tu vei fi stârpit, Madmenule; sabia te va urmări. **3**
O voce de strigăt va fi din Horonaim, jefuire și mare distrugere.
4 Moabul este distrus; datorită micuților lui se aude un strigăt. **5**
Pentru că pe urcușul din Luhit plânset continuu se va înălța,
pentru că la coborâșul din Horonaim dușmanii au auzit un strigăt
de distrugere. **6** Fugiți, salvați-vă viețile și fiți ca rug în pustiu. **7**
Deoarece te-ai încrezut în lucrările tale și în tezaurele tale, tu
de asemenea vei fi luat; și Chemoș va merge în captivitate cu
preoții săi și prinții săi împreună. **8** Și jefuitorul va veni asupra
fiecărei cetăți și nicio cetate nu va scăpa; valea de asemenea va
pieri și câmpia va fi distrusă, precum DOMNUL a vorbit. **9** Dați
aripi Moabului ca să zboare și să scape; fiindcă cetățile lui vor fi
pustiite, fără ca cineva să locuiască în ele. **10** Blestemat fie cel
care face înșelător lucrarea DOMNULUI și blestemat fie cel care
își ține înapoi sabia de la sânge. **11** Moabul a fost în tihnă din
tinerețea lui și s-a așezat pe drojdiile lui și nu a fost golit din vas
în vas, nici nu a mers în captivitate; de aceea, gustul lui a rămas
în el și mirosul lui nu s-a schimbat. **12** De aceea, iată, vin zilele,
spune DOMNUL, că voi trimite la el, rătăcitori care îl vor face să
rătăcească; și îi vor goli vasele și le vor sparge burdufurile. **13** Și
Moabul se va rușina de Chemoș, precum casa lui Israel s-a
rușinat de Betel, încrederea lor. **14** Cum spuneți voi: Noi suntem
bărbați de război, puternici și tari? **15** Moabul este jefuit și s-a
urcat din cetățile lui și tinerii lui aleși au coborât la măcel, spune
Împăratul, al cărui nume este DOMNUL oștirilor. **16** Nenorocirea
Moabului este aproape să vină și foarte mult necazul lui se
grăbește. **17** Toți cei care sunteți în jurul lui, jeliți-l; și toți cei

care cunoașteți numele său, spuneți: Cum este frumoasa nuia
și puternicul toiag sfărâmat! **18** Tu fiică ce locuiești Dibonul,
coboară din gloria ta și șezi însetată, pentru că prădătorul
Moabului va veni peste tine și îți va distruge întăriturile. **19**
Locuitor al Aroerului, stai lângă cale și spionează; întreabă pe cel
care fuge și pe cea care scapă și spune: Ce s-a făcut? **20** Moab
este încurcat, pentru că este zdrobit; urlați și strigați; spuneți
aceasta în Arnon, că Moabul este jefuit, **21** Și judecata a venit
asupra ținutului câmpiei, asupra Holonului și asupra Iahțahului și
asupra Mefaatului, **22** Și asupra Dibonului și asupra lui Nebo și
asupra Bet-Diblataimului, **23** Și asupra Chiriataimului și asupra
Bet-Gamului și asupra Bet-Meonului, **24** Și asupra Cheriiotului și
asupra Boțrei și asupra tuturor cetăților țării Moabului, de departe
și de aproape. **25** Cornul Moabului este retezat și brațul lui
este frânt, spune DOMNUL. **26** Îmbătați-l, pentru că s-a înălțat
împotriva DOMNULUI; Moabul de asemenea se va tăvăli în
vărsătura lui și de asemenea va fi luat în derâdere. **27** Pentru
că, nu ți-a fost Israel un lucru de râs? A fost el găsit printre hoți?
Fiindcă de când ai vorbit despre el, săltai de bucurie. **28** Voi
care locuiți în Moab, părăsiți cetățile și locuiți în stâncă și fiți ca
porumbelul care își face cuibul pe laturile gurii gropii. **29** Noi am
auzit de mândria Moabului (este foarte mândru), de îngâmfarea
lui și de aroganța lui și de mândria lui și de trufia inimii lui. **30**
Cunosc furia lui, spune DOMNUL; dar nu va fi așa; minciunile lui
sunt în zadar. **31** De aceea voi urla eu pentru Moab și voi striga
pentru tot Moabul; inima mea va jeli pentru bărbații din Chir-
Heres. **32** O, vie din Sibma, voi plânge pentru tine cu plânsul
Iaezerului; plantele tale au trecut peste mare, ele ajung până
la marea Iaezerului; jefuitorul a căzut asupra roadelor tale de

vară și asupra culesului viilor tale. **33** Și bucurie și veselie sunt
luate din câmpul roditor și din țara Moabului; și eu am făcut
să lipsească vinul din teascurile de vin; nimeni nu va călca cu
strigăt; strigătul lor nu va fi strigăt. **34** De la strigătul Hesbonului
până la Eleale și până la Iahaț, și-au înălțat vocea, de la Țoar
până la Horonaim, precum o vițea de trei ani, pentru că și apele
Nimrimului vor fi pustiite. **35** Mai mult, eu voi face să înceteze în
Moab, spune DOMNUL, pe cel care oferă pe înălțimi și pe cel
care arde tămâie dumnezeilor lui. **36** De aceea inima mea va
suna pentru Moab ca fluiere și inima mea va suna ca fluiere
pentru bărbații din Chir-Heres; deoarece bogățiile pe care le-a
dobândit, au pierit. **37** Pentru că fiecare cap va fi chel și fiecare
barbă scurtată; pe toate mâinile vor fi tăieturi și pe coapse pânză
de sac. **38** Va fi plângere cu stăruință pe toate acoperișurile
Moabului și în străzile lui, pentru că am sfărâmat Moabul ca pe
un vas în care nu este plăcere, spune DOMNUL. **39** Ei vor urla,
spunând: Cum este sfărâmat! Cum a întors Moabul spatele cu
rușine! Astfel Moabul va fi luat în derâdere și de groază pentru
toți cei din jurul lui. **40** Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată,
el va zbura ca o acvilă și își va întinde aripile peste Moab. **41**
Cheriiotul este luat și fortărețele sunt luate prin surprindere și
inimile războinicilor din Moab vor fi, în acea zi, ca inima unei
femei în junghiurile ei. **42** Și Moabul va fi nimicit ca popor, pentru
că s-a înălțat împotriva DOMNULUI. **43** Frica și groapa și cursa
vor fi asupra ta, locuitor al Moabului, spune DOMNUL. **44** Cel ce
fuge de frică va cădea în groapă; și cel ce iese afară din groapă
va fi prins în cursă, pentru că eu voi aduce asupra lui, asupra
Moabului, anul cercetării lui, spune DOMNUL. **45** Cei ce au fugit
au stat sub umbra Hesbonului din cauza puterii dușmanului; dar

un foc a ieșit din Hesbon și o flacără din mijlocul Sihonului și va
mistui colțul Moabului și coroana capului celor tumultoși. **46** Vai
ție, Moabule! Poporul lui Chemoș piere, pentru că fiii tăi sunt
luați captivi și fiicele tale captive. **47** Totuși voi aduce înapoi
captivitatea Moabului în zilele de pe urmă, spune DOMNUL.
Până aici este judecata Moabului.

49 Referitor la amoniți, astfel spune DOMNUL: Nu are Israel
fii? Nu are el moștenitor? De ce atunci împăratul lor moștenește
Gadul și poporul său locuiește în cetățile lui? **2** De aceea, iată,
vin zilele, spune DOMNUL, că voi face să fie auzit zgomot de
război în Raba amoniților; și aceasta va fi o movilă pustiită și
fiicele ei vor fi arse cu foc; atunci Israel va fi moștenitorul celor
ce au fost moștenitorii lui, spune DOMNUL. **3** Urlă, Hesbonule,
pentru că cetatea Ai este jefuită; strigați, fiice ale Rabei, încingeți-
vă cu pânză de sac; plângeți și alergați încoace și încolo lângă
îngrădituri, pentru că împăratul lor va merge în captivitate și
preoții lui și prinții lui împreună. **4** Pentru ce te lauzi tu cu văile,
valea ta curgătoare, fiică decăzută? care se încrede în tezaurele
ei, spunând: Cine va veni la mine? **5** Iată, voi aduce o frică
asupra ta, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor, de la toți cei
care sunt în jurul tău; și veți fi alungați fiecare om, drept înainte;
și nimeni nu îl va aduna pe cel care rătăcește. **6** Și după aceea
voi aduce înapoi pe captivii copiilor lui Amon, spune DOMNUL.
7 Referitor la Edom, astfel spune DOMNUL oștirilor: Nu mai
este înțelepciune în Teman? A pierit sfatul de la cei chibzuiți? A
dispărut înțelepciunea lor? **8** Fugiți, întoarceți-vă înapoi, locuiți în
adânc locuitori ai Dedanului, pentru că voi aduce nenorocirea lui
Esau asupra lui, la timpul când îl voi cerceta. **9** Dacă culegătorii
de struguri vin la tine, nu ar lăsa ei câteva boabe de cules? Dacă

hoți vin noaptea, ei vor distruge până când au destul. **10** Dar eu
l-am dezgolit pe Esau, am descoperit locurile lui tainice și el nu
va fi în stare să se ascundă; sămânța lui este jefuită, și frații lui,
și vecinii lui, și el nu mai este. **11** Lasă pe ai tăi copii fără tată,
eu îi voi păstra în viață; și văduvele tale să se încreadă în mine.
12 Pentru că astfel spune DOMNUL: Iată, cei a căror judecată nu
era să bea din pahar, îl vor bea negreșit; și ești tu acela care va
rămâne cu totul nepedepsit? Nu vei rămâne nepedepsit, ci îl
vei bea negreșit. **13** Pentru că am jurat pe mine însumi, spune
DOMNUL, că Boțra va deveni o pustiire, o ocară, o risipire și un
blestem; și toate cetățile ei vor fi risipiri veșnice. **14** Am auzit un
zvon de la DOMNUL și un ambasador este trimis printre păgâni,
spunând: Adunați-vă și veniți împotriva ei și ridicați-vă la bătălie.
15 Pentru că, iată, te voi face mic printre păgâni și disprețuit
printre oameni. **16** Groaza ta și mândria inimii tale te-a înșelat,
tu care locuiești în crăpăturile stâncii, care ții înălțimea dealului;
chiar dacă ți-ai face cuibul la fel de înalt ca acvila, te voi coborî
de acolo, spune DOMNUL. **17** De asemenea Edomul va fi o
pustiire; oricine trece pe lângă el va fi înmărmurit și va șuiera
la toate plăgile lui. **18** Ca la dărâmarea Sodomei și Gomorei
și a cetăților vecine lor, spune DOMNUL, niciun om nu va trăi
acolo, niciun fiu al omului nu va locui în el. **19** Iată, el va urca
precum un leu din umflarea Iordanului împotriva locuinței celui
tare; dar deodată îl voi face să fugă din ea; și cine este un om
ales pe care să îl rânduiesc peste el? Pentru că cine este ca
mine? Și cine îmi va rândui timpul? Și cine este acest păstor
care va sta în picioare înaintea mea? **20** De aceea ascultați
sfatul DOMNULUI, pe care el l-a hotărât împotriva Edomului; și
scopurile lui pe care le-a hotărât împotriva locuitorilor Temanului:

Într-adevăr cei mai mici ai turmei îi vor trage afară; într-adevăr
el le va face locuințele pustii împreună cu ei. **21** Pământul se
mișcă la zgomotul căderii lor, la strigăt, zgomotul lui s-a auzit la
Marea Roșie. **22** Iată, el va urca și va zbura ca acvila și își va
întinde aripile împotriva Boțrei; și în acea zi inima războinicilor
Edomului va fi ca inima unei femei în junghiurile ei. **23** Referitor
la Damasc. Hamatul și Arpadul este încurcat, pentru că au auzit
vești rele; ele au inima slabă; este tristețe pe mare; ea nu se
poate liniști. **24** Damascul a slăbit și se întoarce să fugă și
frica l-a apucat; chin și întristări l-au apucat, ca pe o femeie în
durerile nașterii. **25** Cum nu este cetatea laudei lăsată, cetatea
bucuriei mele! **26** De aceea tinerii ei vor cădea pe străzile ei și
toți bărbații de război vor fi stârpiți în acea zi, spune DOMNUL
oștirilor. **27** Și eu voi aprinde un foc în zidul Damascului și acesta
va mistui palatele lui Ben-Hadad. **28** Referitor la Chedar și
referitor la împărățiile Hațorului, pe care Nebucadnețar împăratul
Babilonului le va lovi, astfel spune DOMNUL: Ridicați-vă, urcați-
vă la Chedar și jefuiți pe bărbații estului. **29** Corturile și turmele
lor, ei le vor lua; vor lua pentru ei covoarele lor și toate vasele lor
și cămilele lor; și vor striga către ei: Frică este de fiecare parte.
30 Fugiți, duceți-vă foarte departe, locuiți în adânc, voi locuitori ai
Hațorului, spune DOMNUL, pentru că Nebucadnețar, împăratul
Babilonului, a făcut sfat împotriva voastră și a conceput un plan
împotriva voastră. **31** Ridicați-vă, urcați-vă la națiunea bogată,
care locuiește fără grijă, spune DOMNUL, care nu are nici porți
nici zăvoare, care locuiește singură. **32** Și cămilele lor vor fi o
jefuire și mulțimea vitelor lor, o pradă; și eu îi voi împrăștia în
toate vânturile pe cei din colțurile cele mai îndepărtate; și voi
aduce nenorocirea lor din toate părțile lor, spune DOMNUL. **33**

Și Hațorul va fi o locuință pentru dragoni și o pustiire pentru
totdeauna; niciun om nu va trăi acolo, nici vreun fiu al omului nu
va locui în el. **34** Cuvântul DOMNULUI care a venit la profetul
Ieremia împotriva Elamului la începutul domniei lui Zedechia,
împăratul lui Iuda, spunând, **35** Astfel spune DOMNUL oștirilor:
Iată, voi frânge arcul Elamului, măreția puterii lor. **36** Și asupra
Elamului voi aduce cele patru vânturi de la cele patru colțuri ale
cerului și îi voi împrăștia spre toate acele vânturi, și nu va fi
națiune la care cei alungați ai Elamului să nu vină. **37** Fiindcă
voi face Elamul să se descurajeze înaintea dușmanilor lor și
înaintea celor care le caută viața; și voi aduce răul asupra lor,
mânia mea înverșunată, spune DOMNUL; și voi trimite sabia
după ei, până când îi voi fi mistuit; **38** Și voi pune tronul meu
în Elam și voi nimici de acolo pe împărat și pe prinți, spune
DOMNUL. **39** Dar se va întâmpla în zilele de pe urmă, că voi
întoarce pe captivii Elamului, spune DOMNUL.

50 Cuvântul pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva Babilonului
și împotriva țării caldeenilor prin profetul Ieremia. **2** Vestiți printre
națiuni și faceți cunoscut și înălțați un steag; faceți cunoscut și
nu ascundeți; spuneți: Babilonul este luat, Bel este încurcat,
Merodacul este zdrobit în bucăți; idolii lui sunt încurcați, chipurile
lui sunt zdrobite în bucăți. **3** Pentru că din nord se urcă o națiune
împotriva lui, care îi va face țara pustie și nimeni nu va locui în
ea; ei se vor îndepărta, vor pleca, deopotrivă om și animal. **4** În
acele zile și în acel timp, spune DOMNUL, copiii lui Israel vor
veni, ei și copiii lui Iuda împreună, mergând și plângând; ei vor
merge și vor căuta pe DOMNUL Dumnezeul lor. **5** Vor întreba
de calea spre Sion cu fețele lor înspre acolo, spunând: Veniți și
să ne alăturăm DOMNULUI într-un legământ veșnic ce nu va fi

uitat. **6** Poporul meu a fost oi pierdute; păstorii lor i-au făcut să
se rătăcească, i-au abătut pe munți; au mers de la munte la
deal, au uitat locul lor de odihnă. **7** Toți cei care i-au găsit i-au
mâncat; și potrivnicii lor au spus: Nu călcăm legea, pentru că
ei au păcătuit împotriva DOMNULUI, locuința dreptății, chiar
DOMNUL, speranța părinților lor. **8** Îndepărtați-vă din mijlocul
Babilonului și ieșiți din țara caldeenilor și fiți ca țapii înaintea
turmelor. **9** Pentru că, iată, eu voi ridica și voi face să urce
împotriva Babilonului o adunare de mari națiuni din țara de la
nord; și ele se vor desfășura împotriva lui; de acolo el va fi luat;
săgețile lor vor fi ca ale unui viteaz puternic și priceput; niciuna
nu se va întoarce în zadar. **10** Și Caldeea va fi o pradă: toți cei
care o pradă se vor sătura, spune DOMNUL. **11** Deoarece ați
fost veseli, deoarece v-ați bucurat, voi nimicitori ai moștenirii
mele, deoarece v-ați îngrășat ca viteaua la iarbă și mugiți ca
taurii; **12** Mama voastră va fi mult încurcată; cea care v-a născut
va fi rușinată; iată, cea mai de pe urmă dintre națiuni va fi o
pustie, un pământ uscat și un deșert. **13** Din cauza mâniei
DOMNULUI aceasta nu va fi locuită, ci va fi cu totul pustiită;
oricine trece pe lângă Babilon va fi înmărmurit și va șuiera la
toate plăgile lui. **14** Desfășurați-vă împotriva Babilonului de jur
împrejur; voi toți care încordați arcul, trageți spre el, nu cruțați
nicio săgeată, pentru că a păcătuit împotriva DOMNULUI. **15**
Strigați împotriva lui de jur împrejur; el și-a dat mâna; temeliile
lui au căzut, zidurile lui sunt dărâmate, pentru că aceasta este
răzbunarea DOMNULUI; răzbunați-vă asupra lui; precum el
v-a făcut, faceți-i lui. **16** Stârpiți pe semănător din Babilon și
pe cel care mânuiește secera în timpul secerișului: de teama
sabiei asupritoare ei se vor întoarce fiecare la poporul său și

vor fugi fiecare la țara lui. **17** Israel este o oaie risipită; leii l-au
alungat; mai întâi împăratul Asiriei l-a mistuit; și la urmă acest
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, i-a zdrobit oasele. **18** De
aceea astfel spune DOMNUL oștirilor, Dumnezeul lui Israel:
Iată, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și țara lui, precum
am pedepsit pe împăratul Asiriei. **19** Și voi întoarce pe Israel
la locuința lui și el va paște pe Carmel și pe Basan și sufletul
lui se va sătura pe muntele lui Efraim și Galaad. **20** În acele
zile și în acel timp, spune DOMNUL, nelegiuirea lui Israel va fi
căutată și nu va mai fi; și păcatele lui Iuda, și nu se vor găsi,
pentru că îi voi ierta pe aceia pe care îi păstrez. **21** Urcă-
te împotriva țării Merataimului, chiar împotriva ei și împotriva
locuitorilor Pecodului; risipește și distruge deplin după ei, spune
DOMNUL, și fă conform cu tot ce ți-am poruncit. **22** Zgomot
de bătălie și de mare distrugere este în țară. **23** Cum este
ciocanul întregului pământ tăiat în bucăți și zdrobit! Cum a ajuns
Babilonul o pustiire printre națiuni! **24** Eu ți-am întins o cursă și
tu de asemenea ești prins, Babilonule și nu ți-ai dat seama; ai
fost găsit și de asemenea prins, deoarece ai luptat împotriva
DOMNULUI. **25** DOMNUL și-a deschis casa de arme și a scos
armele indignării sale, pentru că aceasta este lucrarea Domnului
DUMNEZEUL oștirilor în țara caldeenilor. **26** Veniți împotriva lui
de la cea mai depărtată graniță, deschideți-i depozitele; ridicați-l
în grămezi și nimiciți-l deplin; să nu fie nimic lăsat din el. **27**
Ucideți-i toți taurii; să coboare la măcel; vai lor! Pentru că le-
a venit ziua, timpul cercetării lor. **28** Vocea celor care fug și
scapă din țara Babilonului, să vestească în Sion răzbunarea
DOMNULUI Dumnezeului nostru, răzbunarea templului său. **29**
Chemați împreună pe arcași împotriva Babilonului; voi toți care

încordați arcul, așezați-vă tabăra împotriva lui de jur împrejur; să
nu scape nimeni din el; răsplătiți-i conform lucrării lui; conform
cu tot ce a făcut, faceți-i lui, pentru că a fost mândru împotriva
DOMNULUI, împotriva Celui Sfânt al lui Israel. **30** De aceea
tinerii lui vor cădea pe străzi și toți bărbații lui de război vor fi
stârpiți în acea zi, spune DOMNUL. **31** Iată, eu sunt împotriva
ta, tu cel mai mândru, spune Domnul DUMNEZEUL oștirilor,
pentru că ziua ta a venit, timpul în care te voi cerceta. **32** Și cel
mai mândru se va poticni și va cădea și nimeni nu îl va ridica;
și voi aprinde un foc în cetățile lui și acesta va mistui totul de
jur împrejurul lui. **33** Astfel spune DOMNUL oștirilor: Copiii lui
Israel și copiii lui Iuda au fost oprimați împreună; și toți cei care
i-au luat captivi i-au ținut tare; ei au refuzat să le dea drumul.
34 Răscumpărătorul lor este puternic; DOMNUL oștirilor este
numele lui; el va pleda în întregime cauza lor, ca să dea odihnă
țării, și să neliniștească pe locuitorii Babilonului. **35** O sabie
este asupra caldeenilor, spune DOMNUL și asupra locuitorilor
Babilonului și asupra prinților lui și asupra înțelepților lui. **36** O
sabie este asupra mincinoșilor; și ei vor înnebuni; o sabie este
asupra războinicilor lor și ei se vor descuraja. **37** O sabie este
asupra cailor lor și asupra carelor lor și asupra întregului popor
amestecat care este în mijlocul lui; și ei vor ajunge ca femeile; o
sabie este asupra tezaurelor lui; și ele vor fi jefuite. **38** O secetă
este asupra apelor lui; și ele vor fi uscate, pentru că aceasta
este țara chipurilor cioplite și ei sunt nebuni după idolii lor. **39** De
aceea fiarele sălbatice ale deșertului cu fiarele sălbatice ale
insulelor vor locui acolo și bufnițele vor locui în el; și nu va mai fi
locuit niciodată; nici nu va fi locuit din generație în generație. **40**
Precum Dumnezeu a dărâmat Sodoma și Gomora și cetățile lor

vecine, spune DOMNUL, tot astfel niciun om nu va trăi acolo,
nici vreun fiu al omului nu va locui în el. **41** Iată, un popor va
veni de la nord și o mare națiune și mulți împărați se vor ridica
de la marginile pământului. **42** Ei vor ține arcul și lancea; ei
sunt cruzi și nu vor arăta milă; vocea lor va răcni ca marea și ei
vor călări pe cai, fiecare desfășurat, ca un bărbat la bătălie,
împotriva ta, fiică a Babilonului. **43** Împăratul Babilonului a auzit
mărturia despre ei și mâinile lui au slăbit; chinul l-a apucat și
junghiuri ca ale unei femei în durerile nașterii. **44** Iată, ca un leu,
el va urca din umflarea Iordanului la locuința celor tari; dar îi voi
face să fugă dintr-odată de el; și cine este alesul, pe care să îl
rânduiesc peste el? Pentru că cine este ca mine? Și cine îmi va
rândui timpul? Și cine este acel păstor care va sta în picioare
înaintea mea? **45** De aceea ascultați sfatul DOMNULUI, pe care
l-a hotărât împotriva Babilonului; și scopurile lui, pe care le-a
hotărât împotriva țării caldeenilor; Într-adevăr cei mai mici ai
turmei îi vor trage afară; într-adevăr el le va face pustii locuința
din cauza lor. **46** La zgomotul luării Babilonului pământul se
mișcă și strigătul este auzit printre națiuni.

51 Astfel spune DOMNUL: Iată, voi ridica împotriva Babilonului
și împotriva celor ce locuiesc în mijlocul celor ce se ridică
împotriva mea, un vânt nimicitor; **2** Și voi trimite în Babilon
vânturători, care îl vor vântura și îi vor goli țara, pentru că în ziua
tulburării ei vor fi împotriva lui de jur împrejur. **3** Împotriva celui
ce încordează arcul, arcașul să își întindă arcul și împotriva
celui care se înalță în cămașa lui de zale; și nu cruțați pe
tinerii lui; nimiciți în întregime toată oștirea lui. **4** Astfel, cei
uciși vor cădea în țara caldeenilor și cei care sunt străpunși
pe străzile ei. **5** Pentru că Israel nu a fost părăsit, nici Iuda

de Dumnezeul său, de DOMNUL oștirilor; deși țara lor a fost
umplută cu păcat împotriva Celui Sfânt al lui Israel. **6** Fugiți din
mijlocul Babilonului și să își scape fiecare om sufletul său; nu fiți
stârpiți în nelegiuirea lui, pentru că acesta este timpul răzbunării
DOMNULUI; el îi va întoarce o răsplată. **7** Babilonul a fost un
pahar de aur în mâna DOMNULUI, care a îmbătat tot pământul;
națiunile au băut din vinul lui; de aceea națiunile au înnebunit. **8**
Babilonul a căzut dintr-odată și este distrus; urlați pentru el; luați
balsam pentru durerea lui, dacă astfel s-ar putea vindeca. **9** Am
căutat să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat; părăsiți-l
și să mergem fiecare în țara sa, pentru că judecata lui ajunge
până la cer și este înălțată până la ceruri. **10** DOMNUL a
scos la lumină dreptatea noastră; veniți, și să vestim în Sion
lucrarea DOMNULUI Dumnezeul nostru. **11** Lustruiți săgețile;
adunați scuturile; DOMNUL a ridicat duhul împăraților mezilor,
pentru că planul său este împotriva Babilonului, pentru a-l nimici;
deoarece aceasta este răzbunarea DOMNULUI, răzbunarea
templului său. **12** Ridicați steagul împotriva zidurilor Babilonului,
întăriți garda, puneți paznici, pregătiți ambuscadele, pentru
că DOMNUL deopotrivă a plănuit și a făcut ceea ce a vorbit
împotriva locuitorilor Babilonului. **13** Tu, cel care locuiești pe
multe ape, bogat în comori, ți-a venit sfârșitul, măsura lăcomiei
tale. **14** DOMNUL oștirilor a jurat pe sine însuși, spunând: Cu
siguranță te voi umple cu oameni, precum cu omizi; și ei vor
înălța un strigăt împotriva ta. **15** El a făcut pământul prin puterea
lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea lui și a întins cerul prin
înțelegerea lui. **16** Când își înalță vocea, o mulțime de ape sunt în
ceruri, și el face aburii să se înalțe de la marginile pământului; el
face fulgere împreună cu ploaia și scoate vântul din tezaurele lui.

17 Fiecare om este neghiob prin cunoașterea lui; fiecare topitor
este încurcat prin chipul cioplit; deoarece chipul lui turnat este
falsitate și nu este suflare în ele. **18** Ele sunt zădărnicie, lucrarea
înșelătoriilor; vor pieri la timpul cercetării lor. **19** Partea lui Iacob
nu este ca ei, pentru că el este făuritorul a toate lucrurile; și
Israel este toiagul moștenirii lui: DOMNUL oștirilor este numele
lui. **20** Tu ești securea mea de bătălie și armele de război;
fiindcă cu tine voi zdrobi în bucăți națiunile și cu tine voi distruge
împărățiile; **21** Și cu tine voi zdrobi în bucăți calul și călărețul lui;
și cu tine voi zdrobi în bucăți carul și pe conducătorul lui; **22** Cu
tine de asemenea voi zdrobi în bucăți pe bărbat și pe femeie; și
cu tine voi zdrobi în bucăți pe bătrân și pe tânăr; și cu tine voi
zdrobi în bucăți pe tânăr și pe tânără; **23** De asemenea, cu
tine, voi zdrobi în bucăți pe păstor și turma lui; și cu tine voi
zdrobi în bucăți pe agricultor și perechea lui de boi; și cu tine
voi zdrobi în bucăți căpetenii și conducători. **24** Și voi întoarce
Babilonului și tuturor locuitorilor din Caldeea tot răul lor pe care
l-au făcut în Sion înaintea ochilor voștri, spune DOMNUL. **25**
Iată, spune DOMNUL, eu sunt împotriva ta, munte distrugător, tu
care distrugi tot pământul; și eu îmi voi întinde mâna asupra ta și
te voi rostogoli de pe stânci și te voi face un munte ars. **26** Și ei
nu vor lua din tine piatră pentru colț, nici piatră pentru temelii, ci
vei fi pustiit pentru totdeauna, spune DOMNUL. **27** Înălțați un
steag în țară, sunați trâmbița printre națiuni, pregătiți națiunile
împotriva lui, chemați împotriva lui împărățiile din Ararat, Miniu și
Așchenaz; rânduiți o căpetenie împotriva lui; faceți caii să urce
ca omizile zburlite. **28** Pregătiți împotriva lui națiunile împreună
cu împărații mezilor, pe căpeteniile lor și pe toți conducătorii lor
și toată țara stăpânirii lui. **29** Și țara se va cutremura și va fi

chinuită, pentru că fiecare hotărâre a DOMNULUI se va împlini
împotriva Babilonului, pentru a face țara Babilonului o pustiire
fără locuitor. **30** Războinicii Babilonului au încetat să lupte, au
rămas în întăriturile lor, puterea lor s-a sfârșit; au devenit ca
femeile; au ars locuințele lui; zăvoarele lui sunt sparte. **31** Un
alergător va alerga să întâlnească pe un altul, și un mesager să
întâlnească pe un altul, pentru a arăta împăratului Babilonului
că cetatea lui este luată până la margine, **32** Și că trecătorile
sunt astupate și trestiile le-au ars cu foc și bărbații de război
sunt înspăimântați. **33** Pentru că astfel spune DOMNUL oștirilor,
Dumnezeul lui Israel: Fiica Babilonului este ca o arie de vânturat,
este timpul să o vântur; încă puțin și timpul secerișului ei va
veni. **34** Nebucadnețar, împăratul Babilonului, m-a mâncat, m-
a zdrobit, m-a făcut un vas gol, m-a înghițit ca un dragon, el
și-a umplut pântecele cu desfătările mele, m-a alungat. **35**
Violența făcută mie și cărnii mele să fie asupra Babilonului, va
spune locuitorul Sionului; și sângele meu asupra locuitorilor
din Caldeea, va spune Ierusalimul. **36** De aceea astfel spune
DOMNUL: Iată, eu voi pleda cauza ta și te voi răzbuna; și îi voi
usca marea și îi voi seca izvoarele. **37** Și Babilonul va deveni
ruine, o locuință pentru dragoni, o înmărmurire și o șuierare, fără
locuitor. **38** Ei vor răcni împreună ca leii; vor striga ca puii de
lei. **39** În înfierbântarea lor le voi face ospețe și îi voi îmbăta,
ca să se bucure și să doarmă un somn continuu și să nu se
trezească, spune DOMNUL. **40** Îi voi coborî ca pe miei la măcel,
ca pe berbeci cu țapi. **41** Cum este Șeșacul luat! Și cum este
luată prin surprindere lauda întregului pământ! Cum a devenit
Babilonul o înmărmurire printre națiuni! **42** Marea a venit peste
Babilon; el a fost acoperit de mulțimea valurilor ei. **43** Cetățile

lui sunt o risipire, un pământ uscat și un pustiu, o țară în care
nu trăiește nimeni, nici nu trece prin ea vreun fiu al omului.
44 Și voi pedepsi pe Bel în Babilon și voi scoate din gura lui
ceea ce el a înghițit; și națiunile nu vor mai curge spre el; da,
zidul Babilonului va cădea. **45** Poporul meu, ieșiți din mijlocul
lui și să își scape fiecare om sufletul de mânia înverșunată
a DOMNULUI. **46** Și nu cumva inima voastră să leșine și să
vă temeți de zvonul care va fi auzit în țară; un zvon va veni
deopotrivă într-un an și după aceasta în alt an va veni un zvon și
violență va fi în țară, conducător împotriva altui conducător. **47**
De aceea, iată, vin zilele, că voi face judecată asupra chipurilor
cioplite ale Babilonului; și toată țara lui va fi încurcată și toți cei
uciși ai lui vor cădea în mijlocul lui. **48** Atunci cerul și pământul și
tot ce este în ele vor cânta pentru Babilon, pentru că jefuitorii
vor veni asupra lui de la nord, spune DOMNUL. **49** Precum
Babilonul a făcut pe cei uciși ai lui Israel să cadă, tot astfel la
Babilon vor cădea cei uciși ai întregului pământ. **50** Voi cei care
ați scăpat de sabie, plecați, nu stați nemișcați; amintiți-vă de
DOMNUL de departe și Ierusalimul să urce la mintea voastră.
51 Noi suntem încurcați deoarece am auzit ocara; rușinea ne-a
acoperit fețele, pentru că străinii au intrat în sanctuarele casei
DOMNULUI. **52** De aceea, iată, vin zilele, spune DOMNUL, că
voi face judecată asupra chipurilor lui cioplite; și în toată țara lui
cei răniți vor geme. **53** De s-ar înălța Babilonul până la cer și de
și-ar întări înălțimea tăriei lui, totuși de la mine vor veni jefuitori
la el, spune DOMNUL. **54** Sunetul unui strigăt vine din Babilon și
mare distrugere din țara caldeenilor; **55** Pentru că DOMNUL a
jefuit Babilonul și a nimicit din el acea voce mare; când valurile
lui răcnesc ca niște ape mari, vuietul vocii lor este înălțat; **56**

Pentru că prădătorul a venit împotriva lui, împotriva Babilonului
și războinicii lui sunt luați, fiecare arc al lor este frânt, pentru că
DOMNUL Dumnezeul recompenselor va răsplăti negreșit. **57** Și
îi voi îmbăta pe prinții lui și pe înțelepții lui, pe căpeteniile lui și
pe conducătorii lui și pe războinicii lui; și ei vor dormi un somn
veșnic și nu se vor trezi, spune Împăratul al cărui nume este
DOMNUL oștirilor. **58** Astfel spune DOMNUL oștirilor: Zidurile
late ale Babilonului vor fi în întregime zdrobite și porțile lui înalte
vor fi arse cu foc; și oamenii vor lucra în zadar și poporul va
lucra în foc și vor obosi. **59** Cuvântul pe care profetul Ieremia l-a
poruncit lui Seraia, fiul lui Neriia fiul, lui Mahseia, când a mers
cu Zedechia, împăratul lui Iuda, în Babilon în al patrulea an al
domniei lui. Și acest Seraia era un prinț liniștit. **60** Astfel Ieremia
a scris într-o carte tot răul care va veni asupra Babilonului, chiar
toate aceste cuvinte care sunt scrise împotriva Babilonului. **61** Și
Ieremia i-a spus lui Seraia: Când vei veni în Babilon și vei vedea
și vei citi toate aceste cuvinte; **62** Atunci să spui: DOAMNE, tu ai
vorbit împotriva acestui loc, pentru a-l stârpi, ca nimeni să nu
rămână în el, nici om nici animal, ci acesta să fie pustiit pentru
totdeauna. **63** Și va fi așa: când vei termina de citit această
carte, să legi de ea o piatră și să o arunci în mijlocul Eufratului;
64 Și să spui: Astfel se va scufunda Babilonul și nu se va ridica
din răul pe care îl voi aduce asupra lui; și vor obosi. Până aici
sunt cuvintele lui Ieremia.

52 Zedechia era în vârstă de douăzeci și unu de ani când a
început să domnească și a domnit unsprezece ani în Ierusalim.
Și numele mamei lui era Hamutal, fiica lui Ieremia, din Libna.
2 Și el a făcut ceea ce era rău în ochii DOMNULUI, conform
cu tot ce făcuse Ioiachim. **3** Fiindcă prin mânia DOMNULUI s-

a întâmplat în Ierusalim și în Iuda, până când i-a alungat din
prezența sa, că Zedechia s-a răzvrătit împotriva împăratului
Babilonului. **4** Și s-a întâmplat în al nouălea an al domniei lui, în
luna a zecea, în ziua a zecea a lunii, că Nebucadnețar împăratul
Babilonului, a venit, el și toată armata lui, împotriva Ierusalimului
și și-au așezat tabăra împotriva lui și au zidit forturi împotriva lui
de jur împrejur. **5** Astfel cetatea a fost asediată, până în anul al
unsprezecelea al împăratului Zedechia. **6** Și în luna a patra, în a
noua zi a lunii, foametea era aspră în cetate, astfel încât nu era
pâine pentru poporul țării. **7** Atunci cetatea a fost spartă și toți
bărbații de război au fugit și au ieșit din cetate noaptea pe calea
porții dintre cele două ziduri, care era lângă grădina împăratului;
(acum, caldeenii erau lângă cetate de jur împrejur) și ei au
mers pe calea câmpiei. **8** Dar armata caldeenilor l-a urmărit
pe împărat și l-a ajuns pe Zedechia în câmpiile Ierihonului; și
toată armata lui s-a împrăștiat de la el. **9** Atunci ei l-au prins
pe împărat și l-au dus la împăratul Babilonului la Ribla în țara
Hamatului, unde el a dat judecata asupra lui. **10** Și împăratul
Babilonului a ucis pe fiii lui Zedechia înaintea ochilor lui; el a
ucis de asemenea pe toți prinții lui Iuda în Ribla. **11** Atunci i-
a scos ochii lui Zedechia; și împăratul Babilonului l-a legat în
lanțuri și l-a dus în Babilon și l-a pus în închisoare până în
ziua morții lui. **12** Și în luna a cincea, în ziua a zecea a lunii,
care era în al nouăsprezecelea an al împăratului Nebucadnețar,
împăratul Babilonului, a intrat Nebuzaradan căpetenia gărzii,
care servea împăratului Babilonului, în Ierusalim, **13** Și a ars casa
DOMNULUI și casa împăratului; și toate casele din Ierusalim
și pe toate casele oamenilor mari, le-a ars cu foc; **14** Și toată
armata caldeenilor care era cu căpetenia gărzii a dărâmat toate

zidurile Ierusalimului de jur împrejur. **15** Atunci Nebuzaradan
căpetenia gărzii a dus captivi pe anumiți dintre săracii poporului
și restul poporului care rămăsese în cetate și pe aceia care
trecuseră, care trecuseră la împăratul Babilonului; și restul
mulțimii. **16** Dar Nebuzaradan căpetenia gărzii a lăsat dintre
săracii țării ca viticultori și agricultori. **17** De asemenea caldeenii
au sfărâmat stâlpii de aramă care erau în casa DOMNULUI, și
postamentele și marea de aramă care erau în casa DOMNULUI
și au dus toată arama lor în Babilon. **18** Au luat de asemenea
oalele și lopețile și mucările și bolurile și lingurile și toate vasele
de aramă cu care ei serveau. **19** Și căpetenia gărzii a luat de
asemenea căldările și tăvile pentru cărbuni și bolurile și oalele
și sfeșnicele și lingurile și paharele; ceea ce era de aur, în
aur, și ceea ce era de argint, în argint. **20** Cei doi stâlpi, o
mare și cei doisprezece boi care erau sub postamente, pe care
împăratul Solomon îi făcuse în casa DOMNULUI; arama tuturor
acestor vase era de necântărit. **21** Și referitor la stâlpi, înălțimea
unui stâlp era de optsprezece coți; și un fir de doisprezece coți
îl cuprindea; și grosimea lui era de patru degete; acesta era
gol pe interior. **22** Și un capitel de aramă era deasupra lui; și
înălțimea unui capitel era de cinci coți cu o rețea și rodii pe
capitel de jur împrejur, totul de aramă. Al doilea stâlp și rodiile
erau asemănătoare acestora. **23** Și erau nouăzeci și șase de
rodii pe o parte; și toate rodiile de pe rețea erau o sută de jur
împrejur. **24** Și căpetenia gărzii a luat pe Seraia, marele preot; și
pe Țefania, al doilea preot, și pe cei trei paznici ai ușii; **25** A luat
de asemenea din cetate un famen care avusese însărcinarea
asupra bărbaților de război; și șapte bărbați dintre cei care erau
aproape de fața împăratului, care se găseau în cetate; și pe

mai marele scrib al oștirii, care înrola poporul țării; și șaizeci
de bărbați din poporul țării, care se găseau în mijlocul cetății.
26 Astfel Nebuzaradan căpetenia gărzii i-a luat și i-a adus la
împăratul Babilonului la Ribla. **27** Și împăratul Babilonului i-a
lovit și i-a dat la moarte la Ribla în țara Hamatului. Astfel Iuda
a fost dus captiv din propria lui țară. **28** Acesta este poporul
pe care Nebucadnețar l-a dus captiv, în anul al șaptelea: trei
mii douăzeci și trei de iudei; **29** În anul al optsprezecelea al lui
Nebucadnețar el a dus captiv din Ierusalim opt sute treizeci
și două de persoane; **30** În anul al douăzeci și treilea al lui
Nebucadnețar, Nebuzaradan căpetenia gărzii a dus captivi dintre
iudei șapte sute patruzeci și cinci de persoane; toate persoanele
au fost patru mii șase sute. **31** Și s-a întâmplat în al treizeci
și șaptelea an al captivității lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, în
a douăsprezecea lună, în a douăzeci și cincea zi a lunii, că
Evil-Merodac, împăratul Babilonului, în anul întâi al domniei
lui, a înălțat capul lui Ioiachin, împăratul lui Iuda, și l-a scos
din închisoare, **32** Și i-a vorbit cu bunătate și a pus tronul lui
deasupra tronului împăraților care erau cu el în Babilon, **33** Și i-
a schimbat hainele de închisoare; și el a mâncat întotdeauna
pâine înaintea lui în toate zilele vieții lui. **34** Și hrana lui, era
hrană dată lui continuu de împăratul Babilonului, în fiecare zi o
porție, până în ziua morții lui, în toate zilele vieții lui.

Lamentații

1 Cum șade singuratică cetatea, care era plină de popor! Cum
a devenit ea ca o văduvă! Ea, care era mare printre națiuni și
prințesă printre provincii, cum a ajuns să plătească tribut! **2** Ea
plânge amarnic noaptea și lacrimile ei îi sunt pe obraji; printre
toți iubiții ei, nu are pe nimeni să o mângâie; toți prietenii ei s-au
purtat cu perfidie cu ea, i-au devenit dușmani. **3** Iuda a mers în
captivitate din cauza necazului și din cauza grelei servitudini; el
locuiește printre păgâni, nu găsește odihnă; toți persecutorii
lui l-au ajuns între strâmtori. **4** Căile Sionului jelesc, pentru
că nimeni nu vine la sărbătorile solemne; toate porțile lui sunt
pustiite; preoții lui suspină, fecioarele lui sunt chinuite și el este în
amărăciune. **5** Potrivnicii lui sunt cei dintâi, dușmanii lui prosperă,
pentru că DOMNUL l-a chinuit din cauza mulțimii fărădelegilor
lui; copiii lui au mers în captivitate înaintea dușmanului. **6** Și de
la fiica Sionului a plecat toată frumusețea ei; prinții ei au devenit
ca cerbii care nu găsesc pășune, și au fugit fără putere înaintea
urmăritorului. **7** Ierusalimul și-a amintit în zilele chinuirii lui și
a nenorocirilor lui, de toate lucrurile lui plăcute, pe care le-a
avut în zilele din vechime, când poporul lui a căzut în mâna
dușmanului și nimeni nu l-a ajutat; potrivnicii l-au văzut și i-au
batjocorit sabatele. **8** Ierusalimul a păcătuit greu, de aceea el
este îndepărtat; toți care l-au onorat îl disprețuiesc, pentru că i-
au văzut goliciunea; da, el suspină și se întoarce cu spatele. **9**
Murdăria lui este în poalele lui; nu și-a amintit de sfârșitul lui; de
aceea s-a coborât minunat; nu avea mângâietor. DOAMNE,
privește nenorocirea mea, pentru că dușmanul s-a înălțat pe
sine însuși. **10** Potrivnicul și-a întins mâna peste toate lucrurile
lui plăcute, pentru că el a văzut că păgânii au intrat în sanctuarul

său, despre care tu ai poruncit ca ei să nu intre în adunarea ta.
11 Tot poporul lui suspină, ei caută pâine; și-au dat lucrurile lor
plăcute pentru hrană, pentru a-și ușura sufletul; vezi, DOAMNE
și ia aminte, pentru că eu am devenit nemernic. **12** Nu este
aceasta nimic pentru voi, toți care treceți? Priviți și vedeți dacă
este vreo întristare ca întristarea mea, care îmi este făcută, cu
care DOMNUL m-a chinuit în ziua mâniei sale înverșunate. **13** El
a trimis, din înălțime, foc în oasele mele și acesta le-a învins; a
întins o plasă picioarelor mele, m-a întors înapoi; m-a pustiit și
[m]-a făcut de leșin toată ziua. **14** Jugul fărădelegilor mele este
legat de mâna sa; ei sunt împletiți și s-au urcat pe gâtul meu;
el a făcut puterea mea să cadă, DOMNUL m-a dat în mâinile
lor, din care eu nu sunt în stare să mă ridic. **15** DOMNUL a
călcat în picioare pe toți vitejii mei în mijlocul meu; a chemat o
adunare împotriva mea pentru a zdrobi pe tinerii mei; DOMNUL
a călcat în picioare pe fecioară, pe fiica lui Iuda, ca într-un teasc.
16 Pentru acestea plâng eu; ochiul meu, ochiul meu izvorăște
lacrimi, pentru că mângâietorul, care ar trebui să îmi ușureze
sufletul, este departe de mine; copiii mei sunt pustiiți pentru
că dușmanul a învins. **17** Sionul își întinde mâinile și nu este
nimeni să o mângâie; DOMNUL a poruncit referitor la Iacob, ca
potrivnicii lui să fie de jur împrejurul lui; Ierusalimul este, printre
ei, ca o femeie în timpul menstruației. **18** DOMNUL este drept,
pentru că eu m-am răzvrătit împotriva poruncii lui; auziți, vă rog,
toate popoarele și priviți întristarea mea; fecioarele mele și tinerii
mei au mers în captivitate. **19** Eu am chemat pe iubiții mei, dar
ei m-au înșelat; preoții mei și bătrânii mei și-au dat duhul în
cetate, în timp ce își căutau hrana pentru a-și ușura sufletele. **20**
Privește, DOAMNE, pentru că sunt în strâmtorare; adâncurile

mele sunt tulburate; inima mea este întoarsă înăuntrul meu,
pentru că eu m-am răzvrătit cumplit; afară, sabia mă văduvește,
acasă este ca moartea. **21** Ei m-au auzit că suspin; nu este
nimeni să mă mângâie; toți dușmanii mei au auzit de tulburarea
mea; ei se veselesc că ai făcut aceasta; tu vei aduce ziua
pe care ai chemat-o și ei vor fi asemenea mie. **22** Să ajungă
înaintea ta toată stricăciunea lor; și fă-le precum mi-ai făcut mie
pentru toate fărădelegile mele, pentru că suspinele mele sunt
multe și inima mea este leșinată.

2 Cum a acoperit DOMNUL pe fiica Sionului cu un nor în mânia
sa și a aruncat din cer pe pământ frumusețea lui Israel și nu
și-a amintit de sprijinul piciorului său în ziua mâniei sale! **2**
DOMNUL a înghițit toate locuințele lui Iacob și nu a cruțat; el
a dărâmat în furia sa întăriturile fiicei lui Iuda; le-a doborât la
pământ; a pângărit împărăția și pe prinții ei. **3** A retezat în mânia
lui înverșunată întregul corn al lui Israel; și-a tras înapoi mâna lui
dreaptă dinaintea dușmanului și a ars împotriva lui Iacob ca foc
încins, care mistuie de jur împrejur. **4** El și-a încordat arcul ca
un dușman; a stat în picioare cu dreapta lui ca un potrivnic și
a ucis tot ce era plăcut ochiului în tabernacolul fiicei Sionului;
și-a turnat furia ca pe un foc. **5** DOMNUL a fost precum un
dușman; el a înghițit pe Israel, i-a înghițit toate palatele; i-a
distrus întăriturile și a înmulțit jelirea și plângerea în fiica lui
Iuda. **6** Și a luat cu violență tabernacolul său, precum ar fi fost
o grădină; a distrus locurile lui de adunare; DOMNUL a făcut
ca sărbătorile solemne și sabatele să fie uitate în Sion și a
disprețuit, în indignarea mâniei sale, pe împărat și pe preot. **7**
DOMNUL a lepădat altarul său, el a detestat sanctuarul său;
a dat în mâna dușmanului zidurile palatelor sale; ei au făcut

zgomot în casa DOMNULUI, ca în ziua unei sărbători solemne.
8 DOMNUL a plănuit să distrugă zidul fiicei Sionului; el a întins o
coardă de măsurat, nu și-a tras mâna lui de la distrugere; de
aceea a făcut parapetul și zidul să plângă; acestea au lâncezit
împreună. **9** Porțile ei sunt scufundate în pământ; el i-a distrus și
i-a spart zăvoarele; împăratul ei și prinții ei sunt printre neamuri;
legea, nu mai este; profeții ei de asemenea nu găsesc nicio
viziune de la DOMNUL. **10** Bătrânii fiicei Sionului șed pe pământ
și păstrează tăcere; ei și-au aruncat țărână pe capete; s-au
încins cu pânză de sac; fecioarele Ierusalimului își pleacă ale lor
capete la pământ. **11** Ochii mei se sfârșesc cu lacrimi, adâncurile
mele se tulbură, ficatul meu este turnat pe pământ din cauza
nimicirii fiicei poporului meu; căci copiii și sugarii leșină pe
străzile cetății. **12** Ei spun mamelor lor: Unde sunt grânele și
vinul? când au leșinat asemenea celor răniți pe străzile cetății,
când sufletul lor a fost turnat în sânul mamelor lor. **13** Ce lucru
să iau ca mărturie pentru tine? Cu ce lucru să te asemăn, fiică a
Ierusalimului? Cu ce să te compar, ca să te mângâi, fecioară,
fiică a Sionului? Pentru că spărtura ta este mare ca marea:
cine te poate vindeca? **14** Profeții tăi au văzut lucruri deșarte și
nebunești pentru tine; și nu ți-au descoperit nelegiuirea, pentru a
îndepărta captivitatea ta; ci au văzut pentru tine poveri false și
motive de alungare. **15** Toți cei care trec bat din palme pentru
tine, șuieră și clatină din cap la fiica Ierusalimului, spunând:
Aceasta este cetatea pe care oamenii o numeau Desăvârșirea
Frumuseții, Bucuria Întregului Pământ? **16** Toți dușmanii tăi și-
au deschis gura împotriva ta, șuieră și scrâșnesc din dinți; ei
spun: Noi am înghițit-o; într-adevăr aceasta este ziua pe care
am așteptat-o; am găsit-o, am văzut-o. **17** DOMNUL a făcut

ceea ce a plănuit; el a împlinit cuvântul său pe care l-a poruncit
din zilele din vechime; a dărâmat și nu a cruțat; și a făcut ca
dușmanul tău să se bucure de tine, a înălțat cornul potrivnicilor
tăi. **18** Inima lor a strigat către DOMNUL: Zid al fiicei Sionului, să
curgă lacrimi ca un râu, zi și noapte; să nu îți dea odihnă, să nu
înceteze lumina ochiului tău. **19** Ridică-te, strigă în noapte; la
începutul gărzilor toarnă-ți inima ca apa înaintea feței Domnului;
înalță-ți mâinile spre el pentru viața copilașilor tăi, care leșină de
foame la capătul fiecărei străzi. **20** Privește, DOAMNE, și ia
aminte cui i-ai făcut aceasta. Să-și mănânce femeile rodul lor și
pe copiii de un lat de palmă? Să fie uciși preotul și profetul în
sanctuarul Domnului? **21** Tânărul și bătrânul zac la pământ pe
străzi, fecioarele mele și tinerii mei au căzut prin sabie; tu i-ai
ucis în ziua mâniei tale, ai ucis și nu ai cruțat. **22** Ai chemat ca
într-o zi solemnă spaimele mele de jur împrejur, astfel încât în
ziua mâniei DOMNULUI nimeni nu a scăpat nici nu a rămas;
pe cei pe care i-am înfășat și i-am crescut, dușmanul meu i-a
mistuit.

3 Eu sunt omul care a văzut necaz prin nuiaua mâniei sale. **2** El
m-a condus și m-a adus în întuneric și nu în lumină. **3** Într-adevăr,
împotriva mea s-a întors el; și-a întors mâna împotriva mea,
toată ziua. **4** El a făcut carnea și pielea mea să îmbătrânească;
mi-a zdrobit oasele. **5** El a ridicat un zid împotriva mea și m-a
încercuit cu fiere și trudă. **6** El m-a pus în locuri întunecoase, ca
pe morții din vechime. **7** El m-a îngrădit, încât nu pot ieși; el mi-a
îngreunat lanțul. **8** De asemenea și când plâng și strig, el îmi
oprește rugăciunea. **9** El mi-a închis căile cu pietre cioplite, mi-a
strâmbat cărările. **10** El a fost pentru mine ca un urs la pândă și
ca un leu în locuri tainice. **11** El mi-a abătut căile și m-a rupt

în bucăți, el m-a pustiit. **12** El și-a încordat arcul și m-a pus
ca o țintă pentru săgeată. **13** El a făcut ca săgețile tolbei lui
să intre în rărunchii mei. **14** Am fost de râs pentru tot poporul
meu și cântecul lor toată ziua. **15** El m-a umplut cu amărăciuni,
m-a îmbătat cu pelin. **16** De asemenea mi-a zdrobit dinții cu
pietriș, m-a acoperit cu cenușă. **17** Și mi-ai alungat sufletul
departe de pace, am uitat prosperitatea. **18** Și am spus: Tăria
mea și speranța mea din DOMNUL, au pierit, **19** Amintindu-mi
de necazul meu și de nenorocirea mea, de pelin și de fiere.
20 Sufletul meu și le amintește încă și este umilit în mine. **21**
De aceasta îmi amintesc, de aceea am speranță. **22** Datorită
milelor DOMNULUI nu suntem mistuiți, fiindcă mângâierile lui nu
se sfârșesc. **23** Ele sunt noi în fiecare dimineață; mare este
credincioșia ta. **24** DOMNUL este partea mea, spune sufletul
meu; de aceea voi spera în el. **25** DOMNUL este bun cu cei
care îl așteaptă, cu sufletul care îl caută. **26** Este bine ca omul
deopotrivă să spere și să aștepte în tăcere salvarea DOMNULUI.
27 Este bine pentru om să poarte jugul în tinerețea sa. **28**
El șade singur și tace, deoarece și l-a pus asupra lui. **29** Își
pune gura în țărână; dacă astfel poate fi speranță. **30** El își
dă obrazul celui care îl lovește; este îndestulat cu ocară. **31**
Fiindcă DOMNUL nu va lepăda pentru totdeauna; **32** Dar deși
întristează, totuși va avea mângâiere după mulțimea îndurărilor
sale. **33** Pentru că el nu își pune inima să chinuiască, nici nu
mâhnește pe copiii oamenilor. **34** Zdrobirea sub picioare a tuturor
prizonierilor pământului, **35** Abaterea dreptului unui om înaintea
feței celui Preaînalt, **36** Domnul nu aprobă a răsturna pe om
în cauza lui. **37** Cine este cel ce spune și se împlinește ceva,
când Domnul nu poruncește aceasta? **38** Nu din gura celui

Preaînalt ies răul și binele? **39** Pentru ce să se plângă un om
care trăiește, un om pentru pedepsirea păcatelor lui? **40** Să ne
cercetăm și să ne încercăm căile noastre și să ne întoarcem
la DOMNUL. **41** Să ne înălțăm inima cu mâinile noastre spre
Dumnezeu în ceruri. **42** Noi am încălcat legea și ne-am răzvrătit;
tu nu ai iertat. **43** Tu ai acoperit cu mânie și ne-ai persecutat; ai
ucis, nu ai cruțat. **44** Te-ai acoperit cu un nor, ca rugăciunea
noastră să nu străbată la tine. **45** Ne-ai făcut precum gunoiul
și mizeria în mijlocul poporului. **46** Toți dușmanii noștri și-au
deschis gurile împotriva noastră. **47** Frica și cursa au venit
peste noi, pustiirea și distrugerea. **48** Ochiului meu îi curg râuri
de apă din cauza nimicirii fiicei poporului meu. **49** Ochiul meu
toarnă și nu încetează, fără oprire, **50** Până când DOMNUL va
privi în jos și va vedea din cer. **51** Ochiul meu îmi influențează
inima datorită tuturor fiicelor cetății mele. **52** Dușmanii mei m-au
urmărit aprig, fără motiv, ca pe o pasăre. **53** Mi-au stârpit viața
în groapă și au aruncat o piatră peste mine. **54** Apele au curs
peste capul meu; atunci am spus: Sunt stârpit. **55** Am chemat
numele tău, DOAMNE, din groapa cea adâncă. **56** Tu mi-ai auzit
vocea; nu îți ascunde urechea la suflarea mea, la strigătul meu.
57 Tu te-ai apropiat în ziua când eu te-am chemat; ai spus: Nu te
teme. **58** Doamne, tu ai pledat în cauzele sufletului meu; mi-ai
răscumpărat viața. **59** DOAMNE, tu ai văzut răul, ce mi s-a făcut;
judecă tu cauza mea. **60** Ai văzut toată răzbunarea lor și toate
închipuirile lor împotriva mea. **61** Ai auzit ocara lor, DOAMNE și
închipuirile lor împotriva mea; **62** Buzele celor care s-au ridicat
împotriva mea și planul lor împotriva mea toată ziua. **63** Privește
așezarea lor și ridicarea lor; eu sunt muzica lor. **64** Întoarce-le o
răsplată, DOAMNE, conform cu lucrarea mâinilor lor. **65** Dă-le

întristare a inimii, blestemul tău asupra lor. **66** Persecută-i și
nimicește-i în mânie de sub cerurile DOMNULUI.

4 Cum s-a întunecat aurul! Cum s-a schimbat aurul cel mai
pur! Pietrele sanctuarului sunt turnate la capătul fiecărei străzi.
2 Fiii prețioși ai Sionului, cântăriți ca aurul pur, cum sunt ei
prețuiți ca ulcioare de lut, lucrarea mâinilor olarului! **3** Chiar
și monștrii marini [își] scot sânul [și] își alăptează micuții; fiica
poporului meu a devenit crudă, ca struții în pustie. **4** Limba
copilului sugar se lipește de cerul gurii lui, de sete; copiii mici cer
pâine și nimeni nu le-o frânge. **5** Cei hrăniți cu delicatese sunt
pustiiți pe străzi; cei crescuți în purpură îmbrățișează mormane
de balegă. **6** Fiindcă pedeapsa nelegiuirii fiicei poporului meu
este mai mare decât pedeapsa păcatului Sodomei, care a fost
doborâtă ca într-un moment și mâinile nimănui nu au rămas pe
ea. **7** Nazarinenii ei erau mai curați decât zăpada, erau mai albi
decât laptele, erau mai rumeni la trup decât rubinele, lustru lor
era al safirului; **8** Chipul lor este mai negru decât un cărbune; ei
nu mai sunt cunoscuți pe străzi; pielea li se lipește de oase,
trupul li s-a ofilit, a devenit ca un băț. **9** Este mai bine de cei
uciși cu sabia decât de cei uciși cu foamete, pentru că aceștia
lâncezesc, străpunși de lipsa roadelor câmpului. **10** Mâinile
femeilor miloase au fiert pe propriii lor copii; ei au fost mâncarea
lor în distrugerea fiicei poporului meu. **11** DOMNUL și-a împlinit
furia; el și-a turnat mânia lui înverșunată și a aprins un foc
în Sion și i-a mistuit temeliile. **12** Împărații pământului și toți
locuitorii lumii nu ar fi crezut că potrivnicul și dușmanul ar putea
intra pe porțile Ierusalimului. **13** Din cauza păcatelor profeților săi
și a nelegiuirilor preoților săi, care au vărsat sângele celor drepți
în mijlocul lui, **14** Ei au rătăcit ca orbii pe străzi, erau întinați cu

sânge, astfel încât oamenii nu puteau să le atingă hainele. **15** Au
strigat către ei: Plecați; este necurat; Plecați, Plecați, nu atingeți;
când au fugit și au rătăcit, ei au spus printre păgâni: Ei nu vor
mai locui temporar acolo. **16** Mânia DOMNULUI i-a despărțit; nu
va mai lua aminte la ei; ei nu s-au uitat la fețele preoților, nu au
favorizat pe bătrâni. **17** Cât despre noi, ochii noștri lâncezesc
după ajutorul nostru zadarnic; în vegherea noastră am vegheat
spre o națiune care nu putea să ne salveze. **18** Ei ne vânează
pașii ca să nu putem merge pe străzile noastre; sfârșitul nostru
este aproape, zilele noastre sunt împlinite, pentru că sfârșitul
nostru a venit. **19** Persecutorii noștri sunt mai iuți decât acvilele
cerului; ei ne-au urmărit pe munți, ne-au pândit în pustie. **20**
Suflarea nărilor noastre, unsul DOMNULUI, a fost prins în gropile
lor, despre care spuneam: Sub umbra lui vom trăi printre păgâni.
21 Bucură-te și veselește-te, fiică a Edomului, care locuiești în
țara Uț; paharul va trece și la tine, vei fi beată și te vei dezgoli.
22 Pedeapsa nelegiuirii tale s-a împlinit, fiică a Sionului; el nu te
va mai duce în captivitate; el îți va cerceta nelegiuirea, fiică a
Edomului; el îți va descoperi păcatele.

5 Amintește-ți, DOAMNE, ce a venit peste noi; ia aminte și
privește ocara noastră. **2** Moștenirea noastră s-a întors la străini,
casele noastre la necunoscuți. **3** Noi suntem orfani și fără tată,
mamele noastre sunt ca văduvele. **4** Noi am băut apa noastră
pe bani; lemnul nostru ne este vândut nouă. **5** Gâturile noastre
sunt sub persecuție; muncim și nu avem odihnă. **6** Am dat
mâna cu egiptenii și cu asirienii, ca să ne săturăm cu pâine.
7 Părinții noștri au păcătuit și nu mai sunt, iar noi am purtat
nelegiuirile lor. **8** Servitori au condus peste noi, nu este nimeni
care să ne elibereze din mâna lor. **9** Ne câștigăm pâinea cu

riscul vieților noastre din cauza sabiei pustiei. **10** Pielea noastră
era neagră ca un cuptor din cauza foametei teribile. **11** Ei au
necinstit femeile în Sion și pe fecioarele din cetățile lui Iuda. **12**
Prinți sunt spânzurați prin mâna lor; fețele bătrânilor nu au fost
onorate. **13** Ei au luat pe tineri să macine și copiii au căzut sub
lemne. **14** Bătrânii au încetat [să mai fie] la poartă, tinerii la
muzica lor. **15** Bucuria inimii noastre a încetat; dansul nostru
este întors în jale. **16** Coroana a căzut de pe capul nostru; vai
de noi, pentru că am păcătuit! **17** Fiindcă inima noastră [este]
leșinată; pentru aceste lucruri ochii noștri sunt întunecați. **18**
Din cauza muntelui Sionului, care este pustiit, vulpile se plimbă
pe el. **19** Tu, DOAMNE, rămâi pentru totdeauna; tronul tău din
generație în generație. **20** Pentru ce ne uiți pentru totdeauna și
ne părăsești atât de mult timp? **21** Întoarce-ne la tine, DOAMNE
și ne vom întoarce; înnoiește-ne zilele ca în vechime. **22** Dar tu
ne-ai respins pe deplin, te-ai înfuriat tare împotriva noastră.

Ezechiel

1 Și s-a întâmplat în anul al treizecilea, în [luna] a patra, în a
cincea [zi] a lunii, pe când [eram] printre captivii de lângă râul
Chebar, [că] cerurile s-au deschis și am văzut viziuni ale lui
Dumnezeu. **2** În a cincea [zi] a lunii, care [era] anul al cincilea al
captivității împăratului Ioiachin, **3** Cuvântul DOMNULUI a venit
anume la preotul Ezechiel, fiul lui Buzi, în țara caldeenilor lângă
râul Chebar; și mâna DOMNULUI a fost acolo asupra lui. **4** Și
m-am uitat și, iată, un vârtej de vânt venea din nord, un nor
mare și un foc înfășurându-se în el însuși și o strălucire [era] în
jurul lui și din mijlocul lui ceva asemănător culorii chihlimbarului,
din mijlocul focului. **5** De asemenea din mijlocul lui [ieșea]
asemănarea a patru făpturi vii. Și aceasta [era] înfățișarea
lor, aveau asemănarea unui om. **6** Și fiecare avea patru fețe
și fiecare avea patru aripi. **7** Și picioarele lor [erau] picioare
drepte; și talpa picioarelor lor [era] ca talpa piciorului unui vițel; și
scânteiau precum culoarea aramei lustruite. **8** Și [aveau] mâini
de om sub aripile lor la cele patru laturi ale lor; și acestea patru
aveau fețele lor și aripile lor. **9** Aripile lor [erau] legate una de
cealaltă; ele nu se întorceau când mergeau; mergeau fiecare
drept înainte. **10** Cât despre asemănarea fețelor lor, acestea
patru aveau fața unui om și fața unui leu, pe partea dreaptă; și
acestea patru aveau fața unui bou pe partea stângă; acestea
patru de asemenea aveau fața unei acvile. **11** Astfel [erau] fețele
lor; și aripile lor [erau] întinse în sus; două [aripi] ale fiecăreia
[erau] legate una de cealaltă și două le acopereau trupurile. **12**
Și mergeau fiecare drept înainte; oriunde îi era dat duhului să
meargă, mergeau; [și] nu se întorceau când mergeau. **13** Cât
despre asemănarea făpturilor vii, înfățișarea lor [era] asemenea

unor cărbuni de foc arzând [și] asemenea înfățișării lămpilor;
[focul] se urca și cobora printre făpturile vii și era strălucitor și
din foc ieșeau fulgere. **14** Și făpturile vii alergau și se întorceau
ca înfățișarea unei străluciri a fulgerului. **15** Acum, pe când
priveam făpturile vii, iată, o roată pe pământ lângă făpturile vii,
cu cele patru fețe ale lor. **16** Înfățișarea roților și lucrarea lor [era]
asemenea culorii berilului; și acestea patru aveau o singură
asemănare; și înfățișarea lor și lucrarea lor [erau] ca și cum
ar fi o roată în mijlocul unei roți. **17** Când mergeau, mergeau
pe [toate] cele patru laturi ale lor [și] nu se întorceau când
mergeau. **18** Cât despre cercurile lor, ele erau atât de înalte
încât erau înspăimântătoare; și cercurile lor [erau] pline de ochi
de jur împrejurul celor patru. **19** Și când făpturile vii mergeau,
roțile mergeau lângă ele; și când făpturile vii erau înălțate de la
pământ, roțile erau înălțate. **20** Oriunde îi era dat duhului să
meargă, mergeau, într-acolo [îi era dat] duhului [lor] să meargă;
și roțile erau înălțate în fața lor, pentru că duhul făpturilor vii
[era] în roți. **21** Când acelea mergeau, [acestea] mergeau; și
când acelea stăteau, [acestea] stăteau; și când acelea erau
înălțate de la pământ, roțile erau înălțate în fața lor, pentru
că duhul făpturilor vii [era] în roți. **22** Și asemănarea întinderii
deasupra capetelor făpturilor vii [era] precum culoarea unui
cristal înfricoșător întins peste capetele lor, deasupra. **23** Și sub
întindere [erau] aripile lor întinse, una către cealaltă; fiecare avea
două, care acopereau de partea aceasta și fiecare avea două,
care acopereau de partea aceea, trupurile lor. **24** Și când ele
mergeau, am auzit vuietul aripilor lor, ca vuietul unor ape mari,
ca vocea Celui Atotputernic, vocea unei vorbiri, ca zgomotul unei
oștiri; când stăteau în picioare, își lăsau în jos aripile. **25** Și era o

voce de pe întinderea care [era] peste capetele lor, când stăteau
în picioare [și] își lăsau în jos aripile. **26** Și deasupra întinderii
care [era] peste capetele lor, [era] asemănarea unui tron, ca
înfățișarea unei pietre de safir; și deasupra asemănării tronului
[era] o asemănare ca înfățișarea unui om deasupra acestuia.
27 Și am văzut, precum culoarea chihlimbarului, ca înfățișarea
unui foc înăuntru, de jur împrejur, de la înfățișarea coapselor lui
drept în sus și de la înfățișarea coapselor lui drept în jos, am
văzut ca și cum ar fi înfățișarea focului; și avea o strălucire de
jur împrejur. **28** Ca înfățișarea curcubeului care este în nor în
ziua cu ploaie, astfel [era] înfățișarea strălucirii de jur împrejur.
Aceasta [era] înfățișarea asemănării gloriei DOMNULUI. Și, când
am văzut-[o], am căzut cu fața la pământ și am auzit o voce a
unuia care vorbea.

2 Și el mi-a spus: Fiu al omului, stai pe picioarele tale și eu voi
vorbi cu tine. **2** Și duhul a intrat în mine când el a vorbit cu mine
și m-a pus pe picioare încât l-am auzit pe cel ce îmi vorbea. **3** Și
mi-a spus: Fiu al omului, te trimit la copiii lui Israel, la o națiune
răzvrătită, care s-a răzvrătit împotriva mea; ei și părinții lor au
încălcat [legea] împotriva mea, până în această zi. **4** Fiindcă
[ei sunt] copii nerușinați și cu inimă îndărătnică. Eu te trimit la
ei și tu să le spui: Astfel spune Domnul DUMNEZEU. **5** Și ei,
fie că vor asculta, fie că se vor feri, (pentru că ei [sunt] o casă
răzvrătită), totuși vor ști că a fost un profet printre ei. **6** Și tu, fiu
al omului, nu te teme de ei, nici nu te teme de cuvintele lor, deși
mărăcini și spini [sunt] cu tine și locuiești printre scorpioni; nu te
teme de cuvintele lor, nici nu te descuraja din cauza privirilor lor,
deși ei [sunt] o casă răzvrătită. **7** Și tu să le vorbești cuvintele
mele, fie că vor asculta, fie că se vor feri; fiindcă ei [sunt] foarte

răzvrătiți. 8 Dar tu, fiu al omului, ascultă ce eu îți spun: Nu te
răzvrăti ca această casă răzvrătită; deschide-ți gura și mănâncă
ce îți dau. 9 Și când m-am uitat, iată, o mână [era] trimisă la
mine; și, iată, în ea [era] un sul de carte; 10 Și el l-a desfășurat
înaintea mea; și acesta [era] scris pe dinăuntru și pe dinafară; și
[erau] scrise în el plângeri și jelire și vaiet.

3 Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, mănâncă ceea ce
găsești; mănâncă acest sul și du-te să vorbești casei lui Israel.
2 Astfel, mi-am deschis gura și el m-a făcut să mănânc acel
sul. 3 Și mi-a spus: Fiu al omului, fă pântecele tău să mănânce
și umple-ți adâncurile cu acest sul pe care ți-l dau. Atunci [l]-
am mâncat; și în gura mea a fost dulce ca mierea. 4 Și mi-a
spus: Fiu al omului, du-te, mergi la casa lui Israel și vorbește-le
cuvintele mele. 5 Pentru că nu [ești] trimis la un popor cu o
vorbire străină și cu o limbă grea, [ci] la casa lui Israel; 6 Nu
la multe popoare, cu o vorbire străină și cu o limbă grea, ale
căror cuvinte nu le poți înțelege. Într-adevăr, dacă te-aș fi trimis
la ele ți-ar fi dat ascultare. 7 Dar casa lui Israel refuză să îți
dea ascultare, pentru că ei refuză să îmi dea ascultare, pentru
că toată casa lui Israel [este] nerușinată și cu inima împietrită.
8 Iată, ți-am făcut fața tare împotriva fețelor lor și fruntea tare
împotriva frunților lor. 9 Ca un diamant mai tare decât cremenea
ți-am făcut fruntea; nu te teme de ei, nici nu te descuraja din
cauza privirilor lor, deși ei [sunt] o casă răzvrătită. 10 Mai mult, el
mi-a spus: Fiu al omului, primește în inima ta toate cuvintele
mele pe care ți le voi vorbi și ascultă-le cu urechile tale. 11
Și du-te, mergi la cei din captivitate, la copiii poporului tău și
vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU;
fie că vor asculta sau fie că se vor feri. 12 Atunci duhul m-

a ridicat și am auzit înapoia mea o voce a unei mari vijelii,
[spunând]: Binecuvântată [fie] gloria DOMNULUI, din locașul
său. **13** [Am auzit] de asemenea zgomotul aripilor făpturilor vii
care se atingeau una de alta și zgomotul roților din fața lor și
un zgomot al unei mari vijelii. **14** Astfel duhul m-a ridicat și m-
a dus și am mers în amărăciune, în aprinderea duhului meu;
dar mâna DOMNULUI era tare peste mine. **15** Atunci eu am
venit la cei din captivitate la Tel-Abib, care locuiau lângă râul
Chebar și am șezut unde ei au șezut și șapte zile am rămas
acolo înmărmurit printre ei. **16** Și s-a întâmplat că, la sfârșitul
a șapte zile, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
17 Fiu al omului, te-am pus paznic peste casa lui Israel; de
aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-i din partea
mea. **18** Când spun celui stricat: Vei muri negreșit; și tu nu îl
avertizezi, nici nu vorbești ca să îl avertizezi pe cel stricat de
calea lui stricată, pentru a-și salva viața; acel [om] stricat va
muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.
19 Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat și el nu se întoarce
de la stricăciunea lui, nici de la calea lui cea rea, el va muri în
nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul. **20** Din nou: Când un
[om] drept se abate de la dreptatea lui și face nelegiuire și eu
pun o piatră de poticnire înaintea lui, el va muri, pentru că nu l-
ai avertizat, el va muri în păcatul lui și dreptatea lui pe care a
făcut-o nu va fi amintită; dar sângele lui îl voi cere din mâna ta.
21 Totuși, dacă tu avertizezi pe cel drept, ca cel drept să nu
păcătuiască și el nu păcătuiește, el va trăi într-adevăr, deoarece
este avertizat; de asemenea tu ți-ai scăpat sufletul. **22** Și mâna
DOMNULUI a fost acolo peste mine; și el mi-a spus: Ridică-te,
ieși în câmpie și voi vorbi cu tine acolo. **23** Atunci m-am ridicat și

am ieșit în câmpie; și, iată, gloria DOMNULUI stătea în picioare
acolo, ca gloria pe care o văzusem lângă râul Chebar; și am
căzut cu fața la pământ. **24** Atunci duhul a intrat în mine și m-a
pus pe picioare și a vorbit cu mine și mi-a spus: Du-te, închide-
te înăuntrul casei tale. **25** Dar tu, fiu al omului, iată, vor pune
funii peste tine și te vor lega cu ele și tu nu vei ieși dintre ei; **26**
Și voi face ca limba ta să se lipească de cerul gurii tale, încât vei
fi mut și nu vei fi pentru ei un mustrător, pentru că ei [sunt] o
casă răzvrătită. **27** Dar când voi vorbi cu tine, îți voi deschide
gura și tu le vei spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Cel
care ascultă să asculte și cel care se ferește să se ferească,
pentru că ei [sunt] o casă răzvrătită.

4 Tu de asemenea, fiu al omului, ia-ți o dală și pune-o înaintea
ta și gravează pe ea cetatea, [adică] Ierusalimul; **2** Și așază
asediu împotriva ei și construiește o fortificație împotriva ei și
ridică un val de pământ împotriva ei; pune tabăra de asemenea
împotriva ei și pune berbeci împotriva ei de jur împrejur. **3** Mai
mult, ia-ți o tigaie de fier și pune-o [ca] un zid de fier între tine și
cetate; și îndreaptă-ți fața împotriva ei și ea va fi asediată, și tu
vei așeza asediu împotriva ei. Acesta [va fi] un semn pentru
casa lui Israel. **4** Culcă-te de asemenea pe partea ta stângă și
culcă nelegiuirea casei lui Israel peste ea; [conform] cu numărul
zilelor cât vei sta culcat pe ea, vei purta nelegiuirea lor. **5** Fiindcă
am pus peste tine anii nelegiuirii lor, conform cu numărul zilelor,
trei sute nouăzeci de zile; astfel vei purta tu nelegiuirea casei lui
Israel. **6** Și după ce le vei fi împlinit, așează-te din nou pe partea
ta dreaptă și poartă nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile;
ți-am rânduit fiecare zi pentru un an. **7** De aceea să îți îndrepți
fața spre asediul Ierusalimului și brațul tău [va fi] descoperit și

vei profeți împotriva lui. **8** Și, iată, voi pune funii asupra ta și nu
te vei întoarce de pe o parte pe alta, până când vei fi împlinit
zilele asediului tău. **9** Ia-ți de asemenea grâu și orz și fasole și
linte și mei și alac și pune-le într-un vas și fă-ți pâine din ele,
[conform] cu numărul zilelor cât te vei așeza pe [o] parte a ta,
trei sute nouăzeci de zile să mănânci din ea. **10** Și mâncarea ta,
pe care o vei mânca, [va fi] cântărită, douăzeci de șekeli pe zi; o
vei mânca din când în când. **11** Și apa o vei bea de asemenea
prin măsură, o a șasea parte dintr-un hin; o vei bea din când în
când. **12** Și o vei mânca [precum] turte de orz și o vei coace
înaintea ochilor lor cu balega care iese din om. **13** Și DOMNUL
a spus: Astfel copiii lui Israel își vor mânca pâinea lor pângărită
printre neamurile unde îi voi alunga. **14** Atunci am spus: Ah,
Doamne DUMNEZEULE! Iată, sufletul meu nu a fost pângărit;
fiindcă din tinerețea mea până acum nu am mâncat din ceea ce
moare de la sine sau din ce este sfâșiat în bucăți; nici nu a intrat
carne urâcioasă în gura mea. **15** Atunci el mi-a spus: Iată, îți dau
balegă de vacă în loc de balegă de om, să îți pregătești pâinea
cu ea. **16** Mai mult, el mi-a spus: Fiu al omului, iată, voi frânge
toiagul pâinii în Ierusalim; și ei vor mânca pâinea cântărită și cu
grijă; și vor bea apa cu măsură și cu înmărmurire; **17** Ca să le
lipsească pâine și apă și să fie înmărmuriți unii cu alții și să fie
mistuiți pentru nelegiuirea lor.

5 Și tu, fiu al omului, ia-ți un cuțit ascuțit, ia-ți un brici de bărbier
și fă-[l] să treacă pe capul tău și pe barba ta; apoi ia-ți balanțe de
cântărit și împarte [părul.] **2** Să arzi cu foc a treia parte în mijlocul
cetății, când zilele asediului se vor împlini; și să iei a treia parte
[și] să o lovești împrejur cu un cuțit; și a treia parte să o împrăștii
în vânt; și eu voi scoate o sabie după ei. **3** Tu de asemenea să

iei de acolo puțini la număr și să îi legi în poalele [hainei] tale. **4**
Apoi să iei din nou dintre ei și să îi arunci în mijlocul focului și să
îi arzi în foc; [fiindcă] din el un foc va ieși la toată casa lui Israel.
5 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acesta [este] Ierusalimul;
eu l-am pus în mijlocul națiunilor și al țărilor [care sunt] în jurul
lui. **6** Și [Ierusalimul] a schimbat judecățile mele în stricăciune
mai mult decât națiunile și statutele mele mai mult decât țările
care [sunt] în jurul lui, pentru că ei au refuzat judecățile mele [și]
nu au umblat în statutele mele. **7** De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pentru că ați făcut mai mult decât națiunile care
[sunt] de jur împrejurul vostru [și] nu ați umblat în statutele mele,
nici nu ați ținut judecățile mele, nici nu ați făcut conform cu
judecățile națiunilor care [sunt] de jur împrejurul vostru; **8** De
aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, chiar eu,
[sunt] împotriva ta și voi face judecăți în mijlocul tău, înaintea
vederii națiunilor. **9** Și voi face în tine ceea ce nu am [mai] făcut
și ce nu voi mai face la fel, din cauza tuturor urâciunilor tale. **10**
De aceea părinții vor mânca pe fii în mijlocul tău și fiii vor mânca
pe părinții lor; și eu voi face judecăți în tine și toată rămășița ta o
voi împrăștia în toate vânturile. **11** Pentru aceea, [precum] eu
trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU: Într-adevăr, pentru că ai
spurcat sanctuarul meu cu toate lucrurile tale detestabile și cu
toate urâciunile tale, de aceea [te] voi micșora și eu; ochiul meu
nu va cruța, nici nu voi avea vreo milă. **12** A treia parte din tine
va muri de ciumă și cu foamete vor fi mistuiți în mijlocul tău; și
a treia parte va cădea prin sabie de jur împrejurul tău; și voi
împrăștia a treia parte în toate vânturile și voi scoate o sabie
după ei. **13** Astfel mânia mea va fi împlinită și furia mea se va
odihni asupra lor iar eu voi fi mângâiat; și ei vor cunoaște că

eu, DOMNUL, am vorbit [aceasta] în zelul meu, când îmi voi fi
împlinit furia în ei. **14** Mai mult, te voi face risipire și ocară printre
națiunile care [sunt] de jur împrejurul tău, înaintea ochilor tuturor
care trec pe lângă [tine]. **15** Astfel, aceasta va fi o ocară și o
batjocură, o instruire și o înmărmurire pentru națiunile care [sunt]
de jur împrejurul tău, când voi face judecăți în tine în mânie și în
furie și în mustrări furioase. Eu, DOMNUL, am vorbit [aceasta].
16 Când voi trimite asupra lor săgețile rele ale foametei, care vor
fi pentru nimicirea [lor și] pe care le voi trimite pentru a vă nimici;
și voi mări foametea asupra voastră și vă voi zdrobi toiagul
pâinii; **17** Astfel voi trimite asupra voastră foamete și fiare rele și
ele te vor văduvi; și ciuma și sângele vor trece prin tine; și voi
aduce sabia asupra ta. Eu, DOMNUL, am vorbit [aceasta].

6 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu
al omului, îndreaptă-ți fața spre munții lui Israel și profețește
împotriva lor, **3** Și spune: Voi munți ai lui Israel, ascultați cuvântul
Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul DUMNEZEU
munților și dealurilor, râurilor și văilor: Iată, eu, eu voi aduce
o sabie asupra voastră și voi distruge înălțimile voastre. **4** Și
altarele voastre vor fi pustiite și chipurile voastre vor fi zdrobite;
și voi arunca înaintea idolilor voștri pe [oamenii] voștri uciși. **5** Și
voi pune trupurile moarte ale copiilor lui Israel înaintea idolilor lor
și voi împrăștia oasele voastre de jur împrejurul altarelor voastre.
6 În toate locuințele voastre, cetățile vor fi risipite și înălțimile
vor fi pustiite; încât altarele voastre vor fi risipite și pustiite și
idolii voștri vor fi zdrobiți și vor înceta și chipurile voastre vor
fi retezate și lucrările voastre vor fi abolite. **7** Și cei uciși vor
cădea în mijlocul vostru și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.
8 Totuși voi lăsa o rămășiță, ca să aveți [pe unii] care să scape

de sabie printre națiuni, când veți fi împrăștiați prin [toate] țările.
9 Și cei dintre voi, care scapă, își vor aminti de mine printre
națiuni, oriunde vor fi duși captivi, pentru că sunt frânt din cauza
inimii lor curvare, care s-a depărtat de mine, și din cauza ochilor
lor, care curvesc după idolii lor; și se vor detesta pe ei înșiși
de relele pe care le-au făcut în toate urâciunile lor. **10** Și vor
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL [și că] nu am spus în zadar că
le voi face acest rău. **11** Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Lovește cu mâna ta și tropăie cu piciorul tău și spune: Vai,
pentru toate urâciunile rele ale casei lui Israel! Căci ei vor cădea
prin sabie, prin foamete și prin ciumă. **12** Cel care este departe
va muri de ciumă; și cel care este aproape va cădea prin sabie;
și cel care rămâne și este asediat va muri de foamete, astfel îmi
voi împlini furia asupra lor. **13** Atunci veți cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL, când [oamenii] lor uciși vor fi printre idolii lor de jur
împrejurul altarelor lor, pe fiecare deal înalt, pe toate vârfurile
munților și sub fiecare pom verde și sub fiecare stejar stufos, în
locurile unde ei ofereau arome dulci tuturor idolilor lor. **14** Astfel
îmi voi întinde mâna asupra lor și voi pustii țara, da, mai pustiită
decât pustia spre Dibla, în toate locuințele lor; și ei vor cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL.

7 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** De
asemenea, tu fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU
către țara lui Israel: Un sfârșit, sfârșitul a venit peste cele patru
colțuri ale țării. **3** Acum [a venit] sfârșitul asupra ta și eu voi
trimite mânia mea asupra ta și conform căilor tale te voi judeca,
și voi întoarce asupra ta toate urâciunile tale. **4** Și ochiul meu nu
te va cruța, nici nu va avea milă; ci voi întoarce căile tale asupra
ta și urâciunile tale vor fi în mijlocul tău; și veți cunoaște că eu

[sunt] DOMNUL. **5** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Un rău,
un singur rău, iată, a venit. **6** Un sfârșit a venit, sfârșitul a venit;
se trezește [împotriva] ta; iată, a venit. **7** Dimineața a venit la
tine, tu cel care locuiești în țară; a venit timpul, ziua tulburării
[este] aproape și nu răsunetul munților. **8** Acum, îmi voi turna în
curând furia mea asupra ta și voi împlini mânia mea asupra ta;
și conform căilor tale te voi judeca și te voi răsplăti pentru toate
urâciunile tale. **9** Și ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea
milă; te voi răsplăti conform căilor tale și urâciunilor tale, care
[sunt] în mijlocul tău; și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL care
lovește. **10** Iată, ziua, iată, a venit; dimineața a rodit, toiagul a
înflorit, mândria a înmugurit. **11** Violența s-a ridicat într-un toiag
al stricăciunii; nimeni dintre ei [nu va rămâne], nici din mulțimea
lor, nici vreunul dintre ei; nici nu [va fi] bocire pentru ei. **12** A
venit timpul, ziua se apropie; să nu se bucure cumpărătorul și
să nu jelească vânzătorul, căci furie [este] peste întreaga lor
mulțime. **13** Pentru că vânzătorul nu se va întoarce la ceea ce
este vândut, chiar dacă ei ar fi încă în viață, pentru că viziunea
se referă la întreaga lor mulțime, [care] nu se va întoarce; nici nu
se va întări cineva în nelegiuirea vieții lui. **14** Ei au sunat din
trâmbiță ca să pregătească totul; dar nimeni nu merge la bătălie,
pentru că furia mea [este] peste întreaga lor mulțime. **15** Sabia
[este] afară și ciuma și foametea înăuntru; cel din câmp va muri
de sabie; și pe cel din cetate, foametea și ciuma îl vor mânca.
16 Dar cei dintre ei care scapă, vor scăpa și vor fi pe munți ca
porumbeii văilor, jelind cu toții, fiecare pentru nelegiuirea lui. **17**
Toate mâinile vor fi slăbite și toți genunchii vor fi slabi [ca] apa.
18 Ei [se] vor încinge de asemenea cu pânză de sac și groaza îi
va acoperi; și rușine [va fi] pe toate fețele și chelie pe toate

capetele lor. **19** Vor arunca argintul lor pe străzi și aurul lor va fi
îndepărtat; argintul lor și aurul lor nu vor fi în stare să îi scape în
ziua furiei DOMNULUI; nu le vor sătura sufletele, nici nu le vor
umple adâncurile, pentru că aceasta este piatra de poticnire a
nelegiuirii lor. **20** Cât despre frumusețea ornamentului său, el
l-a pus în măreție; dar ei au făcut chipurile urâciunilor lor [și]
lucrurile lor detestabile, în el; de aceea l-am pus eu departe
de ei. **21** Și îl voi da în mâinile străinilor ca pradă și stricaților
pământului ca jefuire; și ei îl vor spurca. **22** Îmi voi întoarce
de asemenea fața de la ei și ei vor spurca [locul] meu tainic;
fiindcă jefuitorii vor intra în el și îl vor spurca. **23** Fă un lanț,
pentru că țara este plină de crime sângeroase și cetatea este
plină de violență. **24** De aceea voi aduce pe cei mai răi dintre
păgâni și ei vor stăpâni casele lor; voi face de asemenea să
înceteze fastul celor puternici; și locurile lor sfinte vor fi spurcate.
25 Nimicirea vine; iar ei vor căuta pace și nu [va fi]. **26** Ticăloșie
va veni peste ticăloșie și zvon va fi peste zvon; atunci vor cere ei
o viziune a profetului; dar legea va pieri de la preot și sfatul
de la cei bătrâni. **27** Împăratul va jeli și prințul va fi îmbrăcat
cu pustiire și mâinile poporului țării vor fi tulburate; le voi face
după calea lor și conform cu meritele lor îi voi judeca; și ei vor
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

8 Și s-a întâmplat în anul al șaselea, în [luna] a șasea, în a
cincea [zi] a lunii, [pe când] ședeam în casa mea și bătrânii lui
Iuda ședeau înaintea mea, că mâna Domnului DUMNEZEU a
căzut acolo peste mine. **2** Atunci am privit și iată, o asemănare
ca înfățișarea focului; de la înfățișarea coapselor lui drept în
jos, foc; și de la coapsele lui drept în sus, ca înfățișarea unei
străluciri, asemenea culorii chihlimbarului. **3** Și el a întins forma

unei mâini și m-a luat de o șuviță a capului meu; și duhul m-a
ridicat între pământ și cer și m-a adus în viziunile lui Dumnezeu
la Ierusalim, la ușa porții interioare care privește spre nord; unde
[era] scaunul chipului geloziei, care provoacă la gelozie. **4** Și,
iată, gloria Dumnezeului lui Israel [era] acolo, conform viziunii
pe care o văzusem în câmpie. **5** Atunci el mi-a spus: Fiu al
omului, ridică-ți acum ochii spre calea dinspre nord. Astfel mi-am
ridicat ochii spre calea dinspre nord și iată, spre nord la poarta
altarului acest chip al geloziei la intrare. **6** El mi-a mai spus: Fiu
al omului, vezi tu ce fac ei? Urâciunile cele mari pe care casa lui
Israel le face aici, ca să mă îndepărtez de sanctuarul meu? Dar
întoarce-te din nou [și] vei vedea urâciuni mai mari. **7** Și m-
a adus la ușa curții; și când am privit, iată, o gaură în zid. **8**
Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, sapă acum în zid; și după ce
am săpat în zid, iată, o ușă. **9** Și el mi-a spus: Intră și privește
urâciunile cele stricate pe care ei le fac aici. **10** Astfel eu am
intrat și am văzut; și iată, fiecare formă de târâtoare și de fiare
urâcioase și toți idolii casei lui Israel, gravați pe perete de jur
împrejur. **11** Și acolo stăteau în picioare înaintea lor șaptezeci de
bărbați dintre bătrânii casei lui Israel și în mijlocul lor stătea
în picioare Iaazania, fiul lui Șafan, cu fiecare bărbat [având]
tămâietoarea sa în mână; și un nor gros de tămâie se ridica. **12**
Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, ai văzut ce fac bătrânii casei
lui Israel în întuneric, fiecare bărbat în camerele chipurilor lui?
Pentru că ei spun: DOMNUL nu ne vede, DOMNUL a părăsit
pământul. **13** El mi-a spus de asemenea: Întoarce-te din nou [și]
vei vedea urâciuni mai mari pe care le fac ei. **14** Atunci m-a
adus la ușa din poarta casei DOMNULUI care [era] spre nord; și,
iată, acolo ședeau femei plângând pentru Tamuz. **15** Atunci el

mi-a spus: Ai văzut [aceasta], fiu al omului? Întoarce-te din nou
[și] vei vedea urâciuni mai mari decât acestea. **16** Și m-a adus în
curtea interioară a casei DOMNULUI și, iată, la ușa templului
DOMNULUI, între portic și altar, [erau] vreo douăzeci și cinci de
bărbați, cu spatele spre templul DOMNULUI și cu fețele spre
est; și ei se închinau soarelui spre est. **17** Atunci el mi-a spus: Ai
văzut [aceasta], fiu al omului? Este un lucru ușor pentru casa lui
Iuda că ei fac urâciunile pe care le fac aici? Fiindcă au umplut
țara cu violență și s-au întors să mă provoace la mânie; și, iată,
ei își pun ramura la nas. **18** De aceea și eu mă voi purta cu
furie; ochiul meu nu va cruța, nici nu voi avea milă; și deși ei
strigă cu voce tare în urechile mele, [totuși] nu îi voi asculta.

9 El a strigat de asemenea în urechile mele cu voce tare,
spunând: Fă pe cei care au sarcina asupra cetății să se apropie,
fiecare bărbat [cu] arma lui de nimicire în mâna lui. **2** Și, iată,
șase bărbați veneau de pe calea porții de sus, care se află spre
nord și fiecare bărbat [cu] arma lui de măcel în mână; și un
bărbat printre ei [era] îmbrăcat în in, cu un corn cu cerneală
la șoldul lui; și ei au intrat și au stat în picioare lângă altarul
de aramă. **3** Și gloria Dumnezeului lui Israel se ridicase de la
heruvimul, deasupra căruia era, la pragul casei. Și el a strigat la
bărbatul îmbrăcat în in, care [avea] cornul cu cerneală la șold; **4**
Și DOMNUL i-a spus: Du-te prin mijlocul cetății, prin mijlocul
Ierusalimului și pune un semn pe frunțile oamenilor care suspină
și care strigă din cauza tuturor urâciunilor care sunt făcute în
mijlocul lui. **5** Și celorlalți le-a spus în auzul meu: Duceți-vă după
el prin cetate și loviți, ochiul vostru să nu cruțe, nici să nu aveți
milă; **6** Ucideți fără cruțare pe bătrân [și] pe tânăr, deopotrivă
pe fecioare și pe copilași și pe femei; dar nu vă apropiați de

vreun om asupra căruia [este] semnul; și începeți la sanctuarul
meu. Atunci ei au început de la bătrânii care [erau] înaintea
casei. 7 Și le-a spus: Spurcați casa și umpleți curțile cu cei
uciși; ieșiți. Și au ieșit și au ucis în cetate. 8 Și s-a întâmplat, în
timp ce ei îi ucideau iar eu rămăsesem, că am căzut cu fața la
pământ și am strigat și am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE!
Vei nimici tu toată rămășița lui Israel în turnarea furiei tale asupra
Ierusalimului? 9 Atunci mi-a spus el: Nelegiuirea casei lui Israel
și a lui Iuda [este] peste măsură de mare și țara este plină
de sânge și cetatea plină de perversiune, pentru că ei spun:
DOMNUL a părăsit pământul și DOMNUL nu vede. 10 Și cât
despre mine de asemenea, ochiul meu nu va cruța, nici nu voi
avea milă, [ci] voi întoarce calea lor asupra capului lor. 11 Și,
iată, bărbatul îmbrăcat în in, care [avea] cornul cu cerneală la
șold, a vestit despre ce s-a făcut, spunând: Am făcut precum mi-
ai poruncit.

10 Atunci am privit și, iată, în întinderea care era deasupra
capului heruvimilor s-a arătat deasupra lor ca o piatră de safir,
ca înfățișarea asemănării unui tron. 2 Și el a vorbit bărbatului
îmbrăcat în in și a spus: Intră între roți, sub heruvim și umple-ți
mâinile cu cărbuni de foc dintre heruvimi și împrăștie-i peste
cetate. Și a intrat înaintea ochilor mei. 3 Și heruvimii stăteau
pe partea dreaptă a casei, când omul a intrat; și norul umplea
curtea interioară. 4 Atunci gloria DOMNULUI s-a ridicat de la
heruvim [și a stat] peste pragul casei; și casa s-a umplut cu acel
nor și curtea a fost plină de strălucirea gloriei DOMNULUI. 5 Și
zgomotul aripilor heruvimilor era auzit până în curtea din afară,
precum vocea Atotputernicului Dumnezeu când vorbește. 6 Și s-
a întâmplat, atunci când el a poruncit bărbatului îmbrăcat în in,

spunând: Ia foc dintre roți, dintre heruvimi; [că] el a intrat și a
stat în picioare lângă roți. **7** Și [un] heruvim și-a întins mâna
dintre heruvimi spre focul care [era] între heruvimi; și a luat [din
cărbuni] și [l]-a pus în mâinile [celui care era] îmbrăcat în in;
care [l]-a luat și a ieșit. **8** Și s-a arătat forma unei mâini de om,
la heruvimi, sub aripile lor. **9** Și când am privit, iată, cele patru
roți lângă heruvimi, o roată lângă un heruvim și o altă roată
lângă un alt heruvim; și înfățișarea roților [era] precum culoarea
pietrei de beril. **10** Și [cât despre] înfățișarea lor, acestea patru
aveau o singură asemănare, ca și când era o roată în roată.
11 Când mergeau, mergeau pe cele patru laturi ale lor; nu se
întorceau când mergeau, ci ori încotro privea capul ele urmau;
nu se întorceau când mergeau. **12** Și tot trupul lor și spatele lor
și mâinile lor și aripile lor și roțile, [erau] pline de ochi de jur
împrejur, [la] roțile pe care acești patru le aveau. **13** Cât despre
roți, li s-a strigat în auzul meu: Roată! **14** Și fiecare avea patru
fețe: fața întâi [era] fața unui heruvim și a doua față [era] fața
unui om și a treia fața unui leu și a patra fața unei acvile. **15**
Și heruvimii s-au ridicat. Aceasta [este] făptura vie pe care o
văzusem lângă râul Chebar. **16** Și când heruvimii mergeau, roțile
mergeau lângă ei; și când heruvimii își ridicau aripile ca să se
înalțe de pe pământ, roțile de asemenea nu se întorceau de
lângă ei. **17** Când ei stăteau, stăteau [și acestea]; și când se
ridicau, se ridicau [și acestea], pentru că duhul făpturii vii [era] în
acestea. **18** Atunci gloria DOMNULUI s-a depărtat de deasupra
pragului casei și a stat peste heruvimi. **19** Și heruvimii și-au
ridicat aripile și s-au înălțat de pe pământ înaintea ochilor mei;
când au ieșit, roțile de asemenea [erau] lângă ei și [fiecare]
a stat la ușa din poarta de est a casei DOMNULUI; și gloria

Dumnezeului lui Israel [era] peste ei, deasupra. **20** Aceasta [este]
făptura vie pe care o văzusem sub Dumnezeul lui Israel lângă
râul Chebar; și am știut că ei [erau] heruvimii. **21** Fiecare avea
patru fețe și fiecare patru aripi; și asemănarea unor mâini de om
[era] sub aripile lor. **22** Și [cât despre] asemănarea fețelor lor,
ele [erau] aceleași fețe pe care le văzusem lângă râul Chebar,
înfățișarea lor și ei înșiși, [tot același erau]; mergeau fiecare
drept înainte.

11 Mai mult, duhul m-a ridicat și m-a adus la poarta dinspre est
a casei DOMNULUI, care privește spre est; și, iată, la ușa din
poartă [erau] douăzeci și cinci de bărbați; printre care am văzut
pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, prinți ai
poporului. **2** Atunci el mi-a spus: Fiu al omului, aceștia [sunt]
oamenii care plănuiesc ticăloșie și dau sfat stricat în această
cetate; **3** Care spun: Nu [este] aproape, să construim case;
această [cetate este] cazanul și noi [suntem] carnea. **4** De
aceea profețește împotriva lor, profețește, fiu al omului. **5** Și
Duhul DOMNULUI a căzut peste mine și mi-a spus: Vorbește:
Astfel spune DOMNUL: Astfel ați spus voi, casă a lui Israel;
fiindcă eu știu lucrurile care vă vin în minte, [fiecare dintre]
ele. **6** Ați înmulțit pe cei uciși ai voștri în această cetate și ați
umplut străzile ei cu cei uciși. **7** De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Cei uciși ai voștri, pe care i-ați pus în mijlocul ei, ei
[sunt] carnea și această [cetate este] cazanul; dar pe voi vă
voi scoate din mijlocul ei. **8** V-ați temut de sabie și voi aduce
o sabie asupra voastră, spune Domnul DUMNEZEU. **9** Și vă
voi scoate din mijlocul ei și vă voi da în mâinile străinilor și voi
face judecăți printre voi. **10** Veți cădea prin sabie; vă voi judeca
în granița lui Israel; și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

11 Această [cetate] nu va fi cazanul vostru, nici voi nu sunteți
carnea în mijlocul ei; [ci] vă voi judeca în granița lui Israel; **12**
Și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, căci nu ați umblat în
statutele mele, nici nu ați făcut judecățile mele, ci ați făcut după
obiceiurile păgânilor care [sunt] de jur împrejurul vostru. **13** Și s-
a întâmplat, pe când profețeam, că Pelatia, fiul lui Benaia, a
murit. Atunci am căzut cu fața la pământ și am strigat cu o voce
tare și am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE! Vei mistui deplin
rămășița lui Israel? **14** Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit
la mine, spunând: **15** Fiu al omului, frații tăi, [chiar] frații tăi,
bărbații din rudenia ta și toată casa lui Israel în întregime, [sunt]
aceia către care locuitorii Ierusalimului au spus: Depărtați-vă
de DOMNUL; nouă ne este dată această țară în stăpânire. **16**
De aceea spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Deși i-am
lepădat departe printre păgâni și deși i-am împrăștiat printre
țări, totuși le voi fi ca un mic sanctuar în țările unde au ajuns.
17 De aceea spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vă
voi strânge chiar dintre popoare și vă voi aduna din țările în
care ați fost împrăștiați și vă voi da țara lui Israel. **18** Și ei vor
veni acolo și vor îndepărta toate lucrurile ei detestabile și toate
urâciunile ei din ea. **19** Și le voi da o singură inimă și voi pune
un duh nou în voi; și voi lua inima de piatră din carnea lor și le
voi da o inimă de carne; **20** Ca să umble în statutele mele și
să păzească rânduielile mele și să le împlinească; și ei vor fi
poporul meu iar eu le voi fi Dumnezeul lor. **21** Dar [cât despre
aceia], a căror inimă umblă după inima lucrurilor lor detestabile
și urâcioase, eu le voi întoarce calea asupra capetelor lor, spune
Domnul DUMNEZEU. **22** Atunci heruvimii și-au ridicat aripile și
roțile de lângă ei; și gloria Dumnezeului lui Israel [era] peste ei,

deasupra. **23** Și gloria DOMNULUI s-a urcat din mijlocul cetății
și a stat pe muntele care [este] pe partea de est a cetății. **24**
După acestea duhul m-a ridicat și m-a adus într-o viziune, prin
Duhul lui Dumnezeu, în Caldeea, la cei din captivitate. Astfel
viziunea, pe care am văzut-o, s-a înălțat de la mine. **25** Atunci
am vorbit celor din captivitate toate lucrurile pe care DOMNUL
mi le arătase.

12 Cuvântul DOMNULUI de asemenea a venit la mine,
spunând: **2** Fiu al omului, locuiești în mijlocul unei case răzvrătite,
care au ochi să vadă dar nu văd; au urechi să audă dar nu aud,
pentru că [sunt] o casă răzvrătită. **3** De aceea, tu fiu al omului,
pregătește-ți lucrurile pentru strămutare și pleacă ziua înaintea
ochilor lor; și să pleci din locul tău într-un alt loc înaintea ochilor
lor; poate că vor lua aminte, deși ei [sunt] o casă răzvrătită. **4**
Atunci să scoți afară lucrurile tale ziua, înaintea ochilor lor, ca
lucrurile pentru strămutare; și să ieși seara înaintea ochilor lor,
asemenea celor mergând în captivitate. **5** Sapă prin zid înaintea
ochilor lor și scoate-le pe acolo. **6** Înaintea ochilor lor să [le] porți
pe umeri [și] să [le] scoți în amurg; să îți acoperi fața ca să nu
vezi pământul, pentru că te-am pus [ca] un semn pentru casa lui
Israel. **7** Și am făcut astfel precum mi se poruncise: Am scos
afară lucrurile mele ziua, ca lucrurile pentru captivitate și seara
am săpat prin zid cu mâna mea; [le]-am scos în amurg [și le]-
am purtat pe umeri înaintea ochilor lor. **8** Și dimineața a venit
cuvântul DOMNULUI la mine, spunând: **9** Fiu al omului, nu ți-a
spus casa lui Israel, casa cea răzvrătită: Ce faci? **10** Spune-le:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Această povară [se referă] la
prințul din Ierusalim și la toată casa lui Israel care [este] printre
ei. **11** Spune: Eu [sunt] semnul vostru; precum am făcut eu,

astfel li se va face lor; ei vor pleca [și] vor merge în captivitate.
12 Și prințul care [este] printre ei va purta pe umeri, în amurg, și
va ieși; ei vor săpa prin zid pentru a le scoate prin acesta; el
își va acoperi fața, ca să nu vadă pământul cu ochii [săi]. **13**
Plasa mea o voi întinde de asemenea peste el și va fi prins
în cursa mea; și îl voi aduce la Babilon [în] țara caldeenilor;
totuși el nu o va vedea, deși va muri acolo. **14** Și voi împrăștia
spre fiecare vânt pe toți cei ce [sunt] lângă el pentru a-l ajuta
și pe toate cetele lui; și voi scoate sabia după ei. **15** Și ei vor
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când îi voi împrăștia printre
națiuni și îi voi răspândi prin țări. **16** Dar voi lăsa câțiva oameni
dintre ei, de la sabie, de la foamete și de la ciumă; ca ei să
vestească toate urâciunile acestora printre păgânii unde vor
ajunge; și ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **17** Mai mult,
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **18** Fiu al omului,
mănâncă-ți pâinea cu frică și bea-ți apa cu tremur și cu grijă;
19 Și spune poporului țării: Astfel spune Domnul DUMNEZEU
despre locuitorii Ierusalimului [și] despre țara lui Israel: Ei își
vor mânca pâinea cu grijă și își vor bea apa cu înmărmurire,
pentru ca țara lor să fie pustiită de tot ce este în ea, din cauza
violenței tuturor celor care locuiesc în ea. **20** Și cetățile care
sunt locuite vor fi risipite și țara va fi pustiită și veți cunoaște
că eu [sunt] DOMNUL. **21** Și cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: **22** Fiu al omului, ce [este] acel proverb [pe care]
voi îl aveți în țara lui Israel, spunând: Zilele sunt prelungite și
orice viziune se sfârșește? **23** Spune-le de aceea: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Eu voi face acest proverb să înceteze și
nu îl vor mai folosi ca proverb în Israel; ci spune-le: Zilele sunt
aproape și împlinirea fiecărei viziuni. **24** Fiindcă nu va mai fi vreo

viziune deșartă, nici ghicire lingușitoare în casa lui Israel. **25**
Fiindcă eu [sunt] DOMNUL; voi vorbi și cuvântul pe care îl voi
vorbi se va întâmpla; acesta nu va mai fi prelungit, pentru că în
zilele voastre, casă răzvrătită, voi spune cuvântul și îl voi împlini,
spune Domnul DUMNEZEU. **26** Din nou cuvântul DOMNULUI a
venit la mine, spunând: **27** Fiu al omului, iată, [cei din] casa lui
Israel spun: Viziunea pe care el o vede [este] pentru multe zile
[ce au să vină] și el profețește despre timpuri îndepărtate. **28** De
aceea spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Niciunul din
cuvintele mele nu va mai fi prelungit, ci cuvântul pe care l-am
vorbit va fi împlinit, spune Domnul DUMNEZEU.

13 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu al
omului, profețește împotriva profeților lui Israel care profețesc,
și spune celor care profețesc din propriile lor inimi: Ascultați
cuvântul DOMNULUI; **3** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai
profeților proști care urmează propriul lor duh și nu au văzut
nimic! **4** Israele, profeții tăi sunt ca vulpile în pustiuri. **5** Voi nu ați
urcat în spărturi, nici nu ați ridicat îngrăditura pentru casa lui
Israel, pentru a sta în picioare în bătălie în ziua DOMNULUI. **6** Ei
au văzut deșertăciune și ghicire mincinoasă, spunând: DOMNUL
spune; și DOMNUL nu i-a trimis; și au făcut pe [alții] să spere că
vor întări cuvântul. **7** Nu ați văzut voi o viziune deșartă și nu ați
vorbit o ghicire mincinoasă, prin aceea când spuneți: DOMNUL
spune [aceasta]; deși eu nu am vorbit? **8** De aceea astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Pentru că ați vorbit deșertăciune și ați
văzut minciuni, de aceea, iată, eu [sunt] împotriva voastră, spune
Domnul DUMNEZEU. **9** Și mâna mea va fi asupra profeților
care văd deșertăciune și care ghicesc minciuni; ei nu vor fi în
adunarea poporului meu, nici nu vor fi scriși în scrierea casei lui

Israel, nici nu vor intra în țara lui Israel; și voi veți cunoaște că
eu [sunt] Domnul DUMNEZEU. **10** Pentru că, da pentru că au
amăgit pe poporul meu, spunând: Pace; și nu [era] pace; și unul
construiește un zid și, iată, alții îl tencuiesc cu [mortar] nestins;
11 Spune celor ce [îl] tencuiesc cu [mortar] nestins că va cădea;
va fi o ploaie torențială; și voi, pietre mari de grindină, veți cădea;
și un vânt furtunos [îl] va rupe. **12** Iată, după ce zidul va fi căzut,
nu vi se va spune: Unde [este] tencuiala cu care [l-]ați tencuit?
13 De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: [Îl] voi rupe cu
un vânt furtunos în furia mea; și va fi o ploaie torențială în mânia
mea și pietre mari de grindină în furia [mea], pentru a-[l] mistui.
14 Astfel voi dărâma zidul pe care voi l-ați tencuit cu [mortar]
nestins și îl voi doborî la pământ, astfel încât temelia acestuia va
fi descoperită și el va cădea și voi veți fi mistuiți în mijlocul lui; și
veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **15** Astfel îmi voi împlini
furia asupra zidului și asupra celor ce l-au tencuit cu [mortar]
nestins și vă voi spune: Zidul nu [mai este], nici cei care l-au
tencuit; **16** [Adică,] profeții lui Israel care profețesc referitor la
Ierusalim și care văd viziuni de pace pentru el, dar nu [este]
pace, spune Domnul DUMNEZEU. **17** De asemenea, tu fiu al
omului, îndreaptă-ți fața împotriva fiicelor poporului tău, care
profețesc din propria lor inimă; și profețește împotriva lor, **18** Și
spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vai de [femeile] care
cos pernițe pentru toți subțiorii și fac voaluri pentru cap de orice
mărime pentru a vâna suflete! Veți vâna voi sufletele poporului
meu și veți lăsa în viață [pe cei care vin] la voi? **19** Și mă veți
întina voi printre poporul meu pentru [câteva] mâini pline de
orz și pentru bucăți de pâine, ca să ucideți sufletele care nu ar
trebui să moară și să lăsați în viață sufletele care nu ar trebui

să trăiască, mințind pe poporul meu care ascultă minciunile
[voastre]? **20** De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Iată, eu [sunt] împotriva pernițelor voastre cu care vânați acolo
sufletele pentru a [le] face să zboare, și le voi rupe de la brațele
voastre și voi lăsa sufletele să plece, sufletele pe care voi le
vânați pentru a [le] face să zboare. **21** Voalurile voastre le voi
rupe de asemenea și voi elibera pe poporul meu din mâna
voastră și ei nu vor mai fi în mâna voastră pentru a fi vânați; și
veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **22** Deoarece cu minciuni
ați întristat inima celui drept, pe care eu nu l-am întristat; și ați
întărit mâinile celui stricat, ca să nu se întoarcă de la calea lui
stricată, promițându-i viața; **23** De aceea nu veți mai vedea
deșertăciune, nici nu veți ghici ghiciri, căci voi elibera pe poporul
meu din mâna voastră; și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

14 Atunci au venit unii dintre bătrânii lui Israel la mine și au
șezut înaintea mea. **2** Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: **3** Fiu al omului, acești oameni și-au înălțat idolii în
inima lor și au pus piatra de poticnire a nelegiuirii lor înaintea
feței lor: să fiu eu cumva luat la întrebări de ei? **4** De aceea
vorbește-le și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Fiecare om din casa lui Israel care își înalță idolii săi în inima sa
și pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea feței lui și
vine la profet; eu, DOMNUL, îi voi răspunde, celui care vine,
conform cu mulțimea idolilor săi; **5** Ca să prind casa lui Israel
în propria lor inimă, căci toți s-au înstrăinat de mine prin idolii
lor. **6** De aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pocăiți-vă și întoarceți-[vă] de la idolii voștri; și
întoarceți-vă fețele de la toate urâciunile voastre. **7** Căci fiecare
om din casa lui Israel, sau dintre străinii care locuiesc temporar

în Israel, care se îndepărtează de mine și își înalță idolii săi
în inima sa și pune piatra de poticnire a nelegiuirii lui înaintea
feței lui și vine la profet pentru a-l întreba referitor la mine; eu,
DOMNUL, singur îi voi răspunde; **8** Și îmi voi îndrepta fața
împotriva acelui om și îl voi face un semn și un proverb și îl
voi stârpi din mijlocul poporului meu; și veți cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL. **9** Și dacă profetul este înșelat când a vorbit un
cuvânt, eu, DOMNUL, am înșelat pe acel profet și îmi voi întinde
mâna asupra lui și îl voi nimici din mijlocul poporului meu Israel.
10 Și ei vor purta pedeapsa nelegiuirii lor; pedeapsa profetului va
fi chiar ca pedeapsa celui care [îl] caută; **11** Pentru ca să nu
mai rătăcească de la mine casa lui Israel, nici să nu mai fie
pângărită cu toate fărădelegile lor; ci ca ei să fie poporul meu și
eu să le fiu Dumnezeu, spune Domnul DUMNEZEU. **12** Cuvântul
DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând: **13** Fiu al omului,
când țara păcătuiește împotriva mea încălcând [legea] cumplit,
atunci îmi voi întinde mâna asupra ei și îi voi sfărâma toiagul
pâinii și voi trimite foamete asupra ei și voi stârpi pe om și pe
animal din ea; **14** Chiar dacă acești trei bărbați: Noe, Daniel și
Iov, ar fi în ea, ei și-ar elibera [numai] propriile lor suflete prin
dreptatea lor, spune Domnul DUMNEZEU. **15** Dacă eu fac să
treacă prin țară fiare vătămătoare și ele o jefuiesc, astfel încât
este pustiită, încât niciun om să nu poată trece prin ea din cauza
fiarelor, **16** [Chiar dacă] acești trei bărbați [ar fi] în ea, [precum]
eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fii
nici fiice; numai ei vor fi eliberați, iar țara va fi pustiită. **17** Sau
[dacă] aduc o sabie asupra acelei țări și spun: Sabie, străbate
țara; pentru ca eu să stârpesc pe om și pe animal din ea; **18**
Chiar dacă acești trei bărbați [ar fi] în ea, [precum] eu trăiesc,

spune Domnul DUMNEZEU, ei nu vor elibera nici fii nici fiice, ci
numai ei singuri vor fi eliberați. **19** Sau [dacă] trimit o ciumă în
acea țară și îmi torn furia asupra ei în sânge, pentru a stârpi
pe om și pe animal din ea; **20** Chiar dacă Noe, Daniel și Iov,
[ar fi] în ea, [precum] eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU,
ei nu vor elibera nici fiu nici fiică; ei, prin dreptatea lor, vor
elibera [numai] propriile lor suflete. **21** Pentru că astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Cu cât mai mult atunci, când voi trimite
cele patru judecăți cumplite ale mele asupra Ierusalimului: sabia
și foametea și fiara nimicitoare și ciuma, pentru a stârpi din el pe
om și pe animal? **22** Totuși, iată, va fi lăsată în el o rămășiță
care va fi scoasă, [deopotrivă] fii și fiice; iată, ei vor ieși la voi și
voi veți vedea calea lor și facerile lor; și veți fi mângâiați referitor
la răul pe care l-am adus asupra Ierusalimului, [da], referitor la
tot ce am adus asupra lui. **23** Și, când voi vedeți căile lor și
facerile lor, ei vă vor mângâia; și veți cunoaște că, tot ce am
făcut în el, nu am făcut fără motiv, spune Domnul DUMNEZEU.

15 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu al
omului, Cu ce este lemnul de viță mai mult decât alt lemn, [sau
decât] o ramură care este printre copacii pădurii? **3** Va fi luat din
el lemn pentru a face vreo lucrare? Sau vor lua oamenii din el
un țăruș, pentru a atârna în el vreun vas? **4** Iată, este aruncat în
foc ca hrană: focul mistuie ambele lui capete și mijlocul lui este
ars. Este bun pentru [vreo] lucrare? **5** Iată, când acesta era
întreg, nu era bun pentru nicio lucrare; totuși, cu cât mai puțin va
fi bun pentru [vreo] lucrare, după ce focul îl mistuie și este ars?
6 De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Ca lemnul de viță
printre copacii pădurii, pe care l-am dat focului ca hrană, astfel
voi da [și] pe locuitorii Ierusalimului. **7** Și îmi voi întoarce fața

împotriva lor: ei vor ieși dintr-[un] foc, și [un alt] foc îi va mistui; și
veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când îmi voi întoarce fața
împotriva lor. **8** Și voi face țara un pustiu, pentru că au făcut
fărădelege, spune Domnul DUMNEZEU.

16 Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, fă cunoscute Ierusalimului urâciunile lui; **3**
Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEUL Ierusalimului:
Originea ta și nașterea ta [sunt] din țara lui Canaan; tatăl tău [a
fost] amorit și mama ta hitită. **4** Și [cât despre] nașterea ta, în
ziua în care ai fost născută, buricul tău nu s-a tăiat, nici nu ai
fost spălată în apă pentru înmuiere; nu ai fost [tratată] deloc cu
sare, nici înfășată deloc. **5** Niciun ochi nu s-a milostivit de tine,
pentru a-ți face ceva din acestea, să aibă milă de tine; ci ai fost
aruncată în câmp deschis, pentru a fi detestată ființa ta, în ziua
în care te-ai născut. **6** Și când eu am trecut pe lângă tine și
te-am văzut murdărită în propriul tău sânge și ți-am spus [pe
când erai] în sângele tău: Trăiește! Da, ți-am spus [pe când
erai] în sângele tău: Trăiește! **7** Eu te-am făcut să te înmulțești
ca mugurele câmpului și ai crescut și te-ai făcut mare și ai
ajuns podoaba podoabelor; sânii [tăi] s-au rotunjit și părul tău a
crescut, deși [erai] goală și fără haine. **8** Acum, după ce am
trecut pe lângă tine și te-am privit, iată, timpul tău [era] timpul
dragostei; și mi-am întins învelitoarea peste tine și ți-am acoperit
goliciunea; da, ți-am jurat și am intrat în legământ cu tine, spune
Domnul DUMNEZEU și tu ai devenit a mea. **9** Atunci te-am
spălat cu apă; da, ți-am spălat în întregime sângele de pe tine
și te-am uns cu untdelemn. **10** Te-am îmbrăcat de asemenea
cu lucrare brodată și te-am încălțat cu piele de bursuc și te-
am încins cu in subțire și te-am acoperit cu mătase. **11** Te-am

împodobit de asemenea cu ornamente și ți-am pus brățări la
mâini și un lănțișor la gât. **12** Și ți-am pus o bijuterie pe frunte
și cercei în urechi și o coroană frumoasă pe cap. **13** Astfel ai
fost împodobită cu aur și cu argint și veșmântul tău [era din] in
subțire și mătase și lucrare brodată; ai mâncat floarea făinii și
miere și untdelemn; și ai fost foarte frumoasă și ai prosperat
și ai ajuns o împărăție. **14** Și faima ta a mers printre păgâni
pentru frumusețea ta, pentru că aceasta [era] desăvârșită prin
frumusețea mea, pe care am pus-o peste tine, spune Domnul
DUMNEZEU. **15** Dar tu te-ai încrezut în frumusețea ta și ai făcut
pe curva din cauza faimei tale, și ți-ai turnat curviile la fiecare ce
trecea; a lui era [frumusețea ta]. **16** Și ai luat din hainele tale și
ți-ai împodobit înălțimile tale cu felurite culori și ai făcut pe curva
pe ele, [astfel de lucruri] nu se vor [mai] întâmpla, nici nu va mai
fi [astfel]. **17** Ai luat de asemenea bijuteriile tale frumoase din
aurul meu și din argintul meu, pe care ți le dădusem și ți-ai făcut
chipuri de bărbați și ai curvit cu ele, **18** Și ai luat hainele tale
brodate și le-ai acoperit; și ai pus untdelemnul meu și tămâia
mea înaintea lor. **19** Mâncarea mea de asemenea, pe care ți-am
dat-o, floarea făinii și untdelemn și miere, [cu care] te-am hrănit,
și pe ele le-ai pus înaintea lor ca aromă dulce; și [astfel] a fost,
spune Domnul DUMNEZEU. **20** Mai mult, ai luat pe fiii tăi și pe
fiicele tale, pe care mi i-ai născut și pe aceștia i-ai sacrificat lor
pentru a fi mâncați. [Este acesta] între curviile tale un lucru mic,
21 De ai ucis și pe copiii mei și i-ai dat ca să îi treci [prin foc]
pentru ele? **22** Și în toate urâciunile tale și curviile tale nu ți-ai
amintit de zilele tinereții tale, când erai goală și fără haine [și]
erai murdărită în sângele tău. **23** Și s-a întâmplat după toată
stricăciunea ta (vai, vai ție! spune Domnul DUMNEZEU); **24** [Că]

ți-ai zidit de asemenea un loc de cinste și ți-ai făcut o înălțime în
fiecare stradă. **25** Ți-ai zidit înălțimea ta la capul fiecărei căi și ți-
ai făcut frumusețea să fie detestată și ți-ai desfăcut picioarele
la fiecare ce trecea și ți-ai înmulțit curviile. **26** De asemenea
ai curvit cu egiptenii vecinii tăi, mari la carne; și ți-ai înmulțit
curviile pentru a mă provoca la mânie. **27** Iată, de aceea mi-
am întins mâna asupra ta și ți-am micșorat [hrana] rânduită și
te-am dat în voia celor care te urăsc, fiicelor filistenilor, care
sunt rușinate de calea ta desfrânată. **28** Ai făcut de asemenea
pe curva cu asirienii, pentru că erai nesățioasă; da, ai făcut pe
curva cu ei și totuși nu ai putut fi satisfăcută. **29** Mai mult, ți-ai
înmulțit curvia în țara lui Canaan până în Caldeea; și totuși nu ai
fost satisfăcută cu aceasta. **30** Cât de slabă este inima ta, spune
Domnul DUMNEZEU, văzând că faci toate acestea, lucrarea
unei femei curve trufașă; **31** În aceea că îți zidești un loc de
cinste la capul fiecărei căi și îți faci înălțime în fiecare stradă; și
nu ai fost ca o curvă, în aceea că tu batjocorești plata; **32** [Ci ca]
o soție care comite adulter, [care] ia pe străini în locul soțului ei!
33 Ei dau daruri tuturor curvelor; dar tu dai darurile tale tuturor
iubiților tăi și îi plătești, ca ei să vină la tine din toate părțile
pentru curvia ta. **34** Și tu ești altfel în curviile tale față de [alte]
femei, prin aceea că nimeni nu te urmează ca să curvească; ci
în aceea că tu dai o răsplată și nicio răsplată nu îți este dată ție,
de aceea tu ești altfel. **35** De aceea, curvă, ascultă cuvântul
DOMNULUI; **36** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că
murdăria ta a fost turnată afară și goliciunea ta descoperită prin
curviile tale cu iubiții tăi și cu toți idolii urâciunilor tale și prin
sângele copiilor tăi, pe care i-ai dat lor; **37** Iată, de aceea voi
aduna pe toți iubiții tăi cu care ai avut plăcere și pe toți [cei] care

i-ai iubit, cu toți [cei] pe care i-ai urât; îi voi aduna de jur împrejur
împotriva ta și îți voi descoperi goliciunea înaintea lor, încât ei să
vadă toată goliciunea ta. **38** Și te voi judeca, cum sunt judecate
femeile care comit adulter și care varsă sânge; și îți voi da sânge
în furie și gelozie. **39** Și te voi da de asemenea în mâna lor și ei
îți vor dărâma locul tău de cinste și îți vor sfărâma înălțimile; te
vor dezbrăca de asemenea de hainele tale și îți vor lua bijuteriile
tale frumoase și te vor lăsa goală și fără haine. **40** Ei vor aduce
de asemenea o ceată împotriva ta și te vor ucide cu pietre și te
vor străpunge cu săbiile lor. **41** Și îți vor arde casele cu foc și vor
face judecăți asupra ta înaintea ochilor multor femei; și te voi
face să încetezi a mai face pe curva și de asemenea nu vei mai
da vreo plată. **42** Astfel voi face ca furia mea împotriva ta să se
odihnească și gelozia mea se va depărta de la tine și voi fi liniștit
și nu mă voi mai mânia. **43** Pentru că nu ți-ai amintit de zilele
tinereții tale, ci m-ai provocat în toate acestea; iată, de aceea și
eu îți voi întoarce calea ta asupra capului [tău], spune Domnul
DUMNEZEU; și nu vei [mai] face această desfrânare deasupra
tuturor urâciunilor tale. **44** Iată, oricine folosește proverbe va
folosi [acest] proverb împotriva ta, spunând: [Precum este]
mama, [astfel este] fiica ei. **45** Tu [ești] fiica mamei tale, care
detestă pe soțul ei și pe copiii ei; și [ești] sora surorilor tale, care
au detestat pe soții lor și pe copiii lor; mama voastră [a fost] hitită
și tatăl vostru amorit. **46** Și sora ta mai mare [este] Samaria, ea
și fiicele ei care locuiesc la stânga ta; și sora ta mai tânără care
locuiește la dreapta ta, [este] Sodoma și fiicele ei. **47** Totuși tu
nu ai umblat după căile lor, nici nu ai lucrat după urâciunile lor;
ci, ca și [cum acesta ar fi fost] un [lucru] foarte mic, tu ai fost mai
coruptă decât ele în toate căile tale. **48** [Precum] eu trăiesc,

spune Domnul DUMNEZEU, sora ta Sodoma nu a făcut, nici ea
nici fiicele ei, precum ai făcut tu și fiicele tale. **49** Iată, aceasta a
fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: mândrie, plinătate de pâine
și abundență de lenevie erau în ea și în fiicele ei; și nu a întărit
mâna celui sărac și nevoiaș. **50** Și ele au fost trufașe și au lucrat
urâciune înaintea mea; de aceea le-am îndepărtat precum mi s-
a părut [bine]. **51** Nici Samaria nu a făcut [nici] jumătate din
păcatele tale, dar tu ți-ai înmulțit urâciunile tale mai mult decât
ele și ai declarat drepte pe surorile tale în toate urâciunile tale pe
care le-ai făcut. **52** Tu de asemenea, care ai judecat pe surorile
tale, poartă-ți propria ta rușine pentru păcatele tale pe care le-ai
făcut mai urâcios decât ele, ele sunt mai drepte decât tine; da, fii
de asemenea încurcată și poartă-ți rușinea, în aceea că tu le-ai
declarat drepte pe surorile tale. **53** Când voi întoarce din nou pe
captivii lor, captivii Sodomei și a fiicelor ei și captivii Samariei și
a fiicelor ei, atunci [voi întoarce din nou] pe captivii captivității
tale în mijlocul lor; **54** Ca să îți porți propria ta rușine și să fii
încurcată în tot ce ai făcut, în aceea că ești o mângâiere pentru
ele. **55** Când surorile tale, Sodoma și fiicele ei, se vor întoarce
la starea lor dinainte și Samaria și fiicele ei se vor întoarce la
starea lor dinainte, atunci [și] tu și fiicele tale vă veți întoarce
la starea voastră dinainte. **56** Pentru că sora ta Sodoma nu
a fost menționată de gura ta în ziua mândriei tale, **57** Înainte
ca stricăciunea ta să se descopere, ca pe timpul ocărârii [tale]
a fiicelor Siriei și a tuturor [celor ce sunt] de jur împrejurul ei,
fiicele filistenilor, care te disprețuiesc de jur împrejur. **58** Tu ți-
ai purtat desfrânarea și urâciunile tale, spune DOMNUL. **59**
Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Mă voi purta cu
tine precum te-ai purtat [cu alții], tu care ai disprețuit jurământul

călcând legământul. **60** Totuși eu îmi voi aminti de legământul
meu cu tine în zilele tinereții tale și voi întemeia pentru tine un
legământ veșnic. **61** Atunci îți vei aminti de căile tale și vei fi
rușinată, când le vei primi pe surorile tale, pe cele mai mari și pe
cele mai tinere; și ți le voi da ca fiice, dar nu prin legământul
tău. **62** Și eu voi întemeia legământul meu cu tine și vei ști că
eu [sunt] DOMNUL; **63** Ca să îți amintești și să fii încurcată și
niciodată să nu îți mai deschizi gura din cauza rușinii tale, după
ce eu mă voi fi potolit față de tine pentru tot ce ai făcut, spune
Domnul DUMNEZEU.

17 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu al
omului, pune înainte o ghicitoare și vorbește o parabolă casei
lui Israel; **3** Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: O
acvilă mare cu aripi mari, aripi lungi, plină de pene, care avea
culori diferite, a venit în Liban și a luat ramura cea mai înaltă
a cedrului; **4** A rupt vârful lăstarilor lui și l-a dus într-o țară
de comerț; l-a pus într-o cetate de comercianți. **5** El a luat de
asemenea din sămânța țării și a sădit-o într-un câmp roditor; a
pus-[o] lângă ape mari [și] a sădit-o [ca] pe o salcie. **6** Și ea a
crescut și a devenit o viță care se întinde, [dar] de statură mică,
a cărei ramuri s-au întors spre ea și rădăcinile ei erau sub el;
astfel a devenit o viță și a adus ramuri și a dat mulți lăstari. **7**
Era de asemenea o altă acvilă mare cu aripi mari și pene multe;
și, iată, această viță și-a plecat rădăcinile spre ea, și și-a întins
multe ramuri spre ea, ca ea să o adape [din] brazdele sădirii
ei. **8** Era sădită într-un pământ bun lângă ape mari, ca să facă
ramuri și să dea rod, ca să ajungă o viță frumoasă. **9** Spune:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Va prospera? Nu va smulge
el rădăcinile acesteia și nu îi va tăia rodul, ca să se ofilească?

Se va ofili în toate frunzele ei înverzite, fără ca o mare putere
și mult popor să o smulgă din rădăcinile ei. **10** Da, iată, [fiind]
sădită, va prospera? Nu se va ofili de tot când vântul de est
o atinge? Se va ofili în brazdele unde a crescut. **11** Mai mult,
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **12** Spune acum
casei cea răzvrătită: Nu știți voi ce [înseamnă acestea]? Spune-
[le]: Iată, împăratul Babilonului a venit la Ierusalim și a luat pe
împăratul lui și pe prinții lui și i-a dus cu el la Babilon; **13** Și
a luat din sămânța împăratului și a făcut legământ cu el și a
luat un jurământ de la el; a luat de asemenea pe cei puternici
ai țării; **14** Ca împărăția să fie înjosită, ca să nu se ridice, [ci]
prin ținerea legământului său să stea în picioare. **15** Dar el s-
a răzvrătit împotriva lui trimițând pe ambasadorii lui în Egipt,
ca ei să îi dea cai și mult popor. Va prospera el? Va scăpa
cel care face acestea? Va rupe el legământul și va scăpa? **16**
[Precum] eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, cu siguranță,
în locul [în care locuiește] împăratul care l-a făcut împărat, al
cărui jurământ el l-a disprețuit și al cărui legământ l-a rupt, va
muri cu el în mijlocul Babilonului. **17** Nici Faraon cu armata [lui]
puternică și marea ceată nu va face nimic pentru el în război,
ridicând valuri de pământ și construind fortificații, pentru a stârpi
multe persoane; **18** Văzând că el a disprețuit jurământul prin
ruperea legământului, când, iată, el și-a dat mâna și a făcut
toate acestea, nu va scăpa. **19** De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: [Precum] eu trăiesc, într-adevăr, jurământul meu
pe care l-a disprețuit și legământul meu pe care l-a rupt, chiar pe
acesta îl voi întoarce asupra capului său. **20** Și îmi voi întinde
plasa peste el și va fi prins în cursa mea și îl voi aduce la Babilon
și mă voi judeca acolo cu el pentru fărădelegea lui cu care a

încălcat [legea], împotriva mea. **21** Și toți fugarii lui cu toate
cetele lui vor cădea prin sabie, iar cei ce rămân vor fi împrăștiați
în toate vânturile; și veți cunoaște că eu, DOMNUL, am vorbit.
22 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Eu de asemenea voi lua
din ramura cea mai înaltă a cedrului cel înalt și [o] voi pune; voi
tăia din vârful lăstarilor lui unul fraged și [îl] voi sădi pe un munte
înalt și înălțat; **23** Pe muntele înălțimii lui Israel îl voi sădi; și va
aduce mlădițe și va da rod și va fi un cedru frumos; și sub el vor
locui toate păsările de tot felul; în umbra ramurilor lui vor locui
ele. **24** Și toți copacii câmpului vor cunoaște că eu, DOMNUL,
am înjosit copacul înalt, am înălțat copacul de jos, am uscat
copacul verde și am făcut copacul uscat să înflorească; eu,
DOMNUL, am vorbit și am făcut [aceasta].

18 Cuvântul DOMNULUI a venit la mine din nou, spunând: **2**
Ce înseamnă [aceasta], că voi folosiți acest proverb referitor
la țara lui Israel, spunând: Părinții au mâncat aguridă și dinții
copiilor s-au strepezit? **3** [Precum] eu trăiesc, spune Domnul
DUMNEZEU, că nu veți mai folosi acest proverb în Israel. **4** Iată,
toate sufletele sunt ale mele; ca sufletul tatălui, tot astfel sufletul
fiului este al meu; sufletul care păcătuiește, acela va muri. **5** Dar
dacă un om este drept și face ceea ce este legiuit și drept, **6** [Și]
nu a mâncat pe munți, nici nu și-a ridicat ochii spre idolii casei
lui Israel, nici nu a pângărit-o pe soția aproapelui său, nici nu s-
a apropiat de o femeie în timpul menstruației [ei], **7** Și nu a
oprimat pe nimeni, [ci] a dat înapoi datornicului garanția lui, nu
a jefuit pe nimeni prin violență, a dat pâinea lui celui flămând
și a acoperit pe cel gol cu o haină; **8** Cel [care] nu a dat cu
camătă, nici nu a luat vreo dobândă, [care] și-a retras mâna
de la nelegiuire, a făcut judecată dreaptă între om și om, **9** A

umblat în statutele mele și a păzit judecățile mele, pentru a lucra
după adevăr; el [este] drept; el va trăi negreșit, spune Domnul
DUMNEZEU. **10** Dacă el naște un fiu [care este] tâlhar, un
vărsător de sânge și [care] face [cuiva] unul din aceste [lucruri],
11 Și care nu împlinește niciuna din acele [datorii], ci a mâncat
pe munți și a pângărit-o pe soția aproapelui său, **12** A oprimat
pe sărac și pe nevoiaș, a jefuit prin violență, nu a dat înapoi
garanția și și-a ridicat ochii spre idoli, a făcut urâciune, **13** A dat
cu camătă și a luat dobândă, să trăiască [unul ca] acesta? Nu
va trăi; a făcut toate aceste urâciuni; va muri negreșit, sângele
lui va fi asupra lui. **14** Acum, iată, [dacă] el naște un fiu care
vede toate păcatele pe care le-a făcut tatăl lui și ia seama și
nu face unele ca acestea, **15** Nu a mâncat pe munți, nici nu
și-a ridicat ochii spre idolii casei lui Israel, nu a pângărit soția
aproapelui său, **16** Nici nu a oprimat pe cineva, nu a păstrat
garanția, nici nu a jefuit prin violență, [ci] a dat pâinea lui celui
flămând și a acoperit pe cel gol cu o haină, **17** [Ș]i-a tras mâna
de la cel sărac, nu a primit camătă nici dobândă, a împlinit
judecățile mele, a umblat în statutele mele; el nu va muri pentru
nelegiuirea tatălui său, va trăi negreșit. **18** [Cât despre] tatăl
său, pentru că a oprimat cu cruzime, a jefuit pe fratele său prin
violență și a făcut [ceea] ce nu [este] bine în mijlocul poporului
său, iată, el va muri în nelegiuirea lui. **19** Totuși voi spuneți: De
ce? Nu poartă fiul nelegiuirea tatălui? Când fiul a făcut ceea
ce este legiuit și drept [și] a păzit toate statutele mele și le-a
împlinit, el va trăi negreșit. **20** Sufletul care păcătuiește, acela
va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui, nici tatăl nu va
purta nelegiuirea fiului: dreptatea celui drept va fi asupra lui
însuși și stricăciunea celui stricat va fi asupra lui însuși. **21** Dar

dacă cel stricat se va întoarce de la toate păcatele lui, pe care
le-a făcut, și va păzi toate statutele mele și va face ceea ce
este legiuit și drept, el va trăi negreșit, nu va muri. **22** Toate
fărădelegile lui, pe care le-a făcut, nu îi vor fi menționate; el
va trăi în dreptatea lui, pe care a făcut-o. **23** Găsesc eu vreo
plăcere în moartea celui stricat? spune Domnul DUMNEZEU;
[și] nu în întoarcerea lui de la căile lui, pentru a trăi? **24** Dar
când cel drept se întoarce de la dreptatea lui și face nelegiuire
[și] face conform cu toate urâciunile pe care [omul] stricat le
face, va trăi el? Toată dreptatea lui, pe care a făcut-o, nu va fi
menționată; în fărădelegea lui pe care a încălcat legea și în
păcatul lui pe care l-a păcătuit, în ele va muri. **25** Totuși voi
spuneți: Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Ascultă acum,
casă a lui Israel: Nu este calea mea nepărtinitoare? Nu sunt
căile voastre părtinitoare? **26** Când unul drept se întoarce de la
dreptatea lui și face nelegiuire și moare în ele; pentru nelegiuirea
pe care a făcut-o va muri el. **27** Din nou, când cel stricat se
întoarce de la stricăciunea lui pe care a făcut-o și face ceea ce
este legiuit și drept, el își va păstra sufletul în viață. **28** Pentru că
el ia aminte și se întoarce de la toate fărădelegile lui pe care le-a
făcut, va trăi negreșit, nu va muri. **29** Totuși casa lui Israel spune:
Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Casă a lui Israel, nu sunt
căile mele nepărtinitoare? Nu sunt căile voastre părtinitoare? **30**
De aceea, casă a lui Israel, eu vă voi judeca, pe fiecare conform
căilor lui, spune Domnul DUMNEZEU. Pocăiți-vă și întoarceți-
vă de la toate fărădelegile voastre; astfel nelegiuirea nu va fi
ruina voastră. **31** Lepădați de la voi toate fărădelegile voastre,
prin care ați încălcat [legea;] și faceți-vă o inimă nouă și un
duh nou, căci de ce să muriți, casă a lui Israel? **32** Fiindcă eu

nu găsesc vreo plăcere în moartea celui care moare, spune
Domnul DUMNEZEU; pentru aceea, întoarceți-vă și trăiți.

19 Mai mult, înaltă o plângere pentru prinții lui Israel, **2** Și
spune: Ce [este] mama ta? O leoaică; ea s-a culcat printre lei,
și-a hrănit puii printre leii tineri. **3** Și a crescut pe unul dintre puii
ei; el care a devenit un leu tânăr și a învățat să prindă prada; a
mâncat oameni. **4** Națiunile de asemenea au auzit despre el; a
fost prins în groapa lor și l-au adus cu lanțuri în țara Egiptului. **5**
Și după ce ea a văzut că a așteptat [în zadar și] speranța ei a
fost pierdută, atunci a luat pe un altul dintre puii ei [și] l-a făcut
un leu tânăr. **6** Și el se urca și cobora printre lei, a devenit un leu
tânăr și a învățat să prindă prada [și] a mâncat oameni. **7** Și a
cunoscut palatele lor pustii și le-a risipit cetățile; și țara a fost
pustiită și plinătatea ei, prin zgomotul răcnetului său. **8** Atunci
națiunile s-au pus împotriva lui de fiecare parte a provinciilor și
și-au întins plasa asupra lui; el a fost prins în groapa lor. **9** Și l-
au pus sub pază în lanțuri și l-au adus la împăratul Babilonului;
l-au adus în întărituri, ca vocea lui să nu mai fie auzită pe munții
lui Israel. **10** Mama ta [este] ca o viță în sângele tău, sădită
lângă ape; ea a fost roditoare și plină de ramuri din cauza multor
ape. **11** Și avea toiege puternice pentru sceptrele celor care
conduceau și statura ei era înălțată printre ramurile dese și se
arăta în înălțimea ei cu mulțimea ramurilor ei. **12** Dar a fost
smulsă în furie, a fost doborâtă la pământ și vântul de est i-a
uscat rodul; toiegele ei puternice au fost frânte și vestejite; focul
le-a mistuit. **13** Și acum ea [este] sădită în pustie, într-un pământ
uscat și însetat. **14** Și focul a ieșit dintr-un toiag al ramurilor
ei, [care] i-a mâncat rodul, astfel încât ea nu [mai] are niciun

toiag puternic [să fie] sceptru pentru a conduce. Aceasta [este]
plângere și plângere va fi.

20 Și s-a întâmplat în al șaptelea an, în [luna] a cincea, [în] a
zecea [zi] a lunii, [că] anumiți dintre bătrânii lui Israel au venit
să întrebe pe DOMNUL și au șezut înaintea mea. **2** Atunci a
venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând: **3** Fiu al omului,
vorbește bătrânilor lui Israel și spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Ați venit să mă luați la întrebări? [Precum] eu
trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa întrebat
de voi. **4** Îi vei judeca tu, fiu al omului, [îi] vei judeca? Fă-i să
cunoască urâciunile părinților lor; **5** Și spune-le: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: În ziua când l-am ales pe Israel și mi-
am ridicat mâna către sămânța casei lui Iacob și m-am făcut
cunoscut lor în țara Egiptului, când mi-am ridicat mâna către
ei, spunând: Eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul vostru; **6** În ziua
[în care] mi-am ridicat mâna către ei, pentru a-i aduce din țara
Egiptului într-o țară pe care o cercetasem pentru ei, în care
curge lapte și miere, care [este] gloria tuturor țărilor; **7** Atunci
le-am spus: Lepădați, fiecare om urâciunile ochilor săi, și nu
vă pângăriți cu idolii Egiptului; Eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul
vostru. **8** Dar ei s-au răzvrătit împotriva mea și au refuzat să
îmi dea ascultare; nu au lepădat, niciun om, urâciunile ochilor
lor, nici nu au părăsit idolii Egiptului; atunci am spus: Îmi voi
turna furia asupra lor, ca să îmi împlinesc mânia împotriva lor
în mijlocul țării Egiptului. **9** Dar am lucrat pentru numele meu,
ca acesta să nu fie murdărit înaintea păgânilor, printre care ei
[erau], înaintea ochilor cărora m-am făcut cunoscut, scoțându-i
din țara Egiptului. **10** Pentru aceea i-am făcut să iasă din țara
Egiptului și i-am adus în pustie. **11** Și le-am dat statutele mele și

le-am arătat judecățile mele, pe care [dacă] un om le împlinește,
va trăi în ele. **12** Mai mult, le-am dat de asemenea sabatele
mele, să fie un semn între mine și ei, ca să știe că eu [sunt]
DOMNUL care îi sfințește. **13** Dar casa lui Israel s-a răzvrătit
împotriva mea în pustie, nu au umblat în statutele mele și au
disprețuit judecățile mele, pe care, [dacă] un om le împlinește,
va trăi în ele; și au murdărit sabatele mele foarte mult; atunci am
spus: Îmi voi turna furia asupra lor în pustie, pentru a-i mistui. **14**
Dar am lucrat pentru numele meu, ca acesta să nu fie murdărit
înaintea păgânilor, înaintea ochilor cărora îi scosesem. **15** Totuși
mi-am ridicat de asemenea mâna către ei în pustie, că nu îi voi
duce în țara pe care [le]-am dat-o, în care curge lapte și miere,
care [este] gloria tuturor țărilor; **16** Deoarece ei au disprețuit
judecățile mele și nu au umblat în statutele mele, ci au murdărit
sabatele mele, pentru că inima lor mergea după idolii lor. **17**
Totuși ochiul meu i-a cruțat de la a-i nimici, nici nu i-am nimicit
în pustie. **18** Ci am spus copiilor lor în pustie: Nu umblați în
statutele părinților voștri, nici nu țineți judecățile lor, nici nu vă
pângăriți cu idolii lor; **19** Eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul vostru;
umblați în statutele mele și păziți judecățile mele și împliniți-le;
20 Și sfințiți sabatele mele; iar ele vor fi un semn între mine și
voi, ca să cunoașteți că eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul vostru.
21 Totuși copiii s-au răzvrătit împotriva mea; nu au umblat în
statutele mele, nici nu au păzit judecățile mele pentru a le împlini,
pe care, [dacă] un om le împlinește, va trăi în ele; ei au murdărit
sabatele mele; atunci am spus: Îmi voi turna furia asupra lor,
pentru a împlini mânia mea împotriva lor în pustie. **22** Totuși mi-
am retras mâna și am lucrat pentru numele meu, ca acesta să
nu fie murdărit înaintea ochilor păgânilor, înaintea ochilor cărora

îi scosesem. **23** Mi-am ridicat de asemenea mâna pentru ei
în pustie, că îi voi împrăștia printre păgâni și îi voi risipi prin
țări; **24** Pentru că nu au împlinit judecățile mele, ci au disprețuit
statutele mele și au murdărit sabatele mele și ochii lor au fost
după idolii părinților lor. **25** Și de asemenea eu, eu le-am dat
statute [care] nu [erau] bune și judecăți prin care nu puteau să
trăiască; **26** Și i-am murdărit în propriile lor daruri, în aceea că ei
au făcut să treacă prin [foc] pe toți cei care deschid pântecele,
ca să îi pustiesc ca ei să știe că eu [sunt] DOMNUL. **27** De
aceea, fiu al omului, vorbește casei lui Israel și spune-le: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Totuși în aceasta părinții voștri m-
au blasfemiat, în aceea că fărădelege au făcut împotriva mea.
28 După ce i-am adus în țara, [pentru] care îmi ridicasem mâna
că le-o voi da, au văzut fiecare deal înalt și toți copacii stufoși, și
acolo au adus sacrificiile lor și acolo și-au prezentat provocarea
darului lor; acolo de asemenea și-au pregătit aroma dulce și
acolo și-au turnat darurile de băutură. **29** Atunci eu le-am spus:
Ce [este] înălțimea la care mergeți? Și până în această zi i s-a
pus numele Bama. **30** Pentru aceea spune casei lui Israel: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Sunteți voi murdăriți după felul
părinților voștri? Și curviți după urâciunile lor? **31** Fiindcă atunci
când aduceți darurile voastre, când treceți pe fiii voștri prin foc,
vă murdăriți cu toți idolii voștri, până în această zi; iar eu să mă
las întrebat de voi, casă a lui Israel? [Precum] eu trăiesc, spune
Domnul DUMNEZEU, nu mă voi lăsa întrebat de voi. **32** Și nu
veți spune ce vă vine în minte: Vom fi ca păgânii, ca familiile
țărilor, pentru a servi lemnului și pietrei. **33** [Precum] eu trăiesc,
spune DOMNUL Dumnezeu, într-adevăr cu o mână puternică și
cu un braț întins și cu furie revărsată, voi conduce peste voi; **34**

Și vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna din țările în care
sunteți împrăștiați, cu o mână puternică și cu un braț întins și cu
furie revărsată. **35** Și vă voi aduce în pustia popoarelor și acolo
mă voi judeca eu cu voi față în față. **36** Precum m-am judecat
cu părinții voștri în pustia țării Egiptului, astfel mă voi judeca
[și] cu voi, spune Domnul DUMNEZEU. **37** Și vă voi face să
treceți pe sub toiag și vă voi aduce în legătura legământului; **38**
Și voi curăți dintre voi pe răzvrătiți și pe cei care calcă [legea]
împotriva mea; îi voi scoate din țara în care ei locuiesc temporar
și nu vor intra în țara lui Israel; și veți cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL. **39** Cât despre voi, casă a lui Israel, astfel spune
Domnul DUMNEZEU: De acum înainte, dacă refuzați să îmi
dați ascultare, [atunci] duceți-vă, serviți, fiecare, idolilor săi; dar
nu mai murdăriți numele meu sfânt cu darurile voastre și cu
idolii voștri. **40** Pentru că pe muntele meu cel sfânt, pe muntele
înălțimii lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU, acolo îmi va servi
toată casa lui Israel, cu toții în țară; acolo îi voi accepta și acolo
voi cere ofrandele voastre și primele roade ale darurilor voastre,
cu toate lucrurile voastre sfinte. **41** Vă voi accepta cu aroma
voastră dulce, când vă voi scoate dintre popoare și vă voi aduna
din țările în care ați fost împrăștiați; și voi fi sfințit în voi înaintea
păgânilor. **42** Și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când vă
voi aduce în țara lui Israel, în țara [pentru] care mi-am ridicat
mâna că o voi da părinților voștri. **43** Și acolo vă veți aminti de
căile voastre și de toate facerile voastre cu care v-ați pângărit; și
vă veți detesta înaintea ochilor voștri pentru toate relele voastre
pe care le-ați făcut. **44** Și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL,
după ce voi fi lucrat cu voi din cauza numelui meu, nu conform
căilor voastre stricate, nici conform facerilor voastre corupte,

casă a lui Israel, spune Domnul DUMNEZEU. **45** Mai mult,
cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **46** Fiu al omului,
îndreaptă-ți fața spre sud și picură [cuvântul tău] spre sud și
profețește împotriva pădurii câmpiei de sud; **47** Și spune pădurii
de sud: Ascultă cuvântul DOMNULUI: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, voi aprinde un foc în tine și va mistui fiecare
copac verde în tine și fiecare copac uscat; flacăra învăpăiată, nu
va fi stinsă și toate fețele de la sud până la nord vor fi arse în el.
48 Și toată făptura va vedea că eu, DOMNUL, am aprins-o; nu
se va stinge. **49** Atunci am spus: Ah, Doamne DUMNEZEULE!
Ei spun despre mine: Nu vorbește el în parabole?

21 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu
al omului, îndreaptă-ți fața spre Ierusalim și picură [cuvântul
tău] spre locurile sfinte și profețește împotriva țării lui Israel; **3**
Și spune țării lui Israel: Astfel spune DOMNUL: Iată, eu [sunt]
împotriva ta și îmi voi scoate sabia din teacă și voi stârpi din tine
pe cel drept și pe cel stricat. **4** Văzând atunci că voi stârpi din
tine pe cel drept și pe cel stricat, de aceea sabia mea va ieși
din teacă împotriva fiecărei făpturi de la sud până la nord; **5**
Ca toată făptura să știe că eu, DOMNUL, mi-am scos sabia
din teacă; ea nu se va mai întoarce. **6** Suspină de aceea, tu
fiu al omului, până la frângerea rărunchilor [tăi] și suspină cu
amărăciune înaintea ochilor lor. **7** Și se va întâmpla, când îți vor
spune: Pentru ce suspini tu? Că le vei răspunde: Din cauza
veștilor, căci vine; și fiecare inimă se va topi și toate mâinile vor
fi slabe și fiecare duh va leșina și toți genunchii vor slăbi [ca]
apa; iată, vine și se va împlini, spune Domnul DUMNEZEU. **8**
Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **9** Fiu al
omului, profețește și spune: Astfel spune DOMNUL. Spune:

O sabie, o sabie este ascuțită și de asemenea lustruită; **10**
Este ascuțită pentru a face un măcel greu, este lustruită ca să
strălucească; ar trebui să ne veselim? Aceasta disprețuiește
toiagul fiului meu, [ca] pe orice copac. **11** Și el a dat-o să fie
lustruită, ca să fie mânuită; această sabie este ascuțită și este
lustruită, pentru a fi dată în mâna ucigașului. **12** Strigă și urlă, fiu
al omului, pentru că aceasta va fi asupra poporului meu, [va fi]
asupra tuturor prinților lui Israel; terori din cauza sabiei vor fi
asupra poporului meu; lovește-te, de aceea, peste coapsă. **13**
Căci [este] o încercare și ce dacă [sabia] disprețuiește toiagul?
Acesta nu va [mai] fi, spune Domnul DUMNEZEU. **14** Tu de
aceea, fiu al omului, profețește și bate din palme și sabia să
fie dublată a treia oară; este sabia celor uciși; aceasta [este]
sabia mai marilor uciși, care intră în camerele lor ascunse. **15**
Eu am pus vârful sabiei împotriva tuturor porților lor, ca să [li] se
topească inima și să [li] se înmulțească ruinele; ah, [este] făcută
strălucitoare [și] învelită pentru măcel. **16** Du-te pe o cale sau
pe alta, [fie] la dreapta, [fie] la stânga, oriîncotro se îndreaptă
fața ta. **17** Eu de asemenea voi bate din palme și îmi voi odihni
furia; eu, DOMNUL, am vorbit. **18** Cuvântul DOMNULUI a venit
la mine din nou, spunând: **19** De asemenea, fiu al omului,
rânduiește-ți două căi, pe care sabia împăratului Babilonului
să vină; ambele vor ieși dintr-o singură țară; și alege-ți un loc,
alege-[l] la capătul căii cetății. **20** Rânduiește o cale, ca sabia să
vină la Raba amoniților și la Iuda în Ierusalimul cel întărit. **21**
Pentru că împăratul Babilonului a stat în picioare la despărțirea
drumului, la capătul celor două căi, pentru a folosi ghicire; el
și-a făcut săgețile strălucitoare, s-a sfătuit cu chipuri, căuta în
ficat. **22** La dreapta lui era ghicirea pentru Ierusalim, pentru a

rândui căpetenii, să deschidă gura pentru măcel, să înalțe vocea
cu strigăt, să rânduiască berbeci împotriva porților, să înalțe
un val de pământ [și] să construiască o fortificație. **23** Și va
fi o ghicire falsă înaintea ochilor lor, pentru cei care au jurat
jurăminte; dar el va aminti nelegiuirea, ca ei să fie prinși. **24** De
aceea astfel spune DOMNUL Dumnezeu: Pentru că faceți să
fie amintită nelegiuirea voastră, întrucât fărădelegile voastre
sunt descoperite, astfel încât în toate facerile voastre, se arată
păcatele voastre, pentru că, se amintește de voi, veți fi prinși cu
mâna. **25** Și tu, prinț profan [și] stricat al lui Israel, a cărui zi
a venit, când nelegiuirea [va avea] un sfârșit, **26** Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Scoateți diadema și luați coroana; aceasta
nu [va mai fi] la fel; înălțați [pe cel] umil și doborâți [pe cel]
înălțat. **27** O voi răsturna, răsturna, răsturna; și aceasta nu va
[mai] fi, până nu va veni acela căruia dreptatea îi aparține; și i-o
voi da [lui]. **28** Iar tu, fiu al omului, profețește și spune: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU referitor la amoniți și referitor la
ocara lor; chiar să spui: Sabia, sabia [este] scoasă; pentru măcel
[este] lustruită, pentru a mistui din cauza strălucirii; **29** În timp
ce ei văd deșertăciune pentru tine, în timp ce ei îți ghicesc o
minciună, pentru a te aduce pe gâturile [celor] uciși, a celor
stricați, cărora le-a venit ziua, când nelegiuirea lor [va avea]
sfârșit. **30** Să o fac să se întoarcă în teacă? Te voi judeca în locul
unde ai fost creat, în țara ta de naștere. **31** Și îmi voi revărsa
indignarea asupra ta, voi sufla împotriva ta în focul mâniei mele
și te voi da în mâna unor oameni neghiobi [și] iscusiți în a nimici.
32 Tu vei fi hrană pentru foc; sângele tău va fi în mijlocul țării; nu
vei [mai] fi amintit, pentru că eu DOMNUL, am vorbit.

22 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2**
Și tu, fiu al omului, vei judeca, vei judeca tu cetatea sângeroasă?
Da, fă-o să cunoască toate urâciunile ei. **3** Atunci să spui: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Cetatea varsă sânge în mijlocul ei,
ca să vină timpul ei și își face idoli împotriva ei însăși pentru a
se pângări. **4** Tu ai devenit vinovată în sângele tău pe care l-ai
vărsat; și te-ai pângărit în idolii tăi pe care i-ai făcut; și ai făcut
ca zilele tale să se apropie și ai ajuns la anii tăi; de aceea te-
am făcut ocară pentru păgâni și batjocură pentru toate țările.
5 [Cei de] aproape și [cei de] departe de tine te vor batjocori,
[pe tine care ești] mârșavă [și] mult chinuită. **6** Iată, prinții lui
Israel, fiecare, au fost în tine ca să verse sânge după puterea
lor. **7** În tine au disprețuit pe tată și pe mamă; în mijlocul tău
s-au purtat cu oprimare cu străinul; în tine au chinuit pe cel
fără tată și pe văduvă. **8** Ai disprețuit lucrurile mele sfinte și ai
pângărit sabatele mele. **9** În tine sunt oameni defăimători pentru
a vărsa sânge; și în tine ei mănâncă pe munți; în mijlocul tău ei
lucrează cu desfrânare. **10** În tine au descoperit ei goliciunea
tatălui lor; în tine au umilit pe cea care era pusă deoparte din
cauza murdăriei. **11** Și unul a făcut urâciune cu soția aproapelui
său; și un altul a pângărit-o cu desfrânare pe nora lui; iar un altul
în tine a umilit-o pe sora sa, pe fiica tatălui său. **12** În tine au luat
ei daruri pentru a vărsa sânge; ai luat camătă și dobândă și ai
câștigat cu lăcomie de la aproapele tău prin jecmănire și pe mine
m-ai uitat, spune Domnul DUMNEZEU. **13** Iată, de aceea am
bătut din mâna mea la câștigul tău necinstit pe care l-ai câștigat
și la sângele tău care a fost în mijlocul tău. **14** Poate inima ta să
îndure sau pot mâinile tale să fie tari, în zilele în care mă voi
ocupa de tine? Eu DOMNUL am vorbit aceasta și [o] voi face.

15 Și te voi împrăștia printre păgâni și te voi risipi în țări și voi
mistui necurăția din tine. **16** Și îți vei lua moștenirea în tine însuți
înaintea ochilor păgânilor și vei cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.
17 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **18** Fiu al
omului, casa lui Israel a devenit pentru mine [ca o] zgură; ei
toți [sunt] aramă și cositor și fier și plumb în mijlocul cuptorului;
ei sunt zgura argintului. **19** De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pentru că toți ați devenit zgură, iată, de aceea vă
voi aduna în mijlocul Ierusalimului. **20** [Precum] ei adună argint
și aramă și fier și plumb și cositor în mijlocul cuptorului, pentru a
sufla focul asupra lor, să [le] topească; tot astfel vă [voi] aduna
în mânia mea și în furia mea și vă [voi] lăsa [acolo] și vă voi topi.
21 Da, vă voi aduna și voi sufla asupra voastră în focul mâniei
mele și veți fi topiți în mijlocul lui. **22** Precum este topit argintul în
mijlocul cuptorului, tot astfel veți fi topiți în mijlocul lui; și veți
cunoaște că eu, DOMNUL, mi-am turnat furia asupra voastră.
23 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **24** Fiu al
omului, spune-i ei: Tu [ești] țara necurățită, fără ploaie în ziua
indignării. **25** [Este] o uneltire a profeților ei în mijlocul ei, ca un
leu care răcnește, sfâșiind prada; ei au mâncat suflete; au luat
tezaurul și lucrurile prețioase; i-au făcut multe văduve în mijlocul
ei. **26** Preoții ei au violat legea mea și au spurcat lucrurile mele
sfinte; nu au făcut deosebire între [ce este] sfânt și [ce] nu [este]
sfânt, nici nu au arătat [deosebire] dintre necurat și curat și și-au
ascuns ochii de la sabatele mele și eu sunt spurcat printre ei.
27 Prinții ei în mijlocul ei [sunt] ca lupi sfâșiind prada, pentru a
vărsa sânge [și] pentru a nimici suflete, pentru a obține câștig
necinstit. **28** Și profeții ei i-au tencuit cu [mortar] nestins, văzând
deșertăciune și ghicindu-le minciuni, spunând: Astfel spune

Domnul DUMNEZEU, când DOMNUL nu a vorbit. **29** Poporul
țării a lucrat cu oprimare și a practicat hoția și au chinuit pe cel
sărac și pe cel nevoiaș; da, ei au oprimat pe străin pe nedrept.
30 Și eu am căutat un om printre ei, care să facă îngrăditura și
să stea neclintit în spărtură, înaintea mea, pentru țară, ca să nu
o distrug; dar nu am găsit pe nimeni. **31** De aceea mi-am turnat
indignarea asupra lor; i-am mistuit cu focul mâniei mele; le-am
întors calea asupra capului lor, spune Domnul DUMNEZEU.

23 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând: **2**
Fiu al omului, erau două femei, fiicele unei singure mame; **3** Și
ele au comis curvie în Egipt; au comis curvie în tinerețea lor;
acolo le-au fost strânși sânii și acolo și-au lovit sânul fecioriei lor.
4 Și numele lor [erau] Ohola, cea mare și Oholiba sora ei; și ele
erau ale mele și au născut fii și fiice. Astfel [erau] numele lor:
Samaria [este] Ohola și Ierusalimul [este] Oholiba. **5** Și Ohola
a făcut pe curva când era a mea; și s-a aprins după iubiții ei,
după asirienii, vecinii [ei], **6** [Care erau] îmbrăcați în albastru,
căpetenii și conducători, cu toții tineri de dorit, călăreți, călărind
pe cai. **7** Astfel ea și-a curvit cu aceia, cu toți bărbații aleși
ai Asiriei și cu toți după care se aprindea; cu toți idolii lor se
pângărea. **8** Și nu și-a părăsit curviile [aduse] din Egipt, pentru
că în tinerețea ei s-au culcat cu ea și i-au lovit sânii fecioriei ei și
și-au turnat curvia lor peste ea. **9** Pentru aceea am dat-o în
mâna iubiților ei, în mâna asirienilor, după care se aprinsese. **10**
Aceștia i-au dezvelit goliciunea; au luat pe fiii ei și pe fiicele ei,
iar pe ea au ucis-o cu sabia; și ea a devenit faimoasă printre
femei; fiindcă au făcut judecată asupra ei. **11** Și când sora ei
Oholiba a văzut [aceasta,] ea a fost mai coruptă în iubirea ei
necumpătată decât ea și în curviile ei mai mult decât sora ei în

curviile [ei]. **12** Ea s-a aprins după asirieni, vecinii [ei], căpetenii
și conducători îmbrăcați în măreție, călăreți călărind pe cai, cu
toții tineri de dorit. **13** Atunci am văzut că ea s-a pângărit, [că]
ele amândouă [au luat] o singură cale, **14** Și [că] ea și-a înmulțit
curviile, pentru că atunci când a văzut bărbați gravați pe perete,
chipurile caldeenilor desenate cu roșu aprins, **15** Încinși cu brâie
peste coapsele lor, preafrumoși în tiare vopsite pe capetele
lor, cu toții prinți [frumoși] la privit, după felul babilonienilor din
Caldeea, țara lor de naștere; **16** Și îndată ce i-a văzut cu ochii
ei, s-a aprins după ei și a trimis mesageri la ei în Caldeea.
17 Și babilonienii au venit la ea, în patul de dragoste, și au
pângărit-o cu curvia lor și ea s-a murdărit cu ei și mintea ei
s-a înstrăinat de ei. **18** Astfel ea și-a dezvelit curviile ei și și-
a dezvelit goliciunea; atunci mintea mea s-a înstrăinat de ea,
precum mintea mea s-a înstrăinat de sora ei. **19** Totuși ea și-a
înmulțit curviile ei, aducându-și aminte de zilele tinereții ei, în
care făcea pe curva în țara Egiptului. **20** Fiindcă ea s-a aprins
după concubinii ei, a căror carne [este ca și] carnea măgarilor și
a căror scurgere [este ca și] scurgerea cailor. **21** Astfel ți-ai adus
aminte desfrânarea tinereții tale, când sânii tăi erau loviți de
egipteni, pentru pieptul tinereții tale. **22** De aceea, Oholiba, astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi ridica împotriva ta pe iubiții
tăi, de care mintea ta s-a înstrăinat și îi voi aduce împotriva ta
de fiecare parte; **23** Pe babilonieni și pe toți caldeenii, Pecodul și
Șoa și Coah [și] pe toți asirienii împreună cu ei; cu toții tineri de
dorit, căpetenii și conducători, domni mari și renumiți, cu toții
călărind pe cai. **24** Și ei vor veni împotriva ta cu care, căruțe
și roți și cu o adunare de popoare, [care] vor pune împotriva
ta pavăză și scut și coif, de jur împrejur; și voi pune judecată

înaintea lor și conform cu judecățile lor ei te vor judeca. **25** Și
îmi voi întoarce gelozia împotriva ta și ei se vor purta furios cu
tine; îți vor lua nasul și urechile; și rămășița ta va cădea prin
sabie, ei vor lua pe fiii tăi și pe fiicele tale; și rămășița ta va fi
nimicită prin foc. **26** De asemenea te vor dezbrăca de hainele
tale și îți vor lua bijuteriile tale frumoase. **27** Astfel voi face eu să
înceteze desfrânarea ta din tine și curvia ta [adusă] din țara
Egiptului; astfel încât să nu îți ridici ochii spre ei, nici să nu îți
mai amintești de Egipt. **28** Pentru că astfel spune DOMNUL
Dumnezeu: Iată, te voi da în mâna [celor] pe care îi urăști, în
mâna [celor] de care mintea ta s-a înstrăinat; **29** Și ei se vor
purta cu tine cu ură și îți vor lua toată munca și te vor lăsa goală
și fără haine; și goliciunea curviilor tale va fi dezvelită, deopotrivă
desfrânarea ta și curviile tale. **30** Îți voi face aceste [lucruri],
pentru că ai curvit după păgâni [și] pentru că ești murdărită cu
idolii lor. **31** Ai umblat în calea surorii tale; de aceea voi pune
paharul ei în mâna ta. **32** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vei
bea din adâncul și largul pahar al surorii tale; se va râde de tine
în batjocură și vei fi luată în derâdere; el conține mult. **33** Vei fi
umplută cu beție și întristare, cu paharul înmărmuririi și a pustiirii,
cu paharul surorii tale, Samaria. **34** Îl vei bea și [îl] vei goli de tot
și îi vei sparge cioburile și îți vei smulge sânii, pentru că eu
am vorbit [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU. **35** De aceea
astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că m-ai uitat și m-ai
lepădat înapoia spatelui tău, de aceea poartă-ți și tu desfrânarea
și curviile tale. **36** DOMNUL mi-a mai spus: Fiu al omului, vei
judeca tu pe Ohola și pe Oholiba? Da, vestește-le urâciunile lor;
37 Pentru că ele au curvit și sânge [este] în mâinile lor; și cu
idolii lor au comis adulter și de asemenea au făcut pe fiii lor, pe

care mi i-au născut, să treacă pentru ele prin [foc], pentru a-[i]
mânca. **38** Mai mult, aceasta mi-au făcut: au spurcat sanctuarul
meu în aceeași zi și au pângărit sabatele mele. **39** Pentru că
atunci când au ucis pe copiii lor pentru idolii lor, atunci au intrat
în aceeași zi în sanctuarul meu pentru a-l spurca; și, iată, astfel
au făcut ei în mijlocul casei mele. **40** Și mai mult, ați trimis după
bărbați să vină de departe, la care un mesager [a fost] trimis; și,
iată, ei au venit; pentru ei te-ai spălat, ți-ai vopsit ochii și te-
ai împodobit cu ornamente, **41** Și ai șezut pe un pat maiestos
și o masă pregătită înaintea lui, pe care ai pus tămâia mea și
untdelemnul meu. **42** Și vocea unei mulțimi tihnite [era] cu ea; și
cu bărbații de rând [au fost] aduși sabeeni din pustie, care au
pus brățări pe mâinile lor și coroane frumoase pe capetele lor. **43**
Atunci [i]-am spus [celei] îmbătrânite în adultere: Vor curvi cu ea
și ea [cu ei]? **44** Totuși ei au intrat la ea precum intră la o femeie
care face pe curva; astfel au intrat ei la Ohola și la Oholiba,
femeile desfrânate. **45** Și bărbații drepți, le vor judeca după felul
celor adultere și după felul femeilor care varsă sânge, pentru că
[sunt] adultere și sânge [este] în mâinile lor. **46** Pentru că astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Voi aduce o ceată asupra lor și le
voi da să fie alungate și prădate. **47** Și ceata le va ucide cu
pietre și le va tăia cu săbiile lor; ei vor ucide pe fiii lor și pe fiicele
lor și le vor arde casele cu foc. **48** Astfel voi face desfrânarea ta
să înceteze din țară, ca toate femeile să fie învățate să nu facă
după desfrânarea voastră. **49** Și ei vor întoarce desfrânarea
voastră asupra voastră și voi veți purta păcatele idolilor voștri; și
veți cunoaște că eu [sunt] Domnul DUMNEZEU.

24 Și în anul al nouălea, în luna a zecea, în [ziua] a zecea a
lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu al

omului, scrie-ți numele zilei, al acestei zile: împăratul Babilonului
se îndreaptă împotriva Ierusalimului în această zi. **3** Și rostește
o parabolă casei răzvrătite și spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pune o oală, pune-[o] și de asemenea toarnă apă
în ea; **4** Adună bucățile ei în ea, fiecare bucată bună, coapsa și
umărul; umple-[o] cu oase alese. **5** Ia pe cele mai alese din
turmă și arde de asemenea oasele sub ea [și] fă-o să fiarbă bine
și lasă oasele ei să clocotească în ea. **6** De aceea astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Vai cetății sângeroase, [vai] de oala a
cărei depunere [este] în ea și a cărei depunere nu a ieșit din ea!
Scoateți-o bucată cu bucată; să nu cadă niciun sorț pe ea. **7**
Pentru că sângele ei este în mijlocul ei: ea l-a pus pe vârful unei
stânci; nu l-a turnat pe pământ pentru a-l acoperi cu țărână; **8**
Ca să facă să vină furia pentru a se răzbuna; eu am pus sângele
ei pe vârful unei stânci, ca să nu fie acoperit. **9** De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Vai cetății sângeroase! Eu, chiar eu
voi mări grămada pentru foc. **10** Îngrămădește lemne, aprinde
focul, mistuie carnea și înmiresmeaz-o bine și lasă oasele să fie
arse. **11** Apoi pune-o goală pe cărbunii ei, ca arama ei să fie
fierbinte și să ardă [și ca] murdăria ei să fie topită în ea, [ca]
depunerea ei să fie mistuită. **12** Ea [s]-a ostenit cu minciuni
și depunerea ei mare nu a ieșit din ea; depunerea ei [va fi] în
foc. **13** În murdăria ta [este] desfrânare; deoarece eu te-am
curățit și tu nu ai fost curățată, nu vei mai fi curățată de murdăria
ta, până nu îmi voi fi făcut furia mea să se odihnească asupra
ta. **14** Eu DOMNUL am vorbit [aceasta]: se va întâmpla și eu
[o] voi face; nu mă voi întoarce, nici nu voi cruța, nici nu mă
voi pocăi; conform cu căile tale și conform cu facerile tale, te
vor judeca ei, spune Domnul DUMNEZEU. **15** De asemenea

cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **16** Fiu al omului,
iată, eu iau de la tine dorința ochilor tăi cu o lovitură; totuși să nu
jelești nici să nu plângi, nici să nu îți curgă lacrimile. **17** Abține-te
să plângi, să nu jelești pentru morți, leagă-ți tiara capului tău pe
tine și pune-ți sandalele în picioare și nu [îți] acoperi buzele
și nu mânca pâinea oamenilor. **18** Astfel am vorbit poporului
dimineața; și seara soția mea a murit; iar eu am făcut dimineața
precum mi se poruncise. **19** Și poporul mi-a spus: Nu ne vei
spune ce [sunt] aceste [lucruri] pentru noi, pe care [astfel] le
faci? **20** Atunci le-am răspuns: Cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: **21** Vorbește casei lui Israel: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, voi spurca sanctuarul meu, maiestatea puterii
voastre, dorința ochilor voștri și pe aceea de care se îndură
sufletul vostru; și fiii voștri și fiicele voastre, pe care i-ați lăsat vor
cădea prin sabie. **22** Și veți face precum eu am făcut: nu [vă]
veți acoperi buzele, nici nu veți mânca pâinea oamenilor. **23** Și
tiarele voastre [vor fi] pe capetele voastre și sandalele voastre în
picioarele voastre; nu veți jeli nici nu veți plânge; ci veți lâncezi
pentru nelegiuirile voastre și veți jeli unul față de altul. **24** Astfel
Ezechiel este un semn pentru voi: conform cu toate câte el a
făcut veți face voi; și când acest [lucru] va veni, veți cunoaște
că eu [sunt] Domnul DUMNEZEU. **25** De asemenea, tu, fiu al
omului, nu [se va întâmpla aceasta] în ziua când voi lua de la ei
puterea lor, bucuria gloriei lor, dorința ochilor lor și spre ce își
îndreaptă mințile, pe fiii lor și pe fiicele lor, **26** [Că] cel care scapă
în acea zi va veni la tine, pentru a [te] face să auzi [aceasta] cu
urechile [tale]? **27** În acea zi gura ta va fi deschisă spre cel
scăpat și vei vorbi și nu vei mai fi mut; și vei fi un semn pentru
ei; iar ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

25 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând: **2**
Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva amoniților și profețește
împotriva lor; **3** Și spune amoniților: Ascultați cuvântul Domnului
DUMNEZEU: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că
ai spus: Aha, împotriva sanctuarului meu, când acesta a fost
spurcat; și împotriva țării lui Israel, când a fost pustiită; și
împotriva casei lui Iuda, când au mers în captivitate; **4** Iată, de
aceea te voi da în stăpânirea oamenilor din est și ei își vor pune
palatele lor în tine și își vor face locuințele în tine; vor mânca
rodul tău și vor bea laptele tău. **5** Și voi face Raba un grajd pentru
cămile și pe amoniți o stână pentru turme; și veți cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL. **6** Fiindcă astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Pentru că ai bătut din palme și ai tropăit din picioare și te-ai
bucurat în inimă cu tot disprețul împotriva țării lui Israel; **7** Iată,
de aceea îmi voi întinde mâna asupra ta și te voi da ca pradă
păgânilor; și te voi stârpi dintre popoare și te voi face să pieri
dintre țări; te voi nimici; și vei cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **8**
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că Moabul și Seirul
spun: Iată, casa lui Iuda [este] ca a tuturor păgânilor; **9** De
aceea, iată, voi deschide latura Moabului dinspre cetăți, dinspre
cetățile lui [care sunt] la granițele lui, gloria țării: Bet-Ieșimot,
Baal-Meon și Chiriataim, **10** Pentru oamenii din est, cu amoniții
și le-[o] voi da lor în stăpânire, ca amoniții să nu mai fie amintiți
printre națiuni. **11** Și voi face judecăți asupra Moabului; și ei
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **12** Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pentru că Edomul s-a purtat împotriva casei lui
Iuda răzbunându-se și a ofensat foarte mult și s-a răzbunat
asupra lor; **13** De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Îmi
voi întinde de asemenea mâna asupra Edomului și voi stârpi pe

om și pe animal din el; și îl voi face pustiu de la Teman; și cei
din Dedan vor cădea prin sabie. **14** Și voi împlini răzbunarea
mea asupra Edomului prin mâna poporului meu Israel; și ei vor
face în Edom conform cu mânia mea și conform cu furia mea; și
vor cunoaște răzbunarea mea, spune Domnul DUMNEZEU.
15 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că filistenii s-au
purtat cu răzbunare și s-au răzbunat cu o inimă disprețuitoare,
pentru a [o] nimici din [cauza] urii vechi; **16** De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, îmi voi întinde mâna asupra
filistenilor și voi stârpi pe cheretiți și voi nimici rămășița de pe
coasta mării. **17** Și voi aduce mare răzbunare asupra lor cu
mustrări furioase; și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când
voi împlini răzbunarea mea asupra lor.

26 Și s-a întâmplat în al unsprezecelea an, în [ziua] întâi a
lunii, [că] a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând: **2** Fiu al
omului, pentru că Tirul a spus împotriva Ierusalimului: Aha, el
[care era] porțile popoarelor, este frânt, s-a întors la mine; eu
voi fi umplut, [acum] el este pustiit; **3** De aceea astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt] împotriva ta, Tirule, și voi
face multe națiuni să se ridice împotriva ta, precum marea face
ca valurile ei să se ridice. **4** Și ele vor distruge zidurile Tirului și îi
vor dărâma turnurile; eu de asemenea voi rade praful de pe
el și îl voi face ca pe vârful unei stânci. **5** Va fi [un loc pentru]
întinderea plaselor în mijlocul mării, pentru că eu am vorbit
[aceasta], spune Domnul DUMNEZEU; și va deveni o pradă
pentru națiuni. **6** Și fiicele lui care [sunt] în câmp vor fi ucise de
sabie; și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **7** Pentru că astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, voi aduce asupra Tirului pe
Nebucadnețar, împăratul Babilonului, un împărat al împăraților,

de la nord, cu cai și cu care și cu călăreți și cete și mult popor.
8 Cu sabia el va ucide pe fiicele tale din câmp; și va face o
fortificație împotriva ta și va ridica un val de pământ împotriva ta
și va ridica pavăza împotriva ta. **9** Și va pune mașinăriile lui de
război împotriva zidurilor tale și cu topoarele lui îți va dărâma
turnurile. **10** Din cauza abundenței cailor lui, țărâna lor te va
acoperi; zidurile tale se vor zgudui la zgomotul călăreților și
al roților și al carelor, când el va intra pe porțile tale, precum
oamenii intră într-o cetate în care este făcută o spărtură. **11** Cu
copitele cailor lui îți va călca toate străzile; va ucide pe poporul
tău cu sabia, iar ale tale garnizoane tari vor coborî la pământ. **12**
Și ei vor jefui din bogățiile tale și vor prăda marfa ta; și îți vor
dărâma zidurile și vor distruge casele tale plăcute; și îți vor pune
pietrele și lemnăria și țărâna în mijlocul apei. **13** Și voi face să
înceteze zgomotul cântărilor tale; și sunetul harpelor tale nu va
mai fi auzit. **14** Și te voi face ca vârful unei stânci; vei fi [un
loc] pentru întinderea plaselor; nu vei mai fi construit, pentru că
eu DOMNUL am vorbit [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU.
15 Astfel spune Tirului, Domnul DUMNEZEU: Nu vor tremura
insulele la sunetul căderii tale, când răniții strigă, când se face
măcel în mijlocul tău? **16** Atunci toți prinții mării vor coborî de pe
tronurile lor și își vor pune deoparte robele și se vor dezbrăca
de hainele lor brodate; ei se vor îmbrăca cu tremurare; vor
ședea pe pământ și vor tremura în [fiecare] moment și vor fi
înmărmuriți din [cauza] ta. **17** Și vor înălța o plângere pentru
tine și îți vor spune: Cum ești distrusă, tu [care erai] locuită de
marinari, cetatea renumită, care era puternică pe mare, ea și
locuitorii ei, care făceau ca teroarea lor [să fie] asupra tuturor
celor ce o vizitează! **18** Acum insulele vor tremura în ziua căderii

tale; da, insulele care [sunt] în mare vor fi tulburate la plecarea
ta. 19 Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Când te voi
face o cetate pustiită, ca pe cetățile nelocuite; când voi aduce
adâncul asupra ta și mari ape te vor acoperi; 20 Când te voi
coborî cu cei care coboară în groapă, cu poporul din vechime și
te voi pune în părțile de jos ale pământului, în locuri părăsite
din vechime, cu cei care coboară în groapă, ca să nu [mai] fii
locuită; și eu voi pune gloria în țara celor vii; 21 Te voi face o
teroare, iar tu nu [vei mai fi]; deși vei fi căutată, totuși nu vei mai
fi găsită niciodată, spune Domnul DUMNEZEU.

27 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2 Și tu, fiu al omului, înalță o plângere pentru Tir; 3 Și spune
Tirului: Tu, cel care ești situat la intrarea mării, [care ești] un
comerciant pentru popoarele din multe insule: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Tirule, tu ai spus: Eu [sunt] de o frumusețe
desăvârșită. 4 Granițele tale [sunt] în mijlocul mărilor, constructorii
tăi ți-au desăvârșit frumusețea. 5 Ei ți-au făcut toate scândurile
[pentru corăbii] din brazi de Senir; au luat cedri din Liban pentru
a face catarge pentru tine. 6 [Din] stejarii Basanului ți-au făcut
vâslele; ceata de așuriți ți-au făcut băncile [din] fildeș, [adus] din
insulele Chitimului. 7 In subțire, cu lucrare brodată din Egipt, era
ceea ce tu întindeai pentru a fi pânza ta; albastru și purpură din
insulele Elișei era ceea ce te acoperea. 8 Locuitorii Sidonului și
ai Arvadului erau marinarii tăi; înțelepții tăi Tirule, [care] erau
în tine, erau cârmacii tăi. 9 Bătrânii Ghebalului și [bărbații] lui
înțelepți erau în tine reparându-ți [spărturile] tale; toate corăbiile
mării cu marinarii lor erau în tine pentru a face schimb cu marfa
ta. 10 Cei din Persia și din Lud și din Put erau în armata ta,
bărbații tăi de război; ei își atârnau scutul și coiful în tine; ei îți

dădeau frumusețea. **11** Bărbații Arvadului cu armata ta [erau]
pe zidurile tale de jur împrejur și gamadimii erau în turnurile
tale; ei își atârnau scuturile pe zidurile tale de jur împrejur; ei îți
desăvârșeau frumusețea. **12** Tarsisul [era] comerciantul tău din
cauza mulțimii tuturor [felurilor de] bogății; ei au făcut comerț
în târgurile tale cu argint, fier, cositor și plumb. **13** Iavanul,
Tubalul și Meșecul, ei [erau] comercianții tăi: ei făceau comerț cu
sufletele oamenilor și vase de aramă în piața ta. **14** Cei din
casa Togarmei făceau comerț în târgurile tale cu cai și călăreți
și catâri. **15** Bărbații Dedanului [erau] comercianții tăi; multe
insule [erau] marfa mâinii tale; ei îți aduceau colți de fildeș și
abanos [ca] dar. **16** Siria [era] comerciantul tău datorită mulțimii
mărfurilor tale; ei făceau schimb în târgurile tale cu smaralde,
purpură și lucrare brodată și in subțire și corali și agate. **17** Iuda
și țara lui Israel [erau] comercianții tăi; ei făceau comerț în piața
ta [cu] grâu de Minit și Panag și miere și untdelemn și balsam.
18 Damascul [era] comerciantul tău datorită mulțimii mărfurilor
tale, datorită mulțimii tuturor bogățiilor; în vin din Helbon și lână
albă. **19** Dan de asemenea și Iavanul mergând încoace și încolo
făceau schimb în târgurile tale; fier strălucitor, casie și trestie
[mirositoare] erau în piața ta. **20** Dedanul [era] comerciantul
tău în învelitori prețioase pentru care. **21** Arabia și toți prinții
Chedarului făceau schimb cu tine cu miei și berbeci și capre; cu
acestea [erau] comercianții tăi. **22** Comercianții din Seba și din
Raama [erau] comercianții tăi; ei făceau schimb în târgurile tale
cu cele mai alese dintre toate mirodeniile și cu toate pietrele
prețioase și aur. **23** Haranul și Canehul și Edenul, comercianții
Sebei, ai Așurului [și] ai Chilmadului [erau] comercianții tăi.
24 Aceștia [erau] comercianți cu toate felurile [de lucruri], cu

veșminte albastre și lucrare brodată și cu lăzi cu haine bogate,
legate cu funii și făcute din cedru, printre mărfurile tale. **25**
Corăbiile Tarsisului cântau despre tine în piața ta; și erai umplut
și ai ajuns foarte glorios în mijlocul mărilor. **26** Vâslașii tăi te-au
adus în ape mari; vântul de est te-a frânt în mijlocul mărilor.
27 Bogățiile tale și târgurile tale, mărfurile tale, marinarii tăi
și cârmacii tăi, reparatorii [spărturilor] tale și cei care făceau
schimb cu mărfurile tale și toți bărbații tăi de război, care [sunt]
în tine și în toată ceata ta, din mijlocul tău, vor cădea în mijlocul
mărilor în ziua ruinării tale. **28** Împrejurimile se vor zgudui la
sunetul strigătului cârmacilor tăi. **29** Și toți cei ce mânuiesc vâsla,
marinarii [și] toți cârmacii mării vor coborî din corăbiile lor [și] vor
sta în picioare pe uscat; **30** Și vor face ca vocea lor să fie auzită
împotriva ta și vor striga cu amărăciune și își vor arunca țărână
pe capete, se vor tăvăli în cenușă; **31** Și se vor cheli în întregime
pentru tine și se vor încinge cu pânză de sac și vor plânge pentru
tine cu amărăciune a inimii [și] bocet amar. **32** Și în bocetul lor
vor înălța o plângere pentru tine și te vor plânge, [spunând]:
Care [cetate este] ca Tirul, ca acea distrusă în mijlocul mării? **33**
Când mărfurile tale treceau mările, tu săturai multe popoare; tu
ai îmbogățit pe împărații pământului cu abundența bogățiilor tale
și a mărfurilor tale. **34** În timpul [când] vei fi frânt de mări în
adâncurile apelor, mărfurile tale și toată ceata ta din mijlocul tău,
vor cădea. **35** Toți locuitorii insulelor vor fi înmărmuriți din [cauza]
ta și împărații lor vor fi foarte înspăimântați, vor fi tulburați în
înfățișarea [lor]. **36** Comercianții dintre popoare te vor șuiera; vei
fi o teroare și nu [vei] mai [fi].

28 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2 Fiu al omului, spune prințului Tirului: Astfel spune Domnul

DUMNEZEU: Pentru că inima ta s-a înălțat și tu ai spus: Eu
[sunt] Dumnezeu, eu șed [în] scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul
mărilor; totuși tu [ești] om și nu Dumnezeu, deși îți pui inima
precum inima lui Dumnezeu: **3** Iată, tu [ești] mai înțelept decât
Daniel; nu este nicio taină pe care ei să o poată ascunde de tine;
4 Cu înțelepciunea ta și cu înțelegerea ta ți-ai obținut bogățiile și
ai obținut aur și argint în tezaurele tale; **5** Prin înțelepciunea ta
cea mare [și] prin comerțul tău ți-ai înmulțit bogățiile și inima ta s-
a înălțat datorită bogățiilor tale. **6** De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Pentru că ți-ai pus inima ca inima lui Dumnezeu; **7**
Iată, de aceea eu voi aduce străini asupra ta, pe cei [mai] tirani
dintre națiuni; și ei își vor scoate săbiile împotriva frumuseții
înțelepciunii tale și îți vor întina strălucirea. **8** Ei te vor coborî în
groapă și vei muri de moartea [celor care sunt] uciși în mijlocul
mărilor. **9** Vei mai spune tu înaintea celui care te ucide: Eu
[sunt] Dumnezeu? Dar tu [vei fi] om și nu Dumnezeu, în mâna
celui care te ucide. **10** Vei muri de moartea celor necircumciși,
prin mâna străinilor, pentru că eu am vorbit [aceasta], spune
Domnul DUMNEZEU. **11** Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit
la mine, spunând: **12** Fiu al omului, înalță o plângere asupra
împăratului Tirului și spune-i: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Tu sigilezi măsura [desăvârșirii], plin de înțelepciune și desăvârșit
în frumusețe. **13** Tu erai în Eden grădina lui Dumnezeu; fiecare
piatră prețioasă [era] acoperitoarea ta: sardonixul, topazul și
diamantul, berilul, onixul și iaspisul, safirul, smaraldul și rubinul și
aurul; măiestria tamburinelor tale și a fluierelor tale era pregătită
în tine în ziua când ai fost creat. **14** Tu [ești] heruvimul uns care
acoperă; și eu te-am pus [astfel]; erai pe muntele cel sfânt al
lui Dumnezeu; ai umblat în sus și în jos prin mijlocul pietrelor

de foc. **15** Tu [erai] desăvârșit în căile tale din ziua când ai
fost creat, până când nelegiuire a fost găsită în tine. **16** Prin
mulțimea mărfurilor tale, ei ți-au umplut mijlocul cu violență și tu
ai păcătuit; de aceea ca pângărit te voi arunca de pe muntele lui
Dumnezeu; și te voi nimici, pe tine heruvim care acoperă, din
mijlocul pietrelor de foc. **17** Inima ta a fost înălțată din cauza
frumuseții tale; tu ți-ai corupt înțelepciunea datorită strălucirii
tale; te voi arunca la pământ, te voi întinde înaintea împăraților
ca ei să te privească. **18** Tu ai spurcat sanctuarele tale prin
mulțimea nelegiuirilor tale, prin nelegiuirea comerțului tău; de
aceea voi scoate un foc din mijlocul tău, acesta te va mistui
și te voi preface în cenușă pe pământ înaintea ochilor tuturor
celor care te privesc. **19** Toți cei care te cunosc între popoare
vor fi înmărmuriți din [cauza] ta; vei fi o teroare și niciodată
nu [vei] mai [fi]. **20** Din nou, cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: **21** Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva
Sidonului și profețește împotriva lui, **22** Și spune: Astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt] împotriva ta, Sidonule; și
voi fi glorificat în mijlocul tău; și ei vor cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL, când voi fi făcut judecăți în el și voi fi sfințit în el. **23**
Fiindcă voi trimite ciumă în el și sânge pe străzile lui; și răniții vor
cădea în mijlocul lui prin sabia [care va fi] asupra lui de fiecare
parte; și ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **24** Și nu va
mai fi niciun spin înțepător pentru casa lui Israel, nici [vreun]
mărăcine apăsător dintre toți cei [care sunt] în jurul lor, care îi
disprețuiau; și ei vor cunoaște că eu [sunt] Domnul DUMNEZEU.
25 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: După ce voi fi adunat casa
lui Israel dintre popoarele între care sunt împrăștiați și voi fi
sfințit în ei înaintea ochilor păgânilor, atunci vor locui în țara lor

pe care am dat-o servitorului meu Iacob. **26** Și vor locui în ea, în
siguranță, și vor construi case și vor sădi vii; da, vor locui cu
încredere, după ce îmi voi fi împlinit judecățile asupra tuturor
celor care îi disprețuiesc de jur împrejurul lor; și vor cunoaște că
eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul lor.

29 În anul al zecelea, în [luna] a zecea, în a douăsprezecea
[zi] a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2**
Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Faraon, împăratul
Egiptului, și profețește împotriva lui și împotriva întregului Egipt.
3 Vorbește și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu
[sunt] împotriva ta, Faraon, împărat al Egiptului, dragonul cel
mare care stă întins în mijlocul râurilor lui, care a spus: Râul
meu [este] al meu și eu [l]-am făcut pentru mine însumi. **4** Dar
eu îți voi pune cârlige în fălci și voi face ca peștii din râurile tale
să se lipească de solzii tăi și te voi scoate din mijlocul râurilor
tale și toți peștii râurilor tale se vor lipi de solzii tăi. **5** Și te voi
lăsa [aruncat] în pustie, pe tine și pe toți peștii râurilor tale; vei
cădea peste câmpurile deschise; nu vei fi strâns, nici adunat; te-
am dat ca mâncare fiarelor câmpului și păsărilor cerului. **6** Și toți
locuitorii Egiptului vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, pentru că
ei au fost un toiag de trestie pentru casa lui Israel. **7** Când te-
au apucat de mână, tu [te]-ai frânt și le-ai sfâșiat tot umărul; și
când s-au rezemat de tine, te-ai frânt și ai făcut toate coapsele
lor să rămână nemișcate. **8** De aceea astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, voi aduce o sabie asupra ta și voi stârpi din
tine pe om și pe animal. **9** Și țara Egiptului va fi pustiită și goală;
și ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, pentru că el a spus:
Râul [este] al meu și eu [l]-am făcut. **10** Iată, de aceea eu [sunt]
împotriva ta și împotriva râurilor tale și voi face țara Egiptului

în întregime risipită [și] pustiită, de la turnul din Siene până la
granița Etiopiei. **11** Nici picior de om nu va trece prin ea, nici
picior de animal nu va trece prin ea, nici nu va fi locuită patruzeci
de ani. **12** Și voi face țara Egiptului o pustietate în mijlocul
țărilor pustiite, iar cetățile ei printre cetățile risipite vor fi pustiite
patruzeci de ani; și îi voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi
voi risipi prin țări. **13** Totuși astfel spune Domnul DUMNEZEU:
La sfârșitul a patruzeci de ani voi aduna pe egipteni dintre
popoarele unde au fost împrăștiați; **14** Și voi întoarce înapoi pe
captivii Egiptului și îi voi face să se întoarcă [în] țara Patros, în
țara locuinței lor; și vor fi acolo o împărăție înjosită. **15** Va fi
cea mai înjosită dintre împărății; nu se va mai înălța deasupra
națiunilor; fiindcă îi voi micșora, ca să nu mai conducă peste
națiuni. **16** Și nu va mai fi încrederea casei lui Israel, care [le]
aduce nelegiuirea în amintire, când se vor uita după ei; ci ei vor
cunoaște că eu [sunt] Domnul DUMNEZEU. **17** Și s-a întâmplat
în al douăzeci și șaptelea an, în [luna] întâi, în [ziua] întâi a lunii,
că a venit cuvântul DOMNULUI la mine, spunând: **18** Fiu al
omului, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a făcut ca armata
lui să servească un mare serviciu împotriva Tirului; fiecare cap
[a fost] chelit și fiecare umăr jupuit; totuși el nu a avut plată, nici
armata lui, pentru Tir, pentru serviciul pe care l-a servit împotriva
lui; **19** De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu voi
da țara Egiptului lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului; și el îi
va lua mulțimea și îi va lua jaful și îi va lua prada; și aceasta va fi
plata pentru armata lui. **20** I-am dat țara Egiptului [pentru] munca
lui cu care a servit împotriva acestuia, deoarece ei au lucrat
pentru mine, spune Domnul DUMNEZEU. **21** În acea zi voi face

cornul casei lui Israel să înmugurească și îți voi da deschiderea
gurii în mijlocul lor; și ei vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

30 Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine, spunând:
2 Fiu al omului, profețește și spune: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Urlați: Vai ce zi! **3** Pentru că ziua [este] aproape,
chiar ziua DOMNULUI [este] aproape, o zi noroasă; va fi timpul
păgânilor. **4** Și sabia va veni asupra Egiptului și mare durere
va fi în Etiopia, când cei uciși vor cădea în Egipt și ei vor lua
mulțimea lui și temeliile lui vor fi dărâmate. **5** Etiopia și Libia și
Lidia și tot poporul amestecat și Cub și bărbații țării care este în
alianță, vor cădea cu ei prin sabie. **6** Astfel spune DOMNUL:
De asemenea cei care sprijină Egiptul vor cădea; și mândria
puterii lui va coborî; din turnul de la Siene vor cădea în el prin
sabie, spune Domnul DUMNEZEU. **7** Și vor fi pustiiți în mijlocul
țărilor [care sunt] pustiite, iar cetățile lui vor fi în mijlocul cetăților
[care sunt] risipite. **8** Și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL,
când voi fi pus un foc în Egipt și [când] toți care îl ajută vor fi
nimiciți. **9** În acea zi vor ieși mesageri dinaintea mea, în corăbii,
pentru a înspăimânta pe etiopienii cei nepăsători; și mare durere
va veni asupra lor, ca în ziua Egiptului, pentru că, iată, vine.
10 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi face de asemenea
mulțimea Egiptului să înceteze prin mâna lui Nebucadnețar,
împăratul Babilonului. **11** El și poporul lui împreună cu el, tiranii
națiunilor, vor fi aduși ca să distrugă țara; și ei își vor scoate
săbiile împotriva Egiptului și vor umple țara cu cei uciși. **12** Și
voi usca râurile și voi vinde țara în mâna celor stricați; și voi
risipi țara și tot ce este în ea, prin mâna străinilor; eu DOMNUL
am vorbit [aceasta.] **13** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi
distruge de asemenea idolii și voi face să înceteze chipurile [lor]

din Nof; și nu va mai fi prinț din țara Egiptului; și voi pune frică în
țara Egiptului. **14** Și voi pustii Patrosul și voi pune foc în Țoan și
voi face judecăți în No. **15** Și îmi voi turna furia asupra Sinului,
tăria Egiptului; și voi stârpi mulțimea din No. **16** Și voi pune un
foc în Egipt; Sinul va avea mare durere și No va fi sfâșiat în
două și zilnic Noful [va avea] strâmtorări. **17** Tinerii din Aven și
din Pi-Beset vor cădea prin sabie; iar aceste [cetăți] vor merge
în captivitate. **18** La Tahpanes de asemenea se va întuneca ziua
când voi sfărâma acolo jugurile Egiptului; și fastul tăriei lui va
înceta în el; cât despre el, un nor îl va acoperi, iar fiicele lui
vor merge în captivitate. **19** Astfel voi face judecăți în Egipt; și
vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **20** Și s-a întâmplat în al
unsprezecelea an, în [luna] întâi, în [ziua] a șaptea a lunii, [că] a
venit la mine cuvântul DOMNULUI, spunând: **21** Fiu al omului,
eu am frânt brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; și, iată, acesta
nu va fi legat pentru a se vindeca, pentru a-i pune un bandaj ca
să îl lege, pentru a-l face tare să țină sabia. **22** De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt] împotriva lui Faraon,
împăratul Egiptului; și îi voi frânge brațele, cel tare și pe cel
frânt; și voi face să cadă sabia din mâna lui. **23** Și voi împrăștia
pe egipteni printre națiuni și îi voi risipi prin țări. **24** Și voi întări
brațele împăratului Babilonului și voi pune sabia mea în mâna
lui; dar voi frânge brațele lui Faraon, iar el va geme înaintea lui
cu gemetele [omului] rănit de moarte. **25** Dar voi întări brațele
împăratului Babilonului, iar brațele lui Faraon vor cădea; și vor
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când voi pune sabia mea
în mâna împăratului Babilonului și el o va întinde asupra țării
Egiptului. **26** Și voi împrăștia pe egipteni printre națiuni și îi voi
risipi prin țări; și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.

31 Și s-a întâmplat [că], în al unsprezecelea an, în [luna]
a treia, în [ziua] întâi a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la
mine, spunând: **2** Fiu al omului, vorbește lui Faraon, împăratul
Egiptului, și mulțimii lui: Ca cine ești tu în măreția ta? **3** Iată,
asirianul [era] un cedru în Liban cu crengi frumoase și frunziș
umbros și de o statură înaltă; și vârful lui era printre ramurile
dese. **4** Apele îl făceau mare, adâncul l-a înălțat sus cu râurile
lui curgând de jur împrejurul plantelor lui și își trimitea râulețele
la toți copacii câmpului. **5** De aceea înălțimea lui era înălțată
deasupra tuturor copacilor câmpului și ramurile lui erau înmulțite
și crengile lui s-au lungit datorită mulțimii apelor, când creștea
repede. **6** Toate păsările cerului își făceau cuiburile în ramurile
lui; și sub crengile lui toate fiarele câmpului își năștеau puii și la
umbra lui locuiau toate națiunile mari. **7** Astfel era el frumos
în măreția lui, în lungimea crengilor lui, pentru că rădăcina
lui era lângă ape mari. **8** Cedrii din grădina lui Dumnezeu nu
puteau să îl ascundă; brazii nu erau asemenea ramurilor lui
și castanii nu erau precum crengile lui; nici vreun copac din
grădina lui Dumnezeu nu îi era asemenea în frumusețea lui. **9**
Eu îl făcusem frumos prin mulțimea crengilor lui; astfel încât toți
copacii Edenului care [erau] în grădina lui Dumnezeu, îl invidiau.
10 De aceea, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că te-ai
înălțat în înălțime și el și-a crescut repede vârful printre ramurile
dese și inima lui s-a înălțat în înălțimea lui; **11** Eu de aceea l-
am dat în mâna celui puternic dintre păgâni; el într-adevăr va
avea de a face cu el: l-am alungat pentru stricăciunea lui. **12** Și
străinii, tiranii națiunilor, l-au stârpit și l-au părăsit; crengile lui au
căzut pe munți și în toate văile și ramurile lui sunt rupte prin
toate râurile țării; și toate popoarele pământului au coborât de la

umbra lui și l-au părăsit. **13** Peste ruina lui toate păsările cerului
vor rămâne și toate fiarele câmpului vor fi peste crengile lui;
14 Ca niciunul dintre toți copacii de lângă ape să nu se înalțe
pe ei înșiși pentru înălțimea lor, nici să nu își crească repede
vârful printre ramurile dese, nici copacii lor să nu stea drepți în
înălțimea lor, toți care beau apă, pentru că toți sunt dați morții, în
părțile de jos ale pământului, în mijlocul copiilor oamenilor, cu cei
care coboară în groapă. **15** Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
În ziua când el a coborât în mormânt eu am pus să se facă o
jelire; am acoperit adâncul pentru el și am oprit potopurile lui și
apele cele mari au fost oprite; și am făcut Libanul să jelească
pentru el și toți copacii câmpului s-au topit pentru el. **(Sheol h7585)**
16 Am făcut națiunile să se zguduie la sunetul căderii lui, când
l-am aruncat jos în iad cu cei care coboară în groapă; și toți
copacii Edenului, cei mai aleși și cei mai buni ai Libanului, toți cei
care beau apă, vor fi mângâiați în părțile de jos ale pământului.
(Sheol h7585) **17** Ei de asemenea au coborât cu el în iad la cei
uciși cu sabia; și [cei care erau] brațul lui, [care] locuiau sub
umbra lui în mijlocul păgânilor. **(Sheol h7585)** **18** Astfel, cu cine
ești tu asemenea în glorie și în măreție printre copacii Edenului?
Totuși vei fi coborât cu copacii Edenului în părțile de jos ale
pământului; te vei culca în mijlocul celor necircumcișii, cu cei
uciși de sabie. Acesta [este] Faraon și toată mulțimea lui, spune
Domnul DUMNEZEU.

32 Și s-a întâmplat [că], în al doisprezecelea an, în luna a
douăsprezecea, în [ziua] întâia a lunii, cuvântul DOMNULUI a
venit la mine, spunând: **2** Fiu al omului, înalță o plângere pentru
Faraon, împăratul Egiptului, și spune-i: Ești asemenea unui leu
tânăr al națiunilor și ca o balenă în mări; și înaintai cu râurile tale

și tulburai apele cu picioarele tale și le murdăreai râurile. **3** Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: De aceea îmi voi întinde plasa
peste tine cu o ceată de multe popoare și ele te vor trage în
plasa mea. **4** Atunci te voi lăsa pe pământ, te voi arunca în câmp
deschis și voi face toate păsările cerului să rămână pe tine și voi
sătura fiarele întregului pământ cu tine. **5** Și voi pune carnea ta
pe munți și voi umple văile cu înălțimea ta. **6** De asemenea voi
uda cu sângele tău, până la munți, țara în care înoți; și râurile
vor fi pline de tine. **7** Și când te voi stinge, voi acoperi cerul și îi
voi întuneca stelele; voi acoperi soarele cu un nor și luna nu își
va da lumina. **8** Pe toți luminătorii strălucitori ai cerului îi voi
întuneca deasupra ta și voi pune întuneric peste țara ta, spune
Domnul DUMNEZEU. **9** De asemenea voi chinui inimile multor
popoare, când voi aduce nimicirea ta printre națiuni, în țările pe
care nu le-ai cunoscut. **10** Da, voi face pe multe popoare să fie
uimite de [starea] ta și împărații lor vor fi groaznic înfricoșați din
cauza ta, când îmi voi învârti sabia înaintea lor; și vor tremura în
[fiecare] clipă, fiecare om pentru viața lui, în ziua căderii tale. **11**
Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU: Sabia împăratului
Babilonului va veni asupra ta. **12** Prin săbiile celor puternici voi
face mulțimea ta să cadă, pe tiranii națiunilor, pe toți; și vor prăda
fastul Egiptului și toată mulțimea lui va fi nimicită. **13** Și voi nimici
toate animalele lui de lângă apele cele mari; nici picior de om nu
le va mai tulbura, nici copitele animalelor nu le vor tulbura. **14**
Atunci le voi adânci apele și voi face râurile lor să curgă precum
untdelemnul, spune Domnul DUMNEZEU. **15** Când voi pustii țara
Egiptului, iar țara va fi lipsită de ceea ce o umplea, când voi lovi
pe toți cei care locuiesc în ea, atunci vor cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL. **16** Aceasta [este] plângerea cu care îl vor plânge;

fiicele națiunilor îl vor plânge; vor plânge pentru el, pentru Egipt
și pentru toată mulțimea lui, spune Domnul DUMNEZEU. **17** S-
a întâmplat de asemenea [că], în al doisprezecelea an, în a
cincisprezecea [zi] a lunii, cuvântul DOMNULUI a venit la mine,
spunând: **18** Fiu al omului, bocește pentru mulțimea Egiptului și
aruncă-le jos, pe ea și pe fiicele națiunilor faimoase, în părțile de
jos ale pământului, cu cei ce coboară în groapă. **19** Pe cine
întreci tu în frumusețe? Coboară și culcă-te cu cei necircumciși.
20 Ei vor cădea în mijlocul celor uciși de sabie; ea este dată
sabiei; trageți-o afară, pe ea și toate mulțimile ei. **21** Cei tari
printre puternici vor vorbi cu el din mijlocul iadului cu cei care
îl ajută; ei au coborât, zac necircumciși, uciși de sabie. **(Sheol
h7585)** **22** Așurul [este] acolo și toată ceata lui; mormintele lor
[sunt] în jurul său; cu toți cei uciși, căzuți prin sabie; **23** Al căror
morminte sunt puse în laturile gropii, iar ceata lui este de jur
împrejurul mormântului său; cu toții uciși, căzuți prin sabie, care
cauzau teroarea în țara celor vii. **24** Acolo [este] Elamul și toată
mulțimea lui de jur împrejurul mormântului său, cu toții uciși,
căzuți prin sabie; care au coborât necircumciși în părțile de
jos ale pământului, care aduceau teroarea lor în țara celor vii;
totuși ei și-au purtat rușinea cu cei care coboară în groapă. **25**
Ei i-au pus un pat în mijlocul celor uciși cu toată mulțimea lui;
mormintele lor [sunt] de jur împrejurul lui; cu toții necircumciși,
uciși de sabie; deși groaza de ei a cuprins țara celor vii, totuși și-
au purtat rușinea cu cei care coboară în groapă; el este pus
în mijlocul celor uciși. **26** Acolo [este] Meșec, Tubal și toată
mulțimea lui, mormintele lor [sunt] de jur împrejurul lui; cu toții
necircumciși, uciși de sabie, deși groaza de ei a cuprins țara
celor vii. **27** Și nu se vor culca cu cei puternici, căzuți dintre cei

necircumcişi, care au coborât în iad cu armele lor de război; şi ei
şi-au pus săbiile sub capetele lor, dar nelegiuirile lor vor fi asupra
oaselor lor, deşi [ei erau] groaza celor puternici în ţara celor vii.
(Sheol h7585) 28 Da, vei fi frânt în mijlocul celor necircumcişi şi te
vei culca cu cei ucişi cu sabia. 29 Acolo [este] Edomul, împăraţii
lui şi toţi prinţii lui, care cu puterea lor, sunt puşi lângă cei ucişi
de sabie; se vor culca împreună cu cei necircumcişi şi cu cei
care coboară în groapă. 30 Acolo [sunt] prinţii nordului, cu toţii, şi
toţi sidonienii care au coborât cu cei ucişi; cu groaza lor ei sunt
ruşinaţi de puterea lor, şi zac necircumcişi cu cei ucişi de sabie
şi îşi poartă ruşinea cu cei care coboară în groapă. 31 Faraon îi
va vedea şi va fi mângâiat pentru toată mulţimea lui, Faraon şi
toată armata lui, ucişi de sabie, spune Domnul DUMNEZEU. 32
Pentru că am adus groaza mea în ţara celor vii; şi el se va culca
în mijlocul celor necircumcişi, cu cei ucişi de sabie, Faraon şi
toată mulţimea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

33 Din nou cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: 2
Fiu al omului, vorbeşte copiilor poporului tău şi spune-le: Când
voi aduce sabia asupra vreunei ţări, dacă poporul ţării ia un om
din ţinuturile lor şi îl rânduieşte ca paznicul lor, 3 Dacă atunci
când el vede sabia venind asupra ţării, sună din trâmbiţă şi
avertizează poporul; 4 Atunci oricine aude sunetul trâmbiţei şi
nu acceptă avertizarea, dacă sabia vine şi îl ia, sângele lui va fi
asupra capului său. 5 El a auzit sunetul trâmbiţei şi nu a acceptat
avertizarea, sângele lui va fi asupra lui. Dar cel care acceptă
avertizarea îşi va scăpa sufletul. 6 Dar dacă paznicul vede sabia
venind şi nu sună din trâmbiţă şi poporul nu este avertizat;
dacă sabia vine şi ia [vreo] persoană dintre ei, el este luat în
nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi cere din mâna paznicului. 7

Astfel tu, fiu al omului, te-am pus paznic pentru casa lui Israel;
de aceea ascultă cuvântul din gura mea și avertizează-i din
partea mea. **8** Când spun celui stricat: Tu cel stricat, vei muri
negreșit; dacă nu vorbești să îl avertizezi pe cel stricat de calea
lui, acel stricat va muri în nelegiuirea lui; dar sângele lui îl voi
cere din mâna ta. **9** Totuși, dacă îl avertizezi pe cel stricat de
calea lui, să se întoarcă de la ea; dacă nu se întoarce de la
calea lui, el va muri în nelegiuirea lui; dar tu ți-ai scăpat sufletul.
10 De aceea, tu fiu al omului, vorbește casei lui Israel: Astfel să
vorbiți, spunând: Dacă fărădelegile noastre și păcatele noastre
[sunt] asupra noastră și noi lâncezim în ele; cum să trăim atunci?
11 Spune-le: [Precum] eu trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU,
nu am nicio plăcere în moartea celui stricat, ci ca cel stricat să
se întoarcă de la calea lui și să trăiască; întoarceți-vă, întoarceți-
vă de la căile voastre rele, fiindcă de ce să muriți casă a lui
Israel? **12** De aceea, tu fiu al omului, spune copiilor poporului
tău: Dreptatea celui drept nu îl va scăpa în ziua fărădelegii lui;
cât despre stricăciunea celui stricat, el nu va cădea prin aceasta
în ziua în care se întoarce de la stricăciunea lui; nici cel drept
nu va fi în stare să trăiască pentru [dreptatea] lui, în ziua în
care păcătuiește. **13** Când eu voi spune celui drept, [că] va trăi
negreșit; dacă el se încrede în dreptatea lui și face nelegiuire,
niciuna dintre toate faptele lui drepte nu va fi amintită; ci pentru
nelegiuirea lui pe care a făcut-o, el va muri pentru aceasta. **14**
Din nou, când spun celui stricat: Vei muri negreșit; dacă se
întoarce de la păcatul lui și face ceea ce este legiuit și drept;
15 [Dacă] cel stricat dă înapoi garanția, dă înapoi ceea ce a
furat, umblă în statutele vieții, fără să facă nelegiuire; va trăi
negreșit, nu va muri. **16** Niciunul din păcatele pe care le-a făcut

nu îi va fi amintit; el a făcut ceea ce este legiuit și drept; va trăi
negreșit. **17** Totuși copiii poporului tău spun: Calea Domnului
nu este nepărtinitoare; dar cât despre ei, calea lor nu este
nepărtinitoare. **18** Când cel drept se întoarce de la dreptatea lui
și face nelegiuire, el va muri datorită acesteia. **19** Dar dacă cel
stricat se întoarce de la stricăciunea lui și face ceea ce este
legiuit și drept, el va trăi prin aceasta. **20** Totuși voi spuneți:
Calea Domnului nu este nepărtinitoare. Casă a lui Israel, vă
voi judeca pe fiecare, după căile lui. **21** Și s-a întâmplat în al
doisprezecelea an al captivității noastre, în [luna] a zecea, în a
cincea [zi] a lunii, [că] unul care scăpase din Ierusalim a venit la
mine, spunând: Cetatea este lovită. **22** Și, mâna DOMNULUI
fusese asupra mea seara, mai înainte ca cel care scăpase
să vină, și îmi deschisese gura, până când a venit el la mine
dimineața; și gura îmi era deschisă și nu mai eram mut. **23**
Atunci cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **24** Fiu
al omului, cei care locuiesc acele risipituri din țara lui Israel,
vorbesc, spunând: Avraam a fost unul [singur] și el a moștenit
țara; dar noi [suntem] mulți; țara ne este dată ca moștenire. **25**
Pentru aceea spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi
mâncați cu sânge și vă ridicați ochii spre idolii voștri și vărsați
sânge; și să stăpâniți voi țara? **26** Vă încredeți în sabia voastră,
lucrați urâciune și, fiecare, pângăriți pe soția aproapelui său; și
să stăpâniți voi țara? **27** Spune-le astfel: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: [Precum] eu trăiesc, într-adevăr cei care [sunt] în
risipituri vor cădea prin sabie și cel care [este] în câmp deschis
îl voi da fiarelor să fie mâncat și cei care [sunt] în întărituri și
în peșteri vor muri de ciumă. **28** Fiindcă voi pustii de tot țara
și fastul puterii ei va înceta; și munții lui Israel vor fi pustiiți,

încât nimeni nu va trece prin ei. **29** Atunci vor cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL, după ce voi pustii de tot țara datorită tuturor
urâciunilor lor pe care le-au făcut. **30** De asemenea, tu fiu al
omului, copiii poporului tău încă vorbesc împotriva ta lângă ziduri
și la ușile caselor și vorbesc unul către altul, fiecare către fratele
său, spunând: Veniți, vă rog, și ascultați care [este] cuvântul care
iese de la DOMNUL. **31** Și ei vin la tine precum poporul vine și
șed înaintea ta [ca] popor al meu și ascultă cuvintele tale, dar nu
le împlinesc, căci cu gura lor ei arată multă dragoste, [dar] inima
lor merge după lăcomia lor. **32** Și, iată, tu [ești] pentru ei ca o
cântare foarte plăcută a unuia care are o voce plăcută și poate
cânta bine la un instrument; fiindcă ei ascultă cuvintele tale, dar
nu le împlinesc. **33** Și când aceasta se întâmplă (iată, se va
întâmpla), atunci vor cunoaște că un profet a fost printre ei.

34 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu al
omului, profețește împotriva păstorilor lui Israel, profețește și
spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU păstorilor: Vai [fie]
păstorilor lui Israel care se pasc pe ei înșiși! Nu ar trebui păstorii
să pască turmele? **3** Voi mâncați grăsimea și vă îmbrăcați cu
lâna; le înjunghiați pe cele hrănite; [dar] nu paște turma. **4**
Pe cea îmbolnăvită nu ați întărit-o, nici nu ați vindecat pe cea
bolnavă, nici nu ați legat pe cea zdrobită, nici nu ați întors pe cea
alungată, nici nu ați căutat pe cea pierdută; ci cu forță și cruzime
le-ați stăpânit. **5** Și ele s-au împrăștiat, pentru că nu [era] păstor;
și au devenit mâncare pentru toate fiarele câmpului, după ce s-
au împrăștiat. **6** Oile mele au rătăcit pe toți munții și pe fiecare
deal înalt; da, turma mea s-a împrăștiat pe toată fața pământului
și nimeni nu a cercetat sau a căutat [după ele]. **7** De aceea, voi
păstorilor, ascultați cuvântul DOMNULUI: **8** [Precum] eu trăiesc,

spune Domnul DUMNEZEU, într-adevăr, deoarece turma mea a
devenit o pradă și turma mea a devenit mâncare pentru fiecare
fiară a câmpului, deoarece nu [era] păstor, nici păstorii mei
nu căutau oile mele, ci păstorii se pășteau pe ei înșiși și nu
pășteau turma mea; **9** De aceea, voi păstorilor, ascultați cuvântul
DOMNULUI; **10** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu
[sunt] împotriva păstorilor; și voi cere turma mea din mâna lor și
îi voi face să înceteze să mai pască turma; nici păstorii nu se vor
mai paște pe ei înșiși; fiindcă voi scăpa turma mea din gura
lor, ca să nu fie mâncare pentru ei. **11** Pentru că astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, eu, [chiar] eu, deopotrivă voi cerceta
oile mele și le voi căuta. **12** Ca un păstor care își caută turma în
ziua când este printre oile sale împrăștiate; astfel voi căuta eu
oile mele și le voi scăpa din toate locurile în care s-au împrăștiat
în ziua înnorată și întunecată. **13** Și le voi scoate dintre popoare
și le voi aduna din țări și le voi aduce în propria lor țară și le voi
paște pe munții lui Israel lângă râuri și în toate locurile locuite
ale țării. **14** Le voi paște într-o pășune bună și pe munții înalți ai
lui Israel va fi staulul lor; acolo se vor culca într-un staul bun și
[într]-o pășune grasă vor paște ele pe munții lui Israel. **15** Eu voi
paște turma mea și eu le voi face să se culce, spune Domnul
DUMNEZEU. **16** O voi căuta pe cea pierdută și o voi întoarce pe
cea alungată și o voi lega pe cea zdrobită și o voi întări pe cea
bolnavă; dar voi nimici pe cea grasă și pe cea tare; le voi paște
cu judecată. **17** Și [cât despre] voi, turma mea, astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Iată, judec între vite și vite, între berbeci și
țapi. **18** Vi [se pare] un lucru mic că ați mâncat pășunea cea
bună dar trebuie să călcați cu picioarele voastre ceea ce rămâne
din pășunile voastre? Și ați băut din apele adânci dar trebuie

să murdăriți rămășița cu picioarele voastre? **19** Și [cât despre]
turma mea, ele mănâncă ceea ce voi ați călcat cu picioarele
voastre; și beau ceea ce voi ați murdărit cu picioarele voastre.
20 De aceea astfel le spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu,
[chiar] eu, voi judeca între vitele grase și între vitele slabe. **21**
Pentru că ați îmbrâncit cu coasta și cu umărul și ați împins pe
toate cele îmbolnăvite cu coarnele voastre, până le-ați împrăștiat
peste tot; **22** De aceea îmi voi salva turma și ele nu vor mai fi o
pradă; și voi judeca între vite și vite. **23** Și voi ridica un [singur]
păstor peste ele și el le va paște, servitorul meu David; el le va
paște și va fi păstorul lor. **24** Și eu DOMNUL voi fi Dumnezeul lor
și servitorul meu David [va fi] un prinț printre ei; eu DOMNUL am
vorbit [aceasta.] **25** Și eu voi face un legământ de pace cu ele și
voi face să înceteze fiarele rele din țară; și vor locui în siguranță
în pustie și vor dormi în păduri. **26** Și le voi face pe acestea și
locurile de jur împrejurul dealului meu, o binecuvântare; și voi
face ploaia să cadă la timpul ei; vor fi ploi de binecuvântare. **27**
Și pomul de pe câmp își va da rodul și pământul își va da venitul
și vor fi în siguranță în țara lor și vor cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL, după ce voi fi sfărâmat legăturile jugului lor și îi voi fi
eliberat din mâna celor ce se serveau de ei. **28** Și nu vor mai fi o
pradă păgânilor, nici fiarele pământului nu îi vor [mai] mânca; ci
vor locui în siguranță și nimeni nu [îi] va înspăimânta. **29** Și le
voi ridica o plantă de renume și nu vor mai fi mistuiți de foame în
țară, nici nu vor mai purta rușinea păgânilor. **30** Astfel ei vor
cunoaște că eu DOMNUL Dumnezeul lor [sunt] cu ei și [că] ei,
casa lui Israel, [sunt] poporul meu, spune Domnul DUMNEZEU.
31 Și voi turma mea, turma pășunii mele, [sunteți] oameni, [iar]
eu [sunt] Dumnezeul vostru, spune Domnul DUMNEZEU.

35 Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând:
2 Fiu al omului, îndreaptă-ți fața împotriva muntelui Seir și
profețește împotriva lui, **3** Și spune-i: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, munte al Seirului, [sunt] împotriva ta și îmi
voi întinde mâna împotriva ta și te voi pustii de tot. **4** Voi risipi
cetățile tale și vei fi pustiit și vei cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.
5 Pentru că ai avut o ură continuă și ai vărsat [sângele] copiilor
lui Israel prin forța sabiei în timpul nenorocirii lor, în timpul [când]
nelegiuirea [lor a luat] sfârșit; **6** De aceea, [precum] eu trăiesc,
spune Domnul DUMNEZEU, te voi pregăti pentru sânge și
sângele te va urmări, pentru că nu ai urât sângele, sângele te
va urmări. **7** Astfel, voi pustii de tot muntele Seir și voi stârpi
din el pe cel care iese și pe cel care se întoarce. **8** Și îi voi
umple munții cu [oamenii] lui uciși; pe dealurile tale și în văile
tale și în toate râurile tale vor cădea cei uciși cu sabia. **9** Te voi
face pustiiri continue și cetățile tale nu se vor întoarce, și veți
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **10** Pentru că ai spus: Aceste
două națiuni și aceste două țări vor fi ale mele și noi îl vom
stăpâni; deși DOMNUL era acolo; **11** De aceea, [precum] eu
trăiesc, spune Domnul DUMNEZEU, voi face întocmai conform
mâniei tale și conform invidiei tale pe care le-ai folosit din ura
ta împotriva lor; și mă voi face cunoscut printre ei, după ce te
voi fi judecat. **12** Și vei cunoaște că eu [sunt] DOMNUL [și că]
am auzit toate blasfemiile tale pe care le-ai vorbit împotriva
munților lui Israel, spunând: Sunt pustiiți, ne sunt dați spre
mistuire. **13** Astfel, cu gura voastră v-ați fălit împotriva mea și v-
ați înmulțit cuvintele împotriva mea; eu [le-]am auzit. **14** Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Când tot pământul se bucură, pe
tine te voi face o pustiire. **15** Precum te-ai bucurat la moștenirea

casei lui Israel, deoarece aceasta a fost pustiită, astfel îți voi face
ție, vei fi pustiit, munte al Seirului și toată Idumeea, în întregime;
și vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL.
36 De asemenea tu, fiu al omului, profețește munților lui Israel
și spune: Munți ai lui Israel, ascultați cuvântul DOMNULUI;
2 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că dușmanul a
spus împotriva voastră: Aha, chiar [și] înălțimile cele vechi
sunt în stăpânirea noastră; **3** De aceea profețește și spune:
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Deoarece ei [v]-au pustiit
și v-au înghițit de fiecare parte, ca să fiți o stăpânire pentru
rămășița păgânilor și sunteți luați pe buzele vorbăreților și
[sunteți] o dezonoare a poporului; **4** De aceea munți ai lui Israel,
ascultați cuvântul Domnului DUMNEZEU; Astfel spune Domnul
DUMNEZEU munților și dealurilor, râurilor și văilor, risipirilor
pustiite și cetăților părăsite, care au devenit o pradă și derâdere
pentru rămășița păgânilor de jur împrejur; **5** De aceea astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Cu adevărat în focul geloziei mele
am vorbit împotriva rămășiței păgânilor și împotriva întregii
Idumeea, care și-au rânduit țara mea în stăpânirea lor cu bucuria
întregii [lor] inimi, cu minți disprețuitoare, pentru a o lepăda ca
pradă. **6** Profețește de aceea referitor la țara lui Israel și spune
munților și dealurilor, râurilor și văilor: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, am vorbit în gelozia mea și în furia mea,
pentru că ați purtat rușinea păgânilor; **7** De aceea astfel spune
Domnul DUMNEZEU: Mi-am ridicat mâna: Cu adevărat, păgânii
care [sunt] în jurul vostru își vor purta rușinea lor. **8** Dar voi,
munți ai lui Israel, veți da ramurile voastre și veți aduce rodul
vostru poporului meu Israel, pentru că sunt aproape să vină. **9**
Căci, iată, eu [sunt] pentru voi și mă voi întoarce la voi și veți fi

arați și semănați; **10** Și voi înmulți oamenii pe voi, toată casa lui
Israel, [da] toată; și cetățile vor fi locuite și risipirile vor fi zidite;
11 Și voi înmulți oameni și animale pe voi; și se vor înmulți și vor
aduce rod; și vă voi așeza după stările voastre din vechime
și [vă] voi face mai bine decât la începuturile voastre; și veți
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **12** Da, voi face pe oameni să
umble pe voi, poporul meu Israel; și ei te vor avea în stăpânire și
tu vei fi moștenirea lor și nu îi vei mai văduvi, de acum înainte,
[de oameni]. **13** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Pentru că ei
vă spun: Tu [ești o țară care] mănâncă pe oameni și ți-ai văduvit
națiunile; **14** De aceea nu vei mai mânca oameni, nici nu îți vei
mai văduvi națiunile, spune Domnul DUMNEZEU. **15** Nici nu voi
mai face [pe oameni] să audă în tine rușinea păgânilor, nici nu
vei mai purta ocara popoarelor, nici nu vei mai face națiunile tale
să cadă, spune Domnul DUMNEZEU. **16** Mai mult, cuvântul
DOMNULUI a venit la mine, spunând, **17** Fiu al omului, când
casa lui Israel locuia în țara lor, ei au pângărit-o prin calea lor
și prin facerile lor; calea lor a fost înaintea mea ca necurăția
unei femei [pusă] deoparte. **18** Pentru aceea mi-am turnat furia
asupra lor pentru sângele pe care l-au vărsat peste țară și
pentru idolii lor [cu care] au murdărit-o; **19** Și i-am împrăștiat
printre păgâni și ei au fost risipiți prin țări; conform cu calea
lor și conform cu facerile lor i-am judecat. **20** Și când au intrat
la păgânii la care au mers, ei au pângărit numele meu sfânt,
când le-au spus: Aceștia [sunt] poporul DOMNULUI și au ieșit
din țara lui. **21** Dar eu am avut milă pentru numele meu sfânt,
pe care casa lui Israel l-a pângărit printre păgânii la care au
mers. **22** De aceea spune casei lui Israel: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Eu nu fac [aceasta] datorită vouă, casă a lui Israel,

ci datorită numelui meu sfânt, pe care voi l-ați pângărit printre
păgânii la care ați mers. **23** Și voi sfinți numele meu cel mare,
care a fost pângărit printre păgâni, pe care voi l-ați pângărit
în mijlocul lor; și păgânii vor cunoaște că eu [sunt] DOMNUL,
spune Domnul DUMNEZEU, când voi fi sfințit în voi înaintea
ochilor lor. **24** Fiindcă vă voi lua dintre păgâni și vă voi aduna
din toate țările și vă voi aduce în țara voastră. **25** Atunci voi
stropi apă curată peste voi și veți fi curați de toată murdăria
voastră și de toți idolii voștri, [de acestea] vă voi curăți. **26** De
asemenea vă voi da o inimă nouă și un duh nou voi pune în voi;
și voi lua inima de piatră din carnea voastră și vă voi da o inimă
de carne. **27** Și voi pune duhul meu în voi și vă voi face să
umblați în statutele mele și voi veți păzi judecățile mele și [le]
veți împlini. **28** Și veți locui în țara pe care am dat-o părinților
voștri; și voi veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru. **29**
Vă voi salva de asemenea din toate necurățiile voastre; și voi
chema grânele și le voi înmulți și nicio foamete nu voi pune
peste voi. **30** Și voi înmulți rodul pomilor și venitul câmpului, ca
să nu mai primiți ocara foametei printre păgâni. **31** Atunci vă
veți aminti de propriile voastre căi rele și de facerile voastre
care nu [erau] bune și vă veți detesta înaintea ochilor voștri
pentru nelegiuirile voastre și pentru urâciunile voastre. **32** Nu
datorită vouă fac eu [aceasta], spune Domnul DUMNEZEU, să
vă fie cunoscut; rușinați-vă și roșiți pentru căile voastre, casă a
lui Israel. **33** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În ziua când
vă voi fi curățat de toate nelegiuirile voastre, [vă] voi face de
asemenea să locuiți în cetăți și risipirile vor fi zidite. **34** Și țara
pustiită va fi arată, în loc să rămână pustiită înaintea ochilor
tuturor celor care trec pe lângă [ea]. **35** Și ei vor spune: Această

țară care a fost pustiită a devenit ca grădina Edenului; și cetățile
risipite și pustiite și ruinate [au devenit] întărite [și] sunt locuite.
36 Atunci păgânii lăsați de jur împrejurul vostru vor cunoaște
că eu DOMNUL zidesc ruinele [și] sădesc ceea ce era pustiit;
eu DOMNUL am vorbit [aceasta] și [o] voi împlini. **37** Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Totuși [pentru] aceasta voi fi luat la
întrebări de casa lui Israel, ca să împlinesc [aceasta] pentru ei îi
voi înmulți cu oameni ca pe o turmă. **38** Ca turma cea sfântă, ca
turma Ierusalimului, în sărbătorile lui solemne; astfel cetățile
risipite vor fi umplute cu turme de oameni; și vor cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL.

37 Mâna DOMNULUI a fost peste mine și m-a dus în duhul
DOMNULUI și m-a pus jos în mijlocul văii plină de oase, **2** Și
m-a făcut să trec pe lângă ele de jur împrejur; și, iată, [erau]
foarte multe în valea deschisă; și, iată, [erau] foarte uscate. **3**
Și mi-a spus: Fiu al omului, pot aceste oase să trăiască? Și
eu am răspuns: Doamne DUMNEZEULE, tu știi. **4** Din nou el
mi-a spus: Profețește asupra acestor oase și spune-le: Oase
uscate, ascultați cuvântul DOMNULUI. **5** Astfel spune Domnul
DUMNEZEU acestor oase: Iată, voi face să intre suflare în voi și
veți trăi; **6** Și voi pune tendoane pe voi și carnea o voi [face] să
crească pe voi și vă voi acoperi cu piele și voi pune suflare
în voi și veți trăi; și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL. **7**
Astfel am profețit precum mi se poruncise: și pe când profețeam,
a fost un zgomot și iată, un cutremur și oasele s-au adunat
împreună, os la osul său. **8** Și când am privit, iată, tendoanele
și carnea au venit pe ele și pielea le-a acoperit pe deasupra;
dar nu [era] suflare în ele. **9** Atunci el mi-a spus: Profețește
vântului, profețește, fiu al omului și spune vântului: Astfel spune

Domnul DUMNEZEU: Vino din cele patru vânturi, suflare și
suflă peste acești uciși, ca ei să trăiască. **10** Astfel am profețit
precum îmi poruncise și suflarea a venit în ele și au trăit și au
stat pe picioarele lor, o armată nespus de mare. **11** Atunci el mi-
a spus: Fiu al omului, aceste oase sunt toată casa lui Israel;
iată, ei spun: Oasele noastre sunt uscate și speranța noastră
este pierdută; suntem stârpiți pentru mădularele noastre. **12** De
aceea, profețește și spune-le: Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Iată, popor al meu, voi deschide mormintele voastre și vă voi
face să ieșiți din mormintele voastre și vă voi aduce în țara lui
Israel. **13** Și veți cunoaște că eu [sunt] DOMNUL, când îmi voi
fi deschis mormintele voastre, popor al meu și vă voi scoate
din mormintele voastre, **14** Și voi pune duhul meu în voi și veți
trăi și vă voi pune în propria voastră țară; atunci veți cunoaște
că eu DOMNUL am vorbit [aceasta] și am împlinit-[o], spune
DOMNUL. **15** Cuvântul DOMNULUI a venit din nou la mine,
spunând: **16** Mai mult, fiu al omului, ia-ți un toiag și scrie pe el:
Pentru Iuda și pentru copiii lui Israel, tovarășii săi; apoi ia un alt
toiag și scrie pe el: Pentru Iosif, toiagul lui Efraim și [pentru]
toată casa lui Israel, tovarășii săi; **17** Și unește-le unul cu altul
într-un singur toiag; și ele vor deveni unul singur în mâna ta. **18**
Și când copiii poporului tău îți vor vorbi, spunând: Nu ne vei
arăta ce [înseamnă] acestea? **19** Spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, voi lua toiagul lui Iosif, care [este] în mâna lui
Efraim și triburile lui Israel, tovarășii săi și le voi pune cu acesta,
cu toiagul lui Iuda și le voi face un singur toiag și vor fi unul
singur în mâna mea. **20** Și toiegele pe care ai scris vor fi în
mâna ta înaintea ochilor lor. **21** Și spune-le: Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: Iată, voi lua pe copiii lui Israel dintre păgânii unde

au mers și îi voi aduna din fiecare parte și îi voi aduce în propria
lor țară; **22** Și îi voi face o singură națiune în țara de pe munții lui
Israel; și un singur împărat va fi împărat pentru ei toți; și nu
vor mai fi două națiuni, nici nu vor mai fi despărțiți vreodată în
două împărății; **23** Nici nu se vor mai pângări cu idolii lor, nici cu
lucrurile lor detestabile, nici cu vreuna din fărădelegile lor; ci
îi voi salva din toate locuințele lor în care au păcătuit și îi voi
curăți; astfel ei vor fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul lor. **24**
Și David, servitorul meu, [va fi] împărat peste ei; și ei toți vor
avea un singur păstor; vor umbla de asemenea în judecățile
mele și vor ține statutele mele și le vor împlini. **25** Și vor locui în
țara pe care am dat-o lui Iacob, servitorul meu, în care părinții
voștri au locuit; și vor locui în ea, ei și copiii lor și copiii copiilor
lor pentru totdeauna; și David, servitorul meu, [va fi] prințul lor
pentru totdeauna. **26** Mai mult, voi face un legământ de pace
cu ei; acesta va fi cu ei un legământ veșnic; și îi voi așeza și
îi voi înmulți și voi pune sanctuarul meu în mijlocul lor pentru
totdeauna. **27** Tabernacolul meu de asemenea va fi cu ei; da, eu
voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu. **28** Și păgânii vor
cunoaște că eu, DOMNUL, sfințesc pe Israel, când sanctuarul
meu va fi în mijlocul lor pentru totdeauna.

38 Și cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **2** Fiu al
omului, îndreaptă-ți fața împotriva lui Gog, țara lui Magog, cel
dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului și profețește împotriva lui,
3 Și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt]
împotriva ta, Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului; **4**
Și te voi întoarce și îți voi pune cârlige în fălci și te voi scoate pe
tine și toată armata ta, cai și călăreți, cu toții îmbrăcați cu tot
felul [de armură], o mare ceată [cu] paveze și scuturi, cu toții

mânuind săbii: **5** Persia, Etiopia și Libia cu ei, cu toții cu scut și
coif; **6** Gomerul și toate cetele lui; casa Togarmei din ținuturile
nordului și toate cetele sale; [și] multe popoare cu tine. **7** Fii
pregătit și pregătește-te pentru tine însuți, tu și toată mulțimea ta
care este adunată la tine și fii o gardă pentru ei. **8** După multe
zile vei fi cercetat; în anii de pe urmă vei intra în țara [care
este] adusă înapoi de la sabie [și este] adunată dintre multe
popoare, împotriva munților lui Israel care au fost întotdeauna
de risipă; dar este scoasă dintre popoare și ei toți vor locui în
siguranță. **9** Te vei urca și vei veni ca o furtună, vei fi ca un nor
pentru a acoperi țara, tu și toate cetele tale și multe popoare
cu tine. **10** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Se va întâmpla
de asemenea, [că] în același timp îți vor veni lucruri în minte
și vei gândi un gând rău; **11** Și vei spune: mă voi urca la țara
cu sate neîmprejmuite; voi merge la cei care au odihnă, care
locuiesc în siguranță, cu toții locuind fără ziduri și neavând nici
zăvoare nici porți, **12** Ca să iei jaf și să iei pradă; ca să îți întorci
mâna asupra locurilor pustiite [care sunt acum] locuite și asupra
poporului [care este] adunat dintre națiuni, care a obținut vite
și bunuri, care locuiește în mijlocul țării. **13** Seba și Dedanul
și comercianții Tarsisului, cu toți leii lui cei tineri, îți vor spune:
Ai venit să iei pradă? Ți-ai adunat ceata ca să iei pradă? să
duci argint și aur, să duci vite și bunuri, să duci o pradă mare?
14 De aceea, fiu al omului, profețește și spune lui Gog: Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: În acea zi când poporul meu Israel
locuiește în siguranță, nu vei ști tu [aceasta]? **15** Și vei veni din
locul tău, din părțile de nord, tu și multe popoare cu tine, cu toții
călărind pe cai, o mare ceată și o armată puternică; **16** Și te
vei urca împotriva poporului meu Israel, ca un nor, pentru a

acoperi țara; aceasta va fi în zilele de pe urmă și te voi aduce
împotriva țării mele, ca să mă cunoască păgânii, când voi fi
sfințit în tine, Gog, înaintea ochilor lor. **17** Astfel spune Domnul
DUMNEZEU: [Ești] tu acela despre care am vorbit în vechime
prin servitorii mei, profeții lui Israel, care au profețit în acele zile
mulți ani, că te voi aduce împotriva lor? **18** Și se va întâmpla în
același timp, când Gog va veni împotriva țării lui Israel, spune
Domnul DUMNEZEU, [că] furia mea se va urca în fața mea. **19**
Pentru că în gelozia mea [și] în focul mâniei mele am vorbit: Într-
adevăr, în acea zi va fi un mare cutremur în țara lui Israel; **20**
Astfel încât peștii mării și păsările cerului și fiarele câmpului
și toate târâtoarele care se târăsc pe pământ și toți oamenii
care [sunt] pe fața pământului vor tremura la prezența mea și
munții vor fi dărâmați și stâncile înalte vor cădea și fiecare zid va
cădea la pământ. **21** Și voi chema sabie împotriva lui pe toți
munții mei, spune Domnul DUMNEZEU; sabia fiecărui om va fi
împotriva fratelui său. **22** Și voi pleda împotriva lui cu ciumă și cu
sânge; și voi ploua peste el și peste cetele lui și peste popoarele
cele multe care [sunt] cu el, o ploaie torențială și pietre mari de
grindină, foc și pucioasă. **23** Astfel mă voi preamări și mă voi
sfinți; și voi fi cunoscut în ochii multor națiuni și vor cunoaște că
eu [sunt] DOMNUL.

39 De aceea, tu fiu al omului, profețește împotriva lui Gog
și spune: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Iată, eu [sunt]
împotriva ta, Gog, cel dintâi prinț al Meșecului și al Tubalului; **2**
Și te voi întoarce și voi lăsa doar a șasea parte din tine și te voi
face să te urci din părțile de nord și te voi aduce pe munții lui
Israel; **3** Și îți voi lovi arcul din stânga ta și voi face să îți cadă
săgețile din dreapta ta. **4** Vei cădea pe munții lui Israel, tu și toate

cetele tale și popoarele care [sunt] cu tine; te voi da păsărilor
răpitoare de fiecare fel și fiarelor câmpului să fii mâncat. **5** Vei
cădea în câmp deschis, pentru că eu am vorbit [aceasta], spune
Domnul DUMNEZEU. **6** Și voi trimite un foc asupra Magogului și
printre cei care locuiesc fără grijă în insule; și vor cunoaște că
eu [sunt] DOMNUL. **7** Astfel voi face cunoscut numele meu
sfânt în mijlocul poporului meu Israel; și nu [îi] voi mai lăsa să
pângărească numele meu sfânt; și păgânii vor cunoaște că eu
[sunt] DOMNUL, Cel Sfânt în Israel. **8** Iată, aceasta a venit și s-
a făcut, spune Domnul DUMNEZEU; aceasta [este] ziua despre
care am vorbit. **9** Și cei ce locuiesc în cetățile lui Israel vor ieși
și le vor pune pe foc, vor arde armele, deopotrivă scuturile și
platoșele, arcurile și săgețile și ciomegele și sulițele și le vor
arde cu foc șapte ani; **10** Astfel încât nu vor lua lemn de pe
câmp, nici nu vor tăia din păduri, pentru că vor arde armele cu
foc; și vor prăda pe cei care i-au prădat și vor jefui pe cei care i-
au jefuit, spune Domnul DUMNEZEU. **11** Și se va întâmpla în
acea zi, [că] voi da lui Gog un loc pentru morminte în Israel,
valea trecătorilor spre estul mării; și aceasta va astupa [nasurile]
trecătorilor; și acolo vor îngropa pe Gog și toată mulțimea lui; și
[o] vor numi Valea lui Hamon-Gog. **12** Și șapte luni îi va îngropa
casa lui Israel, ca să curețe pământul. **13** Da, tot poporul țării
[îi] va îngropa; și va fi pentru ei un renume, ziua în care voi fi
glorificat, spune Domnul DUMNEZEU. **14** Și vor pune deoparte
oameni [care] să lucreze continuu, să treacă prin țară pentru
a îngropa împreună cu trecătorii pe cei care rămân pe fața
pământului, ca să o curețe; la sfârșitul a șapte luni vor cerceta.
15 Și trecătorii [care] trec prin țară, când [vreunul] vede un os de
om, atunci să ridice un semn lângă el, până groparii îl vor fi

îngropat în valea lui Hamon-Gog. **16** Și de asemenea numele
cetății [va fi] Hamona. Astfel vor curăți pământul. **17** Și tu fiu al
omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU: Vorbește fiecărei
păsări înaripate și tuturor fiarelor câmpului: Adunați-vă și veniți;
strângeți-vă din fiecare parte la sacrificiul meu pe care îl sacrific
pentru voi, un mare sacrificiu pe munții lui Israel, ca să mâncați
carne și să beți sânge. **18** Să mâncați carnea celor puternici și
să beți sângele prinților pământului, a berbecilor, a mieilor și a
caprelor, a taurilor, cu toate vitele îngrășate ale Basanului. **19** Și
veți mânca grăsime până veți fi săturați și veți bea sânge până
veți fi beți, din sacrificiul meu pe care l-am sacrificat pentru voi.
20 Astfel veți fi săturați la masa mea cu cai și care, cu războinici
și cu toți bărbații de război, spune Domnul DUMNEZEU. **21** Și
eu voi pune gloria mea printre păgâni și toți păgânii vor vedea
judecata mea pe care am făcut-o și mâna mea pe care am pus-
o asupra lor. **22** Astfel casa lui Israel va cunoaște că eu [sunt]
DOMNUL Dumnezeul lor din acea zi înainte. **23** Și păgânii vor
cunoaște că [ea], casa lui Israel, a mers în captivitate pentru
nelegiuirea lor, pentru că au încălcat [legea] împotriva mea, de
aceea mi-am ascuns fața de la ei și i-am dat în mâna dușmanilor
lor, astfel că au căzut toți prin sabie. **24** Conform cu necurăția lor
și conform cu fărădelegile lor le-am făcut și mi-am ascuns fața
de la ei. **25** De aceea astfel spune Domnul DUMNEZEU: Acum
voi întoarce din nou pe captivii lui Iacob și voi avea milă de toată
casa lui Israel și voi fi gelos pentru numele meu cel sfânt; **26**
După ce își vor fi purtat rușinea și toate fărădelegile lor prin care
au încălcat legea împotriva mea, când locuiau în siguranță în
țara lor și nimeni nu îi înfricoșa. **27** După ce îi voi fi întors din
nou dintre popoare și îi voi fi adunat din țările dușmanilor lor și

voi fi sfințit în ei înaintea ochilor multor națiuni; **28** Atunci vor
cunoaște că eu [sunt] DOMNUL Dumnezeul lor, care i-a făcut să
fie duși în captivitate printre păgâni; dar i-am adunat [apoi] în
propria lor țară și nu am mai lăsat pe niciunul dintre ei acolo, **29**
Nici nu îmi voi mai ascunde fața de la ei, pentru că am turnat
duhul meu peste casa lui Israel, spune DOMNUL Dumnezeu.

40 În al douăzeci și cincilea an al captivității noastre, la
începutul anului, în a zecea [zi] a lunii, în anul al paisprezecelea
după ce a fost lovită cetatea, în aceeași zi mâna DOMNULUI a
fost peste mine și m-a dus acolo. **2** În viziunile lui Dumnezeu m-
a dus în țara lui Israel și m-a pus pe un munte foarte înalt, lângă
care [era ceva] asemenea construcției unei cetăți, spre sud.
3 Și m-a dus acolo și, iată, un bărbat, a cărui înfățișare [era]
ca înfățișarea aramei, cu o funie de in în mână și o trestie de
măsurat; și el stătea în picioare la poartă. **4** Și bărbatul mi-a
spus: Fiu al omului, privește cu ochii tăi și ascultă cu urechile tale
și pune-ți inima spre tot ce îți voi arăta; pentru că ai fost adus
aici ca să ți [le] arăt; vestește casei lui Israel tot ce vezi. **5** Și
iată, un zid în afara casei de jur împrejur; și în mâna bărbatului o
trestie de măsurat [lungă] de șase coți după cot și de un lat de
palmă; astfel el a măsurat lățimea clădirii, o trestie; și înălțimea,
o trestie. **6** Atunci a venit la poarta care dă spre est și a urcat
pe treptele ei; și a măsurat pragul porții, [care era] o trestie în
lățime; și pragul celălalt [al porții, și el] o trestie în lățime. **7** Și
[fiecare] cămăruță [era] lungă de o trestie și lată de o trestie; și
între cămăruțe [erau] cinci coți; și pragul porții de lângă porticul
porții din interior [era] de o trestie. **8** A măsurat de asemenea
porticul porții interioare, o trestie. **9** Apoi a măsurat porticul porții,
opt coți; și stâlpii ei, doi coți; și porticul porții [era] spre interior.

10 Și cămăruțele porții spre est [erau] trei de o parte și trei de
cealaltă parte; toate trei [erau] de aceeași măsură; și stâlpii
aveau aceeași măsură de o parte și de cealaltă. **11** Și a măsurat
lățimea intrării porții, zece coți; [și] lungimea porții, treisprezece
coți. **12** De asemenea distanța dinaintea cămăruțelor [era] un cot
[de această parte] și distanța de cealaltă parte [era] un cot; și
cămăruțele [erau] de șase coți de această parte și de șase coți
de cealaltă parte. **13** A măsurat atunci poarta de la acoperișul
[unei] cămăruțe până la acoperișul celeilalte; lățimea [era] de
douăzeci și cinci de coți; [era] o ușă în fața altei uși. **14** A făcut
de asemenea stâlpii de șaizeci de coți, chiar lângă stâlpul curții
de jur împrejurul porții. **15** Și din fața porții de la intrare până în
fața porticului porții interioare [erau] cincizeci de coți. **16** Și [erau]
ferestre înguste la cămăruțe și la stâlpii lor pe interiorul porții de
jur împrejur și la fel la arce: și ferestrele [erau] de jur împrejur
înăuntru; și pe [fiecare] stâlp [erau] palmieri. **17** Apoi m-a dus în
curtea exterioară și, iată, [acolo erau] camere și un pavaj făcut
pentru curte de jur împrejur; treizeci de camere [erau] pe pavaj.
18 Și pavajul pe latura porților, de-a lungul porților, [era] pavajul
de jos. **19** Apoi a măsurat lățimea din fața porții de jos până
în fața curții interioare, pe dinafară, o sută de coți spre est și
spre nord. **20** Și poarta curții exterioare care dă spre nord, a
măsurat lungimea ei și lățimea ei. **21** Și cămăruțele ei [erau] trei
de această parte și trei de cealaltă parte; și stâlpii ei și arcele ei
erau după măsura porții dintâi; lungimea ei [era] de cincizeci de
coți și lățimea de douăzeci și cinci de coți. **22** Și ferestrele ei
și arcele ei și palmierii ei, [erau] după măsura porții care dă
spre est; și se urcau la ea pe șapte trepte; și arcele ei [erau]
înaintea lor. **23** Și poarta curții interioare [era] în dreptul porții

spre nord și spre est; și a măsurat de la poartă la poartă o
sută de coți. **24** După aceasta m-a adus spre sud; și iată, o
poartă spre sud; și a măsurat stâlpii ei și arcele ei conform cu
aceste măsuri. **25** Și [erau] ferestre la ea și la arcele ei de jur
împrejur, ca celelalte ferestre; lungimea [era] de cincizeci de coți
și lățimea de douăzeci și cinci de coți. **26** Și [erau] șapte trepte
de urcat la ea; și arcele ei [erau] înaintea lor; și avea palmieri,
unul pe partea aceasta și altul de cealaltă parte, pe stâlpii ei. **27**
Și [era] o poartă în curtea interioară spre sud; și a măsurat de la
poartă la poartă spre sud o sută de coți. **28** Și m-a dus în curtea
interioară prin poarta de la sud și a măsurat poarta de la sud
conform cu aceste măsuri; **29** Și cămăruțele ei și stâlpii ei și
arcele ei conform cu aceste măsuri; și [erau] ferestre la ea și
la arcele ei, de jur împrejur: [era] lungă de cincizeci de coți și
lată de douăzeci și cinci de coți. **30** Și arcele de jur împrejur
[erau] lungi de douăzeci și cinci de coți și late de cinci coți. **31**
Și arcele ei [erau] spre curtea exterioară; și palmieri [erau] pe
stâlpii ei; și urcarea spre ea [avea] opt trepte. **32** Și m-a dus în
curtea interioară spre est și a măsurat poarta conform cu aceste
măsuri. **33** Și cămăruțele ei și stâlpii ei și arcele ei [erau] conform
cu aceste măsuri; și [erau] ferestre la ea și la arcele ei de jur
împrejur: [era] lungă de cincizeci de coți și lată de douăzeci și
cinci de coți. **34** Și arcele ei [erau] spre curtea exterioară; și
palmieri [erau] pe stâlpii ei, de o parte și de cealaltă parte; și
urcarea spre ea [avea] opt trepte. **35** Și m-a dus la poarta de la
nord și a măsurat-[o] conform cu aceste măsuri: **36** Cămăruțele
ei, stâlpii ei și arcele ei și ferestrele ei de jur împrejur; lungimea
[era] de cincizeci de coți și lățimea de douăzeci și cinci de coți.
37 Și stâlpii ei [erau] spre curtea exterioară; și palmieri [erau]

pe stâlpii ei de o parte și de cealaltă parte; și urcarea spre ea
[avea] opt trepte. **38** Și camerele și intrările ei [erau] lângă stâlpii
porților, unde spălau ofranda arsă. **39** Și în porticul porții [erau]
două mese de o parte și două mese de cealaltă parte, pentru a
înjunghia pe ele ofranda arsă și ofranda pentru păcat și ofranda
pentru fărădelege. **40** Și pe latura exterioară, cum se urcă spre
intrarea porții de nord, [erau] două mese; și pe cealaltă latură,
care [era] la porticul porții, [erau] două mese. **41** Patru mese
[erau] de o parte și patru mese de cealaltă parte, pe latura porții;
opt mese, pe care ei înjunghiau [sacrificiile lor]. **42** Și cele patru
mese [erau] de piatră cioplită pentru ofranda arsă, de un cot și
jumătate lungi și de un cot și jumătate late și înalte de un cot; pe
ele puneau de asemenea uneltele cu care înjunghiau ofranda
arsă și sacrificiul. **43** Și înăuntru [erau] cârlige, late de o palmă,
prinse de jur împrejur; și pe mese [era] carnea darului. **44** Și
în afara porții interioare [erau] camerele cântăreților în curtea
interioară, care [era] pe latura porții de nord; și fața lor [era] spre
sud; una de lângă poarta de la sud [având] fața spre nord. **45**
Și el mi-a spus: Camera aceasta, a cărei fețe [este] spre sud,
[este] pentru preoții [care] păzesc sarcina casei. **46** Și camera
a cărei fețe [este] spre nord [este] pentru preoții care păzesc
sarcina altarului; aceștia [sunt] fiii lui Țadoc dintre fiii lui Levi,
care se apropie de DOMNUL, ca să îi servească lui. **47** Astfel, el
a măsurat curtea, o sută de coți de lungă și o sută de coți de
lată, pătrată; și altarul [care era] înaintea casei. **48** Și m-a dus la
porticul casei și a măsurat [fiecare] stâlp al porticului, cinci coți
de o parte și cinci coți de cealaltă parte; și lățimea porții [era]
trei coți de o parte și trei coți de cealaltă parte. **49** Lungimea
porticului [era] de douăzeci de coți și lățimea de unsprezece coți;

și [m-a dus] la treptele pe care ei se urcau la ea; și [erau] stâlpi
lângă ușori, unul de o parte și altul de cealaltă parte.

41 După aceasta el m-a dus la templu și a măsurat stâlpii,
șase coți în lățime pe o parte și șase coți în lățime pe cealaltă
parte, [care era] lățimea tabernacolului. **2** Și lățimea ușii [era] de
zece coți; și laturile ușii [erau] de cinci coți de o parte și de cinci
coți de cealaltă parte; și a măsurat lungimea lui, patruzeci de
coți; și lățimea, douăzeci de coți. **3** Apoi a intrat înăuntru și a
măsurat stâlpul ușii, doi coți; și ușa, șase coți; și lățimea ușii,
șapte coți. **4** Astfel a măsurat lungimea lui, douăzeci de coți;
și lățimea, douăzeci de coți, înaintea templului; și mi-a spus:
Acesta [este locul] preasfânt. **5** După aceea a măsurat zidul
casei, șase coți; și lățimea [fiecărei] camere laterale, patru coți,
de jur împrejurul casei de fiecare parte. **6** Și camerele laterale
[erau] trei, una peste cealaltă și treizeci la rând; și ele intrau în
zidul care [era] al casei pentru camerele laterale de jur împrejur,
ca să poată avea susținere, dar ele nu aveau susținere în zidul
casei. **7** Și [era] o lărgire care mergea împrejur, crescând în sus
spre camerele laterale, pentru că răsucirea împrejur a casei
creștea în sus de jur împrejurul casei; de aceea lățimea casei
[creștea] în sus și astfel creștea [de la camera] cea mai de jos
până la cea mai de sus prin mijloc. **8** Am văzut de asemenea
înălțimea casei de jur împrejur, temeliile camerelor laterale [erau]
o trestie întreagă de șase coți mari. **9** Grosimea zidului, care
[era] pentru camera laterală din afară, [era] de cinci coți; și
[ceea] ce [era] lăsat [era] locul camerelor laterale care [erau]
înăuntru. **10** Și între camere [era] lățimea de douăzeci de coți
de jur împrejurul casei de fiecare parte. **11** Și ușile camerelor
laterale [erau] spre [locul] lăsat, o ușă spre nord și o altă ușă

spre sud; și lățimea locului care era lăsat [era] de cinci coți de
jur împrejur. **12** Și clădirea care [era] înaintea locului despărțit
la capăt spre vest, [era] de șaptezeci de coți de lată; și zidul
clădirii [era] gros de cinci coți de jur împrejur și lungimea lui
era de nouăzeci de coți. **13** Astfel el a măsurat casa, o sută
de coți lungime; și locul despărțit și clădirea și zidurile ei, o
sută de coți lungime; **14** De asemenea lățimea feței casei și
a locului despărțit spre est, o sută de coți. **15** Și a măsurat
lungimea clădirii din fața locului despărțit care [era] în spatele ei
și galeriile ei de pe o parte și de pe cealaltă parte, o sută de coți,
cu templul interior și porticele curții; **16** Ușorii ușii și ferestrele
înguste și galeriile de jur împrejur pe cele trei rânduri, în fața
ușii, căptușiți cu lemn de jur împrejur și de la pământ până la
ferestre și ferestrele [erau] acoperite; **17** Până deasupra ușii,
chiar până la casa interioară și exterioară și la tot zidul de jur
împrejur pe interior și pe exterior, după măsură. **18** Și [era] făcut
cu heruvimi și palmieri, astfel încât un palmier [era] între un
heruvim și un heruvim; și [fiecare] heruvim avea două fețe; **19**
Astfel încât fața unui om [era] spre palmierul de pe o parte și fața
unui leu tânăr spre palmierul din cealaltă parte; [astfel] s-a făcut
pe toată casa de jur împrejur. **20** De la pământ până deasupra
ușii [erau] făcuți heruvimi și palmieri și [de asemenea pe] zidul
templului. **21** Ușorii templului [erau] pătrați [și] fața sanctuarului
[de asemenea]; înfățișarea [unuia era la fel] ca și înfățișarea
[celuilalt]. **22** Altarul din lemn [era] înalt de trei coți și lungimea
lui de doi coți; și colțurile lui și lungimea lui și pereții lui [erau] din
lemn; și el mi-a spus: Aceasta [este] masa care [este] înaintea
DOMNULUI. **23** Și templul și sanctuarul aveau două uși. **24** Și
ușile aveau două canate [fiecare], două canate turnante; două

[canate] pentru o ușă și două canate pentru cealaltă [ușă]. **25**
Și [erau] făcuți pe ele, pe ușile templului, heruvimi și palmieri,
precum [erau] făcuți pe ziduri; și [erau] poște groase pe fața
porticului pe exterior. **26** Și [erau] ferestre înguste și palmieri pe
o parte și pe cealaltă parte pe laturile porticului și [la] camerele
laterale ale casei și poște groase.

42 Apoi el m-a scos în curtea de afară, pe calea spre nord; și
m-a dus în camera care [era] în fața locului despărțit, care [era]
înaintea clădirii spre nord. **2** Înaintea lungimii de o sută de coți
[era] ușa de la nord și lățimea [era] de cincizeci de coți. **3** În
dreptul celor douăzeci [de coți] ai curții interioare și în dreptul
pavajului curții din afară, [era] cornișă lângă cornișă la cele trei
[etaje]. **4** Și înaintea camerelor [era] o trecere de zece coți lățime
în interior, o cale de un cot; și ușile lor spre nord. **5** Și, camerele
de sus [erau] mai scurte; deoarece cornișele erau mai înalte
decât acestea, decât cele de mai jos și decât cele din mijlocul
clădirii. **6** Pentru că erau pe cele trei [etaje], dar nu aveau stâlpi
ca stâlpii curților; de aceea [etajul de sus] era mai îngust decât
cel de jos, de la pământ, și decât cel din mijloc. **7** Și zidul
care [era] pe exterior în fața camerelor, spre curtea exterioară
înaintea camerelor, lungimea lui [era] de cincizeci de coți. **8**
Fiindcă lungimea camerelor care [erau] în curtea exterioară [era]
de cincizeci de coți; și, iată, înaintea templului [erau] o sută
de coți. **9** Și sub aceste camere [era] intrarea dinspre partea
de est, precum cineva intră în ele din curtea exterioară. **10**
Camerele [erau] în grosimea zidului curții dinspre est, în fața
locului despărțit și în fața clădirii. **11** Și calea înaintea lor [era] ca
forma camerelor dinspre nord, la fel de lungă ca ele [și] la fel
de lată ca ele; și toate ieșirile lor [erau] deopotrivă conform cu

modelele lor și conform ușilor lor. **12** Și conform ușilor camerelor
dinspre sud [era] o ușă la capătul căii, a căii drept înaintea
zidului spre est, precum cineva intră în ele. **13** Apoi el mi-a spus:
Camerele dinspre nord [și] camerele dinspre sud, care [sunt]
înaintea locului despărțit, [sunt] camere sfinte, unde preoții, care
se apropie de DOMNUL, vor mânca lucrurile preasfinte; acolo
vor pune ei lucrurile preasfinte și darul de mâncare și ofranda
pentru păcat și ofranda pentru fărădelege, pentru că locul [este]
sfânt. **14** Când preoții intră înăuntru, atunci nu vor ieși din [locul]
sfânt în curtea exterioară, ci acolo își vor pune hainele în care
servesc: pentru că ele [sunt] sfinte; și se vor îmbrăca cu alte
haine și se vor apropia de [lucrurile] pentru popor. **15** Și, când el
a terminat de măsurat casa interioară, m-a scos spre poarta a
cărei fețe [este] spre est și a măsurat-o de jur împrejur. **16** A
măsurat latura de est cu trestia de măsurat, cinci sute de trestii,
cu trestia de măsurat de jur împrejur. **17** A măsurat latura de
nord, cinci sute de trestii, cu trestia de măsurat, de jur împrejur.
18 A măsurat latura de sud, cinci sute de trestii, cu trestia de
măsurat. **19** S-a întors spre latura de vest [și] a măsurat cinci
sute de trestii cu trestia de măsurat. **20** A măsurat-o pe cele
patru laturi; aceasta avea un zid de jur împrejur, lung de cinci
sute de [trestii,] și lat de cinci sute, pentru a face o deosebire
între sanctuar și locul [care] nu [este] sfânt.

43 După aceasta el m-a dus la poartă, la poarta care dă
spre est; **2** Și, iată, gloria Dumnezeului lui Israel venea pe
calea dinspre est; și vocea lui [era] ca zgomotul multor ape; și
pământul strălucea de gloria sa. **3** Și [aceasta era] conform cu
înfățișarea viziunii pe care o văzusem, conform cu viziunea pe
care o văzusem când am venit să distrug cetatea; și viziunile

[erau] ca viziunea pe care o văzusem la râul Chebar; și am căzut
cu fața la pământ. **4** Și gloria DOMNULUI a intrat în casă pe
calea porții a cărei fețe [este] spre est. **5** Astfel duhul m-a ridicat
și m-a dus în curtea interioară; și, iată, gloria DOMNULUI a
umplut casa. **6** Și [l-]am auzit vorbindu-mi din casă; și un bărbat
stătea în picioare lângă mine. **7** Și el mi-a spus: Fiu al omului,
locul tronului meu și locul tălpilor picioarelor mele, unde voi locui
în mijlocul copiilor lui Israel pentru totdeauna și numele meu
sfânt, casa lui Israel nu îl vor mai pângări, [nici] ei, nici împărații
lor, prin curvia lor, nici prin trupurile moarte ale împăraților lor pe
înălțimile lor. **8** Prin punerea pragului lor lângă pragurile mele și
ușorul lor lângă ușorii mei și zidul dintre mine și ei; ei au pângărit
numele meu sfânt prin urâciunile lor pe care le-au făcut, pentru
aceea i-am mistuit în mânia mea. **9** Să îndepărteze de mine
acum, curvia lor și trupurile moarte ale împăraților lor, și voi locui
în mijlocul lor pentru totdeauna. **10** Tu fiu al omului, arată casei
lui Israel casa, ca ei să se rușineze de nelegiuirile lor, și să îi
măsoare modelul. **11** Și dacă se vor rușina de tot ce au făcut,
arată-le forma casei și modelul ei și ieșirile ei și intrările ei și
toate formele ei și toate rânduielile ei și toate formele ei și toate
legile ei; și scrie-[le] înaintea ochilor lor, ca să păzească toată
forma ei și toate rânduielile ei și să le împlinească. **12** Aceasta
[este] legea casei: Pe vârful muntelui, întreg cuprinsul [muntelui]
de jur împrejur [va fi] preasfânt. Iată, aceasta [este] legea casei.
13 Și acestea [sunt] măsurile altarului în coți: Cotul [este] un cot
și un lat de palmă; chiar partea de jos [va fi] de un cot și lățimea
de un cot și marginea lui pe muchia lui de jur împrejur [va fi] o
palmă; și acesta [va fi] locul mai înalt al altarului. **14** Și de la
partea de jos [de pe] pământ până la pervazul de jos [vor fi]

doi coți și lățimea de un cot; și de la pervazul mai mic până la
pervazul mai mare [vor fi] patru coți și lățimea de [un] cot. **15**
Astfel, altarul [va fi] de patru coți; și de la altar în sus [vor fi] patru
coarne. **16** Și altarul [va fi] de doisprezece [coți] în lungime,
doisprezece în lățime, pătrat pe cele patru colțuri ale lui. **17** Și
pervazul [va fi] de paisprezece [coți] în lungime și paisprezece în
lățime în cele patru colțuri ale lui; și marginea de jur împrejurul
lui [va fi] de o jumătate de cot; și partea de jos a lui [va fi] de
un cot de jur împrejur; și treptele lui vor da spre est. **18** Și el
mi-a spus: Fiu al omului, astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Acestea [sunt] rânduielile altarului în ziua în care îl vor face ca
să ofere pe el ofrande arse și să stropească sânge pe el. **19**
Și să dai preoților, leviților, care sunt din sămânța lui Țadoc,
care se apropie de mine ca să îmi servească, un taur tânăr ca
ofrandă pentru păcat, spune Domnul DUMNEZEU. **20** Și să iei
din sângele lui și să [îl] pui pe cele patru coarne ale lui și pe cele
patru colțuri ale pervazului și pe margine de jur împrejur, astfel
să îl cureți și să îl purifici. **21** Să iei de asemenea taurul pentru
ofranda pentru păcat și el să îl ardă în locul rânduit al casei, în
afara sanctuarului. **22** Și în ziua a doua să oferi un ied dintre
capre, fără cusur, ca ofrandă pentru păcat; și ei să curețe altarul,
precum [l]-au curățit cu taurul. **23** După ce vei termina curățirea
[lui], să oferi un taur tânăr fără cusur și un berbec, fără cusur, din
turmă. **24** Și să îi oferi înaintea DOMNULUI și preoții să arunce
sare pe ei și să îi ofere [ca] ofrandă arsă DOMNULUI. **25** Șapte
zile să pregătești în fiecare zi un țap [ca] ofrandă pentru păcat;
ei să pregătească de asemenea un taur tânăr și un berbec, fără
cusur, din turmă. **26** Șapte zile să curețe altarul și să îl purifice;
și ei să se consacre. **27** Și după ce vor fi trecut aceste zile,

se va întâmpla [că,] în ziua a opta și mai departe, preoții să
pregătească ofrandele voastre arse pe altar și ofrandele voastre
de pace; și vă voi primi, spune Domnul DUMNEZEU.

44 Și m-a dus înapoi pe calea porții sanctuarului de afară, care
dă spre est; și ea [era] închisă. **2** Atunci DOMNUL mi-a spus:
Această poartă să fie închisă, să nu se deschidă și niciun om să
nu intre pe ea, pentru că DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, a
intrat pe ea; de aceea să fie închisă. **3** [Aceasta este] pentru
prinț; prințul va ședea în ea pentru a mânca pâine înaintea
DOMNULUI; el va intra pe calea porticului [acelei] porți și va ieși
tot pe calea lui. **4** Apoi m-a dus pe calea porții de nord, înaintea
casei; și eu am privit și, iată, gloria DOMNULUI umplea casa
DOMNULUI, și am căzut cu fața la pământ. **5** Și DOMNUL mi-a
spus: Fiu al omului, ia aminte și privește cu ochii tăi și ascultă cu
urechile tale tot ce îți spun referitor la toate rânduielile casei
DOMNULUI și la toate legile ei; și ia aminte la intrarea casei, la
toate ieșirile sanctuarului. **6** Și să spui celor răzvrătiți, casei lui
Israel: Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Voi casă a lui Israel,
fie-vă destul toate urâciunile voastre, **7** În aceea că ați adus [în
sanctuarul meu] străini, necircumciși în inimă și necircumciși în
carne, să fie în sanctuarul meu, să îl murdărească, [în chiar]
casa mea, când oferiți pâinea mea, grăsimea și sângele, iar ei
au călcat legământul meu din cauza tuturor urâciunilor voastre.
8 Și nu ați păzit însărcinarea lucrurilor mele sfinte; ci ați pus
păzitori ai însărcinării mele în sanctuarul meu pentru voi înșivă.
9 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Niciun străin, necircumcis
în inimă, nici necircumcis în carne, să nu intre în sanctuarul
meu, din toți străinii câți [se vor afla] între copiii lui Israel. **10** Și
leviții care s-au depărtat de mine, când Israel rătăcea, care au

rătăcit de la mine după idolii lor, să își poarte nelegiuirea lor. **11**
Totuși ei să fie servitori în sanctuarul meu, [având] sarcina la
porțile casei și servind casei; ei să înjunghie ofranda arsă și
sacrificiul pentru popor și să stea în picioare înaintea lor să le
servească. **12** Pentru că ei le-au servit înaintea idolilor lor și
au făcut să cadă casa lui Israel în nelegiuire; de aceea mi-am
ridicat mâna împotriva lor, spune Domnul DUMNEZEU și ei își
vor purta nelegiuirea. **13** Și să nu se apropie de mine, ca să
îmi facă serviciul de preot, nici să nu se apropie de vreunul din
lucrurile mele sfinte, în [locul] preasfânt; ci să își poarte rușinea
și urâciunile lor pe care le-au făcut. **14** Ci îi voi face păzitori ai
sarcinii casei, pentru tot serviciul ei și pentru tot ce se va face în
ea. **15** Dar preoții, leviții, fiii lui Țadoc, care au păzit sarcina
sanctuarului meu când copiii lui Israel au rătăcit de la mine,
ei să se apropie de mine ca să îmi servească; și să stea în
picioare înaintea mea pentru a-mi aduce grăsimea și sângele,
spune Domnul DUMNEZEU; **16** Ei să intre în sanctuarul meu și
să se apropie de masa mea, pentru a-mi servi și să păzească
însărcinarea mea. **17** Și se va întâmpla, când vor intra pe porțile
curții interioare, [că] vor fi îmbrăcați cu haine de in și să nu pună
lână pe ei în timp ce servesc în porțile curții interioare și înăuntru.
18 Să aibă bonete de in pe capetele lor și să aibă izmene de in
pe coapsele lor; să nu [se] încingă cu vreun lucru care să îi
facă să transpire. **19** Și când ies în curtea exterioară, în curtea
exterioară la popor, să se dezbrace de hainele lor în care au
servit și să le pună în camerele sfinte; și să îmbrace alte haine;
și să nu sfințească poporul cu hainele lor. **20** Nici să nu își radă
capetele, nici să nu permită șuvițelor lor să crească lungi; ei doar
să își tundă scurt capetele. **21** Nici să nu bea vin vreunul dintre

preoți când intră în curtea interioară. **22** Nici să nu își ia de soții
[vreo] văduvă, nici pe cea divorțată, ci să ia tinere din sămânța
casei lui Israel sau o văduvă de preot. **23** Și să învețe pe poporul
meu [deosebirea] dintre [ce este] sfânt și [ce] nu [este] sfânt și să
îi facă să discearnă între necurat și curat. **24** Și în neînțelegeri
ei să stea în picioare la judecată; [și] să judece conform cu
judecățile mele; și să păzească legile mele și statutele mele în
toate adunările mele; și să sfințească sabatele mele. **25** Și să nu
vină la nicio persoană moartă să se întineze, numai pentru tată
sau pentru mamă sau pentru fiu sau pentru fiică, pentru frate
sau pentru soră care nu a avut soț, se pot întina. **26** Și după ce
se curățește, să îi numere șapte zile. **27** Și, în ziua când el intră
în sanctuar, în curtea interioară, pentru a servi în sanctuar, să
ofere ofranda lui pentru păcat, spune Domnul DUMNEZEU. **28**
Și aceasta să le fie ca moștenire, eu [sunt] moștenirea lor; și
să nu le dați nicio stăpânire în Israel, eu [sunt] stăpânirea lor.
29 Ei vor mânca darul de mâncare și ofranda pentru păcat și
ofranda pentru fărădelege; și fiecare lucru dedicat în Israel va fi
al lor. **30** Și primele dintre toate roadele dintâi din toate [lucrurile
și] fiecare dar dintre toate, din fiecare [fel] de daruri, vor fi ale
preoților; voi să dați de asemenea preotului cel dintâi din aluatul
vostru, ca să facă să se odihnească binecuvântarea în casa
voastră. **31** Preoții să nu mănânce din vreun lucru care a murit
de la sine, sau sfâșiat, fie pasăre fie animal.

45 Mai mult, când veți împărți țara, prin sorț, pentru moștenire,
să oferiți un dar pentru DOMNUL, o parte sfântă din țară;
lungimea [va fi] de douăzeci și cinci de mii [de trestii] și lățimea
[să fie] de zece mii. Aceasta [să fie] sfântă în toate granițele ei
de jur împrejur. **2** Din aceasta să fie pentru sanctuar cinci sute

[în lungime,] cu cinci sute [în lățime], pătrat de jur împrejur;
și cincizeci de coți de jur împrejur pentru împrejurimile lui.
3 Și din această măsură să măsori lungimea a douăzeci și
cinci de mii și lățimea de zece mii; și în ea va fi sanctuarul [și
locul] preasfânt. **4** [Partea] sfântă a țării să fie pentru preoții
care servesc sanctuarului, care se vor apropia să servească
DOMNULUI; și să fie un loc pentru casele lor și un loc sfânt
pentru sanctuar. **5** Și douăzeci și cinci de mii în lungime și
zece mii în lățime să aibă de asemenea leviții pentru ei înșiși,
servitorii casei, ca stăpânire, pentru douăzeci de camere. **6** Și
să rânduiți stăpânirii cetății, cinci mii în lățime și douăzeci și cinci
de mii în lungime, în fața darului [părții] sfinte, aceasta să fie
pentru toată casa lui Israel. **7** Și o [parte să fie] pentru prinț de o
parte și de cealaltă parte a darului [părții] sfinte și a stăpânirii
cetății, înaintea darului [părții] sfinte și înaintea stăpânirii cetății,
din partea de vest spre vest și din partea de est spre est; și
lungimea [să fie] în fața uneia dintre părți, de la granița de vest
până la granița de est. **8** Stăpânirea lui în Israel va fi din țară;
și prinții mei să nu mai oprime pe poporul meu; și [ce rămâne
din] țară să o dea casei lui Israel conform cu triburile lor. **9**
Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Fie-vă destul, prinți ai lui
Israel; îndepărtați violența și jaful și faceți judecată și dreptate;
îndepărtați pretențiile voastre excesive de la poporul meu, spune
Domnul DUMNEZEU. **10** Să aveți balanțe drepte și o efă dreaptă
și un bat drept. **11** Efa și batul să fie de aceeași măsură, încât
batul să conțină a zecea parte dintr-un homer și efa a zecea
parte dintr-un homer, măsura lor să fie după homer. **12** Și șekelul
[să fie] douăzeci de ghere; douăzeci de șekeli, douăzeci și cinci
de șekeli, cincisprezece șekeli să fie mina voastră. **13** Acesta

[să fie] darul pe care să îl oferiți: a șasea parte dintr-o efă dintr-
un homer de grâu și să dați a șasea parte dintr-o efă dintr-un
homer de orz; **14** Referitor la rânduiala untdelemnului, batul
untdelemnului, [să oferiți] a zecea parte dintr-un bat dintr-un cor,
[care este] un homer de zece bați, pentru că zece bați [sunt] un
homer; **15** Și un miel din turmă, dintre două sute, din pășunile
grase ale lui Israel, ca dar de mâncare și ca ofrandă arsă și ca
ofrande de pace, ca să facă împăcare pentru ei, spune Domnul
DUMNEZEU. **16** Tot poporul țării să dea acest dar pentru prințul
din Israel. **17** Și să fie partea prințului [să dea] ofrande arse
și daruri de mâncare și daruri de băutură, la sărbători și la
lunile noi și la sabate, la toate solemnitățile casei lui Israel;
el să pregătească ofranda pentru păcat și darul de mâncare
și ofranda arsă și ofrandele de pace, pentru a face împăcare
pentru casa lui Israel. **18** Astfel spune Domnul DUMNEZEU: În
[luna] întâi, în prima [zi] a lunii, să iei un taur tânăr, fără cusur, și
să cureți sanctuarul; **19** Și preotul să ia din sângele ofrandei
pentru păcat și să [îl] pună pe ușorii casei și pe cele patru colțuri
ale pervazului altarului și pe ușorii porții curții interioare. **20** Și
astfel să faci și în a șaptea [zi] a lunii pentru fiecare ce rătăcește
și pentru cel simplu; astfel să împăcați casa. **21** În [luna] întâi,
în a paisprezecea zi a lunii, să aveți paștele, o sărbătoare de
șapte zile; azimă să se mănânce. **22** Și în acea zi prințul să
pregătească pentru el însuși și pentru tot poporul țării un taur [ca]
ofrandă pentru păcat. **23** Și în cele șapte zile ale sărbătorii să
pregătească zilnic o ofrandă arsă pentru DOMNUL: șapte tauri și
șapte berbeci fără cusur, în cele șapte zile; și un ied dintre capre
[ca] ofrandă zilnică pentru păcat. **24** Și să pregătească un dar de
mâncare dintr-o efă pentru un taur și o efă pentru un berbec și

un hin de untdelemn pentru o efă. **25** În [luna] a șaptea, în ziua
a cincisprezecea a lunii, să facă la fel în sărbătoarea celor șapte
zile, conform cu ofranda pentru păcat, conform cu ofranda arsă
și conform cu darul de mâncare și conform cu untdelemnul.

46 Astfel spune Domnul DUMNEZEU: Poarta curții interioare
care dă spre est să fie închisă în cele șase zile lucrătoare; dar în
sabat să fie deschisă și în ziua de lună nouă să fie deschisă. **2**
Și prințul să intre pe calea porticului [acelei] porți din afară și să
stea în picioare lângă ușorul porții și preoții să îi pregătească
ofranda arsă și ofrandele lui de pace și el să se închine pe
pragul porții; apoi să iasă afară; dar poarta să nu fie închisă
până seara. **3** Tot la fel, poporul țării să se închine la ușa acestei
porți înaintea DOMNULUI, în sabate și la lunile noi. **4** Și ofranda
arsă pe care prințul o va aduce DOMNULUI în ziua de sabat [să
fie] șase miei fără cusur și un berbec fără cusur. **5** Și darul de
mâncare [să fie] o efă pentru un berbec și darul de mâncare
pentru miei cât va fi în stare să dea și un hin de untdelemn
pentru o efă. **6** Și în ziua lunii noi [acesta să fie] un taur tânăr
fără cusur, și șase miei și un berbec; ei să fie fără cusur. **7** Și
să pregătească un dar de mâncare, o efă pentru un taur și o
efă pentru un berbec și pentru miei conform cu cât mâna lui va
ajunge și un hin de untdelemn pentru o efă. **8** Și când prințul va
intra, să intre pe calea porticului [acelei] porți și să iasă pe calea
[porticului]. **9** Dar când poporul țării va veni înaintea DOMNULUI
la sărbătorile solemne, cel care intră pe calea porții de nord să
se închine, să iasă pe calea porții de sud; și cel care intră pe
calea porții de sud, să iasă pe calea porții de nord; să nu se
întoarcă pe calea porții pe care a intrat, ci să iasă pe cea din
fața acesteia. **10** Și prințul să intre în mijlocul lor când ei intră; și

când ei ies, să iasă [împreună cu ei]. **11** Și la sărbători și la
solemnități darul de mâncare să fie o efă pentru un taur și o efă
pentru un berbec; și pentru miei cât este în stare să dea; și un
hin de untdelemn pentru o efă. **12** Și când prințul va pregăti o
ofrandă arsă de bunăvoie sau ofrande de pace de bunăvoie
pentru DOMNUL, [unul] să îi deschidă atunci poarta care dă
spre est și el să pregătească ofranda sa arsă și ofrandele sale
de pace, precum a făcut în ziua de sabat; apoi să iasă; și, după
ieșirea lui [cineva] să închidă poarta. **13** Tu să pregătești zilnic o
ofrandă arsă DOMNULUI [dintr-un] miel fără cusur de un an; să
îl pregătești în fiecare dimineață. **14** Și să pregătești un dar de
mâncare pentru acesta în fiecare dimineață, a șasea parte dintr-
o efă și a treia parte dintr-un hin de untdelemn pentru a înmuia
floarea făinii; un dar de mâncare neîncetat printr-o rânduială
continuă DOMNULUI. **15** Astfel ei să pregătească mielul și
darul de mâncare și untdelemnul, în fiecare dimineață [pentru] o
ofrandă arsă neîncetată. **16** Astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Dacă prințul dă un dar unuia dintre fiii săi, această moștenire
să fie a fiilor săi, [să fie] stăpânirea lor prin moștenire. **17** Dar
dacă dă un dar din moștenirea sa unuia dintre servitorii săi,
atunci acesta să fie al lui până în anul libertății; după aceasta să
se întoarcă la prinț; dar moștenirea lui să fie a fiilor săi pentru
ei. **18** Mai mult, prințul să nu ia din moștenirea poporului prin
oprimare, pentru a-i alunga din stăpânirea lor, [ci] să dea fiilor
săi moștenire din propria lui stăpânire, ca poporul meu să nu fie
împrăștiat fiecare om din stăpânirea lui. **19** După aceea m-a dus
prin intrarea care [era] în latura porții, în camerele sfinte ale
preoților, care dau spre nord; și, iată, [era] un loc pe cele două
laturi spre vest. **20** Apoi mi-a spus: Acesta [este] locul unde

preoții vor fierbe ofranda pentru fărădelege și ofranda pentru
păcat, unde vor coace darul de mâncare; ca să nu [le] ducă
afară în curtea exterioară, pentru a sfinți poporul. **21** Atunci m-a
scos în curtea exterioară și m-a făcut să trec prin cele patru
colțuri ale curții; și, iată, în fiecare colț al curții [era] o curte.
22 În cele patru colțuri ale curții [erau] curți alăturate lungi de
patruzeci [de coți] și late de treizeci; aceste patru colțuri [erau]
de o [singură] măsură. **23** Și [era] un rând [de clădiri] de jur
împrejur în ele, de jur împrejurul celor patru și [erau] făcute cu
locuri pentru fierbere, de jur împrejur, sub rânduri. **24** Apoi el mi-
a spus: Acestea [sunt] locurile celor care fierb, unde servitorii
casei vor fierbe sacrificiul poporului.

47 După aceasta m-a dus din nou la ușa casei și, iată, ape
ieșeau de sub pragul casei spre est, pentru că fața casei [dădea
spre] est și apele curgeau de sub partea dreaptă a casei, în
[partea] de sud a altarului. **2** Apoi m-a dus pe calea porții dinspre
nord și m-a condus împrejurul căii de afară până la poarta
exterioară spre calea care dă spre est; și, iată, curgeau ape
pe partea dreaptă. **3** Și când bărbatul care avea frânghia în
mână a ieșit spre est, a măsurat o mie de coți și m-a trecut prin
ape; apele [erau] până la glezne. **4** Din nou a măsurat o mie și
m-a trecut prin ape; apele [erau] până la genunchi. Din nou a
măsurat o mie și m-a trecut; apele [erau] până la coapse. **5**
După aceea a măsurat o mie; [și era] un râu pe care nu-l puteam
trece, pentru că apele crescuseră, ape de înotat, un râu care nu
putea fi trecut. **6** Și mi-a spus: Fiu al omului, ai văzut [aceasta]?
Apoi m-a dus și m-a făcut să mă întorc la marginea râului. **7**
Acum, când m-am întors, iată, pe malul râului [erau] foarte mulți
pomi pe o parte și pe cealaltă. **8** Apoi mi-a spus: Aceste ape ies

spre țara de est și coboară înspre deșert și se varsă în mare,
[când] se vor vărsa în mare, apele se vor vindeca. **9** Și se va
întâmpla, [că] orice lucru care trăiește, care se mișcă, oriunde
râurile vor curge, va trăi; și va fi o foarte mare mulțime de pești,
pentru că aceste ape vor curge până acolo, fiindcă aceștia vor fi
vindecați; și orice lucru, pe unde va curge râul, va trăi. **10** Și se
va întâmpla, [că] pescarii vor sta în picioare pe el, de la En-
Ghedi chiar până la En-Eglaim; vor fi [un loc] pentru a întinde
plase; peștii lor vor fi conform cu felul lor, ca peștii mării celei
mari, peste măsură de mulți. **11** Dar locurile ei noroioase și
mlaștinile ei nu vor fi vindecate; vor fi date pentru sare. **12** Și
lângă râu, pe malul lui, de o parte și de cealaltă parte, vor crește
tot [felul] de pomi pentru hrană, a căror frunză nu se veștejește,
nici rodul lor nu va fi mistuit; el va aduce rod nou conform cu
lunile lui, pentru că apele lui au ieșit din sanctuar; și rodul lui
va fi pentru hrană și frunza lui pentru medicament. **13** Astfel
spune Domnul DUMNEZEU: Aceasta [va fi] granița, în care
veți moșteni țara conform cu cele douăsprezece triburi ale lui
Israel; Iosif [va avea două] părți. **14** Și o veți moșteni, unul ca
și celălalt, [referitor] la ea mi-am ridicat mâna pentru a o da
părinților voștri; și această țară vă va cădea ca moștenire. **15** Și
acesta [va fi] granița țării spre latura de nord, de la marea cea
mare, calea Hetlonului, precum se merge la Țedad; **16** Hamat,
Berota, Sibraim, care [este] între granița Damascului și granița
Hamatului; Hațer-Haticon, care [este] lângă ținutul Hauranului.
17 Și granița de la mare va fi Hațar-Enon, granița Damascului și
la nord spre nord și granița Hamatului. Aceasta [este] latura de
nord. **18** Și latura de est să o măsurați de la Hauran și de la
Damasc și de la Galaad și de la țara lui Israel, [lângă] Iordan, de

la graniță până la marea de est. Și [aceasta este] latura de est.
19 Și latura de sud spre sud, de la Tamar până la apele certei
[în] Cades, râul până la marea cea mare. Și a[ceasta este] latura
de sud spre sud. **20** Latura de vest de asemenea [va fi] marea
cea mare de la graniță, precum vine cineva în fața Hamatului.
Aceasta [este] latura de vest. **21** Astfel să împărțiți această țară
între voi conform cu triburile lui Israel. **22** Și se va întâmpla,
[că] o veți împărți prin sorț ca moștenire, vouă și străinilor, care
locuiesc temporar în mijlocul vostru, care vor naște copii printre
voi; și ei să vă fie ca născuți în țară printre copiii lui Israel; ei
să aibă moștenire cu voi printre triburile lui Israel. **23** Și se va
întâmpla [că,] în tribul în care străinul locuiește temporar, acolo
să [îi] dați moștenirea lui, spune Domnul DUMNEZEU.

48 Și acestea sunt numele triburilor. De la marginea de nord
spre ținutul căii Hetlonului, precum se merge la Hamat, Hațar-
Enan, granița Damascului spre nord, până la ținutul Hamatului,
pentru că acestea sunt laturile lui de est [și] de vest; o [parte
pentru] Dan **2** Și lângă granița lui Dan, de la latura de est până
la latura de vest, o [parte pentru] Așer **3** Și lângă granița lui Așer,
de la latura de est până la latura de vest, o [parte pentru] Neftali
4 Și lângă granița lui Neftali, de la latura de est până la latura de
vest, o [parte pentru] Manase **5** Și lângă granița lui Manase, de
la latura de est până la latura de vest, o [parte pentru] Efraim **6**
Și lângă granița lui Efraim, de la latura de est până la latura de
vest, o [parte pentru] Ruben **7** Și lângă granița lui Ruben, de la
latura de est până la latura de vest, o [parte pentru] Iuda **8** Și
lângă granița lui Iuda, de la latura de est până la latura de vest,
va fi ofranda pe care o veți oferi de douăzeci și cinci de mii [de
trestii în] lățime și [în] lungime ca una din [celelalte] părți, de la

latura de est până la latura de vest, și sanctuarul va fi în mijlocul
său. **9** Darul pe care îl veți oferi DOMNULUI [va fi] de douăzeci
și cinci de mii în lungime și de zece mii în lățime. **10** Și pentru
ei, pentru preoți, va fi [acest] dar sfânt; spre nord, douăzeci și
cinci de mii [în lungime] și spre vest, zece mii în lățime; și spre
est, zece mii în lățime; și spre sud douăzeci și cinci de mii în
lungime; și sanctuarul DOMNULUI va fi în mijlocul lui. **11** [Să fie]
pentru preoții, care sunt sfințiți, dintre fiii lui Țadoc, care au păzit
însărcinarea mea, care nu au rătăcit când copiii lui Israel au
rătăcit, precum au rătăcit leviții. **12** Și [acest] dar al țării care
este oferit le va fi preasfânt, lângă granița leviților. **13** Și în fața
granița preoților, leviții [vor avea] douăzeci și cinci de mii în
lungime și zece mii în lățime; toată lungimea [va fi] de douăzeci
și cinci de mii și lățimea de zece mii. **14** Și ei să nu vândă din el,
nici să nu îl schimbe, nici să nu înstrăineze roadele dintâi ale
țării, pentru că [acesta este] sfânt pentru DOMNUL. **15** Și cele
cinci mii, care rămân în lățime în fața celor douăzeci și cinci de
mii, să fie un [loc care] nu [este] sfânt, pentru cetate, pentru
locuințe și pentru împrejurimi; și cetatea să fie în mijlocul său. **16**
Și acestea [să fie] măsurile lui: partea de nord, patru mii cinci
sute, și partea de sud, patru mii cinci sute, și partea de est,
patru mii cinci sute, și partea de vest, patru mii cinci sute. **17** Și
împrejurimile cetății să fie spre nord, două sute cincizeci, și spre
sud, două sute cincizeci, și spre est, două sute cincizeci, și spre
vest, două sute cincizeci. **18** Și ceea ce rămâne din lungime în
fața darului [părții] sfinte [să fie] zece mii spre est și zece mii
spre vest; să fie în fața darului [părții] sfinte; și venitul lui să fie
pentru hrana celor ce servesc cetatea. **19** Și cei care servesc
cetatea să o servească din toate triburile lui Israel. **20** Tot darul

[să fie] de douăzeci și cinci de mii pe douăzeci și cinci de mii;
să oferiți darul pătrat, cu stăpânirea cetății. **21** Și ce rămâne
[să fie] pentru prinț, de o parte și de cealaltă a darului sfânt
și a stăpânirii cetății, în fața celor douăzeci și cinci de mii ale
darului spre granița de est și spre vest în fața celor douăzeci și
cinci de mii spre granița de vest, în fața părților pentru prinț, și
aceasta să fie darul sfânt; și sanctuarul casei [să fie] în mijlocul
lui. **22** Mai mult, de la stăpânirea leviților și de la stăpânirea
cetății, [fiind] în mijlocul [a ceea] ce este al prințului, între granița
lui Iuda și granița lui Beniamin, să fie pentru prinț. **23** Și cât
despre restul triburilor, de la latura de est până la latura de vest,
Beniamin [va avea] o [parte]. **24** Și lângă granița lui Beniamin,
de la latura de est până la latura de vest, Simeon [va avea] o
[parte]. **25** Și lângă granița lui Simeon, de la latura de est până
la latura de vest, Isahar [va avea] o [parte]. **26** Și lângă granița
lui Isahar, de la latura de est până la latura de vest, Zabulon [va
avea] o [parte]. **27** Și lângă granița lui Zabulon, de la latura de
est până la latura de vest, Gad [va avea] o [parte]. **28** Și lângă
granița lui Gad, pe latura de sud spre sud; granița va fi de la
Tamar [până] la apele certei [în] Cades [și] la râul spre marea
cea mare. **29** Aceasta [este] țara pe care o veți împărți prin
sorț triburilor lui Israel ca moștenire, și acestea [sunt] părțile lor,
spune Domnul DUMNEZEU. **30** Și acestea [sunt] ieșirile cetății
pe latura de nord, patru mii cinci sute de măsuri. **31** Și porțile
cetății [vor fi] după numele triburilor lui Israel, trei porți spre nord:
o poartă a lui Ruben, o poartă a lui Iuda, o poartă a lui Levi. **32**
Și pe latura de est, patru mii cinci sute; și trei porți, și o poartă
a lui Iosif, o poartă a lui Beniamin, o poartă a lui Dan. **33** Și
pe latura de sud, patru mii cinci sute de măsuri; și trei porți, o

poartă a lui Simeon, o poartă a lui Isahar, o poartă a lui Zabulon.
34 Pe latura de vest, patru mii cinci sute, [cu] cele trei porți ale
lor; o poartă a lui Gad, o poartă a lui Așer, o poartă a lui Neftali.
35 [Erau] de jur împrejur optsprezece mii [de măsuri]; și numele
cetății din [acea] zi [va fi]: DOMNUL [este] acolo.

Daniel

1 În anul al treilea al domniei lui Ioiachim, împăratul lui Iuda,
a venit Nebucadnețar, împăratul Babilonului la Ierusalim și l-a
asediat. **2** Și Domnul l-a dat pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, în
mâna lui, cu o parte din vasele casei lui Dumnezeu; pe care le-a
dus în țara Șinar la casa dumnezeului său; și a adus vasele în
casa tezaurului dumnezeului său. **3** Și împăratul i-a vorbit lui
Așpenaz, stăpânul famenilor săi, să aducă [pe câțiva] dintre
copiii lui Israel și din sămânța împăratului și a prinților; **4** Copii
în care nu [era] cusur, ci plăcuți la vedere și pricepuți în toată
înțelepciunea și iscusiți în cunoaștere și înțelegând știința și
să fie în stare să stea în palatul împăratului și pe care să îi
învețe învățătura și limba caldeenilor. **5** Și împăratul le-a rânduit
o porție zilnică din mâncarea împăratului și din vinul pe care
l-a băut; astfel hrănindu-i trei ani, ca la sfârșitul acestora să
poată sta în fața împăratului. **6** Și printre aceștia erau dintre
copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; **7** Cărora mai
marele famenilor le-a dat nume; și i-a dat lui Daniel [numele]
Belteșațar; și lui Hanania, Șadrac; și lui Mișael, Meșac; și lui
Azaria, Abednego. **8** Dar Daniel a hotărât în inima lui să nu
se întineze cu porția de mâncare a împăratului, nici cu vinul
pe care îl bea el; de aceea a cerut de la mai marele famenilor
să nu [îl oblige] să se pângărească. **9** Și Dumnezeu i-a dat lui
Daniel favoare și milă înaintea mai marelui famenilor. **10** Și mai
marele famenilor i-a spus lui Daniel: Mă tem de domnul meu
împăratul, care v-a rânduit mâncarea și băutura; căci de ce să
vadă el fețele voastre arătând mai rău decât ale tinerilor care
[sunt] de felul vostru? Atunci [îmi] veți pune capul în pericol în
fața împăratului. **11** Atunci Daniel i-a spus lui Melțar, pe care

mai marele famenilor l-a pus peste Daniel, Hanania, Mișael și
Azaria: **12** Te implor, încearcă pe servitorii tăi, zece zile; și ei
să ne dea legume să mâncăm și apă să bem. **13** Apoi să fie
privite înfățișările noastre înaintea ta și înfățișarea tinerilor ce
mănâncă din porția de mâncare a împăratului; și după cum vezi
[așa] să te porți cu servitorii tăi. **14** Astfel el le-a dat ascultare în
acest lucru și i-a încercat zece zile. **15** Și la sfârșitul a zece zile,
înfățișările lor au apărut mai frumoase și mai grase în carne
decât a tuturor tinerilor care au mâncat porția de mâncare a
împăratului. **16** Astfel Melțar a luat porția lor de mâncare și vinul
pe care trebuiau să îl bea; și le-a dat legume. **17** Cât despre
acești patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoaștere și pricepere în
toată învățătura și înțelepciunea; și Daniel avea înțelegere în
toate viziunile și visele. **18** Și la sfârșitul zilelor la care împăratul
spusese să îi aducă, mai marele famenilor i-a adus înaintea
lui Nebucadnețar. **19** Și împăratul a vorbit îndeaproape cu ei;
și dintre toți nu s-a găsit nimeni ca Daniel, Hanania, Mișael și
Azaria; de aceea au stat în picioare înaintea împăratului. **20**
Și în toate lucrurile de înțelepciune [și] înțelegere de care i-a
întrebat împăratul, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți magii
[și] astrologii care [erau] în tot domeniul lui. **21** Și Daniel a fost
acolo până în anul întâi al împăratului Cirus.

2 Și în anul al doilea al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar
a visat vise prin care duhul i s-a tulburat și somnul i-a fugit. **2**
Atunci împăratul a poruncit să fie chemați magii și astrologii
și vrăjitorii și caldeenii, pentru a arăta împăratului visele lui.
Astfel, ei au venit și au stat în picioare înaintea împăratului.
3 Și împăratul le-a spus: Am visat un vis și duhul meu a fost
tulburat pentru a cunoaște visul. **4** Atunci au vorbit caldeenii

împăratului în siriană: Să trăiești pentru totdeauna împărate;
spune servitorilor tăi visul și noi vom arăta interpretarea. **5**
Împăratul a răspuns și a zis caldeenilor: Lucrul [acesta] mi-a
scăpat; dacă nu îmi veți face cunoscut visul, cu interpretarea lui,
veți fi tăiați în bucăți și casele voastre vor fi făcute un morman
de balegă. **6** Dar dacă [îmi] arătați visul și interpretarea lui, veți
primi de la mine daruri și răsplăți și mare onoare; de aceea
arătați-mi visul și interpretarea lui. **7** Ei au răspuns din nou și
au zis: Să spună împăratul servitorilor săi visul, iar noi vom
arăta interpretarea lui. **8** Împăratul a răspuns și a zis: Știu
sigur că doriți să câștigați timp, deoarece vedeți că lucrul mi-a
scăpat. **9** Dar dacă nu îmi veți face cunoscut visul, [nu este
decât] o [singură] hotărâre pentru voi, fiindcă ați pregătit cuvinte
mincinoase și corupte pentru a vorbi înaintea mea, până când
timpul se schimbă; de aceea spuneți-mi visul și voi cunoaște că
puteți să îmi arătați interpretarea lui. **10** Caldeenii au răspuns
înaintea împăratului și au zis: Nu este om pe pământ care poate
arăta acest lucru al împăratului; de aceea nu [este nici] împărat,
[nici] domn, nici conducător, [care] să fi cerut astfel de lucruri de
la vreun mag sau astrolog sau caldeean. **11** Și [este] lucru rar
ceea ce împăratul cere, și nu este nimeni altul care să îl poată
arăta împăratului, cu excepția dumnezeilor, a căror locuință nu
este cu carnea. **12** Din această cauză împăratul a fost mânios și
foarte furios și a poruncit să fie nimiciți toți înțelepții Babilonului.
13 Și a ieșit hotărârea ca înțelepții să fie uciși; și căutau pe Daniel
și pe tovarășii lui să fie uciși. **14** Atunci Daniel a răspuns cu sfat
și înțelepciune lui Arioc, căpetenia gărzii împăratului, care ieșise
să ucidă pe înțelepții Babilonului; **15** El a răspuns și a zis lui
Arioc căpetenia împăratului: De ce [este] hotărârea de la împărat

[atât] de grăbită? Atunci Arioc i-a făcut cunoscut lui Daniel acest
lucru. **16** Atunci Daniel a intrat și a rugat pe împărat să îi dea
timp, iar el îi va arăta împăratului interpretarea. **17** Atunci Daniel
a mers la casa lui și a făcut lucrul [acesta] cunoscut lui Hanania,
Mișael și Azaria, tovarășii lui, **18** Ca ei să ceară îndurări de
la Dumnezeul cerului referitor la această taină, ca Daniel și
tovarășii lui să nu piară cu restul înțelepților Babilonului. **19**
Atunci taina i-a fost revelată lui Daniel într-o viziune de noapte.
Apoi Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerului. **20** Daniel a
răspuns și a zis: Binecuvântat fie numele lui Dumnezeu pentru
totdeauna și întotdeauna, căci înțelepciunea și tăria sunt ale lui;
21 Și schimbă timpurile și anotimpurile; îndepărtează împărați și
ridică împărați; dă înțelepciune înțelepților și cunoaștere celor ce
cunosc înțelegerea; **22** Revelează lucrurile adânci și tainice;
cunoaște ce [este] în întuneric și lumina locuiește cu el. **23**
Îți mulțumesc și te laud, Dumnezeul părinților mei, care mi-ai
dat înțelepciune și tărie și mi-ai făcut cunoscut acum ceea ce
noi am cerut de la tine, căci ne-ai făcut cunoscut acest lucru
al împăratului. **24** De aceea Daniel a intrat la Arioc, căruia
împăratul i-a ordonat să nimicească pe înțelepții Babilonului; a
mers și i-a spus astfel: Nu nimici pe înțelepții Babilonului, du-mă
înaintea împăratului și voi arăta împăratului interpretarea. **25**
Atunci Arioc l-a dus în grabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a
spus astfel: Eu am găsit un om dintre captivii din Iuda, care va
face cunoscut împăratului interpretarea. **26** Împăratul a răspuns
și i-a zis lui Daniel, al cărui nume [era] Belteșațar: Ești în stare
să îmi faci cunoscut visul pe care l-am văzut și interpretarea
lui? **27** Daniel a răspuns în prezența împăratului și a zis: Taina
pe care împăratul a cerut-o, nu pot înțelepții, astrologii, magii,

ghicitorii să o arate împăratului; **28** Dar este un Dumnezeu în cer
care revelează taine și face cunoscut împăratului Nebucadnețar
ce va fi în zilele de pe urmă. Visul tău și viziunile capului tău pe
patul tău, sunt acestea: **29** Cât despre tine, împărate, gândurile
tale [ți]-au venit pe patul tău, ceea ce se va întâmpla de acum
înainte; și cel ce revelează taine îți face cunoscut ce se va
întâmpla. **30** Dar cât despre mine, această taină nu îmi este
revelată datorită [vreunei] înțelepciuni pe care o am mai mult
decât vreo [altă] ființă, ci de dragul [lor] să fie făcută cunoscută
împăratului interpretarea și să cunoști gândurile inimii tale. **31**
Tu împărate, ai văzut și iată, un mare chip. Acest chip mare, a
cărui strălucire [era] măreață, a stat în picioare înaintea ta; și
forma lui [era] înfricoșătoare. **32** Capul acestui chip [era] din aur
pur, pieptul și brațele lui din argint, pântecele și coapsele lui din
aramă, **33** Picioarele lui din fier, laba piciorului parte din fier și
parte din lut. **34** Tu ai privit până când o piatră tăiată, fără mâini,
a lovit chipul peste picioarele lui [care erau] din fier și lut și le-a
spart în bucăți. **35** Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul, au
fost sparte în bucăți, [toate] împreună, și au devenit ca pleava
ariilor vara; și vântul le-a dus departe, încât nu s-a găsit loc
pentru ele; și piatra care a lovit chipul a devenit un munte mare
și a umplut întregul pământ. **36** Acesta [este] visul; și vom spune
interpretarea acestuia înaintea împăratului. **37** Tu împărate, [ești]
un împărat al împăraților, fiindcă Dumnezeul cerului ți-a dat o
împărăție, putere și tărie și glorie. **38** Și oriunde locuiesc copiii
oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului le-a dat în mâna ta
și te-a făcut conducător peste toate acestea. Tu [ești] acest cap
din aur. **39** Și după tine se va ridica o altă împărăție inferioară
ție și o a treia împărăție de aramă, care va stăpâni peste tot

pământul. **40** Și a patra împărăție va fi tare ca fierul, întrucât
fierul sparge în bucăți și supune toate; și ca fierul ce sparge toate
acestea, [astfel] va sparge în bucăți și va zdrobi. **41** Și după cum
ai văzut picioarele și degetele de la picioare, o parte din lutul
olarului și o parte din fier, împărăția va fi împărțită; dar va fi [încă]
în ea [ceva] din tăria fierului, întrucât ai văzut fierul amestecat cu
lut noroios. **42** Și [după cum] degetele de la picioare [erau] parte
din fier și parte din lut, [tot astfel] împărăția va fi în parte tare și
[va fi] în parte spartă. **43** Și precum ai văzut fier amestecat cu lut
noroios, ei se vor amesteca cu sămânța oamenilor; dar nu se
vor lipi unul de celălalt, după cum fier nu se amestecă cu lut.
44 Și în zilele acestor împărați, Dumnezeul cerului va ridica o
împărăție, care nu va fi niciodată distrusă; și împărăția nu va
fi lăsată altui popor, [ci] va sparge în bucăți și va mistui toate
aceste împărății și va sta în picioare pentru totdeauna. **45** După
cum ai văzut că piatra a fost tăiată, fără mâini, din munte și că
a spart în bucăți fierul, arama, lutul, argintul și aurul; marele
Dumnezeu a făcut cunoscut împăratului ce se va întâmpla de
acum înainte; și visul [este] cert și interpretarea lui sigură. **46**
Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața [la pământ] și s-
a închinat lui Daniel și a poruncit ca ei să îi aducă un dar de
mâncare și arome dulci. **47** Împăratul i-a răspuns lui Daniel și
a zis: Cu adevărat Dumnezeul vostru [este] un Dumnezeu al
dumnezeilor și un Domn al împăraților și un descoperitor al
tainelor, văzând că poți revela această taină. **48** Atunci împăratul
l-a făcut pe Daniel un om mare și i-a dat multe daruri mărețe și
l-a făcut conducător peste întreaga provincie a Babilonului și
mai marele guvernatorilor peste toți înțelepții Babilonului. **49**
Atunci Daniel a cerut de la împărat și a pus pe Șadrac, Meșac și

Abednego, peste treburile provinciei Babilonului; iar Daniel [a
șezut] la poarta împăratului.

3 Împăratul Nebucadnețar, a făcut un chip de aur, a cărui
înălțime [era] de șaizeci de coți [și] lățimea lui șase coți;
l-a înălțat în câmpia Dura, în provincia Babilon. **2** Atunci
împăratul Nebucadnețar a trimis să adune prinții, guvernatorii și
căpeteniile, judecătorii, trezorierii, sfătuitorii, oamenii legii și toți
conducătorii provinciilor, să vină la dedicarea chipului pe care
împăratul Nebucadnețar l-a înălțat. **3** Atunci prinții, guvernatorii
și căpeteniile, judecătorii, trezorierii, sfătuitorii, oamenii legii și
toți conducătorii provinciilor, s-au adunat la dedicarea chipului pe
care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat; și au stat în picioare
înaintea chipului pe care Nebucadnețar l-a înălțat. **4** Atunci un
crainic a strigat tare: Vă este poruncit, popoare, națiuni și limbi, **5**
Când auziți sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului,
cimpoiului și tot felul de muzică, să cădeți și să vă închinați
chipului de aur pe care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat; **6**
Și oricine nu cade și nu se închină, în același moment va fi
aruncat în mijlocul unui cuptor arzând încins. **7** De aceea, în acel
timp, când toate popoarele au auzit sunetul cornului, flautului,
harpei, lirei, psalterionului și tot felul de muzică, toate popoarele,
națiunile și limbile, au căzut [și] s-au închinat chipului de aur pe
care împăratul Nebucadnețar l-a înălțat. **8** De aceea în acel
timp, anumiți caldeeni s-au apropiat și au acuzat pe iudei. **9** Au
vorbit și au spus împăratului Nebucadnețar: Să trăiești veșnic
împărate. **10** Tu, împărate, ai dat o hotărâre, ca fiecare om care
va auzi sunetul cornului, flautului, harpei, lirei, psalterionului și
cimpoiului și tot felul de muzică, să cadă și să se închine chipului
de aur; **11** Și oricine nu cade și nu se închină, să fie aruncat în

mijlocul unui cuptor arzând încins. **12** Sunt anumiți evrei, Șadrac,
Meșac și Abednego, pe care i-ai pus peste treburile provinciei
Babilon; acești oameni, împărate, nu te-au luat în considerare, ei
nu servesc dumnezeilor tăi, nici nu se închină chipului de aur pe
care l-ai înălțat. **13** Atunci Nebucadnețar, în turbarea și furia [lui],
a poruncit să aducă pe Șadrac, Meșac și Abednego. Atunci i-au
adus pe acești oameni înaintea împăratului. **14** Nebucadnețar a
vorbit și le-a spus: [Este] adevărat, Șadrac, Meșac și Abednego,
[că] nu serviți dumnezeilor mei, nici nu vă închinați chipului de
aur pe care l-am înălțat? **15** Și, când auziți sunetul cornului,
flautului, harpei, lirei, psalterionului, cimpoiului și tot felul de
muzică, dacă sunteți gata să cădeți și să vă închinați chipului
pe care l-am făcut, [va fi bine]; dar dacă nu vă închinați, veți fi
aruncați în același moment în mijlocul unui cuptor arzând încins;
și cine [este] acel Dumnezeu care vă va elibera din mâinile
mele? **16** Șadrac, Meșac și Abednego, au răspuns și au zis
împăratului: Nebucadnețar, îți răspundem fără grijă în acest
lucru. **17** Dacă este [astfel,] Dumnezeul nostru, căruia îi servim,
este în stare să ne elibereze din cuptorul arzând încins și [ne]
va elibera din mâna ta, împărate. **18** Dar dacă nu, să îți fie
cunoscut, împărate, că nu vom servi dumnezeilor tăi, nici nu
ne vom închina chipului din aur pe care l-ai înălțat. **19** Atunci
Nebucadnețar s-a umplut de furie și forma feței lui s-a schimbat
împotriva lui Șadrac, Meșac și Abednego; [de aceea] a vorbit
și le-a poruncit să înfierbânte cuptorul de șapte ori mai mult
decât se obișnuia să fie înfierbântat. **20** Și a poruncit celor
mai puternici bărbați din armata lui să lege pe Șadrac, Meșac
și Abednego [și] să [îi] arunce în cuptorul arzând încins. **21**
Atunci acești bărbați au fost legați în mantiile lor, izmenele lor

și pălăriile lor și [celelalte] haine ale lor și au fost aruncați în
mijlocul cuptorului arzând încins. **22** Astfel deoarece porunca
împăratului era urgentă și cuptorul peste măsură de încins,
flacăra focului a ucis pe acei bărbați care luaseră pe Șadrac,
Meșac și Abednego. **23** Și acești trei bărbați, Șadrac, Meșac și
Abednego, au căzut legați în mijlocul cuptorului arzând încins.
24 Atunci împăratul Nebucadnețar a fost înmărmurit și s-a ridicat
în grabă [și] a vorbit și a spus sfătuitorilor săi: Nu am aruncat noi
trei bărbați legați în mijlocul focului? Ei au răspuns și au zis
împăratului: Adevărat, împărate. **25** El a răspuns și a zis: Iată,
văd patru bărbați dezlegați, umblând în mijlocul focului și nu
au nicio vătămare; și înfățișarea celui de al patrulea este ca a
Fiului lui Dumnezeu. **26** Atunci Nebucadnețar s-a apropiat de
gura cuptorului arzând încins [și] a vorbit și a spus: Șadrac,
Meșac și Abednego, servitori ai Dumnezeului cel preaînalt, veniți
și apropiați-vă. Atunci Șadrac, Meșac și Abednego, au ieșit
din mijlocul focului. **27** Și prinții, guvernatorii și căpeteniile și
sfătuitorii împăratului, fiind adunați, au văzut pe acești bărbați,
asupra trupurilor cărora focul nu a avut putere, nici nu a fost
pârlit vreun păr al capului lor, nici mantiile lor schimbate, nici
mirosul focului nu trecuse pe ei. **28** [Atunci] Nebucadnețar a
vorbit și a zis: Binecuvântat [fie] Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și
Abednego, care a trimis pe îngerul său și a eliberat pe servitorii
lui care s-au încrezut în el și au schimbat cuvântul împăratului și
și-au dat trupurile, ca să nu servească nici să nu se închine
vreunui dumnezeu, cu excepția propriului lor Dumnezeu. **29** De
aceea dau o hotărâre: Ca fiecare popor, națiune și limbă, care
vorbește ceva greșit împotriva Dumnezeului lui Șadrac, Meșac
și Abednego, să fie tăiat în bucăți, iar casele lor să fie făcute

morman de balegă; deoarece nu este alt Dumnezeu care poate
elibera în acest fel. **30** Atunci împăratul a promovat pe Șadrac,
Meșac și Abednego, în provincia Babilon.

4 Împăratul Nebucadnețar, tuturor popoarelor, națiunilor și
limbilor, ce locuiesc pe tot pământul: Pacea să vi se înmulțească.
2 Am gândit [că este] bine să arăt semnele și minunile pe
care Dumnezeul cel Preaînalt le-a lucrat către mine. **3** Cât de
mărețe [sunt] semnele lui! Și cât de puternice [sunt] minunile
lui! Împărăția lui [este] o împărăție veșnică și domnia lui [este]
din generație în generație. **4** Eu Nebucadnețar mă odihneam
în casa mea, înflorind în palatul meu: **5** Am văzut un vis care
m-a înfricoșat și gândurile [mele] pe patul meu și viziunile
capului meu m-au tulburat. **6** De aceea am dat o hotărâre
să se aducă toți înțelepții Babilonului înaintea mea, ca să îmi
facă cunoscută interpretarea visului. **7** Atunci au intrat magii,
astrologii, caldeenii și ghicitorii și am spus visul înaintea lor,
dar nu mi-au făcut cunoscută interpretarea lui. **8** Dar la urmă
a intrat Daniel înaintea mea, al cărui nume [era] Belteșațar,
conform cu numele dumnezeului meu și în care [este] duhul
sfinților dumnezei și am spus visul înaintea lui, [zicând:] **9**
Belteșațar, stăpânul magilor, deoarece știu că duhul sfinților
dumnezei [este] în tine și nicio taină nu te tulbură, spune-mi
viziunile visului meu pe care l-am văzut și interpretarea lui. **10**
Astfel [erau] viziunile capului meu în patul meu; am văzut și,
iată, un copac în mijlocul pământului și înălțimea lui [era] mare.
11 Copacul a crescut și era tare și înălțimea lui a ajuns la cer și
priveliștea lui la marginea întregului pământ; **12** Frunzele lui
[erau] frumoase și rodul lui mult și în el [era] mâncare pentru
toți; fiarele câmpului aveau umbră sub el și păsările cerului

locuiau printre crengile lui și toată făptura era hrănită din acesta.
13 Am văzut în viziunile capului meu pe patul meu și, iată, un
paznic și un sfânt a coborât din cer; **14** El a strigat tare și a spus
astfel: Tăiați copacul și retezați-i ramurile, scuturați-i frunzele și
împrăștiați-i rodul; să se îndepărteze fiarele de sub el și păsările
dintre ramurile lui; **15** Totuși lasă buturuga cu rădăcinile lui în
pământ, chiar cu o legătură de fier și aramă, în iarba nouă a
câmpului; și să fie udat cu roua cerului și să [fie] porția lui cu
fiarele în iarba pământului; **16** Să fie schimbată inima lui de om
și să îi fie dată o inimă de fiară; și să treacă șapte timpuri peste
el. **17** Acest lucru [este] prin hotărârea paznicilor și cererea prin
cuvântul celor sfinți, pentru a cunoaște cei vii că cel Preaînalt
domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește și așează
peste ea pe cei mai josnici dintre oameni. **18** Acest vis eu
împăratul Nebucadnețar l-am văzut. Acum tu, Belteșațar, spune
interpretarea lui, întrucât toți înțelepții împărăției mele nu sunt în
stare să îmi facă cunoscută interpretarea; dar tu [ești] în stare,
căci duhul dumnezeilor sfinți [este] în tine. **19** Atunci Daniel,
al cărui nume [era] Belteșațar, a rămas înmărmurit pentru o
oră și gândurile lui l-au tulburat. Împăratul a vorbit și a spus:
Belteșațar, să nu te tulbure visul sau interpretarea lui. Belteșațar
a răspuns și a zis: Domnul meu, visul [să fie] pentru cei ce te
urăsc și interpretarea lui dușmanilor tăi. **20** Copacul pe care
l-ai văzut, care a crescut și era tare, a cărui înălțime a atins
cerul și priveliștea lui tot pământul; **21** Ale cărui frunze [erau]
frumoase și rodul lui mult și în el [era] mâncare pentru toți; sub
care fiarele câmpului au locuit și pe ramurile căruia păsările
cerului au avut locuința lor: **22** Acesta [ești] tu, împărate, care ai
crescut și ai devenit tare, căci măreția ta a crescut și ajunge

până la cer și domnia ta până la marginea pământului. **23** Și
pentru că împăratul a văzut un paznic și un sfânt coborând
din cer și spunând: Tăiați copacul și distrugeți-l; totuși lăsați
buturuga cu rădăcinile lui în pământ, chiar cu o legătură de
fier și aramă, în iarba moale a câmpului; și să fie udat cu
roua cerului și să [fie] porția lui cu fiarele câmpului, până când
șapte timpuri vor trece peste el; **24** Aceasta [este] interpretarea,
împărate și acesta [este] hotărârea celui Preaînalt, care a venit
peste domnul meu împăratul: **25** Te vor alunga dintre oameni și
locuința ta va fi cu fiarele câmpului și te vor face să mănânci
iarbă ca boii și te vor uda cu roua cerului și șapte timpuri
vor trece peste tine, până când vei cunoaște că cel Preaînalt
domnește în împărăția oamenilor și o dă oricui voiește. **26** Și
pentru că au poruncit să lase buturuga cu rădăcinile copacului,
împărăția ta îți va fi sigură, după ce vei fi cunoscut că cerurile
domnesc. **27** De aceea, împărate, să îți fie bine primit sfatul
meu și încetează păcatele tale, făcând dreptate; și nelegiuirile
tale, arătând milă celor săraci; poate va fi o lungire a liniștii tale.
28 Toate acestea au venit peste împăratul Nebucadnețar. **29**
La sfârșitul a douăsprezece luni umbla prin palatul împărăției
Babilonului. **30** Împăratul a vorbit și a spus: Nu este acesta
marele Babilon, pe care eu l-am construit pentru casa împărăției
prin tăria puterii mele și pentru onoarea maiestății mele? **31** În
timp ce cuvântul [era încă] în gura împăratului, a căzut o voce
din cer, [spunând:] Împărate Nebucadnețar, ție ți se spune:
Împărăția este îndepărtată de la tine. **32** Și te vor alunga dintre
oameni și locuința ta [va fi] cu fiarele câmpului; te vor face
să mănânci iarbă ca boii și șapte timpuri vor trece peste tine,
până când vei cunoaște că cel Preaînalt domnește în împărăția

oamenilor și o dă oricui voiește. **33** În același moment s-a împlinit
aceasta peste Nebucadnețar și a fost alungat dintre oameni și a
mâncat iarbă ca boii și trupul lui a fost udat cu roua cerului, până
când perii lui au crescut ca [penele] acvilelor și unghiile lui ca
[ghearele] păsărilor. **34** Și la sfârșitul zilelor eu, Nebucadnețar,
mi-am ridicat ochii spre cer și înțelegerea mi s-a întors și am
binecuvântat pe cel Preaînalt și l-am lăudat și l-am onorat pe cel
ce trăiește pentru totdeauna, a cărui domnie [este] o domnie
veșnică și împărăția lui [este] din generație în generație; **35** Și
toți locuitorii pământului [sunt] considerați ca nimic; și el face
conform voii lui în oștirea cerului și [printre] locuitorii pământului;
și nimeni nu poate opri mâna lui, sau să îi spună: Ce faci? **36** În
același timp rațiunea mi s-a întors; și pentru gloria împărăției
mele, onoarea mea și strălucirea mi s-au întors; și sfătuitorii mei
și domnii mei m-au căutat; și am fost întemeiat în împărăția mea
și mi s-a adăugat o maiestate aleasă. **37** Acum eu Nebucadnețar
laud și înalț și onorez pe Împăratul cerului, ale cărui lucrări toate
[sunt] adevăr și căile lui judecată; și pe cei ce umblă în mândrie
este în stare să îi doboare.

5 Împăratul Belșațar a făcut un mare ospăț pentru o mie dintre
domnii lui și a băut vin înaintea celor o mie. **2** Belșațar, în timp ce
gusta vinul, a poruncit să aducă vasele de aur și argint pe care
tatăl său Nebucadnețar le scosese din templul din Ierusalim;
pentru ca împăratul și prinții lui, soțiile lui și concubinele lui, să
bea din ele. **3** Atunci au adus vasele din aur care au fost scoase
din templul casei lui Dumnezeu din Ierusalim; și împăratul și
prinții lui, soțiile lui și concubinele lui, au băut din ele. **4** Au băut
vin și au lăudat dumnezeii din aur și din argint, din aramă, din fier,
din lemn și din piatră. **5** În același moment au ieșit degetele unei

mâini de om și au scris în partea opusă sfeșnicului pe tencuiala
peretelui din palatul împăratului; și împăratul a văzut partea
mâinii care scria. **6** Atunci înfățișarea împăratului s-a schimbat și
gândurile lui l-au tulburat, astfel încât i s-au dezlegat încheieturile
coapselor sale și genunchii i s-au lovit unul de altul. **7** Împăratul
a strigat cu [voce] tare să aducă astrologii, caldeenii și ghicitorii.
[Și] împăratul a vorbit și a spus înțelepților Babilonului: Oricine va
citi această scriere și îmi va arăta interpretarea ei, va fi îmbrăcat
cu stacojiu și [va avea] un lanț din aur la gâtul lui și va fi al
treilea domnitor în împărăție. **8** Atunci au intrat toți înțelepții
împăratului; dar nu au putut citi scrisul, nici să facă cunoscută
împăratului interpretarea lui. **9** Atunci împăratul Belșațar s-a
tulburat mult și înfățișarea lui s-a schimbat în el și domnii lui
au fost înmărmuriți. **10** [Și] împărăteasa, din cauza cuvintelor
împăratului și a domnilor lui, a venit în casa banchetului [și]
împărăteasa a vorbit și a spus: Împărate, să trăiești veșnic; să
nu te tulbure gândurile tale, nici nu lăsa înfățișarea ta să fie
schimbată; **11** Este un om în împărăția ta, în care [este] duhul
dumnezeilor sfinți; și în zilele tatălui tău lumină și înțelegere și
înțelepciune, ca înțelepciunea dumnezeilor, s-a găsit în el; pe el
împăratul Nebucadnețar tatăl tău, împăratul, [spun eu], tatăl tău
l-a făcut stăpân al magilor, astrologilor, caldeenilor [și] ghicitorilor;
12 Căci un duh ales și cunoaștere și înțelegere, interpretare de
vise și arătare de vorbe grele și dezlegarea îndoielilor, s-au găsit
în acest Daniel, pe care împăratul l-a numit Belteșațar; acum să
fie chemat Daniel, iar el va arăta interpretarea. **13** Atunci Daniel
a fost adus înaintea împăratului. [Și] împăratul a vorbit și i-a spus
lui Daniel: [Ești] tu acel Daniel, care [ești] dintre copiii captivității
lui Iuda, pe care împăratul, tatăl meu, i-a scos din Iudeea? **14** Și

am auzit despre tine, că duhul dumnezeilor [este] în tine și [că]
lumină și înțelegere și aleasă înțelepciune se găsește în tine. **15**
Și acum înțelepții, astrologii, au fost aduși înaintea mea, ca să
citească această scriere și să îmi facă cunoscută interpretarea
ei; dar nu au putut să arate interpretarea lucrului; **16** Și am auzit
despre tine, că poți face interpretări și să dezlegi îndoieli; acum
dacă poți să citești scrisul și să îmi faci cunoscută interpretarea
lui, vei fi îmbrăcat în stacojiu și vei avea un lanț din aur la gâtul
tău și vei fi al treilea domnitor în împărăție. **17** Atunci Daniel a
răspuns și a zis înaintea împăratului: Să îți rămână ție darurile
și dă răsplățile tale altuia; totuși voi citi scrierea împăratului și
îi voi face cunoscută interpretarea. **18** Împărate, Dumnezeul
cel preaînalt i-a dat lui Nebucadnețar tatăl tău o împărăție și
maiestate și glorie și onoare; **19** Și pentru maiestatea pe care i-a
dat-o, toate popoarele, națiunile și limbile, au tremurat și s-au
temut înaintea lui; pe cine voia, ucidea; și pe cine voia, ținea în
viață; și pe cine voia, înălța; și pe cine voia, umilea. **20** Dar
când i s-a înălțat inima și i s-a împietrit mintea în mândrie, a fost
deposedat de tronul lui împărătesc și i-au luat gloria; **21** Și a
fost alungat dintre fiii oamenilor; și inima lui a fost făcută ca a
fiarelor și locuința lui [a fost] cu măgarii sălbatici; l-au hrănit cu
iarbă ca pe boi și trupul i-a fost udat cu roua cerului; până când
a cunoscut că Dumnezeul cel preaînalt a domnit în împărăția
oamenilor și [că] rânduiește peste ea pe oricine voiește. **22** Și tu,
Belșațar, fiul lui, nu ți-ai umilit inima, cu toate că ai cunoscut
toate acestea; **23** Ci te-ai ridicat împotriva Domnului cerului;
iar ei au adus vasele casei lui înaintea ta și tu și domnii tăi,
soțiile tale și concubinele tale, ați băut vin din ele; și ai lăudat
dumnezeii din argint și aur, din aramă, fier, lemn și piatră, care

nu văd, nici nu aud, nici nu cunosc; și pe Dumnezeul în a cărui
mână [este] suflarea ta și ale căruia [sunt] toate căile tale, tu, nu
l-ai glorificat; **24** Atunci a fost trimisă partea de mână de la el; și
această scriere a fost scrisă. **25** Și aceasta [este] scrierea care a
fost scrisă, MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. **26** Aceasta [este]
interpretarea lucrului: MENE: Dumnezeu a numărat împărăția
ta și a sfârșit-o. **27** TEKEL: Ești cântărit în balanțe și ești în
lipsă. **28** PERES: Împărăția ta este divizată și dată mezilor și
perșilor. **29** Atunci Belșațar a poruncit și l-au îmbrăcat pe Daniel
în stacojiu și [au pus] un lanț din aur la gâtul său și au făcut
o proclamație referitoare la el, ca el să fie al treilea domnitor
în împărăție. **30** În acea noapte a fost ucis Belșațar, împăratul
caldeenilor. **31** Și Darius, medul, a luat împărăția, [fiind] aproape
de șaizeci și doi de ani.

6 I-a plăcut lui Darius să pună peste împărăție o sută douăzeci
de prinți, care să fie peste întreaga împărăție; **2** Și peste aceștia,
trei președinți, dintre care Daniel [era] primul; ca prinții să le
dea socoteală, iar împăratul să nu aibă pagubă. **3** Atunci acest
Daniel a fost preferat peste președinți și prinți, deoarece un
duh ales [era] în el; și împăratul s-a gândit să îl pună peste
întreg domeniul. **4** Atunci președinții și prinții au căutat să
găsească ocazie împotriva lui Daniel referitor la împărăție; dar
nu au putut afla nici ocazie, nici vină; întrucât [era] credincios,
nu s-a aflat în el nici eroare nici greșeală. **5** Atunci acești
oameni au spus: Nu vom găsi vreo ocazie împotriva acestui
Daniel, decât dacă [o] găsim împotriva lui referitor la legea
Dumnezeului său. **6** Atunci acești președinți și prinți s-au adunat
la împărat și i-au spus astfel: Împărate Darius, să trăiești veșnic.
7 Toți președinții împărăției, guvernatorii și prinții, sfătuitorii și

căpeteniile, s-au sfătuit împreună pentru a întemeia un edict
împărătesc și pentru a face o hotărâre fermă, ca oricine va
face o cerere vreunui Dumnezeu sau om, pentru treizeci de
zile, altuia decât ție, împărate, să fie aruncat în groapa leilor. **8**
Acum împărate, întemeiază hotărârea și semnează înscrisul,
ca să nu fie schimbat, conform legii mezilor și perșilor, care
nu se schimbă. **9** Astfel împăratul Darius a semnat scrierea
și hotărârea. **10** Și când Daniel a cunoscut că înscrisul a fost
semnat, a intrat în casa lui; și ferestrele lui fiind deschise în
camera lui spre Ierusalim, a îngenuncheat pe genunchii săi de
trei ori pe zi și s-a rugat și a adus mulțumiri înaintea Dumnezeului
său, cum a făcut mai înainte. **11** Atunci acești bărbați s-au
adunat și l-au găsit pe Daniel rugându-se și făcând cerere
înaintea Dumnezeului său. **12** Atunci s-au apropiat și au vorbit
înaintea împăratului referitor la hotărârea împăratului: Nu ai
semnat o hotărâre, ca fiecare om care va face [o cerere] vreunui
Dumnezeu sau om timp de treizeci de zile, altuia decât ție,
împărate, va fi aruncat în groapa leilor? Împăratul a răspuns și
a zis: Lucrul [este] adevărat, conform legii mezilor și perșilor,
care nu se schimbă. **13** Iar ei au răspuns și au zis înaintea
împăratului: Acel Daniel, [care] este dintre copiii captivității lui
Iuda, nu te ia în considerare, împărate, nici hotărârea pe care ai
semnat-o, ci își face cererea de trei ori pe zi. **14** Atunci împăratul,
când a auzit [aceste] cuvinte, a fost foarte nemulțumit de el
însuși și [și]-a îndreptat inima spre Daniel pentru a-l elibera; și a
ostenit până la apusul soarelui să îl elibereze. **15** Atunci acești
oameni s-au adunat la împărat și au spus împăratului: Să știi,
împărate, că legea mezilor și perșilor [este]: Că nicio hotărâre
sau edict pe care împăratul îl întemeiază nu poate fi schimbat.

16 Atunci împăratul a poruncit și l-au adus pe Daniel și [l-]au
aruncat în groapa leilor. Împăratul a vorbit și i-a spus lui Daniel:
Dumnezeul tău pe care îl servești continuu, el te va elibera. **17**
Și o piatră a fost adusă și așezată pe gura gropii; și împăratul a
sigilat-o cu propriul sigiliu și cu sigiliul domnilor lui; ca hotărârea,
referitoare la Daniel, să nu fie schimbată. **18** Atunci împăratul s-a
întors la palatul său și a petrecut noaptea postind, nici nu au fost
aduse instrumente de muzică înaintea lui și somnul i-a fugit. **19**
Atunci împăratul s-a sculat dimineața foarte devreme și a mers
în grabă la groapa leilor. **20** Și când s-a apropiat de groapă, a
strigat la Daniel cu voce plângătoare [și] împăratul a vorbit și i-a
spus lui Daniel: Daniele, servitor al Dumnezeului cel viu, a fost
Dumnezeul tău, pe care îl servești continuu, în stare să te scape
de lei? **21** Atunci Daniel a spus împăratului: Împărate, să trăiești
veșnic. **22** Dumnezeul meu a trimis pe îngerul său și a închis
gurile leilor ca să nu mă vatăme, întrucât s-a găsit nevinovăție în
mine înaintea lui; și de asemenea înaintea ta, împărate, nu am
făcut vătămare. **23** Atunci împăratul s-a bucurat peste măsură
pentru el și le-a poruncit să îl scoată pe Daniel din groapă. Astfel
Daniel a fost scos din groapă și niciun fel de vătămare nu s-a
găsit asupra lui, deoarece el a crezut în Dumnezeul său. **24**
Și împăratul a poruncit și au adus pe acei oameni care l-au
acuzat pe Daniel și [i-]au aruncat în groapa leilor, pe ei, pe copiii
lor și pe soțiile lor; și leii i-au apucat și le-au frânt toate oasele
în bucăți înainte ca ei să ajungă la fundul gropii. **25** Atunci
împăratul Darius a scris tuturor popoarelor, națiunilor și limbilor
care locuiesc pe tot pământul: Pacea să vă fie înmulțită. **26** Eu
dau o hotărâre: Ca în fiecare domnie a împărăției mele oamenii
să tremure și să se teamă înaintea Dumnezeului lui Daniel;

căci el [este] Dumnezeul cel viu și neclintit pentru totdeauna și
împărăția sa nu va fi distrusă și domnia lui [va fi] până la sfârșit.
27 El eliberează și salvează și lucrează semne și minuni în cer și
pe pământ, el care a eliberat pe Daniel din puterea leilor. **28** Și
acest Daniel a prosperat sub domnia lui Darius și sub domnia lui
Cirus persanul.

7 În anul întâi al lui Belșațar împărat al Babilonului Daniel a avut
un vis și viziuni ale capului său pe patul său; atunci a scris visul
[și] a spus suma acestor lucruri. **2** Daniel a vorbit și a spus: Am
văzut în viziunea mea în noapte și, iată, cele patru vânturi ale
cerului s-au luptat pe marea cea mare. **3** Și patru fiare mari
au ieșit din mare, diferite una de alta. **4** Prima [era] ca un leu
și avea aripi de acvilă; am privit până când aripile ei au fost
smulse și a fost ridicată de pe pământ și făcută să stea pe
picioare ca un om și i-a fost dată o inimă de om. **5** Și, iată,
o altă fiară, a doua, asemănătoare unui urs, și s-a ridicat pe
o parte și [avea] trei coaste în gura ei între dinții ei; și ei i-au
spus astfel: Ridică-te, mănâncă multă carne. **6** După aceasta
am privit și, iată, o alta, ca un leopard, care avea pe spatele ei
patru aripi ale unei păsări; fiara avea de asemenea patru capete;
și i s-a dat dominație. **7** După aceasta am văzut în viziunile
nopții și, iată, o a patra fiară, înspăimântătoare și vânjoasă și
peste măsură de tare; și avea dinți mari de fier; mânca și rupea
în bucăți și călca rămășița în picioare; și [era] diferită de toate
fiarele care [au fost] înaintea ei; și avea zece coarne. **8** Am
privit cu atenție coarnele și, iată, a ieșit printre ele un alt corn
mic, înaintea căruia erau trei dintre primele coarne smulse de la
rădăcini; și, iată, în acest corn [erau] ochi ca ochii omului și o
gură vorbind lucruri mari. **9** Am privit până când tronurile au fost

dărâmate și Bătrânul de zile a șezut, îmbrăcămintea lui [era]
albă ca zăpada și părul capului său ca lâna pură; tronul său [era
ca] flacăra încinsă [și] roțile lui [ca] foc arzând. **10** Un pârâu
încins a curs și a ieșit dinaintea lui; o mie de mii i-au servit și de
zece mii de ori zece mii au stat în picioare înaintea lui; judecata
a fost ținută și cărțile au fost deschise. **11** Am privit atunci din
cauza vocii marilor cuvinte pe care cornul le vorbea; am privit
până când fiara a fost ucisă și trupul ei nimicit și dat flăcării
arzânde. **12** Cât despre restul fiarelor, li s-a luat domnia; totuși
viețile lor au fost prelungite pentru un anotimp și un timp. **13** Am
văzut în viziunile nopții și, iată, [unul] ca Fiul omului a venit cu
norii cerului și a venit la Bătrânul de zile și l-au adus aproape,
înaintea lui. **14** Și i s-a dat domnie și glorie și o împărăție, ca
toate popoarele, națiunile și limbile să îl servească; domnia lui
[este] o domnie veșnică, ce nu va trece și împărăția sa [una]
care nu va fi distrusă. **15** Eu, Daniel, am fost întristat în duhul
meu în mijlocul trupului [meu] și viziunile capului meu m-au
tulburat. **16** M-am apropiat de unul dintre cei care stăteau acolo
și l-am întrebat adevărul despre toate acestea. Astfel mi-a spus
și m-a făcut să cunosc interpretarea lucrurilor. **17** Aceste fiare
mari, care sunt patru, [sunt] patru împărați, [care] se vor ridica
din pământ. **18** Dar sfinții celui Preaînalt vor lua împărăția și vor
stăpâni împărăția pentru totdeauna, chiar pentru totdeauna și
întotdeauna. **19** Atunci am voit să cunosc adevărul despre cea
de-a patra fiară, care era diferită de toate celelalte, peste măsură
de înspăimântătoare, a cărei dinți [erau din] fier și unghiile ei
[din] aramă; [care] a mâncat, a rupt în bucăți și a călcat rămășița
în picioare; **20** Și despre cele zece coarne care [erau] în capul ei
și [despre] celălalt care ieșise și înaintea căruia trei au căzut;

chiar [despre] acel corn care avea ochi și o gură ce vorbea
lucruri mari, a cărui privire [era] mai tare decât a tovarășilor
săi. **21** Am privit și același corn a făcut război cu sfinții și i-a
învins; **22** Până când Bătrânul de zile a venit și le-a fost dată
judecata sfinților celui Preaînalt; și a venit timpul că sfinții au
stăpânit împărăția. **23** Astfel a spus el: Cea de-a patra fiară
va fi a patra împărăție pe pământ, care va fi diferită de toate
împărățiile și va mânca întregul pământ și îl va călca și îl va
sparge în bucăți. **24** Și cele zece coarne din această împărăție
[sunt] zece împărați [care] se vor ridica; și un altul se va ridica
după ei; și va fi diferit de primul și va supune trei împărați. **25** Și
el va vorbi cuvinte [mari] împotriva celui Preaînalt și va obosi
pe sfinții celui Preaînalt și va gândi să schimbe timpurile și
legile; iar ei vor fi dați în mâna lui până la un timp și timpuri și
împărțirea timpului. **26** Dar judecata se va așeza și ei îi vor lua
domnia, pentru a o mistui și a [o] distruge până la sfârșit. **27** Și
împărăția și domnia și măreția împărăției sub întregul cer vor fi
date poporului sfinților celui Preaînalt, a cărui împărăție [este] o
împărăție veșnică; și toate domniile îl vor servi și vor asculta
de el. **28** Aici [este] sfârșitul acestui lucru. Cât despre mine,
Daniel, gândurile mele m-au tulburat mult și înfățișarea mea s-a
schimbat în mine; dar am ținut acest lucru în inima mea.

8 În anul al treilea al domniei împăratului Belșațar o viziune mi-
a apărut mie, Daniel, după cea care mi-a apărut la început. **2**
Și am văzut în viziune; și s-a întâmplat, când am văzut, că eu
[eram] la Susa [în] palat, care [este] în provincia Elam; și am
văzut în viziune și eram lângă râul Ulai. **3** Atunci mi-am ridicat
ochii și am văzut și, iată, un berbece, care avea [două] coarne,
stătea în picioare în fața râului; și cele [două] coarne [erau]

înalte; dar unul [era] mai înalt ca celălalt și cel mai înalt a ieșit
ultimul. **4** Am văzut berbecele împungând spre vest și spre nord
și spre sud; încât nicio fiară nu putea sta înaintea lui, nici [nu era
vreunul] să elibereze din mâna lui; iar el a făcut conform voii lui
și a devenit mare. **5** Și pe când priveam cu atenție, iată, un țap
a ieșit dinspre vest peste fața întregului pământ și nu a atins
pământul; și țapul [avea] un corn însemnat între ochii lui. **6** Și a
venit la berbecele care avea [două] coarne, pe care l-am văzut
stând în picioare în fața râului și a fugit spre el în furia puterii lui.
7 Și l-am văzut apropriindu-se de berbece și a fost împins de
amărăciune împotriva lui și a lovit berbecele și i-a rupt cele două
coarne ale lui; și nu era putere în berbece să stea în picioare
înaintea lui, ci l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare; și nu
era nimeni să scape berbecele din mâna lui. **8** De aceea țapul a
crescut foarte mare; și când a fost puternic, marele corn a fost
rupt; și în locul lui au ieșit patru [coarne] însemnate spre cele
patru vânturi ale cerului. **9** Și din unul dintre ele a ieșit un corn
mic, care a crescut foarte mare, spre sud și spre est și spre
[țara] plăcută. **10** Și a crescut mare până la oștirea cerului; și a
aruncat [câtva] din oaste și din stele la pământ și le-a călcat în
picioare. **11** Da, s-a preamărit chiar până la prințul oștirii și prin
el [sacrificiul] zilnic a fost luat și locul sanctuarului său a fost
dărâmat. **12** Și o oaste [i-]a fost dată împotriva [sacrificiului]
zilnic, din cauza fărădelegii și a aruncat adevărul la pământ; și a
lucrat și a prosperat. **13** Atunci am auzit un sfânt vorbind și un
alt sfânt a spus acelui [sfânt] care a vorbit: Cât de lungă [va fi]
viziunea [referitoare] la [sacrificiul] zilnic și fărădelegea pustiirii,
pentru a da și sanctuarul și oștirea să fie călcate în picioare? **14**
Și mi-a spus: Până la două mii trei sute de zile; atunci sanctuarul

va fi curățat. **15** Și s-a întâmplat, când eu, Daniel, am văzut
viziunea și am căutat înțelesul că iată, [cineva] a stat în picioare
înaintea mea ca înfățișarea unui om. **16** Și am auzit vocea unui
om între [malurile] Ulaiului, care a strigat și a spus: Gabriel, fă
pe acest [om] să înțeleagă viziunea. **17** Astfel el s-a apropiat de
[locul] unde am stat; și când a venit m-am înfricoșat și am căzut
cu fața la pământ; dar el mi-a spus: Înțelege, fiu al omului, că
viziunea [este] pentru timpul sfârșitului. **18** Și în timp ce vorbea
cu mine, eram într-un somn adânc cu fața mea spre pământ; dar
el m-a atins și m-a ridicat să stau drept în picioare. **19** Și a spus:
Iată, te voi face să cunoști ce va fi la sfârșitul indignării, căci la
timpul rânduit [va fi] sfârșitul. **20** Berbecele pe care l-ai văzut
având [două] coarne [sunt] împărații Mediei și Persiei. **21** Și
țapul păros [este] împăratul Greciei; și marele corn dintre ochii
lui [este] primul împărat. **22** Și acesta fiind rupt, patru s-au ridicat
în locul lui, patru împărății se vor ridica din națiune, dar nu în
puterea lui. **23** Și în timpul de pe urmă al împărăției lor, după
ce călcătorii [de lege] vor ajunge la plinătate, se va ridica un
împărat cu o înfățișare aspră care înțelege vorbe adânci. **24**
Și puterea lui va fi mare, dar nu prin propria lui putere; și va
distruge [în chip] uimitor; și va prospera și va lucra și va nimici
poporul cel puternic și sfânt. **25** Și prin politica sa de asemenea
va face viclenia să prospere în mâna sa; și [se] va preamări în
inima sa și prin pace va nimici pe mulți; el de asemenea se va
ridica împotriva Prințului prinților; dar va fi frânt fără mână. **26** Și
viziunea serii și dimineții ce s-a spus [este] adevărată; de aceea
închide viziunea; căci [va fi așa] pentru multe zile. **27** Și eu,
Daniel, am leșinat și am fost bolnav [câteva] zile; după aceea m-

am ridicat și am făcut afacerile împăratului; și mă minunam de
viziune, dar nu a priceput-[o] nimeni.

9 În anul întâi al lui Darius fiul lui Ahașveroș, din sămânța
mezilor, care a fost făcut împărat peste domeniul caldeenilor;
2 În anul întâi al domniei lui, eu, Daniel, am înțeles din cărți
că numărul anilor pentru care fusese cuvântul DOMNULUI
către profetul Ieremia, pentru împlinirea pustiirilor Ierusalimului,
era șaptezeci de ani. **3** Și mi-am îndreptat fața către Domnul
Dumnezeu, să caut prin rugăciune și cerere, cu postire și pânză
de sac și cenușă. **4** Și m-am rugat DOMNULUI Dumnezeul meu
și am mărturisit și am spus: Doamne, marele și înfricoșătorul
Dumnezeu, ce ține legământul și mila pentru cei ce îl iubesc și
pentru cei ce țin poruncile lui; **5** Noi am păcătuit și am făcut
nelegiuire și ne-am purtat cu stricăciune și ne-am răzvrătit, prin
îndepărtarea de preceptele tale și de judecățile tale; **6** Și nu am
dat ascultare servitorilor tăi profeții, care au vorbit în numele tău
împăraților noștri, prinților noștri și părinților noștri și întregului
popor al țării. **7** A ta, Doamne, [este] dreptatea iar a noastră
[este] rușinea fețelor, ca în această zi; bărbaților din Iuda și
locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, [care sunt] aproape
și [care sunt] departe, prin toate țările unde i-ai alungat din
cauza fărădelegii lor prin care au încălcat legea împotriva ta. **8**
Doamne, a noastră [este] rușinea feței, a împăraților noștri, a
prinților noștri și a părinților noștri, deoarece am încălcat [legea]
împotriva ta. **9** La Domnul Dumnezeul nostru [sunt] îndurări și
iertări, cu toate că ne-am răzvrătit împotriva lui; **10** Și nu am
ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeul nostru, să umblăm în
legile lui, pe care le-a pus înaintea servitorilor lui, profeții. **11**
Da, tot Israelul a încălcat legea ta, prin îndepărtare, ca să nu

asculte de vocea ta; de aceea blestemul este turnat peste noi
și jurământul care [este] scris în legea lui Moise servitorul lui
Dumnezeu, deoarece am păcătuit împotriva lui [Dumnezeu]. **12**
Și el a întărit cuvintele lui, pe care le-a vorbit împotriva noastră și
împotriva judecătorilor noștri care ne-au judecat, aducând asupra
noastră un mare rău, căci sub întreg cerul nu s-a făcut cum s-a
făcut asupra Ierusalimului. **13** Precum [este] scris în legea lui
Moise, tot acest rău a venit peste noi, totuși nu ne-am făcut
rugăciunea înaintea DOMNULUI Dumnezeul nostru, ca să ne
întoarcem de la nelegiuirile noastre și să înțelegem adevărul tău.
14 De aceea DOMNUL a vegheat asupra răului și l-a adus asupra
noastră, fiindcă DOMNUL Dumnezeul nostru [este] drept în toate
lucrările lui pe care le face, căci nu am ascultat de vocea lui. **15**
Și acum, Doamne Dumnezeul nostru, care ai scos poporul tău
afară din țara Egiptului cu o mână puternică și ți-ai făcut renume,
ca în această zi; noi am păcătuit, am lucrat cu stricăciune. **16**
Doamne, conform tuturor dreptăților tale, te implor, să fie mânia
și furia ta întoarse de la cetatea ta Ierusalim, muntele tău sfânt,
deoarece pentru păcatele noastre și pentru nelegiuirile părinților
noștri, Ierusalimul și poporul tău [au ajuns să fie de] ocară
pentru toți [cei] din jurul nostru. **17** Acum, de aceea, Dumnezeul
nostru, ascultă rugăciunea servitorului tău și cererile lui, și pentru
Domnul fă să strălucească fața ta peste sanctuarul tău pustiu.
18 Dumnezeul meu, apleacă-ți urechea și ascultă; deschide-
ți ochii și privește pustiirile noastre și cetatea chemată după
numele tău, fiindcă noi nu prezentăm cererile noastre înaintea
ta din cauza faptelor noastre drepte, ci din cauza îndurărilor
tale mari. **19** Doamne, ascultă; Doamne, iartă; Doamne, dă
ascultare și lucrează; nu întârzia, pentru tine, Dumnezeul meu,

fiindcă cetatea ta și poporul tău sunt chemați după numele tău.
20 Și în timp ce vorbeam și mă rugam și mărturiseam păcatul
meu și păcatul poporului meu Israel și prezentam cererea mea
înaintea DOMNULUI Dumnezeul meu pentru muntele sfânt al
Dumnezeului meu; **21** Da, în timp ce încă vorbeam în rugăciune,
bărbatul Gabriel, pe care l-am văzut în viziunea de la început,
fiindu-i [poruncit] să zboare iute, m-a atins pe la timpul ofrandei
de seară. **22** Și [mi-]a dat de înțeles și a vorbit cu mine și a
spus: Daniele, am venit acum să îți dau pricepere și înțelegere.
23 La începutul cererilor tale a ieșit porunca și am venit să [îți]
arăt; fiindcă tu [ești] foarte mult iubit; de aceea înțelege acest
lucru și ia aminte la viziune. **24** Șaptezeci de săptămâni sunt
hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale sfinte, pentru
a sfârși fărădelegea și pentru a pune capăt păcatelor și pentru a
face împăcare pentru nelegiuire și pentru a aduce dreptatea
veșnică și pentru a sigila viziunea și profeția și pentru a unge
pe cel Preasfânt. **25** Să știi de aceea și să înțelegi, [că] de la
ieșirea poruncii de a restaura și de a construi Ierusalimul până
la Mesia Prințul [vor fi] șapte săptămâni și șaizeci și două de
săptămâni; strada va fi construită din nou și zidul, chiar în timpuri
de necaz. **26** Și după șaizeci și două de săptămâni Mesia va
fi stârpit, dar nu pentru el însuși; și poporul prințului care va
veni va distruge cetatea și sanctuarul; și sfârșitul lor [va fi] cu
un potop și până la sfârșitul războiului, pustiiri sunt hotărâte.
27 Și el va confirma legământul cu mulți pentru o săptămână;
și în mijlocul săptămânii el va face ca sacrificiul și ofranda să
înceteze și din cauza împrăștierii urâciunilor [îl] va pustii, chiar
până la mistuire și ce s-a hotărât se va turna peste cel pustiit.

10 În anul al treilea al lui Cirus, împăratul Persiei, un lucru i-a
fost revelat lui Daniel, celui ce i s-a pus numele Belteșațar; și
lucrul [era] adevărat, dar timpul rânduit [a fost] lung și el a înțeles
lucrul și a avut înțelegerea viziunii. **2** În acele zile eu, Daniel, am
jelit trei săptămâni întregi. **3** Nu am mâncat pâine plăcută, nici
nu a intrat carne sau vin în gura [mea], nici nu m-am uns deloc,
până când nu au trecut trei săptămâni întregi. **4** Și în a douăzeci
și patra zi a primei luni, când eram lângă marele râu, care [este]
Hidechel; **5** Atunci mi-am ridicat ochii și am privit și, iată, un
anumit om îmbrăcat în in, a cărui coapse [erau] încinse cu aur
pur din Ufaz; **6** Trupul lui de asemenea [era] ca berilul și fața lui
ca înfățișarea fulgerului și ochii lui ca lămpi de foc și brațele și
picioarele lui de culoarea aramei lustruite și vocea cuvintelor lui
ca vocea unei mulțimi. **7** Și doar eu, Daniel, am văzut viziunea,
fiindcă oamenii care erau cu mine nu au văzut viziunea; dar un
mare tremur a căzut peste ei, încât au fugit să se ascundă. **8** De
aceea am fost lăsat singur și am văzut această mare viziune și
nu a rămas tărie în mine, căci frumusețea mea s-a schimbat în
mine în putrezire și nu am păstrat tărie [în mine]. **9** Totuși am
auzit vocea cuvintelor lui; și când am auzit vocea cuvintelor
lui, atunci am fost într-un somn adânc pe fața mea și fața mea
spre pământ. **10** Și, iată, o mână m-a atins, care m-a așezat pe
genunchii mei și [pe] palmele mâinilor mele. **11** Și el mi-a spus:
Daniele, bărbat foarte mult iubit, înțelege cuvintele pe care ți le
vorbesc și stai drept în picioare, căci la tine sunt acum trimis. Și
după ce mi-a spus acest cuvânt, am stat în picioare tremurând.
12 Atunci el mi-a spus: Nu te teme, Daniele: fiindcă din prima
zi când ți-ai pus inima să înțelegi și să te disciplinezi înaintea
Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite, iar eu am venit

datorită cuvintelor tale. **13** Dar prințul împărăției Persiei mi s-a
împotrivit douăzeci și una de zile, dar, iată, Mihail, unul dintre
mai marii prinților, a venit să mă ajute; și am rămas acolo cu
împărații Persiei. **14** Am venit acum să te fac să înțelegi ce se va
întâmpla poporului tău în zilele de pe urmă: căci totuși viziunea
[este] pentru [multe] zile. **15** Și după ce mi-a vorbit astfel de
cuvinte, mi-am așezat fața spre pământ și am amuțit. **16** Și, iată,
[unul] ca asemănarea fiilor oamenilor mi-a atins buzele; atunci
mi-am deschis gura și am vorbit și i-am spus celui ce stătea
înaintea mea: Domnul meu, prin viziune întristările mele s-au
întors asupra mea și nu am păstrat tărie [în mine]. **17** Și cum
poate servitorul domnului meu să vorbească cu domnul meu?
Deoarece cât despre mine, dintr-odată nu a rămas tărie în mine,
nici nu mai este suflare în mine. **18** Atunci a venit din nou și m-a
atins [unul] ca înfățișarea unui om și m-a întărit, **19** Și a spus:
Bărbate foarte mult iubit, nu te teme, pace ție, fii tare, da, fii tare.
Și după ce mi-a vorbit, am fost întărit și am spus: Să vorbească
domnul meu, fiindcă m-ai întărit. **20** Atunci el a spus: Știi de
ce am venit la tine? Și acum mă voi întoarce să lupt cu prințul
Persiei; și când voi pleca, iată, prințul Greciei va veni. **21** Dar îți
voi arăta ceea ce este notat în scriptura adevărului; și niciunul
nu rămâne tare alături de mine în aceste lucruri, decât Mihail,
prințul tău.

11 De asemenea, eu, în anul întâi al lui Darius medul, eu am
stat să îl îmbărbătez și să îl întăresc. **2** Și acum îți voi arăta
adevărul. Iată, se vor ridica în picioare încă trei împărați în
Persia; și al patrulea va fi mult mai bogat decât [ei] toți; și prin
tăria lui, prin bogățiile sale, va stârni pe toți împotriva domeniului
Greciei. **3** Și un împărat puternic se va ridica în picioare, care

va stăpâni cu mare stăpânire și va face conform voinței sale.
4 Și când se va ridica în picioare, împărăția lui va fi frântă și
va fi împărțită spre cele patru vânturi ale cerului; și nu pentru
posteritatea lui, nici conform domniei sale, pe care a condus-
o; fiindcă împărăția lui va fi smulsă și dată altora, în afară de
aceștia. **5** Și împăratul sudului va fi tare și [unul] dintre prinții lui;
și va fi tare peste el și va avea stăpânire; stăpânirea lui [va fi] o
stăpânire mare. **6** Și la sfârșitul anilor, ei se vor alătura; căci
fiica împăratului sudului va veni la împăratul nordului să facă o
înțelegere; dar ea nu va păstra puterea brațului; nici nu va sta el
în picioare, nici brațul său; ci ea va fi dată și cei care au adus-o
și cel care a născut-o și cel care a întărit-o în [acele] timpuri.
7 Dar dintr-un lăstar al rădăcinii ei se va ridica [unul] în locul
lui, care va veni cu armată și va intra în fortăreața împăratului
nordului și se va purta rău împotriva lor și va învinge; **8** Și de
asemenea va duce în Egipt captivi pe dumnezeii lor, cu prinții lor
și cu vasele lor prețioase din argint și din aur; și el va dăinui [mai
mulți] ani decât împăratul nordului. **9** Astfel împăratul sudului va
veni în împărăția [lui și] se va întoarce în propria țară. **10** Dar fiii
lui vor fi stârniți și vor aduna o mulțime de mari forțe; și [unul] va
veni negreșit și se va revărsa și va trece, atunci se va întoarce
și va fi stârnit, până la fortăreața lui. **11** Și împăratul sudului
va fi împins de amărăciune și va ieși și se va lupta cu el, cu
împăratul nordului; și va ridica o mare mulțime; iar mulțimea va
fi dată în mâna lui. **12** [Și] după ce va fi luat mulțimea, inima
lui se va înălța; și va doborî [multe] zeci de mii, dar nu va fi
întărit [prin aceasta]. **13** Căci împăratul nordului se va întoarce
și va ridica o mulțime mai mare decât cea dinainte și va veni
negreșit după câțiva ani cu o mare armată și cu multe bogății.

14 Și în acele timpuri mulți se vor ridica împotriva împăratului
sudului; de asemenea jefuitorii poporului tău se vor înălța pentru
a întemeia viziunea; dar vor cădea. **15** Astfel împăratul nordului
va veni și va înălța un val de pământ și va lua cele mai fortificate
cetăți și brațele sudului nu vor rezista, nici poporul lui ales, nici
[nu va fi] tărie pentru a rezista. **16** Dar cel ce vine împotriva lui
va face conform propriei voințe și nimeni nu va sta în picioare
înaintea lui, iar el va sta în țara glorioasă, care prin mâna lui va fi
mistuită. **17** El de asemenea își va îndrepta fața să intre cu tăria
întregii lui împărății și cei integri cu el; astfel va face el și îi va da
lui fiica femeilor, corupând-o; dar ea nu va sta [de partea lui,]
nici nu va fi pentru el. **18** După aceasta își va întoarce fața spre
insule și va lua multe, dar un prinț va face să înceteze pentru
el ocara oferită de el; fără propria ocară el [o] va face să se
întoarcă asupra lui. **19** Atunci își va întoarce fața spre fortăreața
propriei țări, dar se va poticni și va cădea și nu va fi găsit. **20**
Atunci se va ridica în locul lui un ridicător de taxe [în] gloria
împărăției, dar în puține zile va fi nimicit, nici în mânie, nici în
bătălie. **21** Și în locul lui se va ridica o persoană nemernică,
căreia nu îi vor da onoarea împărăției; dar el va veni în pace și
va obține împărăția prin lingușiri. **22** Și cu brațele unui potop vor
fi ei potopiți dinaintea lui și vor fi frânți; da și prințul legământului.
23 Și după alianța [făcută] cu el, el va lucra înșelător, căci va
urca și va deveni tare cu popor puțin. **24** El va intra pașnic chiar
peste cele mai grase locuri ale provinciei; și va face [ce] părinții
lui nu au făcut, nici părinții părinților lui; va împrăștia printre ei
prada și jaf și bogății; [da,] și își va plănui uneltirile împotriva
întăriturilor, chiar pentru un timp. **25** Și își va stârni puterea și
curajul său împotriva împăratului sudului cu o armată mare; și

împăratul sudului va fi stârnit să se lupte cu o armată foarte
mare și puternică; dar el nu va sta în picioare, căci ei vor plănui
uneltiri împotriva lui. **26** Da, cei ce se hrănesc din porția mâncării
lui îl vor nimici și armata lui se va revărsa și mulți vor cădea
uciși. **27** Și ambele inimi ale acestor împărați [vor fi] să facă
ticăloșie și vor vorbi minciuni la o masă; dar nu va prospera,
căci totuși sfârșitul [va fi] la timpul rânduit. **28** Atunci el se va
întoarce în țara lui cu mari bogății; și inima lui [va fi] împotriva
legământului sfânt; și va face [lucruri mărețe și] se va întoarce
în propria țară. **29** La timpul rânduit se va întoarce și va veni
spre sud; dar nu va fi ca mai înainte, sau ca la sfârșit. **30** Căci
corăbiile Chitimului vor veni împotriva lui; de aceea va fi întristat
și se va întoarce și va avea indignare împotriva legământului
sfânt; astfel va face el; chiar se va întoarce și se va înțelege cu
cei care părăsesc legământul sfânt. **31** Și brațe vor sta de partea
lui, iar ei vor spurca sanctuarul tăriei și vor lua [sacrificiul] zilnic
și vor pune urâciunea care pustiește. **32** Și pe cei care se poartă
cu stricăciune împotriva legământului îi va corupe prin lingușiri,
dar poporul care cunoaște pe Dumnezeul său va fi tare și va
face [lucruri mărețe.] **33** Și cei ce înțeleg din popor vor instrui pe
mulți; totuși vor cădea prin sabie și prin flacără, prin captivitate și
prin pradă, [multe] zile. **34** Și după ce vor cădea, vor fi ajutați cu
un mic ajutor; dar mulți se vor lipi de ei cu lingușiri. **35** Și [unii]
dintre cei care înțeleg vor cădea, pentru a-i încerca și pentru a-[i]
curăța și pentru a-[i] albi, până la timpul sfârșitului, pentru că [va
fi] totuși pentru un timp rânduit. **36** Și împăratul va face conform
voinței lui; și se va înălța și se va preamări deasupra fiecărui
dumnezeu și va vorbi lucruri uimitoare împotriva Dumnezeului
dumnezeilor și va prospera până când indignarea se va împlini;

fiindcă ceea ce este hotărât va fi făcut. **37** Nici nu va lua aminte
la Dumnezeul părinților lui, nici dorința femeilor, nici nu va lua
aminte la vreun dumnezeu, fiindcă se va preamări deasupra
tuturor. **38** Dar va onora în locul lui pe Dumnezeul forțelor; și pe
un dumnezeu pe care părinții lui nu l-au cunoscut el [îl] va onora
cu aur și argint și cu pietre prețioase și lucruri plăcute. **39** Astfel
va face el în cele mai puternice întărituri cu un dumnezeu străin,
pe care îl va recunoaște [și] înmulți cu glorie; și îi va face să
stăpânească peste mulți și va împărți țara pentru câștig. **40** Și la
timpul sfârșitului împăratul sudului îl va împinge; și împăratul
nordului va veni împotriva lui ca un vârtej de vânt, cu care și cu
călăreți și cu multe corăbii; și va intra în țări și se va revărsa și
va trece. **41** Va intra de asemenea în țara glorioasă și multe
[țări] vor fi doborâte; dar aceștia vor scăpa din mâna lui: Edom
și Moab și măreția copiilor lui Amon. **42** Își va întinde mâna
și asupra țărilor și țara Egiptului nu va scăpa. **43** Ci va avea
putere peste tezaurele din aur și din argint și peste toate lucrurile
prețioase ale Egiptului și libienii și etiopienii [vor fi] la treptele
lui. **44** Dar vești dinspre est și dinspre nord îl vor tulbura; de
aceea va pleca cu mare furie să distrugă și să îndepărteze în
întregime pe mulți. **45** Și va întinde corturile palatului său între
mări în muntele sfânt [și] glorios; totuși va ajunge la sfârșitul său
și nimeni nu îl va ajuta.

12 Și în acel timp Mihail se va ridica, marele prinț care stă în
picioare pentru copiii poporului tău; și va fi un timp de necaz,
cum nu a mai fost de când a fost vreo națiune până la acel
timp; și în acel timp poporul tău va fi eliberat, fiecare ce va fi
găsit scris în carte. **2** Și mulți dintre cei care dorm în țărâna
pământului se vor trezi, unii la viață veșnică, și alții la rușine

[și] dispreț veșnic. **3** Și cei înțelepți vor străluci ca strălucirea
întinderii cerului; și cei ce întorc pe mulți la dreptate [vor străluci]
ca stelele pentru totdeauna și întotdeauna. **4** Dar tu, Daniele,
închide cuvintele și sigilează cartea până la timpul sfârșitului;
mulți vor alerga încoace și încolo și cunoașterea va fi înmulțită.
5 Atunci eu, Daniel, am privit și, iată, au stat în picioare alți doi,
unul de această parte a malului râului și celălalt de cealaltă parte
a malului râului. **6** Și [unul] a spus bărbatului îmbrăcat în in,
care [era] pe apele râului: Cât [va dura până la] sfârșitul acestor
minuni? **7** Și am auzit pe bărbatul îmbrăcat în in, care [era]
pe apele râului, când și-a ridicat mâna sa dreaptă și mâna sa
stângă la cer și a jurat prin cel care trăiește pentru totdeauna că
[aceasta va fi] pentru un timp, timpuri și o jumătate; și după ce
va fi împlinit împrăștierea puterii poporului sfânt, toate acestea
se vor termina. **8** Și am auzit, dar nu am înțeles; atunci am spus:
Domnul meu, care [va fi] sfârșitul acestora? **9** Iar el a spus: Du-
te pe calea ta, Daniele, căci cuvintele [sunt] închise și sigilate
până la timpul sfârșitului. **10** Mulți vor fi purificați și vor fi albiți
și încercați; dar cei stricați vor lucra cu stricăciune; și nimeni
dintre cei stricați nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege. **11**
Și din timpul [în care sacrificiul] zilnic va fi oprit și se va ridica
urâciunea care pustiește, [vor fi] o mie două sute și nouăzeci de
zile. **12** Binecuvântat [este] cel care așteaptă și ajunge la cele o
mie trei sute și treizeci și cinci de zile. **13** Dar tu, du-te pe calea
ta până la sfârșit, căci te vei odihni și vei sta în sorțul tău la
sfârșitul zilelor.

Osea

1 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Osea, fiul lui Beeri, în
zilele lui Ozia, Iotam, Ahaz şi Ezechia, împăraţi ai lui Iuda, şi în
zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împărat al lui Israel. **2** Începutul
cuvântului DOMNULUI prin Osea. Şi DOMNUL i-a spus lui Osea:
Du-te, ia-ţi o soţie a curviilor şi copii ai curviilor; fiindcă ţara a
curvit mult, depărtându-se de DOMNUL. **3** Astfel el a mers şi a
luat pe Gomer, fiica lui Diblaim, care a rămas însărcinată şi i-a
născut un fiu. **4** Şi DOMNUL i-a spus: Pune-i numele Izreel; căci
încă puţin timp şi voi răzbuna sângele lui Izreel peste casa lui
Iehu şi voi face să înceteze împărăţia casei lui Israel. **5** Şi se va
întâmpla în acea zi, că voi frânge arcul lui Israel în valea lui
Izreel. **6** Şi ea a rămas din nou însărcinată şi a născut o fiică. Şi
Dumnezeu i-a spus: Pune-i numele Lo-Ruhama; fiindcă nu voi
mai avea milă de casa lui Israel; ci îi voi lua cu desăvârşire. **7**
Dar voi avea milă de casa lui Iuda, şi îi voi salva prin DOMNUL
Dumnezeul lor, şi nu îi voi salva prin arc, nici prin sabie, nici prin
bătălie, nici prin cai şi nici prin călăreţi. **8** Şi după ce a înţărcat-o
pe Lo-Ruhama, a rămas însărcinată şi a născut un fiu. **9** Atunci
Dumnezeu a spus: Pune-i numele Lo-Ami, fiindcă voi nu sunteţi
poporul meu şi eu nu voi fi Dumnezeul vostru. **10** Totuşi numărul
copiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, care nu se poate măsura
nici număra; şi se va întâmpla că, în locul unde li s-a spus:
Voi nu sunteţi poporul meu, acolo li se va spune: Sunteţi fiii
Dumnezeului cel viu. **11** Atunci copiii lui Iuda şi copiii lui Israel se
vor aduna şi îşi vor rândui o singură căpetenie şi se vor urca din
ţară; fiindcă mare va fi ziua lui Izreel.

2 Spuneţi fraţilor voştri: Ami; şi surorilor voastre: Ruhama. **2**
Certaţi-vă cu mama voastră, certaţi-vă [cu ea], căci ea nu este

soţia mea, nici eu nu sunt soţul ei; de aceea să pună deoparte
curviile ei dinaintea ochilor ei, şi faptele ei de adulter dintre sânii
ei; **3** Ca nu cumva să o dezbrac de tot şi să o pun ca în ziua în
care s-a născut şi să o pustiesc şi să o pun ca pe un pământ
uscat şi să o ucid de sete. **4** Şi nu voi avea milă de copiii ei;
fiindcă ei sunt copii ai curviilor. **5** Fiindcă mama lor a făcut pe
curva; cea care i-a conceput a făcut fapte ruşinoase, fiindcă a
spus: Voi merge după iubiţii mei, care îmi dau pâinea mea şi
apa mea, lâna mea şi inul meu, untdelemnul meu şi băutura
mea. **6** De aceea, iată, îţi voi îngrădi calea cu spini şi voi face un
zid, ca ea să nu îşi poată găsi cărările. **7** Şi îi va urmări pe iubiţii
ei, dar nu îi va ajunge; şi îi va căuta, dar nu îi va găsi; atunci va
spune: Voi merge şi mă voi întoarce la întâiul meu soţ, pentru că
atunci îmi era mai bine decât acum. **8** Fiindcă nu a cunoscut că
eu îi dădeam grâne şi vin şi untdelemn şi îi înmulţeam argintul
şi aurul, pe care ei le-au pregătit lui Baal. **9** De aceea mă voi
întoarce şi voi lua grânele mele la timpul lor şi vinul meu la timpul
lui, şi voi lua înapoi lâna mea şi inul meu, dat pentru a-i acoperi
goliciunea. **10** Şi acum îi voi descoperi desfrânarea ei înaintea
ochilor iubiţilor ei, şi nimeni nu o va scăpa din mâna mea. **11**
Voi face de asemenea să înceteze toată bucuria ei, zilele ei
de sărbătoare, lunile ei noi şi sabatele ei şi toate sărbătorile ei
solemne. **12** Şi voi distruge viile ei şi smochinii ei, despre care
a spus: Acestea sunt răsplăţile mele pe care iubiţii mei mi le-
au dat; şi le voi preface într-o pădure şi fiarele câmpului le vor
mânca. **13** Şi voi cerceta asupra ei zilele Baalilor, în care ea le
ardea tămâie şi se împodobea cu cerceii ei şi cu bijuteriile ei şi
mergea după iubiţii ei, iar pe mine m-a uitat, spune DOMNUL.
14 De aceea, iată, o voi ademeni şi o voi aduce în pustie şi voi

vorbi cu mângâiere inimii ei. **15** Şi de acolo îi voi da viile ei şi
valea Acor ca o uşă a speranţei; şi ea va cânta acolo, ca în
zilele tinereţii ei şi ca în ziua când a urcat din ţara Egiptului. **16**
Şi se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL, că, tu mă vei
numi Işi, şi nu mă vei mai numi Baali. **17** Fiindcă voi lua numele
Baalilor din gura ei şi nu vor mai fi amintiţi după numele lor. **18**
Şi în acea zi voi face un legământ pentru ei cu fiarele câmpului
şi cu păsările cerului şi cu târâtoarele pământului; şi voi frânge
arcul şi sabia şi bătălia de pe pământ şi le voi face să se culce
în siguranţă. **19** Şi te voi logodi cu mine pentru totdeauna; da,
te voi logodi cu mine în dreptate şi în judecată şi în bunătate
iubitoare şi în îndurări. **20** Chiar în credincioşie te voi logodi cu
mine; şi tu vei cunoaşte pe DOMNUL. **21** Şi se va întâmpla în
acea zi că, voi asculta, spune DOMNUL, voi asculta cerurile, şi
ele vor asculta pământul; **22** Şi pământul va asculta grânele şi
vinul şi untdelemnul; şi acestea vor asculta pe Izreel. **23** Şi o voi
semăna pentru mine pe pământ; şi voi avea milă de cea care nu
a obţinut milă; şi voi spune celor care nu erau poporul meu: Tu
eşti poporul meu; iar ei vor spune: Tu eşti Dumnezeul meu.

3 Atunci DOMNUL mi-a spus: Du-te din nou, iubeşte o femeie
iubită de un prieten şi adulteră, iubeşte-o conform cu iubirea
DOMNULUI către copiii lui Israel, care privesc la alţi dumnezei
şi iubesc ulcioarele de vin. **2** Astfel, mi-am cumpărat-o cu
cincisprezece arginţi şi pentru un homer de orz şi o jumătate de
homer de orz; **3** Şi i-am spus: Să rămâi aici pentru mine multe
zile; să nu curveşti şi să nu fii pentru alt bărbat; astfel voi fi şi eu
pentru tine. **4** Căci copiii lui Israel vor rămâne multe zile fără un
împărat şi fără un prinţ şi fără un sacrificiu şi fără chip cioplit şi
fără un efod şi fără terafim; **5** După aceasta copiii lui Israel se

vor întoarce şi vor căuta pe DOMNUL Dumnezeul lor şi pe David
împăratul lor; şi se vor teme de DOMNUL şi de bunătatea lui în
zilele de pe urmă.

4 Ascultaţi cuvântul DOMNULUI, voi copii ai lui Israel; fiindcă
DOMNUL are o ceartă cu locuitorii ţării, pentru că nu este
adevăr, nici milă, nici cunoaştere de Dumnezeu în ţară. **2** Prin
înjurături şi minciună şi ucidere şi furt şi comiterea de adulter, ei
se răspândesc, şi sângele atinge sânge. **3** De aceea ţara va
jeli şi fiecare ce locuieşte în ea va lâncezi, împreună cu fiarele
câmpului şi păsările cerului; da, peştii mării de asemenea vor
fi luaţi. **4** Totuşi să nu se certe nimeni, nici să nu se mustre,
pentru că poporul tău este asemenea celor ce se ceartă cu
preotul. **5** De aceea vei cădea ziua şi profetul de asemenea
va cădea cu tine noaptea, şi eu voi nimici pe mama ta. **6**
Poporul meu este nimicit din lipsă de cunoaştere, pentru că tu ai
respins cunoaşterea, eu de asemenea te voi respinge, ca să nu
îmi fii preot; văzând că ai uitat legea Dumnezeului tău, eu de
asemenea îi voi uita pe copiii tăi. **7** Cu cât s-au înmulţit, cu atât
au păcătuit împotriva mea, de aceea le voi schimba gloria în
ruşine. **8** Ei mănâncă păcatul poporului meu şi îşi pun inima
în nelegiuirea lor. **9** Precum poporul, aşa va fi şi preotul; şi
îi voi pedepsi pentru căile lor şi îi voi răsplăti pentru facerile
lor. **10** Fiindcă vor mânca şi nu vor avea destul; vor curvi şi nu
se vor înmulţi, pentru că au încetat să ia seama la DOMNUL.
11 Curvia şi vinul şi vinul nou iau inima. **12** Poporul meu cere
sfat de la trunchiurile lor şi toiagul lor le vesteşte; fiindcă duhul
curviilor i-a făcut să rătăcească şi curvind, s-au îndepărtat de
sub Dumnezeul lor. **13** Ei sacrifică pe vârfurile munţilor şi ard
tămâie pe dealuri, sub stejari şi plopi şi ulmi, pentru că umbra lor

este bună; de aceea fiicele voastre vor curvi şi soţiile voastre vor
comite adulter. **14** Nu voi pedepsi pe fiicele voastre când vor
curvi, nici pe soţiile voastre când comit adulter; fiindcă ele însele
trag deoparte cu curve şi sacrifică cu prostituatele; de aceea
poporul care nu înţelege va cădea. **15** Deşi tu, Israele, curveşti,
totuşi Iuda să nu se poticnească; şi nu veniţi până la Ghilgal, nici
nu urcaţi încă la Bet-Aven, nici nu juraţi: DOMNUL trăieşte. **16**
Fiindcă Israel decade ca o viţea care dă înapoi; acum DOMNUL
îi va paşte ca pe un miel într-un loc larg. **17** Efraim s-a alipit
de idoli, lăsaţi-l în pace. **18** Băutura lor este acră, au curvit în
continuu; conducătorii ei iubesc cu ruşine: Daţi. **19** Vântul l-a
legat în aripile lui şi ei se vor ruşina din cauza sacrificiilor lor.

5 Ascultaţi aceasta, voi preoţilor; şi daţi ascultare, voi casă a lui
Israel, şi deschide urechea, casă a împăratului; fiindcă judecată
este către voi, pentru că aţi fost o capcană la Miţpa şi o plasă
întinsă asupra Taborului. **2** Şi răzvrătiţii sunt profunzi pentru a
face măcel, deşi eu i-am mustrat pe toţi. **3** Eu cunosc pe Efraim
şi Israel nu este ascuns de mine; fiindcă acum, Efraime, tu
curveşti şi Israel se întinează. **4** Ei nu îşi vor pregăti faptele
pentru a se întoarce la Dumnezeul lor, pentru că duhul curviilor
este în mijlocul lor şi nu au cunoscut pe DOMNUL. **5** Şi mândria
lui Israel mărturiseşte înaintea feţei lui; de aceea Israel şi Efraim
vor cădea în nelegiuirea lor; Iuda de asemenea va cădea cu
ei. **6** Ei vor merge cu turmele lor şi cu cirezile lor să caute pe
DOMNUL; dar nu îl vor găsi; el s-a retras de la ei. **7** S-au purtat
perfid împotriva DOMNULUI; fiindcă au născut copii străini; încă
o lună îi va mistui împreună cu porţiile lor. **8** Sunaţi cornul în
Ghibea şi trâmbiţa în Rama; strigaţi tare la Bet-Aven, înapoia ta,
Beniamine. **9** Efraim va fi pustiit în ziua mustrării; printre triburile

lui Israel am făcut cunoscut ceea ce cu siguranţă va fi. **10** Prinţii
lui Iuda au fost asemenea celor ce mută graniţa; de aceea îmi
voi turna furia mea asupra lor, ca apa. **11** Efraim este oprimat
şi zdrobit în judecată, pentru că de bunăvoie a umblat după
poruncă. **12** De aceea voi fi pentru Efraim ca molia şi pentru
casa lui Iuda ca putrezirea. **13** Când Efraim şi-a văzut boala şi
Iuda şi-a văzut rana, atunci Efraim a mers la asirian şi a trimis la
împăratul Iareb; totuşi el nu a putut să vă vindece, nici să vă
lecuiască rana. **14** Fiindcă voi fi pentru Efraim ca un leu şi ca un
leu tânăr pentru casa lui Iuda; eu, chiar eu, voi sfâşia şi voi
pleca; voi lua şi nimeni nu îl va salva. **15** Voi merge şi mă voi
întoarce la locul meu, până ei îşi vor recunoaşte poticnirea şi vor
căuta faţa mea; în nenorocirea lor mă vor căuta devreme.

6 Veniţi şi să ne întoarcem la DOMNUL, pentru că el a sfâşiat
şi tot el ne va vindeca; el a lovit şi tot el ne va lega rana. **2**
După două zile ne va înviora; în a treia zi ne va ridica şi vom
trăi înaintea feţei lui. **3** Atunci vom cunoaşte, dacă urmărim a
cunoaşte pe DOMNUL; ieşirea lui este pregătită ca dimineaţa; şi
el va veni la noi ca ploaia, ca ploaia târzie şi timpurie pentru
pământ. **4** Efraime, ce să îţi fac? Iudo, ce să îţi fac? Fiindcă
bunătatea voastră este ca un nor de dimineaţă, şi ca roua
de dimineaţă care trece. **5** De aceea i-am cioplit prin profeţi;
i-am ucis prin cuvintele gurii mele şi judecăţile tale sunt ca
lumina ce străluceşte. **6** Fiindcă am dorit milă şi nu sacrificiu; şi
cunoaşterea lui Dumnezeu mai mult decât ofrande arse. **7** Dar
ei, ca oameni, au călcat legământul; acolo s-au purtat cu perfidie
împotriva mea. **8** Galaad este o cetate a celor care lucrează
nelegiuire şi este pângărit cu sânge. **9** Şi precum cetele de
tâlhari pândesc pe un om, tot astfel ceata preoţilor se înţelege

să ucidă pe cale, fiindcă ei comit desfrânare. **10** Am văzut un
lucru groaznic în casa lui Israel; acolo este curvia lui Efraim,
Israel este pângărit. **11** De asemenea, Iudo, el a pus un seceriş
pentru tine, când am întors pe captivii poporului meu.

7 Când am voit să vindec pe Israel, atunci nelegiuirea lui
Efraim a fost descoperită şi stricăciunea Samariei, fiindcă ei fac
înşelăciuni; şi hoţul intră şi ceata de tâlhari pradă afară. **2** Şi ei nu
iau aminte în inimile lor că eu îmi amintesc de toată stricăciunea
lor; acum propriile lor fapte i-au înconjurat; ele sunt înaintea feţei
mele. **3** Ei înveselesc pe împărat cu stricăciunea lor, şi pe prinţi
cu minciunile lor. **4** Ei sunt toţi adulteri, ca un cuptor încălzit de
brutar, el încetează să se scoale după ce a frământat aluatul
până ce este dospit. **5** În ziua împăratului nostru, prinţii l-au
îmbolnăvit cu burdufuri de vin; el şi-a întins mâna cu batjocoritori.
6 Fiindcă ei şi-au pregătit inima ca un cuptor, în timp ce stăteau
la pândă, brutarul lor doarme toată noaptea: dimineaţa arde ca
un foc arzând. **7** Ei toţi sunt fierbinţi ca un cuptor şi au mistuit pe
judecătorii lor; toţi împăraţii lor au căzut; niciunul dintre ei nu mă
cheamă. **8** Efraim, el s-a amestecat printre popoare; Efraim
este o turtă neîntoarsă. **9** Străinii i-au mistuit tăria şi el nu ştie;
da, peri cărunţi sunt aici şi acolo pe el, totuşi el nu ştie. **10** Şi
mândria lui Israel aduce mărturie înaintea feţei lui; iar ei nu se
întorc la DOMNUL Dumnezeul lor, nici nu îl caută în ciuda tuturor
acestor lucruri. **11** Efraim de asemenea este ca un porumbel
nechibzuit fără inimă; ei strigă către Egipt, merg la Asiria. **12**
Când vor merge, eu îmi voi întinde plasa asupra lor; îi voi doborî
ca pe păsările cerului; îi voi pedepsi, precum a auzit adunarea
lor. **13** Vai lor! Pentru că au fugit de mine. Nimicire lor! Pentru că
au încălcat legea împotriva mea; deşi i-am răscumpărat, totuşi

au vorbit minciuni împotriva mea. **14** Şi nu au strigat către mine
cu inima lor, când urlau în paturile lor; se adună pentru grâne şi
vin şi se răzvrătesc împotriva mea. **15** Deşi i-am înfăşurat şi le-
am întărit braţele, totuşi îşi închipuie ticăloşie împotriva mea. **16**
Ei se întorc, dar nu la cel Preaînalt; ei sunt ca un arc înşelător;
prinţii lor vor cădea prin sabie din cauza furiei limbii lor; aceasta
va fi batjocura lor în ţara Egiptului.

8 Pune trâmbiţa la gură. El va veni ca o acvilă împotriva casei
DOMNULUI, pentru că au încălcat legământul meu şi s-au
răzvrătit împotriva legii mele. **2** Israel va striga către mine:
Dumnezeul meu, noi te cunoaştem. **3** Israel a lepădat ceea ce
este bun; duşmanul îl va urmări. **4** Ei şi-au pus împăraţi, dar nu
prin mine; au făcut prinţi fără ca eu să ştiu; din argintul lor şi din
aurul lor şi-au făcut idoli ca să fie stârpiţi. **5** Viţelul tău, Samaria,
te-a lepădat; mânia mea este aprinsă împotriva lor; cât timp va fi
până când vor ajunge la nevinovăţie? **6** Fiindcă din Israel a fost
şi aceasta; lucrătorul l-a făcut, de aceea nu este Dumnezeu; dar
viţelul Samariei va fi spart în bucăţi. **7** Căci au semănat vânt
şi vor secera vârtejul de vânt; nu are spic; mugurele nu va da
făină; şi dacă totuşi dă roadă, străinii îl vor înghiţi. **8** Israel este
înghiţit; acum, printre neamuri, ei vor fi ca un vas în care nu este
plăcere. **9** Fiindcă au urcat în Asiria, un măgar sălbatic, singur;
Efraim a angajat iubiţi. **10** Da, deşi au angajat printre naţiuni,
acum îi voi aduna, şi se vor întrista puţin timp din cauza poverii
împăratului prinţilor. **11** Pentru că Efraim a făcut multe altare
pentru a păcătui, altarele îi vor fi pentru a păcătui. **12** I-am scris
lucrurile măreţe ale legii mele, dar erau socotite ca un lucru
străin. **13** Carne sacrifică ei pentru sacrificiile ofrandelor mele, şi
o mănâncă; dar DOMNUL nu le primeşte; acum îşi va aminti

nelegiuirea lor şi va cerceta păcatele lor; ei se vor întoarce în
Egipt. **14** Fiindcă Israel a uitat pe Făcătorul lui şi construieşte
temple; şi Iuda a înmulţit cetăţile întărite; dar eu voi trimite un foc
asupra cetăţilor lui şi acesta le va mistui palatele.

9 Nu te bucura, Israele, veselindu-te ca alte popoare, pentru
că ai plecat curvind de la Dumnezeul tău, ai iubit o răsplată în
fiecare arie de grâu. **2** Aria şi teascul nu îi vor hrăni şi vinul nou
îi va lipsi. **3** Ei nu vor locui în ţara DOMNULUI; ci Efraim se va
întoarce în Egipt şi vor mânca lucruri necurate în Asiria. **4** Nu
vor aduce DOMNULUI ofrande de vin, nici nu îi vor fi acestea
plăcute; sacrificiile lor le vor fi ca pâinea jelitorilor; toţi care
mănâncă din ea se vor pângări, pentru că pâinea lor, pentru
sufletul lor, nu va intra în casa DOMNULUI. **5** Ce veţi face în
ziua solemnă şi în ziua sărbătorii DOMNULUI? **6** Fiindcă, iată,
ei au plecat din cauza nimicirii; Egiptul îi va aduna, Memfis îi
va îngropa; urzicile vor stăpâni locurile plăcute pentru argintul
lor; spini vor fi în corturile lor. **7** Zilele cercetării au venit, zilele
răsplătirii au venit; Israel va cunoaşte aceasta; profetul este un
prost, omul spiritual este nebun, din cauza mulţimii nelegiuirilor
tale şi a urii tale mari. **8** Paznicul lui Efraim era cu Dumnezeul
meu; dar profetul este o capcană a unui păsărar în toate căile
sale şi ură în casa Dumnezeului său. **9** S-au corupt profund pe
ei înşişi, ca în zilele din Ghibea; de aceea el îşi va aminti de
nelegiuirile lor, va cerceta păcatele lor. **10** Am găsit pe Israel ca
struguri în pustie; am văzut pe părinții voştri ca pe întâiul rod al
smochinului la prima recoltă; dar ei au mers la Baal-Peor şi s-au
consacrat acestei ruşini şi urâciunile [lor] au devenit asemenea
iubirii lor. **11** Cât despre Efraim, gloria lor va zbura ca o pasăre,
de la naştere şi din pântece şi de la concepere. **12** Deşi îşi

cresc copiii, totuşi eu îi voi văduvi de ei, ca să nu rămână niciun
bărbat; da, vai de asemenea lor, când mă voi depărta de ei! **13**
Efraimul, precum am văzut Tirul, este sădit într-un loc plăcut;
dar Efraim îşi va aduce copiii înaintea ucigaşului. **14** Dă-le,
DOAMNE! Ce le vei da? Dă-le un pântece sterp şi sâni seci. **15**
Toată stricăciunea lor este în Ghilgal; fiindcă acolo i-am urât;
pentru stricăciunea faptelor lor îi vor alunga din casa mea, nu îi
voi mai iubi; toţi prinţii lor sunt răzvrătiţi. **16** Efraim este lovit,
rădăcina lor este uscată, rod nu vor aduce; da, chiar dacă ar
naşte, totuşi voi ucide rodul iubit al pântecului lor. **17** Dumnezeul
meu îi va lepăda, pentru că nu i-au dat ascultare; şi ei vor fi
rătăcitori printre naţiuni.

10 Israel este o viţă culeasă, aduce rod pentru el însuşi;
conform cu mulţimea rodului său el a înmulţit altarele; conform cu
bunătatea ţării lui ei au făcut chipuri frumoase. **2** Inima lor este
împărţită; acum vor fi găsiţi vinovaţi; el le va dărâma altarele, le
va prăda chipurile. **3** Pentru că acum ei spun: Nu avem împărat,
pentru că nu ne-am temut de DOMNUL; ce să ne facă atunci un
împărat? **4** Au rostit cuvinte, jură fals când fac un legământ;
astfel judecata răsare precum cucuta în brazdele ogorului. **5**
Locuitorii Samariei se vor teme din cauza viţeilor din Bet-Aven;
fiindcă poporul lui va jeli pentru el, şi preoţii lui, care s-au bucurat
de el, vor jeli pentru gloria lui, pentru că s-a depărtat de la el. **6**
Va fi de asemenea dus în Asiria ca dar împăratului Iareb; Efraim
va primi ruşine şi Israel se va ruşina de propriul lui sfat. **7** Cât
despre Samaria, împăratul ei este stârpit ca spuma pe apă. **8**
De asemenea locurile înalte din Aven, păcatul lui Israel, vor fi
distruse; spinul şi ciulinul vor veni pe altarele lor; iar ei vor spune
munţilor: Acoperiţi-ne; şi dealurilor: Cădeţi peste noi. **9** Israele, tu

ai păcătuit din zilele Ghibei; acolo au stat în picioare; bătălia în
Ghibea împotriva copiilor nelegiuirii nu i-a ajuns. **10** Este dorinţa
mea să îi pedepsesc; şi popoarele se vor aduna împotriva lor,
când se vor lega în cele două brazde ale lor. **11** Şi Efraim este
ca o viţea învăţată şi îi place să treiere grânele; dar eu am trecut
peste gâtul ei frumos; voi face pe Efraim să călărească; Iuda va
ara şi Iacov îi va sparge brazdele. **12** Semănaţi pentru voi înşivă
în dreptate, seceraţi în milă, desţeleniţi-vă pământul înțelenit;
fiindcă este timpul să căutaţi pe DOMNUL, până va veni el şi
va ploua dreptate peste voi. **13** Aţi arat stricăciune, aţi secerat
nelegiuire; aţi mâncat rodul minciunilor, pentru că te-ai încrezut
în calea ta, în mulţimea oamenilor tăi puternici. **14** De aceea un
tumult se va ridica în poporul tău şi toate cetăţuile tale vor fi
prădate, precum Şalman a prădat Bet-Arbelul în ziua bătăliei;
mama a fost zdrobită în bucăţi peste copiii ei. **15** Astfel vă va
face Betelul din cauza stricăciunii voastre mari; într-o dimineaţă
împăratul lui Israel va fi stârpit cu desăvârşire.

11 Când Israel era copil, atunci l-am iubit, şi am chemat pe fiul
meu din Egipt. **2** Precum ei i-au chemat, astfel au plecat de la
ei; au sacrificat Baalilor şi au ars tămâie chipurilor cioplite. **3** Pe
Efraim l-am învăţat de asemenea să meargă, luându-i de braţe;
dar nu au cunoscut că eu i-am vindecat. **4** I-am tras cu funii
omeneşti, cu legături de iubire; şi le-am fost asemenea celor ce
scot jugul de pe fălcile lor şi le-am pus mâncare. **5** El nu se va
întoarce în ţara Egiptului, ci asirianul va fi împăratul lui, pentru
că au refuzat să se întoarcă. **6** Şi sabia va rămâne peste cetăţile
lui şi va mistui ramurile lui şi le va mânca, din cauza propriilor
sfaturi. **7** Şi poporul meu înclină a da înapoi de la mine; deşi ei i-
au chemat la cel Preaînalt, nici măcar unul nu a voit să îl înalţe.

8 Cum să renunţ la tine, Efraime? Cum să te dau, Israele? Cum
să te fac precum Adma? Cum să te pun ca Ţeboimul? Inima
mea s-a întors în mine, pocăinţele mele s-au aprins împreună. 9
Nu voi împlini înverşunarea mâniei mele, nu mă voi întoarce să
nimicesc pe Efraim, pentru că eu sunt Dumnezeu, şi nu om; Cel
Sfânt în mijlocul tău; şi nu voi intra în cetate. 10 Ei vor umbla
după DOMNUL; el va răcni ca un leu; când va răcni, atunci copiii
de la vest vor tremura. 11 Vor tremura ca o pasăre din Egipt şi
ca un porumbel din ţara Asiriei; şi îi voi pune în casele lor, spune
DOMNUL. 12 Efraim mă înconjoară cu minciuni şi casa lui Israel
cu înşelăciune; dar Iuda încă stăpâneşte cu Dumnezeu şi este
credincios împreună cu sfinţii.

12 Efraim se hrăneşte cu vânt şi urmăreşte vântul de est; zilnic
înmulţeşte minciuni şi pustiire; şi ei fac un legământ cu asirienii,
şi untdelemnul este dus în Egipt. 2 DOMNUL are de asemenea
o ceartă cu Iuda şi va pedepsi pe Iacob conform căilor lui;
conform faptelor lui îi va răsplăti. 3 În pântece el a apucat de
călcâi pe fratele său şi prin tăria lui a avut putere cu Dumnezeu;
4 Da, a avut putere asupra îngerului şi a învins; el a plâns şi i-a
făcut cerere; l-a găsit în Betel şi acolo a vorbit cu noi; 5 Chiar
DOMNUL Dumnezeul oştirilor; DOMNUL este amintirea lui. 6 De
aceea întoarce-te la Dumnezeul tău, păzeşte mila şi judecata şi
aşteaptă pe Dumnezeul tău continuu. 7 El este un comerciant,
balanţele înşelăciunii sunt în mâna lui; îi place să oprime. 8 Şi
Efraim a spus: Totuşi m-am îmbogăţit, mi-am găsit avere; în
toate muncile mele ei nu vor găsi nicio nelegiuire în mine care
să fie păcat. 9 Şi eu care sunt DOMNUL Dumnezeul tău din
ţara Egiptului te voi face totuşi să locuieşti în corturi, ca în zilele
sărbătorii solemne. 10 Am vorbit de asemenea prin profeţi şi am

înmulţit viziuni şi am folosit asemănări prin serviciul profeţilor. **11**
Este nelegiuire în Galaad? Într-adevăr ei sunt deşertăciune; în
Ghilgal sacrifică tauri; da, altarele lor sunt ca ruine în brazdele
ogoarelor. **12** Şi Iacob a fugit în ţara Siriei şi Israel a servit
pentru o soţie, şi pentru o soţie a păzit oi. **13** Şi printr-un profet,
DOMNUL l-a scos pe Israel din Egipt şi printr-un profet a fost
păstrat. **14** Efraim l-a provocat amar la mânie; de aceea va lăsa
sângele lui asupra lui, şi ocara lui Domnul său o va întoarce la
el.

13 Când Efraim a vorbit tremurând, el s-a înălţat în Israel; dar
când s-a făcut vinovat prin Baal, a murit. **2** Şi acum ei păcătuiesc
tot mai mult, şi şi-au făcut imagini turnate din argintul lor şi idoli
conform cu propria lor înţelegere, toate acestea fiind lucrarea
meşteşugarilor; ei spun despre ele: Oamenii care sacrifică să
sărute viţeii. **3** De aceea vor fi ca norul de dimineaţă şi ca roua
dimineţii care trece repede, ca pleava care este împinsă din
arie de vârtejul de vânt şi ca fumul din horn. **4** Totuşi eu sunt
DOMNUL Dumnezeul tău din ţara Egiptului şi tu nu vei cunoaşte
alt dumnezeu decât pe mine; fiindcă nu este salvator în afară de
mine. **5** Eu te-am cunoscut în pustie, în ţara cu secetă mare. **6**
După păşunea lor, s-au săturat; au fost săturaţi şi inima li s-a
înălţat; de aceea m-au uitat. **7** De aceea voi fi pentru ei ca un
leu, îi voi privi ca un leopard lângă cale, **8** Îi voi întâmpina ca
o ursoaică lipsită de puii ei şi voi sfâşia învelitoarea inimii lor,
şi acolo, ca un leu, îi voi mânca; fiara sălbatică îi va sfâşia. **9**
Israele, tu te-ai nimicit pe tine însuţi; dar în mine este ajutorul
tău. **10** Eu voi fi împăratul tău, unde este vreun altul care să te
salveze în toate cetăţile tale? Şi judecătorii tăi despre care ai
spus: Dă-mi un împărat şi prinţi? **11** Ţi-am dat un împărat în

mânia mea şi l-am luat în furia mea. **12** Nelegiuirea lui Efraim
este legată; păcatul lui este ascuns. **13** Întristările unei femei în
travaliu vor veni peste el; el este un fiu neînţelept; fiindcă nu ar
trebui să stea mult în locul naşterii copiilor. **14** Îi voi răscumpăra
din puterea mormântului, îi voi răscumpăra din moarte. Moarte,
eu voi fi plăgile tale; mormântule, voi fi nimicirea ta; pocăinţa va
fi ascunsă de ochii mei. **(Sheol h7585)** **15** Deşi este roditor între
fraţii lui, un vânt de est va veni, vântul DOMNULUI se va ridica
din pustie şi izvorul lui se va usca şi fântâna lui va seca; el va
prăda tezaurul tuturor vaselor plăcute. **16** Samaria va fi pustiită,
pentru că s-a răzvrătit împotriva Dumnezeului ei; vor cădea prin
sabie; pruncii lor vor fi zdrobiţi în bucăţi şi femeile lor însărcinate
vor fi spintecate.

14 Israele, întoarce-te la DOMNUL Dumnezeul tău, pentru că
ai căzut prin nelegiuirea ta. **2** Luaţi cu voi cuvinte şi întoarceţi-vă
la DOMNUL; spuneţi-i: Înlătură toată nelegiuirea şi primeşte-ne
cu har; astfel vom aduce din nou viţeii buzelor noastre. **3** Aşur nu
ne va salva; nu vom călări pe cai; nici nu vom mai spune lucrării
mâinilor noastre: Voi sunteţi dumnezeii noştri; fiindcă în tine, cel
fără tată găseşte milă. **4** Voi vindeca decăderea lor, îi voi iubi de
bunăvoie; căci mânia mea s-a întors de la el. **5** Voi fi ca roua
pentru Israel; el va creşte precum crinul şi va prinde rădăcini
precum Libanul. **6** Ramurile lui se vor întinde şi frumuseţea lui
va fi ca măslinul şi mirosul lui ca Libanul. **7** Cei ce locuiesc sub
umbra lui se vor întoarce; se vor înviora precum grânele şi vor
creşte precum viţa, mirosul lor va fi ca al vinului din Liban. **8**
Efraim va spune: Ce mai am eu a face cu idolii? Eu l-am auzit şi
l-am ocrotit; eu sunt ca un brad verde. Din mine iese rodul tău. **9**
Cine este înţelept şi va înţelege acestea? [Cine este] priceput şi

le va cunoaşte? Căci căile DOMNULUI sunt drepte şi cei drepţi
vor umbla în ele; dar călcătorii de lege vor cădea pe ele.

Joel

1 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Ioel, fiul lui Petuel.
2 Ascultaţi aceasta, voi bătrânilor, şi deschideţi urechea, voi
toţi locuitorii ţării. A fost aceasta în zilele voastre sau în zilele
părinţilor voştri? **3** Spuneţi copiilor voştri despre aceasta şi copiii
voştri să spună copiilor lor şi copiii lor unei alte generaţii. **4**
Ceea ce a lăsat forfecarul a mâncat lăcusta; şi ceea ce a lăsat
lăcusta a mâncat muşiţa; şi ce a lăsat muşiţa a mâncat omida. **5**
Treziţi-vă, beţivilor, şi plângeţi; şi urlaţi, toţi băutorii de vin, din
cauza vinului nou, pentru că este stârpit din gura voastră. **6**
Căci o naţiune s-a ridicat asupra ţării mele, puternică şi fără
număr, a cărei dinţi sunt dinţi de leu şi are măselele unui leu
mare. **7** El mi-a risipit via şi mi-a cojit smochinul; l-a curăţat
de tot şi l-a lepădat: ramurile lui au devenit albe. **8** Plânge-te
ca o fecioară încinsă cu pânză de sac pentru soţul tinereţii ei.
9 Darul de mâncare şi darul de băutură este stârpit din casa
DOMNULUI; preoţii, servitorii DOMNULUI, jelesc. **10** Câmpia
este risipită, pământul jeleşte, pentru că grânele sunt risipite;
vinul nou a secat, untdelemnul lâncezeşte. **11** Ruşinaţi-vă,
agricultorilor; urlaţi, viticultorilor, pentru grâu şi pentru orz, pentru
că secerişul câmpului a pierit. **12** Via s-a uscat şi smochinul
lâncezeşte; rodiul, palmierul de asemenea şi mărul, toţi copacii
câmpului sunt uscaţi, pentru că bucuria a secat, departe de fiii
oamenilor. **13** Încingeţi-vă şi plângeţi, preoţilor; urlaţi, servitori
ai altarului; veniţi, culcaţi-vă toată noaptea în pânză de sac,
servitorii Dumnezeului meu, pentru că darul de mâncare şi darul
de băutură au fost oprite de la casa Dumnezeului vostru. **14**
Sfinţiţi un post, anunţaţi o adunare solemnă, adunaţi pe bătrâni
şi pe toţi locuitorii ţării la casa DOMNULUI Dumnezeului vostru

şi strigaţi către DOMNUL: **15** Vai de această zi! pentru că ziua
DOMNULUI este aproape şi va veni ca o nimicire de la cel
Atotputernic. **16** Nu este hrana luată dinaintea ochilor noştri, da,
bucuria şi veselia din casa Dumnezeului nostru? **17** Sămânţa
este putrezită sub bulgării ei; grânarele sunt pustiite, hambarele
sunt dărâmate; căci grânele s-au uscat. **18** Cum gem animalele!
Cirezile de vite rătăcesc, pentru că nu au păşune; da, turmele de
oi sunt pustiite. **19** DOAMNE, către tine voi striga, pentru că focul
a mistuit păşunile pustiei şi flacăra a ars toţi copacii câmpului.
20 Fiarele câmpului de asemenea strigă către tine, pentru că
râurile de apă au secat şi focul a mistuit păşunile pustiei.

2 Sunaţi din trâmbiţă în Sion şi sunaţi alarma pe muntele
meu cel sfânt; să tremure toţi locuitorii ţării, pentru că ziua
DOMNULUI vine, pentru că este aproape; **2** O zi de întuneric şi
de întunecime, o zi cu nori şi de întuneric gros; ca dimineaţa
revărsată peste munţi; un popor mare şi puternic; nu a fost
vreodată asemenea, nici nu va mai fi după el, în anii multor
generaţii. **3** Un foc mistuie înaintea lor; şi în spatele lor o flacără
arde; ţara este ca grădina Edenului înaintea lor şi în spatele
lor o pustie părăsită; da, şi nimic nu le va scăpa. **4** Înfăţişarea
lor este ca înfăţişarea cailor; şi ca nişte călăreţi, astfel vor
alerga. **5** Vor sări ca zgomotul carelor pe vârfurile munţilor,
ca zgomotul flăcării de foc care mistuie miriştea, ca un popor
puternic desfăşurat pentru bătălie. **6** Înaintea feţei lor popoarele
vor fi foarte îndurerate; toate feţele se vor înnegri. **7** Ei vor alerga
precum războinicii; vor urca pe zid ca bărbaţii de război; şi vor
mărşălui fiecare pe căile lui şi nu vor rupe rândurile lor; **8** Nici
nu se împing unul pe altul; fiecare va merge pe cărarea lui; şi
când vor cădea pe sabie, nu vor fi răniţi. **9** Vor alerga încoace şi

încolo în cetate; vor alerga pe zid, se vor căţăra pe case; ca un
hoţ vor intra pe ferestre. **10** Pământul se va zgudui înaintea lor;
cerurile vor tremura; soarele şi luna vor fi întunecate şi stelele
îşi vor retrage strălucirea; **11** Şi DOMNUL îşi va înălţa vocea
înaintea armatei sale, pentru că tabăra lui este foarte mare,
pentru că este puternic cel care împlineşte cuvântul său, pentru
că ziua DOMNULUI este mare şi foarte înfricoşătoare; şi cine
o poate suporta? **12** De aceea chiar acum, spune DOMNUL,
întoarceţi-vă la mine cu toată inima voastră şi cu post şi cu plâns
şi cu jale; **13** Şi sfâşiaţi-vă inima, şi nu hainele, şi întoarceţi-vă la
DOMNUL Dumnezeul vostru, pentru că el este cu har şi milostiv,
încet la mânie şi de o mare bunătate şi se pocăieşte de rău. **14**
Cine ştie dacă el nu se va întoarce şi nu se va pocăi şi nu va
lăsa o binecuvântare după el; un dar de mâncare şi un dar de
băutură pentru DOMNUL Dumnezeul vostru? **15** Sunaţi trâmbiţa
în Sion, sfinţiţi un post, anunțați o adunare solemnă; **16** Adunaţi
poporul, sfinţiţi adunarea, strângeţi pe bătrâni, adunaţi copiii şi
pe cei care sug la sâni; să iasă mirele din camera lui şi mireasa
din cămăruţa ei. **17** Preoţii, servitorii DOMNULUI, să plângă între
portic şi altar şi să spună: Cruţă pe poporul tău, DOAMNE şi nu
da moştenirea ta ocărârii, ca păgânii să stăpânească asupra lor,
pentru a spune ei printre popoare: Unde este Dumnezeul lor? **18**
Atunci DOMNUL va fi gelos pentru ţara lui şi va avea milă de
poporul său. **19** Da, DOMNUL va răspunde şi va spune poporului
său: Iată, eu vă voi trimite grâne şi vin şi untdelemn şi vă veţi
sătura cu ele; şi nu vă voi mai face de ocară printre păgâni; **20**
Ci voi îndepărta mult de la voi armata de la nord şi o voi alunga
într-o ţară stearpă şi pustie, cu faţa spre marea de est şi cu
spatele spre marea de vest, şi putoarea ei se va ridica şi mirosul

ei urât se va urca, pentru că a făcut lucruri mari. **21** Nu te teme,
ţară; fii veselă şi bucură-te, pentru că DOMNUL va face lucruri
mari. **22** Nu vă temeţi, voi vite ale câmpului: pentru că păşunile
pustiei înverzesc, pentru că pomul îşi poartă rodul, smochinul şi
viţa îşi dau tăria. **23** Fiţi veseli, voi copii ai Sionului, şi bucuraţi-
vă în DOMNUL Dumnezeul vostru, pentru că el v-a dat ploaia
timpurie cu măsură şi va face să cadă pentru voi ploaia, ploaia
timpurie şi ploaia târzie în luna întâi. **24** Şi ariile vor fi pline de
grâu şi teascurile se vor revărsa de vin şi de untdelemn. **25**
Şi vă voi da înapoi anii pe care i-a mâncat lăcusta, muşiţa şi
omida şi forfecarul, armata mea cea mare pe care am trimis-
o printre voi. **26** Şi veţi mânca în abundenţă şi vă veţi sătura
şi veţi lăuda numele DOMNULUI Dumnezeul vostru, care a
lucrat minunat cu voi; şi poporul meu nu se va ruşina niciodată.
27 Şi veţi cunoaşte că sunt în mijlocul lui Israel şi că eu sunt
DOMNUL Dumnezeul vostru şi niciun altul; şi poporul meu nu se
va ruşina niciodată. **28** Şi după aceea se va întâmpla că voi
turna duhul meu peste toată făptura; şi fiii voştri şi fiicele voastre
vor profeţi, bătrânii voştri vor visa vise, tinerii voştri vor avea
viziuni; **29** Şi de asemenea, în acele zile, voi turna duhul meu
peste servitori şi peste servitoare. **30** Şi voi arăta minuni în ceruri
şi pe pământ: sânge şi foc şi stâlpi de fum. **31** Soarele se va
schimba în întuneric şi luna în sânge, înainte ca ziua cea mare
şi înfricoşătoare a DOMNULUI să vină. **32** Şi se va întâmpla, că
oricine va chema numele DOMNULUI va fi eliberat, pentru că în
muntele Sionului şi în Ierusalim va fi eliberare, precum a spus
DOMNUL, şi în rămăşiţa pe care DOMNUL o va chema.

3 Fiindcă, iată, în acele zile şi în acel timp, când voi întoarce pe
captivii lui Iuda şi ai Ierusalimului, **2** Voi aduna de asemenea

toate naţiunile şi le voi coborî în valea lui Iosafat şi acolo, cu ele,
mă voi judeca pentru poporul meu şi pentru moştenirea mea
Israel, pe care ei l-au împrăştiat printre naţiuni şi au împărţit
ţara mea. **3** Şi au aruncat sorţi pentru poporul meu; şi au dat
un băiat pentru o curvă şi au vândut o fată pentru vin ca să
bea. **4** Da, şi ce aveţi voi a face cu mine, Tirule şi Sidonule, şi
toate ţinuturile Palestinei? Doriţi să îmi întoarceţi o răsplată? Şi
dacă mă răsplătiţi, repede şi în grabă vă voi întoarce răsplata
voastră asupra capului vostru; **5** Pentru că aţi luat argintul meu
şi aurul meu şi aţi dus în templele voastre lucrurile mele bune şi
plăcute; **6** De asemenea aţi vândut pe copiii lui Iuda şi pe copiii
Ierusalimului grecilor, ca să îi îndepărtaţi mult de graniţa lor.
7 Iată, îi voi ridica din locul în care i-aţi vândut şi voi întoarce
răsplata voastră asupra capului vostru; **8** Şi voi vinde pe fiii voştri
şi pe fiicele voastre în mâna copiilor lui Iuda şi ei îi vor vinde
sabeenilor, unui popor îndepărtat, pentru că DOMNUL a vorbit
aceasta. **9** Vestiţi aceasta printre neamuri: Pregătiţi războiul,
treziţi pe războinici, să se apropie şi să se urce toţi bărbaţii
de război; **10** Bateţi fiarele voastre de plug în săbii şi prăjinile
voastre de curăţat pomi în suliţe; cel slab să spună: Sunt tare.
11 Adunaţi-vă şi veniţi, voi toţi păgânii, strângeţi-vă împreună de
jur împrejur; acolo coboară-i pe războinicii tăi, DOAMNE. **12**
Păgânii să fie treziţi şi să urce la valea lui Iosafat, pentru că
acolo voi şedea, ca să judec pe toţi păgânii de jur împrejur. **13**
Puneţi secera, pentru că secerişul este copt; veniţi, coborâţi,
pentru că presa este plină, teascurile se revarsă, pentru că mare
este stricăciunea lor. **14** Mulţimi, mulţimi în valea hotărârii, pentru
că ziua DOMNULUI este aproape în valea hotărârii. **15** Soarele
şi luna se vor întuneca şi stelele îşi vor retrage strălucirea.

16 DOMNUL de asemenea va răcni din Sion şi îşi va înălţa
vocea din Ierusalim; şi cerurile şi pământul se vor cutremura; dar
DOMNUL va fi speranţa poporului său şi tăria copiilor lui Israel.
17 Astfel veţi cunoaşte că eu sunt DOMNUL Dumnezeul vostru
locuind în Sion, muntele meu sfânt; atunci Ierusalimul va fi sfânt
şi acolo străinii nu vor mai trece prin el. **18** Şi se va întâmpla în
acea zi că munţii vor picura vin nou şi dealurile vor curge cu
lapte şi toate râurile lui Iuda vor curge cu ape şi o fântână va ieşi
din casa DOMNULUI şi va uda valea Sitimului. **19** Egiptul va fi
o pustie şi Edomul va fi o pustie părăsită, din cauza violenţei
împotriva copiilor lui Iuda, deoarece au vărsat sânge nevinovat
în ţara lor. **20** Dar Iuda va locui pentru totdeauna şi Ierusalimul
din generaţie în generaţie. **21** Fiindcă voi curăţi sângele lor pe
care nu l-am curăţit, fiindcă DOMNUL locuieşte în Sion.

Amos

1 Cuvintele lui Amos, care era dintre stăpânii de oi din Tecoa,
pe care le-a văzut, referitor la Israel, în zilele lui Ozia, împăratul
lui Iuda, și în zilele lui Ieroboam, fiul lui Ioas, împăratul lui Israel,
cu doi ani înaintea cutremurului. **2** Și a spus: DOMNUL va
răcni din Sion și își va înălța vocea din Ierusalim; și locuințele
păstorilor vor jeli și vârful Carmelului se va ofili. **3** Astfel spune
DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Damascului și pentru patru,
nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au treierat Galaadul cu
unelte de vânturat, de fier; **4** Dar voi trimite un foc în casa lui
Hazael, care va mistui palatele lui Ben-Hadad. **5** Voi frânge
de asemenea zăvorul Damascului și voi stârpi locuitorul din
câmpia Aven; și din casa Edenului pe cel care ține sceptrul; și
poporul Siriei va merge în captivitate la Chir, spune DOMNUL.
6 Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Gazei și
pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au dus
în captivitate pe toți captivii, ca să îi dea Edomului; **7** Dar voi
trimite un foc pe zidul Gazei care îi va mistui palatele; **8** Și voi
stârpi pe locuitorul din Asdod; și din Ascalon, pe cel care ține
sceptrul și îmi voi întoarce mâna împotriva Ecronului; și rămășița
filistenilor va pieri, spune Domnul DUMNEZEU. **9** Astfel spune
DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Tirului și pentru patru, nu
voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au dat Edomului pe toți
captivii și nu și-au amintit legământul frățesc; **10** De aceea
voi trimite un foc pe zidul Tirului, care îi va mistui palatele. **11**
Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Edomului și
pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că a urmărit
pe fratele său cu sabia și a lepădat toată mila și mânia lui a
sfâșiat neîncetat și și-a ținut mânia pentru totdeauna; **12** Dar voi

trimite un foc asupra Temanului, care va mistui palatele Boțrei.
13 Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale copiilor lui
Amon și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lor, pentru că au
spintecat femeile însărcinate din Galaad, ca să își lărgească
granița; **14** Dar voi aprinde un foc în zidul Rabei și acesta îi va
mistui palatele, cu strigare în ziua de bătălie, cu furtună în ziua
vârtejului de vânt; **15** Și împăratul lor va merge în captivitate, el
și prinții lui împreună, spune DOMNUL.

2 Astfel spune DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale Moabului
și pentru patru, nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că a ars
oasele împăratului Edomului până le-a făcut var; **2** Dar voi trimite
un foc asupra Moabului și acesta va mistui palatele Cheriotului;
și Moabul va muri cu tumult, cu strigăte și cu sunetul trâmbiței; **3**
Și voi stârpi pe judecător din mijlocul lui și voi ucide pe toți prinții
lui împreună cu el, spune DOMNUL. **4** Astfel spune DOMNUL:
Pentru trei fărădelegi ale lui Iuda și pentru patru, nu voi întoarce
pedeapsa lui, pentru că au disprețuit legea DOMNULUI și nu au
păzit poruncile lui, iar minciunile lor, după care au umblat părinții
lor, i-au făcut să rătăcească; **5** Dar voi trimite un foc asupra lui
Iuda și acesta va mistui palatele Ierusalimului. **6** Astfel spune
DOMNUL: Pentru trei fărădelegi ale lui Israel și pentru patru,
nu voi întoarce pedeapsa lui, pentru că au vândut pe cel drept
pentru argint și pe cel sărac pentru o pereche de încălțăminte; **7**
Care doresc cu ardoare țărâna pământului de pe capul săracilor
și abat calea celor blânzi; și un bărbat și tatăl lui vor intra la
aceeași tânără, pentru a pângări numele meu sfânt; **8** Și se
culcă pe haine puse pentru a fi garanție, lângă fiecare altar, și
beau vinul celor condamnați în casa dumnezeilor lor. **9** Totuși
eu am nimicit pe amorit dinaintea lor, a cărui înălțime era ca

înălțimea cedrilor și era tare ca stejarii; totuși i-am nimicit rodul
de deasupra și rădăcinile lui de dedesubt. **10** De asemenea v-
am adus din țara Egiptului și v-am condus patruzeci de ani prin
pustie, ca să stăpâniți țara amoritului. **11** Și am ridicat profeți
dintre fiii voștri și nazirei dintre tinerii voștri. Nu este așa, copii ai
lui Israel? spune DOMNUL. **12** Dar voi ați dat nazireilor să bea
vin; și ați poruncit profeților, spunând: Nu profețiți. **13** Iată, sunt
apăsat sub voi, precum este apăsată o căruță, plină de snopi.
14 De aceea fuga va pieri de la cel iute și cel tare nu își va întări
forța, nici războinicul nu se va elibera pe el însuși; **15** Nici cel ce
mânuiește arcul nu va sta în picioare; și cel iute de picior nu se
va elibera; nici cel ce călărește pe cal nu se va elibera pe el
însuși. **16** Și cel curajos printre războinici va fugi gol în acea zi,
spune DOMNUL.

3 Ascultați acest cuvânt pe care DOMNUL l-a vorbit împotriva
voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am
adus-o din țara Egiptului, spunând: **2** Doar pe voi v-am cunoscut
dintre toate familiile pământului; de aceea vă voi pedepsi pentru
toate nelegiuirile voastre. **3** Pot doi să meargă împreună, fără să
se fi învoit? **4** Va răcni un leu în pădure când nu are pradă?
Va striga un leu tânăr din vizuina lui, dacă nu a prins nimic? **5**
Poate o pasăre să cadă într-o cursă pe pământ, când nu este laț
pentru ea? Va trage cineva cursa de pe pământ, fără să fi prins
nimic? **6** Se va suna din trâmbiță în cetate fără ca poporul să se
teamă? Va fi vreun rău într-o cetate fără ca DOMNUL să îl fi
făcut? **7** Într-adevăr Domnul DUMNEZEU nu va face nimic fără
să își reveleze taina lui servitorilor săi, profeții. **8** Leul a răcnit,
cine nu se va teme? Domnul DUMNEZEU a vorbit, cine poate să
nu profețească? **9** Vestiți în palatele din Asdod și în palatele din

țara Egiptului și spuneți: Adunați-vă pe munții Samariei și priviți
marile tumulturi din mijlocul ei și pe cei oprimați din mijlocul
ei. **10** Fiindcă ei nu știu să lucreze drept, spune DOMNUL, cei
care strâng violența și jefuirea în palatele lor. **11** De aceea
astfel spune Domnul DUMNEZEU: Un potrivnic va fi chiar de jur
împrejurul țării; și el îți va doborî puterea și palatele tale vor fi
prădate. **12** Astfel spune DOMNUL: Precum păstorul scoate din
gura leului două picioare sau o bucată dintr-o ureche; tot astfel
vor fi scoși, copiii lui Israel, care locuiesc în Samaria în colțul
patului și în Damasc pe un divan. **13** Ascultați și mărturisiți în
casa lui Iacob, spune Domnul DUMNEZEU, Dumnezeul oștirilor:
14 Că în ziua în care voi cerceta fărădelegile lui Israel asupra lui,
voi cerceta de asemenea altarele din Betel; și coarnele altarului
vor fi retezate și vor cădea la pământ. **15** Și voi lovi casa de
iarnă împreună cu casa de vară; și casele de fildeș vor pieri și
casele mari vor avea sfârșit, spune DOMNUL.

4 Ascultați acest cuvânt, voi, vaci din Basan, care [sunteți]
pe muntele Samariei care asupriți pe săraci, care zdrobiți
pe nevoiași, cele ce spun stăpânilor lor: Aduceți și să bem.
2 Domnul DUMNEZEU a jurat pe sfințenia sa, că, iată, vor
veni zilele asupra voastră, în care el vă va duce cu cârlige și
posteritatea voastră cu cârlige pentru pești. **3** Și veți ieși la
spărturi, fiecare drept înaintea sa; și veți arunca [vacile] în palat,
spune DOMNUL. **4** Veniți la Betel și încălcați legea; la Ghilgal
înmulțiți fărădelegea; și aduceți sacrificiile voastre în fiecare
dimineață și zeciuielile voastre după trei ani; **5** Și oferiți un
sacrificiu de mulțumire cu dospeală și rostiți și vestiți ofrande de
bunăvoie, pentru că aceasta vă place, copii ai lui Israel, spune
Domnul DUMNEZEU. **6** Și eu v-am dat de asemenea curăție a

dinților în toate cetățile voastre și lipsă de pâine în toate locurile
voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL. **7** Și de
asemenea am oprit ploaia de la voi, când mai erau doar trei luni
până la seceriș; și am făcut să plouă peste o cetate și am făcut
să nu plouă peste altă cetate; peste o bucată a plouat și bucata
peste care nu a plouat, s-a uscat. **8** Astfel, două sau trei cetăți
rătăceau spre o singură cetate, pentru a bea apă, dar nu s-au
săturat; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL. **9** V-am
lovit cu tăciune în grâu și cu mană, când grădinile voastre și
viile voastre și smochinii voștri și măslinii voștri s-au înmulțit,
forfecarul le-a mâncat; totuși nu v-ați întors la mine, spune
DOMNUL. **10** Am trimis printre voi ciuma, după felul [celei din]
Egipt; pe tinerii voștri i-am ucis cu sabia și v-am luat caii; și am
făcut să se ridice putoarea în taberele voastre până la nările
voastre; totuși nu v-ați întors la mine, spune DOMNUL. **11** Am
doborât pe unii dintre voi, cum a dărâmat Dumnezeu Sodoma și
Gomora, și ați fost ca un tăciune smuls din foc; totuși nu v-ați
întors la mine, spune DOMNUL. **12** De aceea astfel îți voi face,
Israele; și pentru că îți voi face astfel, pregătește-te să întâlnești
pe Dumnezeul tău, Israele. **13** Căci, iată, cel care formează
munții și creează vântul și vestește omului care este gândul lui,
care face dimineață întuneric și calcă pe înălțimile pământului,
DOMNUL, Dumnezeul oștirilor, acesta este numele lui.

5 Ascultați acest cuvânt, pe care îl înalț împotriva voastră, o
plângere, casă a lui Israel. **2** Fecioara lui Israel a căzut; ea nu
se va mai ridica; este părăsită pe pământul ei; nu este nimeni
să o ridice. **3** Pentru că astfel spune Domnul DUMNEZEU:
Cetatea care ieșea cu o mie va lăsa o sută și cea care ieșea cu
o sută va lăsa zece, pentru casa lui Israel. **4** Pentru că astfel

spune DOMNUL, casei lui Israel: Căutați-mă și veți trăi; **5** Dar nu
căutați Betelul, nici nu intrați în Ghilgal și nu treceți la Beer-Șeba,
pentru că Ghilgalul va fi dus negreșit în captivitate și Betelul va
ajunge de nimic. **6** Căutați pe DOMNUL și veți trăi; ca nu cumva
să izbucnească el ca focul în casa lui Iosif și să o mistuie și să
nu fie nimeni să îl stingă în Betel. **7** Voi care întoarceți judecata
în pelin și lăsați deoparte dreptatea la pământ, **8** Căutați pe cel
care face cele șapte stele și Orionul și preface umbra morții
în dimineață și întunecă ziua cu noapte; care cheamă apele
mării și le toarnă pe fața pământului: DOMNUL este numele
său; **9** Care întărește pe cel prădat împotriva celui tare, astfel
încât cel prădat va veni împotriva fortăreței. **10** Ei urăsc pe
cel care îi mustră la poartă și detestă pe cel care vorbește cu
integritate. **11** Întrucât așa cum călcarea voastră în picioare este
peste sărac și luați de la el sarcini de grâu, ați zidit case din
piatră cioplită, dar nu veți locui în ele; ați sădit vii plăcute, dar
nu veți bea vin din ele. **12** Fiindcă eu cunosc multele voastre
fărădelegi și păcatele voastre mari, ei nenorocesc pe cel drept,
iau mită și abat de la dreptul lor pe cei săraci la poartă. **13** De
aceea, cel chibzuit va tăcea în acel timp, pentru că este un timp
rău. **14** Căutați binele și nu răul, ca să trăiți; și astfel DOMNUL
Dumnezeul oștirilor va fi cu voi, precum ați spus. **15** Urâți răul și
iubiți binele și întemeiați judecata la poartă; poate că DOMNUL
Dumnezeul oștirilor va arăta bunătate rămășiței lui Iosif. **16** De
aceea DOMNUL Dumnezeul oștirilor, Domnul, spune astfel:
Bocet va fi în toate străzile; și ei vor spune pe toate drumurile
mari: Vai! Vai! și vor chema pe agricultor la jelire și pe cei iscusiți
la plângere, la bocire. **17** Și în toate viile va fi bocet, fiindcă voi
trece prin mijlocul tău, spune DOMNUL. **18** Vai vouă care doriți

ziua DOMNULUI! Ce este ea pentru voi? Ziua DOMNULUI este
întuneric și nu lumină. **19** Ca și cum un om ar fugi de un leu și
un urs l-ar întâlni; sau ar intra în casă și și-ar sprijini mâna de
perete și un șarpe l-ar mușca. **20** Nu va fi ziua DOMNULUI
întuneric și nu lumină? Chiar foarte întuneric și fără strălucire în
ea? **21** Urăsc, disprețuiesc zilele voastre de sărbătoare și nu voi
mirosi aromă dulce la adunările voastre solemne. **22** Deși îmi
oferiți ofrande arse și darurile voastre de mâncare, eu nu le voi
accepta; nici nu voi lua aminte la ofrandele voastre de pace din
vitele voastre îngrășate. **23** Îndepărtează de la mine zgomotul
cântărilor tale; fiindcă nu voi asculta melodia violelor tale. **24** Ci
să curgă judecata ca apele și dreptatea ca un pârâu puternic. **25**
Mi-ați oferit voi sacrificii și ofrande în pustie patruzeci de ani,
casă a lui Israel? **26** Dar ați purtat tabernacolul lui Moloc al
vostru și pe Chiun, chipurile voastre, steaua dumnezeului vostru,
pe care vi l-ați făcut. **27** De aceea vă voi face să mergeți în
captivitate dincolo de Damasc, spune DOMNUL, al cărui nume
este Dumnezeul oștirilor.

6 Vai celor din Sion, care sunt în tihnă, și se încred în muntele
Samariei, care sunt numiți mai marii națiunilor, la care a venit
casa lui Israel! **2** Treceți la Calne și vedeți; și de acolo mergeți la
Hamatul cel mare; apoi coborâți la Gatul filistenilor; sunt ele mai
bune decât aceste împărății? Sau granița lor este mai mare
decât granița voastră? **3** Voi care îndepărtați ziua cea rea și
faceți să se apropie scaunul violenței; **4** Care vă culcați pe paturi
de fildeș și vă întindeți pe divanurile lor și mâncați mieii din turmă
și vițeii din mijlocul staulului; **5** Care cântați la sunetul violei
și inventați instrumente de muzică pentru voi, precum David;
6 Care beți vin din boluri și vă ungeți cu unguentele cele mai

alese; dar ei nu se mâhnesc pentru nenorocirea lui Iosif. **7** De
aceea acum vor merge captivi cu cei dintâi care merg captivi și
banchetul celor care s-au întins va fi luat. **8** Domnul DUMNEZEU
a jurat pe sine însuși, spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor:
Detest maiestatea lui Iacob și îi urăsc palatele; de aceea voi da
cetatea cu tot ce este în ea. **9** Și se va întâmpla, dacă rămân
zece oameni într-o casă, că ei vor muri. **10** Și unchiul unui om
și cel care îl arde, îl va ridica să scoată oasele din casă și va
spune celui de lângă laturile casei: Mai este cineva cu tine? Și el
va spune: Nu. Atunci el va spune: Tăcere, pentru că nu putem
aminti despre numele DOMNULUI. **11** Pentru că, iată, DOMNUL
poruncește și va lovi casa cea mare cu spărturi și casa cea mică
cu crăpături. **12** Vor alerga caii pe stâncă? Va ara cineva acolo
cu boii? Pentru că ați întors judecata în fiere și rodul dreptății
în cucută; **13** Voi care vă bucurați într-un lucru de nimic, care
spuneți: Nu ne-am luat noi coarne prin tăria noastră? **14** Dar,
iată, voi ridica împotriva voastră o națiune, casă a lui Israel,
spune DOMNUL Dumnezeul oștirilor; și ei vă vor chinui de la
intrarea Hamatului până la râul pustiului.

7 Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, el a format
cosași la începutul creșterii otavei; și, iată, era otava după
cositul împăratului. **2** Și s-a întâmplat, după ce au terminat de
mâncat iarba țării, că atunci am spus: Doamne DUMNEZEULE,
iartă, te implor, prin cine se va ridica Iacob? pentru că el este
mic. **3** DOMNUL s-a pocăit pentru aceasta: Nu va fi, spune
DOMNUL. **4** Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată,
Domnul DUMNEZEU a chemat la luptă prin foc și a mistuit
adâncul cel mare și a mâncat o parte. **5** Atunci am spus:
Doamne DUMNEZEULE, încetează, te implor, prin cine se va

ridica Iacob? pentru că el este mic. **6** DOMNUL s-a pocăit
pentru aceasta. Aceasta de asemenea nu va fi, spune Domnul
DUMNEZEU. **7** Astfel el mi-a arătat; și, iată, Domnul stătea în
picioare pe un zid făcut cu un fir cu plumb, cu un fir cu plumb în
mâna sa. **8** Și DOMNUL mi-a spus: Amos ce vezi? Și eu am
spus: Un fir cu plumb. Atunci Domnul a spus: Iată, voi pune un
fir cu plumb în mijlocul poporului meu Israel; nu voi mai trece pe
lângă ei; **9** Și înălțimile lui Isaac vor fi pustiite și sanctuarele lui
Israel vor fi risipite; și mă voi ridica cu sabia împotriva casei
lui Ieroboam. **10** Atunci Amația, preotul din Betel, a trimis la
Ieroboam, împăratul lui Israel, spunând: Amos a uneltit împotriva
ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu este în stare să sufere toate
cuvintele lui. **11** Pentru că astfel a spus Amos: Ieroboam va muri
prin sabie și Israel va fi, negreșit, dus captiv din propria lui țară.
12 De asemenea Amația i-a spus lui Amos: Tu văzătorule, du-te,
fugi în țara lui Iuda și acolo mănâncă pâine și acolo profețește;
13 Dar să nu mai profețești la Betel, pentru că este capela
împăratului și este curtea împăratului. **14** Atunci Amos a răspuns
și i-a zis lui Amația: Eu nu eram profet, nici fiu de profet, ci eram
păzitor de oi și culegător de roade de sicomor; **15** Și DOMNUL
m-a luat precum urmam turma și DOMNUL mi-a spus: Du-te,
profețește poporului meu Israel. **16** De aceea acum, ascultă
cuvântul DOMNULUI: Tu spui: Nu profeți împotriva lui Israel și
nu picura cuvântul tău împotriva casei lui Isaac. **17** De aceea
astfel spune DOMNUL: Soția ta va fi o curvă în cetate și fiii tăi
și fiicele tale vor cădea prin sabie și țara ta va fi împărțită cu
frânghia; și tu vei muri într-o țară întinată; iar Israel va merge
negreșit în captivitate din țara lui.

8 Astfel mi-a arătat Domnul DUMNEZEU; și, iată, un coș cu
fructe de vară. **2** Și a spus: Amos ce vezi? Iar eu am spus:
Un coș cu fructe de vară. Atunci DOMNUL mi-a spus: A venit
sfârșitul asupra poporului meu Israel; nu voi mai trece pe lângă
ei. **3** Și cântările templului vor fi urlete în acea zi, spune Domnul
DUMNEZEU; [vor fi] multe trupuri moarte în fiecare loc; ei le vor
arunca afară în tăcere. **4** Ascultați aceasta, voi care înghițiți pe
nevoiași, pentru a face pe săracii țării să înceteze, **5** Spunând:
Când va trece luna nouă, ca să vindem grâne? și sabatul, ca să
punem înainte grâu, făcând efa mică și șekelul mare, și prin
înșelăciune falsificând balanțele? **6** Ca să cumpărăm pe săraci
pentru argint și pe nevoiași pentru o pereche de încălțăminte; da,
și să vindem codina grâului? **7** DOMNUL a jurat pe maiestatea
lui Iacob: Cu siguranță nu voi uita vreuna din lucrările lor. **8** Să
nu se cutremure țara pentru aceasta, și să nu se jelească oricine
care locuiește în ea? Și se va ridica în întregime ca un potop; și
va fi lepădată și înecată, precum prin potopul Egiptului. **9** Și se
va întâmpla în acea zi, spune Domnul DUMNEZEU, că voi face
ca soarele să apună la amiază și voi întuneca pământul în plină
zi; **10** Și voi preface sărbătorile voastre în jale și toate cântările
voastre în plângere; și voi aduce pânză de sac pe toate coapsele
și chelie pe fiecare cap; și o voi face ca jalea pentru singurul fiu
și sfârșitul ei ca o zi amară. **11** Iată, vin zilele, spune Domnul
DUMNEZEU, că voi trimite o foamete în țară; nu foamete de
pâine, nici sete de apă, ci de auzire a cuvintelor DOMNULUI; **12**
Și ei vor rătăci de la mare la mare și de la nord până la est, vor
alerga încoace și încolo pentru a căuta cuvântul DOMNULUI și
nu îl vor găsi. **13** În acea zi fecioarele cele frumoase și tinerii vor
leșina de sete. **14** Cei care jură pe păcatul Samariei și spun:

Dane, viu este dumnezeul tău; și: Viu este obiceiul Beer-Șebei;
chiar ei vor cădea și niciodată nu se vor mai ridica.

9 Am văzut pe Domnul stând în picioare pe altar; și el a spus:
Lovește pragul de sus al ușii, ca ușorii să se clatine; și retează-
le capul, la toți; iar eu voi ucide pe ultimul dintre ei cu sabia; cel
care fuge dintre ei nu va fugi departe și cel care scapă dintre ei
nu va fi eliberat. **2** Chiar dacă ar săpa până în iad, de acolo
îi va lua mâna mea; chiar dacă s-ar cățăra până la cer, de
acolo îi voi coborî; **(Sheol h7585)** **3** Și chiar dacă s-ar ascunde
pe vârful Carmelului, voi cerceta și îi voi lua de acolo; și chiar
dacă ar fi ascunși dinaintea ochilor mei pe fundul mării, de acolo
voi porunci șarpelui și el îi va mușca; **4** Și chiar dacă merg în
captivitate în fața dușmanilor lor, de acolo voi porunci sabiei și îi
va ucide; și îmi voi pune ochii asupra lor pentru rău și nu pentru
bine. **5** Și Domnul DUMNEZEUL oștirilor este cel care atinge
țara și ea se va topi și toți cei ce locuiesc în ea vor jeli; și se
va ridica în întregime ca un potop și se va îneca precum prin
potopul Egiptului. **6** El este cel ce își zidește locurile de sus,
unele peste altele, în cer și a întemeiat ceata sa peste pământ;
cel ce cheamă apele mării și le toarnă pe fața pământului,
DOMNUL este numele său. **7** Nu îmi sunteți voi precum copiii
etiopienilor, copii ai lui Israel? spune DOMNUL. Nu l-am adus eu
pe Israel din țara Egiptului și pe filisteni din Caftor și pe sirieni din
Chir? **8** Iată, ochii DOMNULUI Dumnezeu sunt asupra împărăției
păcătoase și o voi nimici de pe fața pământului: numai că nu voi
nimici de tot casa lui Iacob, spune DOMNUL. **9** Pentru că, iată,
eu voi porunci și voi vântura casa lui Israel printre toate națiunile,
precum grânele sunt vânturate într-o sită, totuși nici cel mai mic
grăunte nu va cădea pe pământ. **10** Toți păcătoșii poporului meu

vor muri prin sabie, cei care spun: Răul nu ne va întrece nici nu
ne va întâmpina. **11** În acea zi voi ridica tabernacolul căzut al lui
David și îi voi închide spărturile; și îi voi ridica ruinele și îl voi
zidi ca în zilele din vechime; **12** Ca ei să stăpânească rămășița
Edomului și a tuturor păgânilor, cei chemați după numele meu,
spune DOMNUL care face aceasta. **13** Iată, vin zilele, spune
DOMNUL, că plugarul va întrece pe secerător și cel care calcă
struguri pe cel care seamănă sămânță; și munții vor picura vin
dulce și toate dealurile se vor topi. **14** Și voi întoarce pe captivii
poporului meu Israel; și ei vor zidi cetățile risipite și le vor locui;
și vor sădi vii și vor bea vinul lor; vor face de asemenea grădini
și vor mânca rodul lor. **15** Și îi voi sădi în țara lor și nu vor
mai fi smulși din țara lor pe care le-am dat-o, spune DOMNUL
Dumnezeul tău.

Obadiah

1 Viziunea lui Obadia. Astfel spune Domnul DUMNEZEU
referitor la Edom: Noi am auzit un zvon de la DOMNUL şi
un ambasador este trimis printre păgâni: Sculaţi-vă şi să ne
ridicăm împotriva ei în bătălie. **2** Iată, te-am făcut mică printre
păgâni, eşti foarte dispreţuită. **3** Mândria inimii tale te-a înşelat,
tu, care locuieşti în crăpăturile stâncii, a cărei locuinţă este
sus; care spune în inima ei: Cine mă va coborî la pământ? **4**
Chiar dacă te-ai înălţa ca acvila şi chiar dacă ţi-ai aşeza cuibul
printre stele, de acolo te voi coborî, spune DOMNUL. **5** Dacă
ar fi venit hoţi la tine, dacă ar fi venit tâlhari noaptea, (cât eşti
de stârpită) nu ar fi furat până când s-ar fi îndestulat? Dacă
ar fi venit culegători de struguri la tine, nu ar fi lăsat câţiva
struguri? **6** Cât de cercetate sunt lucrurile lui Esau! Cât de
căutate sunt lucrurile lui ascunse! **7** Toţi oamenii din alianţa
ta te-au adus până la graniţă; oamenii care erau în pace cu
tine te-au înşelat şi te-au învins; cei care mănâncă pâinea ta
au pus o vătămare sub tine; nu este înţelegere în el. **8** În ziua
aceea, spune DOMNUL, nu voi nimici pe înţelepţii din Edom şi
înţelegerea de pe muntele lui Esau? **9** Şi oamenii tăi puternici,
Temane, se vor descuraja, pentru că fiecare din muntele lui
Esau va fi stârpit prin măcelărire. **10** Pentru violenţa ta împotriva
fratelui tău Iacob, ruşinea te va acoperi şi vei fi stârpit pentru
totdeauna. **11** În ziua în care stăteai în picioare pe cealaltă
parte, în ziua în care străinii îi duceau în captivitate forţele şi
locuitorii temporari intrau pe porţile lui şi aruncau sorţi asupra
Ierusalimului, chiar tu erai ca unul dintre ei. **12** Dar tu nu trebuia
să fi privit ziua fratelui tău în ziua în care a devenit un străin, nici
nu trebuia să te bucuri asupra copiilor lui Iuda în ziua nimicirii lor,

nici nu trebuia să vorbeşti cu mândrie în ziua strâmtorării. **13** Tu
nu trebuia să fi intrat pe poarta poporului meu în ziua nenorocirii
lor; da, nu trebuia să fi privit necazul lor în ziua nenorocirii lor,
nici să fi pus mâna pe averea lor în ziua nenorocirii lor, **14** Nici
nu trebuia să fi stat în picioare la răspântie, ca să stârpeşti pe
aceia dintre ai lui care au scăpat, nici nu trebuia să fi predat pe
aceia dintre ai lui care au rămas în ziua strâmtorării. **15** Fiindcă
ziua DOMNULUI este aproape asupra tuturor păgânilor, cum ai
făcut aşa ţi se va face; răsplata ta se va întoarce asupra capului
tău. **16** Aşa cum aţi băut pe muntele meu sfânt, aşa vor bea
toți păgânii în continuu, da, vor bea şi vor înghiţi şi vor fi ca şi
cum nu ar fi fost. **17** Dar pe muntele Sion va fi eliberare şi va fi
sfinţenie; şi casa lui Iacob va stăpâni posesiunile lor. **18** Şi casa
lui Iacob va fi un foc şi casa lui Iosif, o flacără, şi casa lui Esau,
mirişte, şi vor arde în ei şi îi vor mistui; şi nu va fi niciunul care
să rămână din casa lui Esau; fiindcă DOMNUL a vorbit. **19** Şi cei
de la sud vor stăpâni muntele lui Esau; şi cei din câmpie, pe
filisteni; şi vor stăpâni câmpurile lui Efraim şi câmpurile Samariei;
şi Beniamin va stăpâni Galaadul. **20** Şi captivitatea acestei oştiri
a copiilor lui Israel va stăpâni ce este a canaaniţilor, până la
Sarepta; şi captivitatea Ierusalimului, care este în Sefarad, va
stăpâni cetăţile din sud. **21** Şi vor urca salvatori pe muntele Sion
să judece muntele lui Esau; şi împărăţia va fi a DOMNULUI.

Iona

1 Şi cuvântul DOMNULUI a venit la Iona, fiul lui Amitai, spunând:
2 Ridică-te, du-te la Ninive, acea mare cetate şi strigă împotriva
ei, pentru că stricăciunea lor s-a ridicat înaintea mea. **3** Dar Iona
s-a ridicat să fugă la Tarsis, departe de prezența DOMNULUI; şi
a coborât la Iafo; şi a găsit o corabie care mergea la Tarsis, aşa
că el a plătit costul călătoriei şi a coborât în ea, ca să meargă cu
ei la Tarsis, departe de prezența DOMNULUI. **4** Dar DOMNUL a
trimis un vânt tare pe mare şi a fost o furtună puternică pe mare,
aşa încât corabia era gata să fie spartă. **5** Atunci marinarii s-au
înspăimântat şi a strigat fiecare bărbat către dumnezeul lui şi au
aruncat în mare încărcăturile care erau în corabie, ca să fie
uşurată de ele. Dar Iona a coborât în părţile de jos ale corabiei şi
s-a culcat şi a dormit adânc. **6** Atunci căpitanul a venit la el şi i-a
spus: Ce faci somnorosule? Ridică-te, cheamă pe Dumnezeul
tău, poate că Dumnezeu se va gândi la noi, ca să nu pierim! **7**
Şi au spus fiecare unul către altul: Veniţi şi să aruncăm sorţi, ca
să ştim din cauza cui este asupra noastră acest rău. Astfel ei au
aruncat sorţi şi sorţul a căzut pe Iona. **8** Atunci i-au spus: Spune-
ne, te rugăm, din cauza cui este acest rău asupra noastră? Care
este ocupaţia ta? Şi de unde vii tu? Care este ţara ta? Şi din ce
popor eşti tu? **9** Şi el le-a spus: Eu sunt evreu; şi mă tem de
DOMNUL, Dumnezeul cerului, care a făcut marea şi uscatul. **10**
Atunci oamenii au fost grozav de înspăimântaţi şi i-au spus:
De ce ai făcut aceasta? Pentru că bărbaţii au ştiut că el fugea
departe de faţa DOMNULUI, pentru că le spusese. **11** Atunci i-
au spus: Ce să îţi facem, ca marea să se liniştească faţă de noi?
Pentru că marea se înfuria şi era furtunoasă. **12** Şi el le-a spus:
Luaţi-mă şi aruncaţi-mă în mare; astfel marea se va linişti faţă de

voi, pentru că ştiu că din cauza mea această mare furtună este
asupra voastră. **13** Totuşi oamenii au vâslit din greu ca să aducă
corabia la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se înfuria şi era
furtunoasă împotriva lor. **14** De aceea au strigat către DOMNUL
şi au spus: Te implorăm, DOAMNE, te implorăm, nu ne lăsa să
pierim din cauza vieţii acestui om şi nu pune asupra noastră
sânge nevinovat! Pentru că tu, DOAMNE, ai făcut cum ai dorit.
15 Astfel au luat pe Iona şi l-au aruncat în mare, şi furia mării a
încetat. **16** Atunci oamenii s-au temut de DOMNUL grozav de
tare şi au oferit un sacrificiu DOMNULUI şi au făcut promisiuni.
17 Şi DOMNUL pregătise un peşte mare care să înghită pe Iona.
Şi Iona a fost în pântecele peştelui trei zile şi trei nopţi.

2 Atunci din pântecele peştelui Iona s-a rugat DOMNULUI
Dumnezeul său, **2** Şi a spus: Din cauza necazului meu am strigat
către DOMNUL iar el m-a ascultat; din pântecele iadului am
strigat şi mi-ai auzit vocea. **(Sheol h7585)** **3** Pentru că m-ai aruncat
în adânc, în mijlocul mărilor, şi potopurile m-au încercuit; toate
talazurile tale şi valurile tale au trecut peste mine. **4** Atunci am
spus: Sunt aruncat dinaintea ochilor tăi; totuşi din nou voi privi
spre templul tău sfânt. **5** Apele m-au încercuit, până la suflet;
adâncul m-a învăluit; papura era împletită în jurul capului meu. **6**
Am coborât până la poalele munţilor; pământul cu zăvoarele lui
era în jurul meu pentru totdeauna; totuşi ai scos viaţa mea din
putrezire, DOAMNE, Dumnezeul meu. **7** Când sufletul meu a
leşinat în mine mi-am amintit de DOMNUL; şi rugăciunea mea
a intrat la tine, în templul tău sfânt. **8** Cei care dau atenţie la
deşertăciuni mincinoase îşi părăsesc propria lor milă. **9** Dar îţi
voi sacrifica cu vocea mulţumirii, voi împlini ceea ce am promis.

Salvarea este a DOMNULUI. **10** Şi DOMNUL i-a vorbit peştelui
şi l-a vărsat pe Iona pe uscat.

3 Şi cuvântul DOMNULUI a venit la Iona a doua oară, spunând:
2 Ridică-te, mergi la Ninive, acea mare cetate, şi predică-i
această predicare pe care ţi-o voi porunci. **3** Astfel Iona s-a
ridicat şi a mers la Ninive, conform cuvântului DOMNULUI. Şi
Ninive era o cetate peste măsură de mare, cât o călătorie de trei
zile. **4** Şi Iona a început să intre în cetate cale de o zi şi a strigat
şi a zis: Încă patruzeci de zile şi Ninive va fi dărâmată! **5** Atunci
oamenii din Ninive l-au crezut pe Dumnezeu şi au proclamat un
post şi au îmbrăcat pânză de sac, de la cel mai mare dintre ei
până la cel mai mic dintre ei. **6** Căci a ajuns cuvântul la împăratul
din Ninive; şi s-a ridicat de pe tronul lui şi şi-a scos roba de pe el
şi s-a acoperit cu pânză de sac şi s-a aşezat în cenuşă. **7** Şi el a
făcut să fie proclamată şi publicată aceasta prin Ninive, prin
decretul împăratului şi a nobililor săi, spunând: Niciun om, nici
animal, nici cireadă, nici turmă, să nu guste nimic, nici să nu
se hrănească, nici să nu bea apă; **8** Ci şi om şi animal să fie
acoperit cu pânză de sac şi să strige tare către Dumnezeu, da,
să se întoarcă fiecare de la calea lui cea rea şi de la violenţa
care este în mâinile lor. **9** Cine poate spune dacă Dumnezeu nu
se va întoarce şi nu se va pocăi, şi se va întoarce de la mânia lui
înverşunată, ca să nu pierim? **10** Şi Dumnezeu a văzut lucrările
lor, că s-au întors de la calea lor cea rea; şi Dumnezeu s-a
pocăit de răul pe care spusese că li-l va face şi nu l-a făcut.

4 Dar aceasta a displăcut foarte mult lui Iona şi s-a mâniat foarte
tare. **2** Şi s-a rugat DOMNULUI şi a spus: Te rog, DOAMNE,
nu era aceasta spusa mea, când eram încă în ţara mea? De
aceea am fugit înainte la Tarsis, pentru că am ştiut că eşti

un Dumnezeu cu har şi milostiv, încet la mânie şi de o mare
bunătate şi te pocăieşti de la rău. **3** De aceea acum, DOAMNE,
te implor, ia viaţa de la mine, pentru că este mai bine pentru
mine să mor decât să trăiesc. **4** Atunci DOMNUL a spus: Faci tu
bine că te mânii? **5** Astfel Iona a ieşit din cetate şi s-a aşezat în
partea de est a cetăţii şi acolo şi-a făcut o colibă şi a stat jos
la umbră lângă ea, până când va vedea ce se va întâmpla cu
cetatea. **6** Şi DOMNUL Dumnezeu a pregătit o plantă şi a făcut-o
să se ridice peste Iona, ca să fie o umbră deasupra capului său,
ca să îl scape din mâhnirea lui. Astfel Iona s-a veselit cu mare
bucurie pentru [acea] plantă. **7** Dar Dumnezeu a pregătit un
vierme când dimineaţa s-a ridicat în ziua următoare şi viermele a
lovit planta aşa că aceasta s-a uscat. **8** Şi s-a întâmplat, când
soarele a răsărit, că Dumnezeu a pregătit un vânt arzător din
est; şi soarele a bătut peste capul lui Iona, încât el a leşinat şi a
dorit în el însuşi să moară şi a spus: Mai bine este pentru mine
să mor decât să trăiesc! **9** Şi Dumnezeu i-a spus lui Iona: Faci tu
bine că te mânii din cauza plantei? Iar el a spus: Fac bine că mă
mânii, până la moarte! **10** Atunci DOMNUL a spus: Ai avut milă
de plantă, pentru care nu ai muncit, nici nu ai făcut-o să crească;
ea care într-o noapte s-a ridicat şi într-o noapte a pierit. **11** Şi nu
ar trebui să cruţ Ninive, acea mare cetate, în care sunt mai mult
de o sută douăzeci de mii de oameni care nu pot să discearnă
între dreapta lor şi stânga lor; şi de asemenea multe vite?

Mica

1 Cuvântul DOMNULUI care a venit la Mica, morașitul, în
zilele lui Iotam, Ahaz și Ezechia, împărați ai lui Iuda, pe care
el l-a văzut referitor la Samaria și Ierusalim. **2** Ascultați, toți
oamenii; dă ascultare pământule și tot ce este pe tine, și Domnul
DUMNEZEU să fie martor împotriva voastră, Domnul din templul
lui sfânt. **3** Fiindcă, iată, DOMNUL iese din locul lui și va coborî
și va călca în picioare înălțimile pământului. **4** Și munții se vor
topi sub el și văile, ca ceara înaintea focului, se vor despica
și ca apele turnate dintr-o râpă. **5** Toate acestea sunt pentru
păcatul lui Iacob și pentru păcatele casei lui Israel. Care este
păcatul lui Iacob? Nu este Samaria? Și care sunt locurile înalte
ale lui Iuda? Nu sunt ele Ierusalimul? **6** De aceea voi face
Samaria ca o movilă de pe câmp și ca plantații de vii; și voi
rostogoli pietrele ei în vale și îi voi dezveli temeliile. **7** Și toate
chipurile ei cioplite vor fi zdrobite în bucăți și toate darurile ei vor
fi arse cu foc și toți idolii ei îi voi lăsa pustii, căci ea a adunat
din plata curvei și se vor întoarce la plata curvei. **8** De aceea
eu voi boci și voi urla, voi umbla dezbrăcat și gol; voi face
bocet ca dragonii și voi jeli ca bufnițele. **9** Fiindcă rana ei este
incurabilă; fiindcă a venit la Iuda; a venit la poarta poporului
meu, la Ierusalim. **10** Nu spuneți aceasta la Gat, nu plângeți
deloc; în casa lui Afra rostogolește-te în țărână. **11** Treceți! Tu
locuitor al Safirului, având rușinea ta dezgolită; locuitorul lui
Țaanan nu a venit la jelirea lui Bet-Ețel; el va primi adăpost de la
tine. **12** Fiindcă locuitorul Marotului a așteptat cu grijă binele; dar
răul a coborât de la DOMNUL la poarta Ierusalimului. **13** O, tu
locuitor din Lachiș, înhamă animalul iute la car, ea este începutul
păcatului fiicei Sionului, fiindcă păcatele Israelului s-au găsit în

tine. **14** De aceea tu vei da daruri Moreșet-Gatului: casele lui
Aczib vor fi o minciună împăraților lui Israel. **15** Totuși eu îți voi
aduce un moștenitor, locuitor al Mareșahului, gloria lui Israel
va ajunge până la Adulam. **16** Chelește-te și tunde-te pentru
copiii desfătărilor tale; mărește-ți chelia ca acvila; fiindcă ei sunt
plecați de la tine în captivitate.

2 Vai celor ce plănuiesc nelegiuire și fac răutate pe paturile lor!
Când dimineața se luminează, ei o împlinesc, fiindcă este în
puterea mâinii lor. **2** Și ei poftesc câmpii și le iau prin violență;
și case, și le iau; astfel ei oprimă pe om și casa lui, chiar pe
om și moștenirea lui. **3** De aceea astfel spune DOMNUL: Iată,
împotriva acestei familii, eu plănuiesc un rău, de la care nu vă
veți feri gâturile, nici nu veți merge trufași, căci timpul acesta
este rău. **4** În acea zi, cineva va ridica o parabolă împotriva ta și
va plânge cu plângere jalnică și va spune: Noi suntem prădați
în întregime, el a schimbat partea de moștenire a poporului
meu, cum a luat-o el de la mine! Întorcându-se, el ne-a împărțit
câmpiile. **5** De aceea tu nu vei avea pe nimeni în adunarea
DOMNULUI care să arunce o funie de măsurat prin sorț. **6** Nu
profețiți, spuneți-le celor ce profețesc: ei nu le vor profeți, ca să
nu le fie rușine. **7** Tu, cea numită casa lui Iacob, este duhul
DOMNULUI strâmtorat? Sunt acestea lucrările lui? Nu fac bine
cuvintele mele celui ce umblă cu integritate? **8** Chiar de curând
poporul meu s-a ridicat ca un dușman: voi smulgeți roba cu tot
cu cămașă de la cei ce trec în siguranță, ca și oameni care se
întorc de la război. **9** Ați aruncat afară din casele lor plăcute pe
femeile poporului meu; ați luat pentru totdeauna gloria mea de la
copiii lor. **10** Ridicați-vă și îndepărtați-vă; fiindcă aceasta nu este
odihna voastră: fiindcă este întinată, vă va nimici, chiar cu o

nimicire grozavă. **11** Dacă un om, umblând în duh și în falsitate,
minte, spunând: Eu vă voi profeți despre vin și băutură tare; el
va fi profetul acestui popor. **12** Eu îi voi aduna negreșit pe toți ai
tăi, Iacobe; eu voi strânge negreșit rămășița lui Israel; eu îi voi
pune împreună ca oile lui Boțra, ca turma în mijlocul staulului ei,
ei vor face zgomot mare din cauza mulțimii oamenilor. **13** Cel
care zdrobește a venit înaintea lor; au fost zdrobiți și au trecut
prin poartă și au ieșit pe ea; și împăratul lor va trece înaintea lor
și DOMNUL în fruntea lor.

3 Și eu am spus: Auziți, vă rog, căpeteniile lui Iacob și voi prinți
ai casei lui Israel; nu ar trebui să cunoașteți voi judecata? **2** Voi
care urâți binele și iubiți răul; care smulgeți pielea lor de pe ei
și carnea lor de pe oasele lor; **3** Care de asemenea mâncați
carnea poporului meu și jupuiți pielea lor de pe ei; și ei le rup
oasele și îi toacă în bucăți, ca pentru oală și precum carnea
înăuntrul căldării ce fierbe. **4** Atunci vor striga către DOMNUL,
dar nu îi va auzi; își va ascunde fața de ei în acel timp, după
cum s-au comportat rău în faptele lor. **5** Astfel spune DOMNUL
referitor la profeții care rătăcesc pe poporul meu, care mușcă cu
dinții lor și strigă: Pace! Dar oricui nu pune [nimic] în gurile lor, ei
îi pregătesc război împotrivă. **6** De aceea noapte vă va fi, ca să
nu aveți viziune; și întuneric vă va fi, ca să nu ghiciți; și soarele
va apune asupra profeților și ziua se va întuneca asupra lor. **7**
Atunci văzătorii vor fi rușinați, și ghicitorii încurcați: da, ei toți își
vor acoperi buzele; fiindcă nu este răspuns de la Dumnezeu. **8**
Dar cu adevărat eu sunt plin de putere, prin duhul DOMNULUI și
de judecată și de tărie, ca să îi spun lui Iacob încălcarea lui și lui
Israel păcatul lui. **9** Ascultați aceasta, vă rog, voi, căpetenii ale
casei lui Iacob și prinți ai casei lui Israel, care detestați judecata

și pervertiți toată echitatea. **10** Ei zidesc Sionul cu sânge și
Ierusalimul cu nelegiuire. **11** Căpeteniile acestora judecă pentru
mită și preoții acestora învață pentru plată, și profeții acestora
ghicesc pentru bani, totuși ei se vor sprijini pe DOMNUL și vor
spune: Nu este DOMNUL printre noi? Niciun rău nu poate veni
asupra noastră. **12** De aceea Sionul va fi arat ca un câmp din
cauza voastră și Ierusalimul va deveni movile și muntele casei
ca locurile înalte ale pădurii.

4 Dar în zilele de pe urmă se va întâmpla că muntele casei
DOMNULUI va fi întemeiat în vârful munților, și va fi înălțat
deasupra dealurilor; și vor curge oameni spre el. **2** Și multe
națiuni vor veni și vor spune: Veniți și să urcăm pe muntele
DOMNULUI și la casa Dumnezeului lui Iacob; și el ne va învăța
despre căile lui, și noi vom merge pe cărările lui, fiindcă legea
va ieși din Sion și cuvântul DOMNULUI din Ierusalim. **3** Și el
va judeca între mulți oameni și va mustra națiuni puternice de
departe; și ei își vor bate din săbii fiare de plug, și din sulițele
lor prăjini de curățat pomi; nu va ridica națiune sabie împotriva
altei națiuni, nici nu vor mai învăța războiul. **4** Dar ei vor ședea,
fiecare om sub via sa și sub smochinul său; și nimeni nu-i va
înspăimânta; fiindcă gura DOMNULUI oștirilor a vorbit. **5** Fiindcă
toți oamenii vor merge, fiecare în numele dumnezeului său,
și noi vom merge în numele DOMNULUI Dumnezeul nostru
pentru totdeauna și întotdeauna. **6** În acea zi, spune DOMNUL,
eu o voi aduna pe cea care șchiopătează și o voi strânge pe
cea alungată și pe cea pe care am chinuit-o. **7** Și pe cea care
șchiopăta, o voi face o rămășiță; și pe cea lepădată departe, o
națiune puternică; și DOMNUL va domni peste ei în muntele
Sion de acum înainte, chiar pentru totdeauna. **8** Și tu, turn al

turmei, locul întărit al fiicei Sionului, la tine va veni, la cea dintâi
domnie; împărăția va veni la fiica Ierusalimului. **9** Acum, de
ce strigi tare? Nu este împărat în tine? A pierit sfătuitorul tău?
Fiindcă te-au luat junghiuri precum o femeie în durerile nașterii.
10 Fii în durere și chinuiește-te să nești, tu, fiică a Sionului, ca o
femeie în durerile nașterii; căci acum vei ieși din cetate și vei
locui pe câmp și vei merge la Babilon; acolo tu vei fi eliberată;
acolo DOMNUL te va răscumpăra din mâna dușmanilor tăi.
11 Acum, de asemenea multe națiuni se adună împotriva ta,
care spun: Să fie întinată și ochiul nostru să privească asupra
Sionului. **12** Dar ei nu cunosc gândurile DOMNULUI, nici nu
înțeleg sfatul lui; fiindcă el îi va aduna ca pe niște snopi în arie.
13 Ridică-te și treieră, tu, fiică a Sionului; fiindcă voi face cornul
tău, fier și voi face copitele tale, aramă; și tu vei zdrobi în bucăți
multe popoare, iar eu voi consacra DOMNULUI câștigul lor, și
averea lor Domnului întregului pământ.

5 Acum adună-te în cete, tu, fiică a cetelor; el ne-a asediat;
ei vor lovi pe judecătorul lui Israel cu un toiag peste obraz.
2 Dar tu, Betleeme Efrata, deși ești mică între miile lui Iuda,
totuși din tine îmi va ieși cel care va fi conducător peste Israel,
a cărui ieșiri au fost din vechime, din veșnicie. **3** De aceea el
va renunța la ei, până când cea care este în travaliu a născut:
atunci rămășița fraților lui se va întoarce la copiii lui Israel. **4** Și el
va sta în picioare și va paște în tăria DOMNULUI, în maiestatea
numelui DOMNULUI, Dumnezeul lui; și ei vor dăinui; fiindcă
acum el va fi mare până la marginile pământului. **5** Și acest
bărbat va fi pacea, când Asirianul va veni în țara noastră; și
când el va călca în palatele noastre, atunci vom ridica împotriva
lui șapte păstori și opt bărbați conducători. **6** Și ei vor pustii țara

Asiriei cu sabia, și țara lui Nimrod în intrările acesteia; astfel el
ne va elibera de Asirian, când va veni în țara noastră și când va
călca înăuntrul granițelor noastre. **7** Și rămășița lui Iacov va fi în
mijlocul multor popoare ca o rouă de la DOMNUL, ca ploaia
pe iarbă, care nu întârzie pentru om nici nu așteaptă pe fiii
oamenilor. **8** Și rămășița lui Iacob va fi printre neamuri în mijlocul
multor popoare ca un leu printre fiarele pădurii, ca un leu tânăr
printre turmele de oi, care, dacă trece prin ele, deopotrivă calcă
în picioare și sfâșie în bucăți și nimeni nu poate elibera. **9** Mâna
ta se va înălța asupra potrivnicilor tăi și toți dușmanii tăi vor fi
stârpiți. **10** Și se va întâmpla, în acea zi, spune DOMNUL, că voi
stârpi caii tăi din mijlocul tău și îți voi distruge carele. **11** Și voi
stârpi cetățile țării tale și voi dărâma toate întăriturile tale, **12** Și
voi stârpi vrăjitoriile din mâna ta; și nu vei mai avea ghicitori; **13**
Chipurile tale cioplite le voi stârpi deopotrivă și stâlpii tăi idolești
din mijlocul tău; și nu te vei mai închina lucrării mâinilor tale. **14**
Și voi smulge dumbrăvile tale de închinare din mijlocul tău, astfel
îți voi distruge cetățile. **15** Și voi face răzbunare în mânie și furie
asupra păgânilor, așa cum ei nu au auzit.

6 Auziți acum ce spune DOMNUL: Ridică-te și luptă-te înaintea
munților și dealurile să îți audă vocea. **2** Auziți, voi, munților,
și voi, temelii tari ale pământului, cearta DOMNULUI; fiindcă
DOMNUL are o ceartă cu poporul lui și el, cu Israel, se va
judeca. **3** Poporul meu, ce ți-am făcut eu ție? Și cu ce te-am
obosit eu? Adu mărturie împotriva mea. **4** Fiindcă te-am scos
din țara Egiptului și te-am răscumpărat din casa servitorilor; și i-
am trimis înaintea ta pe Moise, Aaron și Miriam. **5** Poporul meu,
amintește-ți acum ce sfat a cerut Balac, împăratul Moabului,
și ce i-a răspuns Balaam, fiul lui Beor, de la Sitim până la

Ghilgal; ca voi să cunoașteți dreptatea DOMNULUI. **6** Cu ce să
vin eu înaintea DOMNULUI, să mă plec înaintea preaînaltului
Dumnezeu? Să vin înaintea lui cu ofrande arse, cu viței de un
an? **7** Va fi DOMNUL mulțumit cu mii de berbeci sau cu zeci de
mii de râuri de untdelemn? Să dau pe întâiul meu născut pentru
încălcarea mea, rodul trupului meu pentru păcatul sufletului
meu? **8** El ți-a arătat, omule, ce este bine; și ce cere DOMNUL
de la tine [altceva] decât să faci ce este drept și să iubești
mila și să umbli umil cu Dumnezeul tău? **9** Vocea DOMNULUI
strigă către cetate, și omul înțelepciunii va vedea numele tău.
Ascultați de nuia, și pe cel ce a rânduit-o. **10** Mai sunt tezaurele
stricăciunii în casa celui stricat și o blestemată efă mică? **11**
Să îi socotesc puri pe cei cu balanțele stricăciunii și cu punga
plină cu greutăți înșelătoare? **12** Fiindcă bogații ei sunt plini de
violență și locuitorii ei au spus minciuni și limba din gura lor este
înșelătoare. **13** De aceea te voi îmbolnăvi de asemenea lovindu-
te, pustiindu-te datorită păcatelor tale. **14** Vei mânca dar nu te
vei sătura; și în mijlocul tău va fi doborârea ta; și tu vei apuca
dar nu vei salva; și ce salvezi, eu voi da sabiei. **15** Vei semăna,
dar nu vei secera; tu vei călca măslinele, dar nu tu te vei unge
cu untdelemn; și vin dulce, dar nu tu vei bea vin. **16** Fiindcă
statutele lui Omri sunt ținute, și toate lucrările casei lui Ahab, și
voi umblați în sfaturile lor; căci te voi face o ruină și pe locuitorii
acesteia, o șuierare; de aceea veți purta ocara poporului meu.

7 Vai mie! Pentru că sunt ca după adunatul fructelor de vară,
precum strugurii culeși pe urma recoltei; nu este niciun ciorchine
de mâncat, sufletul meu a dorit întâiul rod copt al fructelor.
2 Omul bun a pierit de pe pământ; nu este niciunul integru
printre oameni; toți stau la pândă după sânge; ei vânează cu o

plasă, fiecare bărbat pe fratele lui. **3** Pentru ca să facă răul cu
amândouă mâinile cu zel, și prințul și judecătorul cer o răsplată;
și omul mare, își rostește dorința ticăloasă; astfel încheie târgul.
4 Cel mai bun dintre ei este ca un mărăcine, cel mai integru
este mai ascuțit decât un gard de spini; ziua paznicilor tăi și a
cercetării vine; acum va fi uimirea și nedumerirea lor. **5** Nu vă
încredeți într-un prieten, nu vă puneți încrederea într-o călăuză;
păzește-ți ușile gurii tale de cea care se întinde la pieptul tău.
6 Fiindcă fiul îl dezonorează pe tată, fiica se ridică împotriva
mamei sale, nora împotriva soacrei ei; dușmanii unui om sunt
oamenii propriei case. **7** De aceea eu voi privi la DOMNUL; îl voi
aștepta pe Dumnezeul salvării mele; Dumnezeul meu mă va
auzi. **8** Nu te bucura împotriva mea, dușmanul meu; când cad,
mă voi scula; când mă așez în întuneric, DOMNUL îmi va fi o
lumină. **9** Voi purta indignarea DOMNULUI, fiindcă am păcătuit
împotriva lui, până când va pleda în cauza mea și îmi va face
judecata; mă va scoate la lumină iar eu voi privi dreptatea lui. **10**
Atunci cea care este dușmana mea va vedea, și rușinea o va
acoperi pe cea care mi-a spus: Unde este DOMNUL Dumnezeul
tău? Ochii mei o vor privi; acum ea va fi călcată în picioare
ca noroiul de pe străzi. **11** În ziua în care zidurile tale vor fi
construite, în acea zi hotărârea va fi mult îndepărtată. **12** În
acea zi de asemenea el va veni din Asiria, până la tine, și din
cetățile fortificate, și din fortăreață până la râu, și de la mare
la mare, și din munte la munte. **13** Cu toate acestea, țara va
fi părăsită din cauza celor ce locuiesc în ea, datorită roadelor
faptelor lor. **14** Paște-ți poporul cu toiagul tău, turma moștenirii
tale, care locuiește singură în pădure, în mijlocul Carmelului; să
se hrănească în Basan și Galaad, ca în zilele din vechime. **15**

Lui îi voi arăta lucruri minunate, conform cu zilele ieșirii tale din
țara Egiptului. **16** Națiunile vor vedea și vor fi încurcate în toată
tăria lor; ei [își] vor pune mâna la gură, urechile lor vor fi surde.
17 Vor linge țărâna ca un șarpe, vor ieși din găurile lor ca viermii
pământului; le va fi frică de DOMNUL, Dumnezeul nostru, și se
vor înfricoșa din cauza ta. **18** Cine este un Dumnezeu ca tine,
care iartă nelegiuirea și trece cu vederea încălcarea de lege a
rămășiței moștenirii sale? Nu își ține mânia pentru totdeauna,
fiindcă găsește plăcere în milă. **19** El se va întoarce din nou, va
avea milă de noi; el va supune nelegiuirile noastre; și tu vei
arunca toate păcatele lor în adâncurile mării. **20** Tu îi vei împlini
lui Iacob adevărul și lui Avraam mila, pe care le-ai jurat părinților
noștri în zilele din vechime.

Nahum

1 Povara Ninivei. Cartea viziunii lui Naum elcoșitul. **2** Dumnezeu
este gelos și DOMNUL se răzbună; DOMNUL se răzbună și este
furios; DOMNUL se va răzbuna pe potrivnicii lui și el păstrează
furie pentru dușmanii lui. **3** DOMNUL este încet la mânie și
măreţ în putere și nu va achita deloc pe cel stricat; DOMNUL
își are calea în vârtej de vânt și în furtună, și norii sunt praful
picioarelor lui. **4** El mustră marea și o face uscat și seacă toate
râurile; Basanul tânjește și Carmelul de asemenea; și floarea
Libanului tânjește. **5** Munţii se cutremură înaintea lui și dealurile
se topesc și pământul arde la prezenţa lui, da, lumea și toți cei
ce locuiește în ea. **6** Cine poate sta înaintea indignării lui? Și
cine poate rămâne în înverșunarea mâniei lui? Furia lui este
turnată ca focul și stâncile sunt dărâmate de el. **7** DOMNUL este
bun, o întăritură în ziua tulburării; și el îi cunoaște pe cei ce
se încred în el. **8** Dar cu un potop ce se revarsă, va distruge
deplin acel loc și întunericul va urmări pe dușmanii lui. **9** Ce vă
închipuiţi împotriva DOMNULUI? El va mistui deplin; necazul nu
se va ridica a doua oară. **10** Pe când ei sunt îngrămădiţi ca spinii
și beţi ca beţivii, vor fi mistuiţi ca miriștea cu totul uscată. **11** Este
unul ieșit din tine, care își închipuie răul împotriva DOMNULUI,
un sfătuitor stricat. **12** Astfel spune DOMNUL: Deși sunt liniștiţi
și de asemenea mulţi, totuși astfel vor fi ei stârpiţi, când el va
trece. Deși te-am chinuit, nu te voi mai chinui. **13** Fiindcă acum
voi sfărâma jugul lui de pe tine și îţi voi rupe legăturile. **14** Și
DOMNUL a dat o poruncă referitor la tine, ca numele tău să
nu mai fie semănat; din casa dumnezeilor tăi voi stârpi chipul
cioplit și chipul turnat; îţi voi săpa mormântul, căci ești nemernic.
15 Iată, pe munţi picioarele celui ce aduce vești bune, care

vestește pacea! Iudo, ţine-ţi sărbătorile solemne, împlinește-ţi
promisiunile, căci cel stricat nu va mai trece prin tine; el este
stârpit deplin.

2 Cel ce sparge în bucăţi a venit înaintea feţei tale; păzește
cetatea întărită, păzește calea, întărește-ţi coapsele, întărește-ţi
mult puterea. **2** Pentru că DOMNUL a abătut maiestatea lui
Iacob, precum maiestatea lui Israel, fiindcă pustiitorii i-au pustiit
și le-au stricat viţele. **3** Scutul războinicilor lui este înroșit, vitejii
sunt în stacojiu; carele vor fi cu torţe arzând în ziua pregătirii sale
și brazii vor fi înfricoșător zguduiţi. **4** Carele vor năvăli pe străzi,
se vor izbi unul de altul pe drumurile late; vor părea ca torţele,
vor alerga ca fulgerele. **5** El se gândește la vitejii lui; ei se vor
poticni în mersul lor; se vor grăbi spre zidul acesteia și apărarea
va fi pregătită. **6** Porţile râurilor vor fi deschise și palatul se va
topi. **7** Și Huţab va fi dusă captivă, va fi ridicată și servitoarele ei
o vor conduce ca și cu vocea porumbiţelor, lovindu-și pieptul cu
tamburinele. **8** Dar Ninive este din vechime ca un iaz de apă;
totuși ei vor fugi. Staţi, staţi, vor striga ei; dar niciunul nu va privi
înapoi. **9** Prădaţi argintul, prădaţi aurul, fiindcă fără sfârșit este
tezaurul și gloria tuturor mobilelor plăcute. **10** Ea este nelocuită
și goală și pustiită; și inima se topește și genunchii se lovesc
unul de altul și este multă durere în toate coapsele, și feţele lor
toate adună negreală. **11** Unde este vizuina leilor și locul de
hrană al leilor tineri, unde leul, leul cel bătrân, și puiul de leu a
umblat și nimeni nu i-a speriat? **12** Leul a sfâșiat în bucăţi destul
pentru puii săi și a sugrumat pentru leoaicele sale și și-a umplut
gropile cu pradă și vizuinile sale cu animale sfâșiate. **13** Iată, eu
sunt împotriva ta, spune DOMNUL oștirilor și voi arde carele ei

în fum și sabia va mistui pe leii tăi tineri; și îţi voi stârpi prada de
pe pământ și vocea mesagerilor tăi nu va mai fi auzită.

3 Vai cetăţii sângeroase! Este plină toată de minciuni și
jefuire; prada nu se depărtează; **2** Zgomotul unui bici și
zgomotul huruitului roţilor și al cailor galopând și al carelor
sărind. **3** Călăreţul ridică deopotrivă sabia strălucitoare și suliţa
scânteietoare și este o mulţime de uciși și un număr mare de
trupuri moarte; și nu este sfârșit al cadavrelor lor; se poticnesc de
cadavrele lor; **4** Din cauza mulţimii curviilor atrăgătoarei curve,
stăpâna vrăjitoriilor, care vinde naţiuni prin curviile ei și familii
prin vrăjitoriile ei. **5** Iată, eu sunt împotriva ta, spune DOMNUL
oștirilor; și îţi voi ridica poalele peste faţa ta și voi arăta naţiunilor
goliciunea ta și împărăţiilor rușinea ta. **6** Și voi arunca murdărie
scârboasă asupra ta și te voi înjosi și te voi așeza ca privelește.
7 Și se va întâmpla, că toţi cei ce te vor privi vor fugi de tine și
vor spune: Ninive este risipită, cine o va plânge? De unde să îţi
caut mângâietori? **8** Ești tu mai bună decât populata No, care
era așezată printre râuri, care avea apele de jur împrejurul ei, a
cărei parapet era marea și zidul ei era din mare? **9** Etiopia și
Egiptul erau tăria ei și era infinită; Put și Lubim erau ajutoarele
tale. **10** Totuși ea a fost strămutată, a mers în captivitate; copiii
ei tineri de asemenea au fost zdrobiţi în bucăţi la capătul tuturor
străzilor; și au aruncat sorţi pentru bărbaţii ei demni de cinste și
toţi marii ei oameni au fost legaţi în lanţuri. **11** Tu de asemenea
vei fi beată, vei fi ascunsă; de asemenea vei căuta tărie din
cauza dușmanului tău. **12** Toate întăriturile vor fi ca smochinii cu
primul rod de smochine; dacă vor fi scuturate, vor cădea chiar în
gura celui ce mănâncă. **13** Iată, oamenii tăi din mijlocul tău sunt
femei; porţile ţării tale vor fi ţinute larg deschise pentru dușmanii

tăi; focul îţi va mistui zăvoarele. **14** Scoate-ţi ape pentru asediu;
întărește-ţi întăriturile; intră în lut și calcă în picioare mortarul;
întărește cuptorul pentru cărămizi. **15** Acolo te va mistui focul;
sabia te va stârpi; te va mânca precum omida; înmulţește-te
asemenea omidei, înmulţește-te ca lăcustele. **16** Ţi-ai înmulţit
comercianţii mai mult decât stelele cerului; omida pradă și
zboară. **17** Încoronaţii tăi sunt ca lăcustele și căpeteniile tale
precum cosașii mari, care se așază pe îngrădituri în ziua rece,
dar când soarele răsare ei zboară și nu se cunoaște locul unde
sunt. **18** Păstorii tăi dormitează, împărat al Asiriei; nobilii tăi vor
locui în ţărână; poporul tău este împrăștiat pe munţi și nimeni nu
îi adună. **19** Nu este vindecare pentru vânătaia ta; rana ta este
apăsătoare; toţi care aud faima ta vor bate din palme asupra ta,
căci peste cine nu a trecut stricăciunea ta neîncetat?

Habacuc

1 Povara pe care a văzut-o profetul Habacuc. **2** DOAMNE,
cât timp voi mai striga fără să mă auzi! Strig către tine despre
violență dar nu vei salva! **3** De ce îmi arăți nelegiuire și mă faci
să privesc apăsare? Căci înaintea mea sunt jefuire și violență
și cei care ridică ceartă și discordie. **4** De aceea legea este
neglijată și judecata niciodată nu înaintează, căci cel stricat
împresoară pe cel drept; de aceea judecata nedreaptă merge
înainte. **5** Voi, cei dintre păgâni, priviți și luați aminte și minunați-
vă cu uimire, căci în zilele voastre voi lucra o lucrare pe care voi
nu o veți crede chiar dacă vi se va spune. **6** Căci, iată, îi ridic pe
caldeeni, acea națiune amarnică și pripită, care va mărșălui prin
întinderea țării, pentru a stăpâni locuințe care nu sunt ale lor. **7**
Ei sunt îngrozitori și înspăimântători; de la ei înșiși vine judecata
lor și demnitatea lor. **8** De asemenea, caii lor sunt mai iuți decât
leoparzii și mai feroce decât lupii nopții; și călăreții lor se vor
împrăștia și călăreții lor vor veni din depărtare; ei vor zbura ca
acvila ce se grăbește să mănânce. **9** Ei toți vor veni pentru
violență; fețele lor vor înfuleca precum vântul de est și vor aduna
captivi ca nisipul. **10** Și vor batjocori împărați și prinții le vor fi de
batjocură; vor lua în derâdere orice întăritură; căci vor îngrămădi
țărână și o vor lua. **11** Atunci se va răzgândi și va trece înainte
și va ofensa atribuind această puterea lui, dumnezeului său.
12 Nu ești tu din veșnicie, DOAMNE Dumnezeul meu, Sfântul
meu? Nu vom muri. DOAMNE, tu i-ai rânduit pentru judecată;
și: Dumnezeule puternic, tu i-ai întemeiat pentru mustrare. **13**
Ochii tăi sunt prea puri ca să privești răul și nu te poți uita la
nelegiuire; de ce te uiți atunci la cei care lucrează perfid și îți ții
limba când cel stricat mănâncă pe cel mai drept decât el? **14**

Și îi faci pe oameni ca peștii mării, ca pe târâtoarele ce nu au
conducător peste ele? **15** Ei îi ridică pe toți cu cârligul, îi prind în
plasa lor și îi adună în năvodul lor; de aceea se bucură și se
veselesc. **16** De aceea ei sacrifică în cinstea plasei lor și ard
tămâie în cinstea năvodului lor, fiindcă prin ele partea lor este
grasă și carnea lor, multă. **17** Își vor goli astfel plasa și nu vor
continua să ucidă națiunile fără cruțare?

2 Îmi voi face garda și mă voi așeza pe turn și voi veghea să
văd ce îmi va spune și ce îi voi răspunde când voi fi mustrat. **2**
Și DOMNUL mi-a răspuns și a zis: Scrie viziunea și lămurește-o
pe table, ca să fugă cel ce o citește. **3** Pentru că viziunea este
pentru încă un timp rânduit, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți;
deși întârzie, așteapt-o, pentru că va veni cu siguranță, nu va
întârzia. **4** Iată, sufletul lui care este înălțat, nu este integru în
el, dar cel drept va trăi prin credința lui. **5** Da, de asemenea,
pentru că el calcă legea prin vin, el este un om mândru, nici nu
stă acasă, el, care își lărgește dorința lui ca iadul și este ca
moartea și nu poate fi săturat, dar adună la el toate națiunile și
îngrămădește la el toate popoarele; **(Sheol h7585)** **6** Nu vor ridica
toți aceștia o parabolă împotriva lui și un proverb zeflemitor
împotriva lui și nu vor spune: Vai celui care înmulțește ce nu este
a lui! Cât timp? Și celui care se împovărează cu lut gros! **7** Nu se
vor ridica deodată cei ce te vor mușca și se vor trezi cei ce te vor
chinui iar tu vei fi pradă pentru ei? **8** Pentru că ai prădat multe
națiuni, toată rămășița poporului te va prăda; datorită sângelui
oamenilor și datorită violenței făcute țării, cetății și tuturor celor
ce o locuiesc. **9** Vai celui ce poftește o poftă rea pentru casa lui,
ca el să își așeze casa pe înălțime, ca să fie scăpat de puterea
răului! **10** Tu ai croit rușine casei tale, prin stârpirea multor

popoare, și ai păcătuit împotriva sufletului tău. **11** Căci piatra va
striga din zid și bârna din lemnărie îi va răspunde. **12** Vai celui
ce construiește un oraș cu sânge și întemeiază o cetate prin
nelegiuire! **13** Iată, nu este de la DOMNUL oștirilor, că popoarele
vor munci întocmai pentru acest foc și popoarele se vor obosi
întocmai pentru această deșertăciune? **14** Căci pământul va fi
umplut de cunoștința gloriei DOMNULUI, precum apele acoperă
marea. **15** Vai celui ce dă băutură aproapelui său, care îi torni din
burduful tău și îl îmbeți de asemenea ca să îi privești goliciunea!
16 Ești umplut de rușine pentru glorie, bea și tu și lasă-ți prepuțul
să fie descoperit; paharul dreptei DOMNULUI va fi întors spre
tine, și vomă rușinoasă va fi pe gloria ta. **17** Fiindcă violența
Libanului te va acoperi, și prada fiarelor, care i-a înspăimântat,
datorită sângelui oamenilor și datorită violenței făcute țării,
cetății și tuturor celor ce o locuiesc. **18** La ce folosește chipul
cioplit pe care făcătorul lui l-a cioplit; chipul turnat și învățătorul
minciunilor? În care se încrede făcătorul lucrării lui, pentru a face
idoli muți? **19** Vai celui ce spune lemnului: Trezește-te; pietrei
mute: Ridică-te, ea ne va învăța! Iată, idolul este acoperit cu aur
și argint și nu este deloc suflare în mijlocul lui. **20** Dar DOMNUL
este în templul lui sfânt: tot pământul să tacă înaintea lui.

3 O rugăciune a profetului Habacuc, un poem. **2** DOAMNE, am
auzit vorbirea ta și m-am înspăimântat; DOAMNE, înviorează-
ți lucrarea în mijlocul anilor, fă-o cunoscută în mijlocul anilor;
în furie, amintește-ți mila. **3** Dumnezeu a venit din Teman
și Cel Sfânt din muntele Paran. (Selah) Gloria lui a acoperit
cerurile și pământul era plin de lauda lui. **4** Și strălucirea lui
era ca lumina; el avea coarne ieșind din mâna lui și acolo era
ascunderea puterii lui. **5** Înaintea lui mergea ciuma și cărbuni

aprinși mergeau înaintea picioarelor lui. **6** El a stat în picioare și
a măsurat pământul, el a privit și a tulburat națiunile; și munții
veșnici au fost împrăștiați, dealurile străvechi s-au plecat; căile
lui sunt veșnice. **7** Am văzut corturile Cușanului în nenorocire,
și perdelele țării lui Madian au tremurat. **8** L-au nemulțumit
râurile pe Domnul? S-a aprins mânia ta împotriva râurilor? S-a
aprins furia ta împotriva mării, încât ai călărit pe caii tăi și te-
ai urcat în carele salvării tale? **9** Arcul tău a fost dezgolit de
tot, chiar cuvântul tău, conform jurămintelor triburilor. (Selah)
Tu ai despicat pământul cu râuri. **10** Munții te-au văzut și s-au
cutremurat, potopul apei a trecut; adâncul și-a înălțat vocea
și și-a ridicat mâinile în înalt. **11** Soarele și luna s-au oprit în
locuința lor, la lumina săgeților tale au mers și la strălucirea
suliței scânteietoare. **12** Ai mărșăluit prin țară în indignare, ai
treierat păgânii în mânie. **13** Ai mers înainte pentru salvarea
poporului tău, pentru salvare cu unsul tău; ai rănit capul din
casa celui stricat, dezvelind temelia până la gât. (Selah) **14**
Cu bâtele lui, ai străpuns capul satelor sale; ei au ieșit ca un
vârtej de vânt să mă împrăștie; bucuria lor era să mistuie pe
sărac în ascuns. **15** Tu ai umblat prin mare cu caii tăi, prin
mormanul apelor mari. **16** Când am auzit, pântecele meu s-a
cutremurat, buzele mele au tremurat la această voce, putregai a
intrat în oasele mele și am tremurat în mine însumi, ca să mă
odihnesc în ziua necazului, când va veni la popoare, el îi va
invada cu oștirea sa. **17** Deși smochinul nu va înflori, nici nu vor
fi roade în vii; osteneala măslinului va eșua și câmpiile nu vor da
hrana; turma va fi stârpită din staul și nu va mai fi cireadă în
iesle; **18** Totuși eu mă voi bucura în DOMNUL, mă voi veseli în
Dumnezeul salvării mele. **19** DOMNUL Dumnezeu este tăria

mea și îmi va face picioarele precum picioarele căprioarelor și el mă va face să umblu pe locurile mele înalte. Mai marelui cântăreț pe instrumentele mele cu coarde.

Sofonia

1 Cuvântul DOMNULUI, care a venit la Ţefania, fiul lui Cuşi, fiul
lui Ghedalia, fiul lui Amaria, fiul lui Hizchia, în zilele lui Iosia, fiul
lui Amon, împăratul lui Iuda. **2** Voi mistui cu desăvârşire totul
de pe faţa pământului, spune DOMNUL. **3** Voi mistui pe om şi
pe animal; voi mistui păsările cerului şi peştii mării şi pietrele
de poticnire împreună cu cei stricaţi; şi voi stârpi omul de pe
pământ, spune DOMNUL. **4** De asemenea îmi voi întinde mâna
asupra lui Iuda şi asupra tuturor locuitorilor Ierusalimului; şi voi
stârpi rămăşiţa lui Baal din acest loc şi numele chemarimilor
împreună cu preoţii; **5** Şi pe cei care se închină oştirii cerului pe
acoperişuri; şi pe cei care se închină şi care jură pe DOMNUL şi
care jură pe Malcam; **6** Şi pe cei care se întorc de la a-l urma pe
DOMNUL şi pe cei care nu l-au căutat pe DOMNUL, nici nu
au întrebat de el. **7** Taci în prezenţa Domnului DUMNEZEU,
pentru că ziua DOMNULUI este aproape, pentru că DOMNUL a
pregătit un sacrificiu, el şi-a chemat oaspeţii. **8** Şi se va întâmpla
că în ziua sacrificiului DOMNULUI voi pedepsi prinţii şi copiii
împăratului şi pe toţi care sunt îmbrăcaţi cu haine străine. **9** De
asemenea, în aceeaşi zi voi pedepsi pe toţi cei care sar pragul,
care umplu casele stăpânilor lor cu violenţă şi înşelăciune. **10** Şi
se va întâmpla, în acea zi, spune DOMNUL, că va fi zgomotul
unui strigăt de la poarta peştelui şi un urlet de la a doua şi un
trosnet mare dinspre dealuri. **11** Urlaţi, voi locuitori din Macteş,
pentru că tot poporul comercianţilor este doborât; toţi cei ce
cară argint sunt stârpiţi. **12** Şi se va întâmpla, în acel timp, că
voi cerceta Ierusalimul cu candele şi voi pedepsi oamenii care
sunt aşezaţi pe drojdiile lor, care spun în inima lor: DOMNUL
nu va face bine, nici nu va face rău. **13** De aceea bunurile lor

vor deveni o pradă, şi casele lor o pustietate; de asemenea
vor zidi case, dar nu le vor locui; şi vor sădi vii, dar nu le vor
bea vinul. **14** Ziua cea mare a DOMNULUI este aproape, este
aproape, şi se grăbeşte foarte mult, vocea zilei DOMNULUI;
viteazul va striga acolo cu amar. **15** Ziua aceea este o zi a furiei,
o zi de necaz şi strâmtorare, o zi de secătuire şi de pustiire,
o zi de întuneric şi de întunecime, o zi cu nori şi de întuneric
gros, **16** O zi a trâmbiţei şi a alarmei împotriva cetăţilor întărite şi
împotriva turnurilor înalte. **17** Şi voi aduce strâmtorare peste
oameni pentru ca ei să umble ca orbii, pentru că au păcătuit
împotriva DOMNULUI; şi sângele lor va fi vărsat ca ţărâna, şi
carnea lor ca balega. **18** Nici argintul lor, nici aurul lor nu va
fi în stare să îi scape în ziua furiei DOMNULUI; dar tot ţinutul
va fi mistuit de focul geloziei lui, pentru că el va face chiar o
descotorosire grabnică de toţi cei care locuiesc în ţinut.

2 Adunaţi-vă, da, adunaţi-vă, naţiune nedorită; **2** Înainte de a se
da hotărârea, înainte ca ziua să treacă precum pleava, înainte
ca mânia înverşunată a DOMNULUI să vină asupra voastră,
înainte ca ziua mâniei DOMNULUI să vină asupra voastră. **3**
Căutaţi-l pe DOMNUL, voi toţi cei blânzi ai pământului, care aţi
lucrat judecata lui; căutaţi dreptatea, căutaţi blândeţea, poate că
veţi fi ascunşi în ziua mâniei DOMNULUI. **4** Fiindcă Gaza va fi
părăsită şi Ascalonul va fi un pustiu, ei vor alunga Asdodul la
amiază şi Ecronul va fi dezrădăcinat. **5** Vai locuitorilor ţărmului
mării, naţiunea cheretiţilor! Cuvântul DOMNULUI este împotriva
voastră; Canaane, ţara filistenilor, te voi nimici până nu va mai fi
niciun locuitor. **6** Şi ţărmul mării va fi locaşuri şi colibe pentru
păstori şi staule pentru turme. **7** Şi ţărmul va fi pentru rămăşiţa
casei lui Iuda; ei se vor hrăni de acolo; ei se vor culca seara în

casele Ascalonului, pentru că DOMNUL Dumnezeul lor îi va
cerceta şi îi va întoarce din captivitatea lor. **8** Am auzit ocara
Moabului şi dispreţuirile copiilor lui Amon, cu care au ocărât
poporul meu şi s-au preamărit peste graniţa lor. **9** De aceea,
precum eu trăiesc, spune DOMNUL oştirilor, Dumnezeul lui
Israel, negreşit Moabul va fi ca Sodoma şi copiii lui Amon ca
Gomora, locul înmulţirii urzicilor şi ocnelor de sare şi o pustiire
veşnică, restul poporului meu îi va prăda, şi rămăşiţa poporului
meu îi va stăpâni. **10** Aceasta vor avea pentru mândria lor, pentru
că au ocărât şi s-au preamărit împotriva poporului DOMNULUI
oştirilor. **11** DOMNUL va fi înfricoşător împotriva lor, pentru că el
îi va înfometa pe toţi dumnezeii pământului; şi oamenii i se vor
închina, fiecare din locul lui, toate insulele păgânilor. **12** Voi, de
asemenea, etiopienilor, veţi fi ucişi de sabia mea. **13** Şi el îşi va
întinde mâna împotriva nordului şi va distruge Asiria; şi va face
Ninive o pustietate şi uscat ca o sălbăticie. **14** Şi turme se vor
culca în mijlocul ei, toate animalele naţiunilor: şi cormoranul
şi cocostârcul vor cuibări pe capitelurile stâlpilor ei; vocea lor
va cânta la ferestre; pustiirea va fi pe praguri, pentru că el va
dezgoli lucrarea de cedru. **15** Aceasta este cetatea care se
bucură, care a trăit fără grijă, care a spus în inima ei: Eu sunt şi
nu este niciuna în afară de mine; cum a devenit ea o pustietate,
un loc în care animalele să se culce! Fiecare ce trece pe lângă
ea va şuiera şi va face semn cu mână.

3 Vai celei murdare şi întinate, cetăţii asupritoare! **2** Ea nu a
ascultat de acea voce; nu a primit disciplinarea; nu s-a încrezut în
DOMNUL; nu s-a apropiat de Dumnezeul ei. **3** Prinţii dinlăuntrul
ei sunt lei răcnind; judecătorii ei sunt lupi de seară; ei nu rod
oasele până ziua următoare. **4** Profeţii ei sunt persoane uşoare

şi perfide; preoţii ei au întinat sanctuarul, ei au încălcat legea. **5**
DOMNUL cel drept este în mijlocul ei; el nu va face nelegiuire, în
fiecare dimineaţă el îşi aduce judecata la lumină, el nu eşuează;
dar cel nedrept nu cunoaşte ruşine. **6** Eu am stârpit naţiunile,
turnurile lor sunt pustiite; eu le-am risipit străzile, încât nimeni nu
trece pe acolo; cetăţile lor sunt distruse, încât nu este niciun om,
nu este niciun locuitor. **7** Am spus: Sigur te vei teme de mine, vei
primi instruirea; astfel încât locuinţa lor să nu fie stârpită, oricum
i-am pedepsit, dar ei s-au sculat devreme şi şi-au corupt toate
facerile lor. **8** De aceea, aşteptaţi-mă, spune DOMNUL, până în
ziua în care mă voi ridica pentru pradă: căci hotărârea mea este
să adun naţiunile, să strâng împărăţiile, să îmi vărs indignarea
asupra lor, toată mânia mea înverşunată, pentru că tot pământul
va fi mistuit de focul geloziei mele. **9** Pentru că atunci voi da
din nou popoarelor o limbă pură, ca toţi să cheme numele
DOMNULUI, să îi servească într-un singur gând. **10** De dincolo
de râurile Etiopiei, închinătorii mei, chiar fiica risipiţilor mei, îmi
vor aduce ofranda. **11** În acea zi nu vei fi ruşinat de toate facerile
tale, în care ai încălcat legea împotriva mea, pentru că atunci voi
scoate afară din mijlocul tău pe cei care se bucură în mândria
ta, şi nu te vei mai îngâmfa datorită muntelui meu sfânt. **12** De
asemenea, voi lăsa în mijlocul tău un popor chinuit şi sărac, şi ei
se vor încrede în numele DOMNULUI. **13** Rămăşiţa lui Israel nu
va face nelegiuire, nici nu va vorbi minciuni; nici nu se va găsi în
gura lor o limbă înşelătoare, pentru că ei se vor hrăni şi se vor
culca şi nimeni nu îi va înspăimânta. **14** Cântă, fiică a Sionului;
strigă, Israele; veseleşte-te şi bucură-te cu toată inima, fiică a
Ierusalimului. **15** DOMNUL a luat judecăţile tale, el a alungat pe
duşmanul tău; împăratul lui Israel, DOMNUL este în mijlocul tău,

nu vei mai vedea răul. **16** În acea zi se va spune Ierusalimului:
Nu te teme; şi Sionului: Să nu îţi slăbească mâinile. **17** DOMNUL
Dumnezeul tău în mijlocul tău este puternic; el va salva, el se va
bucura de tine cu bucurie; el se va odihni în dragostea lui, se va
bucura de tine cu cântare. **18** Îi voi aduna pe cei întristaţi pentru
adunarea solemnă, care sunt ai tăi, pentru care ocara ei era o
povară. **19** Iată, atunci îi voi aduce la nimic pe toţi cei care te
chinuiesc; şi voi salva pe cea şchioapă şi o voi aduna pe cea
alungată; şi le voi aduce laudă şi faimă în fiecare ţară unde au
fost făcuţi de ruşine. **20** În acel timp vă voi aduce din nou, la
timpul în care vă adun, fiindcă vă voi face un nume şi o laudă
printre toate popoarele pământului, când vă voi aduce înapoi din
captivitate înaintea ochilor voştri, spune DOMNUL.

Hagai

1 În anul al doilea al împăratului Darius, în luna a șasea, în ziua
întâi a lunii, a venit cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai
la Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernatorul lui Iuda, și către
Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, spunând: **2** Astfel vorbește
DOMNUL oștirilor, spunând: Acest popor spune: Nu a venit
timpul, timpul să fie construită casa DOMNULUI. **3** Atunci a venit
cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând: **4** Pentru
voi [este] timpul să locuiți în casele voastre căptușite cu lemn,
iar această casă stă pustiită? **5** Și acum astfel zice DOMNUL
oștirilor: Luați aminte la căile voastre. **6** Ați semănat mult și
adunați puțin; mâncați, dar nu aveți destul; beți, dar nu sunteți
îndestulați cu băutură; vă îmbrăcați, dar nimănui nu îi este cald;
și cel ce câștigă un venit, câștigă venit pentru a-l pune într-o
pungă spartă. **7** Astfel spune DOMNUL oștirilor: Luați aminte la
căile voastre. **8** Urcați-vă la munte și aduceți lemn și construiți
casa; și eu îmi voi găsi plăcerea în ea și voi fi glorificat, spune
DOMNUL. **9** Vă așteptați la mult și, iată, a fost puțin; și când l-ați
adus acasă, eu l-am suflat. De ce? Spune DOMNUL oștirilor.
Din cauza casei mele care [stă] pustiită, în timp ce voi alergați
fiecare pentru propria lui casă. **10** De aceea cerul de deasupra
voastră este oprit a da rouă și pământul este oprit a da rodul lui.
11 Și am chemat o secetă peste țară și peste munți și peste
grâne și peste vinul nou și peste untdelemn și peste ceea ce dă
pământul și peste oameni și peste vite și peste toată lucrarea
mâinilor. **12** Atunci Zorobabel, fiul lui Șealtiel, și Iosua, fiul lui
Ioțadac, marele preot, împreună cu toată rămășița poporului, au
ascultat de vocea DOMNULUI Dumnezeului lor și de cuvintele
profetului Hagai, precum DOMNUL Dumnezeul lor l-a trimis;

și poporul s-a temut înaintea DOMNULUI. **13** Atunci a vorbit
Hagai, mesagerul DOMNULUI, în mesajul DOMNULUI către
popor, spunând: Eu sunt cu voi, zice DOMNUL. **14** Și DOMNUL
a stârnit duhul lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernator al lui
Iuda și duhul lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și duhul
întregii rămășițe a poporului; și ei au venit și au lucrat la casa
DOMNULUI oștirilor, Dumnezeul lor, **15** În ziua a douăzeci și
patra a lunii a șasea, în anul al doilea al împăratului Darius.

2 În luna a șaptea, în ziua a douăzeci și una a lunii, a venit
cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând: **2** Vorbește
acum lui Zorobabel, fiul lui Șealtiel, guvernator al lui Iuda, și
lui Iosua, fiul lui Ioțadac, marele preot, și rămășiței poporului,
spunând: **3** Cine a mai rămas între voi dintre cei ce au văzut
această casă în gloria ei dintâi? Și cum o vedeți acum? Nu este
ea ca nimic în ochii voștri pe lângă aceea? **4** Totuși acum fii tare,
Zorobabel, spune DOMNUL; și fii tare, Iosua, fiu al lui Ioțadac,
marele preot; și fiți tari, voi, tot poporul țării, zice DOMNUL, și
lucrați, pentru că eu sunt cu voi, spune DOMNUL oștirilor; **5**
Conform cuvântului prin care am făcut legământ cu voi, când ați
ieșit din Egipt, tot astfel duhul meu rămâne printre voi: nu vă
temeți. **6** Fiindcă astfel spune DOMNUL oștirilor: Încă o dată,
mai este puțin timp și voi clătina cerurile și pământul și marea și
uscatul; **7** Și voi clătina toate națiunile și dorința tuturor națiunilor
va veni, și voi umple casa aceasta cu glorie, spune DOMNUL
oștirilor. **8** Argintul este al meu și aurul este al meu, spune
DOMNUL oștirilor. **9** Gloria acestei case de pe urmă va fi mai
mare decât cea dinainte, spune DOMNUL oștirilor; și în acest
loc voi da pace, zice DOMNUL oștirilor. **10** În ziua a douăzeci
și patra a lunii a noua, în anul al doilea al lui Darius, a venit

cuvântul DOMNULUI prin profetul Hagai, spunând: **11** Astfel zice
DOMNUL oștirilor: Întreabă acum pe preoți, referitor [la] lege,
spunând: **12** Dacă cineva poartă carne sfântă în poala hainei lui
și cu poala sa atinge pâine sau supă sau vin sau untdelemn sau
orice hrană, va fi aceasta sfântă? Și preoții au răspuns și au zis:
Nu. **13** Atunci Hagai a spus: Dacă [cineva] care este necurat
printr-un trup mort atinge vreuna din acestea, va fi aceasta
necurată? Și preoții au răspuns și au zis: Va fi necurată. **14**
Atunci Hagai a răspuns și a zis: Așa este acest popor și așa este
această națiune înaintea mea, zice DOMNUL; și așa este fiecare
lucrare a mâinilor lor; și ceea ce ei oferă acolo este necurat. **15**
Și acum, vă rog, luați aminte din această zi și de acum încolo,
înainte de a se pune piatră pe piatră în templul DOMNULUI; **16**
De când au fost acele zile, când cineva venea la o grămadă
de douăzeci de măsuri, erau doar zece; când cineva venea la
teasc să scoată cincizeci de vase din teasc, erau doar douăzeci.
17 V-am lovit cu tăciune [în grâu] și cu mană și cu grindină în
toate ostenelile mâinilor voastre; totuși nu v-ați întors la mine,
spune DOMNUL. **18** Luați aminte acum din această zi și de
acum încolo, din a douăzeci și patra zi a lunii a noua, din ziua
când a fost pusă temelia templului DOMNULUI, luați aminte. **19**
Este încă sămânța în grânar? Da, și vița și smochinul și rodiul și
măslinul, nu au rodit: din această zi vă voi binecuvânta. **20** Și din
nou cuvântul DOMNULUI a venit la Hagai, în a douăzeci și patra
zi a lunii, spunând: **21** Vorbește lui Zorobabel, guvernatorul lui
Iuda, zicând: Voi clătina cerurile și pământul; **22** Și voi dărâma
tronul împărățiilor și voi distruge tăria împărățiilor păgânilor; și
voi răsturna carele și pe cei ce merg cu ele; și caii și călăreții lor
vor cădea, fiecare prin sabia fratelui său. **23** În acea zi, spune

DOMNUL oștirilor, te voi lua, Zorobabel, servitorul meu, fiul lui Șealtiel, zice DOMNUL, și te voi face ca un sigiliu, pentru că eu te-am ales, spune DOMNUL oștirilor.

Zaharia

1 În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, a venit cuvântul
DOMNULUI la profetul Zaharia, fiul lui Berechia, fiul profetului
Ido, spunând: **2** DOMNUL s-a înfuriat pe părinţii voştri. **3** De
aceea spune-le: Astfel spune DOMNUL oştirilor: Întoarceţi-vă
la mine, spune DOMNUL oştirilor şi eu mă voi întoarce la voi,
spune DOMNUL oştirilor. **4** Nu fiţi ca părinţii voştri, la care au
strigat profeţii dinainte, spunând: Astfel spune DOMNUL oştirilor:
Întoarceţi-vă acum de la căile voastre rele şi de la faptele
voastre rele; dar nu au auzit, nici nu mi-au dat ascultare, spune
DOMNUL. **5** Părinţii voştri, unde sunt ei? Şi profeţii, trăiesc ei
pentru totdeauna? **6** Dar cuvintele mele şi statutele mele pe
care le-am poruncit servitorilor mei, profeţii, nu i-au apucat ele
pe părinţii voştri? Şi ei s-au întors şi au spus: Precum DOMNUL
oştirilor a gândit să ne facă, conform căilor noastre şi conform
faptelor noastre, astfel s-a purtat el cu noi. **7** În ziua a douăzeci
şi patra a lunii a unsprezecea, care este luna Şebat, în anul
al doilea al lui Darius, a venit cuvântul DOMNULUI la profetul
Zaharia, fiul lui Berechia, fiul profetului Ido, spunând: **8** Am
văzut în noapte şi iată, un om călărind pe un cal roşu şi stătea
între pomii de mirt care erau jos; şi în urma lui erau acolo cai
roşii, pestriţi şi albi. **9** Atunci am spus: Ce sunt aceştia, domnul
meu? Şi îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: Îţi voi arăta ce
sunt aceştia. **10** Şi bărbatul care stătea între pomii de mirt a
răspuns şi a zis: Aceştia sunt cei pe care DOMNUL i-a trimis să
umble încoace şi încolo pe pământ. **11** Şi ei au răspuns îngerului
DOMNULUI, care stătea între pomii de mirt, şi au zis: Noi am
umblat încoace şi încolo pe pământ şi, iată, tot pământul şade
liniştit şi este în odihnă. **12** Atunci îngerul DOMNULUI a răspuns

şi a zis: DOAMNE al oştirilor, până când nu vei avea milă de
Ierusalim şi de cetăţile lui Iuda, împotriva cărora te-ai indignat
aceşti şaptezeci de ani? **13** Şi DOMNUL a răspuns îngerului
care vorbea cu mine, cuvinte bune şi cuvinte mângâietoare.
14 Astfel îngerul care vorbea cu mine îndeaproape, mi-a zis:
Strigă, spunând: Astfel spune DOMNUL oştirilor: Sunt gelos,
cu o mare gelozie, pentru Ierusalim şi pentru Sion. **15** Şi mă
înfurii pe păgânii care sunt în tihnă; fiindcă eu eram numai puţin
înfuriat iar ei au ajutat nenorocirii. **16** De aceea astfel spune
DOMNUL: M-am întors la Ierusalim cu îndurări; casa mea va
fi construită în el, spune DOMNUL oştirilor, şi o frânghie de
măsurat va fi întinsă peste Ierusalim. **17** Strigă totuşi, spunând:
Astfel spune DOMNUL oştirilor: Cetăţile mele, prin prosperitate,
vor fi împrăştiate peste tot şi DOMNUL va mângâia încă Sionul
şi va alege încă Ierusalimul. **18** Atunci mi-am ridicat ochii şi am
văzut şi iată, patru coarne. **19** Şi am spus îngerului care vorbea
cu mine: Ce sunt acestea? Şi el mi-a răspuns: Acestea sunt
coarnele care au împrăştiat pe Iuda, pe Israel şi Ierusalimul. **20**
Şi DOMNUL mi-a arătat patru tâmplari. **21** Atunci eu am zis:
Ce vin aceştia să facă? Iar el a vorbit, spunând: Acestea sunt
coarnele care au împrăştiat pe Iuda, astfel încât niciun om nu şi-
a ridicat capul; dar aceştia au venit să le sperie, ca să alunge
coarnele neamurilor care şi-au înălţat cornul împotriva ţării lui
Iuda pentru a o împrăştia.

2 Mi-am ridicat ochii din nou şi am privit şi iată, un om cu o
frânghie de măsurat în mâna lui. **2** Atunci am spus: Unde mergi?
Şi el mi-a zis: Să măsor Ierusalimul, să văd care este lăţimea
lui şi care este lungimea lui. **3** Şi, iată, îngerul care vorbea cu
mine a ieşit şi un alt înger a ieşit să îl întâlnească, **4** Şi i-a zis:

Aleargă, vorbeşte acestui tânăr, spunând: Ierusalimul va fi locuit
ca oraşe fără ziduri, din cauza mulţimii oamenilor şi a vitelor din
el; **5** Fiindcă eu, spune DOMNUL, îi voi fi un zid de foc de jur
împrejur şi voi fi glorie în mijlocul lui. **6** Hei, hei! ieşiţi şi fugiţi din
ţara nordului, spune DOMNUL, pentru că v-am împrăştiat ca pe
cele patru vânturi ale cerului, spune DOMNUL. **7** Eliberează-te,
Sioane, care locuieşti cu fiica Babilonului! **8** Pentru că astfel
spune DOMNUL oştirilor: După glorie m-a trimis el la naţiunile
care v-au prădat, pentru că cine se atinge de voi se atinge de
lumina ochiului său. **9** Pentru că, iată, eu îmi voi scutura mâna
peste ele şi vor ajunge o pradă servitorilor lor; şi veţi cunoaşte
că DOMNUL oştirilor m-a trimis. **10** Cântă şi bucură-te, fiică
a Sionului, pentru că, iată, eu vin şi voi locui în mijlocul tău,
spune DOMNUL. **11** Şi multe naţiuni se vor alătura DOMNULUI
în acea zi şi vor fi poporul meu; şi eu voi locui în mijlocul tău
şi vei cunoaşte că DOMNUL oştirilor m-a trimis la tine. **12** Şi
DOMNUL va moşteni pe Iuda, partea lui în ţara sfântă; şi din
nou va alege Ierusalimul. **13** Să tacă toată făptura înaintea
DOMNULUI, pentru că el s-a ridicat din locuinţa lui sfântă.

3 Şi el mi l-a arătat pe Iosua, marele preot, stând în picioare
înaintea îngerului DOMNULUI şi pe Satan stând în picioare
la dreapta lui, pentru a i se împotrivi. **2** Şi DOMNUL i-a spus
lui Satan: DOMNUL să te mustre, Satan! Chiar DOMNUL,
care a ales Ierusalimul, să te mustre! Nu este acesta un semn
de înfierare smuls din foc? **3** Şi Iosua era îmbrăcat cu haine
murdare şi stătea în picioare înaintea îngerului. **4** Şi îngerul a
răspuns şi a vorbit celor care stăteau în picioare înaintea lui,
spunând: Luaţi de pe el hainele murdare. Şi lui i-a spus: Iată, am
făcut ca nelegiuirea ta să treacă de la tine şi cu un rând de haine

te voi îmbrăca. **5** Iar eu am spus: Să-i pună o mitră frumoasă pe
cap. Astfel ei i-au pus o mitră frumoasă pe cap şi l-au îmbrăcat
cu haine. Şi îngerul DOMNULUI stătea de faţă. **6** Şi îngerul
DOMNULUI l-a avertizat pe Iosua, spunând: **7** Astfel spune
DOMNUL oştirilor: Dacă vei umbla în căile mele şi dacă vei păzi
însărcinarea mea, atunci tu vei judeca de asemenea casa mea
şi de asemenea vei păzi curţile mele şi îţi voi da locuri să umbli
între aceştia care stau de faţă. **8** Ascultă Iosua, mare preot, tu
şi tovarăşii tăi care şed înaintea ta, pentru că ei sunt oameni
admiraţi; căci, iată, eu voi aduce pe servitorul meu, LĂSTARUL.
9 Căci, iată, piatra pe care am pus-o înaintea lui Iosua: pe o
singură piatră vor fi şapte ochi; iată, eu voi grava inscripţia ei,
spune DOMNUL oştirilor, şi voi îndepărta nelegiuirea acestei ţări
într-o singură zi. **10** În acea zi, spune DOMNUL oştirilor, veţi
chema, fiecare pe aproapele său sub viţă şi sub smochin.

4 Şi îngerul care vorbea cu mine a venit din nou şi m-a trezit, ca
pe un om care este trezit din somnul său, **2** Şi mi-a spus: Ce
vezi? Iar eu am zis: Am privit, şi iată, un sfeşnic cu totul de aur
cu un potir în vârful lui şi cele şapte candele ale lui pe el; şi
şapte ţevi la cele şapte candele, care sunt în vârful lui, **3** Şi doi
măslini lângă el, unul pe partea dreaptă a potirului şi celălalt pe
partea stângă a lui. **4** Astfel am răspuns şi am vorbit îngerului
care vorbea cu mine şi am zis: Ce sunt acestea, domnul meu?
5 Atunci îngerul care vorbea cu mine a răspuns şi mi-a zis:
Nu ştii ce sunt acestea? Iar eu am spus: Nu, domnul meu. **6**
Atunci el a răspuns şi mi-a vorbit, zicând: Acesta este cuvântul
DOMNULUI către Zorobabel, spunând: Nu prin tărie, nici prin
putere, ci prin duhul meu, spune DOMNUL oştirilor. **7** Cine eşti
tu, munte mare? Înaintea lui Zorobabel tu vei deveni o câmpie; şi

el va scoate piatra de căpătâi cu strigăte, zicând: Har, har pentru
ea. **8** Mai mult, cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **9**
Mâinile lui Zorobabel au pus temelia acestei case; mâinile lui
de asemenea o vor termina; iar tu vei cunoaşte că DOMNUL
oştirilor m-a trimis la voi. **10** Căci cine a dispreţuit ziua lucrurilor
mici? Fiindcă ei se vor bucura şi vor vedea firul cu plumb în
mâna lui Zorobabel împreună cu cei şapte; aceştia sunt ochii
DOMNULUI, care aleargă încoace şi încolo pe întreg pământul.
11 Atunci am răspuns şi i-am zis: Ce sunt aceşti doi măslini în
dreapta sfeşnicului şi în stânga lui? **12** Şi am răspuns din nou şi
i-am zis: Ce sunt aceste două ramuri de măslin, care prin cele
două ţevi de aur golesc untdelemnul de aur din ele însele? **13** Şi
el mi-a răspuns şi a zis: Nu ştii ce sunt acestea? Iar eu am spus:
Nu, domnul meu. **14** Atunci el a zis: Acestea sunt cei doi unşi
care stau în picioare lângă Domnul întregului pământ.

5 Atunci m-am întors şi mi-am ridicat ochii şi am privit şi iată, un
sul zburând. **2** Şi el mi-a zis: Ce vezi? Iar eu am răspuns: Văd
un sul zburând; lungimea lui este de douăzeci de coţi şi lăţimea
lui de zece coţi. **3** Atunci el mi-a spus: Acesta este blestemul
care se răspândeşte pe faţa întregului pământ: căci oricine fură
va fi nimicit, precum este scris pe această parte, conform cu
aceasta; şi oricine jură va fi nimicit precum este scris pe partea
aceea, conform cu aceea. **4** Îl voi răspândi, spune DOMNUL
oştirilor, şi va intra în casa hoţului şi în casa celui care jură fals
pe numele meu; şi va rămâne în mijlocul casei lui şi o va mistui
cu lemnăria ei şi cu pietrele ei. **5** Atunci îngerul care vorbea cu
mine a mers înainte şi mi-a spus: Ridică-ţi acum ochii şi vezi ce
este aceasta care merge înainte. **6** Şi eu am spus: Ce este
aceasta? Iar el a zis: Aceasta este o efă care merge înainte. El

a mai spus: Aceasta este înfăţişarea lor pe tot pământul. **7** Şi,
iată, s-a ridicat un talant de plumb: şi aceasta este o femeie care
şede în mijlocul efei. **8** Şi el a spus: Aceasta este stricăciune. Şi
a aruncat-o în mijlocul efei; şi a aruncat greutatea de plumb
peste gura ei. **9** Atunci mi-am ridicat ochii şi am privit şi, iată, au
ieşit două femei; şi vântul bătea în aripile lor; fiindcă aveau aripi
ca aripile unei berze; şi ele au ridicat efa între pământ şi cer.
10 Atunci am spus îngerului care vorbea cu mine: Unde duc
acestea efa? **11** Şi el mi-a spus: Pentru a-i construi o casă în
ţara Şinarului; şi va fi întemeiată, şi pusă acolo pe temelia ei.

6 Şi m-am întors şi mi-am ridicat ochii şi am privit şi, iată, ieşeau
patru care dintre doi munţi; şi munţii erau munţi de aramă. **2**
La primul car erau cai roşii; şi la carul al doilea, cai negri; **3** Şi
la carul al treilea, cai albi; şi la carul al patrulea, cai bălţaţi şi
murgi. **4** Atunci eu am răspuns şi am zis îngerului care vorbea
cu mine: Ce sunt aceştia, domnul meu? **5** Şi îngerul a răspuns
şi mi-a zis: Acestea sunt cele patru duhuri ale cerurilor care ies
din locul unde stăteau în picioare înaintea Domnului întregului
pământ. **6** Caii negri care sunt la acesta merg înainte spre ţara
nordului; şi cei albi merg înainte după ei şi cei bălţaţi merg
înainte spre ţara sudului. **7** Şi cei murgi au ieşit şi au căutat să
meargă înainte ca să umble încolo şi încoace pe pământ; şi el
a spus: Plecaţi de aici, umblaţi încolo şi încoace pe pământ.
Astfel ei au umblat încolo şi încoace pe pământ. **8** Atunci a
strigat către mine şi mi-a vorbit, spunând: Iată, aceştia care merg
înainte spre ţara nordului mi-au liniştit duhul în ţara nordului. **9**
Şi cuvântul DOMNULUI a venit la mine, spunând: **10** Ia de la cei
din captivitate, de la Heldai, de la Tobia şi de la Iedaia, care
au venit din Babilon, şi vino în aceeaşi zi şi intră în casa lui

Iosia, fiul lui Ţefania; **11** Apoi ia argint şi aur şi fă coroane şi
pune-le pe capul lui Iosua, fiul lui Ioţadac, marele preot; **12** Şi
vorbeşte-i, spunând: Astfel vorbeşte DOMNUL oştirilor, zicând:
Iată, pe bărbatul al cărui nume este LĂSTARUL; Şi el va creşte
din locul lui şi va construi templul DOMNULUI; **13** Chiar el va
construi templul DOMNULUI şi el va purta gloria şi va şedea şi
va conduce pe tronul său; şi va fi preot pe tronul său, şi sfatul de
pace va fi între ei amândoi. **14** Şi coroanele vor fi pentru Helem
şi pentru Tobia şi pentru Iedaia şi pentru Hen, fiul lui Ţefania, ca
o amintire în templul DOMNULUI. **15** Şi cei de departe vor veni şi
vor construi în templul DOMNULUI şi veţi cunoaşte că DOMNUL
oştirilor m-a trimis la voi. Şi aceasta se va întâmpla, dacă voi, cu
atenţie, veţi asculta de vocea DOMNULUI Dumnezeul vostru.

7 Şi s-a întâmplat că, în anul al patrulea al împăratului Darius,
cuvântul DOMNULUI a venit la Zaharia, în ziua a patra a
lunii a noua, în luna Chislev, **2** Când ei trimiseseră la casa
lui Dumnezeu pe Şareţer şi pe Reghem-Melec şi pe oamenii
lor, pentru a se ruga înaintea DOMNULUI; **3** Şi să vorbească
preoţilor, care erau în casa DOMNULUI oştirilor, şi profeţilor,
spunând: Să plâng în luna a cincea, punându-mă deoparte,
precum am făcut aceşti atât de mulţi ani? **4** Atunci cuvântul
DOMNULUI oştirilor a venit la mine, spunând: **5** Vorbeşte
întregului popor al ţării şi preoţilor, spunând: Când aţi postit şi aţi
jelit în luna a cincea şi în luna a şaptea, în aceşti şaptezeci de
ani, cu adevărat aţi postit pentru mine, chiar pentru mine? **6** Şi
când aţi mâncat şi aţi băut, nu aţi mâncat şi nu aţi băut pentru
voi înşivă? **7** Nu trebuia să auziţi cuvintele pe care DOMNUL le-
a strigat prin profeţii dinainte, când Ierusalimul era locuit şi în
prosperitate, şi cetăţile lui de jur împrejurul lui, când oamenii

locuiau partea de sud şi câmpia? **8** Şi cuvântul DOMNULUI a
venit la Zaharia, spunând: **9** Astfel vorbeşte DOMNUL oştirilor,
spunând: Faceţi judecată adevărată şi arătaţi milă şi mângâieri,
fiecare om fratelui său; **10** Şi nu oprimaţi nici pe văduvă, nici pe
cel fără tată, nici pe străin, nici pe cel sărac; şi nimeni dintre voi
să nu îşi închipuie răul în inima sa, împotriva fratelui său. **11**
Dar ei au refuzat să dea ascultare şi şi-au tras umărul şi şi-au
astupat urechile, ca să nu audă. **12** Da, şi-au făcut inima ca o
piatră de diamant, ca nu cumva să asculte legea şi cuvintele
pe care DOMNUL oştirilor le-a trimis în duhul său, prin profeţii
dinainte; de aceea a venit o mare furie de la DOMNUL oştirilor.
13 De aceea s-a întâmplat că, pe când el striga totuşi ei au
refuzat să audă; tot astfel, ei au strigat şi eu am refuzat să aud,
spune DOMNUL oştirilor; **14** Ci i-am împrăştiat cu un vârtej de
vânt printre toate naţiunile pe care nu le cunoşteau. Astfel ţara a
fost pustie după ei, încât nimeni nu trecea prin ea, nici nu se
întorcea din ea; fiindcă ei au pustiit ţara cea plăcută.

8 Din nou, cuvântul DOMNULUI oştirilor a venit la mine,
spunând: **2** Astfel spune DOMNUL oştirilor: Sunt gelos, cu mare
gelozie, pentru Sion; şi sunt gelos, cu mare furie, pentru el. **3**
Astfel spune DOMNUL: M-am întors la Sion şi voi locui în mijlocul
Ierusalimului; şi Ierusalimul se va numi cetatea adevărului; şi
muntele DOMNULUI oştirilor, muntele sfânt. **4** Astfel spune
DOMNUL oştirilor: Vor locui totuşi bătrâni şi bătrâne pe străzile
Ierusalimului, şi fiecare om cu toiagul său în mână, din cauza
mulţimii zilelor. **5** Şi străzile cetăţii vor fi pline de băieţi şi fete,
jucându-se pe străzile ei. **6** Astfel spune DOMNUL oştirilor:
Dacă aceasta este minunată în ochii rămăşiţei acestui popor în
acele zile, ar trebui să fie de asemenea minunată în ochii mei?

spune DOMNUL oştirilor. **7** Astfel spune DOMNUL oştirilor: Iată,
voi salva pe poporul meu din ţara estului şi din ţara vestului; **8**
Şi îi voi aduce şi vor locui în mijlocul Ierusalimului; şi ei vor fi
poporul meu iar eu voi fi Dumnezeul lor, în adevăr şi în dreptate.
9 Astfel spune DOMNUL oştirilor: Să fie tari mâinile voastre, voi
care auziţi, în aceste zile, cuvintele acestea prin gura profeţilor,
care erau în ziua în care temelia casei DOMNULUI oştirilor a
fost pusă, ca templul să fie construit. **10** Pentru că înainte de
aceste zile nu era plată pentru om, nici vreo plată pentru vită; şi
nici nu era pace pentru cel care ieşea sau pentru cel care intra,
din cauza necazului, pentru că am stârnit pe toţi oamenii, pe
fiecare, împotriva aproapelui său. **11** Dar acum nu voi fi, pentru
rămăşiţa acestui popor, ca în zilele dinainte, spune DOMNUL
oştirilor. **12** Pentru că sămânţa va fi prosperă; viţa îşi va da
rodul şi pământul îşi va da venitul şi cerurile îşi vor da roua; şi
eu voi face ca rămăşiţa acestui popor să stăpânească toate
acestea. **13** Şi se va întâmpla că, precum aţi fost un blestem
printre păgâni, casă a lui Iuda şi casă a lui Israel, tot astfel vă voi
salva şi veţi fi o binecuvântare; nu vă temeţi, întăriţi-vă mâinile.
14 Pentru că astfel spune DOMNUL oştirilor: Precum am gândit
să vă pedepsesc, când părinţii voştri mă provocau la furie, spune
DOMNUL oştirilor, şi nu m-am pocăit, **15** Tot astfel am gândit,
din nou, în aceste zile să fac bine Ierusalimului şi casei lui Iuda:
nu vă temeţi. **16** Acestea sunt lucrurile pe care să le faceţi:
Fiecare să vorbească adevărul aproapelui său; faceţi judecata
adevărului şi a păcii în porţile voastre; **17** Şi nimeni dintre voi
să nu îşi închipuie răul în inimile voastre împotriva aproapelui
său; şi nu iubiţi jurământul fals, pentru că toate acestea sunt
lucruri pe care eu le urăsc, spune DOMNUL. **18** Şi cuvântul

DOMNULUI oştirilor a venit la mine, spunând: **19** Astfel spune
DOMNUL oştirilor: Postul lunii a patra şi postul lunii a cincea şi
postul lunii a şaptea şi postul lunii a zecea vor fi pentru casa
lui Iuda bucurie şi veselie şi sărbători fericite; de aceea iubiţi
adevărul şi pacea. **20** Astfel spune DOMNUL oştirilor: Se va
întâmpla din nou că, vor veni popoare şi locuitori ai multor cetăţi;
21 Şi locuitorii unei cetăţi vor merge la alta, spunând: Să mergem
repede să ne rugăm înaintea DOMNULUI şi să îl căutăm pe
DOMNUL oştirilor, voi merge şi eu. **22** Da, multe popoare şi
naţiuni puternice vor veni să îl caute pe DOMNUL oştirilor în
Ierusalim şi să se roage înaintea DOMNULUI. **23** Astfel spune
DOMNUL oştirilor: În acele zile se va întâmpla că, zece oameni
din toate limbile naţiunilor vor apuca, da, vor apuca poala aceluia
care este iudeu, spunând: Vom merge cu voi, fiindcă am auzit că
Dumnezeu este cu voi.

9 Povara cuvântului DOMNULUI în ţara Hadrac; şi Damascul va
fi odihna acestuia; când ochii omului, precum şi a tuturor triburilor
lui Israel, vor fi spre DOMNUL. **2** Şi Hamatul de asemenea
va avea graniţă cu el, Tirul şi Sidonul, deşi acesta este foarte
înţelept. **3** Şi Tirul şi-a construit o întăritură şi şi-a îngrămădit
argint ca ţărâna şi aur fin ca noroiul străzilor. **4** Iată, Domnul îl va
lepăda şi îi va lovi puterea în mare şi va fi mistuit de foc. **5**
Ascalonul va vedea şi se va teme; Gaza, de asemenea va vedea
şi se va întrista foarte mult şi Ecronul de asemenea, pentru
că speranţa lui va fi ruşinată; şi împăratul va pieri din Gaza şi
Ascalonul nu va fi locuit. **6** Şi un bastard va locui în Asdod, iar
eu voi stârpi mândria filistenilor. **7** Şi voi îndepărta sângele lui
din gura lui şi urâciunile lui dintre dinţii lui; dar cel care rămâne,
chiar el, va fi pentru Dumnezeul nostru şi va fi ca un guvernator

în Iuda, şi Ecronul ca un iebusit. **8** Iar eu voi aşeza tabăra lângă
casa mea, din cauza armatei, din cauza celui care trece şi din
cauza celui care se întoarce; şi opresorul nu va mai trece printre
ei, pentru că acum am văzut cu ochii mei. **9** Bucură-te foarte
mult, fiică a Sionului; strigă, fiică a Ierusalimului, iată, Împăratul
tău vine la tine; el este drept şi având salvare; umil şi călărind
pe o măgăriţă şi un măgăruş, mânzul unei măgăriţe. **10** Şi voi
stârpi carul din Efraim şi calul din Ierusalim şi arcul de război va
fi stârpit; şi el va vorbi păgânilor de pace; şi locul domniei lui
va fi de la mare până la mare şi de la râu până la marginile
pământului. **11** Iar cât despre tine, prin sângele legământului
tău, am trimis pe prizonierii tăi din groapa în care nu este apă.
12 Întoarceţi-vă la întăritură, voi, prizonieri ai speranţei; chiar
astăzi vestesc că îţi voi răsplăti dublu; **13** După ce l-am încordat
pe Iuda pentru mine, după ce, cu Efraim, am umplut arcul şi i-
am ridicat pe fiii tăi, Sioane, împotriva fiilor tăi, Grecie, şi te-
am făcut ca sabia unui bărbat puternic. **14** Şi DOMNUL va fi
văzut deasupra lor şi săgeata sa va ieşi ca fulgerul: şi Domnul
DUMNEZEU va suna trâmbiţa şi va merge cu vârtejurile de vânt
de la sud. **15** DOMNUL oştirilor îi va apăra şi ei vor nimici şi vor
supune cu pietre de praştie; şi vor bea şi vor face un zgomot
ca de la vin; şi vor fi umpluţi precum vasele adânci şi precum
colţurile altarului. **16** Şi Domnul DUMNEZEUL lor îi va salva în
acea zi, ca pe turma poporului său; căci vor fi ca pietrele unei
coroane, ridicată ca un însemn peste ţara sa. **17** Iată, cât de
mare este bunătatea sa şi cât de mare este frumuseţea sa!
Grânele îi vor înveseli pe tineri şi vinul nou pe fecioare.

10 Cereţi de la DOMNUL ploaie la timpul ploii târzii; astfel
DOMNUL va face nori strălucitori şi le va da averse de ploaie,

la fiecare om verdeaţă în câmp. **2** Pentru că idolii au vorbit
deşertăciune şi ghicitorii au văzut o minciună şi au istorisit vise
false; ei mângâie în deşert; de aceea ei au mers pe calea lor ca
o turmă, s-au tulburat pentru că nu era păstor. **3** Mânia mea
s-a aprins împotriva păstorilor şi am pedepsit ţapii, pentru că
DOMNUL oştirilor a cercetat turma sa, casa lui Iuda, şi i-a făcut
ca pe calul său ales în luptă. **4** Din el a ieşit colţul, din el cuiul,
din el arcul de bătălie, din el fiecare opresor laolaltă. **5** Şi ei vor
fi ca războinici care calcă pe duşmanii lor, în noroiul străzilor, în
bătălie; şi vor lupta, pentru că DOMNUL este cu ei şi cei călare
pe cai vor fi încurcaţi. **6** Şi voi întări casa lui Iuda şi voi salva
casa lui Iosif, şi îi voi aduce pentru a-i pune înapoi, pentru că am
milă de ei; şi vor fi ca şi cum nu i-aş fi lepădat, pentru că eu sunt
DOMNUL Dumnezeul lor şi îi voi auzi. **7** Şi cei din Efraim vor fi
ca un războinic; şi inima lor se va bucura ca de vin; da, copiii lor
vor vedea aceasta şi se vor veseli; inima lor se va bucura în
DOMNUL. **8** Eu voi şuiera după ei şi îi voi aduna, pentru că i-am
răscumpărat; şi se vor înmulţi precum se înmulţeau înainte. **9** Şi
îi voi semăna printre popoare, iar ei îşi vor aminti de mine în ţări
îndepărtate; şi vor trăi, ei şi copiii lor, şi se vor întoarce din nou.
10 De asemenea îi voi aduce din nou din ţara Egiptului şi îi voi
aduna din Asiria şi îi voi duce în ţara Galaadului şi în Liban
şi loc nu va fi găsit pentru ei. **11** Şi el va trece prin mare cu
necaz şi va lovi valurile în mare şi toate adâncurile râului se vor
usca; şi mândria Asiriei va fi coborâtă şi sceptrul Egiptului se va
îndepărta. **12** Şi îi voi întări în DOMNUL; şi ei vor umbla în sus şi
în jos în numele său, spune DOMNUL.

11 Deschide-ţi uşile, Libanule, ca focul să îţi mistuie cedrii. **2**
Urlă, bradule, pentru că cedrul a căzut, pentru că puternicii sunt

prădaţi. Urlaţi, stejari ai Basanului, pentru că pădurea cea deasă
a fost dată jos. **3** Răsună urletul păstorilor, pentru că gloria lor
este prădată; răsună răcnetul leilor tineri, pentru că mândria
Iordanului este prădată. **4** Astfel spune DOMNUL Dumnezeul
meu: Paşte turma de măcel; **5** Ale căror stăpâni le înjunghie, şi
nu se cred vinovaţi; şi cei care le vând, spun: Binecuvântat fie
DOMNUL, pentru că sunt bogat; şi păstorii lor nu au milă de ele.
6 Fiindcă nu voi mai avea milă de locuitorii ţării, spune DOMNUL;
ci, iată, voi da pe oameni, pe fiecare în mâna aproapelui său şi
în mâna împăratului său; şi ei vor lovi ţara şi nu îi voi elibera din
mâna lor. **7** Şi voi paşte turma de măcel, pe voi, cele sărace din
turmă. Şi mi-am luat două toiege; pe unul l-am numit Frumuseţe
şi pe celălalt l-am numit Legături; şi păşteam turma. **8** Într-o lună
am nimicit de asemenea trei păstori; şi sufletul meu i-a urât şi
sufletul lor de asemenea m-a detestat. **9** Atunci am spus: Nu vă
voi mai paşte; cea care moare, să moară; şi cea care trebuie
stârpită, să fie stârpită; şi restul să mănânce, fiecare, carnea
celeilalte. **10** Şi mi-am luat toiagul, Frumuseţe, şi l-am tăiat în
două, ca să rup legământul meu pe care l-am făcut cu toate
popoarele. **11** Şi a fost rupt în acea zi: şi astfel, cei săraci ai
turmei, care m-au aşteptat, au cunoscut că acesta era cuvântul
DOMNULUI. **12** Şi le-am spus: Dacă credeţi că este bine, daţi-mi
plata mea; iar dacă nu, lăsaţi-o. Astfel ei mi-au cântărit ca preţ,
treizeci de arginţi. **13** Şi DOMNUL mi-a spus: Aruncă-l olarului:
un preţ frumos cu care am fost preţuit de ei. Şi am luat cei
treizeci de arginţi şi i-am aruncat olarului, în casa DOMNULUI.
14 Atunci am tăiat în două celălalt toiag al meu, Legături, ca să
rup înfrăţirea dintre Iuda şi Israel. **15** Şi DOMNUL mi-a spus: Ia-
ţi şi uneltele unui păstor nebun. **16** Pentru că, iată, voi ridica un

păstor în ţară care nu va cerceta pe cele care sunt stârpite, nici
nu va căuta pe cea tânără, nici nu va vindeca pe cea rănită, nici
nu va paşte pe cea care stă pe loc; ci carnea celor îngrăşate
va mânca şi le va rupe copitele în bucăţi. **17** Vai de păstorul
idolatru, ce părăseşte turma! Sabia va fi pe braţul lui şi pe ochiul
lui drept; braţul lui va fi uscat deplin şi ochiul lui drept va fi deplin
întunecat.

12 Povara cuvântului DOMNULUI pentru Israel, spune
DOMNUL, care întinde cerurile şi pune temelia pământului şi
formează duhul omului înăuntrul lui. **2** Iată, voi face Ierusalimul
un pahar de cutremurare pentru toate popoarele de jur împrejur,
când ele vor fi de asemenea la asediu atât împotriva lui Iuda cât
şi împotriva Ierusalimului. **3** Şi în acea zi voi face Ierusalimul o
piatră grea pentru toate popoarele: toţi câţi se vor împovăra
cu ea vor fi tăiaţi în bucăţi, deşi toate popoarele pământului
se adună împotriva lui. **4** În acea zi, spune DOMNUL, voi lovi
fiecare cal cu înmărmurire şi pe călăreţul lui cu nebunie; şi îmi
voi deschide ochii peste casa lui Iuda şi voi lovi cu orbire toţi caii
popoarelor. **5** Şi guvernatorii lui Iuda vor spune în inima lor:
Locuitorii Ierusalimului vor fi tăria mea, în DOMNUL oştirilor,
Dumnezeul lor. **6** În acea zi îi voi face pe guvernatorii lui Iuda ca
o vatră de foc între lemne şi ca o torţă de foc într-un snop; şi
ei vor mistui toate popoarele de jur împrejur, la dreapta şi la
stânga: şi Ierusalimul va locui din nou la locul său în Ierusalim. **7**
DOMNUL de asemenea va salva corturile lui Iuda întâi, pentru
ca gloria casei lui David şi gloria locuitorilor Ierusalimului să nu
se preamărească împotriva lui Iuda. **8** În acea zi DOMNUL va
apăra pe locuitorii Ierusalimului; şi cel slab între ei, în acea zi, va
fi ca David; şi casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca îngerul

DOMNULUI înaintea lor. **9** Şi se va întâmpla în acea zi că, eu voi
căuta să nimicesc toate naţiunile care vin împotriva Ierusalimului.
10 Şi voi turna peste casa lui David şi peste locuitorii Ierusalimului
duhul harului şi al cererilor; şi ei vor privi spre mine, acela pe
care l-au străpuns, şi vor jeli pentru el, precum jeleşte cineva
pentru singurul lui fiu, şi vor fi în amărăciune pentru el, precum
este cineva în amărăciune pentru întâiul său născut. **11** În acea
zi va fi o jelire mare în Ierusalim, ca jelirea din Hadadrimon în
valea Meghidonului. **12** Şi ţara va jeli, fiecare familie deoparte;
familia casei lui David deoparte şi soţiile lor deoparte; familia
casei lui Natan deoparte, şi soţiile lor deoparte; **13** Familia
casei lui Levi deoparte, şi soţiile lor deoparte; familia lui Şimei
deoparte, şi soţiile lor deoparte; **14** Toate familiile care rămân,
fiecare familie deoparte, şi soţiile lor deoparte.

13 În acea zi se va deschide o fântână casei lui David şi
locuitorilor Ierusalimului, pentru păcat şi pentru necurăţie. **2**
Şi se va întâmpla în acea zi, spune DOMNUL oştirilor, că voi
stârpi din ţară numele idolilor şi ei nu vor mai fi amintiţi; şi de
asemenea voi face pe profeţi şi duhul necurat să iasă din ţară. **3**
Şi se va întâmpla când cineva va mai profeţi că, tatăl său şi
mama sa, care l-au născut, îi vor spune: Nu vei trăi, pentru că
vorbeşti minciuni în numele DOMNULUI; şi tatăl său şi mama
sa, care l-au născut, îl vor străpunge când el profeţeşte. **4**
Şi se va întâmpla în acea zi că, profeţii vor fi ruşinaţi, fiecare
de viziunea lui, după ce va fi profeţit; nici nu vor mai purta ei
o îmbrăcăminte aspră pentru a înşela; **5** Ci el va spune: Nu
sunt profet, sunt agricultor, pentru că un om m-a învăţat să
păzesc vite din tinereţea mea. **6** Şi cineva îi va spune: Ce sunt
aceste răni în mâinile tale? Atunci el va răspunde: Acelea cu

care am fost rănit în casa prietenilor mei. 7 Trezeşte-te, sabie,
împotriva păstorului meu şi împotriva omului care este tovarăşul
meu, spune DOMNUL oştirilor; loveşte păstorul, şi oile vor fi
împrăştiate; şi eu îmi voi întoarce mâna asupra micuţilor. 8 Şi se
va întâmpla în toată ţara, spune DOMNUL, că două părţi din ea
vor fi stârpiţi şi vor muri, dar a treia parte va rămâne în ea. 9 Şi
eu voi duce a treia parte prin foc şi îi voi curăţa precum argintul
este curăţat şi îi voi încerca precum aurul este încercat; ei vor
chema numele meu şi eu îi voi asculta; voi spune: Acesta este
poporul meu; iar ei vor spune: DOMNUL este Dumnezeul meu.

14 Iată, ziua DOMNULUI vine, şi prada ta va fi împărţită în
mijlocul tău. 2 Fiindcă voi aduna toate naţiunile la luptă împotriva
Ierusalimului; şi cetatea va fi luată, şi casele vor fi jefuite, şi
femeile violate; şi jumătate din cetate va merge în captivitate şi
rămăşiţa poporului nu va fi stârpită din cetate. 3 Atunci va ieşi
DOMNUL şi va lupta împotriva acelor naţiuni, ca atunci când a
luptat în ziua bătăliei. 4 Şi picioarele lui vor sta în acea zi pe
muntele Măslinilor, care este înaintea Ierusalimului, la est, şi
muntele Măslinilor se va despica în mijlocul său spre est şi spre
vest, şi va fi o vale foarte mare; şi jumătate din munte se va
retrage spre nord şi jumătate din el spre sud. 5 Şi voi veţi fugi
spre valea munţilor, pentru că valea munţilor va ajunge până la
Aţel; da, veţi fugi, precum aţi fugit dinaintea cutremurului în zilele
lui Ozia, împăratul lui Iuda; şi DOMNUL Dumnezeul meu va
veni, şi toţi sfinţii împreună cu tine. 6 Şi se va întâmpla în acea
zi, că lumina nu va fi nici strălucitoare, nici întunecată; 7 Ci va fi
o zi cunoscută DOMNULUI, nici ca zi, nici ca noapte; ci se va
întâmpla, că seara va fi lumină. 8 Şi se va întâmpla în acea zi,
că ape vii vor ieşi din Ierusalim: jumătate din ele spre marea de

est şi jumătate din ele spre marea de vest; vara şi iarna va fi
aceasta. **9** Şi DOMNUL va fi împărat peste tot pământul; în acea
zi va fi un singur DOMN şi numele lui, unul singur. **10** Toată ţara
va fi transformată într-o câmpie, de la Gheba până la Rimon, la
sud de Ierusalim; şi acesta va fi înălţat şi va fi locuit pe locul
său, de la poarta lui Beniamin până la locul porţii întâi, până la
poarta colţului şi de la turnul lui Hananeel până la teascurile
împăratului. **11** Şi oameni vor locui în el şi nu va mai fi o nimicire
totală, ci Ierusalimul va fi locuit în siguranţă. **12** Şi aceasta va fi
plaga cu care DOMNUL va lovi toate popoarele care au luptat
împotriva Ierusalimului: Carnea li se va mistui în timp ce ei stau
încă pe picioarele lor, şi ochii li se vor mistui în orbitele lor, şi
limba li se va mistui în gura lor. **13** Şi se va întâmpla în acea
zi, că va fi un mare tumult de la DOMNUL printre ei; şi vor
apuca, fiecare, mâna aproapelui său şi mâna lui se va ridica
împotriva mâinii aproapelui său. **14** Şi Iuda de asemenea va
lupta la Ierusalim; şi bogăţiile tuturor păgânilor de jur împrejur
vor fi strânse împreună, aur şi argint şi haine foarte multe. **15** Şi
astfel va fi plaga calului, a catârului, a cămilei şi a măgarului şi a
tuturor vitelor care vor fi în acele corturi, ca această plagă. **16** Şi
se va întâmpla, că oricine care rămâne din toate naţiunile care
au venit împotriva Ierusalimului se vor urca din an în an să se
închine Împăratului, DOMNULUI oştirilor, şi să ţină sărbătoarea
tabernacolelor. **17** Şi va fi astfel, că oricine nu se va urca din
toate familiile pământului la Ierusalim să se închine Împăratului,
DOMNULUI oştirilor, peste ei nu va fi ploaie. **18** Şi dacă familia
Egiptului nu urcă şi nu vine, aceea nu va avea ploaie; va fi
plaga cu care DOMNUL va lovi păgânii care nu urcă să ţină
sărbătoarea tabernacolelor. **19** Aceasta va fi pedeapsa Egiptului

şi pedeapsa tuturor naţiunilor care nu urcă să ţină sărbătoarea
tabernacolelor. **20** În acea zi va fi pe clopoţeii cailor: SFINŢENIE
DOMNULUI; şi oalele din casa DOMNULUI vor fi ca vasele
adânci înaintea altarului. **21** Da, fiecare oală în Ierusalim şi în
Iuda va fi sfinţenie DOMNULUI oştirilor; şi toţi cei care sacrifică
vor veni şi vor lua din ele şi vor fierbe în ele; şi în acea zi nu va
mai fi niciun canaanit în casa DOMNULUI oştirilor.

Maleahi

1 Povara cuvântului DOMNULUI către Israel prin Maleahi. **2** Te-
am iubit, spune DOMNUL. Totuşi voi spuneţi: În ce ne-ai iubit?
Nu era Esau fratele lui Iacob? spune DOMNUL; totuşi am iubit
pe Iacob, **3** Şi pe Esau l-am urât şi munţii săi şi moştenirea sa
le-am făcut pustii pentru dragonii pustiului. **4** Pentru că Edom
spune: Suntem săraci dar ne vom întoarce şi vom zidi locurile
pustiite; astfel spune DOMNUL oştirilor: Vor zidi, dar eu voi
surpa; şi îi vor numi: Graniţa stricăciunii; şi: Poporul împotriva
căruia DOMNUL are indignare pentru totdeauna. **5** Şi ochii
voştri vor vedea şi veţi spune: DOMNUL va fi preamărit de la
graniţa lui Israel. **6** Un fiu onorează pe tatăl său şi un servitor pe
stăpânul său. De aceea dacă eu sunt tată, unde este onoarea
mea? Şi dacă sunt stăpân, unde este temerea de mine? vă
spune DOMNUL oştirilor, preoţilor, care dispreţuiţi numele meu.
Iar voi spuneţi: În ce am dispreţuit numele tău? **7** Voi aduceţi
pâine întinată pe altarul meu şi spuneţi: În ce te-am întinat? În
aceea că spuneţi: Masa DOMNULUI este de dispreţuit. **8** Şi
dacă aduceţi pe cea oarbă ca sacrificiu, nu este rău? Şi dacă
aduceţi pe cea şchioapă şi bolnavă, nu este rău? Adu-o acum
guvernatorului tău; va fi el mulţumit de tine, sau te va primi
el? spune DOMNUL oştirilor. **9** Şi acum, vă rog, implorați-l pe
Dumnezeu să ne arate bunătate; aceasta a fost prin mijloacele
voastre; va lua el aminte la vreunul dintre voi? spune DOMNUL
oştirilor. **10** Cine, chiar dintre voi, ar închide uşile fără motiv? Şi
nu aţi aprinde foc fără motiv pe altarul meu. Nu am plăcere în
voi, spune DOMNUL oştirilor, nici nu voi primi un dar din mâna
voastră. **11** Căci, de la răsăritul soarelui chiar până la apusul lui,
numele meu va fi mare între neamuri; şi în fiecare loc, tămâie

va fi oferită numelui meu şi o ofrandă pură, pentru că numele
meu va fi mare între păgâni, spune DOMNUL oştirilor. **12** Dar
voi l-aţi pângărit, în aceea că spuneţi: Masa DOMNULUI este
întinată; şi rodul ei, mâncarea ei este de dispreţuit. **13** Aţi spus de
asemenea: Iată, ce obositor este! Şi aţi suflat dispreţuitor asupra
ei, spune DOMNUL oştirilor; şi aţi adus ceea ce a fost sfâşiat şi
pe cea şchioapă şi pe cea bolnavă; astfel aţi adus ofrandă, să o
accept din mâna voastră? spune DOMNUL. **14** Dar blestemat
[fie] înşelătorul, care are în turma lui o parte bărbătească şi face
promisiune şi sacrifică Domnului un lucru corupt; fiindcă eu sunt
un mare Împărat, spune DOMNUL oştirilor, şi numele meu este
înspăimântător printre păgâni.

2 Şi acum, voi, preoţilor, această poruncă este pentru voi. **2**
Dacă refuzaţi să ascultaţi şi dacă refuzaţi să puneţi la inimă, să
daţi glorie numelui meu, spune DOMNUL oştirilor, voi trimite
chiar un blestem asupra voastră şi voi blestema binecuvântările
voastre; da, le-am blestemat deja, deoarece nu puneţi la inimă.
3 Iată, voi corupe sămânţa voastră şi voi împrăştia balega pe
feţele voastre, balega sărbătorilor voastre solemne; şi [unul] vă
va îndepărta cu ea. **4** Şi veţi şti că v-am trimis această poruncă,
pentru ca legământul meu să fie cu Levi, spune DOMNUL
oştirilor. **5** Legământul meu cu el a fost de viaţă şi de pace; şi
i le-am dat pentru teama cu care s-a temut de mine şi a fost
înfricoşat înaintea numelui meu. **6** Legea adevărului era în gura
lui şi nu s-a găsit nelegiuire pe buzele lui; el a umblat cu mine în
pace şi echitate şi a întors pe mulţi de la nelegiuire. **7** Fiindcă
buzele preoţilor ar trebui să păstreze cunoaştere şi ei ar trebui
să caute legea la gura lui, căci el [este] mesagerul DOMNULUI
oştirilor. **8** Dar voi v-aţi abătut de pe cale; aţi făcut pe mulţi să

se poticnească de lege; aţi corupt legământul lui Levi, spune
DOMNUL oştirilor. **9** De aceea v-am făcut şi eu de dispreţuit şi
înjosiţi înaintea tuturor oamenilor, după cum nu aţi ţinut căile
mele, ci aţi fost părtinitori în lege. **10** Nu avem noi toţi un singur
tată? Nu ne-a creat un singur Dumnezeu? De ce ne purtăm cu
perfidie fiecare om împotriva fratelui său, pângărind legământul
părinţilor noştri? **11** Iuda s-a purtat cu perfidie şi o urâciune s-a
comis în Israel şi în Ierusalim, pentru că Iuda a pângărit sfinţenia
DOMNULUI pe care el a iubit-o şi s-a căsătorit cu fiica unui
dumnezeu străin. **12** DOMNUL va stârpi pe omul care face
aceasta, pe stăpânul şi elevul din corturile lui Iacob şi pe cel ce
aduce ofrandă DOMNULUI oştirilor. **13** Şi aceasta aţi făcut din
nou, acoperind altarul DOMNULUI cu lacrimi, cu plâns şi cu
strigare, într-atât că nu mai priveşte ofranda, nici nu o primeşte
cu bunăvoinţă din mâna voastră. **14** Totuşi spuneţi: Pentru ce?
Pentru că DOMNUL a fost martor între tine şi soţia tinereţii tale,
împotriva căreia te-ai purtat cu perfidie, totuşi ea este tovarăşa ta
şi soţia legământului tău. **15** Şi nu a făcut el una? Totuşi a avut
rămăşiţa duhului. Şi pentru ce una? Ca el să caute o sămânţă
evlavioasă. De aceea luați seama la duhul vostru şi nimeni să
nu se poarte cu perfidie împotriva soţiei tinereţii lui. **16** Căci
DOMNUL, Dumnezeul lui Israel, spune că urăşte divorţul; fiindcă
unul acoperă violenţă cu haina lui, spune DOMNUL oştirilor; de
aceea luaţi seama la duhul vostru să nu vă purtaţi cu perfidie. **17**
Aţi obosit pe DOMNUL prin cuvintele voastre. Totuşi voi spuneţi:
În ce l-am obosit? Când spuneţi: Fiecare om ce face rău este
bun în ochii DOMNULUI şi el îşi găseşte plăcerea în ei; sau:
Unde este Dumnezeul judecăţii?

3 Iată, voi trimite mesagerul meu şi el va pregăti calea înaintea
mea; şi Domnul, pe care îl căutaţi, va veni deodată la templul
său, chiar mesagerul legământului, în care găsiţi plăcere; iată, el
va veni, spune DOMNUL oştirilor. **2** Dar cine poate îndura ziua
venirii lui? Şi cine va sta în picioare când va arăta el? Fiindcă el
este ca focul topitorului şi ca săpunul albitorului; **3** Şi va şedea
ca un topitor şi un purificator al argintului; şi îi va purifica pe
fiii lui Levi şi îi va curăţi ca aurul şi argintul, ca ei să aducă
DOMNULUI o ofrandă în dreptate. **4** Atunci ofranda lui Iuda şi a
Ierusalimului va fi plăcută DOMNULUI, ca în zilele din vechime
şi ca în anii de mai înainte. **5** Iar eu mă voi apropia de voi
la judecată; şi voi fi un martor grabnic împotriva vrăjitorilor şi
împotriva adulterilor şi împotriva celor care jură fals şi împotriva
celor care oprimă pe angajat în plăţile lui, pe văduvă şi pe cel
fără tată şi pe cei care abat pe străin de la dreptul său şi nu se
tem de mine, spune DOMNUL oştirilor. **6** Căci eu sunt DOMNUL,
eu nu mă schimb; de aceea voi, fii ai lui Iacob, nu sunteţi mistuiţi.
7 Chiar din zilele părinţilor voştri v-aţi abătut de la rânduielile
mele şi nu le-aţi ţinut. Întoarceţi-vă la mine şi eu mă voi întoarce
la voi, spune DOMNUL oştirilor. Dar aţi spus: În ce să ne
întoarcem? **8** Va jefui un om pe Dumnezeu? Totuşi voi m-aţi
jefuit. Dar voi spuneţi: În ce te-am jefuit? În zeciuieli şi ofrande.
9 Sunteţi blestemaţi cu un blestem, căci m-aţi jefuit, chiar toată
această naţiune. **10** Aduceţi toate zeciuielile în cămară, ca să
fie mâncare în casa mea, şi încercaţi-mă cu aceasta, spune
DOMNUL oştirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerului şi
să vă torn o binecuvântare, până nu va mai fi loc destul să o
primiţi. **11** Şi voi mustra din cauza voastră pe devoratorul, iar el
nu va distruge roadele pământului vostru; nici via voastră nu

îşi va arunca rodul în câmp înainte de timp, spune DOMNUL
oştirilor. **12** Şi toate naţiunile vă vor numi binecuvântaţi, căci veţi
fi o ţară încântătoare, spune DOMNUL oştirilor. **13** Cuvintele
voastre au fost înăsprite împotriva mea, spune DOMNUL. Totuşi
voi spuneţi: Ce am vorbit noi atât de mult împotriva ta? **14** Voi aţi
spus: Este zadarnic să servim pe Dumnezeu; şi ce folos este
că noi am ţinut rânduiala sa şi că am umblat cu jale înaintea
DOMNULUI oştirilor? **15** Şi acum numim fericiţi pe cei mândri;
da, cei ce lucrează stricăciune sunt ridicaţi; da, cei ce ispitesc
pe Dumnezeu chiar sunt eliberaţi. **16** Atunci cei ce s-au temut
de DOMNUL au vorbit deseori unul cu altul; şi DOMNUL a dat
ascultare şi a auzit aceasta; şi o carte a amintirii a fost scrisă
înaintea lui pentru cei ce s-au temut de DOMNUL şi care s-au
gândit la numele lui. **17** Şi vor fi ai mei, spune DOMNUL oştirilor,
în acea zi când îmi pregătesc bijuteriile; şi îi voi cruţa, aşa cum
un om cruţă pe propriul fiu care îl serveşte. **18** Atunci vă veţi
întoarce şi veţi discerne între cel drept şi cel stricat, între cel ce
serveşte pe Dumnezeu şi cel ce nu îl serveşte.

4 Căci, iată, vine ziua care va arde ca un cuptor; şi toţi cei
mândri, da, şi toţi cei ce lucrează cu stricăciune vor fi mirişteа; şi
ziua care vine îi va arde în întregime, spune DOMNUL oştirilor,
astfel încât nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură. **2** Dar vouă,
care vă temeţi de numele meu, vi se va ridica Soarele dreptăţii
cu vindecare în aripile lui; şi veţi merge înainte şi veţi creşte ca
viţeii din staul. **3** Şi veţi călca în picioare pe cei stricaţi, căci
vor fi cenuşă sub tălpile picioarelor voastre în ziua în care voi
face aceasta, spune DOMNUL oştirilor. **4** Amintiţi-vă legea lui
Moise, servitorul meu, pe care i-am poruncit-o în Horeb pentru
tot Israelul, cu statutele şi judecăţile. **5** Iată, vă voi trimite pe

profetul Ilie înainte de a veni ziua DOMNULUI cea mare şi
înspăimântătoare; **6** Şi el va întoarce inima părinţilor la copii şi
inima copiilor la părinţii lor, ca nu cumva să vin şi să lovesc
pământul cu blestem.

NOUL TESTAMENT

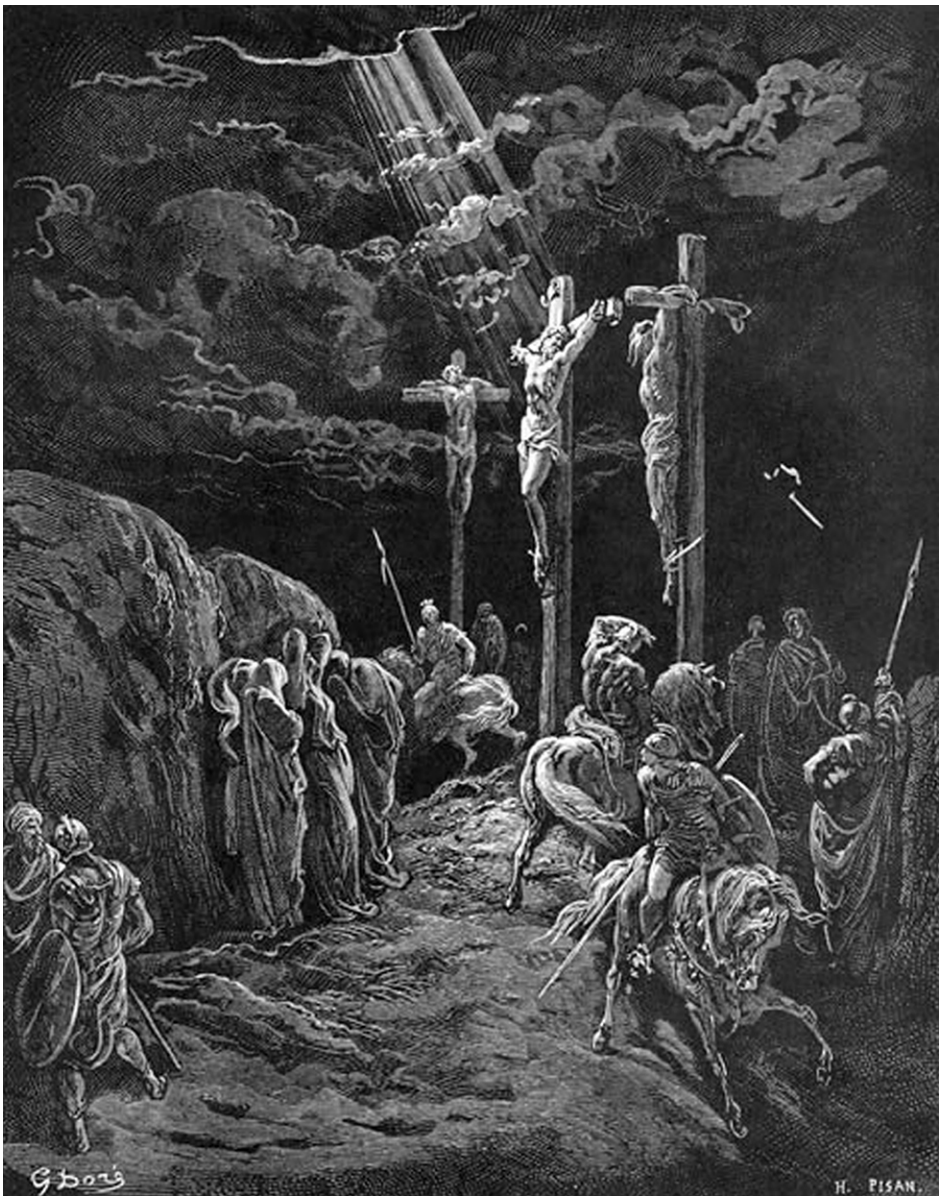

Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i, fiindcă ei nu știu ce fac. Și i-au împărțit hainele și au aruncat sorți.

Luca 23:34

Matei

1 Cartea nașterii lui Isus Cristos, fiul lui David, fiul lui Avraam. **2**
Avraam a născut pe Isaac; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob a
născut pe Iuda și pe frații lui; **3** Și Iuda a născut pe Fares și pe
Zara din Tamar; și Fares a născut pe Esrom; și Esrom a născut
pe Aram; **4** Și Aram a născut pe Aminadab; și Aminadab a
născut pe Naason; și Naason a născut pe Salmon; **5** Și Salmon
a născut pe Boaz din Rahab; și Boaz a născut pe Obed din
Rut; și Obed a născut pe Isai; **6** Și Isai a născut pe David,
împăratul; și David, împăratul, a născut pe Solomon din cea
care a fost soția lui Urie; **7** Și Solomon a născut pe Roboam;
și Roboam a născut pe Abia; și Abia a născut pe Asa; **8** Și
Asa a născut pe Iosafat; și Iosafat a născut pe Ioram; și Ioram
a născut pe Ozia; **9** Și Ozia a născut pe Ioatam; și Ioatam a
născut pe Ahaz; și Ahaz a născut pe Ezechia; **10** Și Ezechia a
născut pe Manase; și Manase a născut pe Amon; și Amon a
născut pe Iosia; **11** Și Iosia a născut pe Iehonia și pe frații lui, pe
timpul strămutării în Babilon. **12** Și după ce au fost strămutați în
Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; și Salatiel a născut pe
Zorobabel; **13** Și Zorobabel a născut pe Abiud; și Abiud a născut
pe Eliachim; și Eliachim a născut pe Azor; **14** Și Azor a născut
pe Sadoc; și Sadoc a născut pe Achim; și Achim a născut pe
Eliud; **15** Și Eliud a născut pe Eleazar; și Eleazar a născut pe
Matan; și Matan a născut pe Iacob; **16** Și Iacob a născut pe
Iosif, soțul Mariei, din care a fost născut Isus, care este numit
Cristos. **17** Așadar, toate generațiile de la Avraam până la David
au fost paisprezece generații; și de la David până la strămutarea
în Babilon au fost paisprezece generații; și de la strămutarea
în Babilon până la Cristos, sunt paisprezece generații. **18** Și

nașterea lui Isus Cristos a fost astfel: Pe când Maria, mama
lui, era logodită cu Iosif, înainte ca să fie ei împreună, ea s-a
aflat însărcinată din Duhul Sfânt. **19** Atunci Iosif, soțul ei, fiind
drept și nevoind să o facă de rușine înaintea lumii, a vrut să
divorțeze de ea pe ascuns. **20** Dar pe când se gândea el la
acestea, iată, îngerul Domnului i s-a arătat într-un vis, spunând:
Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, soția ta;
fiindcă ce a fost conceput în ea este din Duhul Sfânt. **21** Și ea
va naște un Fiu și îi vei pune numele ISUS, pentru că el va
salva pe poporul său de păcatele lor. **22** Și toată aceasta s-
a făcut ca să se împlinească ce fusese rostit de Domnul prin
profetul, care a spus: **23** Iată, o fecioară va fi însărcinată și va
naște un fiu și îi vor pune numele Emanuel, care tradus este:
Dumnezeu cu noi. **24** Apoi Iosif, trezindu-se din somn, a făcut
cum îi poruncise îngerul Domnului și a luat la el pe soția sa; **25**
Dar nu a cunoscut-o, până după ce ea a născut pe fiul ei primul
născut; și i-a pus numele ISUS.

2 Iar după ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii, în zilele
împăratului Irod, iată, au venit niște magi din răsărit la Ierusalim,
2 Zicând: Unde este cel ce s-a născut Împărat al iudeilor? Fiindcă
i-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm lui. **3** Dar
Irod, împăratul, auzind, s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună
cu el. **4** Și după ce a adunat pe toți preoții de seamă și pe scribii
poporului, a căutat să afle de la ei unde trebuia să se nască
Cristos. **5** Și i-au spus: În Betleemul Iudeii, fiindcă astfel este
scris prin profetul: **6** Și tu, Betleeme, în țara lui Iuda, nu ești cel
mai neînsemnat dintre prinții lui Iuda; fiindcă din tine va ieși
un Conducător, care va conduce poporul meu Israel. **7** Atunci
Irod, după ce a chemat în ascuns pe magi, a aflat de la ei în

amănunțime timpul când s-a arătat steaua. **8** Și i-a trimis la
Betleem, spunând: Mergeți și cercetați amănunțit despre copil; și
după ce îl veți fi găsit, dați-mi de știre din nou, ca să vin și eu să
mă închin lui. **9** După ce l-au auzit pe împăratul, au plecat; și
iată, steaua, pe care au văzut-o în răsărit, mergea înaintea lor,
până a venit și a stat deasupra locului, unde era copilul. **10** Când
au văzut steaua, s-au bucurat cu nespus de mare bucurie. **11** Și
când au intrat în casă, au văzut pe copil cu Maria, mama lui și s-
au prosternat și i s-au închinat; și deschizându-și tezaurele, i-au
oferit daruri: aur și tămâie și smirnă. **12** Și, fiind avertizați de
Dumnezeu în vis să nu se întoarcă la Irod, s-au întors în țara lor
pe altă cale. **13** Și după ce au plecat, iată, îngerul Domnului se
arată lui Iosif în vis, spunând: Ridică-te și ia copilul și pe mama
lui și fugi în Egipt și stai acolo până îți voi trimite eu vorbă; fiindcă
Irod va căuta copilul, să îl nimicească. **14** După ce s-a ridicat, a
luat copilul și pe mama lui în noapte și a plecat în Egipt. **15** Și a
fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se împlinească ce
fusese spus de Domnul prin profetul, care a spus: Am chemat
pe fiul meu din Egipt. **16** Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit
de magi, s-a înfuriat foarte tare și a trimis și a ucis pe toți copiii
de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile
lui, conform timpului pe care îl aflase în amănunțime de la magi.
17 Atunci s-a împlinit ce fusese spus de către Ieremia, profetul,
zicând: **18** O voce s-a auzit în Rama, tânguire și plângere și
jale mare: Rahela jelindu-și copiii și refuzând să fie mângâiată,
pentru că nu mai erau. **19** Dar după ce Irod a murit, iată, un înger
al Domnului se arată în vis lui Iosif în Egipt, **20** Spunând: Ridică-
te și ia copilul și pe mama lui și du-te în țara lui Israel; fiindcă au
murit cei ce căutau să ia viața copilului. **21** Și s-a ridicat și a luat

copilul și pe mama lui și a venit în țara lui Israel. **22** Dar când
a auzit că Arhelaus domnește în Iudeea în locul tatălui său,
Irod, i-a fost teamă să se ducă acolo; totuși fiind avertizat de
Dumnezeu în vis, s-a dus în părțile Galileii. **23** Și a venit și a
locuit într-o cetate numită Nazaret; ca să se împlinească ce
fusese spus prin profeți: El se va chema Nazarinean.

3 Și în acele zile a venit Ioan Baptist, predicând în pustia Iudeii,
2 Și spunând: Pocăiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.
3 Fiindcă acesta este cel despre care fusese spus de profetul
Isaia, zicând: Vocea unuia strigând în pustie, Pregătiți calea
Domnului, faceți cărările lui drepte. **4** Și acest Ioan își avea
haina din păr de cămilă și un brâu de piele în jurul mijlocului
său; și mâncarea lui era lăcuste și miere sălbatică. **5** Atunci
au ieșit la el Ierusalimul și toată Iudeea și toată regiunea de
jur împrejurul Iordanului, **6** Și erau botezați de el în Iordan,
mărturisindu-și păcatele. **7** Dar când a văzut pe mulți dintre
farisei și saduchei venind la botezul lui, le-a spus: O pui de
vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine? **8** Faceți de
aceea roade cuvenite pocăinței. **9** Și nu vă gândiți să spuneți în
voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; căci vă spun că Dumnezeu
este în stare să ridice copii lui Avraam din aceste pietre. **10** Iar
acum, securea deja este înfiptă la rădăcina pomilor; de aceea,
fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în foc. **11**
Eu, într-adevăr, vă botez cu apă pentru pocăință; dar cel ce vine
după mine, este mai puternic decât mine, ale cărui sandale nu
sunt demn să le duc; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc; **12**
Acela a cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime
aria și își va aduna grâul în grânar; dar pleava o va arde cu
foc de nestins. **13** Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la

Ioan, să fie botezat de el. **14** Dar Ioan l-a oprit, spunând: Eu
am nevoie să fiu botezat de tine și tu vii la mine? **15** Și Isus
răspunzând, i-a zis: Lasă acum, fiindcă astfel ni se cuvine a
împlini toată dreptatea. Atunci l-a lăsat. **16** Și Isus, după ce a
fost botezat, a ieșit din apă îndată; și iată, cerurile i s-au deschis
și a văzut Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și
așezându-se ușor pe el. **17** Și iată, o voce din cer a spus: Acesta
este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.

4 Atunci a fost Isus condus de Duhul sus în pustie, să fie ispitit
de diavolul. **2** Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci
de nopți, la urmă a flămânzit. **3** Și când ispititorul a venit la el,
i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca aceste
pietre să se facă pâini. **4** Dar el a răspuns și a zis: Este scris:
Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese
din gura lui Dumnezeu. **5** Atunci diavolul l-a luat sus în sfânta
cetate și l-a așezat pe un turn al templului. **6** Și i-a spus: Dacă
ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, fiindcă este scris: El va
porunci îngerilor săi referitor la tine; și te vor purta pe mâini, ca
nu cumva să îți lovești piciorul de vreo piatră. **7** Isus i-a spus:
Din nou este scris: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău. **8**
Din nou diavolul l-a luat sus pe un munte foarte înalt și i-a arătat
toate împărățiile lumii și gloria lor; **9** Și i-a spus: Toate acestea ți
le voi da, dacă te prosterni și mi te închini. **10** Atunci Isus i-
a spus: Pleacă de aici Satan, fiindcă este scris: Să te închini
Domnului Dumnezeului tău și numai lui să îi servești. **11** Atunci
diavolul l-a lăsat; și iată, îngeri au venit și i-au servit. **12** Și Isus,
auzind că Ioan fusese aruncat în închisoare, a plecat în Galileea.
13 Și părăsind Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, care
este lângă mare, în ținuturile lui Zabulon și Neftali; **14** Ca să se

împlinească ce fusese spus prin Isaia, profetul, care zice: **15**
Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, pe calea mării, dincolo de
Iordan, Galileea neamurilor; **16** Poporul care ședea în întuneric
a văzut o mare lumină; și celor ce ședeau în ținutul și în umbra
morții, le-a răsărit lumina. **17** De atunci Isus a început să predice
și să spună: Pocăiți-vă, fiindcă împărăția cerului este aproape.
18 Și Isus, trecând pe lângă marea Galileii, a văzut doi frați:
pe Simon, numit Petru, și pe Andrei, fratele său, aruncând un
năvod în mare, fiindcă erau pescari. **19** Și le-a spus: Veniți după
mine și vă voi face pescari de oameni. **20** Și îndată [și]-au lăsat
plasele și l-au urmat. **21** Și mergând de acolo, a văzut alți doi
frați: pe Iacov al lui Zebedei, și pe Ioan, fratele său, în corabie
cu tatăl lor, Zebedei, reparându-și plasele; și i-a chemat. **22** Și
îndată au lăsat corabia și pe tatăl lor și l-au urmat. **23** Și Isus
străbătea toată Galileea, învățând oamenii în sinagogile lor și
predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală și
fiecare neputință în popor. **24** Și faima lui s-a dus în toată Siria;
și aduceau la el pe toți bolnavii, ce sufereau de diferite boli și
chinuri și pe cei posedați de draci și pe lunatici și pe paralizați;
și el îi vindeca. **25** Și l-au urmat mulțimi mari de oameni din
Galileea și Decapole și Ierusalim și Iudeea și de dincolo de
Iordan.

5 Și văzând mulțimile, a urcat pe munte; și pe când ședea,
discipolii lui au venit la el; **2** Și el și-a deschis gura și i-a învățat,
spunând: **3** Binecuvântați sunt cei săraci în duh, pentru că a
lor este împărăția cerului. **4** Binecuvântați sunt cei ce jelesc,
pentru că ei vor fi mângâiați. **5** Binecuvântați sunt cei blânzi,
pentru că ei vor moșteni pământul. **6** Binecuvântați sunt cei
ce flămânzesc și însetează după dreptate, pentru că ei vor fi

săturați. **7** Binecuvântați sunt cei milostivi, pentru că ei vor
obține milă. **8** Binecuvântați sunt cei cu inima pură, pentru
că ei vor vedea pe Dumnezeu. **9** Binecuvântați sunt cei ce
fac pace, pentru că ei vor fi chemați copiii lui Dumnezeu. **10**
Binecuvântați sunt cei persecutați pentru dreptate, pentru că a
lor este împărăția cerului. **11** Binecuvântați sunteți când, din
cauza mea, vă vor ocărî și vă vor persecuta și vor spune orice fel
de rău, cu falsitate, împotriva voastră. **12** Bucurați-vă și veseliți-
vă peste măsură, pentru că mare este răsplata voastră în cer;
fiindcă tot așa i-au persecutat pe profeții care au fost înainte de
voi. **13** Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea își pierde
gustul, cu ce va fi sărată? Nu mai este bună la nimic decât să fie
aruncată afară și călcată sub picioarele oamenilor. **14** Voi sunteți
lumina lumii. O cetate așezată pe deal nu poate fi ascunsă.
15 Nici nu aprind oamenii candela și o pun sub oboroc, ci pe
sfeșnic; și aceasta dă lumină tuturor celor din casă. **16** Astfel să
lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele
voastre bune și să îl glorifice pe Tatăl vostru care este în cer.
17 Să nu gândiți că am venit să distrug legea sau profeții; nu
am venit să distrug, ci să împlinesc. **18** Fiindcă adevărat vă
spun: Până cerul și pământul vor trece, o iotă sau o frântură de
literă nu va trece nicidecum din lege, până totul va fi împlinit. **19**
De aceea, oricine va strica una dintre cele mai mici din aceste
porunci și va învăța pe oameni astfel, va fi chemat cel mai mic în
împărăția cerului; dar oricine le va împlini și [îi] va învăța pe alții,
acela va fi chemat mare în împărăția cerului. **20** Căci vă spun
că: Dacă dreptatea voastră nu va întrece dreptatea scribilor
și a fariseilor, nicidecum nu veți intra în împărăția cerului. **21**
Ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să nu ucizi; și

oricine va ucide va fi sub amenințarea judecății. **22** Dar eu vă
spun că: Oricine este mânios fără motiv pe fratele său, va fi sub
amenințarea judecății; și oricine va spune fratelui său: Raca, va fi
sub amenințarea consiliului; dar oricine va spune: Nebunule, va
fi sub amenințarea focului iadului. **(Geenna g1067)** **23** De aceea,
dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are
ceva împotriva ta, **24** Lasă-ți darul acolo, înaintea altarului și du-
te întâi de te împacă cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul. **25**
Învoiește-te repede cu potrivnicul tău, pe când ești cu el pe cale;
ca nu cumva potrivnicul să te predea judecătorului și judecătorul
să te predea executorului și să fii aruncat în închisoare. **26**
Adevărat îți spun: Nu vei ieși nicidecum de acolo, până nu vei
plăti cel din urmă bănuț. **27** Ați auzit că s-a spus de către cei din
vechime: Să nu comiți adulter; **28** Dar eu vă spun că: Oricine se
uită la o femeie pentru a o pofti, a comis deja adulter cu ea în
inima lui. **29** Și dacă ochiul tău cel drept te poticnește, scoate-l și
aruncă-l de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre
membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad. **(Geenna
g1067)** **30** Și dacă mâna ta cea dreaptă te poticnește, taie-o și
arunc-o de la tine; fiindcă îți este de folos să piară unul dintre
membrele tale și să nu fie aruncat tot trupul tău în iad. **(Geenna
g1067)** **31** S-a spus că: Oricine va divorța de soția lui, să îi dea o
carte de despărțire. **32** Dar eu vă spun: Oricine va divorța de
soția lui, exceptând cauza curviei, o face să comită adulter; și
oricine se va căsători cu cea care este divorțată, comite adulter.
33 Din nou, ați auzit că s-a spus de către cei din vechime: Să
nu juri fals, ci împlinește jurămintele tale față de Domnul; **34**
Dar eu vă spun: Nu jurați niciodată; nici pe cer, pentru că este
tronul lui Dumnezeu; **35** Nici pe pământ, pentru că este sprijinul

picioarelor lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui
Împărat. **36** Să nu juri nici pe capul tău, pentru că nu poți face un
singur păr alb sau negru. **37** Dar cuvântul vostru să fie: Da, da;
nu, nu; dar ce este mai mult decât acestea vine din rău. **38** Ați
auzit că s-a spus: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte. **39** Dar
eu vă spun: Nu vă împotriviți celor ce vă fac rău; ci oricui te va
lovi peste obrazul tău drept, întoarce-i și pe celălalt. **40** Și dacă
vreunul voiește să meargă la judecată cu tine și să îți ia cămașa,
lasă-i și haina. **41** Și cu cel ce te va constrânge să mergi o milă,
mergi cu el două. **42** Celui ce îți cere, dă-i; și celui ce voiește să
se împrumute de la tine, nu îi întoarce spatele. **43** Ați auzit că s-
a spus: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe dușmanul
tău. **44** Dar eu vă spun: Iubiți pe dușmanii voștri, binecuvântați
pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă
pentru cei ce vă folosesc cu dispreț și vă persecută; **45** Ca să fiți
copiii Tatălui vostru care este în cer, pentru că el face să răsară
soarele său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste
cei drepți și peste cei nedrepți. **46** Fiindcă, dacă iubiți pe cei ce
vă iubesc, ce răsplată aveți? Nu fac și vameșii la fel? **47** Și dacă
salutați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult decât alții? Nu
fac și vameșii astfel? **48** De aceea fiți desăvârșiți, chiar așa cum
Tatăl vostru din cer este desăvârșit.

6 Aveți grijă să nu faceți milosteniile voastre înaintea oamenilor
ca să fiți văzuți de ei; altfel, nu aveți răsplată de la Tatăl vostru
care este în cer. **2** De aceea când faci milostenii, nu suna cu
trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe străzi, ca
să aibă glorie de la oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata
lor. **3** Ci tu, când faci milostenii, să nu știe stânga ta ce face
dreapta, **4** Pentru ca milosteniile tale să fie în taină; și Tatăl tău

care vede în taină, el însuși îți va răsplăti pe față. **5** Și când te
rogi, să nu fii ca fățarnicii, pentru că lor le place să se roage
stând în picioare în sinagogi și la colțurile străzilor, ca să poată fi
văzuți de oameni. Adevărat vă spun: Ei își au răsplata lor. **6**
Dar tu, când te rogi, intră în cămăruța ta și după ce ai închis
ușa ta, roagă-te Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care
vede în taină, îți va răsplăti pe față. **7** Iar când vă rugați, nu
folosiți repetiții deșarte, ca păgânii; fiindcă ei gândesc că pentru
multa lor vorbire vor fi ascultați. **8** De aceea nu vă asemănați
cu ei; fiindcă Tatăl vostru știe de care lucruri aveți nevoie, mai
înainte ca să i le cereți voi. **9** De aceea astfel să vă rugați: Tatăl
nostru care ești în cer, Sfințit fie numele tău. **10** Vie împărăția ta.
Facă-se voia ta, precum în cer așa și pe pământ. **11** Pâinea
noastră zilnică, dă-ne-o nouă astăzi. **12** Și ne iartă nouă datoriile
noastre, precum și noi iertăm datornicilor noștri. **13** Și nu ne
duce pe noi în ispită, ci scapă-ne de rău, pentru că a ta este
împărăția și puterea și gloria pentru totdeauna. Amin. **14** Căci
dacă iertați oamenilor fărădelegile lor, și Tatăl vostru ceresc
vă va ierta. **15** Dar dacă nu iertați oamenilor fărădelegile lor,
nici Tatăl vostru nu va ierta fărădelegile voastre. **16** Mai mult,
când postiți, nu fiți posomorâți ca fățarnicii; fiindcă își sluțesc
fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat vă spun:
Ei își au răsplata lor. **17** Dar tu, când postești, unge-ți capul
și spală-ți fața; **18** Ca să nu le arăți oamenilor că postești, ci
Tatălui tău care este în taină; și Tatăl tău care vede în taină, îți
va răsplăti pe față. **19** Nu vă strângeți tezaure pe pământ, unde
le strică molia și rugina și unde hoții le sapă și le fură; **20** Ci
strângeți-vă tezaure în cer, unde nici molia și nici rugina nu le
strică și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. **21** Fiindcă unde

este tezaurul vostru, acolo va fi și inima voastră. **22** Lumina
trupului este ochiul; de aceea, dacă ochiul tău este ațintit clar, tot
trupul tău va fi plin de lumină. **23** Dar dacă ochiul tău este rău,
tot trupul tău va fi plin de întuneric. De aceea dacă lumina ce
este în tine este întuneric, cât de mare este întunericul acela!
24 Nimeni nu poate servi la doi stăpâni; fiindcă sau va urî pe
unul și va iubi pe celălalt, sau va ține la unul și va dispreţui
pe celălalt. Nu puteți servi lui Dumnezeu și mamonei. **25** Din
această cauză vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, ce veți
mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, ce veți îmbrăca. Nu
este viața mai mult decât mâncarea și trupul mai mult decât
îmbrăcămintea? **26** Uitați-vă la păsările cerului, pentru că nici nu
seamănă, nici nu seceră și nici nu adună în grânare; totuși Tatăl
vostru ceresc le hrănește. Nu sunteți voi mult mai valoroși decât
ele? **27** Care dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate adăuga un
cot la statura lui? **28** Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte?
Uitați-vă cu atenție la crinii câmpului cum cresc; nu ostenesc,
nici nu torc; **29** Și totuși vă spun că: Nici chiar Solomon, în toată
gloria lui, nu a fost înveșmântat ca unul dintre ei. **30** Iar dacă
astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este și
mâine este aruncată în cuptor, nu cu atât mai mult pe voi, puțin
credincioșilor? **31** De aceea nu vă îngrijorați, spunând: Ce vom
mânca? Sau: Ce vom bea? Sau: Cu ce ne vom îmbrăca? **32**
(Fiindcă toate acestea neamurile le caută); Fiindcă Tatăl vostru
ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea. **33** Dar căutați întâi
împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui; și toate acestea vă vor fi
adăugate. **34** De aceea nu vă îngrijorați de ziua de mâine; fiindcă
ziua de mâine se va îngrijora de ale ei. Ajunge zilei răutatea ei.

7 Nu judecați, ca să nu fiți judecați. **2** Căci cu ce judecată
judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va
măsura la rândul vostru. **3** Dar de ce te uiți la paiul care este în
ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna care este în
propriul tău ochi? **4** Sau cum poți spune fratelui tău: Lasă-mă să
scot paiul din ochiul tău; și iată, bârna în propriul tău ochi? **5**
Fățarnicule, scoate întâi bârna din propriul tău ochi; și atunci vei
vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău. **6** Nu dați ceea
ce este sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea
porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se să
vă sfâșie. **7** Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi
se va deschide; **8** Fiindcă oricine cere, primește; și cine caută,
găsește; și celui ce bate, i se va deschide. **9** Sau care este omul
acela dintre voi, căruia, dacă îi cere fiul său o pâine, îi va da o
piatră? **10** Sau dacă îi cere un pește, îi va da un șarpe? **11**
Așadar dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri,
cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în cer, va da lucruri bune
celor ce i le cer. **12** De aceea toate lucrurile, pe care voiți să vi le
facă oamenii, faceți-le și voi la fel; fiindcă aceasta este legea și
profeții. **13** Intrați pe poarta cea strâmtă, pentru că largă este
poarta și lată este calea care duce la nimicire și mulți sunt cei ce
intră pe ea. **14** Fiindcă strâmtă este poarta și îngustă este calea
care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc. **15** Păziți-vă de
profeții falși, care vin la voi în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt
lupi răpitori. **16** După roadele lor îi veți cunoaște. Culeg oamenii
struguri din spini, sau smochine din ciulini? **17** Tot așa, fiecare
pom bun aduce rod bun; dar pomul rău face rod rău. **18** Un pom
bun nu poate face rod rău, niciun pom rău nu face rod bun.
19 Fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat în

foc. **20** Așadar după roadele lor îi veți cunoaște. **21** Nu oricine
îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului; ci
cel ce face voia Tatălui meu care este în cer. **22** Mulți îmi vor
spune în acea zi: Doamne, Doamne, nu am profețit în numele
tău? Și nu am scos draci în numele tău? Și nu am făcut multe
lucrări minunate în numele tău? **23** Și atunci le voi mărturisi:
Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la mine, voi, [cei] care
lucrați nelegiuire. **24** De aceea pe oricine aude aceste cuvinte
ale mele și le face, îl voi asemăna cu un om înțelept, care și-a
zidit casa pe stâncă; **25** Și a căzut ploaia și au venit șuvoaiele și
au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și nu a căzut
pentru că a fost fondată pe stâncă. **26** Și oricine aude aceste
cuvinte ale mele și nu le face, va fi asemănat cu un om nebun,
care și-a zidit casa pe nisip; **27** Și a căzut ploaia și au venit
șuvoaiele și au suflat vânturile și au bătut peste casa aceea; și a
căzut și prăbușirea ei a fost mare. **28** Și s-a întâmplat, după ce a
terminat Isus aceste cuvinte, că oamenii au rămas înmărmuriți
de doctrina lui; **29** Fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate
și nu precum scribii.

8 Când a coborât el de pe munte, mari mulțimi l-au urmat. **2**
Și iată, un lepros a venit și i s-a închinat, spunând: Doamne,
dacă voiești, mă poți curăți. **3** Și Isus întinzând mâna, l-a atins,
spunând: Voiesc; fii curățit. Și îndată a fost curățită lepra lui.
4 Și Isus i-a spus: Vezi să nu spui nimănui; ci du-te, arată-te
preotului și oferă darul pe care Moise l-a poruncit ca mărturie
pentru ei. **5** Și pe când Isus intra în Capernaum, a venit la el un
centurion, implorându-l, **6** Și spunând: Doamne, servitorul meu
zace paralizat în casă, chinuit cumplit. **7** Și Isus i-a spus: Eu
voi veni și îl voi vindeca. **8** Și centurionul răspunzând a zis:

Doamne, nu sunt demn să intri sub acoperișul meu, ci spune
numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat. **9** Fiindcă și
eu sunt om sub autoritate, având sub mine soldați; și spun
unuia: Du-te și se duce; și altuia: Vino și vine; și robului meu:
Fă aceasta și face. **10** Când a auzit Isus, s-a minunat și a
spus celor ce îl urmau: Adevărat vă spun, nu am găsit așa o
credință nici chiar în Israel. **11** Și vă spun că vor veni mulți de la
răsărit și de la apus și se vor așeza cu Avraam și Isaac și Iacob
în împărăția cerului. **12** Dar copiii împărăției vor fi aruncați în
întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. **13**
Și Isus a spus centurionului: Du-te și ți se va face cum ai crezut.
Și servitorul lui a fost vindecat în ora aceea. **14** Și când a ajuns
Isus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și
cu febră. **15** Și i-a atins mâna și a lăsat-o febra; și s-a ridicat
și le-a servit. **16** Și când s-a înserat, au adus la el pe mulți
posedați de draci; și a scos duhurile prin cuvânt și a vindecat
pe toți bolnavii; **17** Ca să se împlinească ce fusese spus prin
Isaia, profetul, care a zis: El însuși a luat neputințele noastre și a
purtat bolile noastre. **18** Și când a văzut Isus mulțimi mari în jurul
lui, a poruncit să meargă de cealaltă parte. **19** Și un anume scrib
a venit și i-a spus: Învățătorule, te voi urma oriunde vei merge.
20 Și Isus i-a spus: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi;
dar Fiul omului nu are unde să își culce capul. **21** Și un altul
dintre discipolii săi i-a spus: Doamne, lasă-mă întâi să mă duc și
să îl înmormântez pe tatăl meu. **22** Dar Isus i-a spus: Urmează-
mă! Și lasă morții să își înmormânteze morții. **23** Și după ce s-a
îmbarcat într-o corabie, discipolii săi l-au urmat. **24** Și iată, s-a
stârnit pe mare o furtună puternică încât corabia era acoperită
de valuri, dar el dormea. **25** Și discipolii lui au venit la el și l-au

trezit, spunând: Doamne, salvează-ne, pierim. **26** Iar el le-a
spus: De ce sunteți fricoși, puțin credincioșilor? Apoi ridicându-
se, a mustrat vânturile și marea; și s-a făcut o liniște mare. **27**
Iar oamenii se minunau, spunând: Ce fel de om este acesta, că
până și vânturile și marea ascultă de el? **28** Și când a ajuns
el de partea cealaltă în ținutul Gherghesenilor, l-au întâmpinat
doi posedați de draci, foarte periculoși, ieșind din morminte,
încât nimeni nu era în stare să treacă pe acea cale. **29** Și iată,
strigau, spunând: Ce avem noi de a face cu tine, Isuse, Fiul lui
Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înainte de timp? **30** Și
mai departe de ei era o turmă cu mulți porci păscând. **31** Așa că
dracii îl implorau, spunând: Dacă ne scoți din ei, lasă-ne să ne
ducem în turma de porci. **32** Și le-a spus: Duceți-vă. Și după ce
au ieșit, s-au dus în turma de porci; și iată, toată turma de porci
s-a aruncat furios în jos, pe râpă, în mare și au pierit în ape.
33 Și cei care îi păsteau au fugit; și, ducându-se în cetate au
povestit tot și cele întâmplate cu cei posedați de draci. **34** Și,
iată, toată cetatea a ieșit să îl întâmpine pe Isus; și când l-au
văzut, l-au implorat să plece din ținuturile lor.

9 Și s-a îmbarcat într-o corabie și a trecut dincolo și a intrat în
cetatea sa. **2** Și iată, i-au adus un paralitic, zăcând pe un pat; și
Isus, văzând credința lor, a spus paraliticului: Îndrăznește, fiule;
păcatele tale îți sunt iertate. **3** Și iată, unii dintre scribi au spus în
ei înșiși: Acesta blasfemiază. **4** Și Isus, cunoscându-le gândurile,
a spus: Pentru ce gândiți voi rău în inimile voastre? **5** Fiindcă
ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți sunt iertate, sau a
spune: Ridică-te și umblă? **6** Dar ca să știți că Fiul omului are
putere pe pământ să ierte păcatele, (atunci i-a spus paraliticului):
Ridică-te, ia-ți patul și du-te acasă. **7** Și s-a ridicat și s-a dus

acasă. **8** Iar mulțimile văzând, s-au minunat și au glorificat pe
Dumnezeu, care a dat astfel de putere oamenilor. **9** Și pe când
trecea Isus pe acolo, a văzut un om, numit Matei, șezând la
recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el sculându-se, l-a
urmat. **10** Și s-a întâmplat că, pe când ședea Isus la masă în
casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut cu el și
cu discipolii lui. **11** Și când au văzut fariseii, au spus discipolilor
lui: De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și păcătoșii?
12 Dar când a auzit Isus, le-a spus: Nu cei sănătoși au nevoie de
doctor, ci bolnavii. **13** Dar mergeți și învățați ce înseamnă: Milă
voiesc și nu sacrificiu; fiindcă nu am venit să chem pe cei drepți,
ci pe păcătoși la pocăință. **14** Atunci au venit la el discipolii lui
Ioan, spunând: De ce noi și fariseii postim des, dar discipolii tăi
nu postesc? **15** Și Isus le-a răspuns: Pot jeli însoțitorii mirelui
cât timp este mirele cu ei? Dar vor veni zilele când mirele va fi
luat de la ei și atunci vor posti. **16** Și nimeni nu pune un petic
de stofă nouă la o haină veche; fiindcă umplutura ia din haină
și ruptura se face mai rea. **17** Nici nu pun oamenii vin nou în
burdufuri vechi; altfel burdufurile se sparg și vinul se varsă și
burdufurile sunt distruse; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi și
amândouă se păstrează. **18** Pe când le spunea el acestea, iată,
a venit un anumit conducător și i s-a închinat, spunând: Fiica
mea adineaori a murit; dar vino și pune-ți mâna peste ea și va
trăi. **19** Și Isus s-a ridicat și l-a urmat la fel și discipolii lui. **20** Și
iată, o femeie care avea o scurgere de sânge de doisprezece
ani, a venit din spate și s-a atins de marginea hainei lui; **21**
Fiindcă spunea în ea însăși: Dacă mă voi atinge doar de haina
lui, voi fi sănătoasă. **22** Dar Isus s-a întors și când a văzut-o
a spus: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă. Și

femeia a fost făcută sănătoasă din acea oră. **23** Și când a intrat
Isus în casa conducătorului și a văzut pe cei ce cântau din fluier
și mulțimea făcând gălăgie, **24** Le-a spus: Dați-vă la o parte,
fiindcă fetița nu este moartă, ci doarme. Iar ei au râs în batjocură
de el. **25** Dar după ce oamenii au fost scoși afară, a intrat și a
luat-o de mână și fetița s-a ridicat. **26** Și faima acestui [lucru] s-a
răspândit în tot ținutul acela. **27** Și pe când Isus pleca de acolo,
doi orbi l-au urmat strigând și spunând: Fiul lui David, ai milă
de noi. **28** Și după ce a intrat în casă, orbii au venit la el; și
Isus le-a spus: Credeți că pot face aceasta? Ei i-au spus: Da,
Doamne. **29** Atunci le-a atins ochii, spunând: Fie-vă conform
credinței voastre. **30** Și le-au fost deschiși ochii; și Isus le-a
poruncit cu strictețe, spunând: Vedeți, nimeni să nu știe. **31** Dar
după ce au ieșit, au răspândit faima lui în tot ținutul acela. **32** Pe
când ieșeau, iată, au adus la el un om mut, posedat de un drac.
33 Și după ce dracul a fost scos, mutul a vorbit; și mulțimile se
minunau, spunând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel.
34 Dar fariseii spuneau: Scoate dracii cu prințul dracilor. **35** Și
Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor
și predicând evanghelia împărăției și vindecând fiecare boală
și fiecare neputință în popor. **36** Dar când a văzut mulțimile,
i s-a făcut milă de ele, pentru că erau căzute de oboseală și
risipite, ca [niște] oi neavând niciun păstor. **37** Atunci le-a spus
discipolilor săi: Secerișul, într-adevăr, este mare, dar lucrătorii
puțini. **38** Implorați, de aceea, pe Domnul secerișului să trimită
lucrători la secerișul lui.

10 Și după ce i-a chemat la el pe cei doisprezece discipoli ai
săi, le-a dat autoritate împotriva duhurilor necurate, să le scoată
și să vindece fiecare boală și fiecare neputință. **2** Și numele

celor doisprezece apostoli sunt acestea: Primul, Simon, care
este numit Petru și Andrei, fratele lui; Iacov al lui Zebedei și
Ioan, fratele lui; **3** Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul;
Iacov al lui Alfeu și Levi numit și Tadeu; **4** Simon Canaanitul
și Iuda Iscariot, care l-a și trădat. **5** Pe aceștia doisprezece
Isus i-a trimis înainte și le-a poruncit, spunând: Nu mergeți pe
calea neamurilor și nu intrați în nicio cetate a samaritenilor. **6** Ci
mai degrabă mergeți la oile pierdute ale casei lui Israel. **7** Și
mergând, predicați, spunând: Împărăția cerului este aproape. **8**
Vindecați bolnavii, curățiți leproșii, înviați morții, scoateți draci;
în dar ați primit, în dar să dați. **9** Nu luați nici aur, nici argint,
nici aramă în brâiele voastre, **10** Nici traistă pentru călătorie,
nici două haine, nici încălțăminte, nici toiege; fiindcă lucrătorul
este demn de hrana lui. **11** Și în orice cetate sau sat intrați,
cercetați cine este demn acolo; și rămâneți acolo până când
plecați. **12** Și când intrați într-o casă, salutați-o. **13** Și dacă este
demnă casa, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este
demnă, pacea voastră să se întoarcă la voi. **14** Și oricine nu vă
va primi, nici nu va asculta cuvintele voastre, când plecați din
casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele
voastre. **15** Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de suportat pentru
ținutul Sodomei și Gomorei în ziua judecății, decât pentru acea
cetate. **16** Iată, eu vă trimit înainte ca oi în mijlocul lupilor; de
aceea fiți înțelepți ca șerpii și inocenți ca porumbeii. **17** Dar
păziți-vă de oameni, fiindcă vă vor preda consiliilor și vă vor
biciui în sinagogile lor; **18** Și veți fi aduși înaintea guvernatorilor
și a împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor și a
neamurilor. **19** Dar când vă vor preda, nu vă îngrijorați cum sau
ce veți spune, fiindcă vi se va da în acea oră ce veți spune. **20**

Fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru
care vorbește în voi. **21** Și frate va preda la moarte pe frate și
tatăl pe copil și copiii se vor ridica împotriva părinților și vor face
să fie uciși. **22** Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar
cel ce îndură până la sfârșit, acela va fi salvat. **23** Dar când vă
vor persecuta în această cetate, fugiți în alta; fiindcă adevărat vă
spun: Nicidecum nu veți sfârși cetățile lui Israel până va fi venit
Fiul omului. **24** Discipolul nu este mai presus de învățătorul său,
nici robul mai presus de domnul său. **25** Ajunge discipolului să
fie ca învățătorul său și robului ca domnul său. Dacă pe stăpânul
casei l-au numit Beelzebub, cu cât mai mult pe cei din casa lui?
26 De aceea nu vă temeți de ei, fiindcă nu este nimic acoperit
care nu va fi revelat; și ascuns, care nu va fi cunoscut. **27** Ce vă
spun eu la întuneric, spuneți la lumină; și ce auziți la ureche,
predicați pe acoperișul caselor. **28** Și nu vă temeți de cei care
ucid trupul, dar nu sunt în stare să ucidă sufletul; ci mai degrabă
temeți-vă de cel care este în stare să nimicească deopotrivă și
sufletul și trupul în iad. **(Geenna g1067)** **29** Nu se vând două vrăbii
cu un ban? Și totuși niciuna din ele nu cade pe pământ fără
cunoștința Tatălui vostru. **30** Dar până și perii capului vostru, toți
[vă] sunt numărați. **31** De aceea nu vă temeți, voi sunteți mai de
preț decât multe vrăbii. **32** De aceea oricine mă va mărturisi
înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și eu înaintea Tatălui meu care
este în cer. **33** Dar pe oricine mă va nega înaintea oamenilor, pe
acela îl voi nega și eu înaintea Tatălui meu care este în cer. **34**
Să nu gândiți că am venit să trimit pace pe pământ; nu am venit
să trimit pace, ci sabie. **35** Fiindcă am venit să întorc pe om
împotriva tatălui său și pe fiică împotriva mamei sale și pe noră
împotriva soacrei sale. **36** Și dușmanii omului vor fi cei din casa

lui. **37** Cel ce iubește tată sau mamă mai mult decât pe mine, nu
este demn de mine; și cel ce iubește fiu sau fiică mai mult decât
pe mine, nu este demn de mine. **38** Și cel ce nu își ia crucea și
nu mă urmează, nu este demn de mine. **39** Cel ce își găsește
viața, și-o va pierde; și cel ce își pierde viața pentru mine, o va
găsi. **40** Cel ce vă primește pe voi, mă primește pe mine; și cel
ce mă primește pe mine, îl primește pe cel ce m-a trimis. **41** Cel
ce primește un profet în numele unui profet, va primi răsplata
unui profet; și cel ce primește pe un om drept în numele unui om
drept, va primi răsplata unui om drept. **42** Și oricine va da să bea
unuia din acești micuți doar un pahar cu apă rece în numele unui
discipol, adevărat vă spun, nicidecum nu își va pierde răsplata.

11 Și s-a întâmplat, după ce a terminat Isus de poruncit celor
doisprezece discipoli ai săi, că a plecat de acolo să învețe pe
oameni și să predice în cetățile lor. **2** Iar când a auzit Ioan din
închisoare faptele lui Cristos, a trimis pe doi dintre discipolii săi,
3 Și i-au spus: Tu ești cel ce trebuie să vină, sau să așteptăm
pe altul? **4** Isus a răspuns și le-a zis: Mergeți și arătați-i din
nou lui Ioan cele ce auziți și vedeți; **5** Orbii își primesc vederea
și șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți și surzii aud, morții sunt
înviați și săracilor li se predică evanghelia. **6** Și binecuvântat
este oricine nu se va poticni de mine. **7** Și pe când se duceau,
Isus a început să vorbească mulțimilor despre Ioan: Ce ați ieșit
să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt? **8** Totuși ce ați
ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă
haine moi sunt în casele împăraților. **9** Totuși ce ați ieșit să
vedeți? Un profet? Da, vă spun, chiar mai mult decât un profet.
10 Fiindcă acesta este cel despre care este scris: Iată, eu trimit
pe mesagerul meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea

înaintea ta. **11** Adevărat vă spun: Între cei născuți din femei nu s-
a ridicat niciunul mai mare decât Ioan Baptist; cu toate acestea,
cel mai mic în împărăția cerului este mai mare decât el. **12** Și
din zilele lui Ioan Baptist până acum, împărăția cerului suferă
violență și oamenii violenți o iau cu forța. **13** Fiindcă toți profeții
și legea au profețit până la Ioan. **14** Și dacă voiți să primiți,
acesta este Ilie care trebuia să vină. **15** Cine are urechi de auzit,
să audă. **16** Dar cu ce voi asemăna această generație? Este
asemănătoare copilașilor șezând în piețe și strigând la tovarășii
lor, **17** Și spunând: V-am cântat din fluier și nu ați dansat; v-
am cântat de jale și nu v-ați jelit. **18** Fiindcă a venit Ioan, nici
mâncând nici bând și ei spun: Are drac. **19** Fiul omului a venit
mâncând și bând și ei spun: Iată, un om mâncăcios și băutor de
vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Totuși, înțelepciunea
este justificată prin copiii ei. **20** Atunci a început să le reproșeze
cetăților în care fuseseră făcute cele mai multe din faptele lui
puternice, pentru că nu s-au pocăit. **21** Vai ție, Corazin! Vai
ție, Betsaida! Căci, dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele
puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu
pânză de sac și cenușă. **22** Dar vă spun: Pentru Tir și Sidon va
fi mai ușor de suportat în ziua judecății, decât pentru voi. **23** Și
tu, Capernaum, care ești înălțat până la cer, vei fi doborât până
în iad, căci, dacă în Sodoma ar fi fost făcute faptele puternice
care au fost făcute în tine, ar fi rămas până astăzi. **(Hadēs g86)** **24**
Dar vă spun: Pentru ținutul Sodomei va fi mai ușor de suportat
în ziua judecății, decât pentru tine. **25** În timpul acela, Isus
a răspuns și a zis: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al
pământului, pentru că ai ascuns acestea de la cei înțelepți și
prevăzători și le-ai revelat pruncilor. **26** Da, Tată, pentru că așa

este plăcut înaintea ta. **27** Toate lucrurile mi-au fost date de Tatăl
meu; și nimeni nu cunoaște pe Fiul, decât Tatăl; tot astfel nimeni
nu cunoaște pe Tatăl, decât Fiul și acela căruia Fiul vrea să i-l
reveleze. **28** Veniți la mine toți cei ce munciți și sunteți greu
împovărați și eu vă voi da odihnă. **29** Luați jugul meu asupra
voastră și învățați de la mine, pentru că eu sunt blând și umil în
inimă; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. **30** Fiindcă
jugul meu este ușor și sarcina mea este ușoară.

12 În timpul acela, Isus trecea în sabat prin lan; și discipolii lui
erau flămânzi și au început să smulgă spice și să le mănânce. **2**
Dar când fariseii au văzut, i-au spus: Iată, discipolii tăi fac ce
nu este legiuit să facă în sabat. **3** Dar el le-a spus: Nu ați citit
ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu el? **4**
Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii
înainte, ceea ce nu îi era legiuit să mănânce, nici celor ce erau
cu el, decât numai preoților? **5** Sau nu ați citit în lege, că în
sabate, preoții în templu pângăresc sabatul și sunt nevinovați? **6**
Dar vă spun că aici este unul mai mare decât templul. **7** Dar
dacă ați fi știut ce înseamnă: Milă voiesc și nu sacrificiu, nu
ați fi condamnat pe cei nevinovați. **8** Fiindcă Fiul omului este
Domn și al sabatului. **9** Și după ce a plecat de acolo, a intrat în
sinagoga lor; **10** Și iată, era un om care avea o mână uscată. Și
l-au întrebat, spunând: Este legiuit a vindeca în sabate? Ca
să îl acuze. **11** Iar el le-a spus: Cine este acel om dintre voi
care, dacă are o oaie și ea cade într-o groapă în sabat, să nu
o apuce și să o ridice? **12** Cu cât mai de preț este atunci un
om decât o oaie? De aceea este legiuit a face bine în sabate.
13 Atunci i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el a întins-o și
a fost refăcută complet, ca cealaltă. **14** Atunci fariseii ieșind,

au ținut sfat împotriva lui, cum să îl nimicească pe Isus. **15**
Dar Isus știind aceasta, a plecat de acolo; și mulțimi mari l-au
urmat și i-a vindecat pe toți. **16** Și le-a poruncit să nu îl facă
cunoscut; **17** Ca să se împlinească ce fusese spus prin Isaia,
profetul, care zice: **18** Iată, servitorul meu, pe care l-am ales;
preaiubitul meu în care sufletul meu își găsește toată plăcerea;
voi pune duhul meu peste el și va arăta judecată neamurilor.
19 Nu se va certa, nici nu va striga; nici nu îi va auzi nimeni
vocea pe străzi. **20** Nu va rupe o trestie frântă și nu va stinge un
fitil fumegând, până ce va trimite judecată pentru victorie. **21**
Și în numele lui se vor încrede neamurile. **22** Atunci i-a fost
adus unul posedat de un drac, orb și mut; și Isus l-a vindecat,
așa că cel orb și mut, deopotrivă vorbea și vedea. **23** Și toți
oamenii erau uimiți și spuneau: Nu este acesta fiul lui David? **24**
Dar fariseii auzind, au spus: Acesta nu scoate draci decât cu
Beelzebub, prințul dracilor. **25** Și Isus, știind gândurile lor, le-
a spus: Fiecare împărăție dezbinată împotriva ei însăși este
pustiită; și fiecare cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși
nu va sta în picioare. **26** Și dacă Satan scoate pe Satan, este
dezbinat împotriva lui însuși; cum va sta așadar împărăția lui
în picioare? **27** Și dacă eu prin Beelzebub scot draci, copiii
voștri prin cine îi scot? Din această cauză ei vor fi judecătorii
voștri. **28** Dar dacă eu scot draci prin Duhul lui Dumnezeu,
atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi. **29** Sau cum poate
cineva să intre în casa celui tare și să îi jefuiască bunurile, decât
dacă întâi îl leagă pe cel tare? Și după aceea îi va jefui casa. **30**
Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea; și cel ce nu adună
cu mine, risipește. **31** Din această cauză vă spun: Orice păcat și
orice blasfemie vor fi iertate oamenilor; dar blasfemia împotriva

Duhului Sfânt nu va fi iertată oamenilor. **32** Și oricui vorbește un
cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat; dar oricui vorbește
împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi iertat nici în această lume,
nici în cea care vine. **(aiōn g165)** **33** Ori faceți pomul bun și rodul
lui bun, ori faceți pomul stricat și rodul lui stricat; fiindcă pomul
se cunoaște după rodul lui. **34** Pui de vipere, cum puteți spune
lucruri bune, fiind răi? Fiindcă din abundența inimii vorbește
gura. **35** Omul bun, din tezaurul bun al inimii scoate lucruri bune;
iar omul rău, din tezaurul rău scoate lucruri rele. **36** Dar vă spun
că: De fiecare cuvânt nefolositor pe care oamenii îl vor vorbi, vor
da socoteală în ziua judecății. **37** Fiindcă prin cuvintele tale vei fi
declarat drept și prin cuvintele tale vei fi condamnat. **38** Atunci
unii dintre scribi și dintre farisei au răspuns, zicând: Învățătorule,
voim să vedem un semn de la tine. **39** Dar răspunzând, le-a zis:
O generație vicleană și adulteră caută un semn; și semn nu i
se va da, decât semnul profetului Iona; **40** Fiindcă, așa cum
Iona a fost trei zile și trei nopți în pântecele balenei, tot așa
Fiul omului va fi trei zile și trei nopți în inima pământului. **41**
Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu această generație
și o vor condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona;
și iată, aici este unul mai mare decât Iona. **42** Împărăteasa
sudului se va ridica la judecată cu această generație și o va
condamna, pentru că a venit de la marginile pământului să audă
înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici este unul mai mare decât
Solomon. **43** Și, când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin
locuri uscate căutând odihnă și nu găsește. **44** Atunci spune:
Mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit; și când vine, o
găsește goală, măturată și înfrumusețată. **45** Atunci se duce
și ia cu sine alte șapte duhuri mai stricate decât el și intră și

locuiesc acolo; și starea de pe urmă a acelui om devine mai
rea decât cea dintâi. Chiar așa va fi și cu această generație
stricată. **46** Pe când vorbea el încă oamenilor, iată, mama și
frații lui stăteau afară în picioare, dorind să vorbească cu el. **47**
Atunci cineva i-a spus: Iată, mama ta și frații tăi stau afară în
picioare, dorind să vorbească cu tine. **48** Dar el a răspuns și a
zis celui ce i-a vorbit: Cine este mama mea? Și cine sunt frații
mei? **49** Și și-a întins mâna spre discipolii săi și a spus: Iată,
mama mea și frații mei! **50** Fiindcă oricine va face voia Tatălui
meu care este în cer, acesta este fratele meu și soră și mamă.

13 Și în aceeași zi, Isus a ieșit din casă și ședea lângă mare.
2 Și mulțimi mari s-au adunat la el, așa că a intrat într-o corabie
și a șezut; și toată mulțimea stătea în picioare pe țărm. **3** Și le-a
vorbit multe lucruri în parabole, spunând: Iată, un semănător
a ieșit să semene; **4** Și pe când semăna el, câteva semințe
au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat. **5** Și
câteva au căzut pe locuri pietroase, unde nu aveau pământ
mult; și imediat au răsărit, pentru că nu au avut adâncime a
pământului. **6** Și când soarele a fost sus, au fost pârlite; și
pentru că nu aveau rădăcină, s-au uscat. **7** Și câteva au căzut
între spini; și spinii au crescut și le-au înăbușit. **8** Dar câteva au
căzut în pământ bun și au dat rod, una o sută, alta șaizeci și alta
treizeci. **9** Cine are urechi de auzit, să audă. **10** Și discipolii au
venit și i-au spus: De ce le vorbești în parabole? **11** Iar el a
răspuns și le-a zis: Pentru că vouă vă este dat să cunoașteți
misterele împărăției cerului, dar lor nu le este dat. **12** Fiindcă
celui ce are i se va da și va avea din abundență; dar celui ce nu
are, de la el se va lua și ce are. **13** Din această cauză le vorbesc
în parabole, pentru că ei văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu

înțeleg. **14** Și în ei este împlinită profeția lui Isaia, care spune:
Cu auzul veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți
vedea și nicidecum nu veți pricepe. **15** Fiindcă inima acestui
popor s-a îngroșat și urechile [lor] sunt greoaie la auzire și au
închis ochii lor, ca nu cumva să vadă cu ochii [lor] și să audă cu
urechile [lor] și să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi
vindec. **16** Dar binecuvântați sunt ochii voștri, pentru că văd; și
urechile voastre, pentru că aud. **17** Fiindcă adevărat vă spun
că mulți profeți și oameni drepți au dorit să vadă ce vedeți voi
și nu au văzut; și să audă ce auziți voi și nu au auzit. **18** Voi
așadar ascultați parabola semănătorului. **19** Orice om când aude
cuvântul împărăției și nu înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost
semănat în inima lui. Acesta este cel ce a primit sămânța lângă
drum. **20** Iar cel ce a primit sămânța în locuri pietroase, acesta
este cel ce aude cuvântul și îl primește imediat cu bucurie; **21**
Dar nu are rădăcină în el, ci ține până la un timp; și când se
întâmplă necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se
poticnește. **22** Și cel ce a primit sămânța între spini, acesta este
cel ce aude cuvântul; și îngrijorarea acestei lumi și înșelătoria
bogățiilor înăbușă cuvântul și el devine neroditor. **(aiōn g165)** **23**
Dar cel ce a primit sămânța în pământul bun, acesta este cel ce
aude cuvântul și înțelege; care de asemenea aduce rod și face
unul o sută, altul șaizeci, altul treizeci. **24** Le-a pus înainte altă
parabolă, spunând: Împărăția cerului se aseamănă cu un om
care a semănat sămânță bună în câmpul lui. **25** Dar, pe când
dormeau oamenii, a venit dușmanul lui și a semănat neghine în
grâu și a plecat. **26** Iar când au răsărit firele de grâu și au făcut
rod, atunci au apărut și neghinele. **27** Așa că robii stăpânului au
venit și i-au spus: Domnule, nu ai semănat sămânță bună în

câmpul tău? De unde are așadar neghine? **28** El le-a spus:
Un dușman a făcut aceasta. Iar robii i-au spus: Voiești dar să
mergem să le strângem? **29** Dar el a spus: Nu; ca nu cumva,
strângând neghinele să dezrădăcinați și grâul împreună cu ele.
30 Lăsați-le să crească împreună amândouă până la seceriș;
și la timpul secerișului, voi spune secerătorilor: Strângeți întâi
neghinele și legați-le în snopi să le ardeți; dar grâul adunați-l în
grânarul meu. **31** A pus înaintea lor altă parabolă, spunând:
Împărăția cerului se aseamănă unui grăunte de muștar, pe care
l-a luat un om și l-a semănat în câmpul său; **32** Care, într-
adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele; dar după ce a
crescut, este cea mai mare între ierburi și se face un copac,
încât păsările cerului vin și cuibăresc în ramurile lui. **33** Le-a
spus altă parabolă: Împărăția cerului se aseamănă cu dospeala,
pe care o femeie a luat-o și a ascuns-o în trei măsuri de făină,
până a dospit totul. **34** Toate acestea le-a spus Isus mulțimilor în
parabole; și fără parabolă nu le vorbea. **35** Ca să se împlinească
ce fusese spus prin profetul care zice: Îmi voi deschide gura în
parabole; voi rosti lucruri ținute în taină de la întemeierea lumii.
36 Atunci Isus a dat drumul mulțimii și a intrat în casă; și discipolii
lui au venit la el, spunând: Explică-ne parabola neghinelor din
câmp. **37** Iar el a răspuns și le-a zis: Cel ce seamănă sămânța
bună este Fiul omului; **38** Câmpul este lumea; sămânța bună
sunt copiii împărăției; dar neghinele sunt copiii celui rău. **39** Iar
dușmanul care i-a semănat este diavolul; secerișul este sfârșitul
lumii; și secerătorii sunt îngerii. **(aiōn g165)** **40** Așadar după cum
neghinele sunt strânse și arse în foc, așa va fi la sfârșitul acestei
lumi. **(aiōn g165)** **41** Fiul omului va trimite înainte pe îngerii săi și
vor strânge din împărăția lui toate cele ce poticnesc și pe cei ce

fac nelegiuire; **42** Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi
plânsul și scrâșnirea dinților. **43** Atunci cei drepți vor străluci
ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să
audă. **44** Din nou, împărăția cerului este asemănătoare unui
tezaur ascuns într-un câmp; pe care, când un om îl găsește îl
ascunde și de bucuria lui se duce și vinde tot ce are și cumpără
câmpul acela. **45** Din nou, împărăția cerului se aseamănă cu
un om, un comerciant, care caută perle frumoase; **46** Care
după ce a găsit o perlă foarte prețioasă, s-a dus și a vândut
tot ce a avut și a cumpărat-o. **47** Din nou, împărăția cerului se
aseamănă cu o plasă aruncată în mare și care a adunat din
fiecare fel, **48** Pe care, după ce a fost plină, au scos-o la țărm și
au șezut și au strâns în vase ce era bun, dar au aruncat ce
era stricat. **49** Astfel va fi la sfârșitul lumii; îngerii vor ieși și vor
reteza pe cei stricați din mijlocul drepților, **(aiōn g165)** **50** Și îi
vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea
dinților. **51** Isus le-a spus: Ați înțeles toate acestea? Ei i-au spus:
Da, Doamne. **52** Atunci el le-a spus: Din această cauză fiecare
scrib învățat despre împărăția cerului este asemănător unui om
gospodar, care scoate din tezaurul lui lucruri noi și vechi. **53** Și
s-a întâmplat că după ce a terminat Isus parabolele acestea, a
plecat de acolo. **54** Și după ce a venit în patria sa, îi învăța în
sinagoga lor, într-atât că ei erau înmărmuriți și spuneau: De
unde are acest om această înțelepciune și faptele puternice? **55**
Nu este acesta fiul tâmplarului? Nu este mama lui numită Maria;
și frații lui, Iacov și Iose și Simon și Iuda? **56** Și nu sunt toate
surorile lui cu noi? Atunci de unde are acest om toate acestea?
57 Și s-au poticnit de el. Dar Isus le-a spus: Un profet nu este

disprețuit decât în patria sa și în casa lui. **58** Și nu a făcut multe
fapte puternice acolo din cauza necredinței lor.

14 În acel timp, Irod, tetrarhul, a auzit de faima lui Isus; **2**
Și a spus servitorilor săi: Acesta este Ioan Baptist. El a înviat
dintre morți; și din această cauză se arată fapte puternice în
el. **3** Fiindcă Irod prinsese pe Ioan și îl legase și îl pusese
în închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său, Filip. **4**
Fiindcă Ioan i-a spus: Nu îți este legiuit să o ai. **5** Și voind să îl
ucidă, se temea de mulțimi, pentru că îl considerau [pe Ioan] ca
profet. **6** Dar când s-a ținut ziua nașterii lui Irod, fiica Irodiadei
a dansat înaintea lor și i-a plăcut lui Irod. **7** De aceea el i-a
promis cu jurământ că îi va da orice va cere. **8** Și fiind instruită
dinainte de mama ei, a spus: Dă-mi aici, pe o tavă, capul lui Ioan
Baptist. **9** Și împăratul s-a întristat; cu toate acestea, din cauza
jurământului și a celor ce ședeau la masă cu el, a poruncit să i-l
dea. **10** Și a trimis și a decapitat pe Ioan în închisoare. **11** Și
capul lui a fost adus pe o tavă și dat fetei; și l-a dus mamei ei.
12 Și discipolii lui au venit și au luat trupul și l-au îngropat și s-au
dus și i-au spus lui Isus. **13** Isus, când a auzit, a plecat de acolo
cu o corabie într-un loc pustiu, deoparte; și când oamenii au
auzit, l-au urmat pe jos afară din cetăți. **14** Și Isus a mers și a
văzut o mulțime mare și i s-a făcut milă de ei și le-a vindecat
bolnavii. **15** Și pe când se făcea seară, discipolii lui au venit la
el, spunând: Acesta este un loc pustiu și timpul este de acum
trecut; trimite oamenii ca să se ducă prin sate și să își cumpere
de mâncare. **16** Dar Isus le-a spus: Ei nu trebuie să plece; dați-
le voi să mănânce. **17** Iar ei i-au spus: Nu avem aici decât cinci
pâini și doi pești. **18** Și el a spus: Aduceți-le aici la mine. **19**
Și a poruncit mulțimilor să șadă pe iarbă și a luat cele cinci

pâini și cei doi pești și privind în sus spre cer a binecuvântat; și
frângând a dat pâinile discipolilor, iar discipolii mulțimilor. **20**
Și au mâncat toți și au fost săturați; și au ridicat din frânturile
rămase douăsprezece coșuri pline. **21** Și cei ce mâncaseră erau
cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copii. **22** Și imediat
Isus a constrâns pe discipolii săi să intre într-o corabie și să
treacă înaintea lui de partea cealaltă, în timp ce el dădea drumul
mulțimilor. **23** Și după ce a dat drumul mulțimilor, a urcat pe un
munte să se roage, la o parte; și pe când s-a făcut seară, era
acolo singur. **24** Dar corabia era deja în mijlocul mării, aruncată
de valuri; fiindcă vântul era împotrivă. **25** Și Isus a mers la ei în a
patra gardă din noapte, umblând pe mare. **26** Și când discipolii l-
au văzut umblând pe mare, s-au tulburat, spunând: Este un duh;
și de frică au strigat. **27** Dar imediat Isus le-a vorbit, spunând:
Îndrăzniți, eu sunt; nu vă temeți! **28** Și Petru i-a răspuns și a zis:
Doamne, dacă ești tu, cheamă-mă să vin la tine pe apă. **29** Iar
el a spus: Vino! Și coborând din corabie, Petru a umblat pe
apă să meargă la Isus. **30** Dar văzând vântul furtunos, i-a fost
teamă; și începând să se scufunde a strigat, spunând: Doamne,
salvează-mă. **31** Și imediat Isus a întins mâna și l-a apucat și i-a
spus: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? **32** Și după ce
au intrat în corabie, vântul a încetat. **33** Atunci cei ce erau în
corabie au venit și i s-au închinat, spunând: Cu adevărat ești
Fiul lui Dumnezeu. **34** Și după ce au trecut dincolo, au venit în
ținutul Ghenezaretului. **35** Și când bărbații din locul acela l-au
recunoscut, au trimis în întreg ținutul acela de jur împrejur și
au adus la el pe toți cei ce erau bolnavi. **36** Și l-au implorat ca
numai să se atingă de marginea hainei lui; și toți câți s-au atins
au fost complet însănătoșiți.

15 Atunci au venit la Isus scribi și farisei care erau din Ierusalim,
spunând: **2** De ce discipolii tăi încalcă tradiția bătrânilor? Fiindcă
nu își spală mâinile când mănâncă pâine. **3** Iar el a răspuns și
le-a zis: De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu datorită
tradiției voastre? **4** Fiindcă Dumnezeu a poruncit, spunând:
Onorează pe tatăl și pe mama ta; și, Cel ce blestemă pe tată
sau mamă, de moarte să moară. **5** Dar voi spuneți: Oricine ar
spune tatălui ori mamei: Orice ți-ar fi de folos la mine este un
dar; **6** Și astfel va fi liber să nu onoreze pe tatăl și pe mama
lui. Astfel ați făcut porunca lui Dumnezeu fără efect din cauza
tradiției voastre. **7** Fățarnicilor, bine a profețit Isaia despre voi,
spunând: **8** Acest popor se apropie de mine cu gura lor și mă
onorează cu buzele lor; dar inima lor este departe de mine. **9**
Dar în zadar mi se închină, învățând pe oameni ca doctrine
poruncile oamenilor. **10** Și a chemat mulțimea și le-a spus: Auziți
și înțelegeți; **11** Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din
gură, aceasta spurcă pe om. **12** Atunci au venit discipolii lui și
i-au spus: Știi că fariseii s-au poticnit după ce au auzit acest
cuvânt? **13** Dar el a răspuns și a zis: Orice plantă pe care nu a
sădit-o Tatăl meu cel ceresc, va fi dezrădăcinată. **14** Lăsați-i; ei
sunt călăuze oarbe ale orbilor. Și dacă orbul călăuzește pe orb,
vor cădea amândoi în groapă. **15** Atunci Petru a răspuns și i-a
zis: Explică-ne parabola aceasta. **16** Și Isus a spus: Sunteți și
voi încă fără de înțelegere? **17** Încă nu înțelegeți că orice intră în
gură merge în pântece și [apoi] este aruncat afară în hazna? **18**
Dar cele care ies din gură vin din inimă; și ele spurcă omul.
19 Fiindcă din inimă ies gânduri rele, ucideri, adultere, curvii,
hoții, mărturii false, blasfemii; **20** Acestea sunt cele ce spurcă pe
om; dar a mânca cu mâinile nespălate nu spurcă pe om. **21**

Atunci Isus a ieșit de acolo și s-a dus în părțile Tirului și ale
Sidonului. **22** Și iată, o femeie din Canaan a ieșit din aceleași
ținuturi și a strigat către el, spunând: Ai milă de mine, Doamne,
Fiul lui David! Fiica mea este chinuită rău de un drac. **23** Dar el
nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și discipolii lui, venind la el, l-au
implorat, spunând: Trimite-o de aici fiindcă strigă după noi. **24**
Iar el a răspuns și a zis: Nu sunt trimis decât la oile pierdute ale
casei lui Israel. **25** Atunci ea a venit și i s-a închinat, spunând:
Doamne, ajută-mă. **26** Iar el a răspuns și a zis: Nu este bine
să iei pâinea copiilor și să o arunci la căței. **27** Dar ea a spus:
Adevărat, Doamne, totuși cățeii mănâncă firimiturile care cad de
la masa stăpânilor lor. **28** Atunci Isus a răspuns și i-a zis: O,
femeie, mare este credința ta, facă-ți-se precum voiești. Și fiica
ei a fost vindecată din ora aceea. **29** Și Isus a plecat de acolo
și a venit lângă marea Galileii; și a urcat pe munte și a șezut
acolo. **30** Și au venit la el mulțimi mari, având cu ele șchiopi,
orbi, muți, ciungi și mulți alții; și i-au aruncat la picioarele lui Isus
și i-a vindecat; **31** Încât mulțimea se minuna, văzând că muții
vorbesc, ciungii sunt făcuți sănătoși, șchiopii umblă și orbii văd;
și glorificau pe Dumnezeul lui Israel. **32** Atunci Isus i-a chemat
pe discipolii săi și a spus: Mi-e milă de mulțime, pentru că sunt
acum de trei zile cu mine și nu au ce să mănânce; și refuz să le
dau drumul postind, ca nu cumva să cadă de oboseală pe cale.
33 Și discipolii săi i-au spus: De unde să luăm așa multe pâini
în pustie, încât să sturăm așa mulțime mare? **34** Și Isus le-a
spus: Câte pâini aveți? Și au răspuns: Șapte și câțiva peștișori.
35 Și a poruncit mulțimii să șadă jos pe pământ. **36** Și a luat
cele șapte pâini și peștii, a adus mulțumiri, a frânt și le-a dat
discipolilor lui; și discipolii, mulțimilor. **37** Și au mâncat toți și

au fost săturați; și au ridicat din frânturile care au rămas șapte
coșuri pline. **38** Și cei ce mâncaseră erau patru mii de bărbați,
în afară de femei și copii. **39** Și a dat drumul mulțimilor și s-a
îmbarcat într-o corabie și a venit în ținuturile Magdalei.

16 Fariseii și cu saducheii au venit; și ispitindu-l, îi cereau să
le arate un semn din cer. **2** Iar el a răspuns și le-a zis: Când
este seară spuneți: Vine vreme frumoasă, pentru că cerul este
roșu. **3** Și dimineața: Astăzi vine furtună, fiindcă cerul este
roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți să o deosebiți;
dar semnele timpurilor nu [le] puteți? **4** O generație stricată și
adulteră caută un semn; dar semn nu i se va da, decât semnul
profetului Iona. Și i-a lăsat și a plecat. **5** Și când discipolii
lui au ajuns de cealaltă parte, uitaseră să ia pâini. **6** Atunci
Isus le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de dospeala fariseilor și
a saducheilor. **7** Și discutau între ei, spunând: A spus așa
pentru că nu am luat pâini. **8** Iar Isus înțelegând le-a spus: Puțin
credincioșilor, de ce discutați între voi că nu ați luat pâini? **9** Încă
nu înțelegeți, nici nu vă amintiți cele cinci pâini ale celor cinci mii
și câte coșuri ați luat? **10** Nici de cele șapte pâini ale celor patru
mii și câte coșuri ați luat? **11** Cum nu înțelegeți că nu despre
pâini vă vorbeam, [ci] ca să vă păziți de dospeala fariseilor
și a saducheilor? **12** Atunci au înțeles că nu le-a poruncit să
se păzească de dospeala pâinii, ci de doctrina fariseilor și a
saducheilor. **13** Când Isus a venit în părțile Cezareii Filippi, a
întrebat pe discipolii săi, spunând: Cine spun oamenii că sunt
eu, Fiul omului? **14** Iar ei au spus: Unii, Ioan Baptist; și alții, Ilie;
și alții, Ieremia, sau unul dintre profeți. **15** Iar el le-a spus: Dar
voi, cine spuneți că sunt eu? **16** Și Simon Petru a răspuns și a
zis: Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu. **17** Și Isus a

răspuns și i-a zis: Binecuvântat ești Simon Bar-Iona, pentru că
nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu care
este în cer. **18** Și de asemenea îți spun că tu ești Petru și pe
această stâncă voi zidi biserica mea; și porțile iadului nu o vor
învinge. **(Hadēs g86)** **19** Și îți voi da cheile împărăției cerului; și
orice vei lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice vei dezlega
pe pământ, va fi dezlegat în cer. **20** Atunci a poruncit discipolilor
săi să nu spună nimănui că el este Isus, Cristosul. **21** De atunci
a început Isus să arate discipolilor săi, că el trebuie să meargă
la Ierusalim și să sufere multe lucruri din partea bătrânilor și
a marilor preoți și a scribilor și să fie ucis și a treia zi să fie
înviat. **22** Atunci Petru l-a luat și a început să îl mustre, spunând:
Departe de tine, Doamne, să nu ți se întâmple așa ceva. **23** Dar
s-a întors și i-a spus lui Petru: Du-te înapoia mea, Satan; tu îmi
ești poticnire, pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci
lucrurile oamenilor. **24** Atunci Isus a spus discipolilor săi: Dacă
cineva voiește să vină după mine, să se dezică de el însuși și să
își ridice crucea și să mă urmeze. **25** Fiindcă oricine voiește să
își salveze viața, o va pierde; și oricine își va pierde viața pentru
mine, o va găsi. **26** Căci ce i-ar folosi unui om dacă va câștiga
întreaga lume și își va pierde sufletul? Sau ce va da un om în
schimb pentru sufletul său? **27** Fiindcă Fiul omului va veni în
gloria Tatălui său cu îngerii săi; și atunci va răsplăti fiecăruia
conform faptelor sale. **28** Adevărat vă spun: Sunt unii, care stau
aici în picioare, care nu vor gusta nicidecum din moarte până nu
vor vedea pe Fiul omului venind în împărăția sa.

17 Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe Ioan,
fratele lui; și îi conduce sus într-un munte înalt, la o parte. **2** Și a
fost transfigurat înaintea lor; și fața lui a strălucit ca soarele și

hainele lui erau albe ca lumina. **3** Și iată, li s-au arătat Moise și
Ilie, vorbind cu el. **4** Atunci Petru a răspuns și i-a zis lui Isus:
Doamne, este bine pentru noi să fim aici; dacă voiești, să facem
aici trei corturi: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul
pentru Ilie. **5** Pe când el încă vorbea, iată, un nor strălucitor i-a
umbrit; și iată, o voce din nor care spunea: Acesta este Fiul meu
preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea; ascultați-l! **6** Și
când au auzit discipolii, au căzut cu fețele lor la pământ și s-
au temut foarte mult. **7** Și Isus a venit și i-a atins și a spus:
Ridicați-vă și nu vă temeți. **8** Și când și-au ridicat ochii, nu au
văzut pe nimeni decât numai pe Isus. **9** Și pe când coborau
de pe munte, Isus le-a poruncit, spunând: Nu spuneți nimănui
viziunea, până ce Fiul omului este înviat dintre morți. **10** Și
discipolii săi l-au întrebat, spunând: De ce atunci spun scribii că
Ilie trebuie să vină întâi? **11** Și Isus răspunzând le-a zis: Ilie, într-
adevăr, va veni întâi și va restaura toate. **12** Dar vă spun că: Ilie
a venit deja și nu l-au cunoscut, ci i-au făcut orice au voit. Tot
așa și Fiul omului va suferi din partea lor. **13** Atunci discipolii au
înțeles că le vorbise despre Ioan Baptist. **14** Și când au venit
la mulțime, a venit la el un om, îngenunchind înaintea lui și
spunând: **15** Doamne, ai milă de fiul meu, fiindcă este lunatic
și chinuit îngrozitor; fiindcă deseori cade în foc și deseori în
apă. **16** Și l-am adus la discipolii tăi și nu au putut să îl vindece.
17 Atunci Isus a răspuns și a zis: O, generație fără credință și
perversă, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda?
Aduceți-l aici la mine. **18** Și Isus l-a mustrat și dracul a ieșit
din el; și copilul a fost vindecat chiar din ora aceea. **19** Atunci
discipolii au venit la Isus, la o parte și au zis: Noi de ce nu l-am
putut scoate afară? **20** Și Isus le-a spus: Din cauza necredinței

voastre; fiindcă adevărat vă spun: Dacă aveți credință cât un
grăunte de muștar, îi veți spune acestui munte: Mută-te de aici
acolo; și se va muta; și nimic nu vă va fi imposibil. **21** Dar acest
fel de draci nu iese decât prin rugăciune și postire. **22** Și pe
când stăteau în Galileea, Isus le-a spus: Fiul omului va fi trădat
[și predat] în mâinile oamenilor; **23** Și îl vor ucide și a treia zi
va fi înviat. Și au fost foarte întristați. **24** Și când au ajuns în
Capernaum, cei ce primeau taxa au venit la Petru și au spus:
Învățătorul vostru nu plătește taxa? **25** Iar el a spus: Ba da. Și
când a intrat în casă, Isus l-a întâmpinat, spunând: Ce gândești
tu, Simone? Împărații pământului de la cine iau vamă sau taxă?
De la copiii lor sau de la străini? **26** Petru i-a spus: De la străini.
Iar Isus i-a zis: Așadar copiii sunt scutiți. **27** Cu toate acestea, ca
nu cumva să îi poticnim, du-te la mare și aruncă un cârlig și
scoate peștele care va veni primul; și deschizându-i gura, vei
găsi un ban; pe acela ia-l și dă-l lor pentru mine și pentru tine.

18 În același timp, discipolii au venit la Isus, spunând: Cine
este cel mai mare în împărăția cerului? **2** Și Isus a chemat la el
un copilaș și l-a pus în mijlocul lor, **3** Și a zis: Adevărat vă spun:
Dacă nu vă întoarceți și nu deveniți precum copilașii, nicidecum
nu veți intra în împărăția cerului. **4** De aceea oricine se va umili
ca acest copilaș, acela este cel mai mare în împărăția cerului. **5**
Și oricine va primi un astfel de copilaș în numele meu, pe mine
mă primește. **6** Dar oricine va poticni pe unul dintre acești micuți
care cred în mine, ar fi mai bine pentru el să i se atârne de gât o
piatră de moară și să fie înecat în adâncul mării. **7** Vai lumii din
cauza poticnirilor! Fiindcă poticniri trebuie să vină; dar vai acelui
om prin care vine poticnirea. **8** De aceea dacă mâna ta sau
piciorul tău te poticnește, taie-le și aruncă-le de la tine; este

mai bine pentru tine să intri în viață șchiop sau ciung, decât
având două mâini sau două picioare și să fii aruncat în focul
veșnic. **(aiōnios g166)** **9** Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l
și aruncă-l de la tine; este mai bine pentru tine să intri în viață cu
un ochi, decât având doi ochi, să fii aruncat în focul iadului.
(Geenna g1067) **10** Fiți atenți să nu disprețuiți pe niciunul dintre
acești micuți; fiindcă vă spun că: În cer, îngerii lor văd totdeauna
fața Tatălui meu care este în cer. **11** Fiindcă Fiul omului a venit
să salveze ce era pierdut. **12** Ce gândiți voi? Dacă un om are
o sută de oi și una dintre ele se rătăcește, nu lasă el pe cele
nouăzeci și nouă și se duce pe munte și o caută pe cea rătăcită?
13 Și dacă se întâmplă să o găsească, adevărat vă spun, se
bucură mai mult de aceea, decât de cele nouăzeci și nouă care
nu au rătăcit. **14** Tot așa, nu este voia Tatălui vostru care este în
cer ca unul dintre acești micuți să piară. **15** Mai mult, dacă fratele
tău va încălca legea împotriva ta, du-te și spune-i greșeala lui
între tine și el singur; dacă te ascultă, l-ai câștigat pe fratele tău.
16 Dar dacă refuză să asculte, mai ia cu tine unul sau doi, pentru
ca fiecare cuvânt să fie întemeiat pe gura a doi sau trei martori.
17 Iar dacă neglijează să îi asculte, spune bisericii; iar dacă va
neglija să asculte [și] biserica, să fie pentru tine ca un păgân și
ca un vameș. **18** Adevărat vă spun: Orice veți lega pe pământ
va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat
în cer. **19** Din nou vă spun că: Dacă doi dintre voi se învoiesc pe
pământ în legătură cu orice lucru să îl ceară, acesta le va fi făcut
de Tatăl meu care este în cer. **20** Fiindcă unde sunt doi sau
trei adunați în numele meu, sunt [și] eu acolo în mijlocul lor.
21 Atunci Petru a venit la el și a spus: Doamne, cât de des să
păcătuiască fratele meu împotriva mea și eu să îl iert? Până la

șapte ori? **22** Isus i-a spus: Nu îți spun până la șapte ori, ci până
la șaptezeci de ori câte șapte. **23** De aceea împărăția cerului se
aseamănă cu un împărat care a voit să facă socoteala cu robii
săi. **24** Și când a început să facă socoteala i-a fost adus unul
care îi datora zece mii de talanți. **25** Dar fiindcă el nu avea cu ce
plăti, domnul lui a poruncit să fie vândut el și soția lui și copiii și
tot ce avea și să fie făcută plata. **26** Atunci robul s-a prosternat
și i s-a închinat, spunând: Domnule, ai răbdare cu mine și îți voi
plăti totul. **27** Atunci domnul acelui rob, făcându-i-se milă, i-a dat
drumul și i-a iertat datoria. **28** Dar robul acela a ieșit și a găsit pe
unul dintre părtașii lui de robie, care îi datora o sută de dinari; și
apucându-l, îl strângea de gât, spunând: Plătește-mi ce îmi ești
dator. **29** Atunci părtașul lui de robie a căzut la picioarele lui și l-
a implorat, spunând: Ai răbdare cu mine și îți voi plăti tot. **30** Dar
el a refuzat; și s-a dus și l-a aruncat în închisoare, până va plăti
datoria. **31** Dar când părtașii lui de robie au văzut cele făcute, au
fost foarte întristați și au venit și au spus domnului lor toate cele
făcute. **32** Atunci domnul lui, după ce l-a chemat, i-a spus: Rob
stricat, ți-am iertat toată datoria aceea fiindcă m-ai implorat; **33**
Nu trebuia să ai și tu milă de părtașul tău de robie, întocmai
cum am avut eu milă de tine? **34** Și domnul lui s-a înfuriat și l-a
predat chinuitorilor, până când va plăti tot ce i-a datorat. **35** Tot
așa vă va face și Tatăl meu ceresc, dacă nu iertați din inimile
voastre, fiecare, fratelui său, fărădelegile lor.

19 Și s-a întâmplat după ce Isus a terminat aceste cuvinte, că a
plecat din Galileea și a venit în ținuturile Iudeii, dincolo de Iordan;
2 Și l-au urmat mulțimi mari; și acolo i-a vindecat. **3** Fariseii de
asemenea au venit la el, ispitindu-l și spunându-i: Este legiuit
unui bărbat să divorțeze de soția lui pentru orice motiv? **4** Iar

el a răspuns și le-a zis: Nu ați citit că cel care i-a făcut, de la
început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască? **5** Și a
spus: Din această cauză va lăsa un bărbat pe tată și pe mamă
și se va lipi de soția sa; și cei doi vor fi un singur trup. **6** Așa că
nu mai sunt doi, ci un singur trup. De aceea ce Dumnezeu a
unit, omul să nu despartă. **7** Iar ei i-au spus: De ce atunci a
poruncit Moise să dea o carte de despărțire și să divorțeze de
ea? **8** Dar el le-a spus: Moise v-a permis să divorțați de soțiile
voastre din cauza împietririi inimilor voastre; dar nu a fost așa de
la început. **9** Și vă spun: Oricine va divorța de soția lui, în afară
de motiv de curvie și se va căsători cu alta, comite adulter; și
cine se căsătorește cu cea divorțată, comite adulter. **10** Discipolii
lui îi spun: Dacă astfel stau lucrurile cu omul și soția, nu este
bine a se căsători. **11** Dar el le-a spus: Nu toți primesc acest
cuvânt, ci numai cei cărora le este dat. **12** Fiindcă sunt fameni
care au fost născuți așa din pântecele mamei; și sunt fameni
care au fost făcuți fameni de către oameni; și sunt fameni care
ei înșiși s-au făcut fameni din cauza împărăției cerului. Cine
este în stare să primească, să primească. **13** Atunci i s-au adus
copilași ca să pună mâinile peste ei și să se roage; și discipolii i-
au mustrat. **14** Dar Isus a spus: Lăsați copilașii să vină la mine
și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția cerului. **15** Și
a pus mâinile peste ei și a plecat de acolo. **16** Și iată, unul a
venit și i-a spus: Bunule Învățător, ce lucru bun să fac ca să am
viață eternă? **(aiōnios g166)** **17** Și i-a spus: De ce mă numești
bun? Nimeni nu este bun decât unul, adică, Dumnezeu; dar
dacă voiești să intri în viață, ține poruncile. **18** El i-a spus: Care?
Isus a spus: Să nu ucizi, Să nu comiți adulter, Să nu furi, Să nu
aduci mărturie falsă; **19** Onorează pe tatăl tău și pe mama ta;

și, Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. **20** Tânărul i-
a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea; ce îmi
mai lipsește? **21** Isus i-a spus: Dacă voiești să fii desăvârșit,
du-te, vinde ce ai și dă la săraci și vei avea tezaur în cer; și
vino, urmează-mă. **22** Dar după ce tânărul a auzit acel cuvânt, a
plecat întristat; fiindcă avea multe averi. **23** Atunci Isus le-a spus
discipolilor săi: Adevărat vă spun că: Greu va intra un bogat în
împărăția cerului. **24** Și vă spun din nou: Este mai ușor pentru o
cămilă să treacă prin urechea unui ac, decât pentru un om bogat
să intre în împărăția lui Dumnezeu. **25** Când au auzit discipolii
lui, au fost uimiți peste măsură, spunând: Atunci cine poate fi
salvat? **26** Dar Isus i-a privit și le-a spus: La oameni, aceasta
este imposibil; dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile. **27**
Atunci a răspuns Petru și i-a zis: Iată, noi am lăsat toate și te-am
urmat; așadar ce va fi cu noi? **28** Iar Isus le-a spus: Adevărat vă
spun că: Voi care m-ați urmat, în regenerare, când Fiul omului
va ședea pe tronul gloriei sale, voi de asemenea veți ședea pe
douăsprezece tronuri, judecând pe cele douăsprezece triburi
ale lui Israel. **29** Și fiecare om care a lăsat case, sau frați, sau
surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri
pentru numele meu, va primi însutit și va moșteni viață veșnică.
(aiōnios g166) **30** Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei de pe
urmă; iar cei de pe urmă vor fi cei dintâi.

20 Fiindcă împărăția cerului se aseamănă cu un om gospodar,
care a ieșit devreme dimineața să angajeze lucrători în via lui. **2**
Și după ce s-a învoit cu lucrătorii cu câte un dinar pe zi, i-a trimis
în via lui. **3** Și a ieșit pe la ora a treia și a văzut pe alții stând în
picioare fără lucru în piață. **4** Și le-a spus: Duceți-vă și voi în vie
și vă voi da ce este drept. Și s-au dus. **5** A ieșit din nou pe la ora

a șasea și pe la ora a nouă și a făcut la fel. **6** Și pe la ora a
unsprezecea a ieșit și a găsit pe alții stând în picioare fără lucru
și le-a spus: De ce stați aici în picioare toată ziua fără lucru? **7**
Iar ei i-au răspuns: Pentru că nimeni nu ne-a angajat. Iar el le-a
spus: Duceți-vă și voi în vie; și veți primi ce este drept. **8** Și
când s-a făcut seară, domnul viei i-a spus administratorului său:
Cheamă lucrătorii și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă
până la cei dintâi. **9** Și când au venit angajații de pe la ora a
unsprezecea, au primit fiecare câte un dinar. **10** Dar când au
venit primii, presupuneau că vor primi mai mult; dar au primit de
asemenea fiecare câte un dinar. **11** Și când au primit, cârteau
împotriva stăpânului casei, **12** Spunând: Aceștia, ultimii, nu au
lucrat decât o oră și i-ai făcut egali cu noi, care am dus greul și
arșița zilei. **13** Dar el a răspuns unuia dintre ei și a zis: Prietene,
nu îți fac nicio nedreptate; nu te-ai învoit cu mine cu un dinar?
14 Ia ce este al tău și pleacă; voiesc să plătesc acestuia ultim, ca
și ție. **15** Nu îmi este legiuit să fac ce voiesc cu ce este al meu?
Este ochiul tău rău pentru că eu sunt bun? **16** Astfel că aceia
din urmă vor fi cei dintâi și cei dintâi vor fi cei din urmă; fiindcă
mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși. **17** Și Isus, urcând la
Ierusalim, a luat pe cei doisprezece discipoli deoparte, pe cale și
le-a spus: **18** Iată, urcăm la Ierusalim; și Fiul omului va fi trădat
[și predat] marilor preoți și scribilor și îl vor condamna la moarte,
19 Și îl vor preda neamurilor să îl batjocorească și să îl biciuiască
și să îl crucifice; și a treia zi va învia. **20** Atunci a venit la el
mama copiilor lui Zebedei, cu fiii ei, închinându-se și dorind ceva
anume de la el. **21** Și el i-a spus: Ce voiești? Iar ea i-a spus:
Permite ca acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta ta și altul
la stânga, în împărăția ta. **22** Dar Isus răspunzând a zis: Nu

știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl voi bea eu? Și să
fiți botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? Ei i-au spus:
Putem. **23** Iar el le-a spus: Într-adevăr, veți bea paharul meu, și
cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați; dar a ședea
la dreapta și la stânga mea nu este al meu să dau, ci va fi dat
celor pentru care a fost pregătit de Tatăl meu. **24** Și după ce au
auzit cei zece, au fost foarte supărați pe cei doi frați. **25** Dar
Isus i-a chemat și a spus: Știți că domnitorii neamurilor exercită
domnie asupra lor și cei mari exercită autoritate asupra lor. **26**
Dar între voi nu va fi așa; ci oricine voiește să devină mare între
voi, să vă fie servitor; **27** Și oricine voiește să devină primul între
voi, să vă fie rob; **28** Chiar așa cum Fiul omului nu a venit ca să
fie servit ci ca să servească, și ca să își dea viața răscumpărare
pentru mulți. **29** Și pe când ieșeau din Ierihon, o mare mulțime l-
a urmat. **30** Și, iată, doi orbi șezând lângă drumul mare, când au
auzit că trece Isus, au strigat, spunând: Ai milă de noi, Doamne,
Fiul lui David! **31** Și mulțimea îi mustra pentru că trebuiau să
tacă; dar strigau mai tare, spunând: Ai milă de noi, Doamne, Fiul
lui David! **32** Și Isus s-a oprit și i-a chemat și a spus: Ce voiți să
vă fac? **33** Iar ei i-au spus: Doamne, să ne fie deschiși ochii. **34**
Și Isus, făcându-i-se milă, le-a atins ochii; și îndată ochii lor [și]-
au primit vederea; și ei l-au urmat.

21 Și când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe,
la muntele Măslinilor, atunci Isus a trimis înainte doi discipoli,
2 Spunându-le: Mergeți în satul dinaintea voastră și imediat
veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș cu ea; dezlegați-i și
aduceți-i la mine. **3** Și dacă cineva vă spune ceva, veți zice:
Domnul are nevoie de ei; și imediat îi va trimite. **4** Toată aceasta
s-a făcut ca să se împlinească ce fusese spus prin profetul,

care a zis: **5** Spuneți fiicei Sionului: Iată, Împăratul tău vine la
tine, blând și șezând pe o măgăriță și pe un măgăruș, mânzul
unei măgărițe. **6** Și discipolii s-au dus și au făcut precum le
poruncise Isus. **7** Și au adus măgărița și măgărușul și și-au pus
peste ei hainele și l-au așezat pe ele. **8** Și o mulțime foarte
mare își așterneau hainele pe cale; iar alții tăiau ramuri din
copaci și le așterneau pe cale. **9** Și mulțimile care mergeau
înainte și care veneau în urmă strigau, spunând: Osana Fiului
lui David; Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.
Osana în cele preaînalte. **10** Și când a intrat în Ierusalim, toată
cetatea s-a pus în mișcare, spunând: Cine este acesta? **11**
Și mulțimile spuneau: Acesta este Isus, profetul din Nazaretul
Galileii. **12** Și Isus a intrat în templul lui Dumnezeu și a aruncat
afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu și a răsturnat
mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau
porumbei, **13** Și le-a spus: Este scris: Casa mea se va chema
casa rugăciunii; dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari. **14**
Și orbii și șchiopii au venit la el în templu; și i-a vindecat. **15** Și
când preoții de seamă și scribii au văzut minunile pe care le
făcea și pe copii strigând în templu și spunând: Osana Fiului
lui David, s-au supărat foarte mult, **16** Și i-au spus: Auzi ce
spun aceștia? Și Isus le-a zis: Da, nu ați citit niciodată: Din gura
pruncilor și a celor ce sug ți-ai împlinit laudă? **17** Și i-a lăsat și a
ieșit din cetate în Betania; și a înnoptat acolo. **18** Și dimineața
pe când se întorcea în cetate, a flămânzit. **19** Și când a văzut un
smochin pe cale, a venit la el și nu a găsit nimic în el decât
numai frunze și i-a spus: Să nu mai fie rod în tine de acum
încolo pentru totdeauna. Și imediat smochinul s-a uscat. **(aiōn
g165)** **20** Și când au văzut discipolii s-au minunat, spunând: Cât

de repede s-a uscat smochinul! **21** Isus a răspuns și le-a zis:
Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoiți, veți face
nu numai ce s-a făcut smochinului, ci chiar dacă spuneți acestui
munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; se va face. **22** Și toate
lucrurile, orice veți cere în rugăciune, crezând, veți primi. **23** Și
după ce a intrat în templu, preoții de seamă și bătrânii poporului
au venit la el pe când învăța poporul și au spus: Cu ce autoritate
faci tu acestea? Și cine ți-a dat această autoritate? **24** Și Isus a
răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru, pe care dacă
mi-l veți spune, vă voi spune și eu cu ce autoritate fac aceste
lucruri. **25** Botezul lui Ioan, de unde a fost? Din cer, sau de la
oameni? Dar ei discutau între ei, spunând: Dacă vom spune: Din
cer, ne va spune: Atunci de ce nu l-ați crezut? **26** Dar dacă
vom spune: De la oameni; ne temem de popor; fiindcă toți îl
consideră pe Ioan ca profet. **27** Și i-au răspuns lui Isus și au
zis: Nu putem spune. Și el le-a spus: Nici eu nu vă spun cu ce
autoritate fac acestea. **28** Dar ce gândiți voi? Un om avea doi fii;
și a venit la primul și a spus: Fiule, du-te, lucrează astăzi în via
mea. **29** Iar el a răspuns și a zis: Refuz să mă duc; dar pe urmă,
s-a pocăit și s-a dus. **30** Și a venit la al doilea și a spus tot așa.
Și el a răspuns și a zis: Eu mă duc, domnule. Și nu s-a dus. **31**
Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? Iar ei i-au spus: Primul.
Isus le-a zis: Adevărat vă spun că: Vameșii și curvele merg în
împărăția lui Dumnezeu înaintea voastră. **32** Fiindcă Ioan a venit
la voi pe calea dreptății și nu l-ați crezut; dar vameșii și curvele l-
au crezut; și voi, văzând aceasta, nu v-ați pocăit mai apoi ca să
îl credeți. **33** Ascultați altă parabolă: Era un anume gospodar
care a sădit o vie. Și a împrejmuit-o cu un gard și a săpat un
teasc în ea și a zidit un turn. Și a arendat-o unor viticultori și a

plecat într-o țară îndepărtată; **34** Și când anotimpul roadelor s-a
apropiat, a trimis pe robii săi la viticultori, ca să primească din
roadele acesteia. **35** Dar viticultorii i-au prins pe robii lui și pe
unul l-au bătut și pe altul l-au ucis, iar pe altul l-au împroșcat cu
pietre. **36** Din nou a trimis alți robi, mai mulți decât primii; iar ei
le-au făcut la fel. **37** Dar în cele din urmă a trimis la ei pe fiul
său, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu. **38** Dar viticultorii,
văzând pe fiul, au spus între ei: Acesta este moștenitorul; veniți
să îl ucidem și să punem stăpânire pe moștenirea lui. **39** Și l-au
prins și l-au scos în afara viei și l-au ucis. **40** Așadar când vine
domnul viei, ce va face el acelor viticultori? **41** Ei îi spun: Pe
oamenii aceia răi îi va nimici groaznic și își va arenda via altor
viticultori, care îi vor da roadele la timpurile lor. **42** Isus le-a
spus: Nu ați citit niciodată în scripturi: Piatra pe care au respins-
o zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei; DOMNUL a
făcut aceasta și este minunată în ochii noștri? **43** Din această
cauză vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și va
fi dată unei națiuni care va aduce roadele ei. **44** Și oricine va
cădea peste această piatră, va fi zdrobit; dar peste oricine va
cădea, îl va spulbera. **45** Și când preoții de seamă și fariseii au
auzit parabolele lui, au priceput că Isus vorbea despre ei. **46**
Și au căutat să pună mâna pe el [dar] s-au temut de mulțimi,
pentru că îl considerau ca profet.

22 Și Isus a răspuns și le-a vorbit din nou prin parabole și
spunea: **2** Împărăția cerului se aseamănă cu un anumit împărat,
care a făcut nuntă fiului său; **3** Și a trimis pe robii săi să cheme
pe cei invitați la nuntă; dar aceștia au refuzat să vină. **4** Din nou
a trimis alți robi, zicând: Spuneți celor ce au fost invitați: Iată,
am pregătit prânzul meu; boii mei și dobitoacele îngrășate sunt

tăiate și toate lucrurile sunt gata; veniți la nuntă. **5** Dar, fără să le
pese, au plecat, unul la câmpul lui, altul la comerțul lui. **6** Și
ceilalți au pus mâna pe robii lui; și i-au ocărât și i-au ucis. **7**
Dar când a auzit împăratul, s-a înfuriat; și și-a trimis oștirile și a
nimicit pe acei ucigași și le-a ars cetatea. **8** Apoi a spus robilor
săi: Nunta este gata; dar cei ce au fost invitați nu au fost demni.
9 De aceea duceți-vă la drumurile mari și chemați la nuntă cât
de mulți veți găsi. **10** Și acei robi au ieșit la drumurile mari și au
adunat pe toți câți au găsit, deopotrivă răi și buni; și nunta a
fost umplută de oaspeți. **11** Și când împăratul a intrat să vadă
oaspeții, a văzut acolo un om care nu era îmbrăcat cu haină de
nuntă. **12** Și i-a spus: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină
de nuntă? Dar el era fără cuvinte. **13** Atunci împăratul a spus
servitorilor: Legați-i mâinile și picioarele și luați-l și aruncați-l în
întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. **14**
Fiindcă mulți sunt chemați, dar puțini aleși. **15** Atunci fariseii s-au
dus și au ținut sfat cum să îl prindă în cuvinte. **16** Și au trimis la
el pe discipolii lor cu irodienii, spunând: Învățătorule, știm că ești
adevărat și [îi] înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr și
nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața oamenilor. **17**
Spune-ne atunci: Ce părere ai? Este legiuit a da taxă Cezarului,
sau nu? **18** Dar Isus pricepând stricăciunea lor, a spus: De ce
mă ispitiți, fățarnicilor? **19** Arătați-mi moneda pentru taxă. Și i-
au adus un dinar. **20** Iar el le-a spus: Al cui este acest chip și
inscripție? **21** Iar ei i-au spus: Al Cezarului. Atunci el le-a spus:
De aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele
ale lui Dumnezeu. **22** Când au auzit, s-au minunat și l-au lăsat și
s-au dus. **23** În aceeași zi au venit la el saducheii, care spun că
nu este înviere și l-au întrebat, **24** Spunând: Învățătorule, Moise

a spus: Dacă moare un bărbat neavând copii, fratele lui să se
căsătorească cu soția lui și să ridice sămânță fratelui său. **25** Și
erau cu noi șapte frați: și primul, după ce s-a căsătorit, a murit;
și neavând sămânță a lăsat pe soția lui fratelui său. **26** Tot așa și
al doilea și al treilea, până la al șaptelea. **27** Și la urma tuturor a
murit și femeia. **28** La înviere așadar, căruia din cei șapte îi va fi
ea soție? Fiindcă toți au avut-o. **29** Isus a răspuns și le-a zis: Vă
rătăciți, necunoscând nici scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
30 Fiindcă la înviere nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita,
ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. **31** Dar în legătură cu
învierea morților, nu ați citit ce v-a fost rostit de Dumnezeu,
zicând: **32** Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui
Isaac și Dumnezeul lui Iacob? Dumnezeu nu este Dumnezeul
celor morți, ci al celor vii. **33** Și când mulțimile au auzit, au fost
înmărmurite de doctrina lui. **34** Dar când au auzit fariseii că a
astupat gura saducheilor, s-au adunat împreună. **35** Atunci unul
dintre ei, un învățător al legii, l-a întrebat, ispitindu-l și spunând:
36 Învățătorule, care este marea poruncă în lege? **37** Iar Isus i-
a spus: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima
ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta. **38** Aceasta este
prima și marea poruncă. **39** Și a doua, asemenea ei: Să iubești
pe aproapele tău ca pe tine însuți. **40** De aceste două porunci
atârnă toată legea și profeții. **41** Pe când fariseii erau adunați,
Isus i-a întrebat, **42** Spunând: Ce gândiți voi despre Cristos? Al
cui fiu este? Iar ei i-au spus: Al lui David. **43** Iar el le-a spus:
Cum atunci David, în duh, îl numește, Domn, spunând: **44**
DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până fac
pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău? **45** Dacă atunci David îl
numește Domn, cum este fiul lui? **46** Și nimeni nu a fost în stare

să îi răspundă un cuvânt, nici nu a cutezat nimeni din acea zi să
îl mai întrebe ceva.

23 Atunci Isus a vorbit mulțimilor și discipolilor săi, **2** Spunând:
Scribii și fariseii șed pe scaunul lui Moise; **3** De aceea toate,
oricâte vă spun ei să țineți, [acestea] să [le] țineți și să [le] faceți;
dar să nu faceți conform cu faptele lor; fiindcă ei spun și nu
fac. **4** Fiindcă leagă sarcini grele și greu de purtat și le pun
pe umerii oamenilor; dar ei, nici cu degetul lor, nu voiesc să le
miște. **5** Ci toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni;
își fac filacterele late și își lățesc marginile hainelor; **6** Și le plac
locurile de onoare la ospețe și scaunele din față în sinagogi, **7** Și
saluturile în piețe și să fie numiți de oameni Rabi, Rabi. **8** Dar voi,
să nu fiți numiți Rabi; fiindcă unul este Stăpânul vostru, Cristos;
și voi toți sunteți frați. **9** Și să nu numiți pe nimeni tatăl vostru, pe
pământ; fiindcă unul singur este Tatăl vostru, care este în cer. **10**
Nici să nu fiți numiți stăpâni; fiindcă unul singur este Stăpânul
vostru, Cristos. **11** Dar cel ce este cel mai mare dintre voi va fi
servitorul vostru. **12** Și oricine se va înălța pe sine însuși, va fi
umilit; și cel ce se va umili, va fi înălțat. **13** Dar vai vouă, scribi și
farisei, fățarnicilor! Pentru că închideți împărăția cerului înaintea
oamenilor; fiindcă nici voi nu intrați, nici pe cei ce vor să intre nu
îi lăsați să intre. **14** Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru
că mâncați casele văduvelor și de ochii lumii faceți rugăciuni
lungi; din această cauză veți primi mai mare damnare. **15** Vai
vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că înconjurați marea și
pământul să faceți un prozelit; și când l-ați făcut, îl faceți de
două ori mai mult copilul iadului decât pe voi înșivă. **(Geenna
g1067)** **16** Vai vouă, călăuze oarbe, care spuneți: Oricine va jura
pe templu, aceasta nu este nimic; dar oricine va jura pe aurul

templului este dator. **17** Nebuni și orbi, fiindcă ce este mai mare,
aurul sau templul care sfințește aurul? **18** Și oricine va jura pe
altar, aceasta nu este nimic; dar oricine jură pe darul de pe altar,
este dator. **19** Nebuni și orbi, căci care este mai mare, darul, sau
altarul care sfințește darul? **20** De aceea oricine va jura pe altar,
jură pe acesta și pe toate lucrurile de pe el. **21** Și oricine va jura
pe templu, jură pe acesta și pe cel ce locuiește în el; **22** Și cel
ce jură pe cer, jură pe tronul lui Dumnezeu și pe cel ce șade
pe el. **23** Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că dați
zeciuială din mentă și anis și chimen și ați lăsat nefăcute cele
mai grele lucruri ale legii: judecata și mila și credința; pe acestea
trebuia să le faceți și să nu le lăsați nefăcute pe celelalte. **24**
Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila. **25** Vai
vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că faceți curat exteriorul
paharului și al strachinei, dar în interior sunt pline de jecmănire
și de necumpătare. **26** Fariseu orb, curăță întâi ceea ce este în
interiorul paharului și al strachinei, pentru ca și exteriorul lor să
fie curat. **27** Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că
sunteți asemănători unor morminte văruite, care, într-adevăr, se
arată frumoase la exterior, dar în interior sunt pline de oasele
morților și de toată necurăția. **28** Tot așa și voi, la exterior vă
arătați drepți oamenilor, dar în interior sunteți plini de fățărnicie și
de nelegiuire. **29** Vai vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că
voi ziditi mormintele profeților și înfrumusețați mormintele celor
drepți, **30** Și spuneți: Dacă am fi fost în zilele părinților noștri, nu
ne-am fi făcut părtași cu ei la sângele profeților. **31** De aceea
vă sunteți martori vouă înșivă că sunteți copiii celor ce au ucis
profeții. **32** Umpleți și voi măsura părinților voștri! **33** Șerpi, pui
de vipere, cum să scăpați de damnarea iadului? **(Geenna g1067)**

34 Din această cauză, iată, eu vă trimit profeți și înțelepți și scribi;
și pe unii dintre ei îi veți ucide și crucifica; și pe alții dintre ei îi
veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în
cetate; **35** Ca să vină asupra voastră tot sângele drept vărsat
pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui
Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați ucis între templu și altar.
36 Adevărat vă spun: Toate acestea vor veni asupra acestei
generații. **37** Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și împroști
cu pietre pe cei trimiși la tine. Cât de des am voit să strâng pe
copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi și ați refuzat. **38**
Iată, casa vă este lăsată pustie. **39** Fiindcă vă spun: De acum
înainte nicidecum nu mă veți mai vedea până când veți spune:
Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

24 Și ieșind, Isus a plecat din templu; și discipolii lui au venit la
el să îi arate clădirile templului. **2** Dar Isus le-a spus: Nu vedeți
toate acestea? Adevărat vă spun: Nu va fi lăsată aici piatră
pe piatră, care să nu fie dărâmată. **3** Și pe când ședea el pe
muntele Măslinilor, discipolii au venit la el la o parte, zicând:
Spune-ne, când vor fi acestea? Și care va fi semnul venirii tale și
al sfârșitului lumii? **(aiōn g165)** **4** Și Isus a răspuns și le-a zis: Luați
seama să nu vă înșele cineva. **5** Fiindcă mulți vor veni în numele
meu, spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți îi vor înșela. **6** Și veți
auzi de războaie și zvonuri de războaie; vedeți să nu fiți tulburați;
fiindcă toate trebuie să se întâmple, dar încă nu este sfârșitul. **7**
Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra
împărăție; și vor fi foamete și molime și cutremure de pământ în
diferite locuri. **8** Dar toate acestea sunt începutul durerilor. **9**
Atunci vă vor preda ca să fiți chinuiți și vă vor ucide; și veți fi
urâți de toate națiunile din cauza numelui meu. **10** Și atunci mulți

vor fi poticniți și se vor trăda unii pe alții și se vor urî unii pe alții.
11 Și mulți profeți falși se vor ridica și vor înșela pe mulți. **12**
Și pentru că nelegiuirea va abunda, dragostea celor mai mulți
se va răci. **13** Dar cel ce va îndura până la sfârșit, acela va fi
salvat. **14** Și această evanghelie a împărăției va fi predicată în
toată lumea, pentru mărturie la toate națiunile; și atunci va veni
sfârșitul. **15** De aceea când veți vedea urâciunea pustiirii, spusă
prin Daniel, profetul, stând în picioare în locul sfânt, (cine citește
să înțeleagă); **16** Atunci, cei din Iudeea, să fugă în munți; **17** Cel
de pe acoperiș să nu coboare în casă, să ia vreun lucru din casa
lui; **18** Și nici cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia hainele.
19 Și vai celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile. **20**
Dar rugați-vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna sau într-un
sabat. **21** Fiindcă atunci va fi necaz mare, cum nu a fost de la
începutul lumii până acum și nu va mai fi niciodată. **22** Și dacă
acele zile nu ar fi scurtate, nici[o] făptură nu ar fi salvată; dar
acele zile vor fi scurtate din cauza celor aleși. **23** Atunci dacă
cineva vă va spune: Iată, aici este Cristos, sau acolo; să nu
credeți. **24** Fiindcă se vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor
arăta semne mari și minuni, încât să înșele, dacă ar fi posibil,
chiar pe cei aleși. **25** Iată, v-am spus dinainte. **26** De aceea
dacă ei vă spun: Iată, este în pustie, nu vă duceți. Iată, este în
cămăruțe tainice, nu credeți. **27** Pentru că așa cum fulgerul vine
de la răsărit și strălucește până la apus, așa va fi și venirea
Fiului omului. **28** Fiindcă oriunde este trupul mort, acolo se vor
aduna vulturii. **29** Imediat după necazul acelor zile, soarele va fi
întunecat și luna nu își va da lumina și stelele vor cădea din cer
și puterile cerurilor vor fi clătinate; **30** Și atunci se va arăta în cer
semnul Fiului omului; și atunci, toate semințiile pământului vor

jeli și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere
și mare glorie; **31** Și va trimite pe îngerii săi cu mare sunet de
trâmbiță și vor strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la o
margine a cerului până la cealaltă. **32** Acum învățați o parabolă
a smochinului; când lăstarul lui este încă fraged și dă frunze, știți
că vara este aproape. **33** Tot așa și voi, când veți vedea toate
acestea, să știți că este aproape, chiar la uși. **34** Adevărat vă
spun: Această generație nicidecum nu va trece până se vor
întâmpla toate acestea. **35** Cerul și pământul vor trece, dar
cuvintele mele nicidecum nu vor trece. **36** Dar, despre acea zi și
oră, nu știe nimeni, nici îngerii din cer, ci numai Tatăl meu. **37** Și
așa cum au fost zilele lui Noe, tot așa va fi și venirea Fiului
omului. **38** Fiindcă, așa cum a fost în zilele dinainte de potop,
mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a
intrat Noe în arcă, **39** Și nu au știut, până când a venit potopul și
i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului omului. **40** Atunci, doi
vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt lăsat. **41** Două femei vor
măcina la moară; una va fi luată și cealaltă lăsată. **42** Vegheați
așadar, pentru că nu știți în ce oră vine Domnul vostru. **43** Dar
să știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar
veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi permis să îi fie spartă casa. **44**
Din această cauză fiți și voi pregătiți, pentru că la o astfel de oră
la care nu vă gândiți, vine Fiul omului. **45** Atunci cine este robul
credincios și înțelept, pe care l-a pus domnul său peste casa
lui, ca să le dea mâncarea la timp? **46** Binecuvântat este acel
rob, pe care domnul său, când vine, îl va găsi făcând astfel. **47**
Adevărat vă spun că îl va face stăpân peste toate averile sale.
48 Dar dacă acel rob rău va spune în inima lui: Domnul meu
întârzie să vină; **49** Și va începe să îi bată pe părtașii de robie și

să mănânce și să bea cu bețivii; **50** Domnul acelui rob va veni
într-o zi când el nu se așteaptă la aceasta și la o oră pe care nu
o știe, **51** Și îl va tăia în două și îi va rândui partea cu fățarnicii;
acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

25 Atunci împărăția cerului se va asemăna cu zece fecioare,
care și-au luat candelele și au ieșit în întâmpinarea mirelui. **2** Și
cinci dintre ele erau înțelepte și cinci fără minte. **3** Cele fără
minte și-au luat candelele și nu au luat untdelemn cu ele; **4** Dar
cele înțelepte au luat untdelemn în vasele lor, cu candelele lor.
5 În timp ce mirele întârzia, au ațipit toate și au adormit. **6** Și
la miezul nopții s-a făcut o strigare: Iată, vine mirele; ieșiți-i în
întâmpinare. **7** Atunci toate acele fecioare s-au ridicat și și-au
pregătit candelele. **8** Și cele fără minte au spus celor înțelepte:
Dați-ne din untdelemnul vostru, pentru că ni s-au stins candelele.
9 Dar cele înțelepte au răspuns, zicând: Nu; ca nu cumva să nu
ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai degrabă duceți-vă la cei ce
vând și cumpărați-vă. **10** Și pe când se duceau să cumpere, a
venit mirele; și cele ce erau pregătite, au intrat cu el la nuntă; și
ușa a fost închisă. **11** Și după aceea au venit și celelalte fecioare,
spunând: Doamne, Doamne, deschide-ne. **12** Dar el a răspuns
și a zis: Adevărat vă spun: Nu vă cunosc. **13** Vegheați așadar,
pentru că nu știți nici ziua nici ora în care vine Fiul omului. **14**
Fiindcă împărăția cerului este ca un om, care, plecând într-o țară
îndepărtată, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averile sale.
15 Și unuia i-a dat cinci talanți și altuia doi și altuia unul; fiecăruia
conform capacităților lui; și imediat a plecat. **16** Atunci, cel ce
primise cinci talanți s-a dus și a făcut comerț cu ei și a făcut alți
cinci talanți. **17** Și tot așa, cel ce primise doi talanți, a câștigat
și el alți doi. **18** Dar cel ce primise unul s-a dus și a săpat în

pământ și a ascuns banii domnului său. **19** Și după mult timp
domnul acelor robi vine și face socoteala cu ei. **20** Și cel ce
primise cinci talanți a venit și a adus alți cinci talanți, spunând:
Domnule, mi-ai încredințat cinci talanți; iată, am câștigat pe
lângă ei alți cinci talanți. **21** Și domnul său i-a spus: Bine ai
lucrat, rob bun și credincios; ai fost credincios peste puține, te
voi face stăpân peste multe; intră în bucuria domnului tău. **22**
Și cel ce primise doi talanți a venit și a spus: Domnule, mi-ai
încredințat doi talanți; iată, am câștigat pe lângă ei alți doi talanți.
23 Domnul său i-a spus: Bine ai lucrat rob bun și credincios; ai
fost credincios peste puține, te voi face stăpân peste multe; intră
în bucuria domnului tău. **24** Atunci și cel ce primise un talant a
venit și a spus: Domnule, te știam că ești om aspru, secerând
de unde nu ai semănat și adunând de unde nu ai vânturat; **25**
Și mi-a fost teamă [și] m-am dus și am ascuns talantul tău în
pământ; iată, ai ce este al tău. **26** Și domnul său, răspunzând,
i-a zis: Rob stricat și leneș, ai știut că secer de unde nu am
semănat și adun de unde nu am vânturat; **27** De aceea trebuia
să dai banii mei schimbătorilor de bani și eu venind, aș fi primit
ce este al meu cu dobândă. **28** Luați de aceea talantul de la el și
dați-l celui ce are zece talanți; **29** Căci fiecăruia care are, i se va
da și va avea din abundență; dar de la cel ce nu are, se va lua și
ce are. **30** Și aruncați pe robul nefolositor în întunericul de afară;
acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților. **31** Când Fiul omului
va veni în gloria sa și toți îngerii sfinți cu el, atunci va ședea
pe tronul gloriei sale; **32** Și înaintea lui vor fi adunate toate
națiunile; și îi va separa pe unii de alții, precum păstorul separă
oile de capre; **33** Și va pune oile la dreapta sa, dar caprele la
stânga. **34** Atunci Împăratul va spune celor de la dreapta lui:

Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită
pentru voi de la întemeierea lumii; **35** Fiindcă am fost flămând
și mi-ați dat să mănânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau;
am fost străin și m-ați primit; **36** Gol și m-ați îmbrăcat; am fost
bolnav și m-ați vizitat; am fost în închisoare și ați venit la mine.
37 Atunci cei drepți îi vor răspunde, zicând: Doamne, când te-
am văzut noi flămând și ți-am dat să mănânci? Sau însetat
și ți-am dat să bei? **38** Când te-am văzut noi străin și te-am
primit? Sau gol și te-am îmbrăcat? **39** Sau când te-am văzut noi
bolnav sau în închisoare și am venit pe la tine? **40** Și Împăratul
va răspunde și le va zice: Adevărat vă spun: Întrucât ați făcut
acestea unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai mei, mie mi
le-ați făcut. **41** Apoi va spune și celor de la stânga: Plecați de
la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și
îngerii lui; **(aiōnios g166)** **42** Fiindcă am fost flămând și nu mi-ați
dat să mănânc; am fost însetat și nu mi-ați dat să beau; **43** Am
fost străin și nu m-ați primit; gol și nu m-ați îmbrăcat; bolnav și în
închisoare și nu m-ați vizitat. **44** Atunci îi vor răspunde și ei,
zicând: Doamne, când te-am văzut noi flămând sau însetat, sau
străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare și nu te-am servit?
45 Atunci le va răspunde, zicând: Adevărat vă spun: Întrucât nu
ați făcut acestea unuia dintre cei mai neînsemnați din aceștia,
mie nu mi le-ați făcut. **46** Și aceștia vor merge în pedeapsă
veșnică; dar cei drepți în viață eternă. **(aiōnios g166)**

26 Și s-a întâmplat că, după ce Isus a terminat toate aceste
cuvinte, a spus discipolilor săi: **2** Știți că peste două zile este
paștele și Fiul omului este trădat pentru a fi crucificat. **3** Atunci
s-au adunat preoții de seamă și scribii și bătrânii poporului în
curtea palatului marelui preot, care se numea Caiafa, **4** Și au

convenit ca să prindă pe Isus prin viclenie și să îl ucidă. **5** Dar
spuneau: Nu în ziua sărbătorii, ca nu cumva să fie tulburare în
popor. **6** Iar când Isus era în Betania, în casa lui Simon leprosul,
7 A venit la el o femeie având un vas de alabastru cu mir foarte
prețios și l-a turnat pe capul lui în timp ce stătea la masă. **8** Dar
când au văzut, discipolii lui s-au supărat foarte mult, spunând:
Pentru ce risipa aceasta? **9** Fiindcă acest mir s-ar fi putut vinde
pentru mult și dat săracilor. **10** Când Isus a înțeles, le-a spus:
De ce tulburați femeia? Fiindcă a lucrat o lucrare bună față
de mine. **11** Deoarece pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar
pe mine nu mă aveți totdeauna. **12** Fiindcă ea, turnând acest
mir pe trupul meu, a făcut o pentru înmormântarea mea. **13**
Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie,
în întreaga lume, va fi spus și ce a făcut ea, spre amintirea ei.
14 Atunci unul dintre cei doisprezece, numit Iuda Iscariot, s-a dus
la preoții de seamă, **15** Și le-a spus: Ce voiți să îmi dați și vi-l voi
preda? Și s-au înțeles cu el pentru treizeci de arginți. **16** Și de
atunci căuta ocazia potrivită să îl trădeze. **17** Și în prima zi a
azimelor, discipolii au venit la Isus, spunându-i: Unde voieşti să
îți pregătim să mănânci paștele? **18** Iar el a spus: Mergeți în
cetate la cutare om și spuneți-i: Învățătorul spune: Timpul meu
este aproape; voi ține paștele în casa ta, cu discipolii mei. **19** Și
discipolii au făcut cum îi îndrumase Isus; și au pregătit paștele.
20 Iar, după ce s-a înserat, a șezut cu cei doisprezece. **21** Și
pe când mâncau, a spus: Adevărat vă spun că unul dintre voi
mă va trăda. **22** Și s-au întristat foarte mult și a început fiecare
dintre ei să îi spună: Sunt eu, Doamne? **23** Iar el a răspuns și a
zis: Cel ce își înmoaie mâna cu mine în farfurie, acela mă va
trăda. **24** Într-adevăr, Fiul omului se duce, așa cum este scris

despre el; dar vai acelui om prin care Fiul omului este trădat!
Bine ar fi fost pentru acel om dacă nu s-ar fi născut. **25** Atunci
Iuda, care l-a trădat, a răspuns și a zis: Rabi, sunt eu? Iar el i-a
zis: Tu ai spus-o. **26** Și pe când mâncau, Isus a luat o pâine și a
binecuvântat-o și a frânt-o și a dat-o discipolilor și a spus: Luați,
mâncați; acesta este trupul meu. **27** Și a luat paharul și după ce
a adus mulțumiri, le-a dat, spunând: Beți toți din el; **28** Fiindcă
acesta este sângele meu, al noului testament, care se varsă
pentru mulți pentru iertarea păcatelor. **29** Dar vă spun: De acum
încolo, nicidecum nu voi mai bea din acest rod al viței până în
ziua când îl voi bea nou cu voi în împărăția Tatălui meu. **30** Și
după ce au cântat un imn, au ieșit înspre muntele Măslinilor.
31 Atunci Isus le-a spus: Voi toți vă veți poticni din cauza mea
în această noapte; fiindcă este scris: Voi bate păstorul și oile
turmei vor fi împrăștiate. **32** Dar după ce voi fi înviat, voi merge
înaintea voastră în Galileea. **33** Petru a răspuns și i-a zis: Chiar
dacă toți se vor poticni din cauza ta, totuși niciodată eu nu mă
voi poticni. **34** Isus i-a spus: Adevărat îți spun că: În această
noapte înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega de trei ori. **35**
Petru i-a spus: Chiar dacă ar trebui să mor cu tine, nicidecum nu
te voi nega. Și toți discipolii au spus la fel. **36** Atunci Isus a venit
cu ei într-un loc numit Ghetsimani și le-a spus discipolilor: Ședeți
aici în timp ce mă voi duce să mă rog acolo. **37** Și a luat cu el pe
Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei și a început să fie întristat
și foarte mâhnit. **38** Atunci le-a spus: Sufletul meu este foarte
întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați cu mine. **39**
Și a mers puțin mai înainte și a căzut cu fața sa la pământ și s-a
rugat, spunând: Tatăl meu, dacă este posibil, să fie depărtat de
la mine acest pahar; totuși nu cum voiesc eu, ci cum voiești

tu. **40** Apoi a venit la discipoli și i-a găsit adormiți și i-a spus
lui Petru: Ce, o oră nu ați fost în stare să vegheați cu mine?
41 Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită; într-
adevăr, duhul este plin de zel, dar carnea, fără putere. **42** S-a
depărtat din nou a doua oară și s-a rugat, spunând: Tatăl meu,
dacă acest pahar nu poate fi depărtat de la mine fără să îl beau,
facă-se voia ta. **43** Și venind, i-a găsit din nou adormiți; fiindcă
ochii lor erau îngreunați. **44** Și i-a lăsat și a plecat din nou și
s-a rugat a treia oară, spunând aceleași cuvinte. **45** Atunci a
venit la discipolii săi și le-a spus: Dormiți de acum și odihniți-
vă; iată, ora este aproape și Fiul omului este trădat în mâinile
păcătoșilor. **46** Ridicați-vă, să mergem; iată, este aproape cel
ce mă trădează. **47** Și pe când încă vorbea el, iată, Iuda, unul
dintre cei doisprezece, venea și cu el o mulțime mare cu săbii
și bâte, de la preoții de seamă și bătrânii poporului. **48** Și cel
ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe acela pe care
îl voi săruta, acela este: prindeți-l. **49** Și apropiindu-se îndată
de Isus, a spus: Bucură-te, Rabi; și l-a sărutat. **50** Iar Isus i-a
spus: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci au venit și au pus
mâinile pe Isus și l-au prins. **51** Și, iată, unul dintre cei ce erau
cu Isus, a întins mâna și și-a scos sabia și a lovit pe un rob
al marelui preot și i-a tăiat urechea. **52** Atunci Isus i-a spus:
Pune-ți sabia la locul ei; fiindcă toți cei ce iau sabia, vor pieri
de sabie. **53** Gândești că nu pot să rog acum pe Tatăl meu și
el mi-ar pune imediat la îndemână mai mult de douăsprezece
legiuni de îngeri? **54** Atunci cum se vor împlini scripturile, că
astfel trebuie să fie? **55** În aceeași oră Isus a spus mulțimii:
Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu bâte, ca să mă luați?
Ședeam zilnic cu voi, învățându-vă în templu și nu m-ați prins.

56 Dar toate acestea s-a făcut ca scripturile profeților să se
împlinească. Atunci toți discipolii l-au părăsit și au fugit. **57** Și cei
ce l-au prins pe Isus l-au dus la Caiafa, marele preot, unde erau
adunați scribii și bătrânii. **58** Iar Petru l-a urmat de departe, până
la curtea palatului marelui preot și a intrat și a șezut cu servitorii
să vadă sfârșitul. **59** Și preoții de seamă și bătrânii și tot consiliul
căutau mărturie falsă împotriva lui Isus, ca să îl ucidă. **60** Dar
nu au găsit; deși au venit mulți martori falși, totuși nu au găsit
nimic. Și la urmă au venit doi martori falși, **61** Și au spus: Acesta
a zis: Sunt în stare să distrug templul lui Dumnezeu și să îl
construiesc iarăși în trei zile. **62** Și marele preot s-a sculat și i-a
spus: Nu răspunzi nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta?
63 Dar Isus tăcea. Și marele preot a răspuns și i-a zis: Te conjur
pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Cristosul, Fiul lui
Dumnezeu. **64** Isus i-a zis: Tu ai spus-[o]. Cu toate acestea
vă spun: De acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la
dreapta puterii și venind pe norii cerului. **65** Atunci marele preot
și-a sfâșiat hainele, spunând: A blasfemiat; ce nevoie mai avem
de alți martori? Iată acum ați auzit blasfemia lui. **66** Ce gândiți
voi? Ei au răspuns și au zis: Este vinovat de moarte. **67** Atunci l-
au scuipat în față și l-au bătut cu pumnii și alții l-au pălmuit, **68**
Spunând: Profețește-ne, Cristoase: Cine este cel ce te-a lovit?
69 Și Petru ședea afară în curtea palatului și o tânără a venit la
el, spunând: Și tu ai fost cu Isus din Galileea. **70** Dar el a negat
înaintea tuturor, spunând: Nu știu ce spui. **71** Și când a ieșit în
portic, l-a văzut altă tânără și a spus celor de acolo: Și acesta
era cu Isus din Nazaret. **72** Și din nou a negat cu jurământ: Nu
[îl] cunosc [pe] omul [acesta]. **73** Și după un timp, cei ce stăteau
acolo în picioare au venit și i-au spus lui Petru: Cu adevărat și tu

ești dintre ei, fiindcă și vorbirea ta te dă pe față. **74** Atunci el a
început să blesteme și să jure, spunând: Nu [îl] cunosc pe omul
acesta. Și îndată cocoșul a cântat. **75** Și Petru și-a amintit vorba
lui Isus, care îi zisese: Înainte de a cânta cocoșul, mă vei nega
de trei ori. Și a ieșit și a plâns cu amar.

27 Când a venit dimineața, toți preoții de seamă și bătrânii
poporului au ținut sfat împotriva lui Isus, să îl ucidă. **2** Și legându-
l, l-au dus și l-au predat lui Pontius Pilat, guvernatorul. **3** Atunci
Iuda, care l-a trădat, când a văzut că a fost condamnat, s-
a căit și a adus înapoi cei treizeci de arginți marilor preoți și
bătrânilor, **4** Spunând: Am păcătuit prin aceea că am trădat
sângele nevinovat. Dar ei au spus: Ce ne pasă nouă? Te
privește! **5** Și el aruncând arginții în templu, a plecat; și s-a dus
și s-a spânzurat. **6** Dar preoții de seamă au luat arginții și au
spus: Nu este legiuit să îi punem în vistierie, pentru că este
prețul sângelui. **7** Și au ținut sfat și au cumpărat cu ei câmpul
olarului, ca să îngroape pe străini în el. **8** De aceea câmpul
acela a fost numit câmpul sângelui, până în ziua de azi. **9** Atunci
a fost împlinit ce fusese spus prin profetul Ieremia, spunând: Și
au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care cei
dintre copiii lui Israel l-au prețuit; **10** Și i-au dat pentru câmpul
olarului, așa cum mi-a rânduit mie Domnul. **11** Și Isus a stat
în picioare înaintea guvernatorului; și guvernatorul l-a întrebat,
spunând: Ești tu Împăratul iudeilor? Și Isus i-a spus: Tu spui.
12 Și când a fost acuzat de preoții de seamă și bătrâni, nu a
răspuns nimic. **13** Atunci Pilat i-a spus: Nu auzi câte lucruri aduc
ei mărturie împotriva ta? **14** Și nu i-a răspuns la nicio vorbă; așa
că guvernatorul se minuna foarte mult. **15** Și la acea sărbătoare
guvernatorul avea obiceiul să elibereze oamenilor un prizonier,

pe care îl voiau. **16** Pe atunci aveau un prizonier faimos, numit
Baraba. **17** De aceea când erau adunați, Pilat le-a spus: Pe care
voiți să vi-l eliberez? Pe Baraba, sau pe Isus, care este numit
Cristos? **18** Fiindcă știa că din cauza invidiei l-au predat. **19** Pe
când el era așezat pe scaunul de judecată, soția sa a trimis la
el, spunând: Să nu ai nimic a face cu acel om drept; fiindcă azi
am suferit multe în vis din cauza lui. **20** Dar preoții de seamă și
bătrânii au convins mulțimile ca să îl ceară pe Baraba, iar pe Isus
să îl nimicească. **21** Guvernatorul a răspuns și le-a zis: Pe care
dintre cei doi voiți să vi-l eliberez? Iar ei spuneau: Pe Baraba. **22**
Pilat le-a spus: Atunci ce să fac cu Isus, care este numit Cristos?
Iar ei toți i-au spus: Să fie crucificat. **23** Iar guvernatorul a spus:
De ce, ce rău a făcut? Dar ei strigau și mai tare, spunând: Să fie
crucificat. **24** Când Pilat a văzut că nu poate fi de niciun folos, ci
mai degrabă s-a făcut tumult, a luat apă și și-a spălat mâinile
înaintea mulțimii, spunând: Sunt nevinovat de sângele acestui
om drept. Vă privește! **25** Atunci tot poporul a răspuns și a zis:
Sângele lui fie asupra noastră și asupra copiilor noștri. **26** Atunci
le-a eliberat pe Baraba; și după ce l-a biciuit pe Isus, l-a predat
să fie crucificat. **27** Atunci soldații guvernatorului l-au luat pe
Isus în sala de judecată și au adunat în jurul lui toată ceata de
soldați. **28** Și l-au dezbrăcat și i-au pus o robă stacojie. **29** Și
după ce au împletit o coroană de spini, au pus-o pe capul lui; și
o trestie în mâna lui dreaptă și îngenuncheau în fața lui și își
băteau joc de el, spunând: Bucură-te, Împăratul iudeilor. **30** Și
scuipând asupra lui, au luat trestia și îl loveau în cap. **31** Și după
ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de robă și l-au îmbrăcat cu
hainele lui și l-au dus să îl crucifice. **32** Și pe când ieșeau, au
găsit un om din Cirene, numit Simon; pe el l-au constrâns să îi

ducă crucea. **33** Și când au ajuns la un loc numit Golgota, căruia
i se spune Locul Căpățânii, **34** I-au dat să bea oțet amestecat cu
fiere. Și gustând, a refuzat să bea. **35** Și l-au crucificat și și-au
împărțit hainele lui, aruncând sorți; ca să se împlinească ce
fusese spus de profetul: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe
cămașa mea au aruncat sorți. **36** Și șezând, soldații îl vegheau
acolo. **37** Și i-au pus deasupra capului său acuzația lui în scris:
ACESTA ESTE ISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR. **38** Tot atunci au
fost crucificați cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.
39 Și cei ce treceau îl înjurau, clătinând din cap, **40** Și spunând:
Tu care distrugi templul și îl zidești în trei zile, salvează-te pe
tine însuți. Dacă ești tu Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce.
41 Și la fel, batjocorindu-l, preoții de seamă, cu scribii și bătrânii,
spuneau: **42** Pe alții i-a salvat; pe sine însuși nu se poate salva.
Dacă este el Împăratul lui Israel, să coboare acum de pe cruce
și îl vom crede. **43** S-a încrezut în Dumnezeu; să îl scape acum,
dacă îl dorește. Fiindcă a spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu. **44** De
asemenea tâlharii care erau crucificați împreună cu el, îl ocărau
cu aceleași cuvinte. **45** Iar de la ora șase s-a făcut întuneric
peste toată țara, până la ora nouă. **46** Și pe la ora nouă, Isus a
strigat cu voce tare, spunând: Eli, Eli, lama sabactani? Care este
tradus: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?
47 Și unii din cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit,
au spus: Acesta cheamă pe Ilie. **48** Și imediat, unul dintre ei a
alergat și a luat un burete și l-a umplut cu oțet și l-a pus într-o
trestie și i-a dat să bea. **49** Dar ceilalți spuneau: Lăsați-l, să
vedem dacă va veni Ilie să îl salveze. **50** Iar Isus, după ce a
strigat din nou cu voce tare și-a dat duhul. **51** Și iată, perdeaua
templului s-a rupt în două, de sus până jos; și pământul s-

a cutremurat și stâncile s-au despicat; **52** Și mormintele au
fost deschise; și multe trupuri ale sfinților care adormiseră, s-
au ridicat; **53** Și au ieșit din morminte, după învierea lui, au
intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora. **54** Și centurionul
și cei ce erau cu el veghind pe Isus, văzând cutremurul și
lucrurile care fuseseră făcute, s-au temut foarte tare, spunând:
Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu. **55** Acolo erau și
multe femei, privind de departe, care îl urmaseră din Galileea pe
Isus, servindu-i, **56** Între care era Maria Magdalena și Maria,
mama lui Iacov și Iose, și mama copiilor lui Zebedei. **57** Și când
s-a înserat, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care
era și el discipol al lui Isus; **58** Acesta a mers la Pilat și a cerut
trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să îi fie dat trupul. **59** Și
Iosif, după ce a luat trupul, l-a înfășurat într-o pânză curată de
in, **60** Și l-a pus într-un mormânt nou, al lui însuși, pe care îl
tăiase în stâncă; și a rostogolit o piatră mare la ușa mormântului
și a plecat. **61** Și acolo erau Maria Magdalena și cealaltă Marie,
șezând cu fața la mormânt. **62** Și a doua zi, care urmează zilei
pregătirii, preoții de seamă și fariseii s-au adunat la Pilat, **63**
Spunând: Domnule, ne amintim că înșelătorul acela a spus pe
când era încă în viață: După trei zile, voi învia. **64** De aceea
poruncește ca mormântul să fie asigurat până a treia zi, ca
nu cumva să vină discipolii lui noaptea să îl fure și să spună
poporului: A înviat dintre morți; atunci rătăcirea de pe urmă va
fi mai rea decât cea dintâi. **65** Pilat le-a spus: Aveți o gardă;
duceți-vă și asigurați-l cum puteți. **66** Așa că ei au plecat și au
asigurat mormântul, sigilând piatra și punând o gardă.

28 La sfârșitul sabatului, pe când începea să se lumineze
înspre prima zi a săptămânii, au venit Maria Magdalena și

cealaltă Marie să vadă mormântul. **2** Și iată, a fost un mare
cutremur; fiindcă îngerul Domnului a coborât din cer și a venit și
a rostogolit deoparte piatra de la ușa mormântului și a șezut pe
ea. **3** Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă
ca zăpada. **4** Și de teama lui, paznicii au tremurat și au fost ca
morți. **5** Iar îngerul a răspuns și le-a zis femeilor: Nu vă temeți;
fiindcă știu că voi îl căutați pe Isus cel crucificat. **6** Nu este aici;
fiindcă a înviat, așa cum a spus. Veniți, vedeți locul unde zăcea
Domnul. **7** Și duceți-vă repede să spuneți discipolilor lui că a
înviat dintre morți; și iată, el merge înaintea voastră în Galileea;
acolo îl veți vedea; iată, v-am spus. **8** Și ele au plecat repede de
la mormânt cu teamă și cu mare bucurie; și au alergat să îi
anunțe pe discipolii lui. **9** Și pe când mergeau să îi anunțe pe
discipolii lui, iată, Isus le-a întâlnit, spunând: Bucurați-vă. Și au
venit și i-au cuprins picioarele și i s-au închinat. **10** Atunci Isus
le-a spus: Nu vă temeți; duceți-vă, spuneți fraților mei să meargă
în Galileea și acolo mă vor vedea. **11** Și pe când se duceau ele,
iată, unii din gardă au venit în cetate și au arătat marilor preoți
toate cele făcute. **12** Și după ce s-au adunat cu bătrânii și au
ținut sfat, au dat mulți bani soldaților, **13** Spunând: Ziceți așa:
Discipolii lui au venit noaptea și l-au furat pe când noi dormeam.
14 Și dacă aceasta va ajunge la urechile guvernatorului, noi îl
vom convinge și vă vom păstra în siguranță. **15** Așa că au luat
banii și au făcut cum fuseseră învățați. Și acest cuvânt este
răspândit printre iudei până în ziua de astăzi. **16** Atunci cei
unsprezece discipoli s-au dus în Galileea, la un munte unde
Isus le rânduise. **17** Și când l-au văzut, i s-au închinat; dar unii
s-au îndoit. **18** Și Isus a venit și le-a vorbit, spunând: Toată
puterea îmi este dată în cer și pe pământ. **19** De aceea duceți-

vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al
Fiului și al Sfântului Duh, **20** Învățându-i să țină toate câte v-am
poruncit; și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul
lumii. Amin. **(aiōn g165)**

Marcu

1 Începutul evangheliei lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu;
2 Așa cum este scris în profeți: Iată, eu trimit pe mesagerul
meu înaintea feței tale, care îți va pregăti calea înaintea ta. **3**
Vocea unuia care strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului,
faceți cărările sale drepte. **4** Ioan boteza în pustie și predica
botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor. **5** Și ieșea la el toată
țara Iudeii și cei din Ierusalim și toți au fost botezați de el în râul
Iordan, mărturisindu-și păcatele. **6** Și Ioan era îmbrăcat cu o
haină din păr de cămilă și cu un brâu de piele în jurul mijlocului
său și mânca lăcuste și miere sălbatică; **7** Și predica, spunând:
După mine vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt
demn să mă aplec să îi dezleg cureaua sandalelor. **8** Eu într-
adevăr v-am botezat cu apă, dar el vă va boteza cu Duhul Sfânt.
9 Și s-a întâmplat în acele zile că Isus a venit din Nazaretul
Galileii și a fost botezat de Ioan în Iordan. **10** Și îndată, ieșind din
apă, a văzut cerurile deschizându-se și Duhul ca un porumbel
coborând pe el; **11** Și a venit o voce din cer: Tu ești Fiul meu
preaiubit în care îmi găsesc toată plăcerea. **12** Și îndată Duhul l-
a condus în pustie. **13** Și a fost acolo, în pustie, patruzeci de
zile ispitit de Satan; și a fost cu fiarele sălbatice; și îngerii i-au
servit. **14** Și după ce Ioan a fost pus în închisoare, Isus a venit
în Galileea predicând evanghelia împărăției lui Dumnezeu, **15**
Și, spunând: Timpul este împlinit și împărăția lui Dumnezeu
este aproape: pocăiți-vă și credeți evanghelia. **16** Și pe când
umbla pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei,
fratele lui, aruncând un năvod în mare, fiindcă erau pescari. **17**
Și Isus le-a spus: Veniți după mine și vă voi face să deveniți
pescari de oameni. **18** Și îndată și-au lăsat plasele și l-au urmat.

19 Și mergând puțin mai departe de acolo, a văzut pe Iacov
al lui Zebedei și pe Ioan, fratele său; și ei erau în corabie,
reparându-și plasele. **20** Și îndată i-a chemat; iar ei au lăsat pe
tatăl lor, Zebedei, în corabie, cu servitorii angajați și au mers
după el. **21** Și s-au dus în Capernaum; și îndată în sabat, a
intrat în sinagogă și îi învăța. **22** Și erau înmărmuriți de doctrina
lui; fiindcă îi învăța ca unul care avea autoritate și nu precum
scribii. **23** Și în sinagoga lor era un om cu un duh necurat; și el
a strigat, **24** Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine,
Isuse din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știu cine ești:
Sfântul lui Dumnezeu. **25** Și Isus l-a mustrat, spunând: Taci și
ieși din el. **26** Și după ce duhul necurat l-a scuturat puternic, și
a strigat cu voce tare, a ieșit din el. **27** Și toți au fost atât de
uimiți, încât se întrebau între ei, spunând: Ce este aceasta?
Ce doctrină nouă este aceasta? Căci poruncește cu autoritate
chiar duhurilor necurate și ele ascultă de el. **28** Și faima lui s-a
răspândit îndată prin toată regiunea, de jur împrejurul Galileii. **29**
Și îndată, ieșind din sinagogă, au intrat în casa lui Simon și
Andrei, împreună cu Iacov și Ioan. **30** Iar soacra lui Simon zăcea
cu febră și îndată i-au vorbit despre ea. **31** Iar el a venit și a
luat-o de mână și a ridicat-o; și îndată a lăsat-o febra și ea le-a
servit. **32** Și făcându-se seară, când soarele apunea, aduceau la
el pe toți cei ce erau bolnavi și pe cei posedați de draci. **33** Și
toată cetatea s-a adunat la ușă. **34** Și a vindecat pe mulți ce
erau bolnavi de diferite boli; și a scos mulți draci; și nu îi lăsa pe
draci să vorbească, pentru că îl cunoșteau. **35** Și de dimineață,
s-a sculat cu mult înainte de ziuă, a ieșit și a plecat într-un loc
pustiu și s-a rugat acolo. **36** Și Simon și cei ce erau cu el, l-au
urmat. **37** Și când l-au găsit, i-au spus: Toți te caută. **38** Iar el le-

a spus: Să mergem în satele învecinate ca să predic și acolo;
fiindcă pentru aceasta am venit. **39** Și predica în sinagogile lor,
prin toată Galileea și scotea draci. **40** Și a venit la el un lepros,
implorându-l și îngenunchind înaintea lui și spunându-i: Dacă
voiești, mă poți curăți. **41** Iar lui Isus, făcându-i-se milă, și-a
întins mâna și l-a atins și i-a spus: Voiesc; fii curățit. **42** Și pe
când vorbea, îndată lepra s-a depărtat de la el și a fost curățit.
43 Și i-a poruncit cu strictețe și îndată l-a trimis de acolo; **44** Și i-
a spus: Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te, arată-te preotului
și oferă pentru curățirea ta lucrurile pe care le-a poruncit Moise,
ca mărturie pentru ei. **45** Dar el a ieșit și a început să vestească
mult și să răspândească acest lucru, atât de mult încât Isus nu
mai putea să intre pe față în cetate, ci era afară în locuri pustii;
și veneau la el din toate părțile.

2 Și din nou a intrat în Capernaum după câteva zile; și s-a
auzit că este în casă. **2** Și îndată mulți s-au adunat, încât nu
mai era loc să îi încapă, nici măcar în apropierea ușii; și le
predica cuvântul. **3** Și au venit la el, aducând un paralitic, purtat
de patru oameni. **4** Și cum nu puteau să se apropie de el din
cauza mulțimii, au descoperit acoperișul unde era; și după ce l-
au spart, au coborât patul pe care zăcea paraliticul. **5** Când
Isus a văzut credința lor, i-a spus paraliticului: Fiule, păcatele
tale îți sunt iertate. **6** Dar erau unii din scribi, șezând acolo
și cugetând în inimile lor, **7** De ce vorbește acesta astfel de
blasfemii? Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu? **8**
Și Isus, cunoscând îndată în duhul său că ei cugetau așa în ei
înșiși, le-a spus: De ce cugetați acestea în inimile voastre? **9** Ce
este mai ușor a spune paraliticului: Păcatele tale îți sunt iertate,
sau a spune: Ridică-te și ia-ți patul și umblă? **10** Dar ca să știți

că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (i-a spus
paraliticului), **11** Îți spun: Ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă. **12**
Iar el îndată s-a ridicat și luând patul, a ieșit înaintea tuturor;
astfel că toți erau uimiți și îl glorificau pe Dumnezeu, spunând:
Nu am văzut niciodată așa ceva. **13** Și a ieșit din nou lângă
mare; și toată mulțimea venea la el, iar el îi învăța. **14** Și pe
când trecea pe acolo, l-a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la
recepția vămii și i-a spus: Urmează-mă. Iar el s-a sculat și l-a
urmat. **15** Și s-a întâmplat, pe când Isus ședea la masă în casa
lui Levi, că mulți vameși și păcătoși ședeau și ei împreună cu
Isus și discipolii lui; fiindcă erau mulți și îl urmau. **16** Și când l-au
văzut scribii și fariseii mâncând cu vameșii și păcătoșii, le-au
spus discipolilor săi: Cum se face că mănâncă și bea cu vameșii
și păcătoșii? **17** Și Isus auzind le-a spus: Nu cei sănătoși au
nevoie de doctor, ci bolnavii. Nu am venit să chem pe cei drepți,
ci pe păcătoși la pocăință. **18** Și discipolii lui Ioan și ai fariseilor
obișnuiau să postească; și au venit și i-au spus: De ce discipolii
lui Ioan și ai fariseilor postesc, dar discipolii tăi nu postesc? **19**
Și Isus le-a spus: Pot însoțitorii mirelui să postească atât timp
cât mirele este cu ei? Cât timp îl au pe mire cu ei, nu pot posti.
20 Dar vor veni zilele când mirele va fi luat de la ei și atunci vor
posti în acele zile. **21** Și nimeni nu coase un petic de stofă nouă
la o haină veche; altfel, bucata cea nouă care umple, ia din cea
veche și ruptura se face mai rea. **22** Și nimeni nu pune vin nou
în burdufuri vechi; altfel, vinul nou sparge burdufurile și vinul
este vărsat și burdufurile vor fi distruse; ci vinul nou trebuie pus
în burdufuri noi. **23** Și s-a întâmplat că mergea în sabat prin
lanuri; și discipolii lui, făcându-și drum, au început să smulgă
spicele. **24** Și fariseii i-au spus: Iată, de ce fac ei în sabat ce nu

este legiuit? **25** Și el le-a spus: Nu ați citit niciodată ce a făcut
David, când a avut nevoie și a flămânzit, el și cei care erau cu
el? **26** Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar,
marele preot și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu este
legiuit a le mânca decât preoților și a dat și celor ce erau cu el?
27 Și le-a spus: Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru
sabat; **28** De aceea Fiul omului este Domn și al sabatului.

3 Și a intrat din nou în sinagogă; și acolo era un om care avea
o mână uscată. **2** Și îl pândeau să vadă dacă îl va vindeca în
sabat, ca să îl acuze. **3** Iar el i-a spus omului care avea mâna
uscată: Ridică-te și vino. **4** Și le-a spus: Este legiuit a face bine
în sabate, sau a face rău? A salva viața, sau a ucide? Dar ei
tăceau. **5** Și uitându-se împrejur la ei cu mânie, fiind mâhnit din
cauza împietririi inimii lor, i-a spus omului: Întinde-ți mâna. Și el
a întins-o; și mâna lui a fost refăcută complet, ca cealaltă. **6** Și
fariseii au ieșit și îndată au ținut sfat cu irodienii împotriva lui,
cum să îl nimicească. **7** Dar Isus s-a retras cu discipolii lui la
mare; și o mare mulțime din Galileea l-a urmat și din Iudeea, **8**
Și din Ierusalim și din Idumeea și de dincolo de Iordan; și cei din
jurul Tirului și Sidonului, când au auzit ce lucruri mari făcea, o
mare mulțime a venit la el. **9** Și el a spus discipolilor săi ca o
corabie mică să îl aștepte, din cauza mulțimii, ca nu cumva să îl
îmbulzească. **10** Fiindcă vindecase pe mulți; încât toți câți aveau
boli îl înghesuiau ca să îl atingă. **11** Și duhurile necurate, când îl
vedeau, se prosternau înaintea lui și strigau, spunând: Tu ești
Fiul lui Dumnezeu. **12** Și le-a poruncit cu strictețe ca nu cumva
să îl facă cunoscut. **13** Și el a urcat pe un munte și a chemat la
el pe cine a voit; și ei au venit la el. **14** Și a rânduit doisprezece,
ca să fie cu el și ca să îi trimită să predice, **15** Și să aibă putere

să vindece bolile și să scoată dracii; **16** Și lui Simon, i-a dat
numele Petru; **17** Și lui Iacov, al lui Zebedei, și lui Ioan, fratele lui
Iacov; și le-a dat numele Boanerghes, adică Fiii Tunetului; **18**
Și Andrei și Filip și Bartolomeu și Matei și Toma și Iacov al lui
Alfeu și Tadeu și Simon Canaanitul, **19** Și Iuda Iscariot, care l-a
și trădat; și s-au dus într-o casă. **20** Și mulțimea s-a adunat
din nou, așa încât ei nu mai puteau să mănânce nici pâine.
21 Și când au auzit prietenii săi, s-au dus să îl prindă; fiindcă
spuneau: Și-a ieșit din minți. **22** Și scribii care au coborât din
Ierusalim, spuneau: El îl are pe Beelzebub și prin prințul dracilor
scoate dracii. **23** Dar el i-a chemat și le-a spus în parabole: Cum
poate Satan să îl scoată afară pe Satan? **24** Și dacă o împărăție
este dezbinată împotriva ei însăși, acea împărăție nu poate sta
în picioare. **25** Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși,
acea casă nu poate sta în picioare. **26** Și dacă Satan se ridică
împotriva lui însuși și ar fi dezbinat, el nu poate sta în picioare, ci
are un sfârșit. **27** Nimeni nu poate intra în casa celui tare și să îi
jefuiască bunurile, decât dacă întâi îl leagă pe cel tare și apoi îi
va jefui casa. **28** Adevărat vă spun: Toate păcatele vor fi iertate
fiilor oamenilor și blasfemiile cu care vor blasfemia; **29** Dar cel ce
va blasfemia împotriva Duhului Sfânt, nu are niciodată iertare, ci
este sub amenințarea damnării eterne; **(aiōn g165, aiōnios g166)** **30**
Pentru că ei spuneau: Are un duh necurat. **31** Atunci au venit
frații lui și mama lui, și, stând în picioare afară, au trimis la el să
îl cheme. **32** Și mulțimea ședea în jurul lui și i-au spus: Iată,
mama ta și frații tăi sunt afară, te caută. **33** Iar el le-a răspuns,
zicând: Cine este mama mea, sau frații mei? **34** Și s-a uitat
împrejur la cei ce ședeau în jurul lui și a spus: Iată, mama mea

și frații mei. **35** Fiindcă oricine va face voia lui Dumnezeu, acesta
este fratele meu și sora mea și mamă.

4 Și a început din nou să îi învețe lângă mare; și s-a adunat la
el o mare mulțime, astfel că el s-a urcat într-o corabie și ședea
pe mare; și toată mulțimea era lângă mare, pe uscat. **2** Și îi
învăța multe lucruri în parabole și le-a spus în doctrina lui: **3**
Dați ascultare; Iată, a ieșit un semănător să semene; **4** Și s-a
întâmplat, că pe când semăna, o parte [din] sămânță a căzut
lângă drum și păsările cerului au venit și au mâncat-o. **5** Și alta a
căzut pe un loc pietros, unde nu a avut pământ mult; și îndată a
răsărit, pentru că nu a avut adâncime a pământului; **6** Dar când
a răsărit soarele, a fost pârlită; și pentru că nu a avut rădăcină s-
a uscat. **7** Și alta a căzut printre spini și spinii au crescut și au
înăbușit-o și nu a dat rod. **8** Și alta a căzut pe pământ bun și a
dat rod, crescând și înmulțindu-se; și a adus, una treizeci și
una șaizeci și una o sută. **9** Și le-a spus: Cel ce are urechi de
auzit, să audă. **10** Și când a fost singur, cei ce erau în jurul
lui cu cei doisprezece l-au întrebat despre parabolă. **11** Și le-
a spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterul împărăției lui
Dumnezeu; dar pentru cei de afară, toate acestea sunt făcute
în parabole; **12** Ca văzând, ei să vadă și să nu priceapă; și
auzind, să audă și să nu înțeleagă; ca nu cumva să se întoarcă
și păcatele lor să le fie iertate. **13** Și le-a spus: Nu pricepeți
această parabolă? Și cum veți cunoaște toate parabolele? **14**
Semănătorul seamănă cuvântul. **15** Și aceștia sunt cei de lângă
drum, unde cuvântul este semănat; dar după ce au auzit, vine
îndată Satan și ia cuvântul ce fusese semănat în inimile lor. **16**
Și la fel, aceștia sunt cei semănați pe locul pietros; care, după
ce au auzit cuvântul, îl primesc îndată cu veselie; **17** Și nu au

rădăcină în ei înșiși și țin doar un timp; după aceea, când se
ridică necaz sau persecuție din cauza cuvântului, îndată se
poticnesc. **18** Și aceștia sunt cei semănați printre spini, care aud
cuvântul, **19** Și îngrijorările acestei lumi și înșelătoria bogăților și
poftele altor lucruri, intrând, înăbușă cuvântul și cuvântul devine
neroditor. **(aiōn g165)** **20** Și aceștia sunt cei semănați pe pământ
bun, care aud cuvântul și îl primesc și aduc rod, unul treizeci,
unul șaizeci și unul o sută. **21** Și le-a spus: Este adusă o candelă
ca să fie pusă sub oboroc, sau sub pat? Și nu ca să fie pusă
pe sfeșnic? **22** Fiindcă nu este nimic ascuns care să nu fie
arătat; nici nu a fost nimic ținut în taină, decât ca să fie arătat pe
față. **23** Dacă are cineva urechi de auzit, să audă. **24** Și le-a
spus: Luați seama la ce auziți; cu ce măsură măsurați, vi se va
măsura; și vouă care auziți vi se va adăuga mult. **25** Fiindcă
oricui are, i se va da; și cel ce nu are, de la el se va lua și ce
are. **26** Și a spus: Așa este împărăția lui Dumnezeu, ca și cum
un om ar arunca sămânță în pământ; **27** Și ar dormi și s-ar trezi
noapte și zi și sămânța ar răsări și ar crește, el nu știe cum.
28 Fiindcă singur pământul aduce rod; întâi fir, apoi spic, apoi
grâu deplin în spic. **29** Dar când rodul este gata, îndată pune
secera în el, pentru că a venit secerișul. **30** Și a spus: Cu ce
vom asemăna împărăția lui Dumnezeu? Sau cu ce parabolă să
o comparăm? **31** Este ca un grăunte de muștar, care, când este
semănat în pământ, este mai mic decât toate semințele care
sunt în pământ; **32** Dar după ce este semănat, crește și se face
mai mare decât toate ierburile și își întinde ramuri mari; așa că
păsările cerului pot cuibări sub umbra lui. **33** Și cu multe astfel
de parabole le-a vorbit cuvântul, așa cum erau în stare să îl
audă. **34** Dar nu le-a vorbit fără parabolă; și când erau singuri, le

explica discipolilor săi toate lucrurile. **35** Și în aceeași zi, după
ce s-a făcut seară, el le-a spus: Să trecem de cealaltă parte. **36**
Și după ce au trimis mulțimea, l-au luat așa cum era în corabie.
Și erau cu el și alte corăbii mici. **37** Și s-a făcut o furtună mare
de vânt și valurile băteau în corabie, încât aceasta era aproape
să se umple. **38** Și el era la pupa corabiei, adormit pe o pernă; și
ei l-au trezit și i-au spus: Învățătorule, nu îți pasă că pierim? **39**
Și s-a ridicat și a mustrat vântul și a spus mării: Taci, liniștește-
te! Și vântul a încetat și s-a făcut o mare liniște. **40** Și le-a spus:
Pentru ce sunteți așa de fricoși? Cum de nu aveți credință? **41**
Și s-au înfricoșat foarte tare și au spus unii către alții: Ce fel de
om este acesta, că până și vântul și marea ascultă de el?

5 Și au ajuns de partea cealaltă a mării, în ținutul Gadarenilor.
2 Și când a ieșit din corabie, îndată l-a întâlnit un om ieșit din
morminte, cu un duh necurat, **3** Care își avea locuința printre
morminte; și nimeni nu îl putea lega, nici măcar cu lanțuri; **4**
Pentru că el fusese deseori legat cu cătușe și lanțuri și lanțurile
au fost rupte de către el și cătușele zdrobite în bucăți; și nimeni
nu a fost în stare să îl îmblânzească. **5** Și totdeauna, noapte și
zi, era în munți și în morminte, strigând și tăindu-se cu pietre. **6**
Dar când l-a văzut pe Isus de departe, a alergat și i s-a închinat,
7 Și a strigat cu voce tare și a spus: Ce am eu a face cu tine,
Isuse, Fiul Dumnezeului cel preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu,
să nu mă chinuiești; **8** Fiindcă îi spusese: Ieși din omul acesta,
duh necurat. **9** Și l-a întrebat: Care este numele tău? Iar el a
răspuns, zicând: Numele meu este Legiune, căci suntem mulți.
10 Și l-a implorat mult să nu îi trimită afară din ținut. **11** Și acolo,
aproape de munți, era o turmă mare de porci păscând. **12** Și toți
dracii l-au implorat, spunând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în

ei. **13** Și îndată Isus le-a dat voie să plece. Și duhurile necurate
au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe
râpă în mare (erau cam două mii) și s-au înecat în mare. **14**
Și cei ce pășteau porcii au fugit și au povestit în cetate și în
ținut. Iar oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat. **15** Și au
venit la Isus și l-au văzut pe cel ce fusese posedat de drac și
a avut legiunea, șezând și îmbrăcat și întreg la minte; și s-au
temut. **16** Și cei ce au văzut, le-au spus cum s-a întâmplat cu cel
ce fusese posedat de draci și despre porci. **17** Și au început
să îl roage să plece afară din ținuturile lor. **18** Și când el s-a
urcat în corabie, cel ce fusese posedat de drac l-a implorat să
fie cu el. **19** Totuși Isus nu l-a lăsat, ci i-a spus: Du-te acasă
la prietenii tăi și povestește-le ce lucruri mari a făcut Domnul
pentru tine și cum a avut milă de tine. **20** Iar el a plecat și a
început să vestească în Decapole ce lucruri mari a făcut Isus
pentru el; și toți se minunau. **21** Și după ce Isus a trecut din nou
de partea cealaltă, cu corabia, s-au adunat mulți oameni la el; și
el era lângă mare. **22** Și iată, a venit unul dintre conducătorii
sinagogii, pe nume Iair; și când l-a văzut, a căzut la picioarele
lui, **23** Și l-a implorat mult, spunând: Fetița mea zace pe moarte,
vino [te rog] și pune-ți mâinile pe ea, ca să fie vindecată; și
va trăi. **24** Și Isus s-a dus cu el; și mulți oameni îl urmau și îl
îmbulzeau. **25** Și o anume femeie, cu o scurgere de sânge de
doisprezece ani, **26** Și care suferise multe lucruri de la mulți
doctori și cheltuise tot ce avusese și nu se îmbunătățise nimic, ci
mai degrabă îi mergea mai rău, **27** Când a auzit despre Isus,
a venit în mulțime, în spatele lui și i-a atins haina. **28** Fiindcă
spunea: Dacă i-aș atinge hainele doar, voi fi sănătoasă. **29** Și
îndată, izvorul sângerării ei a secat; și a simțit în trupul ei că a

fost vindecată de acea boală. **30** Și Isus, cunoscând îndată în
el însuși că o putere a ieșit din el, s-a întors în mulțime și a
spus: Cine mi-a atins hainele? **31** Și discipolii lui i-au spus: Vezi
mulțimea îmbulzindu-te și spui: Cine m-a atins? **32** Iar el s-a
uitat de jur împrejur să o vadă pe cea care a făcut acest lucru.
33 Dar femeia, temându-se și tremurând, cunoscând ce s-a făcut
în ea, a venit și i s-a prosternat în fața lui și i-a spus tot adevărul.
34 Iar el i-a spus: Fiică, credința ta te-a făcut sănătoasă; mergi în
pace și fii vindecată de boala ta. **35** Pe când el încă vorbea, au
venit de la casa conducătorului sinagogii unii care spuneau:
Fiica ta este moartă; pentru ce îl mai tulburi pe Învățătorul? **36**
Dar îndată ce Isus a auzit cuvântul rostit, i-a zis conducătorului
sinagogii: Nu te teme, crede numai. **37** Și nu a lăsat pe niciunul
să îl însoțească, decât pe Petru și Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.
38 Și a venit la casa conducătorului sinagogii și a văzut tumultul
și pe cei ce plângeau și boceau mult. **39** Și după ce a intrat, le-a
spus: De ce faceți tumult și plângeți? Copila nu este moartă, ci
doarme. **40** Și au râs de el în batjocură. Dar după ce i-a scos pe
toți afară, el a luat pe tatăl și pe mama copilei și pe cei ce erau
cu el și a intrat acolo unde zăcea copila. **41** Și luând copila de
mână i-a spus: Talita cumi; care este tradus: Fetițo, îți spun,
ridică-te. **42** Și îndată fetița s-a sculat și a umblat, fiindcă avea
doisprezece ani. Iar ei erau înmărmuriți cu mare uimire. **43** Și le-
a poruncit cu strictețe ca nimeni să nu știe aceasta; și a poruncit
să îi fie dat ceva de mâncare.

6 Și a plecat de acolo și a venit în patria sa; și discipolii săi îl
urmează. **2** Și când a venit sabatul, a început să îi învețe în
sinagogă; și mulți, auzindu-l, erau înmărmuriți, spunând: De
unde are el acestea? Și ce înțelepciune îi este dată, încât și

fapte puternice ca acestea sunt făcute prin mâinile lui? **3** Nu
este acesta tâmplarul, fiul Mariei, fratele lui Iacov și al lui Iose și
al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt surorile lui aici cu noi?
Și se poticneau de el. **4** Dar Isus le-a spus: Un profet nu este
fără onoare decât în patria sa și printre rudele sale și în casa
lui. **5** Și nu a putut face acolo nicio lucrare puternică, decât că
și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. **6** Și s-a
minunat de necredința lor. Și străbătea satele din jur, învățându-
i. **7** Și a chemat pe cei doisprezece și a început să îi trimită
înainte, doi câte doi; și le-a dat putere peste duhurile necurate;
8 Și le-a poruncit să nu ia nimic pentru drum, decât doar un
toiag; nici traistă, nici pâine, nici bani în brâu; **9** Ci încălțați cu
sandale; și să nu îmbrace două haine. **10** Și le-a spus: În orice
loc ar fi să intrați într-o casă, acolo să rămâneți până plecați
din acel loc. **11** Și oricine nu vă va primi, nici nu vă va asculta,
când plecați de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre,
ca mărturie împotriva lor. Adevărat vă spun: Va fi mai ușor de
suportat pentru Sodoma și Gomora în ziua judecății decât pentru
acea cetate. **12** Și au plecat și au predicat ca oamenii să se
pocăiască. **13** Și au scos mulți draci și au uns cu untdelemn pe
mulți bolnavi și i-au vindecat. **14** Și împăratul Irod a auzit despre
el, (pentru că numele lui se răspândise) și a spus: Ioan Baptist a
înviat dintre morți și din această cauză se arată fapte puternice
în el. **15** Alții au spus: Este Ilie. Și alții au spus: Este un profet,
sau ca unul dintre profeți. **16** Dar când Irod a auzit, a spus: El
este Ioan, pe care eu l-am decapitat. El a înviat dintre morți.
17 Fiindcă Irod însuși a trimis și a prins pe Ioan și l-a legat în
închisoare din cauza Irodiadei, soția fratelui său Filip, pentru că
se căsătorise cu ea. **18** Fiindcă Ioan îi spusese lui Irod: Nu îți

este legiuit să o ai pe soția fratelui tău. **19** De aceea Irodiada îi
purta pică și voia să îl ucidă, dar nu a putut; **20** Fiindcă Irod se
temea de Ioan, știind că el era un bărbat drept și un sfânt și îl
ocrotea; și când îl auzea, făcea multe și îl asculta cu plăcere.
21 Și când a venit o zi potrivită, Irod, de ziua lui de naștere, a
făcut o masă mai marilor săi și marilor căpetenii și celor dintâi ai
Galileii; **22** Și când fiica acelei Irodiade a intrat și a dansat și a
plăcut lui Irod și celor ce ședeau la masă cu el, împăratul i-a
spus fetei: Cere-mi orice voiești și îți voi da. **23** Și i-a jurat: Orice
îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din împărăția mea. **24**
Iar ea a ieșit și i-a spus mamei ei: Ce să cer? Iar ea a spus:
Capul lui Ioan Baptist. **25** Și îndată a intrat cu grabă la împărat și
i-a cerut, spunând: Voiesc să îmi dai îndată, pe o tavă, capul lui
Ioan Baptist. **26** Și împăratul a fost foarte întristat; totuși, din
cauza jurământului și a celor care ședeau la masă cu el, nu
a voit să o respingă. **27** Și îndată împăratul a trimis un călău
și a poruncit să îi fie adus capul; și s-a dus și l-a decapitat în
închisoare, **28** Și i-a adus capul pe o tavă și l-a dat fetei; și fata
l-a dat mamei ei. **29** Și când au auzit discipolii lui, au venit și i-au
luat trupul mort și l-au pus într-un mormânt. **30** Și apostolii s-au
adunat la Isus și i-au spus toate lucrurile, deopotrivă cele făcute
și cele ce [i-]au învățat pe oameni. **31** Iar el le-a spus: Veniți voi
înșivă la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă un timp. Fiindcă
erau mulți venind și plecând și nu aveau timp nici să mănânce.
32 Și au plecat cu corabia într-un loc pustiu, deoparte. **33** Și
oamenii i-au văzut plecând și mulți l-au cunoscut și au alergat pe
jos până acolo, din toate cetățile și s-au dus înaintea lor și s-au
adunat la el. **34** Și Isus, când a ieșit, a văzut mulți oameni și i s-
a făcut milă de ei, pentru că erau ca [niște] oi fără păstor; și

a început să îi învețe multe lucruri. **35** Și când ziua era deja
trecută, discipolii săi au venit la el și au spus: Acesta este un
loc pustiu și ora este deja târzie. **36** Trimite-i ca să meargă în
împrejurimile ținutului și în sate și să își cumpere pâine, fiindcă
nu au nimic să mănânce. **37** Iar el a răspuns și le-a zis: Dați-le
voi să mănânce. Iar ei i-au spus: Să mergem și să cumpărăm
pâine de două sute de dinari și să le dăm să mănânce? **38** Iar el
le-a spus: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți. Și după ce s-au
lămurit, ei au spus: Cinci și doi pești. **39** Și le-a poruncit să îi
așeze pe toți în grupuri, pe iarba verde. **40** Și au șezut în rânduri
câte o sută și câte cincizeci. **41** Și după ce a luat cele cinci pâini
și cei doi pești, a privit în sus spre cer și a binecuvântat și a frânt
pâinile și le-a dat discipolilor săi să le pună înaintea lor; și cei
doi pești i-a împărțit printre toți. **42** Și au mâncat toți și s-au
săturat. **43** Și au ridicat douăsprezece coșuri pline de frânturi și
rămășițele de la pești. **44** Și cei ce au mâncat din pâini erau cam
cinci mii de bărbați. **45** Și îndată a constrâns pe discipolii săi să
intre în corabie și să meargă de cealaltă parte, înainte, spre
Betsaida, în timp ce el dădea drumul mulțimii. **46** Și după ce i-a
trimis, a plecat pe munte, să se roage. **47** Și când s-a făcut
seară, corabia era în mijlocul mării iar el singur pe uscat. **48** Și i-
a văzut chinuindu-se cu vâslirea fiindcă vântul era împotriva lor;
și cam pe la garda a patra a nopții a venit spre ei umblând pe
mare și ar fi voit să treacă pe lângă ei. **49** Dar când l-au văzut
umblând pe mare, au presupus că era un duh și au strigat; **50**
Fiindcă toți l-au văzut și au fost tulburați. Și îndată a vorbit cu ei
și le-a spus: Îndrăzniți; eu sunt, nu vă temeți! **51** Și s-a urcat la
ei în corabie și vântul a încetat; și au fost uimiți peste măsură
în ei înșiși și se minunau. **52** Fiindcă nu pricepeau miracolul

pâinilor, fiindcă inima lor era împietrită. **53** Și după ce au trecut
dincolo, au venit în ținutul Ghenezaretului și au tras la țărm.
54 Și după ce au ieșit din corabie, îndată l-au cunoscut, **55** Și
alergau prin toată acea regiune de jur împrejur și începeau să îi
aducă pe paturi pe cei bolnavi, acolo unde auzeau că este el.
56 Și oriunde intra în sate, sau cetăți, sau ținuturi, puneau pe
bolnavi în străzi și îl implorau ca ei măcar să îi atingă marginea
hainei; și câți l-au atins au fost făcuți sănătoși.

7 Atunci s-au adunat la el fariseii și anumiți scribi care au
venit din Ierusalim. **2** Și când au văzut pe unii din discipolii
lui mâncând pâine cu mâinile spurcate, adică nespălate, îi
învinovățeau. **3** Fiindcă fariseii și toți iudeii, dacă nu se spală
des pe mâini, nu mănâncă, ținând tradiția bătrânilor. **4** Și când
vin de la piață, dacă nu se îmbăiază, nu mănâncă. Și sunt
multe alte lucruri, pe care le-au primit să le țină, precum este:
îmbăierea paharelor și a oalelor și a vaselor de aramă și a
meselor. **5** Atunci fariseii și scribii l-au întrebat: De ce nu umblă
discipolii tăi conform tradiției bătrânilor, ci mănâncă pâine cu
mâinile nespălate? **6** El a răspuns și le-a zis: Bine a profețit
Isaia despre voi, fățarnicilor, așa cum este scris: Acest popor mă
onorează cu buzele lor, dar inima lor este departe de mine. **7**
Dar în zadar mi se închină, învățându-[i] pe oameni ca doctrine
poruncile oamenilor. **8** Fiindcă lăsând deoparte porunca lui
Dumnezeu, țineți tradiția oamenilor, precum îmbăierea oalelor și
a paharelor; și faceți multe alte lucruri asemănătoare. **9** Și le-a
spus: Prea bine respingeți porunca lui Dumnezeu, ca să țineți
propria voastră tradiție. **10** Fiindcă Moise a spus: Onorează pe
tatăl tău și pe mama ta; și: Cel ce blestemă pe tată sau mamă,
de moarte să moară; **11** Dar voi spuneți: Dacă un om va spune

tatălui sau mamei sale: Este corban, altfel spus, orice ți-ar fi de
folos de la mine este un dar; va fi liber, **12** Și nu îl mai lăsați
să facă ceva pentru tatăl său sau mama sa; **13** Făcând fără
efect cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră, pe care ați dat-
o; și faceți multe alte lucruri asemănătoare. **14** Și după ce a
chemat pe toți oamenii, le-a spus: Dați-mi fiecare ascultare și
înțelegeți; **15** Nu este nimic din afara unui om, care intrând în el
îl poate spurca, ci lucrurile care ies din el, acelea sunt cele ce
spurcă pe om. **16** Dacă are cineva urechi de auzit, să audă. **17**
Și când a intrat în casă, ieșind din mulțime, discipolii săi l-au
întrebat despre parabolă. **18** Iar el le-a spus: Așa de nepricepuți
sunteți și voi? Nu pricepeți că orice intră în om din afară, nu îl
poate spurca; **19** Pentru că nu intră în inima lui, ci în pântece și
iese în hazna, curățind toate mâncărurile? **20** Și a spus: Ce
iese din om, aceea spurcă pe om. **21** Fiindcă dinăuntru, din
inima oamenilor, ies gânduri rele, adultere, curvii, ucideri, **22**
Hoții, lăcomii, stricăciuni, înșelăciune, desfrânare, un ochi rău,
blasfemie, mândrie, nebunie; **23** Toate aceste rele ies dinăuntru
și îl spurcă pe om. **24** Și de acolo s-a sculat și s-a dus între
ținuturile Tirului și ale Sidonului și a intrat într-o casă și dorea
ca nimeni să nu știe; dar nu a putut fi ascuns. **25** Fiindcă o
femeie, a cărei fetiță avea un duh necurat, a auzit despre el și a
venit și a căzut la picioarele lui; **26** Femeia era grecoaică, de
națiune siro-feniciană; și l-a implorat să scoată dracul din fiica
ei. **27** Dar Isus i-a spus: Lasă întâi copiii să se sature; fiindcă
nu este potrivit să iei pâinea copiilor și să o arunci la căței. **28**
Iar ea a răspuns și i-a zis: Da, Doamne, totuși și cățeii de sub
masă mănâncă din firimiturile copiilor. **29** Și el i-a spus: Pentru
acest cuvânt, du-te; dracul a ieșit din fiica ta. **30** Și când a ajuns

acasă, a găsit dracul plecat și pe fiica ei întinsă pe pat. **31** Și din
nou, plecând din ținuturile Tirului și Sidonului, a venit la marea
Galileii, prin mijlocul ținuturilor Decapolei. **32** Și ei i-au adus
pe unul care era surd și avea un impediment în vorbire; și l-au
implorat să își pună mâna pe el. **33** Și l-a luat deoparte afară din
mulțime și și-a pus degetele în urechile lui și a scuipat și i-a
atins limba, **34** Și privind în sus spre cer, a oftat și i-a spus:
Effata, care înseamnă, Deschide-te. **35** Și îndată urechile i-au
fost deschise și frâul limbii sale a fost dezlegat și vorbea clar. **36**
Și le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cât le poruncea
mai mult, cu atât mai mult proclamau aceasta. **37** Și erau peste
măsură de înmărmuriți, spunând: Toate le-a făcut bine; face
deopotrivă pe surzi să audă și pe muți să vorbească.

8 În acele zile mulțimea fiind foarte mare și neavând nimic să
mănânce, Isus i-a chemat pe discipolii săi și le-a spus: **2** Mi-e
milă de mulțime, pentru că sunt acum de trei zile cu mine și nu
au ce să mănânce; **3** Și dacă le dau drumul la casele lor postind,
vor cădea de oboseală pe drum; fiindcă unii dintre ei au venit de
departe. **4** Și discipolii lui i-au răspuns: De unde poate cineva să
sature pe aceștia cu pâine, aici, în pustie? **5** Iar el i-a întrebat:
Câte pâini aveți? Iar ei au spus: Șapte. **6** Și a poruncit mulțimii
să șadă pe pământ; și a luat cele șapte pâini, a adus mulțumiri,
a frânt și a dat discipolilor săi să le pună înainte; și le-au pus
înaintea oamenilor. **7** Și aveau câțiva peștișori; și binecuvântând
a poruncit să îi pună și pe aceștia înainte. **8** Așa că au mâncat
și s-au săturat; și au ridicat din frânturile care au rămas, șapte
coșuri. **9** Și cei ce mâncaseră au fost în jur de patru mii; și le-a
dat drumul. **10** Și îndată a intrat într-o corabie cu discipolii săi și
a venit în părțile Dalmanutei. **11** Și fariseii au venit și au început

să îi pună întrebări, căutând de la el un semn din cer, ispitindu-l.
12 Și a oftat adânc în duhul său și a spus: De ce caută generația
aceasta un semn? Adevărat vă spun: Un semn nu va fi dat
acestei generații. **13** Și lăsându-i, a intrat din nou în corabie și a
plecat de partea cealaltă. **14** Și discipolii uitaseră să ia pâini și
nici nu aveau cu ei în corabie mai mult de o pâine. **15** Și le-a
poruncit, spunând: Fiți atenți, păziți-vă de dospeala fariseilor și
de dospeala lui Irod. **16** Și discutau între ei, spunând: A spus
așa pentru că nu avem pâini. **17** Și Isus știind aceasta, le-a
spus: De ce discutați că nu aveți pâini? Încă nu pricepeți, nici nu
înțelegeți? Vă împietriți încă inima? **18** Având ochi, nu vedeți? Și
având urechi, nu auziți? Și nu vă amintiți? **19** Când am frânt cele
cinci pâini pentru cei cinci mii, câte coșuri pline de frânturi ați
ridicat? Ei i-au spus: Douăsprezece. **20** Și când, am frânt cele
șapte pentru patru mii, câte coșuri pline de frânturi ați ridicat? Și
au spus: Șapte. **21** Și le-a spus: Cum de nu înțelegeți? **22** Și a
venit la Betsaida; și i-au adus un orb și l-au implorat să îl atingă.
23 Și luând mâna orbului, l-a condus afară din sat; și scuipând
pe ochii lui și punându-și mâinile peste el, l-a întrebat dacă vede
ceva. **24** Și privind în sus, a zis: Văd oameni precum pomii,
umblând. **25** După aceea și-a pus din nou mâinile pe ochii lui
și l-a făcut să privească în sus; și a fost refăcut și vedea clar
pe fiecare om. **26** Și l-a trimis acasă, spunând: Nici nu intra în
sat, nici nu spune nimănui în sat. **27** Și Isus și discipolii săi au
ieșit în satele din Cezareea Filippi; și pe drum i-a întrebat pe
discipolii lui, spunându-le: Cine spun oamenii că sunt eu? **28** Și
au răspuns: Ioan Baptist, iar alții: Ilie; și alții: Unul dintre profeți.
29 Iar el le-a spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Și Petru
răspunzând i-a zis: Tu ești Cristosul. **30** Și le-a poruncit să nu

spună nimănui despre el. **31** Și a început să îi învețe, că Fiul
omului trebuie să sufere multe lucruri și să fie respins de bătrâni
și de preoții de seamă și scribi și să fie ucis și după trei zile să
învie. **32** Și vorbea pe față acel cuvânt. Și Petru l-a luat deoparte
și a început să îl mustre. **33** Dar el, întorcându-se și privind la
discipolii săi, l-a mustrat pe Petru, spunând: Du-te înapoia mea,
Satan. Pentru că nu gândești lucrurile lui Dumnezeu, ci lucrurile
oamenilor. **34** Și chemând la el mulțimea, împreună cu discipolii
săi, le-a spus: Oricine voiește să vină după mine, să se dezică
de el însuși și să își ridice crucea și să mă urmeze. **35** Fiindcă
oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își
va pierde viața pentru mine și pentru evanghelie, acela și-o va
salva. **36** Fiindcă la ce îi va folosi unui om, dacă va câștiga
lumea întreagă, și își va pierde propriul suflet? **37** Sau ce va da
un om în schimb pentru sufletul său? **38** De aceea oricine se
va rușina de mine și de cuvintele mele în această generație
adulteră și păcătoasă, de acela și Fiul omului se va rușina când
va veni în gloria Tatălui său cu îngerii sfinți.

9 Și le-a spus: Adevărat vă spun că: Sunt unii dintre cei ce
stau în picioare aici, care nicidecum nu vor gusta din moartea,
până ce nu vor fi văzut împărăția lui Dumnezeu venind cu
putere. **2** Și după șase zile, Isus ia pe Petru și pe Iacov și pe
Ioan și îi conduce sus pe un munte înalt, singuri, la o parte;
și a fost transfigurat înaintea lor. **3** Și hainele sale au devenit
strălucitoare, peste măsură de albe, ca zăpada; așa cum niciun
înălbitor de pe pământ nu le poate înălbi. **4** Și li s-au arătat
Ilie cu Moise; și vorbeau cu Isus. **5** Și Petru a răspuns și i-a
zis lui Isus: Învățătorule, este bine pentru noi să fim aici; și să
facem trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise

și unul pentru Ilie. **6** Fiindcă nu știa ce să spună; fiindcă erau
foarte înspăimântați. **7** Și s-a făcut un nor care i-a umbrit; și o
voce a venit din nor, spunând: Acesta este Fiul meu preaiubit:
Ascultați-l! **8** Și dintr-o dată, când s-au uitat de jur împrejur, nu
au mai văzut pe nimeni, decât numai pe Isus cu ei. **9** Și pe când
coborau ei de pe munte, le-a poruncit să nu spună nimănui ce
lucruri au văzut, până ce Fiul omului va fi înviat dintre morți. **10**
Și au ținut în ei acel cuvânt, întrebându-se unul pe altul ce ar
însemna învierea dintre morți. **11** Și l-au întrebat, spunând: De
ce spun scribii că Ilie trebuie să vină întâi? **12** Iar el, răspunzând,
le-a zis: Ilie, într-adevăr, venind întâi, restaurează toate lucrurile;
și după cum este scris despre Fiul omului, că trebuie să sufere
multe și să fie disprețuit. **13** Dar vă spun că: Ilie a și venit și i-au
făcut orice au voit, așa cum este scris despre el. **14** Și când a
venit la discipoli, a văzut o mulțime mare împrejurul lor și pe
scribi întrebându-se cu ei. **15** Și îndată toți oamenii, când l-au
văzut, au fost foarte uimiți, și alergând la el, îl salutau. **16** Și i-a
întrebat pe scribi: Ce vă întrebați cu ei? **17** Și unul din mulțime a
răspuns și a zis: Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu, care
are un duh mut; **18** Și oriunde îl apucă, îl scutură puternic și face
spume și își scrâșnește dinții și rămâne vlăguit; și am vorbit cu
discipolii tăi ca să îl scoată; și ei nu au fost în stare. **19** El i-a
răspuns și a zis: O, generație fără credință, până când voi fi cu
voi? Până când vă voi răbda? Aduceți-l la mine. **20** Și l-au adus
la el. Și când l-a văzut, îndată duhul l-a scuturat puternic și el a
căzut la pământ și se zvârcolea făcând spume. **21** Și l-a întrebat
pe tatăl lui: De cât timp i se întâmplă aceasta? Iar el a spus:
Din copilărie. **22** Și deseori îl aruncă în foc și în ape, ca să îl
nimicească; dar dacă poți face ceva, ai milă de noi și ajută-ne.

23 Iar Isus i-a spus: Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile
celui ce crede. **24** Și îndată tatăl copilului a strigat și a spus cu
lacrimi: Cred, Doamne; ajută a mea necredință. **25** Când Isus a
văzut că mulțimea se aduna alergând, a mustrat duhul necurat,
spunându-i: Duhule mut și surd, eu îți poruncesc, ieși din el și nu
mai intra în el. **26** Și duhul a strigat și l-a scuturat puternic și a
ieșit din el; și era ca unul mort; încât mulți au spus: Este mort.
27 Dar Isus, luându-l de mână, l-a ridicat; iar el s-a sculat. **28** Și
după ce el a intrat în casă, discipolii săi l-au întrebat deoparte:
Noi de ce nu l-am putut scoate afară? **29** Iar el le-a spus: Acest
fel nu poate ieși afară prin nimic, decât prin rugăciune și postire.
30 Și au plecat de acolo și au trecut prin Galileea; și nu voia ca
cineva să știe. **31** Fiindcă învăța pe discipolii săi și le spunea:
Fiul omului este trădat în mâinile oamenilor iar ei îl vor ucide; și
după ce va fi fost ucis, a treia zi va învia. **32** Dar nu au înțeles
acea spusă și le-a fost teamă să îl întrebe. **33** Și a venit la
Capernaum și fiind în casă, i-a întrebat: Pentru ce v-ați contrazis
între voi pe drum? **34** Dar tăceau, fiindcă pe drum s-au contrazis
unii cu alții cine va fi cel mai mare. **35** Și a șezut și a chemat pe
cei doisprezece și le-a spus: Dacă cineva dorește să fie cel
dintâi, să fie cel de pe urmă între toți și servitor al tuturor. **36** Și a
luat un copilaș și l-a pus în mijlocul lor; și după ce l-a luat în
brațe, le-a spus: **37** Oricine va primi pe unul din acest fel de
copilași în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă
primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe cel ce m-a
trimis. **38** Și Ioan i-a răspuns, zicând: Învățătorule, noi am văzut
pe unul scoțând draci în numele tău și el nu ne urmează; și l-am
oprit, pentru că nu ne urmează. **39** Dar Isus a spus: Nu îl opriți,
fiindcă nu este niciun om care să facă un miracol în numele meu

[și] care îndată să mă poată vorbi de rău. **40** Fiindcă cine nu este
împotriva noastră, este de partea noastră. **41** Fiindcă oricine
vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru că
aparțineți lui Cristos, adevărat vă spun, nu își va pierde răsplata.
42 Și oricine va poticni pe unul dintre micuții care cred în mine,
este mai bine pentru el ca o piatră de moară să îi fie atârnată de
gât și să fie aruncat în mare. **43** Și dacă mâna ta te poticnește,
taie-o; este mai bine pentru tine să intri în viață ciung, decât să
ai două mâini și să mergi în iad, în focul ce niciodată nu se va
stinge, **(Geenna g1067)** **44** Unde viermele lor nu moare și focul nu
se stinge. **45** Și dacă piciorul tău te poticnește, taie-l; este mai
bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare
și să fii aruncat în iad, în focul ce niciodată nu se va stinge.
(Geenna g1067) **46** Unde viermele lor nu moare și focul nu se
stinge. **47** Și dacă ochiul tău te poticnește, scoate-l; este mai
bine pentru tine să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un ochi,
decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul iadului, **(Geenna
g1067)** **48** Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge. **49**
Căci fiecare va fi sărat cu foc și fiecare sacrificiu va fi sărat cu
sare. **50** Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde gustul, cu
ce o veți drege? Să aveți sare în voi înșivă și pace unii cu alții.

10 Și s-a sculat de acolo și a venit în ținuturile Iudeii prin partea
de dincolo a Iordanului: și din nou au mers mulțimi la el; și așa
cum era obișnuit, i-a învățat din nou. **2** Și fariseii au venit la el și
l-au întrebat, ispitindu-l: Este legiuit unui bărbat să divorțeze de
soția lui? **3** Iar el a răspuns și le-a zis: Ce v-a poruncit Moise? **4**
Și au spus: Moise a permis să scrie o carte de despărțire și
să divorțeze de ea. **5** Iar Isus a răspuns și le-a zis: Din cauza
împietririi inimii voastre v-a scris el acest precept. **6** Dar de la

începutul creației Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte
femeiască. **7** Din această cauză va lăsa un bărbat pe tatăl său și
pe mama sa și se va lipi de soția sa. **8** Și cei doi vor fi un singur
trup; așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. **9** De aceea ce a
unit Dumnezeu, omul să nu despartă. **10** Și în casă, discipolii lui
l-au întrebat din nou despre același lucru. **11** Iar el le-a spus:
Oricine va divorța de soția lui și se va căsători cu alta, comite
adulter împotriva ei. **12** Și dacă o femeie va divorța de soțul ei
și va fi căsătorită cu altul, ea comite adulter. **13** Și i-au adus
copilași ca să îi atingă, dar discipolii i-au mustrat pe aceia care îi
aduceau. **14** Iar Isus, văzând, s-a supărat foarte mult și le-a
spus: Lăsați copilașii să vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora
ca ei este împărăția lui Dumnezeu. **15** Adevărat vă spun: Oricine
nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu
va intra în ea. **16** Și luându-i în brațe, și-a pus mâinile peste ei
și i-a binecuvântat. **17** Și după ce a ieșit la drum, a venit unul
alergând și a îngenuncheat înaintea lui și l-a întrebat: Bunule
Învățător, ce să fac ca să moștenesc viață eternă? **(aiōnios g166)**
18 Iar Isus i-a spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este
bun decât unul, adică, Dumnezeu. **19** Poruncile le cunoști: Să
nu comiți adulter, Să nu ucizi, Să nu furi, Să nu aduci mărturie
falsă, Să nu înșeli, Să onorezi pe tatăl tău și pe mama ta. **20** Iar
el a răspuns și i-a zis: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din
tinerețea mea. **21** Atunci Isus, privindu-l, l-a iubit și i-a spus: Un
lucru îți lipsește; du-te, vinde orice ai și dă săracilor și vei avea
tezaur în cer; și ridicând crucea, vino și urmează-mă. **22** Iar el
s-a întristat la acel cuvânt și a plecat mâhnit, pentru că avea
multe averi. **23** Și Isus uitându-se împrejur, le-a spus discipolilor
săi: Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au

bogății. **24** Și discipolii au fost înmărmuriți la cuvintele lui. Iar
Isus răspunde din nou și le zice: Copii, cât de greu este pentru
cei ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu. **25**
Este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decât
să intre un om bogat în împărăția lui Dumnezeu. **26** Și au fost
înmărmuriți peste măsură, spunând între ei: Atunci cine poate
fi salvat? **27** Și Isus uitându-se la ei, spune: La oameni este
imposibil, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt
posibile. **28** Atunci Petru a început să îi spună: Iată, noi am lăsat
toate și te-am urmat. **29** Iar Isus a răspuns și a zis: Adevărat vă
spun: Nu este niciun om care a lăsat casă, sau frați, sau surori,
sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau pământuri, din
cauza mea și a evangheliei, **30** Și [care] să nu primească cumva
însutit acum în acest timp, case și frați și surori și mame și copii
și pământuri, cu persecuții; și în lumea ce vine, viață eternă.
(aiōn g165, aiōnios g166) **31** Dar mulți care sunt cei dintâi vor fi cei
de pe urmă și cei de pe urmă vor fi cei dintâi. **32** Și erau pe
cale, urcându-se la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor; și
erau uimiți; și pe când îl urmau, le era teamă. Și i-a strâns din
nou pe cei doisprezece și a început să le spună ce lucruri i se
vor întâmpla, **33** Spunând: Iată, ne urcăm la Ierusalim; și Fiul
omului va fi predat marilor preoți și scribilor; și îl vor condamna
la moarte și îl vor preda neamurilor. **34** Și îl vor batjocori și îl vor
biciui și îl vor scuipa și îl vor ucide; și a treia zi va învia. **35** Și
Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, vin la el, spunând: Învățătorule,
voim ca să ne faci ce vom cere. **36** Iar el le-a spus: Ce voiți să
vă fac? **37** Iar ei i-au spus: Dă-ne ca să ședem unul la dreapta
ta și celălalt la stânga ta, în gloria ta. **38** Dar Isus le-a spus: Nu
știți ce cereți. Puteți bea paharul pe care îl beau eu? Și să fiți

botezați cu botezul cu care sunt botezat eu? **39** Iar ei i-au spus:
Putem. Iar Isus le-a spus: Într-adevăr veți bea paharul pe care îl
beau eu; și cu botezul cu care sunt botezat eu, veți fi botezați;
40 Dar a ședea la dreapta și la stânga mea nu este al meu a da;
ci va fi dat celor pentru care a fost pregătit. **41** Și după ce au
auzit cei zece, au început să se supere foarte mult pe Iacov și
Ioan. **42** Dar Isus, chemându-i, le spune: Știți că toți cei socotiți
că domnesc peste neamuri exercită domnie asupra lor; și mai
marii lor exercită autoritate asupra lor. **43** Dar între voi nu va fi
așa; ci oricine voiește să devină mare printre voi, va fi servitorul
vostru. **44** Și oricine dintre voi voiește să devină primul, va fi rob
tuturor. **45** Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci
ca să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare pentru
mulți. **46** Și au venit la Ierihon; și pe când ieșea el din Ierihon cu
discipolii săi și cu o mare mulțime, Bartimeu orbul, fiul lui Timeu,
ședea lângă drumul mare cerșind. **47** Și auzind că era Isus din
Nazaret, a început să strige și spunea: Isuse, Fiul lui David, ai
milă de mine. **48** Și mulți îi porunceau să tacă; dar el striga și
mai mult: Fiul lui David, ai milă de mine. **49** Și Isus oprindu-
se a poruncit să fie chemat. Și au chemat pe orb, spunându-
i: Îndrăznește, ridică-te, el te cheamă. **50** Și el, aruncându-și
haina, s-a sculat și a venit la Isus. **51** Și Isus, răspunzând, îi
zice: Ce voiești să îți fac? Iar orbul i-a spus: Doamne, să primesc
vedere. **52** Și Isus i-a spus: Du-te; credința ta te-a făcut sănătos.
Și îndată și-a primit vederea și l-a urmat pe Isus pe cale.

11 Și când au ajuns aproape de Ierusalim, înspre Betfaghe
și Betania, la muntele Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre
discipolii săi, **2** Și le-a spus: Duceți-vă în satul dinaintea voastră;
și îndată ce veți fi intrat în el veți găsi un măgăruș legat, pe care

nu a șezut nimeni niciodată; dezlegați-l și aduceți-l. **3** Și dacă vă
spune cineva: De ce faceți aceasta? Spuneți că Domnul are
nevoie de el; și îndată îl va trimite aici. **4** Și s-au dus și au găsit
măgărușul legat afară, lângă ușă, în locul unde se întâlnesc
două drumuri; și l-au dezlegat. **5** Și unii dintre cei ce stăteau în
picioare acolo le-au spus: Ce faceți dezlegând măgărușul? **6** Iar
ei le-au spus așa cum le poruncise Isus; și i-au lăsat să plece. **7**
Și au adus măgărușul la Isus și și-au aruncat hainele pe el;
iar el a șezut pe el. **8** Și mulți își așterneau hainele pe cale; și
alții tăiau ramuri din copaci și le așterneau pe cale. **9** Și cei
ce mergeau înainte și cei ce veneau după, strigau, spunând:
Osana! Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului, **10**
Binecuvântată fie împărăția tatălui nostru David, care vine în
numele Domnului. Osana în cele preaînalte! **11** Și Isus a intrat în
Ierusalim și în templu; și după ce a privit toate lucrurile de jur
împrejur, fiind ora serii, a ieșit înspre Betania cu cei doisprezece.
12 Și a doua zi, când veneau din Betania, a flămânzit; **13** Și
văzând de departe un smochin care avea frunze, a venit să
vadă dacă cumva găsește ceva pe el; și când a ajuns la el, nu a
găsit nimic decât frunze; fiindcă nu era timpul smochinelor. **14**
Și Isus, luând cuvântul, i-a zis smochinului: De acum înainte,
nimeni să nu mănânce niciodată fructe din tine. Și discipolii lui
au auzit. **(aiōn g165)** **15** Și au venit la Ierusalim; și Isus a intrat
în templu și a început să arunce afară pe cei ce vindeau și
cumpărau în templu; și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani
și scaunele celor ce vindeau porumbei; **16** Și nu lăsa ca cineva
să poarte vreun vas prin templu. **17** Și i-a învățat, spunându-
le: Nu este scris: Casa mea va fi numită de toate națiunile,
casa rugăciunii? Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.

18 Și scribii și preoții de seamă au auzit și au căutat cum să îl
nimicească; fiindcă se temeau de el, pentru că toată mulțimea
era înmărmurită de doctrina lui. **19** Și când s-a făcut seară a ieșit
din cetate. **20** Și dimineața, pe când treceau, au văzut smochinul
uscat din rădăcini. **21** Și Petru, amintindu-și, i-a spus: Rabi,
iată, smochinul pe care l-ai blestemat este uscat. **22** Iar Isus,
răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu! **23** Fiindcă
adevărat vă spun că oricine va spune acestui munte: Ridică-te și
aruncă-te în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede
că acele lucruri pe care le spune se vor face, el va avea orice
spune. **24** De aceea vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să
credeți că veți primi și veți avea. **25** Și când stați în picioare
rugându-vă, iertați dacă aveți ceva împotriva oricui; pentru ca și
Tatăl vostru care este în cer să vă ierte fărădelegile voastre. **26**
Dar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu va
ierta fărădelegile voastre. **27** Și au venit din nou la Ierusalim;
și pe când se plimba el prin templu, au venit la el preoții de
seamă și scribii și bătrânii, **28** Și i-au spus: Cu ce autoritate faci
acestea? Și cine ți-a dat această autoritate să faci acestea? **29**
Iar Isus a răspuns și le-a zis: Vă voi întreba și eu un lucru și
răspundeți-mi și vă voi spune cu ce autoritate fac acestea. **30**
Botezul lui Ioan era din cer, sau de la oameni? Răspundeți-
mi. **31** Și discutau între ei, spunând: Dacă spunem: Din cer; va
spune: Atunci de ce nu l-ați crezut? **32** Dar dacă spunem: De la
oameni; se temeau de popor, fiindcă toți oamenii îl considerau
pe Ioan, că era, într-adevăr, profet. **33** Și au răspuns și i-au zis
lui Isus: Nu putem spune. Și Isus, răspunzând, le zice: Nici eu
nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

12 Și a început să le vorbească în parabole. Un anumit om a
sădit o vie și a pus o îngrăditură împrejur și a săpat un teasc și a
zidit un turn și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară
îndepărtată. **2** Și la timpul cuvenit a trimis un rob la viticultori, ca
să primească de la viticultori din rodul viei. **3** Și ei l-au prins și l-
au bătut și l-au trimis fără nimic. **4** Și el, din nou, a trimis alt rob
la ei; iar ei au aruncat cu pietre în el și l-au rănit la cap și l-au
trimis ocărât. **5** Și din nou a trimis pe un altul; și pe acela l-au
ucis; și pe mulți alții: pe unii bătându-i și pe alții ucigându-i. **6** De
aceea mai având un singur fiu, pe preaiubitul său, l-a trimis și pe
el la ei în cele din urmă, spunând: Îl vor respecta pe fiul meu. **7**
Dar acei viticultori au spus între ei: Acesta este moștenitorul;
veniți să îl ucidem și moștenirea va fi a noastră. **8** Iar ei l-au
luat și l-au ucis și l-au scos afară din vie. **9** Ce va face așadar
domnul viei? Va veni și va nimici pe viticultori și va da via altora.
10 Și nu ați citit această scriptură? Piatra pe care au respins-o
zidarii, aceasta a devenit capul colțului temeliei; **11** DOMNUL
a făcut aceasta; și este minunat în ochii noștri. **12** Și căutau
să pună mâna pe el, dar se temeau de popor; fiindcă știau că
spusese parabola împotriva lor; și l-au lăsat și s-au dus. **13** Și au
trimis la el pe unii dintre farisei și dintre irodieni, să îl prindă în
cuvinte. **14** Și când au venit, i-au spus: Învățătorule, știm că
ești adevărat și nu îți pasă de nimeni; fiindcă nu te uiți la fața
oamenilor, ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr: Este legiuit a
da taxă Cezarului, sau nu? **15** Să dăm, sau să nu dăm? Dar el,
cunoscând fățărnicia lor, le-a spus: De ce mă ispitiți? Aduceți-mi
un dinar, ca să îl văd. **16** Și l-au adus. Iar el le-a spus: Al cui
este acest chip și inscripție? Iar ei i-au spus: Al Cezarului. **17** Și
Isus, răspunzând, le-a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului și

lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Și s-au minunat de el. **18**
Atunci saducheii, care spun că nu este înviere, au venit la el și l-
au întrebat, spunând: **19** Învățătorule, Moise ne-a scris că: Dacă
fratele unui bărbat moare și își lasă soția și nu lasă copii, fratele
lui să ia pe soția lui și să ridice sămânță fratelui său. **20** Așadar
au fost șapte frați; și primul a luat o soție, și, murind, nu a lăsat
sămânță. **21** Și al doilea a luat-o și a murit și nici el nu a lăsat
sămânță; și la fel al treilea. **22** Și cei șapte au luat-o și nu au
lăsat sămânță. La urma tuturor a murit și femeia. **23** La înviere
așadar, când vor învia, căruia dintre ei îi va fi ea soție? Fiindcă
toți cei șapte au avut-o de soție. **24** Și Isus, răspunzând, le-a zis:
Nu de aceea vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți nici scripturile,
nici puterea lui Dumnezeu? **25** Fiindcă atunci când vor învia
dintre morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; ci sunt
ca îngerii care sunt în cer. **26** Iar despre cei morți, că învie; nu
ați citit în cartea lui Moise, cum în rug i-a vorbit Dumnezeu?
Spunând: Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac
și Dumnezeul lui Iacob? **27** El nu este Dumnezeul celor morți,
ci Dumnezeul celor vii; voi de aceea vă rătăciți mult. **28** Și
unul dintre scribi a venit, și auzindu-i discutând, și pricepând
că le răspunsese bine, l-a întrebat: Care este prima poruncă,
dintre toate? **29** Și Isus i-a răspuns: Prima dintre toate poruncile
este: Ascultă, Israel; Domnul Dumnezeul nostru este un [singur]
Domn; **30** Și să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima
ta și cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta și cu toată tăria ta;
aceasta este prima poruncă. **31** Și a doua este asemănătoare,
adică aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.
Nu este altă poruncă mai mare decât acestea. **32** Și scribul i-a
spus: Bine, Învățătorule, ai spus adevărul, pentru că este un

singur Dumnezeu și nu este altul decât el; **33** Și a-l iubi cu toată
inima și cu toată înțelegerea și cu tot sufletul și cu toată tăria și
a-l iubi pe aproapele său ca pe sine însuși, este mai mult decât
toate ofrandele arse în întregime și sacrificiile. **34** Și când Isus a
văzut că el a răspuns cu pricepere, i-a spus: Nu ești departe de
împărăția lui Dumnezeu. Și după aceea nimeni nu a mai cutezat
să îl întrebe. **35** Și, în timp ce îi învăța în templu, Isus a răspuns
și a zis: Cum spun scribii că Cristos este Fiul lui David? **36**
Fiindcă însuși David a spus prin Duhul Sfânt: DOMNUL a spus
Domnului meu: Șezi la dreapta mea, până îi fac pe dușmanii tăi
sprijinul piciorului tău. **37** De aceea, însuși David îl numește
Domn; și de unde este el fiul lui? Și oamenii de rând îl ascultau
cu plăcere. **38** Și le-a spus în doctrina lui: Păziți-vă de scribii
cărora le place să umble cu robe lungi și le plac saluturile în
piețe, **39** Și scaunele din față în sinagogi și locurile de onoare la
ospețe; **40** Care devorează casele văduvelor și de ochii lumii fac
rugăciuni lungi; aceștia vor primi mai mare damnare. **41** Și Isus
ședea în fața vistieriei și privea cum oamenii aruncau bani în
vistierie; și mulți bogați aruncau mult. **42** Și a venit o anumită
văduvă săracă și a aruncat doi cadranți care fac un bănuț. **43** Și
a chemat pe discipolii săi și le-a spus: Adevărat vă spun că:
Această văduvă săracă a aruncat mai mult decât au aruncat toți
în vistierie; **44** Fiindcă ei toți au aruncat din abundența lor; dar
ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce a avut, tot avutul ei.

13 Și pe când ieșea el din templu, unul dintre discipolii săi
i-a spus: Învățătorule, iată, ce pietre și ce clădiri! **2** Și Isus,
răspunzând, i-a zis: Vezi aceste mari clădiri? Nu va fi lăsată
nicidecum piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată. **3** Și pe când
ședea el pe muntele Măslinilor, înaintea templului, Petru și Iacov

și Ioan și Andrei, l-au întrebat deoparte: **4** Spune-ne, când vor fi
acestea? Și ce semn va fi când toate acestea vor fi împlinite? **5**
Și Isus, răspunzându-le, a început să spună: Luați seama să
nu vă înșele cineva; **6** Fiindcă mulți vor veni în numele meu,
spunând: Eu sunt Cristos; și pe mulți vor înșela. **7** Și când veți
auzi de războaie și zvonuri de războaie, nu fiți tulburați, fiindcă
acestea trebuie să se întâmple; dar nu este încă sfârșitul. **8**
Fiindcă se va ridica națiune contra națiune și împărăție contra
împărăție; și vor fi cutremure de pământ în diferite locuri și vor fi
foamete și tulburări; acestea sunt începuturile durerilor. **9** Dar
luați seama la voi înșivă; fiindcă vă vor preda consiliilor; și veți fi
bătuți în sinagogi; și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și a
împăraților din cauza mea, pentru mărturie împotriva lor. **10** Și
evanghelia trebuie întâi să fie predicată printre toate națiunile.
11 Dar când vă vor duce și vă vor preda, nu vă îngrijorați dinainte
ce veți spune, nici nu premeditați; ci tot ce vă va fi dat în acea
oră, aceea să vorbiți; fiindcă nu voi sunteți cei care vorbiți, ci
Duhul Sfânt. **12** Și frate va trăda pe frate la moarte și tatăl pe fiu;
și copii se vor ridica împotriva părinților și vor face ca ei să fie
uciși. **13** Și veți fi urâți de toți din cauza numelui meu, dar cel ce
va îndura până la sfârșit, acela va fi salvat. **14** Dar când veți
vedea urâciunea pustiirii, spusă prin Daniel, profetul, stând în
picioare unde nu ar trebui (cine citește să înțeleagă), atunci cei
din Iudeea să fugă în munți. **15** Și cel de pe acoperiș să nu
coboare în casă, nici să nu intre să ia vreun lucru din casa lui;
16 Și cel de pe câmp să nu se întoarcă să își ia haina. **17** Dar vai
celor însărcinate și celor ce alăptează în acele zile! **18** Și rugați-
vă ca nu cumva fuga voastră să fie iarna. **19** Fiindcă în acele
zile va fi necaz, așa cum nu a fost de la începutul creației, pe

care Dumnezeu a creat-o până în acest timp, nici nu va mai fi
niciodată. **20** Și dacă Domnul nu ar fi scurtat acele zile, nicio
carne nu ar fi salvată; dar din cauza celor aleși, pe care i-a ales,
a scurtat zilele. **21** Și atunci, dacă cineva vă va spune: Iată,
Cristos este aici; sau: Iată, este acolo; nu credeți. **22** Fiindcă se
vor ridica Cristoși falși și profeți falși și vor arăta semne și minuni,
ca să amăgească, dacă ar fi posibil, chiar pe cei aleși. **23** Dar
luați bine seama; iată, v-am spus dinainte toate lucrurile. **24** Dar
în acele zile, după acel necaz, soarele se va întuneca și luna nu
își va da lumina ei. **25** Și stelele din cer vor cădea și puterile din
cer vor fi clătinate. **26** Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind
în nori cu mare putere și glorie. **27** Și atunci își va trimite îngerii
și va strânge pe aleșii săi din cele patru vânturi, de la cele mai
îndepărtate părți ale pământului până la cele mai îndepărtate
părți ale cerului. **28** Acum învățați o parabolă a smochinului:
Când lăstarul lui este deja fraged și dă frunze, știți că vara este
aproape; **29** Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se,
știți că aceasta este aproape, la uși. **30** Adevărat vă spun că
nicidecum nu va trece această generație, până nu se vor face
toate acestea. **31** Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele
nicidecum nu vor trece. **32** Dar despre acea zi și oră nu știe
nimeni, nici îngerii care sunt în cer, nici Fiul, ci numai Tatăl. **33**
Luați bine seama, vegheați și rugați-vă; fiindcă nu știți când
este timpul. **34** Fiindcă Fiul omului este ca un om ce se află
într-o călătorie lungă, care și-a lăsat casa și a dat autoritate
robilor săi și fiecărui om lucrarea sa și a poruncit portarului să
vegheze. **35** De aceea vegheați; fiindcă nu știți când vine domnul
casei, seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului,

sau dimineața; **36** Ca nu cumva, venind pe neașteptate, să vă
găsească dormind. **37** Și ce vă spun, spun tuturor: Vegheați.

14 După două zile era sărbătoarea paștelui și a azimelor; și
preoții de seamă și scribii căutau cum să îl prindă prin viclenie
să îl ucidă. **2** Dar spuneau: Nu în sărbătoare, ca nu cumva să
fie tulburare a poporului. **3** Și fiind el în Betania, în casa lui
Simon leprosul, pe când ședea el la masă, a venit o femeie
având un vas de alabastru cu ulei parfumat de mir de nard curat,
foarte prețios; și a spart vasul și a turnat mirul pe capul lui. **4** Și
erau unii supărați în ei înșiși și spuneau: Pentru ce s-a făcut
risipa aceasta de mir? **5** Fiindcă acesta s-ar fi putut vinde pe
mai mult de trei sute de dinari și s-ar fi dat banii la săraci. Și
cârteau împotriva ei. **6** Dar Isus a spus: Lăsați-o în pace; de ce
o tulburați? A lucrat o lucrare bună față de mine. **7** Fiindcă pe
săraci îi aveți totdeauna cu voi și oricând voiți, puteți să le faceți
bine; dar pe mine nu mă aveți totdeauna. **8** Ea a făcut ce a putut;
a venit dinainte ca să îmi ungă trupul pentru înmormântare. **9**
Adevărat vă spun: Oriunde va fi predicată această evanghelie,
prin întreaga lume și ce a făcut ea va fi spus, ca o amintire
despre ea. **10** Și Iuda Iscariot, unul dintre cei doisprezece, s-a
dus la preoții de seamă să li-l trădeze. **11** Și când au auzit, s-au
bucurat și au promis să îi dea bani. Și căuta cum să îl trădeze la
un moment potrivit. **12** Și în prima zi a azimelor, când înjunghiau
paștele, discipolii lui i-au spus: Unde voiești să mergem și
să pregătim ca să mănânci paștele? **13** Și a trimis doi dintre
discipolii săi și le-a spus: Mergeți în cetate și acolo veți întâlni un
om purtând un ulcior de apă; urmați-l. **14** Și oriunde va intra,
spuneți stăpânului casei: Învățătorul spune: Unde este camera
de oaspeți, unde voi mânca paștele cu discipolii mei? **15** Și el vă

va arăta o cameră mare de sus, așternută și pregătită; acolo să
pregătiți pentru noi. **16** Și discipolii lui s-au dus și au intrat în
cetate și au găsit așa cum le spusese; și au pregătit paștele. **17**
Și după ce s-a făcut seară, a venit cu cei doisprezece. **18** Și pe
când ședeau ei și mâncau, Isus a zis: Adevărat vă spun: Unul
dintre voi care mănâncă cu mine mă va trăda. **19** Și au început
să se întristeze și să îi spună unul câte unul: Sunt eu? Și altul:
Sunt eu? **20** Iar el a răspuns și le-a zis: Este unul dintre cei
doisprezece, care înmoaie cu mine în farfurie. **21** Într-adevăr,
Fiul omului se duce așa cum este scris despre el; dar vai acelui
om prin care Fiul omului este trădat! Bine ar fi fost pentru acel
om dacă el niciodată nu s-ar fi născut. **22** Și pe când mâncau ei,
Isus a luat pâine și a binecuvântat și a frânt-o și le-a dat și a
spus: Luați, mâncați; acesta este trupul meu. **23** Și a luat paharul
și după ce a adus mulțumiri, le-a dat; și toți au băut din el. **24** Și
le-a spus: Acesta este sângele meu, al noului testament, care
se varsă pentru mulți. **25** Adevărat vă spun: Nicidecum nu voi
mai bea din rodul viței, până în acea zi când îl voi bea nou în
împărăția lui Dumnezeu. **26** Și după ce au cântat un imn, au
ieșit înspre muntele Măslinilor. **27** Și Isus le-a spus: Voi toți vă
veți poticni din cauza mea în această noapte, pentru că este
scris: Voi bate păstorul și oile se vor împrăștia. **28** Dar după ce
eu voi fi înviat, voi merge înaintea voastră în Galileea. **29** Dar
Petru i-a spus: Chiar dacă toți se vor poticni, totuși eu nu. **30**
Iar Isus i-a zis: Adevărat îți spun că: Astăzi, chiar în această
noapte, înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de
trei ori. **31** Dar el vorbea mai vehement: Dacă ar trebui să mor
cu tine, nicidecum nu te voi nega. Și toți au spus la fel. **32** Și
au venit într-un loc al cărui nume era Ghetsimani; și le-a spus

discipolilor săi: Ședeți aici, în timp ce mă voi ruga. **33** Și a luat
cu el pe Petru și pe Iacov și pe Ioan; și a început să fie tulburat
amarnic și foarte mâhnit. **34** Și le-a spus: Sufletul meu este
foarte întristat, chiar de moarte; rămâneți aici și vegheați. **35** Și
s-a dus puțin mai înainte și a căzut la pământ și se ruga ca,
dacă ar fi posibil, timpul acesta să treacă de la el. **36** Și a spus:
Abba, Tată, toate îți sunt posibile; ia de la mine acest pahar; cu
toate acestea, nu ce voiesc eu, ci ce voiești tu. **37** Și a venit și i-
a găsit dormind și i-a spus lui Petru: Simone, dormi? Nu ai putut
veghea o oră? **38** Vegheați și rugați-vă, ca nu cumva să intrați
în ispită. Într-adevăr, duhul [este] plin de zel, dar carnea fără
putere. **39** Și din nou s-a dus deoparte și s-a rugat și a spus
aceleași cuvinte. **40** Și când s-a întors, i-a găsit din nou adormiți,
(fiindcă ochii le erau îngreunați) și nu știau ce să îi răspundă. **41**
Și a venit a treia oară și le-a spus: Dormiți de-acum și odihniți-
vă; este destul, a sosit timpul; iată, Fiul omului este trădat în
mâinile păcătoșilor. **42** Ridicați-vă, să mergem; iată, cel ce mă
trădează este aproape. **43** Și îndată, pe când el încă vorbea,
a venit Iuda, unul dintre cei doisprezece și împreună cu el o
mulțime mare cu săbii și bâte, de la preoții de seamă și scribi și
bătrâni. **44** Și cel ce îl trădase le dăduse un semn, spunând: Pe
oricare îl voi săruta, el este; prindeți-l și duceți-l în siguranță. **45**
Și venind, s-a apropiat îndată de el și a spus: Rabi, rabi; și l-a
sărutat. **46** Și și-au pus mâinile pe el și l-au prins. **47** Iar unul
dintre cei ce stăteau în picioare acolo a scos o sabie și a lovit pe
un rob al marelui preot și i-a tăiat urechea. **48** Și Isus a răspuns
și le-a zis: Ați ieșit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte, ca
să mă luați? **49** Zilnic am fost cu voi în templu învățându-vă
și nu m-ați prins; totuși, scripturile trebuie să fie împlinite. **50**

Și toți l-au părăsit și au fugit. **51** Și un anumit tânăr l-a urmat,
având o pânză de in aruncată peste goliciunea lui; și cei tineri
au pus mâna pe el; **52** Și a lăsat pânza de in și a fugit gol
de la ei. **53** Și l-au dus pe Isus la marele preot; și cu el s-au
adunat toți preoții de seamă și bătrânii și scribii. **54** Și Petru l-
a urmat de departe, până în curtea palatului marelui preot; și
ședea cu servitorii și se încălzea la foc. **55** Și preoții de seamă și
tot consiliul căutau mărturie împotriva lui Isus ca să îl ucidă; și
nu au găsit pe nimeni. **56** Fiindcă mulți aduceau mărturie falsă
împotriva lui, dar mărturiile lor nu se potriveau împreună. **57** Și
unii s-au sculat și au adus mărturie falsă împotriva lui, spunând:
58 Noi l-am auzit, spunând: Eu voi distruge acest templu făcut de
mâini și în trei zile voi construi altul făcut fără mâini. **59** Dar nici
așa mărturiile lor nu se potriveau. **60** Și marele preot s-a sculat
în picioare în mijloc și l-a întrebat pe Isus, spunând: Nu răspunzi
nimic? Ce mărturie aduc aceștia împotriva ta? **61** Dar el tăcea și
nu răspundea nimic. Din nou, marele preot l-a întrebat și i-a
spus: Ești tu Cristosul, Fiul Celui Binecuvântat? **62** Și Isus a
spus: Eu sunt. Și veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta
puterii și venind pe norii cerului. **63** Atunci marele preot și-a
sfâșiat hainele și a zis: Ce nevoie mai avem de alți martori? **64**
Ați auzit blasfemia; ce gândiți voi? Și toți l-au condamnat ca fiind
vinovat de moarte. **65** Și unii au început să îl scuipe și să îi
acopere fața și să îl bată cu pumnii și să îi spună: Profețește; și
servitorii îl loveau cu palmele mâinilor lor. **66** Și pe când Petru
era jos în curtea palatului, a venit una dintre servitoarele marelui
preot; **67** Și când l-a văzut pe Petru încălzindu-se, l-a privit și
a spus: Și tu ai fost cu Isus din Nazaret. **68** Dar el a negat,
spunând: Nu știu, nici nu înțeleg ce spui tu. Și a ieșit afară în

portic; și cocoșul a cântat. **69** Și din nou, o servitoare l-a văzut și
a început să le spună celor ce stăteau în picioare acolo: Acesta
este unul dintre ei. **70** Dar el a negat din nou. Și la puțin timp
după aceea, cei ce stăteau acolo în picioare i-au spus din nou
lui Petru: Într-adevăr, ești unul dintre ei; fiindcă ești galileean și
vorbirea ta este la fel. **71** Dar a început să blesteme și să jure:
Nu îl cunosc pe acest om despre care vorbiți. **72** Și cocoșul a
cântat a doua oară. Și Petru și-a amintit cuvântul care i l-a zis
Isus: Înainte de a cânta cocoșul de două ori, mă vei nega de trei
ori. Și gândindu-se la aceasta, a plâns.

15 Și îndată, dimineața, preoții de seamă au ținut sfat cu
bătrânii și cu scribii și cu întregul consiliu și l-au legat pe Isus și
l-au dus și l-au predat lui Pilat. **2** Și Pilat l-a întrebat: Ești tu
Împăratul iudeilor? Și, răspunzând, i-a zis: Tu spui. **3** Și preoții
de seamă l-au acuzat de multe lucruri; dar el nu a răspuns nimic.
4 Și Pilat l-a întrebat din nou, spunând: Nu răspunzi nimic? Iată,
câte lucruri aduc ei mărturie împotriva ta. **5** Dar Isus, tot nu a
răspuns nimic; așa că Pilat se minuna. **6** Și la acea sărbătoare
le elibera un prizonier, pe oricare îl doreau. **7** Și era unul numit
Baraba, legat cu cei care făcuseră insurecție cu el, care au
comis crimă în insurecția aceea. **8** Și mulțimea, strigând tare,
a început să îl implore să facă cum le-a făcut totdeauna. **9**
Dar Pilat le-a răspuns, zicând: Voiți să vă eliberez pe Împăratul
iudeilor? **10** Fiindcă știa că preoții de seamă îl predaseră din
cauza invidiei. **11** Dar preoții de seamă au întărâtat oamenii, ca
să le elibereze mai degrabă pe Baraba. **12** Și Pilat a răspuns din
nou și le-a zis: Ce voiți atunci să îi fac celui pe care îl numiți
Împăratul iudeilor? **13** Iar ei au strigat din nou: Crucifică-l! **14**
Atunci Pilat le-a spus: De ce, ce rău a făcut? Dar au strigat și

mai tare: Crucifică-l. **15** Și Pilat, voind să mulțumească poporul,
le-a eliberat pe Baraba și l-a predat pe Isus, după ce l-a biciuit,
să fie crucificat. **16** Și soldații l-au dus în sala numită Pretoriu și
au adunat întreaga ceată. **17** Și l-au îmbrăcat cu purpură și
au împletit o coroană din spini și i-au pus-o pe cap. **18** Și au
început să îl salute: Bucură-te, Împărat al iudeilor! **19** Și îl băteau
peste cap cu o trestie și îl scuipau; și, plecându-și genunchii, i
se închinau. **20** Și după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de
purpură și l-au îmbrăcat cu hainele lui; și l-au dus afară ca să îl
crucifice. **21** Și au constrâns pe unul Simon, un cirenean care
trecea pe acolo, venind de la câmp, tatăl lui Alexandru și Rufus,
ca să îi poarte crucea. **22** Și l-au adus la locul Golgota, care fiind
tradus este: Locul Căpățânii. **23** Și i-au dat să bea vin amestecat
cu smirnă, dar nu a primit. **24** Și după ce l-au crucificat, și-au
împărțit hainele lui, aruncând sorți peste ele, ce să ia fiecare. **25**
Și era ora a treia și l-au crucificat. **26** Și inscripția acuzației sale
a fost scrisă deasupra: ÎMPĂRATUL IUDEILOR. **27** Și cu el
au crucificat pe doi tâlhari; unul la dreapta și celălalt la stânga
lui. **28** Și s-a împlinit scriptura care spune: Și a fost numărat cu
călcătorii de lege. **29** Și cei ce treceau pe acolo îl defăimau,
clătinându-și capetele și spunând: Aha, tu care distrugi templul
și în trei zile îl zidești, **30** Salvează-te pe tine însuți și coboară
de pe cruce! **31** La fel și preoții de seamă, batjocorind, spuneau
între ei împreună cu scribii: Pe alții i-a salvat; pe sine însuși
nu se poate salva; **32** Să coboare acum de pe cruce Cristos,
Împăratul lui Israel, ca să vedem și să credem. Și cei care erau
crucificați cu el îl ocărau. **33** Și când a venit ora șase, s-a făcut
întuneric peste toată țara până la ora nouă. **34** Și la ora nouă
Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eloi, Eloi, lama sabactani?

Care fiind tradus este: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce
m-ai părăsit? **35** Și unii dintre cei ce stăteau acolo în picioare,
când au auzit, au spus: Iată, cheamă pe Ilie. **36** Și unul a alergat
și a umplut un burete cu oțet și l-a pus într-o trestie și i-a dat să
bea, spunând: Lăsați-l; să vedem dacă va veni Ilie să îl ia jos.
37 Și Isus a strigat cu voce tare și și-a dat duhul. **38** Și perdeaua
templului s-a rupt în două, de sus până jos. **39** Și centurionul
care stătea înaintea lui în picioare, văzând că astfel a strigat
și și-a dat duhul, a spus: Cu adevărat, acest om era Fiul lui
Dumnezeu. **40** Iar acolo erau și femei privind de departe, printre
care era Maria Magdalena și Maria, mama lui Iacov cel mic și
al lui Iose și Salome; **41** (Care de asemenea, când era el în
Galileea, îl urmau și îl serveau); și multe alte femei care s-au
urcat cu el la Ierusalim. **42** Și acum, făcându-se seară pentru
că era pregătirea, care este ziua dinaintea sabatului, **43** Iosif
din Arimateea, un consilier demn de cinste care aștepta și el
împărăția lui Dumnezeu, a venit și a intrat cutezător la Pilat și a
cerut trupul lui Isus. **44** Și Pilat s-a minunat că era deja mort; și
chemând centurionul, l-a întrebat dacă era mort de ceva timp.
45 Și când a aflat aceasta de la centurion, i-a dăruit lui Iosif
trupul. **46** Și a cumpărat in subțire și l-a luat jos și l-a înfășurat
în pânză de in și l-a pus într-un mormânt care era tăiat într-o
stâncă și a rostogolit o piatră peste ușa mormântului. **47** Și Maria
Magdalena și Maria, mama lui Iose, priveau unde era pus.

16 Și după ce a trecut sabatul, Maria Magdalena și Maria,
mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme, ca să vină
și să îl ungă. **2** Și foarte devreme în dimineața primei zile a
săptămânii, au venit la mormânt, la răsăritul soarelui. **3** Și
spuneau între ele: Cine ne va rostogoli deoparte piatra de la ușa

mormântului? **4** Și când s-au uitat, au văzut că piatra fusese
rostogolită deoparte; fiindcă era foarte mare. **5** Și intrând în
mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat cu o
robă lungă, albă; și s-au înspăimântat. **6** Iar el le-a spus: Nu vă
înspăimântați; voi căutați pe Isus din Nazaret, cel crucificat; el a
înviat, nu este aici; iată, locul unde l-au pus. **7** Dar mergeți,
spuneți discipolilor săi și lui Petru, că el merge înaintea voastră
în Galileea; acolo îl veți vedea, așa cum v-a spus. **8** Și au ieșit
repede și au fugit de la mormânt, pentru că au tremurat și au fost
uimite; și nu au spus nimănui nimic, fiindcă se temeau. **9 (note:
The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)**
Și după ce Isus a înviat devreme în prima zi a săptămânii, s-a
arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci. **10**
Ea s-a dus și le-a spus celor ce au fost cu el, pe când jeleau și
plângeau. **11** Iar ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea,
nu au crezut. **12** După aceea, s-a arătat într-un alt chip la doi
dintre ei, pe când umblau și mergeau la câmp. **13** Și s-au dus și
au spus celor rămași; dar nici pe ei nu i-au crezut. **14** La urmă,
s-a arătat celor unsprezece în timp ce ședeau la masă și le-a
reproșat necredința și împietrirea inimii, pentru că nu i-au crezut
pe cei ce l-au văzut după ce a înviat. **15** Și le-a spus: Mergeți în
toată lumea și predicați evanghelia la toată creatura. **16** Cel
ce crede și este botezat, va fi salvat; dar cel ce nu crede va
fi damnat. **17** Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: În
numele meu vor scoate draci; vor vorbi limbi noi; **18** Vor lua
șerpi; și dacă vor bea orice lucru ucigător, nicidecum nu îi va
vătăma; vor pune mâinile pe bolnavi și ei se vor însănătoși. **19**
Așa că, după ce Domnul le-a vorbit, a fost primit sus la cer și a
șezut la dreapta lui Dumnezeu. **20** Și ei au plecat și au predicat

pretutindeni, Domnul lucrând cu ei și confirmând cuvântul cu semne care îi urmau. Amin.

Luca

1 Întrucât mulți s-au angajat să pună în ordine o istorisire despre
acele lucruri care sunt pe deplin crezute printre noi, **2** Chiar așa
cum ni le-au încredințat cei care au fost de la început martori
oculari și servitori ai cuvântului, **3** Mi s-a părut bine și mie,
înțelegând toate cu acuratețe de la început, să ți le scriu în
ordine, preaalesule Teofil, **4** Ca să cunoști certitudinea lucrurilor
în care ai fost învățat. **5** A fost în zilele lui Irod, împăratul Iudeii,
un anumit preot numit Zaharia, din rândul lui Abia; și soția lui
era dintre fiicele lui Aaron, și numele ei era Elisabeta. **6** Și
amândoi erau drepți înaintea lui Dumnezeu, umblând ireproșabil
în toate poruncile și rânduielile Domnului. **7** Și ei nu aveau copil,
pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau mult înaintați în
vârstă. **8** Dar s-a întâmplat, pe când el împlinea serviciul de
preot înaintea lui Dumnezeu, la rândul grupului său, **9** Conform
obiceiului serviciului preoțesc, i-a venit rândul să ardă tămâie
când intra în templul Domnului. **10** Și toată mulțimea poporului
se ruga afară în timpul tămâierii. **11** Și i s-a arătat un înger al
Domnului, stând în picioare la dreapta altarului tămâierii. **12** Și
când Zaharia l-a văzut, s-a tulburat și frică a căzut peste el. **13**
Dar îngerul i-a spus: Nu te teme Zaharia; fiindcă rugăciunea ta
este ascultată; și soția ta Elisabeta îți va naște un fiu și îi vei
pune numele Ioan. **14** Și tu vei avea bucurie și veselie; și mulți
se vor bucura la nașterea lui. **15** Fiindcă va fi mare înaintea
Domnului și nicidecum nu va bea nici vin, nici băutură tare; și
va fi umplut cu Duhul Sfânt, chiar din pântecele mamei sale.
16 Și pe mulți dintre copiii lui Israel îi va întoarce la Domnul
Dumnezeul lor. **17** Și el va merge înaintea lui, în duhul și puterea
lui Ilie, să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători

la înțelepciunea celor drepți; să pregătească un popor înzestrat
pentru Domnul. **18** Și Zaharia i-a spus îngerului: Prin ce voi ști
aceasta? Fiindcă eu sunt bătrân și soția mea este mult înaintată
în anii ei. **19** Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt Gabriel,
care stau în picioare în prezența lui Dumnezeu; și sunt trimis să
vorbesc cu tine și să îți anunț aceste vești îmbucurătoare. **20** Și
iată, vei fi mut și nu vei fi în stare să vorbești, până în ziua când
se vor face acestea, pentru că nu crezi cuvintele mele, care vor
fi împlinite la timpul lor. **21** Și poporul îl aștepta pe Zaharia și
se mira că el întârzia atât în templu. **22** Și când a ieșit nu a
putut să vorbească cu ei; și au priceput că văzuse o viziune în
templu; fiindcă el le făcea semne și a rămas fără cuvinte. **23** Și
s-a întâmplat că, imediat ce s-au împlinit zilele serviciului său, s-
a dus acasă. **24** Iar după zilele acelea Elisabeta, soția lui, a
rămas însărcinată și s-a ascuns cinci luni, spunând: **25** Astfel s-
a purtat cu mine Domnul în zilele în care s-a uitat spre mine, ca
să îmi ia ocara dintre oameni. **26** Iar în luna a șasea, îngerul
Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea,
numită Nazaret, **27** La o fecioară logodită cu un bărbat al cărui
nume era Iosif, din casa lui David; și numele fecioarei era Maria.
28 Și îngerul a intrat la ea și a spus: Bucură-te, cea privilegiată:
Domnul este cu tine; binecuvântată ești tu între femei. **29** Iar
când l-a văzut, ea a fost tulburată de cuvintele lui și cugeta
ce fel de salutare ar fi aceasta. **30** Și îngerul i-a spus: Nu te
teme, Maria; fiindcă ai găsit favoare la Dumnezeu. **31** Și iată, vei
rămâne însărcinată în pântecele tău și vei naște un fiu și îi vei
pune numele Isus. **32** El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui
Preaînalt; și Domnul Dumnezeu îi va da tronul tatălui său David.
33 Și va domni peste casa lui Iacob pentru totdeauna; și cât

despre împărăția lui, ea nu va avea sfârșit. **(aiōn g165)** **34** Atunci
Maria i-a spus îngerului: Cum va fi aceasta, fiindcă eu nu știu de
bărbat? **35** Și îngerul a răspuns și i-a zis: Duhul Sfânt va veni
peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; de aceea și cel
sfânt care se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.
36 Și iată, Elisabeta, ruda ta, a rămas și ea însărcinată cu un fiu
la bătrânețea ei; și aceasta este a șasea lună pentru ea, care era
numită stearpă. **37** Căci la Dumnezeu nimic nu va fi imposibil.
38 Iar Maria a spus: Iată, roaba Domnului; fie-mi după cuvântul
tău. Și îngerul a plecat de la ea. **39** Iar Maria s-a sculat în acele
zile și a plecat cu grabă în ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda.
40 Și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. **41**
Și s-a întâmplat că, de cum a auzit Elisabeta salutul Mariei,
pruncul a săltat în pântecele ei; și Elisabeta a fost umplută cu
Duhul Sfânt; **42** Și a vorbit cu voce tare și a spus: Binecuvântată
ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău. **43**
Și de unde îmi este aceasta, ca mama Domnului meu să vină
la mine? **44** Căci iată, de cum a ajuns sunetul salutului tău la
urechile mele, pruncul a săltat în pântecele meu de bucurie.
45 Și binecuvântată este cea care a crezut, pentru că va fi o
împlinire a lucrurilor care i-au fost spuse din partea Domnului.
46 Și Maria a spus: Sufletul meu preamărește pe Domnul, **47** Și
duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Salvatorul meu. **48** Pentru
că a privit spre starea înjosită a roabei sale; căci, iată, de acum
încolo, toate generațiile mă vor numi binecuvântată, **49** Pentru
că cel puternic mi-a făcut lucruri mari; și sfânt este numele lui.
50 Și mila lui este peste cei ce se tem de el din generație în
generație. **51** A arătat putere cu brațul lui; a risipit pe cei mândri
în imaginația inimii lor. **52** A doborât pe cei puternici de pe

tronuri și a înălțat pe cei de rând. **53** A săturat pe cei flămânzi
cu bunătăți; și pe cei bogați i-a trimis fără nimic. **54** A ajutat
pe servitorul său Israel, în amintirea milei sale; **55** După cum
le-a vorbit părinților noștri, lui Avraam și seminței sale pentru
totdeauna. **(aiōn g165)** **56** Și Maria a rămas cu ea cam trei luni; și
s-a întors acasă. **57** Iar Elisabetei i s-a împlinit timpul să nască;
și a născut un fiu. **58** Și vecinii și rudele ei au auzit că Domnul
a arătat mare milă față de ea; și se bucurau cu ea. **59** Și s-a
întâmplat în a opta zi că au venit să circumcidă copilul; și l-
au numit Zaharia, după numele tatălui său. **60** Și mama lui a
răspuns și a zis: Nu, ci se va numi Ioan. **61** Și i-au spus: Nimeni
din rudeniile tale nu este numit așa. **62** Și făceau semne tatălui
său, [despre] cum ar voi să îl numească. **63** Și a cerut o tăbliță
de scris și a scris, spunând: Numele lui este Ioan. Și toți s-
au minunat. **64** Și gura lui a fost deschisă imediat și limba lui
dezlegată și a vorbit, lăudând pe Dumnezeu. **65** Și frică a venit
peste toți cei ce locuiau împrejurul lor; și toate aceste cuvinte
au fost vestite prin tot ținutul muntos al Iudeii. **66** Și toți cei
ce le-au auzit, le-au păstrat în inimile lor, spunând: Ce fel de
copil va fi acesta? Și mâna Domnului era cu el. **67** Și Zaharia,
tatăl lui, a fost umplut cu Duhul Sfânt și a profețit, spunând: **68**
Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel, pentru că a vizitat
și a răscumpărat pe poporul său, **69** Și ne-a ridicat un corn al
salvării în casa servitorului său, David, **70** Așa cum vorbise
prin gura sfinților săi profeți, care fuseseră de când lumea a
început; **(aiōn g165)** **71** Ca să fim salvați de dușmanii noștri și din
mâna tuturor celor ce ne urăsc; **72** Să înfăptuiască mila promisă
părinților noștri și să își amintească sfântul lui legământ; **73**
Jurământul pe care i l-a jurat tatălui nostru Avraam, **74** Că ne va

da, fiind noi scăpați din mâna dușmanilor noștri, să îi servim fără
frică, **75** În sfințenie și dreptate înaintea lui, toate zilele vieții
noastre. **76** Și tu copile, vei fi chemat profet al celui Preaînalt;
fiindcă vei merge înaintea feței Domnului, să pregătești căile
lui; **77** Să dai cunoștința salvării poporului său, prin iertarea
păcatelor lor, **78** Prin blânda milă a Dumnezeului nostru; prin
care răsăritul din înalt ne-a vizitat, **79** Să dea lumină celor ce
șed în întuneric și în umbra morții, să ne îndrepte picioarele pe
calea păcii. **80** Iar copilul a crescut și s-a întărit în duh și a fost
în pustiuri până în ziua arătării sale înaintea lui Israel.

2 Dar s-a întâmplat, în acele zile, că a ieșit un decret de la
Cezar Augustus ca toată lumea să fie impozitată. **2** (Această
impozitare s-a făcut prima dată când Quirinius era guvernator
al Siriei.) **3** Și toți se duceau pentru impozitare, fiecare în
propria lui cetate. **4** Iar Iosif s-a urcat și el din Galileea, din
cetatea Nazaret, în Iudeea, la cetatea lui David care se numește
Betleem; (pentru că era din casa și din genealogia lui David);
5 Pentru impozitare împreună cu Maria, soția lui logodită, ea
fiind înaintată în sarcină. **6** Și s-a întâmplat că, pe când erau
ei acolo, au fost împlinite zilele când trebuia să nască. **7** Și a
născut pe fiul ei întâiul născut și l-a înfășat în scutece și l-a pus
în iesle, pentru că nu era loc pentru ei în casa de oaspeți. **8**
Și în același ținut erau niște păstori care stăteau în câmp și
făceau de pază, noaptea, împrejurul turmei lor. **9** Și iată, îngerul
Domnului a venit peste ei și gloria Domnului a strălucit împrejurul
lor; iar ei s-au înfricoșat foarte tare. **10** Și îngerul le-a spus:
Nu vă temeți; căci, iată, vă aduc veștile bune ale marii bucurii
care va fi pentru tot poporul. **11** Pentru că în cetatea lui David vi
s-a născut astăzi un Salvator, care este Cristos Domnul. **12**

Și pentru voi acesta va fi semnul: veți găsi pruncul înfășat și
culcat în iesle. **13** Și dintr-odată a fost cu îngerul o mulțime de
oștire cerească, lăudând pe Dumnezeu și spunând: **14** Glorie lui
Dumnezeu în cele preaînalte și pace pe pământ, bunăvoință față
de oameni. **15** Și s-a întâmplat, pe când îngerii plecau de la ei în
cer, că păstorii au spus unii către alții: Să mergem acum până la
Betleem și să vedem acest lucru care s-a întâmplat, pe care
Domnul ni l-a făcut cunoscut. **16** Și au venit în grabă și au găsit
pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle. **17** Iar după ce l-au
văzut, au răspândit vorba ce li s-a zis despre acest copil. **18** Și
toți cei ce au auzit, s-au minunat despre cele ce le spuneau
păstorii. **19** Dar Maria păstra toate aceste lucruri și cugeta în
inima ei. **20** Și păstorii s-au întors, glorificând și lăudând pe
Dumnezeu pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, așa cum li
se spusese. **21** Și când s-au împlinit opt zile pentru circumcizia
copilului, i-au pus numele ISUS, care a fost dat de înger înainte
ca ea să fi rămas însărcinată cu el în pântece. **22** Și după ce s-
au împlinit zilele curățirii ei, conform legii lui Moise, l-au adus
la Ierusalim, ca să îl înfățișeze Domnului; **23** (Așa cum este
scris în legea Domnului: Fiecare parte bărbătească ce deschide
pântecele, va fi chemat sfânt pentru Domnul); **24** Și să ofere un
sacrificiu conform cu ce este spus în legea Domnului: O pereche
de turturele sau doi pui de porumbel. **25** Și, iată, era un om în
Ierusalim al cărui nume era Simeon; și acest om era drept și
pios, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste
el. **26** Și i-a fost revelat de Duhul Sfânt, că nu va vedea moartea
înainte să fi văzut pe Cristosul Domnului. **27** Și a venit prin Duhul
în templu; și când părinții au adus înăuntru pe copilul Isus, să
facă pentru el după obiceiul legii, **28** Atunci, el l-a luat în brațele

sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a spus: **29** Doamne,
acum îl lași pe robul tău să plece în pace, conform cuvântului
tău: **30** Pentru că ochii mei au văzut salvarea ta, **31** Pe care
ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, **32** O lumină să
lumineze neamurile și gloria poporului tău Israel. **33** Și Iosif și
mama lui s-au minunat de cele spuse despre el. **34** Și Simeon i-
a binecuvântat și i-a spus Mariei, mama lui: Iată, acest copil este
pus pentru prăbușirea și ridicarea multora în Israel; și să fie un
semn împotriva căruia se va vorbi; **35** (Da, o sabie va trece
chiar prin sufletul tău), ca să fie revelate gândurile din multe
inimi. **36** Și era Ana, o profetesă, fata lui Fanuel, din tribul lui
Așer; ea era foarte înaintată în vârstă și trăise cu un soț șapte
ani după fecioria ei; **37** Și ea fusese văduvă timp de aproape
optzeci și patru de ani, care nu se depărta de templu; ci servea
cu posturi și rugăciuni noapte și zi. **38** Și, venind ea în acel
moment, a adus mulțumiri la fel Domnului și a vorbit despre el
tuturor celor ce așteptau răscumpărarea în Ierusalim. **39** Și,
după ce au îndeplinit toate conform legii Domnului, s-au întors în
Galileea, în cetatea lor, Nazaret. **40** Iar copilul creștea și se
întărea în duh, umplut cu înțelepciune; și harul lui Dumnezeu era
peste el. **41** Și părinții lui se duceau la Ierusalim în fiecare an, la
sărbătoarea paștelui. **42** Și când el avea doisprezece ani, au
urcat la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii. **43** Și după ce au
împlinit zilele, pe când se întorceau ei, copilul Isus a rămas în
Ierusalim; și Iosif și mama lui nu au știut. **44** Iar ei, presupunând
că el este printre călători, au mers cale de o zi; și l-au căutat
printre rude și cunoscuți. **45** Și negăsindu-l, s-au întors înapoi la
Ierusalim, căutându-l. **46** Și s-a întâmplat, că după trei zile l-
au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, deopotrivă

ascultându-i și punându-le întrebări. **47** Și toți care îl auzeau,
erau înmărmuriți de înțelegerea și răspunsurile lui. **48** Și când l-
au văzut, au fost uimiți și mama lui i-a spus: Fiule, de ce te-
ai purtat astfel cu noi? Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat,
mâhnindu-ne. **49** Și le-a spus: Cum se face că m-ați căutat? Nu
știați că trebuie să fiu în cele ale Tatălui meu? **50** Și ei nu au
înțeles vorba pe care le-o spusese. **51** Și a coborât cu ei și
a venit la Nazaret și le era supus; dar mama lui păstra toate
aceste cuvinte în inima ei. **52** Și Isus creștea în înțelepciune și în
statură și în favoare față de Dumnezeu și de oameni.

3 Și în anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar,
Pontius Pilat fiind guvernator al Iudeii și Irod fiind tetrarh al
Galileii și Filip, fratele lui, tetrarh al Ituriei și al regiunii Trachonitis
și Lisanias, tetrarh al Abilenei, **2** Ana și Caiafa fiind înalții
preoți, cuvântul lui Dumnezeu a venit la Ioan, fiul lui Zaharia, în
pustie. **3** Și a venit în tot ținutul din jurul Iordanului, predicând
botezul pocăinței pentru iertarea păcatelor; **4** Așa cum este scris
în cartea cuvintelor lui Isaia, profetul, spunând: Vocea unuia
strigând în pustie: Pregătiți calea Domnului, faceți-i cărările
drepte. **5** Fiecare vale va fi umplută și fiecare munte și deal va fi
coborât; și cea strâmbă va fi îndreptată și căile colțuroase vor fi
netezite; **6** Și toată făptura va vedea salvarea lui Dumnezeu.
7 Atunci a spus mulțimilor care ieșeau să fie botezate de el:
Pui de vipere, cine v-a avertizat să fugiți de furia care vine? **8**
Faceți de aceea roade cuvenite de pocăință și nu începeți să
spuneți în voi înșivă: Avem ca tată pe Avraam; fiindcă vă spun
că Dumnezeu este în stare să ridice copii lui Avraam din aceste
pietre. **9** Iar acum, securea chiar este înfiptă la rădăcina pomilor;
de aceea fiecare pom care nu face rod bun este tăiat și aruncat

în foc. **10** Și mulțimea l-a întrebat, spunând: Atunci ce să facem?
11 El a răspuns și le-a zis: Cel ce are două haine, să împartă
celui ce nu are; și cel ce are mâncare, să facă la fel. **12** Atunci
au venit și [niște] vameși să fie botezați și i-au spus: Învățătorule,
ce să facem? **13** Și le-a spus: Să nu stoarceți mai mult decât vă
este rânduit. **14** Și soldații la fel îl întrebau, spunând: Și noi
ce să facem? Și le-a spus: Nu asupriți pe nimeni, nici să nu
acuzați pe nedrept; și să fiți mulțumiți cu plățile voastre. **15**
Și pe când poporul era în așteptare și toți cugetau în inimile
lor despre Ioan, dacă este sau nu este el Cristosul, **16** Ioan a
răspuns, zicând, tuturor: Eu într-adevăr vă botez cu apă; dar
vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt demn să îi
dezleg cureaua sandalelor; el vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu
foc. **17** A cărui furcă este în mâna lui și își va curăța în întregime
aria și va aduna grâul în grânarul său; dar pleava o va arde
cu foc de nestins. **18** Și predica poporului multe alte lucruri,
îndemnându-i. **19** Dar Irod, tetrarhul, fiind mustrat de el pentru
Irodiada, soția fratelui său Filip și pentru toate relele pe care Irod
le făcuse, **20** A mai adăugat peste toate și pe aceasta, că a
închis pe Ioan în închisoare. **21** Și, după ce toți oamenii au fost
botezați, s-a întâmplat că și Isus a fost botezat și rugându-se,
cerul a fost deschis; **22** Și Duhul Sfânt a coborât în chip trupesc
ca un porumbel peste el și o voce a venit din cer, spunând: Tu
ești Fiul meu preaiubit; în tine îmi găsesc toată plăcerea. **23**
Și Isus începuse a fi cam de treizeci de ani când și-a început
lucrarea, fiind (cum se presupunea) fiul lui Iosif, care era al lui
Eli, **24** Care era al lui Matat, care era al lui Levi, care era al lui
Melhi, care era al lui Iana, care era al lui Iosif, **25** Care era al lui
Matatia, care era al lui Amos, care era al lui Naum, care era al

lui Esli, care era al lui Nagai, **26** Care era al lui Maat, care era al
lui Matatia, care era al lui Semei, care era al lui Iosif, care era al
lui Iuda, **27** Care era al lui Ioanan, care era al lui Resa, care era
al lui Zorobabel, care era al lui Salatiel, care era al lui Neri, **28**
Care era al lui Melhi, care era al lui Adi, care era al lui Cosam,
care era al lui Elmodam, care era al lui Er, **29** Care era al lui
Iose, care era al lui Eliezer, care era al lui Iorim, care era al lui
Matat, care era al lui Levi, **30** Care era al lui Simeon, care era al
lui Iuda, care era al lui Iosif, care era al lui Ionan, care era al lui
Eliachim, **31** Care era al lui Melea, care era al lui Mena, care era
al lui Matata, care era al lui Natan, care era al lui David, **32** Care
era al lui Isai, care era al lui Obed, care era al lui Boaz, care
era al lui Salmon, care era al lui Naason, **33** Care era al lui
Aminadab, care era al lui Aram, care era al lui Esrom, care era al
lui Fares, care era al lui Iuda, **34** Care era al lui Iacob, care era
al lui Isaac, care era al lui Avraam, care era al lui Tara, care era
al lui Nahor, **35** Care era al lui Saruh, care era al lui Ragau, care
era al lui Falec, care era al lui Eber, care era al lui Sala, **36** Care
era al lui Cainan, care era al lui Arpacșad, care era al lui Sem,
care era al lui Noe, care era al lui Lameh, **37** Care era al lui
Matusala, care era al lui Enoh, care era al lui Iared, care era al
lui Maleleel, care era al lui Cainan, **38** Care era al lui Enos, care
era al lui Set, care era al lui Adam, care era al lui Dumnezeu.

4 Iar Isus, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la Iordan și a
fost dus de Duhul în pustie, **2** Fiind ispitit de diavolul timp de
patruzeci de zile. Și nu a mâncat nimic în zilele acelea; și după
ce s-au terminat, la urmă a flămânzit. **3** Și diavolul i-a spus:
Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește acestei pietre să se
facă pâine. **4** Și Isus i-a răspuns, zicând: Este scris că omul nu

va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu. **5**
Și diavolul, luându-l pe un munte înalt, i-a arătat toate împărățiile
pământului în timp de o clipă. **6** Și diavolul i-a spus: Îți voi da ție
toată această putere și gloria lor, pentru că îmi este dată; și o
dau oricui voiesc. **7** De aceea dacă mi te vei închina, toată va fi
a ta. **8** Și Isus a răspuns și i-a zis: Înapoia mea, Satan; fiindcă
este scris: Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai lui
servește-i. **9** Și l-a adus la Ierusalim și l-a așezat pe un turn al
templului și i-a spus: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos
de aici; **10** Fiindcă este scris: El va porunci îngerilor săi referitor
la tine, să te apere; **11** Și te vor purta pe mâini, ca nu cumva să
îți lovești piciorul de vreo piatră. **12** Și Isus, răspunzând, i-a zis:
S-a spus: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău. **13** Și după
ce diavolul a terminat toată ispitirea, a plecat de la el pentru un
timp. **14** Și Isus s-a întors în puterea Duhului în Galileea; și s-a
răspândit o faimă despre el prin toată regiunea dimprejur. **15** Și
el îi învăța în sinagogile lor, fiind glorificat de toți. **16** Și a venit în
Nazaret, unde fusese crescut; și așa cum era obiceiul lui, a intrat
în sinagogă în ziua de sabat și s-a sculat să citească, **17** Și i
s-a dat cartea profetului Isaia. Și după ce a deschis cartea, a
găsit locul unde era scris: **18** Duhul Domnului este asupra mea,
pentru că m-a uns să predic săracilor evanghelia; m-a trimis să
vindec pe cei cu inima zdrobită, să predic celor captivi eliberarea
și orbilor primirea vederii, să pun în libertate pe cei zdrobiți, **19**
Să predic anul de îndurare al Domnului. **20** Și a închis cartea și
a dat-o înapoi servitorului sinagogii și a șezut. Iar ochii tuturor
celor ce erau în sinagogă erau ațintiți asupra lui. **21** Și a început
să le spună: În această zi este împlinită această scriptură în
urechile voastre. **22** Și toți îi aduceau mărturie și se minunau de

cuvintele cu har care ieșeau din gura lui. Și spuneau: Nu este
acesta fiul lui Iosif? **23** Iar el le-a spus: Într-adevăr, îmi veți spune
acest proverb: Doctore, vindecă-te pe tine însuți; tot ce am auzit
că s-a făcut în Capernaum, fă și aici în patria ta. **24** Și a spus:
Adevărat vă spun: Niciun profet nu este acceptat în patria lui. **25**
Dar în adevăr vă spun, erau multe văduve în Israel în zilele lui
Ilie, când a fost închis cerul trei ani și șase luni, când a fost
foamete mare peste toată țara; **26** Dar la niciuna dintre ele nu a
fost trimis Ilie, decât în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.
27 Și erau mulți leproși în Israel în timpul lui Elisei, profetul; totuși
niciunul dintre ei nu a fost curățit, afară de Naaman, sirianul. **28**
Și toți cei din sinagogă, când au auzit acestea, au fost umpluți
de furie. **29** Și s-au sculat și l-au scos afară din cetate și l-au dus
până în sprânceana muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca
să îl arunce cu capul în jos. **30** Dar el, trecând prin mijlocul lor,
a plecat. **31** Și s-a coborât la Capernaum, o cetate a Galileii
și îi învăța în sabate. **32** Și erau înmărmuriți de doctrina lui,
deoarece cuvântul lui era cu putere. **33** Și în sinagogă era un
om care avea un duh al unui drac necurat și a strigat cu voce
tare, **34** Spunând: Lasă-ne; ce avem noi a face cu tine, Isuse
din Nazaret? Ai venit să ne nimicești? Te știu cine ești: Sfântul
lui Dumnezeu. **35** Și Isus l-a mustrat, spunând: Taci și ieși din
el. Și după ce dracul l-a trântit în mijloc, a ieșit din el și nu l-a
vătămat. **36** Și toți au fost uimiți și vorbeau între ei, spunând:
Ce cuvânt este acesta! Pentru că poruncește cu autoritate și
putere duhurilor necurate și ele ies afară. **37** Și faima despre el
s-a răspândit în fiecare loc din împrejurimi. **38** Iar el s-a sculat,
ieșind din sinagogă, și a intrat în casa lui Simon. Și soacra lui
Simon era cuprinsă de febră mare; și l-au implorat în legătură cu

ea. **39** Și s-a aplecat peste ea și a mustrat febra; și febra a
lăsat-o; iar ea s-a sculat imediat și le-a servit. **40** Și pe când
soarele apunea, toți cei ce aveau bolnavi atinși de diverse boli, îi
aduceau la el; iar el își punea mâinile pe fiecare dintre ei și îi
vindeca. **41** Și draci ieșeau de asemenea din mulți, strigând și
spunând: Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Iar el mustrându-i,
nu îi lăsa să vorbească, pentru că știau că el era Cristos. **42**
Iar când s-a făcut ziuă, a ieșit și s-a dus într-un loc pustiu; și
oamenii îl căutau și au ajuns la el și îl opreau, ca să nu plece
de la ei. **43** Dar le-a spus: Eu trebuie să predic împărăția lui
Dumnezeu și altor cetăți, pentru că de aceea sunt trimis. **44** Și
predica în sinagogile Galileii.

5 Și s-a întâmplat, pe când îl îmbulzeau oamenii ca să audă
cuvântul lui Dumnezeu, că el stătea în picioare lângă lacul
Ghenezaret, **2** Și a văzut două corăbii stând lângă lac; iar
pescarii ieșiseră din ele și [își] spălau plasele. **3** Și s-a urcat
într-una din corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat să o
depărteze puțin de țărm. Și a șezut și i-a învățat pe oameni
din corabie. **4** Iar după ce a încetat să vorbească, i-a spus lui
Simon: Depărteaz-o la adânc și coborâți-vă plasele pentru [a
prinde] o mulțime de pește. **5** Și Simon, răspunzând, i-a zis:
Stăpâne, toată noaptea ne-am ostenit și nu am prins nimic;
cu toate acestea, la cuvântul tău, voi coborî plasa. **6** Și după
ce au făcut aceasta, au prins o mare mulțime de pești; și li
se rupea plasa. **7** Și au făcut semn părtașilor lor care erau în
cealaltă corabie, să vină să îi ajute. Și au venit și au umplut
amândouă corăbiile, încât au început să se scufunde. **8** Când
Simon Petru a văzut, a căzut la genunchii lui Isus, spunând:
Pleacă de la mine, Doamne, fiindcă sunt un bărbat păcătos.

9 Fiindcă era înmărmurit el și toți cei care erau cu el, datorită
mulțimii de pești pe care îi prinseseră; **10** Și tot așa și Iacov și
Ioan, fiii lui Zebedei, care erau părtași cu Simon. Și Isus i-a spus
lui Simon: Nu te teme; de acum încolo vei prinde oameni. **11**
Și după ce au tras corăbiile pe uscat, lăsând totul, l-au urmat.
12 Și s-a întâmplat, când era el într-una din cetăți, că iată,
era acolo un bărbat plin de lepră; acesta, văzându-l pe Isus,
a căzut cu fața la pământ și l-a implorat, spunând: Doamne,
dacă voiești, mă poți curăți. **13** Și întinzând mâna, l-a atins,
spunând: Voiesc, fii curățit. Și îndată lepra s-a depărtat de la el.
14 Și el i-a poruncit să nu spună nimănui: Ci du-te și arată-te
preotului și oferă pentru curățirea ta după cum a poruncit Moise,
ca mărturie pentru ei. **15** Dar cu atât mai mult se răspândea
faimă despre el; și mulțimi mari se adunau să îl asculte și să fie
vindecate de către el de neputințele lor. **16** Iar el s-a retras în
pustie și s-a rugat. **17** Și s-a întâmplat într-una din zile, pe când
îi învăța el, că erau farisei și învățători ai legii, șezând acolo,
care veneau din fiecare sat al Galileii și Iudeii și din Ierusalim; și
puterea Domnului era prezentă pentru a-i vindeca. **18** Și iată,
niște bărbați au adus într-un pat un om paralitic; și căutau [cum]
să îl ducă înăuntru și să îl pună înaintea lui. **19** Și după ce nu
au găsit în ce fel să îl ducă înăuntru din cauza mulțimii, s-au
urcat pe acoperiș și l-au coborât cu patul printre țigle, în mijloc,
înaintea lui Isus. **20** Și când le-a văzut credința, i-a spus: Omule,
păcatele tale îți sunt iertate! **21** Și scribii și fariseii au început să
cugete, spunând: Cine este acesta care vorbește blasfemii?
Cine poate ierta păcatele, decât numai Dumnezeu? **22** Dar când
Isus le-a cunoscut gândurile a răspuns și le-a zis: Ce cugetați în
inimile voastre? **23** Ce este mai ușor a spune: Păcatele tale îți

sunt iertate; sau a spune: Ridică-te și umblă? **24** Dar ca să știți
că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, (a zis
paraliticului): Îți spun, ridică-te și ia-ți patul și du-te acasă. **25** Și
imediat s-a sculat în fața lor, a luat patul pe care zăcea și s-a
dus acasă, glorificând pe Dumnezeu. **26** Și toți au fost uimiți și
glorificau pe Dumnezeu și au fost umpluți de frică, spunând:
Astăzi am văzut lucruri neobișnuite. **27** Și după acestea a ieșit și
a văzut pe un vameș numit Levi, șezând la recepția vămii și i-a
spus: Urmează-mă. **28** Și el a abandonat totul și sculându-se, l-
a urmat. **29** Și Levi i-a făcut un ospăț mare în casa lui; și a fost
o mare mulțime de vameși și de alții care ședeau la masă cu
ei. **30** Dar scribii lor și fariseii cârteau împotriva discipolilor lui,
spunând: De ce mâncați și beți cu vameșii și păcătoșii? **31** Și
Isus, răspunzând, le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor,
ci bolnavii. **32** Nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe păcătoși
la pocăință. **33** Iar ei i-au spus: De ce discipolii lui Ioan postesc
des și fac rugăciuni și la fel cei ai fariseilor; dar ai tăi mănâncă și
beau? **34** Iar el le-a spus: Puteți face pe însoțitorii mirelui să
postească în timp ce mirele este cu ei? **35** Dar vor veni zilele
când mirele va fi luat de la ei și atunci vor posti în acele zile. **36**
Și le-a spus și o parabolă: Nimeni nu pune un petic dintr-o haină
nouă la una veche; altfel și cea nouă se rupe și peticul ce a fost
luat din cea nouă nu se potrivește cu cea veche. **37** Și nimeni
nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul nou va sparge
burdufurile și se va vărsa și burdufurile se vor distruge; **38** Ci
vinul nou trebuie pus în burdufuri noi și amândouă se păstrează.
39 Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu dorește imediat vin
nou; fiindcă spune: Cel vechi este mai bun.

6 Și s-a întâmplat în al doilea sabat după primul, că el trecea
prin lanuri; și discipolii lui smulgeau spice, le frecau în mâini și
mâncau. **2** Și unii dintre farisei le-au spus: De ce faceți ce nu
este legiuit să faceți în sabate? **3** Iar Isus, răspunzând, le-a zis:
Nu ați citit deloc aceasta, ce a făcut David când a flămânzit el și
cei ce erau cu el? **4** Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat
și a mâncat pâinile punerii înainte și a dat și celor ce erau cu el;
ceea ce nu este legiuit decât numai preoților să mănânce? **5**
Și le-a spus: Fiul omului este Domn și al sabatului. **6** Și s-a
întâmplat și în alt sabat, că a intrat în sinagogă și îi învăța; și
acolo era un om a cărui mână dreaptă era uscată. **7** Și scribii și
fariseii îl pândeau, dacă va vindeca în sabat; ca să găsească o
acuzație împotriva lui. **8** Dar el le știa gândurile și a spus omului
care avea mâna uscată: Ridică-te și stai în picioare în mijloc. Iar
el s-a sculat și a stat în picioare. **9** Atunci Isus le-a spus: Vă voi
întreba ceva. Este legiuit în sabate a face bine, ori a face rău? A
salva viața sau a o nimici? **10** Și, uitându-se împrejur peste ei
toți, a spus omului: Întinde-ți mâna. Iar el așa a făcut; și mâna lui
a fost refăcută complet, ca cealaltă. **11** Iar ei s-au umplut de
nebunie; și au vorbit îndeaproape unii cu alții ce să îi facă lui
Isus. **12** Și s-a întâmplat în zilele acelea, că el s-a dus pe un
munte să se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune
către Dumnezeu. **13** Și când s-a făcut ziuă, a chemat la el pe
discipolii săi; și dintre ei a ales doisprezece, pe care i-a numit și
apostoli; **14** Pe Simon (pe care l-a numit și Petru) și pe Andrei,
fratele lui; pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Bartolomeu; **15** Pe
Matei și pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu, și pe Simon, numit
Zelotes, **16** Pe Iuda, fratele lui Iacov; și pe Iuda Iscariot, care
era și trădătorul. **17** Și el a coborât cu ei și a stat în picioare în

câmp și mulțimea discipolilor lui și o mare mulțime de oameni
din toată Iudeea și din Ierusalim și de pe lângă țărmul Tirului și
al Sidonului, care au venit să îl audă și să fie vindecați de bolile
lor, **18** Și cei chinuiți de duhuri necurate și erau vindecați. **19** Și
toată mulțimea căuta să îl atingă, pentru că din el ieșea o putere
și îi vindeca pe toți. **20** Și el și-a ridicat ochii spre discipolii săi și
a spus: Binecuvântați sunteți voi, cei săraci, pentru că a voastră
este împărăția lui Dumnezeu. **21** Binecuvântați sunteți voi, care
flămânziți acum, pentru că veți fi săturați. Binecuvântați sunteți
voi, care plângeți acum, pentru că veți râde. **22** Binecuvântați
sunteți voi, când oamenii vă vor urî și când vă vor exclude și
vă vor ocărî și vor lepăda numele vostru ca rău, datorită Fiului
omului. **23** Bucurați-vă în acea zi și săltați de veselie; căci iată,
răsplata voastră este mare în cer; fiindcă tot așa au făcut părinții
lor cu profeții. **24** Dar vai vouă, care sunteți bogați! Pentru că v-
ați primit mângâierea. **25** Vai vouă, care sunteți sătui! Pentru că
veți flămânzi. Vai vouă, care râdeți acum! Pentru că veți jeli și
veți plânge. **26** Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine!
Fiindcă astfel au făcut părinții lor cu profeții falși. **27** Dar vă spun
vouă care ascultați: Iubiți pe dușmanii voștri, faceți bine celor ce
vă urăsc, **28** Binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă
pentru cei care vă folosesc cu dispreț. **29** Și celui ce te bate
peste obraz, oferă-i și pe celălalt; și celui ce îți ia haina nu îi
opri nici cămașa. **30** Și dă fiecăruia ce îți cere, și de la cel ce
îți ia bunurile tale nu cere înapoi. **31** Și cum doriți să vă facă
oamenii, faceți-le și voi la fel. **32** Și, dacă iubiți pe cei ce vă
iubesc, ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii iubesc pe
cei ce îi iubesc. **33** Și dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce
mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii fac la fel. **34** Și dacă

dați cu împrumut acelora de la care speraţi să primiţi înapoi,
ce mulțumire aveți voi? Fiindcă și păcătoșii dau cu împrumut
păcătoșilor, ca să primească înapoi cât au dat. **35** Totuși, iubiți
pe dușmanii voștri și faceți bine și împrumutați fără să sperați
nimic înapoi; și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii Celui
Preaînalt; fiindcă el este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi.
36 De aceea fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.
37 Nu judecați și nu veți fi judecați; nu condamnați și nu veți
fi condamnați; iertați și veți fi iertați; **38** Dați și vi se va da; o
măsură bună, îndesată și scuturată și vărsându-se pe deasupra,
oamenii vă vor turna în sân. Căci cu aceeași măsură cu care
măsurați, vi se va măsura înapoi. **39** Și le-a spus o parabolă:
Poate orbul să călăuzească pe orb? Nu vor cădea amândoi în
groapă? **40** Discipolul nu este mai presus de învățătorul lui; dar
fiecare discipol desăvârșit va fi ca învățătorul lui. **41** Și de ce
vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu iei în considerare bârna
din propriul tău ochi? **42** Sau cum poți spune fratelui tău: Frate,
lasă-mă să scot paiul care este în ochiul tău, pe când, tu însuți
nu vezi bârna care este în propriul tău ochi? Fățarnicule, scoate
întâi bârna din propriul tău ochi și atunci vei vedea clar să scoți
paiul care este în ochiul fratelui tău. **43** Fiindcă un pom bun nu
face rod stricat; niciun pom stricat nu face rod bun. **44** Fiindcă
fiecare pom este cunoscut după rodul lui. Fiindcă nu se strâng
smochine din spini, nici nu se adună struguri din mărăcini. **45** Un
om bun, din tezaurul bun al inimii lui, scoate ce este bun; și un
om rău, din tezaurul rău al inimii lui scoate ce este rău; fiindcă
din abundența inimii vorbește gura lui. **46** Dar de ce mă chemați:
Doamne, Doamne și nu faceți cele ce [vă] spun? **47** Oricine vine
la mine și aude cuvintele mele și le face, vă voi arăta cu cine se

aseamănă; **48** Este asemenea unui om care a zidit o casă și a
săpat adânc și a așezat temelia pe o stâncă; și când a venit
potopul, șuvoiul a bătut violent peste casa aceea și nu a putut
să o clatine, pentru că a fost fondată pe stâncă. **49** Dar cel ce
aude și nu face, este asemenea unui om care, fără temelie, a
zidit o casă pe pământ, împotriva căreia șuvoiul a bătut violent și
imediat a căzut; și ruina acelei case a fost mare.

7 Iar după ce a terminat toate cuvintele sale în auzul poporului,
a intrat în Capernaum. **2** Și robul unui anumit centurion, care îi
era drag acestuia, era bolnav și gata să moară. **3** Dar când a
auzit despre Isus, a trimis la el pe bătrânii iudeilor, implorându-l
să vină și să vindece pe robul lui. **4** Și când au venit la Isus, l-
au implorat insistent, spunând: Cel căruia i se va face aceasta
este demn; **5** Fiindcă iubește națiunea noastră și el ne-a zidit
o sinagogă. **6** Atunci Isus a plecat cu ei. Dar deja, pe când
el nu era departe de casă, centurionul a trimis la el prieteni,
spunându-i: Doamne, nu te mai tulbura; fiindcă nu sunt demn
ca să intri sub acoperișul meu; **7** De aceea nici pe mine nu
m-am considerat demn să vin la tine; dar spune un cuvânt și
servitorul meu va fi vindecat. **8** Fiindcă și eu sunt om pus sub
autoritate, având sub mine soldați și spun unuia: Du-te, și se
duce; și altuia: Vino, și vine; și robului meu: Fă aceasta, și face.
9 Când a auzit Isus acestea, s-a minunat de el și s-a întors și a
spus oamenilor care îl urmau: Vă spun, nu am găsit așa credință
mare nici chiar în Israel. **10** Și cei trimiși, întorcându-se acasă,
au găsit deplin sănătos pe robul care fusese bolnav. **11** Și s-a
întâmplat în ziua următoare, că a plecat într-o cetate numită
Nain; și mulți dintre discipolii lui l-au însoțit și mulți oameni. **12** Și
când s-a apropiat de poarta cetății, iată, un mort era dus afară,

singurul fiu al mamei lui, iar ea era văduvă; și o mare mulțime
din cetate era cu ea. **13** Și când Domnul a văzut-o, i s-a făcut
milă de ea și i-a spus: Nu plânge. **14** Și a venit și s-a atins de
targă; iar cei ce o cărau, s-au oprit. Iar el a spus: Tinere, îți
spun, ridică-te. **15** Și mortul s-a ridicat în șezut și a început să
vorbească. Iar el i l-a dat mamei lui. **16** Și a venit o frică peste
toți; și glorificau pe Dumnezeu, spunând: Un mare profet este
ridicat între noi; și: Dumnezeu a vizitat pe poporul său. **17** Și
acest cuvânt despre el s-a răspândit prin toată Iudeea și prin
toată regiunea. **18** Și discipolii lui Ioan l-au anunțat despre toate
acestea. **19** Și Ioan chemând pe doi dintre discipolii săi, i-a
trimis la Isus, spunând: Ești tu cel ce trebuie să vină, sau să
așteptăm pe altul? **20** Când bărbații au venit la el, au spus: Ioan
Baptist ne-a trimis la tine, spunând: Ești tu cel ce trebuie să
vină, sau să așteptăm pe altul? **21** Iar în acea oră, el a vindecat
pe mulți de boli și de răni și de duhuri rele; și multor orbi le-a
dăruit vedere. **22** Atunci Isus, răspunzând, le-a zis: Mergeți și
spuneți lui Ioan ce ați văzut și ați auzit; cum orbii văd din nou,
șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții sunt înviați
și săracilor li se predică evanghelia. **23** Și binecuvântat este
oricine nu se va poticni în mine. **24** Și după ce mesagerii lui Ioan
au plecat, a început să vorbească oamenilor despre Ioan: Ce
ați ieșit să vedeți în pustie? O trestie scuturată de vânt? **25**
Dar ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată,
cei îmbrăcați splendid și [cei] care trăiesc în lux sunt la curțile
împărătești. **26** Dar ce ați ieșit să vedeți? Un profet? Da, vă
spun, chiar mai mult decât un profet. **27** Acesta este cel despre
care este scris: Iată, eu trimit pe mesagerul meu înaintea feței
tale, care îți va pregăti calea înaintea ta. **28** Fiindcă vă spun:

Între cei născuți din femei, nu este profet mai mare decât Ioan
Baptist; dar cel mai mic în împărăția lui Dumnezeu, este mai
mare decât el. **29** Și toți oamenii care l-au auzit și vameșii au dat
dreptate lui Dumnezeu, fiind botezați cu botezul lui Ioan. **30**
Dar fariseii și învățătorii legii au respins sfatul lui Dumnezeu
împotriva lor, nefiind botezați de el. **31** Iar Domnul a spus: Atunci
cu ce voi asemăna oamenii din această generație? Și cu ce sunt
ei asemenea? **32** Sunt asemenea unor copii, șezând în piață
și strigând unii la alții și spunând: V-am cântat din fluier și nu
ați dansat; v-am cântat de jale și nu ați plâns. **33** Fiindcă Ioan
Baptist a venit, nici mâncând pâine, nici bând vin; și spuneți: Are
drac. **34** Fiul omului a venit mâncând și bând; și spuneți: Iată, un
om mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al
păcătoșilor. **35** Totuși înțelepciunea este justificată de toți copiii
ei. **36** Iar unul dintre farisei l-a rugat să mănânce cu el. Și a
intrat în casa fariseului și a șezut să mănânce. **37** Și iată, o
femeie din cetate, care era o păcătoasă, când a aflat că Isus a
șezut la masă în casa fariseului, a adus un vas de alabastru cu
mir, **38** Și a stat la picioarele lui, în spate, plângând și a început
să îi spele picioarele cu lacrimi și să le șteargă cu perii capului ei
și îi săruta picioarele și le ungea cu mir. **39** Și când fariseul care
îl invitase a văzut, își spunea în el însuși, zicând: Acesta, dacă
era profet, ar fi știut cine și ce fel de femeie este cea care îl
atinge; fiindcă este o păcătoasă. **40** Și Isus, răspunzând, i-a zis:
Simon, am să îți spun ceva. Și el a zis: Învățătorule, spune.
41 Era un anumit creditor care avea doi datornici; unul îi era
dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cincizeci. **42** Și când
nu au avut nimic cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-mi
dar, care dintre ei îl va iubi cel mai mult? **43** Simon a răspuns

și a zis: Presupun că acela căruia i-a iertat mai mult. Iar el i-
a spus: Drept ai judecat. **44** Și s-a întors spre femeie și i-a
spus lui Simon: Vezi tu această femeie? Am intrat în casa ta și
nu mi-ai dat apă pentru picioare; dar ea mi-a spălat picioarele
cu lacrimi și le-a șters cu perii capului ei. **45** Tu nu mi-ai dat
sărutare; dar această femeie, de când am intrat, nu a încetat să
îmi sărute picioarele. **46** Capul nu mi l-ai uns cu untdelemn; dar
această femeie mi-a uns picioarele cu mir. **47** De aceea îți spun:
Păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; fiindcă a iubit mult; dar
cui i se iartă puțin, iubește puțin. **48** Iar ei i-a spus: Păcatele tale
sunt iertate. **49** Și cei ce ședeau cu el la masă au început să
spună în ei înșiși: Cine este acesta care iartă chiar păcatele? **50**
Iar el i-a spus femeii: Credința ta te-a salvat; mergi în pace.

8 Și după aceea s-a întâmplat că el a mers prin fiecare cetate și
sat predicând și anunțând veștile îmbucurătoare ale împărăției
lui Dumnezeu; și cei doisprezece împreună cu el, **2** Și anumite
femei, care fuseseră vindecate de duhuri rele și de neputințe:
Maria, numită Magdalena, din care ieșiseră șapte draci, **3** Și
Ioana, soția lui Cuza, administratorul lui Irod și Susana și multe
altele, care îl serveau din averile lor. **4** Și după ce mulți oameni
s-au adunat și au venit la el din fiecare cetate, a vorbit printr-o
parabolă: **5** Un semănător a ieșit să semene sămânța sa; și pe
când semăna el, o parte a căzut pe lângă drum; și a fost călcată
în picioare și păsările cerului au mâncat-o. **6** Și alta a căzut pe o
stâncă; și imediat după ce a răsărit s-a uscat, pentru că îi lipsea
umezeală. **7** Și alta a căzut printre spini; și spinii au crescut
împreună cu ea și au înăbușit-o. **8** Și alta a căzut pe pământ
bun și a răsărit și a făcut rod însutit. Și după ce a spus acestea,
a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă. **9** Iar discipolii lui l-

au întrebat, spunând: Ce să fie această parabolă? **10** Iar el a
spus: Vouă vă este dat să cunoașteți misterele împărăției lui
Dumnezeu; dar celorlalți, în parabole; ca văzând să nu vadă și
auzind să nu înțeleagă. **11** Și parabola este aceasta: Sămânța
este cuvântul lui Dumnezeu. **12** Iar cele de lângă drum, sunt cei
ce aud; apoi vine diavolul și ia cuvântul din inimile lor, ca nu
cumva să creadă și să fie salvați. **13** Iar cele de pe stâncă, sunt
cei care când aud, primesc cu bucurie cuvântul; dar aceștia
nu au rădăcină, care cred pentru un timp și în timpul ispitei
se îndepărtează. **14** Iar cea care a căzut printre spini sunt cei
care, după ce au auzit, merg mai departe și sunt înăbușiți sub
îngrijorări și bogății și plăceri ale acestei vieți și nu aduc rod
la maturitate. **15** Dar cea în pământ bun sunt cei care într-o
inimă onestă și bună, auzind cuvântul, îl păzesc și aduc rod cu
răbdare. **16** Nimeni, după ce a aprins o candelă, nu o acoperă
cu un vas, sau o pune sub pat; ci o pune pe un sfeșnic ca
toți care intră să vadă lumina. **17** Fiindcă nimic nu este tainic
care să nu se scoată la iveală; nici ceva ascuns, care nu va fi
cunoscut și va veni pe față. **18** De aceea luați seama cum auziți;
fiindcă oricui are, i se va da; și oricui nu are, de la el se va lua
chiar și ce i se pare că are. **19** Atunci au venit spre el mama
și frații lui și nu puteau să ajungă la el din cauza mulțimii. **20**
Și i-a fost spus de cineva care a zis: Mama ta și frații tăi stau
afară în picioare, dorind să te vadă. **21** Dar el a răspuns și le-a
zis: Mama mea și frații mei sunt aceștia care aud cuvântul lui
Dumnezeu și îl împlinesc. **22** Și s-a întâmplat într-o anumită zi,
că el s-a îmbarcat într-o corabie cu discipolii săi; și le-a spus:
Să trecem de partea cealaltă a lacului. Și au ridicat ancora. **23**
Dar pe când navigau ei, el a adormit; și a coborât o furtună de

vânt pe lac; și au fost umpluți cu apă și erau în pericol. **24** Și
au venit la el și l-au trezit, spunând: Stăpâne, stăpâne, pierim.
Atunci s-a ridicat și a mustrat vântul și furia apei; și au încetat
și s-a făcut liniște. **25** Și le-a spus: Unde vă este credința? Și
înfricoșați, s-au minunat, spunând unii către alții: Ce fel de om
este acesta? Pentru că poruncește chiar vânturilor și apei și ele
ascultă de el. **26** Și au ajuns în ținutul gadarenilor, care este față
în față cu Galileea. **27** Și când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un
anumit bărbat, ieșit din cetate, care avea draci de mult timp și nu
purta haine, nici nu locuia în casă, ci în morminte. **28** Când l-a
văzut pe Isus, a strigat și a căzut jos înaintea lui și cu o voce
tare a spus: Ce am a face cu tine, Isuse, Fiul Dumnezeului cel
preaînalt? Te implor, nu mă chinui. **29** (Fiindcă poruncise duhului
necurat să iasă din om. Fiindcă deseori îl apucase; și a fost ținut
legat cu lanțuri și în cătușe; și smulgea legăturile și era dus de
drac în pustie.) **30** Iar Isus l-a întrebat, spunând: Care îți este
numele? Iar el a zis: Legiune, pentru că mulți draci intraseră în
el. **31** Și îl implorau să nu le poruncească să plece în adânc.
(Abyssos g12) **32** Iar acolo, era o turmă mare de porci, păscând
pe munte; și l-au implorat să le permită să intre în ei. Și le-a
permis. **33** Atunci dracii au ieșit din omul acela și au intrat în
porci; și turma s-a aruncat furios în jos pe râpă în lac și s-au
înecat. **34** Când cei ce îi păsteau au văzut ce se făcuse, au fugit
și au mers și au povestit în cetate și în ținut. **35** Atunci au ieșit
să vadă ce se făcuse; și au venit la Isus și au găsit pe omul din
care plecaseră dracii, șezând la picioarele lui Isus, îmbrăcat
și întreg la minte; și s-au temut. **36** Și cei ce văzuseră, le-au
povestit în ce mod fusese vindecat cel posedat de draci. **37**
Atunci toată mulțimea din ținutul gadarenilor, de jur împrejur, l-a

implorat să plece de la ei, pentru că fuseseră cuprinși de o mare
frică; și el s-a îmbarcat în corabie și s-a întors înapoi. **38** Iar
bărbatul din care ieșiseră dracii îl ruga să fie cu el; dar Isus l-a
trimis, spunând: **39** Întoarce-te acasă și arată ce lucruri mari ți-a
făcut Dumnezeu. Și a plecat și a vestit prin toată cetatea ce
lucruri mari a făcut Isus pentru el. **40** Și s-a întâmplat că, după
ce s-a întors Isus, oamenii l-au primit; fiindcă toți îl așteptau. **41**
Și iată, a venit un bărbat numit Iair care era un conducător al
sinagogii; și a căzut la picioarele lui Isus și îl implora să intre în
casa lui; **42** Pentru că avea o singură fiică, de vreo doisprezece
ani și ea era pe moarte. Dar pe când mergea el, oamenii îl
împresurau. **43** Și o femeie, care avea o scurgere de sânge de
doisprezece ani, care cheltuise tot ce avea pe doctori, neputând
fi vindecată de niciunul, **44** A venit din spate și s-a atins de
marginea hainei lui; și imediat scurgerea ei de sânge s-a oprit.
45 Și Isus a spus: Cine s-a atins de mine? Și, toți negând, Petru
și cei ce erau cu el au spus: Stăpâne, mulțimea te împresoară și
te îmbulzește și tu spui: Cine s-a atins de mine? **46** Dar Isus
a spus: S-a atins cineva de mine; căci știu că a ieșit putere
din mine. **47** Iar femeia, când a văzut că nu este ascunsă, a
venit tremurând și prosternându-se înaintea lui i-a spus în fața
întregului popor din ce cauză se atinsese de el și cum fusese
vindecată imediat. **48** Iar el i-a spus: Îndrăznește, fiică, credința
ta te-a făcut sănătoasă; mergi în pace. **49** Pe când vorbea el
încă, a venit unul din casa conducătorului sinagogii, spunându-i:
Fiica ta este moartă; nu [mai] tulbura pe Învățătorul. **50** Dar când
a auzit Isus, i-a răspuns, zicând: Nu te teme; crede numai și va
fi făcută sănătoasă. **51** Iar când a ajuns în casă, nu a lăsat pe
niciunul să intre, decât pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl

și pe mama fetei. **52** Și toți plângeau și o jeleau; dar el a spus:
Nu plângeți; nu este moartă, ci doarme. **53** Și au râs de el în
batjocură, știind că era moartă. **54** Dar el i-a scos pe toți afară și
a apucat-o de mână și a chemat-o, spunând: Fetițo, ridică-te. **55**
Și duhul ei a venit din nou și s-a sculat imediat; și Isus a poruncit
să îi dea să mănânce. **56** Și părinții ei au fost înmărmuriți; dar le-
a poruncit să nu spună nimănui ce s-a făcut.

9 Atunci a chemat la un loc pe cei doisprezece discipoli ai săi și
le-a dat putere și autoritate peste toți dracii și să vindece boli. **2**
Și i-a trimis să predice împărăția lui Dumnezeu și să vindece
bolnavii. **3** Și le-a spus: Nu luați nimic pentru călătorie, nici
toiege, nici traistă, nici pâine, nici bani; nici să nu aveți câte două
haine. **4** Și în orice casă intrați, acolo să rămâneți și de acolo să
plecați. **5** Și oricine nu vă primește, când ieșiți din acea cetate,
scuturați chiar praful de pe picioarele voastre, pentru mărturie
împotriva lor. **6** Și au plecat și au trecut prin sate, predicând
evanghelia și vindecând pretutindeni. **7** Și Irod, tetrarhul, a auzit
despre toate cele făcute de el; și era derutat, pentru că unii
spuneau că Ioan a fost înviat dintre morți; **8** Iar unii, că Ilie s-a
arătat; și alții, că unul dintre profeții din vechime a înviat. **9** Și
Irod spunea: Pe Ioan eu l-am decapitat, dar cine este acesta,
despre care aud eu astfel de lucruri? Și dorea să îl vadă. **10** Și
apostolii, când s-au întors, i-au spus tot ce făcuseră. Și i-a luat și
s-a dus la o parte, într-un loc pustiu al cetății numită, Betsaida.
11 Și oamenii, când au știut aceasta, l-au urmat; și i-a primit și le-
a vorbit despre împărăția lui Dumnezeu și a vindecat pe cei
ce aveau nevoie de vindecare. **12** Și când ziua a început a se
pleca spre seară, atunci cei doisprezece au venit și i-au spus:
Trimite oamenii ca să se ducă în satele și ținutul dimprejur și să

găzduiască și să găsească mâncare, pentru că suntem aici într-
un loc pustiu. **13** Dar le-a spus: Dați-le voi să mănânce. Iar ei au
zis: Nu avem mai mult decât cinci pâini și doi pești; afară numai
dacă ne vom duce noi să cumpărăm mâncare pentru tot acest
popor. **14** Fiindcă erau aproape cinci mii de bărbați. Iar el le-
a spus discipolilor săi: Faceți-i să șadă jos în grupuri de câte
cincizeci. **15** Și au făcut astfel și i-au făcut pe toți să șadă. **16**
Atunci a luat cele cinci pâini și cei doi pești și privind în sus
spre cer, le-a binecuvântat și a frânt și a dat discipolilor să le
așeze înaintea mulțimii. **17** Și au mâncat și s-au săturat toți; și
au ridicat douăsprezece coșuri din frânturile care le-au rămas.
18 Și s-a întâmplat că, pe când se ruga deoparte, discipolii lui
erau cu el; și i-a întrebat, spunând: Cine spun mulțimile că sunt
eu? **19** Iar ei, răspunzând, au zis: Ioan Baptist; iar unii spun: Ilie;
iar alții, că un profet dintre cei din vechime a înviat. **20** Iar el le-a
spus: Dar voi, cine spuneți că sunt eu? Iar Petru, răspunzând, a
zis: Cristosul lui Dumnezeu. **21** Și interzicându-le, a poruncit să
nu spună nimănui aceasta, **22** Spunând: Fiul omului trebuie să
sufere multe și să fie respins de bătrâni și de preoții de seamă și
de scribi și să fie ucis și a treia zi să fie înviat. **23** Și le-a spus
tuturor: Dacă cineva voiește să vină după mine, să se dezică de
el însuși și să își ridice crucea zilnic și să mă urmeze. **24** Fiindcă
oricine voiește să își salveze viața, o va pierde; dar oricine își va
pierde viața pentru mine, acela o va salva. **25** Pentru că ce i-ar
folosi unui om dacă va câștiga întreaga lume, dar se pierde pe
sine însuși sau este lepădat? **26** Fiindcă oricine se va rușina de
mine și de cuvintele mele, de acela se va rușina Fiul omului
când va veni în gloria lui și a Tatălui și a sfinților îngeri. **27** Dar
vă spun cu adevărat, sunt unii care stau aici în picioare, care nu

vor gusta nicidecum din moarte, până nu vor vedea împărăția lui
Dumnezeu. **28** Și s-a întâmplat, cam la opt zile după aceste
cuvinte, că a luat pe Petru și pe Ioan și pe Iacov și s-a urcat pe
un munte să se roage. **29** Și pe când se ruga el, înfățișarea feței
lui s-a schimbat, și îmbrăcămintea lui, albă, strălucitoare. **30** Și
iată, stăteau de vorbă cu el doi bărbați, care erau Moise și Ilie,
31 Care s-au arătat în glorie și vorbeau despre moartea lui, pe
care avea să o împlinească la Ierusalim. **32** Dar Petru și cei
împreună cu el erau îngreunați de somn; și când s-au trezit, au
văzut gloria lui și pe cei doi bărbați care stăteau cu el. **33** Și s-a
întâmplat că, pe când se îndepărtau ei de el, Petru i-a spus
lui Isus: Stăpâne, este bine pentru noi să fim aici; și să facem
trei tabernacole: unul pentru tine și unul pentru Moise și unul
pentru Ilie; neștiind ce spunea. **34** Pe când spunea el acestea, a
venit un nor și i-a umbrit; și s-au temut pe când intrau ei în nor.
35 Și din nor a venit o voce, spunând: Acesta este Fiul meu
preaiubit; ascultați-l. **36** Și după ce vocea a încetat, Isus s-a
aflat singur. Și ei au ținut ascuns și nu au spus nimănui în zilele
acelea nimic din cele ce văzuseră. **37** Și s-a întâmplat că, în a
doua zi după ce se coborâseră de pe munte, mulți oameni l-au
întâmpinat. **38** Și iată, un bărbat din mulțime a strigat, spunând:
Învățătorule, te implor, uită-te la fiul meu, pentru că este singurul
meu copil. **39** Și iată, îl apucă un duh și dintr-odată strigă; și din
nou îl scutură puternic cu spume, și cu greu se duce de la el,
zdrobindu-l. **40** Și i-am implorat pe discipolii tăi să îl scoată; și
nu au putut. **41** Iar Isus, răspunzând, a zis: O, generație fără
credință și perversă, până când voi fi cu voi și vă voi suferi?
Adu-l pe fiul tău aici. **42** Și pe când venea el, dracul l-a trântit
jos și l-a scuturat puternic. Și Isus a mustrat duhul necurat și a

vindecat copilul și l-a dat înapoi tatălui său. **43** Și toți au fost
înmărmuriți de puterea mare a lui Dumnezeu. Dar pe când
fiecare se minuna de toate lucrurile pe care le-a făcut Isus, el
le-a spus discipolilor săi: **44** Să se afunde cuvintele acestea
în urechile voastre; fiindcă Fiul omului va fi trădat în mâinile
oamenilor. **45** Dar nu înțelegeau acest cuvânt și era ascuns de
ei, ca să nu îl priceapă; și s-au temut să îl întrebe despre acest
cuvânt. **46** Iar între ei s-a ridicat o discuție, care dintre ei ar fi
mai mare. **47** Iar Isus, cunoscând gândul inimii lor, a luat un
copil mic și l-a pus lângă el, **48** Și le-a spus: Oricine va primi pe
acest copil mic în numele meu, pe mine mă primește; și oricine
mă va primi pe mine, primește pe cel ce m-a trimis; fiindcă cel
mai mic dintre voi toți, acela va fi mare. **49** Și Ioan a răspuns și a
zis: Stăpâne, noi am văzut pe unul scoțând draci în numele tău;
și l-am oprit, pentru că nu te urmează împreună cu noi. **50** Și
Isus i-a spus: Nu îl opriți; fiindcă cel ce nu este împotriva noastră
este pentru noi. **51** Și s-a întâmplat, când s-a împlinit timpul să
fie înălțat, că el și-a îndreptat cu hotărâre fața să meargă la
Ierusalim, **52** Și a trimis mesageri înaintea feței sale; și s-au dus
și au intrat să facă pregătiri pentru el într-un sat al samaritenilor.
53 Și nu l-au primit, pentru că fața lui era îndreptată să meargă la
Ierusalim. **54** Și când au văzut discipolii săi, Iacov și Ioan, au
spus: Doamne, voiești să poruncim să se coboare foc din cer
și să îi mistuie, chiar cum a făcut Ilie? **55** Iar el s-a întors și i-
a mustrat și a spus: Nu știți din ce fel de duh sunteți voi. **56**
Fiindcă Fiul omului nu a venit pentru a nimici viețile oamenilor, ci
pentru a le salva. Și s-au dus într-un alt sat. **57** Și s-a întâmplat
că, pe când se duceau ei pe cale, cineva i-a spus: Doamne, te
voi urma oriunde mergi. **58** Iar Isus i-a spus: Vulpile au vizuini

și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului nu are unde să
își culce capul. **59** Dar el a spus altuia: Urmează-mă. Iar el a
spus: Doamne, permite-mi întâi să mă duc să îl înmormântez pe
tatăl meu. **60** Iar Isus i-a spus: Lasă morții să își înmormânteze
morții; iar tu du-te și predică împărăția lui Dumnezeu. **61** Și altul
a spus de asemenea: Doamne, te voi urma; dar permite-mi întâi
să mă duc să îmi iau rămas bun de la cei din casa mea. **62** Iar
Isus i-a spus: Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu
este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

10 Iar după acestea, Domnul a mai rânduit [și] alți șaptezeci și
i-a trimis doi câte doi înaintea feței lui în fiecare cetate și loc,
oriunde avea să vină el însuși **2** De aceea le-a spus: Secerișul,
într-adevăr, este mare, dar lucrătorii puțini; implorați, de aceea
pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui. **3**
Mergeți; iată, eu vă trimit ca miei în mijlocul lupilor. **4** Nu purtați
nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și nu salutați pe nimeni
pe drum. **5** Iar în orice casă intrați, întâi spuneți: Pace acestei
case. **6** Și dacă, într-adevăr, este acolo fiul păcii, pacea voastră
se va odihni peste ea; dar dacă nu, ea se va întoarce la voi. **7**
Și rămâneți în aceeași casă, mâncând și bând ce [vă] dau ei;
fiindcă demn este lucrătorul de plata sa. Nu treceți din casă în
casă. **8** Și în oricare cetate intrați și vă primesc, mâncați ce vi se
va pune înainte; **9** Și vindecați pe bolnavii din ea și spuneți-le:
Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi. **10** Dar în oricare
cetate intrați și nu vă primesc, mergeți pe străzile acesteia și
spuneți: **11** Chiar praful cetății voastre, care se lipește de noi, îl
ștergem împotriva voastră; totuși să fiți siguri de aceasta, că
împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi. **12** Dar vă spun că
va fi mai ușor de suportat în ziua aceea pentru Sodoma decât

pentru acea cetate. **13** Vai ție, Corazine! Vai ție, Betsaido! Căci,
dacă în Tir și Sidon ar fi fost făcute faptele puternice care au fost
făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit șezând în pânză de sac și
cenușă. **14** Dar pentru Tir și Sidon va fi mai ușor de suportat
la judecată, decât pentru voi. **15** Și tu, Capernaum, care ești
înălțat la cer, vei fi aruncat jos în iad. **(Hadēs g86)** **16** Cel ce vă
aude, pe mine mă aude; și cel ce vă disprețuiește, pe mine
mă disprețuiește; și cel ce mă disprețuiește, disprețuiește pe
cel ce m-a trimis. **17** Și cei șaptezeci s-au întors cu bucurie,
spunând: Doamne, până și dracii ne sunt supuși prin numele
tău. **18** Iar el le-a spus: Am privit pe Satan, căzând ca un fulger
din cer. **19** Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni
și peste toată puterea dușmanului; și nimic, în niciun fel, nu vă
va vătăma. **20** Totuși nu vă bucurați în aceasta, că duhurile vă
sunt supuse; ci, mai degrabă, bucurați-vă pentru că numele
voastre sunt scrise în cer. **21** În acea oră Isus s-a bucurat în duh
și a spus: Îți mulțumesc, Tată, Domn al cerului și al pământului,
pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți și prevăzători și le-ai
revelat pruncilor. Da, Tată, pentru că așa este plăcut înaintea
ta. **22** Toate mi-au fost date de Tatăl meu; și nimeni nu știe
cine este Fiul, decât Tatăl; și cine este Tatăl, decât Fiul și acela
căruia Fiul voiește să îl reveleze. **23** Și s-a întors spre discipoli
și a spus deoparte: Binecuvântați sunt ochii care văd cele ce
vedeți voi; **24** Fiindcă vă spun că mulți profeți și împărați au dorit
să vadă cele ce vedeți voi și nu au văzut; și să audă cele ce
auziți și nu au auzit. **25** Și iată, un anumit învățător al legii s-a
sculat și l-a ispitit, spunând: Învățătorule, ce să fac să moștenesc
viață eternă? **(aiōnios g166)** **26** Și i-a spus: Ce este scris în lege?
Cum citești? **27** Și răspunzând, a zis: Să iubești pe Domnul

Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu toată
puterea ta și cu toată mintea ta și pe aproapele tău ca pe tine
însuți. **28** Și i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei trăi. **29**
Dar el, voind să se declare drept, i-a spus lui Isus: Și cine este
aproapele meu? **30** Și Isus, răspunzând, a zis: Un anumit om s-
a coborât din Ierusalim la Ierihon și a căzut printre tâlhari, care l-
au dezbrăcat și l-au rănit și au plecat lăsându-l aproape mort. **31**
Și din întâmplare, cobora un anumit preot pe acea cale; și când
l-a văzut, a trecut înainte pe cealaltă parte. **32** Și în același fel
și un levit, când a fost la locul acela, a venit și l-a văzut și a
trecut înainte pe cealaltă parte. **33** Dar un anumit samaritean,
călătorind, a venit unde era el; și când l-a văzut, i s-a făcut milă.
34 Și a venit la el și i-a legat rănile, turnând peste ele untdelemn
și vin și l-a pus pe animalul lui și l-a adus la un han și a avut
grijă de el. **35** Și a doua zi, când a plecat, a scos doi dinari și i-a
dat hangiului și i-a spus: Ai grijă de el; și oricât vei mai cheltui,
când mă întorc, îți voi înapoia. **36** Atunci, care dintre aceștia trei
ți se pare că a fost aproapele celui căzut printre tâlhari? **37** Iar el
a spus: Cel ce a arătat milă față de el. Atunci Isus i-a spus: Du-
te și fă și tu la fel. **38** Și, s-a întâmplat, pe când mergeau ei, că
el a intrat într-un sat anume; și o anume femeie numită Marta l-a
primit în casa ei. **39** Și ea avea o soră numită Maria, care s-a
așezat și ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul lui. **40** Dar
Marta era copleșită cu multă servire; și, venind la el, a spus:
Doamne, nu îți pasă că sora mea m-a lăsat să servesc singură?
Spune-i așadar să mă ajute. **41** Dar Isus a răspuns și i-a zis:
Marta, Marta, ești îngrijorată și tulburată pentru multe lucruri; **42**
Dar un lucru este necesar; și Maria a ales partea cea bună, care
nu i se va lua.

11 Și s-a întâmplat, pe când se ruga el într-un anumit loc,
după ce a încetat, unul dintre discipolii lui i-a spus: Doamne,
învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe discipolii lui. **2**
Și le-a spus: Când vă rugați, spuneți: Tatăl nostru care ești în
cer, Sfințit fie numele tău. Vie împărăția ta. Facă-se voia ta,
precum în cer și pe pământ. **3** Pâinea noastră de zi cu zi dă-ne-
o nouă zilnic. **4** Și ne iartă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm
fiecăruia îndatorat nouă. Și nu ne duce în ispită, ci scapă-ne
de rău. **5** Și le-a spus: Cine dintre voi, având un prieten, va
merge la el la miezul nopții și îi va spune: Prietene, împrumută-
mi trei pâini, **6** Pentru că un prieten al meu a venit la mine din
călătorie și nu am ce să pun înaintea lui? **7** Și cel dinăuntru,
răspunzând, va zice: Nu mă tulbura; ușa este deja încuiată, și
copiii mei sunt cu mine în pat; nu mă pot scula să îți dau. **8**
Vă spun: Chiar dacă nu se va ridica să îi dea, pentru că este
prietenul lui, totuși, din cauza insistenței lui supărătoare, se va
scula și îi va da câte are nevoie. **9** Și vă spun: Cereți și vi se va
da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. **10** Fiindcă
oricine cere, primește; și cel ce caută, găsește; și celui ce bate,
i se va deschide. **11** Dacă un fiu va cere pâine de la vreunul
dintre voi care este tată, îi va da o piatră? Sau, dacă cere un
pește, îi va da în loc de pește un șarpe? **12** Sau, de asemenea,
dacă va cere un ou, îi va da un scorpion? **13** Dacă voi așadar,
fiind răi, știți cum să dați daruri bune copiilor voștri; cu cât mai
mult Tatăl ceresc va da Duhul Sfânt celor ce i-l cer. **14** Și a scos
un drac și acesta era mut. Și s-a întâmplat că după ce dracul a
ieșit, mutul a vorbit; și oamenii s-au minunat. **15** Dar unii dintre
ei au spus: Prin Beelzebub, conducătorul dracilor, scoate el
dracii. **16** Iar alții, ispitindu-l, căutau de la el un semn din cer. **17**

Dar el, cunoscând gândurile lor, le-a spus: Fiecare împărăție
dezbinată împotriva ei însăși, este pustiită; și casă împotriva
casei, cade. **18** Și dacă, de asemenea, Satan este dezbinat
împotriva lui însuși, cum va sta în picioare împărăția lui? Pentru
că spuneți că prin Beelzebub scot eu draci. **19** Iar dacă prin
Beelzebub scot eu draci, fiii voștri, prin cine îi scot? Din această
cauză, ei vor fi judecătorii voștri. **20** Dar dacă cu degetul lui
Dumnezeu scot eu draci, fără îndoială, împărăția lui Dumnezeu
a venit peste voi. **21** Când un om puternic și înarmat își păzește
palatul, averile lui sunt în pace; **22** Dar când unul mai puternic
decât el va veni peste el și îl învinge, îi ia toată armura în care s-
a încrezut și împarte prăzile lui. **23** Cel ce nu este cu mine,
este împotriva mea; și cel ce nu adună cu mine, risipește. **24**
Când duhul necurat iese dintr-un om, umblă prin locuri uscate,
căutând odihnă; și negăsind, spune: Mă voi întoarce la casa
mea de unde am ieșit. **25** Și când vine, o găsește măturată și
înfrumusețată. **26** Atunci se duce și își ia alte șapte duhuri mai
stricate decât el și intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a
acelui om este mai rea decât cea dintâi. **27** Și s-a întâmplat că,
pe când vorbea el acestea, o anumită femeie din mulțime a
ridicat vocea și i-a spus: Binecuvântat este pântecele care te-a
purtat și sânii la care ai supt. **28** Dar el a spus: Mai degrabă,
binecuvântați sunt cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl țin.
29 Iar pe când mulțimea se îngrămădea, a început să spună:
Această generație este rea; ea caută un semn; dar nu i se va da
semn, decât semnul profetului Iona. **30** Fiindcă așa cum Iona
a fost un semn ninivenilor, tot așa va fi și Fiul omului acestei
generații. **31** Împărăteasa sudului se va ridica în judecată cu
bărbații acestei generații și îi va condamna, pentru că a venit de

la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon; și
iată, aici [este] unul mai mare decât Solomon. **32** Bărbații din
Ninive se vor scula în judecată cu această generație și o vor
condamna, pentru că s-au pocăit la predicarea lui Iona; și iată,
aici [este] unul mai mare decât Iona. **33** Și nimeni după ce a
aprins o candelă nu o pune într-un loc tainic, nici sub oboroc,
ci pe un sfeșnic, ca toți care intră să vadă lumina. **34** Lumina
trupului este ochiul; de aceea când ochiul tău este ațintit clar,
tot trupul tău de asemenea este plin de lumină; dar când este
stricat, trupul tău de asemenea este plin de întuneric. **35** Ia
seama atunci, lumina care este în tine să nu fie întuneric. **36** De
aceea dacă întreg trupul tău este plin de lumină, neavând o
parte întunecată, totul va fi plin de lumină, ca atunci când lumina
strălucitoare a unei candele îți dă lumină. **37** Și pe când vorbea,
un anumit fariseu l-a implorat să mănânce la el; și a intrat și
a șezut la masă. **38** Și când fariseul a văzut, s-a minunat că
nu se îmbăiase mai întâi, înainte de prânz. **39** Și Domnul i-a
spus: Acum, voi fariseilor, faceți curat exteriorul paharului și al
tăvii; dar interiorul vostru este plin de jefuire și stricăciune. **40**
Nebunilor, nu cel care a făcut exteriorul a făcut și interiorul? **41**
Dați mai degrabă milostenii din cele ce aveți; și iată, toate vă
sunt curate. **42** Dar vai vouă, fariseilor! Pentru că dați zeciuială
din mentă și rută și din toate felurile de ierburi și neglijați judecata
și dragostea de Dumnezeu; pe acestea trebuia să le faceți și pe
celelalte să nu le lăsați nefăcute. **43** Vai vouă, fariseilor! Pentru
că iubiți scaunele din față în sinagogi și saluturile în piețe. **44** Vai
vouă, scribi și farisei, fățarnicilor! Pentru că sunteți ca mormintele
care nu se văd și oamenii care umblă pe deasupra lor nu își dau
seama. **45** Atunci unul dintre învățătorii legii a răspuns și i-a zis:

Învățătorule, vorbind astfel și pe noi ne ocărăști. **46** Iar el a spus:
Vai și vouă învățători ai legii! Pentru că împovărați pe oameni cu
sarcini greu de purtat, iar voi nu atingeți sarcinile cu niciunul
dintre degetele voastre. **47** Vai vouă! Pentru că zidiți mormintele
profeților, iar părinții voștri i-au ucis. **48** Cu adevărat, aduceți
mărturie că încuviințați faptele părinților voștri, pentru că ei într-
adevăr i-au ucis, iar voi le zidiți mormintele. **49** Tot din această
cauză înțelepciunea lui Dumnezeu a spus: Le voi trimite profeți
și apostoli și pe unii dintre ei îi vor ucide și îi vor persecuta; **50**
Ca sângele tuturor profeților, care a fost vărsat de la întemeierea
lumii, să fie cerut de la această generație; **51** De la sângele
lui Abel până la sângele lui Zaharia, care a pierit între altar și
templu; adevărat vă spun: Va fi cerut de la această generație. **52**
Vai vouă, învățători ai legii! Pentru că ați luat cheia cunoașterii;
voi înșivă nu ați intrat și pe cei ce intrau i-ați împiedicat. **53** Și
pe când el le spunea acestea, scribii și fariseii au început să îl
constrângă vehement și să îl provoace să vorbească despre
multe lucruri, **54** Întinzându-i o cursă și căutând să prindă ceva
din gura lui, ca să îl acuze.

12 Între timp, pe când era strânsă o mulțime nenumărată de
oameni, încât se călcau unii pe alții în picioare, a început să
spună întâi discipolilor săi: Păziți-vă de dospeala fariseilor, care
este fățărnicia. **2** Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi
revelat; nici ascuns care nu va fi cunoscut. **3** De aceea orice ați
spus în întuneric va fi auzit în lumină; și ce ați vorbit la ureche în
cămăruțe, va fi proclamat pe acoperișuri. **4** Și vă spun, prietenii
mei: Nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceasta, altceva
nimic nu mai pot face. **5** Ci vă voi avertiza dinainte de cine
să vă temeți: Temeți-vă de acela care, după ce a ucis, are

putere să arunce în iad; da, vă spun: Temeți-vă de el. **(Geenna g1067)** **6** Nu se vând cinci vrăbii cu doi bani și niciuna dintre ele
nu este uitată înaintea lui Dumnezeu? **7** Dar până și perii din
capul vostru, toți sunt numărați. De aceea nu vă temeți, sunteți
mai de valoare decât multe vrăbii. **8** Și vă spun: Oricine mă
va mărturisi înaintea oamenilor, și Fiul omului îl va mărturisi
înaintea îngerilor lui Dumnezeu; **9** Dar cel ce mă neagă înaintea
oamenilor, va fi negat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. **10** Și
oricui va spune un cuvânt împotriva Fiului omului, îi va fi iertat;
dar aceluia ce blasfemiază împotriva Duhului Sfânt, nu îi va fi
iertat. **11** Iar când vă vor duce la sinagogi și la magistrați și la
autorități, să nu vă îngrijorați cum sau ce veți răspunde, sau
ce veți spune, **12** Fiindcă Duhul Sfânt vă va învăța în acea
oră ce ar trebui să spuneți. **13** Iar unul din mulțime i-a spus:
Învățătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.
14 Iar el i-a spus: Omule, cine m-a pus judecător sau împărțitor
peste voi? **15** Și le-a spus: Fiți atenți și păziți-vă de lăcomie,
pentru că viața omului nu stă în abundența bunurilor lui. **16** Și le-
a spus o parabolă, zicând: Pământul unui anumit om bogat a
rodit mult; **17** Și se gândea în el însuși, spunând: Ce voi face,
pentru că nu mai am loc unde să îmi adun roadele? **18** Și a
spus: Aceasta voi face: voi dărâma grânarele mele și le voi zidi
mai mari; și acolo voi aduna toate roadele mele și bunurile mele.
19 Și voi spune sufletului meu: Suflete, ai multe bunuri strânse
pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. **20**
Dar Dumnezeu i-a spus: Nebunule, în această noapte ți se va
cere sufletul de la tine; și cele pe care le-ai pregătit, ale cui
vor fi? **21** Așa este cel ce strânge tezaure pentru el și nu este
bogat față de Dumnezeu. **22** Și le-a spus discipolilor săi: De

aceea vă spun: Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți
mânca; nici pentru trup, ce veți îmbrăca. **23** Viața este mai mult
decât mâncarea, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea. **24**
Uitați-vă cu atenție la corbi, pentru că nici nu seamănă, nici nu
seceră; aceștia nu au nici depozit, nici grânar; și Dumnezeu le
dă mâncare; cu cât mai valoroși sunteți voi decât păsările? **25**
Și care dintre voi, îngrijorându-se, poate adăuga la statura lui
un cot? **26** Așadar dacă nu sunteți în stare să faceți nici cel
mai mic lucru, de ce vă îngrijorați despre celelalte? **27** Uitați-vă
cu atenție la crini cum cresc; nu ostenesc, nu torc; totuși vă
spun: Nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost înveșmântat ca
unul dintre aceștia. **28** Și dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba
din câmp, care astăzi este și mâine este aruncată în cuptor, cu
cât mai mult vă va îmbrăca pe voi, puțin credincioșilor. **29** Și
nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nici nu vă îndoiți
în mintea voastră. **30** Fiindcă toate acestea le caută națiunile
lumii; dar Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acestea. **31** Mai
degrabă, căutați împărăția lui Dumnezeu; și toate acestea vi se
vor adăuga. **32** Nu te teme, turmă mică, pentru că este buna
plăcere a Tatălui vostru să vă dea împărăția. **33** Vindeți ce aveți
și dați milostenii; faceți-vă pungi care nu se învechesc, un tezaur
în ceruri care nu seacă, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu
distruge. **34** Fiindcă unde este tezaurul vostru, acolo va fi și
inima voastră. **35** Mijlocul să vă fie încins și luminile aprinse;
36 Și voi înșivă [să fiți] asemenea oamenilor care așteaptă pe
domnul lor, când se va întoarce de la nuntă; ca atunci când vine
și bate, să îi deschidă imediat. **37** Binecuvântați sunt acei robi,
pe care domnul, când vine, îi va găsi veghind; adevărat vă spun,
că se va încinge și îi va pune să șadă la masă și se va apropia

și îi va servi. **38** Și dacă vine în a doua gardă, sau vine în a treia
gardă și îi găsește așa, binecuvântați sunt acei robi. **39** Dar să
știți aceasta, că dacă ar fi știut stăpânul casei la ce oră ar veni
hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi lăsat să îi fie spartă casa. **40** De
aceea și voi fiți pregătiți, pentru că Fiul omului vine într-o oră la
care nu vă gândiți. **41** Atunci Petru i-a spus: Doamne, nouă ne
spui această parabolă, sau de asemenea tuturor? **42** Iar Domnul
a spus: Cine așadar, este administratorul credincios și priceput,
pe care domnul său îl va face stăpân peste gospodăria sa, să
dea porția de mâncare la timpul cuvenit? **43** Binecuvântat este
acel rob, pe care domnul lui, când vine, îl va găsi făcând astfel.
44 Adevărat vă spun, că îl va face stăpân peste tot ce are el. **45**
Dar dacă acel rob spune în inima lui: Domnul meu întârzie să
vină; și va începe să îi bată pe servitori și pe servitoare și să
mănânce și să bea și să se îmbete, **46** Domnul acelui rob va
veni într-o zi în care nu este așteptat și într-o oră pe care robul
nu o cunoaște și îl va tăia în două, și îi va da partea lui împreună
cu necredincioșii. **47** Iar acel rob, care a știut voia domnului său
și nu s-a pregătit, nici nu a făcut conform cu voia lui, va fi biciuit
cu multe lovituri. **48** Dar cel ce nu a știut și a făcut lucruri demne
de lovituri, va fi biciuit cu puține lovituri. Și oricăruia îi este dat
mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere
mai mult. **49** Am venit să trimit foc pe pământ; și ce voiesc, dacă
este aprins deja? **50** Dar am un botez cu care să fiu botezat;
și cât sunt de constrâns până să fie împlinit! **51** Presupuneți
că am venit să dau pace pe pământ? Eu vă spun: Nu; ci mai
degrabă dezbinare; **52** Fiindcă, de acum înainte vor fi cinci într-o
casă dezbinată, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei. **53**
Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului și fiul împotriva tatălui; mama

împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii
ei și nora împotriva soacrei ei. **54** Și a mai spus oamenilor: Când
vedeți un nor ridicându-se de la apus, imediat spuneți: Vine
ploaia; și așa este. **55** Și când suflă vântul de la sud, spuneți:
Va fi arșiță; și se întâmplă. **56** Făţarnicilor, puteți deosebi fața
cerului și a pământului; dar cum de nu deosebiți acest timp? **57**
Și de ce nu judecați chiar de la voi înșivă ce este drept? **58** Dar
când te duci cu potrivnicul tău la magistrat, pe drum, dă-ți silința
să fii eliberat de el; ca nu cumva să te târască la judecător și
judecătorul să te predea executorului și executorul să te arunce
în închisoare. **59** Îți spun că nu vei ieși nicidecum de acolo, până
nu vei plăti până și ultimul bănuț.

13 Și erau prezenți în acel timp unii care i-au spus despre
galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu sacrificiile lor.
2 Și Isus, răspunzând, le-a zis: Gândiți că acești galileeni au
fost mai păcătoși decât toți galileenii, pentru că au suferit astfel
de lucruri? **3** Vă spun: Nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri
la fel. **4** Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul din
Siloam și i-a ucis, gândiți că ei au fost mai păcătoși decât toți
oamenii care locuiau în Ierusalim? **5** Vă spun: Nu; ci, dacă nu
vă pocăiți, toți veți pieri la fel. **6** A spus și această parabolă:
Cineva avea un smochin plantat în via lui; și a venit căutând
rod în el și nu a găsit. **7** Atunci i-a spus grădinarului: Iată, de
trei ani vin căutând rod în acest smochin și nu găsesc; taie-l;
de ce să ocupe pământul degeaba? **8** Iar el, răspunzând, i-
a zis: Domnule, lasă-l și acest an, până voi săpa în jurul lui
și îi voi pune gunoi; **9** Și dacă va face rod, bine; și dacă nu,
după aceea îl vei tăia. **10** Și îi învăța în una din sinagogi în
sabat. **11** Și iată, era o femeie care avea un duh de neputință

de optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea nicidecum să
se ridice. **12** Și Isus, văzând-o, a chemat-o la el și i-a spus:
Femeie, ești dezlegată de neputința ta. **13** Și a pus mâinile peste
ea; și imediat a fost îndreptată și glorifica pe Dumnezeu. **14**
Și conducătorul sinagogii a răspuns, fiind supărat, pentru că
Isus vindecase în sabat și a spus oamenilor: Sunt șase zile în
care ar trebui să se lucreze; de aceea în acestea veniți și fiți
vindecați și nu în ziua sabatului. **15** Atunci Domnul i-a răspuns și
a zis: Fățarnicule, nu își dezleagă fiecare din voi în sabat boul
sau măgarul de la iesle și îl duce la adăpat? **16** Și nu trebuia
această femeie, fiind o fiică a lui Avraam, pe care Satan a legat-
o, iată, de optsprezece ani, să fie dezlegată de această legătură
în ziua sabatului? **17** Și după ce a spus acestea, toți potrivnicii
lui au fost rușinați; și toți oamenii se bucurau de toate lucrurile
glorioase care au fost făcute de el. **18** Atunci el a spus: Cu ce se
aseamănă împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna?
19 Se aseamănă cu un grăunte de muștar, pe care un om l-a luat
și l-a aruncat în grădina sa; și a crescut și s-a făcut un copac
mare; și păsările cerului au cuibărit în ramurile lui. **20** Și a spus
din nou: Cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu? **21** Se
aseamănă cu dospeala pe care o femeie, luând-o, a ascuns-o în
trei măsuri de făină, până când a dospit totul. **22** Și trecea prin
cetăți și sate, învățând și călătorind spre Ierusalim. **23** Atunci
cineva i-a spus: Doamne, sunt puțini cei salvați? Și le-a zis: **24**
Străduiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă, pentru că, vă spun,
mulți vor căuta să intre și nu vor fi în stare. **25** Când stăpânul
casei se va ridica și va închide ușa și veți începe să stați în
picioare afară și să bateți la ușă, spunând: Doamne, Doamne,
deschide-ne; și, răspunzând, vă va zice: Nu vă cunosc și nici

nu știu de unde sunteți; **26** Atunci veți începe să spuneți: Am
mâncat și am băut în prezența ta și ne-ai învățat pe străzile
noastre. **27** Iar el va zice: Vă spun că nu știu de unde sunteți;
depărtați-vă de la mine, toți lucrătorii nelegiuirii. **28** Acolo va fi
plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe
Isaac și pe Iacob și pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu, iar
pe voi aruncați afară. **29** Și vor veni de la răsărit și apus și de la
nord și sud și vor ședea în împărăția lui Dumnezeu. **30** Și, iată,
sunt cei de pe urmă care vor fi cei dintâi; și sunt cei dintâi care
vor fi cei de pe urmă. **31** În acea zi au venit unii dintre farisei,
spunându-i: Ieși și pleacă de aici, pentru că Irod dorește să te
ucidă. **32** Iar el le-a spus: Mergeți și spuneți acelei vulpi: Iată, eu
scot draci și fac vindecări astăzi și mâine și a treia zi voi fi făcut
desăvârșit. **33** Totuși, eu trebuie să umblu astăzi și mâine și
poimâine, pentru că nu este posibil ca un profet să piară afară
din Ierusalim. **34** Ierusalime, Ierusalime, care ucizi profeții și
arunci cu pietre în cei trimiși la tine; cât de des am voit să strâng
pe copiii tăi, așa cum își strânge o găină puii sub aripi și ați
refuzat! **35** Iată, casa vă este lăsată pustie; și într-adevăr vă
spun: Nu mă veți mai vedea, până vine timpul când veți spune:
Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.

14 Și s-a întâmplat, când el s-a dus în casa unui conducător al
fariseilor să mănânce pâine, în sabat, că ei îl pândeau. **2** Și iată,
înaintea lui era un anumit om bolnav cu hidropizie. **3** Și Isus,
răspunzând, le-a spus învățătorilor legii și fariseilor, zicând: Este
legiuit a vindeca în sabat? **4** Dar ei tăceau. Iar el l-a apucat și l-a
vindecat și l-a lăsat să plece; **5** Și le-a răspuns, zicând: În ziua
sabatului, care dintre voi dacă îi cade un măgar sau un bou
într-o groapă nu îl va scoate imediat? **6** Și din nou nu au fost

în stare să îi răspundă la acestea. **7** Și le-a spus o parabolă
celor ce au fost invitați, când a observat cum au ales locurile de
onoare; spunându-le: **8** Când ești invitat de cineva la nuntă,
nu te așeza în locul de cinste; ca nu cumva, unul mai demn
de cinste decât tine să fie invitat de el; **9** Și cel ce te-a invitat
pe tine și pe el, venind, îți spune: Dă acestuia locul; și atunci
începi cu rușine să iei ultimul loc. **10** Ci, când ești invitat, du-te și
așază-te pe ultimul loc; ca, pe când vine cel ce te-a invitat, să
îți spună: Prietene, urcă-te mai sus; atunci tu vei avea glorie
înaintea celor ce stau la masă cu tine. **11** Pentru că oricine se
înalță pe sine însuși, va fi umilit; și cel ce se umilește, va fi
înălțat. **12** Atunci a spus și celui ce l-a invitat: Când faci un prânz
sau o cină, nu chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudele tale,
nici vecini bogați; ca nu cumva și ei să te cheme în schimb și să
ai o răsplată. **13** Ci, când faci un ospăț, cheamă săracii, schilozii,
șchiopii, orbii; **14** Și vei fi binecuvântat, pentru că ei nu te pot
răsplăti, fiindcă tu vei fi răsplătit la învierea drepților. **15** Și când
unul dintre cei ce ședeau la masă cu el a auzit acestea, i-a
spus: Binecuvântat este cel ce va mânca pâine în împărăția lui
Dumnezeu. **16** Atunci i-a spus: Un anumit om a făcut o cină
mare și a invitat pe mulți; **17** Și a trimis pe robul său la ora cinei
să spună celor invitați: Veniți, pentru că toate sunt de acum
pregătite. **18** Dar toți, ca unul, au început să se scuze. Primul i-a
spus: Am cumpărat o bucată de pământ și trebuie să mă duc și
să o văd; te rog să mă scuzi. **19** Și altul a spus: Am cumpărat
cinci perechi de boi și merg să îi încerc; te rog să mă scuzi. **20** Și
altul a spus: M-am căsătorit cu o femeie și de aceea nu pot veni.
21 Și acel rob a venit și a arătat domnului său acestea. Atunci
stăpânul casei, mâniindu-se, a spus robului său: Du-te repede în

străzile și ulițele cetății și adu aici săracii și schilozii și șchiopii și
orbii. **22** Și robul a spus: Doamne, s-a făcut cum ai poruncit și
mai este loc. **23** Și domnul i-a spus robului: Du-te la drumurile
mari și la garduri și constrânge-i să intre, ca să îmi fie casa
umplută. **24** Fiindcă vă spun că niciunul dintre acei bărbați care
au fost invitați, nu va gusta din cina mea. **25** Și mergeau mulțimi
mari cu el; și, întorcându-se, le-a spus: **26** Dacă vine cineva la
mine și nu urăște pe tatăl său și pe mamă și pe soție și pe copii
și pe frați și pe surori, da, și propria sa viață de asemenea, nu
poate fi discipolul meu. **27** Și oricine nu își poartă crucea și
nu vine după mine, nu poate fi discipolul meu. **28** Căci, care
dintre voi, vrând să zidească un turn, nu se așază mai întâi și
socotește costul, dacă are cu ce să îl termine? **29** Ca nu cumva,
punând el temelia și nefiind în stare să termine, toți cei ce îl
văd, să înceapă să își bată joc de el, **30** Spunând: Acest om a
început să zidească și nu a fost în stare să termine. **31** Sau, care
împărat, mergând să facă război împotriva altui împărat, nu se
așază mai întâi și se consultă dacă este în stare să îl întâmpine
cu zece mii pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?
32 Iar dacă nu, pe când celălalt este încă departe, trimițând o
solie, cere condiții de pace. **33** Tot așa, oricine dintre voi care nu
renunță la tot ce are, nu poate fi discipolul meu. **34** Sarea este
bună, dar dacă sarea își pierde gustul, cu ce va fi dreasă; **35** Nu
este bună nici pentru pământ, nici pentru bălegar, ci oamenii o
aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

15 Atunci toți vameșii și păcătoșii s-au apropiat de el să îl
audă. **2** Și fariseii și scribii cârteau, spunând: Acesta primește
pe păcătoși și mănâncă cu ei. **3** Și le-a zis această parabolă,
spunând: **4** Care om dintre voi, având o sută de oi, dacă pierde

una dintre ele, nu [le] lasă [pe] celelalte nouăzeci și nouă în
pustie și merge după cea care este pierdută până o găsește? **5**
Și după ce a găsit-o, o pune pe umeri, bucurându-se. **6** Și când
vine acasă, cheamă la un loc prietenii și vecinii, spunându-le:
Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit oaia mea pierdută. **7** Vă
spun că tot așa va fi bucurie în cer pentru un singur păcătos
care se pocăiește, mai mult decât pentru nouăzeci și nouă de
drepți care nu au nevoie de pocăință. **8** Sau, care femeie, având
zece arginți, dacă pierde un argint, nu aprinde o candelă și
mătură casa și caută cu grijă până când îl găsește? **9** Și după
ce îl găsește, cheamă la un loc prietenele și vecinele, spunând:
Bucurați-vă cu mine, pentru că am găsit argintul pe care l-am
pierdut. **10** La fel vă spun, este bucurie înaintea îngerilor lui
Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește. **11** Și a
spus: Un anumit om avea doi fii; **12** Și cel mai tânăr dintre ei a
spus tatălui: Tată, dă-mi partea de avere ce îmi revine. Iar tatăl
le-a împărțit avutul său. **13** Și nu după multe zile, cel mai tânăr
fiu a adunat totul și a călătorit într-o țară îndepărtată și acolo și-a
risipit averea, trăind destrăbălat. **14** Și după ce a cheltuit totul,
a venit o foamete mare în acea țară; și el a început să ducă
lipsă. **15** Și s-a dus și s-a alipit de un cetățean al acelei țări; iar
acela l-a trimis pe câmpurile lui să pască porci. **16** Și ar fi dorit
să își umple pântecele cu roșcovele pe care le mâncau porcii;
dar nimeni nu îi dădea. **17** Și când și-a venit în fire, a spus:
Câți angajați ai tatălui meu au pâine din abundență iar eu pier
de foame! **18** Mă voi scula și voi merge la tatăl meu și îi voi
spune: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta, **19** Și
nu mai sunt demn să fiu chemat fiul tău; fă-mă ca pe unul dintre
angajații tăi. **20** Și s-a sculat și a venit la tatăl său. Dar pe când

era el încă foarte departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă și
a alergat și a căzut pe gâtul lui și l-a sărutat. **21** Iar fiul i-a spus:
Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta și nu mai sunt
demn să fiu chemat fiul tău. **22** Dar tatăl le-a spus robilor săi:
Aduceți cea mai bună robă și îmbrăcați-l; și puneți un inel pe
mâna lui și sandale în picioare; **23** Și aduceți aici vițelul îngrășat
și tăiați-l; și să mâncăm și să ne veselim; **24** Pentru că acest fiu
al meu era mort și este iarăși viu; și a fost pierdut și este găsit.
Și au început să se veselească. **25** Dar fiul lui mai mare era în
câmp; și pe când venea și se apropia de casă, a auzit muzică și
dansuri. **26** Și a chemat pe unul dintre servitori și a întrebat ce
înseamnă acestea. **27** Iar el i-a spus: Fratele tău a venit; iar tatăl
tău a tăiat vițelul îngrășat pentru că l-a primit sănătos și teafăr.
28 Dar el s-a mâniat și a refuzat să intre; de aceea tatăl său,
ieșind, îl ruga să intre. **29** Dar el, răspunzând, i-a zis tatălui
său: Iată, de acești mulți ani te servesc, nici nu ți-am încălcat
porunca niciodată; și totuși, mie niciodată nu mi-ai dat un ied să
mă veselesc cu prietenii mei; **30** Dar când a sosit acest fiu al
tău, care ți-a mâncat bunurile cu curvele, ai tăiat pentru el vițelul
îngrășat. **31** Iar el i-a spus: Fiule, tu ești întotdeauna cu mine și
tot ce am este al tău. **32** Dar se cuvenea să ne veselim și să ne
bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și este iarăși viu;
și era pierdut și este găsit.

16 Și le-a spus și discipolilor săi: Era un anumit om bogat, care
avea un administrator; și acesta a fost acuzat înaintea lui că i-a
risipit averile. **2** Și l-a chemat și i-a spus: Cum de aud aceasta
despre tine? Dă socoteală de administrarea ta, fiindcă nu mai
poți fi administrator. **3** Atunci administratorul a spus în el însuși:
Ce să fac? Pentru că domnul meu ia administrația de la mine;

nu sunt în stare să sap; să cerșesc îmi este rușine. **4** Am hotărât
ce să fac, pentru ca, atunci când voi fi scos din administrație, să
mă primească în casele lor. **5** Și a chemat pe fiecare dintre
datornicii domnului său și a spus primului: Cât datorezi domnului
meu? **6** Iar el a spus: O sută de bați de untdelemn. Iar el i-a
spus: Ia înscrisul tău și șezi degrabă și scrie cincizeci. **7** Apoi a
spus altuia: Dar tu, cât datorezi? Iar el a spus: O sută de cori
de grâu. Iar el i-a spus: Ia înscrisul tău și scrie optzeci. **8** Și
domnul a lăudat pe administratorul nedrept, pentru că lucrase
cu înțelepciune, pentru că în generația lor copiii acestei lumi
sunt mai înțelepți decât fiii luminii. **(aiōn g165)** **9** Și eu vă spun:
Faceți-vă prieteni din mamona nedreptății; pentru ca, atunci
când eșuați, ei să vă primească în locuințe veșnice. **(aiōnios
g166)** **10** Cel ce este credincios în puțin, este credincios și în
mult; și cel ce este nedrept în puțin, este nedrept și în mult. **11**
De aceea dacă nu ați fost credincioși în nedreapta mamonă,
cine va încredința adevăratele bogății încrederii voastre? **12** Și
dacă nu ați fost credincioși în ceea ce este al altuia, cine vă va
da ceea ce este al vostru? **13** Niciun servitor nu poate servi
la doi stăpâni; fiindcă, ori pe unul îl va urî și pe celălalt îl va
iubi; ori la unul va ține și pe celălalt îl va dispreți. Nu puteți
servi lui Dumnezeu și lui mamona. **14** Și fariseii de asemenea,
fiind lacomi, au auzit toate acestea și l-au luat în derâdere. **15**
Dar el le-a spus: Voi sunteți cei care vă declarați drepți pe voi
înșivă înaintea oamenilor; dar Dumnezeu vă cunoaște inimile,
pentru că ce este înălțat între oameni este urâciune înaintea lui
Dumnezeu. **16** Legea și profeții au ținut până la Ioan; de atunci,
împărăția lui Dumnezeu se predică și fiecare se înghesuie să
intre în ea. **17** Dar este mai ușor pentru cer și pământ să treacă,

decât să cadă o frântură de literă a legii. **18** Oricine divorțează
de soția lui și se căsătorește cu alta, comite adulter; și oricine se
căsătorește cu cea care este divorțată de soț, comite adulter. **19**
Și era un anumit om bogat, care era îmbrăcat în purpură și in
subțire și se veselea somptuos în fiecare zi; **20** Și era un anumit
cerșetor, numit Lazăr, care era pus la poarta lui, plin de răni, **21**
Și dorind să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa
bogatului; mai mult și câinii veneau și îi lingeau rănile. **22** Și s-a
întâmplat că cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri în sânul
lui Avraam; și bogatul a murit de asemenea și a fost îngropat;
23 Și în iad își ridică ochii, fiind în chinuri; și vede pe Avraam
de departe și pe Lazăr în sânul lui. **(Hadēs g86)** **24** Și a strigat
și a spus: Tată Avraame, ai milă de mine și trimite pe Lazăr
ca să își înmoaie vârful degetului în apă și să îmi răcorească
limba, pentru că sunt chinuit în această flacără. **25** Dar Avraam
i-a spus: Fiule, amintește-ți că tu în timpul vieții tale, ai primit
lucrurile tale bune și tot așa, Lazăr pe cele rele; dar acum este
mângâiat, iar tu ești chinuit. **26** Și pe lângă toate acestea, între
noi și voi este stabilită o prăpastie mare; așa că cei ce voiesc să
treacă de aici la voi, nu pot; nici cei de acolo să treacă la noi. **27**
Atunci a spus: De aceea te rog tată, să îl trimiți la casa tatălui
meu; **28** Fiindcă am cinci frați; ca el să le adeverească, pentru
ca nu cumva să vină și ei în acest loc de chin. **29** Avraam i-a
spus: Au pe Moise și pe profeți; să îi asculte pe ei. **30** Dar el a
spus: Nu, tată Avraame; ci, dacă cineva dintre morți se va duce
la ei, se vor pocăi. **31** Iar el i-a spus: Dacă nu ascultă pe Moise
și pe profeți, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar învia cineva
dintre morți.

17 Atunci le-a spus discipolilor: Este imposibil să nu vină
poticnirile; dar vai aceluia prin care vin! **2** Ar fi mai bine pentru
el dacă i s-ar lega în jurul gâtului o piatră de moară și să fie
aruncat în mare, decât să poticnească pe unul dintre acești
micuți. **3** Luați seama la voi înșivă și dacă fratele tău încalcă
legea împotriva ta, mustră-l; și dacă se pocăiește, iartă-l. **4** Și
dacă încalcă legea împotriva ta de șapte ori într-o zi și de șapte
ori într-o zi se întoarce la tine, spunând: Mă pocăiesc; iartă-
l. **5** Și apostolii au spus Domnului: Mărește-ne credința. **6** Iar
Domnul a spus: Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar,
ați spune acestui sicomor: Dezrădăcinează-te și sădește-te în
mare; și ar asculta de voi. **7** Dar care dintre voi, având un rob
arând sau păstorind vitele, îi va spune îndată după ce vine din
câmp: Mergi și șezi la masă? **8** Și nu îi va spune mai degrabă:
Pregătește-mi ceva să mănânc și încinge-te și servește-mi, până
voi mânca și voi bea; și după acestea, vei mânca și vei bea
tu? **9** Îi mulțumește acelui rob, pentru că a făcut ce îi fusese
poruncit? Consider că nu. **10** Tot așa și voi, când veți fi făcut
toate cele poruncite vouă, să spuneți: Suntem robi nefolositori,
am făcut ce era datoria noastră să facem. **11** Și s-a întâmplat, pe
când mergea el la Ierusalim, că a trecut prin mijlocul Samariei
și Galileii. **12** Și când a intrat într-un anumit sat, l-au întâlnit
zece bărbați leproși, care stăteau departe în picioare; **13** Și ei
și-au ridicat vocea, spunând: Isuse, Stăpâne, ai milă de noi.
14 Și când i-a văzut, le-a spus: Duceți-vă, arătați-vă preoților.
Și s-a întâmplat că, pe când mergeau ei, au fost curățiți. **15**
Și unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors și
cu voce tare glorifica pe Dumnezeu. **16** Și a căzut cu fața la
pământ la picioarele lui, dându-i mulțumiri; și el era samaritean.

17 Iar Isus, răspunzând, a zis: Nu au fost zece curățiți? Dar unde
sunt cei nouă? **18** Nu s-a găsit cine să se întoarcă și să dea
glorie lui Dumnezeu decât acest străin? **19** Și i-a spus: Scoală-
te, du-te; credința ta te-a făcut sănătos. **20** Și fiind întrebat de
farisei, când are să vină împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns și
a zis: Împărăția lui Dumnezeu nu vine la vedere; **21** Nici nu
vor spune: Iat-o aici! Sau: Iat-o acolo! Căci, iată, împărăția lui
Dumnezeu este înăuntrul vostru. **22** Și le-a spus discipolilor: Vor
veni zilele când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului omului
și nu veți vedea. **23** Și vă vor spune: Iată, aici; sau: Iată, acolo.
Nu vă duceți, nici nu îi urmați. **24** Pentru că așa ca fulgerul, care
fulgerând dintr-o parte de sub cer, strălucește până în cealaltă
parte de sub cer; așa va fi și Fiul omului în ziua lui. **25** Dar mai
întâi el trebuie să sufere multe și să fie respins de această
generație. **26** Și cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi și în
zilele Fiului omului. **27** Mâncau, beau, se însurau, se măritau,
până în ziua când Noe a intrat în arcă și potopul a venit și i-a
nimicit pe toți. **28** Și la fel cum a fost în zilele lui Lot, mâncau,
beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau; **29** Dar în acea zi
când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-
a nimicit pe toți. **30** Întocmai, astfel va fi în ziua când Fiul omului
se revelează. **31** În acea zi, cel ce va fi pe acoperișul casei și
bunurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; și cel ce este pe
câmp, la fel, să nu se întoarcă. **32** Amintiți-vă de soția lui Lot. **33**
Oricine va căuta să își salveze viața, o va pierde; și oricine își va
pierde viața, o va păstra. **34** Vă spun: În acea noapte, vor fi doi
într-un pat; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat. **35** Două vor
măcina împreună; una va fi luată și cealaltă va fi lăsată. **36** Doi
vor fi la câmp; unul va fi luat și celălalt va fi lăsat. **37** Iar ei au

răspuns și i-au zis: Unde Doamne? Iar el le-a spus: Oriunde
este trupul, acolo se vor aduna vulturii.

18 Și le-a spus o parabolă, că ar trebui să se roage totdeauna și
să nu se descurajeze, **2** Spunând: Era într-o cetate un judecător,
care nu se temea de Dumnezeu și pe om nu îl respecta; **3** Și
era o văduvă în acea cetate; și a venit la el, spunând: Fă-mi
dreptate față de potrivnicul meu. **4** Și a refuzat pentru un timp;
dar după acestea a spus în el însuși: Chiar dacă nu mă tem de
Dumnezeu, nici pe om nu îl respect, **5** Totuși, pentru că această
văduvă mă tulbură, am să îi fac dreptate, ca nu cumva să mă
sâcâie cu neîncetata ei venire. **6** Și Domnul a spus: Auziți ce
spune judecătorul nedrept. **7** Și nu va face Dumnezeu dreptate
aleșilor lui, care strigă zi și noapte către el, deși rabdă îndelung
în ce îi privește? **8** Vă spun că le va face repede dreptate. Cu
toate acestea, când va veni Fiul omului, va găsi el credință
pe pământ? **9** Și a spus și această parabolă unora care se
încredeau în ei înșiși că erau drepți și îi disprețuiau pe ceilalți;
10 Doi oameni s-au urcat la templu să se roage; unul fariseu și
celălalt vameș. **11** Fariseul a stat în picioare și s-a rugat astfel în
el însuși: Dumnezeule, îți mulțumesc că nu sunt precum ceilalți
oameni, jecmănitori, nedrepți, adulteri, sau chiar ca acest vameș.
12 Eu postesc de două ori într-o săptămână, dau zeciuială din
tot ce obțin. **13** Și vameșul, stând deoparte în picioare, nu a
voit să ridice nici ochii spre cer, ci se bătea în piept, spunând:
Dumnezeule, fii milostiv cu mine, un păcătos. **14** Vă spun, mai
degrabă acesta s-a coborât acasă declarat drept decât celălalt,
pentru că fiecare înălțându-se pe sine însuși, va fi umilit; și cel
ce se umilește pe sine însuși, va fi înălțat. **15** Și i-au adus și
niște prunci, ca să îi atingă; dar când discipolii au văzut, i-au

mustrat. **16** Dar Isus i-a chemat și a spus: Lăsați copilașii să
vină la mine și nu îi opriți; fiindcă a unora ca ei este împărăția lui
Dumnezeu. **17** Adevărat vă spun: Oricine nu va primi împărăția
lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu va intra în ea. **18** Și
un anumit conducător l-a întrebat, spunând: Bunule Învățător, ce
să fac ca să moștenesc viață eternă? **(aiōnios g166)** **19** Iar Isus i-a
spus: De ce mă numești bun? Nimeni nu este bun decât unul,
Dumnezeu. **20** Știi poruncile: Nu comite adulter, Nu ucide, Nu
fura, Nu aduce mărturie falsă, Onorează pe tatăl tău și pe mama
ta. **21** Iar el a spus: Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.
22 Și, când a auzit Isus acestea, i-a spus: Totuși îți lipsește un
lucru; vinde tot ce ai și împarte la săraci și vei avea tezaur în
cer; și vino, urmează-mă. **23** Dar el, când a auzit acestea, s-a
întristat foarte mult; fiindcă era foarte bogat. **24** Iar Isus, când a
văzut că el s-a întristat foarte mult, a spus: Cât de greu vor intra
în împărăția lui Dumnezeu cei ce au bogății! **25** Fiindcă este mai
ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât pentru
un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu. **26** Iar cei ce au
auzit, au spus: Atunci cine poate fi salvat? **27** Dar el a spus:
Cele imposibile la oameni sunt posibile la Dumnezeu. **28** Atunci
Petru a spus: Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat. **29** Iar el le-
a spus: Adevărat vă spun: Nu este nimeni care a lăsat casă,
sau părinți, sau frați, sau soție, sau copii, pentru împărăția lui
Dumnezeu, **30** Care să nu primească cu mult mai mult în acest
timp și în lumea care vine, viață veșnică. **(aiōn g165, aiōnios g166)**
31 Atunci a luat pe cei doisprezece și le-a spus: Iată, ne urcăm la
Ierusalim și toate cele scrise prin profeți despre Fiul omului, vor
fi împlinite. **32** Fiindcă va fi dat neamurilor și va fi batjocorit și va
fi ocărât și scuipat; **33** Și îl vor biciui și îl vor ucide; și a treia zi

va învia. **34** Dar ei nu au înțeles nimic din acestea; și acest
cuvânt le-a fost ascuns și nu au cunoscut acele cuvinte. **35** Și s-
a întâmplat, pe când s-a apropiat el de Ierihon, că un anumit orb
ședea lângă drum, cerșind; **36** Și, auzind mulțimea trecând, a
întrebat ce înseamnă aceasta. **37** Iar ei i-au spus că trece Isus
din Nazaret. **38** Iar el a strigat, spunând: Isuse, Fiul lui David, ai
milă de mine! **39** Și cei ce mergeau înainte, l-au mustrat, ca să
tacă; dar el striga și mai tare: Fiul lui David, ai milă de mine. **40**
Iar Isus, stând în picioare, a poruncit să îl aducă la el; și după
ce el s-a apropiat, l-a întrebat, **41** Spunând: Ce voiești să îți
fac? Iar el a spus: Doamne, să primesc vedere. **42** Și Isus i-a
spus: Primește-ți vederea; credința ta te-a salvat. **43** Și îndată
și-a primit vederea și l-a urmat, glorificând pe Dumnezeu; și toți
oamenii, când au văzut, au dat laudă lui Dumnezeu.

19 Și Isus a intrat și a traversat Ierihonul. **2** Și iată, era un
bărbat numit Zacheu, care era mai marele vameșilor, și el era
bogat. **3** Și căuta să vadă pe Isus, cine era; și nu putea din
cauza mulțimii, pentru că era mic de statură. **4** Dar a alergat
înainte și s-a cățărat într-un sicomor să îl vadă, pentru că pe
acolo urma să treacă. **5** Și Isus, când a ajuns la locul acela,
a privit în sus și l-a văzut și i-a spus: Zachee, grăbește-te și
coboară; fiindcă astăzi eu trebuie să rămân în casa ta. **6** Și
el, grăbindu-se, a coborât și l-a primit bucuros. **7** Și când au
văzut, toți cârteau, spunând: A intrat să fie oaspete la un bărbat
păcătos. **8** Dar Zacheu a stat în picioare și i-a spus Domnului:
Iată, Doamne, jumătate din averile mele le dau săracilor; și
dacă am luat ceva de la cineva printr-o acuzație falsă, dau
înapoi împătrit. **9** Iar Isus i-a spus: Astăzi a venit salvare la
casa aceasta, întrucât și el este fiul lui Avraam. **10** Căci Fiul

omului a venit să caute și să salveze ce era pierdut. **11** Și pe
când auzeau ei acestea, a adăugat și a spus o parabolă, pentru
că el era aproape de Ierusalim și ei credeau că împărăția lui
Dumnezeu se va arăta imediat. **12** De aceea el a spus: Un
anumit nobil a mers într-o țară îndepărtată ca să își primească o
împărăție și să se întoarcă. **13** Și a chemat pe cei zece robi ai
săi și le-a dat zece mine și le-a spus: Ocupați-vă de acestea
până vin. **14** Dar cetățenii lui îl urau și au trimis o solie după el,
spunând: Nu voim ca acest om să domnească peste noi. **15**
Și s-a întâmplat la întoarcerea lui, după ce a primit împărăția,
că atunci a poruncit să fie chemați la el acești robi, cărora le
dăduse banii, ca să știe cât câștigase fiecare prin comerț. **16**
Atunci a venit primul, spunând: Doamne, mina ta a câștigat
zece mine. **17** Iar el i-a spus: Bine, rob bun, pentru că ai fost
credincios în foarte puțin, ai autoritate peste zece cetăți. **18** Și a
venit al doilea, spunând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine. **19**
Iar el i-a spus și acestuia: Fii și tu peste cinci cetăți. **20** Și altul a
venit, spunând: Doamne, iată, mina ta, pe care am păstrat-o
într-un ștergar; **21** Fiindcă m-am temut de tine, pentru că ești un
om sever; ridici ce nu ai pus jos și seceri ce nu ai semănat. **22**
Iar el i-a spus: Din gura ta te voi judeca, rob stricat. Știai că eu
sunt om sever, ridicând ce nu am pus jos și secerând ce nu am
semănat; **23** Și atunci, de ce nu mi-ai dat banii la bancă: și la
venirea mea eu să iau ce este al meu cu dobândă? **24** Și a spus
celor care stăteau în picioare alături: Luați de la el mina și dați-o
celui ce are zece mine. **25** (Iar ei i-au spus: Doamne, el are zece
mine.) **26** Căci vă spun, că fiecăruia ce are, i se va da; iar de la
cel ce nu are, și ce are i se va lua. **27** Dar pe acei dușmani
ai mei, care nu au voit ca eu să domnesc peste ei, aduceți-i

încoace și ucideți-i înaintea mea. **28** Și după ce a vorbit astfel,
Isus a mers în fruntea [lor], urcându-se la Ierusalim. **29** Și s-a
întâmplat că, pe când s-a apropiat de Betfaghe și de Betania, la
muntele numit al Măslinilor, a trimis înainte pe doi dintre discipolii
săi, **30** Spunând: Duceți-vă în satul dinaintea voastră, în care,
intrând, veți găsi un măgăruș legat, pe care încă nu a șezut
niciun om; dezlegați-l și aduceți-l. **31** Și dacă cineva vă întreabă:
Pentru ce îl dezlegați? Astfel să îi spuneți: Pentru că Domnul are
nevoie de el. **32** Iar cei trimiși au plecat și au găsit chiar așa cum
le spusese. **33** Dar pe când dezlegau măgărușul, proprietarii
lui le-au spus: De ce dezlegați măgărușul? **34** Iar ei au spus:
Domnul are nevoie de el. **35** Și l-au adus la Isus; și și-au aruncat
hainele pe măgăruș și l-au așezat pe Isus călare pe el. **36** Și pe
când mergea el, ei își așterneau hainele pe cale. **37** Și pe când
se apropia, chiar la coborâșul muntelui Măslinilor, toată mulțimea
discipolilor a început să se bucure și să laude pe Dumnezeu
cu voce tare din cauza tuturor faptelor puternice pe care le
văzuseră, **38** Spunând: Binecuvântat fie Împăratul care vine în
numele Domnului; pace în cer și glorie în cele prea înalte. **39** Și
unii dintre fariseii din mulțime, i-au spus: Învățătorule, mustră-ți
discipolii. **40** Iar el a răspuns și le-a zis: Vă spun că dacă aceștia
vor tăcea, pietrele imediat vor striga. **41** Și când s-a apropiat, a
privit cetatea și a plâns din cauza ei, **42** Spunând: Dacă ai fi
știut, chiar tu, cel puțin în această zi a ta, lucrurile pentru pacea
ta! Dar acum, sunt ascunse de ochii tăi. **43** Pentru că zilele vor
veni peste tine și dușmanii tăi vor arunca un val de pământ în
jurul tău și te vor împresura și te vor strânge din toate părțile, **44**
Și te vor face una cu pământul și pe copiii tăi în tine; și nu vor
lăsa în tine piatră peste piatră, pentru că nu ai cunoscut timpul

vizitării tale. **45** Și a intrat în templu și a început să scoată pe
cei ce vindeau în el și pe cei ce cumpărau, **46** Spunându-le:
Este scris: Casa mea este casa rugăciunii; dar voi ați făcut din
ea o peșteră de tâlhari. **47** Și îi învăța în fiecare zi în templu.
Dar preoții de seamă și scribii și mai marii poporului căutau să
îl nimicească, **48** Și nu găseau ce ar putea face; fiindcă toți
oamenii erau foarte atenți să îl audă.

20 Și s-a întâmplat într-una din acele zile, pe când învăța el
poporul în templu și predica evanghelia, că preoții de seamă și
scribii au venit peste el cu bătrânii, **2** Și i-au vorbit, spunând:
Spune-ne, prin ce autoritate faci tu acestea? Sau cine este cel
ce ți-a dat această autoritate? **3** Iar el a răspuns și le-a zis: Vă
voi întreba și eu un lucru; și răspundeți-mi: **4** Botezul lui Ioan era
din cer, sau de la oameni? **5** Dar discutau între ei, spunând:
Dacă vom spune: Din cer, el va spune: Atunci de ce nu l-ați
crezut? **6** Dar dacă spunem: De la oameni, tot poporul ne va
ucide cu pietre; fiindcă sunt convinși că Ioan era un profet. **7** Și
au răspuns că nu puteau spune de unde [era]. **8** Și Isus le-a
spus: Nici eu nu vă spun prin ce autoritate fac acestea. **9** Apoi a
început să spună poporului această parabolă: Un anumit om a
plantat o vie și a arendat-o unor viticultori și a plecat într-o țară
îndepărtată pentru un timp îndelungat. **10** Și la timpul cuvenit a
trimis un rob la viticultori, ca să îi dea din rodul viei; dar viticultorii
l-au bătut și l-au trimis fără nimic. **11** Și din nou, a trimis alt rob;
și l-au bătut și pe acela și l-au ocărât și l-au trimis fără nimic. **12**
Și din nou, a trimis un al treilea; și de asemenea l-au rănit și l-au
aruncat afară. **13** Atunci a spus domnul viei: Ce să fac? Voi
trimite pe fiul meu preaiubit; poate, văzându-l, îl vor respecta. **14**
Dar când viticultorii l-au văzut, discutau între ei, spunând: Acesta

este moștenitorul; să îl ucidem, ca moștenirea să fie a noastră.
15 Și l-au aruncat afară din vie și l-au ucis. Ce le va face așadar
domnul viei? **16** Va veni și va nimici pe acești viticultori și va da
via altora. Și când au auzit, au spus: Nicidecum. **17** Iar el i-a
privit și a spus: Atunci ce este acest lucru, care este scris: Piatra
pe care au respins-o zidarii, aceasta a devenit capul colțului
temeliei. **18** Oricine va cădea peste acea piatră, va fi zdrobit; dar
peste oricine va cădea aceasta, îl va spulbera. **19** Și preoții de
seamă și scribii căutau să pună mâinile pe el în ora aceea; dar
se temeau de popor; fiindcă au priceput că spusese această
parabolă împotriva lor. **20** Și îl pândeau și au trimis spioni, care
se prefăceau oameni drepți, ca să [îl] prindă în cuvintele lui,
așa încât să îl dea puterii și autorității guvernatorului. **21** Și l-
au întrebat, spunând: Învățătorule, știm că vorbești și înveți cu
dreptate și nici nu cauți la fața oamenilor, ci înveți calea lui
Dumnezeu în adevăr. **22** Este legiuit pentru noi să dăm taxă
Cezarului, sau nu? **23** Dar el a priceput viclenia lor și le-a spus:
De ce mă ispitiți? **24** Arătați-mi un dinar. Al cui chip și inscripție o
are? Ei au răspuns și au zis: Al Cezarului. **25** Iar el le-a spus: De
aceea dați Cezarului cele ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ale
lui Dumnezeu. **26** Și nu au putut să îl prindă în cuvintele lui
înaintea poporului; și s-au minunat de răspunsul lui și au tăcut.
27 Apoi au venit unii dintre saduchei, care neagă că există vreo
înviere; și l-au întrebat, **28** Spunând: Învățătorule, Moise ne-a
scris: Dacă fratele cuiva moare, având soție și el moare fără
copii, ca fratele lui să îi ia soția și să ridice sămânță fratelui său.
29 Așadar au fost șapte frați; și primul a luat o soție și a murit
fără copii. **30** Și al doilea a luat-o de soție și el a murit fără copii.
31 Și al treilea, a luat-o; și în același fel și cei șapte; și nu au

lăsat copii și au murit. **32** La urma tuturor a murit și femeia. **33**
La înviere așadar, căruia dintre ei este ea soție? Fiindcă toți
cei șapte au avut-o de soție. **34** Și Isus, răspunzând, le-a zis:
Fiii și fiicele acestei lumi se însoară și se mărită; **(aiōn g165)** **35**
Dar cei socotiți demni să obțină acea lume și învierea dintre
morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita; **(aiōn g165)** **36**
Nici nu vor putea muri de atunci încolo; fiindcă sunt egali cu
îngerii; și sunt copiii lui Dumnezeu, fiind copiii învierii. **37** Dar că
morții sunt înviați, chiar Moise a arătat la rug, când numește
pe Domnul: Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și
Dumnezeul lui Iacob. **38** Fiindcă el nu este un Dumnezeu al
morților, ci al celor vii; fiindcă toți trăiesc pentru el. **39** Atunci unii
dintre scribi, răspunzând, au zis: Învățătorule, bine ai spus. **40**
Iar după aceea nu au mai cutezat să îl întrebe nimic. **41** Iar el le-
a spus: Cum spun ei: Cristos este fiul lui David? **42** Și însuși
David spune în cartea Psalmilor: DOMNUL a spus Domnului
meu: Șezi la dreapta mea, **43** Până fac pe dușmanii tăi sprijinul
piciorului tău. **44** David într-adevăr îl numește Domn; cum este
el atunci fiul lui? **45** Atunci, în auzul întregului popor a spus
discipolilor săi: **46** Păziți-vă de scribii care doresc să se plimbe
în robe lungi și iubesc saluturile în piețe și scaunele de frunte în
sinagogi și locurile de onoare la ospețe; **47** Care devorează
casele văduvelor și de ochii lumii fac rugăciuni lungi; aceștia vor
primi mai mare damnare.

21 Și a ridicat privirea și a văzut pe bogați aruncându-și darurile
în vistierie. **2** Și a văzut și pe o anumită văduvă săracă aruncând
acolo doi bănuți. **3** Și a spus: Adevărat vă spun, această văduvă
săracă a aruncat în vistierie mai mult decât toți; **4** Fiindcă
toți aceștia au aruncat din abundența lor pentru ofrandele lui

Dumnezeu; dar ea, din sărăcia ei, a aruncat în vistierie tot ce
avea ca să trăiască. **5** Și, pe când unii vorbeau despre templu,
cum era ornamentat cu pietre frumoase și daruri, a spus: **6**
Cât despre acestea pe care le vedeți, vor veni zilele în care
nu va fi lăsată piatră pe piatră care nu va fi dărâmată. **7** Iar ei
l-au întrebat, spunând: Învățătorule, dar când vor fi acestea?
Și ce semn va fi când acestea se vor întâmpla? **8** Iar el a
spus: Luați seama să nu fiți amăgiți; fiindcă mulți vor veni în
numele meu, spunând: Eu sunt Cristos; și timpul se apropie;
nu vă duceți așadar după ei. **9** Dar când veți auzi de războaie
și răscoale, nu vă îngroziți; fiindcă acestea trebuie întâi să se
întâmple; dar nu [este] îndată sfârșitul. **10** Apoi le-a spus: Se va
ridica națiune contra națiune și împărăție contra împărăție. **11** Și
vor fi mari cutremure de pământ în diferite locuri și foamete
și molime; și din cer vor fi arătări înspăimântătoare și semne
mari. **12** Dar înaintea tuturor acestora, vor pune mâinile pe
voi și vă vor persecuta, predându-vă la sinagogi și închisori,
fiind aduși înaintea împăraților și a guvernatorilor, din cauza
numelui meu. **13** Și aceasta vi se va întoarce pentru mărturie.
14 De aceea puneți-vă în inimi să nu meditați înainte ce veți
răspunde, **15** Fiindcă eu vă voi da o gură și înțelepciune, pe
care toți potrivnicii voștri nu vor putea să o combată, nici să i se
împotrivească. **16** Și veți fi trădați deopotrivă de părinți și frați și
rude și prieteni; și [îi] vor ucide pe unii dintre voi. **17** Și veți fi
urâți de toți din cauza numelui meu. **18** Și niciun păr din capul
vostru nu va pieri nicidecum. **19** În răbdarea voastră păstrați-vă
sufletele. **20** Iar când veți vedea Ierusalimul încercuit de armate,
atunci să știți că pustiirea lui este aproape. **21** Atunci, cei din
Iudeea să fugă în munți; și cei din mijlocul lui să plece afară; și

cei de pe câmpuri să nu intre în el. **22** Căci acelea vor fi zilele
răzbunării, pentru a fi împlinite toate cele scrise. **23** Dar vai celor
însărcinate și celor ce alăptează în acele zile! Fiindcă va fi o
mare strâmtorare în țară și furie peste acest popor. **24** Și vor
cădea sub tăișul sabiei și vor fi duși captivi printre toate națiunile;
și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor
împlini timpurile neamurilor. **25** Și vor fi semne în soare și în
lună și în stele; și pe pământ chinul națiunilor, cu nedumerire;
marea și valurile urlând; **26** Inima oamenilor lăsându-i de frică și
de anticiparea acelor lucruri ce vin pe pământ; fiindcă puterile
cerurilor vor fi clătinate. **27** Și atunci vor vedea pe Fiul omului
venind într-un nor cu putere și glorie mare. **28** Iar când acestea
vor începe să se întâmple, atunci uitați-vă în sus și ridicați-vă
capetele, pentru că răscumpărarea voastră se apropie. **29** Și le-
a spus o parabolă: Priviți smochinul și toți copacii. **30** Când deja
înfrunzesc, vedeți și știți de la voi înșivă că de acum vara este
aproape. **31** Tot așa și voi, când vedeți acestea întâmplându-se,
să știți că împărăția lui Dumnezeu este aproape. **32** Adevărat vă
spun: Această generație nu va trece până se vor împlini toate.
33 Cerul și pământul vor trece; dar cuvintele mele nicidecum nu
vor trece. **34** Și luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi
se îngreuneze inimile cu depravare și beție și cu îngrijorările
acestei vieți și acea zi să vină peste voi pe neașteptate. **35** Căci
va veni ca o cursă peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului
pământ. **36** De aceea vegheați și rugați-vă tot timpul, ca să fiți
socotiți demni să scăpați de toate acestea ce se vor întâmpla și
să stați în picioare înaintea Fiului omului. **37** Iar în timpul zilei
era în templu, învățându-i; iar noaptea ieșea și o petrecea pe

muntele care se cheamă al Măslinilor. **38** Și tot poporul venea
devreme dimineața la el, în templu, ca să îl audă.

22 Și sărbătoarea azimelor, care se cheamă Paștele, era
aproape. **2** Și preoții de seamă și scribii căutau cum să îl ucidă;
fiindcă se temeau de popor. **3** Atunci a intrat Satan în Iuda,
numit și Iscariot, fiind din numărul celor doisprezece. **4** Și Iuda a
mers și a vorbit îndeaproape cu preoții de seamă și căpeteniile,
cum să îl trădeze lor. **5** Și s-au bucurat și s-au înțeles să îi dea
arginți. **6** Și a promis și căuta ocazia să li-l trădeze, în absența
mulțimii. **7** Atunci a venit ziua azimelor, în care paștele trebuia
înjunghiat. **8** Iar el a trimis pe Petru și Ioan, spunând: Duceți-
vă și pregătiți-ne paștele, ca să mâncăm. **9** Iar ei i-au spus:
Unde voiești să pregătim? **10** Iar el le-a spus: Iată, la intrarea
voastră în cetate, vă va întâlni un om, purtând un ulcior cu apă;
urmați-l în casa unde intră. **11** Și să ziceți stăpânului casei:
Învățătorul îți spune: Unde este camera de oaspeți, unde voi
mânca paștele cu discipolii mei? **12** Și vă va arăta o cameră
mare de sus, așternută; acolo să pregătiți. **13** Și au mers și au
găsit cum le-a spus; și au pregătit paștele. **14** Și când a venit
ora, el a șezut [la masă] și cei doisprezece apostoli cu el. **15** Și
le-a spus: Cu multă dorință am dorit să mănânc acest paște
cu voi înainte de a suferi eu; **16** Fiindcă vă spun: Nu voi mai
mânca nicidecum din el până când va fi împlinit în împărăția lui
Dumnezeu. **17** Și luând paharul, a adus mulțumiri și a spus:
Luați acesta și împărțiți-l între voi; **18** Fiindcă vă spun: Nu voi
bea nicidecum din rodul viței până când va veni împărăția lui
Dumnezeu. **19** Și a luat pâine și a adus mulțumiri și a frânt-o și
le-a dat, spunând: Acesta este trupul meu care este dat pentru
voi; să faceți aceasta în amintirea mea. **20** Tot astfel și paharul,

după cină, spunând: Acest pahar este noul testament în sângele
meu, care se varsă pentru voi. **21** Dar, iată, mâna celui ce mă
trădează este cu mine la masă. **22** Și, într-adevăr, Fiul omului
se duce cum a fost hotărât; dar vai acelui om, prin care este
trădat! **23** Și au început să se întrebe între ei, care dintre ei ar
fi cel ce ar face aceasta. **24** Și a fost de asemenea o ceartă
între ei, care dintre ei să fie socotit cel mai mare. **25** Dar el le-a
spus: Împărații neamurilor domnesc peste ele; și cei ce exercită
autoritate asupra lor sunt chemați binefăcători. **26** Dar voi să nu
fiți așa; ci cel ce este mai mare printre voi, să fie ca cel mai
tânăr; și conducătorul ca cel ce servește. **27** Căci care este
mai mare, cel ce șade la masă, sau cel ce servește? Nu cel ce
șade la masă? Dar eu sunt printre voi ca cel ce servește. **28**
Iar voi sunteți cei care ați rămas necontenit cu mine în ispitirile
mele. **29** Și eu vă rânduiesc o împărăție, așa cum Tatăl meu mi-
a rânduit; **30** Ca să mâncați și să beți la masa mea în împărăția
mea și să ședeți pe tronuri, judecând cele douăsprezece triburi
ale lui Israel. **31** Iar Domnul a spus: Simone, Simone, iată, Satan
a dorit [să] vă [aibă] ca să [vă] cearnă ca grâul. **32** Dar eu m-
am rugat pentru tine, ca nu cumva credința ta să înceteze; și
când te vei întoarce, întărește pe frații tăi. **33** Iar Petru i-a spus:
Doamne, sunt gata să merg cu tine deopotrivă la închisoare și la
moarte. **34** Iar el a zis: Îți spun, Petre, nicidecum nu va cânta
cocoșul astăzi, înainte ca de trei ori să negi că mă cunoști. **35** Și
le-a spus: Când v-am trimis fără pungă și traistă și încălțăminte,
v-a lipsit ceva? Iar ei au spus: Nimic. **36** Atunci le-a spus: Dar
acum, cel ce are pungă să o ia și la fel traista; și cel ce nu
are sabie, să își vândă haina și să cumpere una. **37** Fiindcă
vă spun, mai trebuie să se împlinească în mine ceea ce este

scris: Și el a fost socotit printre călcătorii de lege, fiindcă și cele
referitoare la mine au un sfârșit. **38** Iar ei au spus: Doamne, iată,
aici două săbii. Iar el le-a spus: Este destul. **39** Și a ieșit și s-a
dus conform obiceiului la muntele Măslinilor; iar discipolii săi l-au
urmat și ei. **40** Și, venind la acel loc, le-a spus: Rugați-vă, ca să
nu intrați în ispită. **41** Și el s-a depărtat de ei ca la o aruncătură
de piatră și a îngenunchiat și s-a rugat, **42** Spunând: Tată, dacă
voiești, depărtează acest pahar de la mine; totuși nu voia mea,
ci a ta să se facă. **43** Și i s-a arătat un înger din cer, întărindu-l.
44 Și, fiind în agonie, s-a rugat mai intens; iar sudoarea sa a
devenit ca picături mari de sânge, căzând pe pământ. **45** Și
după ce s-a sculat de la rugăciune și a venit la discipolii săi, i-
a găsit dormind de întristare, **46** Și le-a spus: De ce dormiți?
Sculați-vă și rugați-vă, ca nu cumva să intrați în ispită. **47** Iar pe
când el încă vorbea, iată, o mulțime și cel chemat Iuda, unul
dintre cei doisprezece, mergea înaintea lor și s-a apropiat de
Isus să îl sărute. **48** Dar Isus i-a spus: Iuda, cu o sărutare trădezi
pe Fiul omului? **49** Când cei ce erau în jurul lui au văzut ce
avea să urmeze, i-au spus: Doamne, să lovim cu sabia? **50** Și
unul dintre ei a lovit pe robul marelui preot și i-a tăiat urechea
dreaptă. **51** Dar Isus a răspuns și a zis: Lăsați așa, până aici. Și
i-a atins urechea și l-a vindecat. **52** Atunci Isus a spus preoților
de seamă și căpeteniilor templului și bătrânilor care veniseră la
el: Ați venit ca împotriva unui tâlhar, cu săbii și bâte? **53** Când
eu eram zilnic cu voi în templu, nu ați întins mâinile împotriva
mea; dar aceasta este ora voastră și puterea întunericului. **54**
Atunci l-au luat și l-au condus și l-au adus în casa marelui preot.
Și Petru urmărea de departe. **55** Și după ce aprinseseră un
foc în mijlocul curții și erau așezați împreună, Petru a șezut

în mijlocul lor. **56** Iar o anumită servitoare l-a văzut pe când
ședea lângă foc și, privindu-l cu atenție, a spus: Și acesta era cu
el. **57** Dar el s-a dezis de el, spunând: Femeie, nu îl cunosc.
58 Și peste puțin, un altul l-a văzut și a spus: Și tu ești dintre
ei. Iar Petru a spus: Omule, nu sunt. **59** Și cam după o oră,
altcineva confirma cu tărie, spunând: În adevăr și acesta era cu
el; fiindcă și el este galileean. **60** Iar Petru a spus: Omule, nu știu
ce spui. Și imediat, pe când el încă vorbea, a cântat cocoșul. **61**
Și Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Și Petru și-a amintit
cuvântul Domnului, cum îi spusese: Înainte să cânte cocoșul
mă vei nega de trei ori. **62** Și Petru a ieșit afară și a plâns cu
amar. **63** Și bărbații, care îl țineau pe Isus, îl batjocoreau și îl
băteau. **64** Și, legându-l la ochi, îl loveau peste față și îl întrebau,
spunând: Profețește, cine este cel ce te-a lovit? **65** Și multe alte
lucruri vorbeau blasfemator împotriva lui. **66** Și imediat ce s-a
făcut ziuă, bătrânii poporului și preoții de seamă și scribii s-au
adunat și l-au adus în consiliul lor, spunând: **67** Ești tu Cristosul?
Spune-ne. Iar el le-a spus: Dacă vă voi spune, nicidecum nu
veți crede; **68** Și dacă vă voi întreba și eu, nicidecum nu îmi
veți răspunde, nici nu îmi veți da drumul. **69** De acum încolo,
Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu. **70** Atunci
toți au spus: Ești tu atunci Fiul lui Dumnezeu? Iar el le-a spus:
Voi spuneți că eu sunt. **71** Și au spus: Ce nevoie mai avem de
mărturie? Fiindcă noi înșine am auzit din gura lui.

23 Și toată mulțimea lor s-a sculat și ei l-au dus la Pilat. **2** Și
au început să îl acuze, spunând: Am găsit pe acesta pervertind
națiunea și oprind a da taxă Cezarului, spunând că el este
Cristos, un Împărat. **3** Iar Pilat l-a întrebat, spunând: Ești tu
Împăratul iudeilor? Iar el i-a răspuns și a zis: Tu spui. **4** Atunci

Pilat a spus marilor preoți și mulțimii: Nu găsesc nicio vină în
acest om. **5** Dar erau și mai insistenți, spunând: Întărâtă poporul,
învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea, până în acest
loc. **6** Când a auzit Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este
galileean. **7** Și înțelegând că este din jurisdicția lui Irod, l-a
trimis la Irod, care era și el în Ierusalim în acele zile. **8** Iar când
Irod a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, fiindcă demult
dorea să îl vadă, pentru că auzise multe despre el; și spera să
vadă vreun miracol făcut de el. **9** Atunci l-a întrebat cu multe
cuvinte; dar el nu i-a răspuns nimic. **10** Iar preoții de seamă și
scribii stăteau în picioare și îl acuzau vehement. **11** Iar Irod,
împreună cu soldații lui, îl făceau de nimic și îl batjocoreau și l-
au înveșmântat cu o haină strălucitoare și l-au trimis înapoi la
Pilat. **12** Și amândoi, Pilat și Irod, s-au făcut prieteni unul cu altul
în acea zi; fiindcă înainte erau în dușmănie unul cu altul. **13**
Iar Pilat, după ce a chemat la un loc pe preoții de seamă și
conducătorii și poporul, **14** Le-a spus: Mi-ați adus pe acest om
ca pe unul care pervertește poporul; și iată, eu, cercetându-l
înaintea voastră, nu am găsit în acest om nicio vină din cele
ce îl acuzați; **15** Nu, nici chiar Irod; fiindcă v-am trimis la el; și
iată, nimic demn de moarte nu i s-a făcut. **16** De aceea îl voi
pedepsi și îl voi elibera. **17** (Fiindcă de nevoie, la sărbătoare
trebuia să le elibereze pe unul închis.) **18** Dar toți au strigat
deodată, spunând: Ia-l pe acesta și eliberează-ni-l pe Baraba;
19 (Care, din cauza unei anumite răscoale făcută în cetate, și
ucidere, fusese aruncat în închisoare.) **20** Pilat așadar, dorind
să îl elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou. **21** Dar ei strigau,
spunând: Crucifică-l, crucifică-l! **22** Iar el le-a spus a treia oară:
De ce, ce rău a făcut el? Nu am găsit nicio vină de moarte în el;

așadar îl voi pedepsi și îl voi elibera. **23** Dar insistau cu voci
puternice, cerând ca el să fie crucificat. Și vocile lor și ale marilor
preoți au învins. **24** Iar Pilat a dat sentința ca să fie așa cum au
cerut ei. **25** Și le-a eliberat pe cel ce fusese aruncat în închisoare
din cauza răscoalei și a uciderii, pe cel ce îl cereau; iar pe Isus l-
a dat voii lor. **26** Și pe când îl duceau de acolo, au prins pe unul
Simon, un cirenean, venind de la câmp, și pe el au pus crucea,
ca să o poarte după Isus. **27** Și l-a urmat o mare mulțime a
poporului și a femeilor, care, de asemenea, se tânguiau și îl
jeleau. **28** Dar Isus, întorcându-se spre ele, a spus: Fiice ale
Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, ci plângeți pentru voi
înșivă și pentru copiii voștri. **29** Pentru că iată, vin zilele în care
vor spune: Binecuvântate sunt cele sterpe și pântecele care nu
au născut și sânii care nu au alăptat. **30** Atunci vor începe să
spună munților: Cădeți peste noi; și dealurilor: Acoperiți-ne. **31**
Căci dacă ei fac acestea cu un copac verde, ce se va face cu
cel uscat? **32** Și erau de asemenea alți doi răufăcători duși cu
el, pentru a fi uciși. **33** Și după ce au venit la locul care este
numit Calvar, acolo l-au crucificat pe el și pe răufăcători, unul la
dreapta și celălalt la stânga. **34** Atunci Isus a spus: Tată, iartă-i,
fiindcă ei nu știu ce fac. Și i-au împărțit hainele și au aruncat
sorți. **35** Și poporul stătea în picioare, privind. Și conducătorii de
asemenea, împreună cu ei, [l]-au luat în derâdere, spunând:
A salvat pe alții; să se salveze pe sine însuși, dacă el este
Cristos, alesul lui Dumnezeu. **36** Iar soldații de asemenea îl
batjocoreau, venind la el și oferindu-i oțet, **37** Și spunând: Dacă
tu ești împăratul iudeilor, salvează-te pe tine însuți. **38** Și a fost
și o inscripție scrisă deasupra lui cu litere grecești și latinești
și evreiești: ACESTA ESTE ÎMPĂRATUL IUDEILOR. **39** Iar

unul dintre răufăcătorii atârnați îl defăima, spunând: Dacă tu
ești Cristos, salvează-te pe tine însuți și pe noi. **40** Dar celălalt,
răspunzând, l-a mustrat, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu,
pentru că ești sub aceeași condamnare? **41** Și noi, într-adevăr,
pe drept; fiindcă primim răsplata cuvenită faptelor noastre; dar
acest om nu a făcut nimic incorect. **42** Iar el i-a spus lui Isus:
Doamne, amintește-ți de mine, când vii în împărăția ta. **43** Și
Isus i-a spus: Adevărat îți spun: Astăzi vei fi cu mine în paradis.
44 Și era cam pe la ora a șasea și a fost întuneric peste toată
țara, până la ora a noua. **45** Și soarele s-a întunecat și perdeaua
templului s-a rupt prin mijloc. **46** Și după ce Isus a strigat cu
voce tare, a spus: Tată, în mâinile tale îmi încredințez duhul; și,
spunând astfel, și-a dat duhul. **47** Și centurionul, când a văzut
ce se făcuse, a glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr,
acesta a fost un om drept. **48** Și toți oamenii, care s-au adunat la
acea privelește, văzând cele ce se făcuseră, bătându-și piepturile
s-au întors. **49** Și toți cunoscuții lui și femeile care îl urmaseră
din Galileea, au stat în picioare deoparte, uitându-se la acestea.
50 Și iată, era un bărbat, numit Iosif, un consilier, fiind un bărbat
bun și drept; **51** (Acesta nu fusese de acord cu sfatul și fapta
lor); el era din Arimateea, o cetate a iudeilor; și care aștepta și el
împărăția lui Dumnezeu. **52** Acesta a mers la Pilat și a cerut
trupul lui Isus. **53** Și l-a luat jos și l-a înfășurat în [pânză de] in și
l-a pus într-un mormânt tăiat în piatră, în care nu fusese pus
nimeni niciodată. **54** Și acea zi era pregătirea; și sabatul se
apropia. **55** Și femeile, de asemenea, care au venit cu el din
Galileea, l-au urmat și au văzut mormântul și cum a fost pus
trupul lui. **56** Și s-au întors și au pregătit miresme și miruri; și s-
au odihnit în sabat conform poruncii.

24 Iar în prima zi a săptămânii, foarte devreme dimineața, au
venit la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră și
pe alte femei împreună cu ele. **2** Și au găsit piatra rostogolită
de la mormânt. **3** Și au intrat și nu au găsit trupul Domnului
Isus. **4** Și s-a întâmplat, pe când erau ele foarte derutate despre
aceasta, iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ele în haine
strălucitoare; **5** Și pe când li s-a făcut teamă și și-au plecat fețele
la pământ, le-au spus: De ce căutați pe cel viu între cei morți? **6**
Nu este aici, ci a înviat; amintiți-vă cum v-a vorbit fiind încă în
Galileea, **7** Spunând: Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile
oamenilor păcătoși și să fie crucificat și a treia zi să învie. **8** Și
ele și-au amintit cuvintele lui. **9** Și s-au întors de la mormânt și
au povestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.
10 Și erau Maria Magdalena, și Ioana, și Maria, mama lui Iacov,
și celelalte rămase cu ele, care au spus acestea apostolilor. **11**
Și cuvintele lor li se păreau ca basme și nu le-au crezut. **12**
Atunci Petru s-a sculat și a alergat la mormânt; și, aplecându-
se, a văzut fâșiile de pânză de in întinse la o parte și a plecat,
minunându-se în el însuși de ceea ce se întâmplase. **13** Și iată,
doi dintre ei mergeau în aceeași zi spre un sat numit Emaus,
care era cam la șaizeci de stadii de la Ierusalim. **14** Și ei vorbeau
între ei despre toate acestea care se petrecuseră. **15** Și s-a
întâmplat că, în timp ce ei vorbeau îndeaproape și se întrebau,
Isus însuși s-a apropiat și a mers cu ei. **16** Dar ochii lor erau
ținuți ca să nu îl cunoască. **17** Și le-a spus: Ce fel de cuvinte
sunt acestea pe care le schimbați între voi umblând și fiind triști?
18 Iar unul dintre ei, al cărui nume era Cleopas, răspunzând, i-a
zis: Ești tu doar un străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au
întâmplat acolo în aceste zile? **19** Iar el le-a spus: Care lucruri?

Iar ei i-au spus: Despre Isus din Nazaret, care era profet, un
bărbat puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a
tuturor oamenilor; **20** Și cum preoții de seamă și conducătorii
noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au crucificat. **21**
Dar ne încredeam că el este acela care avea să răscumpere pe
Israel; dar, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când au
fost făcute aceste lucruri. **22** Mai mult, chiar anumite femei dintre
noi ne-au înmărmurit, fiind dis-de-dimineață la mormânt; **23** Și
negăsindu-i trupul, au venit, spunând că au văzut și o viziune
de îngeri, care spuneau că el este viu. **24** Și unii dintre cei ce
erau cu noi, s-au dus la mormânt și au găsit chiar așa cum au
spus femeile; dar pe el nu l-au văzut. **25** Atunci el le-a spus: O,
neînțelepților și înceți cu inima în a crede toate cele ce profeții
au vorbit; **26** Nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în
gloria sa? **27** Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a
explicat în toate scripturile cele referitoare la el însuși. **28** Și s-au
apropiat de satul unde mergeau; și el s-a făcut că dorește să
meargă mai departe. **29** Dar l-au constrâns, spunând: Rămâi cu
noi, pentru că este spre seară și ziua este trecută. Și a intrat să
rămână cu ei. **30** Și s-a întâmplat pe când el ședea la masă
cu ei, că a luat pâine și a binecuvântat-o și a frânt și le-a dat.
31 Și ochii lor au fost deschiși și l-au cunoscut; și el s-a făcut
nevăzut dinaintea lor. **32** Și au spus unul către altul: Nu ne
ardea inima în noi, în timp ce ne vorbea pe drum și în timp ce
ne deschidea scripturile? **33** Și s-au sculat în ora aceea și s-
au întors la Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece adunați
împreună, și pe cei ce erau cu ei, **34** Spunând: Domnul a înviat
cu adevărat și s-a arătat lui Simon. **35** Și ei au istorisit cele de
pe drum și cum li s-a făcut cunoscut la frângerea pâinii. **36** Și pe

când vorbeau ei astfel, Isus însuși a stat în picioare în mijlocul
lor și le-a spus: Pace vouă. **37** Dar ei erau îngroziți și înfricoșați
și presupuneau că au văzut un duh. **38** Dar el le-a spus: De ce
sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică gânduri în inimi? **39** Priviți
mâinile mele și picioarele mele că sunt eu însumi; pipăiți-mă și
vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase, cum mă vedeți pe
mine că am. **40** Și după ce a vorbit astfel, le-a arătat mâinile și
picioarele. **41** Iar în timp ce ei încă nu credeau de bucurie, și se
minunau, le-a spus: Aveți aici ceva de mâncare? **42** Și i-au dat o
bucată de pește fript și de fagure de miere. **43** Și a luat și a
mâncat înaintea lor. **44** Apoi le-a spus: Acestea sunt cuvintele
pe care vi le-am vorbit pe când încă eram cu voi, că trebuie să
fie împlinite toate care au fost scrise în legea lui Moise și profeți
și psalmi, referitor la mine. **45** Atunci le-a deschis mintea ca să
înțeleagă scripturile. **46** Și le-a spus: Astfel este scris și astfel se
cuvenea să sufere Cristos și să învie dintre morți a treia zi, **47**
Și pocăința și iertarea păcatelor să fie predicate în numele lui
printre toate națiunile, începând de la Ierusalim. **48** Iar voi sunteți
martori ai acestor lucruri. **49** Și, iată, eu trimit promisiunea Tatălui
meu peste voi; dar voi, rămâneți în cetatea Ierusalim până când
veți fi îmbrăcați cu putere de sus. **50** Iar el i-a dus afară până
spre Betania și și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. **51** Și s-a
întâmplat, în timp ce el îi binecuvânta, că s-a îndepărtat de ei
și a fost luat sus la cer. **52** Și ei i s-au închinat și s-au întors
la Ierusalim cu mare bucurie. **53** Și erau tot timpul în templu,
lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Ioan

1 La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și
Cuvântul era Dumnezeu. **2** Același era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute de el și fără el nu a fost făcut
nimic din ceea ce a fost făcut. **4** În el era viață și viața era lumina
oamenilor. **5** Și lumina strălucește în întuneric și întunericul nu a
cuprins-o. **6** A fost un om trimis de la Dumnezeu, al cărui nume
era Ioan. **7** Acesta a venit pentru mărturie, ca să aducă mărturie
despre Lumina aceea, pentru ca toți să creadă prin el. **8** Nu era
el acea Lumină, ci a fost trimis să aducă mărturie despre Lumina
aceea. **9** Aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe
fiecare om ce vine în lume. **10** El era în lume și lumea a fost
făcută de el și lumea nu l-a cunoscut. **11** A venit la ai săi și
ai săi nu l-au primit. **12** Dar tuturor celor ce l-au primit, adică
celor ce cred în numele lui, le-a dat puterea să devină fiii lui
Dumnezeu, **13** Care au fost născuți nu din sânge, nici din voia
cărnii, nici din voia omului, ci din Dumnezeu. **14** Și Cuvântul a
fost făcut carne și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr (și
noi am privit gloria lui, glorie ca a singurului-născut din Tatăl). **15**
Ioan a adus mărturie despre el și a strigat, spunând: Acesta era
el, despre care am spus: Cel ce vine după mine este preferat
înaintea mea, pentru că era înainte de mine. **16** Și din plinătatea
lui noi toți am primit, și har peste har, **17** Pentru că legea a fost
dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.
18 Nimeni nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul lui Fiu
născut, care este în sânul Tatălui, el l-a făcut cunoscut. **19** Și
aceasta este mărturia lui Ioan, când iudeii au trimis preoți și leviți
din Ierusalim să îl întrebe: Tu cine ești? **20** Iar el a mărturisit și
nu a negat, ci a mărturisit: Eu nu sunt Cristosul. **21** Iar ei l-au

întrebat: Ce atunci? Ești Ilie? Iar el spune: Nu sunt. Ești tu acel
profet? Și a răspuns: Nu. **22** Atunci i-au spus: Cine ești tu? Ca
să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce spui despre tine
însuți? **23** Iar el a spus: Eu sunt vocea unuia strigând în pustie:
Îndreptați calea Domnului, cum a spus profetul Isaia. **24** Și cei
ce au fost trimiși erau dintre farisei. **25** Și l-au întrebat și i-au
spus: Atunci de ce botezi, dacă nu ești acel Cristos, nici Ilie, nici
acel profet? **26** Ioan le-a răspuns, zicând: Eu botez cu apă; dar
printre voi stă în picioare unul pe care voi nu îl cunoașteți. **27** El
este acela care, venind după mine, este preferat înaintea mea, a
cărui curea a sandalei eu nu sunt demn ca să o dezleg. **28**
Acestea s-au făcut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza
Ioan. **29** A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a spus:
Iată, Mielul lui Dumnezeu, care înlătură păcatul lumii. **30** El este
acela despre care eu am spus: După mine vine un om, care este
preferat înaintea mea, pentru că era înainte de mine. **31** Și eu
nu îl cunoșteam, dar ca să fie arătat lui Israel, din această cauză
am venit, botezând cu apă. **32** Și Ioan a adus mărturie, spunând:
Am văzut Duhul coborând din cer ca un porumbel și a rămas
peste el. **33** Și eu nu îl cunoșteam, dar cel ce m-a trimis să botez
cu apă, acesta mi-a spus: Acela peste care vei vedea Duhul
coborând și rămânând peste el, acesta este cel ce botează cu
Duhul Sfânt. **34** Și eu am văzut și am adus mărturie că acesta
este Fiul lui Dumnezeu. **35** Din nou, a doua zi Ioan stătea în
picioare și doi dintre discipolii lui [erau] cu el; **36** Și, privind pe
Isus umblând, spune: Iată, Mielul lui Dumnezeu. **37** Și cei doi
discipoli l-au auzit vorbind și l-au urmat pe Isus. **38** Atunci Isus
s-a întors și i-a văzut urmându-l și le-a spus: Ce căutați? Ei i-au
spus: Rabi (care fiind tradus se spune: Stăpâne), unde locuiești?

39 El le-a spus: Veniți și vedeți. Au venit și au văzut unde locuia
și au rămas cu el în acea zi, pentru că era cam ora a zecea.
40 Unul dintre cei doi, care auziseră pe Ioan și l-au urmat, era
Andrei, fratele lui Simon Petru. **41** El întâi a găsit pe fratele său
Simon și i-a spus: Noi am găsit pe Mesia (care fiind tradus este
Cristosul). **42** Și l-a adus la Isus. Și, privind la el, Isus a spus: Tu
ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei numi Chifa (care se traduce,
piatră). **43** A doua zi Isus a voit să meargă în Galileea și a găsit
pe Filip și i-a spus: Urmează-mă. **44** Și Filip era din Betsaida,
cetatea lui Andrei și Petru. **45** Filip l-a găsit pe Natanael și i-a
spus: Noi am găsit pe acela despre care a scris Moise în lege
și profeți, pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. **46** Și Natanael i-a
spus: Poate veni vreun lucru bun din Nazaret? Filip i-a spus:
Vino și vezi. **47** Isus a văzut pe Natanael venind la el și a spus
despre el: Iată, cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug!
48 Natanael i-a spus: De unde mă cunoști? Isus a răspuns și i-a
zis: Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub
smochin. **49** Natanael a răspuns și i-a zis: Rabi, tu ești Fiul lui
Dumnezeu, tu ești Împăratul lui Israel. **50** Isus a răspuns și i-a
zis: Pentru că ți-am spus: Te-am văzut sub smochin, crezi? Vei
vedea lucruri mai mari decât acestea. **51** Și i-a spus: Adevărat,
adevărat vă spun, de acum încolo veți vedea cerul deschis și
îngerii lui Dumnezeu urcând și coborând peste Fiul omului.

2 Și a treia zi s-a făcut nuntă în Cana Galileii și mama lui Isus
era acolo; **2** Și la nuntă a fost chemat și Isus și discipolii lui. **3** Și
când s-a terminat vinul, mama lui Isus i-a zis: Nu au vin. **4** Isus i-
a spus: Femeie, ce am a face cu tine? Nu mi-a venit încă timpul.
5 Mama lui a spus servitorilor: Faceți orice vă va spune. **6** Și
acolo erau puse șase vase de piatră, puse conform obiceiului de

curățire al iudeilor, care conțineau două sau trei măsuri. **7** Isus
le-a spus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. **8** Și
le-a spus: Scoateți acum și duceți-i conducătorului nunții. Și i-au
dus. **9** Și conducătorul nunții, după ce a gustat apa făcută vin și
neștiind de unde era, (dar servitorii, care au scos apa, știau),
conducătorul nunții a chemat pe mire, **10** Și i-a spus: Orice om
pune întâi vin bun și după ce oamenii au băut bine, atunci pune
pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul bun până acum. **11**
Acest început al miracolelor l-a făcut Isus în Cana Galileii; și și-a
arătat gloria; și discipolii lui au crezut în el. **12** După aceasta, s-a
coborât la Capernaum, el și mama lui și frații lui și discipolii
lui; și au rămas acolo nu multe zile. **13** Și paștele iudeilor era
aproape și Isus a urcat la Ierusalim, **14** Și a găsit în templu pe
cei ce vindeau boi și oi și porumbei și pe schimbătorii de bani
șezând jos; **15** Și, făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți
afară din templu, și oile și boii, și a vărsat banii schimbătorilor și
le-a răsturnat mesele, **16** Și a spus celor ce vindeau porumbei:
Luați acestea de aici, nu faceți din casa Tatălui meu o casă de
comerț. **17** Și discipolii lui și-au amintit că este scris: Zelul casei
tale m-a mâncat. **18** Atunci iudeii au răspuns și i-au zis: Ce
semn ne arăți nouă, văzând că faci acestea? **19** Isus a răspuns
și le-a zis: Distrugeți templul acesta și în trei zile îl voi ridica. **20**
Atunci iudeii au spus: Patruzeci și șase de ani a fost templul
acesta în construcție și tu îl vei ridica în trei zile? **21** Dar el le
vorbea despre templul trupului său. **22** De aceea, când a înviat
dintre morți, discipolii lui și-au amintit că le spusese aceasta; și
au crezut scriptura și cuvântul pe care îl spusese Isus. **23** Dar
când era în Ierusalim, la paște, la sărbătoare, mulți au crezut în
numele lui, când vedeau miracolele pe care le făcea. **24** Dar

Isus însuși nu li s-a încredințat, pentru că îi cunoștea pe toți, **25** Și nu a avut nevoie ca să îi aducă cineva mărturie despre om, fiindcă știa ce era în om.

3 Între farisei era un om cu numele Nicodim, un conducător al iudeilor; **2** Acesta a venit la Isus noaptea și i-a spus: Rabi, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; fiindcă nimeni nu poate face miracolele acestea pe care le faci tu, decât dacă Dumnezeu este cu el. **3** Isus a răspuns și i-a zis: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu. **4** Nicodim i-a spus: Cum se poate naște un om, fiind bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască? **5** Isus a răspuns: Adevărat, adevărat îți spun: Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. **6** Ce este născut din carne este carne; și ce este născut din Duhul este duh. **7** Nu te minuna că ți-am spus: Trebuie să fiți născuți din nou. **8** Vântul suflă încotro voiește și auzi sunetul lui, dar nu poți spune de unde vine, nici încotro merge; tot așa este oricine care este născut din Duhul. **9** Nicodim a răspuns și i-a zis: Cum pot fi acestea? **10** Isus a răspuns și i-a zis: Tu ești învățător al lui Israel și nu știi acestea? **11** Adevărat, adevărat îți spun: Vorbim ceea ce știm și aducem mărturie ce am văzut, dar nu primiți mărturia noastră. **12** Dacă v-am spus lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede dacă vă voi spune lucruri cerești? **13** Și nimeni nu s-a urcat în cer, decât cel ce s-a coborât din cer, Fiul omului, care este în cer. **14** Și așa cum Moise a înălțat șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul omului; **15** Pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață eternă. **(aiōnios g166)** **16** Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat

pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci
să aibă viață veșnică. **(aiōnios g166)** **17** Fiindcă Dumnezeu nu l-a
trimis pe Fiul său în lume ca să condamne lumea, ci pentru
ca lumea să fie salvată prin el. **18** Cine crede în el, nu este
condamnat; dar cine nu crede este deja condamnat, pentru că
nu a crezut în numele singurului Fiu născut al lui Dumnezeu.
19 Iar condamnarea este aceasta, că lumina a venit în lume
și oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru
că faptele lor erau rele. **20** Fiindcă oricine practică răul urăște
lumina și nu vine la lumină, ca nu cumva să i se mustre faptele;
21 Dar cel ce face adevărul vine la lumină, ca să îi fie arătate
faptele, pentru că sunt lucrate în Dumnezeu. **22** După acestea,
Isus și discipolii lui au venit în ținutul Iudeii și stătea acolo cu ei
și boteza. **23** Și Ioan de asemenea boteza în Enon, aproape
de Salim, pentru că acolo era multă apă; și ei veneau și erau
botezați. **24** Fiindcă Ioan încă nu fusese aruncat în închisoare.
25 Între unii dintre discipolii lui Ioan și iudei s-a iscat atunci o
întrebare despre curățire. **26** Și au venit la Ioan și i-au spus:
Rabi, cel ce era cu tine dincolo de Iordan și căruia i-ai adus
mărturie, iată, acesta botează și toți vin la el. **27** Ioan a răspuns
și a zis: Un om nu poate primi nimic decât dacă îi este dat din
cer. **28** Voi înșivă îmi aduceți mărturie că am spus: Nu sunt eu
Cristosul, ci sunt trimis înaintea lui. **29** Cine are mireasa, este
mirele; dar prietenul mirelui, care stă în picioare și îl aude, se
bucură foarte mult de vocea mirelui; de aceea această bucurie
a mea este împlinită. **30** El trebuie să crească, dar eu să mă
micșorez. **31** Cel ce vine de sus este mai presus de toți; cel ce
este din pământ, este pământesc și vorbește din ale pământului;
cel ce vine din cer este deasupra tuturor. **32** Și ce a văzut și

a auzit, aceasta aduce ca mărturie, dar nimeni nu primește
mărturia lui. **33** Cel ce a primit mărturia lui a sigilat că Dumnezeu
este adevărat. **34** Fiindcă acela, pe care l-a trimis Dumnezeu,
vorbește cuvintele lui Dumnezeu; fiindcă Dumnezeu nu îi dă
Duhul cu măsură. **35** Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna
lui. **36** Cel ce crede în Fiul, are viață veșnică; dar cel ce nu
crede în Fiul, nu va vedea viața, ci furia lui Dumnezeu rămâne
peste el. **(aiōnios g166)**

4 De aceea când Domnul a știut cum au auzit fariseii că Isus a
făcut și a botezat mai mulți discipoli decât Ioan, **2** (Deși Isus
însuși nu boteza, ci discipolii lui), **3** A părăsit Iudeea și s-a dus
din nou în Galileea. **4** Și trebuia să treacă prin Samaria. **5** Atunci
a ajuns la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de ținutul
pe care Iacob l-a dat fiului său Iosif. **6** Și era acolo fântâna lui
Iacob. Isus, așadar, fiind obosit de călătorie, s-a așezat astfel la
fântână; era cam pe la ora a șasea. **7** Atunci a venit o femeie din
Samaria să scoată apă. Isus i-a spus: Dă-mi să beau. **8** (Fiindcă
discipolii lui se duseseră în cetate să cumpere mâncare). **9**
Atunci femeia din Samaria i-a spus: Cum tu, fiind iudeu, ceri să
bei de la mine, care sunt femeie samariteancă? Pentru că iudeii
nu au legături cu samaritenii. **10** Isus a răspuns și i-a zis: Dacă
ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce îți spune:
Dă-mi să beau, tu i-ai fi cerut și el ți-ar fi dat apă vie. **11** Femeia
i-a spus: Domnule, nu ai cu ce să scoți apă și fântâna este
adâncă; de unde așadar ai apa cea vie? **12** Ești tu mai mare
decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna și a băut din ea el
însuși și copiii lui și vitele lui? **13** Isus a răspuns și i-a zis: Oricine
bea din apa aceasta, va înseta din nou. **14** Dar oricine bea din
apa ce i-o voi da eu, nicidecum nu va mai înseta niciodată; dar

apa ce i-o voi da, va fi în el o fântână de apă, țâșnind în viață
veșnică. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **15** Femeia i-a spus: Domnule,
dă-mi această apă, ca nici să nu [mai] însetez, nici să nu mai vin
aici să scot. **16** Isus i-a spus: Du-te, cheamă pe soțul tău și vino
aici. **17** Femeia a răspuns și a zis: Nu am soț. Isus i-a spus:
Bine ai zis: Nu am soț; **18** Pentru că cinci soți ai avut și acela pe
care îl ai acum nu este soțul tău; în aceasta ai spus adevărat.
19 Femeia i-a spus: Domnule, îmi dau seama că ești profet. **20**
Părinții noștri s-au închinat pe acest munte; și voi spuneți că
în Ierusalim este locul unde ar trebui să se închine oamenii.
21 Isus i-a spus: Femeie, crede-mă, vine timpul, când nici pe
muntele acesta, nici chiar în Ierusalim, nu vă veți închina Tatălui.
22 Voi vă închinați la ceea ce nu știți, noi știm la ce ne închinăm;
fiindcă salvarea este de la iudei. **23** Dar vine timpul și acum
este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și
în adevăr; fiindcă Tatăl caută astfel de oameni să i se închine.
24 Dumnezeu este un Duh; și cei ce i se închină, trebuie să i se
închine în duh și în adevăr. **25** Femeia i-a spus: Știu că vine
Mesia, care se numește Cristos; când va veni el, ne va spune
toate lucrurile. **26** Isus i-a spus: Eu, cel care vorbește cu tine,
sunt acela. **27** Și la aceasta, au venit discipolii lui și se minunau
că vorbea cu femeia, totuși nimeni nu a spus: Ce cauți? Sau: De
ce vorbești cu ea? **28** Atunci femeia și-a lăsat vasul și s-a dus în
cetate și le-a spus oamenilor: **29** Veniți să vedeți un om care mi-
a spus toate câte le-am făcut; nu cumva acesta este Cristosul?
30 Atunci ei au ieșit din cetate și au venit la el. **31** Între timp
discipolii lui îl rugau, spunând: Rabi, mănâncă. **32** Dar el le-a
spus: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o cunoașteți.
33 De aceea discipolii spuneau unul altuia: I-a adus cineva să

mănânce? **34** Isus le spune: Mâncarea mea este să fac voia
celui ce m-a trimis și să împlinesc lucrarea lui. **35** Nu spuneți
voi: Mai sunt încă patru luni și vine secerișul? Iată, vă spun:
Ridicați-vă ochii și priviți câmpiile, pentru că sunt albe, gata
pentru seceriș. **36** Și cel ce seceră primește plată și adună rod
pentru viață eternă; pentru ca deopotrivă cel ce seamănă și cel
ce seceră să se bucure împreună. **(aiōnios g166)** **37** Și în aceasta
este adevărat acel cuvânt: Unul seamănă și altul seceră. **38** Eu
v-am trimis să seceraţi unde nu ați muncit; alții au muncit și voi
ați intrat în munca lor. **39** Și mulți samariteni din acea cetate
au crezut în el pentru cuvântul femeii, care aducea mărturie:
Mi le-a spus pe toate câte le-am făcut. **40** De aceea când au
venit samaritenii la el, l-au implorat să rămână cu ei; și a rămas
acolo două zile. **41** Și mai mulți au crezut din cauza propriului
său cuvânt, **42** Și spuneau femeii: Acum credem, nu din cauza
vorbirii tale, ci fiindcă l-am auzit noi înșine și știm că acesta
este în adevăr Cristosul, Salvatorul lumii. **43** Iar după cele două
zile a plecat de acolo și s-a dus în Galileea. **44** Fiindcă Isus
însuși a adus mărturie că un profet nu are onoare în propria lui
patrie. **45** Atunci, când a intrat în Galileea, galileenii l-au primit,
văzând toate câte le făcuse la Ierusalim, la sărbătoare; fiindcă și
ei merseseră la sărbătoare. **46** Atunci Isus a venit din nou în
Cana Galileii, unde a făcut apa vin. Și era un anume nobil, al
cărui fiu era bolnav în Capernaum. **47** Când a auzit el că Isus
a venit din Iudeea în Galileea, s-a dus la el și l-a implorat să
coboare și să îi vindece fiul, fiindcă era pe moarte. **48** Atunci
Isus i-a spus: Dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu veți
crede. **49** Nobilul i-a spus: Coboară domnule, altfel copilul meu
moare. **50** Isus i-a spus: Du-te, fiul tău trăiește. Și omul a crezut

cuvântul pe care i l-a spus Isus și s-a dus. **51** Și pe când el
cobora, l-au întâlnit robii lui și i-au spus, zicând: Fiul tău trăiește.
52 Atunci i-a întrebat de ora în care a început să îi fie mai bine.
Și i-au spus: Ieri, în ora a șaptea, l-a lăsat febra. **53** Astfel, tatăl
a cunoscut că era chiar ora aceea în care îi zisese Isus: Fiul tău
trăiește. Și a crezut el însuși și toată casa lui. **54** Acesta este
iarăși al doilea miracol pe care l-a făcut Isus, după ce a plecat
din Iudeea în Galileea.

5 După acestea a fost o sărbătoare a iudeilor; și Isus s-a urcat la
Ierusalim. **2** Și era în Ierusalim, lângă piața oilor, o scăldătoare,
care se numește în evreiește Betesda, având cinci arcade. **3** În
acestea zăcea o mulțime mare de neputincioși, orbi, șchiopi,
uscați, așteptând mișcarea apei. **4** Fiindcă un înger se cobora la
un anumit timp în scăldătoare și tulbura apa; și cine intra primul
după tulburarea apei era făcut sănătos de orice boală avea. **5** Și
acolo era un anumit om care era în neputință de treizeci și opt
de ani. **6** Isus, când l-a văzut zăcând și știind că era așa de mult
timp, i-a spus: Voiești să fii făcut sănătos? **7** Neputinciosul i-a
răspuns: Domnule, nu am pe nimeni să mă bage în scăldătoare
când se tulbură apa; iar până să mă duc eu, se coboară altul
înaintea mea. **8** Isus i-a spus: Ridică-te, ia-ți patul și umblă. **9** Și
îndată omul s-a făcut sănătos și și-a luat patul și umbla; însă în
ziua aceea era sabatul. **10** De aceea iudeii au spus celui ce
fusese vindecat: Este sabatul; nu îți este legiuit să îți iei patul. **11**
El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, acela mi-a spus: Ia-ți
patul și umblă. **12** Atunci l-au întrebat: Cine este omul care ți-a
spus: Ia-ți patul și umblă? **13** Dar cel vindecat nu știa cine era;
fiindcă Isus se retrăsese la o parte, fiind o mulțime în locul acela.
14 După acestea Isus l-a găsit în templu și i-a spus: Iată, ești

făcut sănătos; nu mai păcătui, ca nu cumva să ți se întâmple
ceva mai rău. **15** Omul s-a dus și a spus iudeilor că era Isus
care l-a făcut sănătos. **16** Și de aceea iudeii îl persecutau pe
Isus și căutau să îl ucidă, pentru că a făcut acestea în sabat. **17**
Dar Isus le-a răspuns: Tatăl meu lucrează până acum; și eu
lucrez. **18** Din această cauză iudeii căutau și mai mult să îl
ucidă, nu numai pentru că încălcase sabatul, dar și spunea că
Dumnezeu este Tatăl său, făcându-se egal cu Dumnezeu. **19**
Atunci Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat, adevărat vă spun:
Fiul nu poate face nimic de la el însuși, decât ce vede pe Tatăl
făcând; fiindcă oricâte face el, pe acestea și Fiul le face la fel.
20 Fiindcă Tatăl iubește pe Fiul și îi arată tot ce face el; și îi va
arăta fapte mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați. **21**
Fiindcă precum Tatăl îi învie pe morți și dă viață, tot așa și Fiul
dă viață cui voiește. **22** Fiindcă Tatăl nu judecă pe nimeni, ci
a încredințat toată judecata Fiului, **23** Ca toți să onoreze pe
Fiul, așa cum onorează pe Tatăl. Cine nu onorează pe Fiul,
nu onorează pe Tatăl care l-a trimis. **24** Adevărat, adevărat vă
spun: Cine aude cuvântul meu și crede în cel ce m-a trimis, are
viață veșnică și nu vine în condamnare, ci a trecut din moarte la
viață. **(aiōnios g166)** **25** Adevărat, adevărat vă spun: Vine timpul și
acum este, când morții vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și
cei ce aud, vor trăi. **26** Fiindcă, așa cum Tatăl are viață în el
însuși, tot așa a dat Fiului să aibă viață în el însuși. **27** Și i-a dat
de asemenea autoritate pentru a face judecată, pentru că este
Fiul omului. **28** Nu vă minunați de aceasta, pentru că vine timpul
în care toți cei din morminte vor auzi vocea lui, **29** Și vor ieși
afară; cei ce au făcut binele, pentru învierea vieții; iar cei ce au
practicat cele rele, pentru învierea damnării. **30** Eu nu pot face

nimic de la mine însumi; cum aud judec, și judecata mea este
dreaptă pentru că nu caut voia mea, ci voia Tatălui, care m-a
trimis. **31** Dacă eu aduc mărturie despre mine, mărturia mea nu
este adevărată. **32** Este altul care aduce mărturie despre mine și
știu că mărturia pe care o aduce despre mine este adevărată.
33 Voi ați trimis la Ioan și el a adus mărturie adevărului. **34** Dar
eu nu primesc mărturie de la om; ci spun acestea ca voi să
fiți salvați. **35** El era o lumină aprinsă și strălucitoare, și voi ați
voit să vă veseliți pentru un timp în lumina lui. **36** Dar eu am o
mărturie mai mare decât a lui Ioan; fiindcă faptele pe care mi le-
a dat Tatăl să le împlinesc, aceste fapte pe care le fac eu, aduc
mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis. **37** Și Tatăl însuși,
care m-a trimis, a adus mărturie despre mine. Voi nu i-ați auzit
niciodată vocea, nici nu i-ați văzut chipul. **38** Și cuvântul lui nu îl
aveți rămânând în voi, pentru că pe cel ce l-a trimis el, pe el nu
îl credeți voi. **39** Cercetați scripturile, pentru că voi gândiți că
în ele aveți viață eternă; și ele sunt cele care aduc mărturie
despre mine. **(aiōnios g166)** **40** Și nu voiți să veniți la mine ca
să aveți viață. **41** Nu primesc onoare de la oameni. **42** Dar vă
știu că nu aveți în voi dragostea lui Dumnezeu. **43** Am venit
în numele Tatălui meu și nu mă primiți; dacă va veni altul în
propriul lui nume, îl veți primi. **44** Cum puteți crede voi care
primiți onoare unii de la alții și nu căutați onoarea care vine doar
de la Dumnezeu? **45** Să nu gândiți că eu vă voi acuza înaintea
Tatălui. Este cine să vă acuze, Moise, în care vă încredeți. **46**
Fiindcă, dacă l-ați fi crezut pe Moise, m-ați fi crezut pe mine;
fiindcă el a scris despre mine. **47** Dar dacă nu credeți scrierile
lui, cum veți crede cuvintele mele?

6 După acestea, Isus s-a dus dincolo de marea Galileii, care
este marea Tiberiadei. **2** Și o mare mulțime îl urma pentru că
vedeau miracolele lui pe care le făcea peste cei ce erau bolnavi.
3 Și Isus a urcat pe munte și acolo s-a așezat cu discipolii săi. **4**
Și paștele, sărbătoarea iudeilor, era aproape. **5** Atunci Isus,
ridicând ochii și văzând că o mare mulțime a venit la el, i-a spus
lui Filip: De unde să cumpărăm pâine, ca aceștia să mănânce?
6 Și spunea aceasta ca să îl încerce, fiindcă el știa ce avea să
facă. **7** Filip i-a răspuns: Pâine de două sute de dinari nu le
este suficientă, ca fiecare din ei să ia câte puțin. **8** Unul dintre
discipolii săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, i-a spus: **9** Este aici
un băiețel care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce
sunt acestea la atâția? **10** Și Isus a spus: Faceți oamenii să se
așeze. Și în locul acela era multă iarbă. Atunci bărbații s-au
așezat, în număr de aproape cinci mii. **11** Și Isus a luat pâinile și
după ce a adus mulțumiri, [le]-a împărțit discipolilor, iar discipolii
celor ce ședeau jos; la fel și din pești cât au dorit. **12** După ce s-
au săturat, Isus le-a spus discipolilor săi: Adunați frânturile care
rămân, ca nu cumva ceva să se piardă. **13** Așadar, au adunat și
au umplut douăsprezece coșuri cu frânturile celor cinci pâini
de orz care au rămas în plus celor ce au mâncat. **14** Atunci
oamenii aceia, când au văzut miracolul pe care îl făcuse Isus,
au spus: Într-adevăr acesta este profetul ce trebuia să vină în
lume. **15** De aceea Isus, știind că sunt gata să vină să îl ia cu
forța să îl facă împărat, s-a dus din nou pe munte, numai el
singur. **16** Iar când s-a făcut seară, discipolii lui au coborât la
mare. **17** Și s-au urcat într-o corabie și au trecut marea spre
Capernaum. Și deja se făcuse întuneric și Isus tot nu venise la
ei. **18** Și marea s-a întărâtat pentru că sufla un vânt puternic.

19 Și după ce au vâslit cam douăzeci și cinci sau treizeci de
stadii, ei îl văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-se de
corabie, și s-au temut. **20** Dar el le-a spus: Eu sunt; nu vă
temeți. **21** Atunci cu voie bună l-au primit în corabie; și îndată
corabia a sosit la țărmul spre care mergeau. **22** A doua zi,
când mulțimea care stătea de cealaltă parte a mării a văzut că
acolo nu era nicio altă corabie decât aceea în care se urcaseră
discipolii lui, și că Isus nu intrase cu discipolii lui în corabie, ci
discipolii plecaseră singuri cu ea; **23** (Dar din Tiberiada au venit
alte corăbii aproape de locul unde mâncaseră pâinea, după ce
Domnul mulțumise). **24** Când a văzut așadar mulțimea că nici
Isus, nici discipolii lui nu erau acolo, au urcat și ei în corăbii și au
venit la Capernaum, căutând pe Isus. **25** Și când l-au găsit de
cealaltă parte a mării, i-au spus: Rabi, când ai venit aici? **26** Isus
le-a răspuns și a zis: Adevărat, adevărat vă spun: Voi mă căutați
nu pentru că ați văzut miracolele, ci pentru că ați mâncat din
pâini și v-ați săturat. **27** Lucrați nu pentru mâncarea care piere,
ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică pe care
Fiul omului v-o va da; fiindcă pe el l-a sigilat Dumnezeu Tatăl.
(aiōnios g166) **28** Atunci i-au spus: Ce să facem ca să putem lucra
faptele lui Dumnezeu? **29** Isus a răspuns și le-a zis: Aceasta
este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în acela pe care l-a
trimis el. **30** De aceea i-au spus: Așadar ce semn faci tu, ca
să vedem și să te credem? Ce lucrezi tu? **31** Părinții noștri au
mâncat mană în pustie; așa cum este scris: Le-a dat pâine din
cer să mănânce. **32** Atunci Isus le-a spus: Adevărat, adevărat vă
spun: Nu Moise v-a dat acea pâine din cer, ci Tatăl meu vă dă
adevărata pâine din cer. **33** Fiindcă pâinea lui Dumnezeu este
cel care se coboară din cer și dă viață lumii. **34** Atunci i-au spus:

Doamne, dă-ne totdeauna această pâine. **35** Și Isus le-a spus:
Eu sunt pâinea vieții; cine vine la mine nu va flămânzi niciodată;
și cine crede în mine, nicidecum nu va înseta niciodată. **36** Dar
v-am spus că: M-ați și văzut și tot nu credeți. **37** Tot ce îmi dă
Tatăl va veni la mine; și pe cel ce vine la mine nicidecum nu îl
voi arunca afară; **38** Pentru că am coborât din cer nu ca să fac
voia mea, ci voia celui ce m-a trimis. **39** Și aceasta este voia
Tatălui ce m-a trimis, ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci
să îl înviez în ziua de apoi. **40** Și aceasta este voia celui ce
m-a trimis, ca oricine care vede pe Fiul și crede în el, să aibă
viață veșnică; și eu îl voi învia în ziua de apoi. **(aiōnios g166)** **41**
Atunci iudeii cârteau despre el, pentru că a spus: Eu sunt pâinea
care s-a coborât din cer. **42** Și spuneau: Nu este acest Isus, fiul
lui Iosif, al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum de spune el
atunci: Am coborât din cer? **43** De aceea Isus a răspuns și le-a
zis: Nu cârtiți între voi. **44** Nimeni nu poate veni la mine decât
dacă Tatăl care m-a trimis îl atrage; și eu îl voi învia în ziua de
apoi. **45** Este scris în profeți: Și toți vor fi învățați de Dumnezeu.
Așadar, fiecare om care a auzit și a învățat de la Tatăl, vine la
mine. **46** Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de acela care este
de la Dumnezeu; el l-a văzut pe Tatăl. **47** Adevărat, adevărat vă
spun: Cel ce crede în mine are viață veșnică. **(aiōnios g166)** **48** Eu
sunt pâinea vieții. **49** Părinții voștri au mâncat mană în pustie și
au murit. **50** Aceasta este pâinea care coboară din cer, ca să
mănânce din ea oricine și să nu moară. **51** Eu sunt pâinea vie
care a coborât din cer; dacă mănâncă cineva din această pâine,
va trăi pentru totdeauna; și pâinea pe care o voi da eu este
carnea mea, pe care o voi da pentru viața lumii. **(aiōn g165)** **52** De
aceea iudeii se certau între ei, spunând: Cum poate acest om

să ne dea carnea lui să o mâncăm? **53** Atunci Isus le-a spus:
Adevărat, adevărat vă spun: Dacă nu mâncați carnea Fiului
omului și nu beți sângele lui, nu aveți viață în voi. **54** Cine carnea
mea o mănâncă și bea sângele meu are viață eternă, și eu îl voi
învia în ziua de apoi. **(aiōnios g166)** **55** Căci carnea mea este într-
adevăr mâncare, și sângele meu este într-adevăr băutură. **56**
Cine carnea mea o mănâncă și bea sângele meu locuiește în
mine, și eu în el. **57** Așa cum Tatăl cel viu m-a trimis și eu trăiesc
prin Tatăl, tot așa cel care mă mănâncă, va trăi și el prin mine.
58 Aceasta este pâinea care a coborât din cer, nu așa cum au
mâncat părinții voștri mană și au murit; cel ce mănâncă din
pâinea aceasta va trăi pentru totdeauna. **(aiōn g165)** **59** Acestea
le-a spus în sinagogă pe când îi învăța în Capernaum. **60** De
aceea mulți dintre discipolii lui când au auzit, au spus: Greu este
cuvântul acesta; cine îl poate asculta? **61** Dar Isus, cunoscând
în el însuși că discipolii lui cârteau despre aceasta, le-a spus:
Aceasta vă poticnește? **62** Dar dacă l-ați vedea pe Fiul omului
urcându-se unde era mai înainte? **63** Duhul este cel care dă
viață; carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le spun
eu, sunt duh și sunt viață. **64** Dar sunt unii dintre voi care nu
cred. Fiindcă Isus știa de la început cine erau cei care nu au
crezut și cine este cel care îl va trăda. **65** Și spunea: Din această
cauză v-am spus că nimeni nu poate veni la mine, decât dacă i-
a fost dat de Tatăl meu. **66** De atunci mulți dintre discipolii lui au
mers înapoi și nu mai umblau cu el. **67** Atunci Isus a spus celor
doisprezece: Nu doriți și voi să plecați? **68** Atunci Simon Petru i-
a răspuns: Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții
eterne. **(aiōnios g166)** **69** Și noi credem și suntem siguri că tu ești
Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu. **70** Isus le-a răspuns: Nu

v-am ales eu pe voi cei doisprezece? Și unul dintre voi este
diavol? **71** Și vorbea despre Iuda Iscariot, al lui Simon; fiindcă el
avea să îl trădeze, fiind unul dintre cei doisprezece.

7 După acestea Isus a umblat prin Galileea fiindcă nu voia
să umble prin Iudeea, pentru că iudeii căutau să îl ucidă. **2**
Și sărbătoarea iudeilor, a corturilor, era aproape. **3** De aceea
frații lui i-au spus: Pleacă de aici și mergi în Iudeea, ca să vadă
și discipolii tăi faptele pe care tu le faci. **4** Fiindcă nimeni nu
face ceva în taină, ci el însuși caută să fie cunoscut pe față.
Dacă faci acestea, arată-te pe tine însuți lumii. **5** Fiindcă nici
frații lui nu credeau în el. **6** Atunci Isus le-a spus: Timpul meu
încă nu a venit; dar timpul vostru întotdeauna este gata. **7**
Lumea nu vă poate urî; dar pe mine mă urăște, pentru că eu
aduc mărturie despre ea, că faptele ei sunt rele. **8** Urcați-vă la
această sărbătoare, eu nu mă urc încă la această sărbătoare,
pentru că timpul meu încă nu s-a împlinit. **9** După ce le-a spus
aceste cuvinte, a rămas în Galileea. **10** Dar după ce au urcat
frații lui, atunci a urcat și el la sărbătoare, nu pe față, ci ca în
taină. **11** Atunci iudeii îl căutau la sărbătoare și spuneau: Unde
este acela? **12** Și era multă cârtire în mulțime despre el; într-
adevăr unii spuneau: Este un om bun; alții spuneau: Nu, ci
înșală mulțimea. **13** Totuși, nimeni nu vorbea pe față despre el,
de teama iudeilor. **14** Dar pe la jumătatea sărbătorii, Isus a urcat
la templu și îi învăța. **15** Și iudeii se minunau, spunând: Cum știe
acest om carte fără să fi învățat? **16** Isus le-a răspuns și a zis:
Doctrina mea nu este a mea, ci a celui care m-a trimis. **17** Dacă
cineva voiește să facă voia lui, va cunoaște despre doctrina
aceasta, dacă este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de
la mine însumi. **18** Cine vorbește de la el însuși caută propria

lui glorie; dar cine caută gloria celui ce l-a trimis, acela este
adevărat și în el nu este nedreptate. **19** Nu v-a dat Moise legea
și [totuși] nimeni dintre voi nu ține legea? De ce căutați să mă
ucideți? **20** Mulțimea i-a răspuns și a zis: Ai drac, cine caută să
te ucidă? **21** Isus a răspuns și le-a zis: Am făcut o lucrare și toți
vă minunați. **22** De aceea Moise v-a dat circumcizia (nu că este
din Moise, ci din patriarhi) și circumcideți un om în sabat. **23**
Dacă un om primește circumcizia în sabat, ca nu cumva legea
lui Moise să se calce, sunteți mâniați pe mine pentru că am
făcut un om în întregime sănătos în sabat? **24** Nu judecați după
înfățișare, ci judecați judecată dreaptă. **25** Atunci unii dintre cei
din Ierusalim au spus: Nu este acesta cel pe care caută ei să îl
ucidă? **26** Și iată, vorbește cutezător și ei nu îi spun nimic. Știu
cumva conducătorii că acesta este cu adevărat Cristosul? **27**
Totuși noi știm de unde este acesta; însă când vine Cristosul,
nimeni nu știe de unde este. **28** Și Isus, pe când îi învăța în
templu, a strigat și a spus: Deopotrivă mă cunoașteți și știți de
unde sunt. Și nu am venit de la mine însumi, dar cel ce m-a
trimis este adevărat, cel pe care voi nu îl cunoașteți. **29** Dar eu îl
cunosc, fiindcă sunt de la el și el m-a trimis. **30** De aceea căutau
să îl prindă; dar nimeni nu a pus mâinile pe el, deoarece încă nu
îi venise timpul. **31** Și mulți din mulțime au crezut în el și au
spus: Când vine Cristosul va face mai multe miracole decât cele
pe care le-a făcut acesta? **32** Fariseii au auzit mulțimea cârtind
astfel de lucruri despre el; și fariseii și preoții de seamă au trimis
ofițeri ca să îl prindă. **33** Atunci Isus le-a spus: Mai sunt cu voi
puțin timp și apoi mă duc la cel ce m-a trimis. **34** Mă veți căuta și
nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu puteți veni. **35** Atunci
iudeii au spus între ei: Unde se va duce el, ca să nu îl putem

găsi? Nu cumva se va duce la cei împrăștiați printre neamuri și
să îi învețe pe neamuri? **36** Ce este acest cuvânt pe care l-a
spus: Mă veți căuta și nu mă veți găsi; și unde sunt eu, voi nu
puteți veni? **37** În ultima zi, ziua cea mare a sărbătorii, Isus a
stat în picioare și a strigat, spunând: Dacă însetează cineva, să
vină la mine și să bea. **38** Cel ce crede în mine, după cum a
spus scriptura, din lăuntrul lui vor curge râuri de apă vie. **39**
(Dar spunea aceasta despre Duhul, pe care cei ce cred în el
urmau să îl primească, pentru că Duhul Sfânt încă nu fusese
dat, pentru că Isus nu fusese încă glorificat.) **40** De aceea mulți
din mulțime, când au auzit acest cuvânt, au spus: Acesta este
cu adevărat Profetul. **41** Alții au spus: Acesta este Cristosul. Dar
unii au spus: Din Galileea vine Cristosul? **42** Nu a spus scriptura
că: Din sămânța lui David și din satul Betleem, de unde era
David, vine Cristosul? **43** Astfel în mulțime a fost dezbinare din
cauza lui. **44** Iar unii dintre ei voiau să îl prindă; dar nimeni nu a
pus mâinile pe el. **45** Ofițerii au venit atunci la preoții de seamă
și la farisei, iar ei le-au spus: De ce nu l-ați adus? **46** Ofițerii au
răspuns: Niciodată vreun om nu a vorbit ca omul acesta. **47**
Atunci fariseii le-au răspuns: Nu ați fost și voi înșelați? **48** A
crezut în el vreunul dintre conducători sau dintre farisei? **49**
Dar această mulțime, care nu știe legea, este blestemată. **50**
Nicodim (cel care venise la Isus noaptea, fiind unul dintre ei), le-
a spus: **51** Judecă legea noastră pe un om înainte să îl asculte
și să știe ce face? **52** Iar ei au răspuns și i-au zis: Nu ești și tu
din Galileea? Cercetează și vezi, pentru că din Galileea nu se
ridică niciun profet. **53** Și fiecare a mers acasă.

8 Isus s-a dus la muntele Măslinilor. **2** Și devreme dimineața a
venit din nou în templu; și tot poporul a venit la el; și a șezut și i-a

învățat. **3** Și scribii și fariseii i-au adus o femeie prinsă în adulter;
și după ce au pus-o în mijloc, **4** I-au spus: Învățătorule, această
femeie a fost prinsă în adulter, chiar asupra faptei. **5** Și Moise, în
lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe unele ca acestea. Dar
tu ce spui? **6** Spuneau aceasta, ispitindu-l, ca să îl acuze. Dar
Isus, aplecându-se jos, scria cu degetul pe pământ de parcă nu
îi auzea. **7** Și în timp ce continuau să îl întrebe, s-a ridicat și le-a
spus: Acela care este fără păcat dintre voi, să arunce primul cu
piatra în ea. **8** Și, aplecându-se jos din nou, scria pe pământ. **9**
Și cei ce au auzit, fiind condamnați de conștiința lor, au ieșit
unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la ultimii.
Și Isus a rămas singur; și femeia stând în mijloc. **10** Când s-a
ridicat Isus și nu a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, i-a
spus: Femeie, unde sunt aceia, acuzatorii tăi? Nimeni nu te-a
condamnat? **11** Iar ea a spus: Nimeni, Doamne. Și Isus i-a spus:
Nici eu nu te condamn; du-te și nu mai păcătui. **12** Atunci Isus
le-a vorbit din nou, spunând: Eu sunt lumina lumii; cel ce mă
urmează nicidecum nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina
vieții. **13** De aceea fariseii i-au spus: Tu aduci mărturie despre
tine însuți; mărturia ta nu este adevărată. **14** Isus a răspuns și
le-a zis: Deși eu aduc mărturie despre mine însumi, mărturia
mea este adevărată pentru că știu de unde am venit și unde mă
duc, dar voi nu puteți spune de unde vin și unde mă duc. **15** Voi
judecați conform cărnii; eu nu judec pe nimeni. **16** Și chiar dacă
eu judec, judecata mea este adevărată, pentru că nu sunt singur,
ci eu și Tatăl care m-a trimis. **17** Și de asemenea este scris în
legea voastră că mărturia a doi oameni este adevărată. **18** Eu
sunt cel ce aduce mărturie despre mine însumi și Tatăl care m-a
trimis aduce mărturie despre mine. **19** Atunci ei i-au spus: Unde

este Tatăl tău? Isus a răspuns: Nu mă cunoașteți nici pe mine,
nici pe Tatăl meu. Dacă m-ați fi cunoscut, ați fi cunoscut și pe
Tatăl meu. **20** Isus a spus aceste cuvinte în vistierie, pe când îi
învăța în templu; și nimeni nu a pus mâinile pe el, pentru că nu îi
venise încă timpul. **21** Atunci Isus le-a spus din nou: Eu mă duc
și voi mă veți căuta și veți muri în păcatele voastre; acolo unde
mă duc eu, voi nu puteți veni. **22** Atunci iudeii au spus: [Oare] se
va omorî el însuși? Pentru că spune: Acolo unde mă duc eu, voi
nu puteți veni. **23** Și le-a spus: Voi sunteți de jos, eu sunt din
înalt; voi sunteți din această lume, eu nu sunt din această lume.
24 De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci
dacă nu credeți că eu sunt el, veți muri în păcatele voastre. **25**
Atunci i-au spus: Tu, cine ești? Și Isus le-a spus: Chiar acela
de care de la început v-am spus. **26** Am multe de spus și de
judecat despre voi, dar cel ce m-a trimis este adevărat și spun
lumii cele pe care le-am auzit de la el. **27** Ei nu au înțeles că le
vorbea despre Tatăl. **28** Atunci Isus le-a spus: Când veți fi ridicat
pe Fiul omului, atunci veți ști că eu sunt el și că nu fac nimic
de la mine însumi, ci așa cum m-a învățat Tatăl meu, acestea
vorbesc. **29** Și cel ce m-a trimis este cu mine; Tatăl nu m-a
lăsat singur, pentru că totdeauna eu fac cele plăcute lui. **30** Pe
când vorbea acestea, mulți au crezut în el. **31** Atunci Isus a
spus iudeilor care au crezut în el: Dacă stăruiți în cuvântul meu,
sunteți cu adevărat discipolii mei; **32** Și veți cunoaște adevărul și
adevărul vă va face liberi. **33** I-au răspuns: Noi suntem sămânța
lui Avraam și nu am fost robi niciodată nimănui; cum spui tu: Veți
fi făcuți liberi? **34** Isus le-a răspuns: Adevărat, adevărat vă spun:
Oricine face păcat este robul păcatului. **35** Și robul nu trăiește în
casă pentru totdeauna, Fiul însă trăiește pentru totdeauna. **(aiōn**

g165) **36** De aceea dacă Fiul vă face liberi, veți fi cu adevărat
liberi. **37** Știu că sunteți sămânța lui Avraam; dar căutați să mă
ucideți, deoarece cuvântul meu nu are loc în voi. **38** Eu spun
ceea ce am văzut la Tatăl meu; și voi faceți ceea ce ați văzut
la tatăl vostru. **39** Ei au răspuns și i-au zis: Tatăl nostru este
Avraam. Isus le-a spus: Dacă ați fi copiii lui Avraam, ați face
faptele lui Avraam. **40** Dar acum căutați să mă ucideți, un om
care v-a spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu;
Avraam nu a făcut aceasta. **41** Voi faceți faptele tatălui vostru.
Atunci ei i-au spus: Noi nu suntem născuți din curvie; avem
un Tată, pe Dumnezeu. **42** Isus le-a spus: Dacă Dumnezeu
ar fi Tatăl vostru, m-ați iubi; fiindcă eu am ieșit și am venit din
Dumnezeu; căci nu am venit de la mine însumi ci el m-a trimis.
43 De ce nu înțelegeți vorbirea mea? Pentru că nu puteți asculta
cuvântul meu. **44** Voi sunteți din tatăl vostru diavolul, și poftele
tatălui vostru voiți să faceți. El a fost ucigaș de la început și nu a
stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când vorbește
o minciună, vorbește din ale lui, fiindcă este mincinos și tatăl
minciunii. **45** Și pentru că eu spun adevărul, nu mă credeți. **46**
Cine dintre voi mă dovedește vinovat de păcat? Și dacă spun
adevărul, de ce nu mă credeți? **47** Cel ce este din Dumnezeu
ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru
că nu sunteți din Dumnezeu. **48** Atunci iudeii au răspuns și i-au
zis: Nu spunem noi bine că ești samaritean și că ai drac? **49**
Isus a răspuns: Nu am drac, ci onorez pe Tatăl meu, iar voi mă
dezonorați pe mine. **50** Și eu nu caut gloria mea; este unul care
caută și judecă. **51** Adevărat, adevărat vă spun: Dacă cineva
ține cuvântul meu, nu va vedea moartea niciodată. **(aiōn g165)** **52**
Atunci, iudeii i-au spus: Acum știm că ai drac. Avraam este mort

și profeții; și tu spui: Dacă cineva ține cuvântul meu, nicidecum
nu va gusta moartea niciodată. **(aiōn g165)** **53** Ești tu mai mare
decât tatăl nostru Avraam, care este mort? Și profeții sunt morți;
cine te faci tu pe tine însuți? **54** Isus a răspuns: Dacă eu mă
onorez, onoarea mea nu este nimic; Tatăl meu este cel ce mă
onorează, el despre care voi spuneți că este Dumnezeul vostru;
55 Totuși nu l-ați cunoscut, dar eu îl cunosc; și dacă spun că nu
îl cunosc, voi fi un mincinos ca voi; dar îl cunosc și țin cuvântul
lui. **56** Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie să vadă ziua mea;
și a văzut-o și s-a bucurat. **57** Atunci iudeii i-au spus: Nu ai
nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam? **58** Isus le-a spus:
Adevărat, adevărat vă spun: Mai înainte să fi fost Avraam: Eu
sunt. **59** Atunci au ridicat pietre ca să arunce în el; dar Isus s-a
ascuns și a ieșit din templu, mergând prin mijlocul lor și astfel a
trecut.

9 Și pe când trecea, Isus a văzut pe un om orb din naștere.
2 Și discipolii lui l-au întrebat, spunând: Rabi, cine a păcătuit,
acest om sau părinții lui, de s-a născut orb? **3** Isus a răspuns:
Nu a păcătuit nici acest om, nici părinții lui; ci ca faptele lui
Dumnezeu să fie arătate în el. **4** Eu trebuie să lucrez faptele
celui ce m-a trimis cât este ziuă; vine noaptea, când nimeni
nu poate lucra. **5** Cât sunt în lume, eu sunt lumina lumii. **6**
După ce a vorbit astfel a scuipat pe pământ și a făcut tină din
scuipat; și a uns ochii orbului cu lutul acela, **7** Și i-a spus: Du-te,
spală-te în scăldătoarea Siloamului (care se traduce: Trimis).
De aceea s-a dus și s-a spălat și a venit văzând. **8** De aceea
vecinii și cei ce îl văzuseră înainte că era orb, au spus: Nu este
acesta cel ce ședea și cerșea? **9** Unii spuneau: El este; alții
spuneau: Seamănă cu el; el spunea: Eu sunt. **10** Așadar i-au

spus: Cum ți-au fost deschiși ochii? **11** El a răspuns și a zis: Un
om numit Isus, a făcut tină și mi-a uns ochii și mi-a spus: Du-te la
scăldătoarea Siloamului și spală-te; și m-am dus și m-am spălat
și am primit vedere. **12** Atunci i-au spus: Unde este el? [Iar] el a
spus: Nu știu. **13** L-au adus la farisei pe cel ce înainte fusese
orb. **14** Și era de sabat când făcuse Isus tină și i-a deschis ochii.
15 Atunci din nou fariseii l-au întrebat și ei cum și-a primit vedere.
El le-a spus: Mi-a pus lut pe ochi și m-am spălat și văd. **16** De
aceea unii dintre farisei au spus: Omul acesta nu este de la
Dumnezeu, pentru că nu ține sabatul. Alții au spus: Cum poate
un om păcătos să facă astfel de miracole? Și era dezbinare între
ei. **17** Din nou au spus orbului: Tu ce spui despre el, pentru că ți-
a deschis ochii? El a spus: Este un profet. **18** Dar iudeii nu au
crezut despre el că fusese orb și a primit vedere, până nu au
chemat pe părinții celui care a primit vedere. **19** Și i-au întrebat,
spunând: Este acesta fiul vostru, despre care voi spuneți că s-
a născut orb? Așadar, cum vede acum? **20** Părinții lui le-au
răspuns și au zis: Știm că acesta este fiul nostru și că s-a născut
orb; **21** Dar cum vede acum, nu știm, sau cine i-a deschis ochii,
nu știm; el este în vârstă, întrebați-l; el va vorbi pentru el însuși.
22 Părinții lui au spus acestea pentru că se temeau de iudei;
fiindcă iudeii se înțeleseseră deja că, dacă ar mărturisi cineva că
el este Cristosul, să fie exclus din sinagogă. **23** Din această
cauză au spus părinții lui: Este în vârstă, întrebați-l. **24** Atunci au
chemat din nou pe omul care fusese orb și i-au spus: Dă-i lauda
lui Dumnezeu; noi știm că omul acesta este un păcătos. **25** El a
răspuns și a zis: Dacă este păcătos, nu știu; eu una știu, că
eram orb [și] acum văd. **26** Din nou i-au spus: Ce ți-a făcut?
Cum ți-a deschis ochii? **27** Iar el le-a răspuns: V-am spus deja și

nu ați ascultat. Pentru ce doriți să auziți din nou? Doriți și voi să
să faceți discipolii lui? **28** Atunci l-au ocărât și au spus: Tu ești
discipolul aceluia; dar noi suntem discipolii lui Moise. **29** Știm că
Dumnezeu i-a vorbit lui Moise; cât despre acesta nu știm de
unde este. **30** Omul a răspuns și le-a zis: Chiar în aceasta este
o minune, că voi nu știți de unde este și [totuși] el mi-a deschis
ochii. **31** Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; dar, dacă
cineva este închinător lui Dumnezeu și face voia lui, pe el îl
ascultă. **32** De când este lumea, nu s-a auzit că cineva a deschis
ochii unuia născut orb. **(aiōn g165)** **33** Dacă acest om nu ar fi de
la Dumnezeu, nu ar putea face nimic. **34** Ei au răspuns și i-au
zis: Tu ești născut cu totul în păcate și ne înveți pe noi? Și l-au
aruncat afară. **35** Isus a auzit că l-au aruncat afară; și când l-a
găsit i-a spus: Crezi tu pe Fiul lui Dumnezeu? **36** Iar el a răspuns
și a zis: Cine este Doamne, ca să cred în el? **37** Și Isus i-a spus:
Deopotrivă l-ai văzut și el este cel ce vorbește cu tine. **38** Iar el a
spus: Doamne, cred, și i s-a închinat. **39** Și Isus a spus: Pentru
judecată am venit eu în această lume, ca toți ce nu văd, să
vadă; și cei ce văd, să devină orbi. **40** Și unii dintre fariseii care
erau cu el au auzit aceste cuvinte și i-au spus: Suntem și noi
orbi? **41** Isus le-a spus: Dacă ați fi orbi nu ați avea păcat, dar
acum spuneți: Vedem; de aceea păcatul vostru rămâne.

10 Adevărat, adevărat vă spun: Cel care nu intră pe ușă în
staulul oilor, ci se cațără pe altă parte, acela este hoț și tâlhar.
2 Dar cel care intră pe ușă este păstorul oilor. **3** Portarul îi
deschide și oile aud vocea lui; iar el își cheamă oile pe nume și
le conduce afară. **4** Și după ce își scoate oile, merge înaintea lor
și oile îl urmează, pentru că ele îi cunosc vocea. **5** Și nu vor
urma nicidecum un străin, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc

vocea străinilor. **6** Isus le-a spus această parabolă, dar ei nu
au înțeles cele ce le vorbea. **7** Atunci Isus le-a spus din nou:
Adevărat, adevărat vă spun: Eu sunt ușa oilor. **8** Toți cei ce
au venit înainte de mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu i-au
ascultat. **9** Eu sunt ușa; dacă intră cineva prin mine va fi salvat
și va intra și va ieși și va găsi pășune. **10** Hoțul nu vine decât
pentru a fura și a ucide și a nimici. Eu am venit ca ele să aibă
viață și să o aibă din abundență. **11** Eu sunt păstorul cel bun;
păstorul cel bun își dă viața pentru oi. **12** Dar cel angajat și care
nu este păstor, ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind
și lasă oile și fuge; și lupul le apucă și risipește oile. **13** Cel
angajat fuge, pentru că este angajat și nu îi pasă de oi. **14** Eu
sunt păstorul cel bun și le cunosc pe ale mele și sunt cunoscut
de ale mele. **15** Așa cum mă cunoaște Tatăl, tot așa îl cunosc și
eu pe Tatăl; și îmi dau viața pentru oi. **16** Mai am și alte oi, care
nu sunt din acest staul; și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor
auzi vocea mea; și va fi un [singur] staul și un [singur] păstor.
17 Din această cauză Tatăl mă iubește, pentru că eu îmi dau
viața, ca iarăși să o iau. **18** Nimeni nu o ia de la mine, ci eu
o dau de la mine. Am putere să o dau și am putere să o iau
din nou. Această poruncă am primit-o de la Tatăl meu. **19** De
aceea din cauza acestor cuvinte din nou a fost dezbinare între
iudei. **20** Și mulți dintre ei au spus: Are drac și este nebun; de ce
îl ascultați? **21** Alții au spus: Acestea nu sunt cuvintele unuia
care are drac. Poate un drac să deschidă ochii orbilor? **22** Și la
Ierusalim era sărbătoarea dedicării și era iarnă. **23** Și Isus se
plimba prin templu, în porticul lui Solomon. **24** Atunci iudeii l-au
înconjurat și i-au spus: Până când ne faci să ne îndoim? Dacă tu
ești Cristosul, spune-ne pe față. **25** Isus le-a răspuns: V-am zis

și nu ați crezut; faptele pe care le fac eu în numele Tatălui meu,
ele aduc mărturie despre mine. **26** Dar voi nu credeți, fiindcă nu
sunteți dintre oile mele, după cum v-am spus. **27** Oile mele aud
vocea mea și eu le cunosc și ele mă urmează; **28** Și eu le dau
viață eternă; și nicidecum nu vor pieri niciodată și nimeni nu le
va smulge din mâna mea. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **29** Tatăl meu,
care mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate
smulge din mâna Tatălui meu. **30** Eu și Tatăl una suntem. **31**
Atunci iudeii au luat din nou pietre ca să îl ucidă cu pietre. **32**
Isus le-a răspuns: V-am arătat multe fapte bune de la Tatăl meu;
pentru care din aceste fapte mă ucideți cu pietre? **33** Iudeii i-au
răspuns, zicând: Nu pentru o lucrare bună te ucidem cu pietre, ci
pentru blasfemie și pentru că tu, fiind om, te faci pe tine însuți
Dumnezeu. **34** Isus le-a răspuns: Nu este scris în legea voastră:
Eu am spus: Sunteți dumnezei? **35** Dacă i-a numit dumnezei pe
cei la care a venit cuvântul lui Dumnezeu și scriptura nu poate fi
desființată, **36** Voi spuneți despre acela pe care Tatăl l-a sfințit și
l-a trimis în lume: Tu blasfemiezi, pentru că am spus: Sunt Fiul
lui Dumnezeu? **37** Dacă nu fac faptele Tatălui meu, să nu mă
credeți. **38** Dar dacă le fac, chiar dacă nu mă credeți, credeți
faptele ca să știți și să credeți că Tatăl este în mine și eu în el.
39 De aceea căutau din nou să îl prindă, dar el a scăpat din
mâna lor. **40** Și s-a dus iarăși dincolo de Iordan, în locul unde
boteza Ioan la început; și a rămas acolo. **41** Și mulți au venit la
el și au spus: Ioan într-adevăr nu a făcut niciun miracol, dar tot
ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat. **42** Și acolo
mulți au crezut în el.

11 Și era un anume bolnav, Lazăr din Betania, din satul Mariei
și al surorii ei, Marta. **2** (Maria era aceea care l-a uns pe Domnul

cu mir și i-a șters picioarele cu părul ei, al cărei frate, Lazăr, era
bolnav.) **3** De aceea surorile au trimis la el, spunând: Doamne,
iată, acela pe care îl iubești, este bolnav. **4** Isus, când a auzit, a
spus: Această boală nu este spre moarte, ci pentru gloria lui
Dumnezeu, ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea. **5** Și
Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr. **6** Când a auzit
așadar că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care era;
7 Apoi, după aceasta, le-a spus discipolilor: Să mergem din nou
în Iudeea. **8** Discipolii i-au spus: Rabi, acum de curând căutau
iudeii să te ucidă cu pietre și din nou te duci acolo? **9** Isus a
răspuns: Nu sunt douăsprezece ore în zi? Dacă cineva umblă
ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina lumii acesteia. **10**
Dar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că nu
este lumină în el. **11** Acestea a spus Isus; și după aceea el
le-a spus: Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar mă duc să îl
trezesc din somn. **12** Atunci discipolii lui au spus: Doamne, dacă
doarme, se va face bine. **13** Dar Isus vorbise despre moartea
lui, dar ei gândeau că vorbește despre odihna somnului. **14** De
aceea Isus le-a spus atunci pe față: Lazăr este mort. **15** Și mă
bucur pentru voi că nu am fost acolo, ca să credeți; totuși, să
mergem la el. **16** Atunci Toma, cel numit Didumos, le-a spus
celor împreună discipoli cu el: Să mergem și noi, ca să murim cu
el. **17** Atunci când Isus a venit, a aflat că el era deja de patru zile
în mormânt. **18** Și Betania era aproape de Ierusalim, cam la
cincisprezece stadii. **19** Și mulți dintre iudei veniseră la Marta și
la Maria, ca să le mângâie din cauza morții fratelui lor. **20** Atunci
Marta, când a auzit că vine Isus, a ieșit și l-a întâlnit. Dar Maria
ședea în casă. **21** Atunci Marta i-a spus lui Isus: Doamne, dacă
ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit; **22** Dar știu că orice vei

cere chiar acum de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da. **23** Isus i-
a spus: Fratele tău va învia. **24** Marta i-a spus: Știu că va învia
în înviere, în ziua de apoi. **25** Isus i-a spus: Eu sunt învierea și
viața, cel ce crede în mine, chiar dacă ar fi murit, totuși va trăi;
26 Și oricine trăiește și crede în mine, nicidecum nu va muri
niciodată. Crezi tu aceasta? **(aiōn g165)** **27** Da, Doamne, i-a spus
ea: Eu cred că tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia
să vină în lume. **28** Și, spunând acestea, s-a dus și a chemat-o
pe Maria, sora ei, pe ascuns, spunând: Învățătorul a venit și te
cheamă. **29** Imediat ce ea a auzit, s-a ridicat repede și a venit
la el. **30** Și Isus nu venise încă în sat, ci era în locul unde îl
întâmpinase Marta. **31** Atunci iudeii, care erau cu ea în casă și o
mângâiau, văzând-o pe Maria că s-a ridicat în grabă și a ieșit,
au urmat-o, spunând: Se duce la mormânt ca să plângă acolo.
32 Atunci Maria, când a ajuns unde era Isus, l-a văzut și a căzut
la picioarele lui, spunându-i: Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele
meu nu ar fi murit. **33** De aceea Isus, când a văzut-o plângând,
și pe iudeii care veniseră cu ea plângând, a gemut în duhul lui și
s-a tulburat. **34** Și a spus: Unde l-ați pus? I-au spus: Doamne,
vino și vezi. **35** Isus plângea. **36** Atunci iudeii au spus: Iată, cât îl
iubea! **37** Iar unii dintre ei au spus: Nu putea acesta, care a
deschis ochii orbului, să fi făcut ca nici acesta să nu fi murit? **38**
Isus de aceea, gemând din nou în el însuși, vine la mormânt. Și
era o peșteră și o piatră era așezată peste ea. **39** Isus a spus:
Luați piatra la o parte. Marta, sora mortului, i-a spus: Doamne,
deja miroase greu, fiindcă este mort de patru zile. **40** Isus i-
a spus: Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea gloria lui
Dumnezeu? **41** Atunci au luat piatra de unde era pus mortul. Și
Isus a ridicat ochii în sus și a spus: Tată, îți mulțumesc că m-ai

auzit. **42** Și eu am știut că totdeauna mă asculți; dar am spus
aceasta din cauza mulțimii care stă împrejur, ca să creadă că
tu m-ai trimis. **43** Și, spunând acestea, a strigat cu voce tare:
Lazăre, vino afară. **44** Și mortul a ieșit cu mâinile și picioarele
legate cu fâșii de pânză, și fața îi era înfășurată cu un ștergar.
Isus le-a spus: Dezlegați-l și lăsați-l să meargă. **45** Atunci mulți
dintre iudei, care au venit la Maria și au văzut cele ce a făcut
Isus, au crezut în el. **46** Dar unii dintre ei au mers la farisei și
le-au spus cele ce a făcut Isus. **47** Atunci preoții de seamă și
fariseii au adunat consiliul și au spus: Ce facem? Pentru că omul
acesta face multe miracole. **48** Dacă îl lăsăm astfel în pace, toți
vor crede în el și vor veni romanii și ne vor lua deopotrivă și
locul și națiunea. **49** Dar unul dintre ei, Caiafa, fiind marele preot
în acel an, le-a spus: Voi nu știți nimic, **50** Nici nu gândiți că este
în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu
piară toată națiunea? **51** Dar nu a spus aceasta de la el, ci, fiind
mare preot în anul acela, a profețit că Isus avea să moară pentru
națiune; **52** Și nu numai pentru acea națiune, ci și ca să adune
într-unul singur pe copiii lui Dumnezeu, cei risipiți. **53** De aceea
din acea zi s-au sfătuit ca să îl ucidă. **54** De aceea Isus nu mai
umbla pe față printre iudei, ci a plecat de acolo în ținutul de lângă
pustie, într-o cetate numită Efraim, și a stat acolo cu discipolii
săi. **55** Iar paștele iudeilor era aproape, și mulți au urcat din țară
la Ierusalim înainte de paște, ca să se purifice. **56** Atunci ei îl
căutau pe Isus și au vorbit între ei, stând în picioare în templu:
Ce gândiți voi, că nicidecum nu va veni la sărbătoare? **57** Acum
deopotrivă preoții de seamă și fariseii dăduseră poruncă, ca,
dacă știe cineva unde este, să le arate ca să îl prindă.

12 Atunci Isus, cu șase zile înainte de paște, a venit în Betania,
unde era Lazăr care fusese mort, pe care îl înviase dintre morți.
2 Acolo i-au făcut o cină și Marta servea, iar Lazăr era unul
dintre cei ce ședeau la masă cu el. **3** Atunci Maria a luat o
jumătate de litru de parfum de nard curat, foarte scump, și a uns
picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei; și casa a fost
umplută de aroma parfumului. **4** Atunci unul dintre discipolii săi,
Iuda Iscariot, al lui Simon, care avea să îl trădeze, a spus: **5**
De ce nu s-a vândut acest parfum cu trei sute de dinari și să
fie dați săracilor? **6** Dar spunea aceasta, nu pentru că îi păsa
de cei săraci, ci pentru că era un hoț și avea punga și purta
ceea ce se punea în ea. **7** Atunci Isus a spus: Las-o în pace;
pentru ziua înmormântării mele l-a ținut. **8** Fiindcă pe săraci îi
aveți totdeauna cu voi, dar pe mine nu mă aveți totdeauna. **9**
Așadar, o mare mulțime dintre iudei au știut că el este acolo și
au venit nu numai pentru Isus, ci ca să îl vadă și pe Lazăr, pe
care îl înviase dintre morți. **10** Dar preoții de seamă s-au sfătuit
să îl ucidă și pe Lazăr, **11** Pentru că din cauza lui, mulți dintre
iudei plecau și credeau în Isus. **12** În ziua următoare o mare
mulțime de oameni care veniseră pentru sărbătoare, auzind
că Isus vine în Ierusalim, **13** Au luat ramuri de palmieri și au
ieșit pentru a-l întâmpina, și strigau: Osana! Binecuvântat este
Împăratul lui Israel ce vine în numele Domnului! **14** Și Isus,
găsind un măgăruș, s-a așezat pe el, după cum este scris: **15**
Nu te teme, fiica Sionului, iată, Împăratul tău vine, șezând pe
mânzul unei măgărițe. **16** Și discipolii lui nu au înțeles acestea la
început; dar după ce Isus a fost glorificat, atunci și-au amintit
că acestea au fost scrise despre el, și că ei îi făcuseră aceste
lucruri. **17** Atunci mulțimea ce a fost cu el, a adus mărturie că el

a chemat pe Lazăr afară din mormânt și l-a înviat dintre morți.
18 Din această cauză mulțimea l-a și întâmpinat, pentru că a
auzit că el făcuse acest miracol. **19** De aceea fariseii au spus
între ei: Nu pricepeți că nu câștigați nimic? Iată, lumea s-a dus
după el. **20** Și erau anumiți greci printre cei ce urcau ca să se
închine la sărbătoare; **21** Aceștia au venit de aceea la Filip,
care era din Betsaida Galileii și l-au rugat, spunând: Domnule,
dorim să vedem pe Isus. **22** Filip a venit și i-a spus lui Andrei; și
apoi Andrei și Filip i-au spus lui Isus. **23** Iar Isus le-a răspuns,
zicând: A sosit timpul ca Fiul omului să fie glorificat. **24** Adevărat,
adevărat vă spun: Dacă grăuntele de grâu nu cade în pământ și
nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod. **25**
Cel ce își iubește viața și-o va pierde; și cel ce își urăște viața în
această lume și-o va păstra pentru viață eternă. **(aiōnios g166)**
26 Dacă îmi servește cineva, să mă urmeze; și unde sunt eu,
acolo va fi și servitorul meu; dacă îmi servește cineva, Tatăl
[meu] îl va onora. **27** Acum sufletul meu este tulburat; și ce
voi spune? Tată, salvează-mă din această oră; dar din această
cauză am venit la această oră. **28** Tată, glorifică numele tău.
Atunci a venit o voce din cer, spunând: Deopotrivă l-am glorificat
și îl voi glorifica din nou. **29** De aceea mulțimea care stătea în
picioare și care a auzit a spus: A tunat; alții au spus: Un înger i-a
vorbit. **30** Isus a răspuns și a zis: Vocea aceasta nu a venit din
cauza mea, ci pentru voi. **31** Acum este judecata acestei lumi;
acum prințul acestei lumi va fi aruncat afară. **32** Și eu, dacă voi fi
ridicat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine. **33** A spus
aceasta, arătând cu ce moarte avea să moară. **34** Mulțimea i-
a răspuns: Noi am auzit din lege că Cristosul trăiește pentru
totdeauna; și cum spui tu: Fiul omului trebuie să fie ridicat? Cine

este acest Fiu al omului? **(aiōn g165)** **35** Atunci Isus le-a spus:
Încă puțin timp lumina este cu voi. Umblați cât aveți lumina, ca
nu cumva să vină întunericul peste voi; fiindcă cel ce umblă în
întuneric nu știe unde merge. **36** Cât aveți lumină, credeți în
lumină, ca să fiți copii ai luminii. Isus a vorbit acestea și a plecat
și s-a ascuns de ei. **37** Dar deși el făcuse atâtea miracole în
prezența lor, tot nu credeau în el; **38** Ca să fie împlinit cuvântul
lui Isaia profetul pe care l-a spus: Doamne, cine a crezut vestea
noastră? Și cui i-a fost revelat brațul Domnului? **39** Din această
cauză nu puteau crede, pentru că Isaia a spus din nou: **40** Le-a
orbit ochii și le-a împietrit inima; ca nu cumva să vadă cu ochii,
să înțeleagă cu inima și să se întoarcă și să îi vindec. **41** Isaia a
spus acestea când a văzut gloria lui și a vorbit despre el. **42**
Totuși, chiar dintre conducătorii mari, mulți au crezut în el; dar
din cauza fariseilor nu îl mărturiseau, ca nu cumva să fie excluși
din sinagogă: **43** Fiindcă au iubit lauda oamenilor mai mult decât
lauda lui Dumnezeu. **44** Isus a strigat și a spus: Cel ce crede în
mine, nu crede în mine, ci în cel ce m-a trimis. **45** Și cine mă
vede, vede pe cel ce m-a trimis. **46** Eu am venit [ca] lumină în
lume, ca oricine mă crede pe mine să nu trăiască în întuneric. **47**
Și dacă cineva aude cuvintele mele și nu crede, nu eu îl judec;
fiindcă nu am venit să judec lumea, ci să salvez lumea. **48** Pe
cel ce mă respinge și nu primește cuvintele mele, are cine să îl
judece; cuvântul pe care l-am spus, acela îl va judeca în ziua de
apoi. **49** Fiindcă eu nu am vorbit de la mine însumi, ci Tatăl, care
m-a trimis, mi-a dat poruncă ce să spun și ce să vorbesc. **50** Și
știu că porunca lui este viață veșnică; de aceea orice vorbesc
eu, chiar așa cum Tatăl mi-a spus, așa vorbesc. **(aiōnios g166)**

13 Iar înainte de sărbătoarea paștelui, când Isus a știut că i-a
sosit timpul ca să plece din această lume la Tatăl, iubindu-i pe ai
săi care erau în lume, i-a iubit până la capăt. **2** Și la sfârșitul
cinei, după ce diavolul pusese deja în inima lui Iuda Iscariot, al
lui Simon, să îl trădeze, **3** Isus, știind că Tatăl îi dăduse toate în
mâinile sale și că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu se
duce, **4** S-a ridicat de la cină și și-a pus deoparte hainele; și a
luat un ștergar și s-a încins. **5** Apoi a turnat apă într-un lighean
și a început să spele picioarele discipolilor și să le șteargă cu
ștergarul cu care era încins. **6** Atunci a venit la Simon Petru; iar
Petru i-a spus: Doamne, tu să îmi speli picioarele? **7** Isus a
răspuns și i-a zis: Ce fac eu, tu nu știi acum; dar vei ști după
acestea. **8** Petru i-a spus: Nicidecum nu îmi vei spăla picioarele
niciodată. Isus i-a răspuns: Dacă nu te spăl eu, nu ai parte cu
mine. **(aiōn g165)** **9** Simon Petru i-a spus: Doamne, nu numai
picioarele mele, ci și mâinile și capul. **10** Isus i-a spus: Cel
ce este scăldat nu are nevoie să își spele decât picioarele,
deoarece este în totul curat; și voi sunteți curați, dar nu toți. **11**
Fiindcă știa cine îl trădează; de aceea a spus: Nu sunteți toți
curați. **12** Și după ce le-a spălat picioarele și și-a luat hainele, s-
a așezat din nou și le-a spus: Știți ce v-am făcut? **13** Voi mă
numiți Învățătorul și Domnul; și bine spuneți, fiindcă sunt. **14**
Așadar dacă eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat picioarele și
voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. **15** Pentru că
v-am dat un exemplu, ca să faceți așa cum și eu v-am făcut
vouă. **16** Adevărat, adevărat vă spun: Robul nu este mai mare
decât domnul său, nici cel trimis mai mare decât cel ce l-a trimis.
17 Dacă știți acestea, fericiți sunteți dacă le faceți. **18** Nu vorbesc
despre voi toți; eu îi știu pe cei pe care i-am ales, dar ca să se

împlinească scriptura: Cel ce mănâncă pâine cu mine și-a ridicat
călcâiul împotriva mea. **19** [De] acum vă spun înainte să se
întâmple, ca atunci când se va întâmpla, să credeți că eu sunt.
20 Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce primește pe oricine trimit,
pe mine mă primește; iar cel ce mă primește, îl primește pe cel
ce m-a trimis. **21** După ce a spus Isus acestea, a fost tulburat în
duh și a adus mărturie și a spus: Adevărat, adevărat vă spun, că
unul dintre voi mă va trăda. **22** Atunci discipolii se uitau unii la
alții, nepricepând despre cine vorbește. **23** Și era aplecat pe
pieptul lui Isus unul dintre discipolii săi, pe care îl iubea Isus.
24 De aceea Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine ar fi
acela despre care vorbește. **25** Iar acela, rezemându-se pe
pieptul lui Isus, i-a spus: Doamne, cine este? **26** Isus a răspuns:
Acela este, căruia îi voi da o bucățică, după ce am înmuiat-
o. Și după ce a înmuiat bucățica, a dat-o lui Iuda Iscariot, al
lui Simon. **27** Și după bucățică, Satan a intrat în acela. Atunci
Isus i-a spus: Ceea ce faci, fă repede. **28** Dar niciunul [dintre
cei] care ședeau la masă nu a știut pentru ce i-a spus aceasta.
29 Fiindcă unii gândeau, deoarece Iuda avea punga, Isus îi
spusese: Cumpără cele ce avem nevoie pentru sărbătoare, sau
să dea ceva săracilor. **30** Acela atunci, primind bucățica, imediat
a ieșit; și era noapte. **31** De aceea, după ce a ieșit Iuda, Isus a
spus: Acum este Fiul omului glorificat și Dumnezeu este glorificat
în el. **32** Dacă Dumnezeu este glorificat în el, Dumnezeu îl va
glorifica de asemenea pe el în el însuși și îndată îl va glorifica.
33 Copilașilor, mai sunt puțin cu voi. Mă veți căuta, și cum am
spus iudeilor că: Unde mă duc eu voi nu puteți veni, tot așa
vă spun acum. **34** Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe
alții, cum v-am iubit; ca și voi să vă iubiți unii pe alții. **35** Prin

aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste
unii pentru alții. **36** Simon Petru i-a spus: Doamne, unde te duci?
Isus i-a răspuns: Unde mă duc, nu mă poți urma acum; dar mai
târziu mă vei urma. **37** Petru i-a spus: Doamne, de ce nu te pot
urma acum? Îmi voi da viața pentru tine. **38** Isus i-a răspuns: Îți
vei da viața pentru mine? Adevărat, adevărat îți spun: Nicidecum
nu va cânta cocoșul, până când nu mă vei nega de trei ori.

14 Să nu vi se tulbure inima; credeți în Dumnezeu, credeți de
asemenea în mine. **2** În casa Tatălui meu sunt multe locașuri
mari; dacă nu ar fi așa, v-aș fi spus. Mă duc să vă pregătesc
un loc. **3** Și dacă mă duc și vă pregătesc un loc, voi veni din
nou și vă voi primi la mine însumi; ca unde sunt eu, să fiți și
voi. **4** Și știți unde mă duc eu și știți calea. **5** Toma i-a spus:
Doamne, nu știm unde te duci; și cum putem ști calea? **6** Isus i-
a spus: Eu sunt calea și adevărul și viața: nimeni nu vine la Tatăl
decât prin mine. **7** Dacă m-ați fi cunoscut, l-ați fi cunoscut și pe
Tatăl meu; și de acum îl cunoașteți și l-ați văzut. **8** Filip i-a spus:
Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns. **9** Isus i-a spus:
De atâta timp sunt cu voi și totuși nu m-ai cunoscut, Filipe? Cel
ce m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu: Arată-
ne pe Tatăl? **10** Nu crezi că eu sunt în Tatăl și Tatăl este în
mine însumi? Cuvintele pe care vi le vorbesc eu nu le vorbesc
de la mine; ci Tatăl, care locuiește în mine, el face faptele. **11**
Credeți-mă că eu sunt în Tatăl și Tatăl în mine; iar dacă nu,
măcar credeți-mă datorită acestor fapte. **12** Adevărat, adevărat
vă spun: Cel ce crede în mine, va face și el faptele pe care le fac
eu; și mai mari decât acestea va face, pentru că eu mă duc la
Tatăl meu. **13** Și orice veți cere în numele meu, aceea voi face,
ca Tatăl să fie glorificat în Fiul. **14** Dacă veți cere ceva în numele

meu, eu voi face. **15** Dacă mă iubiți, țineți poruncile mele. **16**
Și eu îl voi ruga pe Tatăl și el vă va da un alt Mângâietor, ca
să rămână cu voi pentru totdeauna, **(aiōn g165)** **17** Pe Duhul
adevărului, pe care lumea nu îl poate primi, pentru că nu îl vede,
nici nu îl cunoaște; dar voi îl cunoașteți, fiindcă locuiește cu voi
și va fi în voi. **18** Nu vă voi lăsa fără mângâiere; voi veni la voi.
19 Încă puțin timp și lumea nu mă va mai vedea; dar voi mă
vedeți, pentru că eu trăiesc și voi veți trăi. **20** În ziua aceea, veți
ști că eu sunt în Tatăl meu și voi în mine și eu în voi. **21** Cel ce
are poruncile mele și le ține, acela este cel ce mă iubește; și cel
ce mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și eu îl voi iubi și mă voi
arăta lui. **22** Iuda, nu Iscariot, i-a spus: Doamne, cum se face că
te vei arăta nouă și nu lumii? **23** Isus a răspuns și i-a zis: Dacă
cineva mă iubește, va ține cuvintele mele; și Tatăl meu îl va iubi
și noi vom veni la el și ne vom face locuință la el. **24** Cel ce nu
mă iubește nu ține cuvintele mele; și cuvântul pe care îl auziți nu
este al meu, ci al Tatălui care m-a trimis. **25** V-am vorbit acestea,
fiind încă prezent cu voi. **26** Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe
care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă
va aduce aminte toate câte v-am spus. **27** Pacea o las cu voi, vă
dau pacea mea; eu v-o dau nu cum o dă lumea. Să nu vă fie
tulburată inima, nici să nu fie înfricoșată. **28** Ați auzit cum v-am
spus eu: Plec, dar vin din nou la voi. Dacă m-ați fi iubit, v-ați fi
bucurat pentru că am spus: Mă duc la Tatăl; fiindcă Tatăl meu
este mai mare decât mine. **29** Și acum v-am spus mai înainte de
a se întâmpla, ca atunci când se va întâmpla, să credeți. **30** De
acum înainte nu voi mai vorbi mult cu voi, fiindcă vine prințul
acestei lumi și nu are nimic în mine, **31** Dar ca să știe lumea

că îl iubesc pe Tatăl; și așa cum Tatăl mi-a poruncit, așa fac.
Ridicați-vă, să plecăm de aici.

15 Eu sunt adevărata viță și Tatăl meu este viticultorul. **2** Pe
fiecare mlădiță ce este în mine neaducând rod, el o îndepărtează;
și pe fiecare mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă mai
mult rod. **3** Voi sunteți deja curați din cauza cuvântului pe care vi
l-am vorbit. **4** Rămâneți în mine și eu în voi. Așa cum mlădița nu
poate aduce rod de la ea însăși, decât dacă rămâne în viță, tot
așa nici voi, decât dacă rămâneți în mine. **5** Eu sunt vița, voi
mlădițele; cel ce trăiește în mine și eu în el, acesta aduce mult
rod, pentru că fără mine, nu puteți face nimic. **6** Dacă cineva nu
rămâne în mine, este aruncat afară ca o mlădiță și se usucă;
și oamenii le adună și le aruncă în foc și sunt arse. **7** Dacă
rămâneți în mine și cuvintele mele trăiesc în voi, cereți orice
doriți și vi se va face. **8** În aceasta este Tatăl meu glorificat,
fiindcă aduceți mult rod; astfel veți fi discipolii mei. **9** Cum m-a
iubit Tatăl, așa v-am iubit și eu; continuați în dragostea mea. **10**
Dacă țineți poruncile mele, veți rămâne în dragostea mea; așa
cum eu am ținut poruncile Tatălui meu și rămân în dragostea lui.
11 V-am vorbit acestea, ca bucuria mea să rămână în voi și
bucuria voastră să fie deplină. **12** Aceasta este porunca mea:
Să vă iubiți unii pe alții, cum eu v-am iubit. **13** Nimeni nu are
iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să își dea viața pentru
prietenii săi. **14** Voi sunteți prietenii mei dacă faceți orice vă
poruncesc. **15** De acum înainte nu vă mai numesc robi, pentru
că robul nu știe ce face domnul său, ci v-am numit prieteni,
pentru că toate câte am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut
cunoscute. **16** Nu voi m-ați ales, ci eu v-am ales și v-am rânduit
ca voi să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână;

pentru ca orice veți cere de la Tatăl în numele meu, să vă dea.
17 Vă poruncesc acestea: Să vă iubiți unii pe alții. **18** Dacă
lumea vă urăște, știți că pe mine m-a urât înainte de voi. **19**
Dacă ați fi din lume, lumea ar fi iubit pe ai ei; dar pentru că nu
sunteți din lume, ci eu v-am ales din lume, de aceea lumea vă
urăște. **20** Amintiți-vă cuvântul pe care eu vi l-am spus: Robul nu
este mai mare decât domnul său. Dacă m-au persecutat pe
mine și pe voi vă vor persecuta; dacă au ținut cuvântul meu și
pe al vostru îl vor ține. **21** Dar vă vor face toate acestea din
cauza numelui meu, pentru că nu îl cunosc pe cel ce m-a trimis.
22 Dacă nu aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, nu ar fi avut păcat; dar
acum nu au nicio manta pentru păcatul lor. **23** Cine mă urăște
pe mine, urăște și pe Tatăl meu. **24** Dacă nu aș fi făcut între ei
faptele pe care nimeni altul nu le-a făcut, nu ar fi avut păcat; dar
acum deopotrivă au văzut și au urât, deopotrivă pe mine și pe
Tatăl meu. **25** Dar aceasta se întâmplă ca să se împlinească
cuvântul scris în legea lor: M-au urât fără motiv. **26** Dar când
vine Mângâietorul, pe care eu vi-l voi trimite de la Tatăl, adică
Duhul adevărului care iese de la Tatăl, acela va aduce mărturie
despre mine. **27** Și voi de asemenea veți aduce mărturie, pentru
că de la început erați cu mine.

16 V-am spus acestea, ca să nu vă poticniți. **2** Vă vor exclude
din sinagogi; și vine timpul că oricine vă ucide va gândi că îi face
un serviciu lui Dumnezeu. **3** Și vă vor face acestea, pentru că
nu au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe mine. **4** Dar v-am spus
acestea, pentru ca atunci când va veni timpul, să vă amintiți că
eu vi le-am spus. Dar nu vi le-am spus acestea de la început,
pentru că eram cu voi. **5** Dar acum mă duc la cel ce m-a trimis;
și nimeni dintre voi nu mă întreabă: Unde te duci? **6** Dar pentru

că v-am spus acestea, întristarea v-a umplut inima. **7** Totuși eu
vă spun adevărul: Vă este de folos să plec; căci dacă nu plec,
Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă plec, vi-l voi trimite.
8 Și când vine, el va mustra lumea de păcat și de dreptate și
de judecată. **9** De păcat, pentru că ei nu cred în mine; **10** De
dreptate, pentru că mă duc la Tatăl meu și nu mă mai vedeți;
11 De judecată, pentru că prințul acestei lumi este judecat. **12**
Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum. **13** Dar
când vine el, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul,
fiindcă nu va vorbi de la el însuși, ci orice va auzi, aceea va
vorbi și vă va arăta cele ce vin. **14** El mă va glorifica, pentru că
va primi din al meu și vă va arăta. **15** Toate câte are Tatăl sunt
ale mele; din această cauză am spus că: Va primi din al meu și
vă va arăta. **16** Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou puțin
timp și mă veți vedea, pentru că eu mă duc la Tatăl. **17** Atunci
unii dintre discipolii lui au spus între ei: Ce este aceasta ce ne
spune: Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și
mă veți vedea? Și: Pentru că eu mă duc la Tatăl? **18** Spuneau
de aceea: Ce este aceasta ce spune: Puțin timp? Nu putem
spune ce vorbește. **19** Și Isus a știut că doreau să îl întrebe și
le-a spus: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am spus:
Puțin timp și nu mă veți vedea și din nou, puțin timp și mă veți
vedea? **20** Adevărat, adevărat vă spun că: Voi veți plânge și veți
jeli, dar lumea se va bucura; și vă veți întrista, dar întristarea
voastră va deveni bucurie. **21** Femeia când are durerile nașterii
are întristare, pentru că i-a venit timpul; dar după ce a născut
copilul nu își mai amintește de necaz, din cauza bucuriei că s-a
născut un om în lume. **22** Și acum de aceea aveți întristare; dar
vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura și bucuria

voastră nimeni nu o ia de la voi. **23** Și în ziua aceea nu mă veți
întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că: Orice veți cere de
la Tatăl în numele meu, vă va da. **24** Până acum nu ați cerut
nimic în numele meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să
fie deplină. **25** V-am spus acestea în parabole; dar vine timpul
când nu vă voi mai vorbi în parabole, ci vă voi arăta deschis
despre Tatăl. **26** În ziua aceea veți cere în numele meu și nu vă
spun că eu îl voi ruga pe Tatăl pentru voi, **27** Fiindcă Tatăl însuși
vă iubește, pentru că voi m-ați iubit și ați crezut că eu am ieșit
de la Dumnezeu. **28** Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; din
nou las lumea și mă duc la Tatăl. **29** Discipolii săi i-au spus:
Iată acum vorbești deschis și nu spui nicio parabolă. **30** Acum
suntem siguri că știi toate și nu ai nevoie să te întrebe cineva;
prin aceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu. **31** Isus le-a
răspuns: Acum credeți? **32** Iată, vine timpul și acum a venit, ca
să fiți risipiți fiecare la ale lui și mă veți lăsa singur; și totuși nu
sunt singur, pentru că Tatăl este cu mine. **33** V-am spus acestea
ca în mine să aveți pace. În lume veți avea necaz; dar îndrăzniți,
eu am învins lumea.

17 Isus a vorbit acestea și și-a ridicat ochii spre cer și a spus:
Tată, a sosit timpul. Glorifică pe Fiul tău, ca și Fiul tău să te
glorifice, **2** Așa cum i-ai dat putere peste toată făptura, ca să
dea viață eternă tuturor acelora pe care i i-ai dat. **(aiōnios g166)** **3**
Și aceasta este viață eternă: să te cunoască pe tine, singurul
Dumnezeu adevărat și pe Isus Cristos, pe care l-ai trimis. **(aiōnios
g166)** **4** Eu te-am glorificat pe pământ; am terminat lucrarea pe
care mi-ai dat să o fac. **5** Și acum, Tată, glorifică-mă la tine
însuți cu gloria pe care o aveam la tine înainte de a fi lumea. **6**
Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din

lume; ai tăi erau și mi i-ai dat și ei au ținut cuvântul tău. **7** Acum
au știut că toate câte mi-ai dat sunt de la tine. **8** Fiindcă le-am
dat cuvintele pe care tu mi le-ai dat și ei le-au primit și au știut
cu siguranță că de la tine am ieșit și au crezut că tu m-ai trimis.
9 Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia
pe care mi i-ai dat tu, pentru că sunt ai tăi; **10** Și toate ale mele
sunt ale tale și ale tale sunt ale mele și sunt glorificat în ei. **11** Și
eu nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume și eu vin la
tine. Sfinte Tată, ține-i în numele tău pe aceia pe care mi i-ai
dat, ca să fie una precum noi. **12** Pe când eram cu ei în lume,
îi țineam eu în numele tău. Pe aceia pe care mi i-ai dat i-am
păzit și niciunul dintre ei nu este pierdut, decât fiul pieirii, ca
să se împlinească scriptura. **13** Și acum vin la tine; și vorbesc
acestea în lume, ca să aibă bucuria mea împlinită în ei. **14** Eu
le-am dat cuvântul tău; și lumea i-a urât pentru că ei nu sunt din
lume, după cum eu nu sunt din lume. **15** Nu mă rog să îi iei din
lume, ci ca să îi păzești de cel rău. **16** Ei nu sunt din lume, după
cum nici eu nu sunt din lume. **17** Sfințește-i prin adevărul tău;
cuvântul tău este adevăr. **18** Cum m-ai trimis în lume, așa i-am
trimis și eu în lume. **19** Și pentru ei mă sfințesc eu însumi, ca și
ei să fie sfințiți în adevăr. **20** Și nu numai pentru ei mă rog, ci și
pentru cei ce vor crede în mine prin cuvântul lor. **21** Ca ei toți să
fie una, așa cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie
una în noi; ca lumea să creadă că tu m-ai trimis. **22** Și eu le-am
dat gloria pe care mi-ai dat-o, pentru ca ei să fie una, precum noi
suntem una, **23** Eu în ei și tu în mine, pentru ca ei să fie făcuți
desăvârșiți în unul și ca lumea să știe că tu m-ai trimis și că i-ai
iubit, precum m-ai iubit pe mine. **24** Tată, voiesc ca și aceia pe
care mi i-ai dat să fie cu mine acolo unde sunt eu, ca să vadă

gloria mea pe care mi-ai dat-o, pentru că m-ai iubit înainte de
întemeierea lumii. **25** Dreptule Tată, lumea nu te-a cunoscut, dar
eu te-am cunoscut și aceștia au știut că tu m-ai trimis. **26** Și le-
am făcut cunoscut numele tău și îl voi mai face cunoscut, pentru
ca dragostea cu care m-ai iubit să fie în ei și eu în ei.

18 După ce Isus a spus acestea, a ieșit cu discipolii lui dincolo
de pârâul Chedron, unde era o grădină în care a intrat el și
discipolii lui. **2** Și Iuda, de asemenea, care l-a trădat, știa locul
acela pentru că Isus se aduna deseori acolo cu discipolii săi. **3**
Atunci Iuda, primind o ceată de oameni și ofițeri de la preoții de
seamă și farisei, a venit acolo cu lămpi și torțe și arme. **4** Isus
așadar, știind toate cele ce urmau să vină asupra lui, a ieșit
înainte și le-a spus: Pe cine căutați? **5** Ei i-au răspuns: Pe Isus
din Nazaret. Isus le-a spus: Eu sunt. Și Iuda de asemenea, care
l-a trădat, stătea în picioare cu ei. **6** Imediat ce le-a spus [Isus]:
Eu sunt, s-au dat înapoi și au căzut la pământ. **7** Atunci i-a
întrebat din nou: Pe cine căutați? Iar ei au spus: Pe Isus din
Nazaret. **8** Isus a răspuns: V-am zis că eu sunt; de aceea dacă
pe mine mă căutați, lăsați pe aceștia să meargă; **9** Ca să se
împlinească cuvântul pe care îl spusese: Dintre aceia pe care
mi i-ai dat nu am pierdut pe niciunul. **10** Atunci Simon Petru,
având o sabie, a scos-o și a lovit pe robul marelui preot și i-a
tăiat urechea dreaptă. Numele robului era Malhus. **11** Atunci
Isus i-a spus lui Petru: Pune-ți sabia în teacă; paharul pe care
mi l-a dat Tatăl, să nu îl beau? **12** Atunci ceata și căpetenia
și ofițerii iudeilor l-au luat pe Isus și l-au legat, **13** Și l-au dus
întâi la Ana, fiindcă el era socrul lui Caiafa, care era marele
preot în anul acela. **14** Iar Caiafa era cel care le recomandase
iudeilor că este de folos să moară un singur om pentru popor. **15**

Și Simon Petru urma pe Isus și tot așa alt discipol; discipolul
acela era cunoscut marelui preot și a intrat cu Isus în curtea
palatului marelui preot. **16** Petru însă stătea în picioare afară la
ușă. Atunci celălalt discipol, care îi era cunoscut marelui preot, a
ieșit și i-a vorbit portăresei și l-a adus pe Petru înăuntru. **17**
Atunci servitoarea, portăreasa, i-a spus lui Petru: Nu cumva și tu
ești dintre discipolii acestui om? Nu sunt, a spus el. **18** Și robii și
ofițerii, după ce făcuseră un foc de cărbuni pentru că era frig,
stăteau în picioare și se încălzeau; iar Petru stătea în picioare cu
ei și se încălzea. **19** Atunci marele preot l-a întrebat pe Isus
despre discipolii lui și despre doctrina lui. **20** Isus i-a răspuns: Eu
am vorbit deschis lumii; eu totdeauna am învățat în sinagogă și
în templu, unde se adună întotdeauna iudeii și nu am spus nimic
în taină. **21** De ce mă întrebi? Întreabă-i pe cei care m-au auzit
ce le-am vorbit; iată, ei știu ce am spus eu. **22** Și după ce a
vorbit astfel, unul dintre ofițerii care stăteau în picioare acolo, l-a
lovit cu palma pe Isus, spunând: Așa răspunzi marelui preot? **23**
Isus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, adu mărturie despre răul
acesta, dar dacă am vorbit bine, de ce mă bați? **24** Iar Ana l-a
trimis legat la Caiafa, marele preot. **25** Și Simon Petru stătea în
picioare și se încălzea. Ei așadar i-au spus: Nu cumva ești și tu
dintre discipolii lui? El a negat și a spus: Nu sunt. **26** Unul dintre
robii marelui preot, fiind rudă cu acela a cărui ureche o tăiase
Petru, a spus: Nu te-am văzut eu în grădină cu el? **27** Atunci
Petru a negat din nou și imediat a cântat cocoșul. **28** Atunci l-au
adus pe Isus de la Caiafa până la sala de judecată; și era dis-
de-dimineață și ei nu au intrat în sala de judecată, ca să nu se
întineze, ci să mănânce paștele. **29** Pilat atunci a ieșit afară la
ei și a spus: Ce acuzație aduceți împotriva acestui om? **30** Ei

au răspuns și i-au zis: Dacă nu ar fi fost un răufăcător, nu ți l-
am fi predat. **31** Atunci Pilat le-a spus: Luați-l voi și judecați-l
conform cu legea voastră. De aceea iudeii i-au spus: Nouă nu
ne este legiuit să ucidem pe nimeni. **32** Ca să se împlinească
cuvântul lui Isus pe care îl spusese, arătând cu ce moarte avea
să moară. **33** Atunci Pilat a intrat din nou în sala de judecată și l-
a chemat pe Isus și i-a spus: Ești tu Împăratul iudeilor? **34** Isus i-
a răspuns: De la tine însuți spui aceasta, sau alții ți-au spus-o
despre mine? **35** Pilat a răspuns: Sunt eu iudeu? Națiunea ta și
preoții de seamă mi te-au predat; ce ai făcut? **36** Isus a răspuns:
Împărăția mea nu este din această lume; dacă împărăția mea ar
fi din această lume, atunci servitorii mei ar lupta ca nu cumva să
fiu predat iudeilor; dar acum împărăția mea nu este de aici. **37**
Atunci Pilat i-a spus: Așadar, ești tu împărat? Isus a răspuns: Tu
spui că eu sunt împărat. Eu, pentru aceasta m-am născut și din
această cauză am venit în lume, să aduc mărturie adevărului.
Toți care sunt din adevăr ascultă vocea mea. **38** Pilat i-a spus:
Ce este adevărul? Și după ce a spus aceasta a ieșit din nou la
iudei și le-a spus: Eu nu găsesc nicio vină în el. **39** Dar voi aveți
un obicei, să vă eliberez pe unul la paște; doriți așadar să vă
eliberez pe Împăratul iudeilor? **40** Atunci toți au strigat din nou,
spunând: Nu pe acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era un tâlhar.

19 Atunci Pilat l-a luat așadar pe Isus și l-a biciuit. **2** Și soldații,
împletind o coroană de spini, au pus-o pe capul lui și l-au
îmbrăcat cu o haină de purpură. **3** Și spuneau: Bucură-te,
Împăratul Iudeilor. Și îl loveau cu palmele. **4** Pilat așadar a ieșit
din nou afară și le-a spus: Iată, vi-l aduc afară, ca să știți că
nu găsesc nicio vină în el. **5** Isus a ieșit atunci afară, purtând
coroana de spini și haina purpurie. Și Pilat le-a spus: Iată, omul!

6 Așa că preoții de seamă și ofițerii, când l-au văzut, au strigat,
spunând: Crucifică-l! Crucifică-l! Pilat le-a spus: Luați-l voi și
crucificați-l, fiindcă eu nu găsesc nicio vină în el. **7** Iudeii i-au
răspuns: Noi avem o lege și după legea noastră el este dator să
moară, pentru că s-a făcut pe sine însuși Fiul lui Dumnezeu. **8**
De aceea când Pilat a auzit acest cuvânt, mai mult s-a temut; **9**
Și a intrat din nou în sala de judecată și i-a spus lui Isus: De
unde ești tu? Dar Isus nu i-a dat un răspuns. **10** Atunci Pilat i-a
spus: Nu îmi vorbești? Nu știi că am putere să te crucific și am
putere să te eliberez? **11** Isus a răspuns: Nu ai avea nicio putere
asupra mea dacă nu ți-ar fi fost dată de sus; din această cauză
cel care m-a predat ție are mai mare păcat. **12** Și de atunci
Pilat căuta să îl elibereze; dar iudeii strigau, spunând: Dacă
îl eliberezi pe acesta, nu ești prieten al Cezarului; oricine se
face pe sine însuși împărat vorbește împotriva Cezarului! **13** De
aceea, când Pilat a auzit acest cuvânt, l-a dus pe Isus afară
și s-a așezat pe scaunul de judecată în locul numit Paviment,
iar în evreiește, Gabata. **14** Și era pregătirea paștelui și cam
pe la ora șase. Și le-a spus iudeilor: Iată, Împăratul vostru. **15**
Dar ei au strigat: Ia-l, ia-l, crucifică-l! Pilat le-a spus: Să crucific
pe Împăratul vostru? Preoții de seamă au răspuns: Nu avem
împărat decât pe Cezar. **16** Așa că li l-a predat atunci ca să
fie crucificat. Și l-au luat pe Isus și l-au dus de acolo. **17** Și,
purtându-și crucea, a ieșit la locul numit al Căpățânii, care în
evreiește se numește Golgota, **18** Unde l-au crucificat și cu el pe
alți doi, de o parte și de alta, iar Isus la mijloc. **19** Iar Pilat a scris
un titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: ISUS DIN NAZARET
ÎMPĂRATUL IUDEILOR. **20** Atunci mulți dintre iudei au citit acest
titlu, pentru că locul unde a fost crucificat Isus era aproape de

cetate; și era scris în evreiește, în grecește și în latinește. **21**
Atunci preoții de seamă ai iudeilor i-au spus lui Pilat: Nu scrie:
Împăratul iudeilor, ci scrie că el a spus: Sunt Împărat al iudeilor.
22 Pilat a răspuns: Ce am scris, am scris. **23** Atunci soldații,
după ce l-au crucificat pe Isus, i-au luat hainele și le-au făcut
patru părți, câte o parte pentru fiecare soldat, și cămașa; dar
cămașa era fără cusătură, țesută în întregime de sus până jos.
24 De aceea au spus între ei: Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm
sorți pentru ea, a cui să fie: ca să se împlinească scriptura, care
spune: Și-au împărțit hainele mele între ei și pe cămașa mea au
aruncat sorți. Soldații așadar, au făcut acestea. **25** Iar lângă
crucea lui Isus stătea în picioare mama lui și sora mamei lui,
Maria, soția lui Cleopa, și Maria Magdalena. **26** Atunci Isus,
văzând pe mama lui și pe discipolul pe care îl iubea stând în
picioare acolo, i-a spus mamei lui: Femeie, iată, fiul tău! **27**
Apoi i-a spus discipolului: Iată, mama ta! Și din momentul acela
discipolul a luat-o la el [acasă]. **28** După aceea Isus știind că
toate lucrurile au fost deja făcute, ca să se împlinească scriptura,
a spus: Mi-e sete. **29** Și acolo s-a pus un vas plin cu oțet; și ei,
umplând un burete cu oțet și punându-l într-un isop, i l-au dus
la gură. **30** De aceea, după ce Isus a luat oțetul, a spus: S-a
sfârșit; și, plecându-și capul, și-a dat duhul. **31** De aceea iudeii,
ca nu cumva să rămână trupurile pe cruce în sabat, fiindcă era
pregătirea (pentru că ziua aceea a sabatului era mare), l-au
implorat pe Pilat să le zdrobească picioarele și să fie luați. **32**
Atunci soldații au venit și au zdrobit picioarele primului și ale
celuilalt, care fusese crucificat cu el. **33** Dar venind la Isus, când
au văzut că el murise deja, nu i-au zdrobit picioarele; **34** Ci unul
dintre soldați i-a străpuns coasta cu o suliță și imediat a ieșit

sânge și apă. **35** Și cel ce a văzut a adus mărturie, și mărturia
lui este adevărată; și el știe că vorbește adevărat, ca voi să
credeți. **36** Pentru că acestea s-au făcut, ca să se împlinească
scriptura: Niciun os al lui nu va fi zdrobit. **37** Și din nou altă
scriptură spune: Vor privi spre cel pe care l-au străpuns. **38** Și
după acestea Iosif din Arimateea, fiind discipol al lui Isus, dar
pe ascuns, de teama iudeilor, l-a implorat pe Pilat să ia trupul
lui Isus; și Pilat i-a dat voie. A venit de aceea și a luat trupul
lui Isus. **39** Și a venit și Nicodim, care venise la Isus mai întâi
noaptea și a adus un amestec de smirnă și aloe de aproape o
sută de litre. **40** Au luat atunci trupul lui Isus și l-au înfășurat în
fâșii de pânză de in, cu miresmele, cum este obiceiul la iudei să
înmormânteze. **41** Și în locul unde a fost crucificat era o grădină
și în grădină un mormânt nou, în care nimeni nu fusese pus
vreodată. **42** Acolo așadar l-au pus pe Isus, din cauza pregătirii
iudeilor, pentru că mormântul era aproape.

20 În prima zi a săptămânii Maria Magdalena a venit dis-de-
dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric și a văzut
piatra luată de pe mormânt. **2** Atunci a alergat și a venit la
Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus și le-
a spus: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au
pus. **3** De aceea Petru și celălalt discipol au ieșit și au venit
la mormânt. **4** Au alergat astfel amândoi împreună și celălalt
discipol l-a întrecut pe Petru și a ajuns primul la mormânt. **5** Și,
aplecându-se [și uitându-se înăuntru], a văzut fâșiile de pânză
de in întinse pe jos; totuși nu a intrat. **6** Atunci a venit Simon
Petru urmându-l și a intrat în mormânt și a văzut fâșiile de pânză
de in întinse pe jos. **7** Iar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu
era întins jos cu fâșiile de pânză de in, ci la o parte, împăturit

într-un loc. **8** Atunci a intrat și celălalt discipol, care a ajuns
primul la mormânt și a văzut și a crezut. **9** Pentru că nu știau
încă scriptura că el trebuia să învie dintre morți. **10** Apoi discipolii
s-au întors din nou la ei acasă. **11** Dar Maria stătea în picioare
afară lângă mormânt, plângând; și pe când plângea s-a aplecat
[și a privit] în mormânt. **12** Și a văzut doi îngeri în alb, șezând
unul la cap și altul la picioare, unde fusese pus trupul lui Isus. **13**
Și ei i-au spus: Femeie, de ce plângi? Ea le-a spus: Pentru că
au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus. **14** Și după ce
a spus acestea, s-a întors înapoi și a văzut pe Isus stând în
picioare, dar nu știa că este Isus. **15** Isus i-a spus: Femeie, de
ce plângi? Pe cine cauți? Ea, presupunând că este grădinarul, i-
a spus: Domnule, dacă l-ai dus, spune-mi unde l-ai pus și îl voi
lua. **16** Isus i-a spus: Maria. Ea, întorcându-se, i-a spus: Rabuni;
care înseamnă, Stăpânule. **17** Isus i-a spus: Nu mă atinge, căci
încă nu m-am urcat la Tatăl meu; ci du-te la frații mei și spune-
le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru și la Dumnezeul meu
și Dumnezeul vostru. **18** Maria Magdalena a venit și a spus
discipolilor că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.
19 Atunci, în seara aceleiași zile, fiind prima zi a săptămânii,
pe când ușile, unde discipolii erau adunați de teama iudeilor,
erau închise, Isus a venit și a stat în picioare în mijloc și le-a
spus: Pace vouă. **20** Și, spunând aceasta, le-a arătat mâinile
și coasta sa. Atunci discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe
Domnul. **21** Atunci Isus le-a spus din nou: Pace vouă; cum m-a
trimis Tatăl, așa vă trimit și eu. **22** Și după ce a spus aceasta,
a suflat peste ei și le-a spus: Primiți Duhul Sfânt: **23** Oricui
remiteți păcatele, le sunt remise; și oricui le rețineți, sunt reținute.
24 Dar Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit Didumos,

nu era cu ei când a venit Isus. **25** Ceilalți discipoli i-au spus
așadar: Am văzut pe Domnul. Dar el le-a spus: Dacă nu voi
vedea în mâinile lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul
meu în semnul cuielor și nu voi pune mâna mea în coasta lui,
nicidecum nu voi crede. **26** Și după opt zile discipolii lui erau din
nou înăuntru și Toma era cu ei; Isus a venit, ușile fiind închise, și
a stat în picioare în mijloc și a spus: Pace vouă. **27** Atunci i-a
spus lui Toma: Adu-ți degetul aici și privește mâinile mele; și
adu-ți mâna și pune-o în coasta mea; și nu fi fără credință, ci fii
cu credință. **28** Și Toma a răspuns și i-a zis: Domnul meu și
Dumnezeul meu. **29** Isus i-a spus: Toma, pentru că m-ai văzut, ai
crezut; binecuvântați sunt cei ce nu au văzut și totuși au crezut.
30 Și într-adevăr multe alte semne a făcut Isus în prezența
discipolilor săi care nu sunt scrise în această carte. **31** Dar
acestea sunt scrise, ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul
lui Dumnezeu; și astfel, crezând, să aveți viață prin numele lui.

21 După acestea Isus s-a arătat din nou discipolilor la marea
Tiberiadei și s-a arătat astfel. **2** Erau împreună Simon Petru și
Toma, numit Didumos, și Natanael din Cana Galileii, și fiii lui
Zebedei, și alți doi dintre discipolii lui. **3** Simon Petru le-a spus:
Mă duc să pescuiesc. Iar ei i-au spus: Venim și noi cu tine. Au
plecat și au intrat imediat într-o corabie; dar, în acea noapte, nu
au prins nimic. **4** Dar pe când s-a făcut dimineață, Isus stătea în
picioare pe țărm; dar discipolii nu știau că era Isus. **5** Atunci
Isus le-a spus: Copilașilor, aveți ceva de mâncare? Iar ei i-au
răspuns: Nu. **6** Iar el le-a spus: Aruncați plasa în partea dreaptă
a corăbiei și veți găsi. De aceea au aruncat-o și nu o mai puteau
trage de mulțimea peștilor. **7** De aceea discipolul acela, pe care
îl iubea Isus, i-a spus lui Petru: Este Domnul. Simon Petru,

auzind așadar că este Domnul, s-a încins cu haina de pescar
(fiindcă era gol) și s-a aruncat în mare. **8** Și ceilalți discipoli au
venit cu o corăbioară, trăgând plasa cu pești, (pentru că nu erau
departe de uscat, ci cam la două sute de coți). **9** Imediat ce
au ajuns pe uscat, au văzut acolo foc de cărbuni și pește pus
deasupra și pâine. **10** Isus le-a spus: Aduceți din peștii pe care i-
ați prins acum. **11** Simon Petru s-a urcat și a tras plasa pe uscat,
plină de pești mari, o sută cincizeci și trei; și, deși erau atâția, nu
s-a rupt plasa. **12** Isus le-a spus: Veniți, mâncați. Și niciunul
dintre discipoli nu cuteza să îl întrebe: Cine ești? știind că este
Domnul. **13** Atunci Isus a venit și a luat pâinea și le-a dat-o, și
peștele la fel. **14** Aceasta a fost a treia oară când s-a arătat Isus
discipolilor săi, după ce a înviat dintre morți. **15** Și după ce au
mâncat, Isus i-a spus lui Simon Petru: Simone, fiul lui Iona, mă
iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a spus: Da, Doamne; tu
știi că te iubesc. Isus i-a spus: Paște mielușeii mei. **16** I-a spus
din nou a doua oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești? El i-a
spus: Da, Doamne; știi că te iubesc. El i-a spus: Paște oile mele.
17 El i-a spus a treia oară: Simone, fiul lui Iona, mă iubești tu?
Petru s-a mâhnit că îi spusese a treia oară: Mă iubești? Și i-
a spus: Doamne, tu toate le știi; tu știi că te iubesc. Isus i-a
spus: Paște oile mele. **18** Adevărat, adevărat îți spun: Când erai
tânăr, te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei fi
bătrân, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce
unde nu voiești. **19** A spus aceasta, arătând cu ce moarte îl
va glorifica pe Dumnezeu. Și după ce a spus aceasta, i-a zis:
Urmează-mă. **20** Atunci Petru, întorcându-se, l-a văzut venind în
urmă pe discipolul pe care îl iubea Isus și care se rezemase la
cină pe pieptul lui și care spusese: Doamne, cine este cel ce te

trădează? **21** Petru, văzându-l, i-a spus lui Isus: Doamne, dar cu
acesta ce va fi? **22** Isus i-a spus: Dacă voiesc ca el să rămână
în viață până vin eu, ce îți pasă? Tu, urmează-mă. **23** Atunci,
a ieșit cuvântul acesta printre frați, că discipolul acela nu va
muri; dar Isus nu a spus că nu va muri, ci: Dacă voiesc ca el
să rămână în viață până vin eu, ce îți pasă? **24** Acesta este
discipolul care aduce mărturie despre acestea și a scris acestea;
și știm că mărturia lui este adevărată. **25** Și sunt de asemenea
multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris
unul câte unul, presupun că nici chiar lumea însăși nu ar putea
cuprinde cărțile ce ar fi scrise. Amin!

Faptele

1 Am alcătuit cea dintâi istorisire, Teofile, despre toate pe care
Isus a început, deopotrivă a le face și a învăța, **2** Până în
ziua în care a fost primit sus, după ce prin Duhul Sfânt a dat
porunci apostolilor pe care îi alesese; **3** Cărora, de asemenea, li
s-a arătat viu după suferința sa, prin multe dovezi infailibile,
fiind văzut de ei patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile
privind împărăția lui Dumnezeu; **4** Și aflându-se împreună cu ei,
le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte
promisiunea Tatălui, pe care, a spus el, ați auzit-o de la mine.
5 Pentru că Ioan într-adevăr a botezat cu apă; dar voi veți fi
botezați cu Duhul Sfânt nu după multe zile. **6** De aceea, după ce
s-au adunat, i-au cerut, spunând: Doamne, în acest timp vei
reinstaura împărăția lui Israel? **7** Iar el le-a spus: Nu este treaba
voastră să știți timpurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus în
propria sa putere. **8** Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va
fi venit peste voi; și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în
toată Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată parte
a pământului. **9** Și după ce a spus acestea, în timp ce ei se
uitau, a fost înălțat; și un nor l-a luat dinaintea ochilor lor. **10** Și în
timp ce se uitau cu atenție spre cer, pe când mergea el în sus,
atunci iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ei în haine albe,
11 Și care au spus: Voi bărbați galileeni, de ce stați în picioare
uitându-vă lung la cer? Acest Isus, care este luat de la voi în cer,
va veni în același fel cum l-ați văzut mergând în cer. **12** Atunci s-
au întors în Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care este
aproape de Ierusalim, la o zi de călătorie în sabat. **13** Și când au
intrat, au urcat într-o cameră de sus unde stăteau deopotrivă
Petru și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și

Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotes și Iuda, fratele lui Iacov.
14 Toți aceștia, într-un gând, continuau stăruitor în rugăciune și
cereri, împreună cu femeile, și Maria mama lui Isus, și cu frații
lui. **15** Și în acele zile, Petru s-a sculat în mijlocul discipolilor și a
spus (mulțimea numelor adunate împreună era de aproape o
sută douăzeci): **16** Bărbați și frați, această scriptură trebuia să
se împlinească, pe care Duhul Sfânt prin gura lui David a spus-o
dinainte despre Iuda, care a fost călăuză celor ce l-au prins pe
Isus. **17** Pentru că el a fost numărat cu noi și a obținut parte din
acest serviciu. **18** Acesta atunci a cumpărat un câmp cu răsplata
nelegiuirii; și, căzând cu capul înainte, a pleznit în două prin
mijloc și toate măruntaiele i s-au revărsat. **19** Și a fost cunoscut
tuturor locuitorilor din Ierusalim, într-atât încât câmpul acela este
numit în limba lor proprie Acheldama, care este [tradus], Câmpul
sângelui. **20** Fiindcă este scris în cartea Psalmilor: Să îi fie
pustie locuința și nimeni să nu locuiască în ea; și serviciul lui de
episcop să îl ia altul. **21** De aceea, dintre acești bărbați care ne-
au însoțit în tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit
printre noi, **22** Începând de la botezul lui Ioan, până la acea zi în
care a fost luat de la noi, trebuie ca unul să fie rânduit martor cu
noi al învierii sale. **23** Și au rânduit pe doi, Iosif numit Barsaba,
care era supranumit Iustus, și Matia. **24** Și s-au rugat și au spus:
Tu Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre
acești doi l-ai ales, **25** Ca să poată lua parte la acest serviciu
și apostolie din care Iuda prin încălcarea legii a căzut, ca să
meargă la propriul său loc. **26** Și au dat sorții lor; și sorțul a
căzut pe Matia; și a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

2 Și când se împlinea ziua cincizecimii, erau toți într-un gând la
un loc. **2** Și dintr-o dată a venit un sunet din cer ca al unui vânt

vijelios, puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. **3** Și le-
au apărut limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare
dintre ei. **4** Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să
vorbească în alte limbi, cum le dădea Duhul să vorbească clar.
5 Și erau acolo, locuind în Ierusalim, iudei, bărbați pioși, din
fiecare națiune de sub cer. **6** Și când aceasta s-a făcut auzită
departe, mulțimea s-a adunat și era confuză, pentru că fiecare
om îi auzea vorbind în propria lui limbă. **7** Și toți erau uimiți și se
minunau, spunându-și unii altora: Iată, nu sunt toți aceștia care
vorbesc galileeni? **8** Și cum [îi] auzim noi, fiecare în propria
noastră limbă, în care am fost născuți? **9** Parți și mezi și elamiți
și locuitori din Mesopotamia și Iudeea și Capadochia, Pontus și
Asia, **10** Și de asemenea Frigia și Pamfilia, Egipt și părțile Libiei
înspre Cirene și străini din Roma, iudei și prozeliți, **11** Cretani și
arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrările minunate ale
lui Dumnezeu. **12** Și toți erau uimiți și nedumeriți, spunându-și
unii altora: Ce înseamnă aceasta? **13** Iar alții, bătându-și joc,
spuneau: Sunt plini de vin nou. **14** Dar Petru, stând în picioare
cu cei unsprezece, și-a înălțat vocea și le-a spus: Voi bărbați din
Iudeea și toți care locuiți la Ierusalim, fie-vă cunoscută aceasta
și ascultați cuvintele mele: **15** Fiindcă aceștia nu sunt bețiv, cum
presupuneți voi, fiindcă este ora a treia a zilei. **16** Ci aceasta
este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel: **17** Și se va întâmpla
în zilele de pe urmă, spune Dumnezeu: Voi turna din Duhul meu
peste toată făptura; și fiii voștri și fiicele voastre vor profeți și
tinerii voștri vor vedea viziuni și bătrânii voștri vor visa visuri; **18**
Și de asemenea peste robii mei și peste roabele mele voi turna
în acele zile din Duhul meu; și vor profeți; **19** Și voi arăta minuni
în cer deasupra și semne în pământ dedesubt; sânge și foc

și negură de fum; **20** Soarele va fi transformat în întuneric și
luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare și însemnată a
Domnului. **21** Și se va întâmpla că oricine va chema numele
Domnului va fi salvat. **22** Voi bărbați din Israel, ascultați aceste
cuvinte: Isus din Nazaret, bărbat adeverit de Dumnezeu printre
voi prin miracole și minuni și semne, pe care Dumnezeu le-
a făcut prin el în mijlocul vostru, precum voi înșivă știți; **23**
Pe el, fiind dat prin sfatul hotărât și cunoașterea dinainte a lui
Dumnezeu, voi l-ați prins și prin mâini nelegiuite l-ați crucificat și
ucis; **24** El pe care Dumnezeu l-a înviat, dezlegându-[i] durerile
morții, pentru că nu era posibil ca el să fie ținut de ea. **25** Fiindcă
David vorbește despre el: Eu dinainte l-am văzut pe Domnul
întotdeauna înaintea feței mele, fiindcă el este la dreapta mea,
ca să nu fiu clătinat; **26** Din această cauză mi s-a bucurat inima
și limba mi s-a veselit; peste acestea și carnea mea se va odihni
în speranță; **27** Pentru că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu
îl vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea. **(Hadēs g86)** **28** Tu
mi-ai făcut cunoscute căile vieții; mă vei umple de bucurie cu
înfățișarea ta. **29** Bărbați și frați, lăsați-mă să vă vorbesc pe față
despre patriarhul David, că el este deopotrivă mort și îngropat și
mormântul lui este cu noi până în această zi. **30** De aceea, fiind
profet și știind că Dumnezeu i-a jurat cu jurământ, că din rodul
coapselor sale, conform cărnii, îl va ridica pe Cristos să șadă pe
tronul său; **31** El, prevăzând, a vorbit despre învierea lui Cristos,
că sufletul lui nu a fost lăsat în iad, nici carnea lui nu a văzut
putrezirea. **(Hadēs g86)** **32** Pe acest Isus l-a înviat Dumnezeu,
pentru care noi toți suntem martori. **33** De aceea fiind înălțat prin
mâna dreaptă a lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea
Duhului Sfânt, a revărsat aceasta ce vedeți și auziți voi acum.

34 Fiindcă David nu s-a urcat la ceruri; dar el însuși spune:
DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, **35** Până
îi voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău. **36** De aceea
toată casa lui Israel să știe cu siguranță, că Dumnezeu l-a făcut
pe acest Isus pe care voi l-ați crucificat, deopotrivă Domn și
Cristos. **37** Și când au auzit, au fost străpunși în inimile lor și
i-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: Bărbați și frați, ce să
facem? **38** Iar Petru le-a spus: Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să
fie botezat în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor,
și veți primi darul Duhului Sfânt. **39** Fiindcă a voastră este
promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care sunt departe,
atâția câți Domnul Dumnezeul nostru va chema. **40** Și cu multe
alte cuvinte [le]-a adeverit și [i]-a îndemnat, spunând: Salvați-vă
din această generație perversă. **41** Atunci cei ce au primit cu
bucurie cuvântul lui au fost botezați; și în aceeași zi le-au fost
adăugate aproape trei mii de suflete. **42** Și continuau stăruitor
în doctrina apostolilor și în părtășie și în frângerea pâinii și
în rugăciuni. **43** Și frică a venit peste fiecare suflet; și multe
minuni și semne au fost făcute prin apostoli. **44** Și toți care au
crezut erau în același loc și aveau toate lucrurile în comun; **45**
Și își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor,
așa cum avea fiecare nevoie. **46** Și, continuând în fiecare zi
într-un gând în templu și frângând pâine din casă în casă, își
mâncau mâncarea cu veselie și simplitate a inimii, **47** Lăudând
pe Dumnezeu și având favoare înaintea întregului popor. Și
Domnul îi adăuga bisericii în fiecare zi pe cei ce erau salvați.

3 Și Petru și Ioan s-au urcat împreună la templu la ora nouă,
ora rugăciunii. **2** Și un anumit bărbat, olog din pântecele mamei
lui, pe care îl puneau în fiecare zi la poarta templului, care se

cheamă Frumoasă, era adus să ceară milostenii de la cei care
intrau în templu; **3** Acesta, văzându-i pe Petru și Ioan aproape
să intre în templu, le-a cerut milostenie. **4** Și Petru, uitându-
se cu atenție la el, împreună cu Ioan, a spus: Uită-te la noi.
5 Iar el s-a uitat atent la ei, așteptând să primească ceva de
la ei. **6** Atunci Petru a spus: Argint și aur eu nu am; dar ceea
ce am îți dau; în numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te
și umblă. **7** Și l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat; și îndată
picioarele lui și încheieturile gleznelor s-au întărit. **8** Și, sărind, a
stat pe picioare și a umblat și a intrat în templu cu ei, umblând și
sărind și lăudând pe Dumnezeu. **9** Și toți oamenii l-au văzut
umblând și lăudând pe Dumnezeu; **10** Și l-au recunoscut că
era cel care ședea pentru milostenii la poarta Frumoasă a
templului; și au fost umpluți de mirare și uimire la ceea ce i s-a
întâmplat. **11** Și pe când ologul care fusese vindecat se ținea
de Petru și Ioan, tot poporul alerga împreună la ei în porticul
numit al lui Solomon, minunându-se tare. **12** Și când a văzut
Petru, a răspuns poporului: Bărbați israeliți, de ce vă minunați
de aceasta? Sau de ce priviți cu atenție la noi, ca și cum prin
propria noastră putere sau sfințenie l-am făcut să umble? **13**
Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeul
părinților noștri, l-a glorificat pe Fiul său Isus; pe care voi l-ați
trădat și l-ați negat în prezența lui Pilat, când el era hotărât să îi
dea drumul. **14** Dar voi l-ați negat pe Cel Sfânt și Drept și ați
dorit să vă fie dat un ucigaș; **15** Și l-ați ucis pe Prințul vieții, pe
care Dumnezeu l-a înviat dintre morți; pentru care noi suntem
martori. **16** Și prin credința în numele lui, numele lui l-a întărit pe
acest om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți; chiar credința care
este prin el i-a dat această sănătate deplină în prezența voastră

a tuturor. **17** Și acum, fraților, știu că prin ignoranță ați practicat
acestea, precum și conducătorii voștri. **18** Dar lucrurile acelea,
pe care Dumnezeu le-a arătat dinainte prin gura tuturor profeților
săi, că Cristos va suferi, le-a împlinit așa. **19** De aceea pocăiți-
vă și întoarceți-vă, ca păcatele voastre să fie șterse când vor
veni timpurile de înviorare din prezența Domnului; **20** Și el îl va
trimite pe cel dinainte predicat vouă, pe Isus Cristos; **21** Pe care
cerul trebuie să îl primească până la timpurile restituirii tuturor
lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura tuturor sfinților
săi profeți de când a început lumea. **(aiōn g165)** **22** Fiindcă Moise
într-adevăr spunea părinților: Domnul Dumnezeul vostru vă va
ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl
ascultați în toate, orice vă va spune. **23** Și se va întâmpla, că
fiecare suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimicit din
popor. **24** Da și toți profeții, de la Samuel și cei care au urmat,
toți câți au vorbit, tot așa au prezis despre aceste zile. **25** Voi
sunteți copiii profeților și ai legământului pe care Dumnezeu l-a
făcut cu părinții noștri, spunând lui Avraam: Și în sămânța ta vor
fi binecuvântate toate familiile pământului. **26** Mai întâi, înviind
pe Fiul său Isus, Dumnezeu l-a trimis la voi să vă binecuvânteze,
în întoarcerea fiecăruia dintre voi de la nelegiuirile sale.

4 Și pe când vorbeau ei poporului, preoții și căpetenia templului
și saducheii au venit peste ei, **2** Fiind mâhniți că ei învățau
poporul și predicau prin Isus învierea dintre morți. **3** Și au pus
mâinile pe ei și i-au închis până a doua zi; fiindcă era deja seară.
4 Dar mulți dintre cei ce au auzit cuvântul au crezut; și numărul
bărbaților era aproape cinci mii. **5** Și s-a întâmplat că a doua zi,
conducătorii lor și bătrânii și scribii, **6** Și Ana, marele preot, și
Caiafa și Ioan și Alexandru și atâția câți erau din rudenia înaltului

preot, s-au adunat împreună la Ierusalim. **7** Și după ce i-au pus
în mijloc, au întrebat: În ce putere, sau în numele cui ați făcut
aceasta? **8** Atunci Petru, umplut cu Duhul Sfânt, le-a spus: Voi
conducători ai poporului și bătrâni ai Israelului, **9** Dacă suntem
cercetați astăzi pentru fapta bună făcută omului neputincios,
cum a fost el făcut sănătos; **10** Să vă fie cunoscut vouă tuturor
și întregului popor al lui Israel că, în numele lui Isus Cristos
din Nazaret, pe care voi l-ați crucificat, pe care Dumnezeu l-a
înviat dintre morți, prin el omul acesta stă în picioare înaintea
voastră sănătos. **11** Aceasta este piatra care a fost făcută de
nimic de voi constructorii, care a devenit capul colțului temeliei.
12 Nici nu este salvare în nimeni altul; fiindcă nu este niciun
alt nume sub cer, dat printre oameni, prin care trebuie să fim
salvați. **13** Și, când au văzut cutezanța lui Petru și Ioan și au
înțeles că erau oameni fără carte și needucați, s-au minunat;
și i-au recunoscut că fuseseră cu Isus. **14** Și, privind pe omul
care fusese vindecat, stând în picioare cu ei, nu puteau spune
nimic împotrivă. **15** Dar după ce le-au poruncit să iasă afară
din consiliu, s-au sfătuit între ei, **16** Spunând: Ce vom face
acestor oameni? Pentru că într-adevăr, prin ei, s-a făcut un mare
miracol cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim; și nu [îl] putem
nega. **17** Dar ca nu cumva să se răspândească mai departe
printre oameni, să îi amenințăm cu severitate, ca să nu mai
vorbească în numele acesta niciunui om. **18** Și i-au chemat
și le-au poruncit să nu vorbească deloc, nici să nu învețe în
numele lui Isus. **19** Dar Petru și Ioan au răspuns și le-au zis:
Judecați voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă dăm
ascultare vouă mai mult decât lui Dumnezeu. **20** Fiindcă noi
nu putem să nu vorbim lucrurile pe care le-am văzut și le-am

auzit. **21** Și după ce i-au mai amenințat, i-au lăsat să plece,
negăsind nimic cum să îi pedepsească, din cauza poporului,
pentru că toți îl glorificau pe Dumnezeu pentru cele făcute. **22**
Fiindcă omul asupra căruia s-a făcut acest miracol al vindecării
avea peste patruzeci de ani. **23** Și după ce li s-a dat drumul, au
mers la ai lor și au povestit tot ce le-au spus preoții de seamă și
bătrânii. **24** Și când au auzit și-au ridicat vocea către Dumnezeu
într-un singur gând și spuneau: Doamne, tu ești Dumnezeu,
care ai făcut cerul și pământul și marea și tot ce este în ele; **25**
Tu care ai spus prin gura servitorului tău David: Pentru ce s-
au înfuriat păgânii și popoarele își închipuie deșertăciuni? **26**
Împărații pământului s-au ridicat în picioare și conducătorii s-au
adunat împreună împotriva Domnului și împotriva Cristosului
său. **27** Căci cu adevărat, împotriva sfântului tău copil Isus, pe
care l-ai uns, s-au adunat împreună deopotrivă Irod și Pontius
Pilat cu neamurile și poporul lui Israel, **28** Pentru a face atâtea
câte mâna ta și sfatul tău au hotărât înainte să fie făcute. **29**
Și acum, Doamne, privește amenințările lor; și dă servitorilor
tăi să vorbească cuvântul tău cu toată cutezanța, **30** Ca prin
întinderea mâinii tale să vindeci; și semne și minuni să fie făcute
prin numele Sfântului tău copil Isus. **31** Și după ce s-au rugat,
locul în care s-au adunat împreună s-a clătinat; și ei toți au
fost umpluți cu Duhul Sfânt și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu
cu cutezanță. **32** Și mulțimea celor care au crezut erau într-o
singură inimă și într-un suflet; și niciunul nu spunea despre cele
ce le avea că erau ale lui; ci le aveau toate în comun. **33** Și cu
mare putere apostolii dădeau mărturie despre învierea Domnului
Isus; și mare har era peste ei toți. **34** Fiindcă nu era niciunul între
ei care să ducă lipsă; căci câți erau proprietari de pământuri

sau case, le vindeau și aduceau prețurile lucrurilor vândute.
35 Și le puneau jos, la picioarele apostolilor; și împărțirea se
făcea fiecărui om după cum avea nevoie. **36** Și Iose, care a fost
supranumit de apostoli Barnaba, (care este, fiind tradus, Fiul
mângâierii,) un levit din țara Ciprului, **37** Având pământul lui, l-a
vândut și a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

5 Dar un anumit bărbat, numit Anania, cu soția lui, Safira, au
vândut o proprietate, **2** Și a păstrat din preț, soția lui știind
și ea în ascuns; și au adus o anumită parte și au pus-o la
picioarele apostolilor. **3** Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a
umplut Satan inima să îl minți pe Duhul Sfânt și să păstrezi din
prețul pământului? **4** Cât timp îți rămânea, nu rămânea al tău?
Și după ce a fost vândut, nu a fost în propria ta putere? De ce ai
conceput lucrul acesta în inima ta? Nu pe oameni ai mințit, ci pe
Dumnezeu. **5** Iar Anania, auzind aceste cuvinte, a căzut jos și și-
a dat duhul; și mare frică a venit peste cei ce au auzit acestea. **6**
Și tinerii s-au sculat, l-au învelit și l-au dus afară și l-au îngropat.
7 Și s-a întâmplat, cam la trei ore după aceea, că a intrat soția
lui, neștiind ce s-a făcut. **8** Iar Petru i-a răspuns: Spune-mi dacă
cu atât ați vândut pământul? Iar ea a spus: Da, cu atât. **9** Atunci
Petru i-a spus: Cum de v-ați înțeles voi împreună să îl ispitiți pe
Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe
soțul tău sunt la ușă și te vor duce afară. **10** Atunci, îndată a
căzut jos la picioarele lui și și-a dat duhul; și tinerii au intrat și au
găsit-o moartă și ducând-o afară, au îngropat-o lângă soțul ei.
11 Și mare frică a venit peste toată biserica și peste toți câți au
auzit acestea. **12** Și prin mâinile apostolilor s-au făcut multe
semne și minuni în popor; (și toți erau cu un gând în porticul
lui Solomon. **13** Dar dintre ceilalți nu cuteza niciun om să li se

alături; dar poporul îi preamărea. **14** Și tot mai mulți credincioși
erau adăugați Domnului, mulțimi deopotrivă de bărbați și femei).
15 Într-atât de mult încât duceau afară în străzi pe bolnavi și îi
puneau pe paturi și pe saltele, ca măcar umbra lui Petru, trecând
pe acolo, să îi poată învălui pe unii din ei. **16** Și a venit de
asemenea o mulțime din cetățile din jur la Ierusalim, aducându-i
bolnavi și pe cei care erau chinuiți de duhuri necurate; și toți
au fost vindecați. **17** Atunci marele preot s-a sculat și toți cei
împreună cu el, (aceștia fiind partida saducheilor) și au fost
umpluți de indignare; **18** Și și-au pus mâinile pe apostoli și i-
au pus în închisoarea comună. **19** Dar îngerul Domnului, în
timpul nopții, a deschis ușile închisorii și i-a condus afară și a
spus: **20** Duceți-vă, stați în picioare și vorbiți poporului în templu
toate cuvintele vieții acesteia. **21** Și, când au auzit, au intrat în
templu devreme dimineața și îi învățau. Dar marele preot și cei
cu el, au venit și au convocat consiliul și întreg sfatul bătrânilor
copiilor lui Israel și au trimis la închisoare să îi aducă. **22** Și
când ofițerii au venit și nu i-au găsit în închisoare, s-au întors
și au povestit, **23** Spunând: Într-adevăr, am găsit închisoarea
închisă cu toate în siguranță și paznicii stând afară în fața ușilor;
dar când am deschis, nu am găsit pe nimeni înăuntru. **24** Și
când marele preot și căpetenia templului și preoții de seamă au
auzit aceste cuvinte, erau nedumeriți referitor la ei până unde se
va ajunge cu aceasta. **25** Atunci a venit unul și le-a povestit,
spunând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în închisoare stau în
picioare în templu și învață poporul. **26** Atunci s-a dus căpetenia
împreună cu ofițerii și i-au adus fără violență fiindcă se temeau
de popor, ca nu cumva să fie împroșcați cu pietre. **27** Și după
ce i-au adus, i-au așezat în fața consiliului; și marele preot i-

a întrebat, **28** Spunând: Nu v-am poruncit noi cu tărie să nu
îi învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu
doctrina voastră și vreți să aduceți sângele acestui om peste
noi. **29** Atunci Petru și apostolii au răspuns și au zis: Trebuie
să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni. **30**
Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care l-ați ucis,
atârnându-[l] pe lemn. **31** Pe el l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta
sa pentru a fi Prinț și Salvator, pentru a da pocăință lui Israel și
iertarea păcatelor. **32** Și noi suntem martorii lui despre aceste
lucruri; și la fel este Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor
ce ascultă de el. **33** Când au auzit, îi tăia la inimă și s-au sfătuit
să îi ucidă. **34** Atunci s-a sculat unul în consiliu, un fariseu, numit
Gamaliel, un învățător al legii, onorat printre toți oamenii și a
poruncit să îi scoată puțin afară pe apostoli. **35** Și le-a spus: Voi
bărbați ai Israelului, aveți grijă la voi înșivă ce vreți să faceți în
legătură cu acești oameni. **36** Fiindcă înainte de aceste zile s-a
sculat Teuda, lăudându-se a fi cineva, la care s-au unit un număr
de bărbați, aproape patru sute. Acesta a fost ucis, și toți câți
ascultau de el, au fost împrăștiați și făcuți de nimic. **37** După
acesta s-a sculat Iuda din Galileea, în zilele impozitării, și a
atras mult popor după el; și el a pierit; și toți câți ascultau de
el au fost risipiți. **38** Și acum vă spun: Depărtați-vă de acești
oameni și lăsați-i în pace, pentru că dacă acest sfat sau această
lucrare este de la oameni, va fi nimicită. **39** Dar dacă este din
Dumnezeu, nu sunteți în stare să o doborâți; ca nu cumva, să vă
aflați luptând chiar împotriva lui Dumnezeu. **40** Și au fost de
acord cu el; și după ce i-au chemat pe apostoli și i-au bătut, le-
au poruncit să nu vorbească în numele lui Isus; și le-au dat
drumul. **41** Și au plecat atunci din fața consiliului, bucurându-se

că au fost socotiți demni să îndure rușine pentru numele lui. **42**
Și în fiecare zi, în templu și în fiecare casă, nu încetau să îi
învețe și să îl predice pe Isus Cristos.

6 Și în acele zile, înmulțindu-se numărul discipolilor, s-a ridicat
o cârtire a grecilor împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau
neglijate în servirea zilnică. **2** Atunci, cei doisprezece au chemat
la ei mulțimea discipolilor și au spus: Nu se cuvine ca noi să
părăsim cuvântul lui Dumnezeu și să servim la mese. **3** De
aceea fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu o mărturie bună,
plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care noi să îi punem peste
această nevoie. **4** Iar pe noi ne vom da necontenit rugăciunii și
servirii cuvântului. **5** Și cuvântul a plăcut înaintea întregii mulțimi;
și l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul
Sfânt, și pe Filip și Procor și Nicanor și Timon și Parmena și
Nicolae, un prozelit din Antiohia, **6** Pe care i-au adus înaintea
apostolilor; și după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei.
7 Și cuvântul lui Dumnezeu a crescut; și numărul discipolilor
s-a înmulțit mult în Ierusalim; și o mare mulțime de preoți au
fost ascultători față de credință. **8** Și Ștefan, plin de credință și
putere, făcea mari minuni și miracole în popor. **9** Atunci s-au
sculat unii din sinagoga care este numită a libertinilor, și cirenieni
și alexandrini și dintre cei din Cilicia și din Asia, dezbătând cu
Ștefan. **10** Și nu au fost în stare să se împotrivească înțelepciunii
și duhului prin care vorbea. **11** Atunci au mituit bărbați, care
au spus: L-am auzit vorbind cuvinte blasfematoare împotriva
lui Moise și a lui Dumnezeu. **12** Și au întărâtat poporul și pe
bătrâni și pe scribi; și au venit peste el și l-au prins și l-au dus la
consiliu, **13** Și au pus martori falși, care spuneau: Acest om nu
încetează să vorbească cuvinte blasfematoare împotriva acestui

loc sfânt și a legii; **14** Fiindcă l-am auzit spunând că acest Isus
din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile
pe care ni le-a dat Moise. **15** Și toți care ședeau în consiliu,
uitându-se cu atenție la el, vedeau fața lui ca fața unui înger.

7 Atunci marele preot a spus: Așa stau lucrurile? **2** Iar el a
spus: Bărbați, frați și părinți, dați ascultare! Dumnezeul gloriei a
apărut tatălui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte
să locuiască el în Haran, **3** Și i-a spus: Ieși din țara ta și din
rudenia ta, și vino în țara pe care ți-o voi arăta. **4** Atunci, ieșind
din țara caldeilor, a locuit în Haran; și de acolo, când tatăl lui a
murit, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum. **5**
Dar nu i-a dat moștenire în ea, nici cât să își pună piciorul jos;
totuși a promis că i-o va da lui ca stăpânire și seminței lui după
el, pe când el încă nu avea copil. **6** Și astfel Dumnezeu a spus
că sămânța lui va locui temporar într-o țară străină, și că aceia
o vor aduce în robie și se vor purta rău cu ea patru sute de
ani. **7** Și pe națiunea căreia îi vor fi ei în robie, eu o voi judeca,
a spus Dumnezeu; și după aceea vor ieși și îmi vor servi în
acest loc. **8** Și i-a dat legământul circumciziei; și așa a născut pe
Isaac și l-a circumcis în a opta zi; și Isaac a născut pe Iacob;
și Iacob pe cei doisprezece patriarhi. **9** Și patriarhii, împinși
de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt; dar Dumnezeu era cu
el. **10** Și l-a eliberat din toate nenorocirile lui și i-a dat favoare
și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului; și l-a
făcut guvernator peste Egipt și peste toată casa lui. **11** Și peste
toată țara Egiptului și a Canaanului a venit o mare secetă și
mare nenorocire; și părinții noștri nu găseau mâncare. **12** Dar
când Iacob a auzit că în Egipt era grâu, i-a trimis întâi pe părinții
noștri. **13** Și la a doua venire, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi;

și rudenia lui Iosif s-a făcut cunoscută lui Faraon. **14** Atunci Iosif
a trimis și a chemat la el pe tatăl său, Iacob, și toată rudenia
lui, cu șaptezeci și cinci de suflete. **15** Așa a coborât Iacob în
Egipt și a murit, el și părinții noștri. **16** Și au fost duși în Sihem
și puși în mormântul pe care îl cumpărase Avraam pentru o
sumă de bani de la fiii lui Emor, tatăl lui Sihem. **17** Dar când s-
a apropiat timpul promisiunii, pe care Dumnezeu o jurase lui
Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt, **18** Până când
s-a ridicat alt împărat care nu îl cunoștea pe Iosif. **19** Acesta a
lucrat cu viclenie cu rudele noastre și s-a purtat rău cu părinții
noștri, așa că au lepădat pe pruncii lor, ca să nu trăiască. **20** În
timpul acela s-a născut Moise și era deosebit de frumos și a
crescut în casa tatălui său timp de trei luni; **21** Și după ce a fost
lepădat, fiica lui Faraon l-a luat și l-a crescut ca fiu al ei. **22**
Și Moise a fost învățat în toată înțelepciunea egiptenilor și era
puternic în cuvinte și în fapte. **23** Și după ce a împlinit patruzeci
de ani, i-a venit în inimă să viziteze pe frații lui, copiii lui Israel.
24 Și văzând pe unul nedreptățit, l-a apărat și a făcut dreptate
celui oprimat și l-a lovit pe egiptean; **25** Fiindcă presupunea că
frații lui vor înțelege cum Dumnezeu, prin mâna lui, le va da
eliberare; dar nu au înțeles. **26** Și în ziua următoare, pe când se
certau, li s-a arătat el însuși și ar fi voit să îi împace, spunând:
Domnilor, voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul?
27 Dar cel ce l-a nedreptățit pe aproapele său l-a împins la o
parte, spunând: Cine te-a făcut conducător și judecător peste
noi? **28** Dorești să mă ucizi, așa cum ai făcut ieri cu egipteanul?
29 Atunci, la acest cuvânt, Moise a fugit și a fost străin în țara
lui Madian, unde a născut doi fii. **30** Și după ce s-au împlinit
patruzeci de ani, i s-a arătat în pustia muntelui Sinai un înger al

Domnului, într-o flacără de foc într-un rug. **31** Când Moise a
văzut, s-a minunat de priveliște; și pe când s-a apropiat el să
privească, vocea Domnului a venit la el, **32** Spunând: Eu sunt
Dumnezeul părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul
lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob. Atunci Moise a tremurat și nu
a cutezat să privească. **33** Atunci Domnul i-a spus: Scoate-ți
încălțămintea din picioarele tale, fiindcă locul pe care stai în
picioare este pământ sfânt. **34** Am văzut, am văzut necazul
poporului meu care este în Egipt și am auzit gemetele lor și am
coborât să îi eliberez. Și acum, vino, te voi trimite în Egipt. **35**
Acest Moise, pe care l-au negat, spunând: Cine te-a făcut pe
tine conducător și judecător? Dumnezeu l-a trimis pe acesta să
fie conducător și eliberator prin mâna îngerului care i s-a arătat
în rug. **36** Acesta i-a condus afară, după ce a făcut minuni și
semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustie patruzeci
de ani. **37** Acesta este acel Moise, care a spus fiilor lui Israel:
Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un profet dintre frații
voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați. **38** Acesta este cel
care a fost în biserica din pustie cu îngerul care i-a vorbit în
muntele Sinai și cu părinții noștri; care a primit oracolele vii să
ni le dea nouă; **39** Căruia părinții noștri au refuzat să îi dea
ascultare, și l-au respins, și în inimile lor s-au întors în Egipt,
40 Spunând lui Aaron: Fă-ne dumnezei să meargă înaintea
noastră; cât despre acest Moise, care ne-a condus afară din
țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat. **41** Și au făcut un
vițel în acele zile și au oferit sacrificii idolului și s-au bucurat în
faptele propriilor lor mâini. **42** Atunci Dumnezeu s-a întors și i-a
predat să se închine oștirii cerului; așa cum este scris în cartea
profeților: Voi, casa lui Israel, mi-ați oferit patruzeci de ani în

pustie vite înjunghiate și sacrificii? **43** Da, ați luat tabernacolul lui
Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipuri [cioplite] pe
care le-ați făcut ca să vă închinați lor; și vă voi strămuta dincolo
de Babilon. **44** Părinții noștri aveau tabernacolul mărturiei în
pustie, așa cum rânduise, vorbind lui Moise, ca să îl facă după
modelul pe care îl văzuse; **45** Pe care și părinții noștri care
au urmat, l-au adus cu Isus în stăpânirea neamurilor, pe care
Dumnezeu le-a alungat dinaintea feței părinților noștri, până în
zilele lui David, **46** Care a găsit favoare înaintea lui Dumnezeu
și a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeul lui
Iacob. **47** Iar Solomon i-a zidit o casă. **48** Totuși, cel Preaînalt nu
locuiește în temple făcute de mâini; după cum spune profetul:
49 Cerul este tronul meu și pământul este sprijinul piciorului
meu; ce casă îmi veți zidi, spune Domnul; sau care este locul
odihnei mele? **50** Nu a făcut mâna mea toate acestea? **51** Voi,
îndărătnici și necircumciși în inimă și urechi, voi totdeauna vă
împotriviți Duhului Sfânt; ca părinții voștri, așa și voi. **52** Pe care
din profeți nu i-au persecutat părinții voștri? Și au ucis pe cei
care au arătat mai dinainte despre venirea Celui Drept; căruia i-
ați fost voi acum trădători și ucigași; **53** Care ați primit legea prin
mijlocirea îngerilor și nu ați păzit-o. **54** Când au auzit ei acestea,
îi tăia în inimă și scrâșneau din dinți asupra lui. **55** Dar el, fiind
plin de Duhul Sfânt, se uita cu atenție în cer și a văzut gloria lui
Dumnezeu și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu,
56 Și a spus: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând
în picioare la dreapta lui Dumnezeu. **57** Atunci au strigat cu
voce tare și și-au astupat urechile, și într-un gând au alergat
asupra lui; **58** Și l-au scos din cetate și l-au împroșcat cu pietre;
și martorii și-au pus hainele jos la picioarele unui tânăr, al cărui

nume era Saul. **59** Și l-au împroșcat cu pietre pe Ștefan, care
chema pe [Dumnezeu] și spunea: Doamne Isuse, primește duhul
meu. **60** Și, îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le
ține în seamă păcatul acesta. Și, spunând aceasta, a adormit.

8 Și Saul a fost de acord cu moartea lui. Iar în acele zile a fost
o mare persecuție împotriva bisericii care era la Ierusalim; și
toți au fost împrăștiați prin toate regiunile Iudeii și Samariei,
exceptând apostolii. **2** Și [niște] bărbați pioși l-au dus pe Ștefan
[pentru a-l înmormânta] și au făcut pentru el un mare bocet. **3**
Cât despre Saul, prăpădea biserica, intrând în fiecare casă; și,
târând deopotrivă bărbați și femei, îi preda la închisoare. **4** De
aceea cei împrăștiați au mers pretutindeni, predicând cuvântul.
5 Atunci Filip a coborât la cetatea Samariei și le-a predicat pe
Cristos. **6** Și oamenii într-un gând au dat atenție celor vorbite de
Filip, auzind și văzând miracolele pe care le făcea. **7** Fiindcă din
mulți posedați ieșeau duhuri necurate, strigând cu voce tare; și
mulți paralizați și șchiopi au fost vindecați. **8** Și era mare bucurie
în acea cetate. **9** Și un anume bărbat, numit Simon, era dinainte
în cetate folosind vrăjitorie și fermecând oamenii Samariei,
spunând că el însuși este cineva mare; **10** Căruia toți îi dădeau
atenție, de la cel mai mic la cel mai mare, spunând: Acest om
este puterea cea mare a lui Dumnezeu. **11** Și îi dădeau atenție,
din cauză că de mult timp îi fermecase cu vrăjitorii. **12** Dar când
l-au crezut pe Filip, predicând lucrurile împărăției lui Dumnezeu
și numele lui Isus Cristos, au fost botezați deopotrivă bărbați și
femei. **13** Atunci chiar Simon însuși a crezut; și după ce a fost
botezat, continua cu Filip și se minuna, privind miracolele și
semnele care erau făcute. **14** Și când apostolii, care erau în
Ierusalim, au auzit că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu,

au trimis la ei pe Petru și Ioan; **15** Care, după ce au coborât, s-
au rugat pentru ei să primească Duhul Sfânt; **16** (Fiindcă până
atunci nu căzuse peste niciunul dintre ei; doar că erau botezați
în numele Domnului Isus.) **17** Atunci și-au pus mâinile peste ei și
au primit Duhul Sfânt. **18** Și când a văzut Simon că prin punerea
mâinilor apostolilor a fost dat Duhul Sfânt, le-a oferit bani, **19**
Spunând: Dați-mi și mie această putere, ca pe oricine pun
mâinile, să primească Duhul Sfânt. **20** Dar Petru i-a spus: Banii
tăi să piară cu tine, pentru că te-ai gândit că darul lui Dumnezeu
poate fi cumpărat cu bani. **21** Tu nu ai nici parte nici sorț în acest
lucru; fiindcă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
22 Pocăiește-te așadar de acea stricăciune a ta și roagă-te lui
Dumnezeu, dacă îți poate fi cumva iertat gândul inimii tale. **23**
Pentru că îmi dau seama că ești în fierea amărăciunii și legătura
nedreptății. **24** Atunci, Simon a răspuns și a zis: Rugați-vă
Domnului pentru mine, ca niciunul dintre aceste lucruri pe care
le-ați vorbit să nu vină peste mine. **25** Și ei, după ce au adeverit
și au predicat cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și au
predicat evanghelia în multe sate ale samaritenilor. **26** Și îngerul
Domnului i-a vorbit lui Filip, spunând: Scoală-te și du-te spre
sud, pe calea care coboară de la Ierusalim spre Gaza, care este
pustie. **27** Și s-a sculat și s-a dus; și iată, un bărbat din Etiopia,
un famen cu mare putere la Candace, împărăteasa etiopienilor,
care avea în grijă toată vistieria ei, care venise la Ierusalim
să se închine, **28** Se întorcea și ședea în carul său, citind din
profetul Isaia. **29** Atunci Duhul i-a spus lui Filip: Apropie-te și
alătură-te acestui car. **30** Și Filip a alergat acolo și l-a auzit citind
din profetul Isaia și a spus: Înțelegi ce citești? **31** Iar el a spus:
Cum aș putea, dacă nu mă călăuzește cineva? Și i-a cerut lui

Filip să urce și să șadă cu el. **32** Și locul din scriptură pe care îl
citea era acesta: El a fost dus ca o oaie la măcel; și ca un miel
necuvântător înaintea celui ce îl tunde, așa nu și-a deschis gura;
33 În umilirea lui, judecata i-a fost luată; și generația sa, cine [o]
va vesti? Fiindcă viața i-a fost luată de pe pământ. **34** Și famenul
i-a răspuns lui Filip și a zis: Te rog, despre cine vorbește profetul
acest lucru? Despre el însuși, sau despre altcineva? **35** Atunci
Filip și-a deschis gura și a început de la aceeași scriptură și i-a
predicat pe Isus. **36** Și pe când mergeau pe cale, au ajuns la o
apă oarecare și famenul a spus: Uite apă; ce mă împiedică să
fiu botezat? **37** Și Filip a spus: Dacă crezi din toată inima ta,
este permis. Iar el a răspuns și a zis: Cred că Isus Cristos este
Fiul lui Dumnezeu. **38** Și a poruncit să stea carul; și au coborât
amândoi în apă, deopotrivă Filip și famenul; și l-a botezat. **39**
Și când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, și
famenul nu l-a mai văzut; și s-a dus pe calea sa, bucurându-se.
40 Iar Filip s-a aflat la Azot; și, traversând ținutul, predica în toate
cetățile până a ajuns în Cezareea.

9 Dar Saul, suflând amenințări și măcel împotriva discipolilor
Domnului, s-a dus la marele preot, **2** Și a dorit scrisori de la el
pentru Damasc pentru sinagogi, astfel încât dacă va găsi pe unii
ai acestei căi, fiind deopotrivă bărbați sau femei, să îi aducă
legați la Ierusalim. **3** Și pe când călătorea el a ajuns aproape de
Damasc; și dintr-odată a strălucit în jurul lui o lumină din cer, **4**
Și a căzut la pământ și a auzit o voce, spunându-i: Saule, Saule,
de ce mă persecuți? **5** Iar el a spus: Cine ești tu, Doamne? Și
Domnul a spus: Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți; îți este greu
să dai cu călcâiul în țepușe. **6** Și, tremurând și înmărmurit, a
spus: Doamne, ce voiești să fac eu? Și Domnul i-a spus: Scoală-

te și du-te în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci. **7** Iar
bărbații care călătoreau cu el stăteau în picioare fără cuvinte,
auzind o voce, dar nevăzând pe nimeni. **8** Iar Saul s-a ridicat de
la pământ; și deși ochii îi erau deschiși, nu vedea pe nimeni; iar
ei l-au condus de mână și l-au dus în Damasc. **9** Și trei zile a
fost fără vedere și nici nu a mâncat, nici nu a băut. **10** Și era un
anume discipol la Damasc, numit Anania; și Domnul i-a spus
într-o viziune: Anania. Iar el a spus: Iată-mă, Doamne. **11** Și
Domnul i-a spus: Scoală-te și du-te în strada care se cheamă
Dreaptă și întreabă în casa lui Iuda de numitul Saul din Tars;
căci iată, se roagă, **12** Și a văzut într-o viziune un bărbat numit
Anania intrând și punând o mână peste el, ca să-și primească
vederea. **13** Atunci Anania a răspuns: Doamne, am auzit de
la mulți despre acest bărbat, câte rele a făcut sfinților tăi la
Ierusalim; **14** Și aici are autoritate de la preoții de seamă să-i
lege pe toți care cheamă numele tău. **15** Dar Domnul i-a spus:
Du-te; fiindcă el este un vas ales pentru mine, să poarte numele
meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel. **16**
Fiindcă eu îi voi arăta ce lucruri mari trebuie să sufere pentru
numele meu. **17** Și Anania a plecat și a intrat în casă; și, punând
mâinile peste el, a spus: Frate Saul, Domnul m-a trimis, Isus,
care ți-a apărut pe calea pe care veneai, ca să primești vedere
și să fii umplut cu Duhul Sfânt. **18** Și îndată, de pe ochii lui au
căzut ca niște solzi; și a primit îndată vedere și s-a sculat și a
fost botezat. **19** Și după ce a primit mâncare, s-a întărit. Atunci
Saul a fost câteva zile cu discipolii care erau în Damasc. **20**
Și îndată a predicat în sinagogi pe Cristos, că el este Fiul lui
Dumnezeu. **21** Și toți care auzeau erau uimiți și spuneau: Nu
este acesta cel care făcea ravagii printre cei care chemau în

Ierusalim acest nume; și a venit aici cu acel scop, ca să îi aducă
legați la preoții de seamă? **22** Dar Saul se întărea tot mai mult în
putere și punea în încurcătură pe iudeii care locuiau în Damasc,
dovedind că acesta este Cristosul. **23** Și după ce s-au împlinit
multe zile, iudeii s-au sfătuit să îl ucidă. **24** Dar complotul lor a
fost cunoscut de Saul. Și pândeau la porți zi și noapte să îl ucidă.
25 Atunci discipolii l-au luat noaptea și l-au coborât pe lângă zid,
într-un coș. **26** Și Saul, ajungând la Ierusalim, a încercat să se
alăture discipolilor; dar tuturor le era teamă de el și nu credeau
că era discipol. **27** Dar Barnaba l-a luat și l-a adus la apostoli și
le-a povestit cum văzuse pe Domnul pe cale și că îi vorbise, și
cum la Damasc predicase cutezător în numele lui Isus. **28** Și a
fost cu ei în Ierusalim, venind și plecând din el. **29** Și vorbea
cutezător în numele Domnului Isus și deopotrivă vorbea și se
contrazicea cu grecii; dar ei încercau să îl ucidă. **30** Când au
aflat frații, l-au coborât la Cezareea și l-au trimis mai departe
la Tars. **31** Atunci au avut pace bisericile din toată Iudeea și
Galileea și Samaria și au fost edificate; și, umblând în teama de
Domnul și în mângâierea Duhului Sfânt, s-au înmulțit. **32** Și s-a
întâmplat că, trecând Petru prin toate ținuturile, a coborât și la
sfinții care locuiau în Lida. **33** Și acolo a găsit un anumit om
chemat Enea, care zăcea la pat de opt ani și care era paralizat.
34 Și Petru i-a spus: Enea, Isus Cristos te vindecă; scoală-te și
fă-ți patul. Iar el s-a sculat îndată. **35** Și toți cei ce locuiau în Lida
și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul. **36** Și în Iafo era o
anume discipolă numită Tabita, care tradus se spune Dorca;
femeia aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care
ea le făcea. **37** Și s-a întâmplat în acele zile că era bolnavă și a
murit, și după ce au scăldat-o, au pus-o într-o cameră de sus. **38**

Și fiindcă Lida era aproape de Iafo și discipolii auziseră că Petru
era acolo, au trimis la el doi bărbați, dorind să nu întârzie să vină
la ei. **39** Atunci Petru s-a sculat și a mers cu ei. Când a ajuns, l-
au dus în camera de sus; și toate văduvele stăteau în picioare
lângă el, plângând și arătând cămășile și hainele pe care Dorca
le-a făcut când era cu ele. **40** Dar Petru i-a scos afară pe toți și
s-a pus pe genunchi și s-a rugat; și, întorcându-se spre trup,
a spus: Tabita, scoală-te. Iar ea și-a deschis ochii; și când l-a
văzut pe Petru, s-a ridicat în șezut. **41** Iar el i-a dat mâna și a
sculat-o; și după ce a chemat sfinții și văduvele, le-a înfățișat-o
în viață. **42** Și aceasta a fost cunoscută prin întreaga Iafo; și
mulți au crezut în Domnul. **43** Și s-a întâmplat că a rămas multe
zile la Iafo cu un anume Simon, un tăbăcar.

10 Iar în Cezareea era un anumit bărbat cu numele Corneliu,
un centurion din cohorta numită Italiana, **2** Devotat și care
se temea de Dumnezeu cu toată casa lui, care dădea multe
milostenii poporului și se ruga neîncetat lui Dumnezeu. **3** El a
văzut lămurit, cam pe la ora a noua a zilei, într-o viziune, un
înger al lui Dumnezeu intrând la el și spunându-i: Corneliu. **4** Și
când s-a uitat atent la el, i s-a făcut teamă și a spus: Ce este,
Doamne? Iar el i-a spus: Rugăciunile tale și milosteniile tale au
urcat spre amintire înaintea lui Dumnezeu. **5** Și acum trimite
bărbați la Iafo și cheamă pe Simon, al cărui nume este [și] Petru;
6 El găzduiește cu un anume Simon, un tăbăcar, a cărui casă
este lângă mare; acesta îți va spune ce ar trebui să faci. **7** Și
după ce a plecat îngerul care i-a vorbit lui Corneliu, el a chemat
pe doi din servitorii casei sale și pe un soldat devotat, dintre
cei care îl serveau continuu; **8** Și după ce le-a istorisit toate, i-
a trimis la Iafo. **9** Și a doua zi, pe când aceștia călătoreau și

se apropiau de cetate, Petru a urcat pe acoperișul casei să se
roage, cam pe la ora a șasea, **10** Și i s-a făcut foame foarte
tare și a dorit să mănânce; dar pe când pregăteau aceștia, el
a căzut în extaz, **11** Și a văzut cerul deschis și un fel de vas,
coborând la el, ca și cum ar fi fost o pânză mare legată la cele
patru colțuri și lăsată pe pământ; **12** În care erau toate felurile de
patrupede ale pământului și sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale
văzduhului. **13** Și a venit la el o voce: Petre, scoală-te, ucide și
mănâncă. **14** Dar Petru a spus: Nicidecum, Doamne, pentru că
niciodată nu am mâncat vreun lucru profan sau necurat. **15** Și
vocea a venit din nou la el, a doua oară: Ce a curățit Dumnezeu,
nu considera profan. **16** Iar aceasta s-a făcut de trei ori; și vasul
a fost luat din nou la cer. **17** Și în timp ce Petru era nedumerit în
sine, ce ar putea să însemne viziunea ce o văzuse, atunci, iată,
bărbații care fuseseră trimiși de Corneliu cercetaseră, privind
casa lui Simon, și stăteau în picioare înaintea porții, **18** Și strigau
și întrebau dacă Simon, care era numit Petru, era găzduit acolo.
19 În timp ce Petru se gândea la viziune, Duhul i-a spus: Iată, te
caută trei bărbați. **20** Scoală-te așadar, coboară-te și du-te cu ei,
neîndoindu-te de nimic, pentru că eu i-am trimis. **21** Atunci Petru
a coborât la bărbații care au fost trimiși la el, de la Corneliu; și
a spus: Iată, eu sunt cel pe care îl căutați; care este motivul
pentru care ați venit aici? **22** Iar ei au spus: Centurionul Corneliu,
un bărbat drept și care se teme de Dumnezeu și cu mărturie
bună prin toată națiunea iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu
printr-un înger sfânt să trimită după tine să vii acasă la el și să
audă cuvinte de la tine. **23** Atunci el i-a chemat înăuntru și i-a
găzduit. Și a doua zi Petru a plecat împreună cu ei, și unii frați
din Iafo l-au însoțit. **24** Și a doua zi au intrat în Cezareea. Și

Corneliu îi aștepta și a chemat la un loc rudele lui și prietenii
apropiați. **25** Și pe când intra Petru, Corneliu, întâmpinându-
l, a căzut la picioarele lui și [i] s-a închinat. **26** Dar Petru l-a
ridicat, spunând: Scoală-te; eu însumi tot om sunt. **27** Și pe când
vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți care erau adunați. **28** Și
le-a spus: Voi știți că nu este legiuit pentru un bărbat iudeu să se
alăture, sau să vină la unul din altă națiune; dar Dumnezeu mi-
a arătat să nu numesc niciun om profan sau necurat. **29** Din
această cauză am venit fără împotrivire, îndată ce s-a trimis
după mine; de aceea întreb, cu ce scop ați trimis după mine?
30 Și Corneliu a spus: Acum patru zile posteam până la ora
aceasta; și la ora nouă mă rugam în casa mea și iată, un bărbat
în haine strălucitoare a stat în picioare înaintea mea, **31** Și a
spus: Corneliu, rugăciunea ta este ascultată și milosteniile tale
au fost amintite înaintea lui Dumnezeu. **32** Trimite așadar la Iafo
și cheamă aici pe Simon, al cărui nume este Petru; acesta este
găzduit în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare; când vine
el, îți va vorbi. **33** De aceea îndată am trimis la tine; și tu ai
făcut bine că ai venit. Acum așadar, noi suntem toți prezenți
înaintea lui Dumnezeu, să auzim toate lucrurile care îți sunt
poruncite de Dumnezeu. **34** Atunci Petru [și]-a deschis gura și a
spus: În adevăr înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor; **35** Ci în
fiecare națiune, cel ce se teme de el și lucrează dreptate, este
acceptat la el. **36** Cuvântul pe care Dumnezeu l-a trimis copiilor
lui Israel, predicând pacea prin Isus Cristos, (acesta este Domn
al tuturor), **37** Acel cuvânt, voi îl știți, a fost proclamat prin toată
Iudeea și a început din Galileea, după botezul pe care Ioan l-a
predicat; **38** Cum Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul
Sfânt și cu putere; el care umbla făcând bine și vindecând pe

toți cei ce erau asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era
cu el. **39** Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-
a făcut deopotrivă în țara iudeilor și în Ierusalim; pe acesta l-
au ucis atârnându-[l] pe lemn. **40** Pe el, Dumnezeu l-a înviat
a treia zi și i-a dat să fie cunoscut, **41** Nu întregului popor, ci
martorilor aleși dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și
băut cu el după ce a înviat dintre morți. **42** Și ne-a poruncit să
predicăm poporului și să adeverim că el este cel care a fost
rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și celor morți. **43**
Toți profeții îi aduc mărturie, că prin numele lui, oricine crede în
el va primi iertarea păcatelor. **44** În timp ce Petru vorbea încă
aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste toți cei ce auzeau
cuvântul. **45** Și cei ai circumciziei care credeau, câți au venit
cu Petru, au fost înmărmuriți, că și peste neamuri a fost turnat
darul Duhului Sfânt, **46** Fiindcă îi auzeau vorbind în limbi și
preamărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns: **47** Poate
cineva să oprească apa, ca aceștia, care au primit Duhul Sfânt
ca și noi, să nu fie botezați? **48** Și le-a poruncit să fie botezați în
numele Domnului. Atunci i-au cerut să rămână câteva zile.

11 Și apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și
neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu. **2** Și când Petru
a urcat la Ierusalim, cei ai circumciziei s-au certat cu el, **3**
Spunând: Ai intrat la bărbați necircumciși și ai mâncat cu ei. **4**
Dar Petru a luat-o de la început și le-a explicat pe rând, spunând:
5 Eram în cetatea Iafo, rugându-mă; și într-un extaz am văzut o
viziune: Un fel de vas a coborât, ca și cum ar fi fost o pânză
mare, lăsată din cer de patru colțuri, și a venit până la mine; **6**
Asupra căreia, când mi-am ațintit ochii, mi-am dat seama și am
văzut patrupede ale pământului, sălbăticiuni și târâtoare și păsări

ale văzduhului. **7** Și am auzit o voce, spunându-mi: Scoală-
te, Petre; ucide și mănâncă. **8** Dar eu am spus: Nicidecum,
Doamne, pentru că nimic profan sau necurat nu a intrat niciodată
în gura mea. **9** Dar vocea mi-a răspuns din nou din cer: Ce
Dumnezeu a curățit, nu considera profan. **10** Și aceasta s-a
făcut de trei ori; și toate au fost retrase în cer. **11** Și iată, îndată
au fost acolo trei bărbați sosiți deja la casa unde eram, trimiși din
Cezareea la mine. **12** Și Duhul mi-a poruncit să merg cu ei, fără
să mă îndoiesc de nimic. Și acești șase frați de asemenea m-au
însoțit și noi am intrat în casa acestui bărbat; **13** Și ne-a arătat
cum a văzut îngerul în casa lui, care a stat în picioare și i-a
spus: Trimite bărbați la Iafo și cheamă pe Simon, al cărui nume
[este și] Petru; **14** Care îți va vorbi cuvinte, prin care vei fi salvat,
tu, și toată casa ta. **15** Și pe când am început să vorbesc, Duhul
Sfânt a căzut peste ei, chiar așa ca și peste noi la început. **16**
Atunci mi-am amintit cuvântul Domnului, cum spunea: Ioan, într-
adevăr, a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.
17 Întrucât, atunci, așa cum le-a dat Dumnezeu același dar, ca și
nouă, care am crezut pe Domnul Isus Cristos; ce eram eu, ca
să mă împotrivesc lui Dumnezeu? **18** Când au auzit acestea,
au tăcut și au glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr
Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința pentru viață. **19** Atunci
cei împrăștiați din cauza persecuției iscate în cazul lui Ștefan, au
ajuns până în Fenicia și Cipru și Antiohia, nepredicând cuvântul
nimănui decât numai iudeilor. **20** Și unii dintre ei erau bărbați din
Cipru și Cirene, care, când au venit la Antiohia, au vorbit grecilor,
predicând pe Domnul Isus. **21** Și mâna Domnului era cu ei; și un
număr mare au crezut și s-au întors la Domnul. **22** Atunci vești
despre aceste lucruri au ajuns la urechile bisericii care era în

Ierusalim; și au trimis pe Barnaba, ca să treacă până în Antiohia,
23 Care, ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și
i-a îndemnat pe toți să se lipească de Domnul cu hotărâre de
inimă; **24** Pentru că era un bărbat bun și plin de Duhul Sfânt
și de credință; și o mare mulțime a fost adăugată la Domnul.
25 Atunci Barnaba a plecat la Tars, ca să îl caute pe Saul. **26**
Și după ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Și s-a întâmplat că
un an întreg ei s-au adunat cu biserica și au învățat o mare
mulțime. Și discipolii au fost numiți creștini pentru prima dată în
Antiohia. **27** Și în acele zile au coborât profeți de la Ierusalim la
Antiohia. **28** Și s-a sculat unul dintre ei, numit Agab, arătând
prin Duhul că va fi mare foamete în toată lumea, cum s-a și
întâmplat în zilele lui Claudiu Cezar. **29** Atunci discipolii, fiecare
om conform puterii lui, au hotărât să trimită ajutor fraților care
locuiau în Iudeea. **30** Ceea ce au și făcut și l-au trimis la bătrâni
prin mâna lui Barnaba și Saul.

12 Și pe timpul acela, Irod, împăratul, [și]-a întins mâinile ca
să chinuiască pe unii din biserică. **2** Și l-a ucis cu sabia pe
Iacov, fratele lui Ioan. **3** Și deoarece a văzut că aceasta a plăcut
iudeilor, a mai luat și pe Petru. (Atunci erau zilele azimelor). **4** Și
după ce l-a prins, l-a pus în închisoare și l-a predat la patru grupe
de patru soldați să îl păzească, vrând, după Paști, să îl ducă
înaintea poporului. **5** Așadar, Petru era ținut în închisoare; dar
biserica făcea rugăciune fără încetare către Dumnezeu pentru
el. **6** Și când Irod avea de gând să îl aducă afară, în noaptea
aceea Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri;
și paznicii înaintea porții țineau închisoarea. **7** Și iată, îngerul
Domnului a venit peste el și o lumină a strălucit în închisoare;
și l-a lovit în coaste pe Petru și l-a ridicat, spunând: Scoală-te

repede. Și lanțurile lui au căzut de pe mâini. **8** Și îngerul i-a
spus: Încinge-te și leagă-ți sandalele. Și a făcut așa. Iar el i-a
spus: Aruncă-ți haina pe tine și urmează-mă. **9** Și a ieșit și l-a
urmat; și nu știa că era adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci
s-a gândit că a văzut o viziune. **10** După ce au trecut de prima și
a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care ducea în cetate,
care li s-a deschis singură; și au ieșit și au trecut de o stradă; și
îndată îngerul a plecat de la el. **11** Și după ce Petru și-a venit în
fire, a spus: Acum știu într-adevăr că Domnul a trimis îngerul său
și m-a eliberat din mâna lui Irod și din toată așteptarea poporului
iudeilor. **12** Și după ce s-a lămurit, a ajuns la casa Mariei, mama
lui Ioan, numit și Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau. **13**
Și pe când Petru bătea la ușa porții, o servitoare pe nume Roda
a venit să asculte. **14** Și când a recunoscut vocea lui Petru, de
bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat înăuntru și a spus că
Petru stătea în picioare înaintea porții. **15** Iar ei i-au spus: Ești
nebună. Dar ea afirma cu tărie că așa este. Atunci ei au spus:
Este îngerul lui. **16** Dar Petru continua să bată; și, deschizând, l-
au văzut și erau înmărmuriți. **17** Dar el, făcându-le semn cu
mâna să tacă, le-a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare.
Și a spus: Arătați acestea lui Iacov și fraților. Și a plecat și s-a
dus în alt loc. **18** Și îndată ce s-a făcut ziuă, nu mică a fost
tulburarea printre soldați, despre ce s-a întâmplat cu Petru. **19** Și
după ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat paznicii și a
poruncit să fie uciși. Și a coborât din Iudeea la Cezareea și a
rămas acolo. **20** Iar Irod era furios pe cei din Tir și Sidon; dar au
venit la el într-un gând și, făcându-și prieten pe Blast, cameristul
împăratului, au dorit pace, pentru că țara lor era hrănită din țara
împăratului. **21** Și într-o zi anume, Irod, înveșmântat în haină

împărătească, ședea pe tronul său și le ținea un discurs. **22**
Și poporul a strigat [spunând]: Vocea unui dumnezeu și nu a
unui om. **23** Și îndată, îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a
dat lui Dumnezeu gloria; și a fost mâncat de viermi și și-a dat
duhul. **24** Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.
25 Și Barnaba și Saul s-au întors din Ierusalim după ce și-au
împlinit serviciul, și au luat cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

13 Și erau în biserica ce era în Antiohia, anumiți profeți și
învățători, precum: Barnaba și Simeon, chemat Niger, și Luciu
din Cirene și Manaen, care fusese crescut cu Irod, tetrarhul, și
Saul. **2** Pe când serveau ei Domnului și posteau, Duhul Sfânt a
spus: Puneți-mi deoparte deopotrivă pe Barnaba și Saul pentru
lucrarea la care i-am chemat. **3** Și după ce au postit și s-au
rugat și au pus mâinile peste ei, i-au trimis. **4** Așa că aceștia,
fiind trimiși de Duhul Sfânt, au plecat la Seleucia; și de acolo
au navigat până la Cipru. **5** Și când au ajuns la Salamis, au
predicat cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor; și îl aveau
și pe Ioan ca servitor. **6** Și când traversau insula până la Pafos,
au găsit un anumit vrăjitor, un profet fals, un iudeu al cărui nume
era Bar-Isus; **7** Care era cu proconsulul Sergius Paulus, un
bărbat prevăzător; care a chemat pe Barnaba și pe Saul și
dorea să audă cuvântul lui Dumnezeu. **8** Dar Elima, vrăjitorul,
(fiindcă așa este numele lui prin interpretare) li s-a împotrivit,
căutând să întoarcă pe proconsul de la credință. **9** Atunci Saul,
(care este și Pavel) fiind umplut de Duhul Sfânt și uitându-se cu
atenție la el, **10** A spus: O, tu plin de toată viclenia și de toată
ticăloșia, copil al diavolului, dușman a toată dreptatea, nu vei
înceta tu să pervertești căile drepte ale Domnului? **11** Și acum,
iată, mâna Domnului este peste tine și vei fi orb, nevăzând

soarele un timp. Și îndată a căzut peste el ceață și întuneric;
și se învârtea căutând pe cineva să îl conducă de mână. **12**
Atunci, proconsulul, când a văzut ce s-a făcut, a crezut, fiind
înmărmurit de doctrina Domnului. **13** Și după ce Pavel și cei cu
el au ridicat ancora din Pafos, au venit la Perga, în Pamfilia;
și Ioan, plecând de la ei, s-a întors la Ierusalim. **14** Și după
ce ei au plecat din Perga, au venit la Antiohia, în Pisidia, și
au intrat în sinagogă în ziua de sabat și au șezut. **15** Și după
citirea legii și a profeților, conducătorii sinagogii au trimis la
ei, spunând: Bărbați și frați, dacă este în voi vreun cuvânt de
îndemnare pentru popor, spuneți. **16** Atunci Pavel s-a sculat
și, făcând semn cu mâna, a spus: Bărbați ai Israelului și voi
care vă temeți de Dumnezeu, ascultați. **17** Dumnezeul acestui
popor, al lui Israel, a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul
când locuiau ca străini în țara Egiptului, și cu un braț înalt i-a
condus afară din acesta. **18** Și timp de aproape patruzeci de
ani le-a suferit purtările în pustie. **19** Și după ce a nimicit șapte
națiuni în țara Canaanului, le-a împărțit țara acelora prin sorți. **20**
Și după aceea, le-a dat judecători pe durata a aproape patru
sute cincizeci de ani, până la Samuel, profetul. **21** Și apoi au
dorit un împărat; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș,
un bărbat din tribul lui Beniamin, pe durata a patruzeci de ani.
22 Și după ce l-a înlăturat, l-a ridicat pentru ei pe David să fie
împăratul lor; căruia i-a și adus mărturie și a spus: L-am găsit pe
David, al lui Isai, un bărbat după inima mea, care va împlini
toată voia mea. **23** Din sămânța acestuia, Dumnezeu, conform
promisiunii, a ridicat lui Israel un Salvator, pe Isus; **24** Când,
înaintea venirii lui, Ioan predicase botezul pocăinței întregului
popor al lui Israel; **25** Și pe când Ioan își împlinea alergarea,

spunea: Cine presupuneți că sunt eu? Eu nu sunt acela. Dar,
iată, vine unul după mine, ale cărui sandale din picioare nu sunt
demn să le dezleg. **26** Bărbați și frați, fii din stirpea lui Avraam și
oricare dintre voi care vă temeți de Dumnezeu, vouă vă este
trimis cuvântul acestei salvări. **27** Fiindcă toți cei ce locuiesc în
Ierusalim și conducătorii lor nu l-au cunoscut, și vocile profeților
care sunt citite în fiecare sabat, le-au împlinit, condamnându-l.
28 Și cu toate că nu au găsit nicio vină de moarte în el, totuși
i-au cerut lui Pilat ca el să fie ucis. **29** Și după ce au împlinit
tot ce era scris despre el, l-au luat jos de pe lemn și l-au pus
într-un mormânt. **30** Dar Dumnezeu l-a înviat dintre morți; **31**
El a fost văzut multe zile de cei ce au urcat cu el din Galileea
la Ierusalim, care sunt martorii lui pentru popor. **32** Și noi vă
predicăm vești îmbucurătoare, că promisiunea făcută pentru
părinți, **33** A împlinit-o Dumnezeu față de noi, copiii lor, în aceea
că a înviat pe Isus, precum și este scris în psalmul al doilea: Tu
ești Fiul meu, astăzi te-am născut. **34** Iar pentru că l-a înviat
dintre morți, să nu se mai întoarcă la putrezire, a spus astfel:
Vouă vă voi da îndurările sigure ale lui David. **35** De aceea și
spune în alt psalm: Nu vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea.
36 Fiindcă David, după ce a servit propriei sale generații prin
voia lui Dumnezeu, a adormit și a fost adăugat lângă părinții săi
și a văzut putrezirea; **37** Dar el, pe care Dumnezeu l-a înviat, nu
a văzut putrezire. **38** Să vă fie cunoscut așadar, bărbați și frați,
că prin acesta vă este predicată iertarea păcatelor; **39** Și prin el,
toți care cred sunt declarați drepți din toate lucrurile, din care nu
puteți fi declarați drepți prin legea lui Moise. **40** De aceea păziți-
vă ca nu cumva să vină peste voi ce este spus în profeți: **41**
Priviți disprețuitorilor și minunați-vă și pieriți, pentru că eu lucrez

o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nicidecum nu o veți
crede, chiar dacă cineva v-o relatează. **42** Și după ce iudeii au
plecat din sinagogă, neamurile l-au implorat ca aceste cuvinte
să le fie predicate în sabatul următor. **43** Și după ce adunarea s-
a împrăștiat, mulți dintre iudeii și prozeliții religioși i-au urmat pe
Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, i-au convins să continue
în harul lui Dumnezeu. **44** Și în următorul sabat, s-a adunat
aproape întreaga cetate să audă cuvântul lui Dumnezeu. **45** Dar
când iudeii au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și vorbeau
împotriva celor spuse de Pavel, contrazicând și blasfemiind.
46 Atunci Pavel și Barnaba au vorbit cutezător și au spus: Era
necesar ca întâi să vă fie vorbit vouă cuvântul lui Dumnezeu;
dar, văzând că îl dați la o parte și vă judecați nedemni de viața
veșnică, iată, ne întoarcem la neamuri. **(aiōnios g166)** **47** Fiindcă
așa ne-a poruncit Domnul [spunând]: Te-am pus să fii o lumină a
neamurilor, ca să fii pentru salvare până la marginile pământului.
48 Și când neamurile au auzit s-au bucurat și glorificau cuvântul
Domnului; și toți câți au fost rânduiți la viață eternă au crezut.
(aiōnios g166) **49** Și cuvântul Domnului a fost proclamat prin
toată regiunea. **50** Dar iudeii au stârnit pe femeile religioase
și de cinste și pe cei mai de seamă bărbați ai cetății și au
stârnit persecuție împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au scos din
ținuturile lor. **51** Dar ei și-au scuturat praful de pe picioarele lor
împotriva lor și au venit la Iconia. **52** Și discipolii erau umpluți cu
bucurie și cu Duhul Sfânt.

14 Și s-a întâmplat, în Iconia, că, amândoi au mers împreună
în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel încât o mare mulțime,
deopotrivă a iudeilor și grecilor, a crezut. **2** Dar iudeii care nu
credeau au întărâtat neamurile și le-au tulburat în rău mințile

împotriva fraților. **3** Astfel că au rămas mult timp vorbind cutezător
în Domnul, care aducea mărturie cuvântului harului său și dădea
semne și minuni să se facă prin mâinile lor. **4** Dar mulțimea
din cetate s-a împărțit; și o parte ținea cu iudeii, și o parte cu
apostolii. **5** Și când s-a făcut o năvală, deopotrivă a neamurilor și
a iudeilor cu conducătorii lor, pentru a-i ocărî și a-i împroșca cu
pietre, **6** Și-au dat seama și au fugit la Listra și Derbe, cetăți din
Licaonia și în regiunile din jur; **7** Și predicau acolo evanghelia. **8**
Și la Listra ședea un anumit bărbat neputincios de picioare,
care niciodată nu a umblat, fiind olog din pântecele mamei sale;
9 Acesta a auzit pe Pavel vorbind, care, privindu-l cu atenție
și pricepând că avea credință să fie vindecat, **10** A spus cu
voce tare: Scoală-te drept pe picioarele tale. Și el a sărit și a
umblat. **11** Și când a văzut mulțimea ce făcuse Pavel, și-au
ridicat vocile, spunând în limba din Licaonia: Zeii au coborât
la noi în asemănarea oamenilor. **12** Și l-au numit pe Barnaba,
Jupiter, iar pe Pavel, Mercurius, pentru că el era cel mai de
seamă vorbitor. **13** Atunci preotul lui Jupiter, care era înaintea
cetăților lor, a adus boi și ghirlande la porți și dorea să aducă
sacrificii cu poporul. **14** Când au auzit apostolii Barnaba și Pavel,
și-au sfâșiat hainele și s-au repezit în mulțime, strigând, **15** Și
spunând: Domnilor, de ce faceți acestea? Și noi suntem oameni
cu aceleași sentimente ca voi și vă predicăm să vă întoarceți
de la aceste deșertăciuni la Dumnezeul cel viu, care a făcut
cerul și pământul și marea și toate lucrurile care sunt în ele;
16 Care în timpurile trecute a lăsat toate națiunile să umble în
căile lor. **17** Totuși, nu s-a lăsat pe sine însuși fără mărturie,
în aceea că a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și timpuri
roditoare, umplându-ne inimile cu mâncare și veselie. **18** Și, cu

aceste spuse, cu greu au potolit mulțimile ca să nu le aducă
sacrificii. **19** Dar au venit iudei din Antiohia și Iconia, care au
convins mulțimile; și, împroșcându-l cu pietre pe Pavel, l-au târât
afară din cetate, presupunând că a murit. **20** Totuși, pe când
discipolii stăteau împrejurul lui, s-a sculat și a intrat în cetate; și a
doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe. **21** Și după ce au predicat
evanghelia acelei cetăți și au învățat pe mulți, s-au întors din nou
la Listra și Iconia și Antiohia, **22** Întărind sufletele discipolilor,
îndemnându-i să rămână neclintiți în credință și spunând că prin
multe necazuri trebuie noi să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.
23 Și după ce le-au rânduit bătrâni în fiecare biserică și s-au
rugat cu postire, i-au încredințat Domnului, în care au crezut. **24**
Și după ce au trecut prin Pisidia, au venit la Pamfilia. **25** Și după
ce au predicat cuvântul în Perga, au coborât în Atalia. **26** Și de
acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați
harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au împlinit-o.
27 Și după ce au venit și au adunat biserica, le-au istorisit tot
ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum a deschis neamurilor ușa
credinței. **28** Și au rămas acolo cu discipolii nu puțin timp.

15 Și unii, coborând din Iudeea, învățau pe frați: Dacă nu
sunteți circumciși după obiceiul lui Moise, nu puteți fi salvați. **2**
De aceea după ce Pavel și Barnaba au avut nu puțină disensiune
și dispută cu ei, au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva
dintre ei să urce la Ierusalim la apostoli și bătrâni cu această
întrebare. **3** Și fiind conduși pe drum de către biserică, au
trecut prin Fenicia și Samaria, relatând convertirea neamurilor;
și făceau bucurie mare tuturor fraților. **4** Și când au ajuns la
Ierusalim, au fost primiți de biserică și apostoli și bătrâni și au
istorisit toate lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu cu ei. **5** Dar

s-au ridicat unii din secta fariseilor care au crezut, spunând că:
Era necesar să îi circumcidă și să le poruncim să țină legea lui
Moise. **6** Și apostolii și bătrânii s-au adunat să se lămurească
despre acest lucru. **7** Și după ce a fost multă dispută, Petru s-
a sculat și le-a spus: Bărbați și frați, voi știți că, din zilele de
demult, Dumnezeu a ales între noi, ca neamurile să audă prin
gura mea cuvântul evangheliei și să creadă. **8** Și Dumnezeu,
care cunoaște inimile, le-a adus mărturie, dându-le Duhul Sfânt
întocmai ca și nouă; **9** Și nici nu a făcut o deosebire între noi și
ei, curățindu-le inimile prin credință. **10** Acum așadar, de ce
ispitiți pe Dumnezeu, punând un jug pe gâtul discipolilor pe care
nici părinții noștri, nici noi nu am fost în stare să îl purtăm? **11**
Ci credem că prin harul Domnului Isus Cristos suntem salvați,
la fel ca ei. **12** Atunci toată mulțimea a tăcut și îi ascultau pe
Barnaba și pe Pavel care istoriseau ce miracole și minuni lucrase
Dumnezeu printre neamuri prin ei. **13** Și după ce au tăcut, Iacov
a răspuns, zicând: Bărbați și frați, ascultați-mă; **14** Simeon a
istorisit cum întâi Dumnezeu a vizitat neamurile, să ia dintre
ei un popor pentru numele lui. **15** Și cu aceasta sunt în acord
cuvintele profeților; așa cum este scris: **16** După aceasta mă voi
întoarce și voi zidi cortul căzut al lui David; și voi zidi ruinele
lui și îl voi ridica; **17** Pentru ca rămășița oamenilor să îl caute
pe Domnul și toate neamurile peste care este chemat numele
meu, spune Domnul care face toate acestea. **18** Lui Dumnezeu
îi sunt cunoscute toate faptele lui, de la începutul lumii. **(aiōn
g165)** **19** De aceea concluzia mea este, să nu îi chinuim pe
aceia care dintre neamuri se întorc la Dumnezeu; **20** Ci să le
scriem să se ferească de profanările idolilor și de curvie și de
animale sugrumate și de sânge. **21** Fiindcă Moise, din timpurile

de demult, are în fiecare cetate pe cei care îl predică, fiind citit în
sinagogi în fiecare sabat. **22** Atunci li s-a părut cuvenit apostolilor
și bătrânilor, cu întreaga biserică, să trimită la Antiohia bărbați
aleși dintre ei, cu Pavel și Barnaba; pe Iuda, numit și Barsaba,
și Sila, bărbați mai de seamă între frați; **23** Și au scris astfel
prin mâna lor: Apostolii și bătrânii și frații, salutare fraților care
sunt dintre neamuri în Antiohia și Siria și Cilicia; **24** Întrucât am
auzit că unii care au ieșit dintre noi v-au tulburat prin cuvinte,
subminându-vă sufletele, zicând: Să fiți circumciși și să țineți
legea; cărora nu le-am dat vreo astfel de poruncă; **25** Ni s-a
părut cuvenit, fiind adunați într-un gând, să trimitem la voi bărbați
aleși, cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel, **26** Oameni care și-
au riscat viețile pentru numele Domnului nostru Isus Cristos. **27**
De aceea am trimis pe Iuda și Sila, care vă vor spune și ei, cu
gura, aceleași lucruri. **28** Fiindcă i s-a părut cuvenit Duhului Sfânt
și nouă, să nu vă încărcăm cu nicio greutate mai mare decât
aceste lucruri necesare: **29** Să vă feriți de cele sacrificate idolilor
și de sânge și de animale sugrumate și de curvie; de care dacă
vă păziți, bine veți face. Fiți sănătoși. **30** Astfel, atunci când li s-a
dat drumul, au venit la Antiohia; și după ce au adunat mulțimea,
le-au dat epistola; **31** Iar ei, după ce au citit, s-au bucurat pentru
mângâiere. **32** Și Iuda și Sila, fiind și ei profeți, îndemnau pe frați
cu multe cuvinte și îi întăreau. **33** Și după ce au întârziat un
timp, au fost lăsați să plece în pace, de la frați la apostoli. **34**
Dar lui Sila i s-a părut cuvenit să mai rămână acolo. **35** Și Pavel
și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și predicând cuvântul
Domnului, și cu mulți alții. **36** Dar după câteva zile, Pavel i-a
spus lui Barnaba: Să mergem acum din nou să vizităm pe frații
noștri în fiecare cetate în care am predicat cuvântul Domnului,

să vedem ce mai fac. **37** Dar Barnaba voia să îl ia cu ei pe Ioan,
numit [și] Marcu. **38** Dar Pavel considera că nu este bine să îl ia
cu ei, pe cel care s-a despărțit de ei din Pamfilia și nu s-a dus cu
ei în lucrare. **39** Și cearta dintre ei a fost așa de tăioasă, că s-au
despărțit unul de altul; și așa, Barnaba l-a luat pe Marcu și au
navigat spre Cipru; **40** Iar Pavel l-a ales pe Sila și au plecat, fiind
încredințați de frați harului lui Dumnezeu. **41** Și a trecut prin Siria
și Cilicia, întărind bisericile.

16 Atunci a ajuns la Derbe și Listra; și iată, acolo era un anumit
discipol numit Timotei, fiul unei femei iudeice care credea; iar
tatăl lui era grec; **2** Care avea o mărturie bună de la frații care
erau în Listra și Iconia. **3** Pe el îl voia Pavel să meargă mai
departe cu el; și l-a luat și l-a circumcis din cauza iudeilor care
erau în acele locuri; fiindcă toți știau că tatăl lui era grec. **4**
Și în timp ce treceau prin cetăți, le încredințau să păzească
hotărârile care fuseseră rânduite de apostolii și bătrânii care
erau în Ierusalim. **5** Atunci, bisericile au fost întărite în credință și
creșteau la număr în fiecare zi. **6** Și după ce au străbătut Frigia
și regiunea Galatiei, au fost opriți de Duhul Sfânt să predice
cuvântul în Asia. **7** După ce au venit la Misia, au încercat să
meargă în Bitinia; dar Duhul nu i-a lăsat. **8** Și, trecând pe lângă
Misia, au coborât la Troas. **9** Și o viziune i-a apărut în noapte
lui Pavel; un anumit bărbat din Macedonia stătea în picioare,
chemându-l și spunând: Vino în Macedonia și ajută-ne. **10** Și
după ce a văzut el viziunea, îndată am căutat să ajungem în
Macedonia, concluzionând noi că Domnul ne-a chemat să le
predicăm evanghelia. **11** De aceea ridicând ancora din Troas,
am navigat direct la Samotracia, și a doua zi la Neapolis; **12**
Și de acolo la Filipi, care este cea mai de seamă cetate a

acelei părți din Macedonia, o colonie; și am fost în acea cetate,
rămânând câteva zile. **13** Și în ziua de sabat ne-am dus afară
din cetate, lângă râu, unde era de obicei rugăciune; și am stat
jos și am vorbit femeilor care erau adunate. **14** Și o anumită
femeie, numită Lidia, vânzătoare de purpură din cetatea Tiatirei,
care se închina lui Dumnezeu, ne-a auzit; a cărei inimă Domnul
a deschis-o ca să dea atenție lucrurilor vorbite de Pavel. **15** Și
după ce a fost botezată ea și casa ei, ne-a implorat, spunând:
Dacă m-ați judecat a fi credincioasă Domnului, intrați în casa
mea și rămâneți. Și ne-a constrâns. **16** Și s-a întâmplat că, pe
când mergeam noi la rugăciune, ne-a întâlnit o tânără roabă,
posedată de un duh de ghicire, care aducea stăpânilor ei mult
câștig prin ghicire; **17** Aceasta, îl urma pe Pavel și pe noi
și striga, spunând: Acești oameni sunt robii Dumnezeului cel
preaînalt, care ne arată calea salvării. **18** Și a făcut aceasta
multe zile. Dar Pavel, fiind mâhnit, s-a întors și a spus duhului:
Îți poruncesc, în numele lui Isus Cristos, să ieși din ea. Și a ieșit
în aceeași oră. **19** Și când stăpânii ei au văzut că se dusese
speranța câștigului lor, i-au prins pe Pavel și Sila și i-au târât în
piață la conducători; **20** Și i-au adus la magistrați, spunând:
Acești oameni, iudei fiind, tulbură foarte mult cetatea noastră,
21 Și învață obiceiuri care nu ne sunt permise de lege nici să
le primim, nici să le facem, romani fiind. **22** Și mulțimea s-a
ridicat împreună împotriva lor; și magistrații le-au smuls hainele
și au poruncit să îi bată. **23** Și după ce le-au dat multe lovituri, i-
au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să îi țină în
siguranță. **24** Acesta, primind o astfel de poruncă, i-a aruncat
în închisoarea interioară și le-a strâns picioarele în butuci. **25**
Și la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau laude lui

Dumnezeu; și prizonierii îi auzeau. **26** Și dintr-odată a fost
un cutremur mare, așa încât s-au zguduit temeliile închisorii;
și îndată, toate ușile s-au deschis și legăturile fiecăruia s-au
dezlegat. **27** Și temnicerul, trezindu-se din somnul său și văzând
ușile închisorii deschise, a scos sabia și avea de gând să se
omoare, presupunând că prizonierii fugiseră. **28** Dar Pavel a
strigat cu voce tare, spunând: Nu îți face niciun rău; fiindcă toți
suntem aici. **29** Atunci el a cerut o lumină și s-a repezit înăuntru
și a venit tremurând și a căzut înaintea lui Pavel și Sila. **30** Și i-
a dus afară și a spus: Domnilor, ce trebuie să fac pentru a fi
salvat? **31** Iar ei au spus: Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi
salvat tu și casa ta. **32** Și i-au vorbit cuvântul Domnului, lui și
tuturor care erau în casa lui. **33** Și el i-a luat în aceeași oră a
nopții și le-a spălat loviturile; și îndată a fost botezat, el și toți ai
lui. **34** Și după ce i-a dus în casa lui, le-a pus mâncare înainte și
s-a bucurat, crezând în Dumnezeu cu toată casa lui. **35** Și după
ce s-a făcut ziuă, magistrații au trimis lictorii, spunând: Lăsați
pe acești oameni să plece. **36** Și temnicerul a spus cuvintele
acestea lui Pavel: Magistrații au trimis să vă las să plecați; acum
așadar, plecați și mergeți în pace. **37** Dar Pavel le-a spus: Ne-au
bătut în public, necondamnați, romani fiind, și ne-au aruncat în
închisoare; și acum ne scot pe ascuns? Nici vorbă; ci să vină ei
înșiși pentru a ne conduce afară. **38** Și lictorii au spus aceste
vorbe magistraților; și s-au temut când au auzit că sunt romani.
39 Și au venit și îi implorau; și i-au condus afară și îi rugau să
plece din cetate. **40** Și au ieșit din închisoare și au intrat la Lidia;
și după ce i-au văzut pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

17 Și, după ce au trecut prin Amfipolis și Apolonia, au venit la
Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor; **2** Iar Pavel, după cum

avea obiceiul, a intrat la ei, și trei zile de sabat a discutat cu
ei din scripturi, **3** Expunând și afirmând că trebuia să sufere
Cristos și să învie dintre morți; și spunând că: Acest Isus, pe
care vi-l predic eu, este Cristos. **4** Și unii dintre ei au crezut și
s-au alăturat lui Pavel și Sila; și dintre grecii religioși o mare
mulțime și nu puține dintre femeile de seamă. **5** Dar iudeii, care
nu au crezut, împinși de invidie, au luat cu ei niște însoțitori
desfrânați, de soi josnic, și au strâns o mulțime și au pus toată
cetatea în tulburare și au asaltat casa lui Iason, căutând să îi
aducă la popor. **6** Și, negăsindu-i, au târât pe Iason și pe unii
frați la magistrații cetății, strigând: Aceștia care au răscolit lumea
au venit și aici; **7** Pe ei Iason i-a primit; și toți aceștia lucrează
împotriva hotărârilor Cezarului, spunând că este un alt împărat,
Isus. **8** Și au tulburat mulțimea și magistrații cetății, când au auzit
acestea. **9** Și după ce au luat garanție de la Iason și de la ceilalți,
le-au dat drumul. **10** Iar frații au trimis îndată, în timpul nopții,
deopotrivă pe Pavel și Sila la Bereea; care, venind, au intrat în
sinagoga iudeilor. **11** Dar aceștia erau mai nobili decât cei din
Tesalonic, în aceea că au primit cuvântul cu toată bunăvoința
minții și cercetau în fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea
erau așa. **12** De aceea mulți dintre ei au crezut; și dintre femeile
grecoaice demne de cinste și nu puțini dintre bărbați. **13** Dar
când iudeii din Tesalonic au știut că și în Bereea era predicat
de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo și au
stârnit poporul. **14** Și atunci, frații l-au trimis îndată pe Pavel ca
și cum ar fi mers spre mare; dar și Sila și Timotei au rămas
amândoi acolo. **15** Și cei ce îl conduceau pe Pavel, l-au adus la
Atena; și, primind poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină la el
cu toată graba, au plecat. **16** Și, în timp ce Pavel îi aștepta la

Atena, i s-a întărâtat duhul în el când a văzut cetatea cu totul
dedată idolatriei. **17** De aceea dezbătea în sinagogă cu iudeii și
cu cei religioși și în fiecare zi în piață cu cei ce îl întâlneau. **18**
Atunci, l-au întâlnit unii filozofi dintre epicurieni și dintre stoici. Și
unii spuneau: Ce dorește să spună guralivul acesta? Iar alții:
Se pare că este proclamatorul unor dumnezei străini, pentru
că le predica pe Isus și învierea. **19** Și l-au luat și l-au adus în
Areopag, spunând: Putem ști ce [este] doctrina aceasta nouă,
despre care vorbești? **20** Fiindcă aduci lucruri străine la urechile
noastre; de aceea intenționăm să știm ce înseamnă acestea. **21**
(Fiindcă toți atenienii și străinii care erau acolo nu își petreceau
timpul cu nimic altceva decât să spună, sau să audă ceva nou.)
22 Atunci Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a
spus: Bărbați din Atena, îmi dau seama că în toate lucrurile voi
sunteți prea superstițioși. **23** Căci cum treceam și priveam la
lucrurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe care era
inscripționat: DUMNEZEULUI NECUNOSCUT. Acestuia așadar,
căruia voi vă închinați ignorant, pe acesta vi-l predic eu. **24**
Dumnezeu care a făcut lumea și toate lucrurile în ea, fiindcă
este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple
făcute prin mâini; **25** Nici nu este adorat cu mâinile oamenilor,
ca și cum ar avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață și
suflare și toate; **26** Și a făcut dintr-un singur sânge toate națiunile
oamenilor să locuiască pe toată fața pământului, și a hotărât
timpurile dinainte rânduite și granițele locuinței lor; **27** Ca să îl
caute pe Domnul, dacă, ar putea cumva să îl caute bâjbâind și
să îl găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi; **28**
Fiindcă în el trăim și ne mișcăm și avem ființă; cum au spus
unii dintre poeții voștri: Fiindcă și noi suntem urmașii lui. **29**

Fiind așadar urmași ai lui Dumnezeu, nu ar trebui să gândim că
Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului, sau pietrei,
cioplită prin arta și planul omului. **30** Și Dumnezeu a trecut
cu vederea timpurile acestei ignoranțe; dar acum, poruncește
tuturor oamenilor de pretutindeni, să se pocăiască; **31** Pentru că
a stabilit o zi în care el va judeca lumea în dreptate prin acel
bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare tuturor, prin
aceea că l-a înviat dintre morți. **32** Și, auzind despre învierea
dintre morți, unii și-au bătut joc; și alții spuneau: Te vom asculta
din nou despre aceasta. **33** Așa că Pavel a plecat din mijlocul
lor. **34** Totuși unii bărbați s-au alipit de el și au crezut, între care
și Dionisie Areopagitul și o femeie numită Damaris și alții cu ei.

18 Iar după acestea, Pavel a plecat din Atena și a venit la
Corint; **2** Și a găsit un anumit iudeu numit Aquila, născut în
Pontus, venit de curând din Italia cu soția sa Priscila; (deoarece
Claudius poruncise tuturor iudeilor să plece din Roma) și a venit
la ei. **3** Și pentru că era de același meșteșug, a rămas cu ei și
lucra, fiindcă erau de meseria făcători de corturi. **4** Și el discuta
în sinagogă în fiecare sabat și convingea pe iudei și pe greci. **5**
Și când au coborât deopotrivă Sila și Timotei din Macedonia,
Pavel era constrâns în duh și adeverea iudeilor că Isus era
Cristosul. **6** Și când ei s-au împotrivit lor înșiși și au blasfemiat,
și-a scuturat hainele și le-a spus: Sângele vostru să fie asupra
capetelor voastre; eu sunt curat; de acum încolo mă voi duce la
neamuri. **7** Și a plecat de acolo și a intrat în casa unuia numit
Iustus, care se închina lui Dumnezeu, a cărui casă era lipită de
sinagogă. **8** Și Crisp, mai marele sinagogii, a crezut în Domnul
cu toată casa lui; și mulți dintre corinteni, auzind, au crezut și
au fost botezați. **9** Atunci Domnul i-a spus lui Pavel, în timpul

nopții, printr-o viziune: Nu te teme, dimpotrivă, vorbește și nu
tăcea; **10** Pentru că eu sunt cu tine și nimeni nu te va prinde
să îți facă rău, pentru că eu am mult popor în această cetate.
11 Și a rămas acolo un an și șase luni, învățând cuvântul lui
Dumnezeu între ei. **12** Și pe când era Galio, proconsul al Ahaiei,
iudeii, într-un gând, s-au ridicat împotriva lui Pavel și l-au adus la
scaunul de judecată, **13** Spunând: Acesta incită pe oameni să
se închine lui Dumnezeu împotriva legii. **14** Și pe când Pavel era
gata să deschidă gura, Galio le-a spus iudeilor: Dacă ar fi vorba
într-adevăr despre vreun lucru de nelegiuire, sau desfrânare
stricată, iudeilor, după cuviință v-aș îndura; **15** Dar dacă este o
problemă de cuvinte și nume și de legea voastră, vă privește;
fiindcă eu nu intenționez să fiu judecător al acestora. **16** Și i-a
alungat de la scaunul de judecată. **17** Atunci, toți grecii l-au prins
pe Sosten, mai marele sinagogii și l-au bătut înaintea scaunului
de judecată. Și lui Galio nu îi păsa de nimic din acestea. **18** Iar
Pavel a rămas încă multe zile, după care și-a luat rămas bun de
la frați și a navigat de acolo în Siria și cu el Priscila și Aquila;
după ce Pavel și-a tuns scurt părul în Chencrea, fiindcă făcuse
un jurământ. **19** Și a venit la Efes și i-a lăsat acolo; iar el a intrat
în sinagogă și discuta cu iudeii. **20** Dar, cerându-i să rămână mai
mult timp cu ei, nu a consimțit; **21** Ci și-a luat rămas bun de la ei,
spunând: Trebuie, neapărat, să țin această sărbătoare care vine,
în Ierusalim; dar mă voi întoarce la voi din nou, dacă Dumnezeu
voiește. Și s-a îmbarcat din Efes. **22** Și după ce a debarcat la
Cezareea și a urcat și a salutat biserica, a coborât la Antiohia.
23 Și după ce a petrecut ceva timp [acolo], a ieșit și a traversat
pe rând ținutul Galatiei și al Frigiei, întărind pe toți discipolii. **24**
Iar un anumit iudeu, numit Apolo, născut la Alexandria, un bărbat

elocvent, fiind puternic în scripturi, a ajuns la Efes. **25** Acesta
era învățat în calea Domnului; și fiind fervent în duh, vorbea și
învăța cu de-amănuntul lucrurile despre Domnul, cunoscând
doar botezul lui Ioan. **26** Și acesta a început să vorbească
cutezător în sinagogă; și Aquila și Priscila, auzindu-l, l-au luat la
ei și i-au arătat mai exact calea lui Dumnezeu. **27** Și când s-a
gândit să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnând pe discipoli
să îl primească; acesta, când a venit, a ajutat mult pe cei care
crezuseră prin har. **28** Fiindcă el convingea pe iudei cu putere,
public, arătând prin scripturi că Isus este Cristos.

19 Și s-a întâmplat că, în timp ce Apolo era în Corint, Pavel,
traversând ținuturile de sus, a venit la Efes; și, găsind anumiți
discipoli, **2** Le-a spus: Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?
Iar ei i-au spus: Nici măcar nu am auzit că ar fi vreun Duh Sfânt.
3 Iar el le-a spus: Atunci cu ce ați fost botezați? Iar ei au spus:
Cu botezul lui Ioan. **4** Atunci Pavel a spus: Ioan într-adevăr a
botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului că ar trebui să
creadă în cel ce vine după el, adică în Cristos Isus. **5** Când au
auzit, au fost botezați în numele Domnului Isus. **6** Și după ce
Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; și
vorbeau în limbi și profețeau. **7** Și erau cam doisprezece bărbați
cu totul. **8** Și a intrat în sinagogă și a vorbit cutezător timp de
trei luni, dezbătând și convingând despre cele ale împărăției lui
Dumnezeu. **9** Dar când unii s-au împietrit și nu au crezut, ci au
vorbit de rău calea aceea înaintea mulțimii, a plecat de la ei și a
separat discipolii, dezbătând zilnic în școala unuia, Tiran. **10** Și
aceasta a ținut timp de doi ani; așa că toți care locuiau în Asia
au auzit cuvântul Domnului Isus, deopotrivă iudei și greci. **11** Și
Dumnezeu lucra miracole nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;

12 Așa că au adus la bolnavi prosoape și șorțuri de pe trupul lui
și bolile se depărtau de ei, și duhurile rele ieșeau din ei. **13**
Atunci, unii din iudeii pribegi, exorcești, s-au angajat să cheme
numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, spunând:
Vă conjurăm prin Isus, pe care îl predică Pavel. **14** Și erau șapte
fii ai lui Sceva, un iudeu, mai marele preoților, care au făcut
astfel. **15** Iar duhul rău a răspuns și a zis: Pe Isus îl cunosc și pe
Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți? **16** Și omul în care era duhul
rău, a sărit pe ei și i-a dominat și i-a învins, așa că au fugit afară
din casă, goi și răniți. **17** Și aceasta a fost cunoscută deopotrivă
tuturor iudeilor și grecilor care locuiau în Efes; și frică a căzut
peste ei toți și numele Domnului Isus era preamărit. **18** Și mulți
care au crezut, au venit și au mărturisit și și-au arătat faptele. **19**
Și mulți dintre cei care lucraseră artele magiei, au adus cărțile la
un loc și le-au ars înaintea tuturor; și au calculat prețul lor și au
găsit că era de cincizeci de mii de arginți. **20** Astfel cuvântul lui
Dumnezeu a crescut cu putere și a învins. **21** După ce s-au
terminat acestea, Pavel s-a hotărât în duhul, după ce traversase
Macedonia și Ahaia, să meargă la Ierusalim, spunând: După ce
voi fi fost acolo, trebuie să văd și Roma. **22** Astfel a trimis în
Macedonia pe doi dintre cei ce îl serveau, Timotei și Erast; dar
el a stat un timp în Asia. **23** Și s-a făcut în acel timp nu mică
tulburare despre calea aceea. **24** Fiindcă unul, numit Demetrie,
un argintar, care făcea temple din argint pentru Diana, aducând
nu puțin câștig meșterilor, **25** Pe care el i-a chemat împreună cu
lucrătorii cu ocupații asemănătoare și a spus: Domnilor, știți că
prin această muncă avem bogăția noastră. **26** Mai mult, vedeți
și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest
Pavel a convins și a abătut mulți oameni, spunând că aceia ce

sunt făcuți de mâini nu sunt dumnezei, **27** Așa că, nu numai
această meserie a noastră este în pericol să fie făcută de nimic,
dar și templul marii zeițe Diana va fi disprețuit și măreția ei va
fi nimicită, ea căreia toată Asia și lumea i se închină. **28** Iar
când au auzit acestea s-au umplut de furie și strigau, spunând:
Mare este Diana efesenilor. **29** Și întreaga cetate s-a umplut de
confuzie; și, prinzând pe Gaiu și Aristarh, bărbați din Macedonia,
parteneri de călătorie ai lui Pavel, s-au năpustit într-un gând
în teatru. **30** Dar când Pavel a intenționat să intre la popor,
discipolii nu l-au lăsat. **31** Și de asemenea unii din mai marii
Asiei, care erau prietenii lui, au trimis la el, implorând să nu
se expună el însuși în teatru. **32** Așadar unii strigau ceva și
alții altceva, fiindcă adunarea era confuză și cei mai mulți nu
știau de ce se adunaseră. **33** Și l-au târât pe Alexandru afară
din mulțime, iudeii împingându-l înainte. Și Alexandru, făcând
semn cu mâna, a voit să se apere înaintea poporului. **34** Dar
când și-au dat seama că este iudeu, toți într-o singură voce au
strigat aproape două ore: Mare este Diana efesenilor. **35** Și
după ce cancelarul cetății a liniștit mulțimea, a spus: Bărbați
efeseni, cine este omul care nu știe că cetatea efesenilor este
închinătoare marii zeițe Diana și a chipului care a căzut de la
Jupiter? **36** Văzând așadar că acestea nu pot fi negate, voi ar
trebui să stați liniștiți și să nu faceți nimic în grabă. **37** Fiindcă ați
adus aici pe acești bărbați, care nu sunt nici jefuitori de biserici,
nici blasfematori ai zeiței voastre. **38** De aceea dacă Demetrie
și meșterii care sunt cu el au ceva împotriva cuiva, judecata
este deschisă și sunt proconsuli; să se acuze unul pe altul. **39**
Dar dacă cereți ceva referitor la alte lucruri, se va rezolva în
adunarea legiuită. **40** Fiindcă suntem în pericol să fim acuzați

pentru tulburarea de azi, nefiind niciun motiv prin care să putem
da socoteală despre această îmbulzeală. **41** Și după ce a spus
astfel, a dat drumul adunării.

20 Iar după ce a încetat tumultul, Pavel a chemat la el pe
discipoli și i-a îmbrățișat și a ieșit să plece în Macedonia. **2**
Iar după ce a traversat părțile acelea și i-a îndemnat cu multe
cuvinte, a venit în Grecia, **3** Și a rămas trei luni. Și după ce iudeii
au complotat împotriva lui, pe când intenționa să navigheze spre
Siria, s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia. **4** Și l-au însoțit
până în Asia, Sopater din Bereea; și dintre tesaloniceni, Aristarh
și Secundus; și Gaiu din Derbe și Timotei; iar din Asia, Tihic și
Trofim. **5** Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat în Troas. **6**
Iar noi am navigat din Filipi după zilele azimelor și am venit la ei
în Troas în cinci zile; unde am rămas șapte zile. **7** Și în prima
zi a săptămânii, când discipolii s-au adunat să frângă pâinea,
Pavel le-a predicat, pregătit să plece a doua zi; și a continuat
vorbirea până la miezul nopții. **8** Și erau multe lumini în camera
de sus, unde erau adunați. **9** Și în fereastră a șezut un tânăr,
unul numit Eutih, fiind cufundat într-un somn adânc; și pe când
Pavel predica îndelung, s-a adâncit în somn și a căzut jos de la
al treilea etaj și a fost ridicat mort. **10** Iar Pavel a coborât și s-
a aplecat peste el și, îmbrățișându-l, a spus: Nu vă tulburați;
fiindcă viața lui este în el. **11** Și după ce a urcat din nou și a frânt
pâine și a mâncat și a vorbit timp îndelungat, până în zorii zilei,
astfel a plecat. **12** Și l-au adus pe tânăr viu și nu puțin au fost
mângâiați. **13** Iar noi ne-am dus înainte la corabie și am navigat
spre Assos, vrând să îl luăm de acolo pe Pavel; fiindcă astfel
rânduise el, el însuși gândindu-se să meargă pe jos. **14** Și când
s-a întâlnit cu noi la Assos, l-am luat și am venit la Mitilene. **15**

Și de acolo am navigat și în următoarea zi am ajuns față în față
cu Chios; și în următoarea zi am ajuns la Samos și am rămas la
Troghilion și în următoarea zi am venit la Milet. **16** Fiindcă Pavel
a decis să navigheze pe lângă Efes, pentru că el a refuzat să
întârzie în Asia; fiindcă se grăbea, dacă i-ar fi posibil, ca el să fie
la Ierusalim de ziua cincizecimii. **17** Iar din Milet a trimis la Efes
și a chemat bătrânii bisericii. **18** Și după ce au venit la el, le-a
spus: Știți din prima zi de când am venit în Asia, cum m-am
purtat cu voi în toate timpurile, **19** Servind pe Domnul cu toată
umilința minții și cu multe lacrimi și ispite, care mi s-au întâmplat
prin comploturile iudeilor; **20** Cum nu am ascuns nimic ce vă
era de folos, ci v-am arătat și v-am învățat public și din casă în
casă, **21** Adeverind deopotrivă iudeilor și grecilor, pocăință față
de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Cristos. **22**
Și acum, iată, eu mă duc, legat în duhul, la Ierusalim, neștiind
lucrurile care au să mi se întâmple acolo, **23** Decât că Duhul
Sfânt adevereşte în fiecare cetate, spunând că mă aşteaptă
lanțuri și nenorociri. **24** Dar niciunul dintre aceste lucruri nu
mă mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine
însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie și serviciul
pe care l-am primit de la Domnul Isus, să adeveresc evanghelia
harului lui Dumnezeu. **25** Și acum, iată, eu știu că voi toți, printre
care am umblat predicând împărăția lui Dumnezeu, nu îmi veți
mai vedea fața. **26** De aceea vă iau ca mărturie în această zi,
că eu sunt curat de sângele tuturor. **27** Fiindcă nu m-am ferit
niciodată să vă fac cunoscut întregul sfat al lui Dumnezeu. **28**
Așadar luați seama la voi înșivă și la întreaga turmă peste care
Duhul Sfânt v-a făcut supraveghetori, să paște biserica lui
Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu propriul său sânge. **29**

Fiindcă știu aceasta, că după plecarea mea, vor intra printre voi
lupi apăsători, necruțând turma. **30** Și dintre voi înșivă se vor
scula bărbați vorbind lucruri perverse, să atragă discipoli după
ei. **31** Vegheați așadar și amintiți-vă, că timp de trei ani nu am
încetat să vă avertizez cu lacrimi, noapte și zi, pe fiecare. **32** Și
acum fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului
său, care este în stare să vă edifice și să vă dea o moștenire
printre toți cei sfințiți. **33** Nu am poftit argintul sau aurul sau
hainele nimănui. **34** Da, voi înșivă știți că mâinile acestea au
servit nevoilor mele și celor ce erau cu mine. **35** V-am arătat
toate lucrurile; că, muncind astfel, ar trebui să susțineți pe cei
slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Isus, cum el a spus:
Este mai binecuvântat a da decât a primi. **36** Și după ce a vorbit
astfel, el a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți. **37** Iar ei toți
au plâns mult și au căzut la gâtul lui Pavel și îl sărutau, **38**
Întristându-se mai ales pentru cuvintele pe care le-a spus, că nu
îi vor mai vedea fața. Și l-au însoțit la corabie.

21 Și s-a întâmplat că, după ce ne-am smuls dintre ei și am
ridicat ancora, am venit drept la Coos și ziua următoare la Rodos
și de acolo la Patara; **2** Și, găsind o corabie care naviga spre
Fenicia, ne-am îmbarcat și am ridicat ancora. **3** Și după ce
am zărit Ciprul și l-am lăsat în stânga, am navigat spre Siria
și am ancorat la Tir; fiindcă acolo corabia trebuia să descarce
încărcătura. **4** Și găsind discipoli, am rămas acolo șapte zile;
aceștia i-au spus lui Pavel prin Duhul, să nu urce la Ierusalim.
5 Și când am împlinit acele zile, am plecat și ne-am reluat
călătoria; și toți ne-au condus pe drum, cu soții și copii, până
afară din cetate; și, îngenunchind pe țărm, ne-am rugat. **6** Și
după ce ne-am îmbrățișat unii pe alții, am intrat în corabie; iar ei

s-au întors acasă. **7** Iar după ce am terminat noi călătoria pe
mare, de la Tir am ajuns la Ptolemaida și am salutat frații și
am rămas cu ei o zi. **8** Iar în următoarea zi, noi care eram cu
Pavel am plecat și am ajuns la Cezareea; și am intrat în casa lui
Filip, evanghelistul, care era dintre cei șapte; și am rămas cu
el. **9** Și acesta avea patru fiice fecioare, care profețeau. **10** Iar
rămânând noi acolo multe zile, a coborât din Iudeea un anumit
profet, numit Agab. **11** Și după ce a venit la noi și a luat brâul lui
Pavel și și-a legat mâinile și picioarele, a spus: Astfel spune
Duhul Sfânt: Astfel îl vor lega iudeii în Ierusalim pe bărbatul al
căruia brâu este acesta, și îl vor preda în mâinile neamurilor. **12**
Și când am auzit acestea, deopotrivă noi și cei de acolo, l-am
implorat să nu urce la Ierusalim. **13** Atunci Pavel a răspuns: Ce
înseamnă aceasta [că] plângeți și îmi frângeți inima? Fiindcă
eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar să și mor la Ierusalim
pentru numele Domnului Isus. **14** Și, nefiind el convins, noi am
încetat, spunând: Să se facă voia Domnului. **15** Iar după acele
zile, ne-am ridicat bagajele și am urcat la Ierusalim. **16** Și au
mers cu noi și [unii] dintre discipolii din Cezareea și au adus
cu ei pe unul Mnason din Cipru, un discipol bătrân, cu care să
găzduim. **17** Și când am venit la Ierusalim, frații ne-au primit
cu bucurie. **18** Iar în ziua următoare, Pavel a intrat cu noi la
Iacov; și toți prezbiterii erau prezenți. **19** Și după ce i-a salutat,
a istorisit fiecare lucru în parte pe care l-a lucrat Dumnezeu
printre neamuri, prin serviciul său. **20** Și după ce au auzit, au
glorificat pe Domnul și i-au spus: Vezi, frate, câte mii de iudei
sunt care cred; și toți sunt zeloși pentru lege. **21** Și ei sunt
instruiți despre tine, că înveți toți iudeii care sunt printre neamuri
să părăsească pe Moise, spunând că ei nici nu ar trebui să

circumcidă pe copiii lor, nici să umble cuvenit obiceiurilor. **22** Ce
este așadar? Mulțimea trebuie neapărat să se adune; fiindcă vor
auzi că ai venit. **23** De aceea fă ceea ce îți spunem: Noi avem
patru bărbați care au un jurământ asupra lor; **24** Ia-i și purifică-te
împreună cu ei și cheltuiește cu ei, ca să își radă capetele; și toți
să știe că acele lucruri, despre care au fost instruiți în legătură
cu tine, nu sunt nimic; ci, din contră, și tu însuți umbli pios și
păzești legea. **25** Iar în legătură cu neamurile care cred, noi am
scris și am hotărât ca ei să nu țină asemenea lucru, ci doar
să se păzească ei de cele sacrificate idolilor și de sânge și de
animale sugrumate și de curvie. **26** Atunci Pavel a luat pe acei
bărbați, și în următoarea zi, curățindu-se împreună cu ei, a intrat
în templu să declare împlinirea zilelor curățirii, până ce va fi
oferită o ofrandă pentru fiecare dintre ei. **27** Și când cele șapte
zile erau aproape împlinite, iudeii care erau din Asia, când l-au
văzut în templu, au întărâtat toată mulțimea și au pus mâinile pe
el, **28** Strigând: Bărbați israeliți, ajutor! Acesta este omul care
învață pretutindeni pe toți împotriva poporului și legii și acestui
loc; și mai mult, a adus și greci la templu și a profanat acest
loc sfânt. **29** (Fiindcă, mai înainte, îl văzuseră cu el în cetate
pe Trofim, un efesean pe care presupuneau că Pavel l-a adus
în templu.) **30** Și toată cetatea s-a pus în mișcare și poporul
fugea să se adune; și l-au luat pe Pavel și l-au târât afară din
templu; și îndată ușile au fost închise. **31** Și pe când căutau să îl
ucidă, a urcat vestea la căpetenia cohortei că tot Ierusalimul era
întărâtat; **32** Acesta îndată a luat soldați și centurioni și a fugit
jos la ei; și când au văzut pe căpetenie și pe soldați, au încetat
să îl bată pe Pavel. **33** Atunci, căpetenia s-a apropiat și l-a luat,
și a poruncit să fie legat cu două lanțuri; și a întrebat cine este și

ce a făcut. **34** Și în mulțime unii strigau ceva și alții altceva; și,
neputând să știe ceva sigur din cauza tumultului, a poruncit să îl
ducă în fortăreață. **35** Și când a ajuns pe trepte, a fost astfel: că
era purtat de soldați din cauza violenței poporului. **36** Fiindcă
mulțimea poporului îl urmărea, strigând: Luați-l! **37** Și pe când
Pavel urma să fie dus în fortăreață, a spus căpeteniei: Îmi este
permis să îți spun ceva? Iar el a spus: Vorbești grecește? **38** Nu
ești tu atunci acel egiptean, care înainte de aceste zile a făcut
tulburare și a condus afară în pustie patru mii de bărbați care
erau asasini? **39** Iar Pavel a spus: Eu sunt un om, iudeu din
Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate; și, te
implor, permite-mi să vorbesc poporului. **40** Și după ce i-a dat
voie, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn poporului
cu mâna. Iar după ce s-a făcut mare tăcere, le-a vorbit în limba
ebraică, spunând:

22 Bărbați, frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de
voi. **2** (Iar ei, când au auzit că le vorbește în limba ebraică,
au păstrat și mai mare tăcere, iar el a spus): **3** Eu sunt într-
adevăr bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în
această cetate la picioarele lui Gamaliel, învățat conform cu
exactitatea legii părinților și am fost zelos pentru Dumnezeu, așa
cum sunteți voi toți în această zi. **4** Și am persecutat această
cale până la moarte, legând și punând în închisori, deopotrivă
bărbați și femei. **5** Astfel și marele preot îmi aduce mărturie și
toată adunarea bătrânilor, de la care am și primit scrisori pentru
frați și m-am dus la Damasc să îi aduc pe cei de acolo legați, la
Ierusalim, pentru a fi pedepsiți. **6** Dar s-a întâmplat, în călătoria
și apropierea mea de Damasc, că pe la prânz, dintr-o dată a
strălucit din cer o lumină mare în jurul meu. **7** Și am căzut la

pământ și am auzit o voce, spunându-mi: Saule, Saule, pentru
ce mă persecuți? **8** Și eu am răspuns: Cine ești tu, Doamne? Iar
el mi-a spus: Eu sunt Isus din Nazaret, pe care tu îl persecuți. **9**
Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut într-adevăr lumina și
li s-a făcut teamă; dar nu au auzit vocea celui ce îmi vorbea. **10**
Iar eu am spus: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul mi-a spus:
Scoală-te și du-te în Damasc; și acolo ți se va spune despre
toate câte îți sunt rânduite să le faci. **11** Și în timp ce nu vedeam
de gloria acelei lumini, fiind condus de mână de cei ce erau
cu mine, am intrat în Damasc. **12** Iar unul, Anania, un bărbat
evlavios conform legii, având mărturie bună de la toți iudeii care
locuiau acolo, **13** A venit la mine și a stat în picioare și mi-a
spus: Frate Saul, primește vedere. Și eu, în aceeași oră, am
privit în sus spre el. **14** Iar el a spus: Dumnezeul părinților noștri
te-a ales, ca să cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să
auzi vocea gurii lui. **15** Pentru că îi vei fi martor înaintea tuturor
oamenilor, despre ce ai văzut și auzit. **16** Și acum, de ce întârzii?
Scoală-te și botează-te și spală-ți păcatele, chemând numele
Domnului. **17** Și s-a întâmplat că, după ce eu am revenit la
Ierusalim, tocmai când mă rugam în templu, eu am fost în extaz;
18 Și l-am văzut, spunându-mi: Grăbește-te și ieși repede din
Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre mine. **19** Și
eu am spus: Doamne, ei știu că am închis și am bătut în fiecare
sinagogă pe cei ce au crezut în tine; **20** Și când a fost vărsat
sângele martirului tău, Ștefan, stăteam și eu acolo în picioare și
încuviințam moartea lui și am păzit hainele celor ce l-au ucis. **21**
Iar el mi-a spus: Mergi, pentru că te voi trimite departe de aici,
la neamuri. **22** Iar ei l-au ascultat până la acest cuvânt și și-
au ridicat vocile, spunând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta;

fiindcă nu se cuvine să trăiască. **23** Dar pe când strigau și
azvârleau hainele și aruncau praf în aer, **24** Căpetenia a poruncit
ca el să fie dus în fortăreață și a poruncit să fie cercetat prin
biciuire, ca să afle din ce cauză strigau astfel împotriva lui. **25**
Dar pe când îl legau cu curele, Pavel i-a spus centurionului care
stătea lângă el în picioare: Vă este legiuit să biciuiți un om, un
roman, și necondamnat? **26** Când a auzit centurionul, a venit și
a anunțat căpetenia, spunând: Ia seama la ce faci; fiindcă acest
om este roman. **27** Atunci căpetenia a venit și i-a zis: Spune-mi,
ești roman? Iar el a spus: Da. **28** Și căpetenia a răspuns: Eu, cu
o mare sumă [de bani] am cumpărat această libertate. Iar Pavel
a spus: Dar eu sunt chiar născut liber. **29** Atunci, îndată s-au
îndepărtat de el cei ce trebuiau să îl cerceteze; iar căpeteniei
îi era și ei teamă după ce a aflat că era roman și pentru că îl
legase. **30** Iar a doua zi, pentru că voia să știe într-adevăr pentru
ce fusese acuzat de iudei, l-a dezlegat din legăturile sale și a
poruncit marilor preoți și întregului lor consiliu să vină; și l-a adus
jos pe Pavel și l-a pus înaintea lor.

23 Iar Pavel, privind cu atenție consiliul, a spus: Bărbați și
frați, până în această zi, m-am purtat în toată buna conștiință
în fața lui Dumnezeu. **2** Iar Anania, marele preot, a poruncit
celor ce stăteau lângă el în picioare să îl lovească peste gură.
3 Atunci Pavel i-a spus: Dumnezeu te va lovi, perete văruit;
fiindcă tu șezi să mă judeci după lege și poruncești să fiu bătut,
contrar legii? **4** Iar cei ce stăteau lângă el în picioare au spus: Îl
insulți pe marele preot al lui Dumnezeu? **5** Atunci Pavel a spus:
Fraților, nu am știut că era marele preot; fiindcă este scris: Să nu
vorbești de rău pe conducătorul poporului tău. **6** Dar când Pavel
a înțeles că o parte erau saduchei și ceilalți farisei, a strigat în

consiliu: Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiul unui fariseu; din
cauza speranței și a învierii morților sunt eu judecat. **7** Iar după
ce a vorbit astfel, s-a făcut disensiune între farisei și saduchei; și
mulțimea a fost împărțită. **8** Fiindcă saducheii spun că nu este
nici înviere, nici înger sau duh; dar fariseii le mărturisesc pe
amândouă. **9** Și s-a ridicat strigăt mare; și scribii, care erau de
partea fariseilor, s-au sculat și se certau aprins, spunând: Nu
găsim nimic rău în acest om; dar dacă i-a vorbit un duh sau un
înger, să nu ne luptăm împotriva lui Dumnezeu. **10** Iar după ce
s-a făcut disensiune mare, căpetenia, temându-se ca nu cumva
Pavel să fie rupt în bucăți de ei, a poruncit soldaților să coboare
și să îl smulgă cu forța din mijlocul lor și să îl aducă în fortăreață.
11 Iar noaptea următoare, Domnul a stat lângă el în picioare și a
spus: Pavele, îndrăznește; fiindcă așa cum ai adeverit despre
mine în Ierusalim, așa trebuie să aduci mărturie și la Roma. **12**
Iar după ce s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au înhăitat și s-au
legat cu blestem, spunând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea
până nu îl vor fi ucis pe Pavel. **13** Și erau mai mulți de patruzeci
cei care au făcut acest complot. **14** Aceștia, venind la preoții de
seamă și la bătrâni, au spus: Ne-am legat cu mare blestem că
nu vom gusta nimic până nu îl vom ucide pe Pavel. **15** De aceea
acum voi, împreună cu consiliul, spuneți căpeteniei ca mâine
să îl aducă jos la voi, ca și cum ați dori să cercetați ceva mai
amănunțit despre el; iar noi, înainte să se apropie el, suntem
gata să îl ucidem. **16** Dar fiul surorii lui Pavel, după ce a auzit
despre cursa lor, a venit și a intrat în fortăreață și i-a spus lui
Pavel. **17** Atunci Pavel a chemat la el pe unul dintre centurioni
și a spus: Du pe tânărul acesta la căpetenie, fiindcă are să îi
povestească ceva. **18** Astfel că l-a luat și l-a dus la căpetenie și

a spus: Prizonierul Pavel m-a chemat la el și m-a rugat să aduc
la tine pe acest tânăr, care are să îți vorbească ceva. **19** Atunci,
căpetenia l-a luat de mână și l-a tras deoparte în ascuns și l-a
întrebat: Ce este aceasta ce ai să îmi spui? **20** Iar el a spus:
Iudeii s-au înțeles să îți ceară ca mâine să îl aduci jos pe Pavel,
în consiliu, ca și cum ar dori să cerceteze mai amănunțit ceva
despre el. **21** Dar tu nu te lăsa convins de ei; fiindcă mai mult de
patruzeci de bărbați dintre ei îi întind o cursă, aceștia s-au legat
cu blestem ca nici să nu mănânce, nici să nu bea, până nu îl vor
ucide; și acum, ei sunt gata, așteptând o promisiune de la tine.
22 Atunci căpetenia a lăsat pe tânăr să plece și i-a poruncit: Să
nu spui nimănui că mi-ai arătat acestea. **23** Și a chemat la el doi
centurioni, spunând: Pregătiți două sute de soldați să meargă la
Cezareea, și șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri la
ora a treia din noapte. **24** Și dați-le animale, ca să îl pună pe
Pavel deasupra și să îl ducă teafăr la Felix, guvernatorul. **25** Și a
scris o scrisoare, cuprinzând acestea: **26** Claudius Lisias către
preaonorabilul guvernator Felix, salutări. **27** Acest bărbat a fost
prins de iudei și ar fi fost ucis de ei; atunci, am venit cu armată și
l-am salvat, înțelegând că era roman. **28** Dar voind să cunosc
cauza pentru care l-au acuzat, l-am coborât în consiliul lor; **29**
Și, l-am găsit acuzat despre întrebări din legea lor, dar neavând
nimic care să îl acuze demn de moarte sau de lanțuri. **30** Și când
mi s-a spus cum iudeii întindeau o cursă pentru acest bărbat,
îndată l-am trimis la tine și am poruncit și acuzatorilor lui să
spună înaintea ta cele împotriva lui. Sănătate. **31** Atunci soldații,
așa cum li se poruncise, l-au luat pe Pavel și l-au adus pe timpul
nopții la Antipatris. **32** Iar a doua zi, au lăsat călăreții să meargă
cu el și s-au întors la fortăreață; **33** Iar aceștia, după ce au venit

la Cezareea și au dat guvernatorului epistola, l-au prezentat
și pe Pavel înaintea lui. **34** Și după ce guvernatorul a citit, l-a
întrebat din ce provincie era. Și a priceput că este din Cilicia; **35**
Te voi asculta pe îndelete, a spus el, când vor veni și acuzatorii
tăi. Și a poruncit să fie păzit în sala de judecată a lui Irod.

24 Și după cinci zile, Anania, marele preot, a coborât cu
bătrânii și cu un anumit orator, numit Tertul, care l-au înștiințat
pe guvernator împotriva lui Pavel. **2** Și după ce a fost chemat,
Tertul a început să acuze, spunând: Văzând că prin tine ne
bucurăm de multă pace și că au fost făcute lucrări bune pentru
această națiune prin prevederea ta, **3** Le primim întotdeauna
și în toate locurile, preanobile Felix, cu toată mulțumirea. **4**
Dar ca nu cumva să te mai rețin, te rog să ne asculți pe scurt
cu bunăvoința ta. **5** Fiindcă l-am găsit pe acest bărbat [a fi] o
ciumă, instigator la revoltă printre toți iudeii din întreaga lume
și un conducător al partidei nazarinenilor; **6** Care a încercat
de asemenea să pângărească templul; și pe care l-am prins și
voiam să îl judecăm conform cu legea noastră. **7** Dar căpetenia
Lisias a venit și l-a luat cu mare violență din mâinile noastre,
8 Și a poruncit acuzatorilor lui să vină înaintea ta. Dacă îl vei
cerceta, tu însuți vei putea afla de la el despre toate lucrurile de
care îl acuzăm noi. **9** Și iudeii au aprobat și ei, spunând că așa
stau lucrurile. **10** Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a făcut
semn să vorbească, a răspuns: Deoarece știu că de mulți ani ai
fost judecător al acestei națiuni, cu atât mai bucuros răspund
pentru mine însumi; **11** Ca să poți înțelege, că nu sunt decât
douăsprezece zile de când am urcat să mă închin la Ierusalim.
12 Și nu m-au găsit în templu dezbătând cu cineva, nici făcând
agitație a mulțimii, nici în sinagogi, nici în cetate; **13** Nici nu pot

dovedi lucrurile de care acum mă acuză. **14** Dar îți mărturisesc
aceasta, că după calea pe care ei o numesc erezie, așa mă
închin Dumnezeului părinților mei, crezând toate care sunt scrise
în lege și în profeți; **15** Și am speranță față de Dumnezeu, pe
care și ei înșiși o acceptă, că va fi o înviere a morților, deopotrivă
a celor drepți și nedrepți. **16** Și în aceasta mă deprind pe mine
însumi, să am întotdeauna o conștiință fără poticnire, față de
Dumnezeu și oameni. **17** Și, după mulți ani, am venit să aduc
națiunii mele milostenii și ofrande. **18** După care anumiți iudei
din Asia m-au găsit purificat în templu, nici cu mulțime, nici cu
tumult. **19** Aceștia ar trebui să se înfățișeze aici înaintea ta și să
acuze, dacă au ceva împotriva mea. **20** Sau să spună aceștia
dacă au găsit în mine vreo nelegiuire, în timp ce am stat în
picioare înaintea consiliului, **21** Cu excepția acestei singure voci,
că am strigat stând în picioare printre ei: În legătură cu învierea
morților sunt eu judecat astăzi de voi. **22** Iar după ce Felix a
auzit acestea, având o mai bună cunoaștere despre acea cale, i-
a amânat și a spus: Când va coborî Lisias, căpetenia, voi ști pe
deplin cele despre voi. **23** Și a poruncit unui centurion să îl țină
pe Pavel și să îi lase libertate și să nu oprească pe niciunul
dintre ai lui să îl servească, sau să vină la el. **24** Și după câteva
zile, când Felix a venit cu soția lui, Drusila, care era iudeică, a
trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Cristos. **25**
Dar pe când el discuta despre dreptate și înfrânare și judecata
care va veni, Felix a tremurat și a răspuns: Acum du-te; când
voi avea ocazie cuvenită, te voi chema. **26** În același timp se
aștepta de asemenea ca Pavel să îi dea bani, ca să îl elibereze;
de aceea a trimis adeseori după el și vorbea cu el. **27** Dar după

doi ani a venit succesorul lui, Porcius Festus; și Felix, voind să
arate favoare iudeilor, l-a lăsat pe Pavel legat.

25 Și, când Festus a venit în provincie, după trei zile a urcat de
la Cezareea la Ierusalim. **2** Atunci, marele preot și mai marele
iudeilor l-au înștiințat împotriva lui Pavel și l-au implorat, **3** Și a
dorit o favoare împotriva lui, ca să trimită după el la Ierusalim,
pregătind o cursă pe drum să îl ucidă. **4** Dar Festus a răspuns
că Pavel ar trebui ținut în Cezareea și că el însuși intenționează
să plece curând într-acolo. **5** De aceea a spus: Aceia dintre voi
care pot, să se coboare cu mine și să îl acuze pe acest bărbat,
dacă este ceva rău în el. **6** Și după ce a rămas mai mult de zece
zile printre ei, a coborât la Cezareea; și a doua zi, șezând pe
scaunul de judecată, a poruncit să fie adus Pavel. **7** Și după
ce a venit el, iudeii care au coborât de la Ierusalim au stat în
picioare împrejur și au adus plângeri multe și grele împotriva
lui Pavel, pe care nu au fost în stare să le dovedească. **8** În
timp ce el se apăra: Nu am păcătuit deloc, nici împotriva legii
iudeilor, nici împotriva templului, nici chiar împotriva Cezarului.
9 Dar Festus, voind să facă o favoare iudeilor, i-a răspuns lui
Pavel și a zis: Ești de acord să urci la Ierusalim și acolo să fii
judecat despre acestea înaintea mea? **10** Atunci Pavel a spus:
Stau în picioare la scaunul de judecată al Cezarului, unde ar
trebui să fiu judecat; nu am făcut nimic rău iudeilor, așa cum
știi foarte bine. **11** Dar dacă sunt nedrept, sau am făcut ceva
demn de moarte, nu mă feresc să mor; dar dacă nu este nimic
din acestea de care ei mă acuză, nimeni nu mă poate da lor.
Apelez la Cezar. **12** Atunci Festus, după ce a stat de vorbă cu
consiliul, a răspuns: La Cezar ai apelat? La Cezar vei merge.
13 Iar după câteva zile, împăratul Agripa și Bernice au venit la

Cezareea să îl salute pe Festus. **14** Iar după ce au rămas acolo
multe zile, Festus a prezentat împăratului cele ale lui Pavel,
spunând: Este aici un anumit bărbat lăsat în lanțuri de Felix; **15**
Despre care, când am fost eu la Ierusalim, preoții de seamă și
bătrânii iudeilor mi-au făcut cunoscut, dorind judecată împotriva
lui. **16** Acestora le-am răspuns: Nu este obiceiul romanilor să
dea la moarte pe niciun om, înainte ca cel care este acuzat
să fie față în față cu acuzatorii și să aibă ocazia să se apere
referitor la acuzația adusă împotriva lui. **17** De aceea când au
venit aici, fără nicio întârziere, a doua zi am șezut pe scaunul
de judecată și am poruncit să fie adus bărbatul. **18** Împotriva
căruia acuzatorii, după ce au stat în picioare, nu au adus nicio
acuzație din acelea pe care le presupuneam eu; **19** Ci aveau
anumite cercetări împotriva lui despre propria lor superstiție și
despre unul Isus, care a murit, despre care Pavel afirmă că este
viu. **20** Și îndoindu-mă de acest mod de cercetări, am întrebat
dacă era dispus să meargă la Ierusalim, și acolo să fie judecat
despre acestea. **21** Dar după ce Pavel a apelat să fie ținut
pentru examinarea lui Augustus, am poruncit ca el să fie ținut
până îl voi trimite la Cezar. **22** Atunci, Agripa i-a spus lui Festus:
Aș dori chiar eu însumi să îl aud pe acest om. Iar el a spus:
Mâine îl vei auzi. **23** Și a doua zi, când Agripa a venit și Bernice,
cu mare fast, și au intrat în locul audierii cu căpeteniile și cu
bărbații conducători ai cetății, la porunca lui Festus a fost adus
Pavel. **24** Și Festus a spus: Împărate Agripa și toți bărbații care
sunteți prezenți cu noi, îl vedeți pe acesta, despre care toate
mulțimile iudeilor au stăruit de mine, deopotrivă la Ierusalim și
aici, strigând că nu ar mai trebui să trăiască. **25** Dar când am
înțeles că nu a făcut nimic demn de moarte și chiar el însuși a

cerut recurs la Augustus, am hotărât să îl trimit. **26** Despre el nu
am nimic sigur să scriu domnului meu. De aceea l-am adus în
față, înaintea voastră și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca
după ce se va fi făcut cercetare, să am ceva să scriu. **27** Fiindcă
mi se pare irațional să trimit un prizonier și să nu arăt acuzațiile
împotriva lui.

26 Iar Agripa i-a spus lui Pavel: Îți este permis să vorbești
pentru tine însuți. Atunci Pavel a întins mâna și s-a apărat: **2** Mă
consider fericit, împărate Agripa, pentru că voi putea să mă apăr
astăzi, înaintea ta, în legătură cu toate despre care sunt acuzat
de iudei; **3** Mai ales știindu-te a fi expert în toate obiceiurile și
întrebările dintre iudei; de aceea, te implor să mă asculți cu
răbdare. **4** Felul meu de viață din tinerețe, care a fost de la
început în națiunea mea la Ierusalim, îl cunosc toți iudeii; **5** Care
m-au cunoscut de la început, dacă ei doresc să aducă mărturie,
că am trăit conform cu partida cea mai strictă a religiei noastre,
ca fariseu. **6** Și acum stau în picioare și sunt judecat pentru
speranța promisiunii făcute de Dumnezeu părinților noștri; **7**
[Promisiune], la care speră să ajungă, cele douăsprezece triburi
ale noastre, servind neîncetat lui Dumnezeu zi și noapte. Despre
această speranță sunt acuzat, împărate Agripa, de iudei. **8** De
ce pare un lucru de necrezut pentru voi, că Dumnezeu înviază
morții? **9** Într-adevăr, eu m-am gândit în mine însumi, că ar trebui
să fac multe lucruri potrivnice față de numele lui Isus din Nazaret.
10 Lucru pe care l-am și făcut în Ierusalim; și pe mulți dintre
sfinți i-am închis în închisoare, primind autoritate de la preoții de
seamă; și, fiind dați la moarte îmi dădeam votul împotriva lor. **11**
Și deseori i-am pedepsit în fiecare sinagogă și i-am constrâns să
blasfemieze; și, fiind peste măsură de turbat împotriva lor, i-am

persecutat chiar și în cetățile străine. **12** După care, pe când mă
duceam la Damasc cu autoritate și împuternicire de la preoții
de seamă, **13** La miezul zilei, împărate, am văzut pe cale o
lumină din cer, mai mare ca strălucirea soarelui, strălucind în
jurul meu și a celor care călătoreau cu mine. **14** Și după ce am
căzut toți la pământ, am auzit o voce vorbindu-mi și spunând în
limba ebraică: Saule, Saule, de ce mă persecuți? Greu îți este
să dai cu călcâiul în țepușe. **15** Iar eu am spus: Cine ești tu,
Doamne? Și el a spus: Eu sunt Isus, pe care tu îl persecuți.
16 Scoală-te dar și stai în picioare; căci cu acest scop ți-am
apărut, să te fac un servitor și un martor deopotrivă a cele ce
ai văzut și a acelora în care mă voi arăta ție; **17** Eliberându-
te din poporul și dintre neamurile spre care acum te trimit, **18**
Să le deschizi ochii [și] să îi întorci de la întuneric la lumină și
din puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertare de
păcate și moștenire printre cei sfințiți prin credința care este în
mine. **19** După care, împărate Agripa, nu am fost neascultător
viziunii cerești; **20** Ci am arătat mai întâi celor din Damasc și
Ierusalim și prin toate ținuturile Iudeii și [apoi] neamurilor, să
se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă lucrări
cuvenite de pocăință. **21** Pentru acestea, iudeii m-au prins în
templu și au încercat să mă ucidă. **22** De aceea obținând ajutor
de la Dumnezeu, continuu până în această zi, aducând mărturie
deopotrivă celor mici și mari, nespunând nimic altceva decât
cele ce ziceau profeții și Moise că se vor întâmpla: **23** Că trebuie
să sufere Cristosul, că el va fi cel dintâi al învierii dintre morți
și să arate lumină poporului și neamurilor. **24** Și pe când el
răspundea astfel în apărarea lui, Festus a spus cu voce tare:
Pavele, ți-ai ieșit din minți; multă învățătură te face nebun. **25**

Dar el a spus: Nu sunt nebun, preanobile Festus; ci vorbesc
deschis cuvintele adevărului și cumpătării. **26** Fiindcă împăratul
știe despre acestea, înaintea căruia și vorbesc pe față; fiindcă
sunt convins că nimic din acestea nu îi sunt ascunse; fiindcă
aceasta nu s-a făcut într-un colț. **27** Crezi tu, împărate Agripa, în
profeți? Știu că tu crezi. **28** Atunci Agripa i-a spus lui Pavel:
Aproape mă convingi să fiu creștin. **29** Iar Pavel a spus: Să dea
Dumnezeu, ca nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud astăzi, să fie
deopotrivă aproape [ce sunt eu] și chiar mai mult decât sunt eu,
exceptând aceste lanțuri. **30** Și după ce a vorbit astfel, împăratul
s-a sculat și guvernatorul și Bernice și cei ce ședeau cu ei; **31** Și
după ce s-au retras, vorbeau între ei, spunând: Acest om nu
face nimic demn de moarte sau de lanțuri. **32** Atunci Agripa i-a
spus lui Festus: Acest om ar fi putut fi eliberat dacă nu ar fi
apelat la Cezar.

27 Iar când s-a hotărât să navigăm spre Italia, pe Pavel și
pe alți prizonieri i-au predat unui centurion numit Iulius, din
cohorta lui Augustus. **2** Și, îmbarcându-ne într-o corabie de la
Adramit, am ridicat ancora, intenționând să navigăm pe lângă
coastele Asiei; Aristarh, un macedonean din Tesalonic, fiind cu
noi. **3** Și a doua zi am aruncat ancora la Sidon. Și Iulius îl trata
omenește pe Pavel și i-a dat voie să meargă la prietenii săi
să se învioreze. **4** Și după ce am ridicat ancora de acolo, am
navigat la adăpostul Ciprului, pentru că vânturile erau potrivnice.
5 Și după ce am trecut de marea Ciliciei și Pamfiliei, am ajuns
la Mira, o cetate din Licia. **6** Și acolo, centurionul a găsit o
corabie din Alexandria, navigând spre Italia; și ne-a urcat în ea.
7 Și navigând încet mai multe zile și ajungând cu greu lângă
Cnidus, vântul nelăsându-ne, am navigat la adăpostul Cretei,

lângă Salmona; **8** Și, trecând cu greu aceasta, am ajuns într-un
loc numit Limanuri Bune; aproape de care era cetatea Lasaia. **9**
Și, trecând mult timp și navigarea fiind de acum periculoasă,
pentru că postul trecuse deja, Pavel i-a avertizat, **10** Și le-a
spus: Domnilor, îmi dau seama că această călătorie va fi cu
vătămare și multă pagubă, nu doar pentru încărcătură și corabie,
dar și pentru viețile noastre. **11** Cu toate acestea, centurionul l-a
crezut pe căpetenia vasului și pe proprietarul corăbiei mai mult
decât cele spuse de Pavel. **12** Iar pentru că limanul nu era bun
pentru iernat, cei mai mulți s-au înțeles să plece și de acolo,
dacă ar fi posibil să ajungă cumva să ierneze la Fenix, un liman
din Creta și care este orientat spre sud-vest și nord-vest. **13** Iar
când vântul de sud a suflat ușor, presupunând că și-au atins
scopul, ridicând ancora, au navigat aproape de Creta. **14** Dar nu
după mult [timp] s-a ridicat împotriva acesteia un vânt violent,
numit Euroclidon. **15** Iar când corabia a fost apucată și nu putea
face față vântului, ne-am lăsat purtați de ea. **16** Și, trecând
repede pe lângă o anume insulă numită, Clauda, cu greu am
fost în stare să fim stăpâni ai bărcii; **17** Pe care, după ce au
ridicat-o, au folosit ajutoare, încingând corabia; și, temându-
se ca nu cumva să fie aruncați în bancurile de nisip, au strâns
pânzele și astfel au fost purtați. **18** Iar noi, fiind puternic bătuți de
furtună, a doua zi ei au aruncat încărcătura peste bord; **19** Și a
treia zi, noi cu mâinile noastre am aruncat uneltele corăbiei. **20**
Și după ce nu s-a arătat mai multe zile nici soare nici stele, și nu
mică era furtuna peste noi, ni s-a dus atunci toată speranța că
vom fi salvați. **21** Iar după o îndelungată abstinență, Pavel a
stat în picioare în mijlocul lor și a spus: Domnilor, trebuia să
mă fi ascultat și să nu fi ridicat ancora din Creta și să câștigați

această vătămare și pagubă. **22** Și acum, vă îndemn să fiți cu
voie bună; fiindcă nu va fi pierderea vieții niciunuia dintre voi,
decât a corăbiei. **23** Fiindcă azi noapte a stat în picioare lângă
mine îngerul Dumnezeului al căruia sunt și căruia îi servesc,
24 Spunând: Nu te teme, Pavele, tu trebuie să fii adus în fața
Cezarului; și iată, Dumnezeu ți-a dăruit pe toți care călătoresc cu
tine. **25** De aceea domnilor fiți cu voie bună; fiindcă îl cred pe
Dumnezeu, că va fi chiar așa cum mi s-a spus. **26** Totuși, noi
trebuie să fim aruncați pe o anumită insulă. **27** Și când a venit a
paisprezecea noapte, fiind aruncați în sus și în jos în Adriatica,
spre miezul nopții, marinarii au presupus că se apropie de o
coastă; **28** Și au măsurat adâncimea apei și au găsit douăzeci
de stânjeni; și după ce s-au dus puțin mai departe, au măsurat
din nou și au găsit cincisprezece stânjeni. **29** Atunci, temându-se
ca nu cumva să fim aruncați pe stânci, au azvârlit patru ancore
din pupă și doreau să se facă ziuă. **30** Dar în timp ce marinarii
plănuiau să fugă din corabie, după ce au coborât barca pe mare,
sub pretext că intenționează să arunce ancore din proră, **31**
Pavel a spus centurionului și soldaților: Dacă aceștia nu rămân
în corabie, voi nu puteți fi salvați. **32** Atunci, soldații au tăiat
frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă. **33** Și până să se facă
ziuă, Pavel îi implora pe toți să ia mâncare, spunând: Astăzi este
a paisprezecea zi de când așteptați și continuați postind, fără să
luați nimic. **34** De aceea vă îndemn să luați mâncare; fiindcă
aceasta este pentru sănătatea voastră; fiindcă niciun fir de păr
nu va cădea de pe capul vreunuia dintre voi. **35** Iar după ce a
spus astfel, a luat pâine și a adus mulțumiri lui Dumnezeu în
prezența tuturor; și după ce a frânt-o, a început să mănânce. **36**
Atunci toți au fost cu voie bună și au luat și ei mâncare. **37** Și

eram de toți în corabie două sute șaptezeci și șase de suflete.
38 Și, săturându-se cu mâncare, au ușurat corabia și au aruncat
grâul în mare. **39** Iar după ce s-a făcut ziuă nu au recunoscut
pământul; dar au văzut un anumit golf cu o plajă, pe care voiau,
dacă era posibil, să împingă corabia. **40** Și după ce au ridicat
ancorele, s-au încredințat mării și au dezlegat funiile de la pana
cârmei și au înălțat pânza principală în vânt și au ținut-o spre
țărm. **41** Și, căzând pe un loc unde se întâlneau două mări, au
eșuat corabia; și prora s-a înfipt tare și a rămas nemișcată, dar
pupa era sfărâmată de violența valurilor. **42** Iar voia soldaților era
să ucidă prizonierii, ca nu cumva vreunul să înoate și să scape.
43 Dar centurionul, voind să îl salveze pe Pavel, le-a împiedicat
planul; și a poruncit celor ce pot înota să se arunce primii în
mare și să ajungă pe uscat; **44** Și ceilalți, unii pe scânduri și unii
pe sfărâmăturile de la corabie. Și așa s-a întâmplat că toți au
scăpat în siguranță pe uscat.

28 Și după ce au scăpat, atunci au aflat că insula se numește
Melita. **2** Și barbarii ne-au arătat nu puțină bunăvoință; fiindcă au
aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii care cădea și
din cauza frigului. **3** Și când Pavel strânsese o grămadă de
vreascuri și le pusese pe foc, a ieșit o viperă din căldură și s-a
prins de mâna lui. **4** Și barbarii, când au văzut jivina veninoasă
atârnată de mâna lui, au spus între ei: Fără îndoială, acest om
este un ucigaș pe care, deși a scăpat din mare, răzbunarea
nu îl lasă să trăiască. **5** Și el a scuturat jivina în foc și nu a
simțit niciun rău. **6** Dar se așteptau ca el să înceapă să se
umfle sau să cadă mort dintr-o dată; dar după ce au așteptat
mult și au văzut că nu i se întâmplă niciun fel de vătămare,
și-au schimbat părerea și au spus că el era un dumnezeu. **7**

Iar în aceleași ținuturi erau stăpânirile celui mai de seamă om
al insulei, al cărui nume era Publius; care ne-a primit și ne-a
găzduit prietenos trei zile. **8** Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius
zăcea bolnav cu febră și scurgere de sânge; la care a intrat
Pavel și s-a rugat și și-a pus mâinile pe el și l-a vindecat. **9** De
aceea după ce a fost făcută aceasta, și alții de pe insulă care
aveau boli au venit și au fost vindecați; **10** Care ne-au și onorat
cu multe onoruri; și când am plecat, ne-au încărcat cu cele ce
au fost necesare. **11** Iar după trei luni, ne-am îmbarcat într-o
corabie din Alexandria, care iernase pe insulă, al cărei însemn
era Castor și Pollux. **12** Și, aruncând ancora la Siracuza, am
rămas trei zile. **13** Și de acolo ne-am dus pe ocolite și am ajuns
la Regium; și după o zi s-a pornit vântul de sud și a doua zi
am ajuns la Puteoli, **14** Unde am găsit frați și am fost rugați să
rămânem cu ei șapte zile; și așa ne-am dus spre Roma. **15** Și
de acolo, când au auzit frații despre noi, au ieșit în întâmpinarea
noastră până la forumul lui Apius și la Trei Taverne; pe care
Pavel, când i-a văzut, a mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj.
16 Iar când am ajuns la Roma, centurionul a dat pe prizonieri
căpeteniei gărzii; dar lui Pavel i s-a permis să locuiască aparte
cu un soldat care îl păzea. **17** Și s-a întâmplat că, după trei zile,
Pavel a chemat la un loc pe mai marii iudeilor; iar după ce s-
au adunat ei, le-a spus: Bărbați și frați, deși nu am făcut nimic
împotriva poporului, sau a obiceiurilor părinților noștri, totuși din
Ierusalim am fost predat prizonier în mâinile romanilor. **18** Care,
după ce m-au cercetat, au intenționat să mă elibereze, pentru că
nu era nicio vină de moarte în mine. **19** Dar după ce iudeii au
vorbit împotrivă, am fost constrâns să apelez la Cezar; nu că aș
avea ceva de care să acuz națiunea mea. **20** De aceea pentru

această cauză v-am chemat, să vă văd și să vă vorbesc; fiindcă
din cauza speranței lui Israel sunt legat cu acest lanț. **21** Și i-au
spus: Noi nici nu am primit scrisori din Iudeea despre tine, nici
vreunul dintre frații care au venit nu ne-a arătat sau vorbit ceva
rău despre tine. **22** Dar considerăm cuvenit să auzim de la tine
ce gândești; fiindcă în legătură cu această partidă, ne este bine
cunoscut că pretutindeni se vorbește împotrivă. **23** Iar după ce
au stabilit pentru el o zi, au venit mulți la el în locuința lui; cărora
le explica și adeverea împărăția lui Dumnezeu, convingându-i în
legătură cu Isus, deopotrivă din legea lui Moise și din profeți,
de dimineața până seara. **24** Și unii au crezut cele spuse, iar
unii nu au crezut. **25** Și, neînțelegându-se între ei, s-au dus,
după ce Pavel le-a spus o vorbă: Bine a vorbit Duhul Sfânt
prin profetul Isaia către părinții noștri, **26** Spunând: Du-te la
acești oameni și spune-le: Auzind veți auzi și nicidecum nu veți
înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe; **27**
Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat, și urechile lor sunt
greoaie la auzire și și-au închis ochii; ca nu cumva să vadă cu
ochii [lor] și să audă cu urechile [lor] și să înțeleagă cu inima [lor]
și să se întoarcă și să îi vindec. **28** De aceea să vă fie cunoscut
că, salvarea lui Dumnezeu este trimisă neamurilor și ele o vor
asculta. **29** Și după ce el a spus acestea, iudeii au plecat și au
avut o discuție mare între ei. **30** Iar Pavel a locuit doi ani întregi
în propria lui casă închiriată, și primea bine pe toți ce intrau la el,
31 Predicând împărăția lui Dumnezeu și predând cele despre
Domnul Isus Cristos cu toată cutezanța și fără piedici.

Romani

1 Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol, pus
deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu, **2** (Pe care a promis-
o dinainte prin profeții săi în sfintele scripturi), **3** Despre Fiul
său Isus Cristos, Domnul nostru, care a fost născut conform
cărnii din sămânța lui David; **4** Și făcut cunoscut [ca] Fiu al lui
Dumnezeu cu putere, conform duhului sfințeniei, prin învierea
dintre morți; **5** Prin el noi am primit har și apostolie, pentru
ascultare față de credință printre toate națiunile, pentru numele
lui; **6** Printre care sunteți și voi cei chemați ai lui Isus Cristos; **7**
Tuturor celor din Roma, preaiubiți ai lui Dumnezeu, chemați
sfinți: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul
Isus Cristos. **8** Întâi, mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus
Cristos pentru voi toți, deoarece credința voastră este vestită
în toată lumea. **9** Fiindcă martor îmi este Dumnezeu, căruia îi
servesc cu duhul meu în evanghelia Fiului său, cum neîncetat
vă amintesc întotdeauna în rugăciunile mele, **10** Cerând, dacă
ar fi posibil acum în sfârșit să vin la voi, să am o călătorie bună
prin voia lui Dumnezeu. **11** Fiindcă tânjesc să vă văd, ca să vă
împart vreun dar spiritual, ca voi să fiți întăriți; **12** Și aceasta este
ca să fiu mângâiat împreună cu voi prin credința împărtășită
deopotrivă de voi și de mine. **13** Dar nu voiesc să nu știți, fraților,
că deseori am plănuit să vin la voi, (dar am fost împiedicat
până acum), ca să am vreun rod și printre voi, așa ca printre
celelalte neamuri. **14** Sunt dator deopotrivă grecilor și barbarilor;
deopotrivă înțelepților și neînțelepților. **15** Astfel, atât cât depinde
de mine, sunt gata să vă predic evanghelia și vouă, celor din
Roma. **16** Fiindcă nu îmi este rușine de evanghelia lui Cristos;
fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia

care crede; întâi a iudeului și de asemenea a grecului. **17** Fiindcă
în ea este revelată dreptatea lui Dumnezeu din credință spre
credință; așa cum este scris: Cel drept va trăi prin credință. **18**
Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva a
toată neevlavia și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în
nedreptate. **19** Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre
Dumnezeu este arătat în ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat. **20**
Fiindcă lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii sunt văzute
clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute, deopotrivă puterea lui
eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză; **(aïdios g126)**
21 Întrucât, cunoscându-l pe Dumnezeu, nu l-au glorificat ca
Dumnezeu, nici nu au fost mulțumitori; ci au devenit deșerți în
închipuirile lor și inima lor fără înțelegere a fost întunecată. **22**
Susținând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni, **23** Și au schimbat
gloria Dumnezeului neputrezitor într-o icoană făcută asemenea
omului putrezitor și a păsărilor și a fiarelor cu patru picioare și
târâtoarelor. **24** De aceea Dumnezeu i-a și predat necurăției prin
poftele inimilor lor, ca să își dezonoreze trupurile între ei înșiși;
25 Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și
s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului,
care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **26**
Din această cauză Dumnezeu i-a predat poftelor dezonorante;
fiindcă și femeile lor au schimbat folosirea firească într-aceea
care este împotriva firii; **27** Și tot astfel și bărbații, părăsind
folosirea firească a femeii, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții;
bărbați cu bărbați înfăptuind ce este necuviincios și primind în ei
înșiși răsplata cuvenită pentru rătăcirea lor. **28** Și tot așa cum
nu au căutat să îl păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor,
Dumnezeu i-a predat unei minți desfrânate, să facă acele lucruri

care nu sunt cuvenite; **29** Fiind umpluți de toată nedreptatea,
curvia, răutatea, lăcomia, răzbunarea; plini de invidie, ucidere,
ceartă, înșelăciune, purtări rele, șoptitori, **30** Defăimători, urâtori
de Dumnezeu, insultători, mândri, lăudăroși, născocitori de
lucruri rele, neascultători de părinți, **31** Fără înțelegere, călcători
de legământ, fără afectivitate naturală, neînduplecați, nemiloși;
32 Care, știind judecata lui Dumnezeu că toți cei ce fac astfel
de lucruri sunt demni de moarte, nu numai că le fac dar și au
plăcere în cei ce le practică.

2 De aceea, omule, ești de nescuzat, oricine ai fi care judeci;
fiindcă în ceea ce judeci pe altul, te condamni pe tine însuți;
fiindcă tu care judeci, practici aceleași lucruri. **2** Dar suntem siguri
că judecata lui Dumnezeu este conform adevărului împotriva
celor ce practică astfel de lucruri. **3** Și gândești aceasta, omule,
care judeci pe cei ce practică astfel de lucruri și pe care le faci și
tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? **4** Sau disprețuiești
bogățiile bunătății lui și a îngăduinței și a îndelungii răbdări,
neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință? **5**
Dar după împietrirea ta și inima nepocăită, îți strângi furie pentru
ziua furiei și a revelării dreptei judecăți a lui Dumnezeu; **6** Care
va întoarce fiecărui om conform faptelor lui; **7** Celor care prin
răbdare stăruitoare în facerea binelui caută glorie și onoare și
nemurire, viață eternă; **(aiōnios g166)** **8** Dar celor certăreți și care
nu ascultă de adevăr, ci ascultă de nedreptate, indignare și furie,
9 Necaz și chin peste fiecare suflet de om care lucrează răul,
întâi al iudeului și de asemenea al neamului. **10** Dar glorie,
onoare și pace fiecăruia care lucrează binele, întâi iudeului și
de asemenea neamului. **11** Deoarece la Dumnezeu nu este
părtinire. **12** Căci atâți câți au păcătuit fără lege, vor și pieri

fără lege; și atâți câți au păcătuit în lege, vor fi judecați prin
lege; **13** (Fiindcă nu ascultătorii legii sunt drepți înaintea lui
Dumnezeu, ci înfăptuitorii legii vor fi declarați drepți. **14** De
aceea când neamurile, care nu au legea, fac prin natură lucrurile
cuprinse în lege, aceștia, neavând legea, își sunt lor înșiși lege;
15 Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința
lor de asemenea aducând mărturie și gândurile lor, în același
timp acuzându-se sau scuzându-se unele pe altele), **16** În ziua
când Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Cristos,
conform evangheliei mele. **17** Iată, tu, te numești iudeu și te
bazezi pe lege și te fălești cu Dumnezeu, **18** Și îi știi voia și
deosebești lucruri nespus mai bune, fiind învățat din lege; **19** Și
ești sigur că tu însuți ești călăuză orbilor, lumină celor ce sunt în
întuneric, **20** Îndrumător al celor fără minte, învățător al pruncilor,
având forma cunoașterii și a adevărului în lege. **21** Tu dar, care
înveți pe altul, pe tine însuți nu te înveți? Tu care predici: Să nu
furi; furi? **22** Tu care spui: Să nu comiți adulter; comiți adulter?
Tu care detești idolii, comiți sacrilegiu? **23** Tu care te fălești
cu legea, îl dezonorezi pe Dumnezeu prin încălcarea legii? **24**
Fiindcă prin voi este blasfemiat numele lui Dumnezeu între
neamuri, așa cum este scris. **25** Fiindcă circumcizia, într-adevăr,
este de folos, dacă împlinești legea; dar dacă ești călcător de
lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie. **26** De aceea dacă
necircumcizia ține dreptatea legii, necircumcizia lui nu i se va
socoti pentru circumcizie? **27** Și necircumcizia care este prin
natură, dacă împlinește legea, nu te va judeca pe tine, care prin
litera legii și prin circumcizie calci legea? **28** Fiindcă iudeu nu
este cel în afară; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne; **29** Ci
iudeu este cel în lăuntru; și circumcizie este aceea a inimii, în

duhul, nu în literă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la
Dumnezeu.

3 Ce avantaj are atunci iudeul, sau care este folosul circumciziei?
2 Este mare oricum; mai întâi de toate, fiindcă într-adevăr, lor le-
au fost încredințate oracolele lui Dumnezeu. **3** Și ce dacă unii nu
au crezut? Necredința lor va face credința lui Dumnezeu fără
efect? **4** Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie adevărat și fiecare
om mincinos; așa cum este scris: Ca să poți fi declarat drept
în cuvintele tale și să învingi când ești judecat. **5** Dar dacă
nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce vom
spune? Este nedrept Dumnezeu care se răzbună? (Vorbesc ca
un om). **6** Nicidecum; fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu
lumea? **7** Căci dacă prin minciuna mea adevărul lui Dumnezeu a
abundat mai mult pentru gloria lui, de ce totuși sunt de asemenea
judecat eu ca păcătos? **8** Și nu, (așa cum suntem defăimați și
așa cum afirmă unii că spunem noi): Să facem cele rele, ca să
vină cele bune? A căror damnare este dreaptă. **9** Ce atunci?
Suntem mai buni decât ei? Nu, nicidecum; fiindcă noi am dovedit
înainte, deopotrivă pe iudei și pe greci, că toți sunt sub păcat, **10**
Așa cum este scris: Nu este niciunul drept, niciunul măcar. **11**
Nu este niciunul care înțelege, nu este niciunul care îl caută
pe Dumnezeu. **12** Toți s-au abătut, toți împreună au devenit
inutili; nu este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.
13 Gâtlejul lor este un mormânt deschis; cu limbile lor înșelau;
venin de aspidă este sub buzele lor; **14** A căror gură este plină
de blestem și amărăciune; **15** Picioarele lor sunt iuți să verse
sânge; **16** Distrugere și nenorocire sunt în căile lor; **17** Și nu au
cunoscut calea păcii; **18** Nu este teamă de Dumnezeu înaintea
ochilor lor. **19** Știm însă că oricâte spune legea, le spune celor

sub lege; ca fiecare gură să fie astupată și toată lumea să
devină vinovată înaintea lui Dumnezeu. **20** De aceea prin faptele
legii nicio făptură nu va fi declarată dreaptă înaintea lui; fiindcă
prin lege este cunoștința păcatului. **21** Dar acum dreptatea lui
Dumnezeu, fără lege, este arătată, fiind adeverită prin lege și
profeți; **22** Chiar dreptatea lui Dumnezeu, care este prin credința
lui Isus Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu
este diferență; **23** Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui
Dumnezeu; **24** Fiind declarați drepți în dar prin harul său, prin
răscumpărarea care este în Cristos Isus; **25** Pe care Dumnezeu
l-a pus în față să fie ispășire prin credința în sângele lui, să
declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a păcatelor din
trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu; **26** Să declare dreptatea
lui în acest timp; ca el să fie just și justificatorul celui ce crede
în Isus. **27** Unde este atunci fala? Este exclusă. Prin ce lege?
A faptelor? Nu, ci prin legea credinței. **28** De aceea socotim
că omul este declarat drept prin credință, fără faptele legii. **29**
Este el doar Dumnezeul iudeilor? Nu [este] și al neamurilor? Da,
[este] și al neamurilor; **30** Văzând că este un singur Dumnezeu
care va declara drept prin credință pe cel circumcis și prin
credință pe cel necircumcis. **31** Zădărnicim atunci legea prin
credință? Nicidecum; ci confirmăm legea.

4 Așadar, ce vom spune că a găsit Avraam, tatăl nostru, în
ce privește carnea? **2** Căci, dacă Avraam a fost declarat
drept din fapte, are cu ce să se fălească; dar nu înaintea lui
Dumnezeu. **3** Fiindcă ce spune scriptura? Avraam l-a crezut
pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate. **4** Dar
celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci
conform datoriei. **5** Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce

declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru
dreptate. **6** După cum și David vorbește despre binecuvântarea
omului, căruia Dumnezeu îi atribuie dreptatea fără fapte, **7**
Spunând: Binecuvântați sunt aceia ale căror nelegiuiri sunt
iertate și ale căror păcate sunt acoperite. **8** Binecuvântat este
omul căruia Domnul nu îi va imputa păcatul. **9** Atunci, vine
această binecuvântare numai peste cel circumcis, sau și peste
cel necircumcis? Fiindcă spunem că lui Avraam credința i s-a
socotit pentru dreptate. **10** Dar cum [i] s-a socotit? Când era
în circumcizie sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în
necircumcizie. **11** Și a primit semnul circumciziei, un sigiliu al
dreptății credinței pe care o avea fiind în necircumcizie; ca el să
fie tatăl tuturor celor ce cred, cu toate că nu sunt în circumcizie;
ca să li se atribuie și lor dreptatea; **12** Și să fie tatăl circumciziei
nu doar celor din circumcizie, ci și celor ce umblă în pașii acelei
credințe a tatălui nostru Avraam, pe care o avea fiind [încă]
necircumcis. **13** Fiindcă promisiunea că el va fi moștenitor al
lumii nu era dată lui Avraam sau seminței sale prin lege, ci
prin dreptatea credinței. **14** Căci dacă moștenitori sunt cei din
lege, credința este desființată și promisiunea este fără efect; **15**
Fiindcă legea lucrează furie; căci unde nu este lege, nu este nici
încălcare a legii. **16** Din această cauză este din credință, ca să
fie conform harului; pentru ca promisiunea să fie sigură întregii
semințe; nu numai celei ce este din lege, dar și celei ce este din
credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor, **17** (Așa
cum este scris: Te-am făcut tatăl multor națiuni), în fața celui
pe care l-a crezut, adică Dumnezeu, care dă viață morților și
cheamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi. **18** El care împotriva
speranței a crezut în speranță, ca el să devină tatăl multor

națiuni, conform cu ceea ce [i] se spusese: Așa va fi sămânța ta.
19 Și, nefiind slab în credință, nu a luat în considerare propriul
său trup deja mort, având aproape o sută de ani, nici starea
moartă a pântecelui Sarei; **20** Nu a șovăit la promisiunea lui
Dumnezeu, prin necredință; ci a fost tare în credință, dând glorie
lui Dumnezeu; **21** Și, fiind deplin convins că, ce a promis, a
fost în stare să și facă. **22** Și de aceea aceasta i s-a atribuit lui
pentru dreptate; **23** Dar nu numai pentru el a fost scris că i s-a
atribuit; **24** Ci și pentru noi, cărora ni se va atribui, dacă credem
în cel ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru; **25** Care a
fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat pentru
justificarea noastră.

5 De aceea, fiind declarați drepți prin credință, avem pace cu
Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos; **2** Prin care de
asemenea avem acces prin credință la acest har, în care stăm și
ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu. **3** Și nu numai, dar
ne lăudăm și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare, **4**
Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță; **5** Și speranța
nu face de rușine, pentru că dragostea lui Dumnezeu se varsă
în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat. **6** Fiindcă,
pe când eram noi încă fără putere, la timpul cuvenit Cristos a
murit pentru cei neevlavioși. **7** Căci cu greu ar muri vreunul
pentru un om drept; totuși pentru un om bun, poate ar cuteza
cineva să moară. **8** Dar Dumnezeu își arată dragostea față de
noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit
pentru noi. **9** Așadar cu atât mai mult, fiind acum declarați drepți
prin sângele lui, vom fi salvați de la furie prin el. **10** Căci, dacă,
dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului
său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața

lui. **11** Și nu numai [atât], dar ne și bucurăm în Dumnezeu prin
Domnul nostru Isus Cristos, prin care am primit acum împăcarea.
12 Din această cauză, așa cum printr-un singur om a intrat
păcatul în lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut
asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit; **13** (Fiindcă
până la lege păcatul era în lume; dar păcatul nu este imputat
când nu este lege. **14** Cu toate acestea moartea a domnit de la
Adam până la Moise, chiar [și] asupra celor ce nu păcătuiseră
după asemănarea încălcării lui Adam, care este prefigurarea
celui ce avea să vină. **15** Dar, și darul nu este precum greșeala!
Căci, dacă prin greșeala unuia mulți sunt morți, cu mult mai mult
harul lui Dumnezeu și darul prin har, [care] este printr-un singur
om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți. **16** Și darul nu este ca
printr-unul care a păcătuit. Fiindcă judecata a fost prin unul spre
condamnare, dar darul este din multe greșeli spre justificare. **17**
Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu
mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din darul
dreptății vor domni în viață prin unul, Isus Cristos). **18** Așadar,
precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii
pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, darul a venit
peste toți oamenii pentru justificarea vieții. **19** Fiindcă după cum
prin neascultarea unui om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa,
prin ascultarea unuia, mulți vor fi făcuți drepți. **20** Mai mult, legea
a intrat ca greșeala să abunde. Dar unde păcatul a abundat,
harul a abundat [și] mai mult; **21** Pentru ca, așa cum păcatul a
domnit pentru moarte, tot așa harul să domnească prin dreptate
pentru viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru. **(aiōnios g166)**
6 Atunci, ce vom spune? Să continuăm în păcat ca să abunde
harul? **2** Nicidecum. Noi, care am murit față de păcat, cum să

mai trăim în el? **3** Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus
Cristos, am fost botezați în moartea lui? **4** De aceea suntem
îngropați cu el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos
a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar
trebui să umblăm în înnoirea vieții. **5** Căci dacă am fost sădiți
împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea
învierii sale. **6** Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este
crucificat cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimicit, ca
de acum înainte noi să nu [mai] servim păcatului. **7** Fiindcă
cel mort este eliberat de păcat. **8** Acum dacă suntem morți
împreună cu Cristos, credem că vom și trăi cu el, **9** Știind că
Cristos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai
are domnie asupra lui. **10** Fiindcă în aceea că a murit, a murit
pentru păcat o singură dată; dar în aceea că trăiește, trăiește
pentru Dumnezeu. **11** Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți
într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus
Cristos Domnul nostru. **12** De aceea păcatul să nu domnească
în trupul vostru muritor, ca să ascultați de el în poftele lui. **13** Nici
nu predați membrele voastre ca unelte ale nedreptății, pentru
păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca vii dintre
morți, și membrele voastre lui Dumnezeu ca unelte ale dreptății.
14 Fiindcă păcatul nu va avea domnie asupra voastră; fiindcă
nu sunteți sub lege, ci sub har. **15** Ce atunci? Să păcătuim
pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum. **16** Nu știți
că aceluia cui vă predați robi pentru a-i da ascultare, aceluia
îi sunteți robi, căruia îi dați ascultare; fie ai păcatului pentru
moarte, fie ai ascultării pentru dreptate? **17** Dar mulțumiri fie lui
Dumnezeu, pentru că ați fost robii păcatului, dar ați ascultat din
inimă de acel model de doctrină, care v-a fost dat. **18** Și fiind

făcuți liberi față de păcat, ați devenit robii dreptății. **19** Vorbesc
omenește din cauza neputinței cărnii voastre; fiindcă așa cum ați
predat membrele voastre roabe necurăției și nelegiuirii, pentru
nelegiuire, tot așa, acum predați membrele voastre roabe ale
dreptății pentru sfințenie. **20** Fiindcă atunci când erați robii
păcatului, erați liberi față de dreptate. **21** Ce rod aveați atunci
în acele lucruri de care acum vă este rușine? Fiindcă sfârșitul
acelor lucruri este moartea. **22** Dar acum, fiind făcuți liberi față
de păcat și devenind robii lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre
sfințenie iar sfârșitul, viață veșnică. **(aiōnios g166)** **23** Fiindcă plata
păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă
prin Isus Cristos Domnul nostru. **(aiōnios g166)**

7 Nu știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor ce cunosc legea) că
legea are domnie asupra omului cât timp trăiește? **2** Fiindcă
femeia care are soț este legată de soț prin lege cât timp trăiește
el; dar dacă soțul moare, este dezlegată de legea soțului. **3**
Așadar, dacă în timp ce soțul trăiește, ea se căsătorește cu alt
bărbat, va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este liberă
de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este căsătorită cu alt
bărbat. **4** De aceea, frații mei, și voi ați devenit morți față de lege
prin trupul lui Cristos; ca voi să fiți căsătoriți cu altul, tocmai cu
cel înviat dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu. **5**
Fiindcă pe când eram în carne, pasiunile păcatelor, care erau
prin lege, lucrau în membrele noastre, să aducă rod pentru
moarte. **6** Dar acum, suntem dezlegați de lege, fiind moartă
[legea] în care eram ținuți; ca să servim în înnoirea duhului și nu
în vechimea literei. **7** Ce vom spune atunci? Este legea păcat?
Nicidecum. Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin
lege; fiindcă nu aș fi cunoscut pofta, dacă legea nu ar fi spus: Să

nu poftești. **8** Dar păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, a lucrat
în mine tot felul de pofte; fiindcă fără lege păcatul era mort. **9**
Iar eu odinioară eram viu fără lege; dar când a venit porunca,
păcatul a trăit din nou iar eu am murit. **10** Și porunca, cea pentru
viață, eu am aflat-o ca fiind pentru moarte. **11** Fiindcă păcatul,
prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea m-a ucis.
12 De aceea legea este sfântă, și porunca sfântă și dreaptă
și bună. **13** Atunci ce este bun s-a făcut moarte pentru mine?
Nicidecum. Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în
mine prin ce este bun; ca păcatul prin poruncă să devină peste
măsură de păcătos. **14** Deoarece știm că legea este spirituală;
dar eu sunt carnal, vândut sub păcat. **15** Fiindcă ce lucrez nu
încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar ce urăsc
aceea fac. **16** Atunci, dacă fac ce nu voiesc, încuviințez legea că
este bună. **17** Așadar acum nu mai sunt eu cel ce lucrează
aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. **18** Deoarece știu că
în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a
voi îmi este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu
găsesc. **19** Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu îl fac; ci răul,
pe care nu îl voiesc, acela îl practic. **20** Acum dacă fac ce nu
voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care
locuiește în mine. **21** Găsesc atunci o lege că, în timp ce voiesc
să fac binele, răul îmi este la îndemână. **22** Fiindcă după omul
dinăuntru mă desfăt în legea lui Dumnezeu; **23** Dar văd o altă
lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii minții mele
și înrobindu-mă legii păcatului care este în membrele mele.
24 O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul
acestei morți? **25** Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos

Domnul nostru. Așadar, cu mintea, eu însumi servesc legii lui
Dumnezeu; dar cu carnea, legii păcatului.

8 Așadar, acum nu este condamnare pentru cei în Cristos
Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului. **2**
Fiindcă legea Duhului vieții în Cristos Isus m-a eliberat de legea
păcatului și a morții. **3** Fiindcă ce nu putea face legea, întrucât
era slabă prin carne, Dumnezeu, trimițând pe propriul său Fiu
în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat
păcatul în carne; **4** Pentru ca dreptatea legii să fie împlinită
în noi, care umblăm nu conform cărnii, ci conform Duhului. **5**
Fiindcă toți cei ce sunt conform cărnii gândesc lucrurile cărnii;
dar cei conform Duhului gândesc lucrurile Duhului. **6** Fiindcă a
gândi carnal este moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace. **7**
Pentru că mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu;
fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.
8 Și cei ce sunt în carne nu pot plăcea lui Dumnezeu. **9** Dar
voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui
Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui
Cristos, acesta nu este al lui. **10** Și dacă Cristos este în voi,
trupul este mort din cauza păcatului; dar Duhul este viață din
cauza dreptății. **11** Dar dacă Duhul celui ce l-a înviat pe Isus
dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos dintre
morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul său
care locuiește în voi. **12** Așadar fraților suntem datori, nu cărnii,
pentru a trăi conform cărnii. **13** Căci dacă trăiți conform cărnii,
veți muri; dar dacă prin Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi. **14**
Fiindcă toți câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia
sunt fiii lui Dumnezeu. **15** Fiindcă nu ați primit duhul robiei din
nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm:

Abba, Tată! **16** Duhul însuși aduce mărturie cu duhul nostru că
suntem copiii lui Dumnezeu; **17** Și dacă suntem copii, atunci
și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori
cu Cristos; dacă într-adevăr suferim împreună cu el, ca să și
fim glorificați împreună. **18** Întrucât socotesc că suferințele din
acest timp nu sunt demne de a fi comparate cu gloria care va
fi revelată în noi. **19** Fiindcă arzătoarea anticipare a creaturii
așteaptă revelarea fiilor lui Dumnezeu. **20** Căci creatura a fost
supusă deșertăciunii nu de bunăvoie, ci din cauza celui ce a
supus-o în speranță, **21** Deoarece creatura însăși de asemenea
va fi eliberată din robia putrezirii în glorioasa libertate a copiilor
lui Dumnezeu. **22** Deoarece știm că toată creația împreună
geme și împreună suferă durerile nașterii până acum. **23** Și
nu numai ele, dar și noi înșine, care avem primele roade ale
Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând adopția fiilor,
adică răscumpărarea trupului nostru. **24** Fiindcă suntem salvați
prin speranță; dar speranța văzută nu este speranță; căci de ce
ar mai spera [cineva] pentru ceea ce [se poate] vedea? **25** Dar
dacă sperăm pentru ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.
26 Tot astfel Duhul de asemenea ajută neputințelor noastre;
fiindcă nu știm pentru ce să ne rugăm cum ar trebui; dar Duhul
însuși mijlocește pentru noi cu gemete de nespus. **27** Și cel
care cercetează inimile știe care este mintea Duhului, pentru că
mijlocește pentru sfinți conform voii lui Dumnezeu. **28** Și știm
că toate lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe
Dumnezeu, celor chemați conform scopului său. **29** Pentru că
pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a și predestinat să fie
făcuți conform chipului Fiului său, ca el să fie întâiul născut între
mulți frați. **30** Mai mult, pe cei care i-a predestinat, pe aceia i-a și

chemat; și [pe cei] pe care i-a chemat, i-a și declarat drepți; și
[pe cei] pe care i-a declarat drepți, i-a și glorificat. **31** Ce vom
spune atunci față de acestea? Dacă Dumnezeu este pentru
noi, cine poate fi împotriva noastră? **32** El care nu a cruțat pe
propriul său Fiu, ci l-a predat pentru noi toți, cum nu ne va
dărui de asemenea toate lucrurile cu el? **33** Cine va aduce o
acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel
care declară drept. **34** Cine este cel ce condamnă? Cristos este
cel ce a murit; da, mai mult, a și fost înviat, cel ce și este la
dreapta lui Dumnezeu, care de asemenea mijlocește pentru
noi. **35** Cine ne va separa de dragostea lui Cristos? Necaz, sau
strâmtorare, sau persecuție, sau foamete, sau goliciune, sau
pericol, sau sabie? **36** Așa cum este scris: Datorită ție suntem
uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.
37 Nu, în toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin cel
ce ne-a iubit. **38** Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viață,
nici îngeri, nici principate, nici puteri, nici cele prezente, nici cele
viitoare, **39** Nici înălțime, nici adâncime, nicio altă creatură, nu
va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care
este în Cristos Isus Domnul nostru.

9 Spun adevărul în Cristos, nu mint, conștiința mea de asemenea
aducându-mi mărturie în Duhul Sfânt, **2** Că am mare întristare și
mâhnire neîncetată în inima mea. **3** Fiindcă aș fi dorit să fiu eu
însumi blestemat de la Cristos pentru frații mei, rudele mele
conform cărnii, **4** Care sunt israeliți, cărora [le aparține] adopția
și gloria și legămintele și darea legii și serviciul lui Dumnezeu și
promisiunile; **5** Ai cărora sunt părinții și din care conform cărnii
este Cristos, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat
pentru totdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **6** Dar nu ca și cum cuvântul

lui Dumnezeu a fost fără efect. Fiindcă nu toți cei din Israel,
sunt Israel; **7** Nici nu sunt toți copii pentru că sunt sămânța lui
Avraam; ci: În Isaac ți se va numi sămânța. **8** Căci așa este:
Cei ce sunt copiii cărnii, aceștia nu sunt copiii lui Dumnezeu; ci
copiii promisiunii sunt socotiți ca sămânță. **9** Fiindcă acesta este
cuvântul promisiunii: La timpul acesta voi veni și Sara va avea
un fiu. **10** Și nu numai; dar și când Rebeca a rămas însărcinată
printr-unul singur, prin tatăl nostru Isaac, **11** (Copiii, în adevăr,
nefiind încă născuți, nici practicând ceva bine sau rău, ca scopul
lui Dumnezeu, conform alegerii, să rămână nu din fapte, ci din
cel care cheamă), **12** I-a fost spus că: Cel mai mare va servi
celui mai mic. **13** Așa cum este scris: Am iubit pe Iacob, dar
am urât pe Esau. **14** Atunci ce vom spune? Este nedreptate la
Dumnezeu? Nicidecum. **15** Fiindcă el îi spune lui Moise: Voi
avea milă de cine voi avea milă; și voi avea compasiune de cine
voi avea compasiune. **16** Așadar, nu este de la cine voiește,
nici de la cine aleargă, ci de la Dumnezeu care arată milă. **17**
Fiindcă scriptura spune lui Faraon: Chiar pentru acest scop te-
am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și pentru ca numele
meu să fie vestit peste tot pământul. **18** Așadar el are milă de
cine voiește și pe cine voiește împietrește. **19** Atunci îmi vei
spune: De ce mai găsește vină? Fiindcă cine s-a împotrivit voii
lui? **20** Dar mai degrabă: Cine ești tu, omule, care contrazici
pe Dumnezeu? Va spune lucrul format celui care l-a format:
De ce m-ai făcut astfel? **21** Nu are olarul putere peste lut, din
același amestec să facă un vas pentru onoare și altul pentru
dezonoare? **22** Și ce dacă Dumnezeu, voind să arate furie și
să își facă cunoscută puterea, a îndurat cu multă îndelungă
răbdare vasele furiei pregătite pentru distrugere; **23** Și ca să

facă cunoscute bogățiile gloriei sale peste vasele milei, pe care
le-a pregătit dinainte pentru glorie, **24** Adică pe noi, pe care ne-a
chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri? **25** Așa cum
spune și în Osea: Îl voi chema poporul meu pe cel ce nu era
poporul meu; și preaiubită pe cea care nu era preaiubită. **26** Și
se va întâmpla [că] în locul unde li se spunea: Voi nu sunteți
poporul meu; acolo vor fi chemați fiii Dumnezeului cel viu. **27**
Isaia, de asemenea, strigă despre Israel: Dacă numărul copiilor
lui Israel ar fi ca nisipul mării, o rămășiță va fi salvată. **28** Fiindcă
va termina lucrarea și o va scurta în dreptate, pentru că Domnul
va face o lucrare scurtă pe pământ. **29** Și așa cum a spus Isaia
înainte: Dacă Domnul Sabaot nu ne-ar fi lăsat o sămânță, am fi
fost ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora. **30** Ce vom
spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau dreptatea, au
ajuns la dreptate, adică dreptatea care este din credință; **31** Dar
Israel, care urmărea legea dreptății, nu a ajuns la legea dreptății.
32 De ce? Pentru că nu au căutat-o prin credință, ci ca prin
faptele legii. Fiindcă s-au împiedicat de acea piatră de cădere;
33 Așa cum este scris: Iată, eu pun în Sion o piatră de cădere și
o stâncă de poticnire; și oricine crede în el, nu va fi rușinat.

10 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu
pentru Israel este ca ei să fie salvați. **2** Fiindcă le aduc mărturie
că au zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cunoașterii. **3** Căci
fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să
își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui
Dumnezeu. **4** Căci Cristos este sfârșitul legii pentru dreptate
pentru toți cei ce cred. **5** Fiindcă Moise descrie dreptatea care
este din lege că: Omul care face acele lucruri va trăi prin ele. **6**
Dar dreptatea care este din credință vorbește astfel: Nu spune în

inima ta: Cine va urca în cer? (Adică, să îl coboare pe Cristos),
7 Sau: Cine va coborî în adânc? (Adică, să îl scoată pe Cristos
din nou dintre morți). **(Abyssos g12)** **8** Dar ce spune? Cuvântul
este aproape de tine, chiar în gura ta și în inima ta; acesta
este cuvântul credinței pe care îl predicăm; **9** Că, dacă vei
mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că
Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat. **10** Căci cu inima
omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută
pentru salvare. **11** Fiindcă scriptura spune: Oricine crede în el nu
va fi rușinat. **12** Căci nu este diferență între iudeu și grec; fiindcă
același Domn al tuturor este bogat pentru toți care îl cheamă. **13**
Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat. **14** Dar
cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în
cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator? **15**
Și cum vor predica dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: Cât
de frumoase sunt picioarele celor ce predică evanghelia păcii și
aduc vești îmbucurătoare despre cele bune. **16** Dar nu toți au
ascultat de evanghelie. Fiindcă Isaia spune: Doamne, cine a
crezut vestea noastră? **17** Astfel credința vine prin auzire, iar
auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu. **18** Dar eu spun: Nu au
auzit ei? Da, într-adevăr, sunetul lor a mers pe tot pământul și
cuvintele lor până la marginile lumii. **19** Dar eu spun: Nu a știut
Israel? Întâi, Moise spune: Eu vă voi provoca la gelozie prin cei
ce nu sunt popor, vă voi mânia printr-o națiune stricată. **20** Iar
Isaia este foarte cutezător și spune: Am fost găsit de cei ce nu
m-au căutat; am fost făcut cunoscut celor ce nu întrebau de
mine. **21** Dar lui Israel îi spune: Toată ziua mi-am întins mâinile
spre un popor neascultător și împotrivitor cu vorba.

11 Spun atunci: A lepădat Dumnezeu pe poporul său?
Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din sămânța lui Avraam,
din tribul lui Beniamin. **2** Dumnezeu nu a lepădat pe poporul
său, pe care l-a cunoscut dinainte. Nu știți ce spune scriptura
despre Ilie? Cum mijlocește la Dumnezeu împotriva lui Israel,
spunând: **3** Doamne, i-au ucis pe profeții tăi și au surpat altarele
tale; și am fost lăsat eu singur și îmi caută viața. **4** Dar ce îi zice
răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am păstrat șapte mii de bărbați
care nu au plecat genunchiul înaintea chipului lui Baal. **5** Așadar,
tot astfel și în timpul de acum este o rămășiță conform alegerii
harului. **6** Și dacă este din har, atunci nu mai este din fapte;
altfel, harul nu mai este har. Dar dacă este din fapte, atunci
nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă. **7** Atunci ce?
Israel nu a obținut ceea ce caută; dar alegerea a obținut-o, iar
ceilalți au fost orbiți, **8** (După cum este scris: Dumnezeu le-a
dat duhul de adormire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu
audă), până în ziua aceasta. **9** Și David spune: Masa să le fie o
cursă și ca o capcană și ca o piatră de poticnire și o răsplătire
pentru ei; **10** Să li se întunece ochii și să nu vadă; și îndoaie-le
spatele întotdeauna. **11** Spun atunci: S-au poticnit ca să cadă?
Nicidecum. Ci prin căderea lor salvarea a venit la neamuri, ca să
îi provoace la gelozie; **12** Dacă însă căderea lor este bogăția
lumii, și înjosirea lor este bogăția neamurilor, cu cât mai mult
plinătatea lor? **13** Fiindcă vorbindu-vă vouă, neamurilor, întrucât
eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc serviciul; **14** Dacă
[aș putea] cumva să îi provoc la gelozie pe cei ce sunt carnea
mea și să salvez pe unii dintre ei. **15** Căci dacă lepădarea lor
înseamnă împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât viață dintre
morți? **16** Iar dacă primul rod este sfânt, și aluatul este; și dacă

rădăcina este sfântă, și ramurile [sunt]. **17** Iar dacă unele ramuri
sunt rupte, și tu, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit printre
ele, și împreună cu ele te împărtășești din rădăcina și grăsimea
măslinului, **18** Nu te făli față de ramuri. Dar dacă te fălești, nu tu
ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. **19** Vei spune atunci:
Ramurile au fost rupte ca eu să fiu altoit. **20** Bine, din cauza
necredinței au fost rupte, iar tu stai în picioare prin credință. Nu
te îngâmfa, ci teme-te; **21** Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat
ramurile naturale, fii atent ca nu cumva să nu te cruțe nici pe
tine. **22** Iată, atunci bunătatea și severitatea lui Dumnezeu;
severitate față de cei ce au căzut, dar bunătate față de tine,
dacă continui în bunătatea [lui]; altfel și tu vei fi tăiat. **23** Și ei, de
asemenea, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți; fiindcă
Dumnezeu este în stare să îi altoiască din nou. **24** Căci dacă tu
ai fost tăiat din măslinul prin natură sălbatic, și împotriva naturii
ai fost altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care sunt
ramuri naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin? **25** Fiindcă nu
vă voiesc neștiutori, fraților, despre acest mister, ca nu cumva să
fiți înțelepți în îngâmfările voastre, pentru că orbire s-a făcut în
parte lui Israel, până va intra plinătatea neamurilor. **26** Și astfel
tot Israelul va fi salvat; așa cum este scris: Eliberatorul va veni
din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacob; **27** Fiindcă acesta
este legământul meu pentru ei, când voi înlătura păcatele lor. **28**
Referitor la evanghelie, sunt dușmani din cauza voastră, dar
referitor la alegere, sunt preaiubiți din cauza părinților. **29** Fiindcă
darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile. **30** Fiindcă
așa cum și voi odinioară nu ați crezut în Dumnezeu, totuși ați
primit milă acum prin necredința lor; **31** Tot așa și aceștia nu au
crezut acum, pentru ca prin mila voastră să obțină și ei milă. **32**

Fiindcă Dumnezeu i-a închis împreună pe toți în necredință, ca
să arate milă tuturor. **(eleēsē g1653)** **33** O, adânc al bogățiilor,
deopotrivă ale înțelepciunii și cunoașterii lui Dumnezeu! Cât de
nepătrunse sunt judecățile lui și peste putință de găsit căile lui!
34 Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost
sfătuitorul lui? **35** Sau cine i-a dat întâi, și să îi fie răsplătit? **36**
Pentru că din el și prin el și pentru el sunt toate. A lui fie gloria
pentru totdeauna. Amin. **(aiōn g165)**

12 De aceea vă implor, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu,
să prezentați trupurile voastre un sacrificiu viu, sfânt, plăcut
lui Dumnezeu, aceasta este servirea voastră logică. **2** Și nu
vă conformați acestei lumi; ci fiți transformați prin înnoirea
minții voastre, pentru a deosebi care este voia lui Dumnezeu,
cea bună și plăcută și desăvârșită. **(aiōn g165)** **3** Fiindcă prin
harul care îmi este dat, spun fiecăruia care este printre voi,
să nu gândească mai măreț decât ar trebui să gândească;
ci să gândească cumpătat, așa cum Dumnezeu a împărțit
fiecăruia măsura credinței. **4** Fiindcă așa cum într-un [singur]
trup avem [mai] multe membre, dar nu toate membrele au
același serviciu, **5** Tot așa și noi, fiind mulți, suntem un trup în
Cristos și fiecare suntem membre unii altora. **6** Având așadar
daruri care diferă conform harului care ne este dat; fie profeție,
să profețim conform cu măsura credinței; **7** Sau serviciu, în
servire; sau cel ce învață pe alții, în învățătură; **8** Sau cel ce
îndeamnă, în îndemnare; cel ce dă, în simplitate; cel ce conduce,
cu sârguință; cel ce arată milă, cu bucurie; **9** Dragostea să
fie neprefăcută. Detestați ceea ce este rău; lipiți-vă de bine.
10 Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățească, în onoare dând
întâietate altuia. **11** Nu leneși în muncă; fervenți în duh; servind

Domnului; 12 Bucurându-vă în speranță; răbdând în necaz;
continuând stăruitor în rugăciune; 13 Luând parte la nevoile
sfinților; urmărind ospitalitatea. 14 Binecuvântați pe cei ce vă
persecută; binecuvântați și nu blestemați. 15 Bucurați-vă cu
cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng. 16 Fiți cu aceeași
minte unii pentru alții. Nu gândiți lucruri înalte, ci coborâți la cei
înjosiți. Nu fiți înțelepți în îngâmfările voastre. 17 Nu răsplătiți
nimănui rău pentru rău. Îngrijiți-vă de lucruri oneste înaintea
tuturor oamenilor. 18 Dacă este posibil, cât ține de voi, trăiți
în pace cu toți oamenii. 19 Preaiubiților, nu vă răzbunați, ci
dați loc furiei, fiindcă este scris: Răzbunarea este a mea; eu
voi răsplăti, spune Domnul. 20 De aceea dacă flămânzește
dușmanul tău, dă-i să mănânce; dacă însetează, dă-i să bea;
căci făcând astfel, vei îngrămădi cărbuni de foc pe capul lui. 21
Nu fi învins de rău, ci învinge răul prin bine.

13 Fiecare suflet să se supună puterilor mai înalte. Fiindcă
nu este putere decât de la Dumnezeu; și puterile care sunt,
sunt rânduite de Dumnezeu. 2 De aceea oricine se împotrivește
puterii, se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce se
împotrivesc își vor primi damnarea. 3 Deoarece conducătorii nu
sunt de temut pentru fapte bune, ci pentru cele rele. Dorești
așadar să nu te temi de putere? Fă binele și vei avea laudă de la
aceasta; 4 Fiindcă îți este servitorul lui Dumnezeu pentru bine.
Dar dacă faci răul, teme-te; fiindcă nu poartă sabia în zadar;
fiindcă este servitorul lui Dumnezeu, un răzbunător pentru furie
asupra celui ce practică răul. 5 De aceea trebuie să fiți supuși
nu doar din cauza furiei, ci și din cauza conștiinței. 6 Fiindcă
din această cauză și plătiți taxe; fiindcă ei sunt servitorii lui
Dumnezeu, ocupându-se neîncetat tocmai cu acest lucru. 7 De

aceea dați tuturor cele datorate; cui taxă, taxă; cui vamă, vamă;
cui frică, frică; cui onoare, onoare. **8** Să nu datorați nimănui nimic
[altceva] decât să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cel ce iubește pe
altul a împlinit legea. **9** Fiindcă: Să nu comiți adulter, să nu ucizi,
să nu furi, să nu aduci mărturie falsă, să nu poftești; și orice
altă poruncă este cuprinsă pe scurt în acest cuvânt și anume:
Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. **10** Dragostea nu
lucrează răul aproapelui; de aceea dragostea este împlinirea
legii. **11** Și aceasta, știind timpul, că acum este ora să ne trezim
din somn; căci acum salvarea noastră este mai aproape decât
atunci când am crezut. **12** Noaptea este mult trecută, iar ziua
este aproape; de aceea să lepădăm faptele întunericului și să ne
îmbrăcăm cu armura luminii. **13** Să umblăm onest, ca în timpul
zilei; nu în destrăbălare și bețiii, nu în curvie și desfrânare, nu în
ceartă și invidie. **14** Ci îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos și nu
purtați grijă lucrurilor cărnii, pentru a-i împlini poftele.

14 Primiți-l pe cel slab în credință, dar nu pentru dispute
îndoielnice. **2** Fiindcă unul crede că poate mânca de toate; altul,
care este slab, mănâncă verdețuri. **3** Cel ce mănâncă să nu
disprețuiască pe cel ce nu mănâncă; și cel ce nu mănâncă să
nu judece pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit. **4**
Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru propriul său
stăpân stă în picioare sau cade. Da, el va fi sprijinit; fiindcă
Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare. **5** Unul
prețuiește o zi mai presus decât pe alta; dar altul prețuiește
toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui. **6**
Cel ce respectă ziua, o respectă pentru Domnul; și cel ce nu
respectă ziua, pentru Domnul nu o respectă. Cel ce mănâncă,
mănâncă pentru Domnul; fiindcă aduce mulțumiri lui Dumnezeu;

și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și aduce
mulțumiri lui Dumnezeu. **7** Fiindcă niciunul dintre noi nu trăiește
pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși. **8** Căci
dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul
murim; așadar dacă trăim sau dacă murim, suntem ai Domnului.
9 Căci pentru aceasta Cristos deopotrivă a murit și a înviat, și a
trăit din nou ca să fie Domn deopotrivă al morților și al viilor. **10**
Dar de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce faci tu de nimic pe
fratele tău? Fiindcă toți vom sta în picioare înaintea scaunului de
judecată al lui Cristos. **11** Fiindcă este scris: Așa cum eu trăiesc,
spune Domnul, mie mi se va pleca fiecare genunchi și fiecare
limbă va mărturisi lui Dumnezeu. **12** Așadar, fiecare dintre noi va
da socoteală despre el însuși lui Dumnezeu. **13** De aceea să
nu ne mai judecăm unii pe alții; ci mai bine, judecați aceasta:
nimeni să nu pună piatră de cădere sau ocazie de poticnire în
calea fratelui. **14** Știu și sunt convins prin Domnul Isus, că nimic
nu este necurat în sine; dar pentru cel ce consideră vreun lucru
a fi necurat, pentru acela este necurat. **15** Dar dacă fratele tău
se mâhnește din cauza mâncării tale, tu nu mai umbli conform
dragostei creștine. Nu nimici cu mâncarea ta pe acela pentru
care a murit Cristos. **16** Așadar binele vostru să nu fie vorbit de
rău; **17** Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și
băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt. **18** Fiindcă
cel ce servește lui Cristos în acestea, este plăcut lui Dumnezeu
și aprobat de oameni. **19** Așadar, să urmărim cele ale păcii și
cele ale edificării unuia de către altul. **20** Nu distruge lucrarea lui
Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile sunt
pure; dar este rău pentru acel om care mănâncă spre poticnire.
21 Bine este să nu mănânci carne, nici să nu bei vin, nici să nu

faci ceva prin care fratele tău se împiedică, sau este poticnit, sau
este făcut slab. **22** Ai credință? Să o ai pentru tine însuți înaintea
lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe sine însuși
în acel lucru pe care îl permite. **23** Iar cel ce se îndoiește, dacă
mănâncă, este damnat, pentru că nu mănâncă din credință;
fiindcă orice nu este din credință este păcat.

15 Iar noi, cei puternici, suntem datori să purtăm neputințele
celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine. **2** Fiecare dintre
noi să placă aproapelui pentru bine, spre edificare. **3** Fiindcă
până și Cristos nu și-a plăcut lui însuși, ci așa cum este scris:
Ocările celor ce te-au ocărât au căzut peste mine. **4** Fiindcă
toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura
noastră, ca prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem
speranță. **5** Iar Dumnezeul răbdării și al mângâierii să vă dea
aceeași gândire unii față de alții, conform lui Cristos Isus; **6**
Ca voi, cu o minte și cu o gură să glorificați pe Dumnezeu,
adică pe Tatăl Domnului nostru Isus Cristos. **7** De aceea primiți-
vă unii pe alții, așa cum ne-a primit și Cristos pe noi, pentru
gloria lui Dumnezeu. **8** Și spun că Isus Cristos a fost un servitor
al circumciziei pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru a întări
promisiunile făcute părinților; **9** Și ca neamurile să glorifice pe
Dumnezeu pentru mila lui; așa cum este scris: Din această
cauză îți voi aduce mărturie printre neamuri și voi cânta numelui
tău. **10** Și din nou spune: Bucurați-vă voi neamuri cu poporul lui.
11 Și din nou: Lăudați pe Domnul voi toate neamurile; și aclamați-
l toate popoarele. **12** Și din nou, Isaia spune: Va fi o rădăcină a
lui Isai și cel ce se va scula să domnească peste neamuri: în el
se vor încrede neamurile. **13** Și Dumnezeul speranței să vă
umple de toată bucuria și pacea în a crede, pentru ca voi să

abundați în speranță prin puterea Duhului Sfânt. **14** Și eu însumi,
de asemenea, sunt convins despre voi, frații mei, că și voi sunteți
plini de bunătate, umpluți cu toată cunoașterea, în stare să vă și
avertizați unii pe alții. **15** Totuși, fraților, v-am scris mai cutezător,
în parte ca să vă aduc aminte, din cauza harului care mi-a fost
dat de Dumnezeu, **16** Ca eu să fiu servitorul lui Isus Cristos
pentru neamuri, servind evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca
oferirea ca ofrandă a neamurilor să fie bine primită, fiind sfințită
prin Duhul Sfânt. **17** Eu am așadar cu ce să mă fălesc în Isus
Cristos, în cele ce se referă la Dumnezeu. **18** Fiindcă nu voi
cuteza să vorbesc despre niciunul dintre acele lucruri pe care
Cristos nu le-a lucrat prin mine, spre ascultarea neamurilor,
prin cuvânt și faptă, **19** Prin puterea semnelor și minunilor,
prin puterea Duhului lui Dumnezeu; încât, de la Ierusalim și
în jur, până în Iliria, eu am predicat pe deplin evanghelia lui
Cristos. **20** Da, așa m-am străduit să predic evanghelia, nu
[acolo] unde Cristos fusese numit, ca nu cumva să zidesc peste
temelia altui om; **21** Ci așa cum este scris: Aceia cărora nu
li s-a spus despre el, îl vor vedea; și cei ce nu au auzit vor
înțelege. **22** Din cauza aceasta am și fost împiedicat mult să
vin la voi. **23** Dar acum, nemaiavând loc în aceste ținuturi,
și având în acești mulți ani o mare dorință să vin la voi, **24**
Dacă vreodată voi merge în Spania, voi veni la voi, fiindcă sper
să vă văd în călătoria mea și să fiu condus de voi într-acolo,
dacă mai întâi voi fi puțin îndestulat cu prezența voastră. **25**
Dar acum, mă duc la Ierusalim să servesc sfinților. **26** Fiindcă
toți cei din Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o anume
strângere de ajutoare pentru sfinții săraci, care sunt în Ierusalim;
27 Într-adevăr, au binevoit și le sunt datori. Căci dacă neamurile

au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, este și datoria
neamurilor să le servească în cele carnale. **28** Așadar, după
ce voi împlini aceasta și le voi sigila acest rod, voi trece pe
la voi spre Spania. **29** Și sunt sigur, când voi veni la voi, că
voi veni în plinătatea binecuvântării evangheliei lui Cristos. **30**
Dar vă implor, fraților, datorită Domnului nostru Isus Cristos și
datorită dragostei Duhului, să vă străduiți împreună cu mine în
rugăciuni către Dumnezeu pentru mine; **31** Ca să fiu scăpat de
cei din Iudeea care nu cred, și pentru ca serviciul pe care îl am
pentru Ierusalim să fie bine primit de sfinți; **32** Ca să vin la voi cu
bucurie prin voia lui Dumnezeu și să fiu înviorat cu voi. **33** Și
Dumnezeul păcii fie cu voi toți. Amin.

16 Și vă recomand pe Fivi, sora noastră, care este servitoare a
bisericii care este în Chenchreea; **2** Ca să o primiți în Domnul,
așa cum se cuvine sfinților, și să o ajutați în orice lucru ar avea
nevoie de voi; fiindcă [și] ea a fost sprijinitoarea multora și de
asemenea a mea. **3** Salutați pe Priscila și pe Aquila, ajutoarele
mele în Cristos Isus, **4** Care și-au riscat gâtul pentru viața mea;
cărora le aduc mulțumire nu numai eu, dar și toate bisericile
neamurilor. **5** Tot așa, salutați biserica ce este în casa lor.
Salutați pe Epenet, preaiubitul meu, care este primul rod al
Ahaiei pentru Cristos. **6** Salutați pe Maria, care a muncit mult
pentru noi. **7** Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și
părtașii mei de închisoare, care sunt cu vază printre apostoli,
care de asemenea au fost în Cristos înaintea mea. **8** Salutați pe
Amplias, preaiubitul meu în Domnul. **9** Salutați pe Urban, ajutorul
nostru în Cristos, și pe Stache, preaiubitul meu. **10** Salutați pe
Apele, aprobat în Cristos. Salutați pe cei din casa lui Aristobul.
11 Salutați pe Ierodion, ruda mea. Salutați pe cei din casa lui

Narcis care sunt în Domnul. **12** Salutați pe Trifena și Trifosa,
care muncesc în Domnul. Salutați pe Persida, preaiubita, care a
muncit mult în Domnul. **13** Salutați pe Ruf, cel ales în Domnul,
și pe mama lui, și a mea. **14** Salutați pe Asincrit, pe Flegon,
pe Hermas, pe Patroba, pe Hermes și pe frații care sunt cu
ei. **15** Salutați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui,
pe Olimp și pe toți sfinții care sunt cu ei. **16** Salutați-vă unii pe
alții cu o sărutare sfântă. Bisericile lui Cristos vă salută. **17** Dar
fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac dezbinări și poticniri
contrare doctrinei pe care voi ați învățat-o, și ocoliți-i. **18** Fiindcă
toți cei ce sunt astfel nu servesc Domnului nostru Isus Cristos,
ci pântecelui lor; și prin cuvinte bine alese și vorbiri plăcute,
înșală inimile celor creduli. **19** Fiindcă ascultarea voastră este
cunoscută printre toți. De aceea mă bucur de voi; dar totuși
doresc să fiți înțelepți referitor la ce este bine și inocenți referitor
la rău. **20** Și Dumnezeul păcii va zdrobi pe Satan sub picioarele
voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi.
Amin. **21** Vă salută Timotei, conlucrătorul meu; și Luciu și Iason
și Sosipater, rudele mele. **22** Vă salut în Domnul, eu Terțiu, cel
ce a scris epistola. **23** Vă salută Gaiu, gazda mea și a întregii
biserici. Vă salută Erast, vistiernicul cetății și Quart, un frate.
24 Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin. **25**
Iar aceluia care poate să vă întărească conform evangheliei
mele și predicării lui Isus Cristos, conform revelării misterului
care a fost ținut în taină de la începerea lumii, **(aiōnios g166)**
26 Dar acum este arătat și prin scripturile profeților, conform
poruncii Dumnezeului cel veșnic, făcut cunoscut pentru toate
națiunile, spre ascultarea credinței, **(aiōnios g166)** **27** A singurului

Dumnezeu înțelept fie gloria, prin Isus Cristos, pentru totdeauna.

Amin. **(aiōn g165)**

1 Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Cristos prin voia lui
Dumnezeu, și fratele Sosten, **2** Bisericii lui Dumnezeu care
este în Corint, celor sfințiți în Cristos Isus, chemați să fie sfinți,
cu toți cei ce cheamă în fiecare loc numele lui Isus Cristos,
Domnul nostru, Domn deopotrivă al lor și al nostru; **3** Har vouă
și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus
Cristos! **4** Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna în legătură
cu voi, pentru harul lui Dumnezeu care vă este dat prin Isus
Cristos; **5** Pentru că în toate sunteți îmbogățiți prin el, în toată
cuvântarea și toată cunoașterea. **6** Așa cum mărturia lui Cristos
a fost confirmată în voi, **7** Astfel încât nu vă lipsește niciun dar,
așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos; **8** Care de
asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua
Domnului nostru Isus Cristos. **9** Credincios este Dumnezeu,
prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos,
Domnul nostru. **10** Acum vă implor, fraților, prin numele Domnului
nostru Isus Cristos, ca voi toți să vorbiți același lucru și să nu fie
dezbinări între voi, ci să fiți desăvârșit uniți în aceeași minte și în
aceeași judecată. **11** Fiindcă mi-a fost făcut cunoscut despre voi,
frații mei, prin [cei ai casei] Cloei, că printre voi sunt certuri.
12 Acum spun aceasta, pentru că fiecare dintre voi spune: Eu
sunt al lui Pavel; și eu al lui Apolo; și eu al lui Chifa; și eu al lui
Cristos. **13** Este Cristos împărțit? Pavel a fost crucificat pentru
voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați? **14** Mulțumesc lui
Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul dintre voi, afară de
Crisp și de Gaiu; **15** Ca nu cumva să spună cineva că am botezat
în propriul meu nume. **16** Și am botezat și casa lui Stefana;
încolo, nu știu dacă am botezat pe altcineva. **17** Căci Cristos m-

a trimis nu să botez, ci să predic evanghelia; nu cu înțelepciunea
vorbirii, ca nu cumva crucea lui Cristos să fie făcută fără efect.
18 Fiindcă predicarea crucii este nebunie celor ce pier, dar nouă
care suntem salvați, ne este puterea lui Dumnezeu. **19** Fiindcă
este scris: Voi nimici înțelepciunea înțelepților și voi zădărnici
înțelegerea celor chibzuiți. **20** Unde este înțeleptul? Unde
este scribul? Unde este certărețul acestei lumi? Nu a prostit
Dumnezeu înțelepciunea acestei lumi? **(aiōn g165)** **21** Fiindcă,
întrucât, în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea prin înțelepciune
nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze
prin nebunia predicării pe cei ce cred. **22** Fiindcă iudeii cer
un semn și grecii caută înțelepciune, **23** Dar noi predicăm pe
Cristos crucificat; pentru iudei poticnire iar pentru greci nebunie;
24 Dar pentru cei chemați, deopotrivă iudei și greci, pe Cristos,
puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. **25** Pentru
că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și
slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.
26 Fiindcă vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți
înțelepți conform cărnii, nici mulți puternici, nici mulți nobili. **27**
Dar Dumnezeu a ales lucrurile prostești ale lumii ca să facă de
rușine pe cei înțelepți; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale
lumii ca să facă de rușine pe cele tari. **28** Și lucrurile josnice ale
lumii și cele disprețuite, Dumnezeu le-a ales; și cele care nu
sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; **29** Așa ca nicio carne să
nu se laude înaintea lui. **30** Dar datorită lui sunteți voi în Cristos
Isus, care este făcut de la Dumnezeu pentru noi înțelepciune și
dreptate și sfințire și răscumpărare; **31** Pentru ca, după cum
este scris: Cel ce se laudă, să se laude în Domnul.

2 Și eu, fraților, când am venit la voi, nu am venit cu superioritatea
vorbirii sau a înțelepciunii, vestindu-vă mărturia lui Dumnezeu. **2**
Fiindcă am decis să nu știu printre voi altceva decât pe Isus
Cristos și pe el crucificat. **3** Și eu am fost cu voi în slăbiciune și
în teamă și în mare tremur. **4** Și cuvântul meu și predicarea
mea nu au fost prin cuvintele ademenitoare ale înțelepciunii
omenești, ci în arătarea Duhului și a puterii; **5** Așa încât credința
voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui
Dumnezeu. **6** Oricum, vorbim înțelepciune printre cei desăvârșiți;
totuși nu înțelepciunea acestei lumi, nici a prinților acestei lumi
care ajung la nimicire, **(aiōn g165)** **7** Ci vorbim înțelepciunea
lui Dumnezeu într-un mister, chiar acea înțelepciune ascunsă,
pe care Dumnezeu a rânduit-o înainte de lume pentru gloria
noastră; **(aiōn g165)** **8** Înțelepciune pe care nu a cunoscut-o
niciunul dintre prinții acestei lumi; căci, dacă ar fi cunoscut-
o, nu ar fi crucificat pe Domnul gloriei. **(aiōn g165)** **9** Dar așa
cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și
nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu
pentru cei ce îl iubesc. **10** Dar Dumnezeu ni le-a revelat prin
Duhul său; fiindcă Duhul cercetează toate, chiar adâncimile lui
Dumnezeu. **11** Fiindcă cine dintre oameni știe lucrurile omului,
decât duhul omului, care este în el? Chiar așa, lucrurile lui
Dumnezeu nimeni nu le știe decât Duhul lui Dumnezeu. **12** Și
noi nu am primit duhul lumii, ci duhul care este din Dumnezeu,
ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu.
13 Acele lucruri pe care le și vorbim, nu în cuvintele pe care le
învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le învață
Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu cei spirituali. **14**
Dar omul natural nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu,

fiindcă sunt nebunie pentru el; nici nu le poate cunoaște, pentru
că ele sunt judecate spiritual. **15** Dar cel spiritual judecă toate
lucrurile, iar el însuși nu este judecat de nimeni. **16** Fiindcă cine
a cunoscut mintea Domnului, ca să îi dea învățătură? Noi însă
avem mintea lui Cristos.

3 Și eu, fraților, nu v-am putut vorbi ca unora spirituali, ci ca
unora carnali, ca unor prunci în Cristos. **2** V-am dat lapte să beți
și nu mâncare, fiindcă până acum nu erați în stare să purtați
aceasta, și nici chiar acum nu sunteți în stare, **3** Fiindcă tot
carnali sunteți; fiindcă de vreme ce între voi este invidie și ceartă
și dezbinări, nu sunteți voi carnali și nu umblați voi conform
oamenilor? **4** Deoarece când unul spune: Eu sunt al lui Pavel; și
altul: Eu sunt al lui Apolo; nu sunteți voi carnali? **5** Cine atunci
este Pavel și cine Apolo, decât servitori prin care ați crezut
chiar așa cum a dat Domnul fiecăruia? **6** Eu am sădit, Apolo
a udat; dar Dumnezeu a dat creșterea. **7** Așa că nici cel ce
sădește nu este nimic, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care dă
creșterea. **8** Și cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare
va primi propria lui răsplată conform cu propria lui muncă. **9**
Fiindcă noi suntem conlucrători cu Dumnezeu; sunteți câmpul
lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu. **10** Conform cu harul lui
Dumnezeu care îmi este dat, ca un meșter zidar înțelept, am
pus temelia și altul zidește deasupra. Dar fiecare să ia seama
cum zidește deasupra. **11** Fiindcă nimeni nu poate pune altă
temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos. **12** Și dacă
cineva zidește pe această temelie: aur, argint, pietre prețioase,
lemn, fân, paie; **13** Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua
aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și
focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este. **14** Dacă lucrarea

pe care cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată.
15 Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el
însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc. **16** Nu știți că sunteți
templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?
17 Dacă cineva spurcă templul lui Dumnezeu, pe el îl va nimici
Dumnezeu; fiindcă templul lui Dumnezeu este sfânt, templu
care sunteți voi. **18** Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă
cuiva dintre voi i se pare că este înțelept în această lume, să se
facă prost, ca să fie înțelept. **(aiōn g165)** **19** Fiindcă înțelepciunea
acestei lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este
scris: El prinde pe înțelepți în vicleniile lor. **20** Și din nou: Domnul
cunoaște gândurile celor înțelepți, că sunt deșarte. **21** De aceea
nimeni să nu se laude cu oameni. Fiindcă toate sunt ale voastre;
22 Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea,
fie cele prezente, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre; **23** Și
voi sunteți ai lui Cristos, și Cristos este al lui Dumnezeu.

4 Așa să ne socotească cineva, ca servitori ai lui Cristos și
administratori ai misterelor lui Dumnezeu. **2** Și mai mult, se cere
între administratori ca un om să fie găsit credincios. **3** Dar pentru
mine este ceva foarte mic să fiu judecat de voi sau de judecata
omului; mai mult, nici eu nu mă judec. **4** Fiindcă nu știu nimic
prin mine însumi; totuși nu prin aceasta sunt declarat drept; dar
cel ce mă judecă este Domnul. **5** De aceea nu judecați nimic
înainte de vreme, până când vine Domnul, care deopotrivă va
scoate la lumină lucrurile ascunse ale întunericului și va arăta
sfaturile inimilor; și atunci fiecare va avea laudă de la Dumnezeu.
6 Iar acestea, fraților, le-am transpus într-o prefigurare la mine
însumi și Apolo pentru voi, ca să învățați prin noi să nu gândiți
despre oameni peste ceea ce este scris, ca nu cumva vreunul

dintre voi să se îngâmfe de dragul unuia împotriva altuia. **7**
Fiindcă cine te deosebește [de alții]? Și ai ceva ce nu ai primit?
Iar dacă ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu ai fi primit? **8**
Sunteți deja sătui, sunteți deja bogați, ați domnit ca împărați fără
noi; și aș dori ca voi să domniți, ca și noi să domnim împreună
cu voi, **9** Fiindcă gândesc că Dumnezeu ne-a prezentat pe noi,
apostolii, ultimii, ca rânduiți la moarte, pentru că suntem făcuți
un spectacol lumii și îngerilor și oamenilor. **10** Noi suntem proști
pentru Cristos, dar voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem
slabi, dar voi sunteți tari; voi sunteți demni de cinste, dar noi
suntem disprețuiți. **11** Chiar până în această oră, deopotrivă
flămânzim și însetăm și suntem goi și loviți cu pumnii și nu
avem locuință sigură; **12** Și muncim, lucrând cu mâinile noastre;
fiind ocărâți, binecuvântăm; fiind persecutați, răbdăm; **13** Fiind
defăimați, ne rugăm; suntem făcuți ca gunoiul lumii, lepădătura
tuturor până în această zi. **14** Nu vă scriu acestea ca să vă
rușinez, ci ca pe fiii mei preaiubiți vă avertizez. **15** Fiindcă deși
aveți zece mii de îndrumători în Cristos, totuși nu aveți mai mulți
părinți; fiindcă în Cristos Isus eu v-am născut prin evanghelie. **16**
De aceea vă implor, fiți urmași ai mei. **17** Din această cauză vi l-
am trimis pe Timotei, care este fiul meu preaiubit și credincios în
Domnul, care vă va aminti căile mele, care sunt în Cristos, așa
cum îi învăț pretutindeni în fiecare biserică. **18** Dar unii sunt
îngâmfați, ca și cum nu aș veni la voi. **19** Dar voi veni în curând
la voi, dacă Domnul voiește; și voi cunoaște nu vorbirile celor
îngâmfați, ci puterea. **20** Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este
în cuvânt, ci în putere. **21** Ce voiți? Să vin la voi cu un toiag, sau
în dragoste și în duhul blândeții?

5 Pretutindeni se aude că printre voi este curvie; și o astfel de
curvie cum nici chiar printre neamuri nu este numită, încât unul
să aibă pe soția tatălui său. **2** Și voi sunteți îngâmfați și nu ați
jelit mai degrabă, pentru ca cel ce a făcut această faptă să fie
dat afară din mijlocul vostru. **3** Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent
în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind prezent, pe
acela care a înfăptuit astfel acest lucru, **4** În numele Domnului
nostru Isus Cristos, când vă adunați, voi și duhul meu cu puterea
Domnului nostru Isus Cristos, **5** Să îl predați pe unul ca acesta
lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca duhul să îi fie salvat în ziua
Domnului Isus. **6** Fala voastră nu este bună. Nu știți că puțină
dospeală dospește tot aluatul? **7** De aceea curățați dospeala
veche, ca să fiți un aluat nou, așa nedospiți cum sunteți. Căci
de fapt Cristos, paștele nostru, a fost sacrificat pentru noi. **8**
De aceea să ținem sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu
dospeala răutății și stricăciunii, ci cu azimele sincerității și ale
adevărului. **9** V-am scris în epistolă să nu vă însoțiți cu curvarii;
10 Și nu neapărat cu curvarii acestei lumi, sau cu cei lacomi, sau
cu jecmănitorii, sau cu idolatrii, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți
din lume. **11** Dar acum v-am scris să nu vă însoțiți cu vreunul
care, măcar că este numit frate, este curvar, sau lacom, sau
idolatru, sau defăimător, sau bețiv, sau jecmănitor; cu unul ca
acesta nici măcar să nu mâncați. **12** Fiindcă ce am eu să judec
și pe cei de afară? Nu îi judecați voi pe cei dinăuntru? **13** Dar pe
cei de afară, îi judecă Dumnezeu. De aceea dați afară pe acel
om stricat dintre voi.

6 Cutează vreunul dintre voi, având un lucru împotriva altuia, să
meargă la judecată înaintea celor nedrepți și nu înaintea sfinților?
2 Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată

de voi, sunteți voi nedemni să judecați cele mai neînsemnate
lucruri? **3** Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult
cele ce țin de viața aceasta? **4** Dacă într-adevăr aveți judecăți
pentru lucrurile care țin de viața aceasta, voi să puneți să judece
pe aceia care sunt cel mai puțin stimați în biserică. **5** Spre
rușinea voastră vorbesc. Astfel, nu este nimeni înțelept printre
voi? Nici măcar unul care să poată judeca între frații săi? **6** Ci
frate se judecă cu frate, și acest lucru înaintea celor ce nu cred.
7 De aceea acum este absolut o vină printre voi, pentru că vă
judecați unul cu altul. De ce nu suferiți mai degrabă nedreptate?
De ce nu suferiți mai degrabă să fiți înșelați? **8** Dimpotrivă, voi
nedreptățiți și înșelați, și acestea pe frați! **9** Nu știți că aceia [ce
sunt] nedrepți nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă
amăgiți: nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei efeminați,
nici cei ce se abuzează cu oameni, **10** Nici hoții, nici lacomii,
nici bețivii, nici defăimătorii, nici jecmănitorii, nu vor moșteni
împărăția lui Dumnezeu. **11** Și astfel erați unii dintre voi; dar
sunteți spălați, dar sunteți sfințiți, dar sunteți declarați drepți în
numele Domnului Isus și prin Duhul Dumnezeului nostru. **12**
Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos; toate îmi
sunt legiuite, dar eu nu voi fi adus sub puterea niciunuia. **13**
Mâncărurile sunt pentru pântece și pântecele pentru mâncăruri;
dar Dumnezeu le va nimici deopotrivă și pe acesta și pe acelea.
Și trupul nu este pentru curvie, ci pentru Domnul; și Domnul
pentru trup. **14** Și Dumnezeu a înviat și pe Domnul și ne va învia
și pe noi prin puterea sa. **15** Nu știți că trupurile voastre sunt
membrele lui Cristos? Voi lua atunci membrele lui Cristos și
le voi face membrele unei curve? Nicidecum! **16** Ce? Nu știți
că cel alipit de o curvă este un singur trup cu ea? Căci cei

doi, spune el, vor fi un singur trup. **17** Dar cel alipit de Domnul
este un singur duh cu el. **18** Fugiți de curvie. Fiecare păcat
ce îl face un om este în afara trupului; dar cel ce curvește
păcătuiește împotriva propriului trup. **19** Ce? Nu știți că trupul
vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl
aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri? **20** Fiindcă
sunteți cumpărați cu un preț; de aceea glorificați pe Dumnezeu
în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7 Și despre cele ce mi-ați scris: este bine pentru om să nu se
atingă de femeie. **2** Totuși, ca să evite curvia, fiecare bărbat să
aibă soția lui, și fiecare femeie să aibă propriul ei soț. **3** Soțul să
dea soției bunăvoința datorată; și tot așa și soția, soțului. **4** Soția
nu are putere asupra propriului ei trup, ci soțul; și la fel, nici soțul
nu are putere asupra propriului său trup, ci soția. **5** Să nu vă
privați unul de celălalt, decât doar prin înțelegere pentru un timp,
ca să vă dăruiți postului și rugăciunii; și să vă împreunați din nou
ca nu cumva să vă ispitească Satan din cauza lipsei voastre
de autocontrol. **6** Dar spun aceasta prin permisiune, nu prin
poruncă. **7** Fiindcă aș dori ca toți oamenii să fie întocmai ca
mine. Dar fiecare are propriul lui dar din Dumnezeu, unul într-
un fel, și altul altfel. **8** De aceea le spun celor necăsătoriți și
văduvelor: Este bine pentru ei dacă rămân întocmai ca mine. **9**
Dar dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; fiindcă este mai
bine să se căsătorească decât să ardă. **10** Iar celor căsătoriți le
poruncesc nu eu, ci Domnul: Soția să nu se despartă de soț. **11**
Dar chiar dacă se desparte, să rămână necăsătorită sau să
se împace cu soțul ei; și soțul să nu divorțeze de soția lui. **12**
Dar celorlalți le spun eu, nu Domnul: Dacă vreun frate are o
soție ce nu crede, și ea se mulțumește să locuiască cu el, să nu

divorțeze de ea; **13** Și femeia care are un soț ce nu crede, și
el se mulțumește să locuiască cu ea, să nu îl părăsească. **14**
Fiindcă soțul care nu crede este sfințit prin soție, și soția care nu
crede este sfințită prin soț; altfel, copiii voștri sunt necurați; dar
acum sunt sfinți. **15** Dar dacă cel ce nu crede se desparte, să
se despartă. Un frate sau o soră nu este în robie în astfel de
cazuri, dar Dumnezeu ne-a chemat la pace. **16** Fiindcă ce știi
tu, soție, dacă îți vei salva soțul? Sau ce știi tu, soțule, dacă
îți vei salva soția? **17** Totuși, așa cum Dumnezeu a împărțit
fiecăruia, așa cum Domnul a chemat pe fiecare, așa să umble.
Și așa rânduiesc în toate bisericile. **18** Este cineva chemat fiind
circumcis? Să nu se facă necircumcis. Este cineva chemat în
necircumcizie? Să nu se circumcidă. **19** Circumcizia nu este
nimic, și necircumcizia nu este nimic, ci ținerea poruncilor lui
Dumnezeu. **20** Fiecare să rămână în aceeași chemare în care
a fost chemat. **21** Ești chemat, să fii rob? Nu te neliniști de
aceasta; dar dacă poți fi făcut liber, mai degrabă folosește-te de
aceasta. **22** Fiindcă cel ce este chemat în Domnul, să fie rob,
este un eliberat al Domnului; tot așa și cel ce este chemat, să fie
liber, este rob al lui Cristos. **23** Voi sunteți cumpărați cu un preț;
nu vă faceți robi ai oamenilor. **24** Fiecare, fraților, în starea în
care a fost chemat, în aceea să rămână cu Dumnezeu. **25** Cât
despre fecioare și feciori, nu am poruncă de la Domnul; totuși
îmi dau sfatul, ca unul ce am obținut milă de la Domnul să fiu
credincios. **26** De aceea presupun că aceasta este bine, din
cauza strâmtorării prezente, spun că este bine pentru om să
fie așa. **27** Ești legat de soție? Nu căuta să fii dezlegat. Ești
dezlegat de soție? Nu căuta soție. **28** Dar și dacă te căsătorești,
nu ai păcătuit; și dacă fecioara se căsătorește, nu a păcătuit.

Totuși astfel de oameni vor avea necaz în carne; dar eu vă cruț.
29 Dar spun aceasta, fraților, timpul este scurt; rămâne ca și cei
ce au soții să fie ca și cum nu ar avea; **30** Și cei ce plâng, ca și
cum nu ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura;
și cei ce cumpără, ca și cum nu ar stăpâni; **31** Și cei ce folosesc
această lume, ca și cum nu ar abuza de ea; fiindcă înfățișarea
acestei lumi trece. **32** Dar aș dori ca voi să fiți fără grijă. Cel
necăsătorit se îngrijește de lucrurile care aparțin Domnului, cum
să placă Domnului; **33** Dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile
lumii, cum să placă soției. **34** Tot așa între soție și fecioară este
diferență. Cea necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului,
ca să fie sfântă deopotrivă în trup și în duh; dar cea căsătorită se
îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soțului. **35** Iar aceasta
o spun spre folosul vostru; nu ca să arunc un laț asupra voastră,
ci pentru ceea ce este frumos și ca să serviți Domnului fără
distragere. **36** Dar dacă cineva gândește că se poartă necuvenit
față de fecioara lui, dacă trece de floarea vârstei ei și nevoia o
cere, să facă ce voiește, nu păcătuiește, să se căsătorească. **37**
Totuși, cel ce stă neclintit în inima lui, neavând constrângere, și
are putere peste propria lui voință și a hotărât astfel în inima
lui că își va păstra fecioara, bine face. **38** Astfel, cel ce dă în
căsătorie bine face, iar cel ce nu dă în căsătorie mai bine face.
39 Soția este legată prin lege cât timp trăiește soțul ei; dar dacă
soțul ei moare, este liberă să se căsătorească cu cine voiește,
numai în Domnul. **40** Dar după sfatul meu, este mai fericită dacă
rămâne așa; și gândesc că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

8 Iar despre lucrurile sacrificate idolilor, știm că toți avem
cunoaștere. Cunoașterea îngâmfă, dar dragostea creștină edifică.
2 Și dacă cineva gândește că știe ceva, încă nu știe nimic așa

cum ar trebui să știe. 3 Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu,
acesta este cunoscut de el. 4 De aceea cât despre a mânca
lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu este nimic în lume
și că nu este alt Dumnezeu decât numai unul singur. 5 Căci chiar
dacă sunt așa numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa
cum sunt mulți dumnezei și mulți domni), 6 Totuși pentru noi
este un singur Dumnezeu Tatăl, din care sunt toate, și noi în el;
și un singur Domn Isus Cristos, prin care sunt toate, și noi prin
el. 7 Însă nu este în fiecare om acea cunoaștere, fiindcă unii,
conștientizând idolul până la această oră, mănâncă aceasta ca
ceva sacrificat unui idol; și conștiința lor, fiind slabă, este întinată.
8 Dar mâncarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă nici
dacă mâncăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu mâncăm, nu
suntem mai răi. 9 Dar luați seama ca nu cumva în vreun fel
această libertate a voastră să devină o piatră de cădere celor
slabi. 10 Căci dacă cineva te vede pe tine, care ai cunoaștere,
șezând la masă în templul idolului, nu va fi încurajată conștiința
lui, fiind slabă, să mănânce acele lucruri sacrificate idolilor? 11
Și să piară prin cunoașterea ta fratele slab, pentru care a murit
Cristos? 12 Dar când păcătuiți astfel împotriva fraților și răniți
conștiința lor slabă, păcătuiți împotriva lui Cristos. 13 De aceea
dacă o mâncare face pe fratele meu să se poticnească, nu voi
mânca niciodată carne, cât va rămânea lumea, ca nu cumva să
fac pe fratele meu să se poticnească. **(aiōn g165)**

9 Nu sunt apostol? Nu sunt liber? Nu am văzut pe Isus Cristos,
Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul? 2 Dacă
nu sunt apostol altora vă sunt totuși fără îndoială vouă; fiindcă
sigiliul apostoliei mele sunteți voi în Domnul. 3 Răspunsul meu
pentru cei ce mă cercetează este acesta: 4 Nu avem dreptul să

mâncăm și să bem? **5** Nu avem dreptul să luăm cu noi soră,
soție, ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului și Chifa? **6** Ori
numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm? **7** Cine se
duce vreodată să se războiască pe propria sa cheltuială? Cine
sădește o vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine paște o
turmă și nu mănâncă din laptele turmei? **8** Vorbesc acestea ca
un om, sau nu spune și legea la fel? **9** Fiindcă este scris în
legea lui Moise: Să nu legi gura boului ce treieră grâne! De boi
se îngrijește Dumnezeu? **10** Sau spune anume pentru noi? Fără
îndoială, pentru noi este scris că cel ce ară, este dator să are în
speranță; și cel ce treieră în speranță, ar trebui să fie părtaș la
speranța lui. **11** Dacă noi v-am semănat lucrurile spirituale, este
mare lucru dacă noi vom secera ale voastre lucruri carnale?
12 Dacă alții sunt părtași acestei autorități asupra voastră, nu
cu atât mai mult noi? Totuși nu ne-am folosit de acest drept,
ci suportăm toate, ca nu cumva să împiedicăm evanghelia lui
Cristos. **13** Nu știți că cei care lucrează în cele sfinte, mănâncă
din ale templului? Și că aceia care servesc la altar, sunt părtași
cu altarul? **14** Chiar așa a rânduit Domnul, ca toți cei ce predică
evanghelia să trăiască din evanghelie. **15** Dar eu nu m-am
folosit de niciunul dintre acestea; și nu am scris acestea ca
așa să fie făcute pentru mine, fiindcă mi-ar fi mai bine să mor,
decât ca cineva să îmi zădărnicească fala. **16** Fiindcă deși
predic evanghelia, eu nu am de ce să mă fălesc; fiindcă este
pusă asupra mea o obligație; și îmi este vai mie dacă nu predic
evanghelia. **17** Deoarece, dacă practic aceasta de bunăvoie, am
răsplată; iar dacă [o] fac împotriva voii mele, o administrare a
evangheliei îmi este încredințată. **18** Care este atunci răsplata
mea? Este ca, predicând evanghelia, să pot face evanghelia

lui Cristos fără cheltuială, ca să nu abuzez de puterea mea în
evanghelie. **19** Fiindcă deși sunt liber față de toți, totuși m-am
făcut rob tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți. **20** Și iudeilor m-
am făcut ca iudeu, ca să câștig pe iudei; celor de sub lege, ca
fiind sub lege, ca să câștig pe cei de sub lege; **21** Celor fără
lege, ca fără lege (nefiind fără lege față de Dumnezeu, ci sub
lege față de Cristos), ca să câștig pe cei fără lege. **22** Celor slabi
m-am făcut asemenea celor slabi, ca să câștig pe cei slabi.
M-am făcut toate tuturor, ca oricum să salvez pe unii. **23** Și
fac aceasta pentru evanghelie, ca să mă fac părtaș al ei cu
voi. **24** Nu știți că cei ce aleargă într-o cursă, toți aleargă, dar
unul primește premiul? Alergați astfel ca să îl obțineți. **25** Dar
oricine se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate.
Și ei fac aceasta ca să obțină o coroană putrezitoare, dar noi
una neputrezitoare. **26** Eu de aceea astfel alerg, dar nu ca în
nesiguranță. Astfel lupt, dar nu ca unul care lovește în aer. **27** Ci
îmi disciplinez trupul și îl țin în supunere, ca nu cumva în vreun
fel după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.

10 Mai mult, fraților, nu vă voiesc neștiutori, că toți părinții
noștri au fost sub nor, și toți au trecut prin mare; **2** Și toți au
fost botezați la Moise în nor și în mare; **3** Și toți au mâncat
aceeași mâncare spirituală, **4** Și toți au băut aceeași băutură
spirituală, fiindcă au băut din acea Stâncă spirituală ce îi urma;
și acea Stâncă era Cristos. **5** Dar în cei mai mulți dintre ei
Dumnezeu nu și-a găsit plăcerea, fiindcă au fost doborâți în
pustie. **6** Și acestea au fost exemplele noastre, pentru ca noi
să nu poftim după lucruri rele, așa cum și aceia au poftit. **7**
Nici nu fiți idolatri ca unii dintre ei; așa cum este scris: Poporul
a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace. **8** Nici

să nu curvim, așa cum unii dintre ei au curvit și au căzut într-
o [singură] zi douăzeci și trei de mii. **9** Nici să nu ispitim pe
Cristos, după cum unii dintre ei l-au ispitit și au fost nimiciți de
șerpi. **10** Nici nu cârtiți, după cum au cârtit unii dintre ei și au
fost nimiciți de nimicitorul. **11** Și toate acestea li s-au întâmplat
ca să fie exemple; și sunt scrise pentru avertizarea noastră,
peste care au ajuns sfârșiturile lumii. **(aiōn g165)** **12** De aceea cel
ce gândește că stă în picioare să ia seama ca nu cumva să
cadă. **13** Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obișnuit omului;
dar credincios este Dumnezeu care nu va permite să fiți ispitiți
peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale
de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați. **14** De aceea,
preaiubiții mei, fugiți de idolatrie. **15** Vorbesc ca unor oameni
înțelepți; judecați voi ce spun. **16** Paharul binecuvântării, pe care
îl binecuvântăm, nu este el comuniunea sângelui lui Cristos?
Pâinea, pe care o frângem, nu este comuniunea trupului lui
Cristos? **17** Pentru că noi, fiind mulți, suntem o singură pâine, un
singur trup, fiindcă toți suntem părtași din acea singură pâine.
18 Uitați-vă la Israelul conform cărnii; nu sunt cei ce mănâncă
sacrificiile părtași ai altarului? **19** Atunci ce spun? Că idolul
este ceva, sau ceea ce este sacrificat idolilor este ceva? **20**
Dar spun că lucrurile pe care neamurile le sacrifică, le sacrifică
dracilor și nu lui Dumnezeu, și eu nu voiesc să aveți părtășie cu
dracii. **21** Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor;
nu puteți fi părtași ai mesei Domnului și ai mesei dracilor. **22** Îl
provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem mai tari decât el? **23**
Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos. Toate îmi
sunt legiuite, dar nu toate edifică. **24** Nimeni să nu caute folosul
lui, ci fiecare pe al celuilalt. **25** Orice se vinde în măcelărie,

mâncați, necercetând nimic din cauza conștiinței. **26** Fiindcă
al Domnului este pământul și plinătatea lui. **27** Și dacă cineva
dintre cei ce nu cred vă invită și doriți să mergeți, mâncați orice
vă este pus înainte, necercetând nimic din cauza conștiinței. **28**
Dar dacă cineva vă spune: Aceasta este sacrificată idolilor, nu
mâncați pentru cel ce v-a înștiințat și pentru conștiință, fiindcă al
Domnului este pământul și plinătatea lui, **29** Dar conștiința, spun
eu, nu a ta, ci a celuilalt; fiindcă de ce să fie judecată libertatea
mea de conștiința altuia? **30** Iar dacă eu prin har sunt părtaș, de
ce să fiu vorbit de rău pentru aceea pentru care aduc mulțumiri?
31 De aceea fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva,
faceți toate pentru gloria lui Dumnezeu. **32** Nu fiți poticnire nici
iudeilor, nici neamurilor, nici bisericii lui Dumnezeu; **33** Așa cum
eu plac tuturor în toate, necăutând folosul meu, ci pe al celor
mulți, ca să fie salvați.

11 Fiți urmași ai mei, așa cum și eu sunt al lui Cristos. **2**
Acum vă laud, fraților, că vă amintiți de mine în toate și țineți
rânduielile precum vi le-am dat. **3** Dar voiesc să știți că Cristos
este capul fiecărui bărbat, și capul femeii este bărbatul, și capul
lui Cristos este Dumnezeu. **4** Fiecare bărbat care se roagă sau
profețește, având capul acoperit, își dezonorează capul. **5** Iar
fiecare femeie care se roagă sau profețește, cu capul neacoperit,
își dezonorează capul, fiindcă este unul și același lucru cu a fi
rasă. **6** Deoarece, dacă femeia nu este acoperită, să se și tundă
de tot; dar dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă scurt
sau rasă, să fie acoperită. **7** Fiindcă un bărbat, într-adevăr, nu
este dator să își acopere capul, întrucât el este chipul și gloria
lui Dumnezeu, dar femeia este gloria bărbatului. **8** Fiindcă nu
bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat; **9** Fiindcă bărbatul

nu a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. **10** Din
această cauză femeia este datoare să aibă autoritate peste
capul ei din cauza îngerilor. **11** Totuși, în Domnul, nici bărbatul
nu este fără femeie, nici femeia fără bărbat. **12** Fiindcă așa cum
femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul este prin femeie, iar
toate din Dumnezeu. **13** Judecați în voi înșivă, este cuvenit ca
o femeie să se roage lui Dumnezeu neacoperită? **14** Nu vă
învață chiar natura însăși că, dacă un bărbat are păr lung, este
o rușine pentru el? **15** Dar dacă o femeie are păr lung este o
glorie pentru ea. Pentru că părul i-a fost dat pentru învelitoare.
16 Dar dacă cineva pare a fi certăreț, noi nu avem un astfel de
obicei, nici bisericile lui Dumnezeu. **17** Acum, în ceea ce vă
spun, nu vă laud, pentru că vă adunați nu spre mai bine, ci spre
mai rău. **18** Fiindcă, întâi de toate, când vă adunați în biserică,
aud că sunt dezbinări între voi; și în parte o cred. **19** Fiindcă
trebuie să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei
aprobați. **20** De aceea când vă adunați în același loc, nu este ca
să mâncați cina Domnului. **21** Fiindcă la mâncare, fiecare își ia
cina adusă de el, în fața altuia; și unul este flămând, iar altul
este beat. **22** Ce? Nu aveți case unde să mâncați și să beți?
Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei
ce nu au? Ce să vă spun? Să vă laud în aceasta? Nu vă laud.
23 Fiindcă am primit de la Domnul ce v-am și dat: Că Domnul
Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat pâine; **24** Și după ce
a adus mulțumiri, a frânt-o și a spus: Luați, mâncați, acesta
este trupul meu, care este frânt pentru voi; faceți aceasta în
amintirea mea. **25** Tot astfel a luat și paharul după ce a mâncat,
spunând: Acest pahar este testamentul cel nou în sângele meu;
faceți aceasta, ori de câte ori îl beți, în amintirea mea. **26** Fiindcă

ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din acest
pahar, arătați moartea Domnului până vine el. **27** De aceea
oricine mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului în
mod nedemn, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. **28**
Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și astfel să mănânce
din pâine și să bea din pahar. **29** Fiindcă cel ce mănâncă și bea
în mod nedemn, își mănâncă și bea propria lui condamnare,
[dacă] nu deosebește trupul Domnului. **30** Din cauza aceasta
între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm. **31** Căci dacă
ne-am judeca pe noi înșine, nu am fi judecați. **32** Dar când
suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim
condamnați cu lumea. **33** De aceea, frații mei, când vă adunați
să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. **34** Și dacă flămânzește
cineva, să mănânce acasă; ca nu cumva să vă adunați pentru
condamnare. Iar restul le voi pune în ordine când voi veni.

12 Dar despre darurile spirituale, fraților, nu vă voiesc neștiutori.
2 Știți că erați neamuri, duși la idoli necuvântători, așa cum erați
conduși. **3** De aceea vă fac cunoscut că nimeni, vorbind prin
Duhul lui Dumnezeu, nu spune: Isus este blestemat; și nimeni
nu poate spune că Isus este Domnul, decât prin Duhul Sfânt.
4 Și sunt diversități ale darurilor, dar același Duh; **5** Și sunt
diferențe ale serviciilor, dar același Domn; **6** Și sunt diversități
ale lucrărilor, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în
toți. **7** Dar manifestarea Duhului este dată fiecăruia spre folos.
8 Fiindcă unuia îi este dat, prin Duhul, cuvântul înțelepciunii;
și altuia cuvântul cunoașterii, prin același Duh; **9** Și altuia
credința prin același Duh; și altuia darurile vindecării prin același
Duh; **10** Și altuia lucrarea miracolelor; și altuia profeție; și altuia
discernerea duhurilor; și altuia diferite limbi; și altuia traducerea

limbilor. **11** Dar toate acestea le lucrează unul și același Duh,
împărțind fiecăruia în parte așa cum voiește. **12** Fiindcă după
cum trupul este unul și are multe membre, și toate membrele
acelui [singur] trup, fiind multe, sunt un singur trup, tot așa este
și Cristos. **13** Căci de un singur Duh noi toți suntem botezați
într-un singur trup, fie iudei sau greci, fie robi sau liberi; și toți
am fost făcuți să bem într-un singur Duh. **14** Fiindcă trupul
nu este un singur membru, ci mai multe. **15** Dacă piciorul ar
spune: Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; nu este pentru
aceasta din trup? **16** Și dacă urechea ar spune: Pentru că nu
sunt ochi, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup? **17**
Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz,
unde ar fi mirosul? **18** Dar acum Dumnezeu a pus membrele, pe
fiecare dintre ele, în trup, așa cum a voit. **19** Și dacă toate ar fi
un singur membru, unde ar fi trupul? **20** Dar acum sunt multe
membre, dar un singur trup. **21** Și ochiul nu poate spune mâinii:
Nu am nevoie de tine; sau din nou, capul, picioarelor: Nu am
nevoie de voi. **22** Dar mai mult, membrele trupului care par a fi
mai slabe sunt necesare. **23** Și acele membre ale trupului, pe
care le considerăm a fi mai puțin demne de cinste, pe acestea
le înconjurăm cu mai multă cinste, și membrele noastre lipsite
de frumusețe au mai multă frumusețe. **24** Fiindcă membrele
noastre frumoase nu au nevoie de podoabe. Dar Dumnezeu
a întocmit trupul dând mai multă cinste acelui lipsit de cinste,
25 Ca nu cumva să fie dezbinare în trup, ci membrele să se
îngrijească deopotrivă unele de altele. **26** Și dacă un membru
suferă, toate membrele suferă cu el; sau dacă unui membru îi
este dată cinste, toate membrele se bucură împreună cu el. **27**
De fapt voi sunteți trupul lui Cristos și membre în particular. **28** Și

Dumnezeu a pus pe anumiți oameni în biserică, întâi apostoli, în
al doilea rând profeți, în al treilea rând învățători; apoi miracole,
apoi daruri de vindecări, ajutorări, guvernări, diversități de limbi.
29 Sunt toți apostoli? Sunt toți profeți? Sunt toți învățători? Sunt
toți lucrători de miracole? **30** Au toți daruri de vindecări? Vorbesc
toți în limbi? Traduc toți? **31** Dar doriți zelos darurile cele mai
bune, și mai mult, vă arăt o cale nespus mai bună.

13 Chiar dacă aș vorbi în limbile oamenilor și ale îngerilor,
dar nu am dragoste creștină, devin ca o aramă sunătoare
sau un chimval răsunător. **2** Și chiar dacă aș avea dar de
profeție și înțeleg toate misterele și toată cunoașterea, și chiar
dacă aș avea toată credința încât să mut munții, dar nu am
dragoste creștină, nu sunt nimic. **3** Și chiar dacă aș împărți toate
averile mele să hrănesc săracii, și chiar dacă mi-aș da trupul
să fie ars, dar nu aș avea dragoste creștină, nu mi-ar folosi la
nimic. **4** Dragostea creștină este îndelung-răbdătoare și plină de
bunătate; dragostea creștină nu invidiază; dragostea creștină nu
se laudă, nu se îngâmfă, **5** Nu se poartă necuviincios, nu caută
ale sale, nu se mânie repede, nu gândește să facă rău, **6** Nu se
bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, **7** Suportă toate,
crede toate, speră toate, îndură toate. **8** Dragostea creștină nu
se sfârșește niciodată. Dar profeții dacă ar fi, se vor sfârși; limbi
dacă ar fi, vor înceta; cunoaștere dacă ar fi, se va duce. **9** Căci
cunoaștem în parte și profețim în parte; **10** Dar când vine ce este
desăvârșit, atunci ce este în parte va fi desființat. **11** Când eram
copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca un copil, gândeam
ca un copil; dar după ce am devenit bărbat, am înlăturat cele
copilărești. **12** Căci acum vedem întunecat, ca într-o oglindă; dar
atunci față în față; acum știu în parte, dar atunci voi cunoaște

așa cum sunt și eu cunoscut. **13** Și acum rămân acestea trei:
credință, speranță, dragoste creștină; dar cea mai mare dintre
acestea este dragostea creștină.

14 Urmăriți dragostea creștină și doriți zelos darurile spirituale,
dar mai degrabă să profețiți. **2** Pentru că cel ce vorbește într-o
limbă necunoscută vorbește nu oamenilor, ci lui Dumnezeu,
fiindcă nimeni nu îl înțelege; totuși în duh el vorbește mistere.
3 Dar cel ce profețește, vorbește oamenilor spre edificare
și îndemnare și mângâiere. **4** Cel ce vorbește într-o limbă
necunoscută se edifică pe sine însuși, dar cel ce profețește
edifică biserica. **5** Aș dori ca voi toți să vorbiți în limbi, dar mai
degrabă să profețiți, fiindcă mai mare este cel ce profețește
decât cel ce vorbește în limbi, afară numai dacă traduce, ca
biserica să primească edificare. **6** Și acum fraților, dacă vin la voi
vorbind în limbi, cu ce v-aș fi de folos dacă nu v-aș vorbi fie prin
revelație, fie prin cunoaștere, fie prin profeție, fie prin doctrină?
7 Și chiar cele neînsuflețite, dând sunet, fie fluier, fie harpă, dacă
nu dau sunete distincte, cum se va ști ce se cântă cu fluierul
sau harpa? **8** Fiindcă și trâmbița dacă dă un sunet neclar, cine
se va pregăti de bătălie? **9** Tot așa și voi, dacă nu rostiți prin
limbă cuvinte ușor de înțeles, cum se va ști ce se vorbește?
Fiindcă veți vorbi în vânt. **10** Pot fi atât de multe feluri de voci în
lume, dar niciuna dintre ele nu este fără semnificație. **11** De
aceea dacă nu cunosc înțelesul vocii, voi fi un barbar pentru
cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi un barbar pentru mine.
12 Tot așa și voi, fiindcă sunteți zeloși pentru daruri spirituale,
căutați să abundați spre edificarea bisericii. **13** De aceea cel ce
vorbește într-o limbă necunoscută, să se roage ca să o traducă.
14 Căci dacă mă rog într-o limbă necunoscută, duhul meu se

roagă, dar înțelegerea mea este neroditoare. **15** Ce este de
făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga de asemenea
cu înțelegerea; voi cânta cu duhul și voi cânta de asemenea
cu înțelegerea. **16** Altfel, când binecuvântezi cu duhul, cum va
spune cel ce stă pe locul celui neînvățat: Amin, la aducerea
mulțumirilor tale, din moment ce nu înțelege ce spui? **17** Fiindcă
tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu este edificat. **18**
Mulțumesc Dumnezeului meu că eu vorbesc în limbi mai mult
decât voi toți. **19** Totuși în biserică voiesc mai bine să vorbesc
cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zece
mii de cuvinte într-o limbă necunoscută. **20** Fraților, nu fiți copii la
înțelegere, ci la răutate fiți prunci, iar la înțelegere, fiți desăvârșiți.
21 În lege este scris: Prin alte limbi și prin alte buze voi vorbi
acestui popor, și cu toate acestea nu mă vor asculta, spune
Domnul. **22** De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor ce
cred, ci celor ce nu cred; dar profeția nu servește pentru cei
ce nu cred, ci pentru cei ce cred. **23** De aceea dacă se adună
întreaga biserică într-un loc și toți vorbesc în limbi, și intră cei
neînvățați sau cei ce nu cred, nu vor spune că sunteți nebuni?
24 Dar dacă toți profețesc și intră cineva care nu crede sau
neînvățat, el este convins de toți, este judecat de toți, **25** Și astfel
tainele inimii lui sunt arătate; și, căzând astfel cu fața la pământ,
se va închina lui Dumnezeu și va spune că Dumnezeu este cu
adevărat în voi. **26** Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă
adunați împreună, fiecare dintre voi are un psalm, are o doctrină,
are o altă limbă, are o revelație, are o interpretare. Toate să fie
făcute pentru edificare. **27** Dacă cineva vorbește într-o limbă
necunoscută, să fie câte doi sau cel mult trei și pe rând, și unul
să traducă. **28** Iar dacă nu este traducător, să tacă în biserică și

să își vorbească lui însuși și lui Dumnezeu. **29** Iar profeții să
vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece. **30** Și dacă îi este
revelat ceva altuia care șade acolo, primul să tacă. **31** Fiindcă
puteți toți să profețiți, unul după altul, pentru ca toți să învețe
și toți să fie mângâiați. **32** Și duhurile profeților sunt supuse
profeților; **33** Fiindcă Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al
păcii, ca în toate bisericile sfinților. **34** Femeile voastre să tacă
în biserici, fiindcă nu le este permis să vorbească, ci să fie în
supunere, așa cum spune și legea. **35** Și dacă doresc să învețe
ceva, să întrebe pe soții lor acasă, fiindcă este rușine pentru
femei să vorbească în biserică. **36** Ce? De la voi a ieșit cuvântul
lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns? **37** Dacă cineva
se consideră a fi profet sau spiritual, să recunoască cele ce vă
scriu a fi poruncile Domnului. **38** Dar dacă cineva este neștiutor,
să fie neștiutor. **39** De aceea, fraților, doriți zelos să profețiți și nu
opriți a se vorbi în limbi. **40** Toate să se facă decent și în ordine.

15 Mai mult, fraților, vă fac cunoscut evanghelia pe care v-
am predicat-o, pe care ați și primit-o, în care și stați; **2** Prin
care și sunteți salvați, dacă rețineți aceste cuvinte predicate,
dacă nu cumva ați crezut în zadar. **3** Fiindcă v-am dat întâi ce
am primit și eu, cum Cristos a murit pentru păcatele noastre
conform scripturilor, **4** Și că a fost îngropat și că a înviat a treia
zi, conform scripturilor, **5** Și că a fost văzut de Chifa, apoi de cei
doisprezece. **6** După aceea a fost văzut de peste cinci sute de
frați deodată, dintre care cei mai mulți rămân până acum, iar
unii au și adormit. **7** După aceea a fost văzut de Iacov, apoi
de toți apostolii. **8** Și la urma tuturor, ca unul născut la timp
nepotrivit, a fost văzut și de mine. **9** Fiindcă dintre apostoli cel
mai neînsemnat sunt eu, care nu sunt demn să fiu numit apostol,

pentru că am persecutat biserica lui Dumnezeu. **10** Dar prin
harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul lui dăruit mie nu
a fost în zadar, ci am muncit mult mai mult decât ei toți; totuși nu
eu, ci harul lui Dumnezeu, care a fost cu mine. **11** Așadar, fie eu,
fie ei, astfel predicăm și astfel ați crezut. **12** Dar dacă Cristos
este predicat că a înviat dintre morți, cum spun unii dintre voi că
nu este înviere a morților? **13** Dar dacă nu este înviere a morților,
atunci Cristos nu a fost înviat. **14** Și dacă Cristos nu a fost înviat,
atunci predicarea noastră este deșartă și credința voastră de
asemenea deșartă. **15** Și, într-adevăr, suntem găsiți martori falși
ai lui Dumnezeu, pentru că am adus mărturie despre Dumnezeu
că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, dacă așa este
că morții nu învie. **16** Căci dacă morții nu învie, atunci Cristos
nu a fost înviat. **17** Și dacă nu a fost înviat Cristos, credința
voastră este deșartă; voi sunteți încă în păcatele voastre. **18**
Atunci și cei ce au adormit în Cristos sunt pierduți. **19** Dacă
doar pentru această viață avem speranță în Cristos, suntem
cei mai mizerabili dintre toți oamenii. **20** Dar acum, Cristos a
fost înviat dintre morți și a devenit primele roade ale celor ce
au adormit. **21** Fiindcă întrucât prin om a venit moartea, prin
om a venit și învierea morților. **22** Fiindcă așa cum în Adam
toți mor, tot astfel, în Cristos toți vor fi înviați. **23** Dar fiecare la
rândul lui; Cristos primele roade, apoi cei ai lui Cristos la venirea
lui. **24** Atunci va fi venit sfârșitul, când el va fi dat împărăția în
mâna lui Dumnezeu, adică Tatălui; când va fi desființat fiecare
domnie și fiecare autoritate și putere. **25** Fiindcă el trebuie să
domnească până va pune pe toți dușmanii sub picioarele sale.
26 Ultimul dușman nimicit va fi moartea. **27** Fiindcă a supus toate
sub picioarele lui. Dar când spune că toate i-au fost supuse,

este evident că el, care a supus toate, este exceptat. **28** Și când
toate îi vor fi supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus celui ce a
supus toate sub el, pentru ca Dumnezeu să fie toate în toți. **29**
Altfel, ce vor face cei botezați pentru cei morți, dacă morții nu
învie nicidecum? De ce sunt botezați atunci pentru cei morți? **30**
Și de ce suntem noi în pericol în fiecare oră? **31** [Vă] avertizez,
referitor la bucuria voastră pe care [și eu] o am în Cristos Isus,
Domnul nostru, [că] mor zilnic. **32** Dacă în felul oamenilor m-am
luptat cu fiarele în Efes, care îmi este folosul, dacă nu învie
morții? Să mâncăm și să bem, fiindcă mâine murim. **33** Nu vă
amăgiți: Vorbirile rele strică obiceiurile bune. **34** Treziți-vă la
dreptate și nu păcătuiți! Fiindcă unii nu au cunoașterea despre
Dumnezeu; spre rușinea voastră o spun. **35** Dar va spune
cineva: Cum sunt morții înviați? Și cu ce trup vin? **36** Prostule!
Ce semeni tu nu primește viață dacă nu moare, **37** Și ce semeni,
nu semeni acel trup care va fi, ci grăuntele gol, fie de grâu, fie
de altă sămânță, **38** Dar Dumnezeu îi dă trup așa cum a dorit; și
fiecărei semințe propriul ei trup. **39** Nu toată carnea este aceeași
carne; ci este o carne a oamenilor și altă carne a animalelor; și
alta a peștilor și alta a păsărilor. **40** De asemenea sunt trupuri
cerești și trupuri pământești; dar una este gloria celor cerești și
alta a celor pământești. **41** Este o glorie a soarelui și o altă glorie
a lunii și o altă glorie a stelelor, fiindcă o stea diferă de altă stea
în glorie. **42** Astfel este și învierea morților. Trupul este semănat
în putrezire și este înviat în neputrezire; **43** Este semănat în
dezonoare, este înviat în glorie; este semănat în slăbiciune, este
înviat în putere; **44** Este semănat trup natural, este înviat trup
spiritual. Există trup natural și există trup spiritual. **45** Astfel și
este scris: Primul om, Adam, a fost făcut un suflet viu; ultimul

Adam a fost făcut un duh dătător de viață. **46** Totuși, primul
nu a fost spiritual, ci natural; după aceea, spiritual. **47** Primul
om este din pământ, pământesc; al doilea om este Domnul din
cer. **48** Ca cel pământesc, tot astfel sunt și cei pământești; și
ca cel ceresc, tot astfel sunt și cei cerești. **49** Și așa cum am
purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul celui
ceresc. **50** Și aceasta spun, fraților, că nu pot carnea și sângele
să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici putrezirea nu
moștenește neputrezirea. **51** Iată, vă spun un mister: Nu toți
vom adormi, dar toți vom fi schimbați, **52** Într-un moment, într-o
clipeală de ochi, la ultima trâmbiță; fiindcă trâmbița va suna și
morții vor fi înviați nepieritori, și noi vom fi schimbați. **53** Fiindcă
această putrezire trebuie să se îmbrace cu neputrezire, și acest
muritor să se îmbrace cu nemurire. **54** Astfel, când această
putrezire se va fi îmbrăcat cu neputrezire, și acest muritor se
va fi îmbrăcat cu nemurire, atunci va fi împlinit cuvântul scris:
Moartea este înghițită în victorie. **55** Moarte, unde este boldul
tău? Mormântule, unde este victoria ta? **(Hadēs g86)** **56** Și boldul
morții este păcatul; și puterea păcatului este legea. **57** Dar
mulțumiri fie lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul
nostru Isus Cristos! **58** De aceea, frații mei preaiubiți, fiți neclintiți,
de nemișcat, abundând totdeauna în lucrarea Domnului, știind
că munca voastră în Domnul nu este în zadar.

16 Iar despre colecta pentru sfinți, așa cum am rânduit
bisericilor Galatiei, așa faceți și voi. **2** În ziua întâi a săptămânii,
fiecare dintre voi să pună în tezaure la el, așa cum l-a făcut
Dumnezeu să prospere, ca să nu se facă colecte când voi veni.
3 Și când voi veni, pe cei care îi veți aproba prin epistole, pe
aceștia îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim. **4** Și

dacă se cuvine să merg și eu, vor merge cu mine. **5** Iar eu
voi veni la voi când voi trece prin Macedonia, fiindcă trec prin
Macedonia. **6** Și poate voi rămâne, sau voi și ierna la voi, ca voi
să mă conduceți oriunde ar fi să merg. **7** Fiindcă nu doresc să
vă văd acum în treacăt, ci sper să mai rămân cu voi un timp,
dacă Domnul va permite. **8** Dar voi rămâne în Efes până la
Cincizecime, **9** Fiindcă mi s-a deschis o ușă mare și lucrătoare,
și sunt mulți potrivnici. **10** Iar dacă vine Timotei, vedeți ca el
să fie fără teamă între voi, fiindcă lucrează lucrarea Domnului,
așa cum fac și eu. **11** Așadar, să nu îl disprețuiască nimeni,
ci conduceți-l în pace, ca să vină la mine, fiindcă îl aștept cu
frații. **12** Cât despre fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi
cu frații, dar voia lui nu a fost deloc să vină acum, dar va veni
când va avea ocazia potrivită. **13** Vegheați, stați tari în credință,
îmbărbătați-vă, fiți tari! **14** Toate faptele voastre să fie făcute cu
dragoste creștină. **15** Vă implor, fraților, (știți casa lui Stefana,
că este primele roade ale Ahaiei și că s-au dedicat ei înșiși
pentru servirea sfinților), **16** Ca și voi să vă supuneți unora ca
aceștia și fiecăruia ce ajută împreună cu noi și muncește. **17** Mă
bucur de venirea lui Stefana și Fortunat și Ahaic, pentru că ei
au împlinit ce lipsea din partea voastră. **18** Fiindcă au înviorat
duhul meu și al vostru; recunoașteți, așadar, pe unii care sunt
astfel. **19** Vă salută bisericile din Asia. Vă salută mult în Domnul,
Aquila și Priscila, cu biserica din casa lor. **20** Vă salută toți frații.
Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. **21** Salutarea este de
la mine, Pavel, cu mâna mea. **22** Dacă cineva nu îl iubește
pe Domnul Isus Cristos, să fie Anatema Maranata! **23** Harul
Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. **24** Dragostea mea fie cu
voi toți în Cristos Isus. Amin.

2 Corinteni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu,
și fratele Timotei, bisericii lui Dumnezeu care este în Corint,
cu toți sfinții care sunt în toată Ahaia; **2** Har vouă și pace
de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos. **3**
Binecuvântat fie Dumnezeu, adică Tatăl Domnului nostru Isus
Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul întregii mângâieri, **4** Care
ne mângâie în tot necazul nostru, ca noi să fim în stare să
mângâiem pe cei care sunt în orice necaz, prin mângâierea cu
care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. **5** Pentru că așa
cum suferințele lui Cristos abundă în noi, tot astfel și mângâierea
noastră abundă prin Cristos. **6** Și dacă suntem chinuiți este
pentru mângâierea și salvarea voastră, care este lucrătoare în
răbdarea aceloraşi suferințe pe care și noi le suferim; iar dacă
suntem mângâiați, este pentru mângâierea și salvarea voastră.
7 Și speranța noastră despre voi este neclintită, știind că așa
cum sunteți părtași ai suferințelor, tot așa [veți fi] și ai mângâierii.
8 Fiindcă nu vă voim neștiutori, fraților, despre necazul care a
venit peste noi în Asia, că am fost apăsați peste măsură, peste
puterea noastră, încât am pierdut chiar speranța de viață; **9** Dar
aveam sentința morții în noi înșine, ca să nu ne încredem în noi
înșine, ci în Dumnezeu care învie morții; **10** Care ne-a scăpat
dintr-o moarte atât de mare și ne scapă; în care ne încredem că
ne va și scăpa; **11** Și voi, ajutând împreună prin rugăciune pentru
noi, ca pentru darul dăruit nouă prin multe persoane, mulțumiri
să fie aduse de mulți pentru noi. **12** Fiindcă bucuria noastră este
aceasta: mărturia conștiinței noastre, că am avut comportarea
noastră în lume, și mai abundent față de voi, în simplitate și
sinceritate dumnezeiască, nu cu înțelepciune carnală, ci prin

harul lui Dumnezeu. **13** Fiindcă nu vă scriem altele decât ce
citiți sau recunoașteți; și mă încred că veți recunoaște chiar
până la sfârșit, **14** Așa cum ne-ați și recunoscut în parte, că
suntem bucuria voastră, chiar așa cum și voi sunteți a noastră,
în ziua Domnului Isus. **15** Și în această încredere voiam să vin
înainte la voi, ca să aveți un al doilea beneficiu. **16** Și să trec pe
la voi spre Macedonia, și apoi să vin din nou din Macedonia
la voi și să fiu condus de voi spre Iudeea. **17** De aceea când
voiam astfel, m-am purtat ușuratic? Sau cele ce le vreau, le
vreau conform cărnii? Pentru ca la mine da să fie da, și nu
să fie nu. **18** Dar așa cum Dumnezeu este adevărat, cuvântul
nostru către voi nu a fost da și nu. **19** Fiindcă Fiul lui Dumnezeu,
Isus Cristos, cel predicat printre voi de noi, adică prin mine și
Silvan și Timotei, nu a fost da și nu, ci în el a fost da. **20** Fiindcă
toate promisiunile lui Dumnezeu în el sunt Da, și în el Amin,
spre gloria lui Dumnezeu prin noi. **21** Și cel ce ne întemeiază
împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu; **22** Care
ne-a și sigilat și a dat arvuna Duhului în inimile noastre. **23** Mai
mult, eu invoc pe Dumnezeu ca martor peste sufletul meu, că
pentru a vă cruța nu am venit până acum în Corint. **24** Nu că
domnim peste credința voastră, ci suntem ajutoare la bucuria
voastră, fiindcă voi prin credință stați în picioare.

2 Dar am decis aceasta în mine însumi, că nu voi veni din nou
la voi în întristare. **2** Căci, dacă eu vă întristez, cine este atunci
cel ce mă bucură, decât același care este întristat de mine? **3** Și
v-am scris același lucru, ca nu cumva venind, să am întristare
de la cei de la care trebuia să am bucurie; având încredere în
voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor. **4** Fiindcă v-am
scris din mult necaz și chin al inimii, cu multe lacrimi; nu ca să

fiți mâhniți, ci ca să știți dragostea pe care o am din abundență
pentru voi. **5** Dar dacă vreunul a provocat mâhnire, pe mine nu
m-a mâhnit, decât în parte, ca nu cumva să vă împovărez pe
toți. **6** Îi este destulă unui astfel de om această pedeapsă, care
i-a fost dată de mulți; **7** Așa că din contră, voi ar trebui mai
degrabă să îl iertați și să îl mângâiați, încât unul ca acesta să nu
fie copleșit de prea multă întristare. **8** De aceea vă implor să
confirmați dragostea voastră pentru el; **9** Fiindcă v-am scris și
cu acest scop, ca să cunosc dovedirea voastră, dacă sunteți
ascultători în toate. **10** Cui îi iertați voi ceva, îi iert și eu, pentru
că și eu, dacă am iertat ceva, de dragul vostru am iertat în
persoana lui Cristos. **11** Ca nu cumva Satan să profite de noi,
fiindcă nu suntem neștiutori ai planurilor lui. **12** Mai mult, când
am venit la Troa pentru [a predica] evanghelia lui Cristos și mi s-
a deschis o ușă prin Domnul, **13** Nu am avut odihnă în duhul
meu, fiindcă nu am găsit pe Titus, fratele meu, ci, luându-mi
rămas bun de la ei, am plecat în Macedonia. **14** Acum mulțumiri
fie aduse lui Dumnezeu, care totdeauna ne face să triumfăm în
Cristos și care face cunoscută aroma cunoașterii lui prin noi, în
fiecare loc. **15** Fiindcă lui Dumnezeu îi suntem o aromă dulce a
lui Cristos, în cei ce sunt salvați și în cei ce pier; **16** Pentru unii,
suntem aroma morții pentru moarte; iar pentru ceilalți, aroma
vieții pentru viață. Și cine este suficient pentru acestea? **17**
Fiindcă nu suntem asemenea celor mulți, care corup cuvântul
lui Dumnezeu; dar ca din sinceritate, dar ca din Dumnezeu,
înaintea feței lui Dumnezeu vorbim în Cristos.

3 Începem din nou să ne recomandăm pe noi înșine? Sau
ne trebuie, ca altora, epistole de recomandare către voi, sau
recomandări din partea voastră? **2** Voi sunteți epistola noastră

scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii; **3**
Fiind arătați pe față a fi epistola lui Cristos servită de noi, scrisă
nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului cel viu; nu în table de
piatră, ci în table de carne ale inimii. **4** Și astfel de încredere
avem prin Cristos către Dumnezeu, **5** Nu că suntem suficienți
prin noi înșine să gândim ceva ca din noi înșine, dar abilitatea
noastră este de la Dumnezeu, **6** Care de asemenea ne-a făcut
servitori capabili ai noului testament; nu ai literei, ci ai duhului,
fiindcă litera ucide, dar duhul dă viață. **7** Dar dacă serviciul
morții scris și săpat în pietre era cu glorie, încât copiii lui Israel
nu puteau să privească țintă la fața lui Moise din cauza gloriei
feței lui, glorie care urma să fie desființată, **8** Cum să nu fie
mai degrabă cu glorie serviciul duhului? **9** Căci dacă serviciul
condamnării este glorie, cu cât mai mult serviciul dreptății îl
întrece în glorie; **10** Fiindcă tocmai ce a fost făcut glorios în acest
sens, nu avea glorie, din cauza gloriei care o întrece cu mult. **11**
Căci dacă ce este desființat era cu glorie, cu cât mai mult ceea
ce rămâne este cu glorie. **12** Văzând atunci că avem o astfel de
speranță, [ne] folosim de mare cutezanță în vorbire; **13** Și nu ca
Moise, care a pus un văl peste fața lui, încât copiii lui Israel
să nu privească țintă la sfârșitul a ceea ce este desființat. **14**
Dar mințile lor au fost orbite, fiindcă până în această zi, același
văl, care este desființat în Cristos, rămâne neridicat la citirea
vechiului testament. **15** Căci până astăzi, când Moise este citit,
vălul este întins peste inima lor. **16** Cu toate acestea, când se va
întoarce la Domnul, vălul va fi înlăturat. **17** Căci acel Duh este
Domnul; și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate. **18**
Dar noi toți, cu fața descoperită, privind ca într-o oglindă gloria

Domnului, suntem schimbați în același chip din glorie în glorie,
chiar prin Duhul Domnului.

4 De aceea văzând că avem acest serviciu, așa cum am primit
milă, nu ne descurajăm; **2** Ci am renunțat la cele ascunse ale
necinstei, nu umblând în viclenie, nici mânuind înșelător cuvântul
lui Dumnezeu, ci prin manifestarea adevărului ne recomandăm
pe noi înșine conștiinței fiecărui om, înaintea lui Dumnezeu. **3**
Dar dacă evanghelia noastră este ascunsă, este ascunsă celor
pierduți, **4** În care dumnezeul acestei lumi a orbit mințile celor ce
nu cred, încât lumina glorioasei evanghelii a lui Cristos, care
este chipul lui Dumnezeu, să nu strălucească peste ei. **(aiōn
g165)** **5** Fiindcă nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus,
Domnul; iar pe noi înșine robii voștri pentru Isus. **6** Pentru că
Dumnezeu, care a poruncit luminii să strălucească din întuneric,
a strălucit în inimile noastre spre lumina cunoașterii gloriei lui
Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos. **7** Dar avem acest tezaur în
vase de lut, pentru ca măreția puterii să fie a lui Dumnezeu
și nu din noi. **8** Suntem tulburați din fiecare parte, totuși nu
strâmtorați; derutați, dar nu în disperare; **9** Persecutați, dar nu
părăsiți; trântiți jos, dar nu distruși. **10** Purtând totdeauna în trup
uciderea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie arătată
în trupul nostru. **11** Fiindcă noi, care trăim, suntem totdeauna
dați morții pentru Isus, ca și viața lui Isus să fie arătată în carnea
noastră muritoare. **12** Astfel că moartea lucrează în noi, dar
viața în voi. **13** Și, având același duh al credinței, conform cu ce
este scris: Eu am crezut și de aceea am vorbit; și noi credem și
de aceea vorbim, **14** Știind că cel care l-a înviat pe Domnul Isus,
ne va învia și pe noi prin Isus și ne va prezenta împreună cu voi.
15 Fiindcă toate sunt pentru voi, pentru ca harul abundent, prin

mulțumirile multora, să abunde spre gloria lui Dumnezeu. **16** De
aceea nu ne descurajăm; dar deși omul nostru de afară piere,
totuși omul dinăuntru este înnoit zi de zi. **17** Fiindcă necazul
nostru ușor, care este pentru o clipă, lucrează pentru noi, mai
presus de orice, o greutate eternă de glorie; **(aiōnios g166)** **18**
În timp ce noi nu ne uităm la cele văzute, ci la cele nevăzute,
fiindcă cele care sunt văzute sunt trecătoare, dar cele nevăzute
sunt eterne. **(aiōnios g166)**

5 Căci știm că dacă ar fi descompusă casa noastră pământească
a tabernacolului, avem o clădire din Dumnezeu, o casă nefăcută
de mâini, eternă în ceruri. **(aiōnios g166)** **2** Fiindcă în aceasta
gemem, dorind aprins a ne îmbrăca cu locașul nostru care este
din cer, **3** [Și] dacă astfel suntem îmbrăcați nu vom fi găsiți goi.
4 Fiindcă noi care suntem în acest tabernacol gemem, fiind
împovărați, nu pentru că dorim să fim dezbrăcați [de acest trup],
ci să fim îmbrăcați [cu celălalt trup] peste acesta, pentru ca ce
este muritor să fie înghițit de viață. **5** Și cel ce ne-a făcut chiar
pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne-a dat de asemenea
arvuna Duhului; **6** De aceea și suntem întotdeauna cutezători,
știind că în timp ce suntem acasă în trup, suntem absenți de la
Domnul; **7** (Fiindcă umblăm prin credință, nu prin vedere), **8**
Suntem cutezători, spun, și mai degrabă doritori să fim absenți
din trup și să fim prezenți cu Domnul. **9** De aceea ostenim ca, fie
prezenți, fie absenți, să fim plăcuți lui. **10** Fiindcă noi toți trebuie
să ne arătăm înaintea scaunului de judecată al lui Cristos, pentru
ca fiecare să primească cele făcute în trup, conform cu ce a
practicat, fie bine, fie rău. **11** De aceea cunoscând teroarea
Domnului, convingem pe oameni; dar suntem făcuți cunoscuți
lui Dumnezeu; și mă încred că suntem făcuți cunoscuți și în

conștiințele voastre. **12** Fiindcă nu ne recomandăm pe noi
înșine vouă din nou, ci vă dăm ocazia să vă lăudați referitor
la noi, ca să aveți cu ce răspunde acelora care se laudă cu
înfățișarea și nu cu inima. **13** Căci dacă ne-am ieșit din minți,
este pentru Dumnezeu, sau dacă suntem cumpătați, este pentru
voi. **14** Fiindcă dragostea lui Cristos ne constrânge; deoarece
judecăm astfel, că dacă unul singur a murit pentru toți, atunci
toți au murit, **15** Și a murit pentru toți, pentru ca toți cei ce
trăiesc să nu mai trăiască de acum înainte pentru ei înșiși, ci
pentru cel ce a murit pentru ei și a înviat. **16** Așa că de acum
înainte noi nu mai cunoaștem pe nimeni conform cărnii; da,
deși l-am cunoscut pe Cristos conform cărnii, totuși de acum
înainte nu îl mai cunoaștem. **17** De aceea dacă este cineva în
Cristos, este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au
devenit noi. **18** Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat
cu el însuși prin Isus Cristos și ne-a dat serviciul împăcării;
19 Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu
sine, neimputându-le fărădelegile lor; și ne-a încredințat cuvântul
împăcării. **20** De aceea suntem ambasadori pentru Cristos; ca și
cum Dumnezeu v-ar implora prin noi, vă rugăm în numele lui
Cristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu. **21** Fiindcă pe cel ce nu a
cunoscut păcat, l-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți
dreptatea lui Dumnezeu în el.

6 Atunci noi, conlucrători cu el, vă implorăm de asemenea ca
voi să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar. **2** (Fiindcă el
spune: La timpul acceptat te-am ascultat și în ziua salvării te-
am ajutat; iată acum este timpul acceptat; iată acum este ziua
salvării.) **3** Nedând poticnire în nimic, ca nu cumva serviciul
să fie defăimat, **4** Ci în toate dovedindu-ne pe noi înșine ca

servitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în
nevoi, în strâmtorări, **5** În biciuiri, în închisori, în răscoale, în
munci, în vegheri, în posturi, **6** Prin puritate, prin cunoaștere,
prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, prin
dragoste neprefăcută, **7** Prin cuvântul adevărului, prin puterea
lui Dumnezeu, prin armura dreptății din dreapta și din stânga, **8**
Prin onoare și dezonoare, prin vorbire de rău și vorbire de bine,
ca înșelători și totuși adevărați, **9** Ca necunoscuți și totuși bine
cunoscuți; ca murind și iată, trăim; ca fiind disciplinați și nu uciși;
10 Ca întristați, totuși totdeauna bucurându-ne; ca săraci, totuși
făcând bogați pe mulți; ca neavând nimic și totuși stăpânind
toate. **11** Corintenilor, gura noastră este deschisă spre voi, inima
noastră s-a lărgit! **12** Nu sunteți strâmtorați în noi, ci sunteți
strâmtorați în adâncurile voastre. **13** Dar ca răsplată de același
fel, (vă vorbesc ca unor copii ai mei,) lărgiți-vă și voi. **14** Nu
vă înjugați în mod inegal cu cei ce nu cred; fiindcă ce părtășie
are dreptatea la fărădelege? Și ce comuniune are lumina cu
întunericul? **15** Și ce armonie este între Cristos și Belial? Sau ce
parte are cel ce crede cu cel ce nu crede? **16** Și ce înțelegere
are templul lui Dumnezeu cu idolii? Fiindcă voi sunteți templul
Dumnezeului cel viu așa cum a spus Dumnezeu: Voi locui în ei și
voi umbla între ei; și voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul meu.
17 De aceea ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, spune Domnul,
și nu atingeți ce este necurat; și vă voi primi. **18** Și vă voi fi Tată,
și voi îmi veți fi fii și fiice, spune Domnul Cel Atotputernic.

7 De aceea având aceste promisiuni, preaiubiților, să ne curățim
de fiecare întinare a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia
în teama de Dumnezeu. **2** Primiți-ne; noi nu am nedreptățit
pe nimeni, nu am corupt pe nimeni, nu am înșelat pe nimeni.

3 Nu spre condamnare vorbesc, fiindcă am spus înainte că
sunteți în inimile noastre pentru a muri și a trăi cu voi. **4** Mare
este cutezanța vorbirii mele către voi, mare este fala mea cu
voi; sunt umplut de mângâiere, sunt peste măsură de bucuros
în tot necazul nostru. **5** Fiindcă și după ce noi am venit în
Macedonia, carnea noastră nu a avut odihnă, ci am fost chinuiți
din toate părțile; dinafară lupte, dinăuntru temeri. **6** Cu toate
acestea, Dumnezeu, care mângâie pe cei înjosiți, ne-a mângâiat
prin venirea lui Titus; **7** Și nu doar prin venirea lui, ci și prin
mângâierea cu care a fost mângâiat de voi, când ne-a istorisit
dorul vostru, plânsul vostru, zelul vostru pentru mine, așa că
eu m-am bucurat mai mult. **8** Pentru că deși v-am întristat
cu o epistolă, nu mă pocăiesc, deși m-am pocăit; fiindcă văd
că aceeași epistolă v-a întristat, cel puțin pentru un timp. **9**
Acum mă bucur, nu pentru că v-ați întristat, ci pentru că v-ați
întristat până la pocăință; fiindcă v-ați întristat conform evlaviei,
ca de la noi să nu aveți pagubă în nimic. **10** Fiindcă întristarea
evlavioasă lucrează pocăință până la salvare irevocabilă; dar
întristarea lumii lucrează moarte. **11** Căci, iată, același lucru care
v-a întristat conform evlaviei, ce sârguință a lucrat în voi, și ce
dezvinovățire, și ce indignare, și ce teamă, și ce dor, și ce zel, și
ce răzbunare! În toate v-ați dovedit a fi curați în lucrul acesta. **12**
De aceea deși v-am scris, nu v-am scris nici din cauza celui ce a
făcut nedreptate, nici din cauza celui ce a suferit nedreptate, ci
ca sârguința noastră pentru voi înaintea lui Dumnezeu să vi se
arate. **13** Din această cauză am fost mângâiați în mângâierea
voastră, da, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Titus,
pentru că duhul lui a fost înviorat de voi toți. **14** Căci dacă m-am
fălit [înaintea] lui cu ceva despre voi, nu mă rușinez; ci așa cum

v-am vorbit toate în adevăr, chiar așa fala noastră, care este
înaintea lui Titus, s-a aflat ca adevăr. **15** Și simpatia lui lăuntrică
este mai abundentă față de voi, când își amintește de ascultarea
voastră a tuturor, cum l-ați primit cu teamă și [cu] tremur. **16** De
aceea mă bucur că mă încred în voi în toate.

8 Dar vă facem cunoscut, fraților, despre harul lui Dumnezeu,
dăruit bisericilor Macedoniei; **2** Că, într-o mare încercare a
necazului, abundența bucuriei lor și adânca sărăcie a lor au
abundat spre bogățiile generozității lor. **3** Căci conform puterii
lor, aduc eu mărturie, și peste puterea lor au dat de bună voie; **4**
Rugându-ne cu multă insistență să primim noi darul și să luăm
asupra noastră părtășia servirii pentru sfinți. **5** Și aceasta au
făcut, nu cum am sperat, ci întâi s-au dat pe ei înșiși Domnului și
nouă, prin voia lui Dumnezeu. **6** Încât am îndemnat pe Titus, ca
așa cum a început, așa să și împlinească în voi același har. **7**
De aceea așa cum abundați în toate, în credință și cuvântare și
cunoaștere și în orice sârguință și în dragostea voastră față de
noi, vedeți ca și în acest har să abundați. **8** Vorbesc nu printr-o
poruncă, ci din cauza sârguinței altora, și să încerc sinceritatea
dragostei voastre. **9** Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus
Cristos, că deși era bogat, totuși pentru voi s-a făcut sărac,
ca voi, prin sărăcia lui, să fiți bogați. **10** Și în aceasta vă dau
sfat, fiindcă aceasta vă este de folos, vouă care ați început mai
înainte, nu doar a face, ci și a voi de acum un an. **11** Dar acum
și împliniți facerea acesteia; ca așa cum a fost bunăvoința de a
voi, așa să fie și împlinirea din ceea ce aveți. **12** Căci dacă o
minte binevoitoare este prezentă, este primit conform cu ce are
omul și nu conform cu ce nu are. **13** Fiindcă nu doresc ca alții să
fie ușurați, iar voi împovărați, **14** Ci să fie egalitate acum în acest

timp, ca abundența voastră să fie pentru nevoia lor, pentru ca și
abundența lor să fie, la rândul ei, pentru nevoia voastră, ca să
fie egalitate, **15** Așa cum este scris: Cel ce a strâns mult nu
avea în plus; și cel ce a strâns puțin nu ducea lipsă. **16** Dar
mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus aceeași sârguință
în inima lui Titus pentru voi. **17** Pentru că, într-adevăr, a primit
îndemnul, dar, fiind mult mai sârguincios, de bună voie a plecat
la voi. **18** Și noi am trimis cu el pe fratele, a cărui laudă este în
evanghelie printre toate bisericile. **19** Și nu numai, dar a și fost
ales de biserici să călătorească cu noi cu acest har, care este
administrat de noi spre gloria aceluiași Domn și ca o dovadă a
minții voastre binevoitoare; **20** Evitând aceasta, ca nimeni să nu
ne învinovățească în această abundență care este administrată
de noi; **21** Îngrijind de cele oneste, nu numai înaintea Domnului,
ci și înaintea oamenilor. **22** Și am trimis cu ei pe fratele nostru,
despre care deseori noi am dovedit că este sârguincios în multe,
dar acum se arată mult mai sârguincios datorită marii încrederi
pe care o am în voi. **23** Dacă se întreabă cineva despre Titus, el
este partenerul meu și conlucrător referitor la voi; sau, dacă se
întreabă despre frații noștri, ei sunt mesagerii bisericilor și gloria
lui Cristos. **24** De aceea arătați pentru ei, și în fața bisericilor,
dovada dragostei voastre și a falei noastre referitor la voi.

9 Fiindcă despre servirea pentru sfinți, îmi este de prisos să vă
scriu; **2** Deoarece cunosc bunăvoința minții voastre, cu care mă
fălesc cu voi celor din Macedonia, că Ahaia era gata de acum
un an; și zelul vostru a stârnit pe cei mai mulți. **3** Am trimis totuși
pe frați ca nu cumva fala noastră despre voi să fie în zadar în
această privință; ca așa cum am spus, să fiți gata, **4** Ca nu
cumva, întâmplător, dacă vin cei din Macedonia cu mine și vă

găsesc nepregătiți, noi (ca nu cumva să spunem voi) să fim
rușinați în aceeași fălire plină de încredere. **5** De aceea am
considerat necesar să îndemn pe frați să vină înainte la voi și să
fie pregătit dinainte darul vostru generos, despre care ați fost
anunțați dinainte, așa ca acesta să fie gata, ca dar generos și nu
ca zgârcenie. **6** Dar spun aceasta: Cel ce seamănă cu zgârcenie,
cu zgârcenie va și secera; iar cel ce seamănă mult, va și secera
mult. **7** Fiecare să dea după cum hotărăște în inima lui, nu cu
purtare de pică, sau din necesitate, fiindcă Dumnezeu iubește pe
dătătorul vesel. **8** Și Dumnezeu este în stare să facă tot harul să
abunde spre voi, ca având totdeauna toată îndestularea în toate,
să abundați spre fiecare lucrare bună. **9** (Așa cum este scris: A
împărțit peste tot; a dat săracilor; dreptatea lui rămâne pentru
totdeauna. **(aiōn g165)** **10** Iar cel ce dă sămânță semănătorului,
deopotrivă vă dă pâine pentru mâncare și înmulțește sămânța
voastră semănată și crește roadele dreptății voastre); **11** Fiind
îmbogățiți în fiecare lucru spre toată generozitatea, care lucrează
prin noi mulțumire lui Dumnezeu. **12** Pentru că administrarea
acestei serviri, nu doar umple complet nevoile sfinților, ci și este
abundentă prin multe mulțumiri aduse lui Dumnezeu; **13** În timp
ce prin dovada acestei serviri ei glorifică pe Dumnezeu pentru
supunerea voastră mărturisită față de evanghelia lui Cristos, și
pentru generozitatea contribuției voastre față de ei și față de toți;
14 Și prin rugăciunea lor pentru voi, cât de mult vă doresc pentru
harul nespus de mare al lui Dumnezeu în voi; **15** Mulțumiri fie
aduse lui Dumnezeu pentru darul lui de nespus.

10 Și, eu însumi, Pavel, vă implor prin blândețea și bunăvoința
lui Cristos, eu care în prezență sunt înjosit printre voi, dar, fiind
absent, sunt cutezător față de voi, **2** Vă implor, așadar, ca să

nu fiu cutezător când sunt prezent, cu acea încredere cu care
gândesc să fiu cutezător împotriva unora, care gândesc despre
noi ca și cum am umbla conform cărnii. **3** Măcar că umblăm
în carne, nu ne războim conform cărnii, **4** (Fiindcă armele
războiului nostru nu sunt carnale, ci puternice prin Dumnezeu
pentru surparea fortificațiilor), **5** Doborând imaginațiile minții și
fiecare lucru înalt care se ridică pe el însuși împotriva cunoașterii
lui Dumnezeu și înrobind fiecare gând ascultării față de Cristos;
6 Și fiind gata a pedepsi fiecare neascultare, când ascultarea
voastră va fi împlinită. **7** Vă uitați la lucruri după înfățișare? Dacă
cineva se încrede în el însuși că este al lui Cristos, să se mai
gândească la aceasta în el însuși, că așa cum este el al lui
Cristos, așa suntem și noi ai lui Cristos. **8** Căci chiar dacă m-aș
făli cu ceva mai mult despre autoritatea noastră, pe care Domnul
ne-a dat-o pentru edificare și nu pentru nimicirea voastră, nu
aș fi rușinat; **9** Ca nu cumva să par ca și cum v-aș înfricoșa
prin epistole. **10** Fiindcă epistolele lui, spun ei, sunt grele și tari,
dar prezența lui trupească este slabă și vorbirea lui este de
disprețuit. **11** Să gândească un astfel de om aceasta, că, așa
cum suntem în cuvânt prin epistole, când suntem absenți, tot
astfel vom fi și în faptă, când suntem prezenți. **12** Fiindcă nu
cutezăm să ne facem din numărul, sau să ne comparăm cu unii
ce se recomandă pe ei înșiși, dar ei, măsurându-se prin ei înșiși
și comparându-se între ei înșiși, nu sunt înțelepți. **13** Dar noi nu
ne vom făli cu lucruri în afara măsurii [noastre], ci conform cu
măsura standardului pe care Dumnezeu ni l-a împărțit, o măsură
care să ajungă chiar până la voi. **14** Fiindcă nu ne întindem
peste măsura noastră, ca și cum nu am fi ajuns până la voi,
fiindcă am ajuns chiar până la voi în predicarea evangheliei lui

Cristos; **15** Nu ne fălim cu lucruri în afara măsurii noastre, adică
cu muncile altora, dar avem speranță, după ce credința voastră
va fi sporită, că ne vom lărgi între voi, conform cu standardul
nostru, **16** Să predicăm evanghelia în ținuturile care sunt dincolo
de voi și să nu ne fălim cu domeniul de lucru al altuia, cu lucruri
pregătite [deja] la îndemâna noastră. **17** Dar cel ce se laudă, să
se laude în Domnul. **18** Fiindcă nu cel ce se recomandă pe sine
însuși este aprobat, ci cel pe care recomandă Domnul.

11 Aș dori să îmi răbdați o mică nebunie; și, într-adevăr, răbdați-
mă. **2** Fiindcă sunt gelos pe voi cu o gelozie dumnezeiască,
fiindcă v-am logodit cu un singur soț, ca să vă înfățișez lui
Cristos ca pe o fecioară castă. **3** Dar mă tem ca nu cumva în
vreun fel, așa cum șarpele a înșelat-o pe Eva prin viclenia lui, tot
așa mințile voastre să fie corupte de la simplitatea care este în
Cristos. **4** Căci dacă cel ce vine predică pe un alt Isus, pe care
noi nu l-am predicat, sau dacă primiți un duh diferit, pe care nu l-
ați primit, sau o evanghelie diferită, pe care nu ați acceptat-o,
ați putea să îl răbdați bine. **5** Fiindcă presupun că nu am fost
cu nimic mai prejos decât apostolii cei mai mari dintre cei mai
mari. **6** Dar chiar dacă eu sunt necioplit în vorbire, totuși nu în
cunoaștere; ci în toate suntem cunoscuți pe deplin printre voi. **7**
Sau am făcut un păcat umilindu-mă pe mine însumi ca voi să fiți
înălțați, pentru că v-am predicat evanghelia lui Dumnezeu în
dar? **8** Am jefuit alte biserici, luând de la ele plăți, ca să vă fac
vouă serviciu. **9** Și când eram prezent cu voi și fiind în nevoie,
nu am îngreunat pe nimeni, fiindcă ce îmi lipsea au suplinit frații
care au venit din Macedonia, și în toate m-am păzit să vă fiu o
greutate și la fel mă voi păzi. **10** Așa cum adevărul lui Cristos
este în mine, niciun om nu mă va opri de la această fală în

ținuturile Ahaiei. **11** De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu
știe. **12** Iar ceea ce fac, aceea voi face, ca să tai orice ocazie
celor ce doresc ocazie; pentru ca în cele în care se laudă, să fie
găsiți ca și noi. **13** Fiindcă aceștia sunt falși apostoli, lucrători
înșelători, prefăcându-se în apostoli ai lui Cristos. **14** Și nu este
de mirare, fiindcă însuși Satan se preface într-un înger al luminii.
15 De aceea nu este mare lucru dacă și servitorii lui se prefac a
fi servitori ai dreptății, al căror sfârșit va fi conform cu faptele lor.
16 Spun din nou: Să nu mă creadă cineva a fi prost; iar dacă
nu, măcar primiți-mă ca pe un prost, ca să mă fălesc puțin. **17**
Ceea ce vorbesc, nu vorbesc după Domnul, ci parcă ar fi în
nebunie, în această încredere a falei. **18** Văzând că mulți se
laudă conform cărnii, mă voi lăuda și eu. **19** Fiindcă suportați cu
plăcere pe cei proști, voi fiind înțelepți. **20** Fiindcă suportați dacă
cineva vă duce în sclavie, dacă cineva vă mănâncă, dacă cineva
ia de la voi, dacă cineva se înalță pe sine însuși, dacă cineva
vă lovește peste față. **21** Vorbesc referitor la ocară, ca și cum
am fi fost slabi. Dar oricine este cutezător în ceva, (vorbesc
nebunește) sunt și eu cutezător. **22** Sunt ei evrei? Și eu sunt.
Sunt ei Israeliți? Și eu sunt. Sunt ei sămânța lui Avraam? Și
eu. **23** Sunt ei servitori ai lui Cristos? (Vorbesc ca un prost)
eu, mai mult; în munci mai mult; în biciuiri peste măsură, mai
des în închisori, deseori în moarte. **24** De cinci ori am primit
de la iudei patruzeci de lovituri fără una; **25** De trei ori am fost
bătut cu nuiele, odată am fost împroșcat cu pietre, de trei ori
am naufragiat, o noapte și o zi am fost în adâncul mării. **26**
Deseori în călătorii, în pericole pe ape, în pericole din partea
tâlharilor, în pericole din partea compatrioților, în pericole din
partea păgânilor, în pericole în cetate, în pericole în pustie, în

pericole pe mare, în pericole între frați falși. **27** În osteneală și
durere, deseori în vegheri, în foame și sete, deseori în posturi, în
frig și goliciune. **28** Pe lângă cele ce sunt de afară, ceea ce vine
peste mine zilnic, grija pentru toate bisericile. **29** Cine este slab
și eu nu sunt slab? Cine este poticnit și eu nu ard? **30** Dacă este
necesar să mă laud, mă voi lăuda cu cele despre neputințele
mele. **31** Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care
este binecuvântat pentru totdeauna, știe că nu mint. **(aiōn g165)**
32 În Damasc, guvernatorul împăratului Areta veghea cetatea
damascienilor cu o garnizoană, doritor să mă prindă, **33** Și am
fost coborât printr-o fereastră, într-o coșniță, pe zid, și am scăpat
din mâinile lui.

12 Fără îndoială, nu îmi folosește să mă laud. Fiindcă voi veni
la viziuni și revelații ale Domnului. **2** Am cunoscut un om în
Cristos, acum paisprezece ani, (dacă în trup, nu pot spune,
dacă afară din trup, nu pot spune; Dumnezeu știe); unul ca
acesta a fost răpit până la al treilea cer. **3** Și am cunoscut un
astfel de om (dacă în trup, dacă în afara trupului, nu pot spune;
Dumnezeu știe); **4** Că a fost răpit în paradis și a auzit cuvinte
de nespus, care nu este legiuit omului să le rostească. **5** Cu
un astfel de om mă voi lăuda, iar cu mine nu mă voi lăuda
decât în neputințele mele. **6** Căci dacă aș voi să mă laud, nu
voi fi prost, fiindcă voi spune adevărul; dar mă feresc, ca nu
cumva cineva să mă considere mai presus de ceea ce mă vede
a fi, sau de ceea ce aude de la mine. **7** Și ca nu cumva să
fiu înălțat peste măsură prin abundența revelațiilor, mi-a fost
dat un ghimpe în carne, mesager al lui Satan, să mă lovească
cu pumnii, ca nu cumva să fiu înălțat peste măsură. **8** Pentru
aceasta, de trei ori am implorat pe Domnul, ca să se depărteze

de la mine. **9** Și mi-a spus: Harul meu îți este de ajuns, fiindcă
puterea mea este făcută desăvârșită în slăbiciune. De aceea cu
cea mai mare plăcere mă voi lăuda mai degrabă în neputințele
mele, ca puterea lui Cristos să rămână peste mine. **10** De aceea
am plăcere în slăbiciuni, în ocări, în nevoi, în persecuții, în
strâmtorări, pentru Cristos; deoarece când sunt slab, atunci sunt
tare. **11** Am devenit prost în laudă; voi m-ați constrâns; fiindcă
eu trebuia să fi fost recomandat de voi, fiindcă în nimic nu sunt
în urma acestor apostoli, cei mai mari dintre cei mai mari, cu
toate că nu sunt nimic. **12** Într-adevăr, semnele unui apostol au
fost lucrate printre voi în toată răbdarea, în semne și minuni
și fapte puternice. **13** Fiindcă care este lucrul în care ați fost
inferiori față de celelalte biserici, decât că eu însumi nu v-am
fost greutate? Iertați-mi această nedreptate. **14** Iată, sunt gata a
treia oară să vin la voi; și nu vă voi fi greutate, fiindcă nu caut
ale voastre, ci pe voi, fiindcă nu copiii sunt datori să strângă
pentru părinți, ci părinții pentru copii. **15** Și eu, cu mare plăcere,
voi cheltui și mă voi cheltui pentru voi; deși cu cât vă iubesc
mai mult, cu atât mai puțin sunt iubit. **16** Dar fie așa, eu nu v-
am împovărat; totuși, fiind isteț, v-am prins prin șiretlic. **17** Am
câștigat eu ceva de la voi prin vreunul dintre cei pe care i-am
trimis la voi? **18** Am rugat pe Titus, și cu el am trimis un frate.
A câștigat Titus ceva de la voi? Nu am umblat noi în același
duh? Nu am umblat noi pe aceleași urme? **19** Din nou, credeți
că ne apărăm față de voi? Vorbim înaintea lui Dumnezeu în
Cristos, dar le facem pe toate, preaiubiților, pentru edificarea
voastră. **20** Fiindcă mă tem ca nu cumva, când vin, să nu vă
găsesc așa cum aș voi, și eu să fiu găsit de voi așa cum nu ați
voi; ca nu cumva să fie polemici, invidii, furii, certuri, vorbiri de

rău, șoptiri, îngâmfări, răscoale; **21** Și nu cumva, când vin din
nou, Dumnezeul meu să mă umilească printre voi și să deplâng
pe mulți care au păcătuit deja și nu s-au pocăit de necurăția și
curvia și desfrânarea pe care le-au practicat.

13 Aceasta este a treia oară când vin la voi. În gura a doi sau
a trei martori va fi întemeiat fiecare cuvânt. **2** V-am spus înainte
și vă spun dinainte a doua oară, ca fiind prezent, deși acum
absent, scriu celor ce au păcătuit înainte și tuturor celorlalți, că,
dacă vin din nou, nu voi cruța; **3** Pentru că voi căutați o dovadă a
lui Cristos vorbind în mine, care nu este slab față de voi, ci este
puternic în voi. **4** Fiindcă deși a fost crucificat prin slăbiciune,
totuși trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Fiindcă și noi suntem
slabi în el, dar vom trăi cu el prin puterea lui Dumnezeu față de
voi. **5** Cercetați-vă pe voi înșivă dacă sunteți în credință; pe voi
înșivă încercați-vă. Sau nu știți că Isus Cristos este în voi, în
afară numai dacă sunteți netrebnici? **6** Dar mă încred că veți ști
că noi nu suntem netrebnici. **7** Și mă rog lui Dumnezeu ca voi
să nu faceți nimic rău, nu pentru ca să ne arătăm aprobați, ci
pentru ca să faceți ce este onest, deși noi am fi ca netrebnici.
8 Fiindcă nu putem face nimic împotriva adevărului, ci pentru
adevăr. **9** Fiindcă ne bucurăm când suntem slabi, iar voi sunteți
tari; și aceasta și dorim, desăvârșirea voastră. **10** De aceea
vă scriu acestea fiind absent, ca nu cumva fiind prezent, să
folosesc asprime conform cu puterea pe care Domnul mi-a dat-
o pentru edificare și nu pentru dărâmare. **11** În final, fraților,
rămâneți cu bine. Fiți desăvârșiți, fiți mângâiați, fiți cu aceeași
minte, trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi
cu voi. **12** Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. **13** Vă

salută toți sfinții. **14** Harul Domnului Isus Cristos și dragostea lui
Dumnezeu și comuniunea Duhului Sfânt fie cu voi toți. Amin.

Galateni

1 Pavel, apostol (nu de la oameni, nici prin om, ci prin Isus
Cristos și Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat dintre morți), **2** Și toți
frații care sunt cu mine, bisericilor Galatiei, **3** Har vouă și pace
de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Cristos, **4**
Care s-a dat pe sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne
elibereze din această lume rea, conform voii lui Dumnezeu și
Tatălui nostru; **(aiōn g165)** **5** A lui fie gloria pentru totdeauna și
întotdeauna! Amin. **(aiōn g165)** **6** Mă minunez că așa de repede
v-ați întors de la cel ce v-a chemat în harul lui Cristos, la o
evanghelie diferită, **7** Care nu este una adevărată, ci sunt
unii care vă tulbură și voiesc să pervertească evanghelia lui
Cristos. **8** Dar chiar dacă noi sau un înger din cer vă va predica
orice altă evanghelie decât aceea pe care v-am predicat-o noi,
să fie blestemat! **9** Cum am spus noi mai înainte, așa spun
acum din nou: Dacă vă va predica cineva orice altă evanghelie
decât aceea pe care ați primit-o, să fie blestemat! **10** Căci
acum pe oameni conving, sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac
oamenilor? Căci dacă aș plăcea încă oamenilor, nu aș fi robul lui
Cristos. **11** Dar vă fac cunoscut, fraților, că evanghelia care a
fost predicată de mine nu este conform omului, **12** Fiindcă nici
nu am primit-o de la om, nici nu am învățat-o de la om, ci prin
revelația lui Isus Cristos. **13** Fiindcă ați auzit de purtarea mea de
odinioară, în iudaism, că persecutam peste măsură biserica lui
Dumnezeu și o pustiiam; **14** Și creșteam în iudaism peste mulți
de o vârstă cu mine, din națiunea mea, fiind peste măsură de
zelos pentru tradițiile părinților mei. **15** Dar când i-a plăcut lui
Dumnezeu, care m-a pus deoparte din pântecele mamei mele și
m-a chemat prin harul său, **16** Pentru a revela pe Fiul său în

mine, ca să îl predic printre păgâni, îndată, nu am primit sfat de
la carne și sânge, **17** Nici nu am urcat la Ierusalim la cei care au
fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia și m-am
întors din nou la Damasc. **18** Apoi, după trei ani, am urcat la
Ierusalim să îl văd pe Petru și am rămas cu el cincisprezece
zile. **19** Dar nu am văzut pe un altul dintre apostoli decât pe
Iacov, fratele Domnului. **20** Și în cele ce vă scriu, iată, înaintea
lui Dumnezeu, nu mint. **21** După aceea am venit în ținuturile
Siriei și Ciliciei; **22** Și eram necunoscut la față bisericilor din
Iudeea care erau în Cristos. **23** Ci auzeau numai că: Cel ce ne
persecuta odată, acum predică credința pe care odinioară el o
pustiia. **24** Și glorificau pe Dumnezeu în mine.

2 Apoi, după paisprezece ani, am urcat din nou la Ierusalim
cu Barnaba și l-am luat și pe Titus cu mine. **2** Și conform unei
revelații am urcat și le-am prezentat acea evanghelie pe care o
predic printre neamuri și personal celor care erau renumiți, ca nu
cumva în vreun fel să alerg sau să fi alergat în zadar. **3** Dar nici
Titus, care era cu mine, grec fiind, nu a fost constrâns să se
circumcidă, **4** Și aceasta din cauza fraților falși, furișați, care au
intrat în ascuns să spioneze libertatea noastră pe care o avem
în Cristos Isus, ca să ne aducă în sclavie, **5** Acestora nici măcar
un moment nu le-am cedat prin supunere, pentru ca adevărul
evangheliei să rămână în continuare cu voi. **6** Dar de la aceștia,
care considerați a fi ceva (orice ar fi fost ei, pentru mine nu este
nicio diferență; Dumnezeu nu are în vedere fața omului), fiindcă
aceștia, care considerați a fi ceva, în discuții nu mi-au adăugat
nimic. **7** Ci din contră, văzând că evanghelia necircumciziei îmi
fusese încredințată mie, așa cum lui Petru îi fusese încredințată
cea a circumciziei, **8** (Fiindcă cel ce a lucrat cu putere în Petru

pentru apostolia circumciziei, a lucrat și în mine pentru neamuri),
9 Și după ce Iacov și Chifa și Ioan, cei considerați a fi stâlpi, au
priceput harul ce mi-a fost dat, mi-au dat mie și lui Barnaba
mâinile drepte ale părtășiei, ca noi să mergem la păgâni, iar ei la
circumcizie; **10** Numai să ne amintim de cei săraci, ceea ce m-
am și străduit să fac. **11** Dar când Petru a venit la Antiohia,
m-am împotrivit lui pe față, fiindcă era de învinuit. **12** Fiindcă
înainte de venirea unora de la Iacov, mânca cu neamurile; dar
când au venit, s-a retras și s-a separat, temându-se de cei din
circumcizie. **13** Și ceilalți iudei s-au fățărnicit și ei cu el, încât și
Barnaba a fost atras în fățărnicia lor. **14** Dar când am văzut că
nu umblau cu integritate, conform cu adevărul evangheliei, i-am
spus lui Petru în fața tuturor: Dacă tu, iudeu fiind, trăiești ca
neamurile și nu ca iudeii, de ce constrângi neamurile să trăiască
în felul iudeilor? **15** Noi suntem prin natură iudei și nu păcătoși
dintre neamuri, **16** Știind că un om nu este declarat drept prin
faptele legii, ci prin credința lui Isus Cristos, am crezut și noi în
Isus Cristos, ca să fim declarați drepți prin credința lui Cristos
și nu prin faptele legii, pentru că prin faptele legii nicio carne
nu va fi declarată dreaptă. **17** Dar dacă, în timp ce căutăm să
fim declarați drepți prin Cristos, ne-am găsit și pe noi înșine
păcătoși, este atunci Cristos servitorul păcatului? Nicidecum! **18**
Căci dacă zidesc din nou cele pe care le-am distrus, mă fac pe
mine însumi călcător de lege. **19** Fiindcă eu, prin lege, am murit
față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu. **20** Sunt crucificat
împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește
în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin
credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine

însuși pentru mine. **21** Nu zădărnicesc harul lui Dumnezeu, căci
dacă dreptatea vine prin lege, atunci Cristos a murit în zadar.

3 O, galateni neînțelepți! Cine v-a amăgit ca să nu ascultați de
adevăr, înaintea ochilor cărora Isus Cristos a fost dinainte clar
descris ca și crucificat între voi? **2** Numai aceasta voiesc să
aflu de la voi: Ați primit Duhul prin faptele legii sau prin auzirea
credinței? **3** Sunteți atât de neînțelepți? Începând în Duhul,
sunteți acum desăvârșiți prin carne? **4** În zadar ați suferit voi
atât de multe? Dacă, într-adevăr, chiar este în zadar! **5** Așadar,
cel ce vă dă Duhul și lucrează miracole printre voi, le face prin
faptele legii, sau prin auzirea credinței? **6** Așa cum Avraam l-a
crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate. **7**
De aceea să știți că cei ce sunt din credință, aceștia sunt copiii
lui Avraam. **8** Și scriptura, prevăzând că Dumnezeu îi va declara
drepți prin credință pe păgâni, i-a predicat mai înainte lui Avraam
evanghelia, spunând: În tine toate națiunile vor fi binecuvântate.
9 Astfel, cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună
cu credinciosul Avraam. **10** Deoarece toți câți sunt din faptele
legii, sunt sub blestem, fiindcă este scris: Blestemat este oricine
care nu rămâne neclintit în toate câte sunt scrise în cartea legii
pentru a le face. **11** Și că nimeni nu este declarat drept prin lege,
înaintea lui Dumnezeu este clar, pentru că: Cel drept va trăi prin
credință. **12** Dar legea nu este din credință, ci: Omul care le
face, va trăi prin ele. **13** Cristos ne-a răscumpărat din blestemul
legii, făcându-se blestem pentru noi; fiindcă este scris: Blestemat
este oricine atârnă pe lemn, **14** Ca binecuvântarea lui Avraam să
vină peste neamuri prin Isus Cristos, ca să primim promisiunea
Duhului prin credință. **15** Fraților, vorbesc ca un om; deși este
doar legământul unui om, totuși dacă este confirmat, nimeni nu îl

desființează nici nu mai adaugă la el. **16** Iar promisiunile au fost
făcute lui Avraam și seminței lui. El nu spune: Și semințelor,
ca despre multe, ci ca despre una: Și seminței tale, care este
Cristos. **17** Și spun aceasta că, legământul cel dinainte confirmat
de Dumnezeu în Cristos, legea, care a venit patru sute treizeci
de ani mai târziu, nu îl poate anula ca să facă promisiunea fără
efect. **18** Căci dacă moștenirea este din lege, nu mai este din
promisiune; dar Dumnezeu a dat-o lui Avraam prin promisiune.
19 Atunci pentru ce este legea? Ea a fost adăugată din cauza
încălcărilor de lege, până să vină sămânța căreia i se făcuse
promisiunea, dată prin îngeri în mâna unui mijlocitor. **20** Iar
mijlocitorul nu este mijlocitor al unuia, dar Dumnezeu este unul.
21 Atunci este legea împotriva promisiunilor lui Dumnezeu?
Nicidecum! Căci dacă ar fi fost dată o lege care putea da viață,
într-adevăr, dreptatea ar fi fost prin lege. **22** Dar scriptura a
închis pe toți oamenii sub păcat, ca promisiunea lui Isus Cristos,
prin credință, să fie dată celor ce cred. **23** Dar înainte de a veni
credința, eram ținuți sub lege, închiși referitor la credința care
urma să fie revelată. **24** Astfel, legea a fost pedagogul nostru ca
să ne aducă la Cristos, ca prin credință să fim declarați drepți.
25 Dar după ce a venit credința, nu mai suntem sub pedagog. **26**
Fiindcă toți sunteți copiii lui Dumnezeu prin credința în Cristos
Isus. **27** Fiindcă toți câți ați fost botezați în Cristos, v-ați îmbrăcat
cu Cristos. **28** Nu este nici iudeu, nici grec, nu este nici rob,
nici liber, nu este nici parte bărbătească, nici parte femeiască;
fiindcă voi sunteți toți una în Cristos Isus. **29** Și dacă voi sunteți
ai lui Cristos, atunci sunteți sămânța lui Avraam și moștenitori
conform promisiunii.

4 Dar spun: Cât timp moștenitorul este copil, nu diferă cu nimic
de rob, măcar că este domn al tuturor, **2** Ci este sub tutori și
administratori, până la timpul stabilit de tată. **3** Așa și noi, când
eram copii, eram în robie sub principiile elementare ale lumii. **4**
Dar când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul
său, venit din femeie, venit sub lege, **5** Să răscumpere pe cei ce
erau sub lege, ca să primim adopția fiilor. **6** Și pentru că sunteți
fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului său în inimile voastre, care
strigă: Abba, Tată! **7** De aceea nu mai ești rob, ci fiu; iar dacă
ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu prin Cristos. **8** Atunci
însă, când nu cunoșteați pe Dumnezeu, ați servit celor ce prin
natură nu sunt dumnezei. **9** Dar acum, după ce ați cunoscut pe
Dumnezeu, sau mai degrabă, fiind cunoscuți de Dumnezeu,
cum vă întoarceți din nou la slabele și sărăcăcioasele principii
elementare, cărora doriți din nou să le fiți robi în robie? **10**
Voi țineți zile și luni și timpuri și ani. **11** Mă tem pentru voi,
ca nu cumva să fi muncit în zadar pentru voi. **12** Fraților, vă
implor, fiți ca mine, pentru că eu sunt ca voi; nu m-ați nedreptățit
cu nimic. **13** Dar știți cum prin neputința cărnii v-am predicat
evanghelia la început. **14** Și nu ați disprețuit, nici nu ați respins
ispita mea care era în carnea mea, ci m-ați primit ca pe un înger
al lui Dumnezeu, ca pe Cristos Isus. **15** Unde este, așadar,
binecuvântarea despre care ați vorbit? Fiindcă vă aduc mărturie,
că, dacă ar fi fost posibil, v-ați fi scos propriii ochi și mi i-ați fi
dat. **16** Am devenit atunci dușmanul vostru, pentru că vă spun
adevărul? **17** Ei cu zel vă influențează, dar nu spre bine; da,
ei voiesc să vă excludă, ca la rândul vostru să îi influențați cu
zel. **18** Dar totdeauna este bine să fiți influențați cu zel în ce
este bine și nu doar când sunt prezent cu voi. **19** Copilașii mei,

pentru care din nou simt durerile naşterii până când Cristos este
format în voi, **20** Doresc să fiu prezent acum cu voi şi să îmi
schimb tonul vocii, pentru că sunt nedumerit cu privire la voi. **21**
Spuneţi-mi, voi, care doriţi să fiţi sub lege, nu auziţi legea? **22**
Fiindcă este scris că Avraam a avut doi fii, unul din femeia roabă
şi celălalt din femeia liberă. **23** Dar cel din femeia roabă a fost
născut conform cărnii, iar cel din femeia liberă, prin promisiune.
24 Lucrurile acestea sunt o alegorie, fiindcă acestea sunt cele
două legăminte, unul, de la muntele Sinai, care naşte pentru
robie şi care este Agar. **25** Fiindcă această Agar este muntele
Sinai în Arabia şi corespunde Ierusalimului de acum şi este în
robie cu copiii săi. **26** Dar Ierusalimul cel de sus este liber, cel ce
este mama noastră a tuturor. **27** Fiindcă este scris: Bucură-te,
stearpo, care nu naşti. Izbucneşte şi strigă tu care nu eşti în
durerile naşterii, pentru că cea pustiită are mai mulţi copii decât
cea care are soţ. **28** Iar noi, fraţilor, suntem copiii promisiunii
aşa cum a fost Isaac. **29** Dar aşa cum atunci, cel ce fusese
născut conform cărnii persecuta pe cel născut conform Duhului,
tot aşa [şi] acum. **30** Totuşi ce spune scriptura? Alungă femeia
roabă şi pe fiul ei, pentru că fiul femeii roabe nicidecum nu va fi
moştenitor cu fiul femeii libere. **31** Aşa că, fraţilor, nu suntem
copii ai femeii roabe, ci ai femeii libere.

5 Aşadar, staţi tari în libertatea cu care Cristos ne-a făcut liberi
şi nu vă prindeţi din nou în jugul robiei. **2** Iată, eu, Pavel, vă spun
că, dacă veţi fi circumcişi, Cristos nu vă va fi de niciun folos. **3**
Fiindcă mărturisesc din nou fiecărui om ce se circumcide, că
este dator să ţină întreaga lege. **4** Cristos a devenit fără niciun
efect pentru voi; voi toţi care sunteţi declaraţi drepţi prin lege,
sunteţi căzuţi din har. **5** Fiindcă noi prin Duhul aşteptăm speranţa

dreptății prin credință. **6** Fiindcă în Isus Cristos nici circumcizia,
nici necircumcizia nu are vreo putere, ci credința care lucrează
prin dragoste. **7** Ați alergat bine; cine v-a împiedicat ca să nu
ascultați de adevăr? **8** Această convingere nu vine de la cel ce
vă cheamă. **9** Puțină dospeală dospește tot aluatul. **10** Eu am
încredere în voi, prin Domnul, că nu veți gândi nimic altceva; dar
cel ce vă tulbură își va purta judecata, oricine ar fi. **11** Și eu,
fraților, dacă mai predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat?
Atunci poticnirea crucii a fost înlăturată. **12** Aș dori să fie stârpiți
cei ce vă tulbură. **13** Fiindcă, fraților, voi ați fost chemați la
libertate; numai nu folosiți libertatea pentru [a da] ocazie cărnii,
ci prin dragoste serviți unii altora. **14** Fiindcă toată legea este
împlinită într-un cuvânt, în acesta: Să iubești pe aproapele tău
ca pe tine însuți. **15** Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe
alții, luați seama să nu fiți mistuiți unii de alții. **16** Spun, așadar:
Umblați în Duhul și nicidecum nu veți împlini pofta cărnii. **17** Căci
carnea poftește împotriva Duhului, și Duhul împotriva cărnii; și
acestea sunt potrivnice unele altora, așa încât nu puteți face
cele ce ați voi. **18** Dar dacă sunteți conduși de Duhul, nu sunteți
sub lege. **19** Iar faptele cărnii sunt arătate; acestea sunt: adulter,
curvie, necurăție, desfrânare, **20** Idolatrie, vrăjitorie, ură, lupte,
gelozii, furii, certuri, dezbinări, erezii, **21** Invidii, ucideri, bețiii,
îmbuibări și cele asemănătoare acestora; despre care vă spun
dinainte, așa cum v-am spus odinioară, că toți cei ce practică
astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. **22**
Dar rodul Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga
răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, **23** Blândețea,
înfrânarea; împotriva acestora nu este lege. **24** Și cei ai lui
Cristos au crucificat carnea cu pasiunile și poftele ei. **25** Dacă

trăim în Duhul, să și umblăm în Duhul. **26** Să nu fim doritori de
glorie deșartă, provocându-ne unii pe alții, invidiindu-ne unii pe
alții.

6 Fraților, chiar dacă un om ar fi prins în vreo greșeală, voi care
sunteți spirituali, îndreptați-l pe unul ca acesta în duhul blândeții,
fiind atent la tine însuți, ca să nu fii și tu ispitit. **2** Purtați-vă
greutățile unii altora și împliniți astfel legea lui Cristos. **3** Căci
dacă cineva crede că este ceva, nefiind nimic, se înșală pe sine
însuși. **4** Dar fiecare să își încerce propria sa lucrare și atunci va
avea bucurie numai în el însuși și nu în altul. **5** Căci fiecare își
va purta propria lui sarcină. **6** Cel ce este învățat în cuvânt să îi
facă parte din toate bunurile celui ce îl învață. **7** Nu vă amăgiți;
Dumnezeu nu se lasă batjocorit; fiindcă orice seamănă un om,
aceea va și secera. **8** Pentru că cel ce seamănă pentru carnea
sa, din carne va secera putrezire; dar cel ce seamănă pentru
Duh, va secera din Duh viață veșnică. **(aiōnios g166)** **9** Și să nu
obosim în facerea binelui, fiindcă la timpul cuvenit vom secera,
dacă nu vom cădea de oboseală. **10** Așadar, cât avem ocazie,
să facem bine tuturor, dar mai ales celor din casa credinței. **11**
Vedeți cu ce litere mari v-am scris cu propria mea mână. **12**
Toți câți doresc să se fălească cu carnea, aceștia vă constrâng
să vă circumcideți, numai ca nu cumva să sufere persecuție
pentru crucea lui Cristos. **13** Fiindcă nici ei înșiși, care sunt
circumciși, nu păzesc legea, ci doresc să fiți circumciși, ca să se
laude cu carnea voastră. **14** Dar eu nicidecum nu mă laud decât
cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este
crucificată față de mine și eu față de lume! **15** Căci în Cristos
Isus nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo putere, ci o
creatură nouă. **16** Și celor câți umblă conform acestei reguli,

pace fie peste ei și milă și peste Israelul lui Dumnezeu. **17**
Nimeni, de acum încolo, să nu mă tulbure, fiindcă eu port în
trupul meu semnele Domnului Isus. **18** Fraților, harul Domnului
nostru Isus Cristos fie cu duhul vostru! Amin.

Efeseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu,
sfinților care sunt în Efes și credincioșilor în Cristos Isus, **2** Har
vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus
Cristos. **3** Binecuvântat fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru
Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările
spirituale în locurile cerești, în Cristos; **4** După cum ne-a ales în
el înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și ireproșabili
înaintea lui în dragoste, **5** Predestinându-ne pentru adopția
copiilor prin Isus Cristos, pentru el însuși, conform bunei plăceri
a voii sale, **6** Pentru lauda gloriei harului său în care ne-a făcut
acceptați în cel preaiubit. **7** În care avem răscumpărarea prin
sângele lui, iertarea păcatelor, conform bogățiilor harului său, **8**
În care el a abundat spre noi în toată înțelepciunea și priceperea,
9 Făcându-ne cunoscut misterul voii sale, conform bunei sale
plăceri, pe care și-a plănuit-o în el însuși; **10** Ca în administrarea
plinătății timpurilor să adune în unul, toate în Cristos, deopotrivă
pe cele în cer și cele pe pământ; în el, **11** În care am și obținut
o moștenire, fiind predestinați conform cu scopul celui care
lucrează toate după sfatul voii sale, **12** Pentru lauda gloriei sale,
noi, care întâi ne-am încrezut în Cristos. **13** În care și voi v-
ați încrezut, după ce ați auzit cuvântul adevărului, evanghelia
salvării voastre; și în care, după ce ați crezut, ați fost sigilați cu
acel Duh sfânt al promisiunii, **14** Care este arvuna moștenirii
noastre, până la răscumpărarea posesiunii cumpărate, spre
lauda gloriei sale. **15** Din această cauză și eu, după ce am auzit
despre credința voastră în Domnul Isus și dragostea pentru toți
sfinții, **16** Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, amintind
despre voi în rugăciunile mele, **17** Ca Dumnezeul Domnului

nostru Isus Cristos, Tatăl gloriei, să vă dea duhul înțelepciunii și
al revelației în cunoașterea lui; **18** Ochii înțelegerii voastre, fiind
iluminați, ca voi să cunoașteți care este speranța chemării lui
și care sunt bogățiile gloriei moștenirii lui în sfinți, **19** Și care
este nemărginita mărime a puterii lui față de noi, care credem,
conform cu lucrarea tăriei puterii sale, **20** Pe care a lucrat-o în
Cristos, când l-a înviat dintre morți și l-a așezat la dreapta sa, în
locurile cerești, **21** Mult deasupra fiecărei stăpâniri și autorități și
puteri și domnii și a fiecărui nume numit, nu numai în lumea
aceasta, ci și în cea care vine; **(aiōn g165)** **22** Și a pus toate
sub picioarele lui și l-a dat să fie capul peste toate lucrurile în
biserică, **23** Care este trupul lui, plinătatea celui care umple
toate în toți.

2 Și v-a dat viață, vouă care erați morți în fărădelegi și păcate;
2 În care ați umblat odinioară, conform mersului acestei lumi,
conform cu prințul puterii văzduhului, a duhului care lucrează
acum în copiii neascultării; **(aiōn g165)** **3** Printre care și noi toți
ne-am comportat odinioară în poftele cărnii noastre, împlinind
dorințele cărnii și minții; și, prin natură, eram copiii furiei, ca și
ceilalți. **4** Dar Dumnezeu, care este bogat în milă, din cauza
dragostei sale mari cu care ne-a iubit, **5** Chiar pe când eram morți
în păcate, ne-a dat viață împreună cu Cristos (prin har sunteți
salvați); **6** Și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună
în locurile cerești în Cristos Isus, **7** Ca în veacurile ce vin să
arate nemărginitele bogății ale harului său, în bunătatea lui față
de noi, prin Cristos Isus. **(aiōn g165)** **8** Fiindcă prin har sunteți
salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul
lui Dumnezeu; **9** Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni. **10**
Fiindcă noi suntem lucrarea lui, creați în Cristos Isus pentru

fapte bune, pe care Dumnezeu le-a rânduit dinainte, ca să
umblăm în ele. **11** De aceea, amintiți-vă că voi, fiind odinioară
neamuri în carne, care erați numiți necircumcizie de către aceea
numită circumcizie în carne, făcută de mâini; **12** Că în acel timp
erați fără Cristos, înstrăinați de cetățenia lui Israel și străini de
legămintele promisiunii, neavând speranță și fără Dumnezeu în
lume, **13** Dar acum, în Cristos Isus, voi, care odinioară erați
departe, sunteți aduși aproape prin sângele lui Cristos. **14**
Fiindcă el este pacea noastră, care a făcut din doi unul și a
dărâmat zidul din mijloc al despărțirii dintre noi, **15** Abolind în
carnea lui dușmănia, legea poruncilor cuprinsă în rânduieli, ca
să facă în el însuși din doi un om nou, făcând pace; **16** Și să îi
împace pe amândoi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce,
ucigând, prin ea, dușmănia; **17** Și a venit și v-a predicat pace
celor de departe și celor de aproape. **18** Fiindcă prin el, amândoi
avem acces printr-un singur Duh la Tatăl. **19** De aceea acum nu
mai sunteți străini și locuitori temporari, ci sunteți concetățeni cu
sfinții și cu cei ai casei lui Dumnezeu, **20** Fiind zidiți pe temelia
apostolilor și profeților, Isus Cristos însuși fiind piatra unghiulară
a temeliei, **21** În care toată clădirea, bine închegată, crește
pentru a fi un templu sfânt în Domnul; **22** În care și voi sunteți
zidiți împreună, pentru a fi locuință lui Dumnezeu, prin Duhul.

3 Din această cauză eu, Pavel, prizonierul lui Isus Cristos pentru
voi, neamurile, **2** Dacă ați auzit despre administrarea harului lui
Dumnezeu care îmi este dat pentru voi; **3** Cum prin revelație mi-
a făcut cunoscut misterul; (așa cum v-am scris înainte pe scurt,
4 Din care, citind, puteți înțelege cunoașterea mea în misterul lui
Cristos), **5** Care în alte veacuri nu a fost făcut cunoscut fiilor
oamenilor, așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și

profeți prin Duhul; **6** Că neamurile vor fi co-moștenitoare și
ale aceluiași trup și părtașe ale promisiunii lui în Cristos, prin
evanghelie; **7** Căreia am fost făcut servitor, conform cu darul
harului lui Dumnezeu dat mie, prin lucrarea efectivă a puterii lui.
8 Mie, care sunt mai mic decât cel mai neînsemnat dintre toți
sfinții, îmi este dat acest har, să predic printre neamuri bogățiile
de nepătruns ale lui Cristos; **9** Și să fac pe toți să vadă care
este părtășia misterului, care de la începutul lumii fusese ascuns
în Dumnezeu, care a creat toate prin Isus Cristos; **(aiōn g165)**
10 Ca să le fie cunoscută acum, principatelor și autorităților în
locurile cerești, prin biserică, înțelepciunea atât de felurită a
lui Dumnezeu, **11** Conform scopului etern pe care l-a hotărât
în Cristos Isus, Domnul nostru, **(aiōn g165)** **12** În care avem
cutezanță și acces cu încredere prin credința lui. **13** De aceea
doresc să nu vă descurajați datorită necazurilor mele pentru voi,
care sunt gloria voastră. **14** Din această cauză îmi plec genunchii
înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Cristos, **15** Din care este
numită întreaga familie în cer și pe pământ, **16** Ca să vă dea,
conform bogățiilor gloriei sale, să fiți întăriți cu putere prin Duhul
lui, în omul dinăuntru, **17** Așa încât Cristos să locuiască în inimile
voastre prin credință; pentru ca, fiind înrădăcinați și întemeiați
în dragoste, **18** Să fiți în stare să înțelegeți cu toți sfinții care
este lărgimea și lungimea și adâncimea și înălțimea; **19** Și să
cunoașteți dragostea lui Cristos, care întrece cunoașterea, ca să
fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu. **20** Și celui care
este în stare să facă toate peste măsură de abundent, peste tot
ce cerem sau gândim, conform puterii care lucrează în noi, **21** A
lui fie gloria în biserică prin Cristos Isus, prin toate veacurile,
totdeauna și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)**

4 De aceea eu, prizonierul Domnului, vă implor să umblați demni
de chemarea cu care sunteți chemați, **2** Cu toată umilința și
blândețea, cu îndelungă răbdare, răbdând unii altora în dragoste,
3 Străduindu-vă să țineți unitatea Duhului în legătura păcii. **4** Este
un singur trup și un singur Duh, precum și voi sunteți chemați
într-o singură speranță a chemării voastre; **5** Un singur Domn, o
singură credință, un singur botez, **6** Un singur Dumnezeu și Tată
al tuturor, care este peste toți și prin toți și în voi toți. **7** Dar
fiecăruia dintre noi îi este dat har conform măsurii darului lui
Cristos. **8** De aceea el spune: Când s-a urcat în înălțime, a
dus în captivitate captivitatea și a dat daruri oamenilor. **9** (Și că
el s-a urcat, ce înseamnă decât că el de asemenea a coborât
mai întâi în părțile de jos ale pământului? **10** Cel ce a coborât
este chiar cel ce a urcat mult deasupra tuturor cerurilor, ca să
umple toate lucrurile.) **11** Și el a dat pe unii apostoli, și pe unii
profeți, și pe unii evangheliști, și pe unii păstori și învățători,
12 Pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea servirii, pentru
edificarea trupului lui Cristos, **13** Până vom ajunge toți la unitatea
credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit,
la măsura staturii plinătății lui Cristos; **14** Ca să nu mai fim copii,
aruncați încoace și încolo și purtați de fiecare vânt de doctrină
prin șiretlicul oamenilor și prin viclenie iscusită, prin care pândesc
să înșele; **15** Ci, vorbind adevărul în dragoste, să creștem în
toate în el, care este capul, Cristos; **16** Din care întregul trup
bine închegat și strâns legat împreună, prin aportul fiecărei
încheieturi, conform lucrării efective în măsura fiecărei părți, își
face creșterea trupului pentru edificarea lui însuși în dragoste.
17 De aceea spun aceasta și aduc mărturie în Domnul, ca voi de
acum înainte să nu umblați cum umblă celelalte neamuri, în

deșertăciunea minții lor, **18** Având înțelegerea întunecată, fiind
înstrăinați de viața lui Dumnezeu prin ignoranța care este în ei,
din cauza orbirii inimii lor; **19** Care, fiind nesimțitori, s-au dedat ei
înșiși desfrânării, pentru a lucra toată necurăția cu lăcomie. **20**
Dar voi nu ați învățat astfel despre Cristos; **21** Dacă așa este
că l-ați auzit și ați fost învățați de către el, precum adevărul
este în Isus; **22** Ca voi să puneți deoparte cele referitoare la
purtarea voastră de mai înainte, omul vechi, care este corupt
conform poftelor înșelătoare; **23** Și să vă înnoiți în duhul minții
voastre; **24** Și să vă îmbrăcați cu omul nou, care, conform lui
Dumnezeu, este creat în dreptate și adevărată sfințenie. **25** De
aceea punând deoparte minciuna, vorbiți adevărul fiecare cu
aproapele lui, pentru că suntem membre unii altora. **26** Mâniați-
vă și nu păcătuiți; să nu apună soarele peste furia voastră, **27**
Nici nu dați loc diavolului. **28** Cel ce a furat, să nu mai fure, ci mai
degrabă să muncească, lucrând cu mâinile ce este bun, ca să
aibă să dea celui ce are nevoie. **29** Să nu iasă din gura voastră
niciun cuvânt stricat, ci doar ce este bun pentru folosul edificării,
ca să dea har celor ce aud. **30** Și nu mâhniți Duhul sfânt al lui
Dumnezeu, prin care sunteți sigilați pentru ziua răscumpărării.
31 Orice amărăciune și furie și mânie și strigăte și vorbire rea să
fie înlăturate de la voi, împreună cu toată răutatea; **32** Și fiți buni
unii cu alții, compătimitori, iertându-vă unii pe alții precum și
Dumnezeu, pentru Cristos, v-a iertat pe voi.

5 De aceea fiți urmași ai lui Dumnezeu, precum copii iubiți. **2**
Și umblați în dragoste, precum și Cristos ne-a iubit și s-a dat
pe sine însuși ofrandă pentru noi și sacrificiu lui Dumnezeu
pentru aromă bine mirositoare. **3** Dar curvia și toată necurăția
sau lăcomia să nu le lăsați niciodată să fie numite între voi,

precum se cuvine sfinților; **4** Nici murdărie, nici vorbire proastă,
nici glumă vulgară, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă
aducerea de mulțumiri. **5** Fiindcă știți aceasta, că niciun curvar,
sau spurcat, sau lacom, care este idolatru, nu are moștenire în
împărăția lui Cristos și a lui Dumnezeu. **6** Nu lăsați pe nimeni
să vă înșele prin cuvinte deșarte, fiindcă din cauza acestora
vine furia lui Dumnezeu peste copiii neascultării. **7** De aceea nu
fiți părtași cu ei. **8** Fiindcă odinioară erați întuneric, dar acum
sunteți lumină în Domnul; umblați precum copii ai luminii; **9**
(Fiindcă rodul Duhului este în toată bunătatea și în dreptate și în
adevăr), **10** Încercând ce este plăcut Domnului. **11** Și să nu aveți
părtășie cu faptele neroditoare ale întunericului; ci, mai degrabă,
mustrați-le. **12** Fiindcă este rușine și numai a vorbi despre cele
făcute de ei în taină. **13** Dar toate cele mustrate sunt arătate
de lumină; fiindcă cea care arată totul pe față, este lumina. **14**
De aceea el spune: Trezește-te, tu, care dormi, și scoală-te
dintre morți și Cristos îți va da lumină. **15** Vedeți dar, să umblați
cu chibzuință, nu precum cei proști, ci precum cei înțelepți, **16**
Răscumpărând timpul, pentru că zilele sunt rele. **17** Din această
cauză nu fiți fără minte, ci înțelegeți care este voia Domnului. **18**
Și nu vă îmbătați cu vin, în care este destrăbălare; dimpotrivă, fiți
umpluți cu Duhul, **19** Vorbind vouă însivă în psalmi și imnuri și
cântări spirituale; cântând și cântând în inima voastră Domnului,
20 Mulțumind totdeauna pentru toate Dumnezeului și Tatălui, în
numele Domnului nostru Isus Cristos, **21** Supunându-vă unii
altora în teama de Dumnezeu. **22** Soțiilor, supuneți-vă soților
voștri ca Domnului; **23** Pentru că soțul este capul soției, precum
și Cristos este capul bisericii și el este salvatorul trupului. **24**
De aceea, precum biserica este supusă lui Cristos, tot așa și

soțiile să se supună propriilor soți în totul. **25** Soților, iubiți-vă
soțiile, precum și Cristos a iubit biserica și s-a dat pe sine însuși
pentru ea, **26** Ca să o sfințească și să o curețe cu spălarea apei
prin cuvânt, **27** Ca să își prezinte lui însuși o biserică glorioasă,
neavând pată, sau zbârcitură, sau ceva de felul acesta, ci ca să
fie sfântă și fără cusur. **28** Așa sunt datori soții să își iubească
soțiile, ca pe propriile lor trupuri. Cel ce își iubește soția, se
iubește pe sine însuși. **29** Fiindcă nimeni nu și-a urât vreodată
propria lui carne, ci o hrănește și o îngrijește, precum și Domnul
face bisericii; **30** Pentru că suntem membre ale trupului său, din
carnea sa și din oasele sale. **31** Din această cauză va lăsa un
om pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de soția lui, și cei
doi vor fi un singur trup. **32** Acesta este un mare mister; dar eu
vorbesc referitor la Cristos și la biserică. **33** Totuși, fiecare dintre
voi în parte, astfel să își iubească soția ca pe sine însuși; și soția
să se teamă cu respect de soț.

6 Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, fiindcă aceasta
este drept. **2** Onorează pe tatăl tău și pe mama ta; (care este
prima poruncă cu promisiune); **3** Ca să îți fie bine și să poți
trăi mult timp pe pământ. **4** Și taților, nu vă provocați copiii la
furie, ci creșteți-i în disciplinarea și avertizarea Domnului. **5**
Robilor, cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca
lui Cristos, faceți ce vă poruncesc stăpânii, conform cărnii; **6**
Nu cu servire de ochii lor, precum cei ce plac oamenilor, ci
ca robii lui Cristos, făcând voia lui Dumnezeu din inimă; **7**
Servind cu bunăvoință, ca Domnului și nu oamenilor, **8** Știind că
orice bunătate va face fiecare, aceasta va primi de la Domnul,
fie că este rob sau liber. **9** Și stăpânilor, faceți-le aceleași
lucruri, reținându-vă de la amenințare; știind că și Stăpânul

vostru este în cer; și la el nu este părtinire. **10** În final, frații
mei, fiți tari în Domnul și în puterea tăriei lui. **11** Îmbrăcați-
vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să fiți în stare să stați
în picioare împotriva uneltirilor diavolului. **12** Pentru că noi nu
luptăm împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva principatelor,
împotriva autorităților, împotriva domnitorilor întunericului acestei
lumi, împotriva stricăciunii spirituale în locurile înalte. **(aiōn g165)**
13 Din această cauză, luați întreaga armură a lui Dumnezeu,
ca să fiți în stare să vă împotriviți în ziua cea rea; și, făcând
totul, să stați în picioare. **14** De aceea stați în picioare, având
mijlocul vostru încins cu adevărul și purtând platoșa dreptății; **15**
Și picioarele voastre încălțate cu pregătirea evangheliei păcii; **16**
Peste toate luând scutul credinței, cu care veți fi în stare să
stingeți toate săgețile arzătoare ale celui rău. **17** Și luați coiful
salvării și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu; **18**
Rugându-vă tot timpul cu toată rugăciunea și cu cerere în Duhul
și veghind la aceasta cu toată stăruința și cu cerere pentru toți
sfinții; **19** Și pentru mine, ca să îmi fie dat cuvânt, să îmi deschid
gura cutezător, să fac cunoscut misterul evangheliei, **20** Pentru
care sunt ambasador în lanțuri, pentru ca în ea să vorbesc
cutezător, precum ar trebui eu să vorbesc. **21** Dar ca să știți
și voi cele ce mă privesc și ce fac, Tihic, un frate preaiubit și
servitor credincios în Domnul, vă va face cunoscut toate; **22**
Acela pe care vi l-am trimis cu același scop, ca să știți despre
treburile noastre și să vă mângâie inimile. **23** Pace fie fraților
și dragoste cu credință de la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus
Cristos. **24** Harul fie cu toți cei ce îl iubesc pe Domnul nostru
Isus Cristos în sinceritate. Amin.

Filipeni

1 Pavel și Timotei, robi ai lui Isus Cristos, tuturor sfinților în
Cristos Isus care sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii;
2 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul
Isus Cristos. **3** Mulțumesc Dumnezeului meu la fiecare aducere
aminte despre voi, **4** Întotdeauna, în fiecare rugăciune a mea
pentru voi toți, făcând cerere cu bucurie, **5** Pentru părtășia
voastră în evanghelie, din prima zi până acum; **6** Fiind încredințat
de acest lucru, că cel ce a început o bună lucrare în voi, o va
termina până în ziua lui Isus Cristos. **7** Așa cum este drept
pentru mine să gândesc aceasta despre voi toți, pentru că vă
port în inima mea; întrucât, deopotrivă în lanțurile mele și în
apărarea și confirmarea evangheliei, voi toți sunteți părtași ai
harului meu. **8** Fiindcă Dumnezeu îmi este martor cât de mult
tânjesc după voi toți în adâncurile milei lui Isus Cristos. **9** Și
aceasta mă rog, ca dragostea voastră să abunde chiar din ce în
ce mai mult în cunoaștere și în toată judecata, **10** Ca voi să
deosebiți lucrurile alese, ca să fiți sinceri și fără poticnire până
în ziua lui Cristos, **11** Fiind umpluți cu roadele dreptății, care
sunt prin Isus Cristos, pentru gloria și lauda lui Dumnezeu. **12**
Dar voiesc să înțelegeți, fraților, că cele ce mi s-au întâmplat,
mai degrabă au ajutat la înaintarea evangheliei; **13** Așa că
lanțurile mele în Cristos sunt arătate în tot palatul și în toate
celelalte locuri. **14** Și mulți dintre frații în Domnul, încredințați din
cauza lanțurilor mele, sunt mult mai cutezători să vorbească fără
teamă cuvântul. **15** Unii, într-adevăr, predică pe Cristos chiar
din invidie și ceartă; iar alții, de asemenea, din bunăvoință. **16**
Unii predică pe Cristos din ceartă, nu sincer, închipuindu-și că
adaugă necaz lanțurilor mele; **17** Iar ceilalți, din dragoste, știind

că sunt pus pentru apărarea evangheliei. **18** Atunci ce este? Cu
toate acestea, în orice fel, fie de ochii lumii, fie în adevăr, Cristos
este predicat; și în aceasta mă bucur, da și mă voi bucura. **19**
Căci știu că aceasta se va întoarce pentru salvarea mea prin
rugăciunea voastră și prin aportul Duhului lui Isus Cristos, **20**
Conform anticipării mele arzătoare și speranței mele, că nu voi fi
în nimic rușinat, ci cu toată cutezanța, ca întotdeauna, așa și
acum Cristos va fi preamărit în trupul meu, fie prin viață, fie prin
moarte. **21** Fiindcă pentru mine a trăi este Cristos, și a muri este
câștig. **22** Dar dacă trăiesc în carne, aceasta este rodul muncii
mele; totuși nu știu ce voi alege. **23** Fiindcă sunt strâmtorat
din două părți, având dorință să plec și să fiu cu Cristos, ceea
ce este mult mai bine; **24** Totuși, a rămâne în carne este mai
necesar pentru voi. **25** Și, având această încredere, știu că
voi trăi și voi continua cu voi toți, pentru înaintarea voastră și
bucuria credinței, **26** Ca bucuria voastră să fie mai abundentă în
Isus Cristos pentru mine, prin venirea mea din nou la voi. **27**
Numai purtați-vă cum se cuvine evangheliei lui Cristos, pentru
ca, fie că vin și vă văd, fie că sunt absent, să aud despre ale
voastre că stați neclintiți într-un singur duh, cu o singură minte,
luptând împreună pentru credința evangheliei, **28** Și nefiind
înspăimântați în nimic de potrivnicii voștri, ceea ce le este o
dovadă a pieirii, dar vouă a salvării, și aceasta de la Dumnezeu.
29 Fiindcă vouă vă este dat, pe partea lui Cristos, nu numai a
crede în el, dar și a suferi pentru el. **30** Având același conflict pe
care l-ați văzut în mine și acum auziți că este în mine.

2 Așadar, dacă este vreo încurajare în Cristos, dacă este vreo
mângâiere a dragostei, dacă este vreo părtășie a Duhului, dacă
sunt adâncuri ale iubirii și îndurări, **2** Împliniți-mi bucuria, ca una

să gândiți, având aceeași dragoste, fiind de acord, într-o singură
minte. **3** Nu faceți nimic prin ceartă sau glorie deșartă, ci, în
umilința minții, toți să stimeze pe alții mai presus de ei înșiși. **4**
Nu priviți fiecare spre propriile lucruri, ci fiecare și spre cele
ale altora. **5** Lăsați să fie în voi această minte, care era și în
Cristos Isus; **6** Care, în chipul lui Dumnezeu fiind, nu a socotit
ca tâlhărie a fi egal cu Dumnezeu, **7** Ci s-a făcut pe sine însuși
lipsit de importanță și a luat asupra lui chipul unui rob și a fost
făcut în asemănarea oamenilor; **8** Și, fiind găsit la înfățișare ca
un om, s-a umilit și s-a făcut ascultător până la moarte, chiar
moarte de cruce. **9** De aceea Dumnezeu l-a și înălțat cel mai
mult și i-a dat un nume care este mai presus de fiecare nume,
10 Pentru ca, la numele lui Isus, fiecare genunchi să se plece,
al celor din cer și de pe pământ și de sub pământ; **11** Și să
mărturisească fiecare limbă că Isus Cristos este Domnul, spre
gloria lui Dumnezeu Tatăl. **12** De aceea, preaiubiții mei, precum
totdeauna ați dat ascultare, nu ca în prezența mea doar, ci mult
mai mult în absența mea, lucrați cu propria voastră salvare, cu
teamă și tremur. **13** Fiindcă Dumnezeu este cel care lucrează în
voi, deopotrivă a voi și a face după buna lui plăcere. **14** Faceți
toate lucrurile fără cârtiri și dispute, **15** Ca să fiți ireproșabili și
inocenți, fiii lui Dumnezeu, fără mustrare, în mijlocul unei națiuni
strâmbe și perverse, printre care străluciți ca lumini în lume, **16**
Ținând sus cuvântul vieții, ca să mă bucur în ziua lui Cristos, că
nu am alergat în zadar, nici nu am muncit în zadar. **17** Da, și
dacă voi fi turnat peste sacrificiul și serviciul credinței voastre,
mă bucur și mă bucur împreună cu voi toți. **18** Din același motiv
și voi vă bucurați și vă bucurați împreună cu mine. **19** Dar mă
încred în Domnul Isus, să vă trimit curând pe Timotei, ca să fiu

și eu mângâiat, când voi afla cele despre voi. **20** Fiindcă nu am
pe nimeni cu aceeași minte, care se va îngriji cu sinceritate de
cele despre voi. **21** Fiindcă toți caută lucrurile lor, nu lucrurile lui
Isus Cristos. **22** Dar știți dovada despre el, cum, ca un fiu cu
tatăl a servit cu mine în evanghelie. **23** De aceea pe el sper
să [vi]-l trimit îndată ce voi vedea cum îmi va merge. **24** Dar
mă încred în Domnul, că voi veni și eu curând. **25** Totuși am
socotit necesar să-l trimit la voi pe Epafrodit, fratele meu și
conlucrător și co-luptător, dar trimisul vostru și cel ce a servit
nevoilor mele. **26** Fiindcă tânjea după voi toți și a fost foarte
mâhnit pentru că ați auzit că a fost bolnav. **27** Căci, într-adevăr,
a fost bolnav, aproape de moarte, dar Dumnezeu a avut milă de
el; și nu numai de el, ci și de mine, ca nu cumva să am întristare
peste întristare. **28** De aceea l-am trimis cu mai multă grijă, ca,
atunci când îl vedeți din nou, să vă bucurați și să fiu eu mai puțin
întristat. **29** Primiți-l așadar în Domnul, cu toată veselia, și țineți
în onoare pe astfel de oameni. **30** Pentru că din cauza lucrării lui
Cristos a fost el aproape de moarte, neținând la viața lui, ca să
suplinească lipsa serviciului vostru către mine.

3 În final, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Să vă scriu aceleași
lucruri, într-adevăr, mie nu îmi este greu, iar vouă vă este sigur. **2**
Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrători răi, păziți-vă de scrijelați!
3 Fiindcă noi suntem circumcizia, cei care în duh ne închinăm
lui Dumnezeu și care ne bucurăm în Cristos Isus și nu avem
încredere în carne. **4** Măcar că eu aș avea încredere și în carne.
Dacă un altul gândește că are de ce să se încreadă în carne, eu
mai mult; **5** Circumcis a opta zi, din stirpea lui Israel, din tribul lui
Beniamin, evreu dintre evrei; referitor la lege, fariseu; **6** Referitor
la zel, persecutând biserica; referitor la dreptatea care este în

lege, găsit ireproșabil. **7** Dar lucrurile care îmi erau câștiguri,
acelea le-am socotit pagubă, pentru Cristos. **8** Da, în adevăr, și
socotesc toate lucrurile pierdere, din cauza măreției cunoașterii
lui Cristos Isus, Domnul meu, pentru care am suferit pierderea a
toate și le socotesc a fi gunoi, ca să câștig pe Cristos, **9** Și să
fiu găsit în el, nu având propria mea dreptate, care este din
lege, ci aceea care este prin credința lui Cristos, dreptatea care
este din Dumnezeu prin credință, **10** Ca să îl cunosc pe el și
puterea învierii lui și părtășia suferințelor lui, fiind făcut conform
cu moartea lui, **11** Dacă ar fi posibil, cumva, să ajung la învierea
morților. **12** Nu că am obținut deja, sau că am fost făcut deja
desăvârșit; dar urmăresc, că poate prind aceea pentru care și eu
am fost prins de Cristos Isus. **13** Fraților, eu nu mă socotesc pe
mine însumi că am prins; dar fac un singur lucru, uitând acele
lucruri care sunt în urmă și întinzându-mă spre cele care sunt
înainte, **14** Alerg spre țintă pentru premiul chemării înalte a lui
Dumnezeu în Cristos Isus. **15** De aceea astfel să gândim câți
suntem desăvârșiți; și dacă în ceva gândiți altfel, Dumnezeu,
chiar aceasta, vă va revela. **16** Totuși, la ceea ce noi am ajuns
deja, să umblăm după aceeași regulă, să gândim același lucru.
17 Fraților, fiți împreună urmași ai mei și însemnați pe cei ce
umblă astfel, așa cum ne aveți pe noi ca exemplu. **18** (Fiindcă
mulți umblă, despre care adeseori v-am spus, și acum vă spun,
chiar plângând, că sunt dușmanii crucii lui Cristos, **19** Al căror
sfârșit este nimicirea, al căror Dumnezeu este pântecele lor
și a căror glorie este în rușinea lor și care gândesc lucrurile
pământești). **20** Fiindcă noi ne purtăm ca cetățeni ai cerului,
de unde și așteptăm pe Salvatorul, pe Domnul Isus Cristos;
21 Care va schimba trupul nostru înjosit, pentru a-l face să fie

conformat trupului său glorios, conform lucrării prin care el este
în stare chiar a-și supune lui însuși toate.

4 De aceea, frații mei preaiubiți și mult doriți, a mea bucurie și
coroană, stați astfel tari în Domnul, preaiubiții mei! **2** Implor pe
Euodia și implor pe Sintichia să fie cu aceeași minte în Domnul.
3 Și te rog și pe tine, adevărat părtaș de jug, ajută acele femei
care au ostenit împreună cu mine în evanghelie și cu Clement și
ceilalți conlucrători ai mei, ale căror nume sunt în cartea vieții. **4**
Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Din nou [vă] spun: Bucurați-
vă! **5** Tuturor oamenilor să le fie cunoscută cumpătarea voastră.
Domnul este aproape. **6** Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în toate,
prin rugăciune și cerere cu mulțumire, faceți cunoscute cererile
voastre către Dumnezeu. **7** Și pacea lui Dumnezeu, care întrece
orice înțelegere, vă va păzi inimile și mințile prin Cristos Isus. **8**
În final, fraților, toate cele ce sunt adevărate, toate cele oneste,
toate cele drepte, toate cele pure, toate cele de iubit, toate cele
vorbite de bine, dacă este vreo virtute și dacă este vreo laudă,
gândiți-vă la acestea. **9** Cele pe care le-ați și învățat și primit și
auzit și văzut în mine, practicați-le! Și Dumnezeul păcii va fi cu
voi. **10** Dar foarte mult m-am bucurat în Domnul, că acum în
sfârșit grija voastră pentru mine a înflorit din nou, grijă pe care o
aveați și înainte, dar vă lipsea ocazia. **11** Nu referitor la lipsă
spun aceasta, fiindcă eu am învățat ca în orice stare sunt, să fiu
mulțumit. **12** Știu deopotrivă să fiu umilit și știu cum să abund;
pretutindeni și în toate m-am deprins deopotrivă să fiu sătul și
să fiu flămând, deopotrivă să abund și să fiu în lipsă. **13** Pot
toate prin Cristos, care mă întărește. **14** Totuși, bine ați făcut că
ați luat parte cu mine în necazul meu. **15** Acum voi, filipenilor,
știți de asemenea că la începutul evangheliei, când am plecat

din Macedonia, nicio biserică nu a avut comuniune cu mine
referitor la dărnicie și primire, decât voi singuri. **16** Pentru că mi-
ați trimis chiar în Tesalonic, odată și încă odată, pentru nevoia
mea. **17** Nu pentru că doresc un dar, dimpotrivă, doresc rodul
care să abunde în contul vostru. **18** Dar am totul și abund; sunt
îndestulat, primind prin Epafrodit cele ce au fost trimise de la
voi, o aromă a mirosului dulce, un sacrificiu acceptat, plăcut
lui Dumnezeu. **19** Iar Dumnezeul meu va suplini toată nevoia
voastră, conform bogățiilor sale în glorie, prin Cristos Isus. **20**
Acum Dumnezeului și Tatălui nostru fie gloria pentru totdeauna
și întotdeauna! Amin. **(aiōn g165)** **21** Salutați pe fiecare sfânt în
Cristos Isus. Vă salută frații care sunt cu mine. **22** Vă salută toți
sfinții, mai ales cei din casa Cezarului. **23** Harul Domnului nostru
Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.

Coloseni

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și
fratele Timotei, **2** Sfinților și fraților credincioși în Cristos care
[sunt] în Colose: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru
și Domnul Isus Cristos. **3** Aducem mulțumiri lui Dumnezeu și
Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne totdeauna pentru
voi, **4** De când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și
de dragostea voastră pentru toți sfinții, **5** Pentru speranța care
este păstrată pentru voi în cer, despre care ați auzit dinainte în
cuvântul adevărului evangheliei, **6** Care a venit la voi ca și în
toată lumea, și aduce rod, precum face și în voi, din ziua în
care ați auzit-o și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr: **7**
Precum ați și învățat de la dragul nostru Epafra, împreună-rob
cu noi, care este pentru voi un servitor credincios al lui Cristos,
8 Care ne-a și vestit dragostea voastră în Duhul. **9** Din această
cauză și noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm să ne rugăm
pentru voi și să dorim să fiți umpluți cu cunoașterea voii lui
în toată înțelepciunea și înțelegerea spirituală, **10** Ca voi să
umblați demni de Domnul spre toată plăcerea, fiind roditori în
fiecare lucrare bună și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu;
11 Întăriți cu toată puterea, conform glorioasei sale tării, spre
toată răbdarea și îndelunga răbdare cu bucurie; **12** Aducând
mulțumiri Tatălui, care ne-a făcut demni de a fi părtași moștenirii
sfinților în lumină, **13** Care ne-a eliberat din puterea întunericului
și ne-a strămutat în împărăția Fiului său iubit, **14** În care avem
răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor, **15** Care este
chipul Dumnezeului cel invizibil, întâiul născut din toată creația;
16 Pentru că de el au fost create toate lucrurile care sunt în
cer și care sunt pe pământ, vizibile și invizibile, fie tronuri, fie

domnii, fie principate, fie autorități: toate au fost create prin el și
pentru el. **17** Și el este înaintea a toate și prin el toate se mențin.
18 Și el este capul trupului, al bisericii; el, care este începutul,
întâiul-născut dintre morți, ca în toate să aibă întâietatea. **19**
Fiindcă Tatălui i-a plăcut ca în el să locuiască toată plinătatea;
20 Și, făcând pace prin sângele crucii lui, prin el să împace toate
pentru el; prin el, fie cele de pe pământ, fie în cer. **21** Și voi, care
ați fost odinioară înstrăinați și dușmani în mintea voastră prin
fapte stricate, totuși acum el v-a împăcat, **22** În trupul cărnii lui,
prin moarte, pentru a vă prezenta sfinți și ireproșabili și fără
mustrare înaintea lui; **23** Dacă voi rămâneți în credință, fiind
întemeiați și neclintiți și neabătuți de la speranța evangheliei
pe care ați auzit-o, care a fost predicată la toată creatura sub
cer, căreia îi sunt făcut servitor eu, Pavel, **24** Care acum mă
bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc ceea ce este
în urma suferințelor lui Cristos în carnea mea, pentru trupul
său, care este biserica, **25** Pentru care am fost făcut servitor,
conform administrării lui Dumnezeu, care îmi este dată pentru
voi, pentru a împlini cuvântul lui Dumnezeu: **26** Misterul care
fusese ascuns de veacuri și de generații, dar acum este arătat
pe față sfinților lui, **(aiōn g165)** **27** Cărora a voit Dumnezeu să le
facă cunoscut care sunt bogățiile gloriei acestui mister printre
neamuri, care este Cristos în voi, speranța gloriei; **28** Pe care
noi îl predicăm, avertizând fiecare om și învățând pe fiecare
om în toată înțelepciunea, pentru a putea înfățișa pe fiecare
om desăvârșit în Cristos Isus, **29** Pentru care și eu muncesc,
străduindu-mă conform cu lucrarea lui, care lucrează cu putere
în mine.

2 Fiindcă doream să știți ce mare luptă am pentru voi și pentru
cei din Laodiceea și pentru toți câți nu au văzut fața mea în
carne, **2** Ca inimile lor să fie mângâiate, fiind strâns legate
împreună în dragoste și spre toate bogățiile deplinei asigurări a
înțelegerii, pentru recunoașterea misterului lui Dumnezeu și al
Tatălui și al lui Cristos, **3** În care sunt ascunse toate tezaurele
înțelepciunii și cunoașterii. **4** Și spun aceasta, ca nu cumva
cineva să vă înșele cu vorbe ademenitoare. **5** Căci cu toate că
sunt absent în carne, totuși sunt cu voi în duhul, bucurându-
mă și văzând ordinea voastră și neclintirea credinței voastre
în Cristos. **6** De aceea, așa cum l-ați primit pe Cristos Isus
Domnul, [așa să] umblați în el, **7** Fiind înrădăcinați și zidiți în el
și întemeiați în credință, așa cum ați fost învățați, abundând
în ea cu mulțumire. **8** Păziți-vă ca nu cumva cineva să vă ia
ca pradă prin filozofie și înșelătorie deșartă, conform tradiției
oamenilor, conform principiilor elementare ale lumii și nu conform
lui Cristos. **9** Căci în el locuiește trupește toată plinătatea
Dumnezeirii. **10** Și voi sunteți completi în el, care este capul a
toată stăpânirea și puterea, **11** În care și sunteți circumciși cu
circumcizia făcută fără mâini, în dezbrăcarea de trupul păcatelor
cărnii, prin circumcizia lui Cristos; **12** Fiind îngropați cu el în
botez, în care sunteți și înviați cu el prin credința lucrării lui
Dumnezeu, care l-a înviat dintre morți. **13** Și pe voi, fiind morți
în păcatele voastre și [în] necircumcizia cărnii voastre, v-a dat
viață împreună cu el, iertându-vă toate fărădelegile, **14** Ștergând
înscrisul rânduielilor împotriva noastră, care ne era contrar și l-a
luat din cale, pironindu-l pe crucea lui; **15** Despuind principate și
autorități, le-a făcut de rușine pe față, triumfând asupra lor în
aceasta. **16** De aceea nu lăsați pe nimeni să vă judece datorită

mâncării, sau datorită băuturii, sau în respectarea unei sărbători,
sau a lunii noi, sau a sabatelor, **17** Care sunt o umbră a lucrurilor
care vor veni; dar trupul este al lui Cristos. **18** Nimeni să nu vă
priveze de răsplată într-o umilință voită și închinare la îngeri,
vârându-se în cele pe care nu le-a văzut, îngâmfat fără motiv
prin mintea lui carnală, **19** Și ținându-se de Capul, din care
tot trupul, prin încheieturi și ligamente, având hrană servită
și strâns legat împreună, crește cu creșterea lui Dumnezeu.
20 De aceea dacă sunteți morți împreună cu Cristos față de
principiile elementare ale lumii, de ce, ca și cum ați trăi în lume,
vă supuneți rânduielilor, **21** (Nu atinge; nu gusta; nu mânui; **22**
Care sunt toate pentru distrugere odată cu întrebuințarea), după
poruncile și doctrinele oamenilor? **23** Lucruri care, într-adevăr,
au o aparență de înțelepciune într-o închinare la propria voință și
umilință și neglijarea trupului, nefiind vreo onoare în satisfacerea
cărnii.

3 Dacă voi, așadar, ați fost înviați împreună cu Cristos, căutați
lucrurile de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. **2**
Puneți-vă dragostea în cele de sus, nu în cele de pe pământ. **3**
Fiindcă sunteți morți și viața voastră este ascunsă împreună cu
Cristos în Dumnezeu. **4** Când Cristos, care este viața noastră,
se va arăta, atunci și voi vă veți arăta cu el în glorie. **5** De aceea
ucideți membrele voastre care sunt pe pământ: curvie, necurăție,
pasiune necumpătată, poftă rea și lăcomie, care este idolatrie, **6**
Fiindcă din cauza acestora vine furia lui Dumnezeu peste copiii
neascultării, **7** În care ați umblat și voi odinioară, când ați trăit în
ele. **8** Dar acum, puneți deoparte și voi toate acestea: mânie,
furie, răutate, blasfemie, vorbire murdară din gura voastră. **9**
Nu vă mințiți unii pe alții, văzând că v-ați despuiat de omul cel

vechi cu faptele lui, **10** Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se
înnoiește în cunoaștere după chipul celui ce l-a creat; **11** Unde
nu este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie,
barbar, scit, rob sau liber, ci Cristos este totul și în toate. **12**
Îmbrăcați-vă de aceea ca aleșii lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți,
cu adâncuri ale îndurărilor, bunătate, umilință a minții, blândețe,
îndelungă răbdare, **13** Răbdând unii altora și iertând unii altora,
dacă cineva are o plângere împotriva cuiva, așa cum și Cristos
v-a iertat vouă, faceți și voi la fel. **14** Iar peste toate acestea,
îmbrăcați dragoste creștină, care este legătura desăvârșirii. **15**
Și pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile voastre, la
care ați și fost chemați într-un [singur] trup, și fiți mulțumitori.
16 Cuvântul lui Cristos să locuiască abundent în voi, în toată
înțelepciunea, învățându-vă și avertizându-vă unii pe alții cu
psalmi și imnuri și cântări spirituale, cântând Domnului cu har în
inimile voastre. **17** Și orice faceți în cuvânt sau în faptă, faceți
toate în numele Domnului Isus, aducând mulțumiri lui Dumnezeu
și Tatălui prin el. **18** Soțiilor, supuneți-vă propriilor voștri soți, așa
cum este cuvenit în Domnul. **19** Soților, iubiți-vă soțiile voastre
și nu fiți cu amărăciune față de ele. **20** Copiilor, ascultați de
părinții voștri în toate, fiindcă aceasta este plăcut Domnului.
21 Taților, nu vă provocați copiii la mânie, ca nu cumva să se
descurajeze. **22** Robilor, ascultați în toate de stăpânii voștri
conform cărnii, nu cu servire de ochii lor, precum cei ce plac
oamenilor, ci în simplitatea inimii, temându-vă de Dumnezeu; **23**
Și orice faceți, faceți din suflet, ca Domnului și nu ca oamenilor.
24 Știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii, căci
serviți Domnului Cristos. **25** Dar cel ce face nedreptate va primi
pentru nedreptatea pe care a făcut-o; și părtinire nu este.

4 Stăpânilor, dați robilor voștri ce este drept și echitabil, știind
că și voi aveți un Stăpân în cer. **2** Continuați în rugăciune și
vegheați în aceasta cu mulțumire, **3** În același timp rugându-vă
și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă a cuvântării,
pentru a vorbi misterul lui Cristos, pentru care și sunt în lanțuri,
4 Ca să îl fac cunoscut, așa cum ar trebui eu să vorbesc. **5**
Umblați în înțelepciune față de cei de afară, răscumpărând
timpul. **6** Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreasă cu
sare, ca să știți cum ar trebui să răspundeți fiecărui om. **7** Toate
cele în legătură cu mine, vi le va face cunoscute Tihic, fratele
preaiubit și credincios servitor și împreună-rob în Domnul, **8** Pe
care vi l-am trimis pentru același scop, ca să știe starea voastră
și să vă mângâie inimile, **9** Împreună cu Onisim, credinciosul și
preaiubitul frate, care este dintre voi. Ei vă vor face cunoscute
toate cele de aici. **10** Vă salută Aristarh, părtașul meu de
închisoare, și Marcu, fiul surorii lui Barnaba (referitor la care ați
primit porunci: dacă vine la voi, primiți-l), **11** Și Isus, cel numit
Iustus, care sunt din circumcizie. Doar aceștia sunt conlucrătorii
[mei] pentru împărăția lui Dumnezeu, care mi-au fost mângâiere.
12 Vă salută Epafra, care este dintre voi, rob al lui Cristos,
totdeauna străduindu-se pentru voi în rugăciuni, ca să stați în
picioare desăvârșiți și completi în toată voia lui Dumnezeu. **13**
Fiindcă aduc mărturie despre el că are mare zel față de voi
și pentru cei în Laodiceea și în Hierapole. **14** Vă salută Luca,
doctorul preaiubit, și Dima. **15** Salutați pe frații care sunt în
Laodiceea și pe Nimfan și biserica din casa lui. **16** Și când
această epistolă este citită printre voi, faceți așa încât să fie
citită și în biserica laodiceenilor; și voi tot așa, citiți epistola din
Laodiceea. **17** Și spuneți lui Arhip: Ia seama la serviciul pe care

l-ai primit în Domnul, ca să îl împlinești. **18** Salutarea este de
mâna mea, Pavel. Amintiți-vă de lanțurile mele. Harul fie cu voi.
Amin.

1 Tesoloniceni

1 Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor care este în
Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: Har vouă și pace, de
la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos. **2** Aducem
mulțumiri totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, amintind
despre voi în rugăciunile noastre, **3** Amintind neîncetat lucrarea
credinței voastre și munca dragostei și răbdarea speranței în
Domnul nostru Isus Cristos, înaintea Dumnezeului și Tatălui
nostru, **4** Știind, iubiți frați, alegerea voastră de către Dumnezeu.
5 Pentru că evanghelia noastră nu a venit la voi doar în cuvânt,
ci și în putere și în Duhul Sfânt și în multă asigurare, așa cum
știți ce fel de oameni am fost printre voi, pentru voi. **6** Și voi ați
devenit urmași ai noștri și ai Domnului, primind cuvântul în mult
necaz, cu bucuria Duhului Sfânt, **7** Încât v-ați făcut exemple
tuturor celor ce cred, în Macedonia și Ahaia. **8** Fiindcă de la voi
a răsunat cuvântul Domnului, nu numai în Macedonia și Ahaia,
ci de asemenea, în fiecare loc, credința voastră către Dumnezeu
este răspândită, astfel încât nu este nevoie să spunem noi ceva.
9 Fiindcă ei înșiși au vestit despre noi ce fel de intrare am avut la
voi și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, pentru a servi
Dumnezeului viu și adevărat, **10** Și pentru a-l aștepta pe Fiul lui
din cer, pe care l-a înviat dintre morți, pe Isus, care ne-a scăpat
de la furia care va veni.

2 Fiindcă voi înșivă, fraților, știți intrarea noastră la voi, că nu a
fost în zadar; **2** Dar și după ce am suferit înainte și am fost
ocărâți, precum știți, în Filipi, am fost cutezători în Dumnezeul
nostru să vă vorbim evanghelia lui Dumnezeu cu multă luptă.
3 Fiindcă îndemnul nostru nu a fost din înșelăciune, nici din
necurăție, nici în viclenie, **4** Ci, așa cum am fost aprobați

de Dumnezeu pentru a fi încredințați cu evanghelia, chiar
așa vorbim; nu ca plăcând oamenilor, ci lui Dumnezeu, care
încearcă inimile noastre. **5** Fiindcă niciodată nu am folosit cuvinte
lingușitoare, precum știți, nicio manta ce ascunde lăcomia;
Dumnezeu este martor; **6** Nici nu am căutat glorie de la oameni,
nici de la voi, nici de la alții, când am fi putut fi o greutate ca
apostoli ai lui Cristos. **7** Ci am fost blânzi în mijlocul vostru,
chiar așa cum o dădacă se îngrijește cu afecțiune de copiii ei. **8**
Astfel, tânjind cu drag după voi, eram gata să vă împărtășim nu
doar evanghelia lui Dumnezeu, ci și propriile noastre suflete,
pentru că ne erați preaiubiți. **9** Fiindcă vă amintiți, fraților, munca
și durerea noastră, căci, muncind noapte și zi, deoarece nu
doream să fim împovărători niciunuia dintre voi, v-am predicat
evanghelia lui Dumnezeu. **10** Voi sunteți martori și Dumnezeu la
fel, cât de sfânt și drept și ireproșabil ne-am comportat printre
voi, cei care credeți; **11** După cum știți cum v-am îndemnat
și mângâiat și am adus mărturie fiecăruia dintre voi, ca un
tată copiilor lui, **12** Ca să umblați demn de Dumnezeu, care
v-a chemat la împărăția și gloria sa. **13** Din această cauză și
mulțumim lui Dumnezeu neîncetat, deoarece, când ați primit
cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, ați primit
nu cuvântul oamenilor, ci așa cum este în adevăr, cuvântul lui
Dumnezeu care lucrează cu putere și în voi care credeți. **14**
Fiindcă voi, fraților, v-ați făcut urmași ai bisericilor lui Dumnezeu,
care, în Iudeea, sunt în Cristos Isus, pentru că și voi ați suferit
lucruri asemănătoare de la concetățenii voștri, ca și ei de la
iudei, **15** Care, deopotrivă, au ucis pe Domnul Isus și pe propriii
lor profeți și ne-au persecutat; și nu plac lui Dumnezeu și sunt
împotriva tuturor oamenilor, **16** Oprindu-ne să vorbim neamurilor

ca să fie salvate, pentru a umple complet măsura păcatelor
lor totdeauna, căci furia a venit peste ei pe deplin. **17** Dar noi,
fraților, fiind luați de la voi pentru un timp scurt, în înfățișare, nu în
inimă, cu mare dorință, ne-am străduit tot mai mult să vă vedem
fața. **18** De aceea am fi voit să venim la voi, chiar eu, Pavel, o
dată și încă o dată; dar Satan ne-a împiedicat. **19** Fiindcă ce
este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana bucuriei? Nu
sunteți chiar voi în prezența Domnului nostru Isus Cristos la
venirea sa? **20** Fiindcă voi sunteți gloria și bucuria noastră.

3 De aceea, când noi nu am mai putut răbda, am gândit că ar fi
bine să fim lăsați în Atena singuri; **2** Și am trimis pe Timotei,
fratele nostru și servitor al lui Dumnezeu și conlucrătorul nostru
în evanghelia lui Cristos, pentru a vă întări și a vă mângâia
referitor la credința voastră, **3** Ca nimeni să nu fie clătinat de
aceste necazuri, fiindcă știți voi înșivă că pentru aceasta suntem
rânduiți. **4** Fiindcă într-adevăr, când eram cu voi, v-am spus
dinainte că vom avea de suferit necaz, așa cum s-a și întâmplat
și știți. **5** Din această cauză, când eu nu am mai putut răbda,
am trimis pentru a cunoaște credința voastră, ca nu cumva
ispititorul să vă ispitească și munca noastră să fie în zadar. **6**
Dar acum, când Timotei a venit de la voi la noi și ne-a adus
vești bune ale credinței voastre și ale dragostei creștine și că
aveți o amintire bună despre noi întotdeauna, dorind mult să ne
vedeți, precum și noi pe voi. **7** Din această cauză, fraților, ne-
am mângâiat în legătură cu voi în tot necazul și strâmtorarea
noastră, prin credința voastră, **8** Pentru că acum trăim, dacă voi
stați neclintiți în Domnul. **9** Fiindcă ce mulțumiri îi putem da
înapoi lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne
bucurăm pentru voi înaintea Dumnezeului nostru, **10** Rugându-

ne foarte mult noapte și zi, ca să vă vedem fața și să desăvârșim
ceea ce lipsește credinței voastre? **11** Iar Dumnezeu însuși și
Tatăl nostru și Domnul nostru, Isus Cristos, să ne îndrepte calea
spre voi. **12** Iar Domnul să vă facă să creșteți și să abundați în
dragoste unii pentru alții și pentru toți, precum și noi pentru voi,
13 Ca să vă întărească inimile să fie ireproșabile în sfințenie
înaintea lui Dumnezeu, adică Tatăl nostru, la venirea Domnului
nostru Isus Cristos cu toți sfinții săi.

4 Mai mult, atunci, fraților, vă implorăm și vă îndemnăm prin
Domnul Isus, că așa cum ați primit de la noi cum ar trebui să
umblați și să plăceți lui Dumnezeu, așa să sporiți din ce în ce
mai mult. **2** Căci știți ce porunci v-am dat prin Domnul Isus. **3**
Fiindcă aceasta este voia lui Dumnezeu, adică sfințirea voastră,
să vă abțineți de la curvie; **4** Fiecare dintre voi să știe cum
să își stăpânească vasul în sfințire și onoare; **5** Nu în patima
poftei, precum neamurile care nu îl cunosc pe Dumnezeu, **6** Ca
niciunul să nu meargă prea departe și să înșele pe fratele său în
orice lucru, pentru că Domnul este răzbunătorul tuturor acestora,
precum v-am și prevenit și adeverit. **7** Fiindcă Dumnezeu nu
ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire. **8** De aceea cel ce
disprețuiește nu pe om disprețuiește ci pe Dumnezeu, care ne-a
și dat Duhul său sfânt. **9** Dar referitor la dragostea frățească
nu aveți nevoie să vă scriu, fiindcă voi înșivă sunteți învățați
de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții. **10** Și, într-adevăr, faceți
aceasta pentru toți frații care sunt în toată Macedonia; dar vă
implorăm, fraților, să sporiți din ce în ce mai mult, **11** Și să vă
străduiți să stați liniștiți și să practicați cele ale voastre și să
lucrați cu propriile voastre mâini, așa cum v-am poruncit, **12** Ca
să umblați onest față de cei de afară și să nu duceți lipsă de

nimic. **13** Dar nu voiesc să fiți neștiutori, fraților, referitor la cei
adormiți, ca nu cumva să vă întristați, întocmai precum ceilalți
care nu au speranță. **14** Căci, dacă credem că Isus a murit și a
înviat, tot așa, pe cei ce dorm în Isus, Dumnezeu îi va aduce cu
el, **15** Fiindcă aceasta vă spunem prin cuvântul Domnului, că
noi, care suntem vii și rămânem până la venirea Domnului, nu o
vom lua nicidecum înaintea celor adormiți, **16** Fiindcă însuși
Domnul va coborî din cer cu un strigăt, cu vocea arhanghelului și
cu trâmbița lui Dumnezeu, și morții în Cristos se vor scula primii;
17 După aceea noi, care suntem vii și rămânem, vom fi răpiți
împreună cu ei în nori să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și
astfel vom fi întotdeauna cu Domnul. **18** De aceea, mângâiați-vă
unii pe alții cu aceste cuvinte.

5 Dar despre timpuri și vremuri, fraților, nu aveți nevoie să vă
scriu. **2** Fiindcă voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului
vine astfel, ca un hoț în noapte. **3** Fiindcă atunci când ei spun:
Pace și siguranță; atunci, năprasnic, vine nimicirea peste ei,
ca durerile nașterii peste cea însărcinată; și nicidecum nu vor
scăpa. **4** Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric ca ziua aceea să
vă apuce ca un hoț. **5** Voi toți sunteți copii ai luminii și copii ai
zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. **6** De aceea să nu
dormim, precum ceilalți, ci să veghem și să fim cumpătați. **7**
Fiindcă toți cei ce dorm, dorm noaptea, și cei ce sunt beți, sunt
beți noaptea. **8** Dar noi, care suntem ai zilei, să fim cumpătați,
îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și a dragostei, și drept coif,
speranța salvării. **9** Pentru că Dumnezeu nu ne-a rânduit la furie
ci la obținerea salvării prin Domnul nostru Isus Cristos, **10** Care
a murit pentru noi, pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să
trăim împreună cu el. **11** De aceea mângâiați-vă unii pe alții

și edificați-vă unul pe altul, chiar așa cum și faceți. **12** Și vă
implorăm, fraților, să cunoașteți pe cei ce muncesc printre voi și
sunt peste voi în Domnul și vă avertizează; **13** Și să îi stimați
foarte mult în dragoste datorită lucrării lor. Trăiți în pace între voi.
14 Acum, vă îndemnăm, fraților, avertizați pe cei insubordonați,
mângâiați pe cei slabi de fire, sprijiniți pe cei slabi, fiți răbdători
față de toți. **15** Vedeți ca nimeni să nu întoarcă rău pentru
rău cuiva, ci totdeauna urmăriți ceea ce este bine, deopotrivă
între voi și pentru toți. **16** Bucurați-vă totdeauna. **17** Rugați-
vă fără încetare. **18** Aduceți mulțumiri în fiecare lucru, fiindcă
aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, pentru voi.
19 Nu stingeți Duhul. **20** Nu disprețuiți profețirile. **21** Cercetați
toate lucrurile, țineți strâns ce este bun. **22** Abțineți-vă de la
orice manifestare a răului. **23** Și însuși Dumnezeul păcii să
vă sfințească complet; și întregul vostru duh și suflet și trup,
să fie păstrate ireproșabile până la venirea Domnului nostru
Isus Cristos. **24** Credincios este cel care vă cheamă, care va și
face aceasta. **25** Fraților, rugați-vă pentru noi. **26** Salutați pe
toți frații cu o sărutare sfântă. **27** Vă poruncesc prin Domnul
ca această epistolă să fie citită tuturor fraților sfinți. **28** Harul
Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.

2 Tesaloniceni

1 Pavel și Silvan și Timotei, bisericii tesalonicenilor în Dumnezeu,
Tatăl nostru, și în Domnul Isus Cristos: **2** Har vouă și pace de
la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos. **3**
Suntem datori să mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi,
fraților, așa cum se cuvine, deoarece credința voastră crește
peste măsură și dragostea creștină a fiecăruia dintre voi toți,
pentru ceilalți, abundă; **4** Așa că noi înșine ne lăudăm cu voi în
bisericile lui Dumnezeu, pentru răbdarea voastră și credința în
toate persecuțiile și necazurile voastre pe care le înduraţi; **5** O
dovadă vizibilă a dreptei judecăți a lui Dumnezeu, că sunteți
socotiți demni de împărăția lui Dumnezeu, pentru care și suferiți,
6 Văzând [că] este un lucru drept la Dumnezeu să răsplătească
cu necaz celor ce vă tulbură; **7** Și vouă, care sunteți tulburați,
odihnă cu noi, când Domnul Isus va fi revelat din cer cu îngerii
săi puternici, **8** În flacăra focului, răzbunându-se pe cei ce nu
cunosc pe Dumnezeu și nu ascultă de evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos; **9** Care vor fi pedepsiți cu nimicirea veșnică
de la fața Domnului și de la gloria tăriei sale; **(aiōnios g166)** **10**
Când va veni să fie glorificat în sfinții săi și să fie admirat în
acea zi, de toți cei ce cred, pentru că mărturia noastră printre
voi a fost crezută. **11** De aceea ne și rugăm totdeauna pentru
voi, ca Dumnezeul nostru să vă socotească demni de această
chemare și să împlinească toată plăcerea bunătății sale și
lucrarea credinței cu putere, **12** Astfel încât numele Domnului
nostru Isus Cristos să fie glorificat în voi și voi în el, conform
harului Dumnezeului nostru și al Domnului Isus Cristos.

2 Și vă implorăm, fraților, referitor la venirea Domnului nostru
Isus Cristos și adunarea noastră la el, **2** Ca voi să nu vă lăsați

repede clătinați în minte, nici tulburați, nici prin duh, nici prin
cuvânt, nici prin epistolă ca de la noi, de parcă ziua lui Cristos
este aici. **3** Nimeni să nu vă înșele în niciun fel, pentru că ziua
aceea nu va veni înainte să vină o apostazie și să fie revelat
omul păcatului, fiul pieirii, **4** Care se opune și se înalță pe sine
însuși peste tot ce este numit Dumnezeu sau lucru ce este
demn de închinare; așa că el, ca Dumnezeu, șade în templul
lui Dumnezeu, arătându-se pe sine însuși că este Dumnezeu.
5 Nu vă amintiți că, atunci când încă eram cu voi, v-am spus
acestea? **6** Și acum știți ce îl oprește ca el să fie revelat la
timpul său. **7** Fiindcă misterul nelegiuirii lucrează deja, numai
că cel ce îl oprește acum îl va opri până când va fi luat din
cale. **8** Și atunci va fi revelat cel nelegiuit, pe care Domnul îl
va mistui cu duhul gurii sale și îl va nimici cu strălucirea venirii
sale, **9** Cel nelegiuit, a cărui venire este după lucrarea lui Satan,
cu toată puterea și semnele și minunile mincinoase, **10** Și cu
toată înșelătoria nedreptății în cei ce pier, pentru că nu au primit
dragostea adevărului, ca să fie salvați. **11** Și din această cauză
Dumnezeu le va trimite o puternică amăgire, ca ei să creadă o
minciună, **12** Ca să fie damnați toți cei ce nu au crezut adevărul
ci și-au găsit plăcerea în nedreptate. **13** Dar noi suntem datori
să aducem totdeauna mulțumiri lui Dumnezeu pentru voi, frați
iubiți de Domnul, pentru că Dumnezeu v-a ales de la început
pentru salvare prin sfințirea Duhului și credința adevărului, **14**
La care v-a chemat prin evanghelia noastră, pentru obținerea
gloriei Domnului nostru, Isus Cristos. **15** De aceea, fraților, stați
neclintiți și țineți tradițiile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie
prin epistola noastră. **16** Iar însuși Domnul nostru Isus Cristos
și Dumnezeu, adică Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat

mângâiere veșnică și bună speranță prin har, **(aiōnios g166)** **17** Să
vă mângâie inimile și să vă întărească în fiecare cuvânt bun și
lucrare.

3 În final, fraților, rugați-vă pentru noi, pentru ca al Domnului
cuvânt să curgă liber și să fie glorificat, așa cum [și] este cu voi,
2 Și ca să fim scăpați de oamenii iraționali și stricați, fiindcă
nu toți au credință. **3** Dar credincios este Domnul, care vă va
întări și vă va păzi de rău. **4** Și avem încredere în Domnul
în ce vă privește, că deopotrivă faceți și veți face cele ce vă
poruncim. **5** Iar Domnul să vă îndrepte inimile la dragostea lui
Dumnezeu și la așteptarea răbdătoare a lui Cristos. **6** Și vă
poruncim, fraților, în numele Domnului nostru Isus Cristos, să vă
îndepărtați de fiecare frate care umblă în neorânduială și nu
după tradiția pe care a primit-o de la noi. **7** Fiindcă voi înșivă știți
cum ar trebui să ne urmați, pentru că nu ne-am comportat în
neorânduială printre voi, **8** Nici nu am mâncat pâinea cuiva în
zadar, ci am lucrat cu osteneală și durere noapte și zi, ca să nu
fim împovărători niciunuia dintre voi, **9** Nu pentru că nu avem
putere, ci ca să ne facem un exemplu vouă, pentru a ne urma.
10 Căci și în timp ce eram cu voi, aceasta vă porunceam, că,
dacă cineva refuză să lucreze, nici să nu mănânce. **11** Fiindcă
auzim că unii umblă în neorânduială între voi, fără să lucreze
deloc, ci sunt băgăreți. **12** Iar celor ce sunt astfel le poruncim și
îi îndemnăm prin Domnul nostru, Isus Cristos, să lucreze în
liniște și să își mănânce propria pâine. **13** Dar voi, fraților, să nu
obosiți în facerea binelui. **14** Iar dacă vreunul nu ascultă de
cuvântul nostru, prin această epistolă, pe acela însemnați-l și
nu vă însoțiți cu el, ca să fie rușinat. **15** Însă nu îl socotiți ca
dușman, ci avertizați-l ca pe un frate. **16** Și însuși Domnul păcii

să vă dea pace întotdeauna în orice fel. Domnul fie cu voi toți.
17 Salutarea [este] a lui Pavel, cu propria mea mână, acesta
este semnul în fiecare epistolă: așa scriu. **18** Harul Domnului
nostru, Isus Cristos, fie cu voi toți. Amin.

1 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin porunca lui Dumnezeu,
Salvatorul nostru și a Domnului Isus Cristos, speranța noastră, **2**
Lui Timotei, adevăratul meu fiu în credință: Har, milă și pace de
la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Isus Cristos, Domnul nostru.
3 Așa cum te-am implorat, când am plecat în Macedonia, să
rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu învețe pe alții
o doctrină diferită, **4** Nici să nu dea atenție la fabulații și la
genealogii interminabile, care mai degrabă servesc întrebărilor,
nu edificării dumnezeiești ce este în credință. **5** Acum, scopul
poruncii este dragostea creștină dintr-o inimă pură și dintr-o
conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută, **6** De la care unii,
rătăcindu-se, s-au abătut spre vorbărie deșartă, **7** Dorind să fie
învățători ai legii, neînțelegând nici cele ce spun, nici cele ce
afirmă cu tărie. **8** Dar știm că legea este bună, dacă cineva
o folosește în mod legiuit, **9** Știind aceasta, că legea nu este
făcută pentru cel drept, ci pentru cei fărădelege și neascultători,
pentru cei neevlavioși și păcătoși, pentru oameni fără sfințenie
și profani, pentru ucigași de tați și ucigași de mame, pentru
ucigași de oameni, **10** Pentru curvari, pentru sodomiți, pentru
răpitori de oameni, pentru mincinoși, pentru cei ce jură fals și
orice altceva ar fi împotriva doctrinei sănătoase; **11** Conform cu
glorioasa evanghelie a binecuvântatului Dumnezeu, cu care am
fost încredințat. **12** Și mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru,
celui ce m-a întărit, în aceea că m-a socotit credincios, punându-
mă în serviciu; **13** Eu, cel care mai înainte eram blasfemator
și persecutor și insultător; dar am obținut milă, pentru că am
lucrat din ignoranță în necredință. **14** Și harul Domnului nostru a
fost peste măsură de abundent cu credința și dragostea care

este în Cristos Isus. **15** Acesta este un cuvânt de încredere
și demn de toată acceptarea: Cristos Isus a venit în lume să
salveze pe păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. **16** Totuși,
de aceea am obținut milă, pentru ca mai întâi în mine, Isus
Cristos să arate toată îndelunga răbdare, pentru a fi un model
celor ce, de aici înainte, vor crede în el pentru viață veșnică.
(aiōnios g166) **17** Iar Împăratului etern, nemuritorului, nevăzutului,
singurului Dumnezeu înțelept, a lui fie onoarea și gloria pentru
totdeauna și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **18** Porunca aceasta
ți-o încredințez ție, Timotei, fiule, conform profețiilor care s-au
făcut mai înainte despre tine, ca prin ele să te războiești războiul
cel bun, **19** Ținând credința și o conștiință bună, pe care unii
le-au lepădat, și referitor la credință au naufragiat; **20** Dintre
aceștia sunt Himeneu și Alexandru, pe care i-am dat lui Satan,
ca să învețe să nu blasfemieze.

2 De aceea [vă] îndemn ca, înainte de toate, să se facă cereri,
rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii; **2** Pentru
împărați și pentru toți cei ce sunt în autoritate; ca să putem duce
o viață liniștită și pașnică în toată evlavia și onestitatea. **3** Fiindcă
acest [lucru] este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu,
Salvatorul nostru; **4** Care dorește ca toți oamenii să fie salvați și
să vină la cunoașterea adevărului. **5** Fiindcă este un singur
Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni,
omul Cristos Isus, **6** Care s-a dat pe sine însuși răscumpărare
pentru toți, ca să fie mărturisit la timpul cuvenit. **7** Pentru care
eu sunt rânduit predicator și apostol (spun adevărul în Cristos,
nu mint), învățător al neamurilor în credință și adevăr. **8** De
aceea doresc ca bărbații să se roage în tot locul, ridicând mâini
sfinte, fără furie și fără îndoială. **9** Și în același fel, rânduiesc

ca femeile să se înfrumusețeze ordonat, în haine decente, cu
sfială și sobrietate, nu cu păr împletit, sau cu aur sau cu perle
sau cu haine scumpe, **10** Ci cu fapte bune (ceea ce se cuvine
femeilor care susțin că sunt evlavioase). **11** Femeia să învețe în
tăcere, cu toată supunerea. **12** Dar nu permit femeii să învețe pe
altul, nici să exercite autoritate asupra bărbatului, ci să stea
în tăcere. **13** Fiindcă întâi a fost format Adam, apoi Eva. **14**
Și nu Adam a fost înșelat; ci femeia, fiind înșelată, a ajuns la
încălcarea poruncii. **15** Totuși ea va fi salvată prin nașterea de
copii, dacă vor stărui în credință și dragoste creștină și sfințenie
cu sobrietate.

3 Acesta este un cuvânt adevărat: Dacă vreun om dorește
serviciul de episcop, dorește o lucrare bună. **2** Episcopul
așadar trebuie să fie ireproșabil, soțul unei singure soții, vigilent,
cumpătat, cu o comportare bună, ospitalier, în stare să învețe pe
alții; **3** Nu dedat vinului, nu bătăuș, nu lacom de câștig murdar,
ci răbdător, nu arțăgos, nu lacom; **4** Conducând-și bine propria
casă, ținându-și copiii în supunere cu toată seriozitatea; **5** (Căci
dacă cineva nu știe cum să își conducă [bine] propria casă, cum
va îngriji de biserica lui Dumnezeu?) **6** Nu convertit de curând,
ca nu cumva umflându-se de mândrie să cadă în condamnarea
diavolului. **7** Mai mult, el trebuie să aibă o bună mărturie de la
cei de afară, ca nu cumva să cadă în ocară și în cursa diavolului.
8 Tot așa, diaconii să fie onorabili, nu cu o vorbire cu două
sensuri, nu dedați la mult vin, nu lacomi de câștig murdar; **9**
Ținând misterul credinței într-o conștiință pură. **10** Iar aceștia
de asemenea să fie întâi încercați, apoi să lucreze în serviciul
de diacon, fiind găsiți ireproșabili. **11** În același fel, soțiile lor
să fie onorabile, nu defăimătoare, cumpătate, credincioase în

toate. **12** Diaconii să fie soți ai unei singure soții, conducându-și
bine copiii și propriile lor case. **13** Fiindcă toți cei ce au lucrat
bine în serviciul de diacon, își câștigă o poziție de demnitate
și mare cutezanță în credința care este în Cristos Isus. **14** Îți
scriu acestea, sperând să vin la tine în curând, **15** Dar dacă voi
întârzia mai mult, să știi cum ar trebui să te comporți în casa
lui Dumnezeu, care este biserica Dumnezeului cel viu, stâlpul
și baza adevărului. **16** Și fără a se putea contesta, mare este
misterul evlaviei: Dumnezeu a fost arătat în carne, declarat drept
în Duhul, văzut de îngeri, predicat neamurilor, a fost crezut în
lume și primit sus în glorie.

4 Iar Duhul spune în mod clar că, în timpurile din urmă, unii
se vor depărta de credință, dând atenție duhurilor amăgitoare
și doctrinelor dracilor, **2** Vorbind minciuni în fățărnicie, având
propria lor conștiință însemnată cu fierul înroșit, **3** Oprind să
se căsătorească și poruncind să se abțină de la mâncăruri, pe
care Dumnezeu le-a creat pentru a fi primite cu mulțumire de
cei ce cred și cunosc adevărul. **4** Pentru că fiecare creatură
a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de refuzat, dacă
este primit cu mulțumire, **5** Fiindcă este sfințit prin cuvântul
lui Dumnezeu și prin rugăciune. **6** Punându-i pe frați să își
amintească acestea, vei fi un bun servitor al lui Isus Cristos,
hrănit în cuvintele credinței și ale doctrinei bune, la care te-ai
conformat. **7** Dar refuză fabulațiile profane și băbești și deprinde-
te în evlavie. **8** Fiindcă antrenamentul trupesc este de puțin
folos, dar evlavia este de folos la toate, având o promisiune
a vieții care este acum și a celei care vine. **9** Acesta este un
cuvânt de încredere și demn de toată acceptarea. **10** Fiindcă
pentru aceasta deopotrivă muncim și suferim ocară, pentru că

ne încredem în Dumnezeul cel viu, care este Salvatorul tuturor
oamenilor, mai ales al celor ce cred. **11** Poruncește și învață-i
acestea. **12** Să nu îți disprețuiască nimeni tinerețea, ci fii un
exemplu pentru credincioși în cuvânt, în comportare, în dragoste
creștină, în duh, în credință, în puritate. **13** Până ce vin, fii atent
la citire, la îndemnare și la doctrină. **14** Nu neglija darul care
este în tine, care ți-a fost dat prin profeție, cu punerea mâinilor
prezbiterilor. **15** Cugetă la acestea, ocupă-te în totul cu ele,
pentru ca progresul tău să fie arătat tuturor. **16** Ia seama la tine
însuți și la doctrină; stăruie în ele; într-adevăr, făcând aceasta, te
vei salva și pe tine însuți și pe cei ce te ascultă.

5 Nu mustra pe bătrân, ci imploră-l ca pe un tată; pe tineri, ca
pe frați; **2** Pe femeile bătrâne, ca pe mame; pe cele tinere, ca pe
surori, cu toată puritatea. **3** Onorează văduvele care sunt într-
adevăr văduve. **4** Dar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, ei
să învețe întâi să arate evlavie acasă la ei și să răsplătească
pe părinți, fiindcă aceasta este bine și bine primită înaintea lui
Dumnezeu. **5** Iar cea care într-adevăr este văduvă și singură, se
încrede în Dumnezeu și stăruie în cereri și rugăciuni noapte și zi.
6 Dar cea care trăiește în desfrâu este moartă în timp ce trăiește.
7 Și poruncește acestea ca să fie ireproșabile. **8** Iar dacă cineva
nu se îngrijește de ai lui și mai ales de cei din propria casă, a
negat credința și este mai rău decât cel care nu crede. **9** Să nu
fie înscrisă o văduvă sub șaizeci de ani; trebuind să fie soție a
unui singur bărbat, **10** Fiind adeverită pentru fapte bune; dacă a
crescut copii, dacă a găzduit pe străini, dacă a spălat picioarele
sfinților, dacă a ușurat pe cei nenorociți, dacă a urmat fiecare
lucrare bună. **11** Dar refuză pe văduvele tinere, deoarece, când
încep să crească în desfrâu împotriva lui Cristos, voiesc să se

căsătorească, **12** Având damnare, pentru că au lepădat prima
lor credință. **13** Și în același timp învață să fie leneșe, rătăcind
din casă în casă; și nu doar leneșe, dar și limbute și băgărețe,
vorbind ce nu ar trebui. **14** De aceea doresc ca tinerele să se
căsătorească, să nască copii, să administreze casa, nedând
potrivnicului nicio ocazie să vorbească ocărâtor. **15** Fiindcă unele
sunt deja abătute din cale, urmând pe Satan. **16** Dacă vreun
bărbat sau femeie care crede, are văduve, să le ajute și biserica
să nu fie împovărată, pentru ca biserica să le ajute pe cele care
sunt într-adevăr văduve. **17** Bătrânii care conduc bine să fie
socotiți demni de o dublă onoare, mai ales cei ce muncesc în
cuvânt și doctrină. **18** Fiindcă scriptura spune: Să nu legi gura
boului care treieră grâne. Și: Demn este lucrătorul de plata sa.
19 Împotriva unui bătrân nu primi acuzație, decât în fața a doi sau
trei martori. **20** Pe cei ce păcătuiesc, mustră-i în fața tuturor, ca
și ceilalți să se teamă. **21** Te îndemn înaintea lui Dumnezeu și a
Domnului Isus Cristos și a îngerilor aleși, să păzești acestea fără
prejudecată, nefăcând nimic cu părtinire. **22** Nu pune mâinile în
grabă peste nimeni, nici nu fi părtaș păcatelor altora: păstrează-
te pe tine însuți pur. **23** Nu mai bea [doar] apă, ci folosește puțin
vin din cauza stomacului tău și a frecventelor tale îmbolnăviri. **24**
Păcatele unor oameni sunt arătate dinainte, mergând înainte
la judecată; iar unii, de asemenea, îi urmează. **25** Tot așa și
faptele bune sunt arătate dinainte; și cele ce sunt altfel nu pot fi
ascunse.

6 Atâția robi câți sunt sub jug să își socotească propriii lor
stăpâni demni de toată onoarea, pentru ca numele lui Dumnezeu
și doctrina lui să nu fie blasfemiate. **2** Iar cei ce au stăpâni ce
cred, să nu îi disprețuiască, pentru că sunt frați; ci mai degrabă

să îi servească, pentru că sunt credincioși și preaiubiți, părtași ai
binefacerii. Acestea învață-i și îndeamnă-i. **3** Dacă cineva învață
pe alții o doctrină diferită și nu consimte la cuvintele sănătoase,
cuvintele Domnului nostru Isus Cristos, și la doctrina care este
conformă cu evlavia, **4** Este îngâmfat, neștiind nimic, și este
nebun după întrebări și certuri despre cuvinte, din care vin
invidie, ceartă, vorbiri de rău, bănuieli rele, **5** Dispute perverse ale
oamenilor total corupți în minte și lipsiți de adevăr, presupunând
că orice câștig este evlavie: desparte-te de astfel de oameni. **6**
Dar evlavia cu mulțumire este mare câștig. **7** Fiindcă noi nu am
adus nimic în lume și cu siguranță nu putem duce nimic din ea.
8 Dar având hrană și îmbrăcăminte, să fim mulțumiți cu acestea.
9 Dar cei ce intenționează să fie bogați, cad în ispită și în cursă
și în multe pofte nebune și vătămătoare, care afundă pe oameni
în distrugere și pieire. **10** Fiindcă iubirea de bani este rădăcina a
toată răutatea, după care unii, lăcomindu-se, s-au rătăcit de la
credință și s-au străpuns pe ei înșiși cu multe întristări. **11** Dar
tu, om al lui Dumnezeu, fugi de acestea și urmărește dreptate,
evlavie, credință, dragoste, răbdare, blândețe. **12** Luptă lupta
cea bună a credinței, apucă viața eternă la care ai și fost chemat
și ai făcut o bună mărturisire înaintea multor martori. **(aiōnios
g166)** **13** Îți poruncesc înaintea lui Dumnezeu, care dă viață
tuturor, și înaintea lui Cristos Isus, care înaintea lui Pontius Pilat
a adus o mărturisire bună, **14** Ca tu să ții porunca fără pată,
ireproșabil, până la apariția Domnului nostru Isus Cristos, **15**
Care la timpurile sale o va arăta, [cel care] este binecuvântatul și
singurul Suveran, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, **16**
Cel care singur are nemurirea, locuind în lumina de care nimeni
nu se poate apropia, pe care niciun om nu l-a văzut, nici nu îl

poate vedea: lui fie onoare și putere veșnică! Amin. **(aiōnios g166)**
17 Poruncește celor bogați în această lume, să nu fie cu minte
trufașă, nici să se încreadă în bogății nesigure, ci în Dumnezeul
cel viu, care ne dă toate din abundență ca să ne bucurăm de ele;
(aiōn g165) **18** Ca să lucreze binele, ca să fie bogați în fapte bune,
să fie darnici, voitori să dea, **19** Strângându-și o temelie bună
pentru timpul ce vine, ca să apuce viața eternă. **20** O, Timotei,
păzește ce îți este încredințat, evitând flecărelile profane [și]
deșarte și împotrivirile a ceea ce este în mod fals numită știință,
21 Pe care unii, susținând-o, au rătăcit referitor la credință. Harul
fie cu tine! Amin.

2 Timotei

1 Pavel, apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu,
conform cu promisiunea vieții care este în Cristos Isus, **2** Lui
Timotei, fiul meu preaiubit: Har, milă și pace, de la Dumnezeu
Tatăl și de la Cristos Isus, Domnul nostru. **3** Mulțumesc lui
Dumnezeu, căruia îi servesc din strămoși cu o conștiință pură, că
neîncetat îmi amintesc despre tine în rugăciunile mele, noapte
și zi, **4** Dorind mult să te văd, amintindu-mi lacrimile tale, ca
să fiu umplut de bucurie, **5** Aducându-mi aminte de credința
neprefăcută care este în tine, care a locuit întâi în bunica ta Lois
și în mama ta Eunice și sunt convins că și în tine. **6** Din această
cauză, îți aduc aminte să reaprinzi darul lui Dumnezeu care
este în tine prin punerea mâinilor mele. **7** Fiindcă Dumnezeu
nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere și de dragoste și de
minte sănătoasă. **8** De aceea nu te rușina de mărturia Domnului
nostru, nici de mine, prizonierul lui, ci fii părtaș al suferințelor
evangheliei, conform puterii lui Dumnezeu, **9** Care ne-a salvat și
ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu conform faptelor noastre,
ci conform cu propriul lui scop și har, care ne-a fost dat în
Cristos Isus, înainte ca lumea să înceapă, **(aiōnios g166)** **10** Dar
acum este făcut cunoscut prin arătarea Salvatorului nostru, Isus
Cristos, care a abolit moartea și a adus viața și nemurirea la
lumină prin evanghelie, **11** Pentru care sunt rânduit predicator și
apostol și învățător al neamurilor. **12** Din cauza căreia și sufăr
acestea, însă nu mă rușinez, fiindcă știu în cine am crezut și
sunt convins că el este în stare să păzească ce i-am încredințat
pentru ziua aceea. **13** Ține strâns modelul cuvintelor sănătoase,
pe care le-ai auzit de la mine, în credința și dragostea care
este în Cristos Isus. **14** Acel lucru bun care ți-a fost încredințat,

păzește-l prin Duhul Sfânt care locuiește în noi. **15** Știi aceasta,
că toți cei din Asia s-au întors de la mine, între care sunt Figel și
Hermogen. **16** Domnul să dea milă casei lui Onisifor, pentru că
deseori m-a înviorat și nu s-a rușinat de lanțul meu, **17** Ci, când
a fost în Roma, m-a căutat stăruitor și m-a găsit. **18** Domnul să îi
dea să găsească milă de la Domnul în acea zi; și tu știi foarte
bine în câte mi-a servit el în Efes.

2 De aceea tu, fiul meu, fii tare în harul care este în Cristos Isus.
2 Și cele ce ai auzit de la mine printre mulți martori, încredințează
acestea oamenilor credincioși, care vor fi în stare să învețe și pe
alții. **3** Tu, de aceea, îndură necazul, ca un bun soldat al lui Isus
Cristos. **4** Nimeni care se războiește nu se încurcă cu chestiunile
acestei vieți, ca să placă celui ce l-a ales ca soldat. **5** Și dacă
cineva de asemenea luptă pentru lauri, nu este încoronat decât
dacă luptă legiuit. **6** Agricultorul care muncește trebuie să fie
cel dintâi părtaș la roade. **7** Ia aminte ce spun, și Domnul să
îți dea înțelegere în toate. **8** Amintește-ți că Isus Cristos, din
sămânța lui David, a fost înviat dintre morți conform evangheliei
mele, **9** În care sufăr necaz până la lanțuri ca un răufăcător; dar
cuvântul lui Dumnezeu nu este legat. **10** Din această cauză
îndur toate pentru cei aleși, pentru ca și ei să obțină salvarea
care este în Cristos Isus, cu gloria eternă. **(aiōnios g166)** **11**
Acesta este un cuvânt de încredere: Căci dacă suntem morți
împreună cu el, vom și trăi împreună cu el; **12** Dacă îndurăm,
vom și domni împreună cu el; dacă îl negăm și el ne va nega.
13 Dacă nu credem, totuși el rămâne credincios; nu se poate
nega pe sine însuși. **14** Amintește-le acestea, îndemnându-i
înaintea Domnului să nu se certe despre cuvinte pentru niciun
alt folos decât al subminării ascultătorilor. **15** Studiază scripturile

să te arăți tu însuți aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu
se rușineze, împărțind drept cuvântul adevărului. **16** Dar în fapt
ține-te deoparte de flecărelile profane și deșarte, fiindcă vor
crește spre mai multă neevlavie. **17** Și cuvântul lor va roade
ca o gangrenă, dintre aceștia sunt Himeneu și Filet, **18** Care,
referitor la adevăr, au rătăcit, spunând că învierea s-a întâmplat
deja; și doboară credința unora. **19** Totuși, temelia lui Dumnezeu
stă sigură, având acest sigiliu: Domnul cunoaște pe cei ai lui.
Și: Să se depărteze de nedreptate oricine cheamă numele lui
Cristos. **20** Dar într-o casă mare nu sunt doar vase de aur și de
argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt pentru onoare și
unele pentru dezonoare. **21** De aceea dacă cineva se curăță
pe sine însuși de acestea, va fi un vas pentru onoare, sfințit și
folositor stăpânului și pregătit pentru fiecare lucrare bună. **22**
De asemenea fugi de poftele tinereții și urmărește dreptatea,
credința, dragostea creștină, pacea cu cei ce cheamă pe Domnul
dintr-o inimă pură. **23** Dar evită întrebările nebunești și lipsite
de învățătură, știind că dau naștere la lupte. **24** Și un rob al
Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de toți,
capabil să îi instruiască, răbdător, **25** Învățând în blândețe pe cei
ce se împotrivesc lor înșiși, dacă Dumnezeu, cumva, le va da
pocăință pentru recunoașterea adevărului, **26** Și să se trezească
din cursa diavolului, fiind prinși de el spre voia lui.

3 Dar să mai știi aceasta, că în zilele de pe urmă vor veni
timpuri primejdioase. **2** Fiindcă oamenii vor fi iubitori de sine,
lacomi, lăudăroși, mândri, blasfematori, neascultători de părinți,
nemulțumitori, fără sfințenie, **3** Fără afecțiune naturală, călcători
de pace, acuzatori falși, lipsiți de autocontrol, feroce, disprețuitori
ai celor buni, **4** Trădători, impulsivi, îngâmfați, iubitori de plăceri

mai mult decât iubitori de Dumnezeu, **5** Având o formă de evlavie
dar negându-i puterea; ferește-te de astfel de oameni. **6** Fiindcă
dintre aceștia sunt cei care se furișează în case și captivează
femeile fără minte, încărcate cu păcate, purtate de diverse pofte,
7 Învățând tot timpul și neputând niciodată să vină la cunoașterea
adevărului. **8** Și chiar așa cum Ianes și Iambres s-au împotrivit
lui Moise, tot așa și aceștia se împotrivesc adevărului, oameni ai
minților corupte și respinși referitor la credință. **9** Dar nu vor
înainta mai departe, fiindcă nebunia lor va fi evidentă tuturor,
cum a fost și a acelora. **10** Tu, însă, ai cunoscut pe deplin
doctrina mea, comportarea mea de viață, scopul, credința,
îndelunga răbdare, dragostea creștină, răbdarea, **11** Persecuțiile,
nenorocirile care mi s-au întâmplat în Antiohia, în Iconia și în
Listra; știi ce persecuții am îndurat, dar Domnul m-a scăpat din
toate. **12** Într-adevăr, toți cei ce voiesc să trăiască evlavios în
Cristos Isus vor fi persecutați. **13** Dar oamenii răi și impostorii
vor crește din rău în mai rău, înșelând și fiind înșelați. **14** Dar tu
continuă în cele pe care le-ai învățat și de care ai fost asigurat,
știind de la cine ai învățat, **15** Și pentru că de copil ai cunoscut
sfintele scripturi, care sunt în stare să te facă înțelept pentru
salvare prin credința care este în Cristos Isus. **16** Toată scriptura
este dată prin insuflarea lui Dumnezeu și [este] folositoare pentru
doctrină, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru educare în
dreptate, **17** Ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, deplin
înzestrat pentru toate faptele bune.

4 De aceea eu te îndemn înaintea lui Dumnezeu și înaintea
Domnului Isus Cristos, care îi va judeca pe cei vii și pe cei
morți la arătarea sa și a împărăției sale; **2** Predică cuvântul; fii
prompt la timp și nelatimp; mustră, ceartă, îndeamnă cu toată

îndelunga răbdare și doctrina. **3** Fiindcă va veni timpul când nu
vor suporta doctrina sănătoasă, ci, după poftele lor proprii, își
vor îngrămădi învățători, având urechi care îi gâdilă. **4** Și își vor
întoarce urechile de la adevăr și se vor abate spre fabulații.
5 Dar tu veghează în toate, îndură necazuri, fă lucrarea unui
evanghelist, fă deplin dovada serviciului tău. **6** Căci acum, eu
sunt gata să fiu turnat și timpul plecării mele este aproape. **7** Am
luptat o luptă bună, am terminat alergarea, am ținut credința. **8**
De acum înainte îmi este păstrată o coroană a dreptății, pe care
Domnul, judecătorul cel drept, mi-o va da în ziua aceea și nu
doar mie, ci și tuturor celor ce iubesc arătarea lui. **9** Străduiește-
te să vii curând la mine; **10** Fiindcă Dima m-a părăsit, iubind
lumea de acum, și a plecat la Tesalonic; Crescens s-a dus în
Galatia, Titus în Dalmația. **(aiōn g165)** **11** Numai Luca este cu
mine. Ia pe Marcu și adu-l cu tine, fiindcă el îmi este de folos
pentru serviciu. **12** Iar pe Tihic l-am trimis la Efes. **13** Când vii,
adu mantaua, pe care am lăsat-o în Troas, la Carp, și cărțile,
dar mai ales pergamentele. **14** Alexandru, arămarul, mi-a făcut
mult rău, Domnul să îi răsplătească conform faptelor lui; **15**
Despre acesta veghează și tu, fiindcă s-a împotrivit foarte tare
cuvintelor noastre. **16** La întâia mea apărare, nimeni nu a stat
cu mine, ci toți m-au părăsit, să nu li se socotească aceasta.
17 Totuși, Domnul a stat cu mine și m-a întărit, pentru ca prin
mine predicarea să fie pe deplin cunoscută și să audă toate
neamurile; și am fost scăpat din gura leului. **18** Domnul mă va
scăpa din fiecare lucrare rea și mă va păstra pentru împărăția lui
cerească; a lui fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna! Amin.
(aiōn g165) **19** Salută pe Prisca și pe Aquila și casa lui Onisifor.
20 Erast a rămas în Corint, dar pe Trofim l-am lăsat bolnav în

Milet. **21** Străduiește-te să vii înaintea iernii. Te salută Eubul și
Pudens și Linus și Claudia și toți frații. **22** Domnul Isus Cristos
fie cu duhul tău! Harul fie cu voi! Amin.

Titus

1 Pavel, rob al lui Dumnezeu și apostol al lui Isus Cristos,
conform cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cu recunoașterea
adevărului, care este conform cu evlavia, **2** În speranța vieții
eterne, pe care Dumnezeu, care nu poate minți, a promis-o
înainte de începutul lumii; **(aiōnios g166)** **3** Și la timpurile cuvenite
a arătat cuvântul său prin predicarea ce mi s-a încredințat,
conform poruncii lui Dumnezeu, Salvatorul nostru; **4** Lui Titus,
adevăratul meu fiu după credința comună: Har, milă și pace, de
la Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Cristos Salvatorul nostru. **5**
Din această cauză te-am lăsat în Creta, ca să pui în ordine cele
ce lipsesc și să rânduiești bătrâni în fiecare cetate, așa cum eu
te-am rânduit pe tine; **6** Dacă cineva este ireproșabil, soțul unei
singure soții, având copii credincioși, neacuzați de destrăbălare
sau insubordonați. **7** Fiindcă un episcop trebuie să fie ireproșabil
ca administrator al lui Dumnezeu; nu încăpățânat, nu ușor
de mâniat, nu dedat vinului, nu bătăuș, nu dedat câștigului
murdar, **8** Ci iubitor de ospitalitate, iubitor al oamenilor buni,
cumpătat, drept, sfânt, chibzuit, **9** Ținând strâns cuvântul demn
de încredere așa cum a fost învățat, ca el să fie în stare, prin
doctrină sănătoasă, deopotrivă să îndemne și să convingă pe
cei împotrivitori cu vorba. **10** Fiindcă sunt mulți insubordonați
și palavragii și înșelători, mai ales dintre cei ai circumciziei,
11 Ale căror guri trebuie să fie astupate, care răstoarnă case
întregi, învățând ce nu ar trebui, de dragul unui câștig murdar.
12 Unul dintre ei, un profet de-al lor, a spus: Cretanii sunt
totdeauna mincinoși, fiare rele, pântece leneșe. **13** Această
mărturie este adevărată. Din această cauză mustră-i aspru, ca ei
să fie sănătoși în credință, **14** Nedând atenție la fabulații iudaice

și la porunci ale oamenilor care se întorc de la adevăr. **15** Pentru
cei puri toate sunt pure, dar pentru cei întinați și care nu cred,
nimic nu este curat ci și mintea și conștiința lor sunt întinate. **16**
Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar în fapte îl neagă,
fiind scârboși și neascultători și sunt netrebnici pentru fiecare
lucrare bună.

2 Dar tu vorbește cele ce se cuvin doctrinei sănătoase: **2** Ca
bătrânii să fie cumpătați, onorabili, chibzuiți, sănătoși în credință,
în dragoste creștină, în răbdare. **3** În acelaşi fel, femeile bătrâne
să fie în comportare cum se cuvine sfinţeniei, nu acuzatoare
false, nu dedate la mult vin, învăţătoare ale lucrurilor bune,
4 Pentru ca să învețe pe tinerele femei să fie sobre, să își
iubească soții, să își iubească [și] copiii, **5** Să fie discrete, caste,
gospodine acasă, bune, ascultătoare de proprii lor soți, pentru ca
astfel cuvântul lui Dumnezeu să nu fie blasfemiat. **6** Pe cei tineri,
în acelaşi fel, îndeamnă-i să aibă o minte cumpătată. **7** În toate
arătându-te un model pentru fapte bune; în doctrină, arătând
incoruptibilitate, seriozitate, sinceritate, **8** Vorbire sănătoasă ce
nu poate fi condamnată, pentru ca cel dintre împotrivitori să fie
rușinat, neavând nimic rău de spus despre voi. **9** Îndeamnă
robii să fie ascultători propriilor stăpâni și să le placă în toate,
nicidecum contrazicând; **10** Nu furând, ci arătând toată buna
credincioșie, pentru ca să înfrumusețeze doctrina lui Dumnezeu
Salvatorul nostru în toate. **11** Fiindcă harul lui Dumnezeu care
aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor, **12** Învățându-ne
ca, negând neevlavia și poftele lumești, să trăim în cumpătare,
în dreptate și în evlavie în această lume de acum. **(aiōn g165)**
13 Așteptând acea binecuvântată speranță și glorioasa arătare
a marelui Dumnezeu și a Salvatorului nostru Isus Cristos. **14**

Care s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere
din toată nelegiuirea și să purifice pentru sine însuși un popor
deosebit, zelos pentru fapte bune. **15** Acestea vorbește și
îndeamnă și mustră cu toată autoritatea. Nu lăsa pe nimeni să te
disprețuiască.

3 Adu-le aminte să fie supuși principatelor și autorităților, să
asculte de magistrați, să fie gata pentru fiecare lucrare bună,
2 Să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie arțăgoși, ci
blânzi, arătând toată blândețea tuturor oamenilor. **3** Fiindcă și
noi am fost odinioară neînțelepți, neascultători, înșelați, servind
diverselor pofte și plăceri, trăind în răutate și invidie, plini de ură
și urându-ne unii pe alții. **4** Dar după ce s-a arătat bunătatea și
dragostea pentru oameni a lui Dumnezeu, Salvatorul nostru,
5 Nu prin faptele dreptății pe care noi le-am făcut, ci conform
milei sale el ne-a salvat, prin spălarea regenerării și înnoirea
Duhului Sfânt, **6** Pe care l-a turnat abundent peste noi prin Isus
Cristos, Salvatorul nostru, **7** Pentru ca, fiind declarați drepți prin
harul său, să fim făcuți moștenitori conform cu speranța vieții
eterne. **(aiōnios g166)** **8** Acesta este un cuvânt de încredere, și
aceste lucruri voiesc să le susții cu tărie, pentru ca toți cei care
au crezut în Dumnezeu să aibă grijă să practice fapte bune.
Acestea sunt bune și de folos oamenilor. **9** Dar evită întrebări
nebunești și genealogii și certuri și lupte despre lege, fiindcă
sunt nefolositoare și deșarte. **10** Pe omul eretic, după prima și a
doua avertizare, respinge-l, **11** Știind că cel ce este astfel, este
pervertit și păcătuiește, condamnându-se pe el însuși. **12** Când
voi trimite pe Artema la tine, sau pe Tihic, străduiește-te să vii la
mine la Nicopole, fiindcă am hotărât să iernez acolo. **13** Adu-l pe
Zena, avocatul, și pe Apolo, îngrijindu-te ca în călătoria lor să nu

le lipsească nimic. **14** Și să învețe și ai noștri să practice fapte
bune pentru folosințele necesare, pentru a nu fi fără rod. **15** Toți
cei ce sunt cu mine te salută. Salută pe cei ce ne iubesc în
credință. Harul fie cu voi toți. Amin.

Filimon

1 Pavel, prizonier al lui Isus Cristos şi fratele nostru Timotei, lui
Filimon preaiubitul şi conlucrătorul nostru, **2** Şi preaiubitei Apfia
şi lui Arhip, soldat împreună cu noi, şi bisericii din casa ta: **3** Har
vouă şi pace de la Dumnezeu Tatăl nostru şi de la Domnul Isus
Cristos. **4** Mulţumesc Dumnezeului meu, amintind întotdeauna
despre tine în rugăciunile mele, **5** Auzind despre dragostea ta şi
credinţa pe care o ai faţă de Domnul Isus şi faţă de toţi sfinţii.
6 Astfel încât părtăşia credinţei tale să devină lucrătoare prin
recunoaşterea oricărui lucru bun care este în voi, în Cristos Isus.
7 Fiindcă avem mare bucurie şi mângâiere datorită dragostei
tale, fiindcă, frate, adâncurile sfinţilor s-au înviorat prin tine. **8** De
aceea, măcar că am multă cutezanţă în Cristos să îţi poruncesc
ce se cuvine, **9** Totuşi datorită dragostei, mai degrabă te implor,
aşa cum sunt, bătrânul Pavel, iar acum şi prizonier al lui Isus
Cristos. **10** Te implor pentru fiul meu, Onisim, pe care l-am
născut în lanţurile mele, **11** Care odinioară îţi era nefolositor, dar
acum folositor [şi] ţie şi mie, **12** Pe care ţi l-am trimis înapoi;
tu, de aceea, primeşte-l pe el, care este adâncurile mele, **13**
Pe care voiam să îl reţin cu mine, ca să îmi servească în locul
tău în lanţurile evangheliei; **14** Dar nu am voit să fac nimic fără
învoirea ta, pentru ca binele tău să nu fie ca din constrângere, ci
de bunăvoie. **15** Fiindcă, probabil, de aceea s-a despărţit de
tine, pentru un timp, ca să îl ai pentru totdeauna. **(aiōnios g166)**
16 De acum nu ca rob, ci mai presus decât rob, un frate preaiubit
mai ales mie şi cu cât mai mult ţie, deopotrivă în carne şi în
Domnul? **17** De aceea dacă mă socoteşti partener, primeşte-l ca
pe mine însumi. **18** Iar dacă te-a nedreptăţit sau îţi datorează
ceva, pune aceasta în contul meu. **19** Eu, Pavel, am scris cu

propria mea mână, eu voi plăti; ca să nu îţi spun că, peste toate,
[şi] tu însuţi îmi eşti dator. **20** Da, frate, să am bucurie de la tine
în Domnul; înviorează-mi adâncurile în Domnul. **21** Ţi-am scris
încredinţat de ascultarea ta, ştiind că vei face chiar mai mult
decât ce spun. **22** Dar totodată pregăteşte-mi de asemenea o
locuinţă, fiindcă sunt încredinţat că prin rugăciunile voastre vă
voi fi dăruit. **23** Te salută Epafra, părtaşul meu de închisoare în
Cristos Isus, **24** Marcu, Aristarh, Dima, Luca, conlucrătorii mei.
25 Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu duhul vostru! Amin.

Evrei

1 Dumnezeu, care în multe dăți și în diferite feluri, le-a vorbit
odinioară părinților prin profeți, **2** În aceste zile de pe urmă ne-a
vorbit prin Fiul [său], pe care l-a pus moștenitor a toate, prin care
a și făcut lumile; **(aiōn g165)** **3** Care, fiind strălucirea gloriei lui și
întipărirea persoanei lui și susținând toate prin cuvântul puterii
lui, după ce a făcut prin el însuși curățarea păcatelor noastre,
s-a așezat la dreapta Maiestății în înălțime; **4** Fiind făcut cu
atât mai bun decât îngerii, cu cât a obținut prin moștenire un
nume nespus mai bun decât ei. **5** Căci, căruia dintre îngeri i-a
spus el vreodată: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut? Și din
nou: Eu îi voi fi Tată și el îmi va fi Fiu? **6** Și din nou, când îl
aduce în lume pe întâiul născut, el spune: Și să i se închine toți
îngerii lui Dumnezeu. **7** Și despre îngeri spune: Cel ce îi face
pe îngerii lui duhuri și pe servitorii lui o flacără de foc. **8** Dar
Fiului îi spune: Tronul tău, Dumnezeule, este pentru totdeauna și
întotdeauna; un sceptru al dreptății este sceptrul împărăției tale.
(aiōn g165) **9** Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea
Dumnezeu, Dumnezeul tău, te-a uns cu untdelemnul veseliei
mai presus de tovarășii tăi; **10** Și tu, Doamne, la început ai
întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale; **11** Ele
vor pieri, dar tu rămâi; și toate se vor învechi precum o haină; **12**
Și ca pe un veșmânt le vei face sul și vor fi schimbate; dar tu
ești același; și anii tăi nu vor înceta. **13** Și căruia dintre îngeri i-a
spus vreodată: Șezi la dreapta mea, până voi face pe dușmanii
tăi sprijinul piciorului tău? **14** Nu sunt toți duhuri servitoare,
trimise să servească pentru cei ce vor fi moștenitori ai salvării?

2 De aceea ar trebui să dăm cea mai mare atenție lucrurilor
pe care le-am auzit, ca niciodată să nu le lăsăm să treacă pe

lângă noi. **2** Căci dacă cuvântul vorbit prin îngeri a fost neclintit,
și fiecare încălcare de lege și neascultare a primit o dreaptă
răsplătire; **3** Cum vom scăpa noi dacă neglijăm o salvare atât de
mare? Care, întâi a început să fie vorbită de Domnul, și ne-a
fost confirmată prin cei ce l-au auzit, **4** Dumnezeu de asemenea
aducându-le mărturie, deopotrivă cu semne și minuni și diferite
miracole și daruri ale Duhului Sfânt, conform voii sale. **5** Fiindcă
nu îngerilor le-a supus lumea ce are să vină, despre care vorbim.
6 Iar unul, într-un anume loc a adeverit, spunând: Ce este omul,
ca să îți amintești de el? Sau fiul omului, ca să îl cercetezi? **7** L-
ai făcut puțin mai prejos decât îngerii, l-ai încoronat cu glorie și
onoare și l-ai așezat peste lucrările mâinilor tale; **8** Toate le-ai
supus sub picioarele lui. Căci prin faptul că el a supus toate sub
el, nu i-a lăsat nimic nesupus. Dar acum, încă nu vedem toate
cele supuse lui. **9** Dar vedem pe Isus, care a fost făcut puțin
mai prejos decât îngerii, pentru suferirea morții, încoronat cu
glorie și onoare, ca prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea
pentru fiecare om. **10** Fiindcă i se cuvenea lui, pentru care sunt
toate și prin care sunt toate, în aducerea multor fii la glorie, să
desăvârșească pe căpetenia salvării lor prin suferințe. **11** Fiindcă
deopotrivă cel ce sfințește și cei sfințiți, sunt toți dintr-unul; din
care cauză, nu se rușinează să îi numească frați, **12** Spunând:
Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul bisericii îți voi cânta
laudă. **13** Și din nou: Eu îmi voi pune încrederea în el. Și din nou:
Iată, eu și copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu. **14** Fiindcă, după
cum copiii sunt părtași cărnii și sângelui, în același fel și el s-a
împărtășit din aceleași, pentru ca prin moarte să nimicească pe
cel ce avea puterea morții, care este diavolul, **15** Și să elibereze
pe aceia care, prin frica morții, erau toată viața lor supuși robiei.

16 Fiindcă, într-adevăr, nu a luat asupra lui natura îngerilor, ci a
luat asupra lui sămânța lui Avraam. 17 De aceea în toate i se
cuvenea a fi făcut asemenea fraților săi, ca să fie mare preot
milos și credincios în cele privitoare la Dumnezeu, pentru a face
împăcare pentru păcatele poporului. 18 Fiindcă, în aceea că el
însuși a suferit, fiind ispitit, este în stare să ajute pe cei ispitiți.
3 De aceea, frați sfinți, părtași ai chemării cerești, luați aminte la
Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, Cristos Isus, 2
Care a fost credincios celui ce l-a rânduit, așa cum și Moise
a fost credincios în toată casa lui. 3 Fiindcă acesta a fost
considerat demn de mai multă glorie decât Moise, întrucât cel
ce a zidit casa are o mai mare onoare decât casa. 4 Căci
fiecare casă este zidită de cineva, dar cel ce zidește toate este
Dumnezeu. 5 Și Moise, într-adevăr, a fost credincios în toată
casa lui ca servitor, pentru mărturia acelor lucruri ce urmau
să fie vorbite după aceea; 6 Dar Cristos ca fiu peste propria
lui casă; a cărui casă suntem noi, dacă neclintit ținem strâns
cutezanța și bucuria speranței, până la sfârșit. 7 De aceea, (așa
cum spune Duhul Sfânt: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui, 8 Nu
vă împietriți inimile, ca în răzvrătire, în ziua ispitirii în pustie, 9
Când părinții voștri m-au ispitit, m-au încercat și au văzut faptele
mele patruzeci de ani. 10 De aceea m-am mâhnit pe această
generație și am spus: Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor și nu
au cunoscut căile mele. 11 Așa că am jurat în furia mea: Nu vor
intra în odihna mea). 12 Luați seama, fraților, ca nu cumva să
fie în vreunul dintre voi o inimă rea a necredinței, pentru a se
îndepărta de Dumnezeul cel viu. 13 Ci îndemnați-vă zilnic unii
pe alții, cât timp se spune: Astăzi, ca nu cumva să fie vreunul
dintre voi împietrit prin înșelătoria păcatului. 14 Fiindcă suntem

făcuți părtași ai lui Cristos, dacă ținem strâns începutul încrederii
noastre neclintit până la sfârșit; **15** Deoarece se spune: Astăzi,
dacă veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile ca în răzvrătire.
16 Fiindcă unii, după ce au auzit, s-au răzvrătit; însă nu toți
care au ieșit din Egipt, prin Moise. **17** Dar pe cine s-a mâhnit el
patruzeci de ani? Nu pe cei ce au păcătuit, ale căror trupuri
moarte au căzut în pustie? **18** Și cui a jurat el că nu vor intra în
odihna lui, dacă nu celor ce nu au crezut? **19** Așadar, vedem că
nu au putut să intre din cauza necredinței.

4 Așadar, fiindu-ne lăsată o promisiune de a intra în odihna lui,
să ne temem ca nu cumva unora să le pară că unii nu ați ajuns
la ea. **2** Pentru că nouă, ca și lor, ne-a fost predicată evanghelia;
dar cuvântul predicat nu le-a folosit, nefiind amestecat cu credință
în cei ce l-au auzit. **3** Fiindcă noi, care am crezut, intrăm în
odihnă, cum a spus el: Așa cum am jurat în furia mea, dacă
vor intra în odihna mea; cu toate că faptele fuseseră terminate
de la întemeierea lumii. **4** Fiindcă într-un loc oarecare a vorbit
astfel despre ziua a șaptea: Și Dumnezeu s-a odihnit în ziua a
șaptea de toate lucrările lui. **5** Și în acest loc din nou: Dacă
vor intra în odihna mea. **6** De aceea văzând aceasta, rămâne
că unii trebuie să intre în ea, iar cei cărora le-a fost predicată
întâi nu au intrat din cauza necredinței. **7** Din nou, rânduiește o
zi anume, spunând în David: Astăzi, după atâta timp; cum se
spune: Astăzi, dacă veți auzi vocea lui, nu vă împietriți inimile. **8**
Căci dacă Isus le-ar fi dat odihnă, atunci nu ar mai fi vorbit el
după aceea, despre o altă zi. **9** De aceea rămâne o odihnă
pentru poporul lui Dumnezeu. **10** Fiindcă cel ce a intrat în odihna
lui, s-a și oprit de la propriile lucrări, așa cum Dumnezeu s-a oprit
de la propriile lucrări. **11** Așadar, să ne străduim să intrăm în

acea odihnă, ca nu cumva cineva să cadă după același exemplu
al necredinței. **12** Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu și puternic
și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând
până la separarea sufletului și a duhului și a încheieturilor și a
măduvei și este cel ce discerne gândurile și intențiile inimii. **13**
Și nu este creatură care să nu fie arătată înaintea lui, ci toate
sunt goale și deschise ochilor celui cu care avem a face. **14**
Văzând atunci că avem un mare preot însemnat, care a trecut în
ceruri, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem strâns mărturisirea
noastră. **15** Fiindcă nu avem un mare preot care nu poate să
simtă compasiune pentru neputințele noastre, ci în toate a fost
ispitit asemenea nouă, totuși fără păcat. **16** Să ne apropiem
așadar cutezător de tronul harului, ca să obținem milă și să
găsim har pentru a ajuta în timp de nevoie.

5 Căci fiecare mare preot luat dintre oameni este rânduit
pentru oameni în cele privitoare la Dumnezeu, ca să ofere
deopotrivă daruri și sacrificii pentru păcate; **2** El, care poate
avea compasiune pentru cei neștiutori și rătăciți, pentru că și el
este cuprins de neputință. **3** Și din cauza acesteia este dator
să aducă sacrificii pentru păcate, precum pentru popor, așa și
pentru el însuși. **4** Și nimeni nu își ia singur această onoare,
ci acela chemat de Dumnezeu, precum Aaron. **5** Tot astfel și
Cristos nu s-a glorificat pe sine însuși ca să fie făcut mare preot,
ci acela care i-a spus lui: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.
6 Așa cum și spune în alt loc: Tu ești preot pentru totdeauna,
după rânduiala lui Melchisedec. **(aiōn g165)** **7** Care în zilele cărnii
lui, după ce oferise rugăciuni și cereri cu strigăt puternic și
lacrimi, către cel ce era în stare să îl salveze din moarte, a și fost
ascultat în aceea că el s-a temut; **8** Cu toate că era Fiu, a învățat

ascultarea prin cele ce a suferit. **9** Și, fiind făcut desăvârșit, a
devenit autorul salvării eterne pentru toți cei ce ascultă de el;
(aiōnios g166) **10** Numit de Dumnezeu mare preot după rânduiala
lui Melchisedec. **11** Despre care avem multe de spus și greu de
explicat în vorbire, văzând că sunteți greoi la auzire. **12** Fiindcă
aveți nevoie să vă învețe cineva din nou care sunt principiile
începătoare ale oracolelor lui Dumnezeu și ați devenit precum
cei care au nevoie de lapte și nu de hrană tare, când voi de
mult trebuia să fiți învățători. **13** Fiindcă oricine folosește lapte
este neiscusit în cuvântul dreptății, fiindcă este prunc. **14** Dar
hrana tare este a celor maturi, aceia care din cauza folosirii și-au
antrenat simțurile ca să discearnă deopotrivă binele și răul.

6 De aceea, lăsând cele începătoare ale doctrinei lui Cristos,
să mergem înainte spre desăvârșire, fără să mai punem din
nou temelia pocăinței de la faptele moarte și a credinței spre
Dumnezeu, **2** A doctrinei botezurilor și a punerii mâinilor și a
învierii morților și a judecății eterne. **(aiōnios g166)** **3** Și vom face
aceasta dacă Dumnezeu [ne] permite. **4** Fiindcă este imposibil
pentru cei care au fost odată luminați și au gustat din darul
ceresc și au fost făcuți părtași ai Duhului Sfânt, **5** Și au gustat
cuvântul bun al lui Dumnezeu și puterile lumii ce are să vină,
(aiōn g165) **6** Dacă vor cădea alături, să îi restaureze din nou la
pocăință, văzând că ei crucifică din nou pentru ei înșiși pe Fiul lui
Dumnezeu și îl expun rușinii publice. **7** Fiindcă pământul, care
se adapă din ploaia care cade adesea peste el și rodește ierburi
potrivite pentru cei prin care este lucrat, primește binecuvântare
de la Dumnezeu; **8** Dar cel care aduce spini și mărăcini este
respins și aproape de blestem; al cărui sfârșit este să fie ars.
9 Dar suntem convinși referitor la voi, preaiubiților, de lucruri

mai bune și care țin de salvare, deși vorbim astfel. **10** Fiindcă
Dumnezeu nu este nedrept să uite lucrarea voastră și munca
dragostei, pe care ați arătat-o pentru numele lui, în aceea că
ați servit și serviți sfinților. **11** Și dorim ca fiecare dintre voi să
arate aceeași sârguință spre deplina asigurare a speranței,
până la sfârșit, **12** Ca să nu fiți leneși, ci urmași ai celor ce
prin credință și răbdare moștenesc promisiunile. **13** Fiindcă
Dumnezeu, când a promis lui Avraam, deoarece nu a putut să
jure pe niciunul mai mare, a jurat pe sine însuși, **14** Spunând:
Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te
voi înmulți. **15** Și, astfel, după ce a îndurat cu răbdare, a obținut
promisiunea. **16** Fiindcă oamenii, într-adevăr, jură pe unul mai
mare; și un jurământ pentru confirmare este pentru ei sfârșitul
întregii certe. **17** În același fel, Dumnezeu, cu atât mai mult voind
să arate moștenitorilor promisiunii neschimbarea sfatului său, l-a
confirmat printr-un jurământ, **18** Pentru ca, prin două lucruri de
neschimbat, în care este imposibil pentru Dumnezeu să mintă,
să avem o mângâiere tare, noi, care am fugit la locul de scăpare
ca să apucăm speranța pusă înaintea noastră; **19** Speranța pe
care o avem ca pe o ancoră a sufletului, deopotrivă sigură și
neclintită și care intră până dincolo de perdea, **20** Unde înainte-
mergătorul a intrat pentru noi, adică Isus, făcut mare preot pentru
totdeauna după rânduiala lui Melchisedec. **(aiōn g165)**

7 Fiindcă acest Melchisedec, împărat al Salemului, preot
al Dumnezeului cel preaînalt, cel care a întâlnit pe Avraam
întorcându-se de la măcelul împăraților și l-a binecuvântat, **2**
Lui, de asemenea, Avraam i-a dat a zecea parte din tot; întâi,
fiind prin interpretare, Împărat al dreptății, iar după aceea și
Împărat al Salemului, care este Împărat al păcii; **3** Fără tată, fără

mamă, fără genealogie, neavând început al zilelor, nici sfârșit al
vieții, dar făcut asemenea Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot
pentru totdeauna. **4** Dar pricepeți ce mare a fost acesta, căruia
chiar patriarhul Avraam i-a dat a zecea parte din prăzi. **5** Și, într-
adevăr, cei dintre fiii lui Levi, care primesc serviciul preoției,
conform legii au poruncă să ia zeciuieli de la popor, adică de la
frații lor, cu toate că au ieșit din coapsele lui Avraam. **6** Dar el, a
cărui genealogie nu este considerată dintre ei, a primit zeciuieli
de la Avraam și a binecuvântat pe cel ce avea promisiunile.
7 Dar dincolo de orice contradicție, cel mic este binecuvântat
de cel mare. **8** Și aici, oamenii care mor primesc zeciuieli; dar
acolo, le primește el, despre care se mărturisește că trăiește. **9**
Și ca să spun așa și Levi, care primește zeciuieli, a dat zeciuieli
în Avraam. **10** Fiindcă era încă în coapsele tatălui său, când l-a
întâmpinat Melchisedec. **11** De aceea dacă desăvârșirea ar fi
fost prin preoția levitică, (fiindcă sub aceasta a primit poporul
legea,) ce nevoie mai era ca un alt preot să se ridice după
rânduiala lui Melchisedec și să nu fie chemat după rânduiala lui
Aaron? **12** Căci, fiind schimbată preoția, se face din necesitate
și o schimbare a legii. **13** Fiindcă cel despre care sunt spuse
acestea, aparține unui alt trib, din care nimeni nu a servit la
altar. **14** Fiindcă este evident că Domnul nostru a răsărit din
Iuda, trib referitor la care Moise nu a spus nimic în legătură cu
preoția. **15** Și este încă și mai evident, căci după asemănarea lui
Melchisedec se ridică un alt preot, **16** Care a fost făcut nu după
legea unei porunci carnale, ci după puterea unei vieți fără sfârșit.
17 Fiindcă el aduce mărturie: Tu ești preot pentru totdeauna,
după rânduiala lui Melchisedec. **(aiōn g165)** **18** Fiindcă este într-
adevăr o anulare a poruncii premergătoare din cauza slăbiciunii

și inutilității ei. **19** Fiindcă legea nu a făcut nimic desăvârșit, ci
aducerea unei speranțe mai bune a făcut aceasta, prin care
ne apropiem de Dumnezeu. **20** Și, întrucât nu fără jurământ,
el a fost făcut preot; **21** (Fiindcă acei preoți au fost făcuți fără
jurământ, dar acesta, cu jurământ, prin cel ce i-a spus: Domnul a
jurat și nu se va pocăi, Tu ești preot pentru totdeauna, după
rânduiala lui Melchisedec); **(aiōn g165)** **22** Cu atât mai mult Isus s-
a făcut garantul unui testament mai bun. **23** Și ei, într-adevăr, au
devenit preoți mulți, pentru că nu le era permis să continue din
cauza morții. **24** Dar acesta, fiindcă rămâne pentru totdeauna,
are o preoție neschimbătoare. **(aiōn g165)** **25** De aceea și este în
stare să îi salveze până la capăt pe cei ce vin la Dumnezeu prin
el, văzând că el trăiește întotdeauna pentru a mijloci pentru ei.
26 Fiindcă un astfel de mare preot ne era cuvenit nouă, care
este sfânt, lipsit de răutate, neîntinat, separat de păcătoși și
făcut mai presus de ceruri; **27** Care nu are nevoie zilnic, ca acei
înalți preoți, să ofere sacrificii, întâi pentru propriile sale păcate
și apoi pentru ale poporului, fiindcă a făcut aceasta o [singură]
dată, când s-a oferit pe sine însuși. **28** Fiindcă legea îi face înalți
preoți pe oamenii care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului,
care a fost după lege, îl face pe Fiul, care este consacrat pentru
totdeauna. **(aiōn g165)**

8 Iar suma celor despre care am vorbit este că: Avem un astfel
de mare preot, care s-a așezat la dreapta tronului Maiestății în
ceruri; **2** Un servitor al sanctuarului și al adevăratului tabernacol,
pe care l-a ridicat Domnul și nu omul. **3** Fiindcă fiecare mare
preot este rânduit să ofere daruri și sacrificii, de aceea, este
necesar ca și acest om să aibă ceva să ofere. **4** Căci dacă ar fi
pe pământ, nu ar fi preot, văzând că sunt preoți ce oferă daruri

conform legii, **5** Care servesc exemplului și umbrei lucrurilor
cerești, așa cum Moise a fost avertizat de Dumnezeu, când era
gata a face tabernacolul; fiindcă: Vezi, spune el, să faci toate
conform modelului arătat ție pe munte. **6** Dar acum el a obținut
un serviciu nespus mai bun, prin aceea că este de asemenea
mijlocitorul unui legământ mai bun, care a fost întemeiat pe
promisiuni mai bune. **7** Căci dacă acel prim legământ ar fi fost
fără cusur, nu s-ar fi căutat loc pentru al doilea. **8** Căci, găsind
vină în ei, el spune: Iată, vin zilele, spune Domnul, când voi
face un legământ nou cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda;
9 Nu conform legământului pe care l-am făcut cu părinții lor
în ziua când i-am luat de mână pentru a-i conduce afară din
țara Egiptului, pentru că ei nu au rămas neclintiți în legământul
meu, nici eu nu m-am uitat la ei, spune Domnul. **10** Fiindcă
acesta este legământul pe care îl voi face cu casa lui Israel
după acele zile, spune Domnul; voi pune legile mele în mintea
lor și le voi scrie în inimile lor; și le voi fi Dumnezeu și ei îmi vor
fi popor; **11** Și nu vor învăța fiecare pe aproapele său și fiecare
pe fratele său, spunând: Cunoaște pe Domnul, pentru că toți
mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare. **12**
Pentru că voi fi milos față de nedreptatea lor și păcatele lor și
nelegiuirile lor; nicidecum nu mi le voi mai aminti. **13** În aceea că
el spune: Un nou legământ, el l-a învechit pe primul. Acum ceea
ce putrezește și îmbătrânește este gata să dispară.

9 Atunci, într-adevăr, primul legământ avea și rânduieli ale
serviciului divin și un sanctuar pământesc. **2** Pentru că a fost
zidit un tabernacol; primul, în care era sfeșnicul și masa și pâinile
punerii înainte, care este numit sanctuarul. **3** Iar după a doua
perdea, tabernacolul care este numit locul Preasfânt, **4** Care

avea tămâietoarea de aur și chivotul legământului îmbrăcat
peste tot cu aur, în care era vasul de aur care avea mană și
toiagul lui Aaron care înmugurise și tablele legământului; **5**
Iar deasupra acestuia, heruvimii gloriei umbrind scaunul milei,
despre care nu putem vorbi acum în amănunt. **6** Iar după ce
acestea au fost astfel rânduite, preoții intrau întotdeauna în
primul tabernacol, împlinind serviciul divin. **7** Dar în al doilea
intra marele preot singur, o dată pe an, nu fără sânge, pe
care îl oferea pentru el însuși și pentru greșelile poporului; **8**
Duhul Sfânt arătând aceasta, că drumul în locul preasfânt nu
era încă făcut cunoscut, în timp ce era încă în picioare primul
tabernacol, **9** Care era o prefigurare pentru timpul de atunci,
în care au fost oferite deopotrivă daruri și sacrificii, care nu
puteau desăvârși în ce privește conștiința pe cel ce servea,
10 Constând doar în mâncăruri și băuturi și diferite îmbăieri
și rânduieli carnale, impuse până la timpul reformării. **11** Dar
Cristos, venind ca mare preot al lucrurilor bune ce vor veni,
printr-un tabernacol mai mare și desăvârșit, nu făcut de mâini,
altfel spus, nu din această clădire, **12** Nici prin sângele țapilor
și viițeilor, ci prin propriul lui sânge a intrat o [singură] dată în
locul sfânt, obținând o răscumpărare eternă pentru noi. **(aiōnios
g166)** **13** Căci dacă sângele taurilor și țapilor și cenușa unei
viițele stropind pe cei întinați sfințește spre curățirea cărnii, **14**
Cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul cel etern
s-a oferit pe sine însuși fără pată lui Dumnezeu, va curăța
conștiința voastră de faptele moarte, pentru a servi Dumnezeului
cel viu? **(aiōnios g166)** **15** Și din această cauză, el este mijlocitorul
noului testament, pentru ca prin moarte, pentru răscumpărarea
încălcărilor care au fost sub primul testament, cei chemați

să primească promisiunea moștenirii eterne. **(aiōnios g166)** **16**
Fiindcă unde este un testament, trebuie neapărat să aibă loc [și]
moartea testatorului. **17** Fiindcă un testament intră în vigoare
după ce oamenii sunt morți, întrucât nu are nicio putere cât timp
trăiește testatorul. **18** De aceea, nici primul testament nu a fost
consacrat fără sânge. **19** Fiindcă Moise, după ce a spus fiecare
precept întregului popor conform legii, a luat sângele viițeilor și al
țapilor, cu apă și lână stacojie și isop, și a stropit deopotrivă
cartea și întregul popor, **20** Spunând: Acesta este sângele
testamentului pe care Dumnezeu vi l-a poruncit. **21** Și tot așa, a
stropit cu sânge deopotrivă tabernacolul și toate vasele servirii.
22 Și, conform legii, aproape toate sunt curățate cu sânge; și
fără vărsare de sânge nu este iertare. **23** De aceea era necesar
ca modelele lucrurilor din ceruri să fie curățate cu acestea, dar
înseși lucrurile cerești cu sacrificii mai bune decât acestea. **24**
Căci Cristos nu a intrat în locurile sfinte făcute de mâini, care
sunt prefigurările celor adevărate, ci chiar în cer, pentru a se
arăta acum în prezența lui Dumnezeu pentru noi; **25** Nici ca să
se ofere pe sine însuși de [mai] multe ori, așa cum intră marele
preot în locul sfânt în fiecare an cu sângele altora, **26** Fiindcă
atunci trebuia să sufere de [mai] multe ori de la întemeierea
lumii; dar acum, la sfârșitul lumii, el s-a arătat o [singură] dată
pentru desființarea păcatului prin însuși sacrificiul lui. **(aiōn g165)**
27 Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o [singură]
dată, iar după aceasta, judecata, **28** Tot așa, Cristos a fost oferit
o [singură] dată pentru a purta păcatele multora; și celor ce îl
așteaptă li se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru salvare.
10 Fiindcă legea, având o umbră a lucrurilor bune ce vor
veni și nu însăși imaginea lucrurilor, nu poate niciodată să

desăvârșească pe cei ce se apropie de ea cu acele sacrificii, pe
care le-au oferit neîncetat an după an. **2** Altfel, nu ar fi încetat
ele să fie oferite? Pentru că închinătorii trebuiau să nu mai
aibă conștiința păcatelor, odată curățați. **3** Totuși, în sacrificiile
acelea este o reamintire a păcatelor în fiecare an. **4** Fiindcă este
imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să înlăture păcatele. **5**
De aceea, venind el în lume, spune: Sacrificiu și ofrandă tu nu ai
voit, dar ai pregătit un trup pentru mine; **6** În ofrande arse și
sacrificii pentru păcat tu nu ți-ai găsit plăcerea. **7** Atunci am spus:
Iată, eu vin (în sulul cărții este scris despre mine) pentru a face
voia ta, Dumnezeule. **8** După ce a spus mai sus: Sacrificiu și
ofrandă și ofrande arse și sacrificii pentru păcat tu nu ai voit, nici
nu ți-ai găsit plăcerea [în ele]; care sunt oferite conform legii; **9**
Atunci el a spus: Iată, eu vin pentru a face voia ta, Dumnezeule.
El desființează pe cel dintâi, ca să stabilească pe al doilea. **10**
Voie prin care suntem sfințiți prin oferirea trupului lui Isus Cristos
o dată pentru totdeauna. **11** Și fiecare preot stă zilnic în picioare,
servind și oferind deseori aceleași sacrificii care niciodată nu
pot înlătura păcatele. **12** Dar acest om, după ce a oferit un
singur sacrificiu pentru păcate, pentru totdeauna, s-a așezat
la dreapta lui Dumnezeu; **13** De acum, așteptând până când
dușmanii lui vor fi făcuți sprijinul piciorului său. **14** Fiindcă printr-o
[singură] ofrandă el a desăvârșit pentru totdeauna pe cei sfințiți.
15 [Aceasta] ne mărturisește și Duhul Sfânt; căci după ce a spus
mai înainte: **16** Acesta este legământul pe care îl voi face cu ei
după acele zile, spune Domnul: Voi pune legile mele în inimile lor
și le voi scrie în mințile lor; **17** Și păcatele lor și nelegiuirile lor eu
nicidecum nu mi le voi aminti. **18** Dar acolo unde este iertare a
acestora, nu mai este ofrandă pentru păcat. **19** De aceea fraților,

având cutezanță pentru a intra în locul preasfânt prin sângele lui
Isus, **20** Pe o cale nouă și vie, pe care el a consacrat-o pentru
noi, prin perdea, care altfel spus este carnea lui, **21** Și având un
mare preot peste casa lui Dumnezeu, **22** Să ne apropiem cu o
inimă adevărată, în deplină asigurare a credinței, având inimile
stropite, pentru curățire, de o conștiință rea, și trupurile scăldate
cu apă pură. **23** Să ținem strâns mărturisirea credinței noastre,
fără clătinare; (căci credincios este cel ce a promis), **24** Și să
luăm aminte unii la alții pentru a [ne] provoca la dragoste și la
fapte bune, **25** Nepărăsind adunarea noastră împreună, după
cum este obiceiul unora, ci să ne îndemnăm unii pe alții; și cu
atât mai mult cu cât vedeți apropiindu-se ziua. **26** Căci dacă noi
păcătuim voit după ce am primit cunoașterea adevărului, nu
mai rămâne sacrificiu pentru păcate, **27** Ci o anumită așteptare
înfricoșată a judecății și o indignare arzătoare, care îi va mistui
pe potrivnici. **28** Oricine a disprețuit legea lui Moise a murit
fără milă, pe baza mărturiei a doi sau trei martori; **29** De o cât
mai dureroasă pedeapsă presupuneți că va fi considerat demn,
cel ce a călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit
sângele legământului, prin care a fost sfințit, un lucru profan și a
tratat disprețuitor Duhul harului? **30** Căci cunoaștem pe cel ce a
spus: Răzbunarea este a mea, eu voi răsplăti, spune Domnul. Și
din nou: Domnul va judeca poporul său. **31** Înfricoșător lucru
este să cazi în mâinile Dumnezeului cel viu. **32** Dar aduceți-vă
aminte de zilele de dinainte, în care, după ce ați fost iluminați,
ați îndurat o mare luptă a suferințelor; **33** În parte, fiind făcuți de
privelişte, deopotrivă prin ocări și necazuri, și în parte când ați
devenit părtași ai celor care erau astfel folosiți. **34** Fiindcă ați
avut compasiune față de mine în lanțurile mele și ați îndurat cu

bucurie prădarea bunurilor voastre, știind în voi înșivă că aveți
în cer o avere mai bună și durabilă. **35** De aceea nu lepădați
cutezanța voastră, care are o mare răsplătire. **36** Fiindcă aveți
nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dumnezeu, să
puteți primi promisiunea. **37** Deoarece încă puțin timp și cel
ce vine va veni și nu va întârzia. **38** Iar cel drept va trăi prin
credință; dar dacă cineva dă înapoi, sufletul meu nu își va găsi
plăcerea în el. **39** Dar noi nu suntem dintre cei care dau înapoi
spre pieire, ci dintre cei care cred pentru salvarea sufletului.

11 Iar credința este substanța lucrurilor sperate, dovada
lucrurilor nevăzute. **2** Fiindcă prin aceasta bătrânii au obținut o
bună mărturie. **3** Prin credință înțelegem că au fost urzite lumile
prin cuvântul lui Dumnezeu, așa că lucrurile care sunt văzute nu
au fost făcute din lucruri care se văd. **(aiōn g165)** **4** Prin credință,
Abel i-a oferit lui Dumnezeu un sacrificiu nespus mai bun decât
Cain, sacrificiul prin care el a obținut mărturia că a fost drept,
Dumnezeu mărturisind despre darurile lui; și prin aceasta, deși
mort, încă vorbește. **5** Prin credință a fost strămutat Enoh, ca
să nu vadă moartea; și nu a fost găsit, deoarece Dumnezeu l-
a strămutat; fiindcă înainte de strămutarea lui, a avut această
mărturie, că i-a plăcut lui Dumnezeu. **6** Iar fără credință este
imposibil a plăcea lui, fiindcă cel ce vine la Dumnezeu trebuie să
creadă că el este și că este un răsplătitor al celor ce îl caută cu
zel. **7** Prin credință, Noe, fiind avertizat de Dumnezeu despre
lucrurile ce încă nu se vedeau, împins de teamă, a pregătit o
arcă pentru salvarea casei sale, prin care el a condamnat lumea
și a devenit moștenitor al dreptății, care este prin credință. **8**
Prin credință, Avraam, după ce a fost chemat să meargă la
locul pe care avea să îl primească mai apoi drept moștenire, a

ascultat; și a mers, neștiind încotro mergea. **9** Prin credință
a locuit el temporar în țara promisiunii, ca într-o țară străină,
locuind în corturi cu Isaac și Iacob, co-moștenitori ai aceleiași
promisiuni. **10** Fiindcă el căuta o cetate care are temelii, al cărei
ziditor și făcător este Dumnezeu. **11** Prin credință și Sara însăși
a primit putere pentru conceperea seminței și a născut un copil,
deși îi trecuse vârsta, fiindcă l-a socotit credincios pe cel ce
promisese. **12** De aceea chiar dintr-unul și acela ca și mort, s-au
născut o mulțime ca stelele cerului, și nenumărați ca nisipul de
pe țărmul mării. **13** Toți aceștia au murit în credință, fără să fi
primit lucrurile promisiunilor, ci, văzându-le de departe, au și
fost convinși despre ele, le-au și îmbrățișat și au mărturisit că
erau străini și locuitori temporari pe pământ. **14** Fiindcă toți cei
ce spun astfel de lucruri, arată clar că ei caută o patrie. **15** Și,
într-adevăr, dacă și-ar fi amintit de patria aceea de unde au
ieșit, ar fi avut ocazia să se întoarcă. **16** Dar acum, ei doresc o
patrie mai bună, care este cerească; de aceea Dumnezeu nu se
rușinează să fie numit Dumnezeul lor; fiindcă le-a pregătit o
cetate. **17** Prin credință, Avraam, când a fost încercat, l-a oferit
pe Isaac; și cel ce a primit promisiunile l-a oferit pe singurul său
fiu născut, **18** Despre care s-a spus: Pentru că în Isaac îți va fi
numită sămânța; **19** Socotind că Dumnezeu a fost în stare să îl
învie chiar dintre morți, de unde, printr-o prefigurare, l-a și primit.
20 Prin credință, Isaac i-a binecuvântat pe Iacob și Esau referitor
la lucrurile ce vor veni. **21** Prin credință, Iacob, când era pe
moarte, i-a binecuvântat pe amândoi fiii lui Iosif și s-a închinat,
rezemat pe vârful toiagului său. **22** Prin credință, Iosif, când i s-a
apropiat sfârșitul, a amintit despre ieșirea copiilor lui Israel și a
dat poruncă referitor la oasele sale. **23** Prin credință, Moise,

după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de către părinții lui,
pentru că au văzut că era un copil frumos; și nu s-au temut de
porunca împăratului. **24** Prin credință, Moise, când a crescut
mare, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon, **25** Alegând mai
degrabă să sufere necaz cu poporul lui Dumnezeu, decât să se
bucure pentru o vreme de plăcerile păcatului. **26** Considerând
ocara lui Cristos [ca] bogății mai mari decât tezaurele aflate în
Egipt, fiindcă se uita la răsplătire. **27** Prin credință, a părăsit
Egiptul, netemându-se de furia împăratului, fiindcă a îndurat,
ca văzând pe cel care este invizibil. **28** Prin credință, a ținut
paștele și stropirea sângelui, ca nu cumva cel ce nimicea pe
întâii născuți să se atingă de ei. **29** Prin credință, au trecut ca pe
uscat prin Marea Roșie, în care egiptenii, încercând să o treacă,
s-au înecat. **30** Prin credință, zidurile Ierihonului au căzut, după
ce au fost înconjurate șapte zile. **31** Prin credință, curva Rahab
nu a pierit cu cei care nu au crezut, fiindcă primise spionii cu
pace. **32** Și ce să mai spun? Fiindcă nu mi-ar ajunge timpul să
istorisesc despre Ghedeon și Barac și Samson și Iefta și despre
David și Samuel și de profeți, **33** Care, prin credință, au supus
împărății, au lucrat dreptate, au obținut promisiuni, au închis
gurile leilor, **34** Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul
sabiei, au fost întăriți prin slăbiciune, au devenit viteji în luptă,
au pus pe fugă armatele străine. **35** Femeile i-au primit înapoi
pe morții lor prin înviere; iar alții au fost torturați, neacceptând
eliberarea, ca să obțină o înviere mai bună; **36** Și alții au suferit
încercare prin batjocuri și biciuiri, da, chiar mai mult, prin lanțuri
și închisoare; **37** Au fost uciși cu pietre, au fost tăiați în două cu
fierăstrăul, au fost ispitiți, au murit uciși de sabie, au rătăcit în
piei de oaie și de capre, fiind lipsiți, nenorociți, chinuiți; **38** (Ei, de

care lumea nu era demnă); au rătăcit în pustiuri și în munți și în
peșteri și crăpăturile pământului. **39** Și toți aceștia, obținând o
bună mărturie prin credință, nu au primit lucrurile promisiunii, **40**
Dumnezeu pregătind ceva mai bun pentru noi, ca să nu fie făcuți
desăvârșiți fără noi.

12 De aceea și noi, fiind încercuiți cu un nor așa de mare
de martori, să lăsăm deoparte fiecare greutate și păcatul care
[ne] copleșește așa de ușor și să alergăm cu răbdare cursa
care este pusă înaintea noastră, **2** Privind cu atenție la Isus,
autorul și desăvârșitorul credinței noastre care, pentru bucuria
pusă înaintea lui, a îndurat crucea, disprețuind rușinea și este
așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu. **3** Căci luați aminte
la cel ce a îndurat o astfel de împotrivire a păcătoșilor față de
el, ca nu cumva să obosiți și să cădeți de oboseală în mințile
voastre. **4** Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând
împotriva păcatului. **5** Și ați uitat îndemnul care vă vorbește
ca unor copii: Fiul meu, nu disprețui disciplinarea Domnului,
nici nu cădea de oboseală când ești mustrat de el; **6** Fiindcă
Domnul disciplinează pe cine iubește și biciuiește pe fiecare fiu
pe care îl primește. **7** Dacă îndurați disciplinarea, Dumnezeu
se poartă cu voi precum cu fii; căci, care este fiul pe care nu
îl disciplinează tatăl? **8** Dar dacă sunteți fără disciplinare, din
care toți sunt părtași, atunci sunteți bastarzi și nu fii. **9** Mai mult,
după carnea noastră am avut părinți care ne-au disciplinat și i-
am respectat; nu cu atât mai mult să fim în supunere Tatălui
duhurilor și să trăim? **10** Fiindcă ei, într-adevăr, pentru puține zile
ne disciplinau după cum li se părea bine; dar el, pentru folosul
nostru, ca să fim părtași ai sfințeniei lui. **11** Dar nicio disciplinare
din prezent nu pare a fi bucurie, ci mâhnire; totuși la urmă ea dă

rodul pașnic al dreptății celor ce au fost antrenați prin ea. **12**
De aceea, ridicați mâinile care atârnă și îndreptați genunchii
slăbiți; **13** Și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre, ca nu
cumva cel șchiop să fie abătut de pe cale ci, mai degrabă, să fie
vindecat. **14** Urmăriți pacea cu toți oamenii și sfințenia, fără
care nimeni nu va vedea pe Domnul; **15** Veghind, ca nu cumva
cineva să fie lipsit de harul lui Dumnezeu, ca nu cumva, răsărind
vreo rădăcină de amărăciune, să vă tulbure și prin aceasta
mulți să fie întinați; **16** Ca nu cumva să fie cineva curvar sau
profan, ca Esau, care pentru o singură mâncare și-a vândut
dreptul său de întâi născut. **17** Fiindcă știți că mai apoi, voind
să moștenească binecuvântarea, a fost respins; fiindcă nu a
găsit loc pentru pocăință, deși cu grijă a căutat-o cu lacrimi. **18**
Fiindcă nu v-ați apropiat de muntele care se putea atinge și care
ardea cu foc, nici de negură și întuneric și furtună, **19** Și nici de
sunetul de trâmbiță și de vocea cuvintelor, pe care cei ce au
auzit-o au implorat să nu li se mai vorbească nici[un] cuvânt; **20**
(Fiindcă nu puteau îndura ceea ce era poruncit: Chiar dacă un
animal atinge muntele, să fie ucis cu pietre, sau străpuns cu
lancea; **21** Și așa de înspăimântătoare era priveliștea, încât
Moise a spus: Sunt tare îngrozit și tremur); **22** Ci v-ați apropiat
de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului cel viu, Ierusalimul
ceresc, și de miriadele de îngeri, **23** De adunarea tuturor și
biserica întâilor născuți, care sunt scrișI în cer, și de Dumnezeu,
Judecătorul tuturor, și de duhurile celor drepți, făcuți desăvârșiți,
24 Și de Isus, mijlocitorul legământului cel nou, și de sângele
stropirii, care vorbește lucruri mai bune decât al lui Abel. **25**
Vedeți să nu refuzați pe cel ce vorbește. Căci dacă nu au scăpat
cei ce l-au refuzat pe cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult

nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la cel ce vorbește
din cer, **26** A cărui voce a clătinat pământul atunci, dar acum a
promis, spunând: Eu clatin încă o dată, nu doar pământul, ci
și cerul. **27** Și acest cuvânt: Încă o dată, arată îndepărtarea
lucrurilor clătinate, ca a unor lucruri făcute, pentru ca să rămână
acele lucruri care nu pot fi clătinate. **28** De aceea, primind o
împărăție care nu poate fi clătinată, să avem har prin care să
servim plăcut lui Dumnezeu, cu reverență și teamă evlavioasă,
29 Fiindcă, Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.

13 Dragostea frățească să dăinuie! **2** Nu neglijați să găzduiți
străini, fiindcă prin aceasta unii au găzduit îngeri, fără să știe. **3**
Amintiți-vă de cei în lanțuri, ca legați cu ei, și de cei ce suferă
restrişte, ca fiind și voi înșivă în trup. **4** Căsătoria este demnă de
cinste în toate și patul neîntinat; dar pe curvari și adulteri îi va
judeca Dumnezeu. **5** Comportarea voastră [să f]ie fără lăcomie;
fiți mulțumiți cu cele pe care le aveți, fiindcă el a spus: Niciodată
nu te voi lăsa, niciodată nu te voi părăsi; **6** Încât să spunem
cutezător: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce îmi
va face omul. **7** Amintiți-vă de cei care conduc peste voi, care
v-au vorbit cuvântul lui Dumnezeu, a căror credință urmați-o,
având în vedere sfârșitul comportării lor. **8** Isus Cristos este
același ieri și azi și pentru totdeauna. **(aiōn g165)** **9** Nu fiți purtați
încoace și încolo de doctrine diverse și străine. Fiindcă este bine
ca inima să fie întemeiată, cu har, nu cu mâncăruri, care nu au
folosit la nimic celor preocupați de ele. **10** Avem un altar din
care nu au dreptul să mănânce cei ce servesc tabernacolul. **11**
Fiindcă trupurile acelor animale, al căror sânge pentru păcat
este adus de marele preot în sanctuar, sunt arse în afara taberei.
12 De aceea și Isus, ca să sfințească pe oameni cu propriul

lui sânge, a suferit în afara porții. **13** De aceea să ieșim la el
în afara taberei, purtând ocara lui. **14** Fiindcă nu avem aici o
cetate statornică, ci căutăm pe aceea care vine. **15** De aceea
prin el să oferim tot timpul sacrificiul laudei către Dumnezeu,
care este rodul buzelor noastre, aducând mulțumiri numelui său.
16 Dar nu uitați facerea de bine și părtășia, căci cu astfel de
sacrificii este mulțumit Dumnezeu. **17** Ascultați de cei ce conduc
peste voi și supuneți-vă, fiindcă ei veghează asupra sufletelor
voastre, ca unii care trebuie să dea socoteală; pentru ca ei să
facă aceasta cu bucurie și nu cu mâhnire, fiindcă aceasta nu
vă este de folos. **18** Rugați-vă pentru noi! Căci ne încredem
că avem o conștiință bună, în toate voind să trăim onest. **19**
Dar mult mai mult, [vă] implor să faceți aceasta, ca să vă fiu
redat cât mai curând. **20** Iar Dumnezeul păcii, care l-a adus
înapoi dintre morți pe Domnul nostru Isus, marele păstor al
oilor, prin sângele legământului veșnic, **(aiōnios g166)** **21** Să vă
desăvârșească în fiecare lucrare bună, pentru a face voia lui,
lucrând în voi ce este plăcut înaintea lui, prin Isus Cristos, căruia
fie gloria pentru totdeauna și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **22** Și
vă implor fraților, primiți bine cuvântul îndemnării, fiindcă v-am
scris o epistolă în puține cuvinte. **23** Să știți că a fost eliberat
fratele [nostru] Timotei, cu care vă voi vedea, dacă vine curând.
24 Salutați pe toți cei ce vă conduc și pe toți sfinții. Cei din Italia
vă salută. **25** Harul fie cu voi toți. Amin.

Iacov

1 Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Cristos, celor
douăsprezece triburi care sunt împrăștiate: Salutare! **2** Socotiți
totul a fi bucurie, frații mei, când cădeți în diverse ispitiri, **3** Știind
că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. **4** Dar lăsați
răbdarea să își aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți
și întregi, nefiind lipsiți în nimic. **5** Dar dacă unuia dintre voi îi
lipsește înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, care dă
tuturor cu generozitate și nu reproșează, și îi va fi dată. **6** Dar să
ceară în credință, neclătinându-se în nimic. Pentru că cel ce se
clatină seamănă cu un val al mării împins de vânt și aruncat
încoace și încolo. **7** De aceea să nu gândească omul acela că
va primi ceva de la Domnul. **8** Un om șovăitor este nestatornic
în toate căile lui. **9** Dar să se bucure fratele de rând în aceea că
el este înălțat. **10** Iar bogatul în aceea că este înjosit, pentru
că va trece ca floarea ierbii. **11** Fiindcă a răsărit soarele cu
arșița și usucă iarba și floarea ei cade și frumusețea înfățișării ei
piere: astfel și bogatul se va ofili în căile lui. **12** Binecuvântat
este omul care îndură ispita, pentru că, după ce este încercat,
va primi coroana vieții, pe care a promis-o Domnul celor ce îl
iubesc. **13** Să nu spună cineva când este ispitit: Sunt ispitit de
Dumnezeu. Fiindcă Dumnezeu nu poate fi ispitit de rău, nici
nu ispitește el pe nimeni, **14** Ci fiecare este ispitit, când este
atras de propria lui poftă și ademenit. **15** Apoi, după ce pofta a
conceput, naște păcat; iar păcatul, odată înfăptuit, naște moarte.
16 Nu vă rătăciți preaiubiții mei frați! **17** Fiecare dar bun și fiecare
dar desăvârșit este de sus, coborând de la Tatăl luminilor, la
care nu este schimbare, nici umbră de întoarcere. **18** Din voia lui
ne-a născut el prin cuvântul adevărului, ca să fim un anumit fel

de prime roade ale creaturilor sale. **19** De aceea, preaiubiții
mei frați, fiecare om să fie grăbit la auzire, încet la vorbire,
încet la furie; **20** Fiindcă furia unui om nu lucrează dreptatea
lui Dumnezeu. **21** De aceea puneți deoparte toată murdăria și
revărsarea răutății și primiți cu blândețe cuvântul altoit, care
este în stare să vă salveze sufletele. **22** Fiți așadar înfăptuitori
ai cuvântului și nu doar ascultători [ai lui], înșelându-vă pe voi
înșivă. **23** Pentru că dacă vreunul este ascultător al cuvântului
și nu înfăptuitor, el este asemănător unui om care își privește
fața naturală în oglindă; **24** Fiindcă se privește pe sine însuși și
pleacă și uită imediat ce fel de om era. **25** Dar oricine privește
cu atenție în legea desăvârșită a libertății și continuă în ea, el,
nefiind un ascultător uituc, ci un înfăptuitor al faptei, acesta va fi
binecuvântat în fapta lui. **26** Dacă cineva printre voi pare să
fie religios și nu își înfrânează limba, ci își înșală inima, religia
acestuia este deșartă. **27** Religia pură și neîntinată înaintea lui
Dumnezeul și Tatăl este aceasta: A cerceta pe cei fără tată și
văduve în nenorocirea lor, și a se ține pe sine însuși nepătat de
lume.

2 Frații mei, să nu aveți credința Domnului nostru Isus Cristos,
Domn al gloriei, fiind părtinitori. **2** Căci dacă în adunarea voastră
ar intra un om cu un inel de aur, în haină strălucitoare, și ar intra
și un sărac în haină murdară, **3** Și ați avea respect față de cel
care poartă haina strălucitoare și i-ați spune: Așază-te aici în
loc bun; și i-ați spune săracului: Tu stai acolo în picioare, sau,
Așază-te aici sub sprijinul piciorului meu, **4** Nu deveniți atunci
părtinitori în voi înșivă și judecători ai gândurilor rele? **5** Dați
ascultare preaiubiții mei frați: Nu a ales Dumnezeu pe săracii
acestei lumi, [să fie] bogați în credință și moștenitori ai împărăției

pe care a promis-o celor ce îl iubesc? **6** Dar voi îl disprețuiați pe
cel sărac. Nu bogații vă oprimă și vă târăsc înaintea scaunelor
de judecată? **7** Nu blasfemiază ei acel nume virtuos cu care
sunteți chemați? **8** Dacă într-adevăr împliniți legea împărătească
conform scripturii: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți,
bine faceți; **9** Dar dacă arătați părtinire, comiteți păcat și sunteți
condamnați de lege ca și călcători ai legii. **10** Fiindcă oricine va
ține toată legea și totuși se poticnește într-un punct, este vinovat
de toate. **11** Fiindcă cel ce a spus: Să nu comiți adulter, a spus
de asemenea: Să nu ucizi. Iar dacă nu comiți adulter, dar ucizi,
te faci călcător al legii. **12** Astfel să vorbiți și astfel să faceți, ca
unii care vor fi judecați prin legea libertății, **13** Fiindcă [pentru]
cel ce nu a arătat milă judecata va fi fără milă; și mila se bucură
asupra judecății. **14** Care este folosul, frații mei, dacă cineva
spune că are credință și nu are fapte? Poate [această] credință
să îl salveze? **15** Și dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți
de mâncarea zilnică, **16** Iar unul dintre voi ar spune acestora:
Plecați în pace, încălziți-vă și săturați-vă, dar nu ați da acestora
cele necesare trupului, ce folos? **17** Așa și credința, dacă nu
are fapte, este moartă, fiind singură. **18** Dar va spune cineva:
Tu ai credință și eu am fapte; arată-mi credința ta fără faptele
tale și eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele. **19** Tu
crezi că este un singur Dumnezeu; bine faci; și dracii cred și
tremură. **20** Dorești dar să știi, omule deșert, că este moartă
credința despărțită de fapte? **21** Avraam, tatăl nostru, nu prin
fapte a fost declarat drept, când a oferit pe fiul său, Isaac, pe
altar? **22** Vezi cum credința lucra împreună cu faptele lui, și prin
fapte, credința a fost desăvârșită? **23** Și a fost împlinită scriptura
care spune: Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a

atribuit pentru dreptate; și a fost numit prietenul lui Dumnezeu.
24 Vedeți așadar cum prin fapte este declarat drept omul și nu
doar prin credință. **25** Tot așa și curva Rahab, nu prin fapte a
fost declarată dreaptă, când a primit mesagerii și i-a trimis afară
pe altă cale? **26** Căci după cum trupul despărțit de duh este
mort, tot așa și credința despărțită de fapte este moartă.

3 Frații mei, nu fiți mulți învățători, știind că vom primi
condamnarea mai mare. **2** Fiindcă toți ne poticnim în multe. Dacă
cineva nu se poticnește în cuvânt, el este un om desăvârșit, în
stare să își înfrâneze, de asemenea, tot trupul. **3** Iată, punem
frâie în gurile cailor, ca să asculte de noi și le conducem tot
trupul. **4** Iată, și corăbiile, oricât de mari ar fi și purtate sub
vânturi violente, totuși sunt conduse cu o cârmă foarte mică,
oriîncotro dorește cârmaciul. **5** Astfel și limba este un membru
mic și se fălește cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce lucru mare
aprinde! **6** Și limba este un foc, o lume a nedreptății; astfel este
limba printre membrele noastre; întinează tot trupul și aprinde
cursul naturii; și este aprinsă de iad. **(Geenna g1067)** **7** Căci
fiecare gen de fiare și de păsări și de șerpi și de lucruri din
mare, se îmblânzește și a fost îmblânzit de omenire, **8** Dar
limba, niciun om nu o poate îmblânzi; este un rău de nestăpânit,
plină de otravă mortală. **9** Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu,
adică pe Tatăl; și cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți
după asemănarea lui Dumnezeu. **10** Din aceeași gură iese
și binecuvântare și blestem. Frații mei, acestea nu ar trebui
să fie astfel! **11** Revarsă cumva izvorul din același loc și apă
dulce și amară? **12** Frații mei, poate smochinul să dea măsline?
Sau vița, smochine? Astfel niciun izvor nu dă și apă sărată și
dulce. **13** Cine este înțelept și înzestrat cu pricepere dintre voi?

Să demonstreze, dintr-o bună purtare, faptele lui cu blândețea
înțelepciunii! **14** Dar dacă aveți invidie amară și ceartă în inimile
voastre, nu vă lăudați și nu mințiți împotriva adevărului. **15**
Înțelepciunea aceasta nu coboară de sus, ci este pământească,
senzuală, drăcească. **16** Fiindcă unde este invidie și ceartă, este
confuzie și fiecare lucrare rea. **17** Dar înțelepciunea de sus este
întâi pură, apoi pașnică, blândă, ușor de abordat, plină de milă și
de roade bune, imparțială și fără fățărnicie. **18** Iar rodul dreptății
este semănat în pace de cei ce fac pace.

4 De unde vin lupte și certuri între voi? Oare nu de acolo din
poftele voastre care se războiesc în membrele voastre? **2** Poftiți
și nu aveți; ucideți și invidiați și nu puteți obține; vă certați
și vă luptați, totuși nu aveți, pentru că nu cereți. **3** Cereți și
nu primiți, pentru că cereți în mod greșit, ca să risipiți pentru
poftele voastre. **4** Adulteri și adultere, nu știți că prietenia lumii
este dușmănie cu Dumnezeu? De aceea oricine dorește să fie
prieten al lumii este dușmanul lui Dumnezeu. **5** Gândiți că în
zadar spune scriptura: Duhul care locuiește în noi poftește spre
invidie? **6** Însă el dă mai mult har. De aceea spune: Dumnezeu
se opune celor mândri, dar dă har celor umili. **7** Supuneți-vă
așadar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și va fugi de la voi!
8 Apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățiți-
vă mâinile, păcătoșilor; și purificați-vă inimile, șovăitorilor! **9** Fiți
pătrunși de durere și jeliți și plângeți; să vă fie râsul schimbat în
jale și bucuria în întristare; **10** Umiliți-vă înaintea Domnului și el
vă va înălța. **11** Nu vorbiți de rău unii pe alții, fraților. Cel ce
vorbește de rău pe un frate și judecă pe fratele lui, vorbește
de rău despre lege și judecă legea; dar dacă judeci legea, nu
ești înfăptuitor al legii, ci judecător. **12** Este un singur legiuitor,

care este în stare să salveze și să nimicească; cine ești tu care
judeci pe altul? **13** Veniți acum, cei care spuneți: Astăzi sau
mâine vom merge în cutare cetate și vom sta acolo un an și vom
face comerț și vom câștiga; **14** De fapt nu știți ce va fi mâine.
Fiindcă ce este viața voastră? Este doar un abur, care se arată
puțin și apoi dispare. **15** Dimpotrivă, ar trebui să spuneți: Dacă
Domnul voiește, vom trăi și vom face aceasta sau aceea. **16** Dar
acum vă bucurați în lăudăroșiile voastre! Orice astfel de fală
este rea. **17** De aceea aceluia care știe să facă binele și nu îl
face, aceasta îi este păcat.

5 Veniți acum, bogaților, plângeți și urlați din cauza nenorocirilor
voastre care vor veni asupra voastră. **2** Bogățiile voastre au
putrezit și hainele voastre sunt mâncate de molii. **3** Aurul și
argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o mărturie împotriva
voastră și va mânca a voastră carne precum focul. V-ați strâns
tezaure pentru zilele de pe urmă. **4** Iată, plata lucrătorilor care
v-au secerat câmpurile, plată care a fost oprită de voi prin
înșelăciune, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile
Domnului sabaot. **5** Ați trăit în plăceri pe pământ și în desfrâu; v-
ați hrănit inimile, ca într-o zi de măcel. **6** Ați condamnat și ați
ucis pe cel drept; el nu vi se opune. **7** De aceea fiți răbdători,
fraților, până la venirea Domnului. Iată, agricultorul așteaptă
rodul prețios al pământului și are îndelungă răbdare pentru
acesta, până primește ploaie timpurie și târzie. **8** Fiți și voi
răbdători, întăriți-vă inimile, pentru că venirea Domnului se
apropie. **9** Nu purtați pică unii împotriva altora, fraților, ca nu
cumva să fiți condamnați; iată, judecătorul stă în picioare la
ușă. **10** Frații mei, luați ca exemplu de suferință și de răbdare
pe profeții care au vorbit în numele Domnului. **11** Iată, noi îi

numim fericiți pe cei ce îndură. Ați auzit despre răbdarea lui
Iov și ați văzut deznodământul dat de Domnul, că Domnul este
plin de compasiune și de milă. **12** Dar mai presus de toate,
frații mei, nu jurați, nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun
alt jurământ; ci al vostru da să fie da, și nu să fie nu; ca nu
cumva să cădeți în condamnare. **13** Este vreunul dintre voi în
necaz? Să se roage. Este cineva vesel? Să cânte psalmi. **14**
Este cineva dintre voi bolnav? Să cheme bătrânii bisericii și să
se roage peste el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului.
15 Și rugăciunea credinței îl va salva pe cel bolnav și Domnul îl
va ridica; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. **16** Mărturisiți-
vă unii altora greșelile și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți
vindecați. Mult poate rugăciunea fervent și puternică a unui
om drept. **17** Ilie era un om cu aceleași sentimente ca noi; și
s-a rugat insistent să nu plouă și nu a plouat pe pământ trei
ani și șase luni. **18** Și s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie și
pământul și-a dat rodul. **19** Fraților, dacă cineva dintre voi se
rătăcește de la adevăr și cineva îl va întoarce, **20** Să știe el, că
cel ce îl întoarce pe păcătos din rătăcirea căii lui va salva un
suflet din moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

1 Petru

1 Petru, apostol al lui Isus Cristos, străinilor împrăștiați prin
Pontus, Galatia, Capadocia, Asia și Bitinia, **2** Aleși conform
cunoașterii dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea Duhului,
spre ascultare și stropirea cu sângele lui Isus Cristos, har vouă
și pace să vă fie înmulțite! **3** Binecuvântat fie Dumnezeul și
Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care conform milei sale
abundente ne-a născut din nou la o speranță vie prin învierea lui
Isus Cristos dintre morți, **4** Pentru o moștenire nemuritoare și
neîntinată și care nu se ofilește, rezervată în cer pentru voi,
5 Care sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință
pentru salvarea pregătită să fie revelată în timpul de pe urmă.
6 În aceasta vă bucurați mult, deși acum, pentru puțin timp,
dacă este nevoie, sunteți întristați prin diverse ispitiri, **7** Pentru
ca încercarea credinței voastre, fiind mult mai prețioasă decât
aurul care piere, deși este încercată cu foc, să fie găsită pentru
laudă și onoare și glorie, la arătarea lui Isus Cristos, **8** Pe care,
nevăzându-l, îl iubiți; în care, deși acum nu îl vedeți, totuși
crezând, vă bucurați cu veselie de nespus și plină de glorie, **9**
Primind sfârșitul credinței voastre, salvarea sufletelor. **10** Despre
acea salvare au cercetat și au căutat stăruitor profeții care au
profețit despre harul ce va veni pentru voi, **11** Căutând ce,
sau [în] ce fel de timp arăta Duhul lui Cristos, care era în ei,
când adeverea dinainte suferințele lui Cristos și gloria de după
acestea. **12** Cărora le-a fost revelat, că nu pentru ei înșiși ci
pentru noi, serveau ei acele lucruri care vă sunt acum vestite,
prin cei ce v-au predicat evanghelia cu Duhul Sfânt trimis din cer;
lucruri în care îngerii doresc să se uite. **13** De aceea încingeți-vă
coapsele minții voastre, fiți cumpătați și sperați până la capăt

pentru harul care vă va fi adus la revelarea lui Isus Cristos;
14 Precum copii ascultători, nu conformându-vă poftelor din
trecut în ignoranța voastră, **15** Ci așa cum cel ce v-a chemat
este sfânt, fiți și voi sfinți în toată comportarea; **16** Deoarece
este scris: Fiți sfinți, căci eu sunt sfânt. **17** Și dacă chemați pe
Tatăl, care judecă fără părtinire conform cu lucrarea fiecăruia,
purtați-vă cu frică [în] timpul locuirii voastre temporare aici, **18**
Știind că nu ați fost răscumpărați cu lucruri putrezitoare, ca
argint și aur, din comportarea voastră deșartă primită prin tradiții
de la părinții voștri, **19** Ci cu prețiosul sânge al lui Cristos, ca
al unui miel fără cusur și fără pată, **20** Rânduit într-adevăr
dinainte de întemeierea lumii, dar arătat pe față în aceste ultime
timpuri pentru voi, **21** Care prin el credeți în Dumnezeu, care l-a
înviat dintre morți și i-a dat glorie, astfel încât credința voastră
și speranța să fie în Dumnezeu. **22** Văzând că v-ați purificat
sufletele în aceea că ascultați de adevăr prin Duhul, spre iubire
neprefăcută pentru frați, iubiți-vă fervent unii pe alții dintr-o inimă
pură, **23** Fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță putrezitoare,
ci neputrezitoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și
rămâne pentru totdeauna. **(aiōn g165)** **24** Pentru că toată făptura
este ca iarba și toată gloria omului ca floarea ierbii. Iarba se
ofilește și floarea ei cade, **25** Dar cuvântul Domnului durează
pentru totdeauna. Iar acesta este cuvântul care prin evanghelie
vă este predicat. **(aiōn g165)**

2 De aceea, lăsând deoparte toată răutatea și toată viclenia
și fățărniciile și invidiile și toate vorbirile rele, **2** Ca prunci nou
născuți, doriți laptele neprefăcut al cuvântului, ca să creșteți prin
el, **3** Dacă într-adevăr ați gustat că Domnul este cu har. **4** La
care veniți, ca la o piatră vie, respinsă într-adevăr de oameni,

dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă; **5** Și voi, ca pietre vii,
sunteți zidiți o casă spirituală, o preoție sfântă pentru a oferi
sacrificii spirituale, acceptabile lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.
6 De aceea și este cuprins în scriptură: Iată, pun în Sion o piatră
unghiulară a temeliei, aleasă, prețioasă, și cel ce crede în el
nu va fi încurcat. **7** De aceea vouă, care credeți, el vă este
prețios; dar celor neascultători, piatra pe care constructorii au
respins-o, aceasta a fost făcută capul colțului temeliei, **8** Și o
piatră de cădere și o stâncă de poticnire, celor care se împiedică
de cuvânt, fiind neascultători: la aceasta au și fost rânduiți. **9**
Dar voi sunteți generație aleasă, preoție împărătească, națiune
sfântă, popor deosebit, ca să arătați laudele celui ce v-a chemat
din întuneric în lumina lui minunată; **10** Voi, care odinioară nu
erați popor, dar sunteți acum poporul lui Dumnezeu, care nu
ați obținut milă, dar acum ați obținut milă. **11** Preaiubiților, vă
implor, ca străini și locuitori temporari în țară străină, abțineți-
vă de la poftele carnale care se războiesc împotriva sufletului,
12 Având comportarea voastră bună printre neamuri, pentru
ca în ceea ce vorbesc de rău împotriva voastră ca [de niște]
făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le vor vedea
să glorifice pe Dumnezeu în ziua cercetării. **13** Supuneți-vă
fiecărei rânduieli omenești pentru Domnul, fie împăratului ca
[autoritate] supremă, **14** Sau guvernatorilor, ca celor trimiși de
el pentru pedepsirea făcătorilor de rele și pentru lauda celor
ce fac bine. **15** Pentru că astfel este voia lui Dumnezeu, ca
făcând bine să amuțiți ignoranța oamenilor fără minte; **16** Ca
oameni liberi, dar nu folosind libertatea voastră ca pe o manta
a răutății, ci ca servitori ai lui Dumnezeu. **17** Onorați pe toți.
Iubiți pe frați. Temeți-vă de Dumnezeu. Onorați pe împărat. **18**

Servitorilor, fiți supuși stăpânilor voștri cu toată teama, nu numai
celor buni și blânzi, dar și celor perverși. **19** Fiindcă acest [lucru]
este demn de mulțumire, dacă cineva, datorită conștiinței către
Dumnezeu, îndură întristare, suferind pe nedrept. **20** Fiindcă ce
glorie este, dacă veți îndura când sunteți loviți cu pumnul pentru
păcatele voastre? Dar dacă faceți bine și suferiți și înduraţi,
acest [lucru] este plăcut lui Dumnezeu. **21** Fiindcă la aceasta ați
fost chemați, pentru că și Cristos a suferit pentru noi, lăsându-ne
un exemplu, ca să urmați pașii lui. **22** El, care nu a făcut păcat,
nici nu a fost găsită viclenie în gura lui, **23** Care, fiind ocărât,
nu a ocărât; când a suferit, nu a amenințat, ci s-a încredințat
aceluia ce judecă cu dreptate. **24** El însuși care a purtat păcatele
noastre în trupul său pe lemn, ca noi, fiind morți față de păcate,
să trăim pentru dreptate; prin ale cărui lovituri ați fost vindecați.
25 Fiindcă erați ca oi care rătăceau, dar acum v-ați întors la
Păstorul și Episcopul sufletelor voastre.

3 Tot așa, soțiilor, fiți în supunere propriilor voștri soți, ca, dacă
cineva nu ascultă de cuvânt, ei de asemenea să fie câștigați fără
cuvânt, prin comportarea soțiilor, **2** Privind comportarea voastră
castă, în frică. **3** A căror înfrumusețare să nu fie cea exterioară a
împletirii părului și a purtării aurului, sau a îmbrăcării hainelor, **4**
Ci să fie omul ascuns al inimii, în ceea ce este neputrezitor, chiar
podoaba unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea
lui Dumnezeu. **5** Căci astfel și în vechime sfintele femei care se
încredeau în Dumnezeu, se înfrumusețau, fiind în supunere
propriilor soți. **6** Așa cum Sara a ascultat de Avraam, numindu-
l domn; ea, a cărei fiice sunteți, atât timp cât faceți binele și
nu vă temeți de nimic înfricoșător. **7** Tot așa, soților, locuiți
împreună cu ele conform cunoașterii, dând onoare soției, ca

vasului mai slab și ca fiind comoștenitori ai harului vieții, pentru
ca rugăciunile voastre să nu fie împiedicate. **8** Iar în final, fiți toți
cu o singură minte, având compasiune unii pentru alții, iubiți ca
frații, fiți miloși, fiți politicoși, **9** Neîntorcând rău pentru rău, sau
defăimare pentru defăimare, ci dimpotrivă, binecuvântând; știind
că la aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți o binecuvântare.
10 Fiindcă cel ce voiește să iubească viața și să vadă zile bune
să își înfrâneze limba de la rău și buzele sale să nu vorbească
viclenie; **11** Să evite răul și să facă binele; să caute pacea și să
o urmărească. **12** Pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepți
și urechile sale deschise la rugăciunile lor, dar fața Domnului
este împotriva celor ce fac răul. **13** Și cine este cel ce vă va răni,
dacă sunteți urmași ai binelui? **14** Dar și dacă suferiți pentru
dreptate, fericiți sunteți și nu vă temeți de teroarea lor, nici nu fiți
tulburați, **15** Ci sfințiți pe Domnul Dumnezeu în inimile voastre și
fiți gata totdeauna pentru a da un răspuns fiecăruia care vă cere
un motiv al speranței ce este în voi, cu blândețe și teamă, **16**
Având o conștiință bună, pentru ca în ce vorbesc de rău despre
voi, ca făcători de rele, să fie rușinați cei ce acuză în mod fals
buna voastră comportare în Cristos. **17** Fiindcă este mai bine,
dacă astfel este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru facere
de bine, decât pentru facere de rău. **18** Pentru că și Cristos a
suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei nedrepți, ca să
ne aducă la Dumnezeu, dat la moarte în carne, dar primind
viață prin Duh. **19** Prin care a și mers și a predicat duhurilor
în închisoare; **20** Care au fost neascultători odinioară, odată
când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu aștepta în zilele lui
Noe, în timp ce era în pregătire arca, în care puține, adică opt
suflete, au fost salvate prin apă; **21** Și căreia botezul, fiindu-i o

prefigurare, ne salvează acum, ([adică], nu înlăturarea murdăriei
cărnii, ci răspunsul unei conștiințe bune către Dumnezeu), prin
învierea lui Isus Cristos, **22** Care a mers în cer și este la dreapta
lui Dumnezeu; îngeri și autorități și puteri, fiindu-i supuse.

4 Întrucât Cristos a suferit pentru noi în carne, înarmați-vă și voi
cu aceeași minte, pentru că cel ce a suferit în carne a încetat cu
păcatul, **2** Pentru ca să nu mai trăiască în carne restul timpului
său pentru poftele oamenilor, ci pentru voia lui Dumnezeu. **3**
Fiindcă ne este destul că în timpul trecut al vieții am lucrat
voia neamurilor, pe când umblam în desfrânare, pofte, exces
de vin, îmbuibări, chefuri și idolatrii scârboase. **4** În aceasta
li se pare ciudat că voi nu mai alergați cu ei la același exces
de destrăbălare, vorbindu-vă de rău; **5** Aceia vor da socoteală
celui ce este gata să judece pe vii și pe morți. **6** Fiindcă pentru
acest scop a fost evanghelia predicată și celor morți, ca să fie
judecați conform oamenilor, în carne, dar să trăiască conform
lui Dumnezeu, în duh. **7** Dar sfârșitul tuturor lucrurilor este
aproape; fiți așadar cumpătați și vegheați în rugăciune. **8** Și mai
presus de toate aveți dragoste creștină ferventă între voi înșivă,
pentru că dragostea creștină va acoperi mulțimea păcatelor.
9 Fiți ospitalieri unii cu alții fără a purta pică. **10** Așa cum
fiecare a primit un dar, serviți-vă cu acesta unii altora, ca buni
administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu. **11** Dacă
cineva vorbește, să vorbească conform oracolelor lui Dumnezeu;
dacă cineva servește, să facă aceasta conform abilității pe care
i-o dă Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu, în toate, să fie glorificat
prin Isus Cristos, a căruia fie lauda și domnia pentru totdeauna
și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **12** Preaiubiților să nu vi se
pară ciudată încercarea arzătoare care vine să vă încerce, de

parcă ceva ciudat vi s-a întâmplat, **13** Ci bucurați-vă întrucât
sunteți părtași suferințelor lui Cristos, pentru ca atunci când
gloria sa va fi revelată, voi să vă bucurați de asemenea cu
multă veselie. **14** Dacă sunteți ocărâți pentru numele lui Cristos,
fericiți sunteți, pentru că duhul gloriei și al lui Dumnezeu se
odihnește peste voi; din partea lor este vorbit de rău dar din
partea voastră este glorificat. **15** Dar niciunul dintre voi să nu
sufere ca un ucigaș, sau hoț, sau făcător de rele, sau ca un
băgăreț în treburile altora. **16** Iar dacă cineva suferă pentru că
este creștin, să nu se rușineze, ci să glorifice pe Dumnezeu în
legătură cu aceasta. **17** Pentru că a venit timpul ca judecata
să înceapă la casa lui Dumnezeu, iar dacă întâi începe la noi,
care va fi sfârșitul acelora care nu ascultă de evanghelia lui
Dumnezeu? **18** Și dacă cel drept cu greu este salvat, unde se
vor arăta cel neevlavios și cel păcătos? **19** De aceea cei ce
suferă conform voii lui Dumnezeu să își încredințeze sufletele lor
lui, în facerea de bine, ca unui Creator credincios.

5 Pe bătrânii care sunt printre voi îi îndemn, eu, care sunt de
asemenea un bătrân și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș
al gloriei care va fi revelată, **2** Paște turma lui Dumnezeu
care este printre voi, supraveghind, nu prin constrângere, ci de
bunăvoie; nu pentru câștig murdar, ci cu o minte binevoitoare;
3 Nici ca domnind peste moștenirea lui Dumnezeu, ci fiind
exemple turmei. **4** Și când Păstorul cel mare se va arăta, veți
primi o coroană a gloriei ce nu se ofilește. **5** Tot așa, tinerilor,
supuneți-vă bătrânilor. Da, toți fiți supuși unii altora și îmbrăcați-
vă cu umilință, pentru că Dumnezeu se opune celor mândri și
dă har celor umili. **6** De aceea umiliți-vă sub mâna tare a lui
Dumnezeu, ca să vă înalțe la timpul cuvenit. **7** Aruncând toată

îngrijorarea voastră asupra lui, pentru că el se îngrijește de
voi. **8** Fiți cumpătați, fiți vigilenți, pentru că potrivnicul vostru,
diavolul, dă târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să
devoreze, **9** Căruia să vă împotriviți tari în credință, știind că
aceleași suferințe sunt împlinite în frații voștri care sunt în lume.
10 Dar Dumnezeul întregului har, care ne-a chemat la gloria sa
eternă prin Cristos Isus, după ce ați suferit un timp, să vă facă
desăvârșiți, neclintiți, întăriți, întemeiați. **(aiōnios g166)** **11** A lui fie
gloria și domnia pentru totdeauna și întotdeauna. Amin. **(aiōn
g165)** **12** Prin Silvan, un frate credincios vouă, precum socotesc,
v-am scris pe scurt, îndemnând și adeverind că acesta este
adevăratul har al lui Dumnezeu în care stați în picioare. **13**
Biserica aleasă împreună cu voi, care este în Babilon, vă salută;
tot așa și Marcu, fiul meu. **14** Salutați-vă unii pe alții cu un sărut
al dragostei creștine. Pace vouă tuturor care sunteți în Cristos
Isus. Amin.

2 Petru

1 Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Cristos, celor ce au
obținut împreună cu noi o credință la fel de prețioasă prin
dreptatea Dumnezeului și Salvatorului nostru Isus Cristos, **2** Har
și pace să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a
Domnului nostru Isus. **3** Așa cum dumnezeiasca lui putere ne-a
dăruit toate lucrurile pentru viață și evlavie, prin cunoașterea
celui ce ne-a chemat la glorie și virtute, **4** Prin care ne sunt
dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca prin acestea să
deveniți părtași naturii dumnezeiești, ați scăpat de putreziciunea
care este în lume prin poftă. **5** Și în afară de aceasta, dându-
vă toată silința, adăugați credinței voastre virtutea; și la virtute,
cunoașterea; **6** Și la cunoaștere, înfrânarea; și la înfrânare,
răbdarea; și la răbdare, evlavia; **7** Și la evlavie, bunătatea
frățească; și la bunătate frățească, dragostea creștină. **8** Căci
dacă acestea sunt în voi și abundă, [vă] fac să nu fiți nici inactivi,
nici neroditori în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos. **9**
Dar celui ce îi lipsesc acestea este orb și nu poate vedea departe
și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate. **10** De aceea,
fraților, mai degrabă străduiți-vă să faceți neclintită chemarea și
alegerea voastră, căci dacă faceți acestea, niciodată nu veți
cădea, **11** Fiindcă astfel din abundență vă va fi dată intrare
în împărăția veșnică a Domnului și Salvatorului nostru Isus
Cristos. **(aiōnios g166)** **12** De aceea nu voi neglija să vă amintesc
totdeauna despre acestea, deși le știți și sunteți întemeiați în
adevărul prezent cu [voi]. **13** Dar consider drept, cât timp sunt în
acest tabernacol, să vă stârnesc prin aducerea aminte, **14** Știind
că în curând trebuie să pun deoparte acest tabernacol al meu,
așa cum mi-a arătat Domnul nostru Isus Cristos. **15** Mai mult, mă

voi strădui ca voi să fiți în stare după moartea mea să vă amintiți
acestea de fiecare dată. **16** Fiindcă nu am urmat fabulații iscusit
plănuite când v-am făcut cunoscută puterea și venirea Domnului
nostru Isus Cristos, ci am fost martori oculari ai maiestății sale.
17 Fiindcă a primit de la Dumnezeu Tatăl onoare și glorie când
a venit la el o astfel de voce din maiestuoasa glorie: Acesta
este Fiul meu preaiubit, în care îmi găsesc toată plăcerea. **18** Și
această voce, care a venit din cer, noi am auzit pe când eram
împreună cu el pe muntele sfânt. **19** Și avem un mai sigur cuvânt
al profeției, la care bine faceți că luați seama, ca la o lumină
ce strălucește într-un loc întunecat până ce se luminează de
ziuă, și steaua dimineții răsare în inimile voastre; **20** Știind întâi
aceasta, că nicio profeție a scripturii nu se interpretează singură.
21 Fiindcă profeția nu a venit în vechime prin voia omului, ci
oameni sfinți ai lui Dumnezeu au vorbit purtați de Duhul Sfânt.
2 Dar au fost și falși profeți în popor, așa cum vor fi falși învățători
printre voi, care vor introduce în ascuns erezii damnabile, negând
chiar pe Domnul care i-a răscumpărat, și își aduc asupra lor o
nimicire grabnică. **2** Și mulți vor urma căile lor nimicitoare, din
cauza cărora calea adevărului va fi vorbită de rău. **3** Și prin
lăcomie, cu vorbe prefăcute, vor face comerț pe seama voastră;
judecata lor din vechime nu întârzie, și damnarea lor nu ațipește.
4 Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat îngerii care au păcătuit,
ci i-a aruncat jos în iad și i-a predat în lanțurile întunericului,
să fie păstrați pentru judecată, **(Tartaroō g5020)** **5** Și nu a cruțat
vechea lume, ci l-a păzit pe Noe, al optulea om, un predicator
al dreptății, aducând potopul asupra lumii celor neevlavioși;
6 Și a prefăcut cetățile Sodomei și Gomorei în cenușă, le-a
condamnat la dărâmare, făcându-le un exemplu pentru cei ce

după aceea ar trăi fără evlavie; **7** Și a scăpat pe dreptul Lot,
chinuit în comportarea desfrânată a celor stricați, **8** (Fiindcă acel
bărbat drept, locuind printre ei, prin vedere și auzire își chinuia
zi de zi sufletul lui drept cu faptele [lor] nelegiuite); **9** Domnul
știe cum să scape pe cei evlavioși din ispite și să păstreze
pe cei nedrepți pentru ziua judecății pentru a fi pedepsiți, **10**
Dar mai ales pe cei ce umblă după carne în pofta necurăției și
disprețuiesc domnia. Înfumurați, încăpățânați, nu le este frică
să vorbească rău despre demnități, **11** Pe când îngerii, care
sunt mai mari în tărie și putere, nu aduc împotriva lor o acuzație
defăimătoare înaintea Domnului. **12** Dar aceștia, ca dobitoace
fără rațiune din fire, făcute pentru a fi prinse și nimicite, vorbesc
rău despre cele ce nu înțeleg; și vor pieri complet în propria lor
corupție; **13** Și vor primi plata nedreptății ca unii care socotesc o
plăcere să se destrăbăleze în timpul zilei. Pete și cusururi sunt
ei, chefuind în propriile lor înșelăciuni în timp ce sărbătoresc
împreună cu voi, **14** Având ochii plini de adulter și neputându-
se opri de la păcat; seducând suflete nestatornice, având o
inimă antrenată în practici lacome; copii blestemați, **15** Care au
părăsit calea dreaptă și s-au rătăcit, urmând calea lui Balaam,
fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății, **16** Dar a fost mustrat
pentru nelegiuirea sa, măgărița necuvântătoare, vorbind cu
vocea omului, a oprit nebunia profetului. **17** Aceștia sunt fântâni
fără apă, nori purtați de furtună, cărora negura întunericului le
este rezervată pentru totdeauna. **18** Căci ei, vorbind cuvinte
umflate ale deșertăciunii, seduc prin poftele cărnii, prin multă
desfrânare, pe cei ce, într-adevăr, au scăpat de cei ce trăiesc în
rătăcire. **19** În timp ce le promit libertate, ei înșiși sunt robi ai
corupției; fiindcă de către cel ce este cineva învins, de acela

este [și] dus în robie. **20** Căci, scăpând de stricăciunile lumii prin
cunoașterea Domnului și Salvatorului Isus Cristos, dacă sunt din
nou încurcați în acestea și învinși, starea lor de pe urmă este
mai rea decât cea dintâi. **21** Fiindcă ar fi fost mai bine pentru ei
să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o,
să se întoarcă de la sfânta poruncă ce le-a fost dată. **22** Dar li s-
a întâmplat conform cu adevăratul proverb: Câinele se întoarce
la vărsătura lui, și scroafa scăldată, la tăvăleala ei în mocirlă.

3 Acum, preaiubiților, vă scriu această a doua epistolă, în care
stârnesc mințile voastre pure prin aducere aminte, **2** Ca să fiți
mereu cu aducere aminte a cuvintelor care au fost vorbite mai
înainte de către sfinții profeți și a poruncii noastre, apostolii
Domnului și Salvatorului; **3** Știind întâi aceasta, că vor veni
batjocoritori în zilele de pe urmă, umblând conform propriilor
pofte, **4** Și spunând: Unde este promisiunea venirii lui? Fiindcă
de când au adormit părinții noștri, toate continuă la fel de la
începutul creației. **5** Fiindcă referitor la aceasta ei sunt ignoranți
în mod voit, că prin cuvântul lui Dumnezeu cerurile au fost din
vechime și pământul arătându-se din apă și în apă, **6** Prin care
lumea, care era atunci, a pierit fiind potopită cu apă; **7** Dar
cerurile și pământul de acum prin același cuvânt sunt păstrate,
[fiind] rezervate focului pentru ziua judecății și a pieirii oamenilor
neevlavioși. **8** Dar preaiubiților, să nu fiți ignoranți referitor la
acest lucru, că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani și o
mie de ani ca o zi. **9** Domnul nu întârzie referitor la promisiunea
lui, așa cum unii socotesc întârziere, ci este îndelung răbdător
față de noi și nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la
pocăință. **10** Dar ziua Domnului va veni ca un hoț în noapte; în
acea zi cerurile vor trece cu zgomot mare, iar elementele se vor

topi cu căldură mare; de asemenea pământul și faptele care
sunt pe el vor fi arse în întregime. **11** Văzând, așadar, că toate
acestea se vor descompune, ce fel de oameni ar trebui să fiți
voi în comportare sfântă și evlavie, **12** Așteptând și grăbindu-
vă spre venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile fiind în
foc se vor descompune și elementele se vor topi cu căldură
mare? **13** Cu toate acestea, conform promisiunii lui, așteptăm
ceruri noi și un pământ nou, în care locuiește dreptatea. **14**
De aceea, preaiubiților, văzând că așteptați astfel de lucruri,
străduiți-vă să fiți găsiți de el în pace, nepătați și ireproșabili. **15**
Și socotiți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este salvare;
precum v-a scris și vouă preaiubitul nostru frate Pavel, conform
cu înțelepciunea dată lui, **16** Precum și în toate epistolele sale
a vorbit în ele despre acestea; în ele sunt unele lucruri greu
de înțeles, pe care cei ce sunt neînvățați și nestatornici le
pervertesc, cum fac și cu celelalte scripturi, spre propria lor
nimicire. **17** De aceea voi, preaiubiților, văzând că știți dinainte
aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva, fiind abătuți de rătăcirea
celor nelegiuiți, să cădeți din statornicia voastră. **18** Ci creșteți
în har și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Isus
Cristos. A lui fie gloria deopotrivă acum și întotdeauna. Amin.
(aiōn g165)

1 Ioan

1 Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu
ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit, referitor la
Cuvântul vieții; **2** (Căci viața a fost arătată și noi am văzut-o și
aducem mărturie și vă anunțăm acea viață eternă, care era cu
Tatăl și care ne-a fost arătată); **(aiōnios g166)** **3** Ce am văzut
și am auzit vă anunțăm, pentru ca și voi să aveți părtășie cu
noi; și părtășia noastră este într-adevăr cu Tatăl și cu Fiul său,
Isus Cristos. **4** Și vă scriem acestea ca bucuria voastră să fie
deplină. **5** Acesta de fapt este mesajul pe care l-am auzit de la
el și pe care vi-l relatăm, că Dumnezeu este lumină și în el nu
este deloc întuneric. **6** Dacă spunem că avem părtășie cu el și
umblăm în întuneric, mințim și nu împlinim adevărul; **7** Dar dacă
umblăm în lumină, așa cum el este în lumină, avem părtășie unii
cu alții și sângele lui Isus Cristos, Fiul său, ne curăță de tot
păcatul. **8** Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi
înșine și adevărul nu este în noi. **9** Dacă ne mărturisim păcatele,
el este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de
toată nedreptatea. **10** Dacă spunem că nu am păcătuit, îl facem
mincinos și cuvântul lui nu este în noi.

2 Copilașii mei, vă scriu acestea, ca să nu păcătuiți. Și dacă
cineva păcătuiește, avem un mijlocitor la Tatăl, pe Isus Cristos
cel drept. **2** Și el este ispășirea pentru păcatele noastre și nu
doar pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi. **3** Și prin
aceasta știm că îl cunoaștem, dacă ținem poruncile lui. **4** Cel ce
spune: Îl cunosc! Și nu ține poruncile lui este un mincinos și
adevărul nu este în el. **5** Dar cel ce ține cuvântul lui în el, într-
adevăr, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită; prin aceasta
știm că suntem în el. **6** Cel ce spune că rămâne în el, este dator

să umble așa cum el a umblat. **7** Fraților, nu vă scriu o poruncă
nouă, ci o poruncă veche, pe care ați avut-o de la început.
Porunca veche este cuvântul pe care voi l-ați auzit de la început.
8 Din nou vă scriu o poruncă nouă care este adevărată în el și în
voi, pentru că întunericul a trecut și lumina adevărată acum
strălucește. **9** Cel ce spune că este în lumină și urăște pe fratele
său este în întuneric până acum. **10** Cel ce iubește pe fratele
său rămâne în lumină și în el nu este ocazie de poticnire. **11** Dar
cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric
și nu știe încotro merge, pentru că acel întuneric i-a orbit ochii.
12 Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele vă sunt iertate pentru
numele lui. **13** Vă scriu, taților, pentru că ați cunoscut pe cel care
este de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că l-ați învins pe cel
rău. Vă scriu, copilașilor, pentru că l-ați cunoscut pe Tatăl. **14** V-
am scris, taților, pentru că l-ați cunoscut pe cel care este de la
început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți tari și cuvântul
lui Dumnezeu rămâne în voi și l-ați învins pe cel rău. **15** Nu
iubiți lumea, nici lucrurile care sunt în lume. Dacă cineva iubește
lumea, dragostea Tatălui nu este în el. **16** Pentru că tot ce este
în lume, pofta cărnii și pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este
din Tatăl, ci este din lume. **17** Și lumea și pofta ei trece, dar cel
ce face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna. **(aiōn g165)**
18 Copilașilor, este timpul de pe urmă și așa cum ați auzit că are
să vină anticrist și acum sunt mulți anticriști, prin aceasta știm că
este timpul de pe urmă. **19** Au ieșit dintre noi, dar nu erau de-ai
noștri, căci dacă ar fi fost de-ai noștri ar fi rămas cu noi, dar au
ieșit ca să se arate că nu toți erau de-ai noștri. **20** Dar voi aveți o
ungere de la Cel Sfânt și cunoașteți toate lucrurile. **21** Nu v-am
scris pentru că nu cunoașteți adevărul, ci pentru că îl cunoașteți

și pentru că nicio minciună nu este din adevăr. **22** Cine este
mincinos, dacă nu cel ce neagă că Isus este Cristosul? Acela
este anticrist, care neagă pe Tatăl și pe Fiul. **23** Oricine neagă
pe Fiul nu are pe Tatăl, dar cel ce mărturisește pe Fiul are și pe
Tatăl. **24** De aceea să rămână în voi ce ați auzit de la început.
Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, voi de asemenea
veți continua în Fiul și în Tatăl. **25** Și aceasta este promisiunea
pe care el ne-a promis-o: viața eternă. **(aiōnios g166)** **26** V-am
scris acestea referitor la cei ce vă amăgesc. **27** Dar ungerea,
pe care ați primit-o de la el, rămâne în voi și nu aveți nevoie
ca cineva să vă învețe; dar așa cum aceeași ungere vă învață
despre toate și este adevăr și nu este minciună și chiar așa
cum v-a învățat ea, veți rămâne în el. **28** Și acum, copilașilor,
rămâneți în el, pentru ca atunci când va fi arătat el, să avem
cutezanță și să nu fim făcuți de rușine înaintea lui la venirea
sa. **29** Dacă știți că el este drept, știți că toți cei ce împlinesc
dreptate sunt născuți din el.

3 Vedeți ce fel de dragoste ne-a dat Tatăl, ca să fim chemați
fiii lui Dumnezeu; din această cauză lumea nu ne cunoaște,
pentru că nu l-a cunoscut nici pe el. **2** Preaiubiților, acum suntem
fiii lui Dumnezeu și nu s-a arătat încă ce vom fi, dar știm că
atunci când el se va arăta, vom fi asemenea lui, fiindcă îl vom
vedea așa cum este. **3** Și fiecare dintre cei care au această
speranță în el, se purifică pe sine însuși, precum el este pur.
4 Oricine practică păcatul, de asemenea încalcă legea; căci
păcatul este încălcarea legii. **5** Și știți că el a fost arătat ca
să înlăture păcatele noastre; și în el nu este păcat. **6** Oricine
rămâne în el, nu păcătuiește; oricine păcătuiește, nu l-a văzut,
nici nu l-a cunoscut. **7** Copilașilor, nimeni să nu vă înșele: cel ce

practică dreptatea este drept, așa cum el este drept. **8** Cel ce practică păcatul este din diavolul; fiindcă diavolul păcătuiește de la început. Cu acest scop a fost arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să distrugă faptele diavolului. **9** Oricine este născut din Dumnezeu nu practică păcatul, pentru că sămânța lui rămâne în el și nu poate păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu. **10** În aceasta sunt arătați clar copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului; oricine nu practică dreptatea nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său. **11** Pentru că acesta este mesajul pe care l-ați auzit de la început, să ne iubim unii pe alții. **12** Nu precum Cain, care era din cel rău și l-a ucis pe fratele său. Și din ce cauză l-a ucis? Pentru că propriile lui fapte erau rele, iar ale fratelui său erau drepte. **13** Nu vă mirați, frații mei, dacă vă urăște lumea. **14** Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați. Cine nu iubește pe fratele său, rămâne în moarte. **15** Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș, și știți că niciun ucigaș nu are viață eternă rămânând în el. **(aiōnios g166)** **16** Prin aceasta pricepem dragostea lui Dumnezeu, pentru că el și-a dat viața pentru noi și noi suntem datori să ne dăm viețile pentru frați. **17** Dar oricine are bunurile lumii acesteia și vede pe fratele său prins în nevoie și își închide adâncurile compasiunii față de el, cum rămâne dragostea lui Dumnezeu în el? **18** Copilașii mei, să nu iubim în cuvânt, nici cu limba, ci în faptă și în adevăr. **19** Și prin aceasta știm că suntem din adevăr și ne vom asigura inimile noastre înaintea lui. **20** Pentru că, dacă inima noastră ne condamnă, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile. **21** Preaiubiților, dacă inima noastră nu ne condamnă, avem cutezanță înaintea lui Dumnezeu. **22** Și orice cerem, primim de la el, pentru că ținem

poruncile lui și practicăm cele plăcute înaintea lui. **23** Și aceasta
este porunca lui: Să credem în numele Fiului său Isus Cristos și
să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a dat poruncă. **24** Și cel ce
ține poruncile lui rămâne în el, și el în el. Și prin aceasta știm că
el rămâne în noi, prin Duhul pe care el ni l-a dat.

4 Preaiubiților, să nu credeți fiecare duh, ci puneți la încercare
duhurile, dacă sunt din Dumnezeu, fiindcă mulți profeți falși au
ieșit în lume. **2** Prin aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu.
Fiecare duh, care mărturisește că Isus Cristos a venit în carne,
este din Dumnezeu, **3** Și fiecare duh, care nu mărturisește că
Isus Cristos a venit în carne, nu este din Dumnezeu și acesta
este acel duh al anticristului, despre care ați auzit că are să
vină; și acum este deja în lume. **4** Voi sunteți din Dumnezeu,
copilașilor, și le-ați învins, pentru că cel ce este în voi este mai
mare decât cel ce este în lume. **5** Ei sunt din lume; din această
cauză vorbesc din lume și lumea îi ascultă. **6** Noi suntem din
Dumnezeu; cel ce îl cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cel ce
nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem
duhul adevărului și duhul rătăcirii. **7** Preaiubiților, să ne iubim unii
pe alții, pentru că dragostea este din Dumnezeu; și fiecare ce
iubește, este născut din Dumnezeu și îl cunoaște pe Dumnezeu.
8 Cel ce nu iubește nu îl cunoaște pe Dumnezeu, pentru că
Dumnezeu este dragoste. **9** În aceasta a fost arătată dragostea
lui Dumnezeu față de noi, că Dumnezeu l-a trimis în lume pe
singurul său Fiu născut, ca noi să trăim prin el. **10** În aceasta
este dragostea, nu că noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci că el ne-a
iubit și l-a trimis pe Fiul său să fie ispășirea pentru păcatele
noastre. **11** Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi
și noi suntem datori să ne iubim unii pe alții. **12** Nimeni nu l-

a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții,
Dumnezeu trăiește în noi și dragostea lui este desăvârșită în noi.
13 Prin aceasta știm că rămânem în el și el în noi, fiindcă ne-a dat
din Duhul său. **14** Și noi am văzut și aducem mărturie că Tatăl l-
a trimis pe Fiul să fie Salvatorul lumii. **15** Oricine va mărturisi că
Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în
Dumnezeu. **16** Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe
care Dumnezeu o are față de noi. Dumnezeu este dragoste; și
cel ce rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în
el. **17** În aceasta este făcută desăvârșită dragostea noastră, ca
să avem cutezanță în ziua judecății, pentru că așa cum este el,
așa suntem noi în această lume. **18** În dragoste nu este teamă,
ci dragostea desăvârșită alungă afară teama, pentru că teama
poartă chinul. Iar cel ce se teme, nu este făcut desăvârșit în
dragoste. **19** Noi îl iubim pentru că întâi el ne-a iubit. **20** Dacă
cineva spune: Eu îl iubesc pe Dumnezeu și îl urăște pe fratele
său, este un mincinos, fiindcă cel ce nu îl iubește pe fratele său,
pe care l-a văzut, cum poate să îl iubească pe Dumnezeu, pe
care nu l-a văzut? **21** Și avem această poruncă de la el ca: Cel
ce iubește pe Dumnezeu să îl iubească și pe fratele său.

5 Oricine crede că Isus este Cristosul, este născut din
Dumnezeu; și fiecare om care îl iubește pe cel ce l-a născut, îl
iubește și pe cel care este născut din el. **2** Prin aceasta știm că
îi iubim pe copiii lui Dumnezeu, când îl iubim pe Dumnezeu
și ținem poruncile lui. **3** Fiindcă aceasta este dragostea de
Dumnezeu: Să ținem poruncile lui și poruncile lui nu sunt
apăsătoare. **4** Fiindcă orice este născut din Dumnezeu învinge
lumea; și aceasta este victoria care învinge lumea: credința
noastră. **5** Cine este cel ce învinge lumea dacă nu cel ce

crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? **6** Acesta este cel ce
a venit prin apă și sânge, Isus Cristos; nu doar prin apă ci
prin apă și sânge. Și Duhul este cel ce aduce mărturie pentru
că Duhul este adevărul. **7** Pentru că sunt trei cei care aduc
mărturie în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt; și aceștia trei
sunt una. **8** Și sunt trei care aduc mărturie pe pământ: Duhul și
apa și sângele; și aceștia trei, în mărturie, sunt una. **9** Dacă
primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai
mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe care
el a adus-o, mărturie despre Fiul său. **10** Cel ce crede în Fiul
lui Dumnezeu are mărturia în el însuși; cel ce nu îl crede pe
Dumnezeu, l-a făcut mincinos, pentru că nu crede mărturia pe
care Dumnezeu a adus-o despre Fiul său. **11** Și aceasta este
mărturia, că Dumnezeu ne-a dat viață eternă și această viață
este în Fiul său. **(aiōnios g166)** **12** Cel ce are pe Fiul are viața, cel
ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața. **13** V-am scris
acestea, vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca
să știți că aveți viață eternă și să credeți în numele Fiului lui
Dumnezeu. **(aiōnios g166)** **14** Și aceasta este cutezanța pe care o
avem în el, că, dacă cerem ceva conform voii lui, ne ascultă; **15**
Și dacă știm că ne ascultă, orice îi cerem, știm că avem lucrurile
cerute pe care le-am dorit de la el. **16** Dacă vede cineva pe
fratele său păcătuind un păcat, care nu duce la moarte, va cere,
și el îi va da viață pentru cei ce nu păcătuiesc spre moarte. Este
un păcat care duce la moarte, nu spun să se roage pentru acel
păcat. **17** Orice nedreptate este păcat; și este păcat care nu
duce la moarte. **18** Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu
păcătuiește; dar cel ce este născut din Dumnezeu se păzește
[pe sine însuși] și cel rău nu îl atinge. **19** Știm că suntem din

Dumnezeu și că toată lumea zace în răutate. **20** Și știm că Fiul
lui Dumnezeu a venit și ne-a dat înțelegere ca să cunoaștem pe
cel ce este adevărat; și suntem în cel ce este adevărat, în Fiul
său Isus Cristos. Acesta este Dumnezeul cel adevărat și viața
eternă. **(aiōnios g166)** **21** Copilașilor, păziți-vă de idoli. Amin.

2 Ioan

1 Bătrânul, către aleasa doamnă și către copiii ei, pe care îi
iubesc în adevăr; și nu doar eu, ci și toți cei ce au cunoscut
adevărul, **2** Datorită adevărului care rămâne în noi și va fi cu noi
pentru totdeauna. **(aiōn g165)** **3** Har fie cu voi, milă și pace, de la
Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Cristos, Fiul Tatălui, în
adevăr și în dragoste. **4** M-am bucurat foarte mult că am găsit
pe unii dintre copiii tăi umblând în adevăr, așa cum noi am primit
poruncă de la Tatăl. **5** Și acum te implor, doamnă, nu că ți-am
scris o poruncă nouă, ci aceea pe care am avut-o de la început:
să ne iubim unii pe alții. **6** Și aceasta este dragostea: să umblăm
după poruncile lui. Porunca este aceasta: ca așa cum ați auzit de
la început, să umblați în ea. **7** Pentru că în lume au intrat mulți
înșelători care nu mărturisesc că Isus Cristos a venit în carne.
Acesta este un înșelător și un anticrist. **8** Uitați-vă la voi înșivă,
ca să nu pierdem cele ce am lucrat, ci să primim o răsplată
deplină. **9** Oricine încalcă legea și nu rămâne în doctrina lui
Cristos nu îl are pe Dumnezeu. Cel ce rămâne în doctrina lui
Cristos, acela îl are și pe Tatăl și pe Fiul. **10** Dacă vine cineva la
voi și nu aduce această doctrină, să nu îl primiți în casă și să
nu îi spuneți: Salutare! **11** Fiindcă cine îi spune: Salutare! Este
părtaș faptelor lui rele. **12** Având multe să vă scriu, nu doresc să
le scriu cu hârtie și cerneală; dar mă încred să vin la voi și să vă
vorbesc față în față, pentru ca bucuria noastră să fie deplină. **13**
Te salută copiii surorii tale alese. Amin.

3 Ioan

1 Bătrânul, către preaiubitul Gaiu, pe care îl iubesc în adevăr.
2 Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să prosperi
şi să fii sănătos, aşa cum prosperă sufletul tău. **3** Fiindcă m-
am bucurat foarte mult când fraţii au venit şi au adus mărturie
despre adevărul care este în tine, aşa cum tu umbli în adevăr. **4**
Nu am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că
umblă în adevăr. **5** Preaiubitule, cu credincioşie faci tot ceea ce
lucrezi pentru fraţi şi pentru străini, **6** Care au adus mărturie
despre dragostea ta creştină, înaintea bisericii; pe care dacă îi
însoţeşti evlavios, bine vei face. **7** Fiindcă pentru numele lui au
ieşit, neluând nimic de la neamuri. **8** De aceea suntem datori să
îi primim pe unii ca aceştia, ca să fim conlucrători cu adevărul. **9**
Am scris bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea
între ei, nu ne primeşte. **10** Din această cauză, dacă vin, îi voi
aminti faptele sale pe care le face, îndrugând cuvinte răutăcioase
împotriva noastră; şi nemulţumit cu acestea, el nici nu îi primeşte
pe fraţi şi îi opreşte pe cei ce doresc să îi primească şi îi dă
afară din biserică. **11** Preaiubitule, nu urma ceea ce este rău, ci
ceea ce este bun. Cel ce face bine este din Dumnezeu, dar cel
ce face rău nu l-a văzut pe Dumnezeu. **12** Lui Dimitrie i s-a dat o
mărturie bună din partea tuturor şi a adevărului însuşi; da, şi noi
aducem mărturie; şi ştiţi că mărturia noastră este adevărată. **13**
Aveam multe de scris, dar nu voiesc să îţi scriu cu cerneală şi
condei. **14** Dar sper să te văd în curând şi vom vorbi faţă în faţă.
Pace ţie. Te salută prietenii noştri. Salută prietenii pe nume.

Iuda

1 Iuda, rob al lui Isus Cristos şi frate al lui Iacov, celor ce sunt
sfinţiţi prin Dumnezeu Tatăl şi păstraţi în Isus Cristos şi chemaţi:
2 Milă şi pace şi dragoste să vă fie înmulţite. **3** Preaiubiţilor,
dându-mi toată silinţa ca să vă scriu despre salvarea comună,
am fost constrâns să vă scriu şi să vă îndemn să luptaţi cu zel
pentru credinţa care a fost dată sfinţilor o dată. **4** Fiindcă s-au
furişat anumiţi oameni, care din vechime au fost rânduiţi pentru
această condamnare, oameni neevlavioşi, schimbând harul
Dumnezeului nostru în desfrânare şi negând pe singurul Domn
Dumnezeu şi pe Domnul nostru Isus Cristos. **5** De aceea doresc
a vă aduce aminte, deşi odată aţi ştiut aceasta, că Domnul,
după ce a salvat poporul din ţara Egiptului, a nimicit pe cei
ce nu au crezut. **6** Şi pe îngerii care nu şi-au ţinut domeniul
de activitate, ci şi-au părăsit propria locuinţă, el i-a păstrat în
lanţuri veşnice sub întuneric, pentru judecata marii zile. **(aïdios g126)** **7** Aşa cum Sodoma şi Gomora şi cetăţile din jurul lor, care
asemenea acelora, s-au dedat curviei şi au mers după altă
carne, sunt puse înainte ca exemplu, suferind răzbunarea focului
etern. **(aiōnios g166)** **8** Într-adevăr, în acelaşi fel şi aceşti visători
murdari întinează carnea, dispreţuiesc domnia şi vorbesc de
rău demnităţile. **9** Dar Mihail, arhanghelul, pe când se certa cu
diavolul, s-a contrazis pentru trupul lui Moise şi nu a cutezat să
aducă împotriva lui o acuzaţie defăimătoare, ci a spus: Domnul
să te mustre! **10** Dar aceştia vorbesc de rău lucrurile pe care de
fapt nu le ştiu; dar [în] ce înţeleg, în mod natural, ca dobitoace
fără raţiune, în acelea se corup pe ei înşişi. **11** Vai lor! Pentru
că au mers pe calea lui Cain şi s-au grăbit cu lăcomie după
rătăcirea lui Balaam pentru plată şi au pierit în împotrivirea lui

Core. **12** Aceştia sunt pete la ospeţele voastre de dragoste
creştină, când ei sărbătoresc cu voi, hrănindu-se fără frică: nori
fără apă, purtaţi încoace și încolo de vânturi; pomi tomnatici, fără
rod, morţi de două ori, dezrădăcinaţi; **13** Valuri furioase ale mării,
înspumându-şi propria ruşine; stele rătăcitoare, cărora negrul
întunericului le este rezervat pentru totdeauna. **(aiōn g165)** **14**
Dar şi Enoh, al şaptelea de la Adam, a profeţit despre acestea,
spunând: Iată, Domnul vine cu zecile de mii de sfinţi ai lui, **15**
Ca să facă judecată peste toţi şi ca să condamne pe toţi cei
neevlavioşi dintre ei, pentru toate faptele lor neevlavioase, pe
care le-au făcut cu neevlavie, şi pentru toate cuvântările lor
grele, pe care păcătoşii neevlavioşi le-au vorbit împotriva lui.
16 Aceştia sunt cârtitori, plângăreţi, umblând după propriile lor
pofte; şi gura lor vorbeşte cuvinte umflate, feţele oamenilor fiind
în admiraţie datorită profitului. **17** Dar voi, preaiubiţilor, amintiţi-vă
cuvintele care au fost vorbite mai înainte de apostolii Domnului
nostru Isus Cristos; **18** Cum vă spuneau ei, că în timpul de
pe urmă vor fi batjocoritori, umblând conform propriilor pofte
neevlavioase. **19** Aceştia sunt cei care se separă pe ei înşişi,
senzuali, neavând Duhul. **20** Dar voi, preaiubiţilor, edificându-
vă pe cea mai sfântă credinţă a voastră, rugându-vă în Duhul
Sfânt, **21** Păziţi-vă în dragostea lui Dumnezeu, aşteptând mila
Domnului nostru Isus Cristos pentru viaţă eternă. **(aiōnios g166)**
22 Şi aveţi compasiune de unii, deosebind între ei; **23** Iar pe
alţii salvaţi-i cu teamă, smulgându-i din foc, urând chiar haina
pătată de carne. **24** Acum, a aceluia care este în stare să vă
păzească de la cădere şi să vă prezente ireproşabili înaintea
prezenţei gloriei sale cu multă veselie, **25** Singurului Dumnezeu

înţelept, Salvatorul nostru, a lui fie gloria şi maiestatea, domnia şi puterea, deopotrivă acum şi întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)**

Apocolipsa

1 Revelația lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o, pentru
a arăta robilor săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând;
și el a înștiințat și a trimis aceasta prin îngerul său robului său
Ioan, **2** Care a adus mărturie despre cuvântul lui Dumnezeu
și despre mărturia lui Isus Cristos și despre toate lucrurile pe
care le-a văzut. **3** Binecuvântat este cel ce citește și cei ce aud
cuvintele acestei profeții și țin cele scrise în ea, căci timpul este
aproape. **4** Ioan, celor șapte biserici care sunt în Asia: Har vouă
și pace de la cel care este și care era și care vine, și de la cele
șapte Duhuri care sunt înaintea tronului său, **5** Și de la Isus
Cristos, martorul credincios și întâiul născut dintre morți și prințul
împărăților pământului. A lui, care ne-a iubit și ne-a spălat de
păcatele noastre în propriul lui sânge, **6** Și ne-a făcut împărați și
preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, a lui fie gloria și domnia
pentru totdeauna și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **7** Iată, el vine
cu norii; și fiecare ochi îl va vedea și cei care l-au străpuns; și
toate semințiile pământului vor boci din cauza lui. Da, Amin. **8**
Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, spune Domnul, care
este și care era și care vine, Cel Atotputernic. **9** Eu, Ioan, care
de altfel sunt fratele vostru și părtaș în necazul și în împărăția și
în răbdarea lui Isus Cristos, eram pe insula numită Patmos, din
cauza cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei lui Isus
Cristos. **10** Eram în Duhul în ziua Domnului și am auzit în spatele
meu o voce tare, ca a unei trâmbițe, **11** Spunând: Eu sunt Alfa și
Omega, cel dintâi și cel de pe urmă; și: Ceea ce vezi, scrie într-o
carte și trimite-o celor șapte biserici care sunt în Asia: la Efes și
la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes și la Filadelfia și
la Laodiceea. **12** Și m-am întors ca să văd vocea care vorbea cu

mine. Și, fiind întors, am văzut șapte sfeșnice de aur; **13** Și
în mijlocul celor șapte sfeșnice era cineva asemănător Fiului
Omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare și încins la
piept cu un brâu de aur. **14** Capul și părul lui erau albe ca lâna,
ca zăpada [erau] de albe; și ochii lui erau ca flacăra focului; **15**
Și picioarele lui asemănătoare aramei fine, ca arzând într-un
cuptor; și vocea lui ca vuietul multor ape. **16** Și avea în mâna lui
dreaptă șapte stele; și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu
două tăișuri; și înfățișarea lui era ca soarele când strălucește în
puterea lui. **17** Și când l-am văzut, am căzut la picioarele lui, ca
mort. Iar el și-a pus mâna dreaptă peste mine, spunându-mi: Nu
te teme, eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă, **18** Și sunt cel ce
trăiește deși a fost mort; și, iată, eu sunt viu pentru totdeauna și
întotdeauna, Amin; și am cheile iadului și ale morții. **(aiōn g165,
Hadēs g86)** **19** Scrie lucrurile pe care le-ai văzut și cele care sunt
și cele care vor fi după acestea, **20** Misterul celor șapte stele pe
care le-ai văzut în mâna mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice
de aur. Cele șapte stele sunt îngerii celor șapte biserici și cele
șapte sfeșnice pe care le-ai văzut sunt cele șapte biserici.

2 Îngerului bisericii din Efes, scrie-i: Acestea le spune cel ce ține
cele șapte stele în mâna sa dreaptă, cel ce umblă în mijlocul
celor șapte sfeșnice de aur; **2** Știu faptele tale și munca ta și
răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi; și i-ai încercat pe cei
care spun că sunt apostoli dar nu sunt, și i-ai găsit mincinoși; **3**
Și ai suferit și ai răbdare și pentru numele meu ai muncit și nu ai
căzut de oboseală. **4** Cu toate acestea am ceva împotriva ta,
pentru că ți-ai părăsit dragostea dintâi. **5** De aceea amintește-ți
de unde ai căzut și pocăiește-te și fă faptele dintâi; altfel, voi
veni dintr-odată la tine și îți voi lua sfeșnicul din locul lui dacă nu

te pocăiești. **6** Dar ai aceasta, că urăști faptele nicolaiților, pe
care și eu le urăsc. **7** Cel ce are ureche, să asculte ce spune
Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din
pomul vieții, care este în mijlocul paradisului lui Dumnezeu. **8**
Și îngerului bisericii din Smirna, scrie-i: Acestea le spune cel
dintâi și cel de pe urmă, care a fost mort dar este viu; **9** Știu
faptele tale și necazul și sărăcia (dar ești bogat), și blasfemia
acelora care spun că sunt iudei dar nu sunt, ci sunt sinagoga
lui Satan. **10** Nu te teme de niciunul dintre acele lucruri pe
care le vei suferi; iată, diavolul va arunca pe unii dintre voi în
închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile; fii
credincios până la moarte și îți voi da coroana vieții. **11** Cel ce
are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor: Cel ce învinge
nu va fi nicidecum vătămat de moartea a doua. **12** Și îngerului
bisericii din Pergam, scrie-i: Acestea le spune cel ce are sabia
ascuțită, cu două tăișuri; **13** Știu faptele tale și unde locuiești,
unde este tronul lui Satan; și ții tare numele meu și nu ai negat
credința mea, chiar în acele zile în care Antipa era martirul meu
credincios, care a fost ucis printre voi, unde locuiește Satan. **14**
Dar am câteva lucruri împotriva ta, pentru că ai acolo pe cei ce
țin tare doctrina lui Balaam, care îl învăța pe Balac să arunce
o poticnire înaintea copiilor lui Israel, pentru a mânca lucruri
sacrificate idolilor și pentru a curvi. **15** Tot așa, tu ai și pe cei ce
țin tare doctrina nicolaiților, pe care eu o urăsc. **16** Pocăiește-te;
altfel, voi veni la tine dintr-odată și voi lupta împotriva lor cu
sabia gurii mele. **17** Cel ce are ureche, să asculte ce spune
Duhul bisericilor: Celui ce învinge îi voi da să mănânce din mana
ascunsă și îi voi da o piatră albă, și pe piatră este scris un nume
nou, pe care nimeni nu îl știe, decât cel ce îl primește. **18** Și

îngerului bisericii din Tiatira, scrie-i: Acestea le spune Fiul lui
Dumnezeu, care are ochii săi ca flacăra focului și picioarele
sale asemănătoare aramei fine; **19** Știu faptele tale și dragostea
creștină și serviciul și credința și răbdarea ta și faptele tale, și
cele de pe urmă sunt mai multe ca cele dintâi. **20** Cu toate
acestea am câteva lucruri împotriva ta, pentru că rabzi pe acea
femeie, Izabela, care se numește pe ea însăși profetesă, ca să
învețe și să amăgească pe robii mei pentru a curvi și a mânca
lucruri sacrificate idolilor. **21** Și i-am dat timp să se pocăiască de
curvia ei și nu s-a pocăit. **22** Iată, o voi arunca în pat, și pe cei
ce comit adulter cu ea îi voi arunca în mare necaz, dacă nu se
pocăiesc de faptele lor. **23** Și îi voi ucide pe copiii ei cu moarte;
și vor ști toate bisericile că eu sunt cel care cercetează rărunchii
și inimile; și [vă] voi da fiecăruia dintre voi conform cu faptele
voastre. **24** Dar vă spun vouă și celorlalți în Tiatira, atâția câți nu
au această doctrină și care nu au cunoscut adâncimile lui Satan,
precum spun ei, nu voi pune peste voi nicio altă povară. **25** Dar
ceea ce aveți țineți cu tărie până voi veni. **26** Și celui ce învinge
și ține faptele mele până la sfârșit, îi voi da putere peste națiuni;
27 Și le va conduce cu un toiag de fier; ca oalele unui olar vor fi
sparte în bucăți; așa cum am primit eu de la Tatăl meu. **28** Și îi
voi da steaua de dimineață. **29** Cine are ureche, să asculte ce
spune Duhul bisericilor.

3 Și îngerului bisericii din Sardes, scrie-i: Acestea le spune
cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte
stele: Știu faptele tale, că ai numele că trăiești și ești mort. **2** Fii
veghetor și întărește lucrurile care rămân, care sunt gata să
moară; fiindcă nu am găsit faptele tale desăvârșite înaintea lui
Dumnezeu. **3** Amintește-ți de aceea cum ai primit și ai auzit

și ține strâns și pocăiește-te. Dar dacă tot nu vei veghea, voi
veni peste tine ca un hoț și nu vei ști nicidecum în care oră voi
veni peste tine. **4** Ai câteva nume chiar în Sardes, care nu și-
au mânjit hainele; și vor umbla cu mine în alb, pentru că sunt
demni. **5** Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nu
voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, ci voi mărturisi
numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor săi. **6** Cel ce
are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor. **7** Și îngerului
bisericii din Filadelfia, scrie-i: Acestea le spune cel sfânt, cel
adevărat, cel ce are cheia lui David, cel ce deschide și nimeni nu
închide; și închide și nimeni nu deschide. **8** Știu faptele tale; iată,
am pus înaintea ta o ușă deschisă și nimeni nu o poate închide,
pentru că ai puțină putere și ai ținut cuvântul meu și nu ai negat
numele meu. **9** Iată, voi face să vină din sinagoga lui Satan pe
cei care spun că sunt iudei dar nu sunt, ci mint; iată, îi voi face
să vină și să se închine înaintea picioarelor tale și să știe că te-
am iubit. **10** Pentru că ai ținut cuvântul răbdării mele, eu de
asemenea te voi păzi de ora ispitirii, care va veni peste întreaga
lume, pentru a-i încerca pe cei ce locuiesc pe pământ. **11** Iată,
eu vin dintr-odată; ține tare ce ai, ca nimeni să nu îți ia coroana.
12 Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului
meu și nu va mai ieși afară niciodată; și pe el voi scrie numele
Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, care
este noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu;
și voi scrie pe el noul meu nume. **13** Cel ce are ureche, să
asculte ce spune Duhul bisericilor. **14** Și îngerului bisericii din
Laodiceea, scrie-i: Acestea le spune Amin-ul, cel credincios
și adevăratul martor, începutul creației lui Dumnezeu; **15** Știu
faptele tale; că nu ești nici rece, nici fierbinte; aș dori să fi fost

rece, sau fierbinte. **16** Astfel, pentru că ești căldicel și nu ești nici
rece, nici fierbinte, te voi vărsa din gura mea. **17** Pentru că spui:
Sunt bogat și îmbelșugat cu bunuri și nu am nevoie de nimic; și
nu știi că ești nenorocit și mizerabil și sărac și orb și gol; **18** Îți
recomand să cumperi de la mine aur încercat în foc, ca să te
îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci, și rușinea goliciunii
tale să nu se arate; și să îți ungi ochii cu alifie, ca să vezi. **19**
Pe câți îi iubesc, îi mustru și îi disciplinez; de aceea fii zelos și
pocăiește-te. **20** Iată, eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva
vocea mea și deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el
cu mine. **21** Celui ce învinge îi voi da să șadă cu mine pe tronul
meu, așa cum și eu am învins și șed cu Tatăl meu pe tronul lui.
22 Cel ce are ureche, să asculte ce spune Duhul bisericilor.

4 După aceasta, m-am uitat și, iată, o ușă era deschisă în cer;
și prima voce pe care am auzit-o era ca a unei trâmbițe care
vorbea cu mine și a spus: Urcă-te aici și îți voi arăta lucrurile
care trebuie să fie de acum înainte. **2** Și imediat am fost în
duhul; și, iată, un tron era așezat în cer și pe tron ședea cineva.
3 Și cel ce ședea era la vedere asemănător pietrei de jasp și de
sardonix; și era un curcubeu de jur împrejurul tronului, la vedere
asemănător smaraldului. **4** Și de jur împrejurul tronului erau
douăzeci și patru de scaune; și pe scaune am văzut douăzeci
și patru de bătrâni, șezând, îmbrăcați în haine albe; și aveau
pe capetele lor coroane de aur. **5** Și din tron ieșeau fulgere
și tunete și voci; și erau șapte lămpi de foc, arzând înaintea
tronului, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. **6** Și
înaintea tronului era o mare de sticlă, asemănătoare cristalului;
și în mijlocul tronului și de jur împrejurul tronului, se aflau patru
ființe vii pline de ochi în față și în spate. **7** Și prima ființă vie

era asemănătoare leului, și a două ființă vie era asemănătoare
viețelului, și a treia ființă vie avea față ca un om, și a patra ființă
vie era asemănătoare unei acvile zburând. **8** Și cele patru ființe
vii aveau fiecare din ele șase aripi împrejur; și erau pline de ochi
pe dinăuntru; și nu au odihnă zi și noapte, spunând: Sfânt, sfânt,
sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic, care era și care este
și care vine. **9** Și când acele ființe vii dau glorie și onoare și
mulțumiri celui ce șade pe tron, care trăiește pentru totdeauna
și întotdeauna, **(aiōn g165)** **10** Cei douăzeci și patru de bătrâni
cad jos înaintea celui ce șade pe tron și se închină celui ce
trăiește pentru totdeauna și întotdeauna și își aruncă coroanele
înaintea tronului, spunând: **(aiōn g165)** **11** Tu ești demn Doamne
să primești gloria și onoarea și puterea, pentru că ai creat toate
lucrurile și pentru plăcerea ta sunt și au fost create.

5 Și am văzut în mâna dreaptă a celui ce ședea pe tron o carte
care fusese scrisă pe dinăuntru și pe din afară, sigilată cu șapte
sigilii. **2** Și am văzut un înger puternic, proclamând cu voce tare:
Cine este demn să deschidă cartea și să desfacă sigiliile ei? **3** Și
nimeni nu a fost în stare în cer, nici pe pământ, nici sub pământ,
să deschidă cartea, nici să se uite la ea. **4** Și eu am plâns mult,
pentru că nimeni nu a fost găsit demn să deschidă cartea și să o
citească, nici să se uite la ea. **5** Și unul dintre bătrâni mi-a spus:
Nu plânge; iată, Leul din tribul lui Iuda, Rădăcina lui David, a
învins pentru a deschide cartea și a desface cele șapte sigilii ale
ei. **6** Și am privit și, iată, în mijlocul tronului și al celor patru ființe
vii și în mijlocul bătrânilor, a stat în picioare un Miel ca înjunghiat,
având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Duhuri
ale lui Dumnezeu, trimise pe tot pământul. **7** Și a venit și a luat
cartea din mâna dreaptă a celui ce ședea pe tron. **8** Și când a

luat cartea, cele patru ființe vii și cei douăzeci și patru de bătrâni
au căzut jos înaintea Mielului, având fiecare din ei harpe și
potire de aur pline de arome, care sunt rugăciunile sfinților. **9** Și
cântau o cântare nouă, spunând: Tu ești demn să iei cartea și
să deschizi sigiliile acesteia, pentru că ai fost înjunghiat și ne-ai
răscumpărat lui Dumnezeu prin sângele tău, din fiecare rasă și
limbă și popor și națiune; **10** Și ne-ai făcut Dumnezeului nostru,
împărați și preoți; și vom domni pe pământ. **11** Și am văzut și am
auzit vocea multor îngeri de jur împrejurul tronului și a ființelor vii
și a bătrânilor; și numărul lor era de zece mii de ori zece mii și
mii de mii, **12** Spunând cu voce tare: Demn este Mielul care a
fost înjunghiat să primească puterea și bogățiile și înțelepciunea
și tăria și onoarea și gloria și binecuvântarea. **13** Și pe fiecare
creatură care este în cer și pe pământ și sub pământ și pe
cele ce sunt în mare și pe toate care se află în acestea le-am
auzit spunând: Binecuvântarea și onoarea și gloria și puterea fie
ale aceluia ce șade pe tron și a Mielului, pentru totdeauna și
întotdeauna. **(aiōn g165)** **14** Și cele patru ființe vii au spus: Amin.
Și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut jos și se închinau
celui ce trăiește pentru totdeauna și întotdeauna.

6 Și am văzut când Mielul a deschis unul dintre sigilii și am
auzit, ca zgomotul unui tunet, pe una dintre cele patru ființe vii
spunând: Vino și vezi. **2** Și am văzut și, iată, un cal alb; și cel ce
ședea pe el avea un arc; și i-a fost dată o coroană; și a ieșit
înainte, cucerind și pentru a cuceri. **3** Și când a deschis al doilea
sigiliu, am auzit pe a doua ființă vie spunând: Vino și vezi. **4** Și a
ieșit un alt cal, roșu; și celui ce ședea pe el i-a fost dat să ia
pacea de pe pământ și ca ei să se ucidă unii pe alții; și i-a fost
dată o sabie mare. **5** Și când a deschis al treilea sigiliu, am auzit

a treia ființă vie, spunând: Vino și vezi. Și m-am uitat și, iată, un
cal negru; și cel ce ședea pe el avea în mâna sa o balanță. **6** Și
am auzit o voce în mijlocul celor patru ființe vii, spunând: O
măsură de grâu pentru un dinar și trei măsuri de orz pentru un
dinar; și vezi să nu vatămi untdelemnul și vinul. **7** Și când a
deschis al patrulea sigiliu, am auzit vocea celei de a patra ființe
vii spunând: Vino și vezi. **8** Și m-am uitat și, iată, un cal gălbui;
și numele celui ce ședea pe el era Moartea, și Iadul venea cu el.
Și li s-a dat putere peste a patra parte a pământului, să ucidă cu
sabie și cu foamete și cu moarte și cu fiarele pământului. **(Hadēs
g86)** **9** Și când a deschis al cincilea sigiliu, am văzut sub altar
sufletele celor ce au fost uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu și
pentru mărturia pe care au ținut-o. **10** Și strigau cu voce tare,
spunând: Până când, Doamne sfânt și adevărat, nu judeci și
nu răzbuni sângele nostru de la cei ce locuiesc pe pământ?
11 Și le-au fost date robe albe fiecăruia dintre ei; și li s-a spus
că trebuie să se odihnească încă puțin timp, până când se va
împlini și numărul părtașilor lor de servire și al fraților lor, care
urmau să fie uciși ca ei. **12** Și m-am uitat când a deschis al
șaselea sigiliu și, iată, a fost un cutremur mare; și soarele a
devenit negru ca o pânză de sac din păr și luna a devenit ca
sângele; **13** Și stelele cerului au căzut pe pământ, așa cum un
smochin își aruncă smochinele lui necoapte când este scuturat
de un vânt puternic. **14** Și cerul s-a îndepărtat ca o carte făcută
sul; și fiecare munte și insulă au fost mutate din locurile lor.
15 Și împărații pământului și oamenii de vază și cei bogați și
căpeteniile și cei puternici și fiecare rob și fiecare om liber s-au
ascuns în peșteri și în stâncile munților; **16** Și spuneau munților
și stâncilor: Cădeți peste noi și ascundeți-ne de la fața Celui ce

șade pe tron și de la furia Mielului; 17 Pentru că a venit ziua cea
mare a furiei lui, și cine poate sta în picioare?

7 Și după acestea am văzut patru îngeri stând în picioare pe
cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale
pământului, ca vântul să nu sufle peste pământ, nici peste mare,
nici peste vreun copac. 2 Și am văzut alt înger urcând de la
răsăritul soarelui, având sigiliul Dumnezeului cel viu; și a strigat
cu voce tare celor patru îngeri, cărora le-a fost dat să vatăme
pământul și marea, 3 Spunând: Nu vătămați pământul, nici
marea, nici copacii, până când vom sigila pe robii Dumnezeului
nostru pe frunțile lor. 4 Și am auzit numărul celor sigilați; și au fost
sigilați o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile copiilor
lui Israel. 5 Din tribul lui Iuda, au fost sigilați douăsprezece
mii. Din tribul lui Ruben, au fost sigilați douăsprezece mii. Din
tribul lui Gad, au fost sigilați douăsprezece mii. 6 Din tribul lui
Așer, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Neftali, au
fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Manase, au fost
sigilați douăsprezece mii. 7 Din tribul lui Simeon, au fost sigilați
douăsprezece mii. Din tribul lui Levi, au fost sigilați douăsprezece
mii. Din tribul lui Isahar, au fost sigilați douăsprezece mii. 8 Din
tribul lui Zabulon, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui
Iosif, au fost sigilați douăsprezece mii. Din tribul lui Beniamin, au
fost sigilați douăsprezece mii. 9 După aceasta m-am uitat și
iată, o mare mulțime, pe care nimeni nu o putea număra, din
toate națiunile și din toate rasele și popoarele și limbile, a stat în
picioare înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în robe
albe și cu ramuri de palmieri în mâinile lor. 10 Și strigau cu voce
tare, spunând: Salvarea Dumnezeului nostru care șade pe tron
și Mielului. 11 Și toți îngerii stăteau în picioare de jur împrejurul

tronului și al bătrânilor și a celor patru ființe vii și cădeau pe
fețele lor înaintea tronului și i se închinau lui Dumnezeu, **12**
Spunând: Amin. Binecuvântarea și gloria și înțelepciunea și
mulțumirea și onoarea și puterea și tăria fie Dumnezeului nostru,
pentru totdeauna și întotdeauna. Amin. **(aiōn g165)** **13** Și unul
dintre bătrâni a răspuns, spunându-mi: Cine sunt aceștia care
sunt îmbrăcați în robe albe? Și de unde au venit? **14** Și i-am zis:
Domnule, tu știi. Iar el mi-a spus: Aceștia sunt aceia care au ieșit
din mare necaz și și-au spălat robele și le-au albit în sângele
Mielului. **15** De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îi
servesc zi și noapte în templul său; și cel ce șade pe tron va
locui printre ei. **16** Ei nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta;
nici soarele nu va cădea peste ei, nici vreo arșiță. **17** Pentru că
Mielul, care este în mijlocul tronului, îi va paște și îi va conduce
la izvoarele vii ale apelor; și Dumnezeu va șterge toate lacrimile
de la ochii lor.

8 Și când a deschis al șaptelea sigiliu, a fost tăcere în cer
aproape o jumătate de oră. **2** Și am văzut cei șapte îngeri care
stăteau în picioare înaintea lui Dumnezeu; și le-au fost date
șapte trâmbițe. **3** Și un alt înger a venit și a stat în picioare
la altar, având o tămâietoare de aur; și lui i-a fost dată multă
tămâie, ca să o aducă cu rugăciunile tuturor sfinților peste altarul
de aur care era înaintea tronului. **4** Și fumul tămâiei se ridica
împreună cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului, înaintea lui
Dumnezeu. **5** Și îngerul a luat tămâietoarea și a umplut-o cu
focul altarului și a aruncat-o pe pământ; și au fost voci și tunete
și fulgere și un cutremur. **6** Și cei șapte îngeri, care aveau cele
șapte trâmbițe, s-au pregătit să trâmbițeze. **7** Și primul înger
a trâmbițat și au urmat grindină și foc amestecat cu sânge și

au fost aruncate peste pământ; și a treia parte a copacilor a
fost arsă și toată iarba verde a fost arsă. **8** Și al doilea înger a
trâmbițat și ceva ca un munte mare arzând cu foc a fost aruncat
în mare; și a treia parte a mării a devenit sânge. **9** Și a murit a
treia parte a creaturilor care erau în mare și aveau viață; și a
treia parte dintre corăbii a fost distrusă. **10** Și al treilea înger a
trâmbițat și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie; și a
căzut peste a treia parte a râurilor și peste izvoarele apelor; **11**
Și numele stelei este chemat Pelin; și a treia parte a apelor a
devenit pelin; și mulți oameni au murit din cauza apelor, pentru
că au fost făcute amare. **12** Și al patrulea înger a trâmbițat și a
treia parte a soarelui a fost lovită și a treia parte a lunii și a treia
parte a stelelor, în așa fel că a treia parte a lor a fost întunecată;
și ziua nu a strălucit cu a treia parte din ea și noaptea la fel. **13**
Și m-am uitat și am auzit un înger zburând prin mijlocul cerului,
spunând cu voce tare: Vai, vai, vai, locuitorilor pământului din
cauza celorlalte voci ale trâmbițelor celor trei îngeri care sunt
gata să trâmbițeze!

9 Și al cincilea înger a trâmbițat și am văzut că o stea a căzut
din cer pe pământ; și lui i-a fost dată cheia gropii fără fund.
(Abyssos g12) **2** Și a deschis groapa fără fund; și a urcat un fum
din groapă ca fumul unui mare cuptor; și soarele și văzduhul
au fost întunecate din cauza fumului gropii. **(Abyssos g12)** **3** Și
din fum au ieșit lăcuste pe pământ; și le-a fost dată putere așa
cum au putere scorpionii pământului. **4** Și li s-a poruncit să nu
vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac,
decât numai pe acei oameni care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe
frunțile lor. **5** Și le-a fost dat să nu îi ucidă, ci să fie chinuiți cinci
luni; și chinul lor era ca și chinul scorpionului când înțeapă un

om. **6** Și în acele zile oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi;
și vor dori să moară și moartea va fugi de la ei. **7** Și înfățișarea
lăcustelor era asemănătoare cailor pregătiți pentru bătălie; și pe
capetele lor erau ca niște coroane asemănătoare aurului și fețele
lor erau ca fețele oamenilor. **8** Și aveau păr ca părul femeilor și
dinții lor erau ca dinții leilor. **9** Și aveau platoșe ca platoșele de
fier; și sunetul aripilor lor era ca sunetul carelor cu mulți cai,
alergând spre luptă. **10** Și aveau cozi asemănătoare scorpionilor
și erau ace în cozile lor; și puterea lor era să vatăme oamenii
cinci luni. **11** Și aveau peste ele un împărat, care este îngerul
gropii fără fund, al cărui nume în evreiește este Abadon, iar în
greacă are numele Apolion. **(Abyssos g12)** **12** Un vai a trecut;
iată, vin încă două vaiete după acestea. **13** Și al șaselea înger a
trâmbițat și am auzit o voce din cele patru coarne ale altarului de
aur care este înaintea lui Dumnezeu, **14** Spunând celui de al
șaselea înger care avea trâmbița: Dezleagă pe cei patru îngeri
care sunt legați la râul cel mare, Eufrat. **15** Și au fost dezlegați
cei patru îngeri, care erau pregătiți pentru o oră și o zi și o
lună și un an, să ucidă a treia parte din oameni. **16** Și numărul
armatei călăreților era de două sute de mii de mii; și am auzit
numărul lor. **17** Și astfel am văzut în viziune caii și pe cei ce
ședeau pe ei, având platoșe de foc și de hiacint și de pucioasă;
și capetele cailor erau precum capetele leilor; și din gurile lor
ieșea foc și fum și pucioasă. **18** Prin acestea trei a fost ucisă a
treia parte a oamenilor, prin focul și prin fumul și prin pucioasa
care ieșea din gurile lor. **19** Fiindcă puterea lor este în gurile lor
și în cozile lor; deoarece cozile lor erau asemănătoare șerpilor și
aveau capete și cu acestea vătămau. **20** Și ceilalți oameni, care
nu au fost uciși prin aceste plăgi, totuși nu s-au pocăit de faptele

mâinilor lor, ca să nu se mai închine dracilor și idolilor de aur și
de argint și de aramă și de piatră și de lemn, care nu pot nici
vedea, nici auzi, nici umbla; **21** Și nu s-au pocăit nici de uciderile
lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furturile lor.

10 Și am văzut un alt înger puternic, coborând din cer, îmbrăcat
cu un nor; și avea un curcubeu peste capul lui și fața lui era ca
soarele și picioarele lui ca niște stâlpi de foc; **2** Și avea în mâna
sa o cărticică deschisă; și și-a pus piciorul drept pe mare și
stângul pe pământ, **3** Și a strigat cu voce tare, precum rage un
leu; și când a strigat el, cele șapte tunete au rostit cu vocile lor.
4 Și când cele șapte tunete au rostit cu vocile lor, eram gata să
scriu; și am auzit o voce din cer, spunându-mi: Sigilează lucrurile
pe care cele șapte tunete le-au rostit și nu scrie acestea. **5**
Și îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe
pământ și-a ridicat mâna spre cer, **6** Și a jurat pe cel ce trăiește
pentru totdeauna și întotdeauna, care a creat cerul și lucrurile
care sunt în el, și pământul și lucrurile care sunt pe el, și marea
și lucrurile care sunt în ea, că timp nu va mai fi; **(aiōn g165)** **7**
Ci în zilele vocii celui de al șaptelea înger, când va începe să
trâmbițeze, va fi terminat misterul lui Dumnezeu, așa cum a
făcut el cunoscut robilor săi, profeții. **8** Și vocea pe care am
auzit-o din cer, a vorbit din nou cu mine și a spus: Du-te, ia
cărticica ce este deschisă în mâna îngerului care stă în picioare
pe mare și pe pământ. **9** Și m-am dus spre înger și i-am spus:
Dă-mi cărticica. Iar el mi-a spus: Ia-o și mănânc-o; și ea îți va
amărî pântecele, dar în gura ta va fi dulce ca mierea. **10** Și am
luat cărticica din mâna îngerului și am mâncat-o; și în gura mea
a fost dulce ca mierea; și imediat ce am mâncat-o pântecele mi

s-a amărât. **11** Și el mi-a spus: Tu trebuie să profețești din nou
înaintea multor popoare și națiuni și limbi și împărați.

11 Și mi-a fost dată o trestie asemănătoare cu un toiag; și
îngerul a stat în picioare, spunând: Ridică-te și măsoară templul
lui Dumnezeu și altarul și pe cei ce se închină în acesta. **2** Dar
curtea care este în afara templului, las-o afară și nu o măsura;
fiindcă a fost dată neamurilor; și vor călca în picioare cetatea
sfântă patruzeci și două de luni. **3** Și voi da putere celor doi
martori ai mei și vor profeți o mie două sute șaizeci de zile,
îmbrăcați în pânză de sac. **4** Aceștia sunt cei doi măslini și
cele două sfeșnice care stau în picioare înaintea Dumnezeului
pământului. **5** Și dacă cineva voiește să îi vatăme, din gura lor
iese foc și îi mistuie pe dușmanii lor; și dacă cineva voiește să îi
vatăme, în acest mod trebuie să fie ucis. **6** Aceștia au putere să
închidă cerul, ca să nu plouă în zilele profeției lor; și au putere
asupra apelor, să le schimbe în sânge și să lovească pământul
cu toate plăgile, de câte ori voiesc. **7** Și când ei vor fi terminat
mărturia lor, fiara care se ridică din groapa fără fund va face
război împotriva lor și îi va învinge și îi va ucide. **(Abyssos g12)** **8**
Și trupurile lor moarte vor zăcea în piața marii cetăți, care în sens
spiritual este numită Sodoma și Egipt, unde și Domnul nostru a
fost crucificat. **9** Și cei din mai multe popoare și rase și limbi și
națiuni vor privi trupurile lor moarte timp de trei zile și jumătate și
nu vor permite ca trupurile lor moarte să fie puse în morminte.
10 Și cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura din cauza lor și se
vor veseli și vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi
profeți au chinuit pe cei ce locuiesc pe pământ. **11** Iar după trei
zile și jumătate Duhul de viață din Dumnezeu a intrat în ei și ei
au stat în picioarele lor; și mare frică a căzut peste cei ce i-au

văzut. **12** Și au auzit o voce tare din cer, spunându-le: Urcați-vă
aici. Și au urcat la cer într-un nor; și dușmanii lor i-au privit.
13 Și în aceeași oră a fost un mare cutremur de pământ și a
zecea parte din cetate a căzut, și în cutremur au fost uciși dintre
oameni șapte mii; iar rămășița a fost înfricoșată și a dat glorie
Dumnezeului cerului. **14** Al doilea vai a trecut; și, iată, al treilea
vai vine dintr-odată. **15** Și al șaptelea înger a trâmbițat; și au fost
în cer voci tari, spunând: Împărățiile acestei lumi au devenit ale
Domnului nostru și ale Cristosului său; și el va domni pentru
totdeauna și întotdeauna. **(aiōn g165)** **16** Și cei douăzeci și patru
de bătrâni, care ședeau înaintea lui Dumnezeu pe scaunele lor,
au căzut pe fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu, **17** Spunând:
Îți aducem mulțumiri, Doamne Dumnezeule Atotputernic, care
ești, care erai și care vii, pentru că ai luat marea ta putere la
tine și ai domnit. **18** Și națiunile s-au mâniat și a venit furia ta
și timpul morților pentru a fi judecați și să dai răsplată robilor
tăi, profeții, și sfinților și celor ce se tem de numele tău, mici și
mari, și pentru a nimici pe cei ce distrug pământul. **19** Și a fost
deschis templul lui Dumnezeu în cer și a fost văzut chivotul
testamentului său în templul său; și au fost fulgere și voci și
tunete și un cutremur de pământ și grindină mare.

12 Și s-a arătat o mare minune în cer; o femeie îmbrăcată cu
soarele, și luna sub picioarele ei, și pe capul ei o coroană cu
douăsprezece stele; **2** Și, fiind însărcinată, a strigat, fiind în
travaliu și în chin ca să nască. **3** Și s-a arătat o altă minune
în cer; și, iată, un mare dragon roșu, având șapte capete și
zece coarne și pe capetele sale șapte coroane. **4** Și coada lui
trăgea a treia parte a stelelor cerului și le arunca pe pământ;
și dragonul a stat în picioare înaintea femeii care era gata să

nască, pentru ca să îi mănânce copilul imediat ce va fi născut.
5 Și a născut un copil de parte bărbătească, ce a fost născut
pentru a conduce toate națiunile cu un toiag de fier; și copilul a
fost răpit la Dumnezeu și la tronul lui. **6** Și femeia a fugit în
pustie, unde are pregătit un loc de la Dumnezeu, ca acolo ei să
o hrănească o mie două sute șaizeci de zile. **7** Și a fost război în
cer; Mihail și îngerii lui au luptat împotriva dragonului; și dragonul
și îngerii lui au luptat. **8** Și nu au învins; nici locul lor nu a mai
fost găsit în cer. **9** Și a fost aruncat afară dragonul cel mare, acel
șarpe bătrân, numit Diavolul și Satan, care înșală întreaga lume;
a fost aruncat pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el. **10**
Și am auzit o voce tare, spunând în cer: Acum a venit salvarea
și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea lui Cristos,
pentru că a fost aruncat jos acuzatorul fraților noștri, cel care i-
a acuzat înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte. **11** Și l-au
învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor; și nu și-
au iubit viața până la moarte. **12** Din această cauză, bucurați-vă
voi ceruri și cei ce locuiți în ele. Vai locuitorilor pământului și
ai mării! Pentru că diavolul a coborât la voi, având furie mare,
deoarece știe că mai are doar puțin timp. **13** Și când dragonul a
văzut că a fost aruncat pe pământ, a persecutat femeia care a
născut copilul de parte bărbătească. **14** Și femeii i-au fost date
două aripi ale unei acvile mari, ca să zboare în pustie, la locul ei,
unde este hrănită pentru un timp și timpuri și jumătate a timpului,
ascunsă de la fața șarpelui. **15** Și șarpele a aruncat din gura lui
apă ca un potop după femeie, ca să o facă să fie dusă de potop.
16 Și pământul a ajutat femeia și pământul și-a deschis gura și a
înghițit potopul pe care l-a aruncat dragonul din gura sa. **17** Și
dragonul a fost furios pe femeie și a mers să facă război cu

rămășița seminței ei, cei care țin poruncile lui Dumnezeu și au
mărturia lui Isus Cristos.

13 Și am stat în picioare pe nisipul mării și am văzut o fiară
ridicându-se din mare, având șapte capete și zece coarne, și pe
coarnele ei zece coroane și pe capetele ei numele blasfemiei. **2**
Și fiara pe care am văzut-o era asemănătoare unui leopard și
picioarele sale erau ca ale unui urs și gura sa ca gura unui leu;
și dragonul i-a dat puterea sa și tronul său și mare autoritate.
3 Și am văzut unul dintre capetele ei, ca rănit de moarte; și
rana sa mortală a fost vindecată; și tot pământul se minuna de
fiară. **4** Și s-au închinat dragonului care a dat putere fiarei; și s-
au închinat fiarei, spunând: Cine este asemănător fiarei? Cine
este în stare să facă război cu ea? **5** Și i-a fost dată o gură
care vorbea lucruri mari și blasfemii; și i-a fost dată putere să
continue patruzeci și două de luni. **6** Și și-a deschis gura în
blasfemie împotriva lui Dumnezeu, pentru a blasfemia numele lui
și tabernacolul lui și pe cei ce locuiesc în cer. **7** Și i-a fost dat să
facă război cu sfinții și să îi învingă; și i-a fost dată putere peste
toate rasele și limbile și națiunile. **8** Și i se vor închina toți cei
ce locuiesc pe pământ, cei ale căror nume nu sunt scrise în
cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii. **9** Dacă
vreun om are ureche, să audă. **10** Cel ce duce în captivitate va
merge în captivitate; cel ce cu sabia va ucide, trebuie să fie
ucis cu sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților. **11** Și am
văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne
asemănătoare unui miel și vorbea ca un dragon. **12** Și exercită
toată puterea primei fiare de dinaintea ei și face ca pământul și
cei ce locuiesc pe el să se închine primei fiare, a cărei rană
mortală fusese vindecată. **13** Și face minuni mari, așa încât

coboară foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor. **14** Și înșală
pe cei ce locuiesc pe pământ prin mijlocirea acelor miracole pe
care ea avea putere să le facă înaintea fiarei, spunând celor ce
locuiesc pe pământ să facă o icoană fiarei care a avut rana de
sabie și trăia. **15** Și ea avea putere să dea viață icoanei fiarei,
pentru ca icoana fiarei deopotrivă să vorbească și să facă să fie
uciși atâția câți nu se închină icoanei fiarei. **16** Și face pe toți,
deopotrivă mici și mari și bogați și săraci și liberi și sclavi, să
primească un semn pe mâna lor dreaptă, sau pe frunțile lor; **17**
Ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel ce avea
semnul, sau numele fiarei, sau numărul numelui său. **18** Aici
este înțelepciunea. Cel ce are înțelegere să numere numărul
fiarei; fiindcă este numărul unui om; și numărul lui este: Șase
sute șaizeci și șase.

14 Și m-am uitat și, iată, un Miel stătea în picioare pe muntele
Sion și cu el o sută patruzeci și patru de mii având numele
Tatălui său scris pe frunțile lor. **2** Și am auzit o voce din cer, ca
vocea multor ape și ca vocea unui tunet mare; și am auzit vocea
harpiștilor cântând cu harpele lor; **3** Și cântau de parcă era un
cântec nou înaintea tronului și înaintea celor patru ființe vii și a
bătrânilor; și niciun om nu putea învăța acel cântec, decât cei o
sută patruzeci și patru de mii, care au fost răscumpărați de pe
pământ. **4** Aceștia sunt cei ce nu s-au întinat cu femei, fiindcă
sunt feciori. Aceștia sunt cei ce îl urmează pe Miel oriunde
merge. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni, fiind primele
roade pentru Dumnezeu și pentru Miel. **5** Și în gura lor nu a
fost găsită viclenie; fiindcă ei sunt ireproșabili înaintea tronului
lui Dumnezeu. **6** Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul
cerului, având evanghelia veșnică, pentru a predica celor ce

locuiesc pe pământ și fiecărei națiuni și rase și limbi și popor,
(aiōnios g166) **7** Spunând cu voce tare: Temeți-vă de Dumnezeu
și dați-i glorie, pentru că a venit ora judecății lui; și închinați-vă
celui care a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.
8 Și un alt înger a urmat, spunând: A căzut, a căzut Babilonul,
acea cetate mare, pentru că a făcut toate națiunile să bea din
vinul furiei curviei sale. **9** Și al treilea înger le-a urmat, spunând
cu voce tare: Dacă vreun om se închină fiarei și icoanei ei și
primește semnul ei pe fruntea lui sau pe mâna lui, **10** Acela va
bea din vinul furiei lui Dumnezeu, care este turnat fără amestec
în paharul indignării sale; și va fi chinuit cu foc și cu pucioasă
în prezența sfinților îngeri și în prezența Mielului; **11** Și fumul
chinului lor se ridică în sus pentru totdeauna și întotdeauna; și
nu au odihnă ziua și noaptea cei ce se închină fiarei și icoanei ei
și oricine primește semnul numelui ei. **(aiōn g165)** **12** Aici este
răbdarea sfinților; aici sunt cei ce țin poruncile lui Dumnezeu și
credința lui Isus. **13** Și am auzit o voce din cer, spunându-mi:
Scrie: Binecuvântați sunt morții care mor în Domnul de acum
înainte: Da, spune Duhul, ca să se odihnească de muncile lor; și
faptele lor îi urmează. **14** Și m-am uitat și, iată, un nor alb și
pe nor ședea unul asemănător Fiului omului, având pe capul
lui o coroană de aur și în mâna sa o seceră ascuțită. **15** Și un
alt înger a ieșit din templu, strigând cu voce tare celui așezat
pe nor: Trimite secera ta și seceră; fiindcă ți-a venit timpul să
seceri, pentru că secerișul pământului este copt. **16** Și cel ce
ședea pe nor și-a aruncat secera pe pământ; și pământul a fost
secerat. **17** Și un alt înger a ieșit din templul care este în cer,
având și el o seceră ascuțită. **18** Și un alt înger a ieșit din altar,
având putere peste foc; și a strigat cu strigăt mare celui ce avea

secera ascuțită, spunând: Trimite secera ta ascuțită și adună
ciorchinii viei pământului, pentru că strugurii ei sunt copți pe
deplin. **19** Și îngerul și-a aruncat secera pe pământ și a adunat
via pământului și a aruncat-o în teascul cel mare al furiei lui
Dumnezeu. **20** Și teascul a fost călcat în picioare în afara cetății
și din teasc a ieșit sânge până la frâiele cailor, pe o întindere de
o mie șase sute de stadii.

15 Și am văzut alt semn în cer, mare și uimitor: șapte îngeri
având ultimele șapte plăgi, pentru că în ele este îndestulată furia
lui Dumnezeu. **2** Și am văzut, ca și cum era o mare de sticlă
amestecată cu foc, și pe cei ce au obținut victoria asupra fiarei și
asupra icoanei ei și asupra semnului ei și asupra numărului
numelui ei, stând în picioare pe marea de sticlă, având harpele lui
Dumnezeu. **3** Și cântau cântecul lui Moise, robul lui Dumnezeu,
și cântecul Mielului, spunând: Mari și minunate sunt faptele tale,
Doamne Dumnezeule Atotputernic; drepte și adevărate sunt
căile tale, tu Împărat al sfinților. **4** Cine nu se va teme de tine,
Doamne, și nu va glorifica numele tău? Pentru că doar tu ești
sfânt, pentru că toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea
ta, pentru că judecățile tale au fost arătate. **5** Și după aceea m-
am uitat și, iată, a fost deschis templul tabernacolului mărturiei
în cer. **6** Și au ieșit cei șapte îngeri din templu, având cele șapte
plăgi, îmbrăcați în in pur și alb și având piepturile lor încinse cu
brâie de aur. **7** Și una dintre cele patru ființe vii a dat celor șapte
îngeri șapte potire de aur pline de furia lui Dumnezeu, care
trăiește pentru totdeauna și întotdeauna. **(aiōn g165)** **8** Și templul
a fost umplut de fum din gloria lui Dumnezeu și din puterea lui;
și niciun om nu era în stare să intre în templu, până când cele
șapte plăgi ale celor șapte îngeri vor fi împlinite.

16 Și am auzit o voce tare din templu, spunând celor șapte
îngeri: Mergeți și turnați potirele furiei lui Dumnezeu peste
pământ. **2** Și s-a dus primul și a turnat potirul său peste pământ;
și a căzut o rană vătămătoare și dureroasă peste oamenii care
au avut semnul fiarei și peste cei ce s-au închinat icoanei ei. **3**
Și al doilea înger a turnat potirul său peste mare; și a devenit ca
sângele unui mort; și fiecare suflet viu a murit în mare. **4** Și al
treilea înger a turnat potirul său peste râurile și peste izvoarele
apelor; și ele au devenit sânge. **5** Și am auzit pe îngerul apelor
spunând: Drept ești tu, Doamne, care ești, care erai și care vei
fi, pentru că ai judecat astfel. **6** Pentru că au vărsat sângele
sfinților și al profeților și tu le-ai dat să bea sânge; fiindcă ei
merită aceasta. **7** Și am auzit pe un altul din altar, spunând: Da,
Doamne Dumnezeule Atotputernic, adevărate și drepte sunt
judecățile tale. **8** Și al patrulea înger a turnat potirul său peste
soare; și i-a fost dată putere să pârjolească pe oameni cu foc. **9**
Și oamenii au fost pârjoliți cu arșiță mare și au blasfemiat numele
lui Dumnezeu, care are putere peste aceste plăgi; și nu s-au
pocăit ca să îi dea glorie. **10** Și al cincilea înger a turnat potirul
său peste tronul fiarei; și împărăția ei a fost plină de întuneric;
și își mușcau limbile din cauza durerii, **11** Și au blasfemiat pe
Dumnezeul cerului, din cauza durerilor lor și a rănilor lor și nu s-
au pocăit de faptele lor. **12** Și al șaselea înger a turnat potirul
său peste râul cel mare, Eufrat; și apa lui a fost secată, ca să fie
pregătită calea împăraților de la răsăritul soarelui. **13** Și am văzut
trei duhuri necurate asemănătoare broaștelor, ieșind din gura
dragonului și din gura fiarei și din gura profetului fals. **14** Fiindcă
ele sunt duhurile dracilor lucrând miracole, care merg înainte la
împărații pământului și ai întregii lumi, să îi adune la bătălia

acelei zile mari a Dumnezeului Cel Atotputernic. **15** Iată, eu vin
ca un hoț. Binecuvântat este cel ce veghează și își păzește
hainele, ca nu cumva să umble gol și ei să privească rușinea lui.
16 Și i-a adunat într-un loc numit pe evreiește Armaghedon. **17**
Și al șaptelea înger a turnat potirul său în aer; și a venit o voce
tare de la templul din cer, de la tron, spunând: S-a făcut. **18** Și
au fost voci și tunete și fulgere; și a fost un mare cutremur, așa
de mare cum nu a mai fost de când sunt oameni pe pământ,
un cutremur așa de puternic și de mare. **19** Iar cetatea cea
mare a fost împărțită în trei părți și cetățile națiunilor au căzut;
și Babilonul cel mare a fost amintit înaintea lui Dumnezeu, ca
să îi dea paharul cu vinul înverșunării furiei lui. **20** Și fiecare
insulă a fugit și munții nu s-au găsit. **21** Și grindină mare, cât un
talant, a căzut din cer peste oameni; și oamenii au blasfemiat pe
Dumnezeu din cauza plăgii grindinii, pentru că plaga acesteia a
fost foarte mare.

17 Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte
potire și a vorbit cu mine, spunându-mi: Vino aici; îți voi arăta
judecata curvei cea mare ce șade pe multe ape; **2** Cu care au
curvit împărații pământului și locuitorii pământului s-au îmbătat
din vinul curviei ei. **3** Și m-a purtat în duh într-o pustie; și am
văzut o femeie așezată pe o fiară colorată stacojiu, plină de
nume ale blasfemiei, având șapte capete și zece coarne. **4** Și
femeia era îmbrăcată în purpură și în stacojiu, și împodobită cu
aur și pietre prețioase și perle, având în mâna ei un pahar de
aur plin de urâciuni și de murdăria curviei sale; **5** Și pe fruntea ei
era scris un nume: MISTER, BABILONUL CEL MARE, MAMA
CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI. **6** Și am văzut
femeia îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele martirilor lui

Isus; și când am văzut-o, m-am minunat cu mare uimire. **7** Și
îngerul mi-a spus: De ce te-ai minunat? Eu îți voi spune misterul
femeii și al fiarei care o poartă, care are cele șapte capete și
zece coarne. **8** Fiara pe care ai văzut-o era și nu este; și se va
ridica din groapa fără fund și va merge în pieire; și se vor minuna
cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu au fost scrise în
cartea vieții de la întemeierea lumii, când ei privesc fiara care
era și nu este, și totuși este. **(Abyssos g12)** **9** Și aici este mintea
care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți pe
care șade femeia. **10** Și sunt șapte împărați; cinci au căzut și
unul este și celălalt încă nu a venit; și când vine, trebuie să
rămână puțin timp. **11** Și fiara care era și nu este, chiar ea este
a opta, și este din cei șapte și merge în pieire. **12** Și cele zece
coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați care până acum
nu au primit împărăție; dar primesc putere, ca împărați, o oră cu
fiara. **13** Aceștia au o singură voință și vor da puterea și tăria lor
fiarei. **14** Aceștia vor face război cu Mielul și Mielul îi va învinge,
pentru că el este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei
ce sunt cu el sunt chemați și aleși și credincioși. **15** Și el îmi
spune: Apele pe care le-ai văzut, unde șade curva, sunt popoare
și mulțimi și națiuni și limbi. **16** Și cele zece coarne pe care le-ai
văzut pe fiară, acestea vor urî pe curvă și o vor face pustie și
goală, și carnea ei o vor mânca și o vor arde cu foc. **17** Fiindcă
Dumnezeu a pus în inimile lor să împlinească voința lui și să facă
un acord și să dea împărăția lor fiarei, până când vor fi împlinite
cuvintele lui Dumnezeu. **18** Iar femeia pe care ai văzut-o, este
acea cetate mare care domnește peste împărații pământului.

18 Și după aceste lucruri am văzut alt înger coborând din
cer, având putere mare; și pământul a fost luminat cu gloria

lui. **2** Și a strigat puternic cu voce tare, spunând: A căzut, a
căzut Babilonul cel mare și a devenit locuința dracilor și locașul
fiecărui duh necurat și colivia fiecărei păsări necurate și de urât.
3 Pentru că toate națiunile au băut din vinul furiei curviei ei, și
împărații pământului au curvit cu ea, și comercianții pământului
s-au îmbogățit prin abundența rafinamentelor ei. **4** Și am auzit
altă voce din cer, spunând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu
fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. **5** Pentru
că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a adus
aminte de nelegiuirile ei. **6** Răsplătiți-i așa cum v-a răsplătit ea și
dublați-i dublu conform faptelor ei; în paharul pe care ea l-a
umplut, umpleți-i dublu. **7** Cât de mult se glorifica pe ea însăși și
trăia desfătător, atât de mult chin și întristare să îi dați, fiindcă
spune în inima ei: Șed ca împărătească și nu sunt văduvă și
nicidecum nu voi vedea întristarea. **8** Din această cauză, într-o
singură zi vor veni plăgile ei, moarte și jelire și foamete; și va fi
complet arsă cu foc, pentru că puternic este Domnul Dumnezeu
care o judecă. **9** Și împărații pământului, care au curvit și au trăit
desfătător cu ea, o vor plânge și se vor lamenta pentru ea când
vor vedea fumul arderii ei, **10** Stând departe de frica chinului
ei, spunând: Vai, vai, acea cetate mare, Babilon, acea cetate
puternică! Pentru că într-o singură oră ți-a venit judecata. **11** Și
comercianții pământului vor plânge și vor jeli după ea, pentru că
nimeni nu le mai cumpără marfa: **12** Marfă de aur și de argint și
de pietre prețioase și de perle și in subțire și purpură și mătase
și stacojiu; și tot lemnul de tuia și toate felurile de vase din fildeș
și toate felurile de vase din lemnul cel mai prețios și de aramă și
fier și marmură, **13** Și scorțișoară și arome și alifii și tămâie și
vin și untdelemn și floarea făinii și grâne și vite și oi și cai și

care și sclavi și suflete ale oamenilor. **14** Și fructele după care
poftea sufletul tău s-au dus de la tine și toate lucrurile care erau
elegante și splendide s-au dus de la tine și nu le vei mai găsi
nicidecum. **15** Comercianții acestor lucruri, care s-au îmbogățit
prin ea, vor sta departe, din cauza fricii chinului ei, plângând și
bocind, **16** Și spunând: Vai, vai, acea cetate mare, care a fost
îmbrăcată în in subțire și purpură și stacojiu și împodobită cu aur
și pietre prețioase și perle! **17** Pentru că într-o singură oră au
fost pustiite asemenea mari bogății. Și fiecare căpitan de vas și
toată mulțimea de pe corăbii și marinarii și toți câți fac comerț pe
mare, au stat departe, **18** Și strigau, uitându-se la fumul arderii
ei, spunând: Care cetate era asemenea acestei mari cetăți! **19** Și
își aruncau țărână pe capetele lor și strigau, plângând și bocind,
spunând: Vai, vai, acea cetate mare în care s-au îmbogățit toți
cei ce aveau corăbii pe mare din cauza măreției ei! Pentru că
într-o singură oră s-a pustiit. **20** Bucură-te de ea, cerule și voi
sfinți apostoli și profeți, pentru că Dumnezeu a judecat judecata
voastră asupra ei. **21** Și un înger puternic a luat o piatră ca o
piatră mare de moară și a aruncat-o în mare, spunând: Astfel, cu
violență va fi dărâmat Babilonul, acea cetate mare, și nu va mai
fi găsită nicidecum. **22** Și vocea harpiștilor și a muzicienilor și a
flautiștilor și a trompetiștilor nu va mai fi auzită nicidecum în
tine; și niciun meșteșugar, al oricărui meșteșug ar fi el, nu va
mai fi găsit nicidecum în tine; și sunetul pietrei de moară nu va
mai fi auzit nicidecum în tine; **23** Și lumina candelei nu va mai
străluci nicidecum în tine; și vocea mirelui și a miresei nu va
mai fi auzită nicidecum în tine; deoarece comercianții tăi erau
oamenii mari ai pământului, pentru că prin vrăjitoriile tale au fost

înșelate toate națiunile. **24** Și în ea a fost găsit sângele profeților
și al sfinților și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ.

19 Și după aceste lucruri, am auzit o voce puternică, a unei
mulțimi mari de oameni în cer, spunând: Aleluia! Salvarea și
gloria și onoarea și puterea fie ale Domnului Dumnezeului
nostru; **2** Pentru că adevărate și drepte sunt judecățile lui, pentru
că el a judecat curva cea mare care corupea pământul cu curvia
ei și a răzbunat sângele robilor săi din mâna ei. **3** Și din nou au
spus: Aleluia! Și fumul ei se ridică în sus pentru totdeauna și
întotdeauna. **(aiōn g165)** **4** Și cei douăzeci și patru de bătrâni și
cele patru ființe vii au căzut jos și s-au închinat lui Dumnezeu
care șade pe tron, spunând: Amin! Aleluia! **5** Și o voce a ieșit
din tron, spunând: Lăudați pe Dumnezeul nostru, voi toți robii
lui și voi care vă temeți de el, deopotrivă mici și mari. **6** Și am
auzit ceva ca vocea unei mulțimi mari și ca vocea multor ape și
ca vocea unor tunete tari, spunând: Aleluia, pentru că Domnul
Dumnezeul cel atotputernic domnește! **7** Să ne veselim și să ne
bucurăm și să îi dăm onoare, pentru că a venit nunta Mielului și
soția lui s-a pregătit. **8** Și i-a fost dat să se îmbrace în in subțire,
pur și alb; fiindcă inul subțire este dreptatea sfinților. **9** Și mi-a
spus: Scrie: Binecuvântați sunt cei ce sunt chemați la cina nunții
Mielului. Și mi-a zis: Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui
Dumnezeu. **10** Și am căzut la picioarele lui pentru a mă închina
lui. Iar el mi-a spus: Vezi, nu face aceasta; eu sunt împreună-
rob cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus; închină-te
lui Dumnezeu; fiindcă mărturia lui Isus este duhul profeției. **11**
Și am văzut cerul deschis și, iată, un cal alb; și cel ce ședea
pe el era numit Credincios și Adevărat și în dreptate judecă și
face război. **12** Și ochii lui erau ca flacăra focului și pe capul lui

multe coroane; și avea un nume scris, pe care nimeni nu îl știa,
decât el. **13** Și era îmbrăcat cu o haină înmuiată, în sânge; și
numele lui este chemat Cuvântul lui Dumnezeu. **14** Și armatele
care erau în cer îl urmau pe cai albi, îmbrăcate în in subțire, alb
și pur. **15** Și din gura lui iese o sabie ascuțită ca să lovească
cu ea națiunile; și el le va conduce cu un toiag de fier; și el
calcă în picioare teascul înverșunării și furiei Dumnezeului Cel
Atotputernic. **16** Și avea pe haină și pe coapsa sa un nume
scris: ÎMPĂRAT AL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMN AL DOMNILOR.
17 Și am văzut un înger stând în picioare în soare; și a strigat
cu voce tare, spunând tuturor păsărilor care zboară în mijlocul
cerului: Veniți și adunați-vă pentru cina marelui Dumnezeu; **18**
Ca să mâncați carnea împăraților și carnea căpeteniilor și carnea
războinicilor și carnea cailor și a celor care șed pe ei și carnea
tuturor oamenilor, liberi și robi și mici și mari. **19** Și am văzut
fiara și împărații pământului și armatele lor adunați pentru a face
război împotriva celui ce ședea pe cal și împotriva armatei lui.
20 Și fiara a fost prinsă, și cu ea profetul fals, care în fața sa
lucra miracole, cu care înșela pe cei ce au primit semnul fiarei și
pe cei ce se închinau icoanei sale. Aceștia doi au fost aruncați
de vii într-un lac de foc arzând cu pucioasă. **(Limnē Pyr g3041
g4442)** **21** Și cei rămași au fost uciși cu sabia celui ce șade pe
cal, sabie care ieșea din gura sa; și toate păsările s-au săturat
cu carnea lor.

20 Și am văzut un înger coborând din cer, având cheia gropii
fără fund și un lanț mare în mâna sa. **(Abyssos g12)** **2** Și a prins
dragonul, acel șarpe din vechime, care este Diavolul și Satan, și
l-a legat pentru o mie de ani, **3** Și l-a aruncat în groapa fără fund
și l-a închis și a pus un sigiliu deasupra lui, ca el să nu mai

înșele națiunile până se vor împlini cei o mie de ani; și după
aceea el trebuie dezlegat pentru puțin timp. **(Abyssos g12)** **4** Și
am văzut tronuri, și ei au șezut pe ele și le-a fost dată judecată;
și am văzut sufletele celor decapitați pentru mărturia lui Isus și
pentru cuvântul lui Dumnezeu și care nu s-au închinat fiarei, nici
icoanei sale și nici nu i-au primit semnul pe frunțile lor sau pe
mâinile lor; și au trăit și au domnit cu Cristos o mie de ani. **5** Dar
ceilalți morți nu au înviat până nu s-au terminat cei o mie de ani.
Aceasta este cea dintâi înviere. **6** Binecuvântat și sfânt este
cel ce are parte în cea dintâi înviere; asupra acestora moartea
a doua nu are putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai
lui Cristos și vor domni cu el o mie de ani. **7** Iar când se vor
împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din închisoarea
lui, **8** Și va ieși pentru a înșela națiunile care sunt în cele patru
colțuri ale pământului, Gog și Magog, să îi adune pentru bătălie,
pe ei, al căror număr este ca nisipul mării. **9** Și au urcat peste
lărgimea pământului și au încercuit tabăra sfinților și preaiubita
cetate; dar a coborât foc de la Dumnezeu din cer și i-a mistuit.
10 Și diavolul care i-a înșelat a fost aruncat în lacul de foc și
pucioasă, unde sunt fiara și profetul fals, și vor fi chinuiți zi și
noapte pentru totdeauna și întotdeauna. **(aiōn g165, Limnē Pyr
g3041 g4442)** **11** Și am văzut un mare tron alb și pe cel ce ședea
pe el, de la fața lui au fugit pământul și cerul; și loc nu s-a găsit
pentru ele. **12** Și am văzut pe cei morți, mici și mari, stând în
picioare înaintea lui Dumnezeu; și cărțile au fost deschise; și altă
carte a fost deschisă, care este cartea vieții; și au fost judecați
morții din cele ce erau scrise în cărți, conform cu faptele lor. **13**
Și marea a dat pe morții care erau în ea; și moartea și iadul au
dat pe morții care erau în ele; și au fost judecați, fiecare conform

cu faptele lor. **(Hadēs g86)** **14** Și moartea și iadul au fost aruncate
în lacul de foc. Aceasta este moartea a doua. **(Hadēs g86, Limnē**
Pyr g3041 g4442) **15** Și cel ce nu a fost găsit scris în cartea vieții a
fost aruncat în lacul de foc. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Și am văzut un cer nou și un pământ nou; fiindcă cerul
dintâi și pământul dintâi au trecut; și marea nu mai era. **2** Și
eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând
de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă înfrumusețată
pentru soțul ei. **3** Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată,
tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și el va locui cu ei
și ei vor fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi
Dumnezeul lor. **4** Și Dumnezeu va șterge fiecare lacrimă de la
ochii lor; și nu va mai fi moarte, nici întristare, nici plângere, nici
nu va mai fi durere, pentru că lucrurile dintâi s-au dus. **5** Și
cel ce ședea pe tron, a spus: Iată, eu fac toate lucrurile noi. Și
mi-a spus: Scrie, pentru că aceste cuvinte sunt adevărate și
credincioase. **6** Și mi-a zis: S-a făcut. Eu sunt Alfa și Omega,
începutul și sfârșitul. Eu îi voi da în dar celui însetat din izvorul
apei vieții. **7** Cel ce învinge, va moșteni toate; și eu voi fi
Dumnezeul lui și el va fi fiul meu. **8** Dar fricoșii și cei care nu
cred și scârboșii și ucigașii și curvarii și vrăjitorii și idolatrii și
toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și
pucioasă, care este a doua moarte. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** Și a
venit la mine unul dintre cei șapte îngeri, care aveau cele șapte
potire pline cu cele șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine,
spunând: Vino aici, îți voi arăta mireasa, soția Mielului. **10** Și m-a
dus în duhul la un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea
mare, Ierusalimul cel Sfânt, coborând din cer de la Dumnezeu,
11 Având gloria lui Dumnezeu; și lumina ei era asemenea celei

mai prețioase pietre, asemenea pietrei de jasp, limpede precum
cristalul; **12** Și avea un zid mare și înalt și avea douăsprezece
porți, și la porți doisprezece îngeri și nume scrise pe ele, care
sunt numele celor douăsprezece triburi ale copiilor lui Israel; **13**
La răsărit trei porți, la nord trei porți, la sud trei porți, iar la apus
trei porți. **14** Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și în
ele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. **15** Și cel ce
vorbea cu mine avea o trestie de aur pentru a măsura cetatea și
porțile ei și zidul ei. **16** Iar cetatea se întinde în patru colțuri
și lungimea ei este tot atât ca lățimea; și a măsurat cetatea
cu trestia, douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea și
înălțimea ei sunt egale. **17** Și a măsurat zidul ei, o sută patruzeci
și patru de coți, după măsura omului, adică a îngerului. **18** Și
construcția zidului ei era de jasp; iar cetatea era de aur pur,
asemenea sticlei transparente. **19** Și temeliile zidului cetății erau
înfrumusețate cu toate felurile de pietre prețioase. Prima temelie
era de jasp; a doua, safir; a treia, calcedonie; a patra, smarald;
20 A cincea, sardonix; a șasea, sardiu; a șaptea, crisolit; a
opta, beril; a noua, topaz; a zecea, crisopraz; a unsprezecea,
hiacint; a douăsprezecea, ametist. **21** Și cele douăsprezece porți
erau douăsprezece perle; fiecare dintre porți era dintr-o singură
perlă; și strada cetății era aur pur, ca de sticlă transparentă. **22**
Și nu am văzut templu în ea, fiindcă Domnul Dumnezeu Cel
Atotputernic și Mielul sunt templul ei. **23** Și cetatea nu are nevoie
de soare nici de lună ca să strălucească în ea, fiindcă gloria lui
Dumnezeu a luminat-o și Mielul este lumina ei. **24** Și națiunile
celor salvați vor umbla în lumina ei; și împărații pământului își
aduc gloria și onoarea în ea. **25** Și nicidecum porțile ei nu se vor
închide ziua, căci acolo nu va fi noapte. **26** Și vor aduce gloria și

onoarea națiunilor în ea. **27** Și nu va intra nicidecum în ea ceva
care spurcă, nici ceva care lucrează urâciune, sau minciună,
decât cei care sunt scrișI în cartea vieții Mielului.

22 Și mi-a arătat un râu pur al apei vieții, limpede precum
cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. **2** În
mijlocul străzii ei și pe fiecare parte a râului era pomul vieții,
rodind douăsprezece feluri de fructe, dându-și rodul în fiecare
lună; și frunzele pomului erau pentru vindecarea națiunilor. **3** Și
nu va mai fi vreun blestem, ci tronul lui Dumnezeu și al Mielului
va fi în ea; și robii lui îi vor servi; **4** Și vor vedea fața lui; și
numele lui va fi pe frunțile lor. **5** Și nu va fi noapte acolo; și nu
vor avea nevoie de candelă, nici de lumina soarelui, pentru că
Domnul Dumnezeu le dă lumină; și vor domni pentru totdeauna
și întotdeauna. **(aiōn g165)** **6** Și mi-a spus: Aceste cuvinte sunt
credincioase și adevărate; și Domnul Dumnezeul sfinților profeți
a trimis pe îngerul său să arate robilor săi lucrurile care trebuie
făcute în curând. **7** Iată, vin dintr-o dată; binecuvântat este cel
ce ține cuvintele profeției acestei cărți. **8** Și eu, Ioan, am văzut
acestea și le-am auzit. Și când am auzit și am văzut, am căzut
jos să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat
acestea. **9** Atunci mi-a spus: Vezi, nu face aceasta, fiindcă eu
sunt împreună-rob cu tine și cu frații tăi, profeții, și cu cei ce
țin strâns cuvintele acestei cărți; închină-te lui Dumnezeu. **10**
Și mi-a zis: Nu sigila cuvintele profeției acestei cărți, pentru
că timpul este aproape. **11** Cel ce este nedrept, să rămână
nedrept; și cel ce este murdar, să rămână murdar; și cel ce
este drept, să rămână drept; și cel ce este sfânt, să rămână
sfânt. **12** Și, iată, vin dintr-o dată; și răsplata mea este cu mine,
pentru a da fiecăruia așa cum va fi lucrarea lui. **13** Eu sunt

Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe
urmă. **14** Binecuvântați sunt cei ce împlinesc poruncile lui, ca să
aibă dreptul la pomul vieții și să intre pe porți în cetate. **15** Iar
afară sunt câinii și vrăjitorii și curvarii și ucigașii și idolatrii și
toți cei ce iubesc și practică minciuna. **16** Eu, Isus, am trimis
pe îngerul meu pentru a vă adeveri aceste lucruri în biserici.
Eu sunt rădăcina și urmașul lui David, steaua de dimineață și
strălucitoare. **17** Și Duhul și mireasa zic: Vino! Și cel ce aude să
spună: Vino! Și să vină cel ce este însetat. Și oricine voiește,
să ia apa vieții în dar. **18** Fiindcă eu aduc mărturie fiecărui om
care aude cuvintele profeției acestei cărți: Dacă vreun om va
adăuga la aceste lucruri, Dumnezeu îi va adăuga plăgile care
sunt scrise în această carte; **19** Și dacă vreun om va scoate din
cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va lua partea din
cartea vieții și din cetatea sfântă și din lucrurile care sunt scrise
în această carte. **20** Cel ce adevereşte aceste lucruri spune: Cu
siguranță, vin dintr-o dată. Amin. Da, vino, Doamne Isuse! **21**
Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.

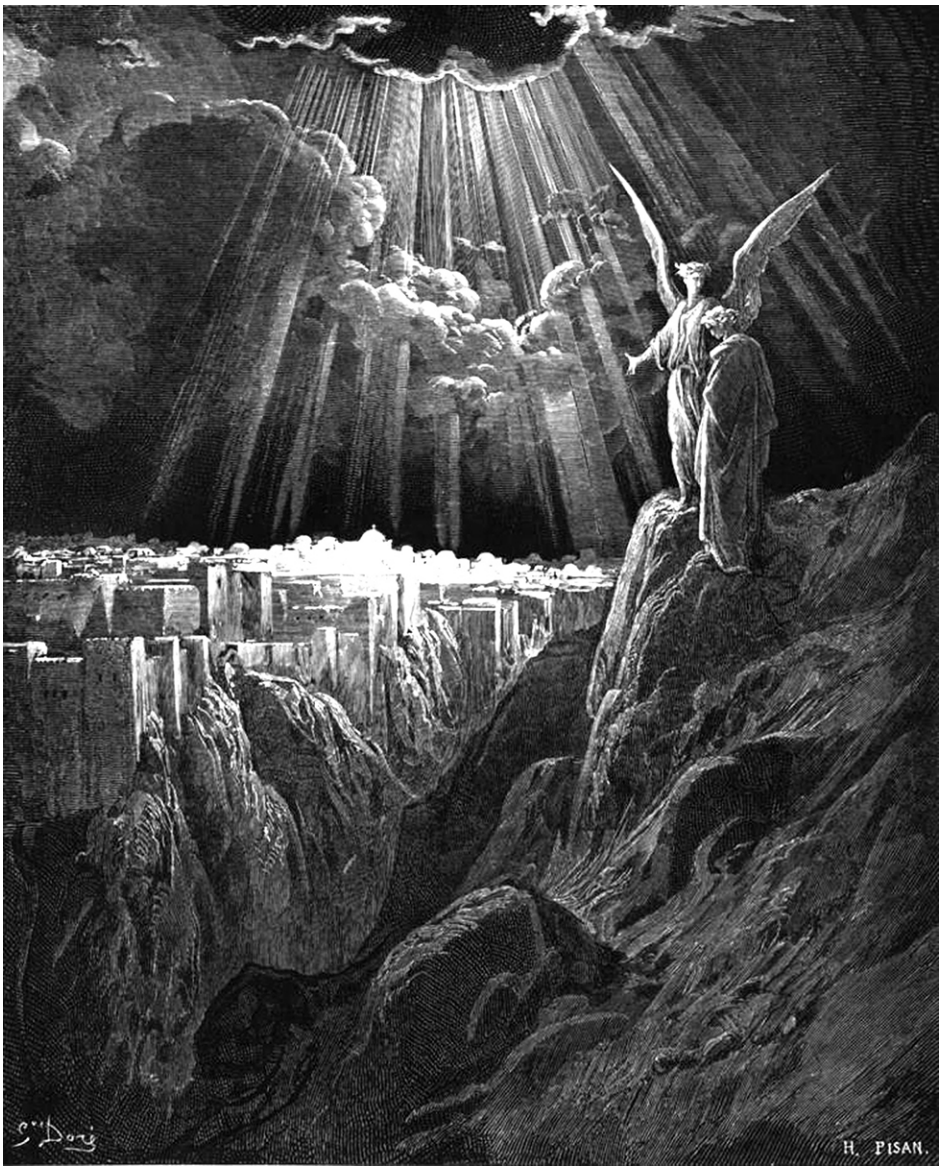

Și eu, Ioan, am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă înfrumusețată pentru soțul ei. Și am auzit o voce tare din cer, spunând: Iată, tabernacolul lui Dumnezeu este cu oamenii, și el va locui cu ei și ei vor fi poporul lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei și va fi Dumnezeul lor.

Apocolipsa 21:2-3

Ghidul Cititorului

Română at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosar

Română at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosar +

AionianBible.org/Bibles/Romanian---BTF-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luca 8:31
Romani 10:7
Apocolipsa 9:1
Apocolipsa 9:2
Apocolipsa 9:11
Apocolipsa 11:7
Apocolipsa 17:8
Apocolipsa 20:1
Apocolipsa 20:3

aïdios

Romani 1:20
Iuda 1:6

aiōn

Matei 12:32
Matei 13:22
Matei 13:39
Matei 13:40
Matei 13:49
Matei 21:19
Matei 24:3
Matei 28:20
Marcu 3:29
Marcu 4:19
Marcu 10:30
Marcu 11:14
Luca 1:33
Luca 1:55
Luca 1:70
Luca 16:8
Luca 18:30
Luca 20:34
Luca 20:35
Ioan 4:14
Ioan 6:51
Ioan 6:58
Ioan 8:35
Ioan 8:51
Ioan 8:52
Ioan 9:32
Ioan 10:28
Ioan 11:26
Ioan 12:34
Ioan 13:8
Ioan 14:16
Faptele 3:21
Faptele 15:18
Romani 1:25
Romani 9:5
Romani 11:36
Romani 12:2
Romani 16:27
1 Corinteni 1:20
1 Corinteni 2:6
1 Corinteni 2:7
1 Corinteni 2:8
1 Corinteni 3:18
1 Corinteni 8:13
1 Corinteni 10:11
2 Corinteni 4:4
2 Corinteni 9:9
2 Corinteni 11:31
Galateni 1:4
Galateni 1:5
Efeseni 1:21
Efeseni 2:2
Efeseni 2:7
Efeseni 3:9
Efeseni 3:11
Efeseni 3:21
Efeseni 6:12
Filipeni 4:20
Coloseni 1:26
1 Timotei 1:17
1 Timotei 6:17
2 Timotei 4:10
2 Timotei 4:18
Titus 2:12
Evrei 1:2
Evrei 1:8
Evrei 5:6
Evrei 6:5
Evrei 6:20
Evrei 7:17
Evrei 7:21
Evrei 7:24
Evrei 7:28
Evrei 9:26
Evrei 11:3
Evrei 13:8
Evrei 13:21
1 Petru 1:23
1 Petru 1:25
1 Petru 4:11
1 Petru 5:11
2 Petru 3:18
1 Ioan 2:17
2 Ioan 1:2
Iuda 1:13
Iuda 1:25
Apocolipsa 1:6
Apocolipsa 1:18
Apocolipsa 4:9
Apocolipsa 4:10
Apocolipsa 5:13
Apocolipsa 7:12
Apocolipsa 10:6
Apocolipsa 11:15
Apocolipsa 14:11
Apocolipsa 15:7
Apocolipsa 19:3
Apocolipsa 20:10
Apocolipsa 22:5

aiōnios

Matei 18:8
Matei 19:16
Matei 19:29
Matei 25:41
Matei 25:46
Marcu 3:29
Marcu 10:17
Marcu 10:30
Luca 10:25
Luca 16:9
Luca 18:18
Luca 18:30
Ioan 3:15
Ioan 3:16
Ioan 3:36
Ioan 4:14
Ioan 4:36
Ioan 5:24
Ioan 5:39
Ioan 6:27
Ioan 6:40
Ioan 6:47
Ioan 6:54
Ioan 6:68

Ioan 10:28
Ioan 12:25
Ioan 12:50
Ioan 17:2
Ioan 17:3
Faptele 13:46
Faptele 13:48
Romani 2:7
Romani 5:21
Romani 6:22
Romani 6:23
Romani 16:25
Romani 16:26
2 Corinteni 4:17
2 Corinteni 4:18
2 Corinteni 5:1
Galateni 6:8
2 Tesaloniceni 1:9
2 Tesaloniceni 2:16
1 Timotei 1:16
1 Timotei 6:12
1 Timotei 6:16
2 Timotei 1:9
2 Timotei 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filimon 1:15
Evrei 5:9
Evrei 6:2
Evrei 9:12
Evrei 9:14
Evrei 9:15
Evrei 13:20
1 Petru 5:10
2 Petru 1:11
1 Ioan 1:2
1 Ioan 2:25
1 Ioan 3:15
1 Ioan 5:11
1 Ioan 5:13
1 Ioan 5:20
Iuda 1:7
Iuda 1:21
Apocolipsa 14:6

eleēsē

Romani 11:32

Geenna

Matei 5:22
Matei 5:29
Matei 5:30
Matei 10:28
Matei 18:9
Matei 23:15
Matei 23:33
Marcu 9:43
Marcu 9:45
Marcu 9:47
Luca 12:5
Iacov 3:6

Hadēs

Matei 11:23
Matei 16:18
Luca 10:15
Luca 16:23
Faptele 2:27
Faptele 2:31
1 Corinteni 15:55
Apocolipsa 1:18
Apocolipsa 6:8
Apocolipsa 20:13
Apocolipsa 20:14

Limnē Pyr

Apocolipsa 19:20
Apocolipsa 20:10
Apocolipsa 20:14
Apocolipsa 20:15
Apocolipsa 21:8

Sheol

Geneză 37:35
Geneză 42:38
Geneză 44:29
Geneză 44:31
Numerele 16:30
Numerele 16:33
Deuteronomul 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Regii 2:6
1 Regii 2:9
Iov 7:9
Iov 11:8
Iov 14:13
Iov 17:13
Iov 17:16
Iov 21:13
Iov 24:19
Iov 26:6
Psalmii 6:5
Psalmii 9:17
Psalmii 16:10
Psalmii 18:5
Psalmii 30:3
Psalmii 31:17
Psalmii 49:14
Psalmii 49:15
Psalmii 55:15
Psalmii 86:13
Psalmii 88:3
Psalmii 89:48
Psalmii 116:3
Psalmii 139:8
Psalmii 141:7
Proverbe 1:12
Proverbe 5:5
Proverbe 7:27
Proverbe 9:18
Proverbe 15:11
Proverbe 15:24
Proverbe 23:14
Proverbe 27:20
Proverbe 30:16
Eclesiastul 9:10
Cântarea lui Solomon 8:6
Isaia 5:14
Isaia 7:11
Isaia 14:9
Isaia 14:11
Isaia 14:15
Isaia 28:15
Isaia 28:18
Isaia 38:10
Isaia 38:18
Isaia 57:9
Ezechiel 31:15
Ezechiel 31:16
Ezechiel 31:17
Ezechiel 32:21
Ezechiel 32:27
Osea 13:14
Amos 9:2
Iona 2:2
Habacuc 2:5

Tartaroō

2 Petru 2:4

Questioned

None yet noted

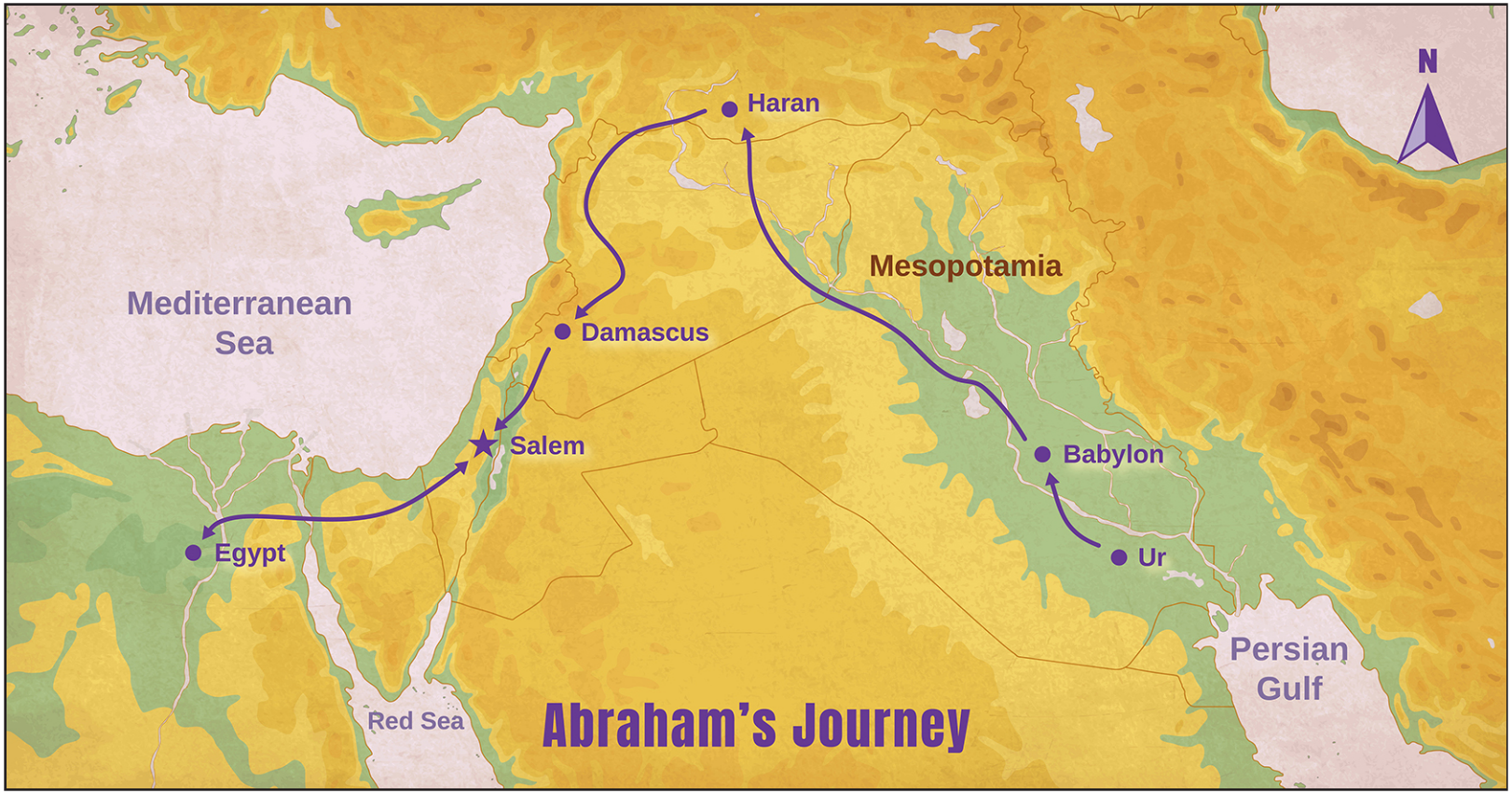

Prin credință, Avraam, după ce a fost chemat să meargă la locul pe care avea să îl primească mai apoi drept moștenire, a ascultat; și a mers, neștiind încotro mergea. - Evrei 11:8

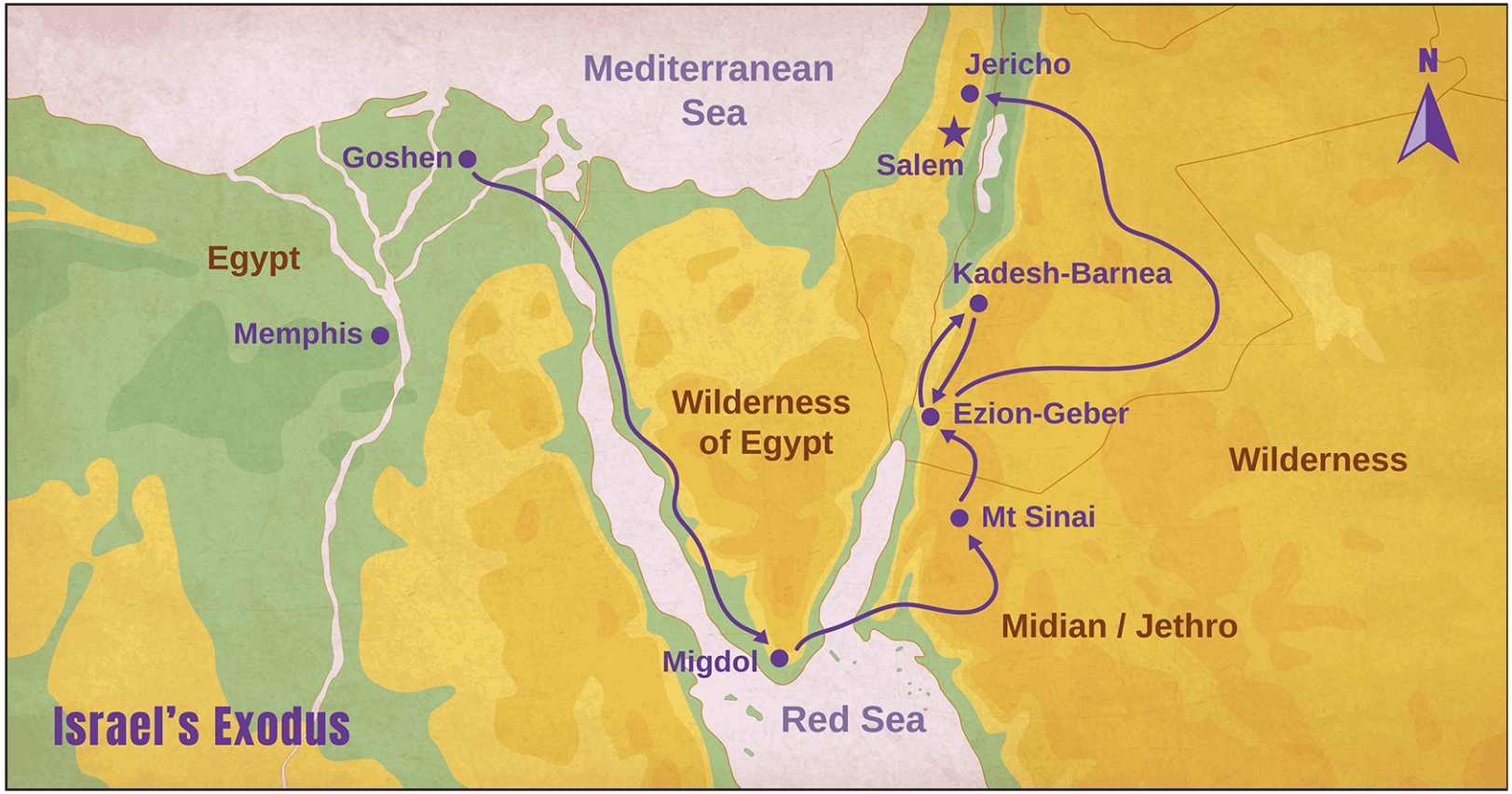

Și s-a întâmplat, când Faraon a lăsat poporul să plece, că Dumnezeu nu i-a condus pe calea țării filistenilor, deși aceea era aproape; fiindcă Dumnezeu a spus: Nu cumva să se întâmple ca poporul să se pocăiască văzând război și să se întoarcă în Egipt; - Exod 13:17

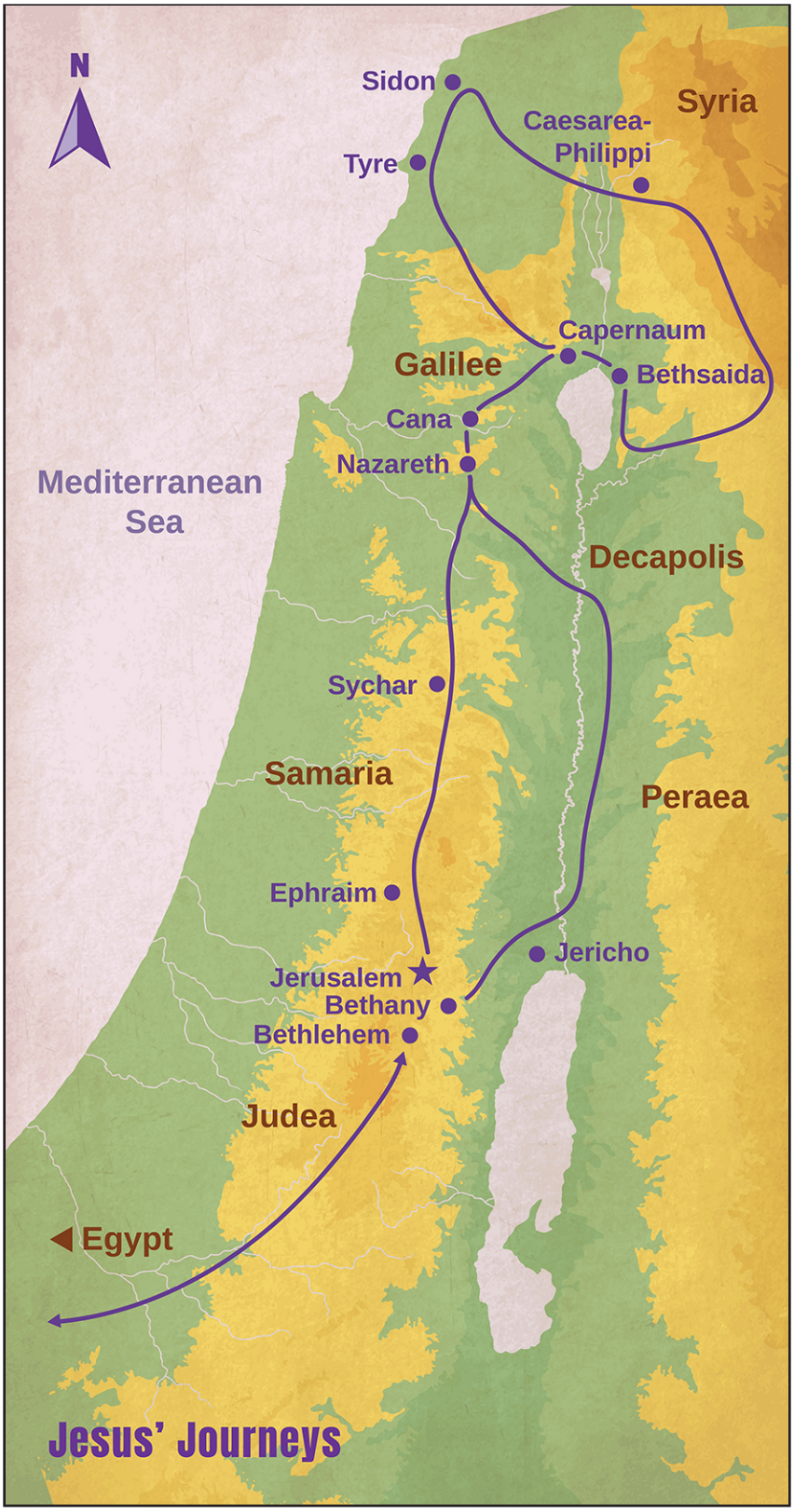

Căci chiar Fiul omului a venit nu ca să fie servit, ci ca să servească și ca să-și dea viața, o răscumpărare pentru mulți. - Marcu 10:45

Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu, - Romani 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Destin

Română at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

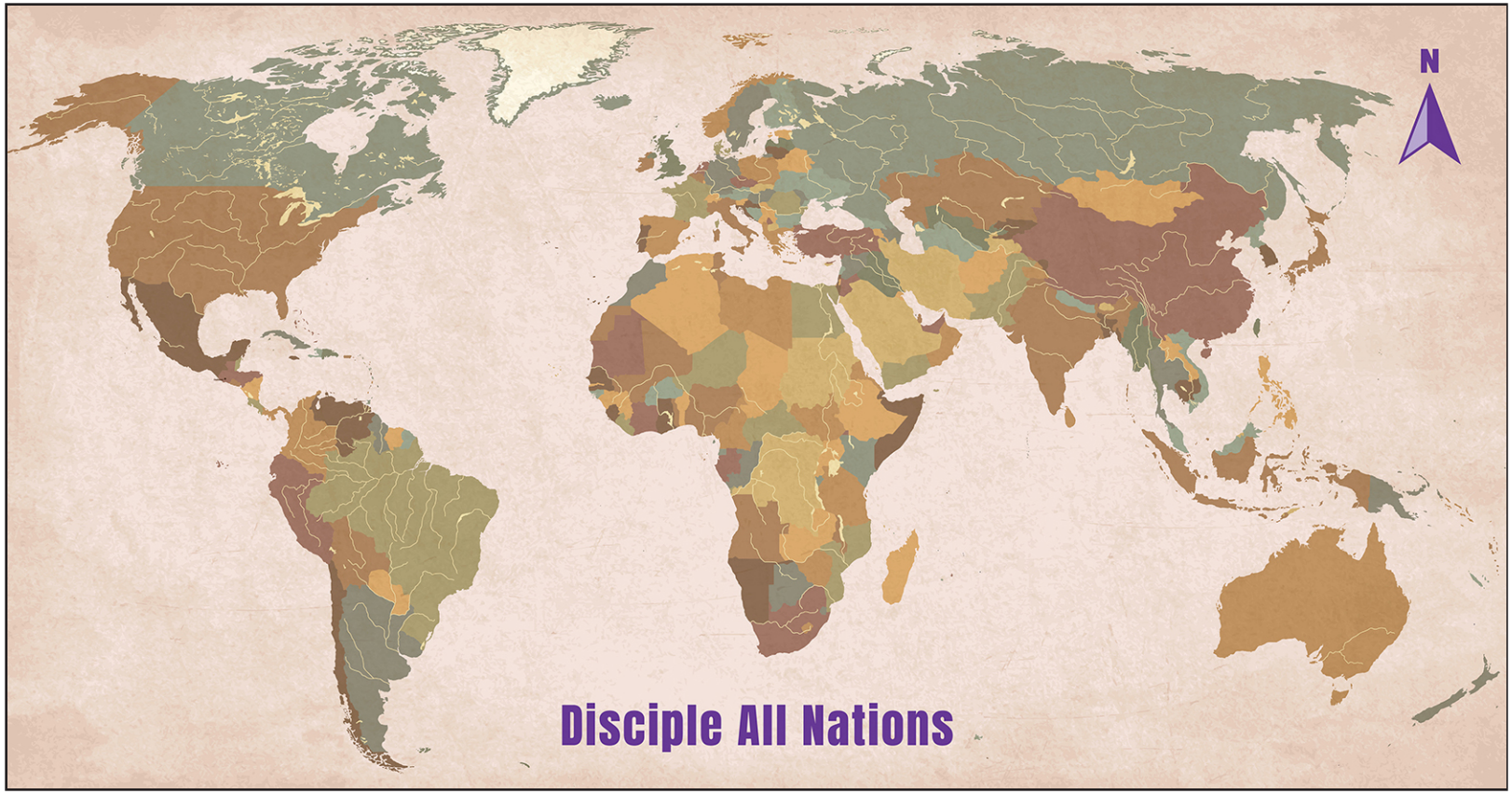

De aceea duceți-vă și învățați toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, - Matei 28:19